HVNC · LIBRVM
INTER · ALIOS
GOLDWINO · SMITH
QVI · ODE · LATINA
PRAEMIVM
SEXTAE · CLASSI
ET · QVINTAE · CLASSIS
PRIMO · ORDINI
PROPOSITVM
REPORTAVIT
D · D
SCHOL · REGAL · ETONENS
MAGISTRI
ET
AVXILIARES
E · C · HAWTREY · R · OKES
E · COLERIDGE · G · G · COOKESLEY
E · H · PICKERING · H · DVPVIS
C · O · GOODFORD · C · J · ABRAHAM
G · A · CARTER · F · E · DVRNFORD
E · BALSTON · C · LVXMOORE
G · L · ELIOT · I · E · YONGE
A · D · $\overline{\text{M}}$ · $\overline{\text{DCCC}}$ · $\overline{\text{XL}}$ · $\overline{\text{I}}$

Gr. C.
R.

INDICES
Operum Demosthenis.

Confecit

D. I. I. REISKE.

LIPSIAE,
TYPIS W. G. SOMMERI.
MDCCLXXV.

113048
30/5/11

INDEX
IN DEMOSTHENEM.

Ἀβδηρίτης. ſymbolum ciuitatis vilis et contemptae, minutae atque infirmae. 218. 10.

ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος. 1341. vlt.

ἀβελτερίαν ἀποθέσθαι. 140. 10. ἀβελτερίᾳ et εὐήθειᾳ, vt diuerſa copulantur. ὑπ᾽ ἀβελτερίας, ἢ δι᾽ εὐήθειαν. 372. 27. niſi haec poſtrema vocabula ſcholium ſunt. διὰ τὴν ἀβελτερίαν τὴν ἐμὴν, (ἵνα μὴ τὴν τότε λέγω) 373. 13.

ἀβέλτερος] ἀβελτερώτατος. 114. 4. μηδὲν ὑμεῖς ἀβέλτερον πάθητε. 449. 25. ἃ τὰς ἰδίας περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε. 1450. 20.

ἀβίωτος.] ἀβίωτον ᾤετο ἔσεσθαι ἑαυτῷ τὸν βίον. 557. vlt. 744. 19. τῶν ἀριστείων στερηθεὶς ὁ Αἴας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον 1399. 2.

ἀβουλεῖν] ἔθ᾽ ὑμᾶς ἐνόμιζον ἀβουλεῖν με ἔξω προπηλακισμῶ γενέσθαι. vosmet ipſos quoque ſuſpicabar non nolle, (h. e. velle) me a contumelia intactum manere, 1471. 19.

ἀγαθὸς ἱππεύς ἐστι 1046. 9. ἔστω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο. est genus affirmationis, vel dierationis. 1442. 23. ὁ δῆμος κύριος αὐτὸς ἦν ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν 36. 27. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. 167. 10. τί δ' ὑμῖν ἀγαθὸν ἀπὸ τῶν δημοσθένους λόγων γένοιτο. 169. 20. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι — τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311. 20. ἀγαθῇ τύχῃ συμβεβιωκώς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖ 315. 18. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις — τὸ εὐτυχεῖν, καὶ τὸ καλῶς βουλεύσασθαι, οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίγνεται 658. 2.

ἀγάλλεσθαι] οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. ob quae alius molestus, inuisus, exosus est, ob ea in sinu gaudet, in interioribus animi recessibus laetatur, exsultat, sese effert 1489. 7.

ἄγαμος ὢν τελευτᾷ τὸν βίον. 1086. 15.

ἄγαν praeponitur interdum vocabulis ita, vt cum illis arcte copulandum, et duo istaec pro vno habenda et proferenda sint. vt in illo τούτους τῆς ἄγαν — κολακείας ἐπισχήσετε 1128. 16. tanquam ἄγαν sit praepositio, vt sunt illa latinorum *prae* et *vae* (*vaegrandis*) εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε 428. 22.

ἀγανακτεῖν de iniuria sibi oblata in foro ad iudicem queri. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα μᾶλλον ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγανακτεῖν 966. vlt. ἀγανακτεῖν τι pro ἐπί τινι. χαλεπῶς ἐφ' οἷς πέπονθα ἐνεγκὼν, οὐχ ἧττον τοῦτ' ἀγανακτήσαιμ' ἄν 1261. 25.

ἀγαπᾶν. a) amare, amplecti, magni facere. τούτους ἀγαπᾷ καὶ περὶ αὐτὸν ἔχει 23. 23. ὅτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα. 263. 7. ἀγαπᾶν τὴν πλεονεξίαν 662. 5. ὑπὸ τῶν θεῶν ἠγαπημένον φαίνεσθαι 1404. 4. ἡ μὲν ἐν προαιρέσει ἀρετὴ καὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἠγαπημένη 1409. 7. b) in aliqua re, quamuis mala et aspernabili, vel detestabili

bili etiam, tamen acquiescere, et sibi, vt in malis, congratulari adeo, quod vel hac, quamuis miserabili, fortuna liceat vti, neque deteriori loco sis. ἀγαπᾶν τοῖς πεπραγμένοις. acquiescere praesentibus, cum gaudio et delectatione, vt conditioni, neque meritae, neque speratae antea 13. 11. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι θεωρικῶν ὑμῖν 37. 5. ἀθηναίοις τὰ ἐν τῇ θαλάττῃ χωρία ἀγαπῶσι παρὰ τῦ μακεδόνος λαμβάνοντες 78. 9. ἀγαπᾷ κατασκευάζεται τὰς ὁδούς. satis habet, quod vias reparet 175. 3. ὑμεῖς ἀγαπᾶτε, ἄν τι αὐτοὶ μεταδιῶσι, λαμβάνοντες 175. 19. ἐγὼ δὲ παραινέσαιμ' ἂν ὑμῖν — ἢ ἐλάττω φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντες 176. 8. satis habere, et congratulari vobis, quod rerum vestrarum satagere liceat. ὃν εἴ τις εἶα ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει 582. 3. ἐκ ἀγαπᾷ βοιωτὸς τετοισί. Boeotus his contentus non est 1002. 5. ἀγάπα, ὅτι σοι πόλις, οἰκία, πατὴρ γέγονε. danke Gott dafür, dass — ὃς γὰρ ὡς ἀγαπώντων τῦθ' ὑμῶν, καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ 650. 23. vbi alii ἐκ, alii μὴ praeponunt, ambo male.

ἀγαπητὸς cupide amplectendus, et tenaciter retinendus, vt si magnam et insperatam prosperitatem adeptus sis, cuius deo gratias ingentes debeas. ἀγαπητὸν ἦν παρὰ τῦ δήμυ ἀρχῆς καὶ τιμῆς καὶ ἀγαθῦ τινος μεταλαμβάνειν 36. pen. 175. 14. ἀγαπητὸν, εἰ, πάντων καλῶς ἐχόντων ἡμῖν, κρατοῖμεν τῶν ἐχθρῶν 730. 17. οἷς ἀγαπητὸν ἦν μὴ πάσχειν κακῶς αὐτοῖς 1234. 6. ἐστὶ δὲ ἄνθρωπον ὄντα ἀγαπητὸν τῆς αὐτῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436. 6. ὁ ἀγαπητὸς erat cognomen Nicerati, filii Niciae 567. 24.

ἀγαπητῶς vix, aegre, in magni beneficii parte. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐτύγχανον 491. 3. εἶτα τὴν εἰρήνην ἐποιήσασθε ἀγαπητῶς. 409. 8. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον.

ἄγασθαι delectatione et admiratione alicuius rei, splendidae, et praeclarae duci. τὶς γὰρ ἐκ ἂν εἰκότως ἀγάσαιτο τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς 296. 4. 1395. 10. ἐξ ὧν καὶ μάλιστα νομίζω πάντας ἀγασθέντας με τιμῆσαι δημοσίᾳ 1472. 7.

ἀγγεῖον arca, cista lignea. ἐρίων ἀγγεῖον ἓν ἢ δύο 934. 25.

ἀγγέλλειν] ἐσπέρα γὰρ ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλλων 284. 21.

ἄγειν. agere, ducere, baiulare, apportare, mouere, impellere, trahere, gubernare, tenere, educare, erudire, aequiualere certo modulo ponderis, aut valoris publici, etc. ἄδειαν] τῷ μὴ πάσχειν αὐτοὶ πᾶσαν ἄδειαν ἤγετε. securi eratis 387. 17. αἰτίαν] τοῖς ἐπ' ἐκεῖνον ἄγουσι τὴν αἰτίαν τῷ Φόνῳ 548. 18. conf. ἐπάγειν. εἰρήνην] πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν 389. 11. διδάσκω μὴ λάθωμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες. 372. 2. ἡσυχίαν] ἄδικον καὶ ὕπουλον ἡσυχίαν ἄγειν 327. vlt. θεωρίαν ἄγειν princeps sacrae legationis esse. 552. 6. θίασον] ἐν δὲ ταῖς ἡμέραις τὰς καλεὶς θιάσους ἄγων διὰ τῶν ὁδῶν 313. 23. πόλεμον] κενὸν ἐφ' ἡμᾶς πόλεμον ἀγάγωσι 62. 3. πράγματα] οἱ μὲν ἐφ' ἡμᾶς ἦγον τὰ πράγματα, οἱ δ' ἐπὶ Φιλιππον. trahebant 125. 20. σχολὴν] ἡμῶν οἶκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων 98. pen. φάλαγγα] ὑχὶ τῷ φάλαγγας ἐπλιτῶν ἄγειν 123. 26. χρήματα] πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς φασὶ τῷ βασιλεῖ τὰ χρήματα ἄγειν. baiulare, apportare, subuehere 185. 23. χρυσὸν] ὅτι χρυσὸν τῶν μήδων εἰς πελοπόννησον ἤγαγε 122. 2. cum εἰς. εὐεργεσίας εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν 330. 14. εἰς ὀνείδειαν 213. 27. εἰς ἔλεγχον καὶ φιλανθρωπίαν ἄγειν τὸν δικάζοντας 793. 4. εἰς μίσος ἄγειν, ἐλέγχειν, δεικνύειν 959. 2. εἰς ἐμφύλιον τὴν πόλιν ἄγοντες 617. 27. εἰς τὸν συκοφάντας 264. 6. εἰς τὸν φράτορας, εἰς ἀπόλλωνος τὸ πατρῷον ἦγον, εἰς τἄλλα ἱερὰ 1315. 15.

cum

eum ἐπὶ. ἐπειδὴ τοῦτο τὸ πρᾶγμα, crimen caedis, παντα-χῆ τρέφων, ὃς οὐ τ' ἦν ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμὲ in me conferre, contorquere 552. 14. ἤγαγεν ἐφ' αὑτὸν τὰδικήματα 704. 21. cum ὑπὸ. ἄγετε αὐτὲς ὑπὸ τὲς νόμες. reuocate eos ad leges. cogite legum edicto parere et obnoxios esse 741. 18. ἤγαγον αὐτὲς ὑπὸ τὴν ὑμετέραν ψῆφον. adduxi, pertraxi ad forum vestrum, vobis de iis iudicandi poenasque sumendi facultatem dedi 1388. 13. φέρειν καὶ ἄγειν depraedari, depopulari, aufferre, quae ferri, abigere, quae abigi possunt. ἀντὶ τοῦ τὲς λῃσὰς ὑμᾶς φέρειν καὶ ἄγειν ἐκ τῆς ἐυβοίας 304. 14. adducere, afferre, vt merces naui plaustroue. ἀχθέντα (scil. πρὸς αὐτὸν) κατ' ἐμπορίαν 1199. 18. medicum 1260. 6. ancillam ex alicuius aedibus et potestate per vim abducere 1358. 18. ire, ambulare, vadere. ἦγεν ἐπὶ τὰς τῶν πολιτῶν οἰκίας 608. 14. gubernare. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ 617. 27. μηδ' ὑφ' ἑνὸς τῶν σοῦ φρονούντων χεῖρον ἄγε patere te agi, duci, gubernari, μηδ' ἡττῶ, ἀλλ' ἐκείνες ἄγε ἐπὶ τὰ σοὶ δοκοῦντα 1491. 2. tenere, seruare, tueri. ἐλευθέραν ἦγε τὴν ἐλλάδα. 120. 17. educare, erudire, assuefacere. φαύλως ἠγμένοι 170. 18. mouere, impellere. τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a re praesente alienis ἠγμένος. 228. 11. de rebus libra examinatis, vel de numis, pondere, vel valore certo cuidam ponderis monetaeue modulo aequiualentibus. χρυσίδες τέτταρες, ἄγουσα ἑκάστη μνᾶν 617. 20. acinaces Mardonii, ὃς ἦγε τριακοσίυς δαρεικὲς 741. 7. ὅσον ἦγον αἱ φιάλαι. quantum ponderabant, h. e. pro valore earum, si pondus pecuniae currente compensaretur 1193. 21.

ἀγείρειν commendicare, mendicando cogere. ἀφ' ὧν ἀγείρει καὶ προσαιτεῖ 93. 17.

ἀγεννὴς] ἀγεννὲς ὑμῶν ἐδὲν καταγινώσκω. haud arbitror a vobis proficisci posse dedecus vllum animi de-

generis 563. vlt. *κύνα ἀγεννῆ καὶ Φαῦλον ἐπὶ ποίμνια οὐδεὶς ἐπιζήτησε Φυλάττειν* 807. 3.

ἀγεννῶς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτὸν 152. 10. languide, segniter, cunctanter.

τὰ ἀγημένα dorice pro *νενομισμένα* 1072. 27. statuta, viu recepta, sancita.

ἀγήρων εὔκλειαν καταλιπεῖν gloriam consenescere nesciam pone se reinquere 1399. 15. *ἀγήρως τιμὰς κτησαμένης ἐπιδεῖν* 1400. 18.

ἀγκύρα] *ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους* 1213. 24. ad ancoram stare in salo. *μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτὸς ἐᾶτε* 1295. vlt. proverbium est, geminam ad ancoram stare, de iis vsurpatum, qui ita sibi prospexerunt, gemino nitentes praesidio, vt, vtramuis in partem res cadat, salui sint, freti altero praesidio. vbi alterum sefellerit.

ἀγκών cubitus. *κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἤξιον αὐτὶ πτερύγων τὰς πλευράς* 1259. 21.

ἁγνεύειν castus, purus ab incestu et pollutione esse. *ἐχὶ προειρημένην ἡμερῶν ἀριθμὸν ἁγνεύειν, ἀλλὰ τὸν βίον ὅλον ἡγιευκέναι τῶν τοιούτων ἐπιτηδευμάτων* 618. 9. 758. 20. *ἁγνεύω καὶ εἰμὶ καθαρὸς καὶ ἁγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων, καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας* 1371. 22.

ἀγνοεῖν] a. nescire. *ἀγνοοῦντα διδάσκειν* 390. 8. *ἑαυτὸς*. semet ipsos prae arrogantia et fastu ignorare, haud meminisse, qui olim fuerint, vbi e mediocribus fortunis ad ampliores transissent. insolescere, superbire ex insolentia melioris fortunae, vel oblitos pristinarum sordium. *ἐκ τοῦ δεσμωτηρίου προϊόντας τινὰς ἀγνοεῖν ἑαυτούς* 151. 7. *μᾶλλον γὰρ ἂν ἡγησάμην ἕνα ὄντα ἐμαυτὸν ἀγνοεῖν τὰ κράτιστα, ἢ ὑμᾶς πάντας* 1451. 21. *πᾶν ἂν ἀγνοήσειας*. plane tardus et stipes sis 958. 2. *τὴν πόλιν* mores ciuitatis haud tenere 413. 11. *τὸν ἑκάστου καιρὸν ὃ παρεθέντα, ὃδ' ἀγνοη-*

γνοηθέντα, ἐδὲ προδοθέντα 326. 4. b) errare, labi, peccare, delinquere, inſcitia rerum, feſtinatione. temeritate. πρᾶγμα ἔπαθε τοιοῦτον, οἷον ἐχ ὅτι στρατηγὸς ἠγνόησεν ἄν τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' ἐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος 671. 10. διορθοῦσθαι τὰγνοούμενα 1463. 18. τὸν ἐπ' εὐνοίᾳ περὶ ὧν ἂν ἀγνοῆτε ἐπιτιμήσοντα 1470. 3. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντές τινες ἐποίουν 1473. pen.

ἄγνοια inſcitia, ignoratio, imprudentia, temeritas, furor. ἐν τοιαύτῃ ἔτι — ἀγνοίᾳ τῷ συνεσαμένῳ καὶ φυομένῳ κακῷ. vbi ἐτιάγνοια pro vno vocabulo haberi poteſt. cum tanta adhuc eſſet ignoratio mali. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἀγνοίας, ἀφ' ἧσπερ πολλὰ προίεσθε τῶν κοινῶν 271. 24. τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς πολλοῖς 293. pen. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων 986. 16. τοσαύτη τις ἄγνοια παρ' ὑμῖν ἐστι 1261. 27. ἀγνοίας μεμιγμένης κακίᾳ 1394. 11. ἐπιτιμᾶν ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ ob errorem, vel delictum, furoremue in me admiſſum 1472. 4. ἀναιρεῖ τὴν ὑπὲρ τῆς ἀγνοίας σκῆψιν 1476. 19.

ἀγνὸς. v. ἀγνεύειν.

ἀγνωμονεῖν 249. vlt.

ἀγνωμόνως ἔχειν 25. 18.

ἀγνωμοσύνη tarditas, coecitas mentis, *Dummheit*, et ſcaeuitas morum, *Grobheit*, *Ungeſchliffenheit*. 179. 20. 311. 7. σὺ δ' εἰς τοῦθ' ἥκεις ἀγνωμοσύνης 958. 23. 1395. 1. 1469. 9.

ἀγνώμων, tardus, fatuus, inconſultus, ſcaeuus, importunus. ἀδένα ἀδ' ὅτως ἀγνώμονα, ἀδ' ἄτοπον ἐρῶ. 143. 26. ἵν' εἰδῆς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα, καὶ μιαρὸν 322. 6. ἀγνώμονας καὶ πικρὰς ἡμᾶς κατεσκεύασε 1261. 23. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468. 15. πάντων ἀγνωμονέστατον ἐστιν

1477. 25. μηδ' εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἔλεον χρέον ἕτοιμοι ἦτε. 1479. 24.

ἀγνὼς ignotus. ὅτε ἀγνῶτες ὑμῖν, ὅτ' ἐπὶ τὸ χεῖρον γεγνωσκόμενοι 851. 27. ἀγνῶτες ἦταν ὁποῖοί τινες εἰσὶν. haud constabat, quinam eorum animi, qui mores essent futuri 990. 20. 1140. 7. εἴ τινα ξένων ἀγνῶτα πλέσιον λάβοι ἐρασὴν 1359. 4. μηδ' ἐγω τῶν ἀγνώτων εἶναι κρεῖττον, ἢ τὰ συμφέροντα ὑμῶν πολιτευόμενον γιγνώσκεσθαι 1481. 1.

ἀγνωσία coecitas mentis salutaria consilia, aut non cernentis, aut aspernantis. παρ' ἅλων τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχεσιν 1412. 8.

ἀγορὰ forum; quo vocabulo comprehenduntur et locus, quo res venales veneunt, et tempus praesertim per stata interualla recurrens solennis negotiationis, et iudicia, quae in foro agitabantur, et denique negotiatio, seu rerum, mercium, numorum commutationes. ἀγορᾶς καρπέσθαι vectigalia e foris et nundinis percipere 15. 20. νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπρατται 121. 5. τὸ τῶν ἀνίων πλῆθος ὁρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν 144. 12. σκηναὶ αἱ κατὰ τὴν ἀγορὰν. die Krambuden, tabernae institorum in foro 284. 24. κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332. 8. ἀγορὰ καὶ ἐφορία (vel etiam sine copula, ἀγορὰ ἐφορία) locus in limite duarum terrarum, vbi finitimi statis temporum vicibus inter se coibant, mercesque permutabant 632. 26. οἱ μὲν καθαρὰς τὰς χεῖρας ἔχοντες εἰσιόντες εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδικεῖτον 719. 24. ἐργάζεσθαι ἐκ ἐξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308. 9. b) iudicia, tribunalia, actiones causarum forensium. περίτριμμα ἀγορᾶς 269. 19. ἐν τῇ τῶν ἀρχόντων ἀγορᾷ. 1091. 17. c) negotiatio, emtio et venditio. πηλίνες στρατηγὲς εἰς τὴν ἀγορὰν πλάττεσιν. auf den Kauf 47. 14. παρὰ τὰ ψηφίσματα τὰ περὶ τῆς

τῆς ἀγορᾶς. praeter id, quod ius et fas est in emendo vendendoque, aduersus iura mercimoniorum 1308. 1.

ἀγοράζειν emere. πέρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιὼν 412. 23. ἐξὸν αὐτῇ βελτίω (scil. παῖδα) πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, τοῦτον ἠγόρασε 563. 7. etiam in medio vsurpatur. ἵνα τὰ ἐπιτήδεια ἀγοράσωνται. sibi emerent, quibus ipsi vterentur, fruerentur 1223. 20. ἃ αὐτῇ τῇ ἀνθρώπῳ ἠγοράσθη emta fuissent 1360. 8.

ἀγορανόμος aedilis, iudex et arbiter pacis et boni ordinis in foro, moderator pretii annonarii et qui prouideret, vt alimenta neque deessent, et tolerabili venirent 735. 10.

ἀγόρασμα merx emta. ἐνθέσθαι τὰ ἀγοράσματα τῶν ἐμῶν χρημάτων. importare, imponere naui merces emtas numis a me creditis 909. 27. 916. 26.

ἀγορεύειν. verba facere, simpliciter ad quemcunque, deinde inprimis pro concione ad plebem. ἄν τις ἀγορεύῃ τινὰ κακῶς τὰ ψευδῆ. si quis alium probris, iisque ementitis, prosciderit 635. pen. τὶς ἀγορεύειν βέλεται. haec erat formula, qua praeco concionaturos citabat atque ad dicendum inuitabat 285. 6. ὡς ἀγορεύει ἐν τῷ ἄξονι, vt legislator in Axone edicit 629. 21.

Ἀγραυλος filia Cecropis, cuius in fano ephebi recens in albo scripti, et a patria armati, iurabant, se pro ea dimicantes mortem, si necesse sit, oppetituros. τὸν ἐν τῷ τῆς ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγωώσκων. 438. 28.

ἀγραφὶς γραφή quae fuerit, ipse orator p. 1338. 19. his verbis exponit. erat actio in eos, οἵτινες ἂν, ἐγγραφέντες (scil. in tabulas aerariorum) καὶ μὴ ἐκτίσαντες τῇ πόλει τὸ ὄφλημα, ἐξαλειφθῶσι.

ἄγραφος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν 317. 23. ἄγραφα νόμιμα 643. 18.

ἄγριος]

ἄγριος] τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122. 23.

ἀγριότης] τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν διάνοιαι ἐξορίζουσιν 808. 15.

ἀγυιὰς κνισσᾶν 530. pen. 1072. 21. εὐρυχόρους κατ' ἀγυιὰς 531. 4.

ἀγυιεὺς ἀπόλλων 531. 9. 1072. 20.

ἄγχειν collum obtorquere, fauces elidere, nodo brachii, aut compreſſu pugni, gulam alteri coarctare. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157. 5. ἄγχοντες καὶ τύπτοντες τὴν γραῦν 1157. 8. translate, de conſcientia ſcelerum. ἄγχει, σιωπᾷν ποιεῖ. quod poſterius eſt explicatio prioris 406. 5.

ἀγχιστεία cognatio, conſanguinitas, et ius inde exſiſtens ſucceſſionis in bona cognatorum defunctorum. ὡμολογεῖτο γὰρ παρὰ πάντων τῆς γυναικὸς εἶναι ἡ κληρονομία κατὰ τὴν ἀγχιστείαν 1051. 11. μέχρις οὗ ὁ νόμος κελεύει τὴν ἀγχιστείαν εἶναι 1058. 13. νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῃ, μὴ ἀγχιστείαν εἶναι, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων. neque ius eadem ſacra, eademque iura ciuilia cum illis communia habendi et vſurpandi 1067. 13.

ἀγώγιμος eſt is, quem ius et fas eſt, e veſtigio, vbi reperiatur, a quocunque, qui velit, actore in iudicium, ad vndecim viros, in ſeruitutem, quoquo velit, obtorto collo agi, rapi 624. 12. 1249. 27. de contentione inter Salmaſium et Heraldum ſuper hoc vocabulo oborta v. Taylori praefat. ad orat. in Ariſtocratem. b. τὰ ἀγώγιμα ſunt merces, quae plauſtris nauibusue huc illuc agitantur, vectantur. ὁδὸν ἄλλο ἀγώγιμον ἐν τῷ πλοίῳ εἶναι. vectabile 929. 17. 1290. 11. et 22.

ἀγὼν eſt certamen, aut diſcrimen, quodcunque, capitis, fortunarum, gymnicum, ſcenicum, forenſe, bellicum, labor et contentio quaecunque. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκά-

ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεῖζον 150. 9. τοῖς μὲν ἄλλοις ἀνθρώποις εἰς ἀγὼν ἐστὶν ὁ πρὸς τὰς προδήλους ἐχθρὰς 199. 24. τῶν ἀγώνων, ὃς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε 314. 15. ἀγῶνος ἄξια ἐκ ἂν ὑμῖν φανείη. digna forte minus videantur, ob quae iure certetur 519. 22. ἀγῶνες (gymnici) οἱ κατὰ τὴν ἑλλάδα κοινοὶ πᾶσιν εἰσὶ 633. 6. πρωτεῖα ἐν τοῖς ἀγῶσι (gymnicis, sed praecipue scenicis) διδόναι 256. 7. δοκεῖτέ μοι ἅπαντες οἱ παρ' ὑμῖν ἀγῶνες (forenses) ἧττον τῶν καιρῶν, ἢ τῶν πραγμάτων, εἶναι. iudicia vestra de rebus in foris vestris agitatis non veritas rerum ipsarum, argumentorumque euidentia magis, quam temporum, quibus causae quaeque agitantur, rationes gubernare videntur 342. 7. εἰς ἄρειον πάγον ἐμοὶ ἀγῶνα κατεσκεύασαν accusarunt me apud senatum areopagiticum, de falso crimine et a se conficto 1025. 10. ἕως ἂν οἱ ἀγῶνες γένωνται donec causae controuersae disceptatae fuissent 1173. 10. τὰς ἀγῶνας κρίνετε πρὸς τὰς ἀποδείξεις causas diiudicatis pro argumentis. h. e. vt litigantium quisque, aut certiora, aut infirmiora pro causa sua argumenta affert, ita vos aut secundum, aut aduersus eum datis sententiam 1467. 14. εἰς δ' ἀγῶνα (Martis aleam, proelium decretorium) ἐκεῖνος ἄμεινον ἡμῶν ἤσκηται 124. 15. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμου ῥᾴδιον bellum ipsum esse molestum, h. e. contributiones pecuniarias, absentias domo, stationes castrenses, itinera aliasque, quas infinitas numero molestias bellum, praesertim diuturnum, secum affert. ipsam autem pugnam, quae sortem belli decernit, alterutram in partem victoriam inclinans, esse citam et exsecutu facilem 180. 14. τὰς ἀγῶνας ἅπαντας ὑδενὸς ἔτω δεομένας, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180. 18. ἡνίκα γὰρ ὁ ἀγὼν ἐλθὴ τοῦ πολέμου 1396. 23. τὸν δὲ ὑπὲρ τοῦ μὴ γενέσθαι ταῦτα ἀγῶνα ἕτεροι χωρὶς ἡμῶν ἦσαν πεποιημένοι contenderant

derant intercedere, quominus ista fierent 295. 13. ἐν τῷ μεγίστῳ ἀγῶνι περὶ τοῦ σώματος καθέστηκα in summum deueni discrimen capitis, seu libertatis, ne amissa ingenuitate pro mancipio venirem 1188. 4. προσδόκα ἐμὲ ἑτοίμως ἐν ἀγῶνι γενήσεσθαι τῆς σῆς δοκιμασίας. persuasum tibi habe, me scrutinio tuo libenter interfuturum esse, quo spectem, quem exitum id sit fortiturum 1417. 10.

ἀγωνία. trepidatio, formido de futurorum euentu. ἔστω δ' ἡν Φίλιππος ἐν Φοίβῃ καὶ πολλῇ ἀγωνίᾳ 236. 19. b) contentio. ἅπασαν ὥοντο δεῖν ἀγωνίαν ἐκτῖναι nihil sibi ad contentionem esse reliquum faciendum 1398. 20. c) idem quod ἀγών. ταύτην τὴν ἀγωνίαν ὡς καλὴν προείλω. quam praeclaram et splendidum hoc sit genus certaminis, in quo tu tibi delegisti, vt elaborares 1408. 6.

ἀγωνίζεσθαι in discrimine versari, certare, de spiritu, de capite, de fortunis, de tuendo statu ciuili, de crimine aliquo purgando, de approbanda arte sua eiusque victoria potiunda. itaque vsurpatur de histrionibus in fabulis scenicis partes agentibus, item de accusatore reoue causam agente, nec non de re in quaestionem atque disceptationem veniente. Μόλων (histrio) ἠγωνίζετο 418. 5. ἃ μὲν (scil. δράματα σκηνικὰ) πολλάκις ἠγωνίσω 420. 4. ἐκ τῶν καιρῶν μελετᾶν, ἀλλ' ἀκριβῶς ἀγωνίζεσθαι ἐπίστασθαι 1414. 12. opera danda est, vt quo tempore partes vrbis nostrae recitandae et agendae veniunt, non tum demum eas memoriae infigere atque exercitationis vsum aliquem frequentatione repetitionis arripere contendamus, sed vt memoriter eas teneamus, atque voce et actione repraesentare promte et cum artificio sciamus. τῇ τάξει (rerum puta in orationibus forensibus tractandarum) καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βέλτιστα τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, ἔστω χρῆσθαι 226. 12. ἀναγκάζε-

καζετε αὐτὸν, ὑπὲρ ὧν ἀγωνιζεται, περὶ τέτων καὶ ἀπολογεῖσθαι 407. 27. ἀγωνιεῖται καὶ κριθήσεται τὸ πρᾶγμα τοῦτο 516. 19. ὁ νῦν ἀγωνιζομενος νόμος lex nunc in controuersiam adducta, de qua certatur, sitne probanda, an repudianda 709. 7. γραφὴν ἀγωνίζεσθαι παρανόμων 653. 25. ἀτίμητον ἀγωνίσηται δέκα μνῶν δίκην 543. 17. ὅτε ἠγωνίζετο τὴν προτέραν ἔνδειξιν 806. 14. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν (scil. δίκην) ἀγωνίσωνται 741. 20. πρὸς τὴν κατ' ἐκείνων αἰτίαν — ἀγωνιζόμεθα certandum nobis est non aduersus verum aliquod crimen nobis incusatum, sed aduersus inuidiam ab illis falsis, subdititiis ciuibus creatam 1299. 21. ὥστε νυνὶ περὶ τέτων ἡμῖν (id est πρὸς ἡμᾶς) ἀγωνίζεσθαι 1073. 11. εἰ γὰρ ἅπαντες διελεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιεῖσθον 129. 5. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247. 5. τῶν ἀγώνων, ὃς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίσασθε. 314. 16. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τὰς ἀντιταχθέντας 155. 8.

ἀγωνιστὴς, qui exercenda quadam arte studioue contendit habitum eius adipisci. ἄκρον ἀγωνιστὴν perfectum te fieri et consummatum artificem γενέσθαι (geometriae puta, similiumue artium.) τῆς σῆς ἀξίας ταπεινότερον 1414. 20. τὰς ποιητὰς, τὰς χορεύς, τὰς ἀγωνιστὰς 331. 1. ἀγωνιστὴς προῄρημαι μᾶλλον εἶναι τῶν πόνων, ἢ διδάσκαλος τῶν ἄθλων 1415. 27.

ἀγωνοθετεῖν ludos gymnicos, aut per se, aut per legatos, instituere, curare, apparare, praesidere in iis, palmas et proponere et distribuere. τὰς δέλεας ἀγωνοθετήσοντας πέμπει 119. 13.

ἀγωνοθέτης, qui in certaminibus victoribus palmas dispensaret, vt in Liberalibus poetis et histrionibus, curabat item, vt a populo coronandorum nomina per praeconem significarentur. τῆς δὲ ἀναγορεύσεως τὸ σε-

φάνε

Φάνε ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύσαν Φυλὴν, καὶ τὸν ἀγωνοθέτην 253. vlt. 266. 1. et 267. 1.

ἀδεὴς, ἀδεὲς. quod metu vacat. *ἐ γὰρ ἔγωγε τῶτ' ἀδεὲς ὑπολαμβάνω τῇ πόλει* 207. 22.

ἄδεια ſecuritas, ab inſultibus alienis, immunitas, impunitas, inuiolabilitas, ſeu maieſtas, qua quis ſacroſanctus eſt. *τῷ τῆς τέχνης προσχήματι ἀδείας τυχόντα* 58. 16. nam hiſtriones Bacchi miniſtri habebantur, eoque ſacroſancti, vt tuto et ſine noxa liceret in Macedoniam et retro commigrare, flagrante Philippum inter et Athen. bello. *καὶ εἴ τι ἄλλο βέλεσθε ποιεῖν, ὑμῖν ἐξουσίαν καὶ ἄδειαν παρασκευάσουσι* 171. 7. *τὸς ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν, ὧν ἐφρόντισαν λαβόντες ἄδειαν.* id eſt *ἐξουσίαν τὸ ταῦτα ἀδεῶς φανερῶσαι* 321. 10. *ἡ ἀπὸ τῶν θηβαίων ἄδεια ὑπῆρχεν ἡμῖν* ſecuri eramus a Theb. iniuriis 367. 12. *οἷς ἂν ἡ πόλις τινὰ ἄδειαν, ἢ σεφανηφορίαν, ἢ τιμήν τινα διδῷ* 525. 2. *τὴν ἄδειαν,* (ius et ſpem atque inducias in publico libere commeandi ſine metu accipiendae contumeliae) *ἣν οἱ νόμοι κοινὴν ἡμῖν ὁσίαν παρέχουσι* 582. 8. *εἰ ἔτω τὸς νόμους θήσει, — μετ' ἀδείας* (id eſt *ἐπ' ἀδείᾳ*) *τὸς πονηρὸς εἶναι* 601. 13. *τὴν μὲν πόλιν ἑκάστῳ ἡμῶν ἀνδωκέναι ἄδειαν τῷ μή τι παθεῖν ἀηδὲς* 709. 27. *τοῖς τὰ κοινὰ ἀδικοῦσι δίδωσιν ἄδειαν* (ſcil. *τῷ τῦτο ποιεῖν*) 732. 12. *πεῖσαι πορευθέντας ἀδείας παρὰ τέτων τυχεῖν,* quo fas eſſet ire, quo confugere, vt tuti ab horum contumeliis ſimus 1342. 22.

ἄδειν.] *κατακλίνεσθαι καί τι καὶ ἄδειν ἐκέλευεν* 402. 24. *ἥδε γὰρ τὸς ἀλεκτρυόνας μιμέμενος τὸς νενικηκότας* 1259. 20. *οἱ τῶν ᾀδομένων ποιηταὶ* poetae lyrici 1391. 17.

ἀδελφὴ.] *ἧς τῇ μὲν φύσει πατρίς εἰμι, τὴν δὲ ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἴδοιτε, ἐκ ἂν θυγατέρα με, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε* 1024. 26. *ἀδελφὴν γὰρ ὁ πάππος ὑμὸς ἔγημεν ἐχ ἑμοπατρίαν* 1304. vlt.

ἀδελφὸς] ὀνόματι μὲν ἀδελφὸς τινῶν προσαγορευθῇ, τῷ δὲ ἔργῳ ἐχθρὸς ἔχῃ τέτες 1008. 2. πλὴν, ἐσὶ, νὴ Δί', ἐσὶν αὐτῷ ἀδελφὸς — ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793. 21.

ἄδετος liber a vinculis. ὅπως, ὧν ἂν ὑμεῖς καταγνῶτε, ἄδετοι περιὼτιν 753. 1.

ἀδεῶς καρπᾶσθαι 16. 18.

ἄδηλος] τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις 196. 23. ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων καὶ τῶ μέλλοντος ἀδήλε 378. 24. ἄδηλος χάρις, gratia, de qua certo non conflat conferenti, num ille, cui confertur, eius sit memor futurus et parem relaturus 416. 4 νόμες ἐθεσθε ἐπ' ἀδήλοις μὲν τοῖς ἀδικήσεσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις. citat Schol. Herm. p. 88.

ἀδημονεῖν animo deiecto, et quid agat, quidue loquatur, incertus et anxius esse. ἀδημονέσης δὲ τῆς ἀνθρώπε, καὶ ὅτε θελέσης (scil. ᾄδειν) ὅτε ἐπισαμένης 402. 24.

ᾄδης] ἵνα ἐν ᾄδε τοῖς ἀσεβέσι τιθῇ τὸν νόμον 732. pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τὰς ἀσεβεῖς γραφὰς ἐν ᾄδε, μετὰ τέτων περιέχεται 786. 12. v. etiam tit. ἀιδης.

ἀδιάλλακτος ἐχθρὸς. inimicus, cum quo reditus in gratiam desperetur, aut negatus sit 100. 13. 135. 12. 702. 11. εἴγε μοι τὰ πρὸς ὑμᾶς ἀδιάλλακτα ὑπάρχει, si vos sine remissione iracimini, atque veni e et reconciliandae gratiae spem prorsus amputatis 1472. 23.

ἀδιάφθορος] ἀλλ' ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρε ἴncera τῆς ψυχῆς 325. 14.

ἀδίδακτος cui magister et disciplina defuit, haud eruditus. ἀδίδακτος ἂν εἰσῆλθεν ὁ χορὸς 520. 13.

ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν, quam facile non sit verbis exprimere 219. pen.

ἀδικεῖν] οὐκέτι ταῦθ' ὁ λέγων ἀδικεῖ 33. 15. (οὐ μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἕλληνας ἀδικεῖ. citat Schol. Herm. p. 385. e Philippicis) ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι redimere securitatem ab iniuriis 96. 8. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, (scil. ἠδικῆσθαι) τὶ τῷ ἀδικοῦντι προσήκει (scil. ποιεῖν.) 147. 16. τοὺς ἀδικοῦντας τινὰς χρὴ αὐτῶν τῶν κακῶς πεπονθότων ἐχθροὺς ἡγεῖσθαι 196. 10. ἵνα ἢ ἑκόντες ἀδικούμενοι ἀνέχησθε 212. 6. ἀδικεῖ τις ἑκών, ὀργὴ κατ' αὐτοῦ καὶ τιμωρία 317. 15. τὶ δημοσθένης ἀδικεῖ. id est τὶ ἐγὼ ἀδικῶ 327. 1. οὐ μόνον τοὺς ὄντας ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὕστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι 358. 23. οὐ τοίνυν, μὴ Λεύκων ἀδικηθῇ, δεῖ μόνον σκοπεῖν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄλλος etc. 469. 11. πολλὰ συμβέβηκεν ἤδη τισὶν ἠδικῆσθαι μείζω τῶν εἰς χρήματα ἀδικημάτων 983. 14. οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὡς, εἴ τι γένοιτο, ὃ μὴ συμβαίη, τοὺς ἄλλους ἀξιώσειν πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν 1433. 16. ἐπ' οὐδενὶ (id est ἐν οὐδενὶ) τῶν πεπραγμένων εὑρήσετε ἐμὲ ἠδικηκότα 1473. 9.

ἀδίκημα] οὐδ' ἀδικεῖν ἂν ἡμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα, etiamsi a nobis ad eum iniuria quaepiam proficiscatur, ego ne id quidem in numero rerum iniustarum habuero 188. 19. παρ' αὐτὰ τἀδικήματα, recentibus, flagrantibus delictis 229. 19. κοινὸν ἔμοιγε ἀσέβημα (οὐκ ἀδίκημα μόνον) τούτῳ πεπρᾶχθαι δοκεῖ 548. 11. (τοὺς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων. citat Schol. Hermog. p. 88.) παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν. ἀδικήματα τῶν νόμων, id est περὶ τοὺς νόμους, vel κατὰ τῶν νόμων. delicta, commissa in leges 586. 10. ἀδίκημα εἰς χρήματα, laesio in bonis accepta, diminutio fortunarum per iniuriam oblata 983. 25. ἐπειδὰν δὲ κριθείς τις ἐξελεγχθῇ, τηνικαῦτα ἀδικήματα γίγνεται appellationes scelerum, facinorum, in fraudem

dem legum commissorum, quibus appellationibus vtimur ad illa scelera designandum 628. vlt.

ἀδικία] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας σῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν 159. 22. τὶς γὰρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας μέσος 264. 2. ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως τιθέασι νόμους. id est, ἐπὶ τῷ ἀδικεῖσθαι τὴν πόλιν, in fraudem reip. vt resp. ex eo detrimentum accipiat 745. 2.

ἀδιαίνητον ὁδὸν ἦν 709. 5.

ἀδιόρθωτος] ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50. 18.

ἀδόκιμος sublestus, parum sincerus, haud idoneus. ἔστι δὲ πάντ' αὐτῷ ταῦτ' ἀδόκιμα 781. 3.

ἀδολεσχεῖν garrire τηνάλλως 73. 21. 1206. 16. ἐκ εἰσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βουλομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν 1462. 11.

ἀδόλως πεισμένων ἡμῶν συμμάχους 209. 18. οὐδὲ ταῦτα ἁπλῶς, οὐδὲ ἀδόλως φανήσεται γεγραμμένα. 725. 25.

ἀδοξία] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτρίψωμεθα 12. 19. νῦν ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεζῆναι 151. 8. τὰς ἀδοξίας τὰς ἐκ τῆς πενίας κατ' ἐμοῦ λέγουσι. dedecora paupertatis de me praedicant 1315. 4.

ἄδοξος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι 106. 7. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155. 5. χωρίον ἄδοξον καὶ μικρόν. sic vocatur Pella 247. 17. ἀδοξος ἀσφάλεια 295. 16.

ἀδράστεια eadem quae Nemesis, et dea Rhamnusia, Romanorum Fortuna vltrix. ἀδράστειαν μὲν ἄνθρωπος ὢν ἔγωγε προσκυνῶ deprecans inuidiam dicti, ne fortuna vltrix iactantiam meam castiget 781. 8.

ἀδυναμία defectus virium, penuria, cui negatum

eſt pecunias imperatas derepente praeſtare. χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ. 399. 20.

ἀδύνατον excuſatio legitima, cur quis muniis demandatis fungi minus potuerit. ἐὰν μή τι ἀδύνατον ἐπιδείκνυῃ περὶ ἑαυτὸν ἐν 238. 12. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός. quae autem excuſationes legitimae ſint atque probabiles, et rurſus quae minus, arbitrator praetor caſtrenſis 238. 12. πολλὰ δὴ τὰ ἀδύνατα συνέβη. multae occurrebant allegationes et excuſationes facultatis deficientis. 262. 23. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας καὶ ἀδυνάτους ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων. homines inualidos, infirmos, robore et efficacia carentes, quippe qui dignitate, fortunis, amicis deſtituti ſimus 1049. 9.

ἀδυνάτως] τὴν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν καὶ ὡς ἀδυνάτως (ſcil. πρὸς τὸ λέγειν) ἔχει ὁ Φερμίων, αὐτοὶ πάντες ὁρᾶτε. infacundiam, defectum facultatis animi ſenſa tolerabiliter declarandi 944. 1. vbi explicatio vocabulo explicando, contra morem, praemittitur.

ἀδωροδοκήτως 310, 22.

αἰσχίλιος, turpis, ſoedus adſpectu et auditu. πραθέντες, δεσμοῖσί τ' αἰσχελίοισι δηθέντες 422. 21.

ἀεικελία, ſponſio, cum quis ſe paratum ait, volenti cuique de re, quae iam dudum in iudicio agitata atque diſceptata fuiſſet, quandocunque et quotiescunque poſtuletur, rationem actae a ſe vitae, aut honorum geſtorum reddere. τὴν ἀεικελίαν ὁρῶ προτεινομένην 341. 15. περὶ ὧν ἄν τις ζῶν αἰτίαν σχῇ περὶ τοῦ γένους, δίκαιον τοὺς παῖδας (ſcil. περὶ τούτων) τὴν ἀεικελίαν παρέχειν. 1306. 25. τὴν ἀεικελίαν προτεινομένην, ὅταν τι δίκαιον πιστεύσωσιν αὐτοῖς πεπρᾶχθαι 1456. 17.

ἀειφυγία] θανάτῳ καὶ ἀειφυγίᾳ exilio perpetuo, καὶ δημεύσει τῶν ὑπαρχόντων ζημιοῦσι 528. 7.

ἀηδὴς.

ἀηδὴς. molestus, rixosus, saeuus, atrox, importunus. ἀηδὲς ἐμοὶ καὶ τοῦτο γέγονεν εἰς ταύτην τὴν ἡμέραν ὁδόν 411. 11. πρὶν μὲν εἰσαχθῆναι εἰς τὸ δικαστήριον, ἦν ἀηδὴς. stellete er sich barbosig an. 1147. 12.

ἀηδία maleuolentia, simultas, animus aduersus aliquem exacerbatus, vt eo grauetur, vt eum molestе et aegre ferat. τίνα ἑαυτῷ πρὸς αὐτὸν ἀηδίαν ἐνεωρακὼς 401. 18. μηδεμίαν περαιτέρω ἀηδίαν εἶναι 1169. 17. importunitas, scaeuitas, orationis et morum, qua quis audientibus, aut inter quos versatur, molestus et intolerabilis sit. ἀποκναίει ἀηδίᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων 564. 12.

ἀηδῶς] v. sub ναυτιᾶν. ἀηδῶς τινι ἔχειν. succensere alicui, maleuolo et infesto animo esse 500. 15. λόγους, ὃς ἂν ἀηδῶς ἠκούετε haud aegre, haud illibenter 1442. 25.

ἀήθης insuetus. ἀήθεις τῶν κατασκευὴν τινὸς εἰσὶ 15. pen.

ἀήττητος ἡ πόλις τὸ κατ' ἐμὲ 309. 16.

ἀθάνατος] μὴ γάρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρόντα πεπηγέναι πράγματα ἀθάνατα. tam firmas et stabiles ipsi esse fixasque res secundas, quibus nunc floret, vt nulla fortuna rursus eas euertere possit 42. 16. μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἕνεκεν ἀσφαλείας. qui immortalis adeo sit futurus, si mortem aliud nihil afferat, quam vis et caedes aliunde oblata. nam a vestris iniuriis eiusmodi oratorem securum esse, et per vos certe ipsi licere vel immortali esse. tam illum penes vos gratiosum esse 144. 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γεγράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον κατὰ τῆς πόλεως συνθέσθαι αἰσχύνην. ita pacisci, vt ea pax aeternum sit futurum reip. dedecus 358. 16. θυσιῶν καὶ ἀγώνων ἠξιωμένους ἀθανάτων 1400. 19.

Ἀθηνᾶ, Minae aerarium, et quaestor, in cuius tutela id erat, sa pius commemoratur. v. tit. ἡ θεός.

εἰς τὸ ἱερὸν τῆς ἀθηνᾶς ἐλθών. ibi iurandi ergo 949. 12. nam ibi fiebant partium litigantium compositiones sub arbitris, et inter se postulata remittebant, quibus sati factum esset.

ἀθήναζε et ἀθήνηθεν 882. 6.

ἀθηναῖος] ἐβέλετο γὰρ ἀθηναῖος εἶναι. hoc nempe proderat ipsi contentio sua, vt ciuitate attica donaretur. *Wollte er doch mit aller Gewalt ein Bürger zu Athen seyn. Nun hat er es. Nun sieht er, was das auf sich hat* 1215. 11. τὸ ἀθηναῖον γενέσθαι ciuitate Athen. donari. ἔτω καλὸν καὶ σεμνὸν ἡγήσαντες εἶναι — 1375. 3.

ἄθλημα] τῶν ἄλλων ἀθλημάτων καὶ ξένης καὶ δούλης μετέχοντας 1408. 11.

ἀθλητὴς τῶν καλῶν ἔργων. qui bonarum in artium exercitatione strenue desudat 799. 16 dicitur haec a multis imitatione est expressa. v. Philostrat. p. 685 28.

ἄθλιος miser. ἄθλιος καὶ ταλαίπωρος. de Aristarcho Moschi 548. 12. b) sceleratus, improbus. ὑβρὶς ἔτως ἄθλιος, ἐδ' ὡμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην 142. 18. ὃ γὰρ ἔγωγε ἔτως ἄθλιος ἔτε ἄφρων ἦν 395. 16.

ἀθλίως καὶ κακῶς πολεμεῖν 276. 2.

ἀθλοθέτης. genus aliquod honoris, seu magistratus 997. 5. ἂν ἄλλη τις ἀρχὴ καθιστῇ λειτουργεῖν, οἷον ἄρχων, βασιλεὺς, ἀθλοθέται. magistratus hic ordinabat ad ludos pertinentia, ciuesque designabat, qui choros ederent, etc.

ἆθλα ludi gymnici, a tota Graecia celebrari soliti. ἆθλων ἀπετχημένον 631. vlt. ἆθλων ἱππικῶν καὶ γυμνικῶν θεωρία 1393. 2. ἆθλα praemia certaminum. ταῦτά ἐστιν ἅπαντα τὰ χωρία ἆθλα τῶ πολέμω 41. 24.

ἀθροίζειν] πάνθ', ὅσα βέλεταί τις, ἐν ἐλαίῳ ἀθροίσαντα 33. 18.

ἀθρόος et πολὺς differunt. ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ, si quis illinc crebro hauriat (hoc est πολλά, pro πολλάκις) et, quoties, toties multum simul

simul hauriat. (hoc est ἀθρέα.) 186. 16. ἀθρέοι πάμπληθεῖς ἄνθρωποι 496. 25. ὧν ἀθρέων δίκην τήμερον λαμβάνειν ἄξιον. quae omnia, multa cum sint numero, simul vnis poenis vindicari par est 614. 25.

ἀθυμεῖν] ἐκ ἀθυμητέον τοῖς (id est ἐν, vel ἐπὶ τοῖς) παρεῦσι πράγμασι 40. 11.

ἀθυμίαν πολλὴν αὐτῷ παρέχει 15. 14.

ἀθῶος] τὸς ἀτακτοῦντας ἀθῴους καθιστᾶσιν 31. 16. ἀθῶος τῆς Φιλίππε πρότερον, καὶ νῦν ἀλεξάνδρε δυναστείας 316. 17. ἀθῶον ἐᾶσαι impunem transmittere 423. pen. ἀθῶον ἀφεῖναι transmittere sine accusatione 549. pen. ταύτης μὲν (τῆς δίκης) ἀθῶος ἀφίεται. ab hoc quidem iudicio liber et absolutus discedit 616. 13. ἀθῴους τὸς κινδύνους ποιήσεσθαι αὐτοῖς 1437. 9. innoxia discrimina.

αἰαντίδαι 1399. 2.

αἰγειδαι 1397. 23.

αἴγειος. caprillus. αἴγεια δέρματα, δύο δεσμὰς, ἢ τρεῖς 934. 26.

αἰδεῖσθαι. reuereri, pudore et reuerentia alicuius duci. sed in foro attico est, aut homicidae ignoscere, veniam caedis ei facere, cum eo in gratiam redire, humanitate, seu qua alia causa motum, eumque pati domum ab exsilio redire; aut placare peremti cognatos, ad ignoscendum eos permouere. ἐὰν ἀλών τις (scil. ἄλλον τινά) ἐνθυσίᾳ φόνε — μετὰ ταῦτα αἰδέσηται commiseratione eius ductus ignoscat, καὶ ἀφῇ ab eoque in iure persequendo desistat 983. 19. ἐὰν μὲν αἰδέσασθαι δέῃ, — πάντας. scil. αἰδεῖσθαι. omnes ignoscere. (h. e. lex edicit, vt consanguinei omnes in condonandum et ignoscendum homicidae consentiant) ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν, aut si quis obstet, vel vnus, vt intercedentis pertinacia potior sit, redituque in patriam excludat caedis reum. ἕως ἂν αἰδέσηταί τινα τῶν ἐν γένει τὸ πεπονθότος ad commiserationem permoue-

rit, vt patiatur exsulem in patriam redire 694. 1. μήπω τῶν ἐκβαλόντων ἠδεσμένων 645. vlt.

αἴδεσις. indulgentia, commiuentia, commiseratio. αἰδέσεως καὶ φιλανθρωπίας πεπλῆς ἠξίωσαν 528. 8.

αἰδής, idem qui ἀδής. ἀλλ' αἰδὴν κοινὸν ἐθεντο βράβην 322. 11.

αἰδίως] μήτ' αἰδίως τοῖς ἀτυχήσασι τὰς συμφορὰς καθιστάναι 1480. 20.

αἰκίας δίκη actio erat in eum, qui in conflictu manuum primus intulisset verbera, et νόμος αἰκίας caput illud iuris attici, quo capite his de actionibus constitubatur 525. 14. causas has iudicabant XI. viri 976. 11. αἰκίας iudicium est, ὁπότερος ἦρχε χειρῶν ἀδίκων 1141. 7. 1151. 4. αἰκίας δίκην ταυτηὶ ἔλαχον αὐτῷ 1256. 5. erat haec minor actio, quam γραφὴ ὕβρεως. nam haec erat publica, illa priuata. αἰκίαν τινὶ ἐγκαλεῖν 976. 6. αἰκία proprie est, cum homo redditur αἰσχὴς foedus adspectu, cum oris et vultus notae plagis ita commiscentur, vt homo fiat ignorabilis.

αἰκίζεσθαι τὰ χωρία. euastare, αἰσχῆ reddere, turpia adspectu, deformia, et sibi dissimilia 1075. 11.

αἰκισμὸς deturpatio corporis, quae fit plagis. πληγαὶ καὶ ὁ τῶ σώματος αἰκισμὸς δῆλω ἀνάγκη 102. 20.

αἷμα.] θᾶττον ἂν τῶ αἵματος, ἢ λόγω, μεταδοῦναί τινι 421. 10. ἐφ' αἵματι φεύγειν causam capitis dicere ob crimen caedis commissae 548. vlt.

αἱμασιὰ maceria villae circumducta. περιῳκοδόμησε τὴν αἱμασιὰν ταύτην 1274. pen. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιάν. eo quod maceriam vlterius, quam olim, vel primitus erat, in viam publicam produxit, vt partem huius carpat 1278. 3. προαγαγόντες τὴν αἱμ. 1279. 13. et 19. καταβαλεῖ τὸ ὕδωρ τὴν αἱμ. ἀπροσδοκήτως 1280. 9.

αἰνίγμα-

αἰνίγματι γὰρ ὅμοιον τοῦτό γε 184. vlt. γέγονε τὰ πράγματα τῇ πόλει ὥσπερ αἴνιγμα. perplexa, vt expedire se nequiret 446 13.

αἱρεῖν] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι 58. 6. 178. vlt. ἐκ ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας καὶ σωτηρίας κίνδυνον αἱρούμενοι 297. 11. τὸν ὑπὲρ τῶν ὅλων κίνδυνον ἄρασθαι 1395. 13. αἴρω τὸ πρᾶγμα τῷ λόγῳ, oratione rem exaggero, καὶ Φοβερὸν ποιῶ 537. 13. ἄρασθαι ἔχθραν. suscipere simultatem cum aliquo 558 9. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ἠρκὼς τὸ κέντρον. 786. 4.

αἱρεῖν proprie de venatore feram consectante et capiente, hinc translate de accusatore reum peragente et condemnante. μὴ ἑλεῖν τὴν γραφὴν 226. 17. in medio significat, aut velle simpliciter, aut malle, aut designare. a) decernere, secum constituere, sibi proponere, velle. ἐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν ἠρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195. vlt. ἀλλ', ὡς ἔχ ἅπαντα, ὅσα κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν ἐνῆν, εἱλόμην 292. 23. τὶς γὰρ ἂν κατηγορεῖν ἕλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται 407. 19. nili ibi μᾶλλον ἢ ἀπολογεῖσθαι subaudiatur. b) malle, praehabere aliud alii, deligere, optare. ἀντὶ πολλῶν ἂν ὑμᾶς χρημάτων ἑλέσθαι νομίζω 9. 1. et 1420. 21. τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἑλοίμην (subaudi μᾶλλον,) ἢ — 24. 17. ἕλοιτ' ἂν τις ἔχ ἧττον τὴν ὑμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνου 156. 13. τάξιν τῆς πολιτείας αἱρεῖσθαι 200. 4. πομπεύειν ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο 268. 25. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ἠρημένης 295. 17. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην 332. 5. οὐδ' ἀχρηστοτέρους ἡμᾶς θηβαίων νομίσας, ἐκείνους εἵλετο ἀνθ' ὑ-

μῶν 383. 1. c) designare honori alicui gerendo. αἱρεθῶσι πρέσβεις πρὸς Φίλιππον 249. 20. σιτώνην αἱρούμενος (ὁ δῆμος) ἐμὲ ἐχειροτόνησεν 310. 2. αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφὰς. delecti ad curandas funeris necessitates 321. 24. παρὰ τῶν φυλετῶν τινες ᾑρημένοι σύνδικοι 689. 6. αἱρεῖσθαι pro προαιρεῖσθαι τῶν τὴν δόξαν τοῦ σοφιστεύειν ἑλομένων. qui sibi delegerunt 1415. pen. Num αἱρεῖσθαι πόλεμον pro ἀναιρεῖσθαι vsurpauit Dem. 161. 6.

αἵρεσις. optio, delectus, id quoque, quod quis pro optimo deligit, et sequitur, animi sententia et propositum, voluntas, voluntatis propensio. ἣν μὲν ἀπ' ἀρχῆς πρὸς ἡμᾶς αἵρεσιν (pro προαίρεσιν) εἴχετε 283. 13. τὴν αἵρεσιν τῶν ἐθελησάντων καλῶς ἀποθνήσκειν 1400. 25. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν. studiorum sectas quasi, h. e. vias diuersas, aliis alia sequentibus, testari de nostrum cuiusque ingenio 1417. 6. ὥστ' ἐξ ἁπάντων ῥᾳδίαν τὴν τοῦ συμφέροντος ὑμῖν αἵρεσιν γενέσθαι 9. 9. 16. 14. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη 24. 15. οὐδ' αἵρεσιν ὑμῖν δίδωσι τοῦ πράττειν, ἢ ἡσυχίαν ἄγειν 42. 25. οὐ βουλόμενοι ἐφ' ὑμῖν ποιήσασθαι τὴν ἑαυτῶν αἵρεσιν. vestri arbitrii facere nolentes suam partium optionem 283. 17. αἵρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀκουσομένοις, τὶ πρῶτον, ἢ τὶ δεύτερον, ἢ τὶ τελευταῖον βουλομένοις ὑμῖν ἐστιν ἀκοῦσαι 626. 17. λαβὼν αἵρεσιν 947. 20.

αἱρετώτερος 1488. 6.

αἶσα. sors, fatum, placitum, iussum. κατὰ μὲν διὸς οὔποτ' ὀλεῖται αἶσαν 421. 25.

αἰσθάνεσθαι] ἀμφότερα οὖν οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους 134. 26. οὐκ αἰσθάνονται πάντα, καὶ τὰ τῆς πόλεως, καὶ τὰ σφῶν αὐτῶν μικροῦ λήμματος πωλοῦντες 157. 8. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ᾐσθῆσθαι. senserunt, intellexerunt, neminem prius a sese venditum

ditum fuisse, quam semetipsos. ὥστε μηδ' αἰσθανομένοις τοῖς Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδέν, vt Thebani impedire non possent, ne si sentirent quidem. ἅπας ὁ πρῶτος Ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον ἐπιβουλεύοντα τοῖς Ἕλλησιν 344. 4.

αἴσθησις] ἡ καθ' ἡμέραν ῥᾳθυμία καὶ ῥᾳθυμία, ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω κἀν ταῖς πόλεσιν, ἐν ἑκάστῃ τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, non statim in vnaquaque minuta re sensum damni a negligentia creati praebet, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ 133. 14. τὰς προγόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν αἴσθησιν 362. 1. ἅπας ἀκριβῆ τὴν παρ' ἐκείνου αἴσθησιν πρὸς ἑκάτερα ὑπάρχειν ministris Philippi tam acrem, tam subtilem inesse, inditum a domino sensum, qui amicus eius sit, qui inimicus, qui amicitia eius dignus, indignusue 411. 19. τὰς μὲν περὶ τῶν ἄλλων κρίσεις τὴν αἴσθησιν δηλοῦν sensum communem docere, quid alia quacunque de re nobis iudicandum sit 1417. 5.

αἰσχροκέρδεια 611. 15.

αἰσχροκερδὴς turpis lucri auidus. ἄπληστος καὶ αἰσχροκερδὴς ἐστὶν ὁ τρόπος αὐτοῦ 1204. 24.

αἰσχρορρήμοσύνη foeditas, spurcities orationis. αἰσχρορρήμοσύνη καὶ τῷ διηγεῖσθαι τοιαῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες 1489. 8.

αἰσχρὸς] ὡς ἔστι τῶν αἰσχρῶν, μᾶλλον δὲ τῶν αἰσχίστων 18. 13. αἰσχρῶν ἀσμάτων ποιηταί 23. 21. αἰσχρὸν ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινός, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι 128. 15. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τοῦ Φρονήματος τάξιν 176. 13. εἰ μὲν μὴ τοῖς Ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλόν 189. 4. σύνεσις, ᾗ τὰ καλὰ καὶ αἰσχρὰ διαγινώσκεται 269 24. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324. 24.

αἰσχρῶς] εἰ ἄρα δεῖ παύεσθαι ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολουθοῦντας 220. 12. οἱ ὄρκοι ἐγίγνοντο ἐν παιδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 390. vlt.

αἰσχύνεσθαι] δοκεῖ μοι θεῶν τις ὑπὲρ τῆς πόλεως αἰσχυνόμενος τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην φιλίππῳ ἐμβαλεῖν 52. 9. ἐξ αἰσχύνονται φιλίππῳ ζῶντες 157. 7. τὰ δίκαια, ἐὰν καὶ μὴ βάλλωνται, (scil. πράττειν) μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208. 11. ὅτε τὸν ἥλιον ᾐσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες. non pudebat eos solem intueri, vel, in publicum prodire 426. 19. ἀδὲ τὴν γῆν (scil. ᾐσχύνοντο) πατρίδα οὖσαν, ἐφ' ἧς ἔτασαν 426. 20. ὅτε τὴν μετὰ ταῦτα γενησομένην αἰσχύνην ἐπὶ τοιούτοις ἔργοις Ibid. αἰσχύνομαι ὑμῶς ὑμᾶς, λέγειν τι φλαῦρον περὶ αὐτῆς. nihilominus ea vestri ducor reuerentia, vt in illam (vel de illa) dicere turpius, aut iniquius aliquid haud audeam 1022. 23. τοῦτον ἐκ αἰσχύνεται ἐναντίον ὑμῶν ψέγειν 1022. 25. σημεῖα ταῦτα τοῦ μηδὲ τοῦτον τὸν ἑαυτοῦ πατέρα αἰσχύνεσθαι 1264. 8. ὦ λίαν ἐλίγχρει, ὅτε τοὺς ἄλλους, ὅτε ὑμᾶς αὐτοὺς αἰσχύνεσθε 1483. 25. ἀδὲν μετέχοντα τοῦ αἰσχύνεσθαι 1486. 12.

αἰσχύνη] modo est dedecus, turpitudo, modo fuga dedecoris, reuerentia, verecundia. ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη ἀδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σωφροσι 17. 6. ἐγὼ μὲν εἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην εἶναι τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην 43. 6. et 102. 17. αἰσχύνην ὀφλισκάνειν 18. pen. et προσοφλισκάνειν 93. 3. χωρὶς γὰρ τῆς περιστάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης 30. 24. αἰσχύνη συμβᾶσα τῇ πόλει 254. 2. ἐν αἰσχύνῃ ποιῆσαι τὴν πόλιν 272. 18. ἀθάνατον συνθέσθαι κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην 358. 18. ἐπ' αἰσχύνῃ τὸν υἱὸν ἔπεμψε φιλίππῳ stupri ergo, dehonestandum 413. 25. πῶς ἐκ ἂν εἰκότως αἰσχύνην ἔξετε, qui fiat, vt male ne audiatis, vt infamia ne laboretis 481. 27. αἰσχύνη λέγειν pudet dicere 689. 25. τοιαῦ-

τοιαῦτα ποιοῦντες, ἃ πολλὴν αἰσχύνην ἔχει καὶ λέγειν. 1262. 11. αἰσχύνην δὲ παρισᾶσιν verecundiam, reuerentiam non incutiunt 1396. 23. αἰσχύνη τῶν μετὰ ταῦτα ἀνειδῶν 1397. 7.

αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα rogare venium nauigia aedificandi 219. 11. μὴ μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς τὲς θεὲς αἰτεῖτε 255. 15. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι 283. 20. περὶ τῦ νόμυ τῦ διαῤῥήδην ἐκ ἐῶντος μὴ ποιησαμένη τῇ βυλῇ τὰς τριήρεις τὴν δωρεὰν αἰτειν 595. 20. ὅπυ δὲ αἰτεῖν ἐκ ἐᾷ, πῶς ἀσφάλεα γε δῦναι κωλύει; 596. 25. αἰτεῖν δίκας πρῶτον κελεύει ὁ νόμος 692. 18. b) mutuo petere, et accipere. παῖδα διάκονον ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα ἀλλοτρίαν ἠτημένην 1155. 6. ῥεύματα καὶ ἱμάτια καὶ φιάλας ἀργυρᾶς δύο αἰτήσασθαι 1191. 1.

αἰτία] αἰτίας ἐκ ὅσας πλασάμενος 152. 6. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας 230. 5. ἀπάσαις ἄμα αἰτίαις καὶ βλασφημίαις τότε κεχρημένυ 237. 1. αἰτίαν ἐπάγειν τινὶ ψευδῆ 275. 4. et 21. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν ἅπαντες 323. pen. ἐκδέχεσθαι culpam, vel crimen in se suscipere 352. 23. πάμπολυ λοιδορίας καὶ αἰτία κεχωρισμένον ἐστί 600. 4. vbi docetur, qui ista duo inter se differant. αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἔχειν. commisisse aliquid, ob quod speciosa criminatione postulari possit ad dandum supplicium 998. 8. αἰτία interdum est quicquid aliqua de re vtramuis in partem praedicatur. τὴν ἑτέραν αἰτίαν ἔχον ἕκαστον δοκιμάζεται, res, de qua controuersia agitari possit, vtrius partis sit, melioris, an sequioris, scrutinio subiicitur. κἂν μὲν τὴν ἄδικον (scil. αἰτίαν ἔχον) φανῇ, πονηρὸν κρίνεται, et eiusmodi quidem si sit ea res, vt affirmari possit, iniquum esse facinus, malis et turpibus in rebus habetur. ἂν δὲ τὴν δικαίαν, (scil. αἰτίαν ἔχον φανῇ) χρηστὸν καὶ καλόν.

fin

ſin autem conſtet, affirmari licere, eam iure factam eſſe, tum vero ſalutaris et praeclara eſſe exiſtimatur 645. 7. τῷ ἐπενεγκόντι τὴν αἰτίαν. qui aliquem criminis inſimulauit 692. 13. τῇ πρὸς ἅπαντας τὸς ἐν ταῖς αἰτίαις (ſcil. ὄντας) ὀργῇ 1476. 25. 1471. 7. τῆς ἀνελέγκτ8 (vel potius ἀνεξελέγκτ8) νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471. 11. αἰτιῶν ὁμοίων τετυχηκότες 1467. 17.

αἰτιᾶσθαι] αἰτιᾶταί με ὠδὲν Φίλιππος ὑπὲρ τῦ πολέμ8 250. 23. αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων 292. 4. ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ' ἄν τις, quarum culpam facile in paupertatem conferas 314. 20. εἰ τῦ πράγματος αἰτιῶντο ἐμὲ 548. 20. αἰτιάσασθαι τοῦτα ἔκ ἐστι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν 1404. 23. αἰτιασαίμην ἂν ὠδένα τῦ κακῶς τὰ πράγματα ἔχειν 1441. 1.

αἴτιος. a quo res profecta eſt, qui in culpa eſt. ὠ τὸς αἰτίους, ἀλλὰ τὸς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε 14. 1. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίγνεται 195. 3. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι 298. 23. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τὸς αἰτίους εὗρε 376. 26. αὐτὸς τὸς αἰτίους καταλειφθῆναι 1465. 15. αἰτιώτερος] τῦ δημοκρατεμένην καὶ ἐλευθέραν εἶναι, ὡς ἄλλο τι τῶν νόμων αἰτιώτερόν ἐστι, ὠδ' ἂν ἕνα εἰπεῖν οἶμαι 701. 11. αἰτιώτεροι ὑμῶν ὠδένες εἰσὶ 1234. 8. αἰτιώτατος] αἰτιώτατος ἐγένετο τῦ μὴ πάντας αὐτὸς λιμῷ ἀποθανεῖν 469. 25. αἰτιώτατος τῦ μὴ νικῆσαι κατέστη 521. 1. τῦ μὴ λαβεῖν ἀμφίπολιν πάντων ἐστὶς αἰτιώτατός ἐστι 670. 17. αἰτιωτάτ8 μετὰ τὸς θεὸς ὄντος τῆς καθόδ8 τῷ δήμῳ 742. 26. 1230. 17.

αἰχμάλωτος] λύσεως αἰχμαλώτων εἰπεῖν ἔχων 107. 14. ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων μιᾶς ἀνδριάντα χρυσῦν ἀνέστησεν (Alexander aliquis, rex Macedoniae) εἰς Δελφὸς 164. 21. αἰχμάλωτα (ſubaudi σώματα) 384. 12. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρο ἤγαγε 480. 10. αἰχμάλωτον ἔσαν τρυφᾶν 402. pen.

αἰω-

ἀἰωρῶν] τὰς ὄφεις ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ἀἰωρῶν. sublimes gerens 313. 26.

ἀκαδημία 736. 6.

ἀκαθαρσία impuritas, spurcities animi, scelerositas, facinorositas. τοῦτο γάρ, τοῦτ' ἂν ἔχοι ἐστὶν ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας 553. 12.

ἀκάθαρτος] καὶ τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος ἔοικε 403. 14. ἀκάθ. καὶ μιαρὸς 980. 20.

ἀκαιρία cum quis aut imparatus, aut districtus est, vt vacare rei praesenti, aut sufficere omnibus nequeat. τὴν ἀκαιρίαν τὴν ἐκείνου καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας, quod illi tempus est rebus gerendis minus idoneum, vobis id habere oportunissimum 16. 4. ἐὰν δ' ἀκαιρίαν ἡγησάμενοι παρίδητε existimantes nunc illis nil opus esse 169. 15.

ἄκαιρον μῆκος ἡμῶν ἐπιγένοιτο τῷ λόγῳ 1409. 20. ἀντὶ τῆς πολλῆς καὶ ἀκαίρου ῥαθυμίας 241, 7.

ἀκακία ingenii simplicitas, vitae innocentia. διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν πραγμάτων καὶ τὴν ἀκακίαν τὴν ἑαυτοῦ 1372. 23. ἀκακία τοῦ τρόπου 1373. 6.

ἄκακος εἶναι προσποιούμενος. simulans se simplicem et antiqui moris hominem 1153. 10. εἰ δέ τις αὐτὸν ἀγνοήσας τότε ἀκάκως ἠγήσατο καὶ ἀπράγμονας. 1164. 13.

ἀκάκως pro more hominum simplicium, innocentium, nullam fraudem designantium, sed bona fide agentium. ὁ δὲ ῥᾳδίως μοι καὶ ἀκάκως ἀποκρίνεται 1154. 18. ἀκάκως καὶ ταχύ μοι ὡμολόγησεν 1162. 2.

ἀκαμαντίδαι 1398. 9.

ἀκαρῆ] ἀποκρίνεταί μοι, ὅτι ἐδ' ἀκαρῆ ne hilum quidem μοι δανείσοι 1223. vlt.

ἀκαριαῖος πλοῦς traiectus breuissimus, citissime conficiendus 1292. 2.

ἀκαταλλάκτως πολεμεῖν sublata spe omni gratiae reconciliandae 153. 17.

ἀκα-

ἀκατάστατον nunquam consistens, neque conquiescens. ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα. 383. 7.

ἀκέραιος. saluus, illaesus, intemeratus. φύλακες φοβεροὶ τῆς εἰκείας ἀκεραίας 17. 13. ἀκέραιον ἐκείνην φυλάττοντες (scil. τὴν πατρῴαν οὐσίαν) 1087. 24.

ἀκήρυκτος πόλεμος 314. 16.

ἀκκωάκης Μαρσενίᾳ 741. 6.

ἀκίνδυνος] ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150. 9. ἐὸ ἀκίνδυνα ἐώρων 258. 16. ἀκινδύνῳ σοι τῷ ἀγῶνος γεγενημένῳ 501. 8.

ἀκινδύνως καὶ ἀναισχύντως πρὸς τῷ δικαιτητῇ μαρτυρῆσιν, ὅ, τι ἂν βέλωνται 913. 7. ἀκινδύνως ἐρῶν ἔχοντα τὰ εἰκοι 14. 14.

ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν. (id est θεωρήματα μένει ἀκίνητα) 1406. 3.

accusatiuus pendens, seu absolutus. τὰς δὲ τοιάτας συκοφάντας, ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας ἀπ' αὐτῶν τυχεῖν; pro ποῖ δὲ χρὴ πορευθέντας ἀδείας τυχεῖν ἀπὸ τῶν τοιάτων συκοφαντῶν 1342. 21.

ἀκμή] ταῦτα πρότερον μὲν ἦν ποιεῖν, νῦν δ' ἐπ' αὐτὴν ἥκει τὴν ἀκμήν. ὡς ἀκέτ' ἐγχωρεῖ (scil. τοῦτο ποιεῖν) in neruum erupit res, venit in extremum discrimen 52. 7.

ἀκοὴ fama. ἀκοῇ ἴσε 597. 12. ἀκοὴν μαρτυρεῖν testari in iudicio de re, quam testis non ipse viderit coram se gestam, sed ab aliis fando acceperit. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν ἐῶν ὁ νόμος, κωλύει μαρτυρεῖν, ἔτι ζώντος τοῦ πατρός, τὰ ὑπ' αὐτοῦ πραχθέντα. quae lex permittit testi, vt ex persona defuncti testetur de re, quam se aiat olim ex ipso audisse, cum diceret adhuc superstes, eadem lex vetat, adhuc superstite in viuis patre, filium de eius rebus gestis testari 1097. 3. ἀκοὴν ἐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι ζώντος μαρτυρεῖν, ἀλλὰ (μόνον) τεθνεῶτος 1130. 26. 1131. 11. ἀκοὴν ζῶντος μεμαρτύρηκε, τὰ ψευδῆ τε, καὶ παρὰ τὸν νόμον

μον 1131. 8. ἀκοὴν (teſtimonium non ex ſua, ſed aliena fide) μηδεμίαν προσάγειν πρὸς τὸν τοιοῦτον ἀγῶνα 1300. 14. ἐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι ἀκοὴν μαρτυρεῖν ἐφ' ἐπὶ τοῖς πάνυ φαύλοις ἐγκλήμασι 1300. 16. προσῆκε δήπεθεν εἰδότας (certo gnaros et cognitam habentes eam ex ſua cuiusque conſcientia) αὐτὴν πολλοὺς, ἥπερ ἐστὶ, μαρτυρεῖν, καὶ μὴ μόνον ἀκοὴν non referre rumores de ea vulgares 1309. 3.

ἀκολασία] ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἤθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν. (niſi potius ἀκολασίαν eſt) 1362. 12.

ἀκολεθεῖν] pone incedere, ſequi, item comitari, proſequi, item ſe accommodare, inſeruire ὁ στρατηγὸς ἀκολεθεῖ milites ſequitur imperator, h. e. eſt in eorum poteſtate. ἐκ ἀκολεθεῖν δεῖ τοῖς πράγμασι τὸς ὀρθῶς τῷ πολέμῳ χρησομένες, ἀλλ' αὐτὸς ἐμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51. 14. εἰ ἄρα δεῖ ἑτέροις αἰσχρῶς ἀκολεθεῖντας 220. 11. ἀκολουθεῖν (mecum ire) πρὸς τὰς ἀποσολέας καὶ τὴν βελὴν 1150. 11. ἀκολεθεῖν ἐκ ἤθελον εἰς τὴν βελὴν 1254. 18. ἀκ. ἐπὶ τὴν τράπεζαν me comitari ad menſam numularii 1154. 27. incedere in agmine exſequias euntium, comitari funus. ἀκ ἐπὶ τὸ μνῆμα 308. 3. 1071. 22. τὸς ἔξω τὰ γένες πρὸς τὸν τάφον ἠκολεθηκότας 1392. vlt. τοῖς ὀξύτησι καὶ καιροῖς τῷ πολέμῳ ἀκ. 730. 18. τοῖς λογισμοῖς καὶ τοῖς ὑπάρχεσι καιροῖς 805. 25. μετά τινος] ἀκ. μεθ' ἑαυτὸ γράψας τὸς ἕνδεκα. ſecum ire XI. viros 608. 14. μετὰ σωτάδε τὸ κρητὸς circumcurſitans cum Sotade, quaqua is iret, eum comitans 1382. 8.

ἀκόλεθος ſubſtantiue acceptum, eſt miniſter honeſtior, pediſſequus, quorum gregem pone ſe trahere, ſuperbum et vanum habebatur, eratque inuidiae. ἀκολέθες τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς (ipſe ſolus cum ſit) ἔχων διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ 565. pen. τρεῖς παῖδας ἀκολέθες περιάγεις 958. 15. τὸν παῖδα τὸν ἀκόλεθον παραδῶναι εἰς βάσανον 1120. 3. b) adiectiue,

conueniens, consentaneum, cum aliqua re copulatum eique accommodatum. et construitur alias cum genitiuo, alias cum datiuo. *οἰκίας ὅτῳ μετρίας καὶ τῷ τῆς πολιτείας ἐνόματι ἀκολέθες.* populares, nihil habentes praecipuum, populi sortem excedens 174. 27. *τὰ μὲν ψηφίσματα πρὸς τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα ψηφίζεσθε, τὴν δύναμιν δὲ ἐκ ἀκόλεθον, εἰς ψηφίζεσθε, ἔχετε.* 176. 6. *ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων τἀκόλεθα τέτοις πράττειν* 312. 25. *νόμον αὐτῷ* (alii legi vetustiori) *ἀκόλεθον τεθεικέναι* 745. 11. *ἐφαίνετ' ἂν ἡ φυλὴ ἀκόλεθος ὖσα τῇ θέσει τὲ ὀνόματος.* constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et albo inscriptus esset, nomenque accepisset vnum aliquod ex iis, quae illa in tribu solerent vsurpari 1001. 26. *εἰ δεκεῖ ὑμῖν ἀκόλεθον εἶναι* 1134. 3. 1178. 17. *πάντα τἀκόλεθα τῇ ποίμνῃ* omnia, cum grege ouium connexa, eoque pertinentia 1178. 17. *ὅτε τῆς μεγαλοψυχίας, ὅτε τῆς ἄλλης ὑμετέρας προαιρέσεως ἀκόλεθον* 1477. 1.

ἀκολέθως τοῖς νόμοις 1100. 14.

ἀκονᾶν acuere. h. e. irritare, exacerbare, efferare. *κὸ' ἐφ' ἑαυτὴν ἀκονῶν τὴν πόλιν* 1469. 26. *τί τέτων ἀκονᾷς, ὦ μάταιε.* quid hunc instruis, erudis, armas ad scelera 384. 10.

ἀκονιτὶ nulla cum molestia, nullo certamine, sine puluere et sudore 200. 2. *ἀκ. πρείεσθαι* 295. 7. *ἀκ. πάιθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσεται* 365. 17.

ἀκοσμεῖν 1226. 12.

ἀκέειν] *ἀδὲ τέτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶομαι, εἰ τἀβέλτιςα ὑμᾶς ἀκέειν συνεθίζω* 169. pen. 170. 4. (*ἅμα ἀκέειν αὐτὸν πλησίον ὄντα Πυλῶν, καὶ* — citat Schol. Hermog. p. 97.) *Φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδορίων καὶ κακηγοριῶν ἡδέως ἀκέειν* 226. 21. *ἀκέειν δικαίως ἀπολογεμένῳ* 227. 12. *ἀσμένως* 237. 15. *ἀδὲ φωνὴν ἤκεες, εἴ τις ἄλλο τι βέλοιτο λέγειν* 240. 12. *ἀκέεις Δίσχίνη* 263. vlt. *τῶν δὲ τῆς πόλεως*

λεως ἀγαθῶν πεφρικὼς ἀκήω, καὶ ξένων, καὶ πύπτων εἰς γῆν 332. 11. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκήεν 450. 10. ἐδὲν γὰρ οἷον ἀκήεν αὐτῆ τῆ νόμε 529. 11. τῷ μὲν ἀκῆσαι — ad literam quidem, verbo tenus, ſpecie tenus. cui opponitur τῷ δὲ ἔργῳ reapſe autem 623. 26. ἅτως ὁρῶντας τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε ὁρῶντας μὴ ὁρᾶν, καὶ ἀκέοντας μὴ ἀκήεν 797. 3. ἃ δὲ μηδ' ἀκήεν πᾶσιν οἷόν τε, πῶς ποιῆσαί γε τῇ ἐπιτυχέσῃ εὐσεβὲς ἐστι 1370. 3. εἰ μὲν ἦν ἐκ τῆ μὴ ἐθέλειν ἀκήεν ἐλπὶς ἐσι τα πράγματα γενέσθαι βελτίω τῆτο χρὴ πράττειν. id eſt μὴ ἐθέλειν ἀκήεν τὰς συμβελὰς 1446. 25. δεινότατοι πάντων ὑμεῖς ἐστε ἀκήεν ὅ, τι ἂν τις καθ' ὑμῶν λέγῃ 1453. vlt. μὴ θέλωσιν ἀκήεν ἐκ ἐνι ὅπῃ μαθεῖν 1454. 21. σιωπῶντας ἀκήεν 1462. 8. ἀκῆσαι μὴ πρὸς φιλονεικίαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ δίκαιον 1474. 6. b) appellari aliquo nomine, e. c. ignominioſo. νῦν κόλακες, καὶ θεοῖς ἐχθροὶ, καὶ πάντα (ſcil. ἐνείδη, vel αἰσχρὰ) ἀκήεσι. prohibere non poſſunt, quominus audiant probra nulla non ſibi ingeſta 241. 13. κακῶς φησὶν ἀκηκοέναι. ignominioſa appellatione ſe laeſum ait 442. 13. ἐδένας τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς (ſcil. vitia et dedecora) ἅτως ἀκῆσαι (aequo animo) ἠνεθετημένες, ὡς ὑμεῖς τὰ μὴ προσόντα (ſcil. ὑμῖν, ἀκήετε) κακῶς ἀκέοντες 1453. 25.

ἀκήσιος] ἀκήσιον φόνων δικαστήριον τὸ ἐπὶ παλλαδίῳ 643. 20. 983. 15.

ἀκρασία] τὴν καθ' ἡμέραν ἀκρασίαν τῆ βίε 29. 12.

ἀκριβὴς] ἐμπορικαὶ δίκαι τότε ἦκαν, ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς. tam aſſidua, diligentia, et ſingulas minutas res ſubtiliter atque ſolerter exſequentia iudicia 79. 22. τὴν τῶν χρημάτων φυλακὴν ὡς ἔνι ἀκριβεςάτην γενέσθαι 101. 15. ἀλλ' ἐ τιθέναι ταῦτα παρ' ὑμῶν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, ἐδὲ, ἣν προσῆκεν, ὀργὴν 273. 12. ἐκ ἠθελεν εἰς τῆτο τὰκριβὲς καταφεύγειν 874. 8.

noluit ad hanc descendere, vel se demittere inquisitionem, vnde tota veritas in lucem erat proditura.

ἀκριβολογεῖσθαι] *πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι* 232. 5. *τότ' ἐμοῦ περὶ τούτων ἀκριβολογουμένου* 307. 9. *μὴ σφόδρα ἀκριβολογήσασθε* nimis ad viuum ne resecate 398. 21. *ἀκριβολογεῖσθαι ταῦτα οὐ πάνυ δεῖ* 669. 1.

ἀκριβῶς diligenter, subtiliter, exquisite, certo, explorato. *ἀκρ. σκοπεῖν* 15. 9. *εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα* 155. 26. *θαυμάσῃ δὲ μηδεὶς ὑμῶν, εἰ ἀκρ. ἴσμεν* — si tam probe cognita istaec atque perspecta habemus, vt nihil sit, quamuis minutum, quod nos effugiat 1186. 6. *ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκρ. τὸν βίον συνειλεγμένον*, qui victum misere et minutim comparcendo conquisiuisset 1362. 11. *ἀκριβῶς διεξιέναι δυσχερεῖς κρίνω* 1476. 10. *δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοστῇ κατατιθεὶς ἀκριβῶς* 641. 1. cum puluisculo, vt nihil quicquam numulorum interuertere suam in rem posset.

ἄκριτος ἔρις καὶ ταραχὴ 231. 8. lis, rixa, contentio, *κρίσεως* carens, h. e. diremtione, disceptatione, vbi nemo est, qui partes litigantes discernat, et in pacem componat.

ἀκρίτως sine formula iuris legitima, non dicta, non audita causa. *ἀκρίτως ἐστὶν ὁρᾶν τοὺς τυραννευμένους ἀπολλυμένους* 212. 22.

ἀκροᾶσθαι] *ἐξ ἴσου καθήσθαι ἀκροωμένους* 151. 15. *ὁμοίως ἀμφοῖν ἀκροᾶσθαι* 226. 8.

ἀκροατής] *ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκρ.* 227. 24. *ἀκροαταῖς ἐχρήσαντο καθ' ὑμῶν ὑμῖν* aequo fertis animo, et gaudetis adeo, audientes vos ab his in concione liberrime obiurgari et probris proscindi 1434. vlt. *ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι* 1454. 7.

ἀκρόδρυα arbores hortenses. *φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα* 1251. 22.

ἀκρό-

ἀκρόπολις arx Athenis, vbi thesaurus erat, et tabularium publicum. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον 35. 6. γράμματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν 121. 22. ὅλης (vel, vt Minucianus refert, πάσης) ἧσης τῆς ἀκροπόλεως ἱερᾶς 428. 13. μήτ' ἐκτίσαι, μήτ' εἰς ἀκρόπολιν ἀνενεχθῆναι, nec aerariis adscriberetur, quorum nomina tabulis inscribebantur in arce asseruari solitis 1327. 25. ἐδὲ τούτων ἐνδείξεις εἶναι, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσὶ. scripti pro aerariis 1337. 24. b) arces aliorum oppidorum. βαρβάροις καὶ δήλοις, ὃς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖνται 194. 27. ἐ τόπων, ἐδ' ὁπλιτῶν, ἐδ' ἀκροπόλεων κύριοι, ἐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει. 392. 27.

ἄκρος ἀγωνιστὴς perfectus in arte 1414. 20. τριταγωνιστὴς ἄκρος 270. 11.

ἀκρωτήρια artus, extremae quaeque e trunco prominentes partes. οἱ τὰ ἀκρ. τῆς νίκης περικόψαντες 738. 14. caput, vel etiam aures, nares, labia, et alas, et manus pedesque Victoriae aureae in arce, in templo Mineruae, dedicatae.

ἀκρωτηριάζεσθαι] ἠκρωτηριασμένοι ἕκαστοι τὰς ἑαυτῶν πατρίδας. qui suas quique patrias mutilarunt, et contaminarunt, vt si quis homini aures, labia, nares, et artus amputet 324. 22.

ἄκυρος inualidus, irritus auctoritate, vi et potentia cassus. ἐπιδείξητε ἀκύρους ὄντας ὑμῶν monstrate, eos in vos nihil valere, vos in eorum potestate non esse 437. 26. ἄκυρα προσιμημάτων δικαστήρια, quibus ius et fas non est mulctas irrogare 700. 16. 732. 10. ἄκυρος δωρεά, incertum, instabile donum 467. 28. ψήφισμα 651. 27.

ἄκων] ἐξήμαρτέ τις ἄκων, συγγνώμη τοῦτω ἀντὶ τῆς τιμωρίας 317. 17. 716. 8. ἐχ ἑκών, ἀλλ', ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἄκων 1167. 16.

ἀλαβαστροθήκη] σὲ μὲν τὰς ἀλαβαστροθήκας καὶ τὰ τύμπανα γράφοντα 415. 4.

ἀλᾶσθαι vagari, nescius quo eas, inter spem metumque. πολλῶν συμμάχων καὶ φίλων παῖδες ἀλῶνται, καὶ πτωχοὶ περιέρχονται 440. 20.

ἀλάστωρ] ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες 324. 21. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν 438. pen.

ἀλγεῖν ποιεῖν τοὺς ἀκούοντας 270. 4. σὺ μὲν ἀλγεῖς ἐπὶ τοῖς θηβαίων ἀτυχήμασι, κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ 239. 26. ἀλγ. τοῖς αἰσχροῖς λόγοις καὶ ὀνείδεσιν 798. 5. αἰσχρορρημοσύνῃ καὶ τῷ διηγεῖσθαι ταῦτα, ἐφ' οἷς ἀλγοῦσιν οἱ ἀκούοντες 1489. 8.

ἄλγημα] πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260. 20.

ἀλειτούργητος immunis, iure vacationis a muniis sumtuosis et onerosis fruens. ἀλειτουργήτοις πασᾶν προστακτᾶν λειτουργιῶν. 256. 10.

ἀλεκτρυὼν] ᾗδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμούμενος 1259. 20.

ἀλεξιφάρμακόν ἐστι τοῖς ἀδικεῖν βουλομένοις 727. 24.

ἄλευρα] ἀλεύρων, (βρεχθῆναι) ὡς ἡμιμέδιμνον 1278. 22.

ἀλήθεια] πάντα ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232. 4. τούτων τοίνυν οὕτως ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένων. 232. 16. πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐστὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας 281. 2. τῆς ἀληθείας ἡττώμενος 317. 10. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366. 27. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστήν 873. 19. b) αἱ ἀλήθειαι in numero plur. Demosthenes vsurpare amat, vt 875. 7. 1041. 9. 1081. 13. 1151. 6. 1154. 10 1201. 8.

ἀληθὴς] τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων ἀληθεῖς καὶ δικαίας προσήκει εἶναι 21. 7. τὴν ἀληθῆ πρόφασιν τῶν πραγμάτων ἀποκρύπτεσθαι 279. 21.

μετα-

μετατιθέναι προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς 303. 9. ἀποδόσθαι χρημάτων τἀληθῆ 349. 24. τἀληθὲς ἰσχυρόν ἐστι 406. 1.

ἀληθινὸς φίλος 113. 27. 1248. 22. 1249. 1. 1250. 7.

ἀληθῶς] τῶν ἀληθῶς παιδείας τετυχηκότων 269. vlt.

ἀλία dorice idem, quod ἡλιαία, seu ἐκκλησία, concio 255. 21.

ἀλίμενον χωρίον locus importuosus 1213. 20.

ἀλιτήριος furialis, pestilens, pestifer, qui quo venit, illuc secum exitium affert. κοινὸν ἀλιτήριον ἁπάντων τῶν ἀπολωλότων 280. 26. 402. 27. 411. 26.

ἀλλὰ tam obiectionem, quam responsionem eius incipit 739. 24. cum inseqq. vsurpatur loco δὲ pone praemissum μέν. ἀλλ' ἐπὶ pro ἐπὶ δὲ 597. 25. in argumentatione. ἐπὶ τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὑπῆρχεν ἅπασιν. ἀλλ' ἐπὶ τὸν πόλεμον; ἀλλ' αὐτοὶ περὶ τῆς εἰρήνης ἐβουλεύσαντο. citat Hermogenes p. 306. ex orat. pro Corona. ἀλλὰ μὴν porro, deinceps 15. 25. 734. 15. quin etiam 1092. 9. ἀλλὰ νῦν γε. sic breuiter et abrupte dictum, pro integro εἰ καὶ μὴ πρότερον, ἀλλὰ νῦν γε δή. si non citius, at nunc certe, cum adhuc oportunum est 37. 8. ἀλλὰ pro ἤ. μηδένα ἕτερον εἶναι τὸν Ν. Φονέα, ἀλλ' Ἀρίσαρχον. id est ἢ Ἀρ. 554. 15. saltim, tamen. τὰ μὲν ἄλλα ἐῶ, ἀλλὰ τὰς τῷ γήρᾳ βοηθὲς λυμαίνῃ. si nihil aliud, aut, vt reliqua ne commemorem, corrumpis tu quidem senio suos adiutores, eo, quod — 733. 26. redundare videtur ante ἤ et ἐδέ. vt in illo ἀλλ' ἐδοτιῶν 771. 11, ὧν ἔτος πρὸς ὑμᾶς ἀπήγγειλεν, ἀλλ' ἐδὲ μικρὸν 352. 21. λῆμμα παρ' αὐτῶν ἐν δέκα ἔτεσιν ἐμοὶ γιγνόμενον ἀποφαίνουσιν ἀλλ' ἐδὲ μικρὸν 821. 7. τῶν ὑμετέρων ψηφισμάτων ἀλλ' ἐδὲ τὸ μικρότατον φροντίζουσι 1455. 18. ἀλλ' ἁ pro ἀλλὰ simplici. ἀλλ' ἡ τῆς πόλεως ἐστὶ 45. 13. idem quod ἤ simplex. ὁ δ' ἀναιδὴς ἐκ τίνος

ὠνομάσθη τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν — 790. 26. ὠδαμόθεν ἄλλοθεν σκοπῶν, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀπαγγ. 912. 6. εἰς ἕτερον ἐμπόριον ὁδὸν, ἀλλ' εἰς ἀθήνας 1284. 16. ἀλλ' ἤ, pro ἄλλος ἤ. vel ἄλλο ἤ. ἐκ ἐᾷ νόμον, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλον ἤ, nisi) τὸν αὐτὸν κατὰ πάντων τῶν πολιτῶν 719. 6. καὶ τὶ λοιπόν ἐστιν ὑμῖν, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλο, ἤ) praeterquam καταλελύσθαι 731. 19. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι, ἀλλ' ἤ (nisi, praeterquam) βραχέα 1225. 3. αἰτιασαίμην ἂν ὀδένα — ἀλλ ἢ πάντας τούτους 1441. 1. ἀλλὰ pro ἄλλως. καὶ μηδὲ ταῦτα, ἀλλ' ἢ (id est ἄλλως ἤ) praeterquam περὶ λήγοντα τὸν ἑνικαυτὸν ἢ λαβεῖν 731. 9. vsurpatur initio orationis, neque colligi inde potest, aliquid deesse 1401. 1.

ἀλλάττειν] ἀλλαξάμενοι πρὸς ἕτερα χωρία 1280. vlt.

ἄλλοθι] ἐ γὰρ ἄλλοθί πε βεβίωκα, ἢ παρ' ὑμῖν 228. 16. pro ἄλλοσε. εἴ τις αὐθήνησιν οἰκῶν ἄλλοθί ποι σιτηγήσειεν, ἢ — 918. 5.

ἀλλοῖος abhorrens, inconsentaneus. ἂν δ' ἄρα ἅπαντα λογιζομένοις (scil. ὑμῖν ὁ λόγος) ἀλλοιότερος φανῇ. 1442. 11.

ἄλλος] οἱ ἄλλοι, subaudi πολῖται. quod etiam interdum pro οἱ πάντες, vel οἱ ἄλοι potest accipi. vt ἄλλος interdum pro ἅπας. τῶν ἄλλων ἕνεκα 608. 22. ὀδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τέτον, ὀφείλειν 795. 22. τὰς συμφορὰς βεβαίας τέτοις μόνοις τῶν ἄλλων 1480. 7. ἐπὶ δὲ τὴν ἄλλην ἐλπίδα 187. 1. id est τὴν ὅλην. ὑπὲρ γὰρ αὐτῶ τέτε τὰς ἄλλας ἔλαβον τιμάς. id est τὰς πάσας 569. 25. ἄλλο τι ἢ — (id est ἄλλο τι δεήσει ποιεῖν, ἢ —) ἄλλο τι ἢ σιγῶντα δείσει Χαρίδημον ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίζειν 638. 14. aliudne quidquam supererit, quod agat, quam hoc, vt aequo ferat animo sibi a Charidemo insultari, neque id impediat. (simile illud Herodoti p. 55. 12. ed. Wessel. ἄλλο τι ἢ λείπεταί μοι τῶν κινδύνων ὁ μέγιστος. pro τὶ ἄλλο λείπεται ἐμοὶ, ἢ ὁ μέγιστος τ. κ.) ἄλλο sinistrum, fecius, quam

quam velis, malum, dirum, nefandum. *εἴ τι ἂν ἄλλο ψηφίσαισθε ὑμεῖς.* ſcil. quam nobis volupe ſit. *ἄλλο* aut redundat, aut eſt pro *ἓν. ἢ ἄλλο τι τῶν ἄλλων* 996. 24. niſi ibi *τῶν ἄλλων* accipere velis pro *τῶν ἕλων*, vel *τῶν πάντων*. quomodo accipi poſſe videtur etiam in illo p. 794 9. *παρὰ τῆς τῶν ἄλλων* [id eſt *ἁπάντων*] *ὑμῶν φύσεως*. paene vt Francicum *nous autres*.

ἀλλότριος alienus, ſeu iure, ſeu animo, h. e. quod ſit in alius iure et poteſtate, aut quod tibi ſit inimicum et infeſtum; item abhorrens et diſcrepans. a) alienus, peregrinus, in quem tibi nihil iuris, neque poteſtatis ſit. *εὔηθες, τὰ οἰκεῖα αὐτὸς προειμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι* 129. 25. *ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις* aliis choregos agentibus 403. 22. *εἰς ἀλλότρια ἐμπεσὼν δόξεις ὡς ὐ προσήκουσιν ὕτω χρῆσθαι* 1004. vlt. *ἐπὶ τῷ τἀλλότρια λαμβάνειν ὁτιῶν ἐποίουν* 1015. 20. *ἀλλοτρίους παῖδας εἰσάγοντα εἰς τοὺς (ἑαυτῦ) φράτορας καὶ δημότας* 1349. 13. b) haud congruens cum alio, inconſentaneum. *ὐδὲν ἀλλότριον ποιῶν ὕτε τῆς ἑαυτῦ πατρίδος, ὕτε τῦ τρόπυ* 289. 14. vt hic cum genitiuo, ita cum datiuo in iſto conſtructum cernitur: *ἐκ ἀλλότριον ἡγεῖται ὕτε τῇ συγγενείᾳ, ὕτε τῷ ὁμοφύλῳ* 290. 19. *εἶτ' ὐχ ὁρᾶτε τὸν Φίλιππον ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ* (libertati puta) *καὶ τὰς προσηγορίας ἔχοντα* 72. 1. c) inimicus, infeſtus, animo abalienatus. *ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκύῃ μυ* 228. 12. *εἴ τι πρότερον γέγονεν ἀλλότριον ταῖς πόλεσι* 290. 12.

ἀλλοτριῦν] *τῶν δὲ τριηράρχων τὺς ἠλλοτριωκότας ἑαυτὺς ἀπὸ τῆς λειτυργίας, τύτυς σεφανῶσαι κελεύυσιν*. qui trierarchatum ſuum aliis certa mercede elocaſſent, quod ipſi eo fungi noluiſſent 1233. 11.

ἄλλως] temere, vt fert, fortuito, ſine fraude mala, *τῶν ἄλλως πως ἐξαμαρτανόντων* 527. 27. b)

mere, absolute, nihil aliud, quam id ipsum, quod dico. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348. 23. sed v. annotationem ad h. l. vbi aliter interpretor, et, ni fallor, rectius. ἡγοῦντο τὴν συγγραφὴν εἶναι ἄλλως (id est ἕλως, ἁπλῶς, ἐδὲν ἄλλο ἢ) ὕθλον καὶ φλυαρίαν 931. 11. c) secius, praue, perperam. τὰ ὀρθῶς βεβουλευθέντα καὶ δεδοκιμασθέντα σὺν πολλῇ σπουδῇ πολλάκις τῷ τὰς ἐπισταντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη 1466. 5.

ἀλογίαν ex or. in Aristocrat. citat Harpocr. h. v. ἀντὶ τοῦ μηδένα ἔχειν λόγον, ἀλλ' ἀλογιστὶ πράττειν.

ἀλόγιστος] τὶς ἔτως ἀλόγιστος 536. 7.

ἀλογίστως 464. 4. 1288. 22. ἐχ ἔτως ὑμεῖς ἀλογίστως ἔχετε 1485. 14.

ἀλόγως καὶ ἀπροσδοκήτως σωτηρίας τυγχάνειν 672. 14. καὶ γὰρ ἄλογον ἂν εἴη 481. 4.

ἄλς] οἱ ἅλες sunt conuictus et contubernii communio. πῶς δὲ ἅλες; πῶς τραπέζαι; πῶς σπονδαί; vbi autem manent iura conuictus? quid his sit? 400. 6. πότεροι ἦν τὰς ἅλας καὶ τὰς σπονδὰς παρίβαινον 401. 3. ἁλῶν κοινωνὸς καὶ ὁμοτράπεζος γενόμενος 553. 5.

ἄλυπος] μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα 1390. 23.

ἀλύσεσι μονονὲ σιδηραῖς δεδεμένος 778. 20. arctissimis vinculis constrictus.

ἀλυσιτελὴς φίλος, ἐχθρὸς δὲ συμφέρων 188. 13. τὸ πρᾶσσεσθαι καθ' ἑκάστην αἰεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελὲς 13. 9. δύο πάντων ἐστὶν ἀλυσιτελέστατα τῇ πόλει 1444. 14. ἀλυσιτελὲς τὸ προεῖσθαι τὰ τοῦ δήμου. haud expedire, reip. gerendae se tradere 1481. vlt.

ἀλυσιτελῶς ἔχειν ἑαυτοῖς 1402. 12.

ἄλφιτα] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι 918. 11. διεμετροῦντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ ᾠδείῳ 918. 8.

ἀλῶα

ἅλῶα festum agricolarum Cereri et Baccho peracta messe sacrum, pro frugibus comportatis in aream, vbi primitias ipsis consecrabant 1385. 2.

ἅλῶναι criminis conuictus eiusque reus a iudicibus declaratus esse, tametsi corpus rei haud teneatur, sed fuga elapsum sit. τὸν πεφευγότα accusatum ἐπ' αἰτίᾳ φόνου, καὶ ἐαλωκότα, condemnatum tametsi absentem, ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ καὶ σωθῇ 632. 12. ὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἐάλω 408. 10. ὥσπερ, εἴτις ἐκείνων ἐάλω, σὺ ταῦθ' ὑπ' ἂν ἔγραψας 653. 21.

ἅλως area triturando frumento. ἦσαν γὰρ δύο ἅλω αὐτόθι, μικρᾷ πλέθρου ἑκατέρα 1040. 23.

ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες vbi primum, simulac in pubertate exegerit biennium 1135. 4. δυεῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς πᾶσιν ἀνθρώποις, τὸ μὲν εὐτυχεῖν, — τὸ δὲ καλῶς βουλεύεσθαι, ὑφ' ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2.

ἅμαξα] ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἁμάξης 268. 13.

ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277. 12.

ἁμαρτάνειν deliberato consilio sciens et prudens peccare 297. 7. ὑπ' ἔστιν ὅπως ἡμάρτετε τὸν ὑπὲρ τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας κίνδυνον ἀράμενοι 297. 9. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθῶν 322. 16. et 19. ὐδεὶς ὐδ' ἂν ἁμαρτὼν ἄλλον εὖ οἶδα, ὅτι φήσειεν ἄν. ne si lingua quidem ei a proposito aberret, vt alium pro alio, quem voluisset, nominet 405. 14. παρ' ὧν ἁπάντων καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἔτυχεν, τούτου ὤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν, εἰ βούλοιντο, εἰς ἐμέ. 1473. 3.

ἁμάρτημα] πᾶσι πάντων τῶν ἁμαρτημάτων ἔρως ἐστὶ τελευτή. 1478. 7. ὑπ' ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων ὐδ' ὑπ' μικρᾷ χρόνου συνειλεγμένων 131. 4. ἃ συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα 309. 1. ποιεῖσθαι εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἁμαρτή-

μαρτήματα ſuſcipere, ſibi pati imputari aliorum peccata 352. 19.

ἀμάρτυρος ἀγὼν 372. 6. ἀμάρτυρα nemine coram acta 502. 20. ἀμάρτυρος πρᾶξις 875. 4.

ἀμαρτύρως 869. 22.

ἀμαυρῶν] ὕβριν ἀμαύροι 423. 1.

ἄμαχος, inuictus, indomitus, aduerſus quem arma tolli, bellum geri nequit 19. 16.

ἀμείβειν] ἀμείβεσθαι τοῖς ὁμοίοις τὸς ἀγαθόν τι ποιοῦντας ἑαυτούς 458. vlt.

ἀμείνων] ἔφυγον κακὸν, εὗρον ἄμεινον, formula ab initiandis pronuntianda 313. 19. εἰη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου 1072. 15.

ἀμέλεια] τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις θείη δικαίως 12. 4. τὰ μὲν ἀδικήματα ταύτης ἦν ἄν, ἡ δ' ἀμέλεια τῆς πόλεως. reip. autem torpor et ſegnities in illis criminibus puniendis 1382. 20. τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπουδῆς παρασχέσθαι δεῖ, ὅσηπερ ἐκ τῶν ἄνωθεν χρόνων τῆς ἀμελείας 1440. 5. τῆς ὑμετέρας ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκεν ὁ Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως οὐ κεκράτηκεν 112. 3.

ἀμελεῖν] τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων 120. 27. ὑφ' ἑκάστου τῶν ἀμελουμένων τὴν αἴσθησιν εὐθέως ποιεῖ 133. 14. ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ ἐδεήθης τυγχάνοντα βοηθείας 133. 20. ἧς μὲν οἴκοθεν ἦκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελήσαι 303. 20. φύσει ὑπάρχει τοῖς ἐθέλουσι πονεῖν καὶ κινδυνεύειν τὰ τῶν ἀμελούντων 41. 26.

ἀμελῆς. paſſiue. τὰ τῆς πόλεως ἀμελῆ, id eſt ἀμελούμενα. cernentes remp. ſupine, per ſocordiam et contemtum tractari 1211. 7.

ἄμεμπτος. οὐκ ἀμέμπτους μόνον, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ὑμᾶς αὐτοὺς ἐδείξατε 300. 17.

ἀμήχανον ἦν τὸ πρᾶγμα excogitari nulla ratio poterat, qua impeditum hoc negotium expediretur. aut inſo-

insolentia hominis erat intolerabilis et iam coerceri non poterat amplius 658. 18. εἰ γὰρ ἁπάντων ἀμηχανώτατος ἦν ὅ, τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι 1392. 16.

ἄμικτος non solum ille, qui ab aliorum consortio abhorret, sed etiam quocum alii conuersari dedignantur, aut quo familiariter vti salua honestate et religione nequeunt. ἄμικτος ἄνθρωπος 786. 10. μιαρὸν τὸ θηρίον καὶ ἄμικτον 788. 10.

ἄμιλλα τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν 490. 1.

ἀμὶς vas, quo commingitur. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεούρουν 1257. 17.

ἀμισθὶ ταῦτα ποιήσομεν gratuito 731. 19.

ἄμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι exercitus dissolueretur, quod stipendia dari nequirent 1188. 6.

ἀμίσθωτον ἐποίουν τὸν οἶκον οἱ διαχειρίζοντες substantiam non elocabant pro certa, pacta annua mercede 865. 20.

ἄμμιγα (id est ἀναμὶξ) πάντας omnino omnes, nullo sexus, aut aetatum, discrimine 531. 5.

ἀμμορία. immortalitas 86. 23. illa conditio, quae μόρῳ necessitate fatali occidendi, pereundi caret, pro ἀμορία.

ἀμνημονεῖν] οὐδ' ἀμνημονεῖ τοὺς λόγους, οὐδὲ τὰς ὑποσχέσεις 69. 3. μόνον δὲ τοῦτο οὐχ οἷόν τε ὑμῖν ἐστιν ἀμνημονῆσαι 81. 8. 1399. 6. ingratus, immemor esse 320. 24.

ἄμοιρος] ἅπας λόγος μάταιος πράξεων ἄμοιρος γενόμενος 158. 16. ἄμοιρον μηδενὸς τῶν ἐνδόξων γενέσθαι 1413. 4.

ἀμυδρὸς] ἀμυδροῖς γράμμασιν ἀττικοῖς δηλοῦσι τὰ γεγραμμένα 1370. pen.

ἀμύθητος] ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49. vlt. ἀμύθητα κακὰ καὶ πράγματά μοι παρέχων 520. 20.

ἀμύνεσθαι] alias defendere, a se profligare, alias vlcisci, poenas iniuriarum repetere. ἀμύνεσθαι τὸν πρότερον πολεμοῦντα ἡμῖν 91. 25. ἠμύνατο αὐτοὺς ἡ πόλις καὶ οὐκ ἀνηρπάσθη 123. 10. εἰ μὲν οὖν ἕτερός

τις

τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς ἕλληνας 180. 25. τοὺς ὑβρίζοντας ἅπαντας καὶ τοὺς ἀσελγεῖς οὐκ αὐτὸν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀργῆς, ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς δεῖ ἄγειν 539. 10. βούλομαι ὑμᾶς πρότερον ὀφθῆναι ἀμυνομένους τοὺς ἐχθροὺς, ἢ κρίνοντας τοὺς πολίτας 1432. 18.

ἀμυχὴ] ἀμυχὰς vibices, sugillationes. ἀμυχὰς ἐν τῷ τραχήλῳ εἶχεν ἀγχομένη 1157. 5.

ἀμφικτυονία collegium Amphictyonum, vel ius et dignitas in illo collegio sedendi. ὅτι κωλύομεν αὐτὸν τῆς ἀμφικτυονίας κοινωνεῖν 62. 1. εἰς τὴν ἀμφ. εἰσδεδυκὼς 153. 14.

ἀμφικτυονικὸς] ἀμφικτυονικὰς δίκας ἐπαγόντων μοι 331. vlt. ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν ἀπεσχημένον 632. 1. ἀπέκλεισε τῶν ἀμφ. ἱερῶν 632. 27.

ἀμφικτυὼν] τοὺς συνεληλυθότας νῦν τούτους καὶ φάσκοντας ἀμφικτυόνας εἶναι 60. 20.

ἀμφὶς] μὴ ϛυγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ἔριν 322. 13.

ἀμφισβητεῖν] contendere, rixari, tricari, superre, quam cum alter suam aiat esse, tu tibi arroges. repugnare. ὑμῶν τῶν εἰθισμένων ἀμφισβητεῖν καὶ τῶν οὐδὲν ὑμῖν προσηκόντων 165. 11. τοῦ σίτου τοῦ ἡμετέρου ἀμφισβητήσας ἡμῖν 884. 26. τῆς ἀρχῆς ἠμφισβήτει, ἐφ' ἣν ὑμεῖς ἐμὲ ἐπεχειροτονήσατε 1000. 3. καὶ τῶν ὑμετέρων ἀμφισβητοῦσι 1254. pen. τῶν μὲν ἡ μήτηρ ἀμφισβητεῖ, τῶν δὲ ἡ ἀδελφὴ 1255. 8. b) tricari, argutari, cauillari. ἀμφισβητεῖς πρὸς ἓν ῥῆμα ἐν τῇ συγγραφῇ 917. 1. c) aut aiendo, aut infitiando aliquid contendere, contradicere. οὔτ' ἠμφισβήτησε μὴ ἔχειν. asseuerauit se non habere 818. 10. ἀμφισβητῇ, ὡς πάντα πεποίηκε τὰ συγκείμενα 908. 6. εἰ ἄρα ἠμφισβήτει μὴ τἀληθῆ λέγειν ἐμὲ 347. 7. ἔνια μηδὲ καταλειφθῆναι ἠμφισβήτησεν 820. 26. ἠμφισβήτησεν οὗτος μὴ εἶναι ἡμᾶς διαιτητὰς 899. 11.

ἀμφισ-

ἀμφισβητήσιμον ὑμῶν τὴν χώραν κατεσκεύακεν 87. 13. ἀμφισβητησίμου ἀκέτ' ὄντος τοῦ πράγματος 702. 21.

ἀμφισβήτησις ἀκέτι καταλείπεται τὸ μὴ (subaudi δεῖν) ταῦτα ποιεῖν, ἂν πονηρά τις αὐτὸς ἔκρινεν εἶναι πρότερον 498. 12. ἀνεκρίθησαν πρὸς τῆς ἀρχῆς ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις. partes omnes inter se litigantes 1173. 19. περὶ μὲν ὧν ἐστί τις ἀμφισβήτησις, ὡς ἄρα — citat Hermog. p. 342. ex or. pro corona.

ἀμφιτιθέναι] καὶ θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας 422. vlt.

ἀμφορεὺς] ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητούντων 1052. 21.

ἀμφορίσκοι δύο 617. 19.

ἀμφοτερόπλους] ἐδάνεισα Φορμίωνι τούτῳ εἴκοσι μνᾶς ἀμφοτερόπλους εἰς τὸν πόντον. ea lege, vt pro illis viginti minis quas hic emisset merces, vbi in Ponto vendidisset, e venditarum mercium pretio merces ibi alias, e. c. frumentum emeret, quas huc Athenas referret, iisque hic venditis mihi aes a me creditum cum foenore constituto renumeraret 908. 20. et alibi saepissime. ideo sic dicitur hoc aes, quod in mercibus ad ambos portus peruehendum esset, tam illum, quo destinaretur, e. c. Pontum, tam vnde exisset, e. c. Athenas, neque prius soluendi necessitas erat, quam eum in portum, vnde exisset, nauis redisset 1284. 19.

ἀμφὼ] ἀμφοῖν ὁμοίως ἀκροᾶσθαι 226. 8.

ἀναβαίνειν εἰς τὴν ἀκρόπολιν 799. vlt. ὡς γὰρ ἐγένετο τὰ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸν ἄρειον πάγον οἱ ἐννέα ἄρχοντες 1372. 6. εἰς τὴν ἐκκλησίαν ire, coire in concionem, vt contra illinc domum redire καταβαίνειν dicebatur 772. 8. 775. 24. 1422. 11. 1427. 20. v. Aristoph. *Eqv.* v. 149. et quae de formulis ἀναγειν θυσίαν, et ἑορτήν, ad Polybium annotaui p. 133. ἐπὶ τὸ βῆμα 247. 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει 297. 27. τού-

των

τῶν ἀναβαινόντων (scil. ἐπὶ τὸ βῆμα) λόγους βραχεῖς ποιῆσαι 1461. 27. ἐπὶ τὴν ναῦν 567. 13. 1221. 23.

ἀναβάλλειν] ἀναβάλλεσθαι differre, prorogare, extrahere in longum. εἴ τις ὑμῶν εἰς τοῦτο ἀναβάλλεται ποιεῖν τὰ δέοντα 31. 1. πάντ' ἀναβαλλόμενος, ὅσα ἂν ᾖ δυσχερῆ, πάντων ὑστερίζειν τῶν ἔργων. 51. 11. τὸν πόλεμον 152. 2. ἀναβάλλονται παρὰ πάσας τὰς ἀρχὰς οἱ ἄρχοντες τὰς κρίσεις. 1042. vlt. ἐδεόμην αὐτοῦ ἀναβάλλεσθαι τὴν ὑπερημερίαν, ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποσείλω 1154. 16. et 21. 1302. 15. b) impedire, remorari aliquem, spe falsa obiecta, quominus celeriter agenda agat. τοιούτους λόγους, ἐξ ὧν ἀναβάλλεσι μὲν ὑμᾶς, ἡσυχίαν δὲ ποιοῦσιν ἐκεῖνα πράττειν, ὅ, τι ἂν βέλτιστα. 102. 27. 114. 9. c) ἵσως τὴν χεῖρα ἔχοντα ἀναβεβλημένον tametsi vestis ei esset in humerum dextrum reiecta. 420. 10.

ἀναβιβάζειν] ἀναβιβᾶται attice, pro ἀναβιβάσεται in suggestum attollet, ascendere iubebit 440. 18.

ἀναβολή dilatio. ἀναβολὴν μηδεμίαν ποιεμένους 235. 11. πρόφασίζετο καὶ ἀναβολὰς ἐποιεῖτο 1173. 2.

ἀνάγειν] ἀναγαγόντες εἰς τὸ πέλαγος ἐν πλοίῳ cum in altum nauigio peruexissent 677. 5. ἀνάγεσθαι e portu in altum euehi 262. 20. 910. 2. et 7. ἀνάγεσθαι κελεύει ὁ στρατηγὸς τὴν ναῦν 1154. 14. πλείω ἢ μύρια τάλαντα εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀνήγαγον. arx enim in monte sita erat 35. 6. b) referre, reportare illuc, vnde sumseras. ἀνάγειν τὴν οὐσίαν ὅθεν εἴληφας 1126. 3. h. e. demonstrare, vnde et qui facultates illas adeptus sit. c) reuocare, retorquere. ἀνάγετε αὐτὸν ἐπὶ τὴν συγγραφήν. reuocate eum ad tabulas pacti 1292. 11. d) pro συνάγειν. ἵνα ὡς εἰς ἐλάχιστον τὴν βλασφημίαν ἀνάγω. contraham 783. 20.

ἀναγινώσκειν] εἴ τις τὰ ψηφίσματα ὑμῶν ἀναγνοίη, καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἷς πιστεύσειε τῶν

τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα 175. 21. τῇ μητρὶ τελέσῃ τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες 313. 14. 403. 18.

ἀναγκάζειν] ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτόν. 390. 15.

ἀναγκαῖος] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστερεῖν τινας, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι 142. 11. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245. 4. συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις πρόσεστι καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα 309. 1. τὴν ἀναγκαίαν ἀτέλειαν ἔχοντες immunes ideo cum ſint neceſſario, quia, quod dent, nil ſuppetit 462. 25. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς τὶ πρακτέον ἢ μὴ λογισμοὺς ἀναιροῦσιν 668. vlt. τὴν ἀναγκαιοτάτην συγγένειαν εἴχομεν 1088. 16. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα 1118. 7. οὔτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτ' ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τούτων ἐχθροὺς εὕροι τις ἂν 1448. 26. τῆς ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης 1468. 14.

ἀνάγκη] εἰς ἀνάγκην ἔρχεσθαι τοῦ ποιεῖν πολλὰ καὶ χαλεπά. 13. 24. ἐπειδὰν ἀνάγκη τις γένηται 43. 3. ἐγὼ μὲν οἶμαι τοῖς ἐλευθέροις μεγίστην ἀνάγκην τὴν ὑπὲρ τῶν πραγμάτων αἰσχύνην εἶναι 43. 5. ἀνάγκη ἐλευθέρων ἀνθρώπων 102. 14. et 17. τὴν δὲ τῶν δούλων ἀπεύχεσθαι δεῖ μὴ γενέσθαι 102. 16. et 19. ſcite arabicus poeta, Ibn Doreid, eandem ſententiam ſic more ſuo expreſſit اللوم للحو مقيد رادع والغيد لايود دمالا الغط ἀνάγκη μεγάλη ἐστὶν neceſſario conſequitur 838. 10. ἐξ ἀνάγκης ἐστὶ pro ἀναγκαῖον ἐστι 1052. 19. 1056. 16. et 19. 1065. 19.

ἀνάγνωσις pro ἀνάκρισις, ſeu ſcrutinio praetenſionum, quas ambae partes pro ſe quaeque allegant, ante ipſam litis conteſtationem 1253. 25.

ἀναγορεύειν (τὸν στέφανον) ἐν τῷ θεάτρῳ 243. 15.

ἀναγόρευσις] τῆς δ' ἀναγορεύσεως τοῦ στεφάνου ἐπιμεληθῆναι τὴν πρυτανεύουσαν φυλὴν 253. pen.

ἀναγράφειν] saxo, vel monumento alii publico inscribere, insculpere. ἐχθρὸν αὐτῶν ἀνέγραψαν καὶ τῶν συμμάχων 122. 8. νόμος 701. 14. εἰς λευκωμα 707. 12. ἀναγραφῆναι τὰς δοκιμασθέντας (νόμους) ἐν στήλῃ λιθίνῃ 1381. 10.

ἀναγωγὴ discessus e portu, euectio nauis in altum. περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὤν in procinctu cum esset in altum euehendi 900. 19. 1150. 5. 1146. 12. ἡ ἀναγωγὴ διὰ ταχέων ἐγίγνετό μοι 1247. 27.

ἀναδασμὸς γῆς distributio fundorum inter colonos, praesertim ea, quae legibus aduersis fit, vt quorum de iure sunt, et vsucapione fuerunt adhuc, iis nunc erepti nouis dominis praeter ius et fas tradantur. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως μὴ γίνωνται — μηδὲ ἀναδασμοὶ γῆς 215. 24. 746. 24.

ἀναδεῖν] ἀναδησαμένους τὰ πλοῖα ἕλκειν εἰς τὴν μαρώνειαν. suis e nauibus religatas naues alias pertrahere 1213. 3.

ἀναδενδράς ambulatio arboribus septa, areola arboribus, aut floribus consita. τὰς ἀναδενδράδας ἐξέκοψε 1251. 23.

ἀναδέχεσθαι recipere, h. e. spondere, condicere, conditionis alicuius molestiam suis manibus sibi imponere, aut imponi pati. τὸν φωκικὸν πόλεμον ὑπὲρ αὐτῶν ἀναδέξασθαι πολεμήσειν 20. 4. ἀνεδεξάμην ἐκτίσειν 899. 21. ἀνεδέξατο τὸν παῖδα εἰς οἴκους recipiebat puerum, h. e. rursus in domum et familiam suam admittebat 1365. 1. b) in se suscipere, aliena peccata sibi pati imputari. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα 352. 18. ἀναδέξονται ἐφ' ἑαυτοὺς τὰ τῆς σῆς ἀναισχυντίας καὶ πονηρίας ἔργα 613. 5. 704. 17. 753. 5. εἰς μὲν ἐδεὶς ὅλον τὸ πρᾶγμα ἀνεδέξατο 1106. 24. ἐὰν μὲν ὁ ἐξαμαρτυρήσας ἀναδέχηται (sich dazu bekennet. ista se aiat vtique scripsisse, atque vera esse) ἐκεῖνος ὑπόδικος

ἢ τῶν ψευδομαρτυριῶν. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν 1131. 2.

ἀνάδικον καθίστησι τὴν ψῆφον rescindit, irritam facit sententiam iam pronuntiatam, et restaurabilem, repetitae cognitioni obnoxiam facit 760. 3. ἐκ ὧμην δίκαιον εἶναι ταῦτα πάλιν ἀνάδικα γενέσθαι 1020. 16. 1021. 4. ἀνάδικον ἐποίησε ταύτην τὴν δίκην, περὶ ἧς νῦν δικάζομαι. 1018. 26.

ἀναδύεσθαι tergiuersari, cunctari, subterfugere. ἐάν δέη τι ποιεῖν, ἀναδυόμενοι 109. 12. ἔχειν προσῆκε πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο 406. 20. 1466. 18. τί ἔν ἀναδυόμεθα, ἢ τί μέλλομεν. citat Sopater 102. 11.

ἀναζητήσας τὲς δράσαντας (scil. τὸν φόνον) ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη 1331. 1.

ἀνάθημα] τῶν ἐν τέτοις (templis puta) ἀναθημάτων 35. 17.

ἀναίδεια τῷ τρόπῳ 1123. 11. πλείσης ἀναιδείας καὶ ὀλιγωρίας μεστὸς 405. 13. ἀναίδεια et ἀναισχυντία, vt cognata, at diuersa tamen, copulantur 777. 2.

ἀναιδὴς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς 106. 23. ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ φυλάξωμεν φιλοκράτην 345. 1. ὁ σχέτλιος καὶ ἀναιδὴς ἔτος 346. 1. τὴν ἀναιδῆ αὐτῷ γνώμην ἐνέπλησεν 543. 24. ἐὰν ἀναιδῆ καλέσωσι τὸν ἅπαξ εἰρηκότα, σφᾶς αὐτὲς πάντα τὸν βίον καλὲς κἀγαθὲς νομίζεσθαι 1233. pen. εἰς χρήματα ἀναιδής. cupidus emolumentorum 616. pen. impudentis descriptio 790. 25.

ἀναιδῶς 321. 1.

ἀναίνεσθαι] φορμίωνα κηδεστὴν ἀναίνῃ 954. 7. ἀναινόμενος τὴν τῶν σοφιστεύειν ἑλομένων δόξαν 1415. pen.

ἀναιρεῖν. de medio tollere, euertere, pellumdare, refutare. πόλεις ἁπάσας ἔτως ὡμῶς ἀνῄρηκεν, ὥστε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ὠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν 117. 22. εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσε τὰς βλασφη-

μίας 141. 1. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν 246. 4. τοσούτοις νομίμοις ἀναιρεθμένοις 647. 11. ψήφισμα ποιεῖ κύριον τὰς νόμους ἀναιρῶν 692. vlt. ἀνήρηται τὸ τῆς ἐλπίδος ἀξίωμα 1396. 13. b) humo iacentem attollere ſepeliendi ergo. ἐπαγγελλέτω ὁ δήμαρχος τοῖς προσήκουσιν ἀναιρεῖν (ſcil. τὸν νεκρὸν) καὶ θάπτειν 1069. 12. c) ἀναιρεῖ deus oraculum reddens, reſpondens conſulentibus, quoniam afflatus numinis e ſpecu ſubterraneo attollebantur 436. 26. ἐν οἷς ἀνηρημένον εὑρήσετε τῇ πόλει mandatum, praeceptum auctoritate numinis 530. 26. θεὸς, εἰ πολλὰς καὶ καλὰς καὶ ἀγαθὰς καὶ ἀληθεῖς ὑμῖν μαντείας ἀνήρηκεν 1466. vlt. d) in medio recipere (h. e. promittere) peragendum, capeſſere, in ſe ſuſcipere, velut onus geſtandum, übernehmen. ἔχθραν πρός τινα ἀναιρεῖσθαι 71. 1. τὸν πόλεμον παραιῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου πρότερος ἀναιρεῖσθαι 180. 22. ἢ ἄλλο τι τῶν περὶ τὴν γεωργίαν ἔργων ἀναιρεῖτο 1253. 16. e) repetere aliquid, e. c. codicillos, chartas, quas noſtrates *Documente* vſurpant, tabulas paſti ab habente, et ſecum aufferre, eoque ita reddere, zurücknehmen. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπῆλαξε ἀν τῷ συμβολαίῳ 916. 10. ἀναιρεῖσθαι παρὰ τοὺς γραμματεῖον 1107. 23 τὰς συνθήκας 1180. 6. ἀνείλετο τὴν γραφὴν actionem occoeptam antiquabat, a iudice repetebat, eoque prodebat eam ſe nolle proſequi 1332. 18. ἀνείλετο τὴν δίκην τῷ σίτῳ — καὶ τὴν γραφὴν παρὰ τῶν θεσμοθετῶν 1363. 15. f) ad ſe rapere ſibi arrogare, ad ſe deriuare. ἅπαντα τότε ἤλπισε τὰ πράγματα ἀναιρήσεσθαι totam graeciae amplitudinem atque potentiam ablaturum 15. 12. g) pecuniam mutuaticiam ab aliquo ſumere in foenus. Geld aufnehmen. ἑπτακοσίας δραχμὰς παρὰ Ν. ναυτικὸν ἀνείλεμεν 1212. 3.

ἀναίρεσις (ab αἴρειν) τὰ γήϊα cratículas vimineas, tabernas inſtitorum, vbi popellus forenſis ſcruta vendit,

dit, tollere, non demoliendi, ſed exſtruendi cauſa, *die Buden anfangen aufzubauen* 1375. 19.

ἀναίρεσις euerſio, ſtrages. τῶν τειχῶν καὶ τῶν πόλεων ἀναίρεσις 385. 3. b) ius mortuum, vnde iacet, tollendi ſepulturae ergo. ὀδ' ἀναίρεσιν ἔδωκεν, ἵνα ταφῇ 86. 9.

ἀναισθησία ἀποκναίει 564. 12. μηδένα ἀναισθησίαν ὑμῶν καταγνῶναι 1476. 18.

ἀναισθητεῖν 302. 3.

ἀναίσθητος] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τὲς ἀναισθήτες ἀνεκτὲς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477. 23. οἱ ἀναίσθητοι θηβαῖοι 61. 1. 240. 10. σκαιὸς ὕτω καὶ ἀναίσθητος εἶ 267. 13.

ἀναισχυντία et ἀναίδεια, vt cognata, copulantur. 777. 2. ἐπὶ δὲ γέλως ταῦτα, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364. 3.

ἀνακαλεῖν] ἐγὼ δὲ τὲς προγόνες ὑμῶν καὶ τὰς ἐκείνων ἀρετὰς ἀνακαλῶ excito teſtes, prouoco ad eos 799. 9. τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τὲς δημότας ἀνεκάλει nominatim citabat, calabat 1301. 20.

ἀνάκειον] πονηρὲς ἔτος ἄνωθεν ἐκ τῦ ἀνακείε 1125. 24. ergaſtulum, piſtrinum.

ἀνακεῖσθαι de ſtatua in publico ſtante. ἔφη γὰρ τὸν σόλωνα ἀνακεῖσθαι τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης παράδειγμα 420. 8. et 13.

ἀνακηρύττειν στεφάνες 256. 16.

ἀνακοινῶσθαι conferre cum aliquo conſilia. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῶ 911. 6.

ἀνακομιδὴ recuperatio amiſſorum. περὶ τῆς τῶν πλοίων ἀνακομιδῆς 250. 13.

ἀνακομίζειν e portu in vrbem traiicere transportanda, vel transuehenda curare. τὰ ξύλα εἰς τὴν οἰκίαν τὴν ἑαυτῦ ἀνακομ. 1192. 4. τὰ ξύλα ἐκ τῦ λιμένος ἀνακ. 1194. 16. et 26. b) in medio recuperare. παρ' ὧν μέρος, εἰ καὶ μὴ πάντα, ἀνακομισαίμην 1484. 20.

ἀνακρά̓ζειν] ὃς ἂν ἰδόντες ὑμεῖς ἀνακράγοιτε 433. 20. ἆρ' ἐάν τις ὑμῶν ἀδικούμενος ἀνακράγῃ, προσδραμοῦνται οἱ νόμοι 586. 3.

ἀνακρίνειν dicitur praetor, aut etiam arbiter, cum partes litigantes priuatim domi suae scrutatur, interrogans de statu causae, sintne satis ad eam tuendam instructi et armati, quibus argumentis et testibus fidant, quo sciat in antecessum, sitne causa in forum admittenda, an plane repellenda. ἀνακρίνω τὸν παῖδα τουτονὶ examino hunc puerum 1066. 9. ὥσπερ τοὺς θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, ὅτως ἐγὼ ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρίνω interrogabo, examinabo, de genere meo 1319. 20. ἀνακρίνετε τοὺς ἐννέα ἄρχοντας, εἰ τοὺς γονέας εὖ ποιοῦσι 1320. 18. cum datiuo. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε (subaudi τὰ τῆ ἐγκλήματος, vel τὰ τῆς ἀμφισβητήσεως) πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσιν, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175. 28. ἀνακριθῆναι πρὸς τὸν ἄρχοντι ἅπασαι αἱ ἀμφισβητήσεις, partes omnes litigantes 1173. 19. εἰ ἀνακρινοίμην κατὰ τῶν οἰκείων τῶν ἀδικούντων ἐμὲ τοὺς δίκας, ἃς εἰλήχεσαν αὐτοῖς 1251. 8. ἀνακεκριμένης ἤδη ἐμοῦ κατ' αὐτοῦ τὴν τῆς ψευδοκλητείας γραφήν 1252 5.

ἀνάκρισις eiusmodi, vt dictum est, praeuia exploratio, ad quam vocatus, qui comparere nollet, in eo testabatur se litis actionem nolle prosequi 1142. 10. videntur eiusmodi examina aliquoties iterata esse. nam p. 1253. 26. appellatur ἡ πρώτη ἀνάγνωσις. quod voc. idem significat ibi loci, atque ἀνάκρισις. καλέσαντα αὐτὸν εἰς ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων 1324. 12.

ἀνακτᾶσθαι sibi deuincire. ἀνακτήσασθαί σε προσδοκῶν ἐκ τοῦ τὴν σὴν φύσιν ἐπαινεῖν fore, vt te mihi conciliem, adiungam 1416. 19.

ἀναλαμβάνειν reprehendere, non sensu notandi, vituperandi, obiurgandi, sed aut resumendi, denuo adiiscendi, quod iam antea tecum habuisses, aut emendandi, et luendi, aut restaurandi, recuperandi, aut

aut recreandi, reficiendi; nec non redordiendi. a) denuo cura hospitioque amplectendi, id quod antea a te amandasses. ἐποιήσατο τὸν παῖδα καὶ ἀνέλαβεν ὡς ἑαυτὸν resumsit ad se 1364. 13. b) emendare, expungere, compensare malefacta benefactis. ἀντὶ τοῦ ἀναλαμβάνειν ταῦτα καὶ μεταγνώσκειν 550. 14. c) recuperare, restaurare, in pristinum, h. e. meliorem statum restituere. τὰ κατεῤῥαθυμημένα πάλιν ἀναλήψεσθε 42, 14. quasi recreare, reficere, ab exinanitione et animi deliquio ad bonum habitum reducere. δι' ὧν ἐκ χρησῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι 157. 26. ἀναλαμβάνειν ἑαυτὸν 282. 2. 1049. 6. ὡς γὰρ ἀνέση τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας, καὶ ἀνέλαβεν ἑαυτὸν 1364. 25. ἀγνοησάντων δὲ, ἢ παρακρουσθέντων ἐῤῥᾴδιον τὸν αὐτὸν (καιρὸν) αὖθις ἀναλαβεῖν 1463. 13.

ἀναλγησία tarditas, stupor. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν Θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237, 13.

ἀναλίσκειν] absumere, consumere, prodigere, exhaurire. verthun, durchbringen. ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ 12. 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορήσαι πρὸς ἃ δεῖ 33. 26. λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβών, βοῶ δὲ ἀναλώσας 253. 1. μὴ δύνασθαι βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις 1225. 3. δόξαν καλῶν ἔργων, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον ἔχ οἵοί τ' εἰσὶν ἀφανίσαι 689. 27. eleganter dictum. gloriam praeclare gestarum rerum, velut fundum, carpentes et minuentes modis omnibus tamen disperdere nequeunt. b) impendere, insumere, erogare. drauf verwenden. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τὰς τῶν Ἑλλήνων ἀπόρους 174. 12. ἐκ ἐλάττω λόγον τάλλα διεξιὼν ἀνάλωκε 228. 8. τοσούτοις λόγοις ἀνηλωκέναι 319. 4. τὸν τῶ πράττειν καιρὸν εἰς τὸ παρασκευάζεσθαι ἀναλίσκομεν 50. 25. τοῖς προδόταις (id est εἰς τὰς προδότας)

ἀναλίσκων 231. 11. ὁδεὶς τὸ τῦ πρεσβύτερος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει 241. 14. σώματα καὶ χρήματα ἀναλωκυῖαν ὑπὲρ φιλοτιμίας 247. 6. μικρὸν ἀναλώσαντες χρέιον 286. 6. ἀνηλωκότα τοὺς χρέους [scil. μάτην] 343. 17. ζητοῖη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384. 1. πάντων τέτων κρείττω, δι' ὧν ἀναλίσκεται εἰς ἑαυτὲς ἃ λαμβάνεσιν 1331. 13. ἵνα μὴ μόνον αὐτὸς, ἀλλὰ καὶ τέτοις, ἔχωσιν ἀναλίσκειν 1342. 15. Erechtheum τὰς ἑαυτῦ παῖδας εἰς πρέπτον θάνατον δόντα ἀναλῶσαι impendisse saluti patriae 1397. 19. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτεργίας 534. 7. c) dependere, numerare, ausgeben, verwenden. ἀναλίσκειν ἰσοκράτει ἀργύριον 937. 24.

ἀναλογίσασθε τὲς ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν recordamini eos, qui vestra aetate fuerunt 802. vlt.

ἀναλογισμὸς] κατὰ τὸν αὐτὸν ἀναλογισμὸν 262. 5. secundum aequam rationem. idem est, atque paulo post κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

ἀναλύειν purgare, diluere. ἐν τῦ μηδὲν, ὧν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι 584. 16. corrigere, compensare malefactum praeclaro facinore. καιρὸν, δι' ὃν τὰς πρότερας ἀναλύσωνται ἁμαρτίας 187. 24.

ἀνάλωμα] τὸ μὲν πρεῖσασθαι τῶν ἐλαίων περιεργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα 143. 17. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένας τὰς πλουσίας. per minutas impensas, vbi parum quid erogarint 260. 11. ἀξιῶσα τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ἅπαντα τῇ οἰκίᾳ παρ' αὐτῶν λαμβάνειν 1354. 14. ἐτία γὰρ ἐχ ὑπῆρχε σεφάνῳ, ὥστε δύνασθαι τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα ὑποφέρειν 1359. 7. εἰ διά μικρὸν ἀνάλωμα ὑμῖν ἐνοχλεῖν αἱρεῖμαι. si, quo cupita consequerer, mea compellatione vobis incommodare mallem, quam munusculo magistratus vestros corrumpere, qui mihi, quae velim, vel inuitis vobis sint contributuri, vel

vel venditurі potius 1455. 21. ἀναλώματα reip. erant εἰς τὰς ἐκκλησίας, (quo videtur mercedes oratoribus conſtitutas deſignare) εἰς τὰς θυσίας, καὶ τὴν βουλὴν, καὶ τὰς ἱππέας, καὶ τἆλλα χρήματα. quo pertinent aedificia publica, claſſes nauales et militares copiae, terra marique 731. 1.

ἀνάλωτος] διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπονίαν ὑδὲν τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀνάλωτον 1412. 23.

ἀναμάρτητος] ὅτε τῶν ἀναμαρτήτων ἐσὶ πρὸς ὑμᾶς neque nullo vos laeſit crimine 661. 25.

ἀναμαρτήτως εὐήθης 1407. 22.

ἀναμένειν χρόνον 214. 8. ἐκ ἀνέμεναν τὸν κήρυκα 392. 17. ἀναμένειν τὸ παθεῖν τὰ δεινά. praecautionem mali differre, donec malum ipſum ingruat 411. 5. ἀναμείναντε ὧν τὴν ἐνάτην πρυτανείαν. εἶτα τότ' ἔξιμεν 730. 9. τῶν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν 730. 12. ἀναμένῃ τὴν ἐκ τῶν νόμων δίκην 1262. 25. ἀνάμεσος πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον 779. 25.

ἀναμιγνῦναι] ἀνεμίχθημεν. in vnum congreſſi ſumus 1259. 8.

ἀναμιμνήσκεσθαι] μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας 220. 12. ἀναγκαῖον ὑμᾶς ἀναμνῆσαι, ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα 230. 24. εἰ μηδεὶς ὑμᾶς ἀναμιμνήσκει τοὺς χρόνους 1468. 4.

ἀναμφισβητήτως 218. 19.

ἀνανδρία] τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρασκευαζομένων, μόνους ὑμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι μηδενὸς ἔργου ἀντιλαμβανομένους, ἢ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγεῖσθαι 199. 6.

ἄνανδρος] τὸ πάντων ἀνανδρότατον 37. 7. τὸ μὲν γὰρ (dare aliquid ſupplicantium precibus) χρηστῶν, τὸ δὲ (importunitati pro imperio flagitantium cedere) ἀνάνδρων ἔργον ἐσὶν 717. 10. ἄνανδροι καὶ δειλοὶ 724. 22. ἐνειδιζόντων μοι ἀνανδρότατον ἀνθρώπων εἶναι. 1349. 2.

ἀνανεῦσθαι τὴν εἰρήνην καὶ ὁμένοιαν 284. 1. τὴν πατρικὴν φιλίαν 660. 17. ἐψηφίσασθε πάλιν τὸν αὐτὸν (νόμον) ἀνανεῦσθαι 1308. 15.

ἄναξ] μὰ τὸν δία τὸν ἄνακτα καὶ τὰς ἄλλας θεὰς 937. 21.

ἀνάξιος] ὧν ἔκαστον ὡς ἀνάξιον τῆς νῦν ἐμοὶ περιεστηκυίας συμφορᾶς. quam parum promeruerit hanc calamitatem 1476. 11. φήσει δ' ἀναξίως τινὰς ἀνθρώπους εὑραμένους τὴν ἀτέλειαν, ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας 457. 7.

ἀναξίως] οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν τῷ πανδοκείῳ αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 391. 1.

ἀναπαύειν λειτουργοῦντας otium respirandi a sumtuosorum munerum functione dare 1046. 21. ἀνεπαύσατ' ἄν με τῶν ἀναλωμάτων 1049. 2. ἀναπαύσαντες τῶν τεταλαιπωρηκότων ἕτερον 1049. 6.

ἀναπειρᾶσθαι nauem recens structam in aquam demittere, atque agitare, periculi faciendi ergo, quo de eius agilitate, et num satis densa atque firma sit, constet 1229. 19. et 22.

ἀναπηδᾶν] de iis, qui repente et trepidantes consurgunt, aut deprecandi, aut intercedendi. h. e, obloquendi et impediendi ergo, aut prae cupiditate, et contentione occupandi. ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ ἰατρεκλεῖ 403. 5. ἀναπηδῶντες οἱ βεβουλευταὶ ἐδέοντο μὴ σφῶν αὐτῶν ἀφελίσθαι τὴν δωρεάν 596. 10. ἀναπηδ. — ἐβόων, ἠγανάκτουν, ἐλοιδοροῦντο 703 pen. οἱ συνεζῶντες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο 1302. 25.

ἀναπίπτειν de rebus, quae lente, torpide, segniter, per neglectum et contemtum aguntur, in longum extrahuntur. νῦν δ' ἀναπεπτωκότες ἦτε remissi, supini 411. 3. ἀνεπεπτώκει τὰ τῆς ἐξόδου. consilium expeditionis procrastinabatur, aut etiam irritum fiebat 567. 12.

ἀνα-

ἀναπιμπλᾶναι] αἰσχύνης ἀναπίμπλησιν ὅλην τὴν πόλιν καὶ ἀπιστίας 466. 1. δόξης φαύλης 764. 4.

ἀναπλεῖν Athenis verſus Helleſpontum claſſe ſubuehi 93. 21. ἀναπλεῖν ἐντὸς πυλῶν 290. 3. b) retro reuehi, iam peractam nauigationem eandem rurſus remetiri 887. 15. et 20.

ἀναπληρεῖν explere, id, quod numero deeſt, addere, ſatiare alicuius inopiam, indigentiam, libidinem. τὲς διακοσίες καὶ χιλίες ἀναπληρῶσαι φημὶ χρῆναι 182. 12. ἕως ἀνεπληρώσατο τὴν πρῖκα 817. 26. ὧν ἂν ἐκλείπητε ὑμεῖς ἐχ εὑρήσετε τὲς ἀναπληρώσοντας 1466. 20. ἐρώμενον ἐκ ἀναπληρεῖ, καὶ μεταιὰν μνημονεύεται 1404. 19. ἐδὲ τὴν ἰδίαν ὀργὴν ἀναπληρῶν 1465. 21.

ἀναπνεῖν] νῦν ἂν ζῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι 293. 17. τῦτον δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δὲ; ἐν εἴ τις ἐᾶ ζῆν, ἀγαπᾶν ἐδεῖ 582. 3. vbi ἀναπνεῖν a ζῆν hoc differt, quod illud ſignificat, libere, quae libet, proloqui.

ἀναριθμεῖσθαι enumerare, recenſere 346. 20.

ἀναρπάζειν funditus perdere, peſſumdare, vt ſi arborem radicitus humo euellas. ἠμύνατο αὐτὲς ἡ πόλις καὶ ἐκ ἀνηρπάσθη 123. 10. ἐκ ἀνηρπασμένος ἂν ἦν ὁ ταῦτα γράψας 136. 10. 554. 1. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασταῖς, ὅτι ἐ περιεῖδεν αὐτὸν ἀναρπασθέντα 1348. 1. b) pro συναρπάζειν corripere, aut ὑφαρπ. ſurripere. ἐ φανερῶς ὑτωσὶ μικρᾶ δεῖν τρία τάλαντα ἀνηρπάκασι furati ſunt 822. 27.

ἀνάρπαστος γέγονε interceptus, interemtus et e medio ſublatus eſt 139. 25.

ἀνάρρησις praedicatio, promulgatio delatae alicui coronae aureae, quae proclamatio fiebat publice voce praeconis 244. 21.

ἀναρτᾶν] ἀναρτωμένες ἐλπίσιν ἐξ ἐλπίδων, καὶ ὑποσχέσεσιν ἐξ ὑποσχέσεων 346. 27. τοῖς δ' εἰς τὸν δῆμον ἀναρτήσασιν ἑαυτὲς, qui ſpes fortunasque ſuas ex in-

ex inconstantia popularis aurae suspenderunt. 1480. 5.

ἀναστείειν intentare, incutere, vt baculum aliudue quid metuendum, εἰσαγγελίαν 784. 22.

ἀνασκευάζειν] ἀνασκευασθείσης τῆς τραπέζης mensa numularii euersa, h. e. negotiatione eius conuulsa et profligata. *banco rupto fallo* 895. 5. ἐργίζεσθε τοῖς ἀνεσκευασμένοις τῶν τραπεζιτῶν iis, qui rebus conuasatis foro decesserunt, et solum verterunt 1204. 26. διὰ τέτες τὰς ἄνδρας ἀνασκευάζονται αἱ τράπεζαι 1205. 2.

ἀνασπᾶν τὰς ὄφρυς 442. 11. τὰς ὄρυς (palos in fundo oppignerato poni solitos, hypothecae indices) ἀνέσπακε. reuulsit, sustulit 1188. 3.

ἀνάστασις deuastatio, cum oppidum sit ἀνάστατον desolatum, incolis iussis ἀνίστασθαι sedibus suis exsurgere, alioque commigrare. ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος πολεμεῖν 10. 17. quem vocabuli vsum Pollux III. 91. per vulgatius, vel potius contextum a grammaticis, ἀναστάτωσις interpretatur. τὰς διαλλαγὰς — τῆς ἑαυτῶν πατρίδος ἀνάστατον εἶναι 18. 9. ἐπιστρατεύειν ἐπ' ἀναστάσει Βυζαντίων 255. pen. b) ἀνάστασις τῶν τειχῶν exstructio moenium, sacinus egregium Cononis, qui vrbis patriae moenia a Lacedaemoniis diruta restaurauit 478. 24.

ἀνατείνεσθαι intentare (velut fustem), comminari. ἐκεῖνος μὲν οὐδὲν ἂν εἶχεν ὑμῖν ἀνατείνεσθαι φιλίαν 389. 1.

ἀνατιθέναι dedicare, consecrare publice, vibus, diuinis humanisue, aut memoriae, et spectaculo. οὐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεώμενοι, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀνατεθέντων ἀρετάς 174. 8. 201. 4. ὧν ἕνια καὶ ἐπὶ τῆς ἡμετέρας γενεᾶς ἀνετέθη 615. 25. b) imputare, causam, vel culpam rei in aliquem conferre. τὴν αἰτίαν τῶν ἐν τῷ πολέμῳ συμβησομένων δυσχε-

δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιστα λέγειν εἰσμένοις ἀναθεῖναι βέλονται 146. pen. τὰ πεπραγμένα ἑαυτῷ ἀνατιθεὶς ἐμοὶ 230. 23. ὃ τὴν τῆ κατερθῆν τῷ συμβούλῳ ἀνέθηκε δύναμιν, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς 322. 20. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως ἅπαντες τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν ἀναθεῖεν 323. pen. τἄλλα πάντα ὑμῖν ἀναθεῖναι πεπείρανται 1453. 10. c) reprehendere, h. e. emendare, vt si calculum male positum retractando melius colloces. εἰ περὶ ὧν ἡμάρτετε, νῦν ἀναθέσθαι βέλεσθε 1456. 20.

ἀνατρέπειν τὸ σκάφος 128. 24. ὄρους τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνας 324. 27. τὴν τράπεζαν 403. 7. ὐχ ὅπως ὀρθὴ πλευσεῖται (patria) προείδετο, ἀλλ' ἀνέτρεψε καὶ κατέδυσε 419. vlt. ἀνατρέψειν οἷει τὰ κοινὰ δίκαια 778. 22. πᾶσαν τὴν πόλιν 779. 26. ἃ μὴ ἐπιτρέψητε ἀνατρέψαι τῷ μιαρῷ τούτῳ 962. 8.

ἀναφαίνειν] ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας ὥσπερ πνεῦμα ἀνεφάνη 328. 10. ὅπως μὴ χρέος ὕστερον γενόμενον φανήσεται ἐπὶ τῷ χωρίῳ 1040. 19.

ἀναφέρειν referre aliquo, vt in numerum ordinemue aliquem rerum, aut vt auctori, causam culpamue rei imputare. ἀναφ. ἐπί τι τὴν αἰτίαν 140. 25. τῶν μὲν ἐς' ἀνενεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους. referre causam ad illos, vt principes exempli, suumque factum illorum exemplo purgare 302. pen. τὸ μὲν εἰς ἀλλήλους ἀναφέρετε. alteri alteris imputatis, vos mutuo accusatis 838. 14. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον 493. 1. τὸς νόμους ἐπὶ τὴν ἡμέραν, ἀφ' ἧς ἐτέθησαν valorem legum ex illa die ordiri 714. 12. τὴν ἀπόδοσιν, numerationem, depensionem aeris debiti. εἰς ἐκεῖνον μόνον ἀναφέρει. illum solum ait interfuisse, cum aes relucretur 920. 25. τῶν εἰς μῦθον ἀνηνεγμένων, quae ad tempora fabulosa referuntur, in fabulis numerantur. τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἀνενεγκόντες gesta in concione cum ad senatum retulissent, ἐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀνα-

ἀναφέρουσι ne hanc quidem (phialam) in censum inferunt, h. e. commemorant in recensione reliquarum rerum 1030. 13. 1031. 11. ἀνέφερεν εἰς τὸν Ἀφαρέα λόγῳ, ὀφείλων αὐτὸς τὰ σκεύη τῇ πόλει. quae armamenta reip. debebat ipse, negabat ea ab Aphareo accepisse, eiusque socordiam praetendebat, sed falso 1148. 16. b) pristinas ad vires redire, convalescere velut a morbo, vertigine, crapula, aut, vt qui e profunda voragine eluctatus sit. ἐὰν δ' ἀνενέγκωσιν ἄρα οἱ θηβαῖοι καὶ σωθῶσι καὶ μὴ πέσωσι 210. 15.

ἀναφορὰ caussatio, perfugium, receptus, latebra culpae, quo excusare factum speres. ὑπελείποντο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν φαῦλην, ἅμα δ' εἴ τι γένοιτο, ἀναφορὰν 301. 24. ἀναφορὰν ἐκείνοις εἶναι περὶ τῶν χρημάτων εἰς τοὺς ἔχοντας. licere ipsis ad eos, penes quos illa bona sint, recurrere, ab iisque reluitionem repetere 704. 8.

ἀναχαιτίζειν repellere, euertere, quod pronum decurrit, sursum in arduum redigere. ἡ πρώτη προσφάσις καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε 20. 27. proprie de comis ductum est, pilisue, qui a cauda animalis versus ceruices retro aguntur manu, aut iracundia terroreue arriguntur, assurgunt. v. Philostrat. p. 706. 14. 835. 7. 863. 29.

ἀναχωννύειν] ἀνακεχωκότες τὴν ὁδὸν cum ruderibus congestis viam publicam exaggerauissent 1279. 20.

ἀναχωρεῖν domum se, vnde venerat, se recipere, de hoste fugiente, et in patriam remigrante. τοὺς ἀναχωρήσαντας ἐκ πλαταιῶν τῶν βαρβάρων ἀπὸ τῆς ἥττης. 173. 10.

ἀναχώρησις. receptus, perfugium. ἀναχώρησιν ἑαυτῷ καταλείπειν 354. 11.

ἀνδραγαθίας ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον. scil. τούτῳ τῷ στεφάνῳ ἐστεφάνωσαν. formula inscriptionum earum, quae solerent coronis aureis inscribi, quae populo Athen. ab aliis populis honoris et bene-

beneuolentiae ergo dono darentur 616. 2. τὸν βασιλέα ὁ δῆμος ἐκ τῶν προκρίτων κατ' ἀνδραγαθίαν ᾑρεῖτο 1370. 19.

ἀνδραποδισμὸς] ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ τῆς πατρίδος πολεμεῖν de patriae libertate ſtatuque tuendo, ne in ſeruitutem incidat 10. 18. τὴν ἐναντίαν ποτὲ θηβαίοις ἔτοι ψῆφον ἔθεντο περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμοῦ 361. 27.

ἀνδραποδιστὴς] ἀνδραποδιστῶν θάνατον αἱρεῖνται μᾶλλον 53. vlt.

ἀνδράποδον a) mancipium. ὅθεν δὴ ἀνδράποδον σπεδαῖον εἶδεν ἦν πρότερον πρίασθαι 119. 9. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν βοιωτίαν ἤξοντα 299. 13. βάρβαροι, παρ' ὧν τὰ ἀνδράποδα κομίζεται εἰς τοὺς ἕλληνας 530. 3. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις, ἀλλὰ μὴ τῶν ἑτέρων ἄρχειν ἀξιοῦντων ὡμολογεῖτο εἶναι 614. 15. b) homo ignobilis, contemtus, illiteratus, illiberalis. τοὺς ἕλληνας μὲν ἀντὶ βαρβάρων ποιήσαντας, γνώριμον δὲ ἀντ' ἀνδραπόδου 1123. 23.

ἀνδρεῖος qui ſit in rep. gerenda, qui minus 107. init.

ἀνδρία] δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρίᾳ, περιδεῶς δὲ μᾶλλον τῶν ἀόκνων ζῶντας 155. 4. ἐκ ἔσι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρίας λαβεῖν 180. 8. ἀνδρίαν ἐπὶ τῶν κινδύνων ἐπιδείκνυσθαι 180. 10. ἀρχῆς ἁπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἡ ἀνδρία 1394. 4. differunt ἀνδρία et εὐψυχία. v. hac in voce.

ἀνδριὰς] ὑπόμνημα τῆς ἀδικίας στῆσαι ἀνδριάντα πρὸ τῶν πυλῶν. programma aeneis in tabulis publico in loco propoſitum 159. 22. ἀνδριάντα χρυσοῦν, ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων μήδων ἀνέστησεν εἰς δελφοὺς 164. 21. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. qui ſignum faciendum locauit e pacto literis conſignato 268. 9. ἀνδριὰς per ludibrium appellatur homo

mo ſiculneus, importunus, agreſtis. τὸν καλὸν ἀνδριάντα ἐξέθρεψέ σε 270. 11. καίτοι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον (Solonis) ἔπω πεντήκοντα ἔτη φασὶν ἑστάναι 420. 13.

ἀνδροληψία in ſingulari, et ἀνδροληψίαι in plurali vſurpatur. Athenienſis e. c. ſi quis ab alius alicuius ciuitatis ciue peremtus fuiſſet, atque haec ciuitas homicidam depoſcenti reip. Ath. tradere recuſaret, licebat peremti neceſſariis ciues aliquot, ad ſummum tres, illius ciuitatis veluti pignoris loco capere, donec ipſis ſatisfieret. Haec captura ἀνδροληψία appellabatur. ὑπὲρ τούτου τὰς ἀνδροληψίας εἶναι τοῖς πρεσβεῦσι (ſcil. interemti) 647. 24. τὴν ἀνδροληψίαν εἶναι μέχρι τριῶν licere pro arrha et repreſſalium loco capere ad tres, non plures 647. 26. etiam in neutro vſurpatur τὸ ἀνδροληψίον 648. 10. τὸ ἀνδροληψίον παρ' οὗ ἂν ὁ δράσας (ſcil. τὸν φόνον) ᾖ, ἐὰν μὴ διδῶσι δίκας, κελεύουσιν οἱ νόμοι μέχρι τριῶν εἶναι 692. 22. ἀνδροληψίας (quae ſunt hominum correptiones) καὶ σύλας (quae ſunt rerum) τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232. 4.

ἀνδροφόνος erat ſolummodo is, qui, vbi ab accuſatore homicidii reus fuiſſet peractus, a iudice homicida eſſet declaratus 629. vbi multis de eo, quod circa homicidia ius eſſet, agitatur.

ἀνέγκλητος] μόνα τὰ ἐμὰ πεπραγμένα ἀνέγκλητον inculpabilem πεποίηκε τὴν πόλιν 1470. 22.

ἀνεγκλήτως χρῆσθαι τῷ συμφέροντι 212. 8. 220. 6. ἀν. τοῦτο τὸ δίκαιον ὑμῖν παραδιδόναι 218. 1.

ἀνέδην] τῆς δὲ πομπείας ταύτης ἀνέδην γεγενημένης 229. 3. πειθόντα ἀνέδην δεινόταται ἀνθρώπων πειθεῖν 1459. 9.

ἀνειπεῖν τὸν στέφανον voce praeconis proclamare delatam alicui coronam auream 244. 2. τῷ μὲν στεφανωμένῳ

νεμένω τὸν αὐτὸν ἔχει ζῆλον ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναρρήθῃ 267. 15.

ἀνέκδοτος de virgine non elocata nuptui, aut parum elocabili. τὰς ἡμετέρας θυγατέρας μεμελέσας δι' ἔνδειαν ἀνεκδότους ἐνδον γηράσκειν περιορᾷ 1124. 7. 1383. 24.

ἀνεκτος] παιδείας μετέχοντες, ἢ καὶ τὰς ἀναισθήτους ἀνεκτὰς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477. 23. ἀλλ' ἐκεῖν ταῦτα τοῖς ἀθηναίοις πάτρια, ἔτ' ἀνεκτὰ, ἔτ' ἔμφυτα 295. 25.

ἀνέλεγκτος] τῆς ἀνελέγκτε (nili potius ἀνεξελέγκτε leg. eſt) νῦν ἐπιεχθείσης αἰτίας 1471. 10.

ἀνελεύθεροι οἱ μεγαρεῖς καὶ μικρολόγοι 1357. 9.

ἀνέμητον haud hereditate cretam, in partes haud diſtractam τὴν οὐσίαν συγχωρήσας εἶναι 1083. 6.

ἀνεξέλεγκτον αὐτὸν εἶναι δεῖ τῶν ἄλλων κατηγορήσοντα 782. 3.

ἀνεξέταστος] οὐδὲν ἀνεξέταστον, οὐδ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠμέλητα 50. 16.

ἀνέπαφος] παρέξουσι τοῖς δανείσασι τὴν ὑποθήκην ἀνέπαφον κρατεῖν 926. 20. ἐκφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχῃς τὰ ὑποκείμενα 1294, 8. et 15. et pen.

ἀνεπίδικος] pro ἀνεπιδίκαστος, virgo heres, aut hereditas, poſſeſſori non rite, ſecundum formulam iuris a iudice adiudicata. ἀνεπίδικον μὴ εἶναι ἔχειν μήτε κλῆρον, μήτ' ἐπίκληρον 1135. pen. 1136. 3.

ἀνεπιεικειάν τινα ἐμοὶ καταγνόντε. iniquitatem 845. 22.

ἀνεπιτίμητόν ἐμε εἶναι τῆς σῆς Φιλίας tuae amicitiae ergo me reprehenſione vacare 1417. 12.

ἀνεπίφθονος] ἔτω γάρ ἐμοι περὶ ἐμαυτοῦ λέγοντι ἀνεπιφθονώτατον εἰπεῖν 331. 23. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα 1350. 3.

ἄνευ] ὡς ἀ σήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλε τινὸς κακοῦ 141. 4. ἄνευ τε δικαίε πράττειν τὸ συμφέρον iniuper habito aequo et iuſto agatis id, quod e re veſtra

est. 214. 5. *βαδίζων ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος* 271. 13. *ἄνευ ἡμῶν* nobis insciis, hac de re non interrogatis, venia nostra neque rogata, neque impetrata 935. 22. *ἄνευ αὐτῆ* ipso inscio et inuito 1240. 3. b) *ἄνευ* non excludit, sed vna quoque complectitur. *ἄνευ τῆ καλὴν δόξαν ἐνεγκεῖν* praeterquam, quod insignem gloriam attulit 255. 9.

ἀνέχεσθαι] non solum *ἀνέξομαι* in futuro medii, sed etiam *ἀναστχήσομαι* dici, ex oratione Timocratea confirmat Scholiastes Aristophanis ad Acharn. 296. *ἀνέχεσθαι. ἵν' ἢ ἑκόντες ἀνέχησθε ἀδικέμενοι* 212. 6. *ἐθισμὸς τῆ ἀνέχεσθαι ὑμᾶς τὰς τοιάτας εἰσπλεῖν* 219. 8. *μηδὲ φωνὴν ἀνάστχησθε* 228. 17. *πάντα δραχμὰς ἀνέχεσθαι ὄφλοντα* 1481. 23. b) retinere, cohibere, arcere. *ἐν ᾧ ἡ τύχη διαλείπει, καὶ τὰς ἐχθρὰς ἀνέχει* 1449. vlt. c) sursum in altum attollere, manus e. c. *εἰσὰς δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίστχεντες* 531. 12. 1072. 24. d) procul in mare procurrere, de promontorio. *ἀκρωτήριον ἀνέχον πρὸς ἑσπέραν ἀπωτάτω τῆς θράκης* 675. 26.

ἀνεψιότης] *ἐντὸς ἀνεψιότητος* 1068. vlt.

ἀνήκειν pertinere. *τῶν εἰς ἀρετὴν ἀνηκόντων* 1389. 21. *τὰ εἰς γένος ἀνήκοντα* 1390. 17.

ἀνήκεστος] *ἀν. φαθυμία* 101. 5. *ἀνήκεστόν γ' ὀδὸν ἂν ἦν γεγονὸς* 372. 20. *ἐὰν δέ τι ἡ ναῦς πάθῃ ἀνήκεστον*, si nauis naufragio elisa fuerit 927. 7. *εἰπερ ἐκώλυσαν μηδὲν ἀνήκεστον ἡμᾶς παθεῖν* 1258. 5.

ἀνήκοος ignarus, imperitus historiarum, memoriarum omnium 441. 15.

ἀνήνυτα πράγματα ἔξομεν inexplicabilia negotia 208. vlt.

ἀνὴρ vir fortis, strenuus, egregius. *ἐζήλων, ἐτίμων, ἄνδρας ἠγοῦντο* 426. 6. *εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα θετταλία, καὶ ἕνα ἀρκαδία ταὐτὰ φρονοῦντα ἴσχυν ἐμοί.* 327. 3. *ἀνὴρ γίγνεσθαι* ad virilem aetatem adultus decla-

declarari, praecedebat; sequebatur εἰς τὰς δημότας ἐγγράφεσθαι 313. 13. collata cum p. 314. 3. ἀνδρῶν ἀγῶν in ludis.

ἀνθεῖν] σφέδρα ἤνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21. 2. ἀνθηρὸν πρὸς εὐπρέπειαν κάλλος 1404. 21.

ἀντιτάσσθαι] ἂν τὸ παρ' ὑμῶν τῶν ἀκουόντων ἀντισχῇ 450. 15. δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθεστήκει Φιλίππῳ 127. 5. κἂν ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸν βίῳ τοῖς προσηκόσαις αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντισχῇ 1479. 15.

ἀνθομολογεῖσθαι] ἀνθομολογησάμενος πρὸς τοῦτον. cum curaliem, vt Apaturius solemniter conceptis verbis coram magistratu profiteretur, se nauem suam mihi vendidisse 894. 26.

ἄνθος] ἄτης ἄνθεα φυόμενα 423. 2.

ἀνθρώπινος] ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διώρικεν 317. 23. τὶς ἀνθρωπίνη καὶ μετρία σκῆψις 527. 13. ἀνθρώπινος βίος commoda, ciuilis, probabilis, honesto viro digna vita 771. 13. κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν μάλιστ' ἂν κατορθοῖτ' 1465. 26. ὥετο δεῖν, ὅτε εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι, vtens secunda fortuna sobrie, modeste, humaniter 1477. 15. τἀγαθὰ μὲν προσδοκᾶν, καὶ τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι διδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπινα ἡγεῖσθαι. nihil ab homine alienum existimare, nullos esse casus, quibus humana natura non pateat 506. 15. πολλὰ γάρ ἐστι τἀνθρώπινα multa enim humanae vitae accidunt mirabilia et inopinata 598. 20.

ἀνθρωπίνως] ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638. 24. exspectare in vtramque partem ob suppositum aliquod, quod ex humano more cogitandi et loquendi, cum in rebus humanis stabile nihil sit, facile contingere possit. ἀνθρωπίνως λογίζεσθαι 1122. 2. ἂν ἐμοὶ μὴ φιλονείκως, ἀλλ' ἀνθρωπίνως

πίνως δῶτε concedatis 1485. 4. ἀνθρ. ἐπικυφίζειν τὰ ἀτυχήματα 643. 11.

ἀνθρώπιον] τοῦτο δὲ φύσει κίναδος τἀνθρώπιόν ἐστι 307. 23.

ἄνθρωπος] τῶν ἐν ἀνθρώποις πάντων ἡγησάμενος δεινότατον εἶναι 1246. 13.

ἀνθυπόμνυσθαι] ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι. aduersarii nostram absentiae excusationem iureiurando confirmatam, alio contrario iureiurando opponendo debilitatum ibant 1174. 8. οὔτε τότε ἀνθυπωμόσατο neque tum iuratus negabat veram esse illam valetudinis excusationem 1136. 13.

ἀνθυφίστασθαι] τῆς ἑαυτοῦ φυλῆς χορηγὸς ἀνθυποστῆναι 536. 21. ad imitationem, vel aemulationem alterius, qui se choregum obtulerit, aut ad aegre ei faciendum, contra semet quoque offerre.

ἀνιᾷν] ἀνιῶμαι μὲν οὖν καὶ αἰσχύνομαι οἷς μέλλω λέγειν πρὸς ὑμᾶς 1182. 4.

ἀνίατος] ἂν τῶν ἄλλων ἀνιάτων τι κακῶν ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν 798. 23.

ἀνιάτως] εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν οὕτως ἀνιάτως 332. 21.

ἀνίδρυτος] (Harpocratio exponit ἀνεξίλαστος.) ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος 786. 10.

ἀνιέναι (ab ἄνειμι) ascendere. ἢ μὴ ἀνιόντων εἰς τὸν ἄρειον πάγον 707. 5. τηρήσας με ἀνιόντα ἐκ πειραιῶς ὀψὲ 1252. 8. nam qui ex vrbe in Piraeeum irent, hi descendere dicebantur, et rursus qui illinc in vrbem redirent, ascendere.

ἀνιέναι (ab ἀνίημι.) ἀνεῖναί τι τῆς ὀργῆς. de iracundia remittere 575. 3. τὰς τιμὰς τοῦ σίτου ἐνθάδε ἀνεικέναι 1290. 22.

ἀνιστάνειν, vel ἀνιστάναι, iubere exsurgere, vel efficere, vt aut assurgat, aut stet aliquid. (ἐξήλεγξα τὸν Φίλιππον οὕτω φανερῶς, ὥστε τοὺς συμμάχους αὐτοῦ ἀνισταμένους [surgentes ad discedendum e congressu] ὁμολογεῖν.

λογεῖν. citat Harpocr. p. 283. cfin. ex or. pro Corona.) hinc a) ſignificatio deuaſtandi, deſolandi, cum incolae oppidi e ſedibus priſtinis exſurgere alioque migrare iubentur. χώραν πολλὴν περιείδετε ἀνασαθεῖσαν 367. 20. b) auocare a coepto, inſtituto, vitae genere quodam, et ad aliud conuertere. ἀνέσησεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας 270. 14. ἀνισὰς ἀπὸ τῦ καθαρμῦ 313. 18. c) donarium, ſtatuam collocare in baſi, templo, dedicare. ἀνδριάντα χρυσῶν ἀνέσησεν εἰς δελφὰς 164. 21. d) reſtaurare, rurſus erigere collapſa, diruta moenia. ἀνέσησε τὰ τείχη 477. 23. ἀνίσασθαι ſurgere. a) ad dicendum, et, quod conſequitur, verba facere. ἡγῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυχεῖν 40. 8. ἀναστὰς ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι εἰπάτω 359. 5. (ἀπόκρινάί μοι δεῦρο ἀνασὰς citat Hermog. p. 179. et Schol. Hermog. p. 14. 11.) χαλεπὸν τὸ παρ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρῦντα ἀνεσηκέναι, ὥσπερ ῥᾴδιον τὸ καθ' ὑμῶν 1453. 22. b) de iudicibus ad calculum in vrnam in tabula ſtantem iniiciendum exſurgentibus e ſubſelliis ſuis. ἀλλ' ἀναστάντες καταψηφίσασθέ μου 228. 18. c) e lecto a morbo 1266. 3. ὡς γὰρ ἀνέστη τάχιστα ἐξ ἐκείνης τῆς ἀσθενείας 1364. 25.

ἀνίσως πρὸς ὑμᾶς ἔσχε καὶ πλεονεκτικῶς. animo erga vos fuit iniquo 752. 17.

ἀνόητος] ὅσαι δ' ἀνόητοι, quotquot autem ſunt flagitioſae, libidinoſae. nam opponuntur ταῖς σωφρονέσαις 1383. 12. ἐκ ἀνόητον ἐμαυτὸν ἐπιδείξειν ἐλπίζων, εἴσε τοιῦτον ὄντα ἀγαπῶ 1403. 7. ἀνοητόταται εἰσιν οἱ λογοποιῦντες 54. 14. ὅστις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγῦμαι καὶ ἀπαίδευτον 311. 11.

ἄνοιαν ὀφλισκάνειν ſtulti probrum mereri et auſſerre 16. 24. πολλῶν κακῶν ἡ ἄνοια πολλοῖς αἰτία γίνεται 195. 3. τῶν ἄλλων ἑλλήνων εἴτε χρὴ ἄνοιαν, εἴτε

κακίαν, εἴτ' ἀμφότερα ταῦτ' εἰπεῖν. ex orat. pro Corona citat Alexander Numenii de figuris sententiae p. 12. 22. ed. Normanni.

ἀνοίγειν] ἀνέῳξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον 170. 5. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον 764. 22. λέλυται πάντα, ἀνέῳκται, ὁ βίος συγκέχυται 777. 9. de rebus hiantibus, firma compage carentibus, fluxis et dissolutis. ἀνοίξας τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων 1046. vlt. ἀνοίγειν τὰ σημεῖα τῶν οἰκημάτων. detrahere signa ossus pecorum, vel horreorum 1048. 13. ἐπειδὰν ἀνοιχθῇ τὸ γραμματεῖον (scil. τὸ ληξιαρχικὸν) 1091. 21.

ἀνοιγνύναι] νόμον, ὃς οὐκ ἀνοίγνυσι μόνον τὰ δεσμωτήρια, ἀλλὰ καὶ καθαιρεῖ 765. 1.

ἀνομολογεῖν] πάντας ἀνωμολόγημαι τοὺς χρόνους τὰ ἄριστα πράττων τῇ πόλει 254. 10. μηδοτιοῦν ἀδικεῖν ἀνωμολόγημαι 315. 14. ἀνωμολόγηται παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ἡ τούτων εὐγένεια 1389. vlt.

ἀνόνητος, qui vsum fructum ex aliqua re nullum percipit. ὥστ' ἀνόνητον εἶναι πάντων τῶν ἀγαθῶν 442. 26. 275. 5. ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἄπρακτα, ἄχρηστα, ἀνόνητα ὑπὸ τῶν πωλούντων γίγνεται 121. 16.

ἀνόσιος] ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους οὐδὲν ὑποστελλομένου 390. 9.

ἀνουθέτητος ὤν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ 1477. 14.

ἀνοχὴ] τὰς ἀνοχὰς ποιήσασθαι 282. 21. 283. 5. ἀνοχὰς αἰτεῖσθαι 232. 20.

ἀνταγοράζειν numis e re vendita redactis aliud aliquid emere. ἐπὶ τοῖς ἐκεῖθεν ἀνταγορασθεῖσι 930. 22. ἐπειδὰν ἀπόδωνται ἐν τῷ πόντῳ ἃ ἦγον, ἀνταγοράζειν πάλιν χρήματα καὶ ἀντιφορτίζεσθαι 930. vlt.

ἀνταγωνίζεσθαι] οὐ πάνυ ῥᾴδιόν ἐστι ταῖς τούτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι 1078. 11.

ἀνταγωνιστὴς aemulus, qui cum alio certat, contendit, ei se opponit, eum impedit. τούτου δὲ (scil. τοῦ ἄρχειν)

ἄρχειν) ἀνταγωνιστὰς μόνους ὑπειληφὼς ὑμᾶς 70. 6. 134. 19.

ἀνταίρειν repugnare. ὃ λακεδαιμονίοις μόνον ἀντήρατε (scil. τὰ ὅπλα) 25. 3. μέγεθος δυνάμεως, πρὸς ἣν οὐδ' ἀντᾶραι (scil. τὰς χεῖρας, ἢ τοὺς ὀφθαλμοὺς) δυνάμεθα 66. 24.

ἀνταμύττεσθαι μηδεμιᾶς χάριτος μηδ' ὠφελείας τὴν εἰς τοὺς Ἕλληνας εὔνοιαν 68. 6. ἀντιπάλους ἀντὶ Θηβαίων λακεδαιμονίους 203. 12. ὃν ἀνταμυκτέον εἶναί μοι τὴν πρὸς ὑμᾶς Φιλοτιμίαν ὀδενὸς κέρδους 410. 21. ὃν ἀντημαξάμην ἀντὶ ταύτης ὀδὲν recusaui voluntatem erga vos meam prodere, eiusque loco aliud quicquam accipere, ὃ χάριν, ὃν ἐλπίδα, ὃ πλοῦτον, ὃ δυναστείαν, ὃν ἄλλο ὀδὲν 1468. 19. τὸ τῆς πόλεως συμφέρον τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος ἀνταμ. 163. 15.

ἀνταναιρεῖν alia aliis compensare. *mit einander aufheben.* ἃ δεῖν ἀντανελεῖν ταῦτα 304. 19.

ἀνταναπληροῦν πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τοὺς ἀπορωτάτους in numerum, vel ordinem redigere alios aliis respondentes, vt vni diuiti plures pauperes illius vnius opibus aequiparabiles 182. 22.

ἀνταποκτείνειν 633. vlt.

ἀνταπολαμβάνειν] πάντες εἰσὶν ἄξιοι χάριν ἀνταπολαμβάνειν οἱ προϋπάρχοντες 471. 2.

ἀντεγγράφειν loco expuncti e tabulis aerarii alium inscribere 792. 3.

ἀντεγκαλεῖν 1012. 17.

ἀντειπεῖν] τούτων ὀδεὶς πώποτε ἀκόων ταῦτα ἀντεῖπεν, ὀδὲ διῆρε τὸ στόμα 405. 25. τοῦτο μὲν χάριν hierüber οὐδ' ἂν αὐτὸς ἀντεῖπον. citat Hermogenes p. 354. 11.

ἀντεισάγειν] ἀντεισῆκται δ' ἀντὶ τούτων 121. 6.

ἀντεισφέρειν νόμον alius legis loco, quae impugnata et reprobata sit, aliam subrogare 486. 24.

ἀντεκκόπτειν] ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, (τοῦτο puta) ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ 744. 13. et 20.

ἀντεμβιβάζειν 50. 23. loco aliorum alios in naues conijcere.

ἀντεπιγράφειν deletis prioribus inſcriptionibus alias nouas ſubiicere 615. vlt.

ἀντεφωτᾶν] Maximus in libello περὶ τῶν ἀλύτων p. 572. ſic dat pro ſimplici p. 386. 23.

ἀντευποιεῖν] τὸς εὖ ποιήσαντας ἡ πόλις ἀντευπεποίηκε 476. 21. 494. 21.

ἀντέχειν] ἐὰν γὰρ ἀντέχῃ ſuſtineant impetum τὰ τῶν ὀλυνθίων 16. 16. εἰς μὲν ἅπαξ καὶ βραχὺν χρόνον ἀντέχει valet id quidem ad vnum tolummodo ſceleris conatum, et quaſi periculum, et ad breue tempus 21. 1. b) ἀντέχεσθαι mordicus retinere, tueri. ἀντέχεσθαι τῆς ἑαυτῶν καὶ τῶν ἄλλων ἐλπίων ἐλευθερίας 290. 9. καλὰ καὶ δίκαια ἔχεται, ὧν δεῖ τὸν εὖ φρονοῦντα ἀντέχεσθαι 1396. vlt.

ἀντὶ] quaſi. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων tanquam mancipia aere redemta 212. 20. ἀντὶ πολλῶν χρημάτων ἑλέσθαι 9. 1. omittitur, vt in illis τῆς καθ' ἡμέραν ῥᾳθυμίας πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν τούτοις πρεσβεύοντες 172. 9. ſic etiam μισθῷ πράττειν τι 242. 23.

ἀντιβαίνειν] τὸς ἀντιβ. πειρωμένους τοῖς ἡρακλείοις ἐγγόνοις 290. 26.

ἀντιβλέπειν] ποίοις προσώποις ἢ τίσιν ὀφθαλμοῖς πρὸς ἕκαστον τούτων ἀντιβλέψεσθε 799. 22. v. ſub ἥλιος.

ἀντιβολεῖν] δέομαι ὑμῶν καὶ ἱκετεύω καὶ ἀντιβολῶ 835. 2. ἀντιβολοῦντος τούτου καὶ λιπαροῦντος 580. 26.

ἀντιγράφεσθαι] alteri, qui prius actionem in ſe intentaſſet, aliam opponere, litem in ipſum retorquere. ἀντεγράψατο Φαίνιππός ἐμὲ μὴ δικαίως τὴν οὐσίαν

σίαν ἀποφαίνειν 1044. 5. ἀντιγέγραψαι ταῦτα 1115. 16. ἀντεγραψάμεθα τὰς ἀμφισβητήσεις curauimus ab actuario publico praetensiones nostras mutuas alteram e regione alterius iisdem in tabulis scribi. vt si quis ἐν τῇ γραφῇ falsi dicti testimonii fuisset insimulatus, ἐν τῇ ἀντιγραφῇ affirmaret se vera fuisse testatum 1175. 26. ἡμᾶς ἀντεγράψατο ὀτρυνεὺς εἶναι. in actione super hereditate ab ipso in nos retorta affirmabat se Otrynensem esse 1092. 10.

ἀντιγραφεὺς tabularius, contrarotulator. ὧν ἕκαστος ἀντιγραφεὺς ἔμελλεν ἔσεσθαι τῶν εἰσενεγκόντων. quae contribuentium quisque in codicem ipse suis manibus esset inscripturus 615. 14. 755. 14. et 21.

ἀντίγραφος] adiectiuum. τούτων δ' ἁπάντων στήλας ἀντιγράφους ἐποιήσασθ' ὑμεῖς τε κἀκεῖνος. monumenta dedicastis saxis insculpta, eiusdem exempli inter se literis iisdem conuenientia, vt alterum ex altero exscriptum videatur 468. 9. εἶναι δ' ὡς αὐτοὶ μεμαρτυρήκασι διαθήκας, ἀντιγράφους ἐκείνων 1104. 23. consentientes verbis et apicibus omnibus cum exemplo primigenio, ex eoque exscriptas. ἀντίγραφον substantiuum] ἀντίγραφα διαθηκῶν εἰδείς πω ἐποιήσατο 1137. 18. ἀντίγραφα γραμμάτων λαμβάνειν exemplum literarum exscribere. *eine Abschrift von einer Urkunde nehmen* 1034. 20. causidici, vel, vt hodie appellantur, aduocati exempla actorum in causa quaque, quam agitassent in foro, secum seruabant. οἶδα, ὅτι καὶ τὰ ἀντίγραφα αὐτῶν ἔχεις 784. 24.

ἀντιδιδόναι alicui conditionem τῆς ἀντιδόσεως, seu permutationis bonorum, offerre 496. 21. ἀντιδιδόντες τριηραρχίαν conditionem trierarchatus secum permutandi mihi offerentes 539. pen. ὡς καὶ τῶν δικῶν τούτων τῷ ἀντιδόντος γιγνομένων 840. vlt.

ἀντιδικεῖν repugnare, obloqui. ἀντιδικήσαντα ἦκεν πρὸς ἅπαντα ταῦτα 1030. pen. 1032. 4.

ἀντίδικος] μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι 226. 4. teſtes ab aduerſariis differunt, et qui 1025. 22. ſqq. σὸς μὲν υἱὸς ἀντὶ δεσπότου καλείσθω, ἐμὸς δ' ἀντίδικος 1127. 6. ὃς ἦν ἐπὶ τοῖς τῶν ἀντιδίκων πράγμασι, qui cauſam aduerſariorum agebat 1327. 24.

ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν. in fraudem meam compararunt 840. 27. τὰς ἀντιδόσεις ποιοῦσιν οἱ νόμοι καθ' ἕκαστον ἔτος 1040. 4. τούτοις ἀντιδόσεις ποιούμεθα horum (trierarchorum) in gratiam inſtituimus facultatum permutationes 50. 20. καταξαὶ χορηγὸς ἐξ ἀντιδόσεως 565. 8. v. or. totam aduerſus Phaenippum, vbi multa de hoc more facultates inter ſe permutandi diſputantur. p. 1038. ſqq.

ἀντικαταλλάττεσθαι] τῆς ἡδονῆς — τὰ συμφέροντα ἀντικαταλλαττόμενοι 273. 23.

ἀντικρούειν] ἀντίκρουσέ τι, καὶ γέγονεν εἶον ἐκ ἐδοκ. accidit aliquid aduerſi 294. 20.

ἄντικρυς] ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τούτου τοῦ ἐνέματος γέγραπται expreſſis, difertis verbis, hoc de vocabulo praeciſe 181. 3. ἄντικρυς παρὰ τῷ καλλίππῳ καταλιπεῖν τὸ ἀργύριον. palam, aperte, aut directa, breuiſſima via, ſine ambagibus 1242. 22. et 25.

ἀντιλαγχάνειν] ſi tu actionem, qua te alius perſequatur, alia contraria actione intercipias atque eludas. τὴν δίκαιαν ἀντιλαχὼν ἐκ ὤμοσεν aduerſus ſententiam ab arbitro in ſe dictam cum inſtituiſſet actionem, vt in ſententiam irritam atque illegitimam, auſus tamen non eſt id facere, quod in omni litis conteſtatione fieri ſolet, vt nempe iureiurando confirmaret, iſtam actionem optimo iure et certiſſima cum conſcientia veri a ſe inſtitui 592. 12. τὴν μὲ ἐξὸν ἀντιλαχεῖν ἐξὸν αὐτῷ licebat ipſi exceptionem ſententiae contra ius et fas dictae, eoque irritae et pro nulla haben-

habendae opponere 543. 14. 1006. 6. τὴν ἐρήμην ἀντιλάχῃ infirmet hoc iudicium exceptione contumaciae, aut vadimonii deserti 889. 23. ἀντιλαγχάνειν τούτων τὴν παραγραφὴν διδόασιν οἱ νόμοι 976. 14.

ἀντιλαμβάνεσθαι existimare aliquid ad se pertinere, eoque id strenue agere. τῶν πραγμάτων ὑμῖν ἀντιληπτέον ἐρρωμένως sedulo res vestrae vobis agendae sunt 13. 14. 200. pen. ἕως ἐστὶ καιρὸς, ἀντιλάβεσθε τῶν πραγμάτων 15. 5. τῆς ἐλευθερίας 214. 10. μηδενὸς ἀντιλαμβανομένου nemine rem hanc agente, curante 1450. 4.

ἀντιλέγειν] διὰ τὸν οἰομένων δεῖν ἀντιλέγειν τὰ δίκαια, ὃ πάντα ἀπόλωλε 1234. 1. ἃ μὲν ἄχθομαι τοῖς λέγουσι, καὶ ἀντιλέγω καθ' ὅσον δύναμαι βοηθῶν ὑμῖν 1476. 7. ἀντιλέγεσθαι ἔτι μικρόν τι πρὸς τὴν μητέρα περὶ χρυσιδίων 818. 12.

ἀντιλογία] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος 1018. 8.

ἀντιμοιρία] τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας separate a malis hereditatis aequales aliis partibus indeiam ante auullis 946. pen.

ἀντιοχίδαι 1399. 6.

ἀντίπαλος] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν 322. 9.

ἀντιπαρασκευάζεσθαι] ὅταν ἐκεῖνος παρασκευάζηται ἐφ' ὑμᾶς, ἀμελήσαντες τοῦ τοῦτο ποιεῖν καὶ ἀντιπαρασκευάζεσθαι ῥᾳθυμεῖτε 139. 5.

ἀντιπαρεξάγειν] hostilem exercitum si tuis copiis e regione oppositis quoquo eat comiteris et insequaris, et e conspectu non dimittas 239. 6.

ἀντιπαρέχειν πράγματα, eum, qui tibi incommodet, rursus vexare 555. 22.

ἀντιποιεῖσθαι sibi arrogare, ad se trahere, contendere. τοῦ πρωτεύειν ἀντιλαμβάνονται ἅπαντες 145. 8. ὧν μηδὲν αὐτῷ προσήκει, τούτων μηδ' ἀντιποιεῖσθαι τὴν ἀρχὴν 192. 16.

ἀντι-

ἀντιπράττειν] τὰς ἀντιπράττοντας περιεῖναι 1420. 17. ἀντιπράττοντος τότε 886. 2.

ἀντιπροκαλεῖσθαι sponsioni ab alio delatae aliam contrariam opponere 979. 9.

ἀντιπροσκαλεῖσθαι, si tu ei, a quo in iudicium vocatus fueris, ipse rursus inuicem diem dicas, aut si eandem actionem in te retorqueat aduersarius, quam tu in eum intorseris 1153. 3.

ἀντίῤῥοπος συμμαχία. societas belli aduersa, clades acceptas compensare, amissaque reparare valens 12. 6.

ἀντιτάττειν] ἀδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι 36. 6. μήτε ἀγωνὼς ἀντιταχθῆναι πρὸς αὐτόν 152. 10. μετὰ πάντων ἀγωνίζονται πρὸς τὰς ἀντιταχθείσας 155. 8. εἰκότως ἂν ἴσως φανεροὶ πρὸς ἐκεῖνον ἐγγιόμεθα ἀντιτατόμενοι 180. 27. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται 507. pen.

ἀντιτιθέναι alicuius argumentationibus occurrere, eas refutare argumenta validiora opponendo 1093. 22.

ἀντιτιμᾶσθαι] αὐτῷ ἐκεῖνα ἀντιτιμωμένῳ cum reus ipse hanc sibi poenam potius statueret, loco poenae a iudicibus dictatae 743. 21.

ἀντιφορτίζεσθαι] ἀπάξουσι reuehent Athenas τὰ χρήματα τὰ ἐκ τοῦ πόντου ἀντιφορτισθέντα, in locum mercium in Pontum hinc importatarum ibique diuenditarum, alias in Ponto coemtas, et in nauem impositas et illinc exportatas 926. 11. 931. 1. 933. 16.

ἀντιχειροτονεῖν rogationem aliquam suffragio suo improbare, ei obrogare, διαχειροτονίας γενομένης, ἐδόκει ἀντεχειροτόνησεν 1346. 25.

ἀντιχορηγεῖν. si tu, siue vt par et collega, siue vt aemulus et aduersarius, in tua tribu choregum agas, alio in sua item agente 534. 25.

ἀντιχόρηγος 533. 14.

ἀντομνύναι] ἀντομόσαι ἐπεχείρησεν ὑδεὶς τῶν τότε ἀμφισβητούντων αὐτῇ ὡς γένει τις αὐτῶν ἐγγυτέρω εἴη τῆς γυναικὸς 1051. 10. iurare ſimpliciter, aut, muliere iurante ſe cognatione proximam eſſe, contra iurare, ipſos adhuc eſſe propiores.

ἀντωνεῖσθαι contra liceri, praeripere emtori mercem emendam, ſeu plus offerendo, ſeu emtionem feſtinando. ὁ γὰρ ἀντωνούμενος καὶ ταχὺ τὸς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος 307. 5.

ἀνύειν] ὡς ὐδὲν ἤνυε τούτοις cum nihil hoc pacto efficeret 548. 17.

ἀνυπέρβλητον παντὶ λόγῳ τὴν ἑαυτῶν ἀρετὴν καταλελοίπασι 1389. 7. τὴν φιλοτιμίαν ταύτης ἀνυπέρβλητον εἶναι 23. 10.

ἀνυπονόητον κάλλος πρὸς τὰς αἰτίας 1404. 22. forma, cuius cauſae ſunt extra ſuſpicionem.

ἀνυπόστατον τὴν πόλιν ὁμολογοῦντες εἶναι 218. 14. ἀνυπόστατα τὰ τοιαῦτα τολμήματα 1268. 27. ἀνυπόστατον τὴν τῶν ἵππων δύναμιν 1410. 2.

ἄνω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς στρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω 22. 22. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω 52. 2. ἄνω καὶ κάτω πεποίηκε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα. ſumma imis vertit 120. 19. 424. 27. 680. 16. τῶν λόγων, ὃς ἔτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε 263. 19. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆστο in ſubſelliis 285. 2. ἀλλὰ δῆτα πάντες οἱ λόγοι ἄνω ποταμῶν ἐρρύησαν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 433. 25. ἄνω καὶ κάτω τὰς νόμους καὶ πάντ', ὅσα βέλεται, στρέφει 543. vlt. ἄνω καὶ κάτω (ſcil. πολιτεία) ſusque deque ferri, et per totam epiſtolam regnare 680. 13. τὸ ἄνω κάτω γεγενῆσθαι τί ποτ' οἴεσθε εἶναι 792. 20. et 26. τῶν ἄνω τιμῶν ἀξίους ὑπειλήφαμεν. honoribus, qui diis ſuperis habentur 1400. 3. ἡ ἄνω Φρυγία 671. 19.

ἄνωθεν ἄρχεσθαι rem a primo principio repetere narrantem 539. 22. ἄνωθεν διδάξω rem a principio repe-

repetendo 566. 21. ἄνωθεν ἐξετάζειν τὸ γένος 1082. 7. et 13. πονηρὸς ὗτος ἄνωθεν ἐκ τοῦ ἀνακείου, a vetusto inde, a prima aetate 1125. 24.

ἀνώμοτος εἰρήνη iureiurando non sancita 404. pen. ἀνώμοτος ἀπηνέχθη 542. 14.

ἀνώνυμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγόνασι 106. 6. τῇ πόλει δ' ὑπῆρξεν ἀνώνυμα καὶ φαῦλα τὰ τῶν προγόνων 150. pen.

ἀξία] τὸ εὖ πράττειν παρ' ἀξίαν ἀφορμὴ τοῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16. 1. ὑπὲρ τὴν ἀξίαν 18. 22. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155. 13. ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, μὴ τῆς τοῦ λέγοντος 171. 13. ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν 246. 1. ἐπιτιμᾷν κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν 249. pen. disputatio, de ratione dignitatem et merita cuiusque aestimandi, alia, qua ciuitas, alia, qua priuatus quisque vtitur 474. seqq. τὴν τῶν θεῶν ἀξίαν ἐπ' ἀνθρώπου φύσεως ἔχειν 1404. 2. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος, τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινεν 1477. 20.

ἀξιέπαινος] εἰ τοῦτο μόνον ἦν τῶν σῶν ἀξιέπαινον 1405. 25.

ἀξιόπιστος ἂν εἰκότως φαίνοιτο merito videatur is, qui minis suis fidem factis ipsis adstruat, vel, qui non credatur facile minari, quin rebus ipsis minas approbet 10. 4. τῶν εἰληφότων παρ' ὑμῖν ἀξιοπιστότερον δοκεῖν εἶναι 413. 15.

ἄξιος dignus, conueniens, honestus, aequiparabilis. magnifaciendus. vilis pretii. οὐ γὰρ ἄξιον εἶναι haud enim decere, vel expedire 82. 9. ἄξιον λέγειν honestum, aut fas dictu 102. 21. τοὺς μὲν οὐκ ἔστι πλείονος ἢ δυοῖν ὀβολοῖν ἀξίους εἶναι 169. 3. τῶν βασιλέως ἄξια χρημάτων ἐστί. cum regis opibus aequiparanda 169. 4. οὔτ' ἂν ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα nullo modo sufficiunt hae pecuniae necessitatibus belligerendi 185. 25. τὰ

25. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσαι σκοπῶμεν, μὴ τὰς ἐπὶ τῆ βήματος λόγας. operam demus, non vt orationes noſtrae maieſtati rerum a maioribus geſtarum reſpondeant, ſed vt facinora noſtra 189. 26. εἴπερ ἦσαν ἀληθεῖς, ἐκ ἔνι τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν ἐὸ ἐγγύς 229. 12. μετὰ προσχήματος ἀξίε τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν 288. 1. ὡς ὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα ἐνεσησάμην 292. 26. προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν 296. 24. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποσάντα λέγειν 327. 26. πολλῶν ἀξίας θανάτων λόγας ἐδημηγόρει 345. 24. λόγον εἶπον, ὐχ ὑπὲρ θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι 384. 17. ἄξιον αἰσχύνης τῆς γενησομένης. quod tanti ſit, vt iden turpitudo inde exſtitura facile ſuſcipiatur 463. 7. ἐλάττω κεκτημένοι τῆ τριηραρχίας ἄξια ἔχειν minus habentes in bonis, quam vt poſſint eas facultatas habere videri, quas qui poſſident tenentur trierarchias obire 465. 22. ταῦθ' ὡς ὐκ ἄξια non magni facienda, ſed contemnenda 300. vlt. ταῦτα ὐκ ἔσιν ἄξια ὐχ ὅτι δυοῖν ταλάντοιν προσόδε, ἀλλ' ὐδὲ εἴκοσι μνῶν 956. 23. iſtaec, non dicant duum talentum reditum, ſed ne viginti quidem minarum valent. αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν (ſcil. ἐγκαλεῖν) ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων. cauſſantes, quae ipſi his credidiſſent, eoque repoſcenda habeant, multo pluris eſſe, quam id aeris, quod nos credidiſſemus iisdem 970. 4.

ἀξιῶν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας 283. 25. ἀξιῶνται πάντες τῶν δικαίων πρὸς τὴν παροῦσαν δύναμιν. prout cuique facultas eſt ius ſuum exſequendi, it. ius ei tribuitur aequum 199. 7. θυγάτηρ δυοῖν ταλάντοιν ἀξιωθεῖσα ὑπὸ τῆ πατρὸς 834. 14. τῶν αὐτῶν ἠξίωσας ἡμᾶς τε καὶ τέτες. citat Hermog. p. 340. e Leptinea. ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν 297. 16.

ἀξιό-

ἀξιόχρεως] ὠδενὸς τῶν ἄλλων ὄντος ἀξιόχρεω περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀντιτάξασθαι 36. 5. ἐγγυητὴς ἀξ. 101. 27. ἀξιόχρεως μαρτυρας παρέχεσθαι 1026. 19. ὃ δ' ἅμα πάντες οἱ πολιτευόμενοι ἀξιόχρεώ εἰσι δίκην διδόναι τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐτέ, (quibus tuendis vos praefidetis) διαφθαρέντων 1427. 1.

ἀξίωμα ἀπάντων — περιείλετο 246 23. ἀξίωμα τῆς πόλεως λαβὼν adeptus honorem, eoque perfona publica indutus, vt remp. repraefentaret 277 3 ἀποβλέπειν εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298. 5. τὸ τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν ἀξίωμα εἰς ἑαὶς ἑταίρας ἦξεν 1384. 9.

ἀξίως] ὧν δὲ ἂν εἰς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178. 5.

ἄξων] ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀγορεύει 629. 21.

ἀοίκητον τὸν Λ. παῖδα πεποίηκας domus, h. e. patrimonii, seu foci proprii exfortem 1123. 2.

ἀόκνως λέγων καὶ πράττων 1175. 13.

ἀόριστος] ὠδὲν ἀνεξέταστον, δὲ' ἀόριστον ἐν τούτοις ἠμέληται 50. 16. ἄτακτα, ἀόριστα, ἀδιόρθωτα ἅπαντα 50. 18.

aorillus loco futuri. δώξαι pro δόξειν 1241. 11.

ἀπαγγελία renuntiatio legati de fuccessu legationis fuae, quid effecerit, minusve effecerit 342. 20.

ἀπαγγέλλειν renunciare, referre, recitare. ἀπαγγέλλειν (ad populum) οἱ πρυτάνεις τὰ προσηγγελμένα (fcil. ἑαυτοῖς) 285. 3. ἀπαγγέλλων τοὺς καλοὺς ἐκείνους καὶ μακροὺς λόγους 344. 11. ὁ τὰ ψευδῆ δεῦρ' ἀπαγγείλας Hermogenes citat p. 256. chnem.

ἀπάγειν abducere, vt victimam ab ara, vt furem, latronem, caedis reum, facrilegum ad iudices, thesmothetas, XI viros, aut in seruitutem; item iudices, vel auditores a causa praesente ad aliena. ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον ἀπὸ τοῦ βωμοῦ. victimam, quam pro filio seu suo, seu adoptato pater fratoribus inferebat 1054. 6. ἐπὶ ἠθέλησας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, ὅτ' ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ

βωμῦ 1078. 21. ἀπάγειν δήπου προσῆκε ad ſupplicium rapere 431. 7. ἀπάγειν ἀσεβείας (id eſt ἐπ' ἐγκλήματι ἀσ.) 601. 26. ὡς τὺς θεσμοθέτας 630. 16. ἀπάγειν ἔξεσιν εἰς τὸ δεσμωτήριον 647. 2. ἀπάγειν κλέπτην ἐπ' αὐτοφώρῳ εἰληφὼς 1125. vlt. ἀπαχθῆ ἠλωκὼς τῆς τῶν γονέων κακώσεως 733. 9. ἀπάγειν τοῖς ἕνδεκα. pro πρὸς τὺς ἕνδεκα 736. 2. τὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως 416. 24. ἀπαγαγόντα τὸ πρᾶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261. 12. ἐδεὶς ἀπάγει σε ἀπὸ τέτων. nemo tibi his interdicit 1005. 8.

ἀπαγορεύειν interdicere, vetare, cum μὴ. προσελθὼν αἰσχίνης ἐτοσὶ τοῖς λογισταῖς — ἀπηγόρευε μὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον 406. 26. ἀπαγορευόντων τῶν νόμων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν 1022. 26. ἀπαγορευόσης τῆς γυναικὸς μὴ ἅπτεσθαι αὐτῶν 1156. 14. ἀπαγορεύσιν οἱ νόμοι μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶ μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 1374. 4. ἀπαγορεύει (pronuntiat cum interdicto) διαῤῥήδην ὁ νόμος, μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376. 17.

ἀπαγωγὴ actio aduerſus furem aliumue facinoroſum, quo flagrante in delicto deprehenſus ad iudices rerum capitalium, aut carcerem rapitur. ἀπαγωγὴν πρὸς τὺς ἕνδεκα εἶναι 735. vlt. ἁλόντι ὧν ἀπαγωγαί εἰσιν eorum criminum conuicto et condemnato, ob quae per leges licet ἀπάγειν 736. 3. λωποδυτῶν ἀπαγωγὴ 1256. 8. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντῶν, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν. eos licero perſequi et per ἔνδειξιν et per ἀπαγωγὴν 1325. 9.

ἀπαθὴς] ἀπαθεῖς νόσων τὰ σώματα, καὶ λυπῶν ἄπειροι τὰς ψυχὰς 1399. 19.

ἀπαίδευτος] ὅτις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγεῖμαι καὶ ἀπαίδευτον 311. 11.

ἀπαιδία sors eius, cui aut liberi nulli vnquam fuerunt, aut, qui fuerunt, decesserunt, orbitas 1365. 2.

ἀπαίρειν proficisci, in iter se dare, discedere. ποῖ ποτε ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις 137. 21. οἱ δὲ πρέσβεις ἀπήρκεσαν οἱ τῦ Φιλίππυ 387. vlt. ὅτε ἐπὶ τὴν προτέραν πρεσβείαν ἀπήραμεν 392. 14. ἀπῆραν ἀπὸ τῆς γῆς (a Sicilia) δυοῖν ἢ τριῶν ἡμερῶν πλῶν 883. 20.

ἄπαις] ἄπαιδος ἐκείνυ τελευτήσαντος ἀρρένων παίδων 1028. 3.

ἀπαιτεῖν repetere, reposcere, deposcere. παγασὰς αὐτὸν ἀπαιτεῖν εἰσὶν ἐψηφισμένοι 15. 18. τὸ μέλλον, ἢ τὸ παρὸν τὴν τῦ συμβέλυ τάξιν (partes, prouinciam) ἀπαιτεῖ 292. 14. τῆς στρατηγίας, ἧς με τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖ 308. 23.

ἀπαίτησις] τῶν τοιούτων δικῶν πρότερον τὰς ἀπαιτήσεις ποιοῦνται πάντες, ἢ δικάζονται. nemo non in eiusmodi causis, priusquam litem in foro exordiatur, ad eum, de quo queritur, priuatim adit, res repetit, et ius aequum sibi reddi flagitat 901. 1.

ἀπαλείφειν expungere, vt nomina aerariorum e tabulis publicis, aut de formula testimonii nonnulla, quae infitieris. ἀπαλεῖφειν αὐτὸν τότε κελεύειν ἔδει, ἃ νῦν ἐ φησὶ μεμαρτυρηκέναι 1115. 5. τί ἂν ἐ τότε ἀπηλείφε. cur itaque non tunc statim iussisti expungi? 1128. 8. ἀπαλείφειν τὲς ἐγγεγραμμένες ἀπὸ τῦ ὀφλήματος, καθ' ὅ, τι ἂν ἐκτίσῃ. 1338. 8. *Sie sollen ihm den Abtrag abschreiben.* b) abradere, derodere, decerpere. ἀπαλείφειν ἀπὸ τῶν παρακαταθηκῶν, de pignoribus apud se depositis 1243. 16.

ἀπαλλαγή] ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332. vlt. ὅσα μοι καὶ τότ' ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης 893. 13. ἀπαλλαγή τις αὐτῷ γένοιτο παρ' ὑμῖν κύρια 944. 11. τῦ πρὸς ἡμᾶς

ἡμᾶς πολέμῳ πέρας, ἐὸ' ἀπαλλαγὴ Φιλίππῳ citat Hermog. p. 245. ex or. pro Corona.

ἀπαλλάττειν auertere, amoliri, placare, satisfacere. discedere. liberare. κινδύνων 163. pen. αἰσχύνην ὑπάρχουσαν 420. 26. ἐκ τῦ θορυβεῖν ἐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea, quod obmurmuratis et cum fremitu reiicitis concionantem, non ideo liberamini taedio concionum ad vos habendarum. vel nihil eo minus ad vos habentur conciones 1462. 15. amoliri aliquem a se, placare, vt taceat, vel timorem incutere, vt sibi ne officiat, et quocunque alio dolo corrumpere, vt aequum et rectum ne teneat 711. 25. 712. 3. vbi ἀπαλλάξας καὶ διαφθείρας copulantur. placare satisfaciendo. vt cum debitor creditori satisfacit aes debitum reluendo. μόλις τὸς τὰ ἑτερόπλοια δανείσαντας ἀπήλλαξε 914. 4. 1189. 13. συλλέξας ἔρανον ἐπειδὴ τὸς ξένους ἀπαλλάξω 1249. pen. ἀφιέναι καὶ ἀπαλλάττειν dicitur de creditore, qui debitorem, de accusatore, qui reum absoluit, sibi ab eo satisfactum profitetur, crimina et postulationes remittit, sibi in posterum eum negat vllo modo fore obnoxium. ἃ τῶνδε γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε (remisit praetensiones) καὶ ἀπήλλαξε (ab omni secum nexu et communione rerum absoluit) 952. 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς παντάπασιν τετονὶ 966. 3. b) ab aliquo negotio quacunque cum fortuna discedere. χεῖρον ἡμῶν ἀπηλλάχασι, sie sind schlimmer davon gekommen, als wir 246. 7. ἀλλὰ τούτων καὶ πολὺ βέλτιον ἀπηλλάχατε 1488. 15. in passiuo. liberari, absolui. πάντων τῶν μετὰ ταῦτα ἂν ἦτε ἀπηλλαγμένοι πραγμάτων 11. 16. ἵν' εὐπορίαν τινὰ ἕκαστος αὑτῷ κτησάμενος ἀπαλλαγῇ τῆς ὑπαρχούσης πενίας 186. pen. τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος τῆς τῶν θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237. 14. τὴν συγγραφὴν ἀνελόμενος ἀπήλλαξο ἂν τὸ συμ-

βολαίᾳ 916. 10. ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη mercede placatus causae persecutionem omittebat 1331. 1. b) discedere. ἐὰν μὴ πρὸ δύοντος ἡλίου ἀπαλλάττωνται, πολεμίους κρίνειν 197. 7. ἀπηλλάγη τῶν εἰκείων σωμάτων τὰ τέτων πνεύματα 1396. 12. c) placari, ad litem remittendam adduci. ὡς ἀπήλλαγμαι me cum illo in gratiam rediisse, litem ei remisisse, atque ab omni nexu rerum mecum expeditum declarasse 578. 14. ἅπαντές εἰσιν ἀπηλλαγμένοι omnes erunt insontes declarati, et a culpa liberi 605. 16.

ἀπαλλοτριῶν] τὶς ὁ κωλύσας τὸν ἐλπίσποντον ἀπαλλοτριωθῆναι. a societate nostra auelli in partesque hominum nobis inimicorum traduci 255. 3.

ἀπαλοᾶν triturare, frumentum triturando ab aristis liberare. ὅπε ὁ σῖτος εἴη ὁ ἀπηλεημένος. ausgedroschen 1040. 22.

ἀπαναισχυντεῖν impudens fieri, impudentiam induere 850. 17.

ἀπαντᾶν occurrere, sui copiam facere, in conspectum et sensum venire, exsistere, occurrere quocunque animo, sed inprimis infesto, argumentis, excusationibus alterius refutandis; conuenire ad conditum, deuenire, descendere, receptum habere ad argumenta, excusationes, magistratus. ἡ καθ' ἡμέραν ῥᾳθώνη καὶ ῥᾳθυμία — ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἀπαντᾷ. Kommt einem in die Hände. cernitur, quam damnosa et pernicios sit 133. 15. ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀγῶσιν ἀπαντᾷ, alienis litibus, ad se nil pertinentibus, sese ingerit, et in forum venit 580. 20. φοβέμενος εἰς τὸ δικαστήριον εἰσιέναι, μή τις ὑπὸ πολιτευομένῳ ἑτέρῳθί πε λελυπημένος ἐνταῦθα ἀπαντήσειεν αὐτῷ hic ei se obiiceret, seu accusandi, seu contra eum testandi, seu calculum infestum ferendi ergo 995. 17. οὐδαμῇ ἐπὶ ταύτην (scil. τὴν ὁδὸν) ἀπήντηκώς ἐμοὶ, nunquam ausus hac via mihi occurre-

re, h.

re, h. e. me aggredi, et apertas mecum ſimultates exercere 230. 9. ἐνταῦθα ἀπήντηκας 269. 8. ἀπαντᾶ (legislator occurrit, h. e. opponit ſeſe viamque claudit) ἐφ' ἑκάστην ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων καὶ ἐκ ἐῶν βαδίζειν 712. 13. ὅταν τούτῳ τῷ λόγῳ χρῆται, ἀπαντᾶτε ἐπὶ ταῦτα deſcendite, confugite ad has exceptiones. obmouete ei haec argumenta 760. 24. ἀπαντήσεσθαι ταῖς ὁμοίαις φύσεσι 1395. 5. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν 411. 25. πρὸς ἕκαστον ἀπαντᾶν, ὅταν ὅτος λέγῃ 522. 22. ἀπ. ἐπὶ τὴν δίαιταν conuenire ad conditum apud arbitrum 544. 20. πρὸς τὸν διαιτητὴν ἀπήντησε 1011. 15. et ſimpliciter ἀπαντᾶν. ὡς δ' ἐκ ἀπήντων ὅτοι, ἀλλ' ἐφυγοδίκησαν 1013. 6. ἐπὶ τὴν συγκειμένην ἡμέραν 898. 6. ἐδ' εἰς ἑτέραν τῶν ἡμερῶν ἀπήντησεν 1042. 18. ἐπὶ μὲν τὸ ὀμόσαι οὐκ ἀπήντα 896. 27. copiam ſui non fecit iurisiurandi dicendi ergo. ἐπαγγείλας τῷ Φανίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ κατὰ τὸν νόμον ἀπαντᾶν 1046. 6. ἐπὶ ταῦτα δὲ ἀπήντων ad hunc autem locum deueniebant, hoc argumentum afferebant 563. 23. ἀπαντᾶν πρὸς τοὺς θετμοθέτας recurrere, receptum habere ad Th. 595. 27. ὥσε καὶ τὲς ἀπαντῶντας αἰσχύνεσθαι. vt vel ignoti quique, fortuito in via publica occurrentes, qui neque te norint, neque tu illos — 958. 16.

ἅπαξ λέγεσιν οἱ νόμοι πρὸς τὸν αὐτὸν περὶ τῶν αὐτῶν τὰς δίκας εἶναι 989. 13. εἰς μὲν ἅπαξ ἀντέχει valet id quidem ad vnicum modo ſceleris conatum et effectum, non autem ad plures 21. 1. τρὶς, ἐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 27.

ἀπαραίτητος δίκη 772. 25.

ἀπαράσκευος 745. 23. ἀπαράσκευος ὑπ' ἐμῦ λῆφθῆναι 1017. 17. 1065. 21. ἀπαράσκευοι ἦμεν τὸ παράπαν πρὸς τὸ ἤδη ἀγωνίζεσθαι 1173. 21. ἀπαρασκευότερος 1453. 2.

ἀπαριθμεῖν] τὰ πραχθέντα ἀπηριθμηκέναι 392. 15.
ἀπαρνεῖσθαι] οὐκ ἀπαρνοῦμαι τέκνα. non recuſo nomen hoc 575. 27.
ἀπαρτᾶν disiungere. ἀπηρτημένον καὶ ταῖς παρασκευαῖς καὶ ταῖς γνώμαις 43. 22. ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς actionem a capitibus accuſationis ſeiungere, in defenſione a cauſa aliena exſequi 244. 27.
ἀπαρχὴν τῶν αἰχμαλώτων μήδων ἀνδριάντα χρυσοῦν ἀνέϛησεν εἰς δελφοὺς Alexander Macedoniae rex 164. 21.
ἀπάτη] ἡ κολακείας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεϛὸς 151. 23. ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα 154. 10. πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεϛκευάσθη τῷ περὶ τὰς Φωκέας πολέμῳ 365. 5. ἀπάτην ἑτέρων (deceptionem paſſiuam, h. e. quod alii paſſi ſint ſe decipi) μὴ κυριωτέραν ποιήσασθαι τῆς ὑμετέρας γνώμης, id non praeſcribere vobis, neque poteſtatem eripere ex animi veſtri ſententia ſciſcendi 653. 13. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρέους βασιλέως. 1456. 21.
ἀπατήρια] ἐγγράφει (ſcil. εἰς τὰς φράτορας) τοὺς ἀπατηρίοις 995. 27.
ἀπειθεῖν καὶ βιάζεσθαι τοὺς νόμους 532. vlt.
ἀπεικάζειν] καὶ οὐκ ἀπεικάσαι ὅπῃ Μειδίαν Ἀλκιβιάδῃ βελόμενος 561. 7.
ἀπειλή] πολλὰς δεήσεις, καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515. 17.
ἀπεῖναι domo abeſſe τῆς δίκης ἕνεκα, καὶ ἐ δημοσίᾳ 1174. 11. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ τις πρὸς ἃ μὴ δεῖ, πῶς τῶν ἀπόντων εὐπορήσει πρὸς ἃ δεῖ 32. 26. Φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων 41. 25.
ἀπειπεῖν vetare, interdicere, ſequente μὴ cum infinitiuo. ἀπειπεῖν τῷ λοιπῷ μὴ ἐπιβαίνειν 278. 24. 681. vlt. ὅλως ἀπεῖπε, μήτ' αὐτῷ, μήτ' ἄλλῳ μηδενὶ, μήθ' ἱκετεύειν, μήτε λέγειν ὑπὲρ τοιούτων 717. 4. ἀπεῖ-

4. ἀπεῖπε μὴ ἀποφαίνεσθαι 898. 24. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τὰς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen. ἀπειπὼν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι 1041. 4. b) renunciare alicui iuri, e. c. hereditati. *ſich wovon losſagen.* renuntiare iuri, quo quis gaudet, aut tenetur, cognatam, cui ſit proximus in ſanguine, in matrimonium ducendi 1133. 7. c) deficere viribus, animoue, non amplius poſſe. ἀπειρηκότων χρήμασι Φωκέων 30. antep. τῷ ἀπειρηκέτι τὰ ἑαυτῶ χρήματ' εἰσφέροντι. id eſt ἐν τῷ τὰ ἑαυτῶ εἰσφέρειν 735. 1. ἕως ἂν ἀπείπωσιν deliquerint animis ſub verberibus, ὑβρίζεσθαι ὑπάρξει 1264. pen. ἀπειρηκόσι πρὸς τὰ λοιπὰ χρησόμεθα τοῖς ἀκροατᾶις, εἰ περὶ τούτου μάτην τεθρεψώμεθα 1405. 26. ἀποῤῥηθὲν ὁ Δημοσθένης εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀπαγορευθὲν. Iulius Pollux. II. 128.

ἀπείργειν] ἐκ τοῦ μηδενὶ μηδὲν, μηδ' ἂν ἄξιος ᾖ, διδόναι, πάντας ἀπείρξετε τοῦ φιλοτιμεῖσθαι 458. 26.

ἀπειρία imperitia rerum ciuilium atque forenſium, infantia dicendi, infacundia. ἐ γὰρ δι' ἀπειρίαν γε ἐ φήσεις ἔχειν, ὅ, τι εἴποις 378. 4. τὴν ἀπειρίαν τὴν ἡμετέραν καὶ τὴν ἐξ ἀνάγκης ἄγνοιαν τῶν πεπραγμένων 986. 16. φοβοῦμαι, μὴ διὰ τὴν ἀπειρίαν ἐ δυνήσομαι περὶ τῶν πεπραγμένων δηλῶσαι 1028. 15.

ἀπειροκάλος προσέοικεν εἶναι 617. 7.

ἄπειρος] ἐχ ὅτως ἄπειροι ἐσμὲν τοῦ ζημιοῦσθαι 907. 12. λυπῶν ἄπειροι 1399. 19.

ἀπελαύνειν] ἀλλὰ μὴν ὅτε τοῦτον ἀπήλασεν ἡ βουλὴ 272. 11. ταχὺ τὰς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένας προσδεξόμενος 307. 6. ἀπελαύνειν ἀπὸ τοῦ συνεδρίου 1373. 12. ἐκ ἀπεληλαμένος τῶν ἄλλων τιμῶν 1416. 5.

ἀπελευθέρωσις] ἀπελευθερώσεις δέλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215. 25.

ἀπενεγκεῖν. v. ἀποφέρειν.

ἀπέραντος] ἵνα μὴ ἀπέραντοι τῶν ἀδικημάτων αἱ τιμωρίαι γένωνται. infinitae, aeternae 632. 20.

ἀπεργάζεσθαι] ἡ ἐμὴ συνέχεια — τὶ ἀπειργάσατο 301. 16.

ἀπέρχεσθαι abire, discedere, decedere, vt, seu absolutus, seu condemnatus, e iudicio, desistere. ζῇ ὁ τιθεὶς καὶ ἀπέρχεται in viuis manet legis auctor, et saluus atque sospes abit 744. 8. ὁ ποιήσας τι τοιοῦτον καὶ παθὼν ἀπέρχεται non inulto hoc a vobis auffert, sed damno suo luit 773. 21. ἀπῆλθεν ἐπιωρκηκὼς abiit e iudicio, discessit ex hac causa cum contumelia periurii commissi 1348. 22. κομίσασθαι πάντα τὰ χρήματα καὶ ἀπελθεῖν. decedere de causa, missam eam facere, ab ea desistere 970. 2. ἀπεληλυθὼς reuersus εἰς τὸν πατρῷον οἶκον 1090. 20. ἐπὶ τὸ ἀρνεῖσθαι ἀπῆλθεν, *er hat sich aufs Lügen gelegt.* descendit, aut perfugium habuit ad mendacium 902. 5. τὸ ἀπελθεῖν me Athenis discessisse, solum vertisse, οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός ἐμε ποιήσειεν 1471. 13. ὁ μὲν ἦλθεν, ad concionem, ὁ δὲ ἀπῆλθεν e concione 283. 8. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν οὐ μόνον οὐδὲν περὶ αὐτῶν φροντίζει, ἀλλ' οὐδὲ μέμνηται 131. 10. οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός εἰμι ἀπελθεῖν 268. 26.

ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου 788. 25.

ἀπεύχεσθαι votis auerruncare, deprecari precibus ad deos factis malum, dirum aliquid auertere. cum et sine μὴ. ἐξηπατηκότα δὲ ἤδη — ἀπεύχοισθ' ἄν, ἂν σωφρονῆτε, ἰδεῖν 71. 17. ἀπεύχεσθαι τὴν τῶν δούλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102. 16. τιμαί, ἃς ἀπεύξαιτ' ἂν ὁ δῆμος ἐνταῦθα γενέσθαι 489. 15. τὶ μάλιστ' ἂν ἀπευξαίμεθα 505. 7. 718. 16. ἐφ' ἃ δ' ἄν τις καὶ χρήσαιτο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ, ἀπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς μὴ γενέσθαι δεῖ 779. 19.

ἀπέχειν] οὕτω πολὺ τοῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομεν 184. pen. πάμπληθες ἀπέσχεν 347. 8. ἐπειδὰν γάρ

γάρ τι δόξῃ καὶ ψηφισθῇ, ἴσον τῷ πραχθῆναι ἀπέχει, ὥσπερ πρὶν δόξαι 1437. 23.

ἀπεχθάνεσθαι, εἰ τισι δεῖ, τοῖς ἀδικοῦσι τὸν δῆμον, ἐχὶ τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσιν, ἔγωγε νομίζω δεῖν 503. 2. ῥᾴδιον τοῖς πολλοῖς καὶ τὰ μικρὰ ἀδικοῦσιν ἀπεχθάνεσθαι, ἢ τοῖς ὀλίγοις καὶ τὰ μεγάλα 614. 8. ἀπεχθάνεσθαι πᾶσι τοῖς φαύλοις ὑπὲρ ὑμῶν 807. 24.

ἀπέχθεια] τὴν δ' ἀπέχθειαν, δι' ἣς ἂν ἅπαντες ἄμεινον πράξαιμεν, τῷ νῦν τὰ βέλτιστα εἰπόντι ζημίαν γενέσθαι 32. 2. δέδοικα, μὴ τῷ τὰ νῦν βέλτιστα εἰπόντι ἢν τοῖς ἐξηπατηκόσι προσήκει ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν ταύτην ἀπενέγκασθαι συμβῇ 1428. 20. ὅτ' ἐμὲ πρὸς ἀπέχθειαν ἠκάσατε 58. 26. προσῆσαν δ' ἀπέχθειαι 127. 19. τὴν μὲν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐνέφερεσθε 176. 2. διὰ τὴν ὑπᾶρξαν ἀπέχθειαν 237. 16. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τέτ' ἐλθών 896. 4. χάριν, ἐκ ἀπέχθειαν νομίσαντ' ἂν δικαίως παρ' ὑμῶν 1447. 7. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκόν, τῷ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι 1451. 16.

ἀπέχθεσθαι] ἐχ ἵν' ἀπέχθωμαί τισιν ὑμῶν 34. 11. ἀπεχθῶς ἔχειν τινὶ 61. 25.

ἀπιέναι] ὥχετ' εὐθὺς ἀπιών 246. 18. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπῄειτε (e concione) βεβουλευμένοι 306. 11. ἀσεφάντου ἐκ τῆς ὀλυμπίας ἀπιόντος 331. 4. ἀπιόντος μηνὸς (idem quod λήγοντος) 238. 4.

ἀπιστεῖν] τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν αὐτῷ (scil. τῷ ὑμετέρῳ λόγῳ) quo vobis est lingua expeditior atque volubilior, hoc magis ei diffiditur 21. 23. ἀπιστοῦσιν ἑαυτοῖς 145. 10. τότε δὴ, τότε καὶ μισεῖ καὶ ἀπιστεῖ καὶ προσπλακίζει 241. 21. εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς 242. pen. ἕνα καὶ τῶν ἀπιστουμένων καὶ αὐτῆς καὶ τῶν χρημάτων κύριον ποιεῖν. eorum, quibus diffiditur 831. 3.

ἀπιςία κοινὸν ἅπασι φυλακτήριον 71. 23. τὴν πρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ τοὺς τυράννους ἀπιςίαν οὐκ ἦν πρίασθαι 121. 4. (nisi potius ibi ἐκπρίασθαι leg. est.) ταῦτ' ἀπιςίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει 142. 27. ὑπάγειν εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιςίαν 291. 11.

ἄπιςος] aut qui non fidit alteri, aut cui alter non fidit, modo actiuum, modo passiuum. ὅλως ἄπιςον οἶμαι ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς 10. 20. τὰ τῶν θετταλῶν ἄπιςα μὲν ἦν δήπου φύσει καὶ ἀεὶ πᾶσιν ἀνθρώποις, κομιδῇ δ' ὥσπερ ἦν, ἐςὶ καὶ νῦν 15. 16. καὶ μὰ δί' οὐδὲν ἄπιςον ἴσως, et profecto non videtur hoc fide carere 15. vlt. τὴν προαίρεσιν αὐτοῦ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιςος (diffidens) ἦν πρὸς Φίλιππον 349. 15.

ἁπλαῖ (scil. βλαῦται) genus soccorum, aut calceorum, quibus vsi videntur fuisse homines austeritatem in moribus laconicam et modestiam affectantes. ἁπλᾶς ὑποδέδενται 1267. 23.

ἀπληςία] δι' ἀπληςίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614 7. 754. 12. τῆς σῆς ἀπληςίας καὶ τοῦ σοῦ τρόπου τὶς ἂν δύναιτο ἐφικέσθαι 958. 7.

ἄπληςος καὶ αἰσχροκερδὴς ὁ τρόπος αὐτοῦ ἐςιν 1204. 4.

ἄπλους ἡ θάλασσα ὑπὸ τῶν λῃςῶν γίγνεται piratae reddunt mare inuium, haud patens nauigationibus 307. 18.

ἁπλοῦς simplex, sincerus. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ haec est, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει 404. 22. οὐδὲν ἦν ἁπλοῦν οὐδ' ὑγιὲς τούτων 969. 27. τὸ ἁπλοῦν δίκαιον περὶ τῆς κληρονομίας 1089. vlt. ἁπλοῦν τι διελογίσαντο vnum hoc spectarunt, quod cernere mirificae non est sollertiae 1091. 3. τὶ ἦν ἁπλούςερον, ἢ ταῦτα ἄγειν εἰς μέσον 1106. 14.

ἁπλῶς ἔδωκα ὑμῖν ἐμαυτὸν sine vlla tergiuerſatione, aut detrectatione periculi cuiusquam 288. 12. ἡσυχία, ἣν ὑμεῖς ἁπλῶς ἄγετε ſine dolo malo, pura mente 328. 3. πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι 325. 17. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς praeciſe, rotundis, diſertis verbis ſine vlla exceptione, εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343. 9. τοῖς ἁπλῶς ſimpliciter, haud affectate, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι 1122. 17. εἰ πονηρός ἐστιν Ἀρ. ἁπλῶς καὶ πικρὸς καὶ συκοφάντης. ſine verſutia malus, acerbus, calumniator, qui improbitatis eundem conſtanter ſeruat modum 784. 2.

ἀπνευσὶ συνείρει τούτους (τοὺς λόγους puta) 328. 12.

ἀπὸ cum vſurpatur ad indicandum a) aliquid *ab* aliqua re profectum eſſe, *ex* aliqua re exſtitiſſe, aut illinc peti debere. ἀπ' αὐτῶν τῶν πραγμάτων κρίνειν iudicium de rebus e natura rerum ipſa repetere 25. vlt. ἐκ ἀπ' ἴσης (ſcil. αἰτίας, vel προφάσεως, vel ἀφορμῆς) ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν ἔσαν. id eſt, ἀφορμωμένην. non idem nobis eſſe, atque aliis, conſiliorum principium atque fundamentum 179. 21. τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν. vbi ἀπὸ videri poſſit redundare 580. 1. ἀπὸ τῆς πόλεως λαμβάνειν, id eſt, ἀπὸ τῶν τῆς π. χρημάτων 1341. 27. πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμενοι diteſcentes e furtis in aerarium publicum 739. 21. ἀφ' ἑαυτοῦ vltro, ſponte ſua 141. 11. ἀπὸ τύχης fortuito, impulſu affectuue fortunae 1193. 12. τρόπαιον ἀπ' αὐτῶν εἰσήκει. tropaeum ab ipſis ſtabat. h. e. erigebatur ex armis conſtructum iis, quae victores victis detraxiſſent 444. 6. b) *pro*, aequipollentiam ſignificat, vel valorem rei, quae comparata fuit, aut comparari potuit pro alia quapiam re aequipollente. στέφανος χρυσοῦς ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα 256. 24. ἀπὸ τῆς οὐσίας κατὰ τίμησιν ἀπὸ ταλάντων δέκα. pro facultatibus, rite aeſtima-

ſtimatis. vt cuique dena ſunt talenta in bonis, ita ſingulas naues cum dignitate trierarchi tuebitur 262. 3. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων ϛρατιώτης pro eadem mercede miles 38. 9. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ, τι ἂν βούλωνται 687. 25. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους pro minuto impendio 260. 11. ἀπὸ ἐλάττονος ἀναλώματος 1349. 21. c) *per*, cum adminiculum, vel instrumentum rei efficiendae designat. ἀπὸ τῶν ὑμετέρων ὑμῖν συμμάχων πολεμεῖ. per opes, quas ſociis veſtris eripit 49. 22. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀποῤῥήτων 776. 17. d) *cum*, idem quod μετά. ἀλλ' ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773. 3. e) *procul*, idem quod πόῤῥω. ἔϛαι δὲ ταῦτα οὐκ ἀπὸ τοῦ πράγματος. non aliena a cauſa 701. 23. f) in deductione ſummae minoris a maiore. τροφὴν ἀπὸ τῶν ἑβδομήκοντα καὶ ἑπτὰ μνῶν λογιϛέον alimenta noſtra, h. e. aes in victum noſtrum datum deducendum, deminuendum eſt ab illis 77. minis. 824. 24. ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος ἀπαλείφειν 1338. 10. ἀπὸ redundare videtur. ἡ ἀπὸ τούτων ἑτοιμότης illorum ſtudium me promerendi, ab illis ad me proficiſcens 1268. 7.

ἀποβαίνειν] ἀπέβη πολλῇ δυνάμει εἰς τὴν χώραν καὶ ἐπόρθει 1377. 7. deſcendebat, inuadebat. b) euenire, exitum ſortiri. τοῖς μηδεμίαν πω τοιαύτην φιλίαν καλῶς ἀποβᾶσαν ἑωρακόσι 1402. 24. τίνος καλῶς μὲν ἀποβάντος πλεῖϛα ἂν κατορθοῖμεν, διαφθαρέντος δὲ τὰ μέγιϛα βλαπτοίμεθα παρὰ τὸν βίον 1412. 10. c) τοῦ ἀποβαίνειν μόνοις τοῖς πολίταις ἐξουσίαν οὖσαν 1408. 12. videtur genus aliquod exercitationis eſſe palaeſtricae, cum quis de curru concitato deſilit armatus, et rurſus in eum, cum rapidus fertur, inſilit.

ἀπο-

ἀποβάλλειν] ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλλωμεν 919. 4.

ἀποβλέπειν intueri, respicere, construitur alias cum εἰς, alias cum πρὸς. ἀποβλ. εἰς τὰ πράγματα 26. 17. εἰς τὰ πράγματα καὶ τοὺς λόγους ἀποβλ. 28. 2. εἰς τὰ τῶν προγόνων ἀξιώματα 298. 5. εἰς τὸ τῶν πραγμάτων μέγεθος 350. 1. οὐκ ἀπέβλεψεν εἰς τὰς οὐσίας τούτων, οὐδ' εἰς τὰς ὑποσχέσεις 515. 1. πρὸς τοὺς πλησίον 120. 8. πρὸς ἀλλήλους ὡς αὐτὸς μὲν ἕκαστος οὐ ποιήσων, τὸν δὲ πλησίον πράξοντα 182. 9. ἀποβλέποντες πρὸς τὸν βίον καὶ τὸν τρόπον πιστεύειν 1269. 1. μὴ πρὸς τοὺς ἐμοὺς λόγους, μηδὲ πρὸς τοὺς ὑπὸ τούτου ῥηθησομένους 1329. 17. b) suspicere, venerari, magni facere. ἀπέβλεπον, ἐζήλουν, ἐτίμων, ἄνδρας ἡγοῦντο 426. 6.

ἀπογίνεσθαι] δέκα μῆνας ἀπογενομένου τἀνθρώπου, vbi decem menses domo absuit, aut procul a vestris finibus se continuit 98. 23. b) mori, viuis excedere. τοὺς ἀπογινομένους ἐν τοῖς δήμοις ἐὰν μηδεὶς ἀναιρῆται 1069. 10. nisi leg. ibi sit τοὺς ἀποκτείνομ.

ἀπογινώσκειν de aliquo desperare, bonam spem de aliquo conceptam abiicere. construitur cum genitiuo et accusat. εἰ μὴ παντάπασιν ἑαυτῶν ἀπεγνώκατε 52. 16. εἰ νῦν ἀπεγίνωσκε θηβαίους 69. pen. si nunc ex animo suo amandasset Thebanos, quod opem eorum desperaret. ὥστε πανταχῆ τὰ παρ' ὑμῶν ἀπογνωσθῆναι 358. 13. οὐ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδὲ ἑτέρωσε βλέπων, οὐδαμοῖ μετέστην 1471. 15. b) firmiter decernere non faciendum, quod facere nolis. τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν 193. 5. c) absoluere lite, culpa, poena, insontem pronunciare, non reum modo, sed causam quoque. quatenus opponitur vocabulo καταγινώσκειν. θῶμεν τοὺς μὲν καταγνόντας αὐτοῦ — τοὺς δ' ἀπογνόντας — 539. 3. εἰ μὲν ἀπογνώσεσθε — ἐὰν δὲ καταγνῶτε 604. 26. construitur cum genitiuo et accusat. ὁ διαιτητὴς ἀπέγνω μου (subaudi τὴν δίκην.) pronunciauit hanc causam ad me,

me nil pertinere, h. e. me absoluit 1020. 14. ἐὰν ἀπογνῶτε τὴν γραφὴν ταύτην. si reos huius causae absoluatis. (sed vid. articulum proximum d) 605. 16. ἐκ ἀπέγνω (subaudi αὐτὸν) τῆς δίκης reum a causa absoluere, secundum eum litem dare haud sustinuit 913. 22. et 25. 920. 15. d) repudiare, reiicere causam, vt illegitimam, et improbam, aut a foro suo alienam 913. 25. 920. 10. τὴν ἔνδειξιν ἀπογινώσκειν 1327. 8.

ἀπογράφειν, et in medio pariter, ἀπογράφεσθαι indicem aut conscribere, aut a se conscriptum actuario publico tradere in tabulas publicas, aerarii potissimum, referendum, eorum bonorum, quae quis ab alio, seu suo priuato, seu publico nomine petit, vt aut sibi, aut aerario debita, siue e mulcta a iudicibus ipsi irrogata, neque diluta, siue titulo peculatus ἀφεὶς τὸ τὰ χωρία δημεύειν καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφειν 609. pen. et 752. 7. ἀπογράψατο ταῦτα πρὸς Θηριππίδην ἔχοντα ἑαυτόν illa se habere atque tenere declarabat testimonio, quo erga Therippidem, (qui id postulauerat, et quo is illud testimonium penes se seruaret) fatebatur ista bona penes se esse, idque testimonium curabat a scriba publico ad acta referri 817. pen. et in actiuo αὐτὸς ἑαυτὸν ἔχειν τὴν προῖκα ἀπογράψας πρὸς τοὺς συνεπιτρόπους 818. 19. τὴν προῖκα λαβὼν ὁμολογήσαντα καὶ ἔχειν αὐτὸν πρὸς τοὺς ἐπιτρόπους ἀπογράψαντα 828. 15. videtur hoc discrimen interesse, vt in actiuo cum quis dicitur ἀπογράψαι, significetur ipse sua manu scripsisse, cum in medio, significetur, id eum fieri curasse per tabularium. ὁ δὲ καὶ προσοφείλοντά με ἀπέγραψε in rationes gestae a se tutelae mei meorumque bonorum retulit nomen meum, vt sibi debentis 832. 14. τῆς ἐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης. cum scriba publicus indicem bonorum eius confecisset (*inuentirei*) atque

atque in tabulas retuliſſet, eoque facto illa bona confiſcata, et ad ſectionem proſcripta fuiſſent 1015. 9. *ἀπεγραψάμην πρὸς τὲς ϛρατηγὲς ταύτην τὴν ἀπογραφήν.* exhibui Strategis, aut eorum tabellario, ad tabulas referendum indicem hunc bonorum, quorum poſſeſſione Phaenippus me per ludibrium excluſum it. 1043. pen. *τῶτο τὸ ὄχημα ἀπογέγραφέ μοι.* in indice bonorum a ſe mihi traditorum etiam vehiculum, vel carrucham nominauit, quaſi magnum et ſummi faciendum bonum ſic mihi tradidiſſet 1046. 14. *οὐκ ἀπογράφει τὴν προῖκα χρέος αὐτῇ.* in indice bonorum a ſe mihi traditorum non commemorauit dotem matris, vt adhuc a ſe matri debitam, pro qua pars bonorum ei eſſet oppignerata 1047. 11. *οἷς ἔτος ἀπογέγραφεν ἑαυτὸν ὀφείλοντα* 1048. 5. *ἀπογράφεται τῶτον τῇ διαμαρτυρίᾳ πρὸς τῷ ἄρχοντι ὡς υἱὸν ὄντα* in diamartyria, ſeu proteſtatione ſua exceptoria, apud Archontem exhibita filium ſuum appellauit, ſeu annotari a ſcriba curauit filium ſuum pro filio Archiadis 1093. 1. *ἐδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς ἐδένα* neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, vt eius, contra quem ſe profiteretur in iure acturum 1147. 19. 1148. 17. et 28. *er legte keine Denuntiation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthalten hätte. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο* mandabat numularius commentarienſi, vt ad nomen debitoris et ſummam creditam adſcriberet hanc annotationem, veluti quandam appendiculam 1193. 3. *τὰ τρία μέρη,* bonorum ſcil. publicatorum, *ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, ἀφίημι* 1247. 1. *τὰ τέτων εἴ τις ἀπέγραψεν, ἀμφισβητᾶν* 1255. 12. b) *ἀπογράφεσθαι* in paſſiuo, expungi e tabulis, vt fit debito diluto. *τὰ μὲν δύο ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται, τὸ δὲ ἓν ἐκ ἀπογέγραπται,* duo quidem nomina diluit, vnum autem vt e tabulis expungeretur, non-

dum

dum operam dedit 791. 24. c) proscribere ad hastam. ἐγγεγραμμένης δὲ τῷ δημοσίῳ, quoniam vero, vt aerarius, tabulis aerarii inscriptus erat, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι. futurum erat, vt substantia Apollodori proscriberetur, fisco adiudicata, sectione distrahenda. d) denunciare, nomen alicuius, vt rei, deferre apud magistratum, incusare. ἀπογραφέτω τὸν μὴ ποιοῦντα τοῦτο ὁ βελόμενος πρὸς τὸν ἄρχοντα 1068. 11.

ἀπογραφή index quicunque, praesertim a) tabularium publicanorum in portubus, vbi merces inuectae et euectae, intrantes et exeuntes, cum nominibus importantium et exportantium, et quae quisque vectigalia persoluisset, perscriptum erat. τοῦτο ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς ἂν εἴδειτις 467. 5. λάβε τὴν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν indicem mercium, de quibus siue subeuntibus portum, siue exeuntibus, quinquagesima depensa est 909. 10. ἐκ τῆς ἀπογραφῆς τῆς ἐν τῷ βοσπόρῳ παρὰ τοῖς ἐλλιμενισταῖς 917. 10. λάβε μοι τὴν ἀπογραφὴν ταυτηνί, hunc indicem bonorum, vel supellectilis, domestici, et mundi muliebris, quem vxor mea ex hereditate paterna, et quae soror eius, quae vxor Spudiae est, item accepit 1036. 24. ἀπογραφὴν ποιεῖσθαι indicare magistratui, esse, qui bona teneant habeantque pro suis, quae sint reip. eorumque indicem exhibere, istoque titulo in reos agere in iure 1246. 3. saepius in illa oratione et haec dictio et v. ἀπογράφειν isto sensu occurrit vsurpatum. ἀπογραψάμην πρὸς τὰς στρατηγὰς ταύτην τὴν ἀπογραφήν exhibui Strategis laterculum bonorum, quorum vsura et possessione legitima Phaenippus me arceret 1043. pen. φάτιν καὶ ἀπογραφὴν εἶναι τὸ ἀργυρίδιον πρὸς τὰς ἐπιμελητάς. (scil. τὸ ἐμπορίδιον) licere sic praeter fas creditum, in foro curatorum mercatus attici et φάναι, hoc est denunciare, indicare, et ἀπογράφειν in pit-

in pittacio ea de re conscripto et curatoribus exhibito specificare, quantum sit illud aes, et quae merces vetitae (contrebande Waren) eo emtae 941. 14. b) ἐν ἀπογραφῇ πεποίηται diluit, persoluit nomen contractum 791. 24.

ἀποδεικνύειν deputare, assignare, attribuere. item edicere; declarare. ἑαυτὸν ἀποδεικνύειν σύμμαχον sese ferre, profiteri, offerre, ingerere socium 191. 17. τοῖς ἀποδεχθεῖσιν ἐχθροῖς professis et declaratis hostibus. 328. 20. ἐὰν τεῦ ἀποδείξητε τὸ πλῆθος 182. 14. et 26. τὴν τρίτην ἀπέδειξαν ἐκκλησίαν assignarunt, deputarunt 707. pen. ᾧ βασιλεὺς ἐχθρὸς ἀπεδέδεκτο cui rex inimicus exstiterat, factus erat, sese gesserat, vel professus erat 687. 11. referre in rationibus, e. c. gestae tutelae. δύο ἔτη τὰ πρῶτα ἐπιμεληθεὶς (scil. τῆ ἐργασηρίᾳ) ἐδοτιὴν ἀποδείκνυσιν tametsi per primum biennium officinae huic curator praefuit, nihil tamen quaestus ex ea redacti in rationibus retulit. ἀποδείξαντας ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἐκείνου tota eius substantia indicata et particulatim recensita 1255. 10. τῆ μὲν (φθόνῳ puta) νοσήματος ἔντος, τῶν δὲ (τῶν χαρίτων puta) τοῖς θεοῖς ἀποδεδειγμένων. cum Gratiae diis sint consecratae, h. e. cum lege et ritu sancitum sit, vt deorum beneficia gratiis habendis et agendis remuneremur 1481. 12.

ἀπόδειξις] δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. conuenit personae meae, aut iure meo hoc mihi sumo, vt demonstrem 245. 7. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326. 4. ἐν ᾗ γνώμης ἀπόδειξιν declarationem, ἣ πανηρίας προτίθετε τοῖς λέγουσι 772. 8. κρίνετε τὰς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις 1467. 14.

ἀποδέκτης susceptor, qui contributiones tributarias a conferente quoque suscipit in fiscum inferendas. Einnehmer, Accisseinnehmer, Steuereinnehmer 750. 24. 762. 2.

ἀποδέχεσθαι probare, admittere cum assensu, gaudio, congratulatione, amplecti, in eo acquiescere. construitur cum accusatiuo, interdum quoque cum genitiuo, sed sic, vt accusatiuus tectus subaudiatur. ὡς γὰρ ὑμεῖς ἀποδέξησθε, καὶ πρὸς ἕκαστον ἔχητ' εὐνοίας, οὕτως ὁ λέγων ἔδοξε φρονεῖν 318. 11. πρὸς Διὸς καὶ θεῶν, μὴ ἀποδέξησθε. citat Hermogenes p. 319. ex orat. de F. L.) ἀπεδέξασθε ὡς οἷόν τε μάλιστα. laudastis, grata et accepta habuistis, quanto potest maximo studio. 5[illegible]. 8. εἰ γὰρ τούτου ταῦτ' ἀποδέξεσθε 599. 10. μὴ οὖν ἀποδέχεσθε τούτου φενακίζοντος ὑμᾶς 1292. 9. δικαίως ἂν οὐδοτιοῦν ἀποδέχοισθε τούτου, ὡς ὑγιές τι λέγοντος 1181. pen. πῶς ἀποδέξασθαί τι προσήκει τούτων λεγόντων; 832. 15. ἀποδεχομένους ὑμᾶς ὁρῶσι τὰς τούτων προφάσεις 1335. 10. παιδείαν ἀπεδέχου 1[illegible]90. 11. b) recuperare, recipere. ἢ νῦν οἴεταί με τυχόντα τῶν δικαίων παρ' ὑμῶν ἀποδέξεσθαι quae mater mea nunc sperat futurum, vt domi me recipiat, e iudicio sic reuersum, vt plenum ius meum a vobis adeptus sim 842. 13.

ἀποδημεῖν] ἀπεδήμησεν ἐκεῖσε profectus est illuc 988. 14. δημοσίᾳ ἀποδημοῦντος ἐμοῦ, τριηραρχοῦντος ὑμῖν, me domo absente per functionem muneris publici, quippe qui trierarchus in classe vestra essem 110[illegible]. 10. ἀποδημοῦντος τούτου παρὰ βασιλεῖ. illo in peregrino solo in castris regis Persarum agente 1192. 21. ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορίᾳ, non domi, sed peregre agens, negotiationis nescio cuius ergo 1236. 23.

ἀποδιαιτᾷν dicitur arbiter aliquem sententia sua absoluens, et opponitur τῷ καταδιαιτᾷν. construitur cum genitiuo et datiuo. πείθει αὐτὸν τὴν δίκην, ἣν καταδεδιητήκει, ἀποδεδιητημένην ἀποφέρειν. (nisi potius ibi ἀποφαίνειν leg. est.) declarare, sententiam, quae in Midiam pronunciata esset, secundum eam fuisse pronuntiatam 542. 6. 545. 26. ἀποδιαιτήσωμεν

αὐτῷ

αὐτῷ τὴν δίαιταν. arbitrium secundum se daremus 544. 24. ἀπεδικήτησέ με ὁ διαιτητὴς περὶ ὧν ἔτοι ἐδικάζοντό μοι. absoluit me arbiter ab iis criminibus, quorum hi me insimulabant 1013. 14. ὁ διαιτητὴς ὃ κατεδικάσατα, ἀλλ' ἀπιὼν ἔχετο ἀποδικαιτήσας τάτε τὴν δίαιταν ἑτέρας ἤδη ἔσης 1190. 8. τὰ ἀποδικαιτηθέντα με λύσας rescissis iis, quae pro me pronunciata fuerant 1021. 12.

ἀποδιδόναι ei, cuius esset, et vnde sumsisses, restituere. ἐδέν μοι ποιεῖ τῶν δικαίων, ἐὰ' ἀποδίδωτι τὸ δάνειον. non reddit aes mutuum a me sibi creditum 911. 10. b) tribuere, largiri simpliciter etiam id, quod minus debeas, vt accipiens id pro sorte sua sibi conueniente habeat, teneat. ἂν καὶ ὁπωσῶν μετρίαν ἡ Φύσις ὄψιν ἀποδῷ 1383. 27. c) exhibere, attribuere, persoluere debitum, praestare id, quod et cui dandum, praestandum erat. μὴ τὴν ὁμοίαν αὐτοῖς χάριν ἀποδιδόντες 206. 15. εὔνοιαν ἴσην ἀποδιδόναι 226. 10. πρὸ τῶ τὸς ὅρκους ἀποδῶναι priusquam iusiurandum dixisset, quod dicendum sibi esset necessario 234. 5. τὸ χάριν ἀποδῶναι παρανόμων γράφη 267. 6. τὸς ὅρκους ἀποδοίη αὐτοῖς. deferret iurandi conditionem 443. 15. τῶν κεκτημένων ἐξ ἀρχῆς τῇ γῆν ἑορτῇ ἀπεδόκατε εἶναι. vt qui antea possedissent ea rursus tenerent per dies festos saltim, ipsis attribuistis, adiudicastis 518. 17. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τιμωρίαν δικαίως ὑμῖν Φυλάξας καὶ νῦν ἀποδεδωκὼς ὑμῖν. reseruaui vobis et nunc vobis huius iuris exercendi, h. e. poenae exsequendae, copiam feci, vt par erat, quippe quod ius vestrum esset atque vobis deberetur 527. 8. παρὰ τῶ (a quonam?) προσήκει μοι τὴν τιμωρίαν ἀποδοθῆναι, ὧν πέπονθα iniuriarum mihi oblatarum poenas dependi 539. 7. τὰς ἐπιστολὰς ἐκ ἀποδίδωσιν ἔτος, ἃς ἔλαβε παρ' ἐμῶ 909. 19. ἀποδιδόναι τὴν τιμὴν rei pretium persoluere 1030. 23. ἡ τύχη πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογέμε-

λογέμενα ἀπέδωκεν. effecit, vt, quae repugnare viderentur, inter se amice conspirent, quo id, quod oportet, existeret 1405. 20. d) assignare, deputare, delegare, mandare, adiudicare. εἰ τοῖς μὲν — ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27. 1. ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀποδεδώκαμεν, ἕτω καὶ περὶ τὲ συνταχθῆναι 167. 6. et 8. τὲς ἐχθρὲ ποιῆντας ἐν ἐχθρᾷ μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος permisit, aut, ius debitum reddidit 638. 6. εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ πάλιν ἀπίδοτε τὲς σφάγας αὐτοῖς 1330. 21. In medio vendere. ἐχ ὡς ἀποδωσομέναν τὰ ὑμέτερα, ἀλλ' ὡς Φυλαξόντων τοῖς ἄλλοις 344. 24. ἀποδίδεσθαι χρημάτων τάλητῆ 349. 24. ὑμῖν δ' ἃ καὶ δικαίως ἂν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπίδοντο ἔτοι λογίζεσθε 369. vlt. ἐ γὰρ αὐτοῖς ἀπεδίδοντο τὴν αὐτῶν ἐλευθερίαν 689. 1. εἰσαγγελίαν ἀποδίδεσθαι mercede se pati corrumpi ad tacendum, et supprimendum denunciationem, quam quis alteri minatus esset 784. 16. collato versu 13. ἐκ ἀποδόσθαι τὰ πατρῶα ὧν ἐκεμίζοντο χρημάτων 986. 20. ἀποδόμενος τὸν πελεμιτήριον ἵππον κατεβίβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046. 11. ἀποδόσθαι τὸ πρᾶγμα ἀργύριον λαβόντα 1323. 25. ἀποδόμενος τὰ δεινὰ ταῦτα μικρᾶ λήμματος 1332. 16. ἀποδόσθαι τὴν δεκάτην redemtoribus, publicanis decimam (vectigal) pro certa pacta mercede vendere, verpachten 475. 5.

ἀποδιδράσκειν] μὴ — ἀπὸ τέτων ἀποδράναι. refugere 91. 3. ὑμεῖς δ' ἀποδράσεσθε τὰ πράγματα 130. 5. ἐκ ἀπίδρα ταύτην τὴν στρατείαν 567. pen. ἀποδιδράσκειν τὴν ἀλήθειαν. inquisitionem in veritatem rei deuitare 1024. 14. ἀποδιδράσκωσιν αὐτὸν οἰκέται τρεῖς 1248. 4. ἵνα δὲ μὴ ἀποδρῶσιν, αὐτὲς δῆσαι 1478. 17.

ἀποδοκιμάζειν] τοῖς ἀποδεδοκιμασμένοις ἄρχειν λαχεῖν 779. 4 qui, quamuis sorte ducti ad magistratum

tum gerendum destinati fuissent, tamen scrutinii severitatem haud sustinentes, reprobati fuissent. *τὴν ἀρχὴν, ἣν ἔλαχεν, ἀπεδοκιμάσατο.* magistratui gerendo, ad quem sors eum delegauerat, inhabilem declarastis 790. 18. *ζηλῶν μὲν τὰς πλείστας φίλας καὶ βεβαιοτάτας ἔχοντας, ἀποδοκιμάζειν δὲ τὰς* [scil. *ἐχοντας πλείστας καὶ βεβαιοτάτας*] *ἑρασὰς* 1402. 20.

ἀπόδρασις στρατείας 568. 8.

ἀποδύρεσθαι] *τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα ἀποδυράμενος πρὸς ὑμᾶς, ὥσπερ ῥᾴων γενήσομαι* 1118. pen. *ἀποδυρόμενοι δὲ ὧν μάλιστ' ἐλπίζουσιν ἐξαπατήσειν ὑμᾶς* 1255. 18. *ἀποδυρομένης ἐκείνης τὰ συμβάντα* 1278. 16. *ἀποδυράμενοι καὶ τὰ νόμιμα ποιήσαντες ἅπιτε* 1400. pen.

ἀπόθετος] *τὴν ἀπόθετον τοῖς εὐεργέταις δωρεὰν* solis reseruatum, vt proprium et peculiare donum 1376. pen.

ἀποθνήσκειν] *εἰ δ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ ἑδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε* 99. 6. *εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, ἢ κἂν ἀπέθανεν* 308. 4. *καίτοι ὅσις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐθάρρησε, τί ἔτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι* 314. pen.

ἀποθρασύνεσθαι τοῖς βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύακεν 1407. 14. fidentius audere, sumere, arrogare sibi vetita et negata.

ἀποικοδομεῖν] *ἀποικοδομημένην τὴν χαράδραν* canalem oppositis munimentis vel aggeribus occlusum 1273. 6. et 8. *ἀμαξιαίας λίθας προσκομίσας ἀποικοδομεῖ* 1277. 12.

ἄποινα ὠνόμαζον οἱ παλαιοὶ τὰ χρήματα 630. pen.

ἀποινᾶν τινα ab aliquo, quem vinctum teneas, per vim extorquere pretium redemtionis 629. 22. 630. 27. vbi exponitur per *χρήματα πράττεσθαι.*

ἀποκαθιστάναι τὴν πάτριον πολιτείαν καὶ τὰς νόμους καὶ τὰς τάφους 256. 3.

ἀποκαίειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν καρκίνον — ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν 798. 3.

ἀποκαλεῖν per contemtum ludibrii et probri ergo appellitare. λογογράφους καὶ σοφιστὰς ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους 417. vlt. βάρβαρον καὶ ἀλάστορα τὸν Φίλιππον ἀποκαλῶν 438. pen. οὓς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχοὺς ἀποκαλεῖ 582. 11.

ἀποκεῖσθαι] καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294. 14. reseruata erant, aut is sibi reseruauerat. ὅτῳ ποτὲ τῶν ἁπάντων ἀπόκειται, οὐ πρόδηλον ὄν. cum parum constet, quis is sit, quem sors ea maneat, vt venia opus habeat 633. 26. ἔνδον ἀποκείμενος σῖτος sub claustris iacens asseruatum, in horreo cellaue, aut solario sepositum 1040. 26. ἀποκεῖσθαι τούτοις προσήκει τὰς τοιαύτας καταφυγάς. superesse patere semper, quoties iis indigeant 1263. 20.

ἀποκηρύττειν τὰ μικρὰ καὶ κομιδῇ φαῦλα 687. 23. venale proclamare sub voce praeconis. b) per praeconem alicuius e. c. nominis, aut iuris, vsurpationem vetare, eaque interdicere. ὁ νόμος τοὺς γονέας ποιεῖ κυρίους οὐ μόνον θέσθαι τοὔνομα (liberis) ἐξ ἀρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βούλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι 1006. 21.

ἀποκλείειν (scil. τὴν πρόσοδον πρὸς ὑμᾶς) aditum ad vos occludere, concionandi copiam negare, vel etiam eiusmodi oratori τὸ στόμα os occludere, καὶ πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450. 10. ἀπέκλεισε τὸν ἀνδροφόνον τῶν ἀμφικτυονικῶν ἱερῶν 632. 27. ἀποκλείει εἰσαγωγῆς εἰς τὸ δικαστήριον 1098. 6. ἀπεκλείσθην τοῦ λόγου τυχεῖν 1107. 3. ἀποκλείων ἡμᾶς τοῦ ζητῆσαί τι τῶν καταλειφθέντων 1110. 15. ἀπεκεκλείσμην τῶν σιτίων comedere non poteram faucibus praeclusis 1260. 23. ἀποκλείων ἔνδον domi suae obseratum tenens moechum καὶ ἀργύριον πραττόμενος 1359. 6. b) ἀντέδωκα μὲν, ἀπέκλεισα δὲ — descendi quidem

quidem ad delatam conditionem permutandarum inter nos facultatum, sed hac exceptione, vt mihi liceret actionem de bonis meis fraudulenter interuersis persequi 841. 5.

ἀποκληρῶσθαι subsortitione, seu iterata sortitione ad iudicandum designari, deputari. ὅτι ἐλάχετε, εἶτ' ἀπεκληρώθητε 778. 4.

ἀποκλίνειν ἐπὶ τὸ βαθυμεῖν 13. 3. ἀποκλίνειν ὑμᾶς πρὸς τὸν κερσοβλέπτην. voluntate et studio ferri, propendere 655. 16. ἐπὶ τοῦτος ἀποκλίνει 889. 17. b) ἀποκλιθῆναι κεράμιον ἐλαίᾳ in latus deiectum, euersum esse guttum olei a torrente 1278. 24.

ἀποκναίει ἀηδία καὶ ἀνασθησία, καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ταῦτα λέγων. odio et soliditate coronam enecat, aut auffugere cogit 564. 12.

ἀποκνεῖν] ἀνάγκην ἔσαν ὁρῶν ὅμως ἀποκνῶ. tamen reformido, cunctor 57. vlt. ἐκ ἀπώκνησαν, ἐδ' ἐφοβήθησαν εὐνοϊκῶς ὑμῖν ἔχοντες φανῆναι 497. 3. idem quod simplex ὀκνεῖν et κατοκνεῖν.

ἀποκοιτᾶν secubare, h. e. per noctem a statione sua, praesidio, abesse 238. 10.

ἀποκομίζεσθαι] ἀπεκομίσθην domum referebar ὑπὸ τῶν παρατυχόντων γυμνὸς 1259. 23.

ἀποκοπαὶ χρεῶν res nouae, tabulae nouae, veterum debitorum cassationes 215. 25. ἀποκοπὰς χρεῶν τῶν ἰδίων ἀ ψηφιῦμαι 746. 24.

ἀποκόπτειν] οἱ ἰατροὶ ὅταν καρκίνον — ἴδωσιν, ἀπέκαυσαν, ἢ ἀπέκοψαν 798. 23.

ἀπόκρημνα πάντα τοῦτῳ ὁρῶ. omnia abrupta, praecipitia, inuia, ardua huic video, h. e. quamcunque ad partem praesidiorum, argumentorum, excusationum, quibus alii suis in causis vtantur, se vertat, vndique septum video, et interceptum 793. 6.

ἀποκρίνεσθαι] τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀλλήλοιν ἀποκρίνεσθαι τὸ ἐρωτώμενον 1131. 27. ἀποκρίνεται ἡμῖν ἡ βουλὴ ψηφίσματι 1149. 9.

ἀποκρύπτειν] ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι. non dissimulabo 73. 17. 168. pen. φράσω καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι 762. 19. ἀναιδῶς καὶ οὐδ' ἀποκρυψάμενος πεποίηκε 723. 23. τὰ ὄντα facultates ἀποκρύπτεσθαι 1121. 16. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι καὶ πάντα ποιεῖν, ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσῃς 1045. 25. τοῖς ἐξελεγχομένοις, ὧν μέν εἰσιν, ἀποκρυπτομένοις, id est, ὅτι τότε τὰς οὐσίας ἀποκρύπτονται, ὧν ὄντως εἰσὶν 1314. 22.

ἀπολαμβάνειν recuperare; acceptum ferre; repetere, exigere; intercipere. a) recuperare quod tuum sit, et tu antehac habueris. ἂν τε λάβητε accipiatis pro dono, ἄν τ' ἀπολάβητε recuperetis vestra 78. 3. οἱ ῥήτορες λαμβάνειν μὲν οὐκ εἶων, ἀπολαμβάνειν δὲ συνεβούλευον 162. 17. ἐπιμελεῖσθαι, ὅπως ἂν τάχιστ' ἀπολάβοιμεν τὰ χρήματα 932. 23. ἀποσῶσαι τὰς πρεσβείας καὶ οὐκ ἀπολαβοῦσαι 1366. 11. b) acceptum ferre, vt debitum, siue debitor eas ipsas res a reposcente accepit, siue alio quopiam pacto debuit. τὴν καταδίκην mulctam, quae condemnato irrogata sunt. 1155. 2. τὴν τιμὴν τῶν φιαλῶν 1193. 21. τὰς τόκους 968. 10. c) suscipere, ab aliquo repetere, exigere, vt iusiurandum. διδόναι et ἀποδιδόναι dicitur, qui praestat, ἀπολαμβάνειν, cui praestatur, qui exigit. τὰς ἔρκους 59. 11. 234. 10. 678. 7. d) intercipere, excludere. νόσῳ καὶ χειμῶνι καὶ πολέμοις ἀπολωφθέντος, ὥστε μὴ δύνασθαι ἐπανελθεῖν οἴκαδε. 98. 24.

ἀπολαύειν τῆς τῶν ἐναντιωσομένων ἐρημίας 81. 23. abuti suam in rem eorum absentia, qui ni adessent, repugnaturi sint. τῶν δικαίων iura sua tueri, exercere, fructus eorum percipere 218. 5. τῆς σιωπῆς abuti silen-

silentio concionis malis suis consternatae atque deiectae ad declamandum et afflictis insultandum 579. 23. ἐξουσίας 681. 2. τῆς ἡμετέρας εὐηθείας 717. 2. cum accusatiuo. ἀπέλαυσα ταῦτα ἐγὼ τῆς πρὸς τοῦτον κοινωνίας. quasi dixisset ταῦτα ἔλαβον ἀπὸ τῆς π. τ. κ. 1174. vlt.

ἀπολείπειν deserere, vt vxor maritum, ἀπολελοιπυῖαν τὴν γυναῖκα 865. 6. et vt nautae nauem. ἀθυμήσαντες οἱ πολλοὶ τῷ πληρώματος ᾤχοντο τὴν ναῦν ἀπολιπόντες 1211. 2. b) reliquum sibi facere. τὶ τῆς ἐσχάτης ὕβρεως ἀπολείπεις; quam omittit extremam contumeliam? προσεύρεν, καὶ ἀσελγείας καὶ ὕβρεως ἀδετιῶν ἀπέλειπον 1257. 19. c) creare, conscisere. πολλὰς καὶ δυσχερεῖς ἀπολείπουσα (pone se relinquens) λόγους 1491. epistola VI. 5. In passiuo ἀπολείπεσθαι a) vinci. ἀδενὸς ἀπολείπεσθε a nomine vincimini sapientia, sagacitate, solertia recta consilia inueniendi et euentus rerum futuros prospiciendi 51. 24. b) non assequi, consequi sensu quocunque, vt oculis, aut mente. ἀπολειφθῆναι τῶν πραγμάτων rerum veritatem haud valere perspicere. 813. pen. ἀπολείπεσθαι ἐδόκουν οἱ πόρρω καθήμενοι. videbantur procul sedentes iudices non posse oculis consequi in tabula exarata 1055. 19. ἂν τούτῳ τῷ μέρει τοῦ ἀγῶνος σαφῶς παρακολουθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων ἐδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι 1083. 2. ἂν δ' ἀπολειφθῇ (sin autem hoc minus consequatur) καὶ μὴ δύνηται διδάξαι 1421. 25. c) carere. τοῖς δ' ἀπολειφθεῖσι μὲν carentibus, vacuis virtute et morum honestate atque liberalitate, προσποιουμένοις δὲ 270. 2. μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ἀπολείπεσθαι 312. 27. d) abesse. ἐπιστολὴ, ἣν ὅτος γέγραφεν ἀπολειφθεὶς ἡμῶν. nobis insciis, in consilium non adhibitis, absentibus, procul a nobis, clam nos 352. 12. νύκτα καὶ ἡμέραν ἀπιόντων ἡμῶν ἀπελείφθη παρὰ Φιλίππῳ. quoties nos a

Philippo discederemus, siue interdiu, siue noctu cum eo congressi essemus, Aeschines cum eo solus remanebat totum illum reliquum diem nocteinue 396. 14. τὰς ἀπολειπομένας (scil. τῶν νεῶν) ναύτας 1231. 10. e) omittere. ἀπολείπεσθαι καιρῷ. oportunitatem e manibus omittere. pati aliquo acerbo tempore suam operam desiderari 918. 19.

ἀπόλειψις desertio, vt vxoris a marito discedentis 868. 1. item tabulae publicae a magistratu hac de re conscriptae. ἡ ἀπόλειψις ἐγράφη 868. 2. τὴν ἀπόλειψιν ἦτοι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀπεγράφοντο. Denuntiabant apud magistratum, mulierem illam a marito discessisse, eamque rem curabant in tabulis publicis consignari, et postulabant cautionem de dote mulieri a marito reddenda. 868. 17. ἀπόλειψις πλείστη γίγνεται. plurimi milites deserunt ordines suos 1209. 26. ἀπόλειψις ἐμοὶ ἐγίνετο πλείστη τῶν ἄλλων τριηράρχων reliquorum omnium trierarchorum a nullo tam crebri discedebant nautae, quam a me 1211. 14. πόσην δέ μοι μετὰ ταῦτα γενέσθαι ἀπόλειψιν πάλιν 1214. 2.

ἀπολῆρεῖν nugari, blaterare. εἰ μὲν αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρει τι καὶ δυήμαρτε 398. 20.

ἄπολις] ἄπολιν μή πε ποιήσητε 1320. 22.

ἀπολλύειν, vel ἀπολλύναι perdere, corrumpere, pessumdare. εἶδε τριακοσίαις τριήρεσιν, ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς, τὰς προγόνας αὐτῇ χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς 186. 7. τὰς ἐπὶ τῷ πολέμου διατεθέντας τῶν συμμάχων ἀπώλεσε 371. 10. ὃ μόνον εἰ μὴ χρήματα ἀπόλλυτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν 459. 25. b) prodigere, disperdere, dilapidare. εἴ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες 107. 9. τὰ παρὰ τῶν συμμάχων (scil. χρήματα) κλέπτοντες καὶ ἀπολλύντες gula et ventre mergentes 613. 20. c) amittere, iacturam facere. ἀπολλύειν νομίζοντες, ὅ, τι ἂν εἰς τὸ κοινὸν δαπανῶσιν 1046.

1046. 23. In passiuo ἀπόλυσθαι perire. κερδαίνειν τὸν χρόνον τοῦτον, ὃν ἄλλος ἀπόλυται 118. 17. ὃς ἐν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, ὅτοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασι 174. 16. ἀκρίτους ἐᾶν ὁρᾶν τοὺς τιμωρουμένους ἀπολυμένους 212. 22. ὁ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει 262. 19. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 27.

ἀπόλλων προστατήριος 531. 8. ἀγυιεὺς 531. 9. ἀποτρόπαιος 531. 26. τὸν ἀπόλλω τὸν πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει 274. 27. ἦγον εἰς τοὺς φράτορας, εἰς ἀπόλλωνος πατρῴου ἦγον, εἰς τἆλλα ἱερὰ. 1315. 15. Genetae appellabantur, quibus Apollinis Patroi et Iouis Hercii sacra essent communia 1319. 26.

ἀπολογεῖσθαι] ἀκέων δικαίως ἀπολογουμένῳ 227. 13. ἀπολ. τὸ ὁμολογέμενον excusare, purgare id, quod in controuersiam non venit, cuius insimulatus reus non fuit 370. 21. τὶς γὰρ ἂν κατηγορῶν ἔλοιτο κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται 407. 19. ἀναγκάζετε αὐτὸν ὑπὲρ ὧν ἀγωνίζεται, περὶ τούτων καὶ ἀπολογεῖσθαι 407. pen. ἀπολ. οὐδὲ πολλοστὸν μέρος ὧν κατεψεύδοντο 1052. 25.

ἀπολογία] τῇ τάξει καὶ [id est καὶν] τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβέληται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, ὅτως ἐᾶσαι χρῆσθαι 226. 11. καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ὄνειδος κατασκευασθῆναι τῇ πόλει 365. 25. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ haec est, ἣ ὡς ὀ πέπρακται τὰ κατηγορημένα δεῖξαι, ἣ ὡς συμφέρει τῇ πόλει 404. 22. περὶ ὧν ἐμοὶ δικάζεται, τὰς αὐτὰς ἀπολογίας εὑρήσετε eadem argumenta, quibus criminationes eius euertam. 579. 23. ἀπολογίαν ποιήσεται, ὅτι — sui purgandi causa hoc afferet 1201. 25.

ἀπολογίζεσθαι recensere, enumerare. ἀπελογίζετο τὰ κεφάλαια ἐκ τῶν αὐτῷ πεπραγμένων 347. 15. Etiam p. 734. 5. malunt ἀπολογίσασθαι pro ἀπολογήσ-

γήσ. Est hoc verbum, pro *agere*, *referre*, de legatis in decreto Cretensium apud Chishull Ant. Asiat. p. 109.

ἀπολύειν] absoluere, abluere, detergere. ἐκ ἀπολύει τῦτο τὴν αἰσχύνην 471. 10. ἀπολύειν τῆς αἰτίας 1191. 7. ἀπολύειν τὲς ἐπὶ τῶν πραγμάτων in iudicio capitis absoluere principes rerum gerendarum 1439. 26. ἀπολυθήσεσθαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895. 15. et 26. In medio, se purgare, defendere, culpam a se deflectere. ὑμεῖς δὲ ἐδὲ ταῦτ' ἀπελύσασθε 99. 3. τὰς τῶν διαβαλόντων τὴν πόλιν αἰτίας μετὰ δόξης καλῆς ἔργῳ ἀπολύσασθαι 191. 11. et 1438. 1. ἀπολύσασθαι τὰ κατηγορημένα 226. 26. πρὸς τὲς νεωτέρυς τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι se purgare ad iuniores actis iis, super quibus contenditur 242. 13. ταῦτα δὲ παρὰ μικρὸν, ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην, ἀλλ' ὥστε τὸ πέμπτον μέρος μὴ μεταλαβεῖν τέτες τῶν ψήφων 593. pen. 899. 24.

ἀπολυτρῶν e custodia dimittere pro dato redemtionis pretio. ἀπελύτρωσε ταλάντων ἐνέα 159. 15.

ἀπομάττειν τῷ πηλῷ καὶ τοῖς πιτύροις argilla et furfuribus detergere corpori sordes 313. 17.

ἀπόμισθος miles, cui aut stipendium non soluitur, cum deberetur, aut qui exauctoratus est, imperatore caret stipendia praebente. ἀθλίαν ἀπομίσθων ζόην ἤντηται ὁ στρατηγὸς 53. 16. ἀπόμισθος γίγνεται παρὰ τιμοθέῳ 671. 1. a Timotheo absoluitur a militia mercenaria.

ἀπομισθῶν] mercede oblata, sponsa ad aliquam operam praestandam conducere. ἀπομισθωσάτω ὁ δήμαρχος ἀνελεῖν vicomagister mercede conducito aliquem, qui iacentem humo tollat 1069. 20.

ἀπομνημονεύειν] ἀρχὴν praefationem orationis ἤρξατο, ἣν οἶμαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ ἔτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν 345. 10. ὅσοις πατρικὰς εὐεργεσίας ἀπεμνημονεύσατε 1479. 9.

ἀπο-

ἀπομνύναι iureiurando infitiari, ὡς οὐκ εἴρηκε ταῦτα 553. 23. ἂν ἀπομόσῃς iureiurando confirmaueris vera esse τἀναντία τούτων κατὰ τῆς θυγατρὸς per caput filiae 860. 2.

ἀπονέμειν] τῇ τύχῃ δὲ, ἣν ὁ δαίμων ἑκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κέχρηνται 297. 20. εἰ δ' ἄρα ἔδει γενέσθαι, καί τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπένειμε 1447. 26.

ἀπονοεῖν] πῶς τούτων ἄνθρωποι κακίους, ἢ μᾶλλον ἀπονενοημένοι γένοιντ' ἂν 363. 7. οὐδεὶς οὕτω τολμηρός ἐστιν, οὐδ' ἀπονενοημένος ἄνθρωπος 1063. 7.

ἀπόνοια] τῆς φύσεως αὐτοῦ καὶ τῆς πολιτείας οὐ λογισμὸς ἡγεῖται, οὐδ' αἰδὼς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια. μᾶλλον δὲ ὅλον ἐστὶν ἀπόνοια ἡ τούτου πολιτεία 779. pen.

ἀπόπειρα ἐγένετο, εἰ περιοψόμεθα 219. 3.

ἀποπέμπειν mittere cui mittendum quid est, id quod ei debetur. ἀποπέμπειν (subaudi μερίδας ἱερείου καὶ δῶρα μετὰ τῶν πευσομένων) περὶ τῆς τύχης ἀγαθῆς 1072. 19. de iudicibus partes disceptantes e foro suo dimittentibus inter se reconciliatas. ἀκούσαντας ἀμφοτέρων ἡμῶν, καὶ αὐτοὺς δοκιμαστὰς τοῦ πράγματος γενομένους, μάλιστα μὲν διαλλάξαντας ἀποπέμψαι 1167. pen. εἰς τὰ παναθήναια φήσας Philippus ἀποπέμψειν remissurum captiuos 394. 3. de marito vxorem a consortio secum ablegante, repudiante. ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα 1362. 25. ἀποπέμψω τὴν ἄνθρωπον ἐκ τῆς οἰκίας 1372. pen. ἀπεπεμψάμεθα (si bene habet, neque potius ἐπεμεμψ. leg. est) αὐτοὺς τὸ πρῶτον initio quidem eos contemsimus, non existimantes, eorum quicquam ad nos pertinere 1257. 20.

ἀπόπεμψις repudiatio, relegatio, vt vxoris e domo atque conuictu mariti. τὴν ἀπόπεμψιν τῆς ἀνθρώπου 1365. 12.

ἀποπε-

ἀποπεφασμένως disertis, planis, expressis verbis vel aperte, palam, in publico, vt alii malunt reddere 1367. 27.

ἀποπηδᾶν resilire, id est, celeriter auffugere, e conspectu se proripere. κἂν ἀναγκασθῇ πῃ συντυχεῖν, ἀπεπήδησεν εὐθέως 411. 14.

ἀποπλεῖν proficisci in naue, abire. ἀποπλεῖν ἐστιν ἐκ τοῦ λιμένος τούτου, ὅποι τις ἂν ἐθέλῃ 932. 17. reserri, repetere domum in naue, vel cum classe 568. 14.

ἀπόπληκτος vecors, demens. οὐχ οὕτως εἰμὶ ἄφρων, οὐδ' ἀπόπληκτος 561. 10. μὴ γὰρ οἴεσθέ με οὕτως ἀπόπληκτον καὶ παντελῶς μαινόμενον 912. 10.

ἀποπνίγειν] ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀποπνίγομαι 403. 17. διαμαρτὼν τοῦ λέμβου διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη 883. pen.

ἀπορεῖν] ἀπορῶ, τί ποτ' ἔσται καινότερον nescio, neque possum comminisci, quid tandem possitis agere, aut instituere nouum, nondum ausum, si aperte bellum mecum geratis, qui istaec in pace audeatis 160. 2. ἀπορούμενοι ὑποδέξασθαι αὐτούς. non habens, qui eos exciperet 1190. pen. ἐνδεεῖς ἦσαν ἁπάντων καὶ ἠποροῦντο τῆς σωτηρίας 1380. 4. εἰ δ' ἀπορεῖς με κακῶς ποιῆσαι si vero rationem non inuenis me vexandi 581. 11. οὐκ ἀπορῶ μὲν εἰπεῖν πολλὰ non desunt quidem, quae dicam, multa 657. 13. καίτοι καὶ τοῦτο οὐκ ἂν ἀπορήσαιμι δεῖξαι 759. 16. πολλὰ τοίνυν ἀπορηθεὶς περὶ τούτων, καὶ καθ' ἕκαστον ἐξελεγχόμενος 830. 2. ἀλλ' ἑώρα σε ὡς ἠποροῦ 1203. 16.

ἀπορία defectus, inopia, seu numorum, seu consilii. ἀπορία δικαίων λόγων 407. 18. εἰς ὅσην ἀπορίαν κατέστη 1185. 2. ἀπορία πολλὴ χρημάτων συνέβαινεν αὐτῷ 1191. 8. in plurali crebro vsurpat Demosthenes. πλοῦτον ἀντὶ τῶν ἐσχάτων ἀποριῶν 386. 15. 1123. 25. 1311. 27.

ἄπορος]

ἄπορος] οἱ ἄποροι pauperes, egeni. πλὴν εἰ μὴ τῇ παρὰ τῆς τύχης γεγονυίᾳ βοηθείᾳ τοῖς ἀπόροις φθονοῦμεν 141. 22. τάλαντα ἀνήλωται μάτην εἰς τὰς ἀπόρους τῶν Ἑλλήνων 174. 13. ἀνταναπληρῶν πρὸς τὰς εὐπορωτάτας ἀεὶ τὰς ἀπορωτάτας 182. 23. τὰς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβεσι 260. vlt. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τὰς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας 262. 24. b) τὰ ἄπορα (scil. ὀφλήματα) nomina lenta, quae redigere fit arduum 1209. 7.

ἀποῤῥαθυμεῖν prae segnitie et mollitie et leuitate animi defugere aliquid 108. 21.

ἀποῤῥεῖν τὰ φύλλα τῶν σεφάνων 615. 10. 755. 15.

ἀποῤῥηθὲν] v. supra sub ἀπειπεῖν.

ἀπόῤῥησις interdictum, prohibitio. παρὰ τὴν ἀπόῤῥησιν. contra expressam obnuntiationem 902. 25.

ἀπόῤῥητος.] ἀπόῤῥητα sunt aut ea, quae dici, verbis enunciari nefas, impium sit, infanda, aut arcana, secreta, quae aut nemo sciat, aut pauci, et quae propalari haud expediat. ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορῥήτων, tam eorum, quae in vulgus exire nil impedit, quam quae celanda sunt 10. 10. τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον arcanum illud omnium ore iactatum. (v. scripta in indice historico, sub v. Charidemus, imperator Athen.) 19. 27. ἀπὸ τῶν ἰδίων κακῶν τὰ ἀπόῤῥητα λέγομεν ἀλήλοις, infanda, foeda dictu et auditu 268. 22. πλύνοντας αὐτὰς τὰ ἀπόῤῥητα convicia mutuo ingerentes turpissima quaeque 1335. 5. τὰς ἀποῤῥήτους αὐτῆ, ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γονας 563. 1. τὰ ἀπόῤῥητα εἶδεν 579. 3. ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταυτησὶ κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀποῤῥήτων 776. 17. τὰ ἀπόῤῥητα τούτων ἐπιτιμήσεως ἄξια εὑρήκατε 1467. 15. ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας arcana status, latus nudum resp. aperit 805. pen.

ἀποβ-

ἀποῤῥίπτειν] ἐκ ἀπερῥιμμένοι, abiecti, contemti 242. 3. ὅταν ἡ πονηρία μὲν τιμᾶται, τὰ χρηστὰ δ' ἀποῤῥίπτηται 792. 25.

ἀποσαλεύειν ad ancoram stare. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους 1213. 24.

ἀποσκεδαννύναι] ἀντιπάλων ὕβριν ἀπεσκέδασαν 322. 9.

ἀποσπᾶν] τὰ θυρώματα ἀποσπάσας 845. 18.

ἀποστάσιον] ἀποστασίου ὄφλειν, scil. δίκην, cau a cadere deserti patroni. ἀποστασίου ὄφλοντας ἀπέδοσθε vendidistis 790. 2. Liberti pristinis heris honorem debitum si minus exhibuissent, licebat actionem ἀποστασίου in eos instituere, et victi venibant; vincentes autem plenam adipiscebantur libertatem 940. 15. in causis ἀποστασίου et ἀπροστασίου iudicabat Polemarchus. ibid.

ἀπόστασις τῶν κτημάτων cum quis ipse alteri de bonis suis cedit 386. 12.

ἀποστατεῖν] ἆρ' ἐ πολὺ τῆς γνώμης τῶ σόλωνος ἀποστατεῖς 488. 25.

ἀποστέλλειν] ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποστείλω. expediero, in mare demisero 1154. 16. et 21. ὅταν ἀποστέλλωνται ἐκ τοῦ ἐμπορίου e portu soluerint 915. 11. γνώμην ἀποστέλλειν remittere ad aliquem cum legatis eius responsum ad ipsius interrogata 81. 17. τοὺς ἀποστόλους ἅπαντας ἀπέσωλα 252. 7. θεωρίας ἐς τὰς ἐν τῇ ἑλλάδι πανηγύρεις ἀποστέλλειν 256. 14.

ἀποστερεῖν] τὸ τῶν ἀναγκαίων ἀποστερεῖν τινας, κοινῇ κακόνους ἐστὶ ποιεῖν πολλοὺς τοῖς πράγμασι 142. 12. οὐδενὸς τῶν ἔργων τῶν τότε ἀπεστέρησαν ἑαυτούς 172. 21. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν 207. 9. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρὸν, μάλισα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227. 7. τῆς εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται 297. 4. ἐάν τις ἑκὼν παρ' ἑκόντος λάβῃ τάλαντον, ἢ δύο, ἢ δέκα, καὶ ταῦτ' ἀποστερήσῃ, defraudet, reddere recusset 528. 16. ἀποστερεῖ με τὸ δοθὲν. defraudatum me it 1185. 10.

ἀποστέ-

ἀποστέρησις] ἐπ' ἀποστερήσει τῶν μὲν ὁσίων τῆς διπλασίας, τῶν δὲ ἱερῶν τῆς δεκαπλασίας 735. 5.

ἀποστολεύς. collegium magistratus Athenis appellabatur οἱ ἀποστολεῖς, quibus mandatum erat, vt classes nauales dicto tempore et numero modoque, quo imperatum fuisset, instructae e portu soluerent. ἐδεῖς ὑπὸ τῶν ἀποστολέων ἐδέθη 262. 18. προσεκαλεσάμην αὐτὸν πρὸς τὰς ἀποστολέας 1146. vlt.

ἀπόστολος classis maritima. τὸν ἀπόστολον ἀφήκατε. classem emissam, aut emittendam dissoluistis, dimisistis 30. 5. εἰς ἃ [Dionysia et Panathenaea] τοσαῦτα χρήματ' ἀναλίσκετε, ὅσα οὐδ' εἰς ἕνα τῶν ἀποστόλων 50. 8. τὰς ἀποστόλας πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν 50. 10. τῶν ἀποστόλων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον τὸν ἐμὸν 262. 15. διακωλύοντι τὸν ἀπόστολον 1152. 1. τὸν ἀπόστολον διὰ τάχους ποιεῖσθαι 1208. 7.

ἀποστράτηγον ἐποιήσατε ab imperio militari eum reuocastis 669. 7.

ἀποστρέφειν] ὃν ὅπως ποτὲ οὐκ εὐθὺς ἰδόντες ἀπεστράφητε auertati litis 281. 1. ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν detorquere 406. 4. ἀποστρεφομένης τὸ χεῖρε 1157. 3. οὐχ ὅπως ἀπέστρεψεν dehortatus est, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν γεγένηται 1263. 25. εἰς τὰς κεφαλὰς αὐτῶν ἀποστρέψειαν οἱ θεοὶ 1491. 3.

ἀποστροφή] κατέπτηκε πάντα ὡς ἔχοντα ἀποστροφὴν carentia perfugio, receptaculo 42. 22. ἐνέσης ἐδεμιᾶς ἔτι ἀποστροφῆς 702. 26.

ἀποσφάλλεσθαι de gubernatore, qui luctuosa cespitatione lapsus, aut vento violento excussus de statione praeceps in mare ruit 801. 14.

ἀποσχοινίζειν exterminare, excludere interposito septo. ἀπεσχοινισμένος πᾶσι τοῖς δικαίοις 778. 16.

ἀπασώζειν] ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ e mari in continentem seruabatur in viuis 910. 11.

ἀποστάττειν deputare, ablegare aliquo, vt milites in praesidia excubandi gratia. ὅσοι μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀποτεταγμένοι 238. 8.

ἀποτίμησις] ἀποτεμισομένους τὴν ἐργάδα 175. 25.

ἀποτίσις] τῷ δὲ χρόνῳ ἦλθ' ἀποτισομένη 422. 12.

ἀποτίθεσθαι] ῥᾳθυμίαν ἀποθέσθαι 101. 6. ἀβελτερίαν 140. 9. ἀποτίθεσθαι asseruare, *in Verwahrung haben* oder *nehmen*. 1193. 10.

ἀποτιμᾶν] ἐὰν δὲ πλειόνων ἡ οὐσία ἀποτετιμημένη (*gerichtlich taxirt*, seu potius, *verhypothecirt*) ᾖ χρημάτων 262. 4. τὴν προῖκα, ἧς φησι τὸ χωρίον ἀποτετιμῆσθαι pro cuius valore et assecuratione curauit sibi villam oppignerari et in possessionem temporariam dari, vt aequiualens aliquod 865. 4. *für die Mitgabe hat er sich lassen das Landguth zuschreiben, als ein Stück, das jener am Werthe gleich ist, damit er der Wiedererstattung der Mitgabe gewiss seyn, und sich an etwas halten könnte.* ἀποτιμᾶν dicitur is, qui alicui rem pro pecunia parata aequiualentem tradit, et tantisper possidere iubet, donec de pecunia satisfactum sit. ἀποτιμᾶσθαι autem, qui talem hypothecam accipit 871. 19. et 26. τὸν τόπον, ὃν ἐκ τῶν διαφερόντων εἰς ἃ τις ἀπετίμησεν, εἶναι δίκας 1030. 4 et vlt. ἀποτιμᾶσθαι τὴν οἰκίαν πρὸς τὰς δίκας μνᾶς. *ich lasse mir eine gerichtliche Hypothec auf das Haus geben, für die 10 Minas, die ich an ihm zu fodern hatte.* 1029. 19.

ἀπότιμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστᾶναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα. ius esse pupillis in bona tutorum, eaque illis tacite oppignerata esse, quo securitatem de bonis suis habeant, et satisdationem pro tutela male gesta repetere possint 866. 3. ἀπότιμημα καθεστήκει τῷ παιδὶ *war ihm als baar Geld angeschlagen, und statt der Bezahlung verpfändet worden* 1187. 20.

ἀποτί-

ἀποτίμησις] εἰς ἀποτίμησιν λαβὼν χωρίον ἀμφισβητούμενον 878. vlt.

ἀποτίνειν] ἀπέτισα τὴν λειτουργίαν 841. 7. pecuniam dependi neceſſariam illi functioni vel illi muneri edendo. ἀποτίνειν τοῖς πολεμίοις dependere hoſtibus pro redimenda vexa 926. 18. ἀποτίσασιν ὀδὲν ἐκ τῶν ἰδίων 1024 vlt. ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι ſolennis formula in aeſtimatione litis. quae poena corpore toleranda, aut quae mulcta aeraria luenda 523. 2.

ἀποτόμως praeciſe, praerupte, abſolute, ſine vlla exceptione, definitione, ſine diſcrimine. τῶν πραγμάτων ὅτε καλῶν, ὅτ' αἰσχρῶν, ἀποτόμως ὄντων 1402. 16.

ἀποτρέπειν dehortari, abſterrere, prohibere 217. 22. poenarum ſeueritate 526. 9. ἀποτρέπειν παρὸν ἐξαμαρτάνειν μέλλοντας 606. 8. ἐκ ἀποτρέψομαι (ſcil. τὸ λέγειν) haud dubitabo dicere. abſterreri me non patiar, quominus dicam 700. 11. ἦν ἐκ ἔστιν ἀποτρέψαι τὸ ταληθὲς εἰπεῖν 1397. 2. ἵνα δείξας ἃ τότε ἡμάρτετε, νῦν ἀποτρέψω ταυτὰ παθεῖν 1431. 19. κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, ἐκ ἀποτρέψομαι λέγειν 1434. 12.

ἀποτρίβειν] τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν ἀποτριψώμεθα 12. 19.

ἀποτριβὴ τῶν σκευῶν cum vſus diuturnitate armamentorum aliquid detritum quaſſatumue fuerit 1215. 22.

ἀποτρόπαιος] ἀπόλλωνι ἀποτροπαίῳ 531. 26.

ἀποτυγχάνειν] μᾶλλον ἄχθεσθαι τῶν στρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν 155. 20. ἀποτυγχάνειν τῶν πραγμάτων, ὃ πᾶσιν ἀνθρώποις κοινόν ἐστι 295. 3. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν 716. 3. ἀπέτυχε τούτου 1053. 20. ἂν μὴ τύχῃ ὧν ἐδεῖτο τοῦ πατρὸς ἐκ ὀργισθήσεσθαι ὥσπερ ἂν ἄλλος τις ἀποτυχὼν cupita et ſperata haud conſecutus 1192. 8. ἀπέτυχον οἱ θηβαῖοι τῆς πείρας 1379. 14.

ἀποτυμπανίζειν fustigatione necare. τὸς πεπρακότας αὐτὸς ἐκείνῳ μισθῶν τε καὶ ἀποτυμπανίσαι 126. 17. παραχρῆμα ὡς δοῦρο ἐπανῆλθεν ἀποτετυμπανισμένος 383. 16.

ἀπουσία] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπουσίαν defertionem noſtram ſociorum, quos in malis deſtituimus 10. 5.

ἀποφαίνειν τινὰ ἐχθρὸν hoſtem declarare 160. 27. φωνῆς ἐκπεσούσης ἀπέφηναν 395. 26. ἐμὸς ἐρθῶς καὶ δικαίως ἅπασαν τὴν οὐσίαν ἀποφαίνει 1042. 2. ἀποφανῶ pro ſimplici φανῶ, denuntiabo, reorum ad vos nomina deferam 1455. 27. πλέον ἢ δίνα καὶ ἑκατὸν τάλαντα ἀπέφηνεν ἀπὸ τῶν πολιτικῶν in aerarium intulit, aut a rationalibus in tabularium aerarii inſcribi curauit 480. 11. 481. 9. ἔνδεκα μνᾶς τῷ ἰνιαυτῷ ἀπέφηνε in indice acceptorum retulit. *er hat mir ſie in Rechnung gebracht, als etwas, das er für mich eingeſtrichen, und mir zu berechnen hätte, angeſetzt* 819. 13. λῆμμα οὐδὲν ἐμοὶ γεγενημένον ἀποφαίνουσι. quaeſtum nullum in rationibus geſtae tutelae commemorant, aut etiam repraeſentant, et oculis ſubiiciunt 821. 6. cum quo conuenit vt aequipollens ἀποδεικνύειν. contrarium eſt ἀφανίζειν. οὐδὲ γὰρ τοῦτον ἀποφαίνουσι. ne hoc quidem (terrum puta, aut ebur) exhibent 823. 3. ἀποφαίνειν τὰς διαθήκας proferre, in medio proponere. καταλειφθῆναι μὲν ἐμολογοῦσι, αὐτὰς δὲ οὐκ ἀποφαίνουσιν 826. 13. χρέος οὐδὲν ἀφείλετο ἐπὶ τῇ ἰσχατιᾷ. νῦν ἀποφαίνει πολλά. multa commemorat nomina contracti aeris alieni, in laterculo ſuarum facultatum 1041. 20. πρὸς ἅπαντας τοὺς εἰσιόντας τοῦτον ἀπέφαινον τὸν πρῶτον πατάξαντα hunc aiebam primum mihi verbera intulisse 1265. 25. in medio, animi ſui ſententiam declarare, pronuntiare. προθεῖναι (copiam facere) περὶ τούτων τῷ βελομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι 169. 12. ὁ σύμβελος

πρὸ τῶν πραγμάτων τὴν γνώμην ἀποφαίνεται 291. 18. ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένῳ tanquam locum vel ſententiam communem in medium proiiciens, ad neminem ſingulariter pertinentem, ſed quam cuique liceret ſibi dictam exiſtimare, qui ſe ictum ſentiret 390. 7. ἀποφανεῖσθαι ἔφη τὴν δίκαιαν εἰς ὤν, ſe, tametſi ſolus eſſet, pro arbitrio ſententiam eſſe dicturum 898. 18. et 24. ἀπεφήνατο κατ' αὐτὸν ἐρήμην τὴν δίκαιαν 899. 9. ἤδη τῆς δικάτης ἀποφαινομένης, νυκτὸς. ſententia iam pronuntiata 1265. 20.

ἀπόφασις] ὁ μέν ἀμφισβητηθεὶς, ἀλλὰ καὶ ἀποξηθὲν αὐτᾷ, τὴν ἀπόφασιν ἐποιεῖτο. pronuntiabat ſententiam pro arbitrio 899. 14. ἀποφάσιν δοῦναί μοι τῆς αὐτοῦ οὐσίας. enumerationem, indicem ſubſtantiae ſuae 1039. 2. et 6. εἰς τὸ στρατήγιον ἔδωκα τὴν ἀπόφασιν (ſcil. τῆς ἐμῆς οὐσίας) 1043. 11. ἀπόφασις ἦν τῆς δίκης dies erat peremtoria, qua ſententia decretoria pronuntiaretur 1153. 4.

ἀποφέρειν reum aliquem agere, nomen eius deferre ad praetorem, diem ei dicere. ἀπήνεγκα πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν 243. 11. ἀπηνέχθη exhibebatur eius nomen iudici, vt aerario debentis 542. 13. 622. 23. 817. 13. γραφὴν κακώσεως κατ' αὐτοῦ ἀποφέρει πρὸς τὸν ἄρχοντα 1332. 13. magiſtratui exhibere geſtae a ſe tutelae, aut imperii magiſtratusve rationem literis conſignatam 824. 6. 1187. 25. literas ab aliquo ſibi commiſſas ei, cui inſcriptae ſunt, reddere. *einen Brief beſtellen, abgeben.* 909. 14. reſtituere mutuo ſumtum ei, cuius eſt, referre illuc, vnde ſumſiſſes, vel abſtuliſſes. παῖδα διάκονον ὑδρίαν ἀποφέροντα χαλκῆν ἀλλοτρίαν ἠτημένην 1155. 6. τὰ μὲν στρώματα καὶ τὰ ἱμάτια πάλιν ἀπήνεγκεν ὁ Αἰσχρίων, τὰς δὲ φιάλας τὰς δύο οὐκ ἀπήνεγκεν 1191. 15. in ratione, vel tabulis edere, commemorare, *in Rechnung angeben.* ἀπενεγκεῖν ἐν τῷ λόγῳ χιλίας δραχμὰς 1189.

8. ἀποφέρειν ναύτας est, aut indicem modo nautarum exhibere, aut ipsa corpora sistere, repraesentare 1208. 6. nominare. ἀποφέρειν τὸν διαιτητὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα apud praetorem edere nomen arbitri, cui causam disceptandam commisisses 1244. 14.

ἀποφεύγειν effugere discrimen condemnationis, aut mortis, siue a morbo, siue a iudicum sententia. absolui. ψηφίσματα τὰ τότε μὲν ἀποπεφευγότα 302. 17. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενέσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον, ἐπειδὰν δὲ τελευτήσειεν αὐτῶν τις — 308. 1. ὡς ἤσθετο τὴν νόσον ἐκ ἀποφευξέμενος 840. 8. ἀπέφυγεν αὐτὸς τὰς δίκας (id est κατὰ τὰς δίκας, aut ἐν ταῖς δίκαις) ἃς ἐνεκάλουν ἐμοὶ, vel ἀπελύθην ἐν ταῖς δίκαις ταῖς παρ' αὐτῶν ἐμοὶ ἐγκεκλημέναις 1014. 8. eadem ratio constructionis est in illo altero loco ἃς ἐγὼ δίκας τοῦτον ἀπέφυγον παρόντα 1021. 2. ὃ γὰρ, ἂν ἕτερον δείξῃ δεινότερα εἰργασμένον, ἀποφεύγει αὐτῷ προσήκει 1117. 17. εἴ τι γε γραφὴν (in ius vocatum) ἀπέφυγε 652. 21.

ἀποφθίσθαι, vel ἀποφθίνεσθαι.] οἱ ἀποφθίμενοι vita defuncti 1072. 26.

ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ προσικοδομεῖν εἰώθαμεν 1276. 10.

ἀποφυγγάνειν absolui in iudicio 644. 25.

ἀποχειροτονεῖν latis suffragiis aliquem ab honore, vel imperio remouere. ἀπεχειροτονήσατε τὸν στρατηγὸν 676. 10. et 19. ἀπεχειροτονήσατε καὶ ταύτας πάλιν τὰς συνθήκας 678. 1. repudiastis, reprobastis. ἐὰν δέ τινες τῶν νόμων τῶν κειμένων ἀποχειροτονηθῶσι abrogentur 706. 17. ἃ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν ὄσων, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀρχὴν ἅπασαν ἐποίησεν (scil. ἀποχειροτονηθῆναι) 1330. 17. εἰ ὁ δῆμος ἀκύρους τὰ πεπραγμένα, ἀπεχειροτόνησε μειδίᾳ si plebs Midiam absoluisset 583. 7. ἀπεχειροτονήσατε negastis voce publica suffragii vestri — τὰ χρήματα μὴ Φίλια εἶναι pronuntiauistis

tiauiſtis vos illas merces, vt ab hoſtibus, rite et iure captas eſſe. *ihr habt das Schiff für gute Priſe erkläret.* ἀπεχειροτονήθη ὑφ' ὑμῶν στρατηγὸς auctoritate veſtra ab imperio militari reuocabatur 1187. 3. 1210. 7.

ἀποχρῆναι ſatis eſſe. καὶ ἔτι ταῦτ' ἀπέχρη 688. 14. ἀποχρῆσθαι abuti. τοῖς δ' ὀνόμασιν αὐτῶν [legum puta] ἀποχρώμενοι 215. 8.

ἀποχωρεῖν aliquo receptum habere, vt in latebram ſe abdere, praetextum aliquem, pro excuſatione ſui, obtendere. εἰς τὰς λειτουργίας ἀποχωρήσεται 793. 14. 972. 26. διαφεύγουσιν αὐτὸς οἱ εἰκέται, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε 1155. 11. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. iam vero ſaluti mihi fuit cruor abſcedens, vel deiectus 1260. pen.

ἀποψηφίζεσθαι latis ſuffragiis aliquem, aut aliquid, ſeu comprobare, ſeu reprobare. 1) probare, iudicio abſoluere, inſontem declarare. εὐσεβῶς ἔχει ὑμῶν μηδενὶ τοῦτο ἀποψηφίσασθαι. nemo veſtrum ſalua religione poteſt hunc abſoluere 407. 8. ἀποψηφίσασθαι ὑμᾶς γενόμενον (ſcil. τὸν ἀγῶνα) vos ream hoc certamine abſoluiſſe 1383. 18. 2) reprobare, condemnare, excludere. εἰ δὲ μὴ ἐδέχεσθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἀπεψηφίζεσθε repudiaſtis oblatam conditionem, ἃ τά γε ἐκείνου αἴτια non ille profecto in culpa eſt 140. 16. τὸν ἀποψηφισθέντα Ἀντιφῶντα ſuffragiis omnium reprobatum 271. 6. decreto communi aliquid vetare. τὴν μὲν γραφεῖσαν ἐπιστολὴν ὑπ' ἐμοῦ πρὸς ὑμᾶς ἀπεψηφίσαντο μὴ πέμπειν 396. 2. numero ciuium expellere, ciuem ſubreptitium albo expungere, tribu curiaue exterminare 1302. 14. τῶν ἀποψηφισαμένων ἐμοῦ, qui me coetu ſuo, communione ſua, expulerunt 1316. 8. ἀδελφῶν ὁμομητρίων καὶ ὁμοπατρίων, τῶν μὲν ἀπεψηφισμένοι, τῶν δὲ ἔ. alios repudiarunt, alios minus 1316. 24. ἀποψηφίζονται τὸ παιδίον. decernunt puerum a tribu ſua arcendum 1365. 19.

ἀπραγμοσύνη ſtudium pacis, et otii a moleſtis negotiis vacui 560. 22. 1329. 13.

ἀπράγμων homo otii amans, rerum ſuarum ſatagens, a fremitu fori abhorrens. τὸν τῶν ἰδιωτῶν βίον ἀσφαλῆ καὶ ἀπράγμονα καὶ ἀκίνδυνον 150 8. 541. 18. 960. 25. ἀπράγμων γάρ τις ἴσως ἐστὶν ἄνθρωπος καὶ ἀφιλόνεικος 1018 1. ἡγέμενος ἐγὼ ἀπράγμονος καὶ μετρίε εἶναι πολίτε, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042. 11. εἰ δέ τις αὐτὸς ἀγνοήσας τότε ἀκάκους ἡγήσατο καὶ ἀπραγμονας 1164. 13. ἀπράγμονες καὶ μέτριοι φανεῖμεθ' ἄν 1264. 17. φίλες μὲν νομίζοντες τὲς διδόντας, [id eſt τὲς φιλοδίκες καὶ πολυπράγμονας, quorum in perpetuis litibus cauſidici vberem prouinciam habent] ἐχθρες δὲ τὲς ἀπράγμονας καὶ πλησίον 1341. 26.

ἄπρακτος. irritus, infructuoſus, ineffícax, *umſonſt nichts anzufangen, und auszurichten iſt.* ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν παλαιόντων γίγνεται 121. 15. εἰ τοίνυν τι τέτων ἄπρακτόν ἐστι τέτοις. id eſt ὑπὸ τέτων ἀπέπρακται. Si quid horum ab his patratum non eſt 430. 14. διὰ τέτον ἅπαντα τῇ πόλει γίνεται ἄπρακτα per hunc ſi ſtaret, nihil eorum omnium fieret, quae fieri reip. expedit 1224. 16. εἰ ἀγανακτέντας (factis iraſcendo) ἦν ἄπρακτόν τι τέτων ποιῆσαι liceret, quae iam euenere, eorum quicquam infectum reddere. 1449. 7.

ἀπρασίαν τῶν ἔργων εἶναι rerum arte operaque opificum effectarum parum, aut nihil diuendi poſſe 820. 2. ἀπρασίαν πολλὴν καταλαβὼν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε 909. 23. 914. 3.

ἄπρατος aegre, parum vendibilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον *er könne den Quark, den Bettel nicht abſetzen* 910. 1.

ἀπρο-

ἀπροβούλευτος. de quo S. C. nullum factum est. περὶ τοῦ ἀπροβουλεύτου. de eo, quod ista de re S. C. fieri necesse nil fuerit 594. 23.

ἄπροικος] ἄπροικον τὴν ἐμὴν μητέρα φάσκων συνοικῆσαι 1014. 23.

ἀπροσδόκητος] ἀλόγου καὶ ἀπροσδοκήτου σωτηρίας τυγχάνειν 672. 14. ἀπροσδόκητον ζημίαν μὴ δύνασθαι ἐνεγκεῖν 796. 11.

ἀπρόσκεπτος improuidus, inconsideratus. τῶν ἰδιωτῶν τοὺς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν 1232. 18.

ἀπρόσκλητος γνῶσις pronuntiatio sententiae iudicialis contra eum, qui ne citatus quidem fuisset ad audiendam sui accusationem, dicendamque pro se causam 544. 3. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον ἐξ ἐμφανῶν καταστάσεως ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμάς. defert me ad aerarii tribunal, in eiusque tabulas nomen meum, vt debentis, inscribi curat, propterea quod ego causa cecidissem, vbi actum fuisset de rebus postulatis coram sistendis, multatusque fuissem 610 drachmis, tametsi actor mihi diem non dixisset, in ius me non vocasset 1251. 2. ἀπρόσκλητόν με δέκα δραχμῶν δίκην καταδικασάμενος 1251. 12.

ἀπροστάσιον] ἀπροστασίου δίκη. cum de peregrino certatur, qui, Athenis cum degat, ciue Athenienſe nullo vtatur patrono 940. 15.

ἀπροφάσιστος promtus ad inseruiendum, audendumue, eoque nulla molestiae periculiue vtens excusatione ad subterfugiendum aliquod aut caritatis officium, aut strenui fortisque animi munus. ἀήττητον καὶ ἀπροφάσιστον θυμόν 1396. 1.

ἀπροφασίστως ἤδη στρατεύσειν ἐπὶ τοὺς πλαταιέας. indicta, h. e. nulla edita causa belli, feciali nullo misso, qui res repeteret, bellumque denunciaret 1379. 17.

ἅπτεσθαι] εὐβοίας ἥπτετο. tentabat 252. 4. πρά-γματος 275. 2. τῶν ἀρίστων βουλευμάτων 418. 25. πάντα μᾶλλον, ἢ ἅψασθαι τῇ χειρὶ 572. 20. λέγει τῆς γῆς ἐχ ἁπτόμενος 646. 10. ἐκ ἐθελήσας ἅπτε-σθαι τῶ ἱερείω 1078. 21.

ἀπωθεῖν δεῖ τὸν πόλεμον ἐκεῖσε. illuc amoliri, de-trudere 17. 8. a comitatu ſuo familiaque abigere. 23. 8. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τὰς αἰτίας ἀπώ-σασθαι 408. 22.

ἀπωτάτω quam remotiſſime 675. pen.

ἀπωτέρω γένει ὄντες remotiores conſanguinitatis gradu 1066. 26.

ἀραὶ dirae, quibus in concione Athenis a praecone inimici populi Ath. et in his ii deuouebantur, qui P. A. vanis promiſſionibus decepiſſent 363. 12. ταῖς ἀρ-αῖς ἔνοχος 404. 4. ὑμεῖς τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορ-κίαν [id eſt τὴν παρὰ τῆς ἐπιορκίας ἀραν] εἴκαθε ἀπενέγκησθε 409. 21. ἀραί εἰσιν, ὅπως μηδεὶς ἄλλος κύριος γένηται. dirae ſunt in eos dicendae publice, qui ſummam rerum inuadere conantur, quae dirae obſtant, quominus praeter populum alius quisquam ſibi ſum-mam rerum poteſtatem arroget 489. 23. Solebant dirae teſtamentis ſubſcribi, ſi quis ibi ſcripta et man-data violaret. ταῖς ἀπ' ἐκείνης ἀραῖς γραφείσαις ὑπὸ τῦ πατρὸς 960. 13. ἀρὰς δεινὰς καὶ χαλεπὰς ἐπα-ρᾶσθαι 1268. 25.

ἀργαλέος] παύει δ' ἀργαλέης ἔριδος χόλον 423. 5.

ἀργεῖν] ἐκ ἐνὶ αὐτὸν ἀργοῦντα, ἀδὲ τοῖς φίλοις ἐπι-τάττειν ὑπὲρ αὐτῦ τι ποιεῖν. μή τι γε δὴ τοῖς θεοῖς 24. 21. ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν 38. 19. ἀργῆσαί φησι τὸ ἐργαστήριον. ceſſaſſe ab opere faciun-do 819. 16.

ἀργία] ἐσὶ περὶ τῆς ἀργίας νόμος 1308. 19. con-tra delides, negotiationem, opificium, quaeſtum ho-neſtum

neſtum nullum exercentes. διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστι 1412. 21.

ἀργὸς] τά τ' ἔνεργα αὐτῶν [facultatum puta] καὶ τὰ ἀργὰ et quae foenus referebant, et quae nullum, ſed inertia atque mortua iacebant 815. 15.

ἀργυρεῖον, ſcil. ἔργον, et ἀργυρεῖα, ſcil. ἔργα officinae metallicae, metalli fodinae. ἔργων ἀργυρείων ὐκ ἐπιθυμεῖν 100. 27. ξύλα εἰς τὰ ἔργα τὰ ἀργυρεῖα 568. 17.

ἀργυρέος, vel ἀργυρᾶς] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πρᾶπιεν αὐτοῖς 384. 13.

ἀργύριον] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα, ὥσπερ εἰς τρυτάνην, ἀργύριόν προσενέγκῃς, οἴχεται φέρον καὶ καθείλκυσε τὸν λογισμὸν ἐφ' ἑαυτό 60. 6. τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον aes a ſe collectum ad redimendum caput et ius in foro ſtandi 329. 13. οἱ δ' ὁτιῶν ἂν ἀργυρίᾳ ποιήσαιτες, qui pro pecunia nihil non audeant patrare 366. 18. ſubaudi ἀντὶ, vel χάριν. item, πονηρός ἐστιν ἀργυρίᾳ (ſubaudi ἀντὶ, vel ἐπὶ μισθῷ) συνεχῶς 377. 23. προσλαβὼν γ' ἂν ἀργύριον πάνυ πολὺ 395. 8. ἀργύρια (in plurali) αὐτῶν. minutas ſummulas pecuniae. aut quia ad multos reſpicit, a quorum vnoquoque ille ſycophanta aera exprimebat 782. 24. ἀργυρίᾳ δίκας ἐμοὶ εἴληχε δύο ἢ τρεῖς. cauſas argentarias vel pecuniarias aduerſus me inſtituit agere, h. e. quibus ageretur de pecuniis a me aufferendis et extorquendis 1002. 6. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης [id eſt τὸ ἐν τῇ καταδίκῃ ἐμοὶ ἐπιβεβλημένον] ἐκομίσατο aes a me aufferebat id, quo a iudicibus multatus fueram 1162. 18. περὶ μὲν τᾶ παρόντος ἀργυρίᾳ 166. 1. et tota illa *de repartitione* oratione deſignatur illud aes, quod omnes inter ciues aequaliter diſtribuebatur, pauperesque atque locupletes, e reditibus reip. quaeſitum. id quod fuiſſe δυοῖν ὀβολοῖν patet e p. 169. 1.

ἀργυρῖτις gleba argento foeta. *Silberertz.* 974. 28. et vlt.

ἀργυρόπους δίφρος 741. 6.

ἀργυρώνητος] ἀνητῶν ἀργυρωνήτων βελεύειν 212. 20.

ἀργῶς ἔχετε ὥστε κωλύειν 66. 16. ἀ κακῶς, οὐδ' ἀργῶς ταῦτα λογιζόμενοι segniter, vt homines faciunt commodorum suorum incurii 100. 11. et 135. 10. πάντων ἀργότατα διακεῖσθαι 144. 10.

ἄρδην ὄλεθρος 385. 2. ἄρδην ὄλον ἀφανίζεσθαι 821. 25. 824. 4.

ἄρειος πάγος] Areopagi laudes et breuis enarratio fortunarum eius 641. 17. sqq. caedes deliberatas iudicabat 505. 10. incendia voluntaria et mortes pharmacis comparatas 627. 22. quomodo causae capitales coram hoc tribunali fuerint actae 642. 13. leges, secundum quas in Areopago iudicabatur, Dracone et Solone erant antiquiores, et ab heroibus diisque latae 643. 9. vbi etiam de antiquitate, sanctimonia et maiestate huius iudicii praedicatur. iudicabat de vulneribus opera data inflictis 1018. 12. 1265. pen. in porticu regia dicta sedens, sedebat intra funem circumductum 776. 20. ex hoc iudicio cum infamia expulsus, quod hortatus aliquem fuisset, vt alterum fortiter verberaret 1264. 22. Areopagitae iudicabant de sacris, de rege reginaque sacrorum, sed mulctare pro arbitrio ipsis haud licebat 1372. 8.

ἀρέσκειν ἐκ ἠπίστατο τοῖς τῆ Φρύξορος τρόποις. *Sie konnte sich in seine Lebensart nicht finden, die stund ihr nicht an.* 1362. 11. ἀρέσκειν τοῖς τῶν ἄλλων τρόποις ἦν τι τῶν ἀδυνάτων 1406. pen. ἐδίπετε ἕγων ἕνεκα τῆ παραχρῆμα ἀρέσαι λέγειν τι πρὸς ὑμᾶς, ὃ. τι ἂν μὴ καὶ μετα ταῦτα συνοίσειν ἡγῆμαι 1438. 6. πᾶσιν ἀρέσκειν τὸν συμβελεύοντα καὶ τὰ κοπὰ πράττοντα ἐδύατεν 1481. 4.

ἀρε-

ἀρετὴ] ὦ γῆ καὶ ἥλιε καὶ ἀρετὴ 269. 22. σοὶ δ. ἀρετῆς, ὦ κάθαρμα, ἢ τοῖς σοῖς τὶς μετουσία; 269. 25. μαρνάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος. (subaudi ὑπὲρ) 322. 10. ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι 325. 4. οὐδὲ γὰρ Λακεδαιμονίους διὰ τὴν αὐτῶν ἀρετὴν ποτε ἐσώσατε 364. 23. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγου καὶ δόξης 385. 11. ἀρετῆς ἀπάσης ἀρχὴ μὲν ἡ σύνεσις, πέρας δὲ ἀνδρεία 1394. 4. Arete, dea, numen perſona quaſi humana indutum. τοιοῦτος εἶ, οἷος ἄν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο. vt ſi quis filius deae Aretae, ſeu Virtuti, e deo Amore ſuſceptus, naſceretur 1407. 24.

ἀριθμεῖν] ἀριθμήσει τοῦτο ἐν χάριτος μέρει, ἃ ὀφείλει δίκην δοῦναι 508. 5. ἠρίθμησε Φορμίωνι τὸ ἀργύριον er zahlte das Geld aus 1192. vlt. ἠριθμήθησαν αἱ ψῆφοι 1303. 1.

ἀριθμὸν ἡμερῶν προειρημένον ἀγωνεῖν 618. 9. numerus minor interdum, non ante maiorem, ſed poſt ponitur, non aſcenditur, ſed deſcenditur in numerando. τέτταρσι γὰρ ἢ τρισὶ μησὶν ὕστερον 987. 16.

ἀρισᾶν prandere. ἡ γυνή μ' ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀρισῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155. 26. 1156. 8. ἔπινον, ἐπειδὰν ἀρισήσωσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν 1257. 9.

ἀρισεῖον] ἦν (Mineruam aeneam) ἀρισεῖον ἡ πόλις τοῦ πρὸς τοὺς βαρβάρους πολέμου ἀνέθηκεν 428. 15. teſtimonium et praemium virtutis publicum, monumentumque manſurum, aliquem in bello, aut certamine quodam, optime ſe geſſiſſe et alios ſuperaſſe. 428. 15. ἀρισεῖον τῇ Ἀθηνᾷ (id eſt ſymbolice dictum pro τῇ τῶν Ἀθηναίων πολιτείᾳ) οἱ σύμμαχοι (ſcil. τοῦτον τὸν στέφανον ἀνέθηκαν) 616. 3. ἀρισεῖον ἀνέθηκαν τῷ Ἀπόλλωνι ἀπὸ τῶν βαρβάρων 1378. 5. τῶν ἀρισείων στερηθεὶς αἰσίας ἀβίωτον ἑαυτῷ ἡγήσατο τὸν βίον 1399. 2. ὁ δαίμων ἄλλῳ τἀρισεῖα ἐδίδου 1399. 4.

ἀρισε-

ἀριστερὰ ſiniſtra manus. ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀνίσχοντες 531. 12. 1072. 24. τῆς ἐπαριστερὰ [ſcil. πλευρᾶς] εἰς τὸν πόντον εἰσπλέοντι μέχρι βορυσθένους 926. 2.

ἀριστεὺς] ἀριστεῖς ἐξ ἁπάσης τῆς ἑλλάδος 1392. 4.

ἀριστίνδην αἱρείσθων 1069. 8.

ἀριστοποιεῖσθαι] ἀριστοποιουμένους prandentes φυλάξας τοὺς στρατιώτας 675. 17.

ἄριστος] πράττειν τὰ ἄριστα τῇ πόλει conſilia capere et exſequi reip. ſaluberrima, agere, gerere, honeſtiſſima, praeclariſſima 254. 11. 310. 19. ὧν, ὡς ἀρίστων ὄντων, αὐτὸς τοὺς θεοὺς ἐποιήσατο μάρτυρας 300. pen. ὁ ἀρίστην οἰόμενος ἔχειν τύχην, οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ καὶ μέχρι τῆς ἑσπέρας 311. 12. ὑποκριτὴς ἄριστος 329. 26.

ἀρκούντως 813. 8.

ἀρκτοῦρος. poſt ortum aſtri Arcturi e Ponto enauigantes multo maius aes ſoenebre dabant, quam ante, in ratione, vt 300. ad 225. ob diſcrimina maris, quod tum ſaeuire et tempeſtatibus crebrioribus exerceri incipit. ἐὰν δὲ μετ' ἀρκτοῦρον ἐκπλεύσωσιν ἐκ τοῦ πόντου ἐφ' ἱερὸν 926. 4. ἕως ὁ ἔκπλους τῶν πλοίων τῶν μετὰ ἀρκτοῦρον [ſcil. ἐκπλεῖν εἰωθότων] ἐκ τοῦ πόντου ἐγένετο 1212. 23.

ἁρμόζειν] ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, οὓς αὐτίκα μάλα ἴσως ἁρμόσει λέγειν. 240. 2. οὐχ ἁρμόττει μοι, θυγατέρα ἐπίγαμον ἔχοντι, οἰκεῖν μετὰ τοιούτων 1025. 4. ἁρμόττον μάλιστα πρὸς τὴν σὴν φύσιν 1408. 20.

ἁρμοστὴς] τὰ κύκλῳ τῆς ἀττικῆς κατεχόντων ἁρμοσταῖς 258. 6. δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοστῇ κατατιθεὶς 740. vlt. praedae ex vxorum liberorumque veſtrorum venditione collectae decimas Harmoſtae dependens, h. e. praetori a Lacedaemoniis ibi conſtituto.

ἀρνεῖσθαι poſt ſe trahit infitiationem οὐ, vel μὴ. ἀνθρώπους μισθωτοὺς, ὧν οὐδ' ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὡς οὐκ εἰσι τοιοῦτοι

τειῶτοι 124. vlt. ὅταν γὰρ οἱ ἀδικούμενοι ἀρνῶνται, τὶ τῷ ἀδικοῦντι προσήκει; 147. 17. ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον ταύτην τὴν χρείαν. cum antea semper defugisses atque recusasses hanc functionem, legationis puta ad Phil. obeundae 319. 24. ὡς οὐκ ἐκεῖνος ἐγεώργει τὴν γῆν, οὐκ ἠδύνατο ἀρνεῖσθαι 871. 15. ἀρνῆται τὴν διαθήκην neget testamentum vnquam scriptum atque relictum esse 955. 10.

ἄρνησις] οὐδ' ἄρνησις αὐτοῖς ἐστι, τὸ μὴ ταῦθ' ὑπὲρ Φιλίππου πράττειν 392. 12.

ἀροτρεὺς βοῦς 531. 19.

ἀρραῖος Οἰνόμαος 307. 25. Hesychius exponit sic Ἀρραῖος Οἰνόμαος. Δημοσθένης Αἰσχίνην ὕτως ἔφη, ἐπεὶ κατὰ τὴν χώραν περινοστῶν ὑπεκρίνετο Σοφοκλέους τὸν Οἰνόμαον.

ἁρπαγὴ] κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος 422. 9.

ἁρπάζειν τὰ ὅπλα 34. 8. τὴν δὲ ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς ἕτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων ἐ λυπεῖ; καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων 103. 16. 146. 19. πλὴν τοῦ ἔχειν ἁρπάσαντες τὰ μὴ προσήκοντα 1078. 5. παίει με πυξ καὶ ἁρπάζει μέσον καὶ ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας 1252. 8.

ἄῤῥην] ὁμολογεῖται κρατεῖν τῶν κληρονομιῶν τὰς ἄῤῥενας, καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀῤῥένων 1084 6

ἄῤῥητος] βοᾷς ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης 268. 13. ἔθυε τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως 1369. 25. τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀῤῥήτους θυσίας 1370. 14.

ἀῤῥωστεῖν] ὅταν δ' ἀῤῥωστήσῃ, πάντα κινεῖται 155. vlt. ἀῤῥωστεῖν προφασίζεται 379. 15. ἐξόμνυσθαι ἀῤῥωστεῖν. iurato excusare valetudinem 379. 17.

ἀῤῥώστημα] ἐὰν δ' ἀῤῥώστημά τι συμβῇ 24. 5. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται 808. 14.

ἀῤῥω

ἀῤῥωστία] ἢ γὰρ ἂν ἡμέρᾳ τῆς λίαν ἀῤῥωστίας ἀπαλλαγῆτε 1459. 26.

ἀρτᾷν] τὴν παῤῥησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην 1397. 1. ἡ μὲν ἐν ἀρχὴ τὸ ταῦθ' ἕτως ἔχειν ἐκεῖθεν ἤρτηται 1449. 18.

ἄρτιος] εὔκοσμα καὶ ἄρτια πάντ' ἀποφαίνει 422. pen. ἐσὶ δ' ὑπ' αὐτῆς [scil. τῆς εὐνομίας] πάντα κατ' ἀνθρώπους ἄρτια καὶ πινυτὰ 423. 6.

ἄρτος] ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανεν τὰς ἄρτους κατ' ἐβολὰς 918. 9.

ἀρχαῖος] vetustus. μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεσώσας 208. 21. τῶν ἐξ ἀρχαιοτάτε καὶ πλείστε ὑμῖν ὑπαρχόσων 220. 13. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τῷ Διονύσε καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν λίμναις 1371. 4. b) obsoletus, dudum oblivione obliteratus. ἀλλ' ἐκεῖνα μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ 597. 18. c) sors, vulgo *das Capital*, cui foenus, vsurae, *die Zinsen*, opponuntur. tam τὸ ἀρχαῖον, quam τὰ ἀρχαῖα, hoc significatu vsurpantur. ὑσερον καὶ τῶν ἀρχαίων ἀπέσηταν. Sorte decedunt, seu creditoribus permittunt caput fortunarum suarum, super quo pecunias mutuo sumserant. *Sie machen banquerout* 816. 15. ἐάν τις συντιθῇ τὸ τ' ἀρχαῖον καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν 819. 2. τὰ ἀρχαῖα μόλις ἀπεδεδάκως 914. 28. ἃ μόνον τἀρχαῖα καὶ τὰς τόκας ἀπεδίδε. *Capital und Zinsen.* 914. vlt. εἴσταν δεῖν καὶ τἀρχαῖα ἀποσερῆσαι, *er meint, er müsse meinen Vater, nicht nur um die Zinsen, sondern selbst auch um das Capital bringen* 1200. 19. ἀπεδόσαν ἕτε τὸν τόκον, ἕτε τὸ ἀρχαῖον 1253. 8. 1292. 8.

ἀρχαιρεσίαι comitia legendorum magistratuum 677. 16. et alibi.

ἀρχαίως] ἕτω δ' ἀρχαίως εἶχεν, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς 123. 20.

ἄρχειν imperare, dominari, principatum gerere in bello rebusque gerendis. πέντε καὶ τετταράκοντα ἔτη τῶν

τῶν ἑλλήνων ἦρξαν Athenienſes ἑκόντων 35. 5. 174. 3. ἄρχειν γὰρ εἰωθατε 104. 20. μήτε ἄρχειν βίᾳ βέλεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132. 13. πόλιν, ἣν ὑπείληφεν ὃς ἂν τῶν ἑλλήνων ἄρχειν ἀεὶ βέλεται, μόνην ἂν ἐναντιωθῆναι 144. 17. ἐκ ἔσθ' ὅπως ὀλίγοι πολλοῖς καὶ ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας. b) magiſtratum, honorem gerere. ἐδὲ δύο ἀρχὰς ἄρξαι τὸν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ 747. 6. ζῶν ἠρημένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195. pen. c) ordiri, incipere, initium facere, exemplum praeire. ἄρχειν μηδενὸς μήτε λόγε, μήτε ἔργε ἀδίκε 189. 24. (τῶν πολιτευομένων — διαφθαρέντων, ἀπὸ σοῦ πρώτε ἀρξαμένων citat Marcell. ad Hermog. p. 175.) ῥᾳδίως ἔτως ἄρχει τοῦ κακῶς λέγειν 269. 15. ἀρκτέον τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν ἀπὸ σοῦ πρώτου 595. 13. κυρίους εἶναι τὰς νόμας ἀπὸ τῆς ἡμέρας, ἧς ἕκαστος ἐτέθη, πλὴν εἴ τω προσγέγραπται χρόνος, ὄντινα (id eſt καθ' ὃν, vel ἐν ᾧ, vel ἀφ' ὅ) δεῖ ἄρχειν. vnde oportet illam legem ſui valoris exordium capeſſere 713. 25. ἀλλ' ὁρῶ ἅπαντας ἀνθρώπους, ἀφ' ὑμῶν ἀρξαμένους. et vos omnium primos, exempli auctores. 116. 15. ἐ βέλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου 226. 19. quae ab oratore poſtulantur, ſunt haec. ἰδεῖν τὰ πράγματα ἀρχόμενα, καὶ προαισθέσθαι καὶ προειπεῖν τοῖς ἄλλοις 308. 26. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνων 932. 7. παντὸς ἀρχομένης σπουδαίε λόγε καὶ ἔργε ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν 1462. 26. ἄν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 635. 27. d) ἄρχων] ἐδ' ἄν τις τῶν ἐνέα ἀρχόντων τυγχάνῃ ὤν 264. 1. e) ἀρχόμενοι, qui ſub imperio, in poteſtate alicuius ſunt. μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φιλιππίζειν χαίρειν καὶ τὰς ἀρχομένας 154. 24.

ἀρχεῖον. tribunal, dicaſterium, forum. τὰ παρ' ἐδέσιν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι — ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145. 15.

ἀρχὴ principium. τὰς ἀρχὰς καὶ ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι 21. 7. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι 29. 4. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν 208. 15. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον 288. 10. ἀρχὴν [praefationem orationis] ἤρξατο, ἣν οἴομαι τοῖς αὐτοῖς ῥήμασιν, οἷσπερ οὗτος εἶπεν, ἐν ὑμῖν ἀπομνημονεύσειν 345. 8. τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τοῦ Φενακισμοῦ primi auctores fuisse ferebantur imposturae, eiusque culpa ipsis, vt principibus, imputabatur 371. 15. ἐξ ἀρχῆς εἰπεῖν ita rem ordine enarrare, vt res a principio inde repetatur. (idem quod in continente dicit ἄνωθεν ἄρχεσθαι.) 539. 19. ἡ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα. pro ἡ τῆς ἔχθρας ἀρχή. prima simultatum semina vel exordia 1257. 7. b) imperium, potestas, maiestas, tyrannis. ἀρχὴν εὑρίσκειν de magna et ex insperato oblata potentia 69. 1. 577. 22. interdum seu temporis spatium significat, quo tribus quaeque prytaneatu fungitur, seu Archontem, Archontesue, aut Prytanes. et vniuerse honorem, magistratumue cum imperio coniunctum. ἀρχὴν κληροῦν, οἷον βουλῆς, ἢ θεσμοθέτου 997. 16. ἡ ἀρχὴ (prytanes tribus insequentis) παραλαβοῦσα παρὰ τῆς προτέρας ἀρχῆς. a prytanibus superioris tribus magistratu iam defunctae 1145. 26. 1146. 8. ἀπήνεγκα πρὸς τὴν ἀρχὴν 1244. 14. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθεὶς 1306. 14. εἰσιέναι τὴν ἀρχὴν munus capessere 1369. 19. πρίασθαι 1369. 20. priore loco est ἀρχὴ honos regis sacrorum, posteriore honos assessoris, penes quem nonnihil quoque potestatis erat. ἀρχὴ ἄνδρα δείκνυσι 1455. 15.

ἀρχηγέτης ἥρως, οὗ ἐπώνυμοι ἐστε 1072. 25.

ἀρχηγὸς ἑλλήνων 1378. 6. 1398. 18 et 21. et 27.

ἀρχίδιον magistratulus infimi ordinis 314. 7. ἀρχίδικος citat e Dem. Iulius Pollux VIII. 83. Sed sine

sine dubio ibi ἀρχιδίοις leg. est, et significatur locus Dem. p. 314. 7.

ἀρχιθεωρεῖν Architheori munere fungi 552. 4.

ἀρχιτέκτων designator, inspector, moderator operum publicorum. θέαν μὴ καταγεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα κελεῦσαι 234. 23. b) sensu figurato, vt apud latinos quoque architectus, pro auctore, constructore, effectore consilii, vel machinationis 1018. 6. ἀρχιτέκτων τῆς ὅλης ἐπιβουλῆς 1286. 10.

ἄρχων] τῷ ἄρχοντι, Eponymo puta, προστέτακται ἐπιμελεῖσθαι ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τῶν τοκέων 940. 10. ἀπαγορεύει ὁ νόμος διαρρήδην μὴ ἐξεῖναι αὐτοῖς τῶν ἐννέα ἀρχόντων γενέσθαι 1376. 17. Archontes nouem immunes erant trierarchatuum 465. 18. eorum erat curare, vt dies festi recte celebrarentur 517. Archon tibicines choris per sortem distribuebat 519. 1. per ludos gestabat coronam auream 520. 16. Archontem coronatum, h. e. in functione, si quis pulsasset, conuiciisue incessisset, is infamia notabatur 524. 27. τὸ τῶν ἀρχόντων εἴκημα senaculum, vbi Archontes ad deliberandum conueniunt 542. 2. Archontum erat, arbitria iudicum pedaneorum subscriptione sua confirmare 542. 8. Archontibus erant sui assessores 572. 10. apud Archontem denuntiari debebat, si qua vxor maritum deseruisset 871. 2. Archon eponymus cognoscebat in causis filiarum virginum, quas patres heredes reliquissent 580. 1. 1068. 8. item de possessione legitima iniustaue hereditatum 1052. 20. 1064. 17. 1080. vlt. 1135. 25. quid sit i vult obscurus ille locus Etymologi v. Ἄρχων. p. 15'. — ἀφ' ἧς καὶ ὁ ἐνιαυτὸς ἐμετρεῖτο. ἦν δὲ εἷς τῶν ἐννέα. ἦσαν γὰρ θεσμοθέται ἓξ, βασιλεύς τε καὶ πολέμαρχος, καὶ ἄρχων. ἔτει δὲ ἰδίως εἶχον [num ἔτοι δὲ ἰδίας δίκας δικάζειν, vel ἴδια δικαστήρια εἶχον) ὥσπερ Δημοσθένης ἐν τῇ πρὸς Λάκριτον ἀπολογίᾳ γράφει. quid

ſcribit? et vbi? ea oratio non eſt apologia, ſed accuſatio. ad curam Archontis ſpectabant orbi, et orbae, atque viduae, domusque deſolatae 1076. 14. apud Archontas fiebant ἀντιγραφαὶ, ſeu conteſtationes litis de falſo dictis teſtimoniis 1128. 9. et ἀναχρίσεις, ſeu ſcrutinia partium litigantium ante litis conteſtationem 1324. 14. Cum archontes ſic nude nominantur, non ſemper nouem Archontes deſignantur, ſed vniuerſe fungentes honoribus et imperiis quibuscunque, quaeſtura, praetura, Strategatu, praeſidentes ſiue in ſenatu, ſiue in dicaſterio quocunque. foedus vtique ſit error, vbicunque locorum ἄρχων aliquis appelletur, ibi ſtatim cogitatione ad Eponymum deferri.

ἀσεβείας cauſae agebantur in foro regis ſacrorum 940. 13. ἀσεβείας γραψάμενος τὴν ἀδελφὴν τῦ λακεδαιμονίε 1301. 15.

ἀσεβεῖν] ἐδὲν ἧττον ἠσεβήκασιν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων 347. 24. ἀσεβῦσαι εἰς τοὺς θεοὺς περιφανῶς καὶ εἰς τὴν πόλιν ὑβριζουσαν 1349. 6.

τὸ ἀσέβημα ἤδη ὑμέτερον γίγνεται. culpa impietatis ab illa ad vos tranſit 1382. 15. κοινὸν (ad omnes pertinens) ἀσέβημα, ἐκ ἀδίκημα μένον 548. 11.

ἀσεβὴς] ἵνα ἐν ἅδε τοῖς ἀσεβέσι τιθῆ τῦτον τὸν νόμον 732 pen. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τὰς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ἅδε 786. 12. cur Phocenſes ἀσεβεῖς appellentur v. Schol. ad 364. 6.

ἀσελγαίνειν] περὶ ὧν εἰς ἡμᾶς ἠσέλγαινεν 1257. 25.

ἀσέλγεια καὶ πλεονεξία, ἣ πρὸς ἅπαντας χρῆται Φίλιππος 131. 11.

ἀσελγεῖν] ἠσελγημένα facinora per petulantiam commiſſa 521. 2.

ἀσελγὴς] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρους 23. 19.

ἀσελ-

ἀσελγῶς τινι χρῆσθαι 120. 10. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακεῖσθαι 216. 22. ἀσελγῶς ζῆς ὅτως, ὥστε καὶ τὰς ἁπαντῶντας αἰσχύνεσθαι 958. 16. ἀσελγῶς καὶ πολυτελῶς διάγοντα τὸν βίον 1355. 3. ἀσελγῶς καὶ προπετῶς ἐχρῆτο αὐτῇ 1355. pen. ἀσελγῶς πρεπηλακίζετο ὑπὸ τῆ Φρυνίωνος 1356. 24.

ἀσθενεῖν aegrotare 13. 2. ὥσπερ ἂν εἴ τις ἰατρὸς ἀσθενοῦσι μὲν τοῖς κάμνουσι μὴ λέγοι, μηδὲ δεικνύοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον — 307. pen. ὥσπερ ἀσθενοῦντα τὸν δῆμον διάγετε 1459. vlt.

ἀσθενὴς ὢν τοκαταρχὰς 12. 25. αὐτὴ καθ' αὑτὴν ἀσθενής ἐστι 154. 19. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα 186. 13. τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἐποίησαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199. 16. ταλήθὲς ἰσχυρόν ἐστι καὶ τἐναντίον ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα 406. 2. ἀσθενέστερον εὑρεῖν τὸ δίκαιον 642 2. τὸν ἀσθενῆ παρὰ τὸ πλουσίῳ, ἐὰν ἀδικῆται, δύνασθαι λαβεῖν 1122. 8. πάντα τἄλλα παρ' ὑμῖν ἐωρακότες ἀσθενέστερα τῆ νόμου γεγενημένα 599. 19. ἀσθενέστερος ἦν τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης πόνον ἐνεγκεῖν 637. 18. εἰς ὠφέλειαν ἀσθενὲς 1471. 4. quod parum prodeſt.

ἄσιτος] ἀσίτους impaſtos, ieiunos, vacuos, καὶ ἀγρύπνους 1213. 24. ἄσιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν 1223. 9.

ἀσκεῖν] ἐχθρὸν τοσοῦτον ἐφ' ἡμᾶς αὐτὸς ἠσκήκαμεν. aduerſus nos ipſi armauimus, inſtruximus, aluimus, artibus veluti palaeſtricis et campeſtribus erudiuimus 36. 12. εἰς ἀγῶνα ἄμεινον ἡμῶν ἐκεῖνος ἤσκηται 124. 16. ἀσκοῦντες τὸν ἔνδον τείχους φθόνον ἐπ' ἀλλήλους 799. 13.

ἄσκησις exercitatio palaeſtrica 1408. 4.

ἄσμα] ἀσμάτων αἰσχρῶν ποιηταὶ 23. 21.

ἄσμενος δέδεκται ταῦτα libenter in se suscepit 855. 13. τὸ μὲν πρῶτον, ὡς κατέπλευσα, ἄσμενον φάσκοντα ἑωρακέναι με 970. 25. ἄσμενον ἀφήσειν με τοὺς μάρτυρας τῶν ψευδομαρτυριῶν 1161. 26. ἄσμενος ἤκουσε 1161. vlt.

ἀσμένως ἀκούειν 237. 15. μετὰ πολλῆς χάριτος τοῦτ' ἂν ἀσμένως ἐδόθη τῇ πόλει 295. 21.

ἄσπειστος, ἀνίδρυτος, ἄμικτος ἄνθρωπος 786. 10. immitis, implacabilis, cum quo negatum est amicitias contrahere.

ἀσπιδοπηγεῖον, vel ἀσπιδοπήγιον officina fabricandis scutis 945. 15. et alibi.

ἄσπονδος πόλεμος implacabile bellum, in quo locus induciis nullus est 314. 16.

ἄσπορος] οὔτε γὰρ σῖτος ἐνῆν ἐν τῇ χώρᾳ, ἀσπόρῳ διὰ τὸν πόλεμον γεγονυίᾳ 279. 4.

ἀστάθμητος] ὁ μὲν δῆμος ἐστὶν ὄχλος, ἀσταθμητότατον πρᾶγμα τῶν πάντων. incertissimum, de cuius voluntate atque studiis omnium minime certa capi possit coniectura 383. 5.

ἀστεῖος] ἂν ἓν ἢ δύο ἀστεῖα εἴπωσι 689. 6. τὰ τῶν λόγων ἀστεῖα τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κεκώλυκεν αὐτοὺς 1441. 22. πολλὰ ἀστεῖα ἂν εἴπωσι 1461. vlt.

ἀστεφάνωτος ἐκ τῆς ὀλυμπίας ἀπῄει 331. 3.

ἀστὸς] εἰ καὶ κατὰ θάτερα ἀστὸς ἦν 1307. 24. ἀστὴν ταύτην καὶ πολῖτιν οὖσαν μαρτυρεῖ 1312. 9. ergone ἀστὸς et πολίτης inter se differunt. Videntur ἀστοὶ esse Athenis nati et educati, et domicilia habentes. πολῖται autem poterant esse, qui Athenas nunquam vidissent, neque pedem illuc intulissent. εἰσήγαγεν ἐμὲ ἀστὸν ἐξ ἀστῆς ἐγγυητῆς αὐτῷ γεγενημένον εἰδὼς 1315. 20.

ἀστράβη mulus elitellarius, vt Moeris Atticista interpretatur. ἐπ' ἀστράβης ὀχούμενος.

ἀστρατεία cum quis a castris abest, expeditioni militari iussus cum reliquis ciuibus interesse omisit. ἀστρατείας

τείας ἐάλω 533. 10. ἀστρατείας δίκην φεύγειν 999. 6. ἀστρατείας γραφὴς 1353. 25.

ἄστυ] ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄστεα κάτω γένηται 792. 21.

ἄστυ] εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ δέχεσθαι τὴν στρατιάν. in domos suas cuiusque priuatas et intra moenia oppidi sui copias nostras reciperent 300. 1. ἐχὶ τὸν κύκλον μόνον τοῦ περιβόλου, ἀλλὰ τοῦ ἄστεος 326. 1. τὰ ἡράκλεια ἐν ἄστει θύειν 379. pen.

ἀσυγγείτων 632. 26. 1381. 23.

ἀστυκὸς vrbanus, qui moribus, studiis vrbis, vita et commoratione in vrbe delectatur, eamque rusticationi praefert. δυσχεραίνοντος ὅλως τοῖς τόποις, καὶ μᾶλλον ἀστυκοῦ 1274. 24.

ἀστυνομεῖν honore aedilis, aut curatoris viarum, vel vicomagistri, fungi 1461. 11.

ἀστυνόμος differebat ab ἀγορανόμῳ eratque de magistratibus inferioribus 735. 10.

ἀσυγγνώμων immanis, qui ignoscere recusat. ἀδεὲς τῶν ἀσυγγνωμόνων δικαιοῦς ἐστι συγγνώμης τυχεῖν 547. 8.

ἀσύμφορος] δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341. 23. ἀσύμφορον ἡγοῦμαι τῇ πόλει τὸν λόγον λέγεσθαι 491. 6. ὅτῳ σφόδρα ἐναντίον ἐν τὸ ψήφισμα τοῖς νόμοις, μᾶλλον ἀσύμφορόν ἐστιν, ἢ παράνομον 654. 9. 729. 2. 804. 22. ἐξ ἀρχῆς μηδὲν ἀσύμφορον πράττειν 1456. 1.

ἀσυνθετος qui non patitur se ad pacta conuenta, seu ineunda, seu seruanda, adduci. ἀσυνθετώτατον 383. 6.

ἀσύντακτος cui partes suae demandatae non sunt, qui certam in classem non est relatus, neque iussus certa pensa praestare et conferre in publicum corpore fortunisque suis 170. 19.

ἀσφάλεια] ἃ μὴν οἶμαί γε δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοπεῖντα ὑποσείλασθαι 14. 4. μέγαν εὐθέως

τὸν λέγοντα, ἀθάνατον δὲ ἕνεκεν ἀσφαλείας. qui nunquam sit moriturus, si nihil aliud mortem inferat, quam vis externa et caedes violenta, a qua securi sunt eiusmodi consiliorum auctores propter gratiam, qua florent 142. 26. θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχει 143. 20. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δ' ἀσφαλείας 154. 26. μηδεπώποτε τῆς πόλεως ἀσφάλειαν ἄδοξον μᾶλλον, ἢ τὸν ὑπὲρ τῶν καλῶν κίνδυνον ᾑρημένης 295. 16. ὐδὲ προνοίας χώραν ἀδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι 301. vlt. προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας ἐκ ἔχει τὴν αὐτὴν 319. 19. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν 1472. 14.

ἀσφαλὴς] τὴν τε τὰ βέλτιστα λέγειν οὐκ παράσχητε ἀσφαλῆ 31. 19. ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150. 8. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὐτῆς πράττειν, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον 150. 21. ἡμῖν τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων δότε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332. vlt. ἐ πάνυ καλὸν, οὐδ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι 395. 5. ἀσφαλὴς et βέβαιος copulantur. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς (pacis puta) καὶ τὸ βέβαιον ἔτει πεύδοσαν 372. 2. ἀσφαλῆ καὶ βέβαια ἡμῖν ἦν καὶ τὰ τοῖς ἄλλοις θεοῖς τυθέντα ἱερὰ 1460. 15. ἐκ ἀσφαλές μοι νομίζω σὺν τοῖς τοιούτοις ζῆν ἐν ταὐτῷ 1025. 7.

ἀσφαλῶς] ἀσφαλέστατα τοῖς καιροῖς χρῆσθαι 220. 6. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143. 1. διὰ τῶν ἑτέρων κινδύνων τὰ ἑαυτῶν ἀσφαλῶς σχήσειν 241. 5. οἷς γάρ ἐσιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς, ἂν ὄτοι μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἐσιν ἀσφαλῶς πολιτεύεσθαι 399. 6.

ἀσχάλλειν ἐπὶ τῷ διδόναι δίκην 555. 26. aegre ferre quod ad poenas dandum adigaris.

ἀσχημονεῖν] ἄλλα ἀσχημονεῖν, ἃ δούλων, ἐκ ἐλευθέρων ἐσὶν ἔργα 609. 17. κἂν ἀσχημονήσῃ τὰ δεινότατα 1396. 26.

ἀσχολία] κατασκευάζειν ἐκεῖ τινα ἀσχολίαν ἑαυτῷ 94. 16. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν τὴν αὑτῇ παρεῦσαν 1033. 11. ἀσχολίας τῆς ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι 1081. 25. negotium, occupatio creata a neceſſitate rerum ſuarum ſatagendi.

ἄσχολος] θηβαίων ἀσχόλων ὄντων 36. 4.

ἀσχόλως εἶχε περὶ τὴν ἀναγωγὴν ὧν 900. 18.

ἄσωτος] ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων 1024. 22. eſt is, qui neſcit σώζειν pacta tueri, conſeruare parſimonia et ſobria adminiſtratione, ſed prodigit.

ἀσώτως καὶ πολυτελῶς ζῆν 1025. 19.

ἀτακτεῖν. cum exeundum in caſtra eſſet, domi manere, militiae ſuae munia defugere, pati ſe in acie et caſtris deſiderari 31. 16.

ἄτακτος] ἄτακτον καὶ ἀνώμαλόν ἐστιν ἡ φύσις 774. 8.

ἀτάκτως λαμβάνειν 38. 14.

ἀταξία] τὴν ἀταξίαν ἀνελὼν 38. 14.

ἀτέλεια] οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173. 7. quarum rerum nulla eſſet Athenis immunitas, eae p. 464. vlt. ſqq. enumerantur. τῶν τριηραρχιῶν οὐδεὶς ἐστιν ἀτελὴς, οὐδὲ τῶν εἰσφορῶν τῶν εἰς τὸν πόλεμον. etc. ἀτέλεια τῆ μετοικίου 691. 3. ἀτελείας ἄγειν τῶν νομιζομένων ἐν τῇ νηὶ λειτουργιῶν 1217. 23. ἐξ ἀτελείας ἔχων καλὴν ἑταίραν. *eine ſchöne Geſellſchafterinn, die ihm nichts koſtete* 1358. 11. ὅσης αὐτῷ ἀτελείας ἐκ τῶν νόμων 1353. 23. quo e loco colligi poſſe videtur, functionem aliquam publicam ius ἀστρατείας dediſſe, vt illis muniis fungentes a militia legitime abeſſent.

ἀτέλεστος] χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι 1461. 15.

ἀτελὴς liber a neceſſitate pecunias contribuendi, aut moleſtas functiones obeundi. ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων ἀτελεῖς γενομένους τοὺς πλουσίους 260. 10. ἀτε-

λὴς τῶν ἄλλων λειτουργιῶν 565. 4. ἀτελῆ στρατείας ἑαυτὸν ποιῆσαι οὐ δυνάμενος 568. 10. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τοῦ ἐνιαυτοῦ πρόσοδον 816. 8. *reiner Profit*, lucrum, quod superest deductis omnibus in rem factis sumtibus. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν *zollfrey*, cuius nullum vectigal soluitur 917. 26. ὅσα οἱ νόμοι ἀτελῆ πεποιήκασιν. a contributionibus exemerunt 1044. 17. ἐὰν δὲ μὴ προσκαλέσηται, ἀτελὴς ἔσται ἡ ἐπιδικασία τοῦ κλήρου. adiudicatio erit irrita, cassa 1055. 1.

ἄτη] τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν τοῖς ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας 419. 3. et 13. αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα 423. 2.

ἀτιμάζειν contemtui habere 1016. 20. et 25. 1017. 11.

ἀτίμητος δίκη actio est ea, cuius poenam, vel mulctam, causa cadenti non arbiter, aut iudex pro sensu suo irrogat, aut aestimat, sed lex iam dudum definiuit atque praescripsit, quid reus condemnatus luere in aere patiue corpore debeat. ἵνα μὴ ἀτίμητον δέκα μνῶν δίκην ἀγωνίσηται 543. 16. ἀτίμητον ὄφλειν αὐτῷ τὴν δίκην 978. 10. ἀτιμήτους φεύγειν δίκας 1276. 19. causarum hoc genus erat durius atque acerbius, vtpote in quo aequitati et indulgentiae iudicum locus nullus esset, sed seueritas legum modum mulctarum definientium dominaretur.

ἀτιμία] ἣν ἂν οὑτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν εἶναι 122. 12. ἀξιοῦν τῆς προσηκούσης ἀτιμίας 283. 25. φοβερωτέρας ἡγήσεται τοῦ θανάτου τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη 296. 21. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντας 835. 11. ἀτιμίαν patris, h. e. imminutionem capitis, per quam ius in foro standi amitteretur, a patre defuncto filius, quasi hereditate traditam, suscipiebat, gerebatque, donec, quae pater aerario debuisset, lueret 603. vlt. Superstite tamen adhuc patre filius erat ἐπίτιμος, eoque licebat

cebat ipſi, loco et nomine patris, cauſas in foro agere 1322. 10.

ἄτιμος ἔξω καὶ πολέμιος τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων 121. pen. vbi etiam exponitur, quid ἄτιμος ibi loci ſignificet. ὑμεῖς τὸν λείποντα τὴν ὑπὸ τῷ στρατηγῷ ταχθεῖσαν τάξιν ἄτιμον οἴεσθε προσήκειν εἶναι καὶ μηδενὸς τῶν κοινῶν μετέχειν 200. 11. ἄτιμός τινος, exſors alicuius honoris. ἀτίμως τῷ συμβεβλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι 200. 15.

ἀτιμᾶν priuare iure in foro ſtandi. ἐφ' ᾗ γὰρ (γραφῇ) ἐκεῖνος ἑαυτὸν ἠτίμωσε μὴ ἐπεξελθών 548. 8. ergo qui actiones maieſtatis ſuſceptas haud perſequeretur, is infamis fiebat. τὸν εἰπόντα τι μὴ κατὰ τοὺς νόμους, ἐὰν ἁλῷ, τὸ τρίτον μέρος τοῦ σώματος ἠτιμῶσθαι 1231. 21. παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε αὐτόν 743. 21. ὁ μὲν ἄθλιος ἄνθρωπος [Straton, ni fallor] ἠτίμωται καὶ ὕβρισται. citat Hermog. p. 347. 5. o Midiana, ni fallor.

ἄτοκος aes, cuius nulla dependitur vſura, quae gratuito alicui conceditur vſurpanda. ἐνιαυτὸν ἀτόκῳ χρῆσθαι τῷ ἀργυρίῳ 1250. 12.

ἀτολμία verecundia. τοῖς ἀποθρασύνεσθαι βουλομένοις τοσαύτην ἀτολμίαν ἡ σὴ σωφροσύνη παρεσκεύασεν 1407. 14.

ἄτολμος καὶ μαλακὸς 106. 22. τίνα δὲ ἄτολμον ἢ τοι καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ἔχλεις φασὶν εἶναι 405. 17. ἀτολμότατος πάντων 405. vlt.

ἄτοπος] τῶν ἀτοπωτάτων μέντ' ἂν εἴη 16. 23. ἐδέησε γοῦν ἀγνώμονα, καὶ ἄτοπον ἐρῶ 141. 26. ὡς ἔστιν ἄτοπον, περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν (ſubaudi τινα) αὐτὸν ἃ δίκαια ποιοῦντα 198. 7. ἄτοπος μεγάλη ταραχὴ 215. 12. pro ἀτόπως. Sic etiam p. 439. pen. in Aldina eſt ἀτόπους τινὰς δυσχερεῖς ἀνθρώπους. vbi nunc legitur καὶ δυσχ.

ἀτρέ-

ἀτρέμας lente, suspenso et tacito gradu. ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ, ὁ ἀτρέμας 982. 17.

ἅττα pro τινα, vel ἅτινα. ὁποῖα ἅττα ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα 17. 15. λοιδορεῖσθαι δὲ ἄλλα ἅττα nescio quae οὐδεὶς ἐκώλυε καὶ βλασφημεῖν 406. 21. ἅττα διελέχθης. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἅτινα. Etymolog. M. p. 167. 43.

ἄττειν subsilire, persultare. ἄττων δεῦρο κἀκεῖσε 786. 5.

ἄττης, vel Attis. ὕης ἄττης exclamatio fanaticorum in sacris Cybeles 313. 16.

ἀττικίζειν cum Atheniensibus facere, partes eorum tueri. οἱ μὲν ἐφιλίππιζον, οἱ δ' ἠττίκιζον 1334. 10.

ἀττικιστὶ λέγειν τῇ φωνῇ 1424. 1. conf. v. ἀττικῶς.

ἀττικὸς] καλῶ θεοὺς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν ἀττικὴν 274. 26. ἀμυδροῖς γράμμασιν ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα 1370. pen.

ἀττικῶς] εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικῶς 202. 11. conf. p. 1424. 1.

ἀτυχεῖν] δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196. 22. ἀτυχεῖν de populis libertate multatis 196. 26. et vlt. item de priuatis, infamia notatis, aut ἐπιτιμίᾳ sua denudatis 533. 22. ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι, θρασὺς ὦψαι 314. 26.

ἀτύχημα] τέλειον τἀτύχημα τῷ βασιλεῖ ποιήσαντι 173. 11. καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294. 13. τοὺς ἐπὶ τῶν κοινῶν ἀτυχημάτων, ὧν ἐφρόνουν, λαβόντας ἄδειαν (τοῦ ταῦτα ἐκφαίνειν sc) 321. 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι 643. 10. ἀτύχημα οὐδὲν ἔλαττον ἀτυχήσαντες 885. 6. οὐχ οὕτως ὄνειδος, ὡς ἀτύχημα ἂν φαίη 1434. 19.

ἀτυχὴς] οὐ γὰρ οὕτως ἄφρων, οὔτ' ἀτυχής τις εἰμὶ 34. 13. οἱ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς θηβαῖοι 231. 16. πῶς γὰρ οὐκ ἀτυχὴς, ᾧ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς,

κακοῖς, καὶ τὸ πρὸς ἀρισογείτονα ἐξετάζειν ἑμαυτὸν συμβαίνει 1485. 16. ὁ γὰρ ἔτως ἄφρων, ἔτ' ἀτυχὴς ἐγὼ, ὥσε ἀπεχθάνεσθαι βέλεσθαι μηδὲν ὑμᾶς ὠφελῶν 34. 13.

ἀτυχία] ἀτυχίας κοινῆς μετασχὼν τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1309. 18. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [vt si in paupertatem deciderint,] καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν [cognatorum puta] τοῖς ἐγγύτατα γένους προσέταττε ποιεῖσθαι — 1100. 7. ἀτυχία peculiariter appellatur capitis imminutio, qua ius in foro ſtandi et ſacra participandi perit 533. 11.

αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα φυόμενα 423. 2.

αὐδᾶν de oraculis, praedicere, vel imperare, mandare 531. 2.

αὐθάδης 1405. 16.

αὐθαίρετος] αὐθαίρετον ἑαυτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424. 9.

αὐθημερόν. adhuc eodem ipſo die, quo quid fieri oportebat, aut quid aliud euenit. αὐθημερὸν ἤσθετο 543. 11. 1069. 21.

αὔλειος θύρα 422. 23.

αὐλή] ἡ γυνὴ μὲ ἔτυχε μετὰ τῶν παίδων ἀρισῶσα ἐν τῇ αὐλῇ 1155. 26. 1156. 8. ἐπὶ τῆς ἑσχάρας τῆς ἐν τῇ αὐλῇ ἑλευσῖνι 1385. 2.

αὐλητὴς] αὐλητῶις κεχορήγηκα 565. 6.

αὐλητρὶς 525. pen.

αὐξάνειν] ηὐξήσαμεν ἡμεῖς Φίλιππον. auximus ipſi nos eum opibus, potentia 11. 24. αὐξάνεσθαι μέγας. hoc eſt εἰς μέγεθος 19. 18. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα ἐώρων αὐτὸν ηὐξημένον 19. 22. ἀλλὰ τὸ κοινὸν αὐξάνειν ἕκασος ὤετο δεῖν 35. 24. ὅσῳ τὰ τῆς πόλεως ἐλάττω γέγονε, τοσούτῳ τὰ τούτων ηὔξηται 36. 23. μέγας ἐκ μικρῶ καὶ ταπεινῶ τὸ καταρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται 116. 9. ἐν μέσῃ τῇ ἑλλάδι αὐξανομένῳ λυσῖ τῶν ἑλλήνων 140. 18. οἷς ἡ πατρὶς ηὐξάνετο 328. 27. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἑτοιμότερον οἱ ἔμποροι.

ροι. ἐκ δὲ τέτων αὐξηθήσεται ὑμῖν τὸ ἐμπόριον 1297. 15. ὅσαι χρεῖαι δι' ἔρωτος χωρὶς αἰσχύνης αὐξηθησαν perfectae sint 1402. vlt. 1406. 6.

αὐτάρκης] εἰ γὰρ αὐτάρκη τὰ ψηφίσματα ἦν ὑμᾶς ἀναγκάζειν, ἃ προσήκει, πράττειν 32. 11. αἱ μὲν ἄλλαι δυνάμεις ἐπιεικῶς εἰσιν αὐτάρκεις. ipsae sibi ad perfectionem et ad finem suum consequendum sufficiunt alieni non egentes auxilii 450. 14. ὅσα ἄλλα τὰς οἰήσεις αὐτάρκεις ἔχει τοῖς κεκτημένοις 1393. 9. quae laudes iis, quibus insunt, vel solae sufficiunt ad vtilitates inde percipiendum, etiamsi aliorum desit, seu assensus et praedicatio, seu voluntas, aliis licet inuitis et praeconium denegantibus. αὐτάρκες κατασχεῖν πράγματα 1464 14.

αὐτεπάγγελτος 247. 24

αὐτίκα δὴ μάλα mox, in continenti, aut, ne longe abeam, sed exemplo vtar statim succurrente 778. 25.

αὐτόθεν (illinc) ὤχετο αὐταῖς πέδαις 614. 21. cum adhuc hic, Athenis, in vrbe esset 1215. pen. τὸ αὐτόθεν τάλαντον. talentum assignatum in vnam aliquam domum ipsa in vrbe sitam, aut in rus aliquod in ipso agro suburbano situm, atque illinc repetendum. opponitur enim aliis numis, assignatis in fundos extra agrum Atticum sitos 1110. 7.

αὐτοκράτωρ ἐπιορκίας. cuius in arbitrio est, vt, si velit, impune peieret 215. 2. ἐ γὰρ αὐτοκράτορές εἰσιν ἀθηναίων τινὰ, ὡς ἂν βέλωνται, κολάσαι 1372. 14.

αὐτολήκυθος, qui ipse sibi suus minister est, suique lecythi baiulus 1261. 17. 1262. 6.

αὐτόματος] γίγνεσθαι αὐτόματον 11. 1. τὰ μέλλοντα αὐτόματα εἰσόμενος σχήσειν καλῶς 11. 23. αὐτόματος ἥκει ὁ καιρός 11. 27. ὁ τοῖς γενεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης καὶ τὸν αὐτόματον θάνατον περιμένει 296. 18. πολλῶν τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ 1420. 14. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ

πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρίστησιν 1445. 20. πάντα αὐτόματα ἔσται 1449. 20.

αὐτόνομος] τούτους ἅπαντας ἡγεῖσθαι χρὴ ἥδιον ἂν αὐτονόμους καὶ ἐλευθέρους, ἢ δούλους, εἶναι 15. 26. πάντες ἂν ὄντες ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι 327. 8.

αὐτόπτης] οὐ γὰρ οἷόν τε αὐτόπτας ὑμᾶς ἐνίων καταστῆσαι 600. 11.

αὐτὸς] αὐτὸ illud ipsum, quod aio. αὐτὸ (scil. τὸ πρᾶγμα, vel ἔργον) σημαίνει, εἰς ταύτην εἶναι πέμπτην 360. 5. αὐτὸς sine articulo idem valet atque cum articulo copulatum. αὐτός μοι (pro ὁ αὐτός μοι) ἐστὶ λόγος οὗτος 471. 15. οὐ γὰρ αὐτὸς (pro ὁ αὐτὸς) οὔτε καιρὸς, οὔτε τρόπος 1430. 12. ταὐτὸ τοῦτο aduerbialiter, *pari modo.* subaudi ποιήσας 526. pen. *iust so, richtig, eben das wollte ich haben. die Sache verhält sich vollkommen so, und nicht anders. es trift auf ein Haar ein.* Conf. p. 171. 10. αὐτὸς ἔχων ἀκολούθους τρεῖς ἢ τέτταρας, σοβεῖ διὰ τῆς ἀγορᾶς. tametsi vnus tantummodo homo esset, cui serui singuli sufficerent, tamen, quoties per forum cum fastu et tumultu ruit, ternos quaternosue pone se trahit pedissequos. αὐτὸς pro τις 95. 25. αὐτὸς pro solus. τὴν ὡραίαν αὐτὴν στρατεύεσθαι solummodo per aestatem 123. 16. ἀντὶ πολλῶν καὶ ψευδῶν αὐτὰ τὰ ἀναγκαιότατα εἰπεῖν περὶ αὐτοῦ 269. 13. solummodo ea, quae inprimis necessaria commemoratu sunt, nulloque pacto praetermittenda. item 284. 20. αὐτοὶ in orationibus iudicialibus designat iudices. λάβε τὸ ψήφισμα αὐτοῖς καὶ ἀναγίνωσκε σύ. pro λάβε τὸ ψ. καὶ ἀναγίνωσκε τοῦτο τούτοις, τοῖς δικαστᾶις δηλονότι τοῖς νῦν ἐνθάδε καθίζουσι. passim locorum. ἐπανῆκεν αὐτὴ ὥς ἐμε. vltro, sponte sua redit ad me 1156. 3. οὐδ' ἐκλιπεῖν τὴν ἀμφισβήτησιν αὐτὸν ἑκόντα 1178. 20. ταῦτα πάλιν εἰς ταὐτὸ [subaudi ἐν ᾧ πρότερον ἦν] καταστήσῃ. in statum pristinum primigenium restituat 1044. 27.

αὐτο-

αὐτοσχεδιάζειν] *ἐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν* temerarium periculum, ex imparato, facere rei, quam nunquam neque didiceris, neque exercueris, *ἀλλ' ἐπίσασθαι*, ſed rerum naturam e diſciplina vſuque longae exercitationis tenere *δεῖ περὶ τῶν μεγίστων* 1414. 11.

αὐτοτραγικοπίθηκος, mera, pura puta ſimia tragica, *ein leibhafter tragiſcher Affe* 307. 25.

αὐτῇ hic loci, Athenis, in Vrbe. *ὅσοι δ' αὐτῇ ἐπιδημεῖτε* 1207. 6.

αὐτόφωρος] *ὃν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφώρῳ τοιαῦτα πεποιηκότα, τοῦτον ἀφεῖναι* 382. 5.

αὐτόχειρ τοῦ φόνου, qui manibus ipſe ſuis caedem patrauit 321. 17. *αὐτόχειρ ταύτης τῆς ἀσελγείας ὀφθῆναι γενόμενος* 534. 4. ipſe per ſemet, non per alium ſubornatum, petulantiam ſuam coram populo, in publico, exſerere. *αὐτόχειρά μοι τούτοις τοῖς ἔργοις αὐτὸν γεγενῆσθαι νομίζω.* arbitror eum mei homicidam eſſe factum, ſeu ſuis me manibus peremiſſe 549. 5. *τὸν αὐτόχειρα* homicidam *ἔχοντες ζητεῖτε* 552. 18.

αὐτοχειρίᾳ λαβὼν αὐτὸς 787. 26. ipſe ſuis manibus raptam.

αὐτόχθων] *μόνοι γὰρ ὑμεῖς αὐτόχθονές ἐστε καὶ κεῖνοι*, Arcades puta 424 vlt. 1370. 14. *ἧς αὐτόχθονες ὁμολογῆται εἶναι* 1390. 3.

αὐχὴν] *ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες* (ob metrum, pro *θέμενοι* ſinentes ſibi imponi) *δουλοσύνης* 322. 12.

ἀφαιρεῖν adimere, detrahere, eripere. 1) in actiuo. *προφάσεις ἀφελεῖν* 26. 2. *εἰ μὴ Θεσπιαὶ, καὶ Πλαταιαὶ, καὶ τὸ τὰς Θηβαίους αὐτίκα δὴ μάλα δίκην δῶσειν, ἀφείλετο τὴν ἀλήθειαν* nili commenta de Thespiis, et Plataeis, et Thebis mox poenas daturis, veritatem nobis eripuiſſent 354. 15. *εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γινώσκεσθαι, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικῶς* 202. 10. *τὸ σημεῖον ἀφελεῖν ὁμολογεῖ* 1041. 14. *ὥσπερ ἂν ἄλλο τινὸς ἕνεκα τὰ σημεῖα ἀφαιροῦντας* (ſcil. *τὰς*

τὰς ἀνθρώπους) quasi si homines vllius alius rei gratia signa de foribus detraherent, ἢ τῶ τὰς θύρας ἀνεῖξαι 1041. 15. ἀφελὼν σκοπεῖν, id est ἀφεὶς, vel ἀμελήσας. sepolita tantisper et ex animo amandata meditatione 627. 2. ἀφεῖλεν ἐδέν. nihil excepit, nil cauit 645. 1. τὸ μὲν γράφειν, τὸ δὲ ἀφαιρεῖν in scribendo omittere 848. 6. τοῖς ὑφαιρεμένοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἱεροσυλοῦσι τὰ τῆς θεοῦ, τὸν δεσμὸν ἀφεῖλε. id est ἀφῆκε. detraxit carcerem, h. e. remisit impositam a lege poenam carceris 738. 26. 2) in passiuo. ἐλάχιστον ἐποίησεν αὑτὸν ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θαλατταν ἡγεμονίαν 217. pen. τῆς φυλῆς ἀδίκως τὸν τρίποδα ἀφαιρεθείσης 516. 4. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν — ὁρῶν με ἀφαιρούμενον τῆς πόλεως 232. 23. 3) in medio. τοῦτον τὸν λόγον ὡς οὐκ ἔστι δίκαιος ὁ χαλεπόν ἐστιν αὐτῶ ἀφελέσθαι difficile non est ei orationem hanc eripere, atque confessionem extorquere, haud aequam eam esse 77. 13. constructio haec est. ὁ χαλεπόν ἐστιν ἀφελέσθαι αὐτῶ τοῦτον τὸν λόγον, ὁ λέγοντας, vel ὁ φάσκοντας αὐτὸν δίκαιον εἶναι. ὁ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῶ δήμω 229. 13. ἐπιτιμίαν ἑτέρα ζητῶν ἀφελέσθαι φαίνεται 230. 10. ταῦτ' ἀφαιρήσεταί τις ὑμῶν. haec vobis quisquam eripiet. h. e. vincet negando vera ea esse, quae vos contenditis 447. 16. ὁ διὰ ταῦτ' ἐγὼ τὰς χρησὰς ἀφειλόμην (subaudi τὴν ὠφέλειαν, aut τὰ δοθέντα; vt alibi plenius legitur) 468. 27. 469. 4. ἀφαιρεῖσθαι αὐλητρίδα 525. pen. tibicinam alicui ereptum ire, qui eam a lenone abducere studeret. τὴν δωρεὰν 596. 10. μή με ἀφαιρῶ τὴν τιμωρίαν facultatem mihi ne eripe poenas repetendi 581. 10. ὧν ὁδὲ ὁ χρόνος ἀφελέσθαι τὴν μνήμην δύναιτο 597. 16. depoicenti aliquem ad poenam, denegare, tradere nolle, aut iam abducenti vi eripere 651. 8. et ibidem saepius. ἀφελόμενος εἰς ἐλευθερίαν τὴν Κ. θεράπαιναν

1327. 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τῆ τιμήματος (mulctae, qualis aeſtimata fuiſſet, vel pretii, quod mancipium venale valet) ὀφείλειν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφεθέσθαι 1328. 8. 1358. 18. 1360. 4. ἀφῆκεν δὲ τὴν σαυτῆ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη. ſpoliaſti ſocrum tuam ipſis neceſſariis alimentis 1123. 1.

ἀφαμαρτάνειν] κἂν μὴ τύχητε, ἀφαμαρτεῖν 181. 21.

ἀφανὴς] ἀφανῆ τὰ τῆς πόλεως κακὰ τοῖς πολίταις ἐστὶν 24. 8. χάρις ἀφανὴς gratia, cuius auctorem is, cui collata fuit, ignorat 416. 4. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν (ſcil. τῇ πόλει) τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ 837. 27. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. vt pecunias illas cocco foenore, ſub nomine menſae Phormionis, exercere poſſet 1121. 17. τοῖς ἀφανῆ (obſcuram naſcendi ſortem) καὶ ταπεινὴν ἔχουσι τὴν φύσιν 1411. vlt. τὰ φανερὰ ἀξίωμα τῆς βελτίς 1485. 7. Conf. φανερός. ἀφανὴς οὐσία ſunt facultates omnes, quae non ſunt in fundis, ſed in rebus mobilibus, vt e. c. pecunia parata, ſiue ea in arca aſſeruata iacet, ſiue] penes foeneratorem quaeſtum facit, item veſte, ſupellectile pretioſa, mancipiis, equis, pecore, inſtrumento ruſtico, mercibus venalibus etc.

ἀφανίζειν] ταῦτα, ἃ ζῆλον πολὺν καὶ φιλοτιμίαν εἶχεν ὑμῖν, ἠφάνισαι 616. 9. τὸν ζῆλον τῆς πόλεως ἠφανίκασι 757. 1. ἀφανίζειν τὰ κοινὰ δίκαια ἐπιχειρῶν 791. 16. κλοπαὶς 820. vlt. eorum mentionem, quae vtique facienda in ratione geſtae tutelae fuerat, prorſus nullam facere, ſed articulum hunc alto ſilentio praeterire. ἀφανίζουσιν ἄρδην ἦλεν τὸ ἐργαστήριον 821. 25. ἀφανιζόντων τούτων τὴν οὐσίαν ἐκ τῶν διαθηκῶν ſupprimendis teſtamenti tabulis hereditatem meam mihi incertam atque controuerſam reddentibus his, atque ignorabilem, aegreque noſcitabi-

lem

lem 827. 12. τὲς ἀνθρώπες ἠφάνισεν, quae mancipia in ratione commemorare debuerat, et coram exhibere corpora, ea tacuit, et e conspectu submouit, effecit, vt nulla vsquam appareant 839. 15. ταῦτα, ἃ ἐμοὶ φιλοτιμίαν ἔφερε 1319. 8. ἱερὰν ἐσθῆτα corrumpere, destruere, dilacerare 562. 16. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιῦτοι πολῖται πάντ' ἀναλίσκοντες τρόπον, ἐχ εἷοί τ' εἰσιν ἀφανίζειν, omnibus modis prodigalitatis carpentes, tamen haud valent absumere 689. pen.

ἀφεδῶς ὁρμᾶν πρὸς τὸν πόλεμον 152. vlt. ἀφεδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι 255. 6.

ἀφελὴς] ὡς ἀφελὴς καὶ παῤῥησίας μεστὸς ὁ παύεται 1489. 10.

ἄφεσις τῶν πλοίων 251. 3. ὅσα μοι καὶ τότῳ ἐγένετο συμβόλαια, πάντων ἀπαλλαγῆς καὶ ἀφέσεως γενομένης. Quittung und Verzicht 893. 13. τὶς ἔτως ἄφρων, ὥστε ἄφεσιν μὲν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσασθαι, τὰς δὲ συνθήκας, ὑπὲρ ὧν ἐποιεῖτο τὴν ἄφεσιν, σεσημασμένας ἐᾶσαι καθ' ἑαυτῦ κεῖσθαι 1114. 7.

ἀφημερεύειν diem extra stationem assignatam agere 238. 9.

ἀφθονία] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπρὸι 106. 14. ἀφθονίαν τοσαύτην πεποίηκε κατηγοριῶν 547. 25. tot mala perpetrauit, vt tanta esset ipsius accusandi copia.

ἄφθονος] ὡς ἀθήνησιν ἀφθόνων ὄντων τῶν ναυπηγησίμων ξύλων 219. 17. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις 255. 11. ἐν ἀφθόνοις τραφεὶς, ἐπὶ τότῳ σεμνύεται 312. 17. ἄφθονον ὂν τὸν σῖτον ὠνεῖσθαι 1208. 2. λόγοις ἀφθόνοις — ἐνετύγχανον 1442. 25. Conf. p. 1424. 20. ἀφθόνων δ' ὄντων, ἀπορῶ, τὶ πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν 1470. 12.

ἀφθόνως] καὶν τούτοις (scil. τοῖς λόγοις) ἀφθόνως (nisi potius ἀφθόνοις leg. sit) ἐντύχωσιν et vbi in vberem rerum dicendarum copiam inciderint 1424. 20. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται. quibus in rebus quisque cum maxime versatur, de iis amat et cogitare, et disputare. *wes das Herz voll ist, des geht der Mund über* 1473. 19.

ἀφίδναζε 1348. 7.

ἀφιέναι] ὁ παρὼν καιρὸς μονονυχὶ λέγει φωνὴν ἀφιείς 9. 12. παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφιέναι. praetermittere 11. 8. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quae est magna violentia et iniuria legibus patriis oblata 215. 4 ἀφιέναι τὸ φρόνημα καὶ τὴν ἑαυτῆς ἀξίαν 246. 1. πάντα τἄλλα ἀφεὶς καὶ παριδὼν 277. 4. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πάντων ἀεὶ ἀφεῖται absoluitur, quaelitio et reprehensio ei remittitur, nemo curat praeteriti temporis acta ad examen notamve reuocare 292. 12. ὑπὲρ ἓ πάσας ἀφῆκε φωνάς nihil sibi reliquit inictum 293. 12. οἵας τότ' ἀφῆκε φωνὰς ὁ Φίλιππος 301. 10. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῦ θεοῦς κολάζειν 365. 25. ἀφιέναι liberum ab accusatione remittere, absoluere 372. vlt. εἰ δ' ἀφιέντων ἀφῆσι. etiamsi vos ipsum a crimine maiestatis absoluatis, (Aeschinem puta) non ideo tamen magis omittere Philippum velit, eiusque curare amicitiam 377. 11. τὰς δίκας ἀφῆσαν τοῖς ἐπιτρόποις. remiserant 540. 11. ὧν προσῆκε σοι τὴν ὀργὴν ὡς εἰς τῶν πολιτῶν τὸν τυχόντα ἀφιέναι emittere, tanquam virus excernere, ἀλλ' εἰς τὰς ἐμοτέχνους σοι πόρνας, ἀλλ' εἰς τὸν ὕστερον σε θρέψαντα πατέρα 611. 3. ἀφειμένης τῆς βουλῆς. senatu a consessibus ordinariis feriante 708. 13. τούτους μὲν ἀφῆκεν. remisit ipsis arbitrii partes. h. e. noluit eorum sententiae causae suae decisionem permittere, sed missos eos fecit 861. pen. ἀφεῖμεν καὶ ἀπηλλάξαμεν ἀλλήλους τῶν συναλλαγμάτων

των 896. 11. ἀφιέναι et ἀπαλλάττειν diuersa sunt. ἃ τῶνδε γέγονεν ἀμφότερα. καὶ γὰρ ἀφῆκε, καὶ ἀπήλλαξε 952. 16. περὶ ὧν ἄν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας δικάζηται, γεγονότων μοι ἀμφοτέρων τούτων πρὸς πανταίνετον τουτονὶ 966. 3. ἁπάντων τούτων ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι. (planius vtique dixisset καὶ λύσις τοῖς πεποιηκόσι, scil. τὸν φόνον, τέτακται, τὸ πεισθῆναι τοὺς πεπονθότας ἀφιέναι αὐτοῖς τὸ ἔγκλημα) 983. 17. αἰδέσηται καὶ ἀφῇ absoluat, liberum et insontem declaret homicidam, eique ignoscat 983. 19. ἂν ὁ παθὼν (scil. τὸν φόνον) αὐτὸς ἀφῇ τῷ φόνῳ, πρὶν τελευτῆσαι τὸν δράσαντα, ἐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεσιν ἐπεξιέναι 983. 22. ἀφειμένη ἐλευθέρα (id est εἰς ἐλευθερίαν) ὑπὸ τοῦ πατρὸς 1155. vlt. 1156. 1. τηροῦντες τὴν οἰκαδε σωτηρίαν, ὁπότε αὐτοὺς ὁ στρατηγὸς ἀφήσει 1211. 15. πόσα με οἴεσθε δάκρυα ἀφιέναι 1225. 19. ἃ ἐκ τῶν νόμων τῷ ἰδιώτῃ τῷ ἀπογράψαντι γίγνεται, τῇ πόλει ἀφίημι. fisco remitto atque condono 1247. 2. ἀφιέναι αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς εἰς ἐλευθερίαν 1354. 25. ἀφεῖσθαι κακίας ἀνάγκη πάντας τοὺς λοιποὺς 1395. 21. ἀφεθέντες τοῦ δέους 1464. 22. ἀφεθῆναι πᾶν τὸ ὄφλημα 1480. 11.

ἀφικνεῖσθαι] πρὸς ἁπάσαις αἰεὶ ταῖς ἀφικνεμέναις μαντείαις προσαναιρεῖσιν ὑμῖν. praeter oracula identidem ad vos illinc (Delphis, Dodonaue) redeuntia, dii haec quoque monita, mantissae instar, nunquam non addunt 532. 3. domum redire, vt si e longinqua et diuturna peregrinatione. ἀφικνεμένων ἀπὸ τοῦ στρατεύματος 1188. 11. ἀφικνεῖται κατ' ἰδίαν ἐμπορίαν ἀποδημῶν redit e peregrinatione negotiationis priuatae gratia suscepta 1193. 18. τῶν ἀφιγμένων, qui illinc (Lacedaemone puta et Argis) legati huc venerunt 1423. 27.

ἄφιλος ὅτως ἐκ ἦν, ὥςε — tam amicis denudatus 1246. 11.

ἄφιξις] τὴν τότε ἄφιξιν εἰς τὸς πολεμίκς ἐποιήσατο 58. pen. abitum, discessum, profectionem. ἄφιξις εἴκαδε domum reditus 1463. 6. 1484. 6.

ἀφίσασθαι et ἀποσῆναι] πῶς ἐχ ὑμεῖς ἁπάντων τῶν ἐν τῇ ἠπείρῳ ἀφεσήκατε 78. 21. concessistis, destitistis. ihr seyd davon abgestanden, ihr habt euch dessen begeben. ἀφέσατε τάτων αὐτῷ 99. 4. 198. 22. καὶ τῷ πάνυ πόῤῥω νῦν ἀφεσᾶναι δοκοῦντι προσίςχεται 118. 21. ὑδὲ τᾶτο τῶν ἐκείνῳ συμφερόντων ἀφέσηκε 129. 11. 146. 14. ὑδὲ νῦν ἀποσήσεται ὁ ἀθηναίων δῆμος τῶν θηβαίοις συμφερόντων 291. 1. 327. 23. ταῖς γνώμαις ἀφεσήκατε τῶν πραγμάτων 131. 7. ὑδ' ὅτως ἀποσατέον τῇ πόλει τάτων ἦν 294. vlt. conf. 295. 5. ἀποσᾶς, ὅταν αὐτῷ δέξῃ, τῆς πολιτείας 328. 5. ἀφίσαμαι τῶν πεπραγμένων 350. 20. ἐγὼ ὃ ἀφίσαμαι exfors huius caulae volo haberi, ich sage mich davon los, und mag nichts damit zu schaffen haben 355. 20. μὴ νῦν ἀφίσασο — ἀλλ' ὅπως μὴ τότε προσποιήσῃ 355. 21. ἀποσῆναι τῆς πατρίδι θεωρίας 380. 21. ἀφεσηκέναι ἁπάντων τῶν κτημάτων 385. 16. ἀφ' οἷς ἡ πέμψασα πόλις τῶν ἑαυτῆς ἀπέςη sich des ihrigen begeben hat 386. vlt. τῶν τοιάτων ἐθῶν ἀφεσᾶσι 489. 14. ὑδ' ἐκείνῳ τῷ λόγῳ ἀποσατέον 499. 10. ἀποσῆναι τῷ κακόν τι ποιᾶν 504. 7. ἀφίσαται τῷ βοηθεῖν ἑαυτῷ 560. 20. ἀφισάμεθα τῷ σίτῳ. concedimus de frumento, iuri, quod nobis in illud est, renunciamus 887. 11. ἀφίσαται τῶν ἐκείνῳ renunciat hereditati bonorum eius 924. 22. τῶν τῷ ἀδελφῷ 939. 6. ἀφίσαμαι μετὰ τῆς ἄλλης ἀσίας καὶ τῶν ἐν τοῖς ἔργοις 1044. 18. ἀφισάμενος ἄλλῳ τινὸς τῶν δικαίων. nolens cedere vllo alio de genere eorum, quae fieri par est 1167. 12. ἀφεσηκέναι τῶν ἀναλωμάτων. impendia reformidasse, defugisse 1230. 7.

ἀποζῶ τέτοις τῶν χωρίων ἀποδόμενος 1280. pen. ἀφίσαται τῆς προικὸς. entſagt, thut Verzicht darauf. 1363. 14. τῷ ἀγῶνος 1386. 15. λόγον ἔχειν οἶομαι παντάπασιν ἀφεστηκότα τῶν ὑπὸ τῶν πολλῶν προσδοκωμένων 1446. 1. diſtantem, diſcrepantem. ἐκ ἀπέστην τῆς πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας 1468. 18. ἃ γάρ μοι χρήματα ὤναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσαμαι 1485. 1. b) ἀποσήσασθαι curare, vt alter, a quo rem, e. c. aes, emeris, rem illam venditam tibi ſtatera appendat, quo tu verum eius pondus, eoque valorem, cognoſcas. τὸν ὑποδεξάμενον καὶ ἀποσησάμενον τὸν χαλκὸν τῶν οἰκετῶν τῶν ἡμετέρων. illum ſeruorum noſtrorum, qui aes ſibi traditum ſuſceperit, atque a tradente pondus aeris ſibi libra approbari curauerit. der es ſich hätte zuwägen laſſen 1199. 24.

ἀφορᾶν] τὴν πατρίδα ἐνθένδε καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀφορᾶν. verſus Athenas hinc quotidie proſpicio 1472. 15.

ἀφόρητος] ἀφορητότερον ὐδὲν ἐστὶν ὕβρεως 529. 9.

ἀφορίζειν excipere, eximere, excludere a regula vniuerſali 719. 17. ἀφορίσας pro ἀφωρισμένως ſingulariter, peculiariter, excluſis reliquis 778. 27. b) ὅρους ὑποβάλλειν, vel περιτοιχίζειν. palis, indicibus oppignerationis, ſepire, h. e. oppignerare. verhypotheciren. ὅσης τότε ἡ οὐσία ἦν ἀφωρισμένη. mit Pfählen beſteckt, verpfändet 1202, 21.

ἀφορμὴ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τῷ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16. 1. τοσούτω πλείονας ἀφορμὰς αὐτῷ (quam ille) πρὸς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχομεν 156. 20. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἔχων καὶ τένομα ἀφορμὴν 171. 22. ἀφορμὴ ἀσθενεστέρα 186. 13. ἀφορμὴ fundus, caput pecuniarum, das Capital. quod impenditur foenori quaerendo, aut negotiationi exercendae 186. 18. τὴν ἀφορμὴν (opes, neruum rerum gerendarum) ἥπερ ἰσχυρὸν καὶ φοβερὸν ποιεῖ τὸν κατάπτυστον τοῦτον 559. 23.

εἰ ἦν αὐτῷ ἰδία τις ἀφορμὴ πρὸς τῇ τραπέζῃ hätte er ein ihm eigenes Capital bey oder in der Bank ſtehen gehabt. 947. 22. πίστις (der Credit) ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν τῆς κοινῆς φιλίας ἀφορμὴν ἀμφοτέροις εἰσάγουσα conferre materiam, vnde amicitia mutua alatur atque confirmetur 1403. 9.

ἀφεσιᾶσθαι] ἀφεσιωσάμενος ὑπὲρ σαυτὸν καὶ τῆς οἰκίας, ὡς ἔᾶτα τὴν συμφορὰν φέρειν. vbi ritibus atque ceremoniis ſatis et legitimis ſatisfeceris, atque religione te liberaueris 1160. vlt.

ἀφραδία imprudentia, temeritas, ſtultitia. αὐτοὶ δὲ φθείρειν πάλιν ἀφραδίαισιν αἰροῦνται 421. vlt.

ἄφζων] ὁ γὰρ ἔγωγε ὅτως ἀθλιος, ὅτε ἄφρων ἦν 395. 17.

ἄφυκτος] κἂν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσαι, poenam et exitium effugi non poſſe 1479. 3.

ἀφύλακτος ληφθῆ 45. 5. ſecurus, qui ſibi non ſatis cauet 671. 7. τοῖς φυλαττομένοις ἁδὺν ὅτω δοκεῖν, ὥστε ἀφύλακτον εἶναι 1451. 8.

ἄφωνος] σὺ δ' ἀφὼν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καθημένη 292. 6. πράττεταί τι τῶν ὑμῖν δοκούντων συμφέρειν, ἄφωνος Αἰσχίνης 294. 19.

ἀχαριτία] ἐνεργεσίας εἰς ἀχαριτίαν καὶ πρεπηλακισμὸν ἄγειν 330. 14.

ἀχάριτος] τοῦτον δ' ἐγὼ μόνον ἀχάριτον, ἀλλὰ καὶ ἀδικώτατον πάντων ἀνθρώπων εἶναι 1185. 5.

ἄχθεσθαι μᾶλλον τῶν κρατηγῶν τοῖς ἄξιον ἐπαίνου τι πράξασιν, ἢ τοῖς ὅλως ἀποτυχοῦσιν 155. 19. natura ſolent homines ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτοὺς 226. 22. εἰ ἀχθεσθέντες τι μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας ἀπαλλαγήσονται 1478. 9.

ἀχρεῖος] ἀχρεῖον τὴν ἐπιείκειαν καθίστησι 504. 13.

ἄχρηστος] ἀλλ' ἅπαντα ταῦτα ἄχρηστα, ἄπρακτα, ἀνόητα ὑπὸ τῶν πολλῶν γίγνεται 121. 15. οὐδ' ἀχρη-

ἀχρηστοτέρους νομίσας ϑηβαίων, ἐκείνους εἵλετο ἀνϑ' ὑμῶν 382. vlt.

ἀχρήστως πρὸς τὸν λοιπὸν βίον ἔχουσαν 1414. 5.

ἀψευδεῖν] lex iubebat κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀψευδεῖν. in mercimoniis commutandis, fraude mala et mendaciis abstinere, et bona fide vti 459. 20. ὃς τῷ μετέχοντι μὴ ἐχὶ ἀψευδεῖν καὶ πρὸς ἅπαντας ἀγαθῷ εἶναι, ἐχ ὅσιον ἡγοῦμαι 1490. 16.

ἀψευδὴς πρὸς ἅπαντας 507. 14. τὸ τῆς πόλεως ἦθος — ἀψευδὲς καὶ χρηστὸν 461. 1.

ἀψοφητὶ 797. 12.

ἄψυχος] τῶν ἀψύχων καὶ ἀδὲν μετεχόντων τοῦ φρονεῖν, ἀδέν ἐστιν ὅσιον, τοιαύτην ἔχον αἰτίαν, ἐᾶν ἄκριτον 645. 20.

βαδίζειν] τί τὸ κωλύον ἐστὶν ἐκεῖνον βαδίζειν, ὅποι βούλεται 12. 22. δεῦρο β. 16. 20. ὅτε δεῦρ' ἤδη τὸ στράτευμ' ἄγων ἐβάδιζεν ὁ Φίλιππος 390. pen. ἀν δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποίηκα, καὶ πεπολίτευμαι, βαδίζω 226. pen. βαδιοῦμαι δ' ἐπ' αὐτὰ, ἃ πέπρακταί μοι 244. 26. βαδίζειν ἐπ' οἰκίας ἄνευ ψηφίσματος. id quod lege erat vetitum 271. 13. πρὸς αὐτὰ τὰ τοῦ τρόπου σε κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad demonstranda animi tui vitia 314. 21. ὅτ' ἐπάγεσθαι βαδίζουσιν (itinere terrestri procedentibus) ὅτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῆεν 392. 26. ὃν ἐβάδιζεν ἐπὶ τὰς τῶν χρυσοχόων οἰκίας νύκτωρ 534. vlt. βαδίζειν τὴν αὐτὴν (μεσδίαν) ὁδὸν, 542. 26. βαδ. ἐπὶ τὴν οἰκίαν de magistratibus in domos priuatorum euntibus ad inquirendum in criminis indicia eaque noscitandum 554. 16. τὸ πρᾶγμα ἤδη περαιτέρω βαδίζει. vlterius, quam par est et expedit, 688. 14. ἐφ' ἑκάστην ἁπαντᾶ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων, κωλύων, καὶ ὐκ ἐᾶν βαδίζειν (subaudi ὁδῷ) τοὺς ἐπιβουλεύοντας ὑμῖν. non sinens via sua procedere vobis insidiantes, h. e. exitiosa sua consilia prospere, sine impedimentis, exsequi. ὁδῷ βαδίζειν ἐᾶν δεῖ 772.

18. ἐβάδιζε παρ' ἀνδρὸς ὡς ἄνδρα 873. 14. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται. quae in signis habebantur scaeuitatis, rusticitatis, superbiae 981. 25. ὁ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας 982. 17. ἡγέμενος ἐγὼ ἀπραγμονεῖν καὶ μετρίᾳ πολιτείᾳ, μὴ εὐθὺς ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042. 11. βαδίζειν ἐς ἄνδρας πρόσθεν in exsequiis funerum 1071. 4. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπλωκὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζον 1120. 21. τοῖς ἁπλῶς, ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι καὶ φαιδροῖς 1122. 17. βαδίζει παρὰ τὰς τοίχας ἐσκυθρωπακὼς 1122. 12. 1124. 25. ἐβάδιζον ἐπὶ τὸν κλητῆρα τῆς ψευδοκλητείας. ingrediebar actionem aduersus subscriptorem, ex titulo falsae et ementitae citationis 1251. 20. αἱ τιμαὶ τῶν σίτων ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον. der Preiss fiel, gieng herunter, schlug ab 1285. 22. ἐβάδιζον πρὸς αὐτὸν, ὡς ἡσθέντα 1364. 10.

βάδισμα incessus, modus incedendi 982. 18.

βάθρον] τὰ βάθρα subsellia scholastica σπογγίζειν spongia detergens 313. 12.

βαίνειν] ἴσα βαίνων πυθοκλεῖ 442. 15. ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ ἐβάδιζον 1120. 21.

βακτηρία baculus, qui delegatis ad iudicandum pro indicio auctoritatis dabatur. ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ [tessera aenea] τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως παραλαμβάνειν 298. 6. ταχέως βαδίζει, καὶ μέγα φθέγγεται, καὶ βακτηρίαν φορεῖ 981. 25.

βαλανεῖον] λοῦσθαι ἐν βαλανείῳ 1217. 24. μέλις ποτὲ εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες 1259. 27.

βάλλειν] ὁ γὰρ, οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, ὅτου ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115. 12. χαράκωμα βαλλόμενος πρὸς τῇ πόλει 254. 27.

βάραθρον] χειμάζειν ἐν τῷ βαράθρῳ 101. 1. et 135. pen. τούτῳ ἐδόκουν ὁρᾶν τῶν τοπων τούτων βάσιμον,

μεν, ἀλλὰ πάντα ἀπόκρημνα, Φάραγγας, βάραθρα 793. 6.

Βάρβαρος] ὥσπερ δ' οἱ βάρβαροι πυκτεύουσι 51. 24. ἔθ' ἡ ἑλλὰς, ἔθ' ἡ βάρβαρος τὴν πλεονεξίαν χωρεῖ τἀνθρώπε 118. 7. ἐ μόνον ἐχ ἕλληνος ὄντος — ἀλλ' ἐδὲ βαρβάρε ἐντεῦθεν, ὅθεν καλὸν εἰπεῖν 119. 7. τὴν πρὸς τὲς βαρβάρες καὶ τὲς τυράννες ἀπιστίαν ἐκ ἦν πρίασθαι 121. 3. εἰ μὲν ἦν ἕτερός τις ἢν τρόπος, ᾧ τὲς βαρβάρες οἷόν τε ἦν ἀμύνασθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τὲς ἕλληνας 180. 25. *Βάρβαρος* 187. 4. est rex Persarum. ὑμεῖς δὲ ὄντες ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον, καὶ ταῦτα γυναῖκα, (Artemisiam) φοβηθήσεσθε 197. 11. εἰς ἐνίας δὲ ἀντὶ ἑλλήνων βαρβάρες κατοικίζει 289. 13. ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον truculentiam, immanitatem, καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ 563. 14. ὑμεῖς δ' αὐτὸν, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον ἴσως ὑπειλήφατε καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι 1110. vlt. *Βάρβαρός ἐστι τῷ μισεῖν ἃς* αὐτῷ προσῆκε τιμᾶν 1111. 1.

Βαρέως καὶ χαλεπῶς φέρων ἀπῆειν 1103. 17.

Βαρὺς homo proteruia, insolentia, importunitate, arrogantia grauis. εἰ τότε μὲν βαρεῖς, νῦν δ' ἀτυχεῖς θηβαῖοι 231. 15. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν ἀττικὴν διὰ θηβαίων κεκόμισαι 307. 17.

Βαρύζονες] τοῖς βαρυζόνεις ἐκείνοις ἐπικαλουμένοις ὑποκριταῖς 314. 10.

Βαρύτης] τῆς ἀναλγησίας καὶ βαρύτητος importunitate τῶν θηβαίων ἀπαλλαγῆναι 237. 14.

Βασανιστὴς] seruus vbi esset ex auctoritate iudicum, consensuque partium litigantium, torquendus, constituebatur *βασανιστὴς*, tortor, qui torturae interesset, caueretque, ne aduersarius seruum vltra praescriptum modum vexaret, testaretur de enuntiatis a seruo, pretiumque serui aestimaret, si per tormenta sic eum laedi eueniret, vt domino fieret inutilis 978. 11.

Βάτα-

Βάσανοι erant tam priuatis in cauſis, quam in publicis, ſed in his torturae intererant vndecimuiri 1254. 1. *τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τῦ χρόνυ βασάνυ* 1456. 21. Si rei ſeruus ad actoris poſtulationem torquendus eſſet, fiebat hoc ſecundum pactum inter actorem atque reum, quo conuenerat, *καθ' ὅ, τι ἔσται ἡ βάσανος*, de modis tormentorum applicandorum 1120. 5.

ἡ βασιλεία Athenis antiquitus erat *τῶν ἀεὶ ὑπερεχόντων* 1370. 13.

Βασίλειος στοὰ. porticus, in qua rex ſacrorum forum haberet. Sed et Areopagitae ibi conſidebant 776. 20.

Βασιλεὺς ἅπας καὶ τύραννος ἐλεύθερος ἐλευθερίας 72. 2. proprie et per eminentiam ſic appellabatur rex Perſarum. *τῶν βασιλέως ἀξίωμα χρημάτων ἐστὶ* 169. 4. *παρὰ βασιλέως οἴκαδε ἀφικνεῖσθαι* e caſtris regis Perſarum, vbi ſtipendia meruiſſet, domum redire 1185. 20. *βασιλεὺς* rex ſacrorum iudicabat de ludis et in cauſis impietatis 940. 13. *ὁ βασιλεὺς ἀπάσας τὰς θυσίας ἴθυε* 1370. 14.

Βασίλισσα] *τὰς σεμνοτάτας καὶ ἀῤῥήτους* (*θυσίας ἴθυεν*) *ἡ γυνὴ αὐτῦ* (regis ſacrorum puta) *οἰκότως, βασίλισσα ἔσα* 1370. 16.

Βάσιμος] *τύτῳ φάσκοντα ὁρᾶν τῶν τόπων τύτων βάσιμον ὄντα* 793. 5.

Βασκαίνειν] *ὡς, ἢν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει κατασκευάζειν δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαφθείρειν πειρᾶσθαι* 94. 19. *βασκαίνομεν καὶ σκοπῶμεν, πόθεν καὶ τὶ μέλλει ποιεῖν* 95. 10. *ὁ δὲ* [Sycophanta puta] *σιγήσας ὅτε ἴδοι λέγειν, ἄν τι δύσκολον συμβῇ, τῦτο βασκαίνει* 291. 21. *hämiſch vorrücken, verunglimpfen.* cum datiuo conſtructum reperitur p. 464. 10.

Βασκανία] *οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἅπας καὶ βασκανία κατεφαίνετο* 348. 28. *πολλαχόθεν μὲν ἔν ἄν τις*

ἂν τις ἴδοι τὴν ἀγνωμοσύνην αὐτοῦ καὶ τὴν βασκανίαν 311. 8.

Βάσκανος] βάσκανον καὶ πικρὸν καὶ κακόηθες ἐδέν ἐσι τὸ ἐμῶ πολίτευμα 262. vlt. ὁ δὲ παμπόνηρος ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη 267. 8. βοῶν ὁ βάσκανος ἔτος καὶ κεκραγὼς 271. 10. πονηρὸν ὁ συκοφάντης καὶ πανταχόθεν βάσκανον καὶ φιλαίτιον 307. 22. βάσκανον πρᾶγμα καὶ ταὐτὸ ποιοῦντες σοὶ 330. 23. τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! 582. 1.

Βάταλος] ita deridiculi et opprobrii ergo Aeſchines Demoſthenem appellitabat 288. 17. *Βάταλος λέγεται ὁ μυξώας* [lic. num ὁ μυξώδης. id eſt κορυζώδης, κορύζης μεστός. pituitoſus. *ein rotziger Junge*] Schol. ad Hermogen. περὶ ἰδεῶν p. 408. 33.

Βδελυρεύεσθαι. improbum, deteſtabilem et conſpuendum ſe gerere 214. 24.

Βδελυρία καὶ ἀναίδεια καὶ πονηρὰ προαίρεσις ἐν τῇ πόλει ἰσχύει 1478. 24.

Βδελυρὸς] θρασὺς καὶ βδελυρὸς καὶ ἀναιδὴς 106. 23. τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσαιτ' ἂν εἶναι βδελυρώτατον 405. 12. et 27.

Βέβαιος] ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11. 5. καὶ ταύτῃ πίστιν ὑπὲρ ὑμῶν βεβαιοτάτην ἐπιθέντες 165. 2. πῶς ἂν ἑτέρα γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις — 165. 7. τὲς μηδετέροις πιστῶς κεχρημένες, ἀδ' ἂν ὑμῖν ἡγεμὼ βεβαίες γενέσθαι συμμάχες 194. 16. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς καὶ τὸ βέβαιον ἔτοι πρὸδοσαν 372. 2. εἰ δὲ μὴ, τό γε πιστοῖς καὶ βεβαίοις εἶναι δοκεῖν διαμένες 464. 26. τοῖς ἐπὶ τῇ τε πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν ἀδὲν ἔτε βέβαιον, ἔτε ὅσιον 662. 17. τὰ βέβαια ποιεῖσθαι tabulas de aere mutuo ſumto, quibus de reddendo cauetur, ſibi conſcribi curare. *Sich eine Schuld verſchreibung, einen Wechſel ausſtellen laſſen* 886. 26. τὸ βέβαιον προϊέμεθα certum dimittimus pro incerto, pecu-

pecuniam creditam pro ſponſione reddendi 1283. 8. ἢ γὰρ πασθήσεσθε, ἤν τι δεχώμεν συμφέρον λέγειν, ἢ βεβαιότερον, περὶ ὧν ἐγνώκατε, ἔσεσθε πεπεισμένοι 1451. vlt. τὰς συμφορὰς βεβαίας τέτοις μόνοις τῶν ἁπάντων μίνειν 1480. 7.

βεβαιῶν verbis factisque qua fieri poteſt maxima ceremoniarum ſolennitate atque religione confirmare et promulgare 79. 5. βεβαιῶσθαι operam dare, vt ſibi quam ſanctiſſime atque ſolenniſſime aliquid publice declaretur atque confirmetur 79. 12. ἐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας βεβαιῶν non verba caritates atque neceſſitudines certificare, h. e. firmis documentis approbare 237. 11. ratum, validum et efficax reddere. ὅτε γὰρ τὴν ὀργὴν, ὅτε τὴν ἔχθραν — τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τὰς δικαίας ἀξιῶν αὐτῷ βεβαιῶν 318. 22. διὰ τὸ βεβαιῶσαι τὸ ζῆν (id eſt τὴν ζωὴν) ἑαυτῷ ἔντα κύριον 383. 20. βεβαιῶτε τοὺς νόμους ὑμῖν. leges exercendo, certam et indubiam vobis redditis poteſtatem eas exercendi, et auctoritatem earum aſſeritis 524. 13. βεβαιώντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ τῶν ἀδικούντων βοηθείας 539. 12. παντα χῇ τὴν πρόφασιν βεβαιῶσαν εὑρήσομεν τὸ πρᾶγμα. caulam definire moralitatem (vt vulgo vſurpant) actionis, h. e. gubernare atque circumſcribere iudicium a nobis de facinore ferendum, ſitne legitimum, an legibus contrarium 636. 3. quid eſt p. 887. 15. βεβαιοῦντος ἡμῖν (ſcil. τὴν πρᾶσιν, vel τὴν ὠνὴν, vel potius vtrumque) Menecle nobis venditionem aſſeuerante, h. e. affirmante certam et ratam eam eſſe futuram, eiusque rei ſe praedem interponente, euictionem praeſtante. *die Gewähr für die Giltigkeit des Kaufſes leiſtete* 969. vlt.

βεβαίως] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως, (vere, bona fide, reapſe) οὐκ οἶδα, εἴ τις ἐστὶ λοιπὴ τῶν πασῶν 132. 20. μίνει τὰ συναθέντα βεβαίως 154. 9.

βεβα-

βεβελευμένως praemeditate 527. 21.

βέλτιστος] τίνες δὲ τῶν βελτίστων. scil. μέρος 125. 9. ἐδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ἀκούειν ὑμᾶς συνεθίζω 169. pen. item 170. 3. δεῖ τοὺς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων ἀεὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196. pen. μᾶλλον ἢ παρ' ἃ βέλτιστα νομίζω τῇ πόλει, προέσθαι τισὶν ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι 202. 19. διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ 243. 21.

βελτίων] μάλιστα μὲν καὶ τούτοις βελτίω τινὰ νοῦν καὶ φρένας ἐνθέντε 332. 19. βελτίων vir bonus, probus, honestus, frugi. pro positiuo ἀγαθὸς, vt χείρων saepe est pro κακὸς, scelerato. δι' ἃ μήτ' αὐτὸς δόξεις εἶναι βελτίων, μήτε οἱ πεισθέντες σοι 501. 6. τῷ δὲ μὴ καθιστάντι (praedes puta) μήτε βελτίους, μήτε χείρους. neque probabiles, neque sequioris generis 728. 19.

βῆμα] τὰς ἀπὸ τοῦ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε Spes ab oratoribus e suggestu concionantibus vobis obiectas, magnificas illas quidem, at vanas et mendaces, de copiis sociorumque et pecuniarum, quae nullae sunt, eruntque nullae 53. 8. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσται, σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ βήματος λόγους 189. 27. ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐπὶ τὸ βῆμα ἀνέβην 247. 4. τὸ τίνος φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἔδει 297. pen. συκοφάντης, τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα, καὶ γραφομένων μισθοῦ 1359. 16. in iudiciis bini erant suggestus, in quos dicturi ascendebant, alter vnde actor agebat, alter vnde reus. σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τοῦ ἑτέρου βήματος 1176. 2. iudices extra τὸ βῆμα sedentes, actorem defensoremque cum testibus e suggestu dicentes audiebant, tum, perorato, vbi tempus venisset suffragia ferendi, ad suggestum accedebant. ἄχρι τοῦ βήματος ἐντανθοῖ παρελ-

παρελθόντα ἔκαξον ὑμῶν τὴν ὁσίαν καὶ δικαίαν ψῆφον ὑπὲρ τῆς πατρίδος θέσθαι κατ' ἀνδρός — 441. 2.

Βία κατέχειν τὰ πράγματα 20. 19. *μήτε ἄρχειν βία βέλεσθαι μηδενός, μήτε δεδιέναι ἄλλῳ* 132. 13. *ὅταν δ' ἐξ ἐπιβελῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα* 154. 10. *περαίνειν ἐπὶ πολὺ τῇ τε βίᾳ καὶ ὠμότητι* 289. 9.

Βιάζεσθαι τὰς πόλεις 84. 24. *ἴσως τοίνυν βιάσονται* magna vocis et laterum contentione vrgebunt hoc atque vincere conabuntur, *μεγαλόφωνοι ὄντες* 415. 15. *ἂν τ' ἐγὼ φῶ, ἂν τε μὴ φῶ, φυτὸν εἶναι, καὶ βιάζεται* 580. 15. *ὅπως μὴ βιασθῆτε ἁμαρτάνειν* 508. 6. *ἔλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται* magna cum violentia et impetu erumpere cogit 563. 14. *βιάζεσθαι μὴ βουλομένους ἀκούειν* 1461. 22. *τοῖς βιαζομένοις ἐξεῖναι λέγειν* licere cum populo agere, qui facultate concionandi cum ipsi sese mulctauerint, ob dedecora vitae foro exclusi, tamen inuitis legibus sese ingerant, et reip. obtrudant ad causas agendum et consilia dandum 779. 2. *δύο ἔτη βιάζεται λέγειν ὅτος, οὐκ ἐὸν αὐτῷ, ἀλλ' ὅμως λέγει* 781. 15.

Βιαίως] *βιαίῳ θανάτῳ ἀποθανεῖν* 647. 23. *βιαίων* [subaudi *ἔργων*, vel *ἐγχειρημάτων ἐγκλημα*] *ἐγκαλεῖ* 976. 7. *τὰ περὶ τῶν βιαίων* [scil. *ἐγκλήματα*] *ἐσὶ πρὸς τὰς τετταράκοντα* 976. 10. *βιαίων* in or. in Midiam legi, ait Harpocr. h. v.

Βιβλίδιον] *ἐν βιβλιδίῳ μικρῷ πάνυ* 1283. 5.

Βιβλίον] *τίθενται πρός τινα τῶν συμπλεόντων βιβλίον συγγραφήν*. deponunt apud aliquem vectorum eadem naue vtentium tabulas pacti, vel contractus inter se initi 886. 25. *γέγραπται τοῦτον τὸν τρόπον, ἐάν τις ἀν εἰς βιβλίον καταθοιτο* 1401. 19. epistolae committat. *τὸ βιβλίον* (epistola scripta) *ἀδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τοὺς θορυβοῦντας* 1463. 19.

βίβλος] τῇ μητρὶ τελούσῃ [sacris arcanis initianti] τὰς βίβλους [quibus arcana carmina perscripta haberentur] ἀνεγίνωσκες 313. 14. 403. 18.

βίος] ὥσπερ ἐν τοῖς ἰδίοις βίοις, οὕτω καὶν ταῖς πόλεσι 133. 13. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν. nihil habere, quod spiritui fortunisque tuis metuas 143. 1. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν καὶ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150. 8. ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον vitae per alimenta tuendae praesidiis, speciebus annonariis, ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις 255. 11. ὧν χωρὶς ὁ βίος συνίστασθαι ὁ δύναται, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶ. Sopater ad Hermogenem p. 19. πέρας ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου ἐστὶν ὁ θάνατος 258. 20. τοσοῦτο δέω λέγειν ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, ὥστ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ 263. 26. ὁ καθ' ἡμέραν βίος vsus vitae communis, vita quotidiana 298. 3. ἀντὶ παντὸς τιμησαίμην ἂν τοῦ βίου dicere posse, maioris faciam, quam viuere, immortalitatem mereri nolim, si liceat haec oratione exsequi 299. 19. ὃ κατήσχυναν ὀδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ 314. 10. λαγὼ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314. 24. βίος seculum, homines vna locisque temporibusque iisdem viuentes. εὐεργεσίας ἐπὶ τὸν παρόντα βίον γιγνομένας 330. 13. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ 403. 15. ποῖον ἂν ἐρεῖς βίον, ὃν ὁ βεβίωκας 403. 24. ἅπας ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774. 4. πᾶν τὸ τεταγμένον omnem bonum ordinem disciplinaeque sobrietatem ἐκ τοῦ βίου ἐξελάσας ἕκαστος e rebus humanis sustulerit 777. 22. ὃδ' ἄν ἔχοι δεῖξαι, πρὸς ὅτῳ τῶν βίων ἐστὶ τῶν μετρίων, ἢ τῶν καλῶν. quo in genere vitae probabili, aut etiam praeclaro, versetur aetatemque degat 785. 27. βίοις (fortunas) ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων ἐγχειρίζομεν 869. 25.

τέλος τοῦ βίου πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος finis rerum omnium ab homine superstite gestarum 1306. 25. ἐν τῷ καθ' ἑαυτοὺς βίῳ aetate sua 1479. 15.

βιοτὴ vocab. poeticum. μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστι θεῶν, καὶ πάντα κατορθοῦν ἐν βιοτῇ 322. 17.

βιοῦν vel βιῶναι] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τά σοι κἀμοὶ βεβιωμένα 315. 5. τὸν βεβιωμένον αὐτῷ βίον αὐτίκα δὴ μάλα ἐρεῖ λαμπρᾷ τῇ φωνῇ 403. 15. ποῖον οὖν ἐρεῖς βίον, ὃν οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὅ γε βεβιωμένος σοι τοιοῦτος ὢν φαίνεται 403. 24. γραμματεῖον, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἔνεστι 600. 17. εἴργοντες τῆς ἀγορᾶς τοὺς, οἷά σοι βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας 617. vlt. πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν 1389. 25.

βιωτὸς. vitalis. βιωτὸν οὐκ ἂν ἦν μοι τοῦτο ποιήσαντι durare in viuis haud queam. vita mihi futura sit haud tolerabilis 554. 5.

βλάβη] οὐ κολακαίας καὶ βλάβης καὶ ἀπάτης λόγος μεστὸς 151. 22. τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἁμαρτημάτων ὅταν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν. ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκεύασεν 801. 11. βλάβης [subaudi δίκην] λαχεῖν τινι actione damni iniuncti aliquem persequi 522. pen. φίλων ἀγαθῶν ἐστιν οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις, καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη 664. 20. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα ταῖς ὑμετέραις βλάβαις ἐπανορθοῦνται 1232. 13. οἱ περὶ τῆς βλάβης νόμοι sanciunt, vt damnum a volente illatum duplo luatur, ab inuito, simplo 527. vlt.

βλάβος ἐκτίνειν ἁπλοῦν et διπλοῦν 528. 2.

βλάπτειν] οὐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἔβλαπτε καὶ διέβαλλε 323. 23. ὅσα δὲ βλάπτει, τοῦτο ποιῶν, πρῶτον μὲν ἐμὲ, εἶτα καὶ ὑμᾶς, — 996. 4. est ergo illa actio βλάβης. ἄτοπον, ἁπάντων τὰ

ψευ

ψευδῆ μαρτυρησάντων, τὶς μάλισα ἔβλαψεν, ἀποφαίνειν 1117. 15.

Βλασφάνειν] τὴν ῥοδωνιὰν βλασφάνουσαν ἐκτίλλειν 1251. 27.

Βλασφημεῖν περί τινος 252. pen. λοιδορεῖσθαι δὲ ἐδεὶς ἐκώλυεν αὐτὸν καὶ βλασφημεῖν 406. 22. ἐδὲν φροντίζοντι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022. 16. ὅσα εἰς ἡμᾶς ἐβλασφήμησαν, quae probra et quas calumnias in nos proiecerint 1229. 5.

Βλασφημία] εἰ ἀνέλοιμεν ἐκ μέσου τὰς βλασφημίας, ἃς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ ποιοῦνταί τινες 141. 2. παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτούς 164. 10. τὰς — βλασφημίας ἄργῳ μετὰ δίκης καλῆς ἀπολύσασθαι 191. 10. ἀπάσαις αἰτίαις καὶ βλασφημίαις ἅμα τότε κεχρημένοι 237. 1. βλασφημίας κατά τινος ποιεῖσθαι 257. 22. ὑπὸ τῆς τοιαύτης χαλεπῆς βλασφημίας καὶ συκοφαντίας εἰς τοιούτους λόγους ἐμπίπτειν ἀναγκάζομαι 312. 19. μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς βλασφημίας ἅπασι, καὶ μάλισά γε σοι 317. 1. τὴν βλασφημίαν ἀντὶ τῆς χρείας τῇ πόλει καταλείπουσι 992. 11. βλασφημίαν ἔχει τινὰ 1259. 17.

Βλέμμα] πολλὰ ποιήσειεν ὁ τύπτων, ἂν ὁ παθὼν ἕνια ὧν ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537. 25.

Βλέπειν] προβάλλεσθαι δὲ, ἢ βλέπειν ἐναντίον, ἔτ' εἶδεν, ἔτ' ἐθέλει 51. 27. μηδ' εἰς τὴν εὐθεῖαν τοῦ τότε πολέμου βλέποντες ἐκτραχηλισθῆναι 124. 7. βλέπειν εἰς τὰ τούτων πρόσωπα τολμᾷν 320. 3. ἔξω βλέπειν ad amicitias extraneas respicere 332. 15. βλέπειν εἰς ὑμᾶς τολμήσει 403. 14. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας 577. 9. βλέποντες ὑμεῖς εἰς τοὺς μάρτυρας, καὶ πιστεύοντες οἷς ἔτοι μαρτυρήσωσι 1139. 18. ὁ γὰρ ἀπεγνωκὼς ὑμᾶς, οὐδ' ἑτέρωσε βλέπων, εὐδαμοῖ μετέσην 1471. 15.

Βοᾷν] καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι 172. 4. *Βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι* 232. 27. *ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δὲ ἀναλώσας, ἀλλ' ἐ σύ γε, ἀλλὰ βοᾷς μὲν ἔχων, παύσῃ δ' οὐδέποτε* 252. vlt *βοᾶν ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων ὥσπερ ἐξ ἀμάξης* 268. 12. *βοᾷν* et *κράζειν* copulantur. *βοῶν ἐ βάσκανος ἔτος καὶ κεκραγὼς* 271. 10. et sic etiam p. 294. pen. *διεμαρτυρόμενος τότ' εὐθὺς ἐμοῦ καὶ βοῶντος* 275. 8. *ὥστε μοι παρασάντας ἐνταυθοῖ βοᾶν εἶα πεπίθασι* 306. 20. *ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ* 306. 22. *ταῦτ' ἐχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅτι χρήματα εἴληφεν Αἰσχίνης* 377. 22. *βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰὼ, ἰὼ* 784. 19.

Βοηδρομιών. hoc menſe myſteria agebantur 29. vlt.

Βοήθεια] *ψηφίζεσθαι βοήθειαν* decernere auxilium mittendum 9. 16. *πολεμεῖν βοηθείαις* bellum ſic gerere, vt ſingulis quibusque locis ab hoſte oppugnatis identidem ſuccurratur, eoque periculo profligato, rurſus a bello deſiſtatur; tum, hoſte nouum impetum alibi faciente, rurſus illuc mittantur copiae hoſtem depulſurae, nulla militia continuata, ſed otii et armorum vicibus alternantibus 49. 1. *ἐ γὰρ ἐκ βοηθείαις χρωμένες* non aſſiduo milite, ſed copiis ſolummodo auxiliaribus, prout identidem neceſſitas quaeque repentina exigit, mittendis bellum gerentes, *οὐδέποτ' οὐδὲν τῶν δεόντων πρᾶξαι* 101. 12. 137. 7. *κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι* 118. 14. *ἀμελούμενα ἰδὼν καὶ ἀδεμιᾶς τυγχάνοντα βοηθείας* 133. 20. *παρὰ τῆς τύχης γεγονυῖα βοήθεια τοῖς ἀπόροις φθονεῖται* 141. 22. *ἡμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο* 231. 19. *περιεστήκασι τοῖς βοηθείας δεησομένοις δοκοῦσιν, αὐτοὺς ἑτέροις βοηθεῖν* 301. 8. *τὶς πολιτικὴ καὶ κοινὴ παρὰ σοῦ βοήθεια χρημάτων* subſidium pecuniarum *τοῖς εὐπόροις, ἢ τοῖς ἀπόροις* 329. 5. *βεβαιοῦντων ὑμῶν τὰς ἐν τοῖς νόμοις κατὰ*

τὰ

τὰ τῶν ἀδικέντων βοηθείας 539. 12. τὸ βιβλίον ἀδεμίαν ἔχει τοιαύτην βοήθειαν πρὸς τὲς θορυβέντας 1463. 19. ἔτυχεν, ἐκπλεκσῶν τριηρῶν, καὶ βοήθεια διὰ τάχες ἀποσελλομένη 1145. 3. τὴν συγγραφὴν, ἐν ᾗ ὑπὲρ τῶν δικαίων τὴν βοήθειαν ἔχομεν. die Urkunde unſeres Vergleiches, durch die wir hoffen zu unſerm Rechte zu gelangen 1287. 27.

βοηθεῖν] τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν, τὴν δὲ προσκαθεζομενος καὶ βοηθήσας ἠλευθέρωσε 193. 5. τὲς βοηθεῖντας ἑαυτοῖς τάτες νομίζειν εἶναι συμμάχες 209. 8. καὶ γὰρ νῦν ὁ κέκρικε βοηθεῖν ἐν ὁδενὶ τῶν μετρίων nunc enim non decreuit, amicis ſuccurrendo, Philippo aduerſari, dummodo conditiones quodammodo ſint tolerabiles 283. 6. περιεσήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκῶσιν, αὐτὲς βοηθεῖν ἑτέροις 301. 9. βοηθῶσι κάτω decurrunt deorſum ad opitulandum 883. 25.

βοηθὲς] βοηθὲς ἑαυτῷ ζητεῖν, ἐξὸν νῦν ἑτέροις βοηθεῖν 31. 3. τὲς θεὲς μεγίστες ἡμῖν ὑπάρχειν συμμάχες καὶ βοηθὲς 153. 3. τὲς τῷ γήρᾳ βοηθὲς λυμαίνη 733. 26. leges puta, poenas iis comminantes, ſi qui parentum ſenium inops contemtui habeant, eique ope pecuniaria et alimentis ſuccurrere nil curent.

βοήσεις eſt vitioſa lectio, fortaſſis pro ſinceriore βοῖσκας 531. 19.

βοίδιον] ἐὰν ὑμῖν βοίδια boues macras et annis confectas πέμψωσιν ἔτοι 37. 6.

βοιωταρχεῖν. honore Boeotarchi fungi 1378. 22.

βόρβορος] ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβορον 1259. 11.

βόσκημα] τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς βοσκήματα 299. 13. χάρακας καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα ἐκόμισε 568. 16.

βοσπόριχος forum Byzantii 256. 12.

βότρυς] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγων 314. 12.

βούλεσθαι] βέλομαι τόδ' εἰπεῖν citat Hermogen.

p. 245. 22. saepe post participium huius verbi, omissus est infinitiuus e praemissis a legente quoque tacite subaudiendus, vt p. 159. 7. τὰς βουλομένους. scil. ὑποδεχθῆναι. ὁ γὰρ ὑμεῖς, ἂν ἔτοι βέλονται, κοχάζεσθε, ἀλλ' ἔτοι, ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖ οἴωνται 176. 27. τὰ μὲν ἔν ἄλλα ὕστερον, ἐὰν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ, [scil. ἀκούειν, vel ἐὰν ὑμεῖς βέλησθε τᾶτο γίγνεσθαι, vel ἐμὲ τᾶτο ποιεῖν] λέξω 202 21. ἀπεδίδοτο τοῖς βουλομένοις. scil. με τᾶτο ποιεῖν. aut ὠνεῖσθαι. vendebat volenti cuique (scil emere.) 823. 21. νπποιὶ πάσχειν ὑπὸ τᾶ βουλομένου, [scil τιμωρεῖσθαι, vel κακῶς ποιεῖν, vel κολάζειν] ὅ, τι ἂν πάσχῃ, πλὴν θανάτᾳ 1374 7. vbi ὁ βελόμενος idem est atque ὁ τυχὼν. quicunque tandem. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βέλωνται. [scil. πράττειν] μέχρι γέ του αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208. 11. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, ὡς βεβούληται καὶ πρεσβεύηται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, ὅτως ἐᾶσαι χρήσασθαι 226. 11. ἂν βουλομένοις ἀκούειν ἢ τᾶτοις id est ἂν ἔτοι βέλωνται ἀκούειν 229. 4. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πείσουσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ [scil. αὐτὸν εἰς τὰς εὐθύνας ἄγειν] 291. 20. οὐχ ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, ἐδόκει δίκεσθαι 307. 4. πᾶς δ' εἰς τὸ μητρῷον βαδιεῖσθε, ἄν τι βέλησθε. scil. παρὰ τῶν νόμων μανθάνειν 799. 25. τὸ μὲν εὖ βέλεσθαι πάρεστι, τῆς δὲ τύχης συλλαμβανούσης καὶ τέλος γένοιτ' ἂν 1490. vlt.

βουλεύειν, βουλεύεσθαι] in actiuo. auctor alicui esse alicuius consilii. τῶν βουλευσάντων τὴν καταλῆψιν τᾷ ἱερᾷ 1347 22. ὁδὸν ἄτταν ἠτιβύκασαν οἱ βεβουλευκότες τῶν ταῖς χερσὶ πραξάντων 347. 24 b) in medio ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι. citat Hermog. p. 245. 12. ex or. pro corona. εἰ μὲν ἅπαντες ἄνθρωποι περὶ τῶν πραγμάτων οὕτω θασὶ χρῆσθαι τῷ βουλεύεσθαι, ὑμεῖς δὲ μετὰ τὰ πράγματα 57. 11. 139. 15.

15. ἐκ ὀλιγώρως ὑμᾶς εὑρήσει βουλευομένους 189. 10. δεῖ τὸς εὐτυχοῦντας περὶ τῶν ἀτυχούντων οἰκὶ φαίνεσθαι βουλευομένους τὰ βέλτιστα 196. 23. ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πεισθέντες 246. 26. ἐνδεχομένως βουλεύεσθαι 283. 5. ὑδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος 306. 2. ταῦθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν ἀπήειτε βεβουλευμένοι 306. 12. τῶν ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν 472. 2. ἐμαυτὸν σωφρόνως, μᾶλλον δ' εὐτυχῶς οἶομαι βεβουλεῦσθαι 538. 20. τὸν τῦ βουλεύσασθαι κακόν τι χρόνον ἀφείλετο 639. 11. δυοῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν πᾶσιν ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, ἐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2. μετὰ τῦ βουλεύσασθαι [id est βουλευσάμενος] ταῦτ' ἀδικεῖ, καὶ ἡ γνώμη διαμαρτών 734. 21. παραχρῆμα, ὑδὲ βουλευσάμενος. confestim, protinus, sine vlla deliberatione, aut haesitatione 970. 5. βουλευομένων ἐστὶν ἀκέσαντας ἃ γινώσκει τις σκοπεῖν 1425. 21. ἀρχὴ τῦ σκοπεῖν ὀρθῶς μὴ βεβουλεῦσθαι, πρὶν ἐξ ὧν δεῖ βουλεύσασθαι ἀκέσαι 1430. 11. ὡς ἄν τις χρήσαιτο δυνάμει, οὕτως ὑμᾶς χρῆσθε τῷ βουλεύεσθαι, ὀξέως. δεῖ δὲ βουλεύεσθαι μὲν ἐφ' ἡσυχίας, ποιεῖν δὲ τὰ δόξαντα μετὰ σπουδῆς 1432. 11. τί δήποτε οἱ κακῶς πράττοντες περὶ τῶν πραγμάτων ἄμεινον βουλεύονται, τῶν εὖ πραττόντων. 1450. 24. δὶς περὶ τῶν αὐτῶν ἀπέδωκεν ὑμῖν βουλεύσασθαι 1473. 5.

Βούλευσις praemeditata caedes, aut insidiae saltim structae. ex illa dictione fori attici *βουλεύειν τινὶ φόνον* necem alicui machinari. *γραφὴν βουλεύσεως διώκειν* actione caedis praemeditatae aliquem persequi 778. 19. cum actor reum ait *ἐκ βουλεύσεως φονεῦσαι*. id est *ἐπιβουλεύσαντα*. *ἂν ἕλῃ τὸν Ἀρίστωνα τῆς βουλεύσεως* 792. 2. Si coarguerit Aristonem, quod is, qui bene nosset aerarium se non esse, tamen sciens et volens, *wider beſſer Wiſſen und Gewiſſen*, ad aerarium se, vt debito-

rem detuliſſet. Eodem ſignificatu haec dictio accipienda quoque eſt p. 778. 19. Harpocr. ait *βουλεύσεως δίκην* apud Dem. eſſe, cum quis queritur, ſe ab aliquo praeter ius et fas in aerarios inſcriptum eſſe, in or. i. in Ariſtogit. h. e. p. 778. 19.

βουλευτήριον] *ἐπιστολή, ἣ νῦν ἐστιν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ* 85. 4. *τὰ παρ' αὐτοῖσιν αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν* 145. 16. *ἐὰν μὲν ἡ βουλὴ στεφανοῖ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀνειπεῖν τὸν στέφανον* 244. 2. *τὴν βουλὴν ἐκάλεσεν εἰς τὸ βουλευτήριον* 284 vlt.

βουλευτὴς] *τοὺς βουλευτὰς καὶ τοὺς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν* 1208. 5.

βουλευτικοὶ νόμοι de ſenatu praecipientes 706. 13.

βουλὴ] *πεποίηκεν ἡμῖν οὐκέτι περὶ τῶν δικαίων εἶναι τὴν βουλὴν* 74. 13. *σπουδῆς πολλῆς καὶ βουλῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα πράγματα προσδεῖσθαι* 123. 2. *ἐκ σπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις οὖσαν τὴν βουλὴν* 179. 22. *οὐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν οὐδαμοῦ βουλὴν* 292. 13. b) Senatus quingentorum, et adhuc reſtrictius, quinquaginta virorum in pryrania quaque praeſidentium. Plerumque ſic nude *ἡ βουλὴ* appellatur, interdum vero cum adiuncta definitione, vel ſuperenarratione *οἱ πεντακόσιοι*. multis in locis. *ὅπως ἡ βουλὴ συναχθῶσι* pro *συναχθῇ* aut ibi *βουλὴ* accipitur pro *οἱ βουλευταὶ* 249. 20. *ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων* 397. 16.

βούλημα] *παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βουλήματα λαβὼν* 805. 21. prout vos identidem videat, aut acerbiores, aut remiſſiores, ita aut ſaeuiora, aut leniora ſuadens. *ὅπερ ἦν τούτοις βούλημα* 1109. 15. id quod illi ſtudebant.

βούλησις] *μέγα ὑπάρχει τοῖς τοιούτοις λόγοις ἡ παρ' ἑκάστου βούλησις* 33 pen. *ὅπου πατήρ ἐστι, καὶ υἱεῖς ἄνδρες, τυχὸν δὲ καὶ τούτων παῖδες, ἀνάγκη ἐνταῦθα πολ-*

πολλὰς καὶ μηδὲν ἐμοίας εἶναι βελήσεις 796. 19. ἐκ προαιρέσεως καὶ βουλήσεως τῶ διαμαρτυρῆντος 1097. 22. κατά γε τὴν τῶ διαμ βούλησιν 1098. 8. τὴν ἑαυτῶ βέλησιν νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὑπολαμβάιειν 777. 23.

βῶς ἔτρεφε πολλὰς, τιμὴν ἐδενὶ δὺς 426. 2.

βοώνης erat genus magistratus, cui demandata erat cura boues coemendi in ludis mactandas publice 570. 7.

βραβεύειν] τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν. dispensare 36. 7. πῶ τὸ δημοκρατεῖσθαι φανεῖται, τῆτον τὸν τρόπον ὑμῶν ταῦτα βραβευόντων. vobis ad hunc modum ius aequum administrantibus 1231. 19.

βραβευτὴς] πότερον αὐτοὺς εἶναι βραβευτὰς, ἢ πεῖσαί τινας ἑτέρους [scil. εἶναι, vel γενέσθαι βραβευτὰς] arbitros, disceptatores litis 163. 16.

βράβης poëtice idem, quod βραβευτὴς. ἀλλ' αἴδην κοινὸν ἔθεντο βράβην 322. 11. constituerunt ipsi sibi Orcum communem praemiatorem, qui cuique locum tempusque et ordinem mortis gloriosae attribueret.

βραδὺς] ἡσύχιον ἢ καλοκἀγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι 777. 5. ὁ Σόλων τοῖς ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε τὰς τιμωρίας 801. 20.

βραδύτης] τὰς ἐκκλησίᾶς βραδυτῆτας, ὄκνους — εἰς ἐλάχιστον συστεῖλαι 308. pen.

βραυρωνόθεν 1264. 20.

βραχίων] ὕφαιμοι βραχίονες 1157. 2.

βραχυλογίας exempla. v. indicem grammaticum.

βραχὺς] τὶς ἔτω δυσυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τάφους, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος προίεσθαι βουλήσεται 187. 8. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι 343. 2. ἐν βραχέσι διεξελθεῖν πειράσομαι 594. 8. ἐκ βραχείας οὐσίας λειτεργῶν 841. 1.

βρέχειν] κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηρανομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους 1278. 22. τὰ γε βρεχθέντα ταῦτα ἦν 1279. 2.

βρόμιος Bacchus. ἰσάναι ὡραίων βρομίῳ χάριν 531. 5.

βροντὴ] ὕδωρ [scilicet πολὺ καὶ σφοδρὸν] καὶ βροντὰς, καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι 1213. 27.

βρόχος] ἐν βρόχῳ in der Schlinge τὸν τράχηλον ἔχων νομοθετεῖ 744. 6. ἐπισπασθέντος βρόχῳ 744. 9.

βρυτιάδης. tribulis e tribu *βρυτιὰς* 1365. 8.

βρωτὸς. vescibilis, accommodatus pastui humano. μὴ πυρὸς, μὴ λύχνου, μὴ ποτοῦ, μὴ βρωτοῦ, μηδένα τούτων κοινωνεῖν 789. 3.

βύρσα] προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας 910. 9.

βωλὰ dorice pro *βουλὴ*. ἐκ τᾶς βωλᾶς λαβὼν ῥήτραν 255. 21. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον 256. 8.

βωμὸς διὸς ἑρίου 86. 16. χάριτες βωμὸν ἱδρύσαντο καὶ δῆμος Ἀθηναίων 256. 25. καὶ ταῦτα ἀπὸ τοῦ βωμοῦ φέρουσα τὴν ψῆφον ἔπραξε 271. vlt. iudices vbi sanctissima religione ad ius aequum dicendum adstringendi essent, calculos, quos in cistulas, alteram absoluentem, alteram condemnantem, essent coniecturi, de ara, in qua exta fumarent, aufferebant, quae erat summa religio. κνισσᾷν βωμοῖσι 531. 6. βωμοὶ δίκης καὶ εὐνομίας καὶ αἰδοῦς κάλλιστοι μὲν καὶ ἁγιώτατοι οἱ ἐν ἑκάστῃ ψυχῇ καὶ φύσει 780. 22. ἀπάγειν ἀπὸ τοῦ βωμοῦ τὸ ἱερεῖον 1054. 6. vbi ara Iouis Phratrii designatur, vt e versu 10 constat. ἐκ ἐθελήσας ἅπτεσθαι τοῦ ἱερείου, ἐὰν ἀπάγειν τοῦ βωμοῦ 1078. 21.

γᾶ dorice pro *γῆ*. ἔγκτασιν γᾶς διδόναι καὶ οἰκιᾶν 256. 7.

γαῖα poetice pro *γῆ*. γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλπους τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα 322. 14.

γαλεάγρα citat ex oratt. in Aristog. Iulius Poll. X. 155.

γαμεῖν]

γαμεῖν] γάμῳ, legitimis ceremoniis, rite, γεγαμηκὼς cum domum duxisset futuram matremfamilias τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα pellicem 1002. 12. συνέβη μοι, δεηθέντος τοῦ πατρὸς, ὀκτωκαιδεκέτη γῆμαι 1009. 13. ἐπεπύσμην αὐτὸν ὅτι ἂν ἔαν γεγαμηκὼς 1150. 23.

γαμηλία, scil. θυσία. epulum, quo nouus quisque maritus Athenis curiales suos nomine nouae suae nuptae excipiebat, quod epulum si curiales haud aspernarentur, erat id testimonium nouam nuptam curia receptam, eiusque conditionem et iura conditioni et iuribus reliquarum matronarum illius curiae exaequata esse. τῶν Φρατόρων, οἷς τὴν γαμηλίαν εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς [subaudi τῆς ἐμῆς] ὁ πατὴρ. [scil. ὁ ἐμὸς.] 1312. 12. 1320. 13.

γάμος] ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεθημερινοῖς γάμοις χρωμένη 270. 10. significat, matrem Aeschinis meretricem fuisse, prostitisse in fornice ad horam nonam, h. e. post meridiem. γάμῳ γαμεῖν. rite, legitime, in propatulo, non furtim, per nefas, in matrimonium ducere 1002. 12.

γὰρ vtique, cum aduersario id concedimus, quod ille arguit. δίκας ἰδίας δίδωσιν ὁ νόμος ἐμοὶ καὶ γραφὴν ὕβρεως. δίδωσι γὰρ. dat vtique, sine omni dubio 523. 18. eleganter redundat initio orationis obiurgatoriae. τοιοῦτοι γάρ ἐστε, ἄνδρες Ἀθηναῖοι. ἐ γὰρ ἐξέρχεσθε 579. 25. τοιοῦτος γάρ εἰ, μειδία. ὑβριστὴς γάρ εἶ — 580. 7. initio ponitur orationis eius, qua quis causam, aut suam, aut alterius, excusatum defensumue it. ἀδὲ τοῦτό γ' ἂν εἴποι τις. νὴ δί', ἀμυνόμενος γὰρ ὑπὲρ τοῦ μὴ παθεῖν ἐποίες τι κακὸν. ἀκ ἔστι τοῦτο 675. 23. vbi respondet latino *Atqui*. ponitur initio tractationis, h. e. cum orator a praefatione transitum faciens in ipsum argumentum propositum declarandum ingreditur, respondet latinis *igitur*, aut *nempe*, *scilicet*, *nimirum*.

rum ἐγὼ γὰρ, ὦ ἄνδρες 701. 23. ἢ γὰρ per modum ſannae ſaepe interiicitur, vt noſtrum *nicht wahr?* tu infitiari audebis? ὅμοιόν γε. ἢ γὰρ; 616. 16. καλά γε, ἢ γὰρ; ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα 673. 19. εὖγε γε. ἢ γὰρ; 674. 14. et alibi ſaepiſſime.

γαστὴρ] τῇ γαστρὶ μετρεῖντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324. 24.

γαυριᾶν] εἰ ταύτῃ γαυριᾷς, ἐφ' ᾗ σ' ἔτεκεν σε προσῆκεν 308. 6.

γειτνιᾶν 1272. 19. 1278. 14.

γείτων] ὁρᾷ τῆς τῶ γείτονος [ſcil. οἰκίας] ὠδὶν σεμνοτέραν 175. 2. ἐκ ὧν χαλεπώτερον ὠδὶν, ἢ γείτονος ποιηρῶ καὶ πλουσίκτω τυχεῖν 1272. 2.

γελᾶν] ἀσμάτων, ὧν εἰς τὸς συνόντας ποιοῦσιν ἕνεκα τῶ γελασθῆναι 23. 22. γελάσαι καὶ θορυβῆσαι καί ποτ' ἐλπίσαι μετέδωκαν ὑμῖν 1459. 23.

γελοῖα δάκρυα 577. 11.

γέλως res riſu et contemtu digna. ἐπεὶ νῦν γε γέλως ἔστ' ὡς χρώμεθα τοῖς πράγμασι 47. 6. 136. 23. γέλως, ἂν ἐμελογῆ [ſcil. εἰληφέναι] 121. 8. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες 151. 19. πλείων ἐστὶ γέλως τῶ μηδενὸς. maris eſt ridiculum, quam ſi nihil dent 185. 18. χλευασμὸς, ἢ γέλως, συμβὰς τῇ πόλει 254. 3. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364. 3. νῦν δὲ γέλως, ὅτι ἄδεια 428. 22. ἐκεῖνα μὲν ἐστι φοβερά, καὶ προγοίας καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενα, ἐφ' οἷς δὲ σὺ ἐκείνους ἔκρινες, γέλως 435. 15. κομιδῆ γέλως ἐστὶ κατηγορεῖν αὐτῶ τοιοῦτ 447. 27. γέλως ἂν εἴη ὁπόθεν. tantundem ſit, ac ſi infanti, aut ſatuo illudas; aut ludum puerilem *blinde Kuh* dictum 602. 5. εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν πειράσεται 1261. 12. ἐκ ἂν ἐλαβεν ὑμῶν ὠδίνα γέλως, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, γύναι εἰλκομην ἐγὼ 1263. 9.

γεμί-

γεμίζειν nauem alienam, γεμίζεσθαι ſuam onerare mercibus exportandis 466. 28. γεμίσας τὴν ναῦν ξύλων καὶ χαράκων καὶ βοσκημάτων 569. 4. γεγεμισμένης ἤδη τῆς νεὼς μᾶλλον τῶ δέοντος 910 8. γεμίσας ναῦν μεγάλην σίτου. 917. vlt.

γενεὰ ἡ κατὰ τὸν παρόντα χρόνον ſeculum hoc hominum nunc aetatem agens 1390. 25.

γενητὸς (vno aut geminato ν). γενηταὶ erant, quibus eadem ſacra Apollinis Patroi et Iouis Hercii communia eſſent 1319. 27. poterant e multis diuerſis demis eſſe 1365. pen.

γενναίως] ταύτης [τῆς μελέτης] τὸς καρπὸς ἔδει καλὸς καὶ γενναίους καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι 328. 18. τὴν τῶ γενναίω καὶ τῶ πρωτείω προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν 331. 24. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251. 22.

γενναίως] φέρειν δ', ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῶ, γενναίως 258. 24. γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς τοῦτο χειροτονεῖτε 1466. 25.

γένος] εὔχεσθε αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363. 23. γένος ἔκ ἐστι φιλίων καὶ πολεμίων 638. 3. διαμεῖναι κατ' ἐξωλείας αὐτῶ καὶ γένει καὶ οἰκίαις 642. 15. videntur γένος et οἰκία differre hactenus, vt γένος ſint in deſcendente ſtirpe neceſſarii, liberi, nepotes, οἰκία in aſcendente, vt pater, auus, et collaterales, vt fratres, ſorores, conſobrini. γένος item et παῖδες differunt. hi videntur liberi ex te nati eſſe, illi nepotes et his etiam remotiores. aut, ſi mauis, cognati collaterales 642. 25. γένος item eſt ſors naſcendi, vt ſi quis ciuis Athenienſis natus ſit. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις ἐδὲ ἓν πλῆθος χρημάτων ἀντὶ τῶ γένους καλὸν ἐστιν 953. 24. ἃ δὲ ἐδ' ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις ἐστὶν, ἐδ' ἐκείνω [vtpote facticio] δεῖν οἴομαι παρὰ τὸς νόμους γενέσθαι 628. 8. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, [ſcil. τῶν πατέρων,

ὧν νο-

ὧν νομίζονται εἶναι] 1022. 16. vbi γένει idem valet, atque γόνῳ, item in illis, ἅτε γένει τῷ τετελευτηκότος υἱὸς ὤν 1081. 6. ab ipso procreatus 1088. 7. γένος paraphraſtice vſurpatur. τὸ τῶν διαμαρτυριῶν γένος. pro αἱ διαμαρτυρίαι 1098. 6. τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν τοῖς ἐγγύτατα γένει προσήκαττε 1100. 7. τὴν παρ' ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μή τινα ὥσπερ [ἱερωσύνην] ἐκ γένους velut honorem aliquem generi adhaereſcentem, omnibusque ex illa gente oriundis ipſo natiuitatis iure competentem, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα λέγουσιν ὑπάρχειν 1427. 15.

γεραιαί, aut γεραραί, vel γερειραί (nam de vero exarandi modo diſputatur) mulieres ſacerdotio Bacchi conſecratae, quae in officio Baſiliſſae, ſeu reginae ſacrorum, erant. ἐξώρκωσε τὰς γεραιὰς τὰς ὑπηρετούσας τοῖς ἱεροῖς 1369. vlt. 1371. 16. 1372. 1. ἔρκος τῶν γεραιρῶν 1371. 22.

γεραίρειν] τὰ θεόγνια καὶ ἰσβάκχεια γεραίρω τῷ διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια 1371. 24.

γέρας τοῦτο οἱ πρόγονοι ὑμῖν ἐκτήσαντο 130. 8.

γερουσία ſenatus apud Spartanos. ἐπειδάν τις εἰς τὴν καλεμένην γερουσίαν ἐγκριθῇ 489. 19.

γέρρον] τὰ γέρρα ἐνεπίμπρασαν crates vimineas, quibus contectae ſeptaeque erant tabernae inſtitorum in foro Athenienſi ſcruta venalia habentium 284. 24. τὰ γέρρα ἀναίρειν incipere tabernas conſtruere. *die Buden anfangen aufzubauen* 1375. 19.

γεύειν. γεύεσθαι] τὰς γευομένας κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782. 15. ἄρτι μοῦς πίττης γεύεται 1215. 10.

γεωμετρία erat in artibus liberalibus, quibus iuuentus graeca ſoleret imbui. τῆς γεωμετρίας καὶ τῆς ἄλλης τοιαύτης παιδείας ἀπείρως ἔχειν αἰσχρὸν 1414. 16.

γεωργεῖν rei ruſticae operam dare. τοὺς γεωργοῦντας ὑμῶν πλέον ἂν οἴομαι ζημιωθήσεσθαι 17. 2. γῆν συνεω-

εωνημένει γεωργήσουσιν, ὅσην ὐδ' ὄναρ ἤλπισαν πώποτε 175. 11. *κτήματα ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων* 239. pen. *εἶτα γεωργῶν ἐκ τότων καὶ σεμνὸς γέγονας.* arator, id eſt dominus ingentium fundorum 442. 6. *γεωργοῦντες* ſeduli in exercenda re ruſtica *καὶ φειδόμενοι* 613. 16. 753. 21. *ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται.* haec agitat, haec exercet, veluti colonus rus, et mercator mare, et opifex artem, quam didicit, vt inde victitet 794. 22.

γεωργία] *γεωργίαν παμπληθεῖς* 386. 5. *ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη* tota res ruſtica expilata et denudata fuit ſupellectile ruſtica 872. 11.

γῆ] *ἔτε τὴν γῆν* [*ἠσχύνοντο*] *πατρίδα ἔσαν, ἐφ' ἧς ἔσασαν* 426. 20. *ἐὰν ἡ γῆ μὲν ἄνω, τὰ δὲ ἄσπρα κάτω γένηται* 792. 21. *ὅτῳ μήτε καρπὸν γῆ φέροι, μήτε ἀποθανόντα δέξαιτο* 794. 26. *ἐπὶ γῇ καὶ συνοικίαις δεδανεικὼς.* *der ſeine Capitalien auf liegende Gründe und auf Häuſer in der Stadt ausgethan hat* 946. 6. *ἡ γῆ* rus, villa, *ἔχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν* 1225. 12.

γηθεῖν laetari. *γεγηθὼς καὶ λαρυγγίζων* 328. 1. *ἐκ ἐπὶ τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι φαύδρος ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι* 332. 8.

γῆρας] *τὸς τῷ γήρᾳ βοηθὸς λυμαίνῃ* 733. 26. *διωμόσατο ἐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανά* 1204. 22. *γῆρας καὶ φυγὴν* [id eſt *φυγὴν ἐν γήρᾳ*] *ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων* 1484. 3.

γηράσκειν] *τὰς ἡμετέρας θυγατέρας, μελλήσας δ' ἔνδειαν ἀνεκδότες ἔνδον γηράσκειν* (vel *γηράσειν* potius) *περιορᾷ* 1124. 7.

γηροτροφεῖν] *γηροτροφήσονται* [pro *γηροτροφηθήσονται*] *περίβλεπτοι* 1399. 17. *γηροτροφεῖ τὸν ἑαυτῆς πατέρα ἕτω* 763. 15.

γηροτρόφος] *ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων* 1400. 16.

γίνε-

γίνεσθαι esse, vel fieri. nasci. contingere, competere. effici. consequi. θαυμάζω, εἴ τῷ ποτε ἀνθρώπων γέγονεν contigerit, datum fuerit, ἢ γενήσεται, ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορῆσαι πρὸς ἃ δεῖ 33. 25. ὑμῶν αὐτῶν γενομένους. vestri factos, hoc est compotes et iuris vestri factos, libertati vestrae restitutos, ad sanitatem mentis reuocatos 26. antep. εἰ βούλεσθε ὑμῶν αὐτῶν γίνεσθαι si vultis vestrae spontis esse, h. e. res vestras pro arbitrio vestro agere, non alienae fidei periculo committere. 42. 10. αἰσχρὸν, ὕστερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τίς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι 128. 16. δέον παρὰ τοῦτο γίνεσθαι, quod oportebat fieri nisi hoc obstaret. 140. 25. γεγόνασι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι 145. 10. τὶ γένοιτο νεώτερον, ἢ μακεδὼν ἀνὴρ καταφρονῶν ἀθηναίων 157. 1. ἐν πολέμῳ οὐκ ἴσῳ γενησόμεθα 179. vlt. περιιδεῖν et περιορᾶν γιγνόμενα, insuper habere et aequo animo pati aliquid fieri 246. 8. et 14. οὐδ' εἰ γέγονεν οἶδα. Simulo prorsus ignarum, id vnquam euenisse 248. 6. ἅμα ἀθηναῖος καὶ ῥήτωρ γέγονε 270. 22. οὐδ' ἂν εἴ τι γένοιτο nullo pacto, ne si accideret quidem, quodcunque tandem futurum esset. vtcunque sors caderet. *Schlechterdings, durchaus, in alle Wege, es komme damit auch wie es wolle* 284. 17. 497. 27. 971. 9. οἱ ὅρκοι ἐγίγνοντο ἐν πανδοκείῳ, αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 390. pen. ἀφ' οὗ γεγόνασιν ἄνθρωποι, καὶ κρίσεις γίγνονται, οὐδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἐάλω 408. 9. τὰ μὴ γενόμενα οὐκ ἔστι ποιῆσαι (scil. λόγῳ) γεγενῆσθαι 1471. 1. b) nasci. ἡγεῖτο γὰρ ἕκαστος αὐτῶν, οὐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι se natum, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι 296. 16. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως καὶ βεβιωκέναι φιλοτίμως αὐτοῖς συμβέβηκεν 1389. 23. c) contingere, competere, pro sua legitima, rata parte. *zukommen, gebühren.* ἀντὶ τῶν ἑαυτοῖς γιγνομένων loco emolumentorum

rum sibi conuenientium, aut partorum, oblatorumue 67. 27. inde τὸ γιγνόμενον competens, exsistens, consequens, id quod e certis praemissis colligitur, e numeris in summam collectis exsistit, in quemque pro rata sua portione venit. *der Beytrag.* ἐκ δὲ τῶν ἐμῶν τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν οὐσίαν ἔδει τιθέναι dependi oportebat id, quod pro modo facultatum cuiusque in eum veniret 261. 1. τὸ γιγνόμενον τίμημα mulcta cuique crimini competens, maior identidem minorue, prout crimen aut maius, aut minus est. ἀντὶ τοῦ ΤΙΜΗΜΑΤΟΣ γράψας ΤΟ ΑΡΓΥΡΙΟΝ, ἀντὶ δὲ τοῦ ΤΟ ΓΙΓΝΟΜΕΝΟΝ, Ὃ ΩΦΛΕ 726. 26. vt si quis aerarium sacrum depeculatus sit, mulctam decuplam dependat, sin autem aerarium publicum, solummodo duplam. quod hic τὸ γιγνόμενον appellat, id p. 729. 8 appellat τὰ προσήκοντα, *die Gebühr.* τὸ γιγνόμενον ἀργύριον κατὰ τὴν συγγραφὴν *was einem an Gelde nach dem schriftlichen Vertrage zukommt, wird, und werden muss* 926. 1. vt paulo post, v. 25. ipse exponit, ὃ δεῖ γενέσθαι τοῖς δανείσασι κατὰ τὴν συγγραφὴν. ἐ δικαίαν, οὐδὲ γιγνομένην χάριν ἀξιώσουσι κομίζεσθαι 992. 3. e promeritis eorum exsistentem, consequentem, ipsis debitam. τῶν γιγνομένων δὲ ἐκεῖνα [scil. τἀναλώματα] τιμῶν ἀξιῶν ἑαυτοῖς μετεῖναι ex illis impendiis exsistentium eaque consequentium 1230. 8. γίγνεσθαι confici e numeris collectis in summam, exsistere. τῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι στατήρων γίγνονται τρισχίλιαι τριακόσιαι ἑξήκοντα. 120 stateres efficiunt drachmas atticas 3360. seu aequiualent illis. 914. 14. τὰ πράγματα et τὰ γιγνόμενα inter se copulantur. vt 98. 14 et 111. 17. quod aut est ἐν διὰ δυοῖν, pro ἐν τῷ γίγνεσθαι τὰ πράγματα in gestu rerum, aut τὰ γιγνόμενα sunt euenta fortuita, τὰ πράγματα autem, τὰ ἀπὸ προαιρέσεως, quae studio et opera hominum fiunt, aut τὰ γιγνόμενα sunt sequelae

τῶν πραγμάτων et effectus eorum. πρός τινι γίγνεσθαι animum ad aliquid attendere, ſtudium in id conferre, totus in aliqua re elaboranda eſſe. πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν περὶ ὧν νῦν λέγω, γένησθε 287. 4. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν ἑλλήνων nempe in hoc verſabatur ſalus Graeciae, momentum rerum graecarum in hoc erat poſitum. per hoc ſtabat, vt res graecorum ſic eſſent, ſeciusue, ſiue hoc eſſet fieretue, ſiue minus 305. 3. γεγενέσθαι τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς quorundam infortuniis vſorum 533. 4. χρήματα ἐγίγνετο ex kam Geld ein. ampla redibant vectigalia 141. 13. τῶν κριθῶν, καὶ τοῦ οἴνου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς γιγνομένων reliquorumque vectigalium ex illo rure redeuntium 1046. 15. περὶ τὴν γενομένην συμφορὰν [μάτην ἐν σπουδῇ] γενόμενος ἄνθρωπος 788. 26.

γνώσκειν] decernere, ſtatuere, apud animum ſuum pro rato et certo habere. ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν, ἐγνωκὼς ἔσαι 13. 13. εἴ τις αὐτῶν ἀφέλοι τὸ γιγνώσκεσθαι hoc, quod noti cuique ſint, a quoque ſtatim no citentur, καὶ τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικῶς 202. 10. 1424. 1. ἢ λέγω τοὺς δημοτικούς, ἀλλ' ὃ τοῖς πράγμασι καὶ τοῖς πολιτεύμασι γινωσκομένους 268. 12. τὰ δίκαια γνῶναι καὶ τὰ προσήκοντα aequas et congruas ſententias pronunciare (de iudicibus) 416. 3. et alibi. τοῦτον οὐδ' ὃν γέγονεν εἰδὼς, οὐδ' ἐγιγνώσκων. quo tempore ne natum quidem hunc Midiam noram, h. e. ne nomen quidem eius fando inaudiueram, aut, etiamſi audiuiſſem, tamen non noſcitabam. ſo kannte ich ihn doch von Perſon nicht 539. 25. γινωσκόμενοι ἐπὶ τὰ χείρω partem in peiorem cogniti 851. pen. τὴν ὕστερον παρανόμως γνωσθεῖσαν δίκαιαν ἐγὼ κυρίαν εἶναι. decilam, diſceptatam 903. 11. γνῶναι δὲ ἰδόντα ἕτερον alterius, quem fortuito tibi oblatum videris, obſeruare, notare vitia καὶ

ἐπιπλή-

ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον 983. 2. ἡ γνωσθεῖσα διαλλαγὴ ὑπὸ τῶν διαιτητῶν. conditiones reconciliationis, quas arbitri litigantibus tulerunt, aequas censentes 1360. 23. φεύγων τὸ γνωσθῆναι das dafür bekannt werden, famam adipisci, nobilitari ποιεῖντά τι τῶν ὑμῖν συμφερόντων studio faciendi aliquid e re vestra 1481. 8. ἔχ οἵος τ' ἦν ἐμμένειν, οἷς ἐκεῖνοι γνοῖεν 1032. 8. ἂν μὲν ἃ χρὴ περὶ ὑμῶν γινώσκῃ κερσεβλέπτης 658. 23. ita se erga vos gerat, eo sit animo, iis moribus, quibus par est eum esse. opponitur enim ei ἂν δ' ἀλόγως ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ. ἐγνωσμένες pro ἐγνωκότας 303. 27.

γλαυκοθέα] τὴν μητέρα σεμνῶς πάνυ Γλαυκοθέαν ὠνόμασεν 270. 24.

γλίσχρος] ἃ μὲν οἰκοδομεῖτε καὶ κονιᾶτε, ὡς μικρὰ καὶ γλίσχρα, αἰσχύνη λέγειν 689. 25.

γλίσχρως καὶ μόλις ἀπειληφότι 977. 25.

γλίχεσθαι] ταὐτ' ἦν, ὧν μάλιστα ἐγλίχετο 62. 25. πράξαντες, ἃ πάντες μὲν ἀεὶ γλίχονται λέγειν, ἀξίως δ' εἰπεῖν ἀδεὲς δεδύνηται 68. 18. τῆς μὲν εἰς τὸ παρὸν τιμῆς ἐμὲ ἀποστερῆσαι γλίχεται 297. 4 τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς γλιχομένοις, καὶ μὴ προδεδωκόσι ταύτην 411. 24.

γλῶττα] ἀποστρέφειν τὴν γλῶτταν 406. 4. ἀλλ' ἐκ φόβου τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει 418. 26.

γνάθος] τὰς γνάθους φυσῶν 442. 16.

γνήσιος] ἀλλ' ἦν ἀπὸ γνησίων γε ὄντων τῆς ἑλλάδος ἠδικεῖντο 118. 24. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς γνήσιος ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς διώκει τι μὴ καλῶς 118. 26. γνήσιος παῖς proprie est ὁ γένῳ γεγονὼς natus et procreatus ab aliquo, qui opponitur τῷ ποιητῷ factitio, adoptato 1095. 5. differt a κυρίως γνησίῳ ab eo, qui pro γνησίῳ adscitus et declaratus fuit ab aliquo, penes quem eius rei κῦρος, potestas fuisset. ibid. ἀδύνατόν ἐστιν υἱὸν γνήσιον ἐγκαταλιπεῖν, ἐὰν μὴ γένῳ γεγονὼς ᾖ τινι 1099. 19. γνήσιοι ingenui liberi quonam a patre,

et quanam a matre, et quibusnam a ſponſoribus viro deſponſa naſcantur, exponitur p. 1134. γνήσιοι γόνῳ τῆς πατρίδος πολῖται ſunt ciues indigenae, aborigines, quatenus opponuntur τοῖς ἐπήλυσι et adſcriptis ciuitati 1390. 9. ὡς υἱὸν ὄντα γνήσιον τοῦ τετελευτηκότος πολλὰ ἔτη ἤδη. quaſi genuinus ſit filius eius, qui multis ante annis deceſſiſſet, quam hic naſceretur 1093. 2.

γνησίως. vere, bona fide, reapſe. τοὺς γνησίως μετέχοντας τῆς πόλεως 1353. pen. τίς ἐστιν, ὅστις εἰς ταύτην τὴν τάξιν ἑαυτὸν ἐθελήσει γνησίως ὑμῖν δοῦναι 1482. 14.

γνώμη alias eſt id, quod cuique videtur, placet, cui ſtudet, quod ſentit et appetit, quo animus fert, alias forma cogitandi, ratio conſiliorum, mens, alias exſpectatio. ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ. ſecius, quam velis 14. 3. τοῦτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ τὴν γνώμην γεγονὸς 15. 14. ὅτι ταῖς γνώμαις ὑμεῖς ἀφεστήκατε τῶν πραγμάτων 131. 7. οὐδεὶς οὕτως ἄθλιος, οὐδ' ὠμὸς τὴν γνώμην 142. 19. προθεῖναι facultatem dare περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι 169. 12. ἠποκεῖσθαι τοῦτο τῇ γνώμῃ propoſitum eſſe atque infixum menti, vt ratum et certum ſcitum 179. 6. οὕτω διακεῖσθαι τὰς γνώμας ὑμᾶς 182. 3. οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμαυτοῦ γνώμης μόνον, ταῦτα συμφέρειν ὑπολαμβάνων 281. 16. ταῖς ἑτέρων ἐπακολουθεῖν γνώμαις 284. 8. μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων 287. 1. ὁ μὲν γὰρ [ὁ σύμβουλος puta] πρὸ τῶν πραγμάτων γνώμην ἀποφαίνεται 291. 18. τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει 309. 27. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι. per ſyneſin pro ψῆφον θέσθαι, ἢ γνώμην ἀποφήνασθαι 362. 1. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένου 390. 6. τὸ τῆς γνώμης ἀνενέγκατε πρὸς ἅπαντα τὸν νόμον. locum hunc de γνώμῃ, hoc eſt de analogia et aequitate aeſtimationis, referte ad vniuerſam legem

493.

493. 1. ἐπειδὴ τὴν ἀναιδῆ αὐτῷ γνώμην ἐνέπλησεν 543. 24. γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ δικάσειν ὀμωμόκασιν 652. 25. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα [id est δόξασις] ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσωσι, παρίσταται. visum illud mentis, quod sententiam pronuntiandam concipit quasi et format in mente, exsistit ex iis, quae auribus accipiuntur 652. 26. γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν 716. 3. γνώμην ἄλλην εὐθέως ἔλαβε. er hat sich gleich anders besonnen 889. 10. περὶ ὧν μὴ ὦσι νόμοι, [περὶ τούτων] γνώμῃ τῇ δικαιοτάτῃ ὀμωμόκατε δικάσειν. nach eurem besten Wissen und Gewissen, nach eurer Erkenntniss, mit möglichster Beobachtung der Billigkeit und des Rechtes 1006. 26. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτάντα, qui vestro suffragio exciderit, caruerit 1048. 21. τῆς γνώμης τῆς τῶν τοῦτο παθόντων τὸ ἔνοχος εὑρήσομεν 1434. 23.

γνωρίζειν noscitare. γνωρίσας τὰς ἀποψηφισαμένας 800. 6. vsu, familiaritate cognitum habere. 924. vlt. ὁπόθεν δήποθεν ἐγνωρισμένοι quacunque tandem ratione cum eo conciliati 925. 5. προσηγορίας ἔχοντες, αἷς ὑπὸ τῶν ἐν τῷ γένει γνωρίζονται 1390. 26. ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα νῦν ἡ τῶν οἰκείων καὶ φίλων μνήμη 1393. 27.

γνώριμος] ἐξ ἀνωνύμων καὶ ἀδόξων ἔνδοξοι καὶ γνώριμοι γεγένασι 106. 7. οἱ γνωριμώτατοι ἐν ταῖς πόλεσι καὶ προεστᾶναι τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι 424. 7. γνώριμόν σε ποιήσαντας ἀντ' ἀνδραπόδου 1123. 23. διαφθεῖραι χρήμασι τὰς ἐν ἑκάστῃ τῶν Ἑλληνίδων πόλεων γνωρίμους 1468. vlt. γνώριμα καὶ πιστὰ αὐτῷ ἀκούειν 189. 18. ἔσται δὲ βραχὺς καὶ γνώριμος ὑμῖν ὁ λόγος 34. vlt. noscitabilis, h. e. probabilis, quem vt primum audieritis, ita statim arripietis, et recordatione in eum deuenietis, atque probabitis, tanquam dudum vobis notum et probatum, vt hominem vsu multo nobis cognitum, quam primum aspicimus, rursus noscitamus.

γνωρίμως. perſpicue, plane, dilucide ad intelligendum. ἁπλῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως γνωρίμως (noſcitabiliter) γεγράφθαι 722. 15. γνωρίμως ἔχέ μοι καὶ πάλαι. familiariter me vſus eſt 1247. 14.

γνῶσις ſententia a iudice pronuntiata, edictum 79. 1. 544. 2. 711. 14. 725. 14. 778. 17. 802. 8. 899. 17. 949. 16. κατὰ γνῶσιν διαιτητοῦ ὑμέτερος πολίτης γεγενημένος 1020. vlt. ἀπόφασις ἐπὶ διαιτητοῦ, ἣν καὶ γνῶσιν καλεῖ Δημοσθένης. Iulius Pollux. II. 129.

γόης] δεινὸν καὶ γόητα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ὀνομάζων 318. 1. ἄπιστος, γόης, πονηρὸς 374. 20. γόης ἔτω θαυμάσιος 854. 4.

γοητεία] τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι — εἰσὶν ἐφ' ὑμᾶς κατεσκευασμέναι 1458. 18.

γοητεύειν] γοητευθέντα καὶ φενακισθέντα τῇ περὶ τἄλλα Φιλανθρωπίᾳ 373. vlt.

γόμος] τὸν γόμον εἰκαῖον ἔχειν τῆς νεὼς 883. 11. τὸν γόμον ἐκεῖνε ἐξελόμενος. oneribus nauis expromtis 1283. 21. ἐκ ἅπαντα τὸν γόμον μετενίθεντο 1290. 19.

γονεύς] τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον φέρειν 142. 1. ὥσπερ ἑνὸς ἡμῶν ἑκάστε εἴς τις ἐστὶ γονεύς, ἕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινὸς δεῖ γονέας τοὺς πέντας ἡγεῖσθαι 142. 5. 154 pen. 187. 7. ἐ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι 296. 17. τίεργεν τὸς γονεῖς 790. 7. ἐχθρὸς μὲν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ παυσανίᾳ τῷ πορίῳ 1489. 3. Theſmothetae ſcrutinium tolerantes, inter alia, etiam hoc interrogabantur, εἰ τὸς γονέας εὖ ποιοῦσι 1320. 18.

γονὴ] τὰς ἀποῤῥήτους αὐτοῦ ὥσπερ ἐν τραγῳδίᾳ γονὰς 563. 1.

γόνος] γόνῳ υἱὸς opponitur τῷ ποιητῷ adſcito, adoptato. paſſim locorum. τότους δὲ γνησίους γόνῳ vi natiuitatis εἶναι τῆς πόλεως πολίτας 1390. 9.

γόνυ] ἀναπηδήσασα προσπίπτει πρὸς τὰ γόνατα τῷ ἰατροκλεῖ 403. 6. πολλὰ ἐμὲ δεηθέντος καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος πρὸς τῶν γονάτων 1343. vlt.

γραιδίον] τὰ τοιαῦτα ὑπὸ τῶν γραιδίων προσαγορευόμενος 313. pen.

γράμμα] γράμματα δημόσια chartarium publicum 243. 25. γράμματα ψευδῆ εἰσφέρειν 243. 24. ἐδίδασκες γράμματα, literas pueriles, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315. 7. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν, ἐν τῷ μητρῴῳ 381. 1. παρὰ τὰ γράμματα ἐπρέσβευσαν. praeter, contra literas, quibus perscripta erant mandata legatis ad legationem obeundam proficiscentibus iuncta. *Instruktionen. Verhaltungsbefehle* 430. 15. γράμματα γὰρ γεγραμμένα (subaudi μόνον) ἐστὶ. *Sie, die Gesetze, sind ein todter Buchstabe* 586. 5. ὃν τρόπον ἔχει τὰ γράμματα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης, quae sit ratio tabularum, quas numularii conscribunt 1202. 3. *was es mit den Handlungsbüchern der Banquiers für eine Bewandniss habe.* ἀμυδροῖς γράμμασιν ἀττικοῖς δηλοῦσα τὰ γεγραμμένα 1370. pen. γράμματα idem, quod nos vsurpamus, *eine Akte, ein Document, eine Urkunde* 1034. 16. ὀλίγα μικρὰν προσεῖχον τοῖς γράμμασι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῇ συγγραφῇ articulis, punctis, capitibus contractus in tabulis consignatis 931. 10. codicilli, quibus perscriptae sunt rationes facultatum ab aliquo relictarum, nominumque ab ipso contractorum, et pecuniarum, quas ipse aliis credidit 950. 9. et ibi saepe. v. Etymolog. h. v. p. 240. pen. in Excerptis meis p. 172.

γραμματεῖον schedium, ἐν ᾧ τὰ τούτῳ βεβιωμένα ἔνεσι 600. 17. literae cambiales, aut simile quid 788. 18. *Obligation, Schuldverschreibung* 956. 2. expensorum et acceptorum codex, quo foenerator consignat quaestus sui rationes quotidianas 1111. 22. ὁ νόμος ἐν γραμματείῳ κελεύει μαρτυρεῖν, (nostro more loquendi, *auf einem Stempelbogen*) ἵνα μήτ' ἀφελεῖν ἐξῇ,

μήτε προσθεῖναι τοῖς γεγραμμένοις μηδὲν 1115. 3. τὸς μαρτυρήσαντας τὰ γενόμενα ἐν γραμματείῳ κατὰ τὸν νόμον 1141. 22. κύριος ὢν τῶν γραμματείων, ἐξ ὧν τὸς δημότας ἀνενκάλει. codicum, quibus perſcripta erant demotarum nomina 1301. 20. γραμματεῖον ληξιαρχικὸν, codex, in quo perſcripta ſunt nomina eorum, qui ad pubertatem prouecti in ſcrutinio publico probati, digni ſunt habiti, qui rem ſuam priuatam publicamque gerant 1306. 21.

γραμματεύειν ſcribam agere. ἐγραμμάτευες, ἐγὼ δ' ἐκκλησίαζον 315. 9. γραμματεύων ἀντιμάχῳ διετέλει 1186. 23.

γραμματεὺς ὄλεθρος 269. 19. γραμματεῦ erat conuicium, vſurpatum pro homine vilissima ſtirpe, quaeſtus ſordidi, verſuto, impuro, ſcelerato, audaci 371. 21. ὑφ' ἑνὸς γραμματίως τυραννηθήσεσθαι 506. 20. γραμματεὺς κατὰ τὴν πρυτανείαν 720. 22. nam tribus quaeque ſuo peculiari ſcriba vtebatur. γραμματεὺς τῶν τὲ ἐμπορίᾳ ἐπιμελητῶν 1324. 9. γραμματεὺς τῆς βουλῆς 238. 14. ἐπέταξεν ἐνθεῖναι nouam legem rogandam πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων καὶ τῷ γραμματεῖ παραδοῦναι 485. 18. qui eam in concione recitaret, quo domum reuerſus quisque per otium de ea meditaretur. Priusquam accuſator cauſam dicere ordiretur, recitabat ſcriba τὴν γραφὴν, ſeu libellum ab accuſatore exhibitum, quo conſignata erant accuſationis ſumma capita. item leges, ad quas orator prouocaret. id quod ex omnibus paene paginis conſtat. nec non teſtimonia teſtium. ſcriba prytaniae decreta prytanum ad Theſmothetas referebat 720. 21.

γραμματίδιον. *ein Wechſel, den einer von ſich ausſtellet.* ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἐγγεγραμμένῳ 1283. 4.

γραμματιστὴς ludimagiſter, pueros literas docens. per contemtum, et probri ergo 431. 24.

γραμ-

γραμματεκύφων homo ita libris affixus, vt curuus ab incumbendo fiat 297. 22.

γραῦς] ὡς δὲ ἔτες [maritus mulierculae] ἀπέθανε, καὶ αὐτὴ γραῦς ἦν 1156. 2.

γράφειν] εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες 121. 22. ὡς ἃ δεῖ ληρεῖν, ὧδε γράφειν πόλεμον, neque auctor fieri decreti, quo bellum suaderetur 146. 2. ἃ μόνον τῷ γράψαι [τὸς νόμος ὁ Σόλων] ὥστο δεῖν κυρίας εἶναι 227. 10. τὰ γραφέντα auctoritates literis consignatae 254. 13. γραφεὶς εἰς τὸν ἀγῶνα τοῦτον 260. 18. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν 286. 4 ἐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, ἐκ ἔγραψα δὲ. ὧδε, ἔγραψα μὲν, ἐκ ἐπρέσβευσα δὲ 288. 8. γράφειν sic nude pro γρ. νόμες et ψηφίσματα. πάλαι γὰρ μισθῷ καὶ γράφων, καὶ νόμες εἰσφέρων ὥπταν 722. 2. ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων πολλοῖς γράφοντες, ὅ, τι ἂν βέλωνται. *Memoriale*, *Suppliken*, *Vorschläge*, *etc. aufsetzen* 687. 25. πρὸς ἄνδρα θνητὸν γράφεντας εἰρήνην 358. 17. γράφεσθαι in medio accusare, reum facere. τὴν γὰρ αὐτὴν τέτῳ ποιησάμενος τῶν γεγραμμένων incusatorum τάξιν 244. 9. ἃ τέτε τῷ νόμῳ γεγράμμεθα. quae huius legis capita notauimus, reprehendimus, vt vitiosa et reip. noxia 486. 1. et 14. ἐγράψατο τὴν χαβρίᾳ δωρεὰν accusauit vt haud legitimam, et haud merito datam 501. pen. γεγραφέναι μέντοι τὸν λόγον μοι μειδίαν 576. 20. τὸ γεγραμμένον est summa aeris, quod aliquis ab accusatore arguitur depeculatus esse; ob quod actio in eum suscepta fuit, et in libello accusatorio nominatim ea summa fuit indicata. τοῖς ὀφείλεσι τὸ γεγραμμένον aes debitum, cuius postulantur, ἐκτίνειν, καὶ τὰς ἐκ τῶν νόμων προσέσας ζημίας καταβάλλειν et insuper mulctas a legibus constitutas 727. 3. ἐμὲ δὲ, εἴπερ ἐνόμιζεν ἐξελέγχειν αὐτὸν, ἐκ ἂν ἐγράψατο *es ist nicht zu denken, dafs er unterlaſſen haben würde*

mich zu belangen 229. 25. ὥσπερ, εἴ τις ἐκείνων ἑάλω, σὺ τάδε ἐκ ἔγραψας, ἕτως ἂν συνῦν ἁλῶς, ἄλλος ἐ γράψει 653. 20. μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι γράφουσι pingunt τὰς ἀσεβεῖς ἐν ᾅδου 786. 12. γράφεσθαι dicitur dominus tabernae trapeziticae, iubens a puero commentariensi in rationarium ea, quae vult et necesse est, referri. *auf- oder anschreiben lassen* 1186. 7. 24. et 26. ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι εἰσὶ. scripti sunt pro aerariis 1337. 24. ἃ τις εἰπεῖν ἐκέλευσε, ταῦτα καὶ γράφειν literis mandare φυλάξατ' ἂν 1489. 13. γράφεσθαι παρανόμων est dictio percrebri vsus. γράφεσθαι γραφὴν et δίκην γραφὴν vt diuersa, sed eiusdem generis, copulantur. εὐσεμίαν πώποτ' ἐγράψατό με, οὐδ' ἐδίωκε δίκην 311. 3. quae videntur hactenus differre, vt γράφεσθαι sit denunciare, deferre reum ad iudicem, διώκειν autem actionem persequi. πρόσοδον γράφεσθαι πρὸς τὴν βουλὴν libello supplice exhibito veniam rogare cum senatu de rogatione aliqua ad populum ferenda prius, quam hoc fiat, agendi, eiusque arbitrio rem permittendi 715. 25. οἷς ἐκ ἐγράψατο τὸ προβουλεύματος, τούτοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Hermogenes p. 364. 23. ex or. pro corona. ὧν οὐδὲν γέγραψαι. quorum nihil incusasti 267. 3. συγγραφὴν διαῤῥήδην γραψάμενος, ἐφ' ᾧ τε καταπλεῖν τὴν ναῦν εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον. cum postulasset operamque dedisset, vt in tabulis contractus haec clausula distertis verbis exprimeretur, studendum esse, vt nauigium in portum vestrum reuertatur 1289. 5. αὐτὸς μὲν τοῦτος διπλασίαν καθ' ἑαυτῶν τὴν ζημίαν γράψασθαι, ἂν τι παραβαίνωσι τῶν ἐν τῇ συγγραφῇ. hos ipsos operam dedisse, (aut passos esse) vt in tabulis contractus de mulcta geminata luenda, si quid contractui repugnans fieret, caueretur 1296. 5. γράφεται ὁ Φράσωρ Στέφανον τετονὶ δίκην πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. diem Phrastor

ſtor Stephano dicit in foro Theſmothetarum 1362. vlt.

γραφεὺς pictor. Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα 562. 12.

γραφὴ actio in aliquem forenſis, accuſatio in cauſa quadam publica. ἀλλοτριώτερον τῶν ὑπὲρ τῆς γραφῆς δικαίων ἀκήκοε μὲ 228. 12. ἀπήνεγκε πρὸς τὸν ἄρχοντα παρανόμων γραφὴν 243. 12. γραφαὶ monumenta literis conſignata. γραφαὶ ψευδεῖς tabulae corruptae, ſubiectae 243. 25. ἀπαρτᾶν τὸν λόγον τῆς γραφῆς orationem a capitibus accuſationis ſeiungere, in defenſione ad aliena a cauſa delabi atque euagari 244. 27. εἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245. 4. εἰσέρχεσθαι γραφὴν de reo accuſato, et in iudicium vocato 261. 8. τὸ τὲ Κεφάλε καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυγεῖν 310. pen. γραφὰς τέτων εἶναι πρὸς τὲς θεσμοθέτας. aduerſus hos agi licere in foro Theſmothetarum ex titulo laeſae maieſtatis et perduellionis 1137. 6. ἡ ἐν τῇ ποικίλῃ ϛοᾷ γραφὴ pictura 1377. 8. μὴ ἑλεῖν τὴν γραφὴν. cauſa cadere 226. 18. formula τῆς γραφῆς, qua Aeſchines Cteſiphontem in iudicium vocabat de decreta Demoſtheni corona 243. 10. συσάντων, οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, καὶ γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας, πάντα ἐπαγόντων μοι 310. 4 vt εἰσαγγελίαι ſunt actiones contra prava et noxia inſtituta, ita γραφαὶ ſenſu ſtrictiore ſunt actiones contra ſuaſiones, ſiue ore, ſiue ſcripto factas, formulae iuris in foro Attico vſurpati aduerſantes, vulgo παρανόμων. id quod e p. 310. 16. cum 19. collato videtur colligi poſſe. γραφὴν ἱερῶν χρημάτων τινὰ διώκειν. de ſacrilegio, bonis ſanorum interuerſis accuſare 435. 8. καὶ δίκας ἰδίας δίδωσί μοι ὁ νόμος καὶ γραφὴν ὕβρεως. licet mihi, e formula iuris Attici, Midiam non magis priuatis actionibus ex aliis atque aliis titulis perſequi, quam actione contumeliae 523. 17. erat ergo actio de contumelia oblata, actio publica.

blica. γραφὴν λειποταξίου κατ' ἐμοῦ κατασκευάζει 547. 27. κατασκευάσας ἀσεβείας γραφὴν, οὐκ ἐπ' ἐμοὶ, ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεῖον μοῦ 593. 15. 702. 5. in accusationibus publicis exerceri erat turpe et inuidiosum, honestoque indecorum habebatur. μετρίως τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκὼς νῦν ἐν ἀγῶσι καὶ γραφαῖς δημοσίαις ἐξετάζομαι 701. 20. εἰ νόμοι καὶ περὶ τῶν τοιούτων πεποιήκασι γραφήν. leges permittunt etiam huiusmodi facinora actionibus forensibus persequi 1136. vlt. γραφὴν ψευδοκλητείας ἀνακρίνεσθαι 1252. 6. τραύματος πάλιν εἰσὶ γραφαὶ 1262. 25. ἤθελεν ἀφίσασθαι τοῦ ἀγῶνος τότε καὶ μὴ εἰσιέναι τὴν γραφὴν ταύτην 1386. 16. γραφὴν ξενίας φεύγειν καὶ μικροῦ πιπράσκεσθαι 1481. 18. γραφὴ interdum vsurpatur quoque de accusatione criminis priuati, vt p. 529. 23. ὅσοι δ' ἂν γράφωνται γραφὰς ἰδίας. et vniuerse scriptum quodcunque senatui, aut dicasterio alicui exhibitum, docendi, aut suadendi, aut rogandi ergo. λάβε δ' αὐτοῖς τὴν γραφὴν ταύτην καὶ μέχρι τοῦ πρώτου κεφαλαίου ἀνάγνωθι τὸν νόμον 723. 5. vbi γραφὴ et νόμος idem sunt, lex a Timocrate lata quidem, verum Demosthene repugnante, non perlata.

γρηγορεῖν] διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν 70. 16.

γυμνάζειν.] γυμνασθέντες ἐθαυμάσθησαν 1414. 8.

γυμνασιαρχεῖν erat genus τῶν λειτουργιῶν, seu functionum onerosarum et sumtuosarum, quas pro rep. obire diuitibus necesse erat 463. 14.

γυμνασίαρχοι si in ius vocarentur, stabant in foro regis sacrorum 940. 13.

γυμνάσιον] τῶν σκευῶν τι ὠφέλοιτο τῶν ἐκ τῶν γυμνασίων 736. 9.

γυμνικὸς ἀγών 265. pen.

γυμνὸς] μικροῦ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι 583. 21. ἀπεκομίσθην γυμνὸς 1259. 24.

γύναιον] γυναικὸς πρᾶγμα ἐποίει 787. 25.

γυνὴ]

γυνὴ] ὑμεῖς δ' ὄντες ἀθηναῖοι βάρβαρον ἄνθρωπον καὶ ταῦτα γυναῖκα φοβηθήσεσθε 197. 12. Κυρσίλον καταλιθώσαντες, ὃ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτοῦ 296. 11. ἐπὶ παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ τιμιώτατα 300. 1. τὰ παρ' αὐτοῖς δὲ καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείστῃ φυλακῇ, παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες 300. 9. γυναικὶ πειθόμενος vetatur teſtamentum condere 1133. 11. παραφρονῶν, ὡς οὐδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρνῃ 1183. 11. γυνὴ ὅσα ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παρῆσα κάμνοντι ἀνθρώπῳ 1364. 13. τὴν γυναῖκα τὴν διονύσῳ δεδησαμένην καὶ ποιήσασαν τὰ ἱερὰ 1371. 2. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τοῦ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι 1386. 20. mulieres quaenam ſint eae, quibus lex dederit ius et fas defuncti agnati exſequias ire 1071. 11.

δαίειν τὴν χώραν agrum oppido ſubiectum ferro et igni depopulari 255. vlt.

τὸ δαιμόνιον] πολλάκις γὰρ ἔμοιγε ἐπελήλυθε καὶ τοῦτο φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ. malignum aliquod, aſperum et nobis inſeſtum numen 124. 26. ὃν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον φίλεν μὲν ἀλυσιτελῆ, συμφέροντα δ' ἐχθρὸν ἐμφανίζει, τοῦτον ἡμεῖς φοβώμεθα 180. 13. numen tutelare, a deo cuique homini nato additum pro monitore vigile, atque cenſore morum et inſtitutorum. οἱ θεοὶ δὲ εἴσονται καὶ τὸ δαιμόνιον [conſcientia cuiusque ſua] τὸν μὴ τὰ δίκαια ψηφισάμενον 415. vlt.

δαιμόνιος] δαιμονίᾳ τινὶ καὶ θείᾳ παντάπασιν ἔοικεν εὐεργεσίᾳ 18. 9.

δαίμων] τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ δαίμων βουληθῇ, τῶν πάντων γίγνεται 292. 18. τῇ τύχῃ, ἣν ὁ δαίμων ἑκάστοις ἀπένειμε, ταύτῃ κέχρηνται 297. 20. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα. zu recht gutem Glücke 1173.

pen.

pen. δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβέλετο, ἔνειμε τὸ τέλος 1395. 20.

δαὶς. epulae, conuiuium. δαιτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422. 6.

δάκνει καὶ τοῦτο 543. 8. οἷος, ὃς αἰτιᾶται λύκους εἶναι, μὴ δάκνειν 782. 8. ἐδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἔδακεν, οὐδὲ Φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι 798. vlt. μήποτε ἔκαγον ὑμῶν δήξεται περιμένετε. 799. 5.

δακρύειν] μηδὲ τῇ Φωνῇ δακρύειν ὑποκρινόμενον τὴν ἐκείνων τύχην 321. 18.

δάκρυον] δάκρυσι κλαίων 872. vlt. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πενθῶν πλήρη 1399. 12.

δακτύλιος] φέρε τὸν δακτύλιον. cedo annulum 978. 26.

δακτυλοδεικτεῖτε αὐτὸν ἐπὶ τῷ τὸν πονηρότατον ἁπάντων δεικνύναι 790. 20.

δάμαρ] ἐπὶ δάμαρτι ἀποκτείνῃ in ſtupro vxoris 637. 3. ἢν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι deſponderit, vt ſub aequis et legitimis conditionibus materfamilias ei ſit 1134. 16.

δανείζειν] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις 13. 19. δίδοικα, μὴ λελήθαμεν τὴν εἰρήνην ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι 372. 1. λέγονται οἱ τριάκοντα χρήματα δανείσασθαι παρὰ τῶν λακεδαιμονίων ἐπὶ τῇ ἐν πειραιεῖ 460. 12. δεδανεικέναι ἐπὶ τῷ σίτῳ 885. 17. ἐπὶ τούτοις τοῖς ἀνδραπόδοις τῷ μοιριαίῳ πεντακοσίας δραχμὰς ἐδάνειστε 822. 10. δανείσαντι εἰς τὰ ἡμέτερα merces aere noſtro, quod nos ei credideramus, emtas ſuppoſuit pro pignore, quo ab aliis aes mutuum acciperet. *auf unſer Guth hat er Geld geborget* 822. 14. Chryſippus Phormioni in foenus nauticum credebat 2000 drachmas in nauigationem e portu Attico Byzantium, et illinc retrorſum, quae erat nauigatio ferme ſemeſtris, quo naue ſalua in portum Atticum reducta, ſolueret in foenus 600 drachmas. erat ergo proportio foenoris ad caput

caput vſurae expoſitum, vt 1 ½ ad 4. 914. 5. δανείζειν χρήματα ciui Athenienſi non licebat, praeterquam in portum Atticum 941. 5. οἱ δεδανεικότες ſolebant vſuras ſub exitum anni poſcere. 1225. 15. δανείζειν ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς τὴν μνᾶν τοῦ μηνὸς ἑκάστου 1250. 20. mercium pro aere in foenus nauticum credito comparandarum, in naues imponendarum et negotiatione exercendarum valor debebat eſſe duplus aeris crediti. vt 4000 dr. ad 2000 drachmas 908. 20. et 24. δανείζειν ἑτεροπλοα 909. 25. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις ἐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶ 922. 10. μισοῦσί, φησιν, οἱ ἀθηναῖοι τοὺς δανείζοντας 981. 24. εὐπορήσας δὲ μικρῶν ἐδάνεισε ταῦτα (ſcil. τὰ μικρὰ) 982. 8.

δάνειον foenus, die Zinſen. προσῄειν αὐτῷ ἀπαιτῶν τὸ δάνειον 911. 3. aes in foenus datum. das Geld, das man einem auf Zinſen vorgeſtreckt hat. καρπούμενος τὰ ἡμέτερα καὶ ἔχων τό τε δάνειον καὶ τὴν ἐργασίαν. lucrum inde quaeſitum 1283. pen.

δαπανᾶν] ὅσα εἰς ἅπαντα τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον δεδαπάνησθε. inſumſiſtis 17. 3. νομίζειν χρὴ χαλεπὰ, ἐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν, h. e. pecunias in ſumere tuendae noſtrae ſalutis ergo 146. 11. meretrix, concubina amantem πολλὰ δαπανᾶν ἀναγκάζουσα 1023. 14.

δαπάνη] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ καὶ δαπάνης μεγάλης καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι 101. 22. τὴν δαπάνην ἐξήκοντα τάλαντα συντελῇ 183. 12. et 14. εἴκοσι μὲν ἢ τάλαντα λὰ τὴν δαπάνην διαλύουσα. Könnten den nothwendigen Aufwand beſtreiten 183. 16. οἱ πρεσβύτεροι ἂν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πόνον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, ἔτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἐωρακέναι 796. 26. μέτριος κατὰ πάσας τὰς εἰς ἑμαυτὸν δαπάνας εἶναι 1124. vlt. εἰς χρημάτων δαπάνην 1393. 1.

δαπα-

δαπανηρὸς] πόλεμον ἄδοξον καὶ δαπανηρὸν ἄρασθαι 58. 6. οὕτω δαπανηρὸς ἦν, ὥστε, γάμῳ γεγαμηκὼς τὴν ἐμὴν μητέρα, ἑτέραν εἶχε γυναῖκα, καὶ δύο οἰκίας ᾤκει 1002. 11.

δαρεικὸς numus aureus persicus, a Dario sic dictus, τὸν ἀκινάκην τὸν μαρδονίου, ὃς ἦγε τριακοσίους δαρεικοὺς 741. 7.

δασμολογεῖν die Schatzung einsammeln, beytreiben. τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἄλλων ἐραστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα 1355. 8.

δὲ eleganter redundat in oratione stomachantis, rem mirantis vna atque indignantis, τὸν δὲ βάσκανον! τὸν δὲ ὄλεθρον! über den Zauberer! über den Racker! 582. 1. ἀποδοῦναι δὲ τῷ Κερσοβλέπτῃ Φίλιππον τοὺς ὅρκους. μὴ μετέχειν δὲ τῶν ἐν Ἀμφικτύοσιν. ἐξορθώσασθαι δὲ τὴν εἰρήνην. Seht ihr Leute ia zu, dass das Dreyes geschieht. cauete, date operam, (etiam atque etiam vobis iniungimus,) vt ista tria fiant. 398. 10. redundat item ob praemissum δὲ, cum post aliquam interiectam intercapedinem oratio coepta, sed abrupta, restauratur 400. 11. ἐγὼ δ' οὐδὲ συμπεπρεσβευκέναι φημί σοι. vbi δὲ, seueritatem grammaticam si sectaris, redundat ob δὲ iam versu 9. praemissum. post ἔπειτα et εἶτα solet δὲ omitti, tametsi μὲν praecesserit. vt 598. vlt. ἐγὼ δὲ πρῶτον μὲν αὐτὸ τοῦτο — ἔπειτα κἀκεῖνο [pro ἔπειτα δὲ κἀκεῖνο] ἔτι βούλομαι φράσαι. πρῶτον μὲν πολίτης γέγονεν ἄνθρωπος, εἶτα πάλιν χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφάνωται 668. 2. πρῶτον μὲν τῆς βουλῆς κατεγνωκυίας, εἶτα τοῦ δήμου — 702. 23. πρῶτον μὲν οὖν τοῦτ' ἐρῶ, — εἶτα τῶν ἄλλων ἑξῆς ὅ, τι ἂν βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ᾖ 706. 1. 1041. 22.

δεδίττεσθαι terrere minis 434. 24. οὐχ ἵνα τηνάλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι 1451. 7.

δέησις]

δέησις] τῶν παρακλήτων αὗται δεήσεις καὶ σπουδαὶ 341. 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515. 17.

δεῖγμα] δείγματα μεγάλα τῆς ἐκείνου γνώμης 23. 25. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτῆ 323. 2. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτῆ 344. 19. μὴ τοίνυν καθ' ὑμῶν αὐτῶν τοιοῦτον ἐξενέγκητε δεῖγμα tale morum vestrorum animorumque exemplum, vt de vobis vniuersis statui possit, cuiates sitis. 573. 26. πῶς δ' μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679. 10. ὧν ὥσπερεὶ δείγματος ἕνεκεν, ἄξιόν ἐστιν ἓν ἢ δύο ἀκοῦσαι 641. 20. b) δεῖγμα locus Athenis in portu, vbi mercatores inter se et cum creditoribus debitoribusque, alii que quibuscunque, quibus conuentis opus ipsis esset, conuenire atque agere, merces per mare aduectas spectatum exponere, vendere atque emere, contractus inter se inire, breuis vt sim, negotia quaecunque negotiatoribus occurrant, agere solerent. *Bursa*, vt nos appellitamus. ἔστοι δὲ περιεπάτουν ἐν τῷ δείγματι τῷ ἡμετέρῳ 932. 20. προσέρχεται αὐτῷ ἐν τῷ δείγματι 1214. 18.

δείδειν. δεδιέναι] οἱ δὲ τὰς κόλακας μᾶλλον καὶ τὰς διαβάλλοντας, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν 155. 7. λαγὼς βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314. 24. εἰ γὰρ ἔστος (Conon) ἐκεῖνον (patrem suum) ἐτίμα καὶ ἐδεδίει, κἂν τέτες (filios suos) αὐτὸν (se, Cononem) ἠξίε (scil. τιμᾶν καὶ δεδιέναι) 1264. 9.

δεικνύειν. δεικνύναι] ἄνευ τῦ δεικνύναι τὰ πεπραγμένα 19. 10. πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην δεικτέον 21. 24. δεικνύναι τὰ χρήματα reconditas opes in conspectum producere. 185. 9. τέτων τοιέτων ὄντων καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀληθείας ὄτω δεικνυμένων 232. 16. καὶ τὰς νόμους δεικτέον εἶναί μοι δοκεῖ 244. 23. ὥσπερ ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψηφίσματα 250. 19. νῦν δει-

ξάτω ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι 274. 9. ἐπειδὴ δ' οὐ τότε, (scil. ἔδειξας) ἀλλὰ νῦν δεῖξον 292. 8. vt Latinorum *ostendere*, de spe rerum prosperarum proposita. ἐδείκνυσαν τὰ ἐκ τῆς ἀττικῆς βοσκήματα καὶ ἀνδράποδα εἰς τὴν βοιωτίαν ἥξοντα 299. 11. δ. ἐγκώμια κατά τινος palam de aliquo praedicare res gloriosas. 300. 3. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχοντες ἔδειξαν testati sunt, vos ipsis videri temperantes et castos esse. 300. 11. οὐκ ἀμέμπτους μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ θαυμαστοὺς ἐδείξατε 300. 18. παρ' ἐμοὶ τἀδίκημ' ἂν ἐδείκνυεν ὄν 305. 11. εἴ τις ἰατρὸς τοῖς ἀσθενοῦσι μὴ λέγῃ, μηδὲ δεικνύῃ, δι' ὧν ἀποφεύξωνται τὴν νόσον 307. vlt. aequa et vera defensio atque simplex haec est, δεῖξαι, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα, ἢ ὡς πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει 404. 23. δεικνύων μὴ τὸν αὐτὸν νόμον. allegans, proferens 711. 11. 727. 20. 1338. 7. εἴ τι καθ' ἡμῶν ἔχων ἀδίκημα δεικνύναι 781. 24. δείξω ἀνηλωκώς, id est, ὅτι ἀνήλωκα 1045. pen. δεῖξον χαλκοῦν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκώς. id est ὅτι ἀνήλωκας. 1045. 25. ἔδειξαν τοῖς ἰατροῖς 1259. pen. δείξω σοι τὸν λόγον καὶ ἀναγνώσομαι 1401. 2. μὴ τὴν ἔξωθεν φιλίαν λυσιτελέστερον κτήσασθαι δείκνυτε, ἢ τῷ δήμῳ παρακατατίθεσθαι ἑαυτόν. nolite committere, vt constet inter omnes magis expedire amicitias cum exteris contrahere, quam — 1480. vlt.

δείλη vespera. δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι 1301. pen.

δειλία timiditas exprobrari solebat Demostheni 405. 17. et vlt. ἐφοβοῦ περὶ σαυτοῦ, καὶ διὰ δειλίαν, ταύτην ἡγήσω σωτηρίαν 409. 27. δειλίας καὶ ἀνανδρίας ἕνεκα 566. 18.

δειλὸς] τίνα δὲ οὗτοι ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τοὺς ὄχλους φασὶν εἶναι 405. 18.

δεῖν vincire. μονονοὺκ ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες 356. 4. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ πα-

ἢ παταξαιμι, ὡς δεῦλον ὄντα 1251. vlt. carceri mandare. ἦγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον καὶ ἔδει 745. 18. οὐδὲ δήσω ἀθηναίων οὐδένα 745. 12. b) deesse, deficere. item debere, oportere. δεῖ δὲ χρημάτων. wir müssen schlechterdings, Geld haben 15. 2. πολλοῦ γε καὶ δεῖ aduerbialiter pro μηδαμῶς. πολλοῦ γε καὶ δεῖ διώρικεν. multum abest, vt definierit. h. e. prorsus non definiit 631. 5. πολλοῦ δεῖν ἄξιον ὄντα τυχεῖν plane indignum, qui adipiscatur, qui multum absit ab eo, vt dignus sit, qui adipiscatur. 623. 11. οὐδὲ πολλοῦ δεῖ, subaudi ἀλλὰ τοῦ παντός. non multum deest, sed totum. h. e. prorsus negatum est. vel, alia omnia. 100. 10. 116. pen. 795. 24. ἐπειδὴ βδελυρὸς καὶ ὑβριστὴς ᾤετο δεῖν εἶναι, quandoquidem existimauit se haud dedecere, aut persona sua dignum, vt esset impurus 561. 8. ἐνείδεσιν ᾧ δεῖν περιβάλλειν, tibi conuenire, aut licere, datum esse. οἱ παρ' ὑμῖν ῥήτορες μικροῦ δέουσιν ὅσοι μῆνες νομοθετεῖν. parum abest, quin oratores vel causidici vestri singulis paene mensibus nouas leges ferant 744. 25. δεῖσθαι egere, velle, cupere. τοὺς ἀγῶνας ἅπαντας ὁδενὸς ἕτω δεομένους ὁρῶ, ὡς ἀνδρῶν ἀγαθῶν 180. 19. σώζειν δεομένους (scil. πωθῆναι) 181. 23. τοὺς ἕλληνας ὁρᾷ δεομένους τινὸς ἐκουσίου, ἢ καὶ ἀκουσίου διαλλακτοῦ 189. 16. ἔτ' εἰσήγετο αὐτῷ (scil. ταῦτα) ὧν ἐδεῖτο 276. 6. περιεισήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσιν, αὐτὸς ἑτέροις βοηθεῖν 301. 8. ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις 316. 1. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, ὁδενὸς ἐν χρείᾳ ὢν τυγχάνει 401. 20. ὁ γὰρ ἂν ἄλλων δεηθείην, ἢ ὑμῶν 1484. 26.

δεῦνα] ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος τὸν δεῖνα εἰσαγγέλλει 167. 24.

δεινοπαθεῖν 1023. pen.

δεινὸς] μὴ πανοῦργος ὢν καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι 10. 2. δειναὶ αἱ εὐπραγίαι συγκρύψαι καὶ ἰσυκιάσαι 23. 27. et 155. 24. δεινοὶ et ἰδιῶται inter se opponuntur 50. 6. καίπερ ὄντες ὁ δεινοὶ τοὺς

ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι 73. 11. ἐχὶ τοῦτό πω δεινόν, καίπερ ὂν δεινόν 125. 2. ἐνεχλῆσαι τοῖς ἄρχειν βελομένοις, καὶ πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξελίσσθαι δεινοὶ 135. 8. πῶς ἐ δεινόν, ἐφ' οἷς παθόντες ἔτως ἐμισήσατε τὰς δράσαντας, νῦν αὐτὰς φαίνεσθαι [ταῦτα] ποιοῦντας 159. 23. πλὴν ἐκ ἐφ' ἑαυτὲς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν 241. 4. δεινὸν μὲν, ὦ γῆ καὶ θεοὶ, πῶς γὰρ ἔ; κατὰ τῆς πατρίδος. Hermog. p. 352. 17. ex or. pro corona. δοκῶσί μοι λακεδαιμόνιοι μάλα δεινῶν ἔργον ἀνθρώπων ποιεῖν 206. 3. διδόναι αὐτὲς τοῖς δεινοῖς 258. 18. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς ἐκ ἔλιπον 286. 3. τὰ μὲν ἥμελλε τῶν δεινῶν, τὰ δ' ἤδη παρῆν 292. 15. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς 309. 24. pari modo p. 505. 12. quoque haec duo δεινὸς et φοβερὸς copulantur. τὴν μὲν τῆς πόλεος τύχην ἀγαθὴν ἡγέμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311. 23. δεινὸν καὶ γέντα καὶ σοφιστὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ἐνεμάζων 318. 1. δεινότατον τῶν πάντων ἔδος καὶ ἀσυμφερώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341. 19. τῷ μηδὲν αὐτῷ συνειδότι (scil. φαῦλον, vel tale quid) δεινὸν, [scil. ἐστὶν] εἰ σιγῶν πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι 351. 18. θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινὸν 361. 19. ἔστι δὲ ταῦτα γέλως, μᾶλλον δ' ἀναισχυντία δεινὴ 364. 3. πῶς ἐ δεινὸν καὶ σχέτλιον τὰς τῶν ὑμετέρων συμμάχων συμφορὰς προσθεῖς τοῖς ὑμετέροις πρόσβασι γεγενῆσθαι 386. 8. ἐκ λογισμῷ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε 398. 6. ἡ παρουσία τὸ καθάρματος δεινὴ 403. 9. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων [scil. ἐπὶ δεινότητι] ἀνθρώπων δεινοτάτῳ γεγενημένῳ φιλίππῳ. callidissimo, vaferrimo 1468. 26. ἀλλ' αὐτὸ δὴ τοῦτο τὸ δεινόν ἐστι 471. 11. ἡ καλοκαγαθία ἡσύχιον καὶ ἀκίνητον καὶ βραδὺ καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. facillime et saepissime patitur iniuriam sibi fieri, minus tribui, quam conueniret 777. 5. δεινὰ πεισόντος ἀνθρώπου homi-

homine, vt de magna accepta iniuria quiritante atque vociferante 788. 20. ἐὰν ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν τις εἴπῃ, δεινὰ πάσχειν, καὶ θρασὺν φασὶν εἶναι. iis de rebus si qui vos doceat, de quibus vos doceri par est, statim vociferantur, lamentantur, et simulant atroci contumelia aut calamitate ictos, eumque impudentem appellitant 1233. 25. idem quod δεινοπαθεῖν. δεινὸς ὁ κακοήθως. callidus absque malignitate 1407. 23. ὁδὶ καθ' ὑμῶν δεινὸς ὢν 1469. 15. δεινότατον τῶν ἐν ἀνθρώποις ἁπάντων ἡγούμενος εἶναι, ἀδικεῖσθαι μὲν αὐτὸς, ἕτερον δὲ ὑπὲρ ἐμοῦ τοῦ ἀδικουμένου τόνομα παρέχειν 1246. 13.

δεινότης subtilitas ingenii, solertia, celeritas salutaria consilia reperiendi, verum videndi, facundia in dicendo, alacritas et agilitas in gerendo. τὶ γὰρ ἡ σὴ δεινότης εἰς ἔνησιν ἥκει τῇ πατρίδι 307. 26.

δειπνεῖν] ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες. media de coena surgentes 284. 23.

δεῖπνον] ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλει 1210. 22. ἀπὸ δείπνου ποθὲν ἀπιόντας 1260. 3. ἐπὶ τὰ δεῖπνα, ἔχων αὐτὴν, πανταχοῖ ἐπορεύετο 1355. vlt. ἐπὶ δεῖπνον ἦσαν ὡς ἑκάτερον αὐτῶν 1361. 14.

δεκαδαρχία (nisi ea potius τετραρχία est) apud Thessalos a Philippo instituta 71. 12. collata p. 117. 26.

δεκάκις] ὃδ' ἂν δεκάκις ἀποθάνῃ, ὃδὲν μᾶλλον ὑμεῖς γε κινήσεσθε 99. 5.

δεκαπλάσιος] ἐὰν δὲ μὴ λάβῃ, τὴν δεκαπλασίαν [scil. τιμὴν καταδικάζειν] ad decuplum condemnare 732. 5.

δεκατεύειν decimas legere, exigere ab aliquo. δεκατεύοντες ἑαυτὸς 617. 22. 758. 4.

δεκάτη] κυρίως ὑμᾶς ἐποίησαν τοῦ ἁλισπόντου, ὥστε [scil. ὑμᾶς] τὴν δεκάτην ἀποδόσθαι. *dass ihr den zehnten Pfennig der durchgehenden, aus und einfahrenden*

Schiffe zu Byzanz verpachten konnte 475. 5. Spoliorum bello aliasue iuſte partorum decimas Mineruae, quinquageſimas reliquis diis conſecrabant 738. 5. *δεκάτας ἐκεῖ τῷ ἁρμοξῇ κατατιθεὶς* 740. vlt. ſcil. *μείρας*, vel *μοίρας*. b) *δεκάτη* [ſcil. *ἡμέρα μετὰ τὴν τῦ παιδὸς γένεσιν*] quo die pater puerum tollere, pro ſuo agnoſcere, ex ſe nato, eique nomen imponere ſolebat. *τὴν δεκάτην ὁ πατὴρ ἐμοὶ πειῶν τὄνομα τῦτο ἐθετο* 1000. 18. 1001. 4. et 8. et 23. *δεκάτην τὸν πατέρα φησὶν ὑπὲρ αὐτῦ ἐτιάσαι* 1016. vlt.

δεκατηλόγος 679. 26.

δεκελεικὸς πόλεμος 258. 13. 597. 26. 1304. 7.

δελεάζειν] *τῇ καθ' ἡμέραν ξαχώνῃ καὶ σχελῇ δελεαζομένων* 241. 2.

δελφίνιον] *τὸ ἐπὶ δελφινίῳ δικαστήριον*. in cauſis caedis a rebus inanimatis datae 645. 15. 1011. 17. vnde colligitur, eo in foro etiam actas fuiſſe cauſas mulierum affirmantium ſe ex illis et illis peperiſſe, viris infitiantibus.

δενδροκοπῶν 256. 1.

δεξιὰ] *τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ ἀναγγελιζόμενος* 332. 9. *ὁσίας δεξιὰς καὶ ἀριστερὰς ἀντισχοντες* 531. 12. 1072. 24. *ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν* 553. 14. ſcil. *τῇ αὐτῦ δεξιᾷ τὴν ἑαυτῦ*.

δέον] *εἰς δέον λέγειν*. oportuna dicere 44. 7. *εἰς ἀδὲν δέον (zu nichts rechts) ἀναλίσκειν*. inſumere quo non oportebat 36. 9. *εἰς δέον δὲ νῦν γέγονεν αὐτῷ es kommt ihm itzt recht wohl zu paſſe, τὸ λαβεῖν τότε τὴν ἀτέλειαν* 469. 15.

δέος καὶ φόβος 555. 14. 654. 24. *ὡς ἔστι μάλιστα τῦτο δέος*. haec ſumma eſt formido, hoc inprimis eſt metuendum 10. 2.

δέρμα] *δέρματα αἴγεια* 934. 26. *ἠξίουν αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτῦ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι*. coarguitionem ex eius

ex eius pelle, per neruum 1200. 26. paulo post 1201. 2. dicit ἐκ τῦ σώματος τὸν ἔλεγχον ἠξίω γενέσθαι.

δεσμὴ fasciculus. ἄγγεια δέρματα, δύο δεσμὰς ἢ τρεῖς 934. 26.

δεσμὸς custodia. δεσμὸν καταγνώσκειν 747. 18. et 20. ὑπὸ δεσμῦ καταληφθεὶς 1133. 13.

δεσμωτήριον] ἐκ τῦ δεσμωτηρίω περιόντας τινὰς ἑαυτὸς ἀγνοεῖν 151. 6. de hominibus stultum in modum superbientibus, et pristinae miseriae oblitis, postquam a sterquilinio ad gradum aliquem dignitatis ascendissent. δεσμωτήριον ἑκάστῳ τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν καθίστη 609. 10. ἐρωτῶν, εἰ μάτην τὸ δεσμωτήριον ᾠκοδομήθη 614. 21. τοῖς ἐκ τῦ δεσμωτηρίω. scil. ἀφειμένοις, aut ἀποδραῦσι 779. 3. ἀνέῳκται τὸ δεσμωτήριον 764. 22.

δεσμώτης] οἱ δεσμῶται φεύγουσι 764. 22.

δεσπότης] ὁ δῆμος δεσπότης τῶν πολιτευομένων ἦν 36. 26. 690. 10. δεσπότης καὶ κύριος ἁπάντων 175. 13. τὴν δ' ἐλευθερίαν καὶ τὸ μηδένα ἔχειν δεσπότην — ἀνατετροφότες 324. 26. δεσπότῃ διακεῖντες 362. vlt.

δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς διακεῖσθαι 216. 21.

δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήγαγον 305. 5.

δεῦρο] ἔπλει δεῦρο πάλιν huc versum, non Athenas quidem ad ipsas, in tractum tamen Athenis aliquanto propiorem, quam esset ille, vnde veniret 670. 15. δεῦρο Δημόσθενες 1298. 4. de δευτερολογίαις v. Marcellinum ad Hermogenem, in Excerptis meis p. 102. 103.

δευτεραγωνιστὴς actor partium in scena secundarum 344. 7.

δεύτερος] καὶ μόνος, ἢ δεύτερος εἰπεῖν 192. 4. δευτέρᾳ κηρύγματος ἤδη μοι τότε γιγνομένῃ 253. 7. οἱ δεύτεροι τῶν συμμοριῶν 260. 22. ἐν οἷς ἑβδομῇ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, ὁ πρῶτος, ὁ δεύτερος, ὁ τρίτος — 328. 25. δευτέρως γὰρ ὑμᾶς φήσει φιλεῖν μετὰ τὸς οἰκείους 1331. 16. τὸ δεύτερον ἐκ τῶν λοιπῶν. ex iis, quae

adhuc ſuperſunt factu poſſibilia, primarium, quia vero id factum non eſt, quod ante omnia fieri oportuerat, ordine rerum idem ſecundarium 1456. 15.

δέχεσθαι εἰς τὰς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ τὴν στρατιὰν intra domos ciuis cuiusque priuatas et intra oppidi ſui moenia reciperent copias noſtras 300. 1. ἐχ ὅσα ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα δοίη τὰ πράγματα, ἔδει δέχεσθαι 307. 5. δέχεσθαι et λαμβάνειν copulantur. ὡς δ' ἐκ ἐδέξαντο, ἐδ' ἔλαβον, οἱ Θηβαίων πρέσβεις 384. 9. occurrere, argumentationem alicuius idonea reſponſione refutare et eludere. ἐκείνως αὐτὸν δέχεσθε 449. 1. ſimile ductum de venatore feram venabulo excipiente. δέχεσθαι τὸν ὄρκον ſibi delatum puta 1011. 13. τὴν πρόκλησιν 1011. 16. τὴν βάσανον 1120. 10. ἐμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην. malim haec a me dicta eſſe, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere 1442. 16. δέχεσθε ἔν παχεῖ τῶν θεῶν διδόντων τἀγαθά 1460. 17.

δή. καὶ δὴ iam dudum 476. 27. quapropter quoque 646. 4. καὶ δὴ καλεῖ. fingam tantisper a iudice vel archonte me citari 996. 26.

δηλονότι quippe. vtpote. vel, id quod conſentaneum, neque mirandum eſt 889. 16.

δήπου] ὁ ταῦτα ἅπαντα δήπου τάξας quicunque tandem ille fuit, qui haec omnia ordinauit 646. 2.

δηλῶν] καθαρῶς δηλῶν 159. 1. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται 239. 10. ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβόλου διάνοιαν δηλοῖ 292. 20.

δημαγωγεῖν ductitare blanditiis 98. 10.

δημαρχεῖν magiſtratum demarchi, ſeu decurionis in demo vel municipio gerere. δημαρχοῦντος ἀντιφῶν 1306. 22.

δημαρχία cum quis demi ſui magiſter eſt 1318. 18.

δήμαρχος] ὁ δήμαρχος ἐπαγγελλέτω τοῖς προσήκουσιν αἱρεῖν καὶ θάπτειν 1069. 12. τοὺς βουλευτὰς καὶ

καὶ τὰς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν 1208. 5. demarchus penes se tenebat, seruabat codicem, in quo scripta erant demotarum nomina 1317. 18.

δημεύειν fisco adiudicare. τὰ χωρία δημεύει καὶ τὰς οἰκίας, καὶ ταῦτ' ἀπογράφει 609. 27.

δήμευσις χρημάτων. proscriptio, publicatio 215. 24.

δημηγορεῖν,] αὐτὸ γὰρ τὸ δημηγορεῖν, ἃ μόνα μετεῖχον ἐγὼ, ἐξ ἴσου πρὸτίθετε ὑμεῖς τοῖς τε παρ' ἐκείνου μισθαρνῆσι καὶ ἐμοὶ 306. 7. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει 345. 23. δημηγορεῖν λόγον in concione sententiam prodere 657. 3. ἐκεῖνα δεδημηγορηκὼς in concione cum illa verbis praedicasset, oratione iactasset 441. 6.

δημιοργὸς] δημιοργοὶ appellabantur summi in Peloponneso et apud Achaeos magistratus, vt Athenis Archontes 280. 3. b) δημιουργὸς, faber, opifex. καλῶν γε ἔργων δημιοργὸς ὁ ῥήτωρ ὑμῖν γέγονεν 789. 9. δημιουργὸς τέχνης τινὸς ἄλλης 1123. 14. ἃ τέχνη πεποίηται τῶν ἔργων, τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς 1406. 1.

δημοκρατεῖν] πόλις δημοκρατουμένη βεβαίως ἐκ οἶδα εἴ τίς ἐστι τῶν πασῶν λοιπὴ 132. 20.

δημοκρατία cur praeferenda sit oligarchiae 195. 16. sqq. 608. antep. συνῴκισεν αὐτὸς (homines in Attica tum degentes) Θησεὺς καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν 1370. 16. αἱ δημοκρατίαι πολλὰ καὶ καλὰ καὶ δίκαια ἔχουσιν, ὧν δεῖ ἀντέχεσθαι τὸν εὖ φρονοῦντα 1396. vlt.

δῆμος] μείζω χρὴ νομίζειν τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τὸν δῆμον 168. 20. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον (id est τὴν δημοκρατίαν) καταλελύσθαι ἔλεγον 170. 7. vbi etiam docet, quibus rebus cernatur ἡ τοῦ δήμου καταλύσις 214. 17. καταγειν τὸν δῆμον democratiam restituere 198. 27. ἐγὼ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ 229. 13. χάριτες βωμὸν ἱδρύονται καὶ δήμου Ἀθηναίων 256. 25. πᾶς ὁ δῆμος ἄνω καθῆτο 285. 2. ὁ δῆμός ἐστιν ὄχλος,

ἀσαθμητότατον πρᾶγμα τῶν ἁπάντων καὶ ἀσυνθετώτατον, ὥσπερ ἐν θαλάττῃ πνεῦμα ἀκαλάσατον 383. 5. τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον 1375. 18. ἡδὺν ἀθλιώτερον τὸ τὴν ὑπὲρ τοῦ δήμου τάξιν αἱρεῖσθαι 1478. 15. περιόντες λέγουσιν, ὡς ἄρα ἀβέβαιός ἐστιν ὁ δῆμος, ὡς δύσχρηστος, ὡς ἀχάριστος 1341. vlt. ὁ δῆμος κυριώτατος ὢν τῶν ἐν τῇ πόλει ἁπάντων, καὶ ἐξὸν αὐτῷ ποιεῖν, ὅ, τι ἂν βέλῃται 1375. 2. πάντας ὑμᾶς καὶ ὅλον τὸν δῆμον (vt aequipollentia coniuncta) 381. 25. b) particula populi minor, demus dicta, seu pagus, seu municipium malis reddere. *Dorf*, *Marktflecken*. τὸ δήμου ἡμῶν πέντε καὶ τριάκοντα φάδια ἀπέχοντος τοῦ ἄστεως 1302. 4. ὅσοι τῶν μεγάλων δήμων εἰσὶ 1316. 12. erant ergo minores quoque demi. κατὰ δήμους δικασταί 735. 10. ἐκβάλλουσιν ἐμὲ ἐκ τοῦ δήμου ἐλαύνοντες 1281. 21. δήμοις singulis sui proprii γραμματεῖς erant, et γραμματεῖα, h. e. codicilli, in quibus exarata erant nomina cuiusque municipalis 1301. 20.

Δημοσθένης, cum orator de se ipse loquitur, nomen suum vsurpans, pro *ego* in prima persona 449. 4. Conf. p. 416. 21. 400. 3. 294. 12. 412. 19. 523. 27. 525. 8. 366. 12.

δημόσιος] Καλλίαν ἐκεῖνον, τὸν δημόσιον. scil. δοῦλον. *Büttel*. aut scribam. *Actuarium*, vel *Registratorem*. 23. 20. ταμίας καὶ δημοσίους 101. 14. et 137. 9. vbi alii καὶ omittunt. τοὺς ἰδίους οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας κατεσκευάκασι 175. 8. γράμματα δημόσια chartarium publicum 243. 25. ὃ μὲν τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας 297. 15. ἐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298. 2. ὁ δημόσιος, scil. aut δοῦλος, aut γραμματεύς. nam scribae illi publici serui erant. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ὑμετέροις γράμμασιν,

σιν, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται 381. 2. τὸν δημόσιον παρεῖναι προσέγραψε 615. 13. serui vel scribae publici exactionibus intererant, vt ex eorum tormentis, si opus esset, constare posset, quantum tributorum a ciue quoque redactum esset. ὅτω δημόσιον κακὸν ἔρχεται εἰκαδ' ἑκάστῳ 422. 22. δημόσιον ἢ δημοτικὸν ἱερὸν. fanum aliquod siue toti populo Athenienti commune, siue δήμῳ, id est τοῖς τῶν καθεκάστων δήμων δημόταις municipii cuiusque municipalibus proprium 1074. 20. δημοσίᾳ (id est ἐπὶ δημοσίᾳ χρείᾳ, vel χειροτονίᾳ καὶ τάξει) ἀποδημοῦντος ἐμοῦ me domo absente missu populi, in causa publica, vt legationis, aut militiae ergo, in functione muneris publici, τριηραρχοῦντος ὑμῖν quippe qui vestra in classe partes trierarchi gererem 1102. 10. δημοσίᾳ προσῆκε τεθνάναι (subaudi ψήφῳ) voce populi condemnatum, rite, publico in loco 1126. 6. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι 1310. 15. sepultus est, (per cenotaphium puta) in Ceramico, in monumentis illis, quae condita sunt memoriae eorum, qui pro rep. dimicantes extra patriam occubuissent 1310. 15.

δημοτελεῖν ἱερεῖον Διονύσῳ sacrificium publice, h. e. nomine et loco totius populi, publicoque impendio, et ad auertendum a rep. mala impendentia, offerre 531. 24. nam sic debebat edi, non quod per festinationem e Parisina superesse siui δημοτελεῖ.

δημοτελὴς Διόνυσος cui sacra fiunt a toto populo 531. 24. sed v. proximum praecedentem articulum δημοτελεῖν. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν βάλλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι, καὶ θεασομένην καὶ ἱκετεύσουσαν εἰσιέναι. quapropter etiam eiusmodi fana δημοτελῆ appellabantur, quia totus populus in iis ἐτέλει τὰ ἱερὰ sacra peragebat, vel tributa quasi sacrarum ceremoniarum persoluebat 1374. 2. μόναις ταύταις ταῖς γυναιξὶν

ναυξὶν ἀπαγορεύσαν οἱ νόμοι μὴ εἰσιέναι εἰς τὰ δημοτελῆ ἱερὰ 1374. 4.

δημοτεύεσθαι] δημοτευόμενος εἰς τὰς ἐλευσινίας adscriptus Eleusiniis, et inter eos versans, atque rem familiarem habens, compaganus, municeps eorum 1092. 11. δημοτευόμενος μετ' ἐμοῦ καὶ κληρεύμενος fruens mecum iuribus, et fungens muniis demotae, seu municipalis 1314. 9. ἐνταῦθα καὶ αὐτὸς φαίνομαι δημοτευόμενος 1315. pen.

δημότης] ἐπειδὴ δ' εἰς τὰς δημότας ἐνεγράφην ὅπως δήποτε 314. 3. 1313. 19.

δημοτικὸς ciuilis, popularis. περιποιεῖσθαι παρὰ τῷ πλήθει δόξαν ὡς εἰσι δημοτικοὶ 164. 10. Solon dictus δημοτικὸς 227. 15. λέγεις ἃ δεῖ προσεῖναι τῷ δημοτικῷ 268. 8. ἢ λόγῳ τὰς δημοτικὰς, ἀλλ' ἐ τοῖς πράγμασι γιγνωσκομένους 268. 11. ἂν μὲν τῶν μετρίων καὶ δημοτικῶν λάβητέ τινα ἀδικοῦντα 573. pen. ὑμῶν, τῶν πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώπων, vestrum, qui estis numero plurimi, ciuilesque, et tam fortunis, quam animis mediocres. nam opponuntur τοῖς πλουσίοις καὶ ὑβρισταῖς ab opulentia ad superbiam et insolentiam elatis 581. 24. ἐ δημοτικώτερον τὰ τῶν πολλῶν ἁμαρτήματα ὁρᾶν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων 754. 16. δημοτικὸς καὶ φύσει χρηστὸς ἀνὴρ ἦν 1475. 7. ὅτε καὶ τῶν δημοτικῶν εἶναι προσποιεῖτ' ἂν πολλοὶ κατέλιπον ὑμᾶς 1474. pen. ὅτως ἐπιστεύετε αὐτῷ καὶ δημοτικὸν αὐτὸν εἶναι ἡγεῖσθε 1475. pen. πικρῶς καὶ ταραχωδῶς ἔχων πρὸς τὰς δημοτικὰς 1477. 7. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῇ, καὶ βίῳ σώφρονι καὶ δημοτικῷ, προσελέσθαι ζῆν σφαλερὸν 1479. 2. τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικὸν 1481. 14. b) δημοτικὸν ἱερὸν proprium demotis alicuius demi 1074. 20.

δημοτικῶς] πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φεράζουσι πράττειν 707. 23. καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων 719. 8. δημοτικῶς νομοθετήσας 1308. 14.

δῆρις

δῆρις vocabulum poeticum. contentio. rixa. bellum. εἰς δῆριν ἐθεντο ὅπλα 322. 8.

διὰ cum genitiuo. a) in alicuius potestate. οἱ δι' ἐκείνῳ τὰς πολιτείας ποιέμενοι. summam rerum vbique locorum atque ciuitatum eius arbitrio permittentes, ipsique conciliantes, efficientes, vt in potestatem eius deueniant 132. 22. δι' αὐτῶν εἶχον τὴν πόλιν 194. 4. δι' ἑαυτῶν εἶχον τὸ βελευτήριον 605. 10. τὸ ἀργύριον τοῦθ' ἅπαν εἶχεν αὐτὸς δι' ἑαυτοῦ ἄνθρωπος. behielt es für sich 1171. 22. πάντα δι' αὐτῶν ποιοῦνται omnia ipsi gerunt per se, omnia sibi arrogant, sui iuris faciunt 1234. 14. b) per. δι' ὧν ἐκ χρησῶν ἐγένετο τὰ πράγματα χείρω τὰ τῆς πόλεως, διὰ τούτων αὐτὰ πάλιν ἀναλήψεσθαι 157. 24. ἂν ὑμεῖς δι' ὑμῶν αὐτῶν ἕκαστα πράττητε ipsi agatis, non aliis agenda mandetis 171. 25. εἰ δι' ὀλιγαρχιῶν ἅπαντα συνήσεται. Si omnes regiminis formae vbique locorum per optimates constituantur et administrentur 196. 5. τὰς διὰ τῶν ὀλιγαρχιῶν πολιτείας 489. 27. δι' ἑαυτοῦ διέλυσε τὰ χρήματα ἐρμώναξ. per semet ipsum, non per procuratorem 988. 4. ἐξ ἔτους δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι per annum totum, a principio anni ad finem vsque sine cessatione. *Iahr aus, Iahr ein* 1041. 2. c) in. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε 167. 11. τὰ νῦν διὰ τῶν λόγων φοβερά (id est ἐν τοῖς λόγοις) 185. 10. cum accusatiuo, propter. ἀναγκασθέντα ἀδύνατα δεῖν χρηστὸν δοκεῖν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390. 16. propter semet, sponte sua. εἰ μὴ διὰ — (quod est idem, atque si integre dictum esset εἰ μὴ διὰ τὸν δεῖνα, vel διὰ τὸ καὶ τὸ ἐκωλύθη, vel ἄλλως γέγονεν) nisi per hunc, vel illum stetisset, nisi ille, vel illud interceßisset. εἰ μὴ διὰ λακεδαιμονίους — εἰ μὴ δι' ἡγήσιππον — εἰ μὴ διὰ τὸ καὶ τὸ, [scil. συμβὰν, vel ἐμποδὼν γενόμενον] ἐσώθησαν ἂν οἱ φωκεῖς. 362. 10. 370. 3. εἰ μὴ διὰ τὸ βέλεσθαι τούτους σῶσαι.

σαι. Si abfuiſſet, (vel ſi in cauſa non fuiſſet) ſtudium meum illos ſeruandi malisque eripiendi 395. 6. εἰ μὴ δι' ὑμᾶς. niſi vos obſtitiſſetis 680. 27. ἐξ ἧς κυρωθέντος ἄν, εἰ μὴ δι' ἡμᾶς καὶ ταύτην τὴν γραφὴν [ſcil. ἐκ ἐκυρώθη, vel ἐκωλύθη κυρωθῆναι] qua e lege perlata, quae vtique perlata fuiſſet, niſi nos cum hac noſtra actione interceſſiſſemus 680. 26. loco genitiui. ἐξ ὧν λέγεις καὶ ὁμιλεῖς, μηδὲν ἐλάττω τὴν περὶ σαυτὸν εὐδοξίαν πεποιῆσθαι, ἢ διὰ πάντα τὰ λοιπά. pro διὰ πάντων τῶν λοιπῶν 1407. 20.

διαβάλλειν] ἡμᾶς διαβάλλων καὶ τὴν ἡμετέραν ἀπεχθείαν. odioſam et ſuſpectam verbis faciens. traducens. 10. 5. ἅπαντας ὑφορᾶσθαι καὶ διαβεβλῆσθαι πρὸς αὐτὸν animo exulcerato aduerſus eum eſſe, ſuſpicionum pleno, maleuolo, alienato 153. 19. οἱ δὲ τὰς κέλακας καὶ ἵππους διαβάλλοντας αὐτὰς μᾶλλον, ἢ τὰς μάχας, δεδίασιν 155. 7. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν ἡμῶν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191. 9. χαριεῖται μὲν ἑκατέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους 202. 17. in alicuius offenſionem incurrere, in inuidiam penes aliquem venire 202. 17. ὁ νῦν ἅπτος πολλάκις διέβαλε καὶ διωρίζετο 263. 25. ἐκ ἂν τὰ μέγιστα τῶν ὑμετέρων καλῶν ἐβλαπτε καὶ διέβαλλε 323. 20. διαβεβλήσεται πρὸς ἀμφοτέρους 1424. 9. er wirds bey beyden verſchütten, mit beyden verderben 1430. 25. τῷ δήμῳ πρὸς τοὺς ὑπὲρ αὐτοῦ λέγοντας ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντος exacerbato falſis calumniis obtrectantium 1483. 1. λόγοι διαβαλοῦντες τὴν ἐμὴν ἡλικίαν ſermones iuuentutem meam in inuidiam contemtumque adducturi 1340. 11. ἐπιθυμοῦντας τῆς νεώς, διαβεβληκέναι αὐτὸν ἐν τῷ ἐμπορίῳ 894. 12. infamaſſe, ac ſi nauis eius non ſit, aut ſoluendo aeri alieno minus par ſit. διαβάλλεσθαι τῷ λόγῳ ἐν τῷ δικαστηρίῳ criminationibus acculatoris obrui,

omnia

omnia exaggerantis, inuidiose demonstrantis, atque iudicum animos occupantis atque a reo abducentis.

διαβάται Δημοσθένης. Iulius Pollux. II. 200.

διαβεβαιῶσθαι 220. 4.

διαβιβάζειν] διαβιβᾶτε pro διαβιβάσετε 672. 12.

διαβολή] τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολάς, αἷς ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν ὁ διώκων ἰσχύει, ἐκ ἔνι τῷ φεύγοντι παρελθεῖν 227. 18. διαβολὴ καιρῷ μὲν ἰσχυρὰν ἐργάζεται τοῖς ἀκούσι τὴν ὑπόληψιν. χρόνῳ δὲ πάντων ἀσθενεστέρα [f. ἀσθενεστάτη] γίνεται. Stobaeus e Demosth. refert p. 238. 36.

διαγγέλλειν in omnes partes didere nuncios 163. 8. tradere fama, prodere ad posteros. ὁποίαν ἂν τὰ πραχθέντα δόξαν ἔχῃ, τοιαύτην οἱ πολλοὶ περὶ τῶν πραξάντων διήγγειλαν 1433. 14.

διάγειν intransitiue, vbi aut ἑαυτὸν, aut τὸν χρόνον, aut τὸν βίον subauditur. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα ἑτέρους ἐᾶσαι λαβεῖν, θαυμαστὴν εὐδαιμονίαν ἔχειν οἴεσθε 143. 8. διάγειν ἐν εὐδαιμονίᾳ καὶ χρηστῇ δόξῃ 794. 19. διήγαγεν perseuerauit, continuauit, extraxit, perdurauit, ἕνδεκα ἔτη κακουργῶν 1021. 11. ἐν τοιαύτῃ τῇ βίᾳ σχέσει διάγει 1122. 15. b) transitiue, extrahere diuturnis moris, vana spe lactare et ductitare, eludere. *aufhalten. aufziehen.* ὁ πόλεμος ἡμᾶς ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον [scil. ἀναγκαίοις, aut ἐπιτηδείοις] ἀφθονωτέρους καὶ εὐπορωτέρους διήγαγε τῆς νῦν εἰρήνης 255. 11. de die in diem quasi produxit, id est vitam nobis prorogauit. simile ductum de custode, vel comite, medios per hostes aliquem saluum traducente. μῆνας ἑπτὰ διήγαγεν ἡμᾶς πολεμῶν 675. 11. vbi ἡμᾶς refero, non ad πολεμῶν, sed ad διήγαγεν produxit, extraxit nos, h. e. ludificatus est vana spe belli prospere debellandi. veluti si vitulum aut ouiculam protensa fronde pertrahas, quo velis. ὀρχμῇ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον

δῆμον διάγυσιν 1459. vlt. satis parce tenuiterque et aegre, modico victu ab vno tempore ad aliud ipes eorum extrahunt.

διαγίνεσθαι] ὅτῃ ὀκτὼ τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα. intercessisse 541. 10. δέκα ἐτῶν διαγενομένων decennio interiecto 833. 14. διαγέγονεν ὑμᾶς κολακεύων καὶ φενακίζων 680. 19. perseuerauit. aut etiam, si mauis, e discrimine euasit. toto illo tempore vos praestigiis elusit.

διαγινώσκειν] sapientia, aut prudentia, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ αἰσχρὰ διαγινώσκεται 269. 24. b) dicuntur iudices διαγνῶναι causam sententia pronunciata dirimentes. τοῖς ὑπὸ τότε διαγνωσθεῖσι 545. 8. τὴν δὲ ἰλιακὴν διαγινώσκειν 629. 25. ὑφ' ὑμῶν ἴσως διαγιγνώσκεται. Hermog. p. 411. 15. e Leptinea. Locus est p. 457. 12. verum ibi est in vulgata γιγνώσκεται.

διάγνωσις] ἕτω τὴν διάγνωσιν ποιήσονται περὶ πάντων 227. 24. καλῶν, ἢ μὴ τοιούτων, τὶς διάγνωσις 269. 27.

διάγραμμα descript.o, distributio literis consignata, latericulus, *Plan*, *Liste*, *Register* 183. 20. ἀπέτειν αὐτὸν τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν 1150. 4. vbi videtur esse apocha, *die Quittung über die Schiffsgeräthschaft, dass man sie wieder abgegeben habe, ganz, oder zum Theile, und was davon wieder erstattet worden, oder rückständig geblieben.* τὸ διάγραμμα τῶν σκευῶν ἀποδιδόντων 1152. 12.

διαγράφειν cancellare, lituris inductis expungere. διαγράφεσθαι causam iam occoeptam reprehendere, *zurück nehmen*, e rotula chartarum iudicialium tollendum curare 501. 20. διέγραψεν ὁ ἄρχων τὴν τότε ἀμφισβήτησιν 1174. 13. διεγράφη ἡ τῆ ἀμφισβήτησις 1178. 21. διαγραφῆναι εἴασε τὴν φάσιν 1324. 12.

διαγωνίζεσθαι] ὑδὲ περὶ ἑνὸς ἂν αὐτῷ διαγωνίζεισθε 78. 23. repugnetis. καὶ συμπλακέντας διαγωνίζεσθαι 124. 11. 1453. 4.

διαδί-

διαδέχεσθαι τὴν ναῦν, id est τὴν τῆς νεὼς τριηραρχίαν 1218. 23. 1224. 13. et alibi saepenumero in ista oratione. διάδεξαι καὶ σὺ, καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τῶ λειτουργοῦντος τάξεως 1045. 10.

διαδιδόναι. distribuere, dicere. τὸ χρυσίον ἂν διαδῶ, ζητήσει 186. 15. διαδοῦναι ἀργύριον εἰς τροφὴν τοῖς ναύταις 1187. 24. 1188. 20. 1223. 25.

διαδικάζεσθαι committere causam suam iudicio disceptandam. περὶ τῶν νήσων ἐρμώμενον διαδικάζεσθαι 78. 14. διαδικάσασθαι ἐν τοῖς φίλοις τὰ πρὸς ἐμὲ 864. 8.

διαδικασία lis, contentio 103. vlt. vsurpatur de nullo non genere actionis forensis, siue vnus alterum, siue ambo sese mutuo persequantur, cum aliis quibuscunque de causis, tum praecipue ob pecunias, aut merces, fundos, hereditates, aliaue iis aequipollentia per nefas detenta, denegata, intercepta. διαδικασίαν ποιεῖν ἐάν ἀμφισβητῆταί τι 704. 9. διαδικασίας τυγχάνειν 841. 5. admitti ad ius talis actionis suscipiendae, facultatem eius impetrare. προσεκαλέσαντο τὴν γυναῖκα πρὸς τὸν ἄρχοντα εἰς διαδικασίαν περὶ τοῦ κλήρου 1052. 12. 1054. 16. διαδικασία κλήρου 1082. 16. διαδικασίαι περὶ τῶν σκευῶν de armamentis naualibus, ab eo, qui, a rep. cum accepisset successori tradenda, recusaret tradere 1147. 1. εἰδὲ διαδικασίαν ἀπεγράψατο πρὸς ἐδένα. neminis nomen curabat ab actuario ad acta referri, contra quem se profiteretur in iure acturum, vt detinentem per nefas res sibi tradendas 1147. 19. 1148. 17. et 24. *er legte wider niemanden eine Denunciation oder Klage ein, als wider einen, der ihm das Schuldige vorenthielte.* potest quoque talis fuisse actio, vt e. c. cum reum me agit ob iniuriam a me acceptam. ego queror non potuisse me damnum cauere, quia alius me pari modo laesisset. Actor iam vrgebat. Da tu mihi nunc poenas. quo facto licebit tibi ab eo, qui te laeserit, ius reposcere, et si is quoque ab alio adhuc anteriore laesus fuerit,

poterit is quoque operam dare, vt is ſibi ſatisfaciat. hoc ſignificabit διὰ in hac compoſitione.

διάδοσις *eine Spende.* ἧκε, παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει, [id eſt κατὰ τὸν καιρὸν τῆς διαδόσεως τοῦ θεωρικοῦ] πρὸς τὸ θεωρικὸν [id eſt ἐπὶ το αἰτεῖν αὐτὸ] 1091. 24.

διαδοχὴ] ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλοις ςρατεύεσθαι 46. 1. permutatio vicium, cum milites alii recentes ſuccedunt in locum aliorum ſtatione degreſſorum. *die Ablöſung* 567. 18. διαδοχὴ νεὼς, id eſt trierarchatus in iſta naue gerendi 1206. 10.

διάδοχος] τὸν νόμον τὸν περὶ τῶν διαδόχων [ſcil. τῶν τριηραρχιῶν] 1224. 12. niſi potius διαδοχῶν ibi leg. eſt, a διαδοχὴ.

διαδύναι ſurtim ſubterfugere, elabi. τὸ δίκην δοῦναι διαδὺς 271. 18. ἀποκρύπτεσθαι καὶ διαδύεσθαι tergiuerſari, ſtudere elabi, καὶ πάντα ποιεῖν, ὅπως μὴ λειτουργήσῃς 1045. 25. *entſchleichen, entwiſchen wollen.*

διάδυσις ſubterfugium, latebra, commenticia, frigida excuſatio. τῶν παρ' ἡμῖν πονηρῶν διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν 730. 12. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, [ſcil. τῶν ἀδικούντων] μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι 744. 5.

διαζευγνύναι disiungere, ſeparare. διεζευγμένοι συνηθείας πολλῆς καὶ φιλανθρωπίας 1399. 11.

διαθερμαίνεσθαι incaleſcere, a vino puta, et tumultu conſabulationum atque vociferationum 402. 23.

διαθήκη] διαθήκας δὲ ψευδεῖς ἧκον κατεσκευακότες 1051. 12. διαθήκης exemplum habetur p. 1110. 4. τὴν διαθήκην, ἣν ἂν γνησίων ὄντων παίδων ὁ πατὴρ διάθηται, ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι, κυρίαν εἶναι 1136. 12. ἀντίγραφα διαθηκῶν οὐδεὶς πώποτε ἐποιήσατο 1137. 18.

διαίρειν diducere. οὐ τοίνυν ἀντεῖπεν, οὐδὲ διῆρε τὸ ςόμα, οὐδ' ἐφθέγξατο ἐναντίον οὐδὲν 375. 14. 405. 26. 536. 18.

διαιρεῖν

διαιρεῖν discernere, diuidere, distinguere. εἰς δύο ταῦτα διῃρητο τὰ τῶν Ἑλλήνων, Λακεδαιμονίους καὶ ὑμᾶς 144. 27. 637. 13. διεῖλοντο τὰδικήματα inter se partiti sunt flagitia 1113. 10. ἔθ' ἕτω ταῦθ' ὁ νόμος διεῖλε 1115. 13. διεῖλον ἐγὼ δύο μερίδας 1170. 25. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι inter se esse partituros 1169. 27. 1172. 5. διαιρῶμαι sic distinguo 1415. pen. ἀνάγκη χωρὶς ἕκαστον διελεῖν. necesse mihi erit reorum vnumquemque seorsim sumere, actione forensi persequendum 817. 10. σκέψασθε, ὡς καλῶς καὶ ὁσίως ἕκαστα διεῖλεν ὁ ταῦτα ἐξ ἀρχῆς διελών. cuique causae, crimini, accusationi, defensioni modum suum praescribere, distincte docere, praecipere, quid in re quaque agendum sit 637. 13.

δίαιτα] ὤφλε τὴν δίαιταν. ab arbitro condemnatus est 862. 2. ἐκ ἐπιεικὲς ἐστι ταῖς δίαίταις ἰσχυρίζεσθαι 1020. 21. δίαιταν ἀποφαίνεσθαι cum arbitri auctoritate litem decernere pronuntianda sententia 898. 22. δίαιταν ἐπιτρέπειν τινὶ 1360. 7. et alibi saepissime.

διαιτᾶν arbitrum agere, arbitrium dicere. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν ο. καὶ τὴν ἐρ. [Φυλὴν] διαιτῶντες 1142. 26. ergo tribui cuique sui erant proprii et certi arbitri, et loca ad res agendum iis assignata.

διαιτητὴς] Φυλάξας τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῶν διαιτητῶν 542. 15. ergo arbitri non erant nisi annui. νόμος διαιτητῶν, id est περὶ τῶν δ. 545. 3. διαιτητὴς κληρωτὸς 862. 1. erant enim plerique arbitri consensu litigantium delecti, quos latini compromissionarios appellitant, graeci αἱρετὲς, et solebant terni legi, tam res repetente, quam eo, vnde peteretur, quoque suum sibi legente, quos ad binos arbitros tertius accedebat ambobus communis futurus 897. 2. 1360. 7. sqq. arbitri ab ambabus partibus delecti iudicio stari iubebat lex, vetans ab eo decisam causam ad aliud tribunal deferri 545. 7. licebat tamen hos

delectos repudiare, si ante sententiae dictionem significassent, se aduersus alterum litigantium litem daturos esse 861. fine. πρὸς διαιτητὴν κλοπῆς δικάζεσθαι litem cum aliquo apud arbitrum ingredi de furto, seu peculatu. 601. 23.

διακαλύπτειν] εἰ δὲ πταίσει τις, τότ' ἀκριβῶς πάντα ταῦτα διακαλυφθήσεται 155. 26. num διανακαλ. aut διαποκαλ.

διακεῖσθαι] ὕτω κακῶς διεκείμεθα καὶ διωρορύγμεθα 118. 11. ὀκνηρῶς διακεῖσθαι 138. 24. ἀργότατα 144. 10. τὰς γνώμας ὕτω 182. 2. δεσποτικῶς καὶ ἀσελγῶς 216. 22. πρᾴως καὶ μετρίως 318. 24. κακῶς καὶ ἐλεεινῶς 366. 23.

διακελεύεσθαι ἡμῖν, ἐμμένειν τοῖς ὅρκοις 213. 5. 215. 1. διακελευόμενοι τὸ δίκαιον ὐ δικαίως διαφυλάττειν 218. 15. οἷς ἐγὼ διακελεύομαι πείθεσθαι 220. 3.

διακινδυνεύειν] ὐσίαν τὴν ὕτω διακινδυνευθήσεσθαι μέλλουσαν 866. 27. περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευεν 1477. 17.

διακιχράναι.] διακεχρημένον τάλαντον. credito datum, sed non vni, verum pluribus diuersis (ea enim vis inest in διὰ) 817. 2.

διακλέπτειν] ὅσα δ' αὐτῆς διακέκλεπται 817. 7. διακλέπτοντα τοῖς αὐτοῦ λόγοις τὴν ἀλήθειαν 846. 10.

διακληροῦν] διακληρωσάμενοι πρὸς σφᾶς αὐτοὺς. inter semet sortiti 1380. 4.

διακομίζειν τοὺς φυγάδας 80. 13.

διακονεῖν δεσπότῃ 362. vlt. τὰς πράξεις, ὡς ἐν καιρῷ τε ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει διηκονήθησαν 1206. 18. τῶν καλῶς δεδιηκονημένων νῦν κελεύειν ὑμᾶς χάριν αὐτοῖς ἔχειν 1230. 10. μὴ μόνον τὸν διακονήσοντα πρὸς χάριν 1470. 1.

διακονία] τῆς μέντοι διακονίας τῆς ἐφ' ἑκάστῳ τῶν πεπραγμένων καὶ ἐμαυτῷ μετεῖναι φημὶ 296. pen. διακονία, δι' ἣν ἡ πόλις ἐντιμοτέρα γέγονεν 328. vlt.

διάκο-

διάκονες] διάκονον, ἤ τις ἐχρῆτο ἐνεχυράζειν. ancillam 762. 4. παῖδα διάκονον, ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα 1155. 6. οἱ διάκονοι τὴ χαβρίᾳ τραπεζαν παραθέμενοι 1356. 10. οἰκέτην διάκονον τρέφειν 1359. 11.

διακόπτειν] facundia διακόπτεται ea, quae est irrita, effectu caret 450. 15. διέκοπτε τὴ πλοίᾳ τὸ ἐδαφος 883. 22. χεῖλος διακόψαι 1259. 13. τὸ χεῖλος διακοπεὶς, ὥστε καὶ ῥαφῆναι 1270. 2.

διακρίνειν] πότερον καλλιον, ὅπλοις, ἢ λόγοις διακρίνεσθαι disceptari, lites componi, aut lites suas dirimere mutuas 163. 15. et 18. ἀλλὰ ταῦτα μὲν αὐτοὶ πρὸς ἑαυτὲς ὑμεῖς ὅπως ποτὲ ἔχῃ διακρινεῖσθε 890. 1. διακρῖναι πάντα τὰ δίκαια 1301. 3.

διακρούειν.] τὸν παρόντα χρόνον διακρούεσθαι 351. 15. amoliri, protelare, excusationibus, artibus callidis eludere, extrahere, procrastinare 394. 2. 423. 25. vim afferentes a se manibus obiectis repellere et amoliri 403. 2. διακρούεσθαι τὸν παρόντα τρόπον τὴ δῆναι δίκην 523. 14. διακρούσηται τὸ δῆναι δίκην ὧν ἐμὲ ὕβρικεν 556. 25. a se profligare, effugere discrimen 575. 6. 579. 23. τὰς ἄλλας τῶν νόμων φυλακὰς πολλαχῆ ἔστι διακρούσασθαι 711. 18. διακρουσθῆναι τῆς τιμωρίας obiecto errore a poena sumenda retineri 741. 23. ὡς δ' ἠσθόμην αὐτὸν διακρουόμενόν με me ductitantem et vanis excusationibus morari atque eludere conantem 911. 8. de debitore creditorem, cum ad res creditas repetendum venit, commentis excusationum atque promissionum ludificante, a se amoliente, delusum remittente domum, atque de die in diem extrahente. ἃ τὲς κυρίες διεκρούσατο μὴ καταπιθέναι, quae quominus aera dependeret, ipsos eorum dominos (creditores) per tam longinquum tempus ludificatus est 988. 7. ἐπειδὴ οὐκέτι ἐνῆν αὐτῷ διακρούεσθαι. rem cauillationibus extrahere 1106. 4 1266. 11.

διάκρισις] ἐπὶ διακρίσει in longum et irritum extrahendi atque ludificandi ergo 1265. 13. 1266. 6.

διακρύπτειν] in vetustis editionibus p. 1033. 9. legitur καὶ διακρυψαμένης. pro καὶ ἰδίᾳ, κρυψ.

διακυκᾶν durch einander mähren. τῶν λόγων, ὃς ἔτος ἄνω καὶ κάτω διακυκῶν ἔλεγε 263. 19.

διακωδωνίζειν explorare. tentare. ἡμᾶς διεκωδώνισεν ἅπαντας τινὰ τρόπον 393. 17.

διακωλύειν] διακωλύει με τὰς μισθώσεις κομίζεσθαι 1029. 20. 1036. 5. διακωλύοντι τὸν ἀπόπλουν. retinenti, inhibenti classis nauales expeditionem 1152. 1. ἐκ ἔτους ἀπέστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' ἡγεμὼν, καὶ πρῶτος, καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263. 25.

διαλαμβάνειν] διαλήψομαι disputabo περὶ τῶν καθ' ὑμᾶς 165. 16. σήλαις διαλαβεῖν τὰς ὅρους palis terminalibus limites distinguere 278. 23. pro διαχειρίζειν, διοικεῖν. διαλαβόντες καὶ τἆλλα ἔτους αἰσχρῶς πάντα 832. 4. ἐν τῷ νεωρίῳ διελάμβανον κατ' ὀβολὸς τὰς ἄρτους 918. 8. nemo plus identidem accipiebat, quam singulos panes, eosque solummodo obolares.

διαλέγειν. διαλέγεσθαι] βελόμενος ἡμῖν διαλεχθῆναι. quam nobiscum haberet causam, eam ciuiliter et amice transigere atque in gratiam redire 19. 25. διαλέγεσθαί τι πρὸς ἑαυτὸν ad animum sibi aliquid reuocare 418. 17. διαλέγειν τὰς ἐναντίας σφίσιν αὐτοῖς νόμους. deligere, excerpere et secernere alias leges ab aliis inter se repugnantes 484. pen. οἱ νόμοι τούτῳ οὐδὲν διαλέγονται. leges cum isto commune nihil habent. ad eum haud pertinent, non illi praecipiunt 1070. 4. διαλεξόμεθα ἡμῖν αὐτοῖς inter nos ipsi componemus rem atque transigemus 1169. 5. et 10. ὅτι βέλοιτο ἐμοὶ διαλεχθῆναι ἐμέν τι πρᾶγμα. id est περὶ πράγματος ἐμοὶ προσήκοντος 1221. 11. διαλεχθεὶς τι πρὸς ἑαυτὸν, ὡς ἂν μεθύων, ὥστε μὴ μαθεῖν ὅ, τι λέγοι 1258. 27.

διαλεί-

διαλείπειν] ὃδ' ἐστὶν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει 124. 4. intermittat. ἐνιαυτὸν διαλιπὼν ἕκαστος λειτουργεῖ 459. 13. διαλιπὼν ἡμέρας τινὰς. dies aliquot cum interquieuiſſem, praeterire ſiuiſſem 1149. 18. διαλιπὼν ἔτη τρία 1239. 24. διαλείποντας μικρὸν. paulo poſt 1235. 6. ἐν ᾧ τοίνυν ἡ τύχη διαλείπει interſtitium quaſi quoddam facit in nos faeuiendi, καὶ τὰς ἐχθρὰς ἀνέχει cohibet 1449. vlt.

διάλεκτος vox, pronunciandi modus 982. 18.

διαλλαγὴ] διαλλαγαὶ ἄπιστοι 18. 8. τὰς διαλλαγὰς, καθ' ἃς διήλλαξαν leges, ſecundum, vel in quas eos inter ſe reconciliarunt 1361. 1. διαλλαγαὶ formula compoſitionis inter partes litigantes 1369. 5.

διαλλακτὴς] τὰς ἕλληνας ἱερᾶ δεομένας ἀκεσίᾳ ἢ καὶ ἀκεσίᾳ διαλλακτῇ 189. 16. διαλλακτὴν ἀδύνα φεύγων 1167. 15.

διαλλάττειν differre. παρὰ τὰς χρωμένας τὸ πλεῖστον διαλλαττόντων rebus inter ſe quam plurimum diſtantibus, prout animi ſint alii atque alii iis, qui rebus iisdem vtantur 1402. 17. μηδὲ πρὸς τελευτήσαντας διαλλαγήσονται 1478. 10. ne defunctis quidem placabuntur.

διαλογίζεσθαι.] διαλογισάμενος ταῦτα, ἅπερ ἦτος 777. 13. ὀρθῶς ἔκαστα 872. 7. διαλογισάμενος computo cum eo facto 962. 25. πρὸς τὸν πατέρα. *nachdem er mit meinem Vater abgerechnet, ſeine Rechnungen mit ihm abgeſchloſſen hatte* 1236. 17.

διαλογισμὸς computatio, cum duo, quibus res ſunt communes inter ſe, ad computandum conſident, quid quisque alteri debeat. γεγενημένης διαλογισμῆς. *nach geſchehener Zuſammenrechnung unſerer beyderſeitigen Anfoderungen* 951. 20.

διαλοιδορεῖν] διαλοιδορηθεὶς pro διαλοιδορησάμενος 542. 10.

διαλύειν in actiuo. deſtruere, labefactare, conuellere, corrumpere. ſimile ductum de nodis, reſtibus,

ſtructuris, quae diſſoluuntur. *πάντα ἀνεχαίτισε καὶ διέλυσε* 20. 27. *ἣν πειρᾶται Δ. κατασκευάζειν τῇ πόλει δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν* 94. 19. *πταῖσμα τὸ τυχὸν ἅπαντα ταχέως διέσεισε καὶ διέλυσε* 154. 12. *τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κινδυνον διαλύσειν* 287. 6. *διαλύσω πάσας αὐτῆ τὰς ἀπολογίας* confutabo, diſſlabo 831. 22. b) expungere nomen, aes debitum dependere, *bezahlen.* et tam aes ſoluendum *διαλύειν* dicitur, quam hominem, cui ſoluendum eſt, ſeu creditorem, h. e. eum placare diluendo nomine. *διαλύειν χρήματα* (id eſt *χρέα*) 460. 19. *πάντα αὐτῷ διελέλυτο πρὸς τὴν πόλιν.* omnia, quae ei apud aerarium fuerant nomina contracta, expuncta ſunt 836. 14. *περιάμενοι παρὰ τέτε τὰς τιμὰς διέλυσαν. den Werth dafur, den Preis bezahlt haben* 846. pen. *διαλύσας πάντα nachdem er alles berichtiget hatte,* cum ſatisfeciſſet omnibus, omnia dependenda dependiſſet, ordinanda ordinaſſet 945. 4. *ἐπειδὴ διαλύειν ἐδόκησεν οἷς ὤφειλεν, ἀπάντων ἐξέπεσαν τῶν ὄντων* bonis cedebant 959. pen. *διαλύειν τιμὴν οἰκίτε* 1030. 13. *τὸ ναῦλον ὑπὲρ τῶν ξύλων* 1195. 8. hinc c) notio placandi, ſatisfaciendi. *τὲς τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντας μόλις διαλύσαντα* 919. 10. *τὸν ναύκληρον* 1192. 24. d) reconciliare inimicos inter ſe. *διαλύειν ἑαυτὸν πρὸς ἐμὲ ἠξίε.* rogabat (Midias Ariſtarchum), vt ſe (Midiam) mecum (Demoſthene) rurſus reconciliaret 554. vlt. 1032. 4. In medio. amicabili tranſactione cauſam componere, decidere. *διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον* 44. 10. 521. 14. *ὅπως μὴ διαλύσῃ* ne cum eo tranſigas, ne decidas, ne reconciliere 583. 23. *πρὸς τὲς πράξαντας* [ſcil. *τὸ ἀδίκημα*] *διαλυσαμένες, τῶν ἐκ εἰδότων κατηγορεῖν ἐκ ἴσον ἐστίν.* iniquum eſt, vos, qui cum iis, a quibus laeſi eratis, decidiſſetis, nunc eos incuſare, qui totius cauſae prorſus nihil tenent 991. 20. *διαλέλυνται πρὸς τέτεν ἐν τοῖς*

ἐν τοῖς ἐμοῖς πράγμασι. cum aduersario meo in gratiam redierunt hac lege, vt in causa mea dicendo testimonio ei ne obessent 1323. 1. b) dependere, diluere debitum. μὴ διαλυσάμενος γὰρ γίνεται χρήστης ἄδηλος 867. 13. διαλύεσθαι πρός τινα. ei satisfacere 869. vlt.

διαλυμαίνεσθαι] τὰ ὀρθῶς βουλευθέντα — πολλάκις τῷ τοὺς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι διελυμάνθη 1466. 5.

διάλυσις reconciliatio gratiae. ἠξίου δὲ καὶ πρός ἐμε [Demosthenem] αὐτῷ [sibi, Midiae puta,] δι' ἐκείνου [per Aristarchum] γίγνεσθαι τὰς διαλύσεις 553. 20.

διαμαρτάνειν] οὐ γάρ ἐστιν ἴσον ἐμοὶ νῦν τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας διαμαρτάνειν 226. 17. τῆς εἰρήνης ἂν διημαρτήκει 235. vlt. ἐλπίδων 255. 13. 1470. 18. δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμαρτήσεσθαι τὴν πόλιν ἡγούμην 388. 14. εἰ μὲν αἰσχίνης ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμαρτε 398. 21. δεδοικέναι δὲ, μὴ διαμάρτῃ ne cupita et rogata minus impetraret 401. 22. οὐκ ἂν τοσοῦτον διημάρτανε τοῦ πράγματος [id est τοῦ τὰ δίκαια ποιεῖν] 576. pen. ἀλλὰ γνώμῃ διαμαρτὼν ἀποτυχεῖν 716. 3. 734. 22. διημαρτηκότας ἡμᾶς τῶν πατρῴων 841. 10. διαμαρτὼν τοῦ λέμβου, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη 883. pen. ποῖ γὰρ τραπέσθαι δεήσει τῆς ὑμετέρας γνώμης διαμαρτόντα 1048. 21. διημαρτηκέναι μοι δοκοῦσι παντὸς τοῦ πράγματος 1228. 10. οἱ διαμαρτόντες τῆς συμβουλίας τῶν ἐπιτηδευμάτων 1412. 6. δεινὸν ἂν εἴη, εἰ τοῖς τοῦ κρατίστου διαμαρτοῦσι τὸ χείριστον ἀνάγκη πράττειν εἴη 1456. 14.

διαμαρτυρεῖν aliquem a petitione e. c. hereditatis interponenda protestatione exclusum ire. proprium nihil est aliud, quam proximum διαμαρτύρεσθαι protestari, antestari, protestando intercedere. διαμαρτυρεῖς πρὸς ἡμᾶς, τὸ ὁμολογούμενον γένος ἐξελαύνων agis aduersus nos per διαμαρτυρίαν, negans nobis esse petendae ius haereditatis, quos constat inter omnes de-

functo, de cuius haereditate contenditur, sanguine proximos esse; haereditatisque possessione nos expellens, te solum ferens legitimum haeredem 1088. vlt. ἑτοῖ τοίνυν διαμεμαρτύρηκε τὸς ὐκ ὄντας εἶναι. mendacio vobis imposuit, quo vsus est in formula διαμαρτυρίας a se exhibitae, affirmans eos esse legitimos haeredes, qui nulli sunt 1095. 1.

διαμαρτύρεσθαι protestari, contestando intercedere, aut et aliorum fidem implorare, obtestari. πρόλεγον καὶ διεμαρτυρόμην praedicebam, denuntiabam, et deorum vestramque fidem testabar, me ista denuntiauisse ante, atque vos de imminente periculo admonuisse 73. 2. 240. 26. βοᾶν καὶ διαμαρτύρεσθαι 232. pen. 275. 17. διαμαρτυραμένη ἐναντίον μαρτύρων μὴ ἀποφαίνεσθαι cum interdixisset coram testibus, ne (arbiter) pronuntiaret 899. 6. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δανεισαὶ φανήσονται. praesentes antestabar, me nihil hic cernere palorum oppignerationem factam indicantium, eosque id commeminisse iubebam, quo postmodum citati testarentur mihi protestationem interponenti, si forte vsu veniat, vt creditores exsistant subito submissi atque subornati, precibusue inducti, qui se simulent in hos fundos pecunias credito elocasse. 1047. 24. 1091. 26. b) docere, admonere, disertis verbis et clara voce in anteceſſum, ne quis errorem postmodum excuset. ὁ νόμος αὐτὸς διαμαρτύρεται, κελεύων — 919. 21.

διαμαρτυρία est actio eiusmodi, de qua modo dictum est, cum quis haereditatis petitorem excluſum it interponenda protestatione, se aliumue quempiam iure haereditatis adeundae praestare. διαμαρτυρίαν ψευδῆ πρὸς τῷ ἄρχοντι ποιησάμενος 1080. pen. αἱ διαμαρτυρίαι τῶν ἀγώνων ἀδικώτατοι καὶ πλείστης ἐργῆς ἄξιοι τοῖς ἀγωνιζομένοις 1079. 19.

διαμάχεσθαι πρός τι 217. 2.

δια-

διαμένειν] ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ 332. 17. τὸ διευτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ ὑ πολλοῖς διαμένειν εἴθισαι 1040. 5. de copiis conscriptis, quae manent, neque rursus discedunt. διαμεῖναι δυνήσεται, τέως ἂν περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν 1432. vlt. διαμένω λέγων pro διατελῶ λ. 107. 21.

διαμετρεῖν] πρὸς διαμεμετρημένην τὴν ἡμέραν. die forenli, multis causis ea die disceptandis ita occupata, vt necesse fuerit causae cuiusque oratores spatio, eoque arctissimo, circumscribere 378. 7. 1252. 12. in medio. *sich zumessen lassen.* cum plures demensa frumenti e. c. petunt et accipiunt. διεμετρεῖντο τὰ ἄλφιτα ἐν τῷ ὠδείῳ 918. 8. πάντες ἴσε ἐν τῷ πομπείῳ.

διαμφισβητεῖν. idem quod simplex 897. 25. 1097. 23.

διανέμειν] διανέμεσθαι τὰ χρήματα inter se partiri, diribere 855. 7. 928. 16. διανειμάμενοι κοινῇ πέντε δραχμὰς ἕκαστος 1317. 6.

διανοεῖσθαι] τὰ δὲ κεράμια τὰ τρισχίλια οὐδ' ἐμέλησαν, οὐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι. non modo sperandum non erat, vt illae feriae vini in nauem vnquam imponerentur, id quod ipsorum errori et obliuioni, aut fortunae cuidam, potuisset tribui, sed ne voluerant quidem vnquam eas imponere, in mentem ipsis ne venerat quidem, vt id facerent 929. 8. διανοοῦ, ὡς πείσων ἐκεῖνον. proficiscere illuc cum proposito et spe illum precibus flectendi. ita te para — 1215. 4.

διάνοια] ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ 292. 19. ἐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298. 1. οὔκουν προσήει πρὸς ταῦτα ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο. mens illinc refugiebat 406. 19. ὑ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν 637. 15. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122. 23. τὴν διάνοιαν ἁπάντων εὑρίσκομεν ἡγεμονεύουσαν 1412. 16. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βαλεύεσθαι τεταγ-

τεταγμένης 1413. 17. ἀγαπητόν ἐστιν, ἄνθρωπον ὄντα τῆς αὐτῆ διανοίας λόγον ὑπέχειν 1436. 6. οἷς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τούτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται. darüber kützelt er ſich in ſeiner Seele, und brüſtet ſich 1489. 7.

διάπειρα] διάπειραν ποιούμενοι τῶν τρόπων ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν 1098. 2. διάπειραν ὑμῶν λαμβάνειν βουλόμενος 1288. vlt.

διαπειρᾶσθαι τῶν δικαίων ὅ, τι γνώσονται 1180. 4.

διαπέρχεσθαι de militibus dilabentibus, de exercitu diſſoluto, militibus furtim diſcedentibus aliis alio 1188. 23. 1199. 7. διαπεληθότων τῶν στρατιωτῶν.

διαπηδᾶν] ἀπὸ τῆ δικαστηρίου καὶ τῆς καταγνώσεως εἰ διεπήδησαν! 726. 5.

διαπιστεῖν fidem denegare, haud credere 870. 26.

διαπιστεύειν certa fide, ſumma fiducia credere 80. 26. διεπιστεύετο certa fides ei habebatur 145. 3.

διαπλάττεσθαι ſimulare 575. 8.

διαπράττεσθαι perficere, praeſertim turpibus, clandeſtinis et malitioſis machinationibus. τὴν τῆ διαπράξασθαι ταῦτα, ἃ μηδεὶς πώποτε ἄλλος μακεδόνων βασιλεὺς αἰτὶ τῆ ζῆν ἀσφαλῶς ἠρημένος 22. 19. ἔσπευδεν ἡμῖν εἶσιν αὗται αἱ πόλεις αἱ ταῦτα διαπεπραγμέναι 216. 15. Εὐρυβάτη πρᾶγμα, ἢ πόλεως ἔργον, ἢδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διαπράττεσθε 233. 9. διαπράττεται ἐπαίνης αὐτῆ πρὸς ὑμᾶς γράφεσθαι 682. 10. ἐὰν διαπράξωνται ὅτει ἃ βούλονται 1079. 11. νικήσας δὲ καὶ διαπραξάμενος ἅπαντα, ὅσα ἠβουλήθημεν 1176. 5. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι, ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων τὸν ἐπ' αἴγυπτον πόλεμον 1191. 21. πῶς οὐκ ἂν αἰτοπώτατον διαπράξαισθε ἔργον 1229. 12. 1230. 14. ὅπως ὡς ὀψιαίτατα ἡ διαψήφισις ἡ περὶ ἐμῆ γίνοιτο, καὶ διεπράξατο τῆτο 1301. 26. διαπραξάμενος ἐδὲν καινόν, ἀλλ' ὅπερ ἕτερει τῶν ὁμοίων τῆτω 1336. 8. πολλὰ καὶ λαμπρὰ διεπράξαντο 1391. 1.

ταῦτ' αὐτὸς μετὰ πλείονος ἡσυχίας διαπράττηται 1459. 9.

διαπρεπῶς] ὡς οἷόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα τῶν τριηράρχων 1208. 19.

διαπτύειν] σὺ δ' ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τὰς ἄλλας 313. 8. despuens, h. e. contemnens.

διαρκὴς] ὠφέλειαν ἔχειν διαρκῆ perennem et neceſſitatibus omnibus parem 37. pen. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς ἀεὶ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδου 1214. 7.

διαρπάζειν τινὲς τὰ χρήματα βέλονται 102. 26. διαρπασθησόμεθα ὑπὸ τῶ πολέμου 299. 15. ἕτερα, ἃ τῶν κοινῶν διηρπάκεισαν 1318. 21.

διαῤῥεῖν] pecuniam foenori elocat ſiue χαρίσασθαι βουλόμενος gratificandi ſtudio amicis id ſe rogantibus, ſiue μὴ λαθεῖν (ſcil. βουλόμενος) διαῤῥυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. cauens, ne quotidianis faciendis impendiis ſenſim et ſine ſenſu carperet facultates, quo pacto numi inter manus haud ſentienti diffluerent 182. 10.

διαῤῥήγνυσθαι] τῶν διαῤῥηγνυμένων, εἰ ταῦτα γενήσεται frementium prae indignatione et paene crepantium 169. 19. ἀδ' ἂν διαῤῥαγῆς ψευδόμενος 232. 12. νῦν διαῤῥαγῶσί τινες τούτων 254. 12. ἐκ ἐπιορκῶ, ἀδ' εἰ κόνων διαῤῥαγείη 1270. 7. non peiero, negoque me peierare, etiamſi Conon id me facere tanta contentione vocis et laterum aiat, vt paene rumpatur.

διαῤῥήδην 118. 1. ἄντικρυς ἀτοσὶ καὶ διαῤῥήδην ἀπολογία γεγραμμένη τῶν τούτοις ἡμαρτημένων 352. 12. διαῤῥήδην ἔφη ἥκειν πεπεικὼς Φίλιππον 364. 15. διαῤῥήδην ἀκέσαντα ὑποσχομένω Φιλίππω 373. 27. διαῤῥήδην ἀπαγορεύουσιν οἱ νόμοι μὴ ποιεῖν 1075. 10.

διασείειν] ἅπαντα διέσεισε καὶ διέλυσε. 154. 12.

διασκευάζεσθαι] πρὶν διασκευασάμενοι πρὸς τὰ τείχη προσῆσαν οἱ πολέμιοι. ſuccincti, armati, inſtructi 126. 26. διασκευασάμενος τὴν οὐσίαν cum diſſipaſſet, prodegiſſet, dilapidaſſet ſubſtantiam 845. 13.

διὰ-

διασπᾶν τὰς πολιτείας 54. 5. μονονὸ διεσπάσθην ὑπὸ τῶν — 58. 7. διασπᾶν στρατιώτας 94. pen. τοῖς παρ' ἐκείνῳ μισθαρνῆσι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε 136. 15. μονονουχὶ αἰλύσει σιδηρᾷ δεδεμένος, ὑποδύη παρὰ ταῦτα καὶ διασπᾶς 778. 20. πρὸς ἅπαντας ἀεὶ προαιρεῖται λοιδορεῖσθαι καὶ μέμφεσθαι καὶ διασπᾶσθαι. ringi, vel rumpi vociferando, τὰ λεγόμενα, vt solet in prouerbio dici 806. 2.

διασπουδάζειν] καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασι τοῖς νόμοις διεσπούδασαι ὅπως μὴ γένηται. ecquid vnum vt ne fieret, legibus in omnibus spectauit legislator, cauitque maxima sollicitudine, circumspectione atque summa egit contentione 505. 8. τίνος ἕνεκα ποτε ἕνεκα ταῦτα οὕτω διεσπούδασαι. tam sedulo quaesitum et laboratum est 646. 15. διεσπούδασαι μὴ λαβεῖν ὑμᾶς neruorum omni contentione satagit, vt vos ne capiatis 681. 21.

διαφέρειν] τῶν λυμαίνεσθαι ταῦτα καὶ διαφέρειν βουλομένων ἐξ ἴσου καθῆσθε ἀκροώμενοι 151. 14. διαφέρψαντες τἀληθῆ 1453. 13.

διασύρειν traducere, verbis eleuare. διέσυρε τὰ παρόντα, καὶ τοὺς προγόνους ἐπῄνεσε 169. 22. τὰ χωρία ταῦτα, ἃ νῦν ἔτος διέσυρε 234. 12. τὸν δὲ ταχισμὸν τοῦτον, ὃν σύ μοι διέσυρες — 325. 19. οἱ τὴν πόλιν διασύροντες, ὥσπερ ἐχ αὐτὸς διασύροντες 332. 14. εἰ δέ τις ὑμῶν διασύρει ταῦτα, πολλῆς ἐστι μετρίας συνηθείας 1482. 27.

διασώζειν] τοὺς ἐπὶ τῷ πολέμῳ διασωθέντας ἀπώλεσε τῶν συμμάχων 371. 10. διασώζεσθαι τὸν εἶκον τὸν ἑαυτοῦ 1053. 26. 1076. 10. διεσώθη πρὸς τοὺς οἰκείους πολλοστῷ χρόνῳ redibat tandem saluus ad necessarios, multis magnisque discriminibus et molestiis superatis per tractus terrarum plurimum diffitos 1304. 9. διασώζονται δεῦρο salui huc perueniunt 1380. 9. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τοῦδε τῶν ἀνδρῶν

δρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396. 6. διασωθῆναι [durchzukommen, euadendi] προσδοκίαν ἔχει πλείω 1478. 24. τὴν δικαίαν εὔνοιαν διασώζειν 1479. 23.

διάταξις τῶν φυλάκων (vel φυλακῶν) 309. pen.

διατείνεσθαι contendere. τί ἂν ταῦτ' ἐπήραμαι καὶ διετεινάμην ἅτοσὶ σφοδρῶς 275. 8.

διατελεῖν] ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὑπάρξαι μοι εἰς τοτονὶ τὸν ἀγῶνα 225. vlt. 227. vlt. 243. 19. διότι διατελεῖ πράττων καὶ λέγων τὰ βέλτιστα τῷ δήμῳ 243. 21. 255. 23. ὅπως τοῦτο μὴ γενήσεται, παρατηρῶν διετέλουν 281. 16.

διατηρεῖν cauere, praecauere, μή τι πάθωσι 115. 26. ἣν ἕκαστος παρέλαβε τάξιν. tueri, conseruare 238. 9. τῆς ἀσίαν τὴν οἰκειότητα διετήρεις, ἀ τὴν τῶν ἀνδρῶν τῶν ποιησαμένων 1088 22.

διατιθέναι. διατίθεσθαι] in actiuo. adducere aliquem, aut aliquid ad conditionem quandam, efficere, vt aliquo modo sit affectum, tractare, gerere, administrare, gubernare, ad arbitratum suum constituere. ἔτω γὰρ αὐτὸς διέθηκας τὸ μέρος σὺ 367. 5. τοὺς ἅπαντας ἀπίστως πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς διαθῶμεν omnes erga nos reddamus suspicaces, omnibus iniiciamus nostri diffidentiam 463. 18. δῶρα λαβόντες ἕτοι, καλὸν πρᾶγμα φύσει κακῶς διέθηκαν. corruperunt 369. 13. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες, qui primitus haec iura constituere 643. 8. In medio a) vendere, extundere, distrahere. ἔθ' ὅσα ἂν πορίσασιν ἕτως, ὅπως ἂν δύνωνται, ταῦτ' ἔχοντες διαθέσθαι, κεκλεισμένων τῶν ἐμπορίων 22. 27. διατίθεσθαι τὰ φορτία 910. 3. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διαθέμενοι 1048. 25. b) testamentum condere, testamento praecipere. διέθετο ὅρως ἐπισῆσαι er verordnete in seinem letzten Willen 1029. 27. ὅστις ἂν μὴ διαθέμενος ἀποθάνῃ wer ab intestato stirbt.

flrbt. leges de iis latae 1067. 1. διαθέσθαι τὰ ἑαυτῶν εἶναι licere de fortunis suis disponere, h. e. testamento cauere et praecipere 1133. 9.

διατραγῳδεῖν ambitiosa oratione, verbis ampullatis rem paruam exaggerare. ἡλίκην νῦν διατραγῴδεις καὶ διεξέρχεις 232. 22.

διατρέπεσθαι pudore confundi, verecundia percelli, reuerentia cuiusdam ab instituto absterreri 798. 20.

διατρίβειν agere, commorari, rerum suarum satagere. ἔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν 22. 25. συμβαίνει μοι, καίπερ ἐκποδὼν διατρίβοντι. tametsi absim domo, extra conspectum vestrum versor 1474. epistola tertia, 7. agitare, terere tempus, aut mentem, h. e. acuere, exercere, continere in studio et exercitatione alicuius rei. ἐπ' ἠδονὴ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει 785. vlt. χρόνος διετρίβετο συχνὸς consumebatur 1013. 7.

διατριβή mora, impedimentum. διατριβαὶ πολλαὶ καὶ ἀναγκαῖαι ἐγίνοντο ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ 1073. 10. μόλις ἠκολέθει διατριβὰς ἐμποιῶν 1158. 8. b) res, qua agendo animus agitatur, aut oblectatur, vita occupatur, otium conteritur, item loca, vbi opera datur rebus iis, quibus dediti quique sunt, vt scholae magistrorum et philosophorum, congressus iuuenum inter se ad potandum aleaue et similibus ludendum. ἐν συνουσίαις καὶ διατριβῇ *Zeitvertreibe* ἔτος ἰδίᾳ mere priuato 537. 18. μὴ τὰς ἐπιπολαίους ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν 1418. 1. ἀπὸ τῆς Πλάτωνος διατριβῆς 1490. 12.

διαφέρειν differre, quatenus hoc vocabulum, siue discrepare, dissimilis, diuersus esse, siue praestare, excellere significat, item extrahere, remorari, vnde notio obstandi, impediendi exstitit; nec non dissipare, discerpere, in diuersa spargere. a) discrepare, repugnare. λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἡγῶμαι

μαι 268. 16. σύμβελος καὶ συκοφάντης ἐν ὀδενὶ τῶν ἄλλων ὀδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν 291. 17. ὃ γὰρ ἂν διεφέρομεν ἀλλήλων ὀδὲν So würde gar kein Unterſcheid in der Welt mehr ſeyn 983. 3. b) praeſtare, excellere. μηδὲν τῶν ἄλλων ζήτει διενεγκεῖν 1416. 22. c) obſtare, intercedere, vetare. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι 676. 12. tria ſola ſuffragia abſoluentia numero, quod eſſent plura, quam condemnantia, obſtabant, quo minus mortis ſupplicio damnaretur. d) pertinere, pertingere, porrigi, gelangen, wohin reichen. ὥς εἰς ἅπαντας τὴν ἐκείνου μνήμην διενεγκεῖν (pro διήκειν) 1415. 12. e) ὀδὲν αὐτῷ διαφέρει nil eius refert, nil intereſt, haud curat, perinde ei eſt, ſic, an ſecus ſit. σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς ὀδὲν αὐτῷ διαφέρει. id eſt ὡς οὐδὲν παρ' αὐτῷ διαφέρει τὸ θέρος τοῦ χειμῶνος πρὸς τὸ πολεμεῖν nil intereſt penes eum, aeſtate, an hyeme bellum gerat 124. 3. εἰπεῖν μὲν ἔν μοι ταῦτα — ὀδὲν διαφέρει 1239. 14. vbi μοι non cum εἰπεῖν, ſed cum remotiore διαφέρει cohaeret. ich habe weder Vortheil, noch Schaden davon. es kann mir gleich viel ſeyn. f) diducere, alia aliis locis collocare, vt ſi iudices calculos alii in abſolutoriam ciſtulam, alii in condemnatoriam coniiciant. καὶ ταῦτα πρὶν τὴν πρώτην ψῆφον διενεχθῆναι 795. 1. In medio ὃ διαφέρομαι. nil curo, haud intercedo. mea nil refert 112. vlt. b) obloqui, refragari, repugnare, aduerſari, diſcordare, contendere, animo inimico et infeſto eſſe. ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις 236. 5. εἰώθασιν ὧν αὐτοῖς διενεχθῶσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνὴ, διὰ τοὺς παῖδας διαλάττεσθαι 1001. 14. οἱ φύσει παῖδες ὄντες κἂν πρὸς ζῶντας διενεχθῶσι τοὺς γονέας, ἀλλ' ὃν τελευτήσαντάς γε ἐπαινοῦσι 1022. 13. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν, ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς διαφέροντας ζῶσιν, ὀδὲν δὲ φρονοῦσι

ζουσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022. 16. διαφερόμενον περί τινος πλεονεκτήματος 1144. 26. οἴομαι δ' αὐτόν σοι οὐδὲν διοίσεσθαι. nulla in re repugnaturum esse 1215. 5. διαφέρονται δὲ, ὡς οὐ δεῖ τελεῖν αὐτοὺς τοὺς τόκους τοὺς ἐν τῇ συγγραφῇ 1296. 24. hoc pugnant, hoc vrgent, in hoc a nobis dissident.

διαφεύγειν ὑμᾶς τὰ πράγματα. vestris e manibus elabi rerum gerendarum oportunitates 57. 16. ὁ πάλαι μὲν ἔδει, διαφεύγει δὲ οὐδὲ νῦν 139. 17. τούς γε οὐδένα βουλομένους εἶναι τοιοῦτον [scil. qualis ego sum, vere et bona fide patriae studiosus] οὐ διαφεύξεται 412. 12. διαφεύγουσιν αὐτοὺς οἱ οἰκέται elabuntur passim diffugientes, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἀπεχώρησε 1155. 11.

διαφθείρειν. corrumpere, h. e. vitiare, labe afficere. δεῖ τὸν βουλόμενόν τι ποιῆσαι τὴν πόλιν ὑμῶν ἀγαθὸν, τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰᾶσθαι. διέφθαρται γὰρ 170. 2. διέφθαρται [scil. τὰς φρένας] καὶ παραφρονεῖ cerritus est 1182. 3. διεφθαρμένον τοὺς ὀφθαλμοὺς 1269. 6. διεφθαρμένον ὑπὸ νόσου νομίζω. a furore dementatum 1280. 14. b) corrumpere largitionibus et gratia, h. e. a studio patriae, aut veri et aequi in agendo et dicendo auertere, vt testem in testimonio perhibendo, iudicemue in iure dicundo. εἴ τις ἐν πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται, ἢ διαφθείρει 122. 21. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι pati se corrumpi, a vero et iusto cernendo et sequendo abduci, spe ductum proposita largitionum et diuitiarum adipiscendarum 240. vlt. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων 309. 9. τῷ γε μὴ διαφθαρῆναι χρήμασι, κεκράτηκα Φιλίππου 309. 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, οὕτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς, νενίκηκε τὸν ὠνούμενον 309. 15. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε 345. 4. διαφθείρειν τοὺς κριτὰς 516. 3. διδάσκαλον τοῦ χοροῦ διέφθειρε. oratione, donis

nis datis, promiſſis, minis, aliisue malis artibus a me abalienauit 520. 7.

διαφθορά, cum de nauigio agitur, naufragium. ἔθεν καὶ ἡ διαφθορὰ τῇ νηὶ συνέβη 910. 10. et 15.

διαφιέναι τὴν δύναμιν copias dimittere 677. 18. 679. 17.

διαφορὰ diſcidium, diſcordia. ὅτω μείζων ἐστὶν ὅτος ὁ Φόβος τῶν πρὸς ὑμᾶς καὶ πρὸς ἀλλήλους ἐνίοις διαφορῶν 181. 13. variae cauſae ſimultatum, vt συμβόλαιον, κῶμος, ἔρως, πότος — recenſentur p. 1144. fin.

διαφορεῖν differre, h. e. diſcerpere, diſtrahere, quaqua ſpargere, vaſtare. διαφορᾳμένης αὐτῷ τῆς χώρας direpta a latronibus omnia differentibus 442. 25. ὧν κοινῇ διαπεφορημένων. quae cum illi tres inter ſe diribuiſſent atque diſtraxiſſent 822. 27. διαφορηθεὶς carptus, dilaniatus ὑπὸ τότε καὶ τῶν τοιότων 1120. 25. διαφορῆσαι ἐπεχείρησαν τἄνδοθεν 1319. 13.

διάφορος inimicus, aduerſarius. διάφορος [ſubaudi πολλοῖς] ἐγενόμην εἰσπράττων πολλὰς — multorum in odium incurri, multos offendi, eo quod ab iis exigerem mercedes (*den Pacht*) 1318. 19. b) τὸ διάφορον *das Intereſſe*, lucrum damnumue ex aliqua re exſiſtens. ἡλίκα γ' ἐστὶ τὰ διάφορα, ἐνθάδε, ἢ ἐκεῖ πολεμεῖν. quantum interſit, bellum hic loci, an ibi geratur 16. 26. τηλικότων ὄντων αὐτῷ τῶν διαφόρων. 362. 24. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν. compenſatum ſibi damnum iri, quod diuturnitate morae et impedimentis negotiationi obiectis feciſſet, *Vergütung der Zehrung, Verſäumniſs, und Proceſskoſten* 887. 9. δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία αὐτῇ περὶ τὰ διάφορα *wobey es auf das* plus *und* minus, *auf das* meum *und* tuum *ankommt* 1148. 14. 1149. 3.

διαφόρως eximie, excellenter 761. 26.

διαφυλάττειν τὸ δίκαιον ἐ δικαίως 218. 15. τὴν εἰρήνην 251. 23. τὴν τῆ γενναίᾳ καὶ τῆ πρωτείᾳ προαι-

ρεσιν τῇ πόλει 331. 25. τὲς τὰ ἑαυτῶν πρᾶττομένους 922. 18.

διαχειρίζειν administrare. ὧν ἡ διακεχείρικα was ich unter Händen gehabt habe, ἣ πεπολίτευμαι 263. 26. τὸν εἶκον, pupilli puta, μετὰ τῶν ἄλλων ἐπιτρέπων 818 8.

διαχειροτονεῖν dicitur plebs, cum rogata suffragia ab Epistata fert, parte plebis alia rogatum scisscente, alia reprobante, eoque facta in diuersa discessione 594 26. ἐπειδὴ ἐν τῷ διαχειροτονεῖν ἦν ἡ βελὴ, πότερον τῷ δικαστηρίῳ παραδοίη, ἢ ταῖς πεντακοσίαις ζημιώσει. deliberante senatu atque certante adhuc, vtrum — an 1152. 8. per manuum sublatarum arbitrium decernere 1346. 17.

διαχειροτονία deliberatio, decretum, vtrum — an — ἡρῶτων καὶ διαχειροτονίαν ἐδίδοσαν, ius et potestatem vtramuis in partem scisscendi. ὅτῳ δοκεῖ δωρεᾶς ἀξίως ἡ βελὴ βεβεβουλεύσθαι, καὶ ὅτῳ μὴ 596. 5. διαχειροτονίαν ἐφ' ὑμῖν ἐποίησαν optionis veltrae fecerunt, aut ius in suffragia eundi vobis dederunt, πότερον εἰσενεγκεῖν ἐξὶ καινὸς νόμος, ἢ δοκεῖν οἱ κεῖμενοι ἀρκεῖν 707. 25 διαχειροτονίας γενομένης ἐδόκει ἀντεχειροτονῆσαι 1346. 25. διαχειροτονίαν δὲ ποιεῖν in suffragia mittere plebem τὲς προέδρες περὶ τέτων τῶν νόμων, πρῶτον μὲν περὶ τῦ κειμένυ, εἰ δοκεῖ ἐπιτήδειος εἶναι τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων, ἢ ὄ. ἔπειτα περὶ τῦ τιθεμένυ ὁπότερον δ' ἂν χειροτονήσωσιν οἱ νομοθέται, τέτων κύριον εἶναι 710. 20.

διαχλευάζειν] διαχλευάσαντες δέ με αὐτῦ 1221. 26.

διάχρυσος] διάχρυσον ἱμάτιον ποιῆσαι vestem auro illusam, perpunctam 522. 2.

διαψεύδειν] in actiuo, quod raro vsurpatur. fallere, decipere, illudere, mendacem aliquem fuisse declarare *Lugen strafen.* ἐργολαβῆσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτὲς ὁ λογισμὸς operam suam mercede elocant ad eas res recipiendum et gerendum,

dum, quarum exitus, vt eorum ſpem fallat e ratiocinii probabilitate collectam, etiam atque etiam opto 1482. 26. in medio. κατὰ διέψευται ſpe excidit, fruſtra ſperauit et conatus eſt, deceptus inanibus votis 15. 13. διεψεύσθητε τῆς ἀληθείας περὶ αὐτοῦ 1476. 14. τῷ διεψεῦσθαι χαριδήμου, καὶ νομίζειν αὐτὸν εὐεργέτην εἶναι quia de Charidemo ſecus, atque reapſe eſt, et oportebat, exiſtimat, falſa eius luditur opinione. *Sich falſche Begriffe von ihm macht, ihn in dem rechten Lichte nicht betrachtet.* pro patrono eum habet, qui hoſtis ſit reip. 626. 23.

διαψηφίζεσθαι dare, ferre ſuffragium ſuum alterutram in partem, ſiue ſecundam, ſiue aduerſam. διαψηφίσασθαι περὶ αὐτοῦ, illa de re ſola, περὶ ἣν ἡ δίωξις ἦ quam acculator in iudicium vocauit, de qua controuertitur, quae caput cauſae eſt 747. 11. διαψηφίζεσθαι [id eſt τὰς ἑαυτῶν ψήφους διενεγκεῖν] ταύτῃ, [id eſt ταύτην εἰς τὴν μερίδα] ᾗ δίκαιόν ἐστι. eam in partem, a qua ius ſtat 842. vlt. δείλης ὀψίας ἠξιώσαμεθα τοῦ διαψηφίζεσθαι. in ſuffragia diſcedere 1301. pen.

διαψήφισις latio ſuffragiorum, quae viritim fit, vnoquoque, quam in partem velit, diſcedente 1301. 25. διαψηφίσεις ἐξ ἀνάγκης ἐγένοντο τοῖς δημόταις 1306. 20. cum municipalium quisque de municipali alio quopiam ferendo ſuffragio decernit, vtrum in municipio ſeruandus ſit, an eo expellendus.

διδακτὸς] τὰ διδακτὰ τέχνη [id eſt διδαχῇ ἐντέχνῳ καὶ μεθοδικῇ, vel etiam μελέτῃ καὶ ἐγχειρήσει σοφῇ] τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν 1413. 24.

διδασκαλεῖον] Φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα 312. 23. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων 313. 11.

διδάσκαλος] τὸν τοῦ χοροῦ διδάσκαλον, chori in Liberalibus publice ſaltaturi, διέφθειρε 520. 7. τοὺς διδασκά-

δασκάλες τὰς μισθὰς ἀπεξέρησε 828. 5. διδάσκαλος κακῶν γέγονας ἐν τῷ στρατεύματι 1217. 27. Φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τὸ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκουρεῖν διδάσκαλον 1374. 13.

διδάσκειν cum νουθετεῖν copulatum est 130. 2. ὡς ἔστιν ἄτοπον, [subaudi τινα] περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν δὲ δίκαια ποιοῦντα 198. 7. ἐδιδάσκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315. 7. εἶτα τότε ἐκ ἔλεγες ταῦτα παραγρῆμα, ἐδ' ἐδιδάσκες ἡμᾶς 349. 3. ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντος 390. 8. διδάσκειν τραγικὰς χορὰς 533. 9.

διδόναι] diuersa significat dare, tradere, largiri gratuito, offerre, deferre, spondere daturum, edere, in medio proponere, secum afferre, fataliter immittere. iuuat phrases ad ordinem alphabeticum adstringere. διδόναι ergo αἰχμάλωτον est corpus bello captum et in seruitutem redactum in libertatem emittere, alicuius in gratiam, cui donetur. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δοῦναι. vt Philippus ad commiserationem atque indulgentiam inflexus ei largiretur 402. 10. ἀπαλλαγὴν ἡμῖν τὴν ταχίστην δότε τῶν ἐπηρτημένων κακῶν καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332. vlt. οὐκ ἐψηφίσαντο πολιτείαν, ἀλλ' ἀτέλειαν ἔδωκαν μόνον 173. 7. γνώμην διδόναι author fieri sententiae, eam proponere. ἔδοκε γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην 704. 5. διαχειροτονίαν διδόναι in suffragia mittere 596. 4. sic et ἐπιχειροτονίαν. ἀποφαίνειν εἰς τὸ στρατήγιον. ein Verzeichniß der Schuldner bey dem Admiralitätsamte eingeben 1043. 11. γυναῖκα διδόναι competebat ei, cuius in manu et potestate mulier esset, e. c. patri, fratri, auo, is eam desponso marito in manum dabat. qua fine ceremonia liberi inde nati spurii erant 954. 23. δικάζεσθαι φόνου. copiam actionis de caede patrata dare. ὑπὲρ ἂν ἂν μὴ δῶ [scil. ὁ νομοθέτης] φόνου δικάσασθαι 122. 15. lex aut legislator dicitur δίκην διδόναι, cum ei, cui competit,

tit, facultatem dat in iure aduerſus aliquem agendi. ἐὰν δ' ἔξω τούτων κτείνῃ τις αὐτὸν, τὴν αὐτὴν ὑπὲρ αὐτοῦ δίκην δέδωκεν, [ſcil. τοῖς οἰκείοις τοῦ παθόντος] ἥνπερ [ſcil. δεδωκεν] ἂν τὸν ἀθηναῖόν τις κτείνῃ 633. 10. δίκην, vel δίκας δοῦναι poenas dare, h. e. luere, perpeti, ſupplicio tolerando ſatisfacere laeſis, τὸ δίκην δοῦναι διαδὺς 271. 18. 1009. 2. δραχμὰς πεντήκοντα αὐτοῖς ἐδίδου offerebat, *er both ſie ihnen an* 542. 9. ἀφειδῶς ἑαυτὸν εἰς τὰ πράγματα διδόναι 255. 7. διδόναι αὑτὸς τοῖς δεινοῖς 258. 18. ὑδεὶς πώποτε τούτων διὰ παντὸς ἔδωκεν ἑαυτὸν εἰς ὑδὲν τῇ πόλει 301. 20. εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφέρειν ἑαυτὸν δὸς ὁ κατώρθωσε μεθ' ἁπάντων 317. 19. ὅστις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν ὑμῖν ἐθελήσει δοῦναι 1482. 14. ἔδωκα ἐμαυτὸν ὑμῖν ἁπλῶς 288. 11. 294. 3. εἰσπρᾶξαι] διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπρᾶξαι. nobis, tribulibus, aut collegiatis, attribuere portionem cuique ſuam ratam debentium reip. o tribu quaque, aut e collegio quoque, armamenta naualia, cum facultate illa armamenta a debentium quoque repetendi et per vim adeo exigendi 1145. 20. ἐν τῷ δέρματι τὸν ἔλεγχον διδόναι. de ſeruo, e quo tormenta confeſſionem veri extorquent 1200. 26. τὰ πρᾶγμα δώσει τὸν ἔλεγχον. *das Werk wird ſeinen Meiſter loben.* ipſum opus docebit, prout erit ſcitum, aut ſecus, quid de artificis facultate iudicandum ſit. licebit iam cuique de re ex eius natura iudicium facere 44. 15. ἔνδειξιν libellum accuſatorium ex titulo ἐνδείξεως demonſtrationis praetori exhibere, agere in aliquem ex illo titulo 1322. 6. ἐπανόρθωσιν τῆς εἰρήνης 81. 1. facultatem dare, ſi quid in formula pacis ſecius ſcriptum eſſet, quod diſpliceret, id ex animi ſui ſententia corrigendi. τὴν ἔρημον [ſcil. δίκην] δεδωκότα. litem dediſſe contra Midiam, vt contumaciae reum, qui die dicta in iudicio non comparuiſſet 542. 4. κα-

κὸν] ἑτέρῳ δ' ὅτῳ κακὸν δώσομεν ζητεῖν 230. 17. κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι 381. 13. κρίσιν διδόναι copiam dare iudicii, permittere, vel sic comparare, vt iudicium habeatur 692. 5. λόγον διδόναι gemino modo vsurpatum a Dem. reperitur, altero, cum iudex, aut concio alicui dicendi veniam atque secum agendi dat, altero, cum ipse pro se dicens verba facit. prior significatio p. 20. 18. obtinet, posterior p. 555. 22. vbi διδόναι idem valet atque ὑπέχειν. μαρτυρίας μεγάλας δεδώκασι κατ' αὐτῶν 1366. 22. μετουσίαν] τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199. 15. ὅρκον et ὅρκους deferre conditionem dicendi iurisiurandi, ad dictionem eius admittere. τοὺς ὅρκους λαβεῖν τε παρ' αὐτοῦ καὶ δοῦναι, scil. αὐτῷ 235. 13. 860. 20. 1002. 3. διδόντων ὅρκον αὐτῷ deferentibus ipsi iuramenta οὐκ ἐθελήσαντα ὀμνύναι 1366. 18. τὸ λαβεῖν οὖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι 267. 5. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης exceptionem de foro non competente iudici exhibere. *mit einer Ablehnungsschrift einkommen* 912. 15. πεῖραν] τούτου πεῖραν ὑμῖν ἔργῳ δεδωκότες τοῦ χρόνου 209. pen. 262. 14 εἴ γε μηδ' ἐς πεῖραν ἔδωκε θεῶν τινος εὔνοια 293. 20. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν nauat ipsis operam hanc, vt pro ipsis, meam in fraudem, ad causam eorum releuandam, meam premendam, iusiurandum se dicturum reciperet 1250. vlt. σύλας διδόναι volenti cuique facultatem dare naues, merces, bona quorundam, vbi vbi locorum terrae marisque repererit, praedandi, diripiendi. id quod in bellis fieri solet. ὥσπερ σύλων δεδομένων φασηλίταις κατ' ἀθηναίων 931. 23. τιμὴν] ἐγὼ τὴν τιμὴν [pretium rei, quo emitur] οὐ τῷ κυρίῳ τῶν πραγμάτων δεδωκώς 383. 22. leges οἵ τε τοῖς ἀγαθόν τι ποιοῦσι τὰς τιμὰς praemia διδόντες assignantes, praescribentes, defi

definientes, καὶ οἱ τοῖς τἀναντία πράττουσι τὰς τιμωρίας 504. 4. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ διδόναι. lege ſua alicui tribuere priuilegium vltionis 623. 9. ὑπερβολὴν] τὸν δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γ' ἐς τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκότας vel ipſum illum vltionis exceſſum ei condonaſſe, h. e. declaraſſe, ſi non pro legitimo et probando, ſaltim pro ignoſcendo. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσι, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ 291, 18. χρήματα] πρίασθαι τὸν καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι 187. 23. χρόνον δεῖ δοθῆναι concedi, indulgeri τῇ τῶν πολλῶν ἀδυναμίᾳ 399. 19. χώραν] ἀδὲ προνοίας χώραν ἀδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι. ne cautioni quidem ſalutis ſuae locum dare 301. vlt. ψῆφον διδόναι dicitur Epiſtata, cum prytanas, aut praeſes iudicii, cum aſſeſſores ſuos, ſeu Iuratos, in ſuffragia mittit, teſtulas ipſis tradendo. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον 542. 18. Aliae dictione miſcellaneae. ἀδὲ διδόντων ἂν ἡμῖν τῶν καιρῶν Ἀμφίπολιν δέξασθαι δυναίμεθ' ἄν 43. 21. φασὶ δ' εὐνοίᾳ διδόναι, καὶ τοῦτο τεκμαίρεται ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96. 10. δότε δ', εἰ βέλεσθε, δότε αὐτῷ τοῦτο. concedite. räumet ihm das ein 274. 1.

δίδυμος] ἀδελφὸς ὁμοπάτριος καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς δίδυμος 793. 25.

διεγγυᾶν] διεγγυηθεῖσα ὑπὸ Στεφάνου. cum Stephanus pro ea fideiuſſiſſet 1358. pen.

διεγγύησις 724. 6.

διειπεῖν] διειρημένον expreſſis verbis cum ſit definitum atque denuntiatum 219. 23. ἀλλ' ἅττα διείρηκεν, ἃ χρὴ ποιῆσαι. imperauit 644. 4. μηδένα εἶναι ἀτελῆ τῆς τριηραρχίας διείρηκεν ὁ νόμος 465. 20. ein für allemahl verordnet, ſo daſs es dabey ſein Bewenden haben muſs. ἃ διείρηται, τὶ πρακτέον, ἢ μὴ 666. 13.

διενοχλεῖν] σφόδρα ἀκριβῶς δεικνύναι πειρώμενος διενοχλῶ πάλαι τοῦτ' αὐτὸ ὑμᾶς εἰδότας 446. 25. compositum pro simplici ἐνοχλεῖν.

διεξέρχεσθαι] πάντα διεξελήλυθεν omnium suarum machinarum fecit periculum, omnes tentauit artes suas 19. 17. τοῦ χάριν δὴ ταῦτα λέγω καὶ διεξέρχομαι 133. 9. πάντα ταῦτα διεξελήλυθεν ἤδη. omnia ista obsoleuere, vsu detrita sunt, vana, cassa, incredibilia et inefficacia facta sunt 153. 7. πάνθ' ὑπὲρ τῆς ἀληθείας ἀκριβολογοῦμαι καὶ διεξέρχομαι 232. 5. ἀπὸ τῆς ἀρχῆς διὰ πάντων ἄχρι τῆς τελευτῆς διεξῆλθον 288. 11. διεξεληλύθει πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων. praeterierant, facta fuerant 541. 22.

διεξιέναι] οὐκ ἐλάττω λόγον ἀνάλωκε τἄλλα διεξιὼν 228. 8. ἡλίκην νῦν διετραγῴδεις καὶ διεξῄεις 232. 23.

διεξόμνυσθαι] διεξομεῖται legebatur olim p. 642. 14. vbi nunc legitur διομεῖται.

διέρχεσθαι persequi, percensere, enumerare. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν καὶ τὰς πράξεις ἐφεξῆς διέλθοι, οὐδ' ἂν εἰς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτα εἶναι κἀκεῖνα 175. 22. b) exire, praeterire, exspirare, de tempore 25. 14. et 18. διελθόντος τοῦ ἐνιαυτοῦ. euoluto anno 29. antep. χρόνου διεληλυθότος βραχέος 670. 21. vbi etiam accipi potest pro *interiecto* 1279. 5. c) intercedere, interim excurrere. ἐὰν δὲ χρόνος διέλθῃ 998. 25.

διερωτᾷν] οἱ διερωτῶντες iterum iterumque interrogantes, et oratorem media in oratione interpellantes 34. 22.

δίετες] ἅμα καὶ ἡβήσῃ ἐπὶ δίετες, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135. 4.

διευκρινεῖσθαι 818. 13.

διευλαβεῖσθαι pro simplici 377. 18. διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406. 24.

διευ-

διευτυχεῖν τῇ οὐσίᾳ συνεχῶς ὑ πολλοῖς τῶν πολιτῶν διαμένειν εἴθισαι 1040. 5. τὸς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν 1410. 7.

διέναι (ab ἴημι) transmittere, alicui tranſitum per agrum ſuum concedere. μήτε Θηβαίων διέντων 276. 9. ἢ διέντας αὐτὸς ἐφ' ἡμᾶς 299. 10.

διιστάναι] εἰς μέρη πολλὰ diducere, diſtrahere, diſcindere 245. 22. ἡ Πελοπόννησος διεστήκει 231. 5. διεστάναι diſcordare, diſſidere 26. 20. διεστηκότων εἰς δύο μέρη τῶν ἐν ταῖς πόλεσι 132. 12.

διισχυρίζεσθαι] ὑ πάνυ διισχυρίζομαι 447. 25.

δικάζειν de iudice ſententiam pronunciante, cauſam diſceptante. ἀλλὰ καὶ τῷ τὸς δικάζοντας ὑμᾶς ὁμωμοκέναι 227. 16. δικάσαι ταῦτα ἑαυτῷ ἔφυγε detrectauit hoc ipſe ſibi ius dicere, h. e. hanc ſibi legem ferre, aequum hoc et ſe dignum habere, factuque neceſſarium 860. 9. αὐτὸς αὑτῷ ἐδίκασεν ipſe ſibi hanc ſententiam dixit, tanquam iudex ſibi a ſemet ipſo datus, admonente conſcientia, ipſe ſibi conſcius fuit, et pro certo habuit, ὅτι οὐδὲν αὐτῷ προσήκει τῆ κλήρῳ, nullam hereditatis partem ad ſe pertinere 1051. 24. ἐδίκασα ἐγὼ τούτῳ καὶ οὗτος ἐμοὶ inter nos in haec capita conuenit, ita decidimus inter nos atque transegimus, ſine interuentu iudicii 1169. 16. δικάσαντες ἡμεῖς ἡμῖν αὐτοῖς re priuatim inter nos a nobismet amice compoſita 1176. 17. δικάζειν ψήφισμα ſcitum aliquod iudicio ſuo comprobare, ratum facere 652. 24. ἐξήλεγξεν, ὡς ἀδίκως ἐδικάσθη τὰ κριθέντα 642. 6. In medio. iure experiri in foro, cauſam coram iudice agitare, conſtruitur cum genitiuo, cauſam, vel crimen indicante, vel titulum, ex quo certatur, cum datiuo perſonae aduerſus quam, et cum accuſatiuo. vt δίκην δικάζεσθαι. *Sich einen Rechtshandel abthun, Recht über ſich ſprechen, ſich Recht zuerkennen laſſen.* Καλλάρῳ τὴν αὐτὴν δίκην δικάζονται Callarum eodem ex titulo

tulo in iure prosequuntur 1280. 23. λέγε αὐτὸ τὸ ἔγκλημα, ὃ [id est καθ' ὃ] δικάζομαι 972. pen. παθὼν ὑπὸ Κόνωνος ταῦτα, ὧν [id est χάριν ἂν, vel προφάσει ἂν] δικάζομαι 1270. 1. vsurpatur de nullo non genere causarum, publicarum perinde atque priuatarum, verumtamen interdum sensu strictiore de priuatis peculiariter, vt p. 523. 4. vbi τῷ προβάλλεσθαι, quae est actio publica, opponitur τὸ δικάζεσθαι his verbis. εἰ μὴ προβαλόμην αὐτὸν, ἀλλ' ἐδικαζόμην. etc. ὑφ' ἧς τε πρώτης ἐπλήγην, καὶ μάλιστα ὑβρίσθην, τούτῳ καὶ δικάζομαι, καὶ μετὰ τούτου καὶ ἐπεξέρχομαι 1267. 8. Iuuat iam constructionis huius verbi cum genitiuo exempla aliquot secundum ordinem alphabeticum proponere: ἀργυρίου] ὀφείλων ἡμῖν Τιμόθεος τὸ ἀργύριον, ὃ δικάζομαι αὐτῷ 1196. 26. ἐγγύης] ἐδεδίκασο γὰρ ἄν μοι τῆς ἐγγύης egisset in me de sponsione 901. 11. θυγατέρων] οἱ παῖδες ἂν τούτῳ τῶν ἐμῶν θυγατέρων ἐδικάζοντο 1124. 11. contenderent in iure de meis filiabus, vt ius habentes ipsi soli eas in matrimonium ducendi. κλοπῆς] δικάζῃ κλοπῆς πρὸς διαιτητήν 601. 23. πληγῶν] ὁ παρμένων ἐδικάζετο τούτῳ τῶν τε πληγῶν, ὧν ἔλαβεν ὑπὸ τούτου. — καὶ ὅτι τοῦ εἰς Σικελίαν πλοῦ ὑπὸ τούτου κατεκωλύθη 896. 20. διδόασιν οἱ νόμοι δικάζεσθαι τῶν ὕστω πραχθέντων 962. 27. φόνου] ὑπὲρ ὧν ἂν μὴ διδῷ φόνου δικάσασθαι 122. 15.

δίκαιος. iustus, aequus, legitimus. ὃ γὰρ χρόνου τινὰ δικαίως αὐτὸς ᾤετο ἡ πόλις δεῖν εἶναι, ἔστα κλέπτας. ἀλλὰ ἀεὶ δικαίως 742. 6. ὃ φύσει, ἀλλὰ ἐπιβαλεύων, τῷ πιστευθῆναι ἕνεκα, δίκαιος γεγενῆσθαι 742. 10. λογισμὸς δίκαιος] οἱ δ' εὐδαίμονες δικαίῳ λογισμῷ 1399. 13. Si quis recte vereque aestimet. ἀπορία δικαίων λόγων argumentorum, excusationum verarum et iustarum 407. 18. dictio haec δίκαιός ἐστι cum infinitiuo saepe occurrit, significans *meretur*, *dignus*

gnus est, qui — vt οὐ μὴν οὐδ' ἐνταῦθα ἔλαττον ἔχων δίκαιός ἐστιν ἀπελθεῖν haud conuenit eum abire 268. 26. προδότης τρὶς, οὐχ ἅπαξ ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 27. τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν 227. 3. 1455. 7. ἐλεεῖν ἐστὲ δίκαιοι, οὐ τοὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835. 6. οὐδεὶς τυγχάνειν δίκαιος ἐλέου τῶν μηδένα ἐλεούντων 547. 6. εἰδεῖεν δ' ἂν οἱ πρεσβύτεροι, καὶ λέγειν τοῖς νεωτέροις ἐστὲ δίκαιοι 1469. 18. τὶ οὗτος παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314. pen. 1430. pen. δίκαιος εἶ ἀγαθόν τι αὐτὴν ποιῆσαι. personam tuam decet, ita de te meritam, vt beneficio quodam remunerere 1368. 17. δίκαιός εἰμι ποιεῖσθαι τὰς ἀποδείξεις. conuenit hoc personae meae, et iure meo hoc mihi sumo, vt doceam 245. 7. οὐ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι 1432. 21. σιωπᾷν ἐστὲ δίκαιοι, μὴ, καὶ κατηγορεῖν καὶ ἔχειν 991. 26. aequum est vos tacere, iniquum, vos, habentes atque tenentes aes illud, tamen nos incusare. δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν 243. 6.

Foemininum δικαία. ἀπολογία δικαία καὶ ἁπλῆ quae sit 404. 22. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικαία γενήσεται 179. 4. ἐστὶ γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα 328. 2. νῦν δ' ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ 230. 4. τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἱλόμην 332. 4. τῶν σκήψεων τούτων οὐδεμία ἐστὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία 373. 2. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρου ψυχῆς 325. 14.

Neutrum. τὸ δίκαιον aequum, iustum, ius et fas. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἄν τ' ἐπὶ μικροῦ τις, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει 114. 24. οὐκ ἐστι δίκαιον, ὄντα [τινὰ subaudi] πολίτην, τοὺς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τοὺς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι 198. 8. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτοὺς 1392. 12. περὶ τὸ ἴσον καὶ δίκαιον σπουδάζειν 211. pen. τὸ δίκαιον οὐ δικαίως διαφυλάττειν

218.

218. 15. *πάντες ἡγῆνται ἂν ἀσθενέστερον τὸ περὶ τούτων δίκαιον εὑρεῖν τῶ παρὰ τούτοις εὑρημένω δικαίω* 642. 2. *τοῦτο τὸ δίκαιον οὐκ ἄλλος ὑδεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας* 1291. 11. hanc legem ipse tute tibimet sanxisti, has partes tibi iniunxisti. *μηδεμίαν μήτε χάριν, μήτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος ἢ τὸ δίκαιον* 143. 7. *ἀνεγκλήτως τῷ δικαίῳ χρῆσθαι* 220. 5. *ἄξιον τοῦτους ἐπαινεῖν τῶν ἀνθρώπων, οἱ μηδεμίαν ὠφέλειαν προαιρεῦνται τῶ δικαίω. χρήματα μὲν γὰρ ἐστι κτήσασθαι* [l. addendum *ῥᾴδιον*] *δόξαν δ' οὐ ῥᾴδιον χρημάτων πρίασθαι.* pro sententia Demosthenis refert Stobaeus p. 104 1. quae non videntur ipsa oratoris verba esse, sed sententia e locis eius nescio quibus collecta et adumbrata. Priori quidem parti huius sententiae similis est locus, qui p. 1429. 3. Demosthenis nostri legitur. b) titulus iuris, locus, caput, argumentum, aut purgandi sui, aut alterius arguendi. *ὑπάρχει μοι καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον* 164. 24. *πάνυ ἂν ἀχθεσθείην, εἰ τοῦτο μόνον δόξαιμι δίκαιον κατηγορεῖν τῶ νόμω.* si solum hunc legis locum vitiosum — 477. 6. *τούτω ταὐτὸ δίκαιον ὑπάρχειν οἷπερ παρὰ πάντων*, idem ius, idem meritum, ob quod eum par sit ab aliis bene secusue accipi 574. 15. *οὐχὶ προστάττει τὸ δίκαιον τοῦτο* 615. 16. *εἰ δ' ἄρ' ἠγνόησε ταῦτα, καὶ τοῦτο τὸ δίκαιον ἔχων, ὡς νῦν φησι, οὐ παρεσκεύασο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου.* hoc visus praetextu 1266. 2. *ἐν πρὸς ἅπαντας ὑπάρχει μοι δίκαιον τοὺς τούτων λόγους* 1272. 16. In plurali. *τὰ δίκαια.* sive aequa et iusta; sive iura, et tituli iuris, quibus fretus quisque agit, excusationes. *πρὸς ἕκαστον δὴ τούτων ἀκούσατε ἃ λέγομεν δίκαια* 1289. 27. *τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ἐστὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατοῦντες γίνονται* 199. 17. *ἐπὶ δικαίοις δαίμασι εἶναι.* conditione ea, vt praestet omnia vxori cuique legitima praestanda, et fruatur iuribus omnibus honestae matrisamilias competentibus 1134. 16. *τῶν ἰδίων*

δικαίων

δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις οἱ νόμοι κοινὴν τὴν μετουσίαν καὶ ἴσην ἔδοσαν καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς 199. 14. vbi τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις tam ad δικαίων poteſt referri, quam ad inſequens τοῖς ἀσθενέσι et ἰσχυροῖς. τὰ κοινὰ δίκαια 778. 22. τὰ τετρὶ τῷ ἀγῶνος δίκαιά ἐστιν ἰσχυρὰ 770. 7. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων παρ' ὑμῖν ἰσχύειν πλέον 990. 21. τοῖς μὲν τῆς ἐνδείξεως δικαίοις πᾶσιν ἐάλωκεν. iuribus et punctis omnibus, quibus armatus tu poſſis aliquem actione ἐνδείξεως premere 774. 23. τὰ τῶν προγόνων καλὰ decora καὶ δίκαια. iura ἀναιρεῖν 246. 4. ἐπὶ τὰ δίκαια εἰς Σικελίαν ἀναπλεῖν in Siciliam renauigare iuris aequi illinc repetendi ergo 887. 24. τὰ κοινὰ δίκαια ἀνατρέψειν εἴοι 778. 22. πῶς γὰρ ἂ δεινὸν, τῶν αὐτῶν δικαίων ἠξιωκέναι dignum cenſuiſſe, vt eaedem poenae ſcriberentur legitimae atque ex iure competentes, τὰς ἐξεληλεγμένας ἀδικοῦντας τὴν πόλιν πρότερον, καὶ τὰς μηδ' εἰ κρίσεως ἄξιόν τι ἐργάσονται δήλας 724. 13. ἀπολαύειν τῶν δικαίων. iura ſua tueri, exercere, fructus eorum percipere 218. 5. προσέρχῃ πρὸς ταῦτα, ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσί σε οἱ νόμοι, ἀπεσχοινισμένος [ſcil. ἀπ' αὐτῶν] πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις vnde excluſus es per omnia vniuerſi iuris ciuilis capita 778. 17. nam τὰ δίκαια ſunt cuique conuenientia, ſiue fructuoſa et optabilia, ſiue moleſta et ingrata atque damnoſa, praeſtanda, fruenda, ſperanda, metuenda. τὰ τῶν ἄλλων δίκαια βραβεύειν 36. 7. ἔοικοντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις 802. 15. οἱ δ' ἀντίδικοι, μεθ' ἑαυτῶν δύ' ἔχοντες ἑκάτερος ὄντα μεθ' ἑαυτῶν τὰ τῶν νόμων δίκαια 771. 2. μόνα τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469. 22. ἐκ ὧν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες ἐμμένειν τοῖς δικαίοις 206. 1. μὴ πρόφασιν δῶμεν βασιλεῖ τοῦτο τὰ δίκαια ὑπὲρ τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ζητεῖν inquirere in iura graecis reliquis debita, atque ſalua

conſer-

conseruanda, tuenda, eaque tueri violatoresque eorum vlcisci 188. 21. τί ἔχ, ὥσπερ εἰ ἄλλοι, τὰ δίκαια ἐλάμβανες ἐν τῇ γῇ. cur non, adhuc in continente cum essetis, a debitore tuo tibi praestari curasti atque exegisti ea, quae ille tibi ad securitatem crediti tui de iure praestare debebat; vt tibi de numis creditis bona fide reddendis caueret modis solitis atque debitis 886. pen. ὑπὲρ αὐτῆ ῥαδίως ἂν τὰ δίκαια ἐλάμβανες εὐθύς, εἴ τι ἠδίκει. ius tuum repetisses 951. 13. ὡς ἄτοπόν ἐστι περὶ τῶν δικαίων ὑμᾶς διδάσκειν, αὐτὸν δ' ποιοῦντα τὰ δίκαια 198. 7. εἰ τὰ δίκαια πράττοντα in exercitio aequi iuris ἐώρων αὐτὸν ηὐξημένον honestis artibus 19. 22. δεῖ σκοπεῖν ἀεὶ καὶ πράττειν τὰ δίκαια, συμπαρατηρεῖν δὲ ὡς ἅμα καὶ συμφέροντα ἔσαι ταῦτα 204. 19. ταύτην ἁπάντων τῶν κακῶν ἀρχὴν εὑρήσομεν, τὸ μὴ θέλειν τὰ δίκαια πράττειν 208. 16. τὰ δίκαια πάντες, ἐὰν καὶ μὴ βέλωνται, μέχρι τοῦ γε αἰσχύνονται μὴ πράττειν 208. 10. τὸν καιρὸν ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν oportunitates temporum efficere valere, vt, quod e re vestra sit, id agatis, etiamsi aequo et iusto repugnet 214. 6. τῶν ὑμετέρων δικαίων πρεῖσασθαι 700. 22. τῶν ἄλλων ἁπάντων ὅπως ἀδικεῖν δυνήσονται παρεσκευασμένων, μόνους ἡμᾶς τὰ δίκαια προτείνεσθαι 199. 4. ἃ γὰρ ἂν δίκαια σὺ σαυτῷ κατὰ τοῦτο τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἕξει κατὰ σοῦ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων 959. 10. εἰ δ' ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται 91. vlt. ὅτος δὲ τηλικαῦτα δίκαια φυγών, καὶ σαφεῖς ἔτω καὶ μεγάλας ἐλέγχους παραλιπών 874 vlt.

δικαιοσύνη] istud ἡ δικαιοσύνην, ἀλλ' ἀνανδρίαν ἡγοῦμαι 199. 5.

δικαίως] ἔργῳ μαρτυρήσας, ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς ὑπὲρ τῶν πολιτῶν ἀνθεστήκει Φιλίππῳ 127. 4. δικαίως τῆς πολιτείας ἀπήλλοις κειμένης 142. pen. τὸ δίκαιον ἢ δικαίως διαφυλάττειν 218. 15. δ. ἀκόσμως ἀπολο-

ἀπολογεμένε 227. 13. ὁ τὸν ῥήτορα βελόμενος δικαίως ἐξετάζειν 304. pen. δ. καὶ ἀδωροδοκήτως 310. 21. εἰκότως καὶ δ. 323. pen. ὑγιῶς καὶ δ. καὶ ἁπλῶς πεπολίτευμαι 325. 17. δ. καὶ ἀδίκως ἀμφισβητῶν τῶν ἀλλοτρίων. quocunque pacto, fas nefas sit, pensi non habentes 1108. 18. καλῶς καὶ δ. ἀκέσαντες ὑμεῖς ἅπαντα γνῶτε 1180. 25.

δικαστήριον] ἐν τοῖς δικαστηρίοις ὑμῖν ἐστιν ἡ σωτηρία 170. 27. πρὸς ἅπαντα ἔρχονται τὰ δικαστήρια, οἱ μὲν δικασαὶ — οἱ δ' ἀντίδικοι — 770. pen. δεῖ ἐν μὲν τοῖς ὅπλοις φοβερὸς, ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις φιλανθρώπους εἶναι 171. 8. τὸς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες 215. 4. οἰκοδομῆσαι τὸς προγόνους ταυτὶ τὰ δικαστήρια 268. 20. 785. 3. τὰ δικαστήρια κυριώτερα ἢ μόνον τῶν δημοτῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς βουλῆς, καὶ τοῦ δήμου αὐτοῦ. κατὰ γὰρ πάντα αἱ παρ' ὑμῖν κρίσεις δικαιόταται 1316. 9. τὸ δικαστήριον sic nude dictum est p. 720. 24. Heliaea. id quod e versu penultimo eiusdem paginae constat. et nescio, an alibi quoque.

δικαστὴς] δικασαὶ τῶν εὐθυνῶν 53. 22. ἐνοχλεῖν ὑμῖν ἢ δικασαῖς τούτων ἔσιν ὑμῖν 600. 1. ἀγορανόμος, ἢ ἀσυνόμος, ἢ δικαστὴς κατὰ δήμους γενόμενος 735. 10. δικαστὴν αὐτὸς αὑτῷ γενέσθαι 864. 10. τοῦ πατρὸς μὴ θέλοντος ἑαυτῷ δι' ἑαυτοῦ γενέσθαι δικαστοῦ. si pater vltro nollet aequo et iusto concedere 1240. 18. *in sich gehen, die Unbilligkeit seiner Sache einsehen, und sich von selbst bequemen.* δικασαὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσελθεῖν δόξετε 771. 22. τοιοῦτοι γένεσθε αὐτῷ δικασαὶ τῶν λεγομένων, οἷος ἔτος ἐγένετο ἡμῶν κατήγορος 1343. 25. *iudex dictorum* est ille, qui consentaneam vtrinque, tam ad accusandum, quam ad purgandum allatis sententiam aequam pronuntiat. διαπειρᾶσθαι τῶν δικαστῶν ὅ, τι γνώσονται 1180. 4.

δίκη 1) Numen, quod aequo iuri inter ciues tuendo praeest, iniurias et scelera vlciscens. ἐὰν φυλάσσονται

σονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα, ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα etc. 422. 11. τὴν ἀπαραίτητον καὶ σεμνὴν δίκην, ἣν Ὀρφεὺς παρὰ τὸν τῦ διὸς θρόνον φησὶ καθημένην 772. 25. 2) ius, quod iniuriam passus a reo repetit, iudex tribuit, quod in foro dispensatur, satisfactio, luitio, poenae. δίκαι commemorantur hae: ἀμφικτυονικαὶ 331. vlt. βλάβης 522. pen. δημόσιαι publicae. quae sunt, auctore Salmasio, eae, vbi non soli laesi, sed etiam alii cuicunque ciui Athenienſi, cui ius esset in foro agendi, reum deferre licebat, etiamsi laesus ipse nil esset. ἐκ ἀπὸ τῆς αὐτῆς διανοίας δεῖ τάς τε ἰδίας δίκας καὶ τὰς δημοσίας κρίνειν 298. 2. hoc in genere actionum ad actorem e luitione damni nullum redibat emolumentum, sed multa fisco cedebat. εἰ δ' ἐγὼ τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς, τῇ πόλει παραχωρῶ τῆς τιμωρίας, καὶ τοῦτον εἰλόμην τὸν ἀγῶνα, ἀφ' ὑμῶν ἐστι λῆμμα λαβεῖν ἐμοὶ 523. 22. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι, καταγελάσῃ 563. 27. publicis in iudiciis sic procedebatur. fiebat a senatu praeiudicium, tum reus iudicio populi permittebatur, qui eius causa in suffragia ibat. quo facto populus causam ad Heliaeam minimam, seu D. virorum, aut ad mediam, M. virorum, aut ad maximam, MD. virorum, remittebat, pro grauitate causae 702. 22. sqq. δίκαι βλάβης et ὕβρεως qua differant 522. pen. ἐμπορικαὶ *Handelssachen*, und *Handelsgerichte*. ἐμπορικαὶ δίκαι ἐκ ἦσαν, ὥσπερ νῦν, ἀκριβεῖς, Macedonibus puta cum Athenienſibus, ante Philippum regem 79. 22. δίκην ἐμπορικὴν κατοδικασάμενος τῦ Μενίππε 571. 21. ἐπιτροπῆς δίκην τοὶ λαγχάνειν, aliquem in foro accusare male gestae tutelae 853. 18. ἴδιαι 298. 2. δίκαι ἰδίας μοι προσῆκεν αὐτῷ λαχεῖν 522. 26. δίκαι ἴδιαι ἐν τῷ τότε καιρῷ ἐκ ἦσαν, ἀλλ' ἀναβάλεσθε διὰ τὸν πόλεμον 1102. 16. μεταλλικαὶ 976. pen. πατρῴαι, id est

id est ὑπὲρ τῶν πατρῴων. ἠνίκα τὰς δίκας ἔλαχεν τῶν πατρῴων τοῖς ἐπιτρόποις 539. 23.

δίκης ἀργύριον est aut illud aes, de quo ista in causa certatur, aut mulcta reo dicta 1162. 18. τὸ ἀργύριον τῆς δίκης ἐκομίσατο. mulctam a me auferebat. nam interdum δίκη idem significat, atque καταδίκη. vide in calce huius articuli. κληρονόμος τῆς δίκης. heres poenae, ad quem ius deuolutum est poenas a violatore repetendi 521. 18. δίκης παρά τινος τυγχάνειν 561. 1.

δίκην διδόναι. εἰ τῶν λαμβανόντων δίκην ὄντες ἂν μεθ' ὑμῶν δικαίως, ἐν τοῖς διδοῦσι γιγνοίμεθ' ἄν 1300. 9. poenas sumunt, repetunt, seu actor, seu iudex; poenas dat reus. τὸ δίκην δοῦναι διαδύς 271. 18. εἰσάγειν] ἐδ' αἰσχύνῃ φθόνῳ δίκην εἰσάγων. scil. εἰς τὴν πόλιν, aut εἰς τὴν ἀγοράν 268. 3. εἰσέρχεσθαι] ἐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, ἔτ' ἐγκαλοῦντες, ἔτ' ἐγκαλέμενοι ὑφ' ἑτέρων 907. 6. ἐκτίνειν] τὴν δίκην, id est τὴν καταδίκην, mulctam, ἐξέτισα 1159. 3. et 17. ἐπάγειν] causam querelae dare 277. 11. causam forensem in aliquem immittere, veluti saeuam bestiam, necessitate litigandi eum implicare 331. vlt. ἔχειν dicuntur, quibus satisfactum fuit quoquo modo. τὴν μὲν ἔν ὑπὲρ αὐτῶν δίκην ἔχουσιν οἵ γε πεισθέντες 521. 16. λαγχάνειν 539. 23. 853. 18. λαμβάνειν] ἡ πόλις δίκην αὐτὴ παρ' αὐτῆς λήψεται 110. vlt. ipsa sese puniet. ἐκ ἑνὶ τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν, ἐδ' ἐγγὺς 229. 12. 518. 20. 1300. 8. ὄφλειν debere poenas, h. e. a iudicibus ad poenas dandum condemnari 1158. 19. ποιεῖσθαι δίκην dicuntur iudices vltionem exercentes 1018. 16. συντελεῖν δ. κατά τινος 277. 14. τελεῖσθαι perficere, vt dies et forum sibi actori aduersus reum a iudice detur. πρὸς δὲ τὰς ἐξ ἐκείνων ἡμᾶς περὶ ὧν αὐτὰς ἀφήκατε, εἰκοστῷ νῦν ἔτει δίκην τελέσαισθε ὑμεῖς 990. 2. ὑπέχειν λό-

γον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων 371. 19. 645. 27. μὴ προσήκοντος ἐγκλήματος φεύγειν δίκην 985. 6. δίκη denique pro καταδίκη mulcta vsurpatur, vt 1159. 3. et 17.

διοδύρεσθαι] διωδύρετο τὴν ἑαυτῆς συμφορὰν 1248. 19.

διοικεῖν rem, praesertim familiarem, hicum, administrare, dispensare, gerere, peragere, conficere, gubernare. In actiuo. τὰ γὰρ κοινὰ τῶν θετταλῶν remp. h.e. impendia in res eas, quibus salus et securitas atque decus ciuitatis continetur, facienda ἀπὸ τούτων his e vestigalibus δέοι διοικεῖν 15. 22. τὰ μὲν ἑλληνικὰ πιστῶς, τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς, τὰ δὲ ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν 35. 26. τὰ παρ' ὑμῶν διοικούντα [id est ὑπερεπίζοντα] φιλίππῳ 58. 18. ταύταυθα διοικήσειν ὡς ἂν αὐτὸς βέλτιστα 77. 27. ὥσπερ ἂν εἴ τις υἱὸς ἐν οὐσίᾳ πολλῇ γεγονὼς γήσιος διώκει τι μὴ καλῶς, μηδ' ὀρθῶς 118. 27. πεντεκαίδεκα ἀργυρίου τάλαντα, ἃ καλλισθένης διώκησε 467. 17. ὅπως, ἄν τινος ἐνδεῖ πρὸς τὰ παναθήναια, διοικηθῇ. si quid opus sit, comparetur. herbey geschafft, angeschafft werde 708. 25. ἀλλὰ τὴν ἀδελφὴν καλῶς διώκηκεν. egregie collocauit. trefflich angebracht, wohl versorget 763. 6. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774. 4. ἀνάγκη τὰ τοιαῦτα διοικεῖν ἐστι διὰ ψηφισμάτων καὶ νόμων. talia gerere, vt e. c. sunt tuitio et conseruatio sociorum bello petitorum, punitio rebellium, bella terra marique gerenda etc. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν reip. praestanda praestare. den Aufwand an Steuern und Gaben bestreiten 832. 23. ἀπορῶ τἄλλα ἐπόθεν διοικῶ. vnde sumam, quo reliquis impendiis faciendis sufficiam 834. 19. τοῦτον καθήμενον καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῇ τραπέζῃ er führte das Wechslergeschäft 1111. pen. ἔστω διοικήσειν καὶ ἐμοὶ καὶ ἑαυτῷ negotium ita gesturum esse e re meaque suaque, ὅπως ἑκάτερος ἡμῶν ἕξει τὰ δίκαια 1172. 24. ἡ ἀπὸ τοῦ σώμα-

σώματος ἐργασία ἐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρεῖχεν, quem corpore quaestum factitabat, is tantum haud referebat, *brachte so viel nicht ein*, ὥστε διοικεῖν τὴν οἰκίαν, *daſs die Haushaltung davon hätte geführet werden können* 1357. 7. τὰ πρὸς ὑμᾶς διοικήσω. *ich mich mit euch abfinde* 1484. 3. In medio. ex animi sui sententia aliquid gerere, constituere, praesertim machinari callidis, clandestinis, malitiosis artibus, cupita consequi, colludere cum aliquo. μετὰ πλείστης ἡσυχίας πάνθ', ὅσα βέλεται Φίλιππος, διοικήσεται 93. 8. διοικεῖσθαι τῶν ἰδίᾳ τι συμφερόντων 179. 24 ἵνα, ἐὰν δέξωνται ταῦτα, καὶ πεισθῶσιν ἡμῖν, ἃ βελόμεθα ὦμεν διωκημένοι. peregerimus, adepti simus 287. vlt. τίσι τὰ πλεῖστα Φίλιππος, ὧν κατέπραξε, διωκήσατο 309. 8. διοικεῖται πάντα ταῦτα ῥᾳδίως 1089. 8. διοικέμενον ἔτως ἀδίκως πλεονεξίας. tam iniqua emolumenta veteratoriis artibus hamantem 1092. 5. et 22. διοικησαμένῳ πρὸς Κτησικλέα colludens cum Ct. clandestino pacto inito 1327. 23. προσήκει τὸς ἀντιδίκους ὑπὲρ τῶν ἰδίων ὅπως ἂν αὐτὸς πείθωσι διοικεῖσθαι. prout ipsi voluerint potuerintque alii alios persuasionibus perducere, ita inter se transigere atque componere 1328. 4.

διοικησις administratio rei, tam priuatae, quam publicae, h. e. fisci, et fiscus ipse; nec non sumtus faciendi. *die Haushaltung*, *die Casse*, *der Aufwand*. bini erant Athenis Strategi, seu praetores, alter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων, alter ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως aerario praefectus 238. 14 eius erat μισθοδοτεῖν copiis militaribus stipendia numerare 265. 12. ὅπως ἂν τὰ ἱερὰ θύηται καὶ ἡ διοίκησις γένηται ἱκανὴ aerarium sufficiat sumtibus faciendis 708. 24. τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ τήν θ' ἱερὰν καὶ τὴν ὁσίαν. administrationem redituum publicorum, tam sacris faciendis, quam tuendae reip. consecratorum 730. 24 χωρὶς τῆς ἐφ' ἡμέραν διοι-

κήσεως excluſa quotidianorum alimentorum praebitione. praeter diaria. *ohne was täglich in der Haushaltung drauf geht* 1111. 10. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως *der Ueberſchuſs, der baare Caſſenbeſtand, nach Abzuge der nöthigen Ausgaben* 1346. 20. ἡ διοίκησις συχνὴ ſumtus in rem familiarem tuendam faciendi crebri ſpiſſique erant. *er gieng viel drauf* 1359. 9. ἐκεῖνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ τὴν διοίκησιν [ſcil. μέρει] τῆς πολιτείας τάξας. ſe.e conſecraſſet adminiſtrationi rei fiſcalis 1474. 13.

διοικίζειν diſpeſcere, diducere habitationes hominum, quae olim continuae et denſae fuiſſent, raras facere, ſpargere paſſim. τὴν Θηβαίων πόλιν διοικιεῖν 59. 15. ciuitatem, quae nunc vna ſit, vnis moeniis concluſa, plures per vicos eſſe diſperſurum. διῳκισμένοι κατὰ κώμας 366. 27. διοικίζειν τῷ λόγῳ 445. 26.

διόμνυσθαι deierare, (nam *de* in compoſitis interdum reſpondet graeco διά) h. e. cum obteſtatione deorum, iurato, ſeu affirmare aliquid, ſeu infitiari, cum exſecratione ſui ſuorumque neceſſariorum. καταρώμενος [ſcil. σεαυτῷ] καὶ διομνύμενος μηδὲν εἶναί σοι καὶ Φιλίππῳ πρᾶγμα [ſcil. κοινὸν] 320 7. ἃ γὰρ εὐθηνήτων τῶν πραγμάτων ἠρνεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ' ἐν οἷς ἔπταιεν ἡ πόλις, ὡμολογήσατε 321. 8. διομεῖται κατ' ἐξωλείας ἑαυτὸν καὶ τὸ γένος καὶ τῆς οἰκίας ὅ τινα αἰτιώμενος εἰργάσθαι τι τοιοῦτον 642. 15. διομῇ ἐπὶ παλλαδίῳ cum iureiurando affirmabis, mulierem ab iis, quos facinoris inſimulas, occiſam eſſe 1160. 25. διόμνυσθαί τινα rara dictio, pro, iureiurando aliquem opponere vltioni deorum periuria vindicantium. ψεύσασθαι πρὸς ὑμᾶς καὶ διομόσασθαι αὐτὸς τὸν υἱὸν καὶ τὴν γυναῖκα, ἐξ ἂν ἐτέλμησα 1161. 16. ἀξιῶ αὐτὸν ἀναβάντα εἰπεῖν ἐναντίον ὑμῶν διομοσάμενον 1190. 12. διωμόσατο ἐξ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ

διὰ τῶ γήρᾳ ἱκανὰ 1204. 22. μαρτυρέντων καὶ διομνυμένων 1305. 10. 1310. 16. 1312. 20.

διομολογεῖσθαι πρός τινα 840. 9. διομολογησάμενοι τὰς τόκους εἰς ἑκάτερον τῶν ἐμπορίων 1284. 13. palam ſpondentes reddendum foenus in vtrouis horum emporiorum.

διονύσια] τὴν τῶν παναθηναίων ἑορτὴν καὶ τὴν τῶν διονυσίων ἐπὶ τῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι 50. 5. διονύσια νικησάντων αὐτῶν χορηγούντων 1045. 21. in hos ludos magnos apparatus ſumtusque faciebant Athenienſes 50. 8. τὰ μεγάλα 243. 16. quae etiam nude τὰ διονύσια vſurpantur 243. vlt. Liberalia in Piraeeo, alia ἐν ἄστει, alia in Lenaeo 517. 25. in Liberalibus, et neſcio an aliis quoque maioribus ludis nexi exſoluebantur vinculis 614. 23.

διόνυσος] ἐξεδόθη τῷ διονύσῳ γυνὴ 1360. vlt. 1371. 2. ἐν τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τῦ διονύσε καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν λίμναις 1371. 4. Bacchum in funere nominare, nefas erat 1398. pen.

διοπτεύων τὴν ναῦν 929. 20. videtur eius munus fuiſſe, vt rerum omnium nauigio neceſſariarum ſufficientes adeſſent copiae, vt merces ſaluae conſeruarentur, neque furtis minuerentur, neque imbribus aliisue modis corrumperentur, vt remiges nautaeque facerent officium, et ſatis paſcerentur, propemodum ſimilis ei, quem *Schifskeller* vſurpant noſtrates.

διορθῦσθαι] διωρθωσάμην ὑπὲρ ἐμαυτῦ καὶ τῦ ξένε periculum mihique et peregrino imminens praecaui, et prudenti occupatione auerti 895. 24. δ. τὰ ἀγνοούμενα corrigere peccata 1463. 18.

διορίζειν definire, reperitur etiam in actiuo, ſed ſaepius in medio. ἡ φύσις αὐτὴ τοῖς ἀγράφοις νόμοις καὶ τοῖς ἀνθρωπίνοις ἤθεσι διωρικέναι 317. 24. κἂν ἕτω τις δράσῃ, καθαρὸν διώρισεν εἶναι legislator puta 505. 19. ἐγὼ δὲ τῦτο πρῶτον ἁπάντων λέγω καὶ διορίζο-

μαι 112. 18. ὡς σαφῶς δηλοῖ καὶ διορίζεται 239. 10. ὃ νῦν ἔτος πολλάκις διέβαλε καὶ διωρίζετο definiuit subtiliter distinguendo, aut etiam atque etiam diligenter inculcauit 263. 25. ἔγωγε ὁρῶ πᾶσιν ἀνθρώποις διωρισμένα καὶ τεταγμένα ἔτω πως τὰ τοιαῦτα 317. 15. βελόμενος ἀγῶνι [certamine forensi, iudicio] καὶ δικαστηρίω μοι διωρίσθαι confirmari, et ad omnes perspicuis, disertis verbis demonstrari, παρ' ὑμῖν, ὅτι τἀναντία ἐμοὶ καὶ τούτοις πέπρακται 410. pen. παραβὰς τὸ διωρισμένον praescriptum et assignatum ἐκ τοῦ νόμου δικαστήριον 629. 10. περὶ τῶν ἰδίων ἃ χρὴ ποιεῖν διωρίσμεθα operam dedimus, vt praescriberentur nobis atque definirentur leges 760. 13. διαρρήδην ἡμῶν διορισαμένων ἐν ταῖς συνθήκαις. cum disertis verbis cauissemus, excepissemus 1286. 12. βέλομαι δὲ ὑμῖν τὸν νόμον πόρρωθεν προδιηγήσασθαι, ὡς ἐτέθη καὶ πρὸς ἃς διωρίσθη 1376. 24. et ad quos peculiariter atque exclusiue restricta fuerit. διωρίσατο τὸν νόμον εὐθὺς ἐν τῷ ψηφίσματι πρὸς αὐτὰς. statim in ipsa iam rogatione illa sua legis auctor disertis verbis cauit, et cum ipsis depectus est, vt illa vetusta lege se scirent vellentque teneri, qua ciuitate donati quicunque aditu ad honores atque sacerdotia excluderentur 1381. 17.

διορύττειν sensu proprio et primigenio. χορδόνησον τοῖς αὐτῇ τέλεσι διορύξαι 73. 8. διορύξας τὸ δεσμωτήριον ἀπέδρα 787. 13. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τοὺς ἀπαντῶντας 1268. 12. b) figurato, translato. ἔτω κακῶς διακείμεθα καὶ διερωγύγμεθα 118. 11. confossi, perforati sumus, h. e. corrupti, pessumdati. τῷ δὲ κακοεργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα ἐδενὸς λείπεται 1111. 2.

διοσκουρεῖον 390. 26.

διπλάσιος] κοινῷ κινδύνῳ τοῖς ἄλλοις περιστάντος, αὐτὴ διπλάσια τῶν ἄλλων εἰς σωτηρίαν παρέσχετο 306. pen. καταδικάζειν τὴν διπλασίαν [scil. ἔκτισιν, aut τιμήν,

τιμὴν, aut ποινὴν, aut ζημίαν] iudices eum ad depensionem dupli condemnanto 733. 5. νόμοι, ἐν οἷς ἡ διπλασία γέγραπται αὐτοῖς 738. 24.

διπλῆς] διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς 617. 21.

δὶς bis. τῇ πόλει ἡμῶν οἱ Ἕλληνες [sc. εἰσὶ] δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι 151. 2. δὶς συμπαραταξάμενοι, scil. cum Thebanis 300. 15. ἐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῶν αὐτῶν ἔτε δίκας, ἔτ' εὐθύνας εἶναι 502. 2. ἐδ' εἰ δὶς τόσα γένοιτο, ὅσα νῦν ἐστι 767. 7.

δισμύριοι 45. 12.

δίστασις dubitatio, controuersia, discidium. ὁσίως ἄνευ διστάσεως ἐψηφίσαντο 1318. 10.

διτάλαντον δ' εἶχες ἔρανον δωρεὰν 329. 17.

διττὸς] διτταὶ συνθῆκαί εἰσι τοῖς Ἕλλησι πρὸς Βασιλέα 199. 9.

διφρος ἀργυρόπους 741. 6.

δίχῃ] δεῖ δὲ πολλὴν καὶ δίχῃ τὴν βοήθειαν εἶναι 14. 17.

διχόθεν] δι' ἀπλησίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρπῶνται 614. 7. 754. 13. δ. μισθοφορεῖν 739. 6.

διχοστασία discordia, seditio. διχοστασίης ἔργα παύει 423. 4

διωθεῖσθαι] ταῦτα πάντα ἐκεῖνοι διεωθοῦντο 384. 14. ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως διεωσάμην amoliar, defendam, profligem, καὶ ἄλλος τις ἂν, ψευδῆ λόγον, καὶ συκοφαντίαν, καὶ ἐκ ἀνήρπασμαι 555. 18. διώσασθαι τὴν ἐπιβολὴν 1342. 19.

διώκειν] ἵνα μὴ ἀναγκάζωνται τὰ συμβαίνοντα διώκειν 51. 20. ἀεὶ τὰ συμβαίνοντα διώκετε euentus consectamini, h. e. ea agitis, quae in praesens, ad breue tempus, expediant, incrustent vlcus, non sanent, neque funditus exstirpent, consilia sequimini subitanea, temporaria, speciosiora magis, quam salubriora, non certa, non dudum ante praeuisa 127. 4. μόλις γὰρ ἔτως ἐλπὶς ἐκ πολλῦ [scil. τῦ διασήματος] διώ-

κοντας τὰ προειμένα ἐλεῖν δυνηθῆναι 1440. 7. b) sensu forensi. accusare, reum agere, arguere aliquem, aut aliquid. εἰ μὲν ἔν περὶ ὧν ἐδίωκε, μόνον κατηγόρησεν αἰσχύνης 228. 5. ὁ γὰρ διώκων τὸ ψηφίσματος τὸ ΑΕΙΕΙΝ etc. nam qui vitii arguit atque notat hanc rogationis Ctesiphonteae formulam, vel locum hunc, quo dicor saluberrima quaeque suadere et agere — 244. vlt. ψευδομαρτυριῶν δ. 848. 17. ὅτοι γὰρ γεγράφατιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκεται, id est εἰς τοῦτο τὸ ἔγκλημα, δι' ὃ νῦν ἐμὲ διώκουσι 988. 22. δίκην διώκειν, id est διὰ δίκης τινὰ διώκειν. actione forensi aliquem persequi 1270. 3. ἀναλομένῳ τὴν γραφὴν, ἣν ἐδίωκε Στέφανον. habes hic verbum hoc gemino cum accusatiuo constructum, altero personae, altero rei. resumente, reprehendente Epaeneto accusationem, qua Stephanum fuerat persecutus 1368. 8.

διωμοσία idem quod ὅρκος simplex. interdum tamen iuramentum vtrinque praestandum indicat, vi praepositionis διὰ. τῷ δὲ φεύγοντι τὰ τῆς διωμοσίας ταυτὰ a reo autem praestanda sunt eadem circa iuramentum mutuum 643. 3.

Διώνη mater Veneris, eiusque oraculum 437. 10. 531. 20. 1487. 2.

διῶξις] ὁμωμόκατε δικάσειν περὶ ὧν ἂν ἡ διῶξις ᾖ. pronunciaturos solummodo de capitibus accusationis. ταύτην δ' ἀνάγκη τῇ τὼ διώκοντε λήξει δηλοῦσθαι. illa autem accusationis capita necesse est edi in libello exhibito iudici ad impetrandam accusandi veniam 1116. pen. εἰ δὲ νόμοι κελεύουσι τούτων [id est ὑπὲρ τούτων, vel χάριν τ.] διῶξιν εἶναι. leges edicunt, vt hero cognatoue horum, quos dixi, liceat super his, vel eorum gratia, iaeforem ipsorum in iure persequi 1160. 24.

διωρυχὴ] ἐμοὶ διωρυχὴ τὼ χεῖρε νήσασθαι 86. 17.

δόγμα]

δόγμα] δόγματα κοινὰ pacta conuenta, in quae vtrinque consensum fuit. δόγμα ἀμφικτυόνων, quo cultura agri circa Cirrham consecrati Amphissensibus interdicitur 278. 17. aliud, quo Philippo Macedoni bellum hoc sacrum committitur, idemque dux et imperator foederis Graecorum declaratur 278. 26. τὰ τετωνὶ δόγματα καὶ νόμιμα ἐκ παλαιοῦ παραδοθέντα 804. 16. lex appellatur δόγμα ἀνθρώπων φρονίμων 774. 19.

δοκεῖν] ἡμεῖς δ' ἐκ εἰδὰ ὅντινά μοι δοκοῦμεν τρόπον ἔχειν πρὸς αὐτά 9. 14. δεδογμένος ἀνδροφόνος, id est περὶ ὧν ἔδοξεν, ὅτι εἰσὶν ἀνδροφόνοι 629. 17. ἐδὲ τὰ νῦν δοκοῦντα ἔδοξεν ἂν ὑμῖν, εἰ μὴ τοὺς λόγους ἠκούσατε 1442. 4.

δοκιμάζειν] πόλυ — ἐκ ἐκ τῶν ὠνίων εἰ καλῶς ἔχει, δοκιμάζειν δεῖ 144. 19. τῶν πρότερον, ἢ ἐγὼ, [scil. ἐδοκίμασα] ταύτην τὴν συμμαχίαν δοκιμασάντων 281. 25. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε. vt, cautorem vel praeconem si quem deligere velitis, vocem eius ante omnia spectatis atque tentatis 449. 26. Senatores sorte ducti, antequam honorem capesserent, examen subire tenebantur vitae antegestae, sortis nascendi, facultatum etc. βουλεύειν μὲ λαχόντος, δοκιμαζομένου κατηγόρει 551. 1. λαγχάνει βουλεύειν Ἀπολλόδωρος· δοκιμασθεὶς δὲ, καὶ ὀμόσας τὸν νόμιμον ὅρκον — 1346. 2. λαχόντα Theogenem βασιλεύειν — συμπαραγενόμενος αὐτῷ δοκιμαζομένῳ, καὶ συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσήει εἰς τὴν ἀρχὴν 1369. 18. examen eiusmodi subibant item liberi Athenienſium, cum puberes facti, suae spontis esse, rem ipsi suam familiarem gerere inciperent, aut patrimonium adirent, et in album lexiarchicum inscriberentur. εἰσφέρων ἐκ ἀπ' οὐσίας ὑπαρχούσης — ἀλλ' ἀπὸ τῆς δόξης, ὧν ὁ πατὴρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἦν με δοκιμασθέντα κομίσασθαι 565. 17. ἕως ἂν ἐγὼ ἀνὴρ εἶναι δοκιμασθεὶην

σθείην 814. 20. nec non ciuitate donandi. δοκιμασθῆναι ἐν τῷ δικαστηρίῳ — 1381. 6. ἕπεσθαι τοὺς δοκιμασθέντας probatos in ſcrutinio ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ 1381. 10. δοκιμάσαι ὅ, τι πρακτέον ἐστὶ νέον ὄντα, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς, καὶ γνώμης φρονίμου σημεῖόν ἐστι 1408. 8. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ἅπαντα ὀρθῶς, ἐστὶ μηδὲν οἴεσθαι πρότερον γνώσκειν, πρὶν μαθεῖν 1422. 2. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὁποῖόν τί ποτ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε 1442. 6.

δοκιμασία πρότερα 1318. 13. ſcrutinium prius eſt, ſub Antiphilo, cum Alimuſii quaererent, num quis, municipalem ſuum qui ſe ferret, ciuis eſſet, nec ne. δοκιμασίας ἐν ἀγῶνι γίνεσθαι 1417. 10.

δοκιμαστὴς modo eſt probator, explorator, ſcrutator, modo approbator, ſuffragator, laudator. οὐ μόνον συνηγόρους, ἀλλὰ καὶ δοκιμαστὰς τῶν τότε πεπραγμένων 556. 17. δοκιμαστὰς αὐτοῦ τοῦ πράγματος γενομένους 1167. 20.

δολοφονεῖν] ἐπειδὴ δὲ δολοφονηθεὶς ἐκεῖνος ἐτελεύτησε 401. 26.

δόλοψ Dolopes nominantur pro nota vniuerſa hominum abiectorum, contemnendorum 246. 2.

δόξα] δόξαν μὲν ἔχουσιν, οἷς εἰσὶ θαυμασταὶ 23. 2. δόξαν καταλείπειν κρείττω τῶν φθονούντων 35. 11. σοὶ μὲν παππῴα καὶ πατρῴα δόξα 150. 26. ὁ μὲν ἐπιθυμεῖ δόξης, οἱ δὲ ἀσφαλείας 154. 25. δόξαν μὲν ἔχοντας ἐπ' ἀνδρείᾳ, περιδεεῖς δὲ μᾶλλον τῶν ἀδόξων ζῶντας 155. 3. περιποιεῖσθαι παρὰ τοῦ πλήθους δόξαν, ὡς εἰσὶ δημοτικοὶ 164. 9. τὴν τῆς πόλεως δόξαν ἀφορμὴν ἔχων καὶ τέκμωρ 171. 22. δόξαν ἐκφέρεσθαι τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν 178. 7. ἔκ ἐστι χαλεπὸν δόξαν ἀνδρείας λαβεῖν 180. 8. τὰς παρὰ τῶν διαβαλλόντων τὴν πόλιν βλασφημίας ἔργῳ μετὰ δόξης καλῆς ἀπολύσασθαι 191. 10. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247. 5.

ὥστε τῷ λοιπῷ μετὰ τιμῆς καὶ δόξης ζῆν 247. 15. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαὶ, στέφανοι, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο 252. 10. ἄνευ τῆς καλῆς δόξαν ἐνεγκεῖν. praeterquam quod insignem gloriam attulit 255. 10. ὁ Φοβηθέντες τὴν τότε Θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν 259. 1. τῇ πόλει ἢ πλέον, ἢ ἔλαττον ἀνάγκη τῶν γε δημοσίᾳ πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δόξης 269. 8. ἧς μὲν οἴκοθεν ἥκετ' ἔχοντες δόξης περὶ ἡμῶν ἀμελῆσαι 303. 20. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δόξαν ἀξιῶν ὑμᾶς 304. 3. κτῆσιν εὐνοίας, ἢ δόξης 328. vlt. τοῦτο δὲ καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης 385. 11. ὁ μόνον, εἰ μὴ χρήματ' ἀπόλωτε, σκεπτέον, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν 459. 25. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελών, τὰ τοῦ πλήθους πεποίηται μικρὰ 617. 8. περὶ κτῆσιν χρημάτων ἐδεπώποτ' ἐσπούδασεν ὁ δῆμος, πρὸς δὲ δόξης, ὡς ἐγὼ πρὸς ἕν ἄλλο 617. 9. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφ' ὧν ἂν ἀκούσωσι παρίσταται. opinatio sententiae, h. e. vitium illud, vnde manat sententia iudicum, enascitur penes eos ex iis, quae audiunt 652. 26. δόξαν ἔργων καλῶν, ἣν οἱ τοιοῦτοι πολῖται πάντα τρόπον ἀναλίσκοντες, οὐχ οἷοί τε εἰσὶν ἀφανίσαι 689. 26. εἶθ' ἕτοι κληρονομοῦσι τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν 690. 14. δόξαν οὐ χρηστὴν κατὰ τῆς πόλεως ποιήσετε 765. 15. τοῖς ἠμελημένοις δόξης ἄδεια γέγονε ποιεῖν ὅ, τι βέλονται 1232. 17. τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι opinatione suspicantes 1400. 4. Sententiam Demosth. huc pertinentem a Stobaeo seruatam v. sub δίκαιος. τῆς ὑπὲρ τῶν πράξεων δόξης ἐδεὶς τηλικοῦτός ἐστιν, ὅστις ἔσται κύριος opinationis et famae vulgaris de rerum gestarum valore nemo est penes quem sit arbitrium 1433. 11. Φαύλην δόξαν existimationem ἡ πόλις λαμβάνει 1475. 23. δόξαν περὶ τελευτήσαντος ἔχειν τὴν ἐναντίαν, ἣν περὶ ζῶντος εἶχετ' ἐκεῖνα 1479. 5.

δόρυ

δόρυ ἐπενέγκειν ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exsequiis hastam praeferre 1160. 14.

δορυάλωτος] πόλεις δορυαλώτους ποιεῖν 289. 7.

δορυφορεῖν] δορυφορούμενοι τοῖς τοῦ τυράννου στρατοπέδοις 214. pen. 218. 23. δορυφοροῦντες τὴν ἑκάστου τούτων σωτηρίαν 661. 8. ἐδορυφόρει τοὺς ὑμετέρους ἐχθροὺς μισθὸν λαβὼν 683. 3.

δουλεία] τῆς ἰδίας ῥαθυμίας εἵνεκα τοὺς ἄλλους ἕλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι 138. 6. ἀπάγειν εἰς δ. 196. 3. 213. 27. αὐθαίρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν 424. 9.

δουλεύειν ὑμεῖς οὔτ' ἐθελήσετε, οὔτ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίστασθε 104. 18. ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἔθνη δουλεύωσι 117. pen. οὐ γὰρ ἄνευ λόγου, οὔτε τόθ' οὕτως ἑτοίμως εἶχον πρὸς ἐλευθερίαν ἅπαντες, οὔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν 120. 14. εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129. 4. μήτε ἄρχειν βίᾳ βούλεσθαι μηδενὸς, μήτε δουλεύειν ἄλλῳ 132. 14. εἰς Φρυγίαν ἐλθὼν δουλεύσει 187. 3. ἀντὶ τῶν ἀργυρωνήτων δουλεύειν 212. 20. Φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλευούσῃ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη, τοῦ θανάτου 296. 22. ἐκεῖνος ὁ δουλεύσων ἔσται τοῖς ἀπὸ τῆς εἰρήνης λυσιτελοῦσιν. emolumentis e pace efflorescentibus ipse seruiet. h. e. tanti ea faciet, et tam pertinaciter amplectetur, vt, quo iis potiatur, nullas sit, quamuis duras, conditiones recusaturus 389. 7. ἃ πάντα θνητά ἐστι, καὶ τῇ διανοίᾳ δουλεύειν οὐκ εἴωθε. id est, non manere penes eum, qui iis vti frui semper ad vitae finem vsque cupiat, sed saepe eum inuitum, nec opinantem deserunt 1412. 27. E vulgata, a qua οὐκ abest, haec exsistat sententia. quibus nullus inest verus, certus, constans ex ipsa natura cuiusque rei efflorescens valor, sed tanti penes quem.

quemque fiunt, quanti cuique videntur esse, alii pluris, alii minoris.

δελικὸς] πολλὰ ταπεινὰ καὶ δελικὰ πράγματα τὰς ἐλευθέρας ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1313. 2.

δεῖλος] ἀπευχέσθαι δεῖ τὴν τῶν δείλων ἀνάγκην μὴ γενέσθαι 102. 16. πληγαὶ καὶ ὁ τῶ σώματος αἰκισμὸς δείλῳ ἀνάγκη 102. 19. καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δείλοις αὐτῆς μετεδώκατε. [τῆς παῤῥησίας puta] 111. 10. τὰς δείλας ἀγωνιθετήσοντας πέμπει 119. 13. δεῖλει τῆς ἐπὶ τῷ χειροτονεῖσθαι χάριτος περιέρχονται 171. 17. Serui gratiae in comitiis, h. e. qui metu amittendae aurae popularis, verentes, ne in comitiis legendorum magistratuum suffragio populi excidant, si ei repugnare audeant, nulla non in re studiis eius inseruiunt, ipsi ex animi sui sententia dicere, atque agere reformidantes. ἀπελευθερώσεις δείλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215. 25. δείλη de oppido in potestatem redacto. δείλην κατέσησεν Ἀμφίπολιν, πόλιν ὑμετέραν 383. 24. δεῖλος ἦν τῶν ῥημάτων τούτων seruiebat his verbis, h. e. facere non poterat, quin iniurias, indignitates, probra quaeque auribus aequis admitteret, oreque sicco deuoraret, metu, ne oggannienti ipsi aduersarius has criminationes obiectaret, easque grauiter vrgendo discrimen capitis conflaret. *Sein Gewissen schlug ihn, er durfte sich nicht verantworten, noch sich rüppeln, sondern verschlucken und verbeissen, aus Furcht, der Widersacher möchte sonst das Maul noch weiter aufthun* 406. 18. ἀκούετε τῦ νόμυ τῆς Φιλανθρωπίας, ὃς οὐδὲ τὰς δείλας ἀξιοῖ ὑβρίζεσθαι 529. vlt. δείλε et ἐλευθέρε differentia 610. 5. sqq. 752. 12. Φαιήσεται γὰρ (praetensum patris mei testamentum) ὁ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γράφοντος ἐοικυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δείλε τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένε, ὅπως μὴ δώσει δίκην σκοπῦντος 1109. 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ τὴν δείλην ἐλθεῖν ἐξεσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι 1374. 2. πάν-

2. *πάντων ἀκουόντων ὑμῶν ἐν τῷ δήμῳ δῆλον ἔφη, καὶ ἐκ δήλων εἶναι* 612. 2. locus insignis de pretiis seruorum artem aliquam callentium 816. 6. vbi ait mancipiorum enses fabricantium vnumquodque caput quinis senisue minis, minimum ternis venisse, item, quantum domino quaestum annuum retulerint. Mercedem operae, quam serui conductori praestabant, non ipsi serui, sed eorum domini aufferebant. Contra heri pro maleficiis seruorum plectebantur 1253. 1.

δουλοσύνη] *ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης* 322. 13. 422. 14

δυλεῖν] *δυλεῦσθαι τὰς πόλεις* e Demosthene citat Thomas M. v. *δυλεῖμαι*. Forte obuersabatur ei *καταδυλεῦται* p. 249. 2.

δράκων] *τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιῶν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι* 1398. 24.

δρᾶμα fabula scenica. *τοῦτο δὲ τὸ δρᾶμα ὑδεπώποτε ὑπεκρίνατο*. Phoenicem Euripidis puta 418. 3.

δρᾶν] *πῶς ἀ δεινόν, ἐφ' οἷς παθόντες ὅτως ἐμισήσατε τὸν δράσαντα, νῦν αὐτὸς φαίνεσθαι* [*τὰ αὐτὰ*] *ποιῶντας* 159. 24. vt *ὁ παθὼν* (scil. *τὸν φόνον*) est peremtus, ita *ὁ δυδρακὼς* est homicida 632. vlt. *ἀναζητήτας τὸς δράσαντας*, [scil. *τὸν φόνον*] *ἀργύριον λαβὼν ἀπηλλάγη* 1331. 1. *ἐπ' αὐταῖς ταῖς δρώσαις τὰ ἱερὰ οἷόν τε ἐστὶ λέγειν πρὸς ἄλλον ἀδίνα* 1372. 2.

δραπετεύειν 1046. 24. *ἐπὶ τὸν δραπετεύοντα τῶν ἄλλων ἥκετε ἄν* defugientem functiones munerum adigertis ad ea capessendum 1049. 3.

δραπέτης] *ἀφίδναζε ἀφικόμενος, ἐπὶ δραπέτην αὐτῷ, ζητῶν* 1348. 7.

δραχμὴ] *ἀπέτισε τὰς πεντακοσίας δραχμὰς*, quibus mulctabatur actor, qui ne quintam quidem suffragiorum partem tulisset 261. 20. *δραχμὰς χιλίας παρ' ὑμῶν ἐφόδιον λαβών, ὅσα* [scil. *χρήματα*, nisi mauis *ὅσας* legi] *παρ' ἑδεμιᾶς ἄλλης πόλεως* [scil. *οἱ πρέ-*

οἱ πρέσβεις ἔλαβον] 390. 23. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα mercede binarum ternarumue dr. 403. 21. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ τε, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε 689. 8. πιστεύων ταῖς χιλίαις δραχμαῖς, ἃς δέδωκε τῷ διδασκάλῳ. Isocrati puta 938. 17. τιθέντος δέ μου δραχμὴν τὴν λειπομαρτυρίαν. deponente me drachmam eam, quae deponenda est ab eo, qui actionem deserti testimonii in aliquem orditur 1190. 5. ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem menstruam] τριάκοντα μόνας δραχμὰς 1231. 11. νῦν δὲ δραχμῇ καὶ χοὶ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσιν 1459. vlt.

δρέπεσθαι] τὴν ἀπουσίαν τὴν ἡμετέραν δρέψηται nostram ab Olyntho absentiam carpat. h. e. ea perfruatur, fructus eius percipiat, ditionem nostram minuens et sociorum haud paucos a nobis abalienans, intereadum hic domi desidemus, absentes a locis, vbi res geritur. 10. 6.

δρομικὸς] τὰ δρομικὰ [scil. ἀγωνίσματα, vel γυμνάσματα] γυμναζομένους 1408. 15.

δρόμος] ἵππου δρόμον ἡμέρας [id est ὅσον ἵππος διὰ μιᾶς ἡμέρας τρέχει] πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν βασιλέα 428. vlt. τῶν δρόμων φιλοπονίαν 1408. 21.

δύναμις facultas, potestas, potentia, vis, copiae rei cuiusque, praesertim militares et pecuniariae ad remp. domi forisque gerendum; nec non facundia, eloquentia. ἔκ ἐστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν κεκτῆσθαι 20. vlt. ὁ ἔχων δύναμιν ἀεὶ συνεσηκυῖαν περὶ αὐτὸν, καὶ προειδὼς ἃ βέλεται πρᾶξαι, ἐξαίφνης ἐφ' ἃς αὐτῷ δόξῃ, πάρεισιν 92. 23. ἐχ ἣν πειρᾶται Διομήδης τῇ πόλει κατασκευάσαι δύναμιν, ταύτην βασκαίνειν καὶ διαλύειν 94. 19. συνέχειν τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν 108. vlt. τὸ εὐσεβὲς καὶ τὸ δίκαιον ἂν τ' ἐπὶ μικρῷ, ἄν τ' ἐπὶ μείζονος παραβαί-

ραβαίνῃ, τὴν αὐτὴν δύναμιν ἔχει. tantundem valet 114. 25. ποῖ ποτε ἡ τῆς πόλεως ἀπῆρκε δύναμις καὶ πῦ φανήσεται 137. 21. τὸ φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ συμμάχους πολλοὺς καὶ δύναμιν μεγάλην ἔχειν, ἐκείνῳ περιγέγονε 144. 2. ὅτι δὲ μὴ χρὴ ὀῤῥωδεῖν τὴν ἐκείνου δύναμιν 152. 9. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168. 7. δύναμις ἐξητασμένη καὶ παρεσκευασμένη 180. 3. εἰ μὲν οὖν ἕτερός τις ἦν τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τε ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς ἕλληνας 180. 24. τὰ κεφάλαια [summi fines] εἶναι δεῖ τῆς δυνάμεως, τοὺς ἐχθροὺς ἀμύνασθαι δύνασθαι, τοῖς οὖσι συμμάχοις βοηθεῖν, τὰ ὑπάρχοντ' ἀγαθὰ σώζειν 180. vlt. φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν 292. 25. τῆς τῶν λεγόντων δυνάμεως [eius, quod oratores efficere valent, animos audientium commouendo et flectendo] τὸ πλεῖστον μέρος τοὺς ἀκούοντας κυρίους ὄντας 318. 9. τὴν τοῦ κατορθοῦν δύναμιν οὐ τῷ συμβούλῳ, ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἀνέθηκε 322. 21. πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶν quae improbitas et malignitas animi opinionem famamque nacta sit potentiae in dicendo, et, quae facundiam consequi solet, potentiae in rep. gubernanda, ea noxia est ciuitati 450. 11. οὐ γὰρ ᾤετο δεῖν ὁ τιθεὶς τὸν νόμον ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων δυνάμει τὸ πρᾶγμα καταστῆσαι 596. 21. contra ἀδύνατος est infacundus. vt in illo τὴν μὲν ἀπειρίαν τοῦ λέγειν, καὶ ὡς ἀδυνάτως ἔχει Φορμίων 944. 1. περιγενέσθαι τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ 1403. 15.

δύνασθαι] τοῦτ' αὐτοῖς δύναται vult, designat, efficere contendit, effectum it, vel etiam efficit, τὸ λέγειν 103. 27. τί δὲ τοῦτ' ἠδύνατο. quid hoc volebat? quo tendebat? 233. 26. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ 373. 4. δυνάμενος [subaudi μέγα] τῷ τε πράττειν καὶ τῷ εἰπεῖν 1187. 8. pari modo

modo δυνηθέντες sic nude vsurpatum est p. 484. 25. pro, per praepollentem suam potentiam. δύνασαι μὲν, καὶ πολιτεύῃ potens es in rep. quam geris 581. 8. 742. 23. 1187. 8.

δυναστεία] παρέρχεσθαι εἰς τὴν δυναστείαν 117. 4. ἀθῶος τῆς Φιλίππε πρότερον καὶ νῦν ἀλεξάνδρε δυναστείας 316. 18. ἐργασία καὶ δυναστεία 772. 1. ἤθησθε τὴν δυναστείαν, ἣν τινες τῶν ἐν τῇ βελῇ ἑαυτοῖς κατασκευάζεσιν 1467. 16.

δυνατὸς] γνώμην ὡς δυνατὸν δικαιοτάτην. sententiam, quam fieri et excogitari potest, aequissimam 704. 6. ὑπὲρ ὧν ἐλαττῶνται μέχρι τῦ δυνατῦ πάντες πολεμῶσι 193. 10.

δύνειν] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίε δύνοντος ἀπαλλάττωνται, πολεμίως κρίνειν 197. 7.

δύσις] ὑπ' αὐτὰς γὰρ τὰς τῶν πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι ἦτοι ἦσαν 1213. pen.

δυσκατάπαυστος] δυσκατάπαυστόν τι κινδυνεύει ἡ πονηρία εἶναι 785. 6.

δύσκλεια] ἐν σκότει καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τῦ ζῆλος τῶν ἑλλήνων γέγονε 1396. 18.

δυσκολαίνειν 970. 27.

δυσκολία] ὁρῶ τὰ πράγματα πολλὴν δυσκολίαν ἔχοντα 57. 2. δυσκολιῶν τῶν ὑπαρχεσῶν ἀπαλλαττόμενοι 997. 26. 1428. 14.

δύσκολος καὶ δύστροπος 73. 4. εἴ τι δύσκολον inimicum, acerbum πέπρακται θηβαίοις πρὸς ἡμᾶς 286. 25. ὁ δὲ [sycophanta puta] σιγήσας, ἡνίκα ἔδει λέγειν, εἴ τι δύσκολον συμβῇ, τῦτο βασκαίνει 291. 21.

δυσκόλως ὑπολαμβάνειν 1316. vlt. δυσκόλως καὶ ὑπόπτως πρὸς Φίλιππον ἔχειν 381. pen. δ. ὁρᾶσθαι διακείμενον 1402. 10. τὰς πρὸς αὐτὸν ἰδίας δυσκόλως ἔχοντας 1475. 20.

δύσκριτος] προϊσάμενα γὰρ πάντα εἰς ἕνα καιρὸν, δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν 1393. 20.

δύσμαχος difficilis ſuperatu, domitu, tractatu, confectu. ὁ δυσμαχώτατόν ἐϛι τῶν Φιλίππε πραγμάτων 10. 8.

δυσμεναίνειν] λυπέμενος καὶ ϛίναν καὶ δυσμεναίνων ἐπὶ τοῖς κοινοῖς ἀγαθοῖς εἶκοι καθῆτο 300. 25.

δυσμένεια] τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61. antep. ἦκεν πρὸς ὑπεψίαν καὶ δυσμένειαν 154 15. ὑδὲ δυσμενείας, ὑδὲ πλεονεξίας ἀδικε — προϊσάμενος 1469. 13.

δυσμενὴς χθονὸς (pro χθονὶ) infeſtus patriae 419. 5.

δυσνομία παρέχει πόλει πλεῖϛα κακὰ 422. 27.

δυσπολέμητος pro δυσκατα πολέμητος 41. 8 et 156. 9.

δύϛηνος] λογάρια δύϛηνα μελετήσας. 421. 20.

δύϛροπος] ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολός τίς εἰμι καὶ δύϛροπος ἄνθρωπος 73. 4.

δυϛυχὴς] τὶς ἔϛω δυϛυχὴς, ὅϛις ἑαυτὸν, γονέας, παῖδας, τάφυς, πατρίδα, κέρδες βραχίες προίσθαι βελήσεται 187. 6.

δυϛυχία ſolebat Demoſtheni exprobrari, h. e. ſors naſcendi fatalis, vt, quicquid ageret, id in peſtem patriae verteret 1486. epiſtola 4. 2.

δυσχείρωτος] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥαθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐϛι 1412. 21.

δυσχεραίνειν] ὑφερώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες 240. 14. τὸ πρᾶγμα δ 542. 9 δ ἢ προσίεσθαι πονηρίαν 770. 8 δυσχεραίνοντος ἔλως τοῖς τόποις καὶ μᾶλλον ἀσυχῆ 1274. 24. τὴν ἱερατὰς ὁμιλίαν δυσχεραίνεντας 1402. 6. εἰς ὑπὸ πάντων δυσχεραίνεται, τέτοις τὴν διάνοιαν ἀγάλλεται 1489. 7.

δυσχέρεια] τῆς αὐτῆς δυσχερείας ὑπαρχούσης 213. 22.

δυσχερὴς] τὴν αἰτίαν τῶν ἐκ τῦ πολέμε συμβησομένων δυσχερῶν ἅπαντες τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν τὰ βέλτιϛα λέγειν οἰομένοις ἀναθῶναι βέλονται 146. 26. ὁ βέλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τῦ λέγε 226. 18. εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων

σκην 257. 23. ἔτω δ' ἀτόπως τινὰς ἐν τῇ πόλει καὶ δυσχερεῖς ἀνθρώπους εἶναι 439. pen. δυσχερεῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι [τὰς λόγους puta] 491. 17. ἐκ ἔωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι, ἀλλ' ἃ κατορθώσας διαπράξεται 658. 20. δυσχερὴς καὶ χαλεπὸς πᾶς ὁ λειπόμενος βίος γίνοιτ' ἄν 1396. 16.

δύσχρηστος difficilis, saeuus, intractabilis 1342. 1.

δυσωπεῖν] ἐκ ἐρρωδῶ, ἀλλὰ δυσωποῦμαι 127. 25.

δωδεκάδραχμον τὸν οἶνον πωλῶν menſuras vel ſextarios vini denis binis drachmis vendens 1045. 5.

δωρεά] οἱ τὰς παρ' ἐκείνῳ δωρεὰς οἴκαδε λαμβάνειν νομίζοντες 157. 6. τὰς πολιτικὰς δωρεὰς ἔτως ἐκεῖνοί τε καλῶς ἔνεμον, καὶ ὑμεῖς ἐκ ὀρθῶς 173. 1. ſunt, quae ciuibus a ciuibus dantur, domi fruenda, vt ſtatuae aeneae, immunitates, ius epulandi in Prytaneo, quibus verſu 3. opponuntur αἱ τῶν ξένων δωρεαὶ, honores et praemia peregrinis tributa. τούτων τῶν προβεβουλευμένων καὶ πολλῷ μειζόνων ἔτι δωρεῶν δίκαιος εἶναι τυγχάνειν 243. 6. δωρεὰ χάριτος καὶ ἐπαίνου δικαία ἐστὶ τυγχάνειν 264 17. μείζων ἂν δοθείη δωρεὰ συμπασῶν, ὧν τοῖς ἄλλοις δεδώκατε 323. 15. dona tyrannorum et oligarchicorum cum donis liberarum ciuitatum comparantur 461. 17. ſqq. ὅτι ὁ πατὴρ ἡμῶν, ἣν ἐψηφίσαντο αὐτῷ δωρεὰν οἱ μιτυληναῖοι, εὐθὺς αὐτὸς ἐκομίσατο 1019. 22. ἐχ ὅτι δωρεὰς [*Sporteln*] καὶ προσόδους [*Geſälle*] ἐκ τούτων ὑπῆρχεν αὐτῷ λαμβάνειν 1475. 2. munus magiſtratui annuo imperio decedenti dari ſolitum erat corona aurea, ſi magiſtratus viſus fuiſſet rem bene praeclareque geſſiſſe 594. 25. et ſqq. ἵνα σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγιγνομένοις, vt memoria tributi beneficii etiam ad poſteros prodatur atque propagetur 1381. 12.

δωρεὰν aduerbialiter, gratis, gratuito. ἔδωκα δωρεὰν τὰ λύτρα 394. 20. διτάλαντον εἶχες ἔρανον δωρεὰν 329. 16. δωρεὰν αὐτῷ δίδωμι καὶ ἀφίεμαι 1044. 21.

δωροδοκεῖν ἐπὶ τοῖς πράγμασι, quo summas rerum is, cuius in potestate sunt, largitori prodat atque vendat, vt sunt arma, socii, loca munita, castra, classes etc. 109. 5. χαλεπώτατον ἦν τὸ δωροδοκοῦντα ἐξελεγχθῆναι 120. 24. τῶν ἐν τῷ πολιτεύεσθαι καὶ πράττειν δωροδοκούντων καὶ διαφθειρομένων ἐπὶ χρήμασι 240. pen. οὗτος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε, περιποιεῖ 242. 6. τὸ δωροδοκεῖν πρότερον τοῦ τὰ τοιαῦτα ποιεῖν ἐστι. acceptatio largitionum praegreditur illa facinora, quae dixi, quae sunt istius corruptelae effecta et quasi proles quaedam 427. 5. ὃν ἂν δωροδοκοῦντα ἴδητε, τοῦτον καὶ προδότην εἶναι νομίζετε 427. 8.

δωροδόκημα] κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων 236. 3. τὰ τούτων ἀδικήματα καὶ δωροδοκήματα. (Hermog. p. 417. 10.) sed num δωροδοκεῖν τι dicitur et graecum est, pro δωροδοκεῖν ἀντί τινος pro largitionibus aliquid prodere, vendere. p. 446. 20.

δωροδοκία] ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδούς, ἢ δεχόμενος corrumpendi iuris ergo in foro dicundi 1137. 3.

δωροδόκος] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνέβη γενέσθαι, καὶ τοσαύτην 245. 15.

δῶρον] οὔτε τὰ Φιλίππου δῶρα καὶ ξενίαν ἠγάπησα 263. 7. ὁ τὸν νόμον τιθεὶς ἁπλῶς εἶπε, μηδαμῶς δῶρα λαμβάνειν 343. 9. πάντων τούτων δῶρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα 343. 19. Estne Demosthenis haec dictio, ab Aristide de Dict. Ciuili p. 230. 16. citata πάντα μὲν οὔτ' ἂν ἔγωγε δυναίμην πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὔτ' ἂν ὑμεῖς ἐβούλεσθε ἀκούειν, ὅσα ἔλαβε παρ' ἀμφοτέρων δῶρα. λάβε μοι τὸν περὶ τῶν δώρων νόμον 550. 1. 551. 22. πᾶς νόμος ἐστὶν εὕρημα καὶ δῶρον θεῶν 774. 18. δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἠστινοσοῦν ὁμιλίας ἐξαρέσηται 1396. 25.

δωροτελεῖν praestando munere voto, vt hostia e. c. aut donario, necessitate voti se exsoluere. *sein Gelubde bezahlen* 1072. 26.

ἐὰν

ἐὰν pro ἂν ſimplici. ὃν ἐὰν ὁ δῆμος βέληται 436. 8. 733. 4 1152. 14 ἐὰν μὴ pro εἰ μὴ. praeterquam quod, excepto quod, niſi. τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων λῦσαι μηδένα, ἐὰν μὴ [ſubaudi λύσῃ, aut τοῦτο γένηται] ἐν νομοθέταις 710. 18. μηδὲ — [ſcil. νομοθετεῖν] περὶ ἀφέσεως τοῦ ὀφλήματος, ἢ τάξεως, ἐὰν μὴ [ſcil. νομοθετῇ] ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον 715. 2. μὴ τιθέναι νόμον, ἐὰν μὴ [ſcil. τιθῇ τις] τὸ αὐτὸ ἐπὶ πᾶσι τοῖς πολίταις 759. 6. vbi aut iſta, quae dixi, tacite ſupplenda ſunt, aut ἐὰν videri poterit plane redundare. ἐὰν δὲ μὴ *ſin autem minus*, h. e. quod ſi autem id, quod dixi, minus fiat, aut eius fiat contrarium 720. 26.

ἐᾶν] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα 133. 18. ἐὰν δ' ἐῶμεν, [ſcil. τὸ ζητεῖν] ἔσαι 184. pen. νόμον καταβαλόντα ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ 260. 24. τὰς πρὸς ἑμαυτὸν ἀγῶνας ἐάσαντα 319. 7. τἆλλα πάντα, ὅσα τοιαῦτα, ἐάσω ſilentio tranſmittam 519. 18. ἐᾶν in viuis ſinere manere caedis reum, ab eoque talionem nullam repoſcere 634. 5. 646. 16. ἐάτω τό γ' ἐπελθὸν ἐμοὶ εἰπεῖν omittam dicere 206. 27. λύσασι μὲν τοίνυν τὸν νόμον — ἐῶσι δὲ — id eſt μὴ λύουσιν, ἀλλὰ ἐῶσι κυρεῖσθαι καὶ ἐπικρατεῖν. vel ἐῶσι κατὰ χώραν, non mouentibus, non abolentibus 638. pen. ἐᾶν ὥσπερ εἶχε κατὰ χώραν 832. 21. ἐᾶν τινα in ſenſu forenſi, aliquem pacatum in otio relinquere, nulla actione eum vexare. ἐᾷ ἔιας ἂν ἐμὲ 983. 7. τοῦτον δὲ ἔτος τὸν ἐχθρὸν εἴασε 1336. 11.

ἐαρινὸς vernus. ἐαρινὴ πυλαία 278. pen.

ἔγγειος [alii, et neſcio an melius ἔγγειος.] συμβόλαιον ἔγγαιον aes mutuo datum ſuper fundis pignori oppoſitis. *ein Darlehen auf ein Grundſtücke.* ἄλλα δὲ συμβολαίᾳ ὐκ ὄντος ἐμοὶ πρὸς τοῦτον ἔτε ναυτικᾷ, ἔτ' ἐγγαίᾳ 893. 15.

ἔγγειος] πλὴν τῶν ἐγγείων praeter nata in ſolo, eique infixa haerentia, immobilia 872. 12. ἐγγείων

τόκων δανεισάμενος, aes mutuum cum credito sumsisset, sub sponsione dandi foenoris eius, quod dari solet de numis in fundos creditis, *auf Grundstücken, nicht auf Bodmerey* 914. 10. ἔφεκτοι ἦσαν εἰ ἔγγειοι τόκοι. ibid. ἐκ τῶν τότων ἁπάντων, καὶ τῶν ἐγγείων καὶ τῶν ναυτικῶν. ex vniuersis bonis, quae his sunt, tam in terra continente sita, quam nauibus credita per mare euntibus 926. pen. ἔγγειος οὐσία 945. 25.

ἐγγίνεσθαι intercedere, de tempore. πάντων ἀνθρώπων εἰωθότων παρ' αὐτὰ τἀδικήματα recentibus adhuc criminibus μᾶλλον, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων annis multis interiectis post ἀγαναχτεῖν 966. pen. 1148. 1. b) inesse in aliquo, vel in eo nasci, ex eo efflorescere. τῷ μὲν ἐν Ἰλίῳ τραφέντι τοσαύτην μεγαλεψυχίαν προσήκειν ἐγγενέσθαι 247. 18.

ἔγγονος] τοῖς ἐγγόνοις τὴν αὐτὴν εἰρήνην εἶναι ταύτην προσεψηφίσασθε 73. 13. 356. 8. τὰς αὐτοθαίνειν πειρωμένας τοῖς ἡρακλέους ἐγγόνοις 290. 27.

ἐγγράφειν inscribere nomen alicuius in tabulas publicas quocunque nomine, vt si pater filium curet in album municipalium (demotarum) aut curialium, (phratorum) inscribi, aut si Strategus aliquem in συμμορίαν, vel classem quandam, aut combinam referat, aut actor aerarium aliquem factum in tabulas fisci. τὸν υἱὸν ἔπεμψε Phrynon φιλίππῳ, πρὶν ἐς ἄνδρας ἐγγράψαι. id est adhuc impuberem 412. 25. μόνος δὲκα τῶν συναρχόντων ὄντων, κοινῇ τὸν λόγον μετ' Ἀνδροτίωνος ἐτόλμησεν ἐγγράψαι, scil. in tabulas aerarii 762. 14. ἐγγεγραμμένον ἴσε τῶτον ἐν αἰκροπόλει, scil. in aerariis, seu fisco debentibus 771. 6. οἱ νόμοι, καθ' οὓς ἐγγράφονται πάντες οἱ ὀφλισκάνοντες 791. 10. et 19. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. praeterea quoque nos sibi debentes retulit in tabulis tutelae a se gestae 825. 19. ἐγγραφῆναι [subaudi ὀφείλων] τὸ ὅπλον τῷ δημοσίῳ 973. 6. τὶ μᾶλλον

ἔσαι

ἔσαι ὅτος ἐγγεγραμμένος, ἢ ἐγὼ 998. 22. τὶ μᾶλλον οἱ τάτε παῖδες τῶν ἐμῶν ἔσονται ἐγγεγραμμένοι 998. 26. κυρίαν [τὴν δίκην] ποιησάμενος ἐγγεγράφη. cum quis Boeotum inter aerarios ſcribi curauerit 998. vlt. in ſchedula exactoribus tradenda ſcribere nomina debentium fiſco. ὅτε δ' ἂν καταγνωσθῇ, ἐγγραφέντων οἱ ἄρχοντες [ſcil. τὰ ὀνόματα] τοῖς πράκτορσιν 1074. vlt. ἐγγράψας χρήσην ἡμῖν καταλιπεῖν 1198. 13. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπρόσκλητον 1251. 2. λέγε τὸν νόμον τὸν ἀπ' ἐκείνης κελεύοντα τῆς ἡμέρας ἐφείλειν debero, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ qua multa ei dicta fuerit a iudicibus, ἐάν τε ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μὴ 1328. 11. ἀπαλείφειν τὰς ἐγγεγραμμένας ἀπὸ τῶ ὀφλήματος καθόσον ἂν ἐκτίσῃ 1338. 8. διπλῶν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα τάλαντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ 1347. 15. ἐγγεγραμμένα δὲ τῷ δημοσίῳ, ἀπογραφήσεσθαι ἔμελλεν ἡ ὑπάρχουσα οὐσία ἀπολλοδώρῳ δημοσία εἶναι 1347. 20. ἐγγράφει [ſc. εἰς τὰς φράτορας] τοῖς ἀπατορίοις 995. 27. ἐνεγράφην εἰς τὰς δήμους 1313. 19. πᾶσι, πρὸς ἄλλους δήμους ἐλθὼν καὶ μὴ δυνηθεὶς ἐκείνους πεῖσαι, δοῦρο ἐμαυτὸν ἐνέγραψα 1315. 24. οὐκ ἐνέγραφον αὐτὸν εἰς σφᾶς αὐτούς 1365. 19. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράφουσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν 997. 1.

ἐγγραφὴ cum magiſtratus reos a ſe factos in tabulas aerarii, vt aerarios factos, inſerunt. ἐγγραφῆ θεσμοθετῶν, ἑτέρα πρακτόρων 778. 18. αὐτὸν [Euergum] αἴτιον αὑτῷ [ſibi, Pantaeneto] γενέσθαι τῆς πρὸς τὸ δημόσιον ἐγγραφῆς 968. 9. πρὶν τὰς εἰς τοὺς δήμους ἐγγραφὰς γενέσθαι 996. 1.

ἐγγυᾶν in manus dare rem ſponſam, vt ſi pater ſponſo filiam deſpondeat, atque tradat; ἐγγυᾶσθαι autem in medio dicitur is, qui rem ſponſam ſuſcipit, aut eam ſibi tradi rogat, curat, patitur. ſed et praeterea ſignificat praedem agere, fidem praeſtare,

ſtare, *ſich wofür verbürgen, gutſagen, die Gewähr leiſten.* ἣν ἂν ἐγγυήσῃ ἐπὶ δικαίοις δάμαρτα εἶναι ἢ πατὴρ, ἢ ἀδελφὸς ὁμοπάτωρ, ἢ πάππος ὁ πρὸς πατρὸς, ἐκ ταύτης εἶναι παῖδας γνησίους 1134. 16. ἐγγυῶντα τὰς ἑτέρων θυγατέρας ὡς ἑαυτοῦ οὔσας 1349. 15. 1363. 1. 1369. 22. τὶς ἀγορεύειν βούλεται; οὐ, τὶς αἰτιᾶσθαι περὶ τῶν παρεληλυθότων; οὐδὲ, τὶς ἐγγυᾶσθαι τὰ μέλλοντα ἔσεσθαι 292. 5. ταῦθ' ὑπὸ τῆς ἑαυτοῦ γυναικὸς ὁρῷτο ποιῶν, ἣν ὡς ἐλεύθερος ἐγγυήσατο 609. 19. μάρτυρας ὑμῖν παρασχήσομαι, ὡς οὐκ ἠγγυησάμην ἐγὼ τὸν παρμένοντα 899. 25. μάρτυρά μοι φησὶ καὶ τὸν νόμον εἶναι τοῦ μὴ ἐγγυήσασθαι καὶ αὐτὸν τοῦτον. ἐδεδίκαστο γὰρ ἄν μοι τῆς ἐγγύης 901. 10. ἐγγυᾶται ὁ πατήρ μου τὴν μητέρα τὴν ἐμὴν παρὰ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτῆς 1311. 20. τοὺς ἐγγυωμένῳ παρόντας τῷ πατρὶ 1312. 11. ἐξηπατήθη, ὅτ' ἠγγυᾶτο ὡς Στεφάνου θυγατέρα λαμβάνων, καὶ οὐ Νεαίρας 1362. 17.

ἐγγύη (pro ἐγγύησις) ſponſio. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὰς ἐγγύας ἐπετείους εἶναι 901. 8. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895. 15. περιεῖδον τοῦτον ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901. 18. διὰ τὶ οὐκ εὐθὺς ἐπράττετο τὴν ἐγγύην. cur non redegit aes debitum, pro quo reddendo ego caueram? 900. 8. εὐθὺς τότε εἰσέπραττεν ἄν με τὴν ἐγγύην 900. 17. ἀπαιτῆσαι τὴν ἐγγύην 900. 26. σκέψασθε τοὺς νόμους, παρ' ὧν κελεύουσι τὰς ἐγγύας ποιεῖσθαι. a quibusnam leges velint quemquam ſibi ſponſam ſuam deſpondendam curare 1134. 13. ὃς ἂν ἐγγυησάμενός τι τῶν τῆς πόλεως, μὴ ἀποδιδῷ τὴν ἐγγύην 1255. 2.

ἐγγυητὴς ſponſor, praes. καὶ τὶς ἐγγυητής ἐστι τούτου 94. 6. εἰ μὲν γάρ ἐστί τις ἐγγυητὴς ἡμῖν θεῶν· οὐ γὰρ ἀνθρώπων γε οὐδεὶς ἂν γένοιτο ἀξιόχρεως τηλικούτου πράγματος 101. 26. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τῶν ὀφλημάτων 712. 22. in formula iuriſiurandi a ſenatoribus

bus recens lectis dicendi erat haec quoque clausula ἐὰν δήσω ἀθηναίων μηδένα, ὃς ἂν καθιζῇ ἐγγυτὰς τρεῖς τὸ αὐτὸ τέλος τελέντας 744. 12. διηγησάμην τοῖς ἐγγυταῖς τῆς τραπέζης τὸ πρᾶγμα 895. 18.

ἐγγύθεν ἰδεῖν βέλεται τὰ δεινά, ἐξὸν ἀκέαν ἄλλοθι γινόμενα 31. 2.

ἐγγὺς τῆς ὑμετέρας ἀξίας εἶναι δεῖ τὸν λόγον, οὐ τῆς τῦ λέγοντος 171. 14. ἐν ἐνὶ τῇ πόλει δίκην ἀξίαν λαβεῖν ἀλλ' ἐγγύς. non modo non parem meritis dignamque, sed ne accedentem quidem propemodum ad grauitatem criminis 229. 12. ἐκ ἐποίουν τῦτο, ἀλλ' ἐγγύς. multum ab eo aberant. ἐγγὺς τῶν ἔργων, ἔτι μεμνημένων ὑμῶν 303. 12. ἔτοι παρεσκευάκεισαν τὰς περιχώρες ἔχθρας ἢ φιλίας ἐγγυλέρα 305. 21. ἔτι μὲν ἐγγυτάτω μανίας 404. 9. ἐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκλέον ἀλλ' ἐγγύς 977. 26. πῶς ὑμᾶς οἵόν τ' εἰδέναι τὰς μηδαμῇ μηδαμῶς τῦ πράγματος ἐγγύς. scil. ὄντας. qui hac a causa longissime abestis 1113. 8. ἀδὲν νῦν ὑμᾶς ὁρῶ ἐγγυτέρω ὄντας τῦ τὶ πρακτέον εὑρῆσθαι 1422. 10. ἀ μόνον αὐτῷ δοκῶσιν ἐκ ὀρθῶς λέγειν, ἀλλ ἀλ' ἐγγὺς εἶναι τῦ τὰ δέοντα γιγνώσκειν 1427. 8.

ἐγείρειν] τὸς Ἀρκάδας ὑμῖν ἀπήγγειλεν [Aeschines] ὡς ἔχοιεν, εἰ προσέχει τοῖς πράγμασιν ἤδη καὶ ἐγείρεται ἡ πόλις. e sopore torporis et secordiae excitata rebus inuigilat suis, attenta suis commodis et oportunitatibus rei bene gerendae 439. 1.

ἐγκάθετος] ὑπ' ἀνθρώπων ἐγκαθέτων διαβληθέντες 1483. 1. subornatis, immissis.

ἐγκαθιζάνειν στρατιώτας 114. 19. τύραννον 214. 20.

ἐγκαλεῖν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ συμβῇ κατατυχεῖν, ἐκεῖνοι μὲν ἑαυτοῖς ἐγκαλῶσιν, ἄν τι νῦν ἐξαμάρτωσιν 288. 3. ἵνα μηδ' ἐγκαλέσαι, μηδὲ μέμψασθαι μηδὲν ὕστερον ἔχητε 352. vlt. τὶ ἔχοντες ἐγκαλέσαι, καὶ τὶ μεμφόμενοι 468. 21. ὅτε τὰς ὀγδοήκοντα μνᾶς ἐνεκάλεις. me in ius vocabas ob 80. minas, quas tibi

tibi deberi praetendebas 877. 21. ἐδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσήλθομεν, ἔτ' ἐγκαλοῦντες, ἔτ' ἐγκαλούμενοι ὑφ' ἑτέρων 907. 6. τρισχιλίας ἐγκαλέσας ἀργυρίε δραχμὰς Praetenſion auf 3000. Dr. mochend. cas querens ibi per nefas denegari 949. 1. ἐγκαλέσαντες ἔτει ὅλην τὴν ἐπιτροπὴν 987. 2. ἀπέφυγον αὐτὸς τὰς δίκας, ἃς μοι ἐνεκάλει 1014. 8.

ἐγκαλύπτεσθαι] τῆς αἱρεσιγείτονος κρίσεως ἀναμησθέντες ἐγκαλύψασθε. pudeat vos 1485. 9.

ἐγκαταλαμβάνειν] ἕως ἐγκατελήφθησαν. donec amicis deſtituti in diſcrimine, deciperentur, h. e. ab exitio occuparentur intercepti, veluti piſciculi reti 127. 15. ἀδεὶς ὑπὲρ τῶν ὅλων πεισθεὶς εἰρήνην ἄγειν, ὑπὲρ τῶν ἐγκαταληφθέντων ἐξ ἀρχῆς ἠθέλησε πολεμεῖν ob ea, quae interea, dum pax conditta iureiurando ſancitur, intercipiuntur 388. 12.

ἐγκαταλείπειν] εἰ γὰρ ἐγκαταλειπόμενοί τι πεισόμεθα ἡμεῖς, ἀδεῶς ἐπ' ἐκεῖνον ἤδη περιυσεται 140. 5. διὰ μαλακίαν ἢ ῥαθυμίαν ἐγκαταλιπεῖν τὰ τῶν προγόνων ἔργα καὶ τὰ συμφέροντα τῆς πατρίδος 158. 10. ἐγκαταλιπὼν τετονὶ Λ. ἐν τῷ οἴκῳ, ἐπανῆλθεν αὐτὸς — 1087. 7. ἐγκαταλελοίπασι τὸς υἱεῖς reliquerunt filios, h. e. ſiuerunt in demis quoſque ſuis tranquillos manere, quorum patres illinc expulſiſſent 1316. 25. 1317. 23. ἐγκαταλελοίπασί με. deſeruerunt me, defuerunt mihi in dicendo teſtimonio, quod dicturos receperant 1322. vlt. μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν 1483. 13.

ἐγκεῖσθαι πολὺς τοῖς συμβεβηκόσι. euenta vrgere, acriter in ea inuehi, eaque oratione inuidioſa exagitare 294. 23.

ἐγκέφαλος] εἴπερ ὑμεῖς τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε. 88. 1.

ἐγκλεί-

ἐγκλείειν] ἀλλ' ἐκ Φόβε τὴν γλῶτταν ἐγκλείσας ἔχει 418. 26.

ἔγκλημα crimen, criminatio, querela, offensa. τὰ δὲ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ἕλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168. 2. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τὰς ἀμφισσεῖς ἐταράχθη 277. 22. ὁ πολλάκις μὲν φυγών, μηδέποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν ἐν ἐγκλήματι γίγνοιτ' ἂν διὰ ταῦτα δικαίως 311. 2. b) libellus accusatorius, ab actore iudici exhibitus, capita accusationis tenens. ὡς φησι τὸ ἔγκλημα τῆς δίκης, ἣν ἔλαχεν αὐτῷ 787. 9. 788. 4. 882. 11. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχεν αὐτῷ πέρυσι. 912. 1. γεγράφασιν εἰς ὃ νῦν ἔγκλημα διώκουσιν 988. 22. posuerunt in libello accusatorio, secundum quem nunc, vt actores, in me, vt reum agunt.

ἐγκρατὴς] ἐγκρατεῖς ὄντας (deos) ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν κυρίους εἶναι καὶ αὐτοὺς ἔχειν καὶ δοῦναι τοῖς ἄλλοις 1487. 17.

ἐγκρίνειν εἰς τὴν γερουσίαν 489. 19.

ἐγκτᾶσθαι] οἱ ἐγκεκτημένοι, subaudi οἰκίας καὶ χωρία ἐν τῇ ἔξω τῆς ἀττικῆς, *Angesessene*, peculiati, quibus fundi sunt, bona immobilia, sed extra Atticam, in solo peregrino 1208. 27.

ἔγκτημα fundus, peculium, quod quis in solo peregrino extra Atticam habet. ἑαυτῶν φασὶ τὴν χώραν ἅπασαν οἰκεῖν, καὶ οὐχ ὑμετέραν. καὶ τὰ μὲν ὑμέτερα εἶναι ἐγκτήματα φασὶν, ὡς ἐν ἀλλοτρίᾳ, τὰ δὲ αὐτῶν κτήματα, ὡς ἐν οἰκείᾳ 87. 6.

ἔγκτησιν γῆς διδόναι καὶ οἰκιῶν. vt si Byzantini Atheniensibus ius dent in ditione sua fundos domosque emendi, atque possidendi, pari iure, atque ciues Byzantii nati 256. 7.

ἐγκύκλιος] ἐγκύκλιοι λειτουργίαι. quae in orbem eunt, ab vno ad alium deuoluuntur, neminem praetereunt; vt sunt gymnasiarchorum, choregorum et epu-

epulonum functiones 463. 13. 496. 16. ὧ γὰρ οὐδὲ τῶν ἴσων, οὐδὲ τῶν ἐγκυκλίων δικαίων μετουσίαν δεδόασιν οἱ νόμοι. ne vulgarium quidem istorum atque trivialium, nulli civi negatorum 792. 16.

ἐγκωμιάζειν] ἐνεκωμίασαν αὐτὸς 1229. 4.

ἐγκώμιον] ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον 68. 3. τρία ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐδείξαν ἐγκώμια θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα 300. 3. ὃς μηδὲ τῶν ἐχθρῶν μηδεὶς ἂν τούτων τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποστερήσειε 441. 24.

ἐγχεῖν] ἐγὼ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, οὐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦτ' ὕδωρ οὐδεὶς ἐμοὶ 407. 16. ἐξ ἀνάγκης ἦν τῷ ἄρχοντι ἀμφορέα ἑκάστῳ ἐγχέαι τῶν ἀμφισβητουμένων 1052. 21.

ἐγχειρεῖν τινι adoriri aliquem, insidiari 179. 15. ἐὰν τὰ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν 202. 15. ἐγχειρεῖν δεῖ ἅπασιν αἰεὶ τοῖς καλοῖς 252. 22.

ἐγχείρημα machinatio coeptum subdolum et clandestinum. ἃ μικρᾶς ἀναιδείας τὰ ἐγχειρήματα αὐτῶν ἐστι 824. 12.

ἐγχειρίδιον] ἐπὶ τῷ δικαστηρίῳ coram iudicibus ἄνευ ἐγχειριδίου sine lica χρῆσθαι ὅ, τι ἂν βουληθῇ, ὡς μαχῷ ὄντι 1367. 17.

ἐγχειρίζειν] λόγος — τὰ πράγματα τῆς πόλεως τοῖς ἐχθροῖς ἐγχειρῶν 151. 25. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἐγχειρίζετε 373. 7. οὐδεὶς ταῦτα πράττοντι ἐγχειρίζει 398. pen. εἰς ὑμᾶς τὰ μέγιστα ἐγχειρίζετε στρατηγούς 785. 12. ὅτ' ἐμέλλε τελευτᾶν, ἅπαντα ταῦτα ἐνεχείρισεν Ἀφόβῳ 814. 13. ὃ πάντων, ἀλλ' ἀδελφῶν καὶ θυγατέρων βίος ἐγχειρίζεται 869. 25. ἐγχ. ἑτέροις τὰ ἑαυτοῦ 1283. 1. εἰ δὲ φήσετε πολλὰς πόλεσιν ἐγχειρεῖν δυνάμεις, ἃς λελυμάνθαι τοὺς ἐπιόντας 1439. 29.

ἐγχωρεῖν] ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ aqua si capiat, h. e. si per aquae ad dicendum mihi infusae mensuram satis otii fuerit, vel, si spatium ad dicendum mihi datum fuerit 1094 3. ἐνεχώρει τοῦτο πράττειν πᾶσι μᾶλλον 1277. 22.

ἐγὼ] μοι pro παρ' ἐμοῦ. ἠξίουν αὐτὸν τὴν ναῦν μοι παραλαμβάνειν 1217. 10. ἐκ ἠθέλητέ μοι διαδέξασθαι τὴν ναῦν 1216. 3. 1218. 23. 1223. 22. μή μοι [scil. λέγε] μυρίας, μηδὲ δισμυρίας ξένας 45. 12.

ἐδαφος] ἐχθρός ἐστιν ὅλῃ τῇ πόλει καὶ τῷ τῆς πόλεως ἐδάφει 99. 19. 134. 14. τῆς πόλεως ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ἐδάφων εἰς μέγιστον κίνδυνον κατακεκλημένης 803. pen. διέκοπτε τὸ πλεῖν τὸ ἔδαφος 883. 22.

ἑταῖς] τῶν ἑταίρων καὶ συνεστηκότων ζητόρων ἀπαλλαγήσεσθε. conspiratis et inter se colludentibus, qui inter se consueuerunt, diuturnitate familiaris vsus mutui 605. 3.

ἐθέλειν] βουλεύειν ὑμεῖς ἔτ' ἐθελήσετε, ἔτ', ἂν ἐθελήσητε, ἐπίσασθε 104. 19. ἀδημονέσης τῆς ἀνθρώπε, καὶ ἔτ' ἐθελέσης, [scil. ᾄδειν] ἔτ' ἐπισαμένης 402. 25.

ἐθελέχθρως] μὴ ἔχε πρὸς ὑμᾶς ἔτως ἐθελέχθρως animo erga nos ne sis tam ad gerendas inimicitas obstinato et pertinaci 1005. 15.

ἐθελοντὴς] τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτως ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ 247. 24.

ἐθίζειν] τὰς πρότερον τοῖς ἄλλοις ἐπιτάττοντας εἴθισεν ὑμῶν ἀκούειν 477. 21.

ἐθισμὸς assuefactio. ἐθισμὸς τοῦ ἀνέχεσθαι ἡμᾶς τοιούτως εἴσπλους 219. 7.

ἔθνος] ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη βουλεύωσι 117. pen.

ἔθνος genus hominum nota quadam ab aliis facile dignoscendum. εἴ τις ὑμᾶς ἔροιτο, τὶ πονηρότατον νομίζετε τῶν ἐν τῇ πόλει ἐθνῶν 668. 10.

ἔθος] τούτῳ τῷ ἔθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι 34. 19. ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ἐρωτί τινας 142. 23. vbi mos significatur pecuniam publicam omnes inter ciues promiscue diuidendi ad sedes in theatris redimendum. δεινότατον ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσά-

εἰσάγων 341. 19. τὸν νόμον ἔθος πεισῆσαι. aut potius inuerse τὸ ἔθος νόμον. consuetudine, vel vsu populari a me ad vim legis translato. h. e. quod existimarem, quod ab omnibus vulgo fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque si lex scripta sit 414. 8. τοῖς δ' ἔθεσι quia rei iam insueuit, καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις quia rei cupiditate tenetur, ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν 638. 13. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς χρήσασθαι, οἷσπερ τότε 1163. 11. ἔθεσι τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν τε καὶ χρῆσθαι τὰς δημηγορίας 1440. 16.

εἰ μὴ διὰ — nisi obstetisset hoc vel hoc. nisi stetisset per — εἰ μὴ διὰ λακεδαιμονίους etc. v. διὰ. εἰ δὲ μή — sin autem. alias vero si illud, quod modo dixi, secus habeat 529. 20.

εἰδέναι] ἀδ', εἰ γέγονεν οἶδα. simulo prorsus ignarum, id vnquam euenisse 243. 6. περὶ ὧν μὴ ἔχῃ μάρτυρας παρασχέσθαι περὶ τούτων ὑμᾶς φήσει εἰδέναι 1024. 5. ὅ, τι ἂν μὴ ἐκεῖνος ὑμῶν εἰδῇ, μηδὲ τὸν πλησίον νομιζέτω εἰδέναι 1024. 9.

εἶεν. satis de hoc loco. haec hactenus. recte. 46. 5. 342. vlt. 463. 22. 479. 16. 579. 17. et 24.

εἰκάζειν] ἐγὼ δὲ οἶδα, ὅσα ἂν ἐκ λογισμοῦ τις σκοπῶν εἰκάσαι. suspicetur 207. 12. τῷ γὰρ εἰκάσειν σέ τις θνητῶν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἔργοις πόθον 1404. 18. εἰκασμένων πρὸς τὴν τῶν θεῶν δύναμιν 1408. 24.

εἶκειν] τὰ μὲν εἴκειν, ἡνίκ' ἂν τύχῃ 10. 3. ἐκ εἶξα, ἀδ' ὑπεχώρησα 272. 20. τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπους εἴκειν ἀνάγκη 1400. 23.

εἰκὼς] εὔλογα et εἰκότα, vt cognata, copulantur 1106. 1.

εἰκόσορες nauigium viginti remis agile 926. 8.

εἰκών] secundum Harmodium et Aristogitonem, Cononi primo statuam aeneam posuerunt Athenienses 478. 4. ἐκκαιδεκάπηχυς 256. 11.

εἱμαρμένη] ὁ τοῖς γονεῦσι μόνον νομίζων γεγενῆσθαι, τὸν τῆς εἱμαρμένης [scil. μοίρας] καὶ τὸν αὐτόματον θάνα-

θάνατον περιμένει 296. 18. τὴν εἱμαρμένην ἐσχε θνητὸς ὢν 1394. 26.

εἵμαρται τούτοις μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι 1435. 15. εἰ μετὰ τῶν Θηβαίων ἀγωνιζομένοις ἡμῖν ἔτως εἵμαρτο πρᾶξαι, τί χρὴν προσδοκᾶν, εἰ μηδὲ τότε ἔσχομεν συμμάχους 293. 9.

εἶναι] ὡς ἔστι μάλιστα τοῦτο δέος 10. 2. ὑπόθεσιν παρεσχόντες ὑμῖν ἐχὶ τὴν ὅσαν 28. 9. ἐμοῦ γ' ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ imo vero nemini alii copiam dicendi faciebat; neminem alium sinebat os aperire 274. 16. ἡμεῖς μὲν ἴσμεν ἐν θυσίαις ἦμεν τότε, Θηβαῖοι δ' ἐν τῷ δι' ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζειν 301. 6. μὴ τοιαύτης ὄσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου nisi eiusmodi esset opinio vestris animis iam antiquitus infixa 304. 1. ὃ μόνον τοὺς ὄντας ἀθηναίους, ἀλλὰ καὶ τοὺς ὑστερόν ποτε μέλλοντας ἔσεσθαι πάντας ἠδικηκέναι 358. 22. σκεψώμεθα δή, τί τοῦτ' ἔσται τῇ πόλει, quod emolumentum inde sit ad remp. rediturum 463. 5. ὧν ὑπομνήματα ἦσαν ὄντες [id est ἔτι ὄντες] οἱ τέφανοι. adhuc superstites 616. 21. τὴν μὴ ὄσαν [scil. γνῶσιν, vel δίκην] ἀντιλαχεῖν. exceptione agere sententiae dictae eiusmodi, quae irrita sit, et pro nulla haberi debeat ideo, quod sit illegitima 543. 14. 1006. 6. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλου μηδενός εἰσι. non clementiae student ad ignoscendum facili, neque vlli alii rei, πλὴν τοῦ πλείονος. quam compendio faciendo et rei familiari augendae 982. 3. εἴη ἐπὶ τὸ ἄμεινον ἀπὸ τοῦ σημείου. bene ipsis cedat ostentum. prospera ab eo proueniant 1072. 15. ὅτε ἦν ὁ πατὴρ ἐπὶ τῆς τραπεζιτευέιν 1111. 27. ὑμῶν αὐτῶν ὄντες, cum soli vos et vestrae sponte estis, nemine vos interpellante, neque impediente. 1456. 9. τοῖς ἐκ τῶν παρελθυθότων χρόνων ὄσιν [id est φανεῖσιν, vel ἐγνωσμένοις] ἐπιεικέσι παρακατατίθεσθαι 806. vlt. τί ἔν ἐστι τοῦτο. quid hoc igitur rei est? vnde venit? 973. 22. ὅτε γὰρ νῦν μοι πρὸς ἐκεῖνον

νον ἐςὶ. scil. πρᾶγμα, vel δίκη 1108. 2. οἴομαι γάρ τι μοι καὶ τοῦτο εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τουτοὶ. scil. πρᾶγμα. spero hoc quoque argumentum vtile mihi futurum aduersus — 1241. 23. εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεςάτων τυγχάνειν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς. ciues, qualescunque sunt, perferre, etiamsi non nolis meliores eos esse 1486. 2.

εἰπεῖν et ἐρεῖν] τὶ ἐροῦμεν; ἢ τὶ φήσομεν; 99. 8. obscura differentia istorum verborum εἰπεῖν et φάναι. quae si qua est, vt necesse est esse, videtur hoc cerni, quod εἰπεῖν sit suadere, auctor fieri alicuius rei faciendae, φάναι affirmare de re facta. φυλακὴν εἰπεῖν, δι' ἧς σωθήσεται. custodiae auctor fieri constituendae, quae fiscum tueatur et conseruet 103. 10. προσέχουσιν ἅπαντες, οὐχ οἷς εἴπομεν τότε, ἢ νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' οἷς ποιοῦμεν 132. 8. οὐ βούλομαι δὲ δυσχερὲς εἰπεῖν ἀρχόμενος τοῦ λόγου. 226. 18. ὦ τὶ ἂν εἰπὼν σέ τις ὀρθῶς προσείποι 232. 20. οὐδενὸς εἰπόντος οὐδὲν, οὐκ εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ — 288. 7. καὶ τὸ τοῦ Κεφάλου καλόν ἐςιν εἰπεῖν μοι. mihi quoque licet decus illud, de quo Cephalus gloriatus est, de me praedicare 311. 4. λόγον εἶπεν, οὐχ ὑπὲρ θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν ἄξιον εἰρῆσθαι 384. 16. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ κἂν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη 406. 11. τούτων οὐδὲν εἶπε πρὸς ἑαυτὸν. horum nihil ipse sibi subiecit, ad animum suum reuocauit Aeschines 419. 9. εἰπὼν τὴν ἀῤῥωςίαν τοῦ σώματος. valetudinem causatus, ea excusatione vsus 750. 10. ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ a legibus praefinito 1224. 14. ἐπειδὴ δὲ αὐτῷ εἴρητο finem dicendi cum fecisset 1239. 8. καὶ σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι [scil. τοῦτο θέλω] 1463. 22. τοῦτο πρὸς αὐτὸν εἰπάτω. hoc ipse sibi praecipiat 1466. 16. ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἂν 1489. 13.

εἴργειν] arcere, impedire, excludere. εἴργετ' οὖν, εἴργετ' αὐτὸν τῶν ὑπὲρ τῆς εἰρήνης λόγων 372. 11.

εἴργον-

εἴργοντας τῆς ἀγορᾶς τὰς, οἷα σοὶ βεβίωται, ἐπιτηδεύοντας 617. vlt. εἴργεσθαι τῆς ὑμετέρας συμμαχίας 666. 4. b) vincire, in custodia tenere. τὸν ἀδικέμενον εἵρξατε δέκα μηνῶν 159. 4. εἶρξεν Ἀγάθαρχον τὸν γραφέα 562. 12. γράφεται γραφὴν Στέφανον, εἱρχθῆναι ἀδίκως ὑπ' αὐτοῦ 1367. 10. ἐάν τις ἀδίκως εἴρξῃ ὡς μοιχὸν 1367. 11.

εἰρήνη] τὴν μὲν εἰρήνην πόλεμον αὐτοῖς εἶναι, τὸν δὲ πόλεμον εἰρήνην 164. 4. ἐς ἣν τῷ πολέμῳ συμμάχους ἐκτησάμεθα, ἵνοι ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολωλέκασιν 174. 16. ἐξουσία τῆς εἰρήνης 240. 22. ἀναιρεῖσθαι τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν εἰρήνην 283. vlt. τὴν εἰρήνην εἶναι τὴν αὐτὴν, ἥνπερ Φιλίππῳ, καὶ τοῖς ἐγγόνοις 356. 7. κἂν μὲν εἰρήνην τις ἐκ πολέμου ποιήσῃ, τοῦτον μισοῦντες, ἂν δ' ἐξ εἰρήνης πόλεμόν τις λέγῃ, τούτῳ μαχόμενοι 1445. 9. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος. citat e Demosth. Stobaeus p. 353. 1. εἰρήνης κοινῆς μετέχειν. citat Schol. ad Aristotelis rhetoric. p. 45. a. 35.

εἱρκτὴ carcer. ἔλυσαν εἱρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας 764. 11. τέκνοιδος τῆς εἱρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων 1471. 16.

εἰρωνεία simulatio eius, quod non est, et dissimulatio eius, quod est. πᾶσαν ἀφεὶς εἰρωνείαν omissa omni cauillatione, falsa quidem et fannae plena, frigida tamen et absurda tergiuersatione partium suarum, ob quaesitos nescio quos futiles praetextus, cum contentione in alium eas transferendi 42. 7. εἰ μηδένα καιρὸν εἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω ταύτης τῆς εἰρωνείας ἀφίξεται. nullum esse tempus venturum, quod vanitatem nostrae simulationis aperiat 1428. 3. εἰρωνείαν appellat, cum quis magna et praeclara minatus, vbi agendi tempus venit, nil agit, ingentemque de se commotam spem destituit.

εἰρωνεύεσθαι simulare alium, quam sis. multa et magna promittere, quae neque possis, neque velis re

praeſtare; aut etiam ſimulare ignorantiam, quaſi periculum imminens et ob oculos poſitum haud cernas, tametſi bene cernas, affectesque te neſcire, id ad te quoque pertinere, quod bene ſcias, dummodo ei occurrere ne cogaris, ſed alii muneris tui partes agant. entweder *groſs thun*, oder, *ſich dumm ſtellen.* τῆς παρὰ τοῖς ἕλλησιν ἀγνοίας κακίᾳ μεμιγμένης, ὅτ' ἐνῆν ταῦτα κωλύειν ἀσφαλῶς, τὰ μὲν οὐ προορώσης, τὰ δὲ εἰρωνευομένης 1394. 13.

εἰς] εἰ δ' οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ τάξιν εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑλληνίδων πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο, μᾶλλον δὲ εἰ ἕνα μόνον ἄνδρα Θετταλία, καὶ ἕνα ἄνδρα Ἀρκαδία ταὐτὰ φρονοῦντα ἔσχον ἐμοὶ 327. 3. εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν 358. 14. οὐδὲ καθ' ἓν 552. 13. nullo pacto 778. 24. τὸν ὑπὲρ τηλικαύτης πόλεως καὶ τοσούτων πραγμάτων ῥηθησόμενον λόγον παντὸς ἑνὸς τοῦ λέγοντος ἀεὶ μείζω φαίνεσθαι δεῖ. nullo non oratore, quicunque ille orator eſt tempore quoque verba faciens, tanquam vno ſingulari et priuato homine, amplior atque excelſior debet videri 171. 12. ἓν γὰρ μηδέν ἐστιν, ἐφ' ᾧ τῶν πεπραγμένων οὐ δίκαιος ὢν ἀπολωλέναι φανήσεται 518. 26. ne vnicum quidem eſt in facinoribus eius omnibus, vnde non conſtet, eum mortis meruiſſe ſupplicium. (ſimile eſt illud Herodoti ἀνθρώπου σῶμα ἓν οὐδὲν αὔταρκές ἐστι p. 17. 31. ed. Weſſeling.) ἑνί γε τῷ τρόπῳ 1342. 19. ὑμῖν τοῖς γένει πολίταις οὐδὲ ἓν quodcunque tandem, quantumuis ingens χρημάτων πλῆθος ἀντὶ τοῦ γένους καλόν ἐστιν ἑλέσθαι 953. 24.

εἰς modo aequiualet praepoſitioni κατὰ, ratione, reſpectu, modo διὰ propter, ob, ſignificans cauſam et efficientem, et finalem, modo πρὸς, ad, modo ἐν, *in.* vſurpatur quoque in aeſtimatione ſpatii, temporis et valoris. ferme, propemodum, circiter. videamus iam exempla. 1) pro κατὰ, quoad, ratione, reſpectu.

ἕτυ. εἰς τὸν ἑαυτῶν βίον ἀσφαλῶς ἔχειν 143. 1. εἰς χρήματα ἀναιδής. in rebus, vnde compendium speretur, impudens 616. pen. εἰς χρημάτων δαπάνην, ἢ τινα ἄλλην θεωρίαν 1393. 1. 2) ob, propter. γραφεὶς εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 260. 18. ἐκ αἰσχύνης τὸν αὐτὸν εἴς τε μαλακίαν σκώπτων 308. 18. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἔλεον προδέδωκας 795. 12. ἐκ ἦν τῷ πατρὶ τοῦτο τὸ συμβόλαιον εἰς τανδραπόδα ἠλιθίως συμβεβλημένον. non stulte pater pecuniam super his mancipiis elocauit, *er hat das Geld auf dieſe Sclaven nicht unbeſonnen ausgeliehen* 822. 3. τῷ δ' εἰς τὰ ἡμέτερα δανείσαντι, *der auf das Unſrige Geld aufgenommen hat.* oppositis pignori bonis, non suis, sed nostris 822. 14. ἀδὲ ταῦθ' ὑπὲρ ἐμοῦ εἰς τὸ δημόσιον ἐτιμήσασθε. non mei causa censum hunc *ob*, vel *ad fiscum*, h. e. ad quaestores, quo in aerarium inferretur, edidistis 838. 4. εἰς πίστιν δέδωκας pecuniam *ad fidem* credidisti, h. e. siue quia fidebas homine, vt probo et honesto, siue, quo fidei eius mandares, vt tibi tui loco seruaret atque custodiret 886. 25. ὧν ἐνεκάλουν εἰς τὴν ἐπιτροπήν. incusabant ob male gestam tutelam 985. 18. 3) pro πρὸς. πάντα ἀναδεχόμενος καὶ εἰς ἑαυτὸν ποιούμενος τὰ τούτων ἁμαρτήματα 352. 19. πάντων μᾶλιστα εἰς τὸ πρᾶγμα εἶναι ad rem praesentem facere 961. 8. et 14. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν 1301. 11. 4) pro ἐν. ὁ δῆμος εἰς ἱερὸν καθεζόμενος 586. 23. δίκην λαμβάνειν εἰς χρήματα. in numis aliquem punire 610. 7. εἰς τὰ σώματα in corporibus ipsis ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας 610. 9. ἀδ' εἰς τὴν βουλὴν, ἀδ' εἰς τὸν δῆμον περὶ τούτων εἰπὼν ἀδὲν 715. 20. neque in senatu, neque in concione. quamquam εἰς ibi pro πρὸς quoque potest accipi, neque ad senatum, neque ad populum. 5) in aestimatione, ferme, propemodum, circiter, vt Latinorum *ad*. τότε μοι μέλλεσῶν εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὡσπερεὶ τε-

τάρτην 539. 26. μάλιστα σύμπαντα ταῦτα εἰς ἑβδομήκοντα μνᾶς παραδεδώκασι 815. 5. ἄξια σύμπαντα ταῦτα εἰς μυρίας δραχμὰς 816. 24. — εἰς τὴν βουλὴν ἐλθὼν conueni senatum 1151. 21. interdum εἰς exaratum, sed vitiose, reperitur pro ὡς ad, vt olim erat p. 1362. 19. vbi dedi eius loco ὡς.

εἰσαγγελία et εἰσαγγέλλειν] τοὺς ἀδικοῦντας εἰσαγγέλλειν 97. 1. ad senatum populumue denunciare, deferre. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων μοι 310. 4. εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μόσχου, ὅτι εἴη Νικόμαχον ἀπεκτονὼς 554. 10. ἐκέλευεν εἰσαγγέλλειν με, me queri ad senatum, καὶ τοὺς πρυτάνεις αὐτῷ προγράφειν τὴν κρίσιν 1151. pen. μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλεσεν, ἢ ναῦς δέκα μόνας, περὶ προδοσίας ἂν εἰσήγγελλον οὗτοι 481. 5. γενομένης τῷ θεοφήμῳ τῆς κρίσεως ἐν τῇ βουλῇ κατὰ τὴν εἰσαγγελίαν, ἣν ἐγὼ εἰσήγγειλα 1152. 4. εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἄξια πράττοντά με ἑώρα, εἰσαγγέλλοντα 229. 20. ἐν εἰσαγγελίᾳ πάλαι ἂν ἦν 374. 8. ὁπόσοι ἀθηναίων κατ' εἰσαγγελίαν ἐκ τῆς βουλῆς ἢ νῦν εἰσιν ἐν δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν κατατεθῶσι 720. 19. νόμων ὄντων, ἐάν τις τὸν δῆμον ὑποσχόμενος ἐξαπατήσῃ, εἰσαγγελίαν εἶναι περὶ αὐτοῦ 1204. 18.

εἰσαγγελτικὸς νόμος. lex de actionibus εἰσαγγελίας nomine venientibus 720. 23.

εἰσάγειν causam reumue in iudicium, aut ad populum, a quo iudicetur. παρὼν ὅτε μ' εἰσῆγον οἱ λογισταί. scil. εἰς τὸν δῆμον, aut εἰς τοὺς δικαστὰς, vel εἰς τοὺς εὐθυντὰς 266. 8. ἐῤῥῶσθαι πολλὰ τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδ' εἰσήγαγε τὸν Πολύζηλον 527. 1. εἰ γραψάμενοι τὸν νόμον, καὶ εἰσαγαγόντες [scil. αὐτὸν, aut τὴν περὶ αὐτοῦ δίκην] εἰς ὑμᾶς, (alloquitur iudices e populo delectos, seu Heliaeam) λῦσαι δυνηθείημεν 703. 6. ὑπισχνούμενος κρινεῖν effecturum, vt causa ad iudicium forense pertraheretur, εἰσάξειν, vt Heliaeae

liceae committeretur disceptanda, παραδῶσιν, vt condemnatus vndecimuiris tradar 781. 2. ἔτοι γὰρ εἰσῆγον τότε εἰς τὸ δικαστήριον τὰς διαδικασίας τὰς περὶ τῶν σκευῶν 1147. 1. ὁ ἄρχων ἀνέκρινε πᾶσιν ἡμῖν τοῖς ἀμφισβητοῦσι, καὶ ἀνακρίνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ δικαστήριον 1175. pen. b) εἰς τὴν οἰκίαν] ὁ μέν αὐτοὶ αὐτελεῖς ζῶσιν, ἀλλὰ καὶ ὁμοίους ἑαυτοῖς ἑτέρους πολλοὺς εἰς τὴν οἰκίαν εἰσάγει 1025. 5. c) puerum apud phratoras introducere, h. e. eius corpus coram sistere in collegio curialium, nomen eius ad eos edere, idque in album inscribi curare. εἰσαγαγεῖν εἰς τοὺς φράτορας ἠναγκάσθη 1011. 24. 1313. 18. 1315. 20. εἰσάξειν τοὺς παῖδας αὐτῆς εἰς τοὺς φράτορας [subaudi τοὺς ἑαυτοῦ] ὡς αὐτοῦ ὄντας 1357. vlt. d) δίκην φθόνου εἰσάγων [scil. εἰς τὴν πόλιν, vel εἰς τὴν πολιτείαν] ἐκ αἰσχύνης 268. 4. e) ἔθος. δεινότατον πάντων ἔθος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγων 341. 20. 608. 25. f) ἰατρὸν. θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον, ἣν συνέκυψαν, καὶ ἰατροὺς εἰσάγειν 1159. 20. g) νόσημα. τὸ νόσημα τοῦτο — τοὺς πρώτους εἰσαγαγόντας ἀτιμώσατε 425. 8. h) ὄνομα. Βοιωτὸν ἂν εἴποις. τοῦτο γὰρ εἰσήχθης. sub hoc enim nomine in phratoras a patre es introductus, idque tibi tum nomen in albo phratorum est scriptum 1003. 20. i) πόλεμον. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον ἀμφικτυονικὸν 275. 19. k) σῖτον, vel φορτία. ἔτ' εἰσήγετο, ὅσα ἐδεῖτο αὐτῷ 276. 6. εἰσάγοντες (scil. εἰς τὸ ἐμπόριον) πλείους ἢ μυρίους μεδίμνους πυρῶν 918. 23. ἐδοτιὲν γὰρ εἰσήγαγον εἰς τὸν λιμένα τὸν ὑμέτερον ἔτοι 931. 18. l) φορτὰς εἰσαγησχότας εἰς αὐτὰ. [scil. τὰ πολίσματα] 238. vlt.

εἰσαγωγεύς, qui causam in iudicium introducit, h. e. auctor ei fit, vt eam disceptet, demandat ei quaestionem, id quod est Archontis, aut Thesmothetae,

aut cuiuscunque magistratus. *περὶ ὧν ἐκ εἰσὶν εἰσαγωγῆς* 976. 14. et 17.

εἰσαγώγιμος causa, quae est eiusmodi, vt liceat eam iudicio cognoscendam committi. *παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην* 882. 2. 939. 12. *ἃ* [scil. *χρήματα*] *μὴ καταπλεῖν ὅλως ἔτος δεύτερο ἐπράττε, ταυτ εἰσαγώγιμα* [id est *τὴν περὶ τέτων κρίσιν εἰσαγώγιμον*] *τέτῳ ψηφίσασθε.* quas ille merces operam dedit, vt prorius huc ne deferrentur, super iis cognitionem in foro vestro agitari a vestris iudicibus, decernatis? 888. 19. *ἐλπίζω καὶ ἐξ αὐτῦ τῦ πράγματος δείξειν εἰσαγώγιμον τὴν δίκην ἔσαν* 908. 10.

εἰσαφικνεῖσθαι] *εἰσαφικνέμενοι πολὺν χρόνον εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον* 907. 5.

εἰσβάλλειν] *ἐὰν δὲ μὴ εἰσβάλωσιν* obscurum est, quid sibi velit 927. 2.

εἰσβιάζεσθαι] *κατὰ τῶν ἑαυτὲς εἰσβιαζομένων ἄκοντας ποιεῖσθαι* 1004. 18.

εἰσδέχεσθαι μηδὲν τοιῦτον 219. 23. *εἰσδ. εἰς τὴν οἰκίαν παρ' αὐτόν* 1010. 20. 1011. 22. *εἰσδεξάμενον τὸ ἐκ τῆς ὁδῦ ὕδωρ εἰς τὸ ἐμὸν χωρίον* 1276. 12.

εἰσδῦναι clam, furtim irrepere, insinuare. *εἰς τὴν ἀμφικτυονίαν εἰσδεδυκὼς* 153. 14.

εἰσέρχεσθαι] *ὡς εἰσῆλθεν ἡ βολή*, scil. *εἰς τὴν ἐκκλησίαν* 285. 3. *ἔσοις δὲ τέτων μηδενὸς μήτε ἐπιθυμία, μήτε ζῆλος εἰσέρχεσαι* 662. 4. *εἰς δὲ πελοπόννησον εἰσελθὼν τὸ νόσημα τὰς ἐν Ηλίδι σφαγὰς πεποίηκε* 424. 22. et 27. 425. 6. cum accusatiuo. *γραφὴν. τὸ ψήφισμα, καθ' ὃ εἰσῆλθεν τὴν γραφὴν* 261. 8. *δίκην. ἀδεμίαν πώποτε δίκην πρὸς ὑμᾶς εἰσῆλθομεν, ἔτ' ἐγκαλῦντες, ἔτ' ἐγκαλέμενοι ὑφ' ἑτέρων* 907. 6. *ἐ τῷ δικαίῳ πιστεύων εἰσελήλυθε ταύτην τὴν δίκην* 938. 2. *ἣν ὑπὲρ τέτων ἀγανακτήσας καὶ συνοργισθεὶς καταχειροτονίαν ὁ δῆμος ἐποιήσατο, ταύτην εἰσέρχομαι*, ingredior actionem causae eius, cuius praeiudi-

iudicium iam dudum populus vniuersus aduersus Midiam dedit 516. 8. Cum εἰς. εἰς τὴν ἐκκλησίαν 285. 3. εἰς ἱερὸν. τοιαύτη ὅσα εἰσῆλθεν οἳ ἀδεὶς ἄλλος ἀθηναίων, τοσούτων ὄντων, εἰσέρχεται, ἀλλ᾽ ἡ τῦ βασιλέως γυνὴ 1369. 27. εἰς οἰκίαν. ὃς ἐστί μοι γείτων, εἰς μὲν τὴν οἰκίαν ὐκ εἰσῆλθεν. ὐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τῦ κυρίυ 1157. 17. εἰς τὸ στάδιον. — ἀλλ᾽ ὅτι τῶν εἰσελθόντων πρὸς αὐτὸν [subaudi ἀνταγωνισῶν] ἄριστα ἐμάχετο 331. 5. Iuuat iam vsum huius verbi forensem aliquot exemplis docere. Dicuntur et actor, et reus, et crimen, et iudices εἰσέρχεσθαι, tum nude, quam cum adiunctis quibusdam vocabulis locum designantibus, vt εἰς τὸ δικαστήριον. Nude legitur εἰσέρχεσθαι p. 423. 26. in istis διακρυόμενος ἅπαντα τὸν ἔμπροσθεν χρόνον εἰσελθεῖν, εἰς τοιῦτον ὑπῆκται καιρὸν — item in illis εἴ τις ἢ τετελεύτηκε τῶν γραψαμένων, πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πεισθεὶς — 501. 19. cum addito εἰς τὸ δικαστήριον. εἰσελθόντα δὲ εἰς τὸ δικαστήριον ἐβυλεύσασθε μὲν θανάτῳ ζημιῶσαι 571. 25. 572. 23. εἰς ὑμᾶς 260. 19. πρὸς ὑμᾶς 907. 6. actor dicitur εἰσέρχεσθαι 501. 19. ἡμεῖς ταῖς ἀληθείαις πιστεύοντες εισεληλύθαμεν, καὶ ἀγαπῶντες, ἄν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων τυγχάνειν 1081. 13. et vlt. reus. 260. 19. δὸς λόγον, ὐκ ἔτ᾽ ἐβούλετο αὖθις περὶ ταύτης [sc. τῆς πρεσβείας] εἰσιέναι, ἧς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ᾗ πάντα τἀδικήματ᾽ ἐνῆν. ἐκ δὲ δὶς ἐμὲ εἰσελθεῖν, ἀνάγκη περιῆστο καὶ τοῦτο πάλιν εἰσιέναι 407. 2. 571. 25. 1284. 1. 1338. vlt. causa, in controuersiam data, dicitur εἰσέρχεσθαι. γράφοντα τὸ ψήφισμα. εἰσῆλθεν εἰς ὑμᾶς 704. 11. iudices denique dicuntur ε. τὸν καλὸν κἀγαθὸν πολίτην δεῖ τοὺς ὑπὲρ τῶν κοινῶν εἰσεληλυθότας δικαστὰς ἀξιῦν αὐτῷ βεβαιῦν — 318. 21. ἵν᾽ ὑμεῖς, ἐφ᾽ οἷς εἰσεληλύθατε ὀμωμοκότες, δικαίως ψηφίσησθε 582. 21. δικασταὶ καὶ φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυ-

θέναι 771. 23. ἀπὸ τῆς συνήθους εὐηθείας εἰσεληλύθότες καθεδεῖσθε 773. 8. εἶθ' ὑμεῖς αὐτοὶ κατὰ τὰς νόμους εἰσεληλυθότες 778. 6. Etiam cum ἐπὶ construitur hoc verbum. εἰσελθόντες ἐπὶ τὴν γυναῖκά μου καὶ τὰ παιδία, cum animo infesto, ἐξεφοβήσαντο 1155. 17.

εἰσηγεῖσθαι proponere consilium, auctor eius fieri 276. 23.

εἰσιέναι] subaudi plerumque εἰς τὸ δικαστήριον, ingredi in forum siue ad reddendum gesti muneris, e. c. legationis, rationem, siue ad causam dicendam pro se, aut aduersus alium. ὡς ἐβέλετο αὖθις περὶ ταύτης εἰσιέναι 407. 2. de actore. ὡς γὰρ τὰς δίκας ταύτας ἔμελλεν εἰσιέναι κατ' αὐτῶν 480. 26. 1008. 5. in orat. adu. Boeotum pro dote materna. de reo. 1009. 17. τῇ πρὸς ἅπαντας τὺς ἐν αἰτίας ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως, τῷ πρῶτος εἰσιέναι 1470. 26. de litigante quoque, siue actor, siue reus est. ἀλλ' ὅτος μὲν ῥᾳδίως φέρει, πολλάκις εἰς ὑμᾶς εἰθισμένος εἰσιέναι 1028. 14. homo dicitur εἰσιέναι γραφὴν 1386. 16. et δίκην 840. 26. cum actionem forensem capessit, et δίκη ipsa quoque, cum agitari incipit. μελλόντων εἰσιέναι τῶν δικῶν εἰς ἡμέραν ὥσπερεὶ τεταρτην 539. 27. 912. 26. πρός τινα εἰσιέναι agere cum aliquo in foro, iure, siue vt accusator, siue vt defensor. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσίω, τότε ἐρῶ 1103. 25. 1114. 3. 1267. 6. ἀρχὴν honorem capessere. ὅτε Σόλων εἰσῆλθε τὴν ἀρχὴν 1133. 8. ὅτε εἰσήλθε εἰς τὴν ἀρχὴν 1369. 19. de prytanibus ad deliberandum coeuntibus, et consessus auspicantibus 1269. 10. de iudicibus ad iudicandum conuenientibus et actiones causarum aperientibus 1144. 8. ὅτ' εἰς τὰ πράγματα εἰσῆλθεν cum ad partes reip. gerendas accederem 305. 8. εἰς τὰς ὄρνις in forum auiarium 417. 21. εἰσῆλθε (pro ἐπῆλθε) μοι Θεογνῖν in mentem veniebat inuidere 683. 18. τὸ τὰς τυράννους καὶ τὰς

τὰς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰσιέναι, id est ἐπιδείκνυσθαι, vel ὑποκρίνεσθαι. actione scenica repraesentare 418. 14.

εἰσιτήρια sacra, quae senatus faciebat confessum quemcunque auspicans 400. 24. εἰσιτήρια ὑπὲρ τῆς βουλῆς ἱεροποιῆσαι 552. 2.

εἰσκαλεῖν μάρτυρας 837. 12.

εἰσκομίζειν] τῶν πόρρωθεν καὶ μόλις εἰσκομιζομένων 219. 18.

εἰσπέμπειν] de iudicibus, qui a thesmothetis in tribunalia diuersi diuersa ad causas cognoscendum mittuntur. τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν quarum tuendarum et exercendarum causa — 776. 25. παιδάριον ἀσὸν εἰσπέμψαντες [scil. εἰς τὸν κῆπον] 1251. 26.

εἰσπηδᾶν] εἰσπηδήσας πρὸς μενύκτωρ 522. 5. εἰσεπήδησαν εἰς τὴν οἰκίαν 539. 27. ἐπειδὴ πρῶτον συνεσκότασεν, εὐθὺς ὡς ἡμᾶς εἰσεπήδησαν 1257. pen. ἐπειδὴ ἡ πόλις τοῖς ἀσελγῶς εἰσπεπηδηκόσιν ἐργιζομένη παρωξύνετο 1314. 10. iis, qui pedibus illotis quasi in ciuitatem irrupissent, ciuesque se tulissent, tametsi ciuitate nunquam essent donati.

εἰσπίπτει τὸ ὕδωρ εἰς τὴν ὁδὸν 1274. 18.

εἰσπλεῖν] τὸ τολμῆσαι εἰσπλεῦσαι εἰς τὸν πειραιᾶ 218. vlt. ἀντὶ τοῦ εἰσπλεῖν, εὐθὺς ἔνδον εἶναι ἐμηχανῶντο 219. 13.

εἰσποιεῖν ingerere. σκεψώμεθα δὴ, τίνας ἡμῖν εἰσποιεῖ χορηγὰς εἰς ἐκείνας τὰς λειτουργίας 462. 20. sed praecipue de liberis vsurpatur in alienam domum elocatis, vel adoptatis. εἰσπεποιηκότι τὸν παῖδα εἰς τὸν οἶκον τὸν Εὐβουλίδου 1054. 20. καὶ μὴ τῷ τετελευτηκότι, τῷ αὐτῷ εἰσποιητῷ ὄντι, υἱὸν εἰσποιεῖν, ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἡμετέρων 1088. 3. φησὶ μὲν οὖν εἶναι Ἀρχιάδη, πρὸς ὃν, [id est εἰς ὃ τὸ ὄνομα καὶ τὸν οἶκον] εἰσεποιήθης 1088. pen. κριθῆναι πρότερον τὴν κληρονο-

ρονομίαν παρ' ὑμῶν, πρὶν ἐπὶ τὸ ὄνομά τινα τὸ τῦ Ἀρχ. εἰσποιηθῆναι 1091. 14.

εἰσποιητὸς] τοῖς εἰσποιητοῖς τῶν παίδων ὁμοίως εἶναι 1390. 8.

εἰσπράττειν construitur cum accusatiuo gemino, personae et rei. διὰ τὰς εἰσπράξεις γέγονεν, ἃς ὑπὲρ ὑμῶν ὀλίγως εἰσπρᾶξαι φήσει 606. 12. τῆς πολιτείας αὐτῷ μήπω παρ' ὑμῖν ἔσης. ἐχ οἷός τ' ἔστιτο εἰσπράττειν, ὅσα — 946. 7. πῶς ἐχὶ καὶ νῦν προσήκει ὑμᾶς τῦτον εἰσπρᾶξαί μοι τὰ ἀναλώματα 1227. 9. κατὰ τῶν τὰς ὑπερημέρους εἰσπραττόντων 518. 9. ἐδεὶς πώποτε ἔτο πικρῶς ἐδὲ ὑπερημέρει εἰσέπραξε 1123. 4. ἔτ' ἂν αὐτὸς ἀπορῆτα τῦτον ἔχειν ὁπόθεν εἰσπράξειεν 1191. 13. τὰ ὀφειλόμενα εἰσπράξας, καὶ τὰς φίλας ἐρανίσας 1484. 2. ἵνα εἰσπραχθῇ τὰ σκεύη ταῖς ναυσὶ καὶ σῶα γίνηται τῇ πόλει 1145. 9.

εἰσφέρειν plerumque vsurpatur de contributione pecuniaria, tam nude, quam cum adiectis quibusdam. τὸ πρότερον εἰσεφέροντο κατὰ συμμορίας 26. 22. ἐμὲ δ' εἴεσθε ὑμῖν, id est ad fiscum vestrum locupletandum, aut, vt gula vestra expleatur, εἰτείσειν, ὑμεῖς δὲ νεμεῖσθαι 579. pen. ἐδ' εἰ φανερῶς ἔμελλεν ἐδεὶς εἰσοίσειν [scil. χρήματα εἰς τὸ δημόσιον] 606. 26. τῷ πάποτε εἰσηνεγκας 1122. 25. εἰσενηνεγκεῖν αὐτῷ με ἐκέλευεν εἰς τὰ λύτρα 1248. 24. nude item εἰσφέρειν dicitur, vbi δίκην subauditur, de magistratibus quaestionem alicuius causae iudicio committentibus. εἰσφέρειν δὲ [scil. τὴν τῦ Φόνε κρίσιν] τὸς ἄρχοντας ὧν ἕκαστοι δικασταί εἰσι, τῷ βελομένῳ 629. 23. b) cum casu addito. πάντας εἰσφέρειν, ἂν παίδων δίκη, παῖδα, ἂν ὀλίγων, ὀλίγα 15. 1. ἅπασι προσήκει τῷ τειήτῳ ταυτὰ εἰσφέρειν, ἐάν πε καιρὸς ἡ χρεία παρασῇ 547. 14. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσομι 1249. 5. τὴν ἡμετέραν μητέρα πεντήκοντα μνᾶς εἰς τὸν οἶκον εἰσενηνεγμένην 814. 11. ἐ γὰρ οἴεσθε δεῖν

δεῖν χρήματα εἰσφέρειν 579. 26. τῷ ἀπειρηκότι τὰ ἑαυτοῦ χρήματα εἰσφέροντι [id est ἐν τῷ εἰσφέρειν] 735. 2. τῶν φρατόρων, οἷς τὴν γαμηλίαν [scil. θυσίαν] εἰσήνεγκεν ὑπὲρ τῆς μητρὸς ὁ πατὴρ 1312. 13. νόμον εἰσφέρειν, scil. aut εἰς τὴν ἐκκλησίαν, aut εἰς τὸ μητρῷον, aut εἰς τοὺς ἄλλους νόμους 692. 26. 705. 26. conferatur haec dictio cum ista altera, quae p. 716. 5. legitur παρὰ πάντας τοὺς νόμους ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους. οὐδὲν [subaudi φορτίον] εἰς τὴν ναῦν εἰσέφερον. mercium nihil in nauem importabant 883. 16. κομισάμενον ἅπερ ἦν εἰς τὴν οὐσίαν εἰσενηνεγμένος 1029. 8. ὅσον εἰς τὴν πόλιν [h. e. εἰς τὸ δημόσιον] εἰσενηνόχασιν 825. 3.

εἰσφορὰ contributio aerario dependenda. τῶν εἰσφορῶν ἐστὶν ἃς οὐ κατέθηκεν, ἐμοὶ δὲ λογίζεται 828. 6. πᾶσαν ἄδειαν ἔσεσθαι τοῦ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφορὰς 606. 16. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς 617. 24.

εἰσφρεῖν] καὶ τούτους εἰσφρήσεσθαι μᾶλλον, ἢ ἐκείνῳ παραδώσειν τὴν πόλιν. admissuros esse suam in vrbem 93. 18. εἰσέφρουν τὸ στράτευμα. copias in vrbem immittebant, facultatem immigrandi dabant 473. 6.

εἴσω] οὐ λέγειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα δεῖ — ἀλλὰ πρεσβεύειν 421. 18. οἱ εἴσω πυλῶν ἕλληνες ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἱμασιὰν, ἵνα τὰ δένδρα τῆς ὁδοῦ ποιήσειεν εἴσω [scil. τῆς αἱμασιᾶς] 1278. 4. εἰ μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅστις εἴσω τῆς εἰρωνείας ταύτης ἀφίξεται. quod vanitatem nostrae simulationis aperiat 1428. 3. citra iactationem nostram cadat, velut sagitta intra metam decidens, eam non attingens.

εἶτα. et nihilominus tamen, eo non obstante. εἶτ' οὐκ αἰσχύνεσθε 16. 11. εἶτα τότε οὐκ ἔλεγες παρὰ χρῆμα ταῦτα 349. 2. εἶθ' ὑμεῖς σκοπεῖτε, εἰ χρὴ — 468. 1. initio responsionum ad praemissas obiectiones ponitur 1243. 10.

ἐκ pln-

ἐκ plura significat: ex, inde a, post, secundum, ob vel propter, per, in, pro. Id quod patebit ex exemplis ordine paene magis fortuito, quam molestе observato proponendis. ὃ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, a praeterito inde tempore, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 40. 14. ἐξ ἀρχῆς a principio inde. δι' ὧν δὲ τότε τ' ἐξ ἀρχῆς ταῦτα ἐκτησάμεθα, καὶ νῦν σώζομεν 598. 10. οἱ ταῦτ' ἐξ ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαθέντες 643. 8. δικαίως ἂν οὕτω διορισθέντα ὑπὸ τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετησάντων 644. 12. quamquam in hac dictione ἐξ accipi potest pro ἐν. et statim post versu 21. ait οἱ περὶ τούτων ἐν ἀρχῇ τὰ δίκαια ὁρίσαντες. pari modo ἐξ ἰδίου πράγματος haberi potest perinde ac si dictum sit ἐν ἰδίῳ πράγματι privata in causa 572. 2. item λόγος, ὃς ἂν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων ἅπτοιτο 1368. 18. quamquam ἐκ ibi quoque per *propter* reddi potest. ἐπειδὴ ἐκ τῶν πρὸς αὐτὸν ἐγκλημάτων μισεῖσι 11. 5. γεωργεῖς ἐκ τούτων *per* vel *propter*, vel et *post* haec tanta tua scelera late aras καὶ σεμνὸς γίγνεσθαι 440. 7. τῶν πολιτῶν μηδένα ἐκ τριηραρχίας ὑπάρξαι ἀτελῆ. *propterea quod*. vel *postquam* trierarchatu functus fuerit 463. 4. ἐξ ὕβρεως quia petulanter se gessit, et civium capitibus insultavit, καὶ τοῦ μηδὲν, ἂν πεποίηκεν, ἀναλῦσαι δύνασθαι, κρίνεται 584. 15. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται secundum vel iuxta haec iura iudicant, vel metiuntur 91. vlt. ἐκ τῆς λήξεως secundum tenorem libelli accusatorii καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς αἰσχύνη 727. 6. μηδέποτ' ἐκ λόγου secundum ratiocinium, vel verosimilitudinem ταῦτα σκοπεῖσθ', ὧν ἔργων πεῖραν εἰλήφατε 783. 2. ψηφίζεσθε ἐκ τῶν λεγομένων καὶ μαρτυρουμένων 1130. 5. ἐξ ἂν σὺ λέγεις. prout tu ais, si necesse est ea sequi, quae tu affirmasti 1160. 23. ἐκ τῶν ὑπαρχόντων ἐσκοπεῖμεν κοινῇ, εἴ πως ἀναβελήτις γένοιτο ἐν τῷ παρόντι 1173. 24. vbi ἐκ τῶν ὑπ. potest aut

cum

cum ἐσκοπᾶμεν copulari, aut cum γένοιτο. Secundum ea, quae temporum, vt tum erant, ratio dabat et ferebat. *nach den damaligen Umſtänden.* item 1175. 9. πλετῶν ἔκ τινος. pro ἀπὸ. ἀναιδεῖς καὶ ἐξ ὑμῶν πεπλετηκότας, ἐκ ἂν εἴην ἔτος ἐγὼ. εἴληφα γὰρ ἐδοτιεῖν ἐξ ὑμῶν 576. 1. ἐκέλευσα τὸν παῖδα καλέσαι, εἴ τινας ἴδοι τῶν πολιτῶν παριόντας, ἐκ τῆς ὁδῦ. vt e via publica intro vocaret, ſi quos ciuium videret praetereuntes 1150. 9. ἐκ τῦ λοιπῦ χρόνυ, pro ἐν τῷ λοιπῷ χρόνῳ, in poſterum, *von nun an hinfort* 1360. 22. ἐκ τῶν ὑπολοίπων. quoniam, quod agatis, aliud vobis nihil reliquum eſt factum, ſed hoc vnum ſupereſt. 1168. 1. ἐκ τῆς βουλῆς ex auctoritate, iuſſu ſenatus 720. 19. ἐκ γένους ἱερωσύνη, ἡ τελετὴ [ſcil. παραδεδομένη] 1380. 27. ἐξ ἐλαχίστυ pro ἀντὶ ἐλ. minima mercede 1230. 5. ἀνελὼν τὸν ἐκ τῶν νόμων χρόνον, id eſt, τὸν ὑπὸ τῶν ν. τεταγμένον 709. 2. κυριώτερον νομίσας τὸν ἐκ τῦ ψηφίσματος, ἢ τὸν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένον χρόνον 709. 14. τὸν Κέρδωνα ἐκ μικρῦ παιδαρίυ ἐξεθρέψατο 1252. pen. a puerulo inde. παιδίσκας ἐκ μικρῶν παιδίων ἐκτήσατο, vt famulae ſibi eſſent, aere ſuo Nicareta illas emerat, cum adhuc infantes puellae eſſent 1351. 3. ἐκ (id eſt ἀντὶ) πόσου (ſcil. ἀργυρίυ) ἡ καταλλαγὴ quanti permutetur argentum, quantum ſit intertrimentum, *das Agio, oder das Aufgeld, daſs man beym Umſetzen des Geldes geben muſs* 1216. 18.

ἑκαταῖα ſacra, quae Hecatae fiebant in triuiis. τὰ ἑκαταῖα κατεσθίειν 1269. 10.

ἐκβαίνειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται 12. 6. ἂν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ 14. 3. πάντα γὰρ ἐκβέβηκεν, ἃ προειπατε αὐτοῖς 252. 16. ἐπανελθεῖν, ὅθεν εἰς ταῦτα ἐξέβην ad iſtaec delapſus, euagatus ſum 298. 12. εἰ μὲν ἐκβέβηκεν, ὅσα ἔτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς 349. 17.

σκο-

σκόπει, μὴ τὰ ἐκβάντα διὰ τὴν τύχην, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως ἄξια πράγματα εἰλόμεθα. citat Schol. Herm. p. 64.

ἐκβάλλειν domo, patria, poteſtate, honore, fama, ſtatu et conditione deiicere, euertere. ἐκεῖ τὸς μὲν ἐκβαλὼν, τὸς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων 13. 1. Διώνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτὸν, [Dionyſium puta, Siciliae tyrannum] ἐκβαλεῖν [ſubaudi τῆς δυναστείας, vel τυραννίδος] τὸν τριήρεις ποιᾶς, καὶ ξένας, καὶ πόλεις κεκτημένον 506. 24. ἐλευθερώσαι τὴν πόλιν, καὶ τὸς Πεισιστράτε παῖδας ἐκβαλεῖν [ſcil. αὐτῆς] 561. 19. ἐξέβαλες τὸν σαυτᾶ θεῖον Νικίαν ἐκ τῆς πατρώας οἰκίας 1122. vlt. τὸν Ἀμαζόνων στρατὸν ἐκράτησαν ὅτος, ὥσ' ἔξω Φάσιδος ἐκβαλεῖν. vt vltra Phaſidem reiicerent 1391. 3. maritus vxorem domo. ἐκβάλλει τὴν ἄνθρωπον, ὡς ἑταύτὸν συνοικήσας αὐτῇ 1362. 22. ſenatorem ſenatu. ἐξέβαλον αὐτὸν [ſcil. ἐκ τῆς συνεδρίε, vel ἐξ ἑαυτῆς] ἡ βελὴ ἡ ἐξ ἀρείε πάγε 1264. 22. iudicem foro. ἐκβάλλει [Midias] καὶ ἀτιμοῖ τὸν διαιτητὴν 542. 21. hiſtrionem ſcena. ὅτε — ἠγωνίζετο, ἐξεβάλλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449. 19. πλὴν ἐκβολῆς, ἣν ἂν οἱ σύμπλεοι ψηφισάμενοι κοινῇ ἐκβάλωνται. e naui in mare 926. 17. ἐκβαλὼν τὴν θύραν, ἥπερ καὶ τῇ προτεραίᾳ ἐξέβαλε κακῶς ἑστηκυῖαν 1158. 15. quod paulo poſt ait καταβάλλειν.

ἐκβολὴ iactura mercium e naui in mare 926. 17.

ἐκγίνεσθαι datum eſſe, poſſibile fieri. ἀλλ' οὐδ' ἀπολογήσασθαί μοι ἐξεγένετο 1052. 26. ἐκγένοιτό μοι liceret, copia daretur. ἀπελογήσασθαι ἐν ἅπασι τοῖς δημόταις 1302. 19.

ἐκγράφειν] ἐκγραψαμένες ἡμᾶς κοινῇ τὰς συνθήκας cum curaſſemus ambo nos ab actuario exſcribi exempla duo tabularum pacti, ita vt vnusquisque noſtrum

ſtrum ſibi ſuum haberet proprium 1180. 22. ἐκγράφεσθαι ὅσα ἔτος ὤφειλε. *ſich daraus abſchreiben* 1197. 6.

ἔνδεια reliqui e aeris alieni nondum depenſi. *Reſe.* τὴν γεγονυῖαν ἔνδειαν ἐκ ἀποδώσειν ἡμῖν οἴεται 890. 14.

ἐνδέχεσθαί τι τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων 61. 25. inſidiari fortunis eorum et e re nata eos carpere. ἐνδ. τὴν αἰτίαν crimen in ſe ſuſcipere 352. 25. cum agendi partes alter alteri tradit, dicitur tradens παραδιδόναι, excipiens ἐνδέχεσθαι 371. 18.

ἔνδηλος] πάντ' ἐποίησεν ἔνδηλα 24. 10.

ἐνδιδόναι elocare, tradere, prodere. vt ſculptori marmorario ſtatuam faciendam elocare certa pacta mercede. ὥσπερ ἀνδριάντα ἐνδεδωκὼς 268. 9. aurifabro coronam auream. ἐνδόντος μοι Δημοσθένης στέφανον χρυσῆν cum Demoſthenes me conduxiſſet, vt ei coronam facerem 521. vlt. tradere alicui, quod ei vendideris, vt ſibi impoſterum habeat, alioque, quo velit, abducat, ceu ſeruum nequam. de Amphipoli Philippo ab Aeſchine prodita. Ἀμφίπολιν ἐξέδωκε καὶ ἀπέδοτο 420. vlt. χώρας ἐνδεδωκὼς 423. 15. ἐνδόντα γὰρ τῶν ἀδικούντων ὑμεῖς ἀδενὶ τῶν κατηγόρων ἐνδίδοτε 524. 4. et 12. mulierem, vt ſororem, filiamue viro in matrimonium collocare, deſpondere, tradere. πέπρακε γὰρ αὐτὴν καὶ ἐκ ἐνδέδωκε 763. 8. ἀπορῶ ταύτην θ' ὅπως ἐνδῶ, καὶ τἄλλα σπεύδων διοικῶ 834. 18. συνοικῆσαν ταύτην, ἀλλ' ἐ χηρεύσασαν, ἐξέδοσαν 867. 7. τὴν μὲν [scil. ἑταίραν] λέλυσαι aliam meretricem a lenone, e lupanari redimis, τὴν δ' ἐνδέδωκας ἑτέραν. aliam alicui nuptum elocas cum addita dote te tuo 958. 13. ᾧ οἷς ἐξέδοτο Polyeuctus filiam 1036. 8. ἐξεδόθη τῷ Διονύσῳ γυνὴ 1369. vlt. ſeruos ad tormenta tradere. φήσει με, τὸν εἰδότα ἐκ ἐθέλοντα ἐνδῦναι, τὸς ἐκ εἰδότας ἐνδιδόναι 855. 24. ἐθέλειν ἐνδῦναι περὶ τῶν πληγῶν παῖδας 1265. 15.

elocare pecuniam in foenus 941. 9. et 13. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς θρᾴκην 1241. 26.

ἐκδικεῖν vlcisci, punire. τοὺς δ' οὐκ εἶναι περιμεῖναι τὸ ἐκδικούμενον. opperiri tempus idoneum poenarum repetendarum 801. 24.

ἐκδιώκειν] ἐκδιωκόμενος [scil. e naui] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν 883. 27.

ἔκδοσις est elocatio, seu pecuniae in quaestum foenebrem, seu mulieris nuptui. a) ἔκδοσιν παρὰ ξούθῳ pecuniam credito et pro foenore elocatam, in taberna Xuthi quaestum facientem 816. 26. 854. 26. 855. 6. τετταράκοντα μνᾶς ἔκδοσιν ἐκδοὺς εἰς θρᾴκην 1241. 26. βουλόμενος τὴν ἔκδοσιν κομίσασθαι 1242. 2. b) συγγνώμην ἔχειν μοι ζητοῦντι κομίσασθαι τἀμαυτοῦ, ἄλλως τε καὶ εἰς θυγατρὸς ἔκδοσιν 1009. 12. τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων, καὶ τὰς ἐκδόσεις τῶν γυναικῶν προσέταττε 1100. 7. εἰς ἔκδοσιν ἠξίου τὸν Ἐπαίνετον τῇ τῆς Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι 1368. 11.

ἔκδοτος] ἐκσπόνδους εἶναι γράφει, ἐὰν μὴ τὸν ἱκέτην ἔκδοτον διδῶσιν. in lege sua vobis auctor est factus, vt eos pro hostibus habeatis, si qui supplicem factum poscentibus ad supplicium dedere recusent 648. 25. δίδωσιν ἔκδοτον censet eum dedi oportere, τὸν ἀθῷον ἀφειμένον ἐν τοῖς νόμοις 692. 16.

ἐκδύειν subterfugere, declinare. ἀναξίους τινὰς ἀνθρώπους ἐκδεδυκέναι τὰς λειτουργίας 457. 8. πάντας ἐκδύειν, οὓς ἂν οἷός τε ἦν spoliare vestibus 763. 26. 1259. 11.

ἐκεῖνος ille celebratus, clarus. Καλλίστρατος ἐκεῖνος 301. 18. ἐκεῖνο ad propius, τοῦτο ad remotius. ἐπ' ἐκεῖνο μὲν γὰρ [scil. τὸ ῥᾷστον] ἡ φύσις αὐτὴ βαδιεῖται, ἐπὶ τοῦτο δὲ [τὸ βέλτιστον puta] τῷ λόγῳ δεῖ προάγεσθαι 107. vlt. τοῦτο ad remotius relatum. ἐπειδὴ δὲ τοῦτο παρέντες, ἐκεῖνο ποιοῦσι. vbi τοῦτο redit ad αὐτοὺς ἀξίους ἐπιδεικνύναι, ἐκεῖνο autem ad ἐμὲ κακῶς λέγειν.

nisi

nisi si ad hunc modum interpungi malis, *ἐπειδὴ δὲ τοῦτο, (παρέντες ἐκεῖνο) ποιοῦσι.* quod vnicuique liberum esto.

ἐκείνως isto modo 1105. 19. 1108. pen. 1335. 23. *ἐκκαιδεκάπηχυς εἰκὼν* 256. 11.

ἐκθερίζειν] *θέρος μισθοῦντο ἐκθερίσαι.* messem aetatis demetere 1253. 15.

ἐκκαλεῖν] *ἴσως ἂν ἐκκαλέσαιτο ὑμᾶς* prouocet, irritet, ad indignationem atque vindictam vos concitet. 52. 15.

ἐκκαρπεῖσθαι carpere aliquem. *τῶν πολὺν χρόνον ἐκκεκαρπωμένων ὑμᾶς* 700. 19.

ἐγκεῖσθαι πρὸ τῶν ἐπωνύμων dicitur is, cuius nomen scriptum pendet in tabula coram heroibus Eponymis suspensa 548. 3. *ἐξέκειτο πολὺν χρόνον πρὸ τοῦ συνεδρίου ἡ φάσις* 1324. 10.

ἐκκηρύττειν voce praeconis aliquem iubere, aut excedere sua ditione, aut abstinere 347. 11.

ἐκκλώειν excludere, arcere. *ἐξέκλεισεν τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους* 349. 5. *πῶς ἂν ἐκκλείσειαν εἷς ἕκαστος ἡμῶν τῆς κατὰ γένος ἀγχιστείας* 1099. 7.

ἐκκλέπτειν suffurari, furtim eripere. *ἐκκλέπτων* [iudicibus puta et poenae] *τὸν ἠδικηκότα καὶ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τὴν τοῖς ἕνδεκα* 726. 5. *τὸν καιρὸν — ἐκκλέψας* 728. 9.

ἐκκλησία] *συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης* 238. 2. 249. 12. *ἦκεν μὲν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὡς ἐκ τῶν ῥηθησομένων τὸ κράτιστον ἑλέσθαι δέον* 1455. 1.

ἐκκλησιάζειν] in concione esse, versari in deliberationibus re ip. *τοῦτ' ἐμοὶ μὲν ἐπὶ νῶν ἐλθοῦν γράψαι, τοῖς δ' ἐκκλησιάσασιν ἀθηναίων ἑλέσθαι* 1463. 2.

ἐκκλησιαστικὸς πίναξ album eorum, quibus ius et fas est concioni interesse. *εἰς τὸν ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτὸν* 1091. 6. vnde pa-

tet vnicuique demo ſuum talem codicem fuiſſe proprium.

ἐκκολάπτειν 1318. vlt.

ἐκκόπτειν λησὰς 77. 27. ἑώρων τὸν Φίλιππον τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον 247. 11. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [ſcil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρασχεῖν τὸν ἑαυτοῦ 744. 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ, ἄμφω ἀντεκκόψαι παρατχεῖν 744. 20.

ἐκκρούειν machinis fraudum, praeſertim forenſium, praeſtigiis excuſationum extrahere atque interpellare, tandemque eludere. ἀλλ' ἵνα μὴ, λόγον ἐκ λόγου λέγων, τοῦ παρόντος ἐμαυτὸν ἐκκρούσω me ipſe diſtringam atque diſtineam, quominus ad rem praeſentem peruenire queam 329. 19. ἐξέκρουόν με interpellabant me loquentem, obſtrepebant, *ſie brachten mich aus dem Concepte* 348. 14. ἐκκρούσας ἔτος ὡς τὴν ὑστεραίαν. cum reiecisſet, extraxiliet per annos vaſras 385. 26. τοσαύτας τέχνας καὶ σκήψεις εὑρίσκων ἔτος ἐκκρούει. eludit me 540. 26. ἐχ ἵν' ἐκκρουσθέντες, χρέους ἐμποιῶμεν 944. 9. ἐκκρούειν δίκην (vt διακρούεσθαι) 1021. 14. et 23. ἐκκρουομένης τῆς γραφῆς. dilata, extracta 1102. 19. 1266. 11.

ἐκλαλεῖν. *aurplauderen.* τὶς ὁ ἐκλαλήσας 354. 23.

ἐκλέγειν redigere, vt vectigalia, exigere, per vim et nefas extorquere. τὰ πλεῖα συλλαβὼν, ἀμύθητα χρήματα ἐξέλεξε 49. vlt. ἔκοσι δραχμὰς ἐξέλεξε πὰρ' ἑκάστου 435. 7. περὶ τῶν ὠνουμένων τὰ τέλη von den Zollpachtern, καὶ τῶν ἐγγυωμένων [ſcil. τὸν ὠνουμένων τὰ τέλη] von den Vorſtand leiſtenden, oder Burgen dieſer Pachter, καὶ τῶν ἐκλεγόντων und von den Einneſſirern, Exequirern, die die Gelder einmahnen, und erheben, in Empfang nehmen 713. 4. τὰ δὲ χρήματα ἅπαντα ἐξέλεξας ἐκ τῶν συμμάχων 1199. 5. ἐκλέγειν ἐκ τοῦ νόμου ῥήματα 760. 4. excerpere. In medio. ſibi deligere, amplecti. εὐθέως τὸ κάλλιστον ἐξελέξω

λέξω τῶν ἔργων 314. 5. τὰ σεμνότατα τῶν ἀγωνισμάτων ἐξελέξω 1408. 20. τοῦτο γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ ἁπάντων ἀθηναίων τοῦτον ἐκλεξάμενος 1120. vlt.

ἐκλείπειν] οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέμειναν, εἰς τὰς τριήρεις ἐμβάντες 296. 6. ἐκλείπειν γραφὰς deſerere, iam inchoatas miſſas facere 784. 17. τὴν τῆ ἡμικλησίᾳ ἀμφισβήτησιν 1174. 15.

ἐκλογίζεσθαι] ἐκλογιζομένοις καὶ θεωρῶσιν, ὅτι — 555. 18. ἐκλογιζόμενον περὶ τῶν παρόντων reputantem praeſentia 1225. 19.

ἐκλύειν] τὴν πρὸς ἀλλήλους ἔριν ὑμῶν καὶ φιλονεικίαν ἐκλύσας 114. 7. πάσας ἐξελύσασθε τὰς τῆ πολέμῳ παρασκευάς 234. 2. παντάπασι γὰρ ἐκλελύσθαι μοι δοκεῖτε 411. 4.

ἔκλυσις] ἀδιήγητόν τινα τῆς πάλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν 219. pen.

ἐκμανθάνειν] ἀμήχανον παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχὴν καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 418. 22.

ἐκμαρτυρεῖν, ſcripto, non ore, abſens ad abſentes teſtari 929. 24. ἐὰν μὲν ἐκμαρτυρήσας ἀναδέχηται — 1131. 2.

ἐκμαρτυρίαν κελεύουσιν οἱ νόμοι εἶναι τῶν ἀδυνάτων, qui cum in vrbe ſint, tamen adeſſe iudicio ob valetudinem nequeant, καὶ τῶν ὑπερορίων, extra fines Attice agant, γεγραμμένην ἐν γραμματείῳ 1130. pen. ἐὰν δὲ μὴ ἀναδέχηται, ſin autem fidem praeſtare dictorum recuſet is, cuius abſentis nomine exhibitum fuerit aliquod teſtimonium, οἱ μαρτυρήσαντες τὴν ἐκμαρτυρίαν. [ſcil. ὑπόδικοι ἔσωσαν τῶν ψευδομαρτυριῶν.] tum illi, qui nomine abſentis teſtati fuerint, actionem falſi dicti teſtimonii praeſtanto 1131. 2.

ἐκνευρίζειν] ὑμεῖς δ' ὁ δῆμος ἐκνευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα 37. 3.

ἐκνίπτειν] ἀδέποτ' ἐκνίψῃ σὺ τὰ σαυτῷ ἐκεῖ πεπραγμένα 274. 23.

ἑκάσιος] ἑκασία [scil. γνώμη] sponte sua, vltro 527. 26.

ἐκπέμπειν στρατιώτας 14. 8. 1173. vlt. de marito vxorem e manu domoque sua emittente 1364. 3.

ἐκπεπληγμένως] μηδὲν ἐκπ. διακεῖσθαι 1447. 17.

ἐκπηδᾷν] ἐξεπηδήκει ἡ μήτηρ 1263. 11.

ἐκπίνειν] ἐ γὰρ ἐκπιεῖν γε δήπα με καλλικλῆς αὐτὸ [scil. τὸ ὕδωρ] προσαναγκάσει 1276. 25.

ἐκπιπράσκειν] νῦν δὲ ἅπαντα ὥσπερ ἐξ ἀγορᾶς ἐκπέπραται 121. 5. ἐκπέπραται τὰ συμφέροντα ἐφ' ἑκάστῳ τῶν καιρῶν 145. 25.

ἐκπίπτειν] exsulatum ablegari, aut cogi in exsilium ire 593. 9. ἐκπεσεῖν eiectus, expulsus esse ὑπὸ τούτου βίᾳ ἐκ τῆς μισθώσεως 968. 7. de histrione cum sibilis e scena eiecto. ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον 315. 10. aberrare a proposito, et oratione ad aliena deferri. ἐκπεσὼν εἰς τὰ πεπραγμένα τοῖς προγόνοις 298. 10.

ἐκπλεῖν] ἅπαντες ὅσοι πώποτ' ἐκπεπλεύκασι παρ' ἡμῶν στρατηγοὶ 95. vlt. ἔνθεν ἐξέπλευσε τὸ πλεῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτὸ 886. 3. σχεδόν τι πάντ' ἀπολωλεκώς, ὅσα ἔχων ἐξέπλευσα 969. 7. μέλλων ἐκπλεῖν τὸν ὕστερον ἔκπλουν τιμόθεος 1186. 11. διαπραξάμενος ἐκπλεῦσαι ὡς βασιλεῖ στρατηγήσων 1191. 21. τὰς τοιαύτας τριήρεις εὕροι τις ἂν ἐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ἀλλὰ καθ' ὑμῶν ἐκπεπλευκυίας 1232. 6.

ἔκπλους 1186. 11. ἔκπλους τῶν πλοίων ἐκ τοῦ πόντου μετ' ἀρκτοῦρον 1212. 24.

ἐκποδὼν διατρίβοντι peregre agenti mihi, procul patria 1474. 7.

ἐκπολεμεῖν] ὡς ἐλυσθίους ἐκπολεμῶσαι δεῖ φιλίππῳ 10. vlt. ἐκπολεμῶσαι ᾠόμεθα δεῖν τοὺς ἀνθρώπους ἐκ παντὸς τρόπου 30. 20.

ἐκπρεμνίζειν] ἐξεπρέμνιζον πλεῖον ἢ χίλια στελέχη 1073. 27. et pen.

ἔκπωμα] ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ πρᾶπινεν αὐτοῖς 384. 13. ἐκπώματα δὲ, ἡ θυμιατήρια, ἂν μὲν ὑπερβάλῃ πλήθει 617. 3. 1249. 11.

ἐκσκευάζειν] ἡ γεωργία ἐξεσκευάσθη. tota res ruſtica expilata et denudata fuit ſupellectile ruſtica 872. 11.

ἔκσπονδον εἶναι τὴν πόλιν, ἐξ ἧς ἂν ἐρμήσωσιν 216. 7. 395. 25. 647. 16.

ἐκσῆναι] v. infra ἐξίσασθαι.

ἐκσυρίττειν] ἐξεβάλετε αὐτὸν καὶ ἐξεσυρίττετε ἐκ τῶν θεάτρων 449. 19.

ἐκσώζειν. periculo capitis eximere 437. 14.

ἐκταῖος γὰρ ἦκων ἐτύγχανον, καὶ ἐκείνη τὴν ψυχὴν ἀφῆκε 1225. 3. ſexto die poſt reditum meum in Vrbem illa (mater) exſpirauit.

ἐκτιθέναι τὰς νόμους πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων 485. 17. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων 1288. 20.

ἐκτίλλειν τὴν ῥοδωνιὰν βλαστάνουσαν 1251. 26.

ἐκτίνειν τὸ ὄφλημα 998. 25. ἀγωνίαν ἅπασαν. *Sein mögliches thun, keinen Fleiſs ſparen* 1398. 20. πέντε τάλαντα ὄφλοντα ῥᾴον ἐκτίσαι, ἢ πέντε δραχμὰς ἀνέχεσθαι πρότερον 1481. 23.

ἔκτισις] εἰς τὴν ἔκτισιν τῆς περικὸς 1025. 1. ὅσονπερ χρόνον εἰς τὴν ἔκτισιν δεδώκατε 1484. 10. ἐκ ἐκ τῶν ἑαυτῷ χρημάτων, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐμῶν ποιήσεται τὴν ἔκτισιν 834. 27.

ἔκτος] τὸ ἕκτον μέρος εἰσφέρειν μετὰ τῶν μετοίκων 612. 3.

ἐκτραχηλίζειν] ἐκτραχηλισθῆναι 124. 7. in caput praeceps ferri et ſic ceruices rumpere. Iuuat Etymolog. M. audire vim huius verbi ſic exponens. ἐκπεσεῖν τῶν ἵππων, οἱ τὸν αὐχένα ἐπικάμψαντες ἀποσείονται τὸν ἐπιβάτην. ἐκτραχηλισθῆναι δὲ λέγουσιν, ἐκ ἐκσφενδυλισθῆναι. ἐστὶν ἓν ἀντὶ τοῦ διαμαρτάνειν ἐκπεσόντα. ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τοὺς ἵππους ἀναβαινόντων. μέμνηται Δημοσθένης ἐν πέμπτῳ Φιλιππικῶν.

ἐκτρέπειν] ἐκτρέπεταί με νῦν ἀπαντῶν. mihi occurrens de via deflectit, vt me deuitet 411. 12.

ἐκτρέφειν] τὸν καλὸν ἀνδριάντα καὶ τριταγωνιστὴν ἐξέθρεψέ σε 270. 11. 419. 20. τὸν κέρδωνα, ὃν ἐκ μικροῦ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252. pen.

ἐκφέρειν efferre, vt domo ad sepulturam vita defunctum. τον ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, ᾗ ἂν προθῶνται 1071. 2. ἐξενέγκας ἔδωκα ζητεῖν τὰ γράμματα. *ich hohlte ihm das Rechnungs- oder Handlungsbuch, gab es ihm in die Hände, und liess ihm die Stelle selber suchen* 1197. 5. δεῖγμα ἐξέφερε καθ' ἑαυτοῦ 323. 2. 573. 26. πῶς οὐ μεγάλης ἔχθρας δεῖγμα πρὸς ὑμᾶς ἐξέφερε 679. 10. τοῦτο τὸ δεῖγμα ἐξενηνοχότος περὶ ἑαυτοῦ 344. 19. ἐκφέρει τοὺς λογισμοὺς πρὸς αὐτοὺς 1251. 1. ἐξενηνοχὼς τηλικαύτας μαρτυρίας 1125. 20. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρητε 1482. 13. πόλεμον 15. 16. 188. 5. ἐξήνεγκε προβούλευμα εἰς τὸν δῆμον 1346. 16. ἐξέφερον τὰ σκεύη ἐκ τῆς ἄλλης οἰκίας 1156. 13. 1157. 18. τὰς συνθήκας in medium proferre 897. vlt. 898. 3. in medio. τὴν ἀπέχθειαν διὰ τῶν ψηφισμάτων ἐκφέρεσθε. proditis 176. 2. δόξαν ἐκφέρεσθε auffertis τοῦ δοκεῖν εὖ λέγειν 178. 7. 1423. 6. Passiue. διὰ τῶν ἀνοήτων οὐδὲ τῶν ὀρθῶς βουλευθέντων οὐδὲν ἂν καλῶς ἐξενεχθείη proferatur ore, vel potius re effectui detur. 1403. 20.

ἐκφεύγειν τινὰ τὰ πράγματα dicuntur, cum oportunitates bene et prospere gerendarum rerum ipsi e manibus elabuntur, aut cum eas ipse sibi patitur elabi 29. 12. 182. 7. 236. 22. 378. vlt. 412. 10. ἐκφεύγει οὐδεὶς αὐτοὺς χρόνος, οὐδὲ τρόπος τοῦ τὰ συμφέροντα ἑαυτοῖς παραινεῖν 1445. 5. πάντ' ἐπιβουλευόμενος τρόπον καὶ πάσχων κακῶς ἐκπέφευγα 555. vlt. effugi periculum. dicitur item de reo absoluto 602. 2. ἐάνπερ ἅπαξ ἐκφύγῃ vbi semel ex Attica fugiens e persequentium manibus euaserit 632. 12.

ἐκφο-

ἐκφορὰ exsequiae funeris. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ 1160. 14.

ἐκφορεῖν. ἐκφορεῖσθαι. exportare, et exportandum, egerendum curare. τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε 1039. 12. ἐκφορήσας πολλὰ τῶν ἔνδοθεν 1046. pen. ἐκπεφορηκότα τὸν σῖτον καὶ τὸν οἶνον ἔνδοθεν 1048. 14. ἐξεφορήσαντο ὅσα ἦν μοι ὑπόλοιπα ἔτι σκεύη. curabant per seruos suos exportari 1155. 18. ἵνα ὑπερήμερος αὐτῷ γενοίμην καὶ ἐκφορήσαιτό μου πλεῖστα 1162. 1.

ἔκφρων demens. ὥστε ἐκφρονας καὶ παραπλήγας τὸ δωροδοκεῖν ποιεῖ 426. 23.

ἐκφυλλοφορεῖν] Etymol. v. ἐκφυλλοφορῆσαι. citat locum ex or. in Neaeram, quem ibi non reperio. ἐξῆν μέντοι ἐν τῷ δικαστηρίῳ καταδέχεσθαι τὰς ἐκφυλλοφορηθέντας, ὡς καὶ Δημοσθένης φησὶν ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας.

ἐκφῦναι] ἀδ' εἰ μήπω ἂν ἐκφύοι 748. 15.

ἐκχωρεῖν ex haereditate excedere, ei renunciare 1029. 17.

ἑκὼν] εὑρήσει λυτιτελῆν τὸ ἑκόντα ποιεῖν τὰ δέοντα 101. 25. ἀδικεῖ τις ἑκών; ὀργὴ κατ' αὐτὸ καὶ τιμωρία 317. 16. οὐχ ἑκών, ἀλλ' ὡς οἷόν τε μάλιστα, ἄκων 1167. 16.

ἐλαία] σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλάας συλλέγειν 314. 13. ἐλαίαν ἐάν τις ἐξορύττῃ 1074. 19. vbi habentur leges de exstirpatione olearum. φυτευτήρια ἐλαιῶν περιτοίχων κατέκλασεν 1251. 23.

ἐλαιοπώλης 784. 18.

ἐλαττῶν] ὑπὲρ ὧν ἐλαττῶνται, μέχρι τοῦ δυνατοῦ πάντες πολεμοῦσι 193. 10. πολλὰ ἐλαττοῦμαι κατὰ τουτονὶ τὸν ἀγῶνα 226. 13. εἰ γὰρ μηδὲν ἔστιν ἐν τῷ οἴκῳ, τί σὺ ἐλαττοῖ, τοῦ μηδενὸς ἡμῶν κληρονομέντων 1089. 1. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι 1287. 17.

ἐλάττων] ἅπαντ' ἐλάττω νομίσαντες εἶναι τοῦ δέοντος, καὶ τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρούμενοι, ἐν

τῷ πράττειν ἢδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45. 21. Φοβοῦμαι, μὴ τῶν εἰργασμένων αὐτῷ κακῶν ὅτος ἐλάττων ὑποληφθῇ 275. 9. ἐλάττων minor, non numero, ſed magnitudine. δίκας διώκων ὧν ἐλάττους ταυτησὶ. actiones inſtituens ad repetendum ab aliis ſummas aeris alieni, haud minores hac ſumma, quam nunc ab hoc Phormione repetis 960. 27. ψηφισαμένων μὴ ἔλαττον (pro ἐλαττόνων) ἢ ἑξακισχιλίων 715. 3. 719. 16.

ἐλαύνειν iniuriis, accuſationibus, vexationibus furioſum in modum exagitare. πολλάκις ἔμοιγε ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι, μή τι δαιμόνιον τὰ πράγματα ἐλαύνῃ 124. 25. ἐλαυνόμενοι καὶ ὑβριζόμενοι καὶ τὶ κακὸν οὐχὶ πάσχοντες 241. vlt. ἔχθρᾳ ἐλαύνεταί τινα ἐκ προαιρέσεως ἐφ' ἅπασι 535. 27. 551. 6. 558. 22. ὡς δεῦρο ἐλαυνόμενον 1481. 17. Senſu proprio nauem remis agitare, vbi aut ναῦν, aut κώπας ſubauditur. οἱ δ' ἐμοὶ ναῦται πιστεύοντες αὐτοῖς ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν 1211. 18. ἄστιτοι δὲ οὐκ ἂν ἐδύναντο ἐλαύνειν 1223. 9. πέρα ὄρους ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄγῃ 634. 13. ἐλαύνεις, διώκεις, συκοφαντεῖς 960. 14. ἐλᾷ pro ἐλαύνῃ, aut ἐλάσῃ 557. vlt.

ἐλάχιστος] ἢδὲ κατὰ τοὐλάχιστον αὐτοῖς ἐμέλησεν 1078. 8.

ἐλεγεῖον] ἐλεγεῖα ποιήσας ἦδε 420. 5. ἠνάγκασαν αὐτὸς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τοῦ ἔργου 1378. 12.

ἐλέγχειν denudare vlcera, h. e. planum ipſis factis facere, rem, cuius magna ſit habeaturque vis, auctoritas, terror et robur, inefficacem, vanam, futilem et contemnendam eſſe. ἐλέγχει τὰ ἀπόῤῥητα τῆς πολιτείας 805. pen.

ἔλεγχος] πάμπολυ αἰτία τε καὶ λοιδορία κεχωρισμένον ἐστὶν ἐλέγχου 600. 4. ὁ γὰρ ὁ αὐτὸς ἔλεγχος τῶν τε λόγων καὶ τῶν πραγμάτων ἐστὶν 1457. 4. τοὺς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχους φυγὼν 303. 14. ὡς ἐθέ-

βέλεις ἐν τῇ ἀνθρώπῳ τὸν ἔλεγχον γίνεσθαι 1143. vlt. ἔδει ταῦτα ὑπ' ἄλλου τινὸς ἐλέγχεσθαι μετὰ τοῦ λυσιτελοῦντος τῇ πόλει ἐλέγχου 1449. 22. modus mendacia et commenta redarguendi ſalutaris reip. eſt enim alius quoque modus, cum malis docti rectius ſapere diſcimus. ἔλεγχον διδόναι ſcrutinium ſuſtinere. προθυμότερον πράττητε, ὡς ἔλεγχον δεδωκότα 1456. 11. τὸ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἔλεγχον δώσει. nun wird es ſich weiſen 44. 15.

ἐλεεῖν τὺς ἀσθενεῖς 753. 11. ἐλεεῖν ἐσε δίκαιοι, ἃ τὺς ἀδικοῦντας, ἀλλὰ τοὺς παραλόγως ἀτυχοῦντας 835. 6. ὐχ εὑρήσετε τὺς ὑμᾶς αὐτὺς ἐλεήσοντας 432. 15.

ἐλεεινὸς] ὡς ἐλεεινότατον ποιῶν ἑαυτὸν oratione, quiritando, lamentando 574. 25.

ἐλεεινότης conditio rerum miſerabilis. τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ ἐλεεινότητι ἐπιτηδεύματα 739. 23.

ἐλεεινῶς] ὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διάκεινται 366. 23.

ἔλεος] ὐδεὶς ἐσι δίκαιος τυγχάνειν ἐλέε, τῶν μηδένα ἐλεόντων, ὐδὲ συγγνώμης, τῶν ἀσυγγνωμόνων 547. 7. φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐξ ὧν ἐξαπατᾷς ἔλεον 577. 25. θαυμάζω τὸ τὸν ἔλεον τοῦτον ἐπὶ τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ μὴ ποιήσασθαι. hac miſericordia erga plebem veſtram eum haud eſſe vſum 735. 1. ἔλεοι in plurali. τίνος δὲ συγγνώμης ἢ ποίων ἐλέων οἱ σεσυκοφαντημένοι παρ' αὐτοῦ ἔτυχον 794. 27.

ἐλευθερία] εἰ γὰρ ἅπαντες δουλεύειν συγχωρήσωσιν οἱ ἄλλοι, ὑμῖν γε ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας ἀγωνιστέον 129. 4. ἡ πᾶσα τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396. 6. ὅσοι ἐλεύθεροι [e ſeruitute liberi] γένωνται, ἃ τῆς ἐλευθερίας χάριν ἔχουσι τοῖς δεσπόταις, ἀλλὰ μισοῦσιν [ſcil. αὐτὺς] ἁπάντων ἀνθρώπων μάλιστα 739. 17. εἰς ἐλευθερίαν, id eſt πρὸς τὸ κτᾶσθαι τὴν ἐλευθερίαν. ad redimendam libertatem, eam puta, quam aere mercatus adipiſcitur

tur is a domino, qui ante ſeruilis conditionis fuerit. ἀφιέναι ἐν αὐτῇ ἔφασαν χιλίας δραχμὰς πρὸς ἐλευθερίαν 1354. 25. ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα, quo poſſet aere illo collaticio libertatem mercari 1355. 8. εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι vindicare in libertatem, vt τὴν Κ. θεράπαιναν 1327. 22. τὸν νόμον, ὃς κελεύει τὸ ἥμισυ τῶν τιμήματος [mulctae, qua lis fuerit aeſtimata] ἀφείλεν τῷ δημοσίῳ, ὃς ἂν δοκῇ μὴ δικαίως εἰς ἐλευθερίαν ἀφελέσθαι 1328. 8. 1358. 18. καὶ ἔθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἄλλοις ἅλησι 1377. 23. ἡ πόλις τῇ μὲν ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τῆς ἐλευθερίας, τῇ δὲ φιλοτιμίᾳ ἐκ ἠναντιοῦτο τοῖς λακεδαιμονίοις 1377. 27.

ἐλεύθερος] ἀφεσμένη ἐλευθέρα ὑπὸ τῶν πατρός. [id eſt εἰς τὴν ἐλευθερίαν] 1155. vlt. δοῦλος et ἐλεύθερος diſcrimen qua re cernatur 610. 5. ſqq. τοῖς μὲν δούλοις τὸ σῶμα πάντων τῶν ἀδικημάτων ὑπεύθυνόν ἐστι, τοῖς δ' ἐλευθέροις ὕστατα προσήκει τοῦτο κολάζειν 752. 13. b) de fundis, bonis, quae libera ſunt ab incumbentibus debitis, quibus vti libere pro arbitrio tuo poſſis. ἐλεύθερα χρήματα bona non obaerata 930. 4. et 12. ἐάν μοι τὴν ἐσχατιὰν ἐλευθέραν παραδῷ 1044. 23.

ἐλευθερῶν] μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθεροῦτε τοὺς ἕλληνας 1467. 2.

ἐλέφας ebur. ἐλέφαντα τὸν εἰς τὴν τέχνην 819. 24.

ἐλινύειν interponere otium vnius diei, quo ſacra fiant 531. 27.

ἕλκειν] ἕλκει τὸ τῆς φύσεως βάρβαρον καὶ βιάζεται καὶ φανερὸν ποιεῖ 563. 14. ὑπὲρ τοῦ μὴ τὸ σῶμα ἁλῶς εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι 609. 16. ἀποστρεφομένης τὼ χεῖρε καὶ ἑλκομένης vi obtorto collo raptata 1157. 4. 1263. 9. ἀναδησαμένους ἕλκειν τὰ πλοῖα. alienas naues ad ſuas religatas pertrahere 1213. 3.

ἕλκος] ταῦτ' ἤδη πάσῃ πόλει ἕρχεται ἕλκος ἀφυκτον 422. 13. ἕλκη ἐπιδεικνύονται ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν 1248. 26. τῶν σιδημάτων τῶν ἐν τῷ προσώπῳ καὶ τῶν ἑλκῶν 1260. 18.

ἑλκύειν] ὡς δι' ὑμᾶς ἐφ' ἑαυτὸν ἐχθρὰς εἵλκυκε 611. 10. ἑλκύσας τὰ πλοῖα εἰς Στρύμην 1216. vlt.

ἐλλεβορίζειν helleboro fulgines atras mentem occoecantes eluere, eoque menti ſanitatem reddere. τί σαυτὸν οὐκ ἐλλεβορίζεις cur veternum tibi non detrahis 268. 3.

ἔλλειμμα] τὰ καθ' ἡμᾶς ἐλλείμματα 26. 3. reliqua, pars debiti aeris nondum depenſa. *Reſt*, *Rückſtand* 606. vlt.

ἐλλείπειν deficere. τὸ γὰρ ἠδικημένον μέρος ἀεὶ ἐλλείψει 27. 5. *in Reſten* oder *ſchuldig bleiben*. reliquator eſſe, adhuc debere partem aeris contracti nondum depenſam. ἐκ ἐλλείψεως εὐχαριστῶν 257. 2. 607. 3. ἐλλιπὼν οὐδὲν τῶν δεινοτάτων φαίνεται. nil ſibi reliquum fecit, quod non patraſſet 607. 20. ἐλλ. τὰς εἰσφορὰς 753. 22. εἴ τις ἔνδεια γένοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη 895. 22. ἐλλείπηται ὑμῖν μηδὲν κατ' ἐμέ. per me nihil vobis deeſſet 1224. 24. ἐλλείπεσι κακῶν καὶ αἰσχρῶν οὐδὲν 1267. 25.

ἑλληνικὸς] ἑλληνικαὶ πράξεις καὶ λόγοι ἑλληνικοὶ 244. pen. ἑλληνικώτατος ἀνθρώπων 439. 26. graecorum ſtudioſiſſimus, plus quam vlli alii homines ſunt.

ἑλλιμενισὴς publicanus, qui vectigalia mercium in portus ingredientium et inde egredientium ſuſcipit, exigit. *Zolleinnehmer* 917. 10.

Ellipſis v. indicem Grammaticum.

ἐλπίζειν] αὐτὸς μὲν οὐδὲν ἕκαστος ποιήσειν ἐλπίζων, τὸν δὲ πλησίον πάνθ' ὑπὲρ αὐτοῦ πράξειν 42. 11. καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα παρ' αὐτοῦ. ic.l λήψεσθαι 374. 1. ὃ μᾶλλον εἰκὸς αὐτὸν ἐλπίσαι, ἢ μὴ ποιῆσαι, δυνηθέντα 655. 20. pro metuere. δῆλον ὅτι δεινὸν ἄν τι παθεῖν σαυτὸν ἤλπιζες, εἰ πύθοιντο ἕτοι τὰ σοὶ πεπραγμένα 476. 12.

ἐλπὶς]

ἐλπὶς] ἥνθησεν ἐπὶ ταῖς ἐλπίσιν 21. 2. τὰς ἀπὸ τῶ βήματος ἐλπίδας ἐκπέμψητε 53. 8. καὶ τοῖς ἐκγόνοις πρὸς τὰς ἐλπίδας εἶναι τὴν εἰρήνην ταύτην. id est καὶ τὰς ἐκγόνας δεῖν ἐλπίζειν αὐτὴν. hanc eandem pacem posteris quoque sperandam, vel metuendam esse 73. 13. τῶν ἀγαθῶν τὰς ἐλπίδας δι' ὑμῶν αὐτῶν ἔχητε. per vosmet ipsos, et in vobismet 167. 11. ὧν ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη 210. 6. ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι 246. 14. ἐπὶ ταῖς μελλούσαις ἐλπίσιν, ὧν διαμάρτοιεν. id est ἐπ' ἐλπίσι τοιούτων μελλόντων ἔσεσθαι, ὧν δ. 255. 13. πείθεσθαι ταῖς ἐκείνων ἐλπίσι. a pollicitationibus eorum, et a spe ab ipsis proposita se pati duci 284. 5. παρ' ἂν [a diis puta, suaque cuiusque conscientia recte factorum] κρεῖττόν ἐστι τὰς ἀγαθὰς ἐλπίδας ἑαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ περιποιήσασθαι τὰ δίκαια γένηται 416. 2. ὑποθέντες πρὸς τοῦτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638. 24. ἐμοὶ δ' ἐλπὶδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν 1468. 13. τὴν ἀγαθὴν προβαλλομένους ἐλπίδα 258. 23. τούτων δὲ εἰς ἐλπίδα ἐλθεῖς ἔρχεται 1407. 12.

ἐμβαίνειν] scil. εἰς τὰς ναῦς. an Bord gehen 29. 26. ἐκ ἐμβησόμεθα; ἐκ ἔξιμεν; ἐκ εἰς τὴν ἐκείνα πλευσόμεθα; citat Hermogenes p. 253. ἐν αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβεροῖς ἐμβεβηκώς 309. 24. εἰ παραμείναντες τῶν ναυτῶν ἐκ ἐθέλεσι πάλιν ἐμβαίνειν 1209. pen. ἐμβαίνειν εἰς τὸν λέμβον 884. 5. ἐμὲ οἴεσθε τριηραρχήσειν, ὑμεῖς δ' ἐκ ἐμβήσεσθαι 579. vlt.

ἐμβάλλειν] εἰς πρᾶξιν κακὴν ἑαυτὸν ἐμβ. 32. 7. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλοπραγμοσύνην ταύτην ἐμβαλεῖν φιλίππῳ 52. 9. τὸ πρᾶγμα εἰς γέλωτα καὶ λοιδορίαν ἐμβαλόντες 151. 19. τοῦτ' εἰς τὸν νοῦν ἐμβαλέσθαι. in animum inducere, mente concipere 247. 20. ἐμβάλλειν τινὰ εἰς ἔχθραν. aliquem in invidiam adducere, aliquos inimicitiis inter se committere 248. 8. ἐμβαλὼν τὴν δεξιὰν [scil. εἰς τὴν τοῦ ἑτέρου

στέρᾳ δεξιᾶν] 553. 14. ἐμβ. τὸν νόμον εἰς τὰς νόμας, καὶ μὴ τιθέναι 716. 5. εἰς τὴν ἀγορὰν 732. 21. 751. 25. ἐχρῆν αὐτὸ τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον ἐμβαλεῖν 1106. 20. 1107. 14. ἐνδεικνύειν ἐμὲ καὶ ἐμβάλλειν εἰς τὸ δεσμωτήριον 1251. 10. φυτὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα. inserta, implantata stipitibus diuersi generis, eingepfropft, inoculirt 1251. 22. ἀπαγαγόντα τὸ θεῶγμα ἀπὸ τῶν πεπραγμένων εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν 1261. 12. ἐπομβρίας γενομένης συνέβη τὸ ὕδωρ ἐμβαλεῖν [scil. εἰς τὰ χωρία] 1274. 22. ἐμβαλὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμήνατο 1274. 26. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν 1278. 5. 1279. 12. ἐνέβαλλον δύο καὶ τρεῖς ψήφους ἕκαστος εἰς τὸν καδίσκον 1302. 27. In Medio ἐμβάλλεσθαι infercire, ingerere in rotulum chartarum in foro iudicibus exhibendarum 836. 5. ἐμβεβλημένος [scil. εἰς τὸν ἐχῖνον] ἀδεμίαν μαρτυρίαν ὑπὲρ τούτων 1014. 25. 1104. 6. ἐμβαλομένῳ γάρ ἐμοῦ τὸν ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον 1203. 26. 1266. 17.

ἐμβατεύειν] ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν. violentam possessionem nauis capiebant 894. 7. ἐμβεβατευκέναι εἰς τὴν οἰκίαν 1085. 24. 1086. 19.

ἐμβιβάζειν εἰς λόγους 372. 13. εἰς τὴν ναῦν 1223 1.

ἐμβλέπειν in os intueri. οἷς ἅπαντῶντας ἐμβλέπειν 363. 4. εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν 913. 4.

ἐμβροντᾶν. ἐμβεβροντῆσθαι attonitus, stupore et coecitate mentis captus esse 413. 10.

ἐμβρόντητος] ἐμβρόντητε. stulte, furiose tu, qui es 308. 4.

ἐμμένειν τοῖς τόποις ἐλάχιστον χρόνον 165. 1. ἐμμ. τούτοις εἶναι ἐπάναγκες 897. 5. τοῖς ὑφ' ἑτέρων ὡρισμένοις δικαίοις 972. 18. ἐμμεῖναι ἀναγκασθεὶς τῇ δικαίᾳ διὰ τὴν ἑαυτοῦ πρόκλησιν 1011. 20. ταῖς ὁμολογίαις 1022. 3. ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβολῇ.

vt is,

vt is, qui literas exarare coeperit in proposito recta suadendi perseueret 1463. 15.

ἔμμετρος] τὰς ἐμμέτρους καὶ τὰς τῶν ἀδομένων ποιητάς. tam epicorum atque elegiacorum, quam lyricorum auctores poetas carminum 1391. 17.

ἔμμηνος] ἔμμηνοι τοῖς ἐμπόροις εἰσὶν αἱ λήξεις τῶν δικῶν ἀπὸ τᾶ βοηδρομιῶνος μέχρι τᾶ μηνυχιῶνος. negotiatores intra mensem ab accepta iniuria querelas ad tribunal negotiatoribus consecratum deferre debent, et intra eundem temporis ambitum causae quoque inceptari et decidi, et haec iudicia sedent per totum semestre hibernum 900. 4. 966. 17.

ἐμμισθος] ὑμεῖς ἐστὲ σῶοι καὶ ἔμμισθοι 242. 9.

ἐμπαιδοτροφεῖν] ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφέμενοι τᾷ Ἀρχιάδα ἐστίᾳ. e re familiari Arch. quaestum facientes, vnde et ipsi laute viuant, et liberos educent 1087. 22.

ἐμπειρία] ἐμπειρίαν τινὰ τᾶ πολέμα κτᾶσθαι 17. 11. εἰ δ' ἔν ἐστι καὶ παρ' ἐμοί τις ἐμπ. τοιαύτη 318. 13. ἐμπειρίαν ἑκατέρα τουτων φιλοσοφίας παραδιδόσης 1413. 19. τὴν ἐκ τῶν πραγμάτων γιγνομένην ἐμπ. σφαλερὰν ἔσαν 1414. 4. αἱ γὰρ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι τᾶτ' ἐμπειροῦσι. [scil. τὸ νοῦν ἔχειν] 1452. 18.

ἔμπειρος] ἀνὴρ οἷος ἔμπειρος πολέμα 23. 7. πολλῷ πρὸς τὰ λοιπὰ τῆς πάσης πολιτείας ἐστεσθ' ἐμπειρότεροι 286. 7.

ἐμπείρως] παιδία ἐπισαμένη τρέφειν καὶ παιδεύειν ἐμπείρως 1351. 7.

ἐμπιπλέναι] τὴν ἀναιδῆ αὐτᾶ γνώμην ἐνέπλησεν 543. 24. ἀπείπον καὶ ἐνεπλήσθησαν ταῦτα ποιοῦντες 1265. 13.

ἐμπιπράναι] μοναὺς τὴν οἰκίαν ἐμπρήσας 845. 19.

ἐμπίπτειν] εἰς λοιδορίαν 73. 17. ἐπειδάν τι τῶν πρὸς φίλιππον ἐμπέσῃ. si qua rerum ad Philippum perti-

pertinentium mentio incidat 146. 1. ἐμπέπτωκα εἰς λόγους, ὃς αὐτίκα μάλα ἀρμόσει λέγειν 240. 1. 244 pen. 312. 20. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπέσῃ 365. 15. νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν ἑλλάδα 424. 3. ἐμπέσῃ τοιοῦτός τις ὑμῖν λογισμὸς 557. 1. εἰς τὸ δεσμωτήριον 788. 17. et 24. ἐπὶ πονηρίᾳ καὶ τοῖς αἰσχίστοις ἐμπεπτωκότες εἰς τὸ οἴκημα 789. 15. ἐμπεσὼν εἰς ἀλλότρια δόξεις, ὡς ἀ προσήκουσιν οὕτω χρῆσθαι 1004. vlt. ἐμπεσεῖται τὸ ὕδωρ εἰς τὸ ἡμέτερον χωρίον 1273. 8.

ἐμπλεῖν] ὁ ἐμπλέων est agens in rebus, (factor, commissarius) quem negotiatores, proficisci ipsi, et domo abesse non valentes, loco sui mittunt, in naue merces suas vehente, vt curam earum mercium pervehendarum et diuendendarum, aerisque redigendi habeat. τοῦ παρ' ἡμῶν [scil. πεμφθέντος] ἐμπλέοντος 884. 11.

ἐμποδίζειν] νόμους τιθέναι τὴν πόλιν αὐτὴν ἐμποδίζοντας, velut laqueis, aut pedicis constringentes, et pessumdantes 730. 13.

ἐμπόδισμά τι ἦν τοῦτο Φιλίππῳ, καὶ δυσχερὲς. obstaculum erat, et id quidem tractatu atque amolitu difficile 30. 17.

ἐμποδὼν οὐδὲν ἐποιήσατο τῷ τοιούτῳ λόγῳ 548. 22.

ἐμποιεῖν] χρόνους ἐμποιῆτε τοῖς πράγμασι 129. 14. 651. 26. 944. 9. 1432. 25. διατριβὰς 1158. 8. αἱ ἐμπειρίαι καὶ τὸ πολλὰ ἑωρακέναι ἐμποιοῦσι τὸ νοῦν ἔχειν 1452. 18. ἐμποιεῖν τινι λήθην ἢ συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων 342. 10.

ἐμπορεία] οἱ δὲ ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορείαις. eadem naue, qua merces, vehebantur, et intererant exportationi et importationi mercium 1285. 9.

ἐμπορεύεσθαι] ἐπὶ τῇ προφάσει τοῦ ἐμπ. συκοφαντοῦντας 893. 7.

ἐμπορία] αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις ἐκ ἀπὸ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἀπὸ τῶν δανειζόντων εἰσὶν 922. 10. ἐφ' ἑτέρᾳ ἐμπορίᾳ ἀποδημῶν 1236. 23.

ἐμπορικός] ἐμπορικαὶ δίκαι lites inter mercatores Athenis intra mensem finiebantur. ἐμπορικαὶ δίκαι ἦσαν ὥσπερ νῦν ἀκριβεῖς αἱ κατὰ μῆνα ποιοῦσαι μηδὲν δεῖσθαι συμβόλων τὸν τοσοῦτον ἀπέχοντας 79. 23. ἐμπορικοὶ νόμοι. ius negotiatoribus constitutum 924. 10. ἐμπορικὰ χρήματα 940. 20. pecuniae insumendae mercibus coemendis, et vbi per mare alio peruectae fuerint, diuendendis. ἐμπορικὴν δίκην καταδικάσασθαι. effecisse, vt aliquis in causa mercatoria condemnaretur 571. 21.

ἐμπόριον] ἐμπορίων κεκλεισμένων. portubus clausis 22. pen. 422. 26. πρὸς τοῖς τῶν ἐμπορίων κέμασι 49. 9. ἐπιδανείζεσθαι ἐν τῷ ἐμπορίῳ 922. 4. ἐν ἐμπορίῳ καὶ χρήμασιν ἐργαζόμενος ἄνθρωπος 957. 27. οἱ ἐπιμεληταὶ τοῦ ἐμπορίου das Handelsgerichte, arbitri bursae, vel causarum mercatilium iudices 1324. 18.

ἔμποροι] οἱ τῆς παρ' ὑμῖν πολιτείας ἔμποροι 164. 3.

ἐμπῦσα] ἣν ἐμπῦσαν πάντες ἴσασι καλοῦντες, διὰ τὸ πάντα ποιεῖν καὶ πάσχειν 270. 25.

ἔμπροσθεν] τοὺς ὀρθῶς τῷ πολίτῃ χρησομένους ἃ δεῖ ἀκολουθεῖν τοῖς πράγμασιν, ἀλλ' αὐτοὺς ἔμπροσθεν εἶναι τῶν πραγμάτων 51. 15. τὰς αἰτίας τὰς τῶν ἠδικηκότων ἔμπροσθεν εἶναι τοῦ δικαίου potiores esse iure 1297. 26.

ἔμπυος exulceratus, suppuratus 1260. 26.

ἐμφανὴς] ἐμφανεῖς ἐδέπω καὶ τήμερον ἐνίσχε τὰς συνθήκας 898. 4 ἐμφανῆ κατασῆσαι τὰ χρήματα 1239. 5. ἐξ ἐμφανῶν κατασάσεως 1251. 3. τὰ ἐνέχυρα καθίσησιν ἐς ἐμφανὲς 1283. 26. ἐμφανῆ καὶ ἀνέπαφα παράσχῃς 1294. 8. 15. et pen.

ἐμφανίζειν] ἢν ἡ τύχη καὶ τὸ δαιμόνιον ἀλυσιτελῆ μὲν φίλον, συμφέροντα δὲ ἐχθρὸν ἐμφανίζει 188. 13.

τὸ πιςὸν 600. 9. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιςα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισε (deus puta) 1405. 11.

ἐμφανῶς συνῆν ὁπότε βουληθείη πανταχοῦ 1356. 1.

ἐμφράττειν τὸ ςόμα 406. 5.

ἔμφρουρος. insessus praesidio militari. πόλεις ἑλληνίδας ἐμφρούρους ἐποίει 289. 10.

ἔμφυτος] ἀλλ' οὐκ ἦν ταῦτα ἀθηναίοις πάτρια, οὔτ' ἀνεκτὰ, οὔτ' ἔμφυτα 295. 25. τὴν ἔμφυτον τοῦ ζῆν ὑπερεῖδον ἐπιθυμίαν 1389. 4.

ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἂν spectasset ex iis subselliis, quae mercede binorum obolorum conducuntur 234. 24.

ἐν pro διὰ *propter*. ἐν οὐδενὶ τῶν παρ' ἐμοῦ εὑρήσετο γεγονυῖαν τῇ πόλει 308. 7. pro διὰ cum genitiuo *per*. τοῖς ἐν αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐλεγχομένοις 1328. 24. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι λυκοῦργον ἐκρίνατο 1475. vlt. pro ἐκ. ὡς οὐ μεμαθηκότες καὶ ἐν τοῖς ἐν ἀρχῇ εἰρημένοις. pro ἐκ τῶν — εἰρημένων 1098. 18. pro ἐπὶ. ἥκιςα ἐν οἷς ἀκηκόατε ἄξιός ἐςι μισεῖσθαι 615. 1. pro κατὰ. ἔν γε τοῖς παρ' ὑμῖν νόμοις ἐξέςαι. id est κατὰ τοὺς π. ὑ. νόμους 505. 20. pro παρὰ, vel ἐγγὺς. τὴν ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχίαν 172. 22. ἡ μεγάλη πρὸς λακεδαιμονίους μάχη ἐγίνετο ἐν Κορίνθῳ 472. 24. ἐν cum genitiuo. τὸ χωρίον τὸ ἐν γειτόνων μοι τοῦτο 1249. 19. redundat ante v. κοσμεῖν. λόγους ἐπιταφίους, ἐν οἷς κοσμεῖτε τὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἔργα 499. vlt. τὰ ἐν αὐτοῖς res vestrae ciuiles 35. 26. ἐν ταῖς μεταλλικαῖς [scil. δίκαις] δικάσεται 977. 16. ἐὰν μὴ ἐν νομοθέταις. nisi consciis, consentientibus et iubentibus Nomothetis 710. 18. ἐν οὐδενὶ τῶν μετρίων 283. 6. ἐν προκλήσει διαθήκας ἐμαρτυρεῖτε 1113. 5. ἐν ὑμῖν. coram vobis, in concione. in iudicio vestro 764. 15. 813. 10. ἐμοὶ ἐν χιλίαις [scil. δραχμαῖς] ἐςὶν ὁ κίνδυνος 701. 1. periclitor, ne mille drachmis mulcter.

Enallage 1) Caſuum. Datiuus pro Genitiuo. τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ pro τῶν ξένων αὐτῦ 15. 24. Nominatiuus abſolutus pro genitiuo. ἃ — ἔνια. pro ὧν ἔνια 1259. 18. Accuſatiuus abſolutus, vel conſequentiae, pro genitiuo. ὡς ἅπαντα Φίλιππον ποιήσοντα 82. 11. 2. Numerorum. Singularis pro Plurali. vt p. 1148. 8. 1249. 26. 1459. 20. Pluralis pro Singulari. ὅπως ἡ βελὴ συναχθῶσι. pro συναχθῇ, aut οἱ βεβευταὶ συναχθῶσι 249. 20. παντὸς δὲ τῦ πόλε πλεόντων ἐν τάξει 569. 1. ὅ, τι γνοίησαν περὶ ἐμῦ τύτοις [pro τύτῳ] ἤθελον ἐμμένειν 1302. 21. ἐάν τις τὰ τῶν συκοφαντέντων ποιῇ, ἐνδειξιν κατ' αὐτῶν [pro αὐτῦ] εἶναι 1325. 9. Generis. ταῦτ' ἔλεγεν ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλή, ἐξεληλυθὼς (pro ἐξεληλυθυῖα) quia oratio refertur ad rem ſignificatam, ſcil. ὁ ἄνθρωπος 552. 22. ἐγράφης τὴν τιμὴν αὐτῶν ὀφείλων, ὃ [pro ἥ, vel ὅση] ἀπετίσθη τῶν φιαλῶν 1203. 13. ἃ ὗτος κατασιτᾶται περὶ αὐτῆς, ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομ. 1310. 1. Modi. Indicatiui pro Infinitiuo. ὡς ἃ δεῖ θορυβᾶσθαι — ἔσαι γὰρ ἅπαντα καλῶς. pro ἔσεσθαι 237. 7. πολλῦ γε καὶ δεῖ (pro δεῖν, vel δέον) διώρισεν 631. 5. Infinitiui pro Indicatiuo. ἐφ' ᾧ ἐπιγεγράφθαι (pro ἐπιγέγραπται) 1107. 10. Optatiui pro Infinitiuo. δέοι, pro δεῖν 15. 22. et vice verſa. ἐπειδὴ φῆσαι πάντας τὰς δικαίας, pro ἐπειδὴ φήσαιεν πάντες εἰ δικαίαι 766. 1. Temporis praeſentis pro praeterito, aut imperfecto. καθυφῆκε καὶ — ἀπαλλάττεται pro ἀπηλλάττετο 1333. 3. et inuerſe. καὶ τότε καὶ νῦν ἤθελον. pro καὶ τότε ἤθελον, καὶ νῦν ἐθέλω 855. 22. Conſtructionis. ὡς ὁ βασιλεὺς ἐπιβεβευέναι αὐτοῖς, αὐτὸς δὲ περιορᾶν 181. 10.

ἐνάλλεσθαι 1259. 11. inſultare, conculcare alicui ventrem, calcibus obterere.

ἐναμίλλες] ἐναμίλλα conſentanea, nil concedentia τέτοις εὑρεθήσεται καὶ τὰ λοιπὰ 786. 27.

ἐναντίος νόμος [ſubaudi ἑτέρῳ τινὶ] 710. 14. τὴν ἐναντίαν ποτὲ ψῆφον ἔθεντο ἔτοι θηβαίοις περὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἀνδραποδισμῶ προτεθεῖσαν 361. 26.

ἐναντίως ἀκέειν animis infeſtis 450. 10.

ἐναποτιμᾶν] ἐναπετίμησεν αὐτῷ ἅπαντα. *Er* [*A*] *hat ihm* [*B*] *ſeinen Knecht überlaſſen, ſtatt der Bezahlung der geſamten Schuldfoderung, die B an A hatte, ihm den Knecht angerechnet ſtatt baaren Geldes* 1253. 9.

ἐναποχρῆσθαι τῇ τινος ῥᾳθυμίᾳ 218. 4.

ἐναργὴς καὶ σαφὴς 179. 8. ἀποδείξεις ἐναργεῖς καὶ φανεραὶ 326. 5. ὡς ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ ταλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι 425. 11. ἐναργὴς τοῖς ὀρῶσιν ἡ ὕβρις φαίνεται 538. 5. σαφὲς καὶ ἐναργὲς παράδειγμα 797. 24. ἐναργέστατόν ἐστι τῆς σῆς ἀρετῆς σημεῖον 1407. 9. παρὸν ἔτως ἐναργὲς ἰδεῖν 1435. 8.

ἐναργῶς ἐξελέγχεσθαι 552. 11.

ἔνδεια] τῷ δι' ἔνδειαν ἀνάγκη ποιεῖν τι αἰσχρὸν ἀπηλλαγμένοι 38. 6. ἐ λόγων ἐνδεία δοκεῖ μοι τὰ πράγματα φαύλως ἔχειν 151. 11. τὸν μηδὲν αἰσχρὸν ποιήσοντα δι' ἔνδειαν 312. 23. μετὰ πολλῆς ἐνδειας ἐτράφης 313. 10. ἵν', εἴ τις ἔνδεια γίγνοιτο, ἐκ τῶν παίδων τὰ ἐλλείποντα εἴη. vt ſi tantum, quantum neceſſe eſſet ad ſatisfaciendum creditoribus, e rebus venditis non rediret, defectus e venditione mancipiorum ſuppleretur 895. 22. τόνδε μὲν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἐνδείαις ὁρᾶν 957. 17. εἴ τι δι' ἔνδειαν εἶδε ποιήσας, ὧν ἐ χρῆ 1118. 2. τῆς ἐσχάτης ἐνδείας αἴτιος 1118. 23. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς δι' εὐπορίαν πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121. pen. τὴν ἔνδειαν, ὧν ἂν ἐκλείπητε, ἐχ εὑρήσετε τὸς ἀναπληρώσοντας 1466. 20.

ἔνδεγμα δαιμονίας τινὸς εὐνοίας 423. 23.

ἐνδεικνύειν vel ἐνδεικνύναι] τὴν ἔχθραν καὶ τὸ βέλεσθαι κωλύειν ἐνδεδεῖχθαι 33. 1. Verbum eſt forenſe, deferre, denunciare aliquem, in foro verſantem, quo accedere nefas ei ſit, propterea, quod aut hominem occiderit; aut, vt aerarius fiſco debens, infamia notatus fuerit. maieſtatis reum, aut perduellionis agere, ἐνέδειξεν ὡς πρεσβύτην 126. 11. ἐνδεικνύειν τὲς φεύγοντας 636. 10. et 14. ἐνδεικνύεις ἐμὲ καὶ ἐμβάλλεις εἰς τὸ δεσμωτήριον 1251. 10. (ergo carcer ſequebatur τὴν ἔνδειξιν) οἱ θεσμοθέται εἰσαγόντων τὲς ἐνδεχθέντας εἰς τὸ δικαστήριον 707. 4. In Medio, oſtendere, edere, proferre. ἐδὲν ἂν ἐνδείξαιτο ἐδὲ ποιήσειεν ἂν τοιῦτον, ὑφ' ἃ πεισθέντες ὑμεῖς 67. 19. ἐνδείκνυσθαι εὔνοιαν τῇ πατρίδι 87. 27. πάντα τρόπον τὴν δυσμένειαν ἐνδεικνύμεθα αὐτοῖς 61. pen. ἐνδείκνυσθαι τὴν ἰδίαν δύναμιν καὶ βίαν κρείττω τῶν νόμων ἔσαν 535. pen. τῷ σώματι (laboribus corpore tolerandis) τὴν εὔνοιαν, ἃ χρήμασιν, ἐνεδείξατο 561. 25, ſeſe iactare, venditare, oſtentare, ſtudium ſuum alteri inſeruiendi, ei velut oggerere et ambitioſe venditare. ἵν' ἐνδείξηται ἅπασι τοῖς ἕλλησι 78. 8. ἐνδεικνύμενοι τοῖς πρέσβεσι τοῖς παρὰ Φιλίππε παρῦσι 357. 21. ἐνδεικνυμένοι [ſubaudi ἐκείνῳ] καὶ ὑπερκολακεύοντες 391. 19. 579. 5. 725. 11.

ἐνδεῖν] μᾶλλον δ' ἅπαντος ἐνδεῖ πόρε 14. 23.

ἔνδειξις denunciatio ſcripta, et perſecutio in iure rei verſantis in foro praeter fas, vt proditoris patriae, homicidae, aerarii facti, nomine adhuc in tabulis publicis pendente 504. 24. ἔνδειξιν δέδωκεν ὁ νόμος facultatem apud magiſtratus denunciandi, vel indicandi 636. 25. 1322. 6. ταῦτα γράψας εἰς τὴν ἔνδειξιν ἔδωκέ μοι ὁ πατὴρ 1323. 7. vbi eſt formula huiusmodi actionis, literis conſignata. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντέντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν illos

illos licere perſequi per actionem ἔνδειξιν dictam, et in carcerem abducere, vel actionem ἀπαγωγῆς contra eos capeſſere 1325. 9. ὡς ὑδὲ τούτων ἐνδείξεις εἰσὶν, ὅσοι μὴ ἐν ἀκροπόλει γεγραμμένοι 1337. 24. ἔνδειξιν κατ' αὐτῦ εἶναι, καθάπερ ἐάν τις ὀφείλων τῷ δημοσίῳ ἡλιάζηται 716. 15. Eiusmodi actio eſt illa in Theocrinem à p. 1321. in ſeqq.

οἱ ἕνδεκα Vndecimuiri rerum capitalium. οἱ ἕνδεκα τὺς τοιχωρύχους καὶ τὺς κλέπτας καὶ τὺς ἄλλους κακούργους εἰσάγουσι 940. 8. τοῖς ἕνδεκα γράψας ἀκολουθῆν μεθ' ἑαυτῦ 608. 13. 720. 24. 726. 8. δησάντων αὐτὸν οἱ ἕνδεκα 733. 12. intererant, ſi quis de crimine publico torqueretur 1254. 2.

ἐνδεκάζειν feſtos, laetos dies agitare. vel compotare. ἐνδεκάζοντας τοῖς αὐτοῖς τούτοις, καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας 1335. 7.

ἐνδεχομένως, qua pote, qua licet, pro ratione temporum. ἐνδ. βουλεύεσθαι 283. 5.

ἐνδεῶς] ὃς ἐτιμωρησάμην ἐνδεέστερον, ἢ προσῆκεν 162. 3.

ἐνδιατρίβειν commorari. ἐνδιέτριψεν αὐτόθι 893. pen. moras nectere, ceſſator eſſe in nomine diluendo. ἐνδιέτριβε, καὶ ὑδὲν [ſcil. τῶν ὡμολογημένων] ἐποίει 1172. vlt.

ἐνδιδόναι] ἂν ἐνδῷ καιρὸς patiatur, permittat 45. 7. Κλειτάρχῳ ἐνέδωκεν αὐτὸν tradidit, permiſit 128. 6. ἐνδιδόναι προφάσεις, cauſas, praetextus praebere, ſuppeditare 280. 19. ὑδὲ τὴν ὑποψίαν ἐνδιδὺς τοῖς ἄλλοις 1407. 2. μὴ συγχωρεῖν ἐνδόντα τῇ τῶν πλειόνων γνώμῃ 1444. 2.

ἔνδον] domi, vel in arca numaria, vel in peretrali virginali, vel in horreo, apotheca. vniuerſe, quicquid clauſum, obſeratum, cuſtodia tenetur. *unt. Beſchluſs.* ἀργυρίῳ ἔνδον ὠγδοήκοντα μνᾶς 816. 25. τῖτος ἔνδον ἀποκείμενος 1040. 26. καταξήσας τινὰς

Φυλάττειν ἔνδον. (fort. *τὰ ἔνδον*) 1040. 27. *τῆς ἀδελφῆς ἔτι ἔνδον ὔσης τότε, καὶ παιδὸς ὔτης κόρης.* adhuc in domo paterna verſante, quippe quae adhuc puella eſſet innubilis 540. 4.

ἐνδόξως] *ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλεύσασθε ἐμοὶ πασθέντες* 246. 25.

ἐνεγκεῖν χορηγὸν edere, nuncupare aliquem, vt choregatum capeſſat, veluti qui videatur ei gerendo idoneus. *vorſchlagen* 496. 19. et 21. *ἐνεγκεῖν ζημίαν ἀπροσδόκητον ἐ δύνασθαι* 796. 11. *ὅταν τῶν ἑαυτῶν τις ἁμάρτῃ τι, βραχεῖαν τὴν βλάβην ἤνεγκεν.* [id eſt *προσήνεγκεν*] ſolet afferre 801. 18. *τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἁμαρτήματα οὐκ εἰς τὸ πλῆθος, εἰς δ' αὐτὰς ἤνεγκε τὰς βλάβας.* nocent, incommodant 801. 17. v. *φέρειν.*

ἐνίδρα] *λακεδαιμόνιοι αἰσθόμενοι τὴν ἐνίδραν* 365. 12. *ἦν δὲ ταῦτα ἐνίδρα μετὰ χλευασίας* 705. 2.

ἐνεδρεύειν] *εἰ μὴ τῷ χρόνῳ τότε ἐνηδρεύθημεν* 836. 12. *ἐνεδρεύσασα τὸν πατέρα μου* 1011. 3.

ἐνεῖναι] pro *συνεῖναι*, vel *παρεῖναι* praeſto eſſe. *οὐ γὰρ δὴ τριήρεις γε πλείους ἐρᾷ ἐνεῖναι, ἢ ἡμῶν, ἐνοῦσαι* 69. 1. ſi locus bene habet. *εἰς ἐκ τῶν ἐόντων μετριώτατα χρήσεσθαι.* quam fieri per rerum praeſentium naturam et rationem poteſt prudentiſſime atque modeſtiſſime 312. 20. *ἐ νῦν, ἐόντων* [ſcil. *ἐν τῷ γεγραμμένῳ*, cum ſemel proſilent in libello ſcripta] *ἀναισχυντεῖν* 1113. 6.

ἕνεκά γε τῶν ψηφισμάτων. ſi per aliud nihil, quam per decreta, ſtaret. ſi ſumma rei verſaretur in hoc, (neque aliud quidquam praeterea requireretur, quam) vt eſſent decreta ſcripta 32. 16. *ἕνεκά γε τοῦ μηδὲν ἡμᾶς αὐτὸς ἐθέλειν ποιεῖν* 130. 14. *μέγαν εὐθέως τὸν λέγοντα καὶ ἀθάνατον ἕνεκ' ἀσφαλείας* 144. 25. poſſit immortalis eſſe, ſi nihil aliud mortem inferret, quam vis externa, a qua ſecuri ſunt eiusmodi conſiliorum

rum auctores, gratia populari vallati. *εἰ πάνυ χρηστός ἐστιν, ὡς ἐμοῦ γε ἕνεκα ἔστω.* etiamsi vir honestissimus sit, (et esto, per me quidem *licet*) *er mag es auch meinetwegen immer hin seyn, ich will nichts darwider einzuwenden haben* 461. 11. *ἐμοὶ μὲν ὁ τοιοῦτος ἕνεκ' ἀναιδείας πᾶν ἂν ἑτοίμως ἔργον ποιῆσαι* 721. 15. si nihil aliud obstet, neque intercedat, tanta est impudentia, vt per eam nihil non patrare ausurus sit. Ita Herodotus, 20. 54. *wenn es lediglich auf den Wächter ankömmt.* vbi interpres male reddidit.

ἐνεξαπατᾶν] *τὴν σὴν φύσιν ἐ πρὸς ἡδονὴν ἐνεξαπατηθῆναι καλήν* 1411. 10.

ἐνεπισκήπτεσθαι, δημευθέντων τῶν Λυτιέχη, ἐν τῇ ἐκείνε οὐσίᾳ ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. libello magistratibus exhibendo testatum facere, sibi deberi aes quoddam in bonis A. publicatis. 1197. pen. 1198. 5. et 15.

ἐνεργάζεσθαι] *ἐνεργαζόμενοι καὶ ἐμπαιδοτροφέμενοι τῇ Ἀρχιάδε οὐσίᾳ.* exercendis Archiadae fundis et pecuniis rem suam amplificantes 1087. 22. *ἐνεργάζονται δὲς τοῖς πολίταις* 1396. 22. creant, iniiciunt. *ἐνεργάζεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις μοχθηρὰς συνηθείας* 1402. 13.

ἐνεργὸς opponitur *τῷ ἀργῷ*, aes, quod foenore exercetur, ei, quod iners in arca iacet. *τά τ' ἐνεργὰ αὐτῶν καὶ ὅσα ἀργά* 815. 15. 816. 14. *ὅπως ἐνεργοὶ ὦσιν.* quo haberent vnde possent quaestum facere, negotiationem exercere, haberent quod agerent. *damit sie was anfangen, entrepreniren könnten* 925. 8. v. *ἔργον. ἐργάζεσθαι. Φιλεργία. τὸ δάνειον κομισάμενος ἐν Ῥόδῳ, πάλιν ἐνεργὸν* (scil. *αὐτὸ*) *ποιεῖν εἰς τὴν Αἴγυπτον* 1291. vlt. *wieder aufs neue anlegen, damit wuchern.*

ἐνευδαιμονεῖν] *ἐνευδαιμονῆσαι χρήσιμον πρὸς ἀρετὴν* 1411. 11.

ἐνευδοκιμεῖν] ὅτῳ τὰ τῶν ἀθηναίων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο 294. 13.

ἐνέχεσθαι teneri culpa, vel legis edicto, poenae obnoxius esse, ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω 1069. 9. 632. 2. ἐὰν πένης δι' ἔνδειαν ἁμάρτῃ τι, τοῖς ἐσχάτοις ἐπιτιμίοις ἐνέξεται 1231. 15.

ἐνεχυράζειν arrham ab aliquo capere, exigere, sumere, aufferre pignus. *pfänden* 518. 1. διάκονον ancillam pro arrha solutionis abigere secum 762. 4. ἐνεχυράσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Θεοφήμε 1163. 16.

ἐνεχυρασίαν μὲ ποιήσασθαι supellectilem meam domesticam e domo mea efferre, et pro arrha tantisper tenere, donec — 1162. 11.

ἐνέχυρον ἔχων τῆς ἑαυτῦ σωτηρίας τὸ πρὸς χάριν ὑμῖν λέγειν 106. pen. ἐνέχυρα (in plural.) pro ἐνέχυρον in singul. 1031. 8. ἐνέχυρα ἔφην λήψεσθαι 1150. 15. ἵνα ἐνέχυρόν τι λάβοιμι τῶν σκευῶν 1150. 20. τὰ μὲν αὐτῶν κεῖται ἐνέχυρα oppignerata sunt 1155. 23. ἐνέχυρα πολλὰ ἐμοὶ εἰ λάβοιεν 1161. 25. τὰ ἐνέχυρα ἐμοὶ ἀπολαβεῖν 1161. 27. ὅτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, (*auf Pfand*) ὅτε μετὰ μαρτύρων ἐδωκεν 1185. 12. οἰκέται ἦσαν αὐτῷ, οἱ τὰ ἐνέχυρα τῶν δανεισμάτων παρελάμβανον 1200. 2.

ἐνθένδε illinc, his viis et artibus. ἐνθένδε μέγαν γεγενημένον 19. 1.

ἔνθρυπτα 314. 1.

ἐνθυμεῖσθαι] μήτ' ἐνθυμεῖται, μήτε λογίζεται 52. 17.

ἐνιαύσιος vnius anni puer. εἰ γὰρ κατελείφθην ἐνιαύσιος 833. 17.

ἐνιαυτὸς] ἐξ ὅου δι' ἐνιαυτῦ toto anno, *Jahr aus, Jahr ein*, ὑλαγωγῦσι 1041. 2. οἱ δεδανεικότες ἦλθον ἐπὶ τὸν τόκον, ἐπειδὴ ὁ ἐνιαυτὸς ἐξῆλθεν 1225. 15. ergo non solum mense quoque finito, sed etiam anno circumacto foenora dependebantur. ἅπαξ τῦ ἐνιαυτῦ ἑκάστου ἀνοίγεται τὸ ἱερόν 1371. 6.

ἐνίστασθαι] instituere. ἐδὲν τῶν πραγμάτων ἐξ ἀρχῆς ἐνεστήσασθε, ἐδὲ κατεσκευάσασθε ὀρθῶς 137. 2. ὁ τοῦτον τὸν ἀγῶνα ἐνστησάμενος 227, 3. ὁ τότε ἐνστὰς πόλεμος *instans* 255. 9. 1466. 21. ἐνεστηκυιῶν αὐτοῖς τῶν δικῶν 896. pen. ὡς ἐ καλὰ καὶ τῆς πέλεως ἄξια πράγματα ἐνεστησάμην 292, 26. ἐὰν δ' ἐνστῇ τι. si quid obstet. (de impedimentis, in quae torrens incurrit.) 1274, 20.

ἐνισχυρίζεσθαι, vrgere aliquod argumentum grauiter, eoque niti et fidere. ἐ μόνον τοῦτῳ, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἐνισχυριζόμεθα 1082, 26.

ἐνναέτης incola. ἐνναέται χώρης 86. 23.

ἔνιες γίγνεται (*er gieng in sich*) animum aduertebat 876. 13.

ἐνοίκιον locar, merces incolatus in aliqua domo. διὰ τί σου ἐδέποτέ μοι ἔλαχες δίκην ἐνοικίε τῆς οἰκίας. cur nunquam in me instituisti actionem non soluti locaris pro incolatu eius domus, quam me ais incolere abs te conductam 1179, 23.

ἐνορᾶν 401, 18.

ἔνορκος παρακαταθήκη depositum alicuius fidei demandatum, cum iureiurando dicto, de sancte seruando et fideliter reddendo commisso, vbi repoſcatur 773, 5.

ἔνος vocabulum obsoletum, et paene rituale, pro παλαιὸς, τὰς ἔνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ἐκέσας ὑπεξιέναι 775, 25. ὃς ἂν μὴ πρὸ τῆς ἔνης καὶ νέας ἐπὶ τὸ χῶμα τὴν ναῦν περιορμίσῃ 1229, 7. ante diem postremum mensis.

ἐνοφείλεσθαι] ἐν τῇ ἐσίᾳ τῇ ἐκείνε ἐνοφειλόμενον αὐτῷ τοῦτο τὸ ἀργύριον. *Sein Geld stünde auf dem Guthe, das Guth wäre ihm dafür verpfändet, er habe dran zu fodern.* 1197. pen. ἐνοφειλομένε αὐτῷ [scil. τᾶ χωρίᾳ] ἀργυρίε 1249, 23. *als wenn eine Schuld drauf hafftete.*

ἐνοχ-

ἐνοχλεῖν] ὃ δὲ πᾶσιν, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ἐνοχλεῖ 226. 24. νῦν δὲ ὅ, τι ἂν μὴ καθ' ἡμέραν ἐνοχλῇ καὶ παρὸν λυπῇ, παροράτε 398. 7. ἵνα μὴ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τούτων 139. 4. ἠνώχλησε τὰς χορευτὰς ἀφεθῆναι τῆς χορείας 519. 15. quomodo ſuis vexationibus efficere ſtuduerit, vt ſaltatores, taedio victi, ſaltandi munus omitterent, aut defugerent. ἐχὶ τῶν ἐνοχλέντων ὑμᾶς 622. 12.

ἔνοχος] ἔνοχοι δεσμῷ γεγόνασι 1229. 11. ἔνοχος ταῖς ἀρχαῖς 404. 4. ζημίαις 796. vlt.

ἐνταῦθα τῆς πολιτείας hac in parte reip. 245. pen.

ἐντείνειν] ἐνέτειναν ἡμῖν πληγάς. verbera nobis intentarunt, comminati ſunt 1258. 1.

ἐντελὴς] τρυφῶντας ὑπὸ μισθῷ πολλῷ καὶ ἐντελοῦς 1217. 25.

ἐντελόμισθος, qui mercedem fert integram, nil decurtatam. ἑτέρους ναύτας ἐντελομίσθους προσέλαβεν. 1212. 12.

ἐντελῶς] ἐντελέσατα abundantiſſime 219. 20.

ἐντιθέναι] ἔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν, ἔτ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ 37. 26. 1460. 3. τούτοις βελτίω τινὰ νῦν καὶ φρένας ἐνθείητε 332. 20. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων 840. 10. ἐντιθεὶς ἐμὲ εἰς τὰ τούτων γόνατα 840. 19. ἐντίθεσθαι εἰς πλοῖον χρήματα, Waaren an Bord bringen laſſen, das Schiff befrachten laſſen 885. 16. 968. 4. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον. ſibi ſua manu ingerente in ſinum, et ibi abſcondente 1156. 26.

ἐντιμᾶν] τούτῳ ἐν ταῖς τεσσαράκοντα μναῖς ἐντιμᾶτο τὰ χρυσία καὶ τὰ ἱμάτια τῶν χιλίων 1036. 12. cui 40. minae in dotem promiſſae fuiſſent, 30. in numis praeſentibus accepiſſet, decem reliquae autem in veſtem et mundum muliebrem eſſent imputatae.

ἔντιμος] ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. in ziemlich hohen Preiſe 1285. 18.

ἐντὸς]

ἐντὸς] ὃ μέντοι ἐντὸς ὢν εἰπεῖν. ista dixisse, cum secum non esset, h. e. mente peregrinante velut extra corpus, et aliis in rebus, non in re praesente, versante 913. 18. nos quoque vsurpamus *nicht wohl derheime seyn*, pro nugari, aliena garrire, delirare 917. 18. ἐντὸς ἀνεψιότητος. citra consanguinitatem, qui a peremto propiores in consanguinitate sunt, quam consobrini 1068. vlt. ἐντὸς τῶν μέτρων ἐπικατατέμνειν. 977. 7. *einem in seine Schacht kommen, oder einhauen.* perrumpere in alienum cuniculum in metallifodinis.

ἐντριβὴς in aliqua re vsu longo exercitatus. ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς 418. 23.

ἐντυγχάνειν] ὃ μέλλοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐντεύξεσθαι 363. 1. αὐτὸς δ' ἰδίᾳ πάντα τὸν χρόνον ἐντυγχάνων ἠσθιεῖν ἐπαύσατο Φιλίππῳ 396. 8. congrediens cum Ph. ἀφθόνως τούτοις ἐντύχωσι, quid est? 1424. 20.

ἐξαγγέλλειν per nuntios, vel literas prodere, significare. εἰσὶ γάρ, εἰσὶν οἱ πάντ' αὐτῷ ἐξαγγέλλοντες παρ' ἡμῶν, πλείους τῶ δέοντος 45. 3.

ἐξάγειν] ἔτε γὰρ ἐξήγετο τῶν ἐκ τῆς χώρας γιγνομένων ὠδὲν 276. 5. ἐνθένδε ἐξήγαγον αὐτοὺς ἄκοντας hinc (ex Vrbe) coegi eos quamquam inuitos proficisci, et velut expuli, vel extraxi 389. 23. de scena deducere saltatorem, vel magistrum chori 533. pen. 534. 3. ἐξαγαγὼν ἐκ τῆς οἰκίας ταὐδρεάποδα 845. 17. ἐξάγειν ἐκ γῆς. aliquem e praedio, in quod velut suum immigrare vult, educere et vi eum a possessione arcere 865. 6. 887. 1. ἐξῆγεν ἡμᾶς, *er hat uns hinaus gewiesen*, φάσκων αὐτῷ εἶναι, aiens illa bona sua esse 1090. 10. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. iniicit manum pueris Athenis alio clam et furtim ablegandis 895. 10. 896. 19. ἀτελῆ τὸν σῖτον ἐξάγειν 917. 26. ἀπειπὼν καὶ κωλύσας τοὺς ὑπηλάτας μὴ ἐξά-

ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen. 1041. 17. ἐξάγειν τὸ ὕδωρ πάλιν εἰς τὴν ὁδὸν 1276. 13. et 17. ἐξαγαγὼν ἔξω τὴν αἰμασιάν. eo, quod maceriam vlterius, quam olim fuerat, in viam publicam produxit 1278. 3. hoc significatu dixit Thucydides p. 61. 88. μείζων ὁ περίβολος πανταχῆ ἐξήχθη τῆς πόλεως. ἐξάγεσθαι ab impetu, seu mentis, seu orationis, siue suae, siue alienae, efferri, extra se rapi, ad inconsulte, suamque in fraudem, seu loquendum, seu agendum impelli. καὶ γὰρ εἴ τι σιαπᾶν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ἐξάγομαι 411. 9. ἅ τις ἄφιω, τὸν λογισμὸν φθάσας, ἐξαχθῆ πράττειν 527. 18. ἀνασχόμενον τότε καὶ μηδὲν ἀνήκεσον ἐξαχθέντα πρᾶξαι 538. 22. 1458. 13.

ἐξάγισος] τὰς δὲ πονηροτάτας καὶ ἐξαγίσας ὀνομαζομένας. exsecrabiles, piaculares 798. 6.

ἐξαγωγὴ] τὴν ἀδελφὴν ἐπ' ἐξαγωγῇ πέπρακε. ea conditione, vt ex vrbe alio exportaretur, neque rursus illuc rediret 763. 13. 787. 8. ἐξαγωγὴν τοῦ σίτου veniam frumentum e portu exportandi, καὶ ἀτέλειαν, et quidem cum remissione vectigalis statuti, ἔλαβεν ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. eo praetextu, quoniam prae se ferret, id frumentum a se Athenas peruectum iri 917. 27. ἐξαγωγῆς γενομένης, cum nos de possessione hereditatis, quam adieramus, deducti essemus 1090. 23.

ἐξαιρεῖν excipere, excerpere, item eripere. ἐξεῖλεν ὑμῶν τὰ χωρία eripuit 658. vlt. ἐξεῖλες τὸ μέσον τούτων praeteristi, transmisisti, excepisti 631. 24. τούτοις ἐξελόντας τὰς ἀντιμοιρίας. seperare a massa hereditatis partes aequales aliis partibus inde iam auullis 946. pen. ἐξειλόμεθα κοινῇ τὴν οἰκίαν εἰς ἔκτισιν τῆς προικός, excepimus et seorsim posuimus domum, a reliqua herciscundae hereditatis massa separatam 1025. 1. ἐπεσκοποῦμεν, εἴ τι ἐξαιρεῦνται ποθὲν ἐκ τοῦ πλοίου 932. 26.

ἐπει-

ἐπειδὰν τάχιστα ἐξαιρεθῇ τὰ χρήματα, vt primum merces e naui exemtae, exoneratae essent 909. 17. ἐξελόμενοι ὅπως μὴ σῦλαι ὦσιν Ἀθηναίοις. nauibus exoneratis, mercibus in continente expositis 927. 4. ἐξαιρεῖσθαι τὸν σῖτον frumentum e nauibus expromere 1211. pen. τὸν γόμον ἐκεῖσε ἐξελόμενος 1283. 21. 1286. 1. εἰς ἐλευθερίαν ἐξελέσθαι πάντας ἀνθρώπους deinde vindicare 135. 6. ἐξείλετο ἄμμε ἐκ τῶν μεγάλων κινδύνων 256. 2. τὸ γνῶναι καὶ δοκιμάσαι τὸ βέλτιστον ὅδε ἂν ὑμῶν ἐξελέσθαι eripere δύναιτ' ἂν 711. vlt.

ἐξαίρετος] ὃδ' ἔστιν ἐξαίρετος ὥρα τις, ἣν διαλείπει 124. 4. ἐν ἅπασι τοῖς δράμασι τοῖς τραγικοῖς ἐξαίρετόν ἐστιν ὡς γέφας τι τοῖς τριταγωνισταῖς 418. 12. ἐξαίρετος φύλαξ τέτακται 505. 10. ἐξαίρετον αὐτῷ γέγραφε 681. 7. τὴν οἰκίαν καὶ τὲς παῖδας ἐξαιρέτες ἐποιησάμεθα, sequestrauimus, a reliqua hereditatis massa exemimus et seorsim posuimus 1012. 21. 1026. 13. εἰ δὲ ἃ θεοῖς ἐξαίρεθ' ὑπάρχει μόνοις, τούτων ἀξιώσετε τυγχάνειν 1487. 24.

ἐξαιτεῖν et ἐξαιτεῖσθαι deprecari, *losbitten*. precibus et gratia veniam, salutem alicuius impetrare. item deposcere ad supplicium, vel tormenta, reum, aut seruum. ἐξαιτήσοντας τινὰς τῶν φυγάδων 197. 6. 239. vlt. 848. 21. et 23. ἐξῄτουν αὐτὸν τὰς θεραπαίνας 981. 17. 1135. 11. 1151. 9. ἐφ' οἷς ἐξῃτεῖτο. ob quae a Macedonibus ad supplicium deposcebatur 1475. 14. ἐξαιτήσεται τούτοις αὐτόν. per hos liberos, aut per haec, istaec iactando ipse semet exorabit a vobis 546. 21. 563. 27. 793. 19. 331. vlt. 581. 16. 1187. 13.

ἐξαίτησις] τῆς ἐξαιτήσεως ἐπέσχον. destiti Aeschrionem ad tormenta deposcere 1200. pen. ἔδ' ἡ τῶν συγγενῶν, ἔδ' ἡ τῶν φίλων ἐξαίτησις (deprecatio) ὠφέλησεν αὐτόν 1385. 9.

ἐξακισ-

ἐξακισχίλιοι] ἐὰν μὴ ψηφισαμένων Ἀθηναίων τὴν ἄδειαν πρῶτον, μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων 715. 3.

ἐξαλείφειν] ἐξαλείψαι ὑμῶν ὃ δυνήσεται τὸ γνώσκειν τὰ δίκαια 976. 23. ὁ νόμος τὰς γονέας ποιεῖ κυρίους ἐ μόνον θέσθαι τέκνωμα (liberis) ἐξαρχῆς, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἐξαλεῖψαι, ἐὰν βέλωνται, καὶ ἀποκηρύξαι 1006. 21. ἐξήλειψαν ἐκ τῆ ὅρκε τὸ ψηφιεῖσθαι γνώμη τῇ δικαιοτάτη 1318. 24. ὑμεῖς ὃ ἔτι σκοπᾶσθε, εἰ χρὴ τέτον [scil. τὸν νόμον] ἐξαλεῖψαι 468. 1. ἐξαλήλιπται τὸ ἔφλημα 791. 12.

ἐξαμαρτάνειν idem, quod simplex ἁμ. 259. 4. et 17.

ἐξαναλίσκειν] ἐξανήλανται οἵ τε ἰδιῶται πάντες οἶκοι καὶ τὰ κοινὰ τῇ πόλει 174. 13. ἐξαννηλωμένα ἤδη τὰ παρ' ἐμοῦ ὁρῶντες funditus exhaustam cernentes rem meam familiarem 1213. 6.

ἐξανδραποδίζεσθαι] ἐξηνδραποδίσθη τῶν καταληφθεῖσα 1207. 18. τὰ μὴ ὑπακέοντα κατὰ κράτος λαβόντες καὶ ἐξανδραποδισάμενοι 239. 1.

ἐξανίστασθαι] μὴ περιορᾶν πόλεις ἀρχαίας ἐξανεχώσας 208. 21. ἐξαναστάντες μεταξὺ δειπνοῦντες 284. 13. ἐξαναστήσας cum iuſſiſſet ſurgere 1259. 3.

ἐξαπατᾶν idem quod ſimplex. ῥᾷδον ἀπάντων ἐστὶν ἑαυτὸν ἐξαπατῆσαι 33. vlt. τὶς ὁ τὴν πόλιν ἐξαπατῶν; ὄχ, ὁ μὴ λέγων ἃ φρονεῖ; 319. 26. ἐξηπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ 374. 18. eſt lex vobis, ἐάν τις, ὑποσχόμενός τι, τὸν δῆμον ἐξαπατήσῃ, κρίνειν, κἂν ἁλῶ, θανάτῳ ζημιᾶν 498. 4. ἅδενος ἄλλε μετέχοντες, ἢ τὲ ἐξαπατᾶσθαι 690. 17. ἐξαπαῖᾶν et παρακρεσθαι copulantur 725. 26. ἐξηπατημένοι ὑπὸ πολλῶν τῷ λόγῳ 1213. 9. φθόνον ἐξ ὧν ζῇς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾶς ἔλεον 577. 26.

ἐξαπάτη pro ἐξαπάτησις deceptio, illuſio. ἐξαπάτης ἕνεκα 487. 10. τὰς ἐπ' ἐξαπάτῃ νῦν ῥηθησομένας ὑπὸ τέτε λόγας 1116. 2.

ἐξαποστέλλειν πλοῖα 251. 5.

ἐξάπτειν] ἐξαψάμενος μονονὲ κώδωνας 797. 13.

ἐξαργυρίζειν] ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο φανερὰν οὐσίαν, ταύτην ἐξαργυρίσας 59. 5.

ἐξαρέσκειν] ἐὰν τοῖς κυρίοις ἢ δῶροις, ἢ δι' ἄλλης τινὸς ὁμιλίας, ἐξαρέσηται 1396. 26. ἐξαρέσασθαι πάντας satisfacere, mores suos approbare omnibus, ἔκ ἐστι δυνατὸν τοῖς αἰσχρόν τι πεποιηκόσιν 1397. 3.

ἐξαριθμεῖν dicitur debitor aes alienum diluens, et in mensa nummularii numis praesentibus refundens, auszahlen, oder aufzählen in barer Münze? ἐν τῇ ἀγορᾷ ταῦτα τὰ χρήματα ἐξηριθμησε 832. 4. 1238. 4.

ἐξαρκεῖν] prodesse, vel sufficere ad approbandam alicuius excusationem. οὐδὲ γὰρ ἐξαρκέσειε τοῖς ἀπολωλόσι τῶν συμμάχων, οὐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν, οὐδὲ ταῖς γυναιξὶν 373. 12. datum, in potestate positum esse 497. 14. ἐξαρκεῖ τοῦθ' ὑμῖν. prodestne hoc vobis 664. 10. satius, consultum esse, expedire. vel licere, datum vel oportunum esse. τότε περὶ αὐτῶν εἰπεῖν ἐξαρκέσει 817. 11. ἐξαρκῶν sufficiens 823. 24. ἔκ ἐξήρκεσεν ἂν εἰς ἕκτον ἔτος. non suffecisset in sextum annum 833. 21. αὐτὸς μὲν ἀσχολίαν ἄγειν, τὴν δὲ γυναῖκα ἐξαρκεῖν παρεῖσαν 1033. 11. καὶ ταῦτα ἔχθουσιν ἔκ ἐξήρκεσεν αὐτοῖς. non satis fuit illis istaec a me abstulisse 1155. 8. ἐξήρκει αὐτοῖς ταῦτα ἀδικουμένοις περιορᾶν placuit illis has pati iniurias inulto, iisque acquiescere et eas contemnere 1273. pen. ἐπεὶ πρός γε τοῦτον τὸν κατάπτυστον, βραχύς μοι καὶ σαφὴς ἐξήρκει λόγος. citat Schol. Herm. p. 128. 7.

ἐξαρνεῖσθαι] λίαν ἀναιδῶς μὴ λαβεῖν ἐξαρνούμενος 818. 24. ἔκ ἐξαρνῆνται τὸ συμβόλαιον μὴ γενέσθαι 709. 19.

ἔξαρνος] τοιούτους θεὶς νόμους, οὓς πάλιν αὐτὸς ἔξαρνος ἦν μὴ τεθεῖσθαι 570. 21. ἔξαρνος γίνεται [id est ἀρνεῖται] τὰς συνθήκας, ἃς ὤμοσε 677. 22. ἔξαρνος γίνεται περὶ τῶν ἄλλων τῶν γεγραμμένων ἐν ταῖς συνθήκαις 679. 20.

ἐξαρτᾶν] ἐξαρτᾶσθαι στρατόπεδον. sibi exercitum adiungere, et ponе se trahere, veluti filum ex se aptum, aut tanquam auis alas habet sibi appositas 123. pen.

ἔξαρχος καὶ προηγεμών choreae ductor, praesultor 313. 27.

ἐξαφαιρεῖν] πάντας ἀνθρώπους εἰς ἐλευθερίαν ἐξαφελέσθαι. vindicare 100. 8.

ἐξεγγυᾶν] ἐξεγγυηθέντα, illum, pro quo fideiussores spoponderunt 713. 1. ἐξηγγυημένοι datis pro se fideiussoribus dimissi 394. 9. μηδὲ τὸ λοιπὸν ἐξεγγυᾶν μηδένα 724 6. *Bürgschaft für niemanden leisten.*

ἐξεγγύησις citat Harpocr. ex orat. in Aristocratem, vel, vt Valesius correctum it, Timocratem. Sed in neutra legitur.

ἐξείλειν ἐκ τῆς ἐργασίας ex opere (metallico) vi expellere 976. vlt. 977. 1.

ἐξεῖναι] τὸ δεῖναι ὑμᾶς ἐξεῖναι ἀφείλετο citat Demetrius Phalereus p. 144. § 227. ex or. Leptinea.

ἐξεπεῖν] ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεῖπον 540. 9.

ἐξείργειν δίκης καὶ φόβῳ τὴν δίκην 555. 14. ἐκ τοῦ θεάτρου 572. 12. et 18.

ἐξελαύνειν τὸ ὁμολογούμενον γένος 1089. 1.

ἐξελέγχειν] μὴ ἂν ἐξελέγχητε ὡς κακῶς ἔχει τὰ Ἑλληνικά 188. 25. ἐξελέγχονται αἱ δυνάμεις ὑπ' αὐτῶν τῶν καιρῶν ὡς οὐδὲν εἶναί τε ἅσαι ποιεῖν 50. vlt. ταῦτα μὲν ἐξελέγχονται [scil. ψευδόμενοι] 92. 9 πάλαι πάντες ἦσαν ἐξελεγμένοι iam dudum e multis constiterat documentis, fidi illis non posse, et opes eorum esse contemnendas et nullius momenti 233. 3. ἵνα εἴη ἀκριβῶς ἐξελέγξαι με 1216. 19.

ἐξελευθερικὸς νόμος citat e Demosthene Iulius Pollux III. 81.

ἐξεπίστασθαι ἀκριβῶς 418. 10.

ἐξερᾶν effundere (aquam). ἐξέρα τὸ ὕδωρ 965. vlt. 993. 17.

ἐξερημῆν] ἵνα μὴ ἐξερημωθῇ ὁ οἶκος 1053. 15. πῶς ἔν ἀν μᾶλλον ἄνθρωποι ἐξερημώσειαν οἶκον, ἢ εἰ — 1076. 24. vbi docet, quibus rebus gens aliqua desoletur. οἶκος ἐξερημούμενος eine ausgeſtorbene Familie. 1073. 14.

ἐξέρχεσθαι] ἐξελθόντι δ' ἐκ παίδων, ἀκόλουθα τούτοις πράττειν 312. 24. τῶν ἀνδροφόνων τῶν ἐξεληλυθότων, qui ob caedem patratam e patria vltro emigrarunt 634. 12. ἐξῆλθον οἱ τῆς κρίσεως χρόνοι 501. 10. ἐξεληλύθεσαν οἱ χρόνοι 657. 15. praeterierant. ἀλλὰ καὶ ταῦτ' ἤδη ἐξελήλυθεν ἐκ τῆς πόλεως. deſierunt, exſtincta, obliterata, exſtirpata 688. 20. ἐν τῷ ἐξελθόντι ἐνιαυτῷ 900. 27. τῷ ἐξελθέντος μηνός. menſe proximo praeterito 978. 3. ἐξῆλθέ μοι ὁ χρόνος τῆς τριηραρχίας. elapſum eſt 1209. 18. 1210. 26. στρατείαν ἐκείνην ἐκ ἐξελθὼν 1353. 24. in illa caſtra non egreſſus.

ἐξετάζειν] τότ' ἀκριβῶς αὐτὰ ταῦτα πάντ' ἐξετασθήσεται. id eſt ἐξελεγχθήσεται 23. vlt. ἐγὼ γάρ ἐστι πικρῶς ἐξετάζειν, τί πέπρακται τοῖς ἄλλοις, ἂν μὴ παρ' ἡμῶν πρώτων ὑπάρξῃ τὰ δέοντα 26. 4. πρὸς πλεονεξίαν καὶ τὸ πάνθ' ὑφ' ἑαυτῷ ποιήσασθαι τὸν λογισμὸν ἐξετάζων 67. 16. δύναμις ἐξητασμένη (gemuſtert) καὶ παρεσκευασμένη 180. 3. ὑπὲρ τῶν πεπολιτευμένων, ἃ κατεψεύσω μου, ἐξετάσω 229. 2. καὶ λέγων καὶ γράφων ἐξηταζόμην τὰ δέοντα ὑπὲρ ὑμῶν. geſti me, bin ich befunden worden, oder habe mich finden laſſen, mich gewieſen 256. 4. ἐξὸν αὐτῷ μετὰ τῶν μηδὲν ἠδικηκότων ἐξετάζεσθαι 376. 9. ποιητὰς τὸν ζῶντας πρὸς τὸν ζῶντας ἐξετάζομεν 331. 1. οἷα σὺ τὰ πράγματα πεποίηκας, τοιαῦτα ἐξεταζόμενα φαίνεται 378. 1. τῶν ἐχθρῶν τῶν σῶν εἰς ἐξητάζετο [id eſt εὑρίσκετο] 434. 23. ἀδ' ὅλως ἐν ἀδενὶ τούτων ἐχθρὸν ἐξεταζόμενον 535. 24. ἐξετάζεσθαι παντα-χῇ ἐχρῆν τὸν φιλότιμον 566. 27. ἀδαμῇ τῶν συγχαι-

ρόντων τῷ δήμῳ ἐξητάσθη 579. 20. ἐξητάσθης ὑδενὸς τούτων κατήγορος 613. vlt. ἐξετάζομαι ἐν γραφαῖς δημοσίαις καὶ ἀγῶσι 701. 21. παρῆν καὶ ἐξητάζετο 795. 8. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τὰς χρησίμους ἐξετάζετε 918. 18. πρὸς τὸν ἄρχοντα — ὑδέπω καὶ τήμερον ἐξήτασαι. ad magistratum nunquam accessit, in eius foro se nunquam conspiciendum praebuit 980. 5. ἐξετάζεσθαι φιλοτιμούμενον καὶ προθυμούμενον εἰς ἃ δεῖ τῇ πόλει 1121. 24. τῶν μὲν ἄλλων ἴδοι τις ἂν τὰς οἰκέτας ὑπὸ τῶν δεσποτῶν ἐξεταζομένους zur Rede gestellt, zur Rechenschaft gezogen. ἔτος δ' αὖ τἀναντίον τὸν δεσπότην ὁ δοῦλος ἐξετάζει, ὡς δῆτα πονηρὸν καὶ ἄσωτον ἐπιδείξων 1124. 22. ἐξετάζειν τὸν ἄλλου βίον τολμᾶς 1125. 21. ἐξήταζες τὸν ἡμέτερον πατέρα ὅσις ἦν 1126. 13. ἐν ἅπασιν ὅσοισπερ ἕκαστος ὑμῶν ἐξητασμένος φαίνεται 1305. vlt. ἐξητάσθη περὶ τούτων μηδεὶς λόγος 1307. 1. ἐξετασθεὶς εὐδαμοῦ πώποτε ὡς ξένος 1307. 20. ἐγὼ δὲ ὃ μόνον φανήσομαι αὐτὸς ἐξητασμένος πρῶτος me meimet copiam fecisse, mich zu erst eingestellt, eingefunden habe, versatus inter primos, ἀλλὰ καὶ τὰς ἄλλας παρακεκληκὼς 1470. 8. 1469. 16. μόνα τῶν τότε ῥητόρων ἐξετάσαντος ἐμοῦ τὰ ὑπὲρ ὑμῶν δίκαια 1469. 22. τοιαῦτά ἐστιν ἐφ' οἷς ἐξεταζόμην ὑπὲρ ὑμῶν 1468. 11. 1476. 15. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν comparare, exigere 1485. 17. τὰ βελτίστα καὶ δικαιοτάτα ἕνεκα ἐξητασμένη. comparata, excogitata, zusammenpasset, angemessen, zugeschnitten (disciplina Platonica) 1490. 15. et sic quoque p. 471. pen. πάντα ἐξητασμένα ἐπὶ τὸ βέλτιον.

ἐξέτασις] πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. ὃ παραιτοῦμαι 308. 25. 499. 11.

ἐξετασμὸς] τῆς ἡμετέρας ἔχθρας δίκαιον ἦν ἡμᾶς ἐφ' ἡμῶν αὐτῶν τὸν ἐξετασμὸν ποιεῖσθαι. aequum erat, nos nostrarum simultatum inter nos dimicationem facere,

cere, fortunamque odiorum noſtrorum mutuorum, in nobismet ipſis, non in aliis periclitari. Exponit orator ipſe in proximo πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι 230. 14.

ἐξεταστικὸν, ſcil. ἀργύριον, idem eſt, vt videtur, atque μισθὸς τῦ ἐξετάζεσθαι, id eſt τῦ παρεῖναι καὶ ὁρᾶσθαι ἐν μέσῳ τρεφόμενον. merces data ciuibus inualidis, qui emeritis ſtipendiis, arma ferre et munia caſtrenſia obire non valentes amplius, in vrbe manerent, ſic dicta, quoniam ἐξητάζοντο, praeſto eſſent, copiam ſui, quoties vſus et neceſſitas eſſet, facerent magiſtratibus. *merces praeſentiae* 167. 17.

ἐξεταστικῶς] τὰς παρεργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' ἐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας. non cum propoſito diligenter et ſeuere penſitandi conſilia in concione agitata 215. 9.

ἐξευρίσκειν comminiſci. meditando indagare. προφάσεις ἀδίκους ἐξευρὼν 152. 6. τὰς ὄκοσι μνᾶς ἐκέλευον αὐτὴν ἐξευρῦσαν αὐτοῖς ἀποδῦναι. *erſchwingen, auftreiben, ausfindig machen.* vnde, vnde extundere 1354. 27.

ἐξέχειν de ſole oriente, vltra oram coeli exſurgente. περὶν ἂν ἥλιον ἐξέχειν 1071. 3.

ἐξηγεῖσθαι τῷ κήρυκι τὸν νόμον. formulam legis ad populum recitandam praeconi verbatim praeire 363. 18. docere de iure ſacrorum. ἤροντό με, πότερον ἐξηγήσωνλαί μοι μόνον, ἢ καὶ συμβελεύσωσι 1160. 10. ἐξηγησόμεθά σοι τὰ νόμιμα 1160. 13.

ἐξηγητὴς magiſter, qui alium docet, monet, inſtruit, conſilia a ſe reperta ſubminiſtrat, *der Anſtifter, Rädelsführer.* Λάκριτος ἦν ἁπάντων τούτων ὁ ἐξηγητὴς. *er drehete die Bolzen, die andere verſchieſſen muſten* 928. 20. interpres ceremoniarum et iuris ſacri. ἐλθὼν ὡς τὸς ἐξηγητὰς, ἵνα εἰδείην, ὅ, τι με χρὴ ποιεῖν περὶ τούτων 1160. 4.

ἐξήκειν ad finem vergere, excurrere, vel iam praeteriſſe. ὃ μήπω ἡ προθεσμία ἐξήκει. tempus praeſtitutum nondum elapſum eſt, *dem ſeine Friſt noch nicht ver-*

ſtrichen iſt 1055. 4. μελλόσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας 1154. 8. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔδει τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250. 18. τὸν χρόνον ἐξήκοντα τῆς τριηραρχίας 1211. 9. 1212. 26.

ἑξηκονταταλαντίαι 183. 8. et 11. claſſis contribuentium, quorum ſummam contributionis vniuerſae conficiunt ſexaginta talenta.

ἐξῆς πάντα omnino omnia, nullo excepto 722. pen.

ἐξιέναι] ὁ μηδὲ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ. qui, ſorte iacta ſuper delectu militari, vota faciebas, vt nomen tuum in iis ne prodiret, quibus neceſſe eſſet in caſtra exire 558. 15. εἶτα τότ' ἐξιμεν. tum exibimus in caſtra 730. 10. ἐξόδους λαμπρὰς ἐξιοῦσαν 1182. 27. in publicum. μήτε τοὺς ἐξιέναι [in aciem, in caſtra] κελεύοντας διὰ τοῦτο νομίζειν ἀνδρείους εἶναι 1437. 1.

ἐξιστάναι et ἐξίστασθαι] in actiuo, mente deiicere, exſternare. ταῦτα καὶ σὲ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν. *das entſtellet ſie.* de ſtatu mentis deiicit 537. vlt. ἐκστῆναι decedere, diſcedere, deuiare ab aliquo inſtituto vitae, vel praecepto, vel decore. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς ὑμᾶς οἱ πρόγονοι κατέλιπον 143. 13. ἐκστὰς τῆς ὀρθῆς καὶ δικαίας ὁδοῦ 230. 3. ἐξίσταμαι ἑαυτῷ nemini concedo, de via quaſi decedo hoc oris cauſa, aut certamen, contentionem cum nemine defugio 331. 7. ἐξεστήκει τῶν ἑαυτοῦ δι' ἀπορίαν. bonis ceſſerat 900. 20. 981. 3. ἀπώλετο ἐκεῖνος καὶ τῶν ὄντων ἐξέστη *er machte Banquerout.* decoxit 1120. 24. πάντων τῶν πεπραγμένων ἐκστάντα infitiatum, oratione a ſe amolitum. *abſtehnen* 363. 28. ὑπὲρ δόξης ἑαυτὰς πώποτε κίνδυνον ἐξέστησαν defugerunt 460. 1. 617. 15. ἐξέστηκα τὰ τοιαῦτα deuito, declino 891. 3. σαμνὲς ὀγδοήκοντα ἐξεστηκότος οἴνου corrupti, acidi facti 933. 25.

ἔξοδος expeditio militaris, exitus in caſtra. ναυμαχίας, ἐξόδους πεζὰς, στρατείας 259, 20. 287. 22. pro-

proceſſus matronae in publicum in veſtitu ſplendido, et comitatu ancillarum. λαμπρὰς ἐξόδους ἐξιοῦσαν 1182. 27.

ἐξοικεῖν Atheniis alio transferre habitaculum. ἐξῴκηκε μεγάραδε 845. 19.

ἐξόμνυσθαι iurato aliquid recuſare, detrectare, eiurare, excuſata valetudine, vel alia quapiam ſontica cauſa, cur imperata facere minus poſſis. 378. 18. ἐξόμνυσθαι ἀῤῥωστεῖν. iurato valetudinem excuſare 379. 17. ἐξόμνυσθαι ἀναγκάσω cogam eum iuratum infitiari, aut factum id eſſe, aut ſe ſcire id factum 396. 19. 1119. 10. et 20. 1190. 10. ταύτας τὰς διαβολὰς ἐξομνυμένες 1310. 2. ταῦτα ἐκ ἂν ἐξομόσαιτο Εὐβελίδης. non facile auſit Eub. haec iurato infitiari 1317. 7. ἀναγκάσω αὐτὸν μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτὸν 1354. 4.

ἐξορίζειν exterminare, vltra fines amandare. ἐξορίσαι δεῖ ὑμᾶς τοῦτο τὸ θηρίον 798. 25. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι 808. 15.

ἐξόρισος 548. 27.

ἐξορκίζειν iureiurando adigere. καθ' ἕνα ἕκαστον πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες 1265. 6.

ἐξορκεῖν idem, ſcil. in praeſcriptam iurisiurandi formulam iubere iurare 388. 16. 1119. 7. 1243. 26. (*auf den Eyd treiben.*) 1369. vlt. 1371. 16. 1372. 1. 2) iurisiurandi religione exſoluere, reſecrare 535. 23.

ἐξορμίζειν nauem e portu eductam tenere ſtantem extra portum ad ancoram. ἐξορμίζειν τὴν ναῦν ἐκ τοῦ λιμένος 895. 8. et 11. 900. 13.

ἐξορύττειν τὰς ἐλαίας 1073. 26.

ἐξορχεῖσθαι] praeſultare, praeſultorem agere. αὐταῖς πέδαις ᾤχετο ἐξορχούμενος 614. 22.

ἐξώλη] ἐξώλης δίκη. actio vnde vi manuque. Si quis de praedio, domoue, quam poſſeſſum ierit, ἐξ-

ἐλαύνεται expellitur 528. 12. *ἐξέλης λαχὼν* 540. 24. *ἐξέλης δίκην ὑπομένει φεύγειν.* actionem aduerſus ſe inſtitui agiue patitur, vt aduerſus eum, qui bona pecuniasue alteri debitas per nefas detineat, eique deneget, cui debeantur 543. 27. *ἐξέλης ἂν ἔφευγεννῦν, ἀλλ' ἐκ ἀργυρίου δίκην.* ageret nunc mecum ex titulo detenti per nefas alieni, non aeris debiti 1240. 22.

ἐξουσίαν καταλείπειν 213. 7. *ἐξουσία τῆς εἰρήνης* cum per pacis veniam ea licet facere, quae bello vetantur et impediuntur 290. 22. *ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ἐξουσίας.* ſed videte hominis confidentiam, audaciam, arrogantiam 403. 25. *ἐξουσίαν ταύτην σχήσετε* 428. 22. *Φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τὸς ὁρῶντας ποιούμενος.* in licentia ſe iactans 1356. 2. *ἐν τοιαύτῃ οἰήσει ἐξουσίᾳ τεθραμμένη* 1362. 13. *ἀνυθέτητος ὤν, εἰκότως, τραφεὶς ἐν ἐξουσίᾳ* 1477. 14.

ἔξω foris, h. e. in campo, in caſtris, vt opponatur ei, quod *domi*, h. e. in vrbe, vel pace eſt. *ἔξω γενέσθαι* 16. pen. *ἔξω τῶν ὁπλιτῶν καὶ τῶν ἱππέων ὄντων.* cum ſui (Thebanorum) peditesque equitesque (h. e. vniuerſae copiae) foris, ſub dio, ſub pellibus agerent 299. vlt. *τὸ πάσχειν αὐτοὶ κακῶς ἔξω γενήσεσθε* 49. 25. *ἔξω βλέπειν* ad amicitias extraneas reſpectare 332. 15. *ἔξω αὐτῆς ὕσα ὑπὸ τῦ κακῦ καὶ τῦ τραύματος ἡ γυνὴ* 403. 4. *τὸς δὲ χείρους μὲν τύτων, ἔξω δὲ τῦ πονηρὸς ἄγαν κληθῆναι.* qui nondum ad famam prorſus perditorum et profligatorum hominum graſſati ſunt 798. 3. *ἔξω πίντ' ἐτῶν* poſt quinquennium 989. 27. *κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι προσελθόντες, ἐκ ἐγὼ τῶν ἄλλων ἔξω* (id eſt *χωρὶς*) 1257. 23. *ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοις τοῖς ἔξω τῦ πράγματος ἐσι* 519. 21. *ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν.* extraxerunt negotium vltra mediam noctem 1265. 3. *ἔξω τῦ πράγματος βλασφημεῖν* 1308. 22. nefanda verba iactare, a cauſa praeſente aliena. *ἔξω τῆς γρα-*

φῆς

φῆς πολλὰ κατηγορῶν 1347. 5. πῶς ἐκ ἔξω χρὴ τῦ φρονεῖν ὑμᾶς αὐτὸς ἡγεῖσθαι. qui fiat, vt vobis ipſis minus videamini deſipere 1450. 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων ἔξω. ignara, ab iis aliena. *welche davon nichts wiſſ* 1490. 13. ἔξω με προπηλακισμῦ γενέσθαι. 1471. 19.

ἐξωθεῖν] ἐξωσθήσομαι τῦ καιρῶν excludar oportunitate dicendi 720. 4.

ἔξωθεν] τοῖς ἔξωθεν λόγοις rebus a praeſente alienis ἠγμένος 228. 11. ἔξωθεν οἱ ἐπιβουλεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπράττοντες 437. 11. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισι 780. vlt. ἔξωθεν μετεῖχον αὐτῷ τῦ δανείσματος 1284. 22.

ἐξώλεια] ὤμνυε κατ' ἐξωλείας iurabat ita, vt ipſe ſemet extremae peſti deuoueret 553. 17. διομεῖται κατ' ἐξωλείας αὐτῦ καὶ τῦ γένους καὶ τῆς οἰκίας 642. 15. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ 1305. 12. tametſi mala omnia ſibi fuiſſet imprecatus iurans, ſi ſciens falleret, tamen falſum iuramentum dixit. ἐπαρασάμενον αὐτῷ ἐξώλειαν 1204. 11. ἐπαρῶμαι ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ τῇ οἰκίᾳ 747. 14. μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχρεως ἑαυτὸς ποιεῖν 1315. 11.

ἐξώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε 332. 22. εὔχεσθαι αὐτὸν ἐξώλη ποιεῖν, καὶ γένος, καὶ οἰκίαν 363. 23. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης 395. 7. ὧν γένος ἐξωλέστερον οὐδὲν 1342. 7.

ἐξωμοσία iusiurandum, quo quis negat ſe noſſe rem, aut geſtae interfuiſſe 1119. 26. voc. ἐξωμοσία Harpocr. h. v. citat ex orat. de falſa legat.

ἑορτὴ] λαμβάνετε αὐτὰ εἰς ἑορτὰς 14. vlt. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυστήρια ἀναλίσκειν 1351. 27.

ἐπαγγελία ἐστὶν ἡμῖν πρὸς τοὺς θεσμοθέτας. ius denunciandi 602. 11.

ἐπαγγέλλειν, denunciare, ſiue indicando rem factam, ſiue imperando faciendam. ἐπαγγέλλειν πρὸς

τὸς θεσμοθέτας. referre ad Theſm. apud eos denuntiare 600. 22. ἐπαγγείλας Φαινίππῳ ἐπὶ τὰ ἱερὰ ἅπαντᾶν cum denunciaſſem, h. e. vt rem certo tempore locoque condicto faciendam imperaſſem 1041. 5. 1069. 11. προσέλθοι τις ἂν καὶ δεηθείη καὶ ἐπαγγείλειεν ἄν (poſtulet, flagitet) ἀδὲν ἐκνᾶν 1122. 19. ἐπαγγείλαντός μι θεραπεύειν τὴν ἄνθρωπον 1159. 20. ἐπήγγειλα αὐτῷ ἥκειν ἔχοντα τὰς συνθήκας 1181. 18. ἔτε ὕστερον ἐπήγγελκεν. neque poſtmodum diem dixit, quo in foro adeſſet ad cauſam dicendam 1336. 13. ἐπαγγείλαντες πανδημεὶ στρατεύειν 1379. 23. 3) annuntiare. ἐπαγγελθέντων ἡμῖν πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων 1207. 12. In medio 1) poſtulare 354 11. 401. 17. et 21. 2) profiteri artem. *ſich wofür ausgeben.* καὶ γὰρ ταῦτα δεινὸς εἶναι ἐπαγγέλλεται. *er will darinne ſtark ſeyn* 938. 7. et 9. 3) vltro polliceri, recipere quid faciendum, vel praeſtandum. ὑμῖν μὲν εἰρήνην, ἐκείνοις δὲ βοήθειαν ἐπηγγείλατο 231. 19. 660. 16. ἐπηγγελμένοι τοῖς ναύταις μεγάλας μισθὰς, εἰ τὴν ναῦν διασώσαιεν 884. 12.

ἐπάγγελμα et ὑπόσχεσις copulantur, vt in eodem genere diuerſa 397. 3.

ἐπάγειν] ἐπάγουσιν ὑμᾶς ἐπὶ ταῦτα. impellunt, ſtimulant 37. 9. ἐπάγουσι τὸν πέρσην ἐπὶ τὸς Ἕλληνας 160. 15. αἰτίαν ψευδῆ τινι ἐπάγειν. *über einen bringen. einem aufbürden.* in aliquem conferre 275. 4. et 22. ἐπάγειν δίκην cauſam querelae dare 277. 12. γραφὰς, εὐθύνας, εἰσαγγελίας ἐπαγόντων ἐμοὶ 310. 5. ἐπάγειν τίμημα, ὅ, τι χρὴ παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι 523. 1. εἰ τοσοῦτον καὶ τηλικοῦτον κακὸν ἐπάγει τὸν ἀδίκως imputat, inſimulat, ſtudet efficere, vt aliquis, qui ſit inſons, pro auctore facinoris habeatur 548. 24. ἐπήγαγέ μοι φόνου αἰτίαν ψευδῆ 550. 22. 552. 2. cauſam extrinſecus ſuperinducere, vexationis ergo, quo cauſam praeſentem hoc faceret perplexiorem 970. 16.

16. ἀλλ' εἴατε καθ' αὑτοῦ τὴν ψῆφον ἐπαχθῆναι 1147. 21. τὲς καθ' ἑαυτῶν ἐάσαντας τίμημα τοιοῦτον ἐπαχθῆναι 1229. 16. παρωνέντων ἐμοὶ μὴ μείζω πράγματα, ἢ δυνήσομαι φέρειν, ἐπάγεσθαι. mihi conficilcere. mir auf den Hals laden. 1256. 11. ἐπάγονται ἑαυτοῖς αὐθαίρετον δουλείαν 424. 9.

ἐπαγωγὸς blandus, illex, lenocinans. ἐπαγωγὲς λόγες, ὃς ἂν τις δεόμενος ἐκ πονηρῶν πραγμάτων εἴπεν ἂν 1368. 18.

ἐπαινεῖν] natura folent homines ἄχθεσθαι τοῖς ἐπαινοῦσιν ἑαυτὲς 226. 22. ἐπήνεσε τέτες καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε. decreto publice ſcripto et propoſito collaudauit eos 414. 8. ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε 1210. 22. ἀλλ' εὖν τελευτήσαντάς γ' ἐπαινοῦσι 1022. 13. πῶς ἐκ ἄτοπον τέτες μὲν αὐτὲς πονηροτάτες τῶν πολιτῶν νομίζειν, τὲς δ' ὑπ' αὐτῶν ἐπαινεμένες χρηστὲς ἡγεῖσθαι 1234. 11.

ἐπαινέτης] τὸν ἐπαινέτην τέτων καὶ συνεργὸν 752. 2.

ἔπαινος] τὲς μὲν ἀξίες ἐπαίνε τιμῶν 26. 1. τῶν ἐγκωμίων καὶ τῶν ἐπαίνων ἀποτερήσεις 441. 24. τῶν μὲν ἄλλων ἀγαθῶν ἐ μέτεσι τοῖς τεθνεῶσιν. οἱ δ' ἐπὶ τοῖς καλῶς πραχθεῖσιν ἔπαινοι τῶν ἔτω τετελευτηκότων ἴδιον κτῆμα 441. 26.

ἐπαίρειν tollere, vt e. c. vocem. τηνάλλως ἐνταῦθα ἐπαρεῖ τὴν φωνὴν 449. 13. rem verbis extollere, magnificare. τὶ πέρα τᾶ καιρᾶ τὲς ἑτέρες ἐπαίρεσι 208. 6. impellere praeſtigiis orationis ad audendum, fidendum, bene ſperandum, ad vanitatem et temeritatem. τὲς μὲν ἑαυτᾶ φίλες ἐπᾶραι (inflare.) καὶ θρασεῖς ποιῆσαι 286. 21. ἐμὲ ἐδὲν ἐπῆρεν, ἐδὲ προήγετο — προδῶναι 325. 10. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτὲς θρασύνεσθαι 1448. 6. ἐπαίρεσθαι. ſpe allici ad audendum 284. 14. κέρδεσι δι' ἀπορίαν ἐπαιρομένες 851. 14. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπηρμέ-

νος 967. 3. ἐπάρας αὐτὴν ὅτος τῷ λόγῳ καὶ Φυσήσας 1357. 27. ἐπήρθην τοῦτον γράψαι τὸν λόγον 1403. 3. In medio. λόγοις ἐπαίρεσθαι iactare se in magnificentia vanae orationis 302. 13.

ἐπαισθάνεσθαι 24. 5.

ἐπαιτιᾶσθαι] ἐπαιτιασάμενός με Φόνε 552. 1.

ἐπαίτιος] τὰ ἐπαίτια, vt in quaestionem adductae, καταδικάζειν τὴν διπλασίαν et τὴν δεκαπλασίαν (scil. ζημίαν) πρὸς τοῖς ἐπαιτίοις. condemnare duplo et decuplo, praeter simplum valorem eius rei, quam quis furto auertisse accusatur, e. c. valorem ouis, et tum praeterea decuplum illius valoris 733. 5.

ἑπακολουθεῖν αὐτῶν τῇ προαιρέσει consectari 284. 6. γνώμαις 284. 8. ἐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἑπακολουθεῖν obsequi, cedere 805. 24. τοῖς καλῶς Φρονοῦσιν ἐκ ἑπακολουθητέον τῇ τούτων ἀπονοίᾳ 1402. 14.

ἐπακούειν auscultare. τῶν τοιούτων προκλήσεων πολλοὶ προίσανται ἐπακούοντες τῶν λεγομένων 1142. vlt.

ἔπαλξις] ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν 26. 16.

ἐπαμύνειν τοῖς πράγμασιν ἐκ τῶν παρόντων 1439. vlt.

ἐπανάγειν πάλιν τὰ πράγματα εἰς ἐλευθερίαν 196. 7. ἐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391. 22.

ἐπαναγκάζειν. idem, quod simplex. ἐπηνάγκασαι τὰ τοιαῦτα γράΦειν 974. 14. ἐπαναγκαζέτω ὁ ἄρχων ἢ αὐτὸν ἔχειν, ἢ ἐκδιδόναι 1068. 8. ἐπηνάγκαζεν ὁ δῆμος, ὃν ἂν ἄνθρωπον ἴδοι σώΦρονα καὶ χρηστὸν, τοῦτον πράττειν τὰ κοινὰ καὶ ἄρχειν 1460. 20.

ἐπάναγκες necessario 706. 21.

ἐπαναλίσκειν praeter, vel vltra tempus statutum, modumue ex iure praefinitum adhuc plus erogare sumtuum 1219. 25. 1223. 13.

ἐπαναμιμνήσκειν] καίπερ ἀκριβῶς εἰδότα ἕκαστον ὑμῶν ἐπαναμνῆσαι βέλομαι 74. 7.

ἐπαναπλεῖν 1292. 2.

ἐπαναφέρειν *in Rechnung bringen* 1034. 8. referre, imputare vt cauſae rei. ἐδ' εἰς μίαν ἔτε δεινότητα, ἔτ' ἀλαζονείαν ἐπανείσει 59. 25. ταῦτα δὲ κύρια ἔσεσθαι, ἐπειδὰν ἑαυτὸν ἐπανενεχθῇ 78. vlt. τὸν ἀριθμὸν τῶν χρημάτων εἰς τὲς συνεπιτρόπες ἐπαναφέρει 829. 4. cauſatur eos iſta, aut accepiſſe, aut furatos eſſe, ipſis imputat.

ἐπάνειμι δὴ πρὸς τὰς ἀποδείξεις ὡς τὰ τέτων ἀδικήματα — Hermog. 417. 10. ἀλλ' ἐκεῖσε ἐπάνειμι, ὅτι — 281. 26.

ἐπανέρχεσθαι] εἰς τὰ γράμματα ἐπανελθεῖν ad tabularum inſpectionem receptum habere, ſi quid incidat dubii 837. 14. 904. 5. ἐπανῆλθεν αὐτὸς εἰς τὲς ἐλευσινίες, ὅθεν ἦν τοεξαρχῆς 1087. 7. ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν ὁ παῖς 1331. 23. ἐπανελθεῖν (enarrare) τεῦθ' ὑμῖν βέλομαι 1351. 23.

ἐπανέχειν] ἐπὶ ταῖς παρ' ἡμῶν ἐπανέχοντες ἐλπίσιν. *drauf harrende.* alti quaſi et paſti ſpe noſtri auxilii perdurantes in malis ſuis cum patientia 357. 10.

ἐπανήκειν redire. αὐτὴ (vltro, ſponte ſua) ἐπανῆκεν εἰς ἐμὲ 1156. 3.

ἐπανιέναι remittere (a v. ἰέναι aſperato) de pretio annonae. ab immodico ad aequius pretium deuenire. ἐπανῆκεν ὁ σῖτος *der Fruchtpreis hat abgeſchlagen* 889. 9. δεῖ δὲ ταῦτα ἐπανέντας 26. ahtep. τὸν παρόντα φόβον 287. 7. 2) ἐπανιέναι (ab ἰέναι eundo, cum leni) εἰς τὴν πατρῴαν οἰκίαν 1087. 23.

ἐπανορθοῦν] ταῦτ' ἐπανορθωσάμενοι 12. 19. de ἐπανορθώσει pacis cum Philippo contractae multa fit mentio p. 81. et 82. τὲς ἰδίες πολέμες ἐπανορθώσασθαι 179. 17. τὴν τῆς φύσεως κακίαν τοῖς παρ' ὑμῶν ἀρχαῖς καὶ τιμαῖς ἐπανορθοῦσθαι 570. 10. ὑμᾶς δεῖ τὲς ἐπανορθοῦντας φαίνεσθαι, compeſcere flagitia, corrigere 922. 16. τὰ παρὰ τὸν αὐτῶν τρόπον ἁμαρτήματα τοῖς ἡμετέροις βλάβαις ἐπανορθοῦνται 1232. 13. ἀπὸ

13. ἀπὸ τῶν ἰδίων τὰ τῆς πόλεως ἐπανορθώσειν 1232. 9. ἐπανορθέμενοι τὸ ἀκέστιον σύμπτωμα 1295. 20. ἀμείνους ἐσὲ τὰ τῶν ἄλλων δεινὰ ἐπανορθῶν, ἢ τῶν ὑμῖν αὐτοῖς συμβαινόντων φροντίζειν 1429. 1. ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον 1447. 2.

ἐπανόρθωμα τῶν ἑκουσίων καὶ ἀκουσίων ἁμαρτημάτων 774. 19.

ἐπανόρθωσις τῶν νόμων 707. 7.

ἐπάνω] οἱ τέτων ἐπάνω τὰς προσηγορίας ἔχοντες 1390. 26.

ἐπαρᾶσθαι] τί ἂν ταῦτ' ἐπήραμαι καὶ διετεινάμην ὅτωσὶ σφοδρῶς 275. 5. ἐπαρώμαι ἐξώλειαν ἐμαυτῷ 747. 13. 1204. 11. ἐπαράσεσθαι αἰρὰς τινας δεινὰς καὶ χαλεπὰς 1268. 25. ἐπαρώμενος ἐξώλειαν ἑαυτῷ καὶ γένει καὶ οἰκίᾳ, ἐπαρασάμενος ἃ ἔτ' ἐγίνετο, ἔτ' εἶδεν, ἔτ' ἤκουσεν ἀνθρώπων ἀδύνατος 1348. 15.

ἐπαρκεῖν πᾶσι τοῖς δεομένοις 316. 1. ὅσα ἐδυνάμην ἑκάστῳ ἐπαρκέσαι administrare, praebere 1214. 5.

ἐπαρτᾶν] τὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῶν ἐπηρτημένων φόβων ὅστε καὶ σωτηρίαν ἀσφαλῆ 332. vlt. τοσοῦτος ἐπήρτηται φόβος 666. 14.

ἔπαρχος (lectio corrupta) 521. 27.

ἐπαυξάνειν τὴν ῥᾳθυμίαν 38. 1. οὐδὲ γὰρ ὅτος παρὰ τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν 43. 14. σοῦ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασιν, ἃ ποιεῖς, μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει (exaggerat) τῷ σώματι 1406. 6.

ἐπαυτοφώρῳ ἐξελέγχειν 378. 12.

ἐπαχθὴς] ἐπαχθεῖς λόγους περίσασθαι 269. 20. ἐπαχθὴς qui sit 580. 17. ad 22.

ἐπείγειν] ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον ἔχειν ἐπειχθέντες in eo, quod ita festinassent 394. 17. διὸ ταῦτα πρᾶξαι ἠπείχθησαν 867. 4.

ἐπεῖναι] ἐπέντος τοῦ φόβου τότε hac formidine imminente 517. 15. εἰ μηδεὶς ἐπῆν ἀγών, μηδὲ κίνδυνος si nul-

si nullum certamen maneret, exspectandum, vel timendum foret 517. 17. ἔδειξα καὶ διεμαρτυρόμην, ὅτι ὅρος ὠδεὶς ἔπεστι τῇ ἐσχατιᾷ 1040. 16. 1047. 23.

ἐπεισακτος aliunde importatus. σίτῳ πάντων ἀνθρώπων πλείστῳ χρώμεθ' ἐπεισάκτῳ 254. 21. 466. 21.

ἐπεισέρχεσθαι] ἐπεισελθόντες εἰς τὸ χωρίον. noch obendrein, etiam insuper in praedium meum irruperunt, (praeterquam, quod gregem ouium abegerunt) 1155. 8.

ἐπεισιέναι ex improuiso superuenire conclusis alicubi, irrumpendo, quo non licebat. μὴ τὰς ἰδιώτας ἐπεισιέναι (id est εἰσιέναι ἐπ' αὐτάς) 776. 18.

ἐπεισπηδᾶν ex improuiso cum vi alicuius in domum irrumpere 1156. 8.

ἐπεμβαίνειν τῷ καιρῷ oportunitate temporis aduersi abuti ad insultandum afflicto 579. 22. 2) in nauem inscendere, in locum aliorum, qui inde excessissent. τοῖς ὕστερον ἐπεμβᾶσιν ἀντὶ τῶν ἀπολιπόντων 1214. 25.

ἐπεξαμαρτάνειν vetustis peccatis noua addere. ἐχ, ὅτι πολλάκις ἡμάρτηται πρότερον, διὰ τοῦτο ἐπεξαμαρτητέον ἐστὶ 595. 10.

Epexegesis. τὴν βουλήν, τοὺς πεντακοσίους 776. 16. quasi dicere voluisset, senatum, non illum Areopagiticum, sed hunc maiorem, D viros.

ἐπεξεργάζεσθαι prioribus facinoribus adhuc alia noua addere. ἓν δ' ἐπεξειργάσατο τοιοῦτον — 274. 18.

ἐπεξέρχεσθαι litem persequi 501. 14. 1324. 24.

ἐπεξιέναι] ἐπεξῆειμεν τοῦ φόνου τὸν Ἀρίσαρχον 549. 24. ὅπως ἐπέξει τῷ μιαρῷ memento hunc impurum in iure persequi 583. 23. ἂν ὁ παθὼν (peremtus) αὐτὸς ἀφῇ τοῦ φόνου, πρὶν τελευτῆσαι, τὸν δράσαντα οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἐξεῖναι ἐπεξιέναι 983. 22. ἐπεξιέναι [scil. τῷ φονεῖ τοῦ φόνου] μέχρις ἀνεψιαδῶν κελεύει ὁ νόμος 1161. 9. 1323. 19. τὸ τιμωρεῖσθαι καὶ ἐπεξιέναι 553. 3.

ἐπέρεσθαι interrogare, in suffragia mittere. ταῦτ' ἐπήρετο ὁ ἐπισάτης 594. 26.

ἐπέρ-

ἐπέρχεσθαι in mentem venire. ἐκ τῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν εἰπεῖν ἐπελθεῖν 9. 7. 1420. vlt. πολλάκις ἔμοιγε καὶ τῦτ' ἐπελήλυθε φοβεῖσθαι 124. 25. 173, 18. ἴσως δέ τισι θαυμάζειν ἐπελήλυθε 668. 4. ἀλλ' ἐάσω τό γ' ἐπελθὸν εἰπεῖν μοι 206. 27. ἐκ ἀπὸ ταυτομάτε τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφανίαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι incessisse. angewandelt habe 738. 12. εἰσμενοῦς δεῖν διαπράττεσθαι ὅ, τι ἂν ἐπέλθῃ τέτοις 1050. pen. ὧν ἕνεκ' ἐπῆλθέ μοι τὴν ἐπιστολὴν γράφειν, ταῦτ' ἐστιν 1464. 4. 2) inuadere hostiliter, cum armis 278. 22.

ἐπερωτᾶν καθ' ἕκαστον 1030. 19. ἐπερωτᾷ [scil. τὸν θεὸν] ὁ δῆμος ὁ τῶν ἀθηναίων περὶ τῦ σημείε τῦ ἐν ἠρανῷ γενομένε 1072. 12.

ἐπέτειος in annum durans, valens. ὁ νόμος κελεύει τὰ τῆς βελῆς ψηφίσματα ἐπέτεια εἶναι 649. 16.

ἐπεύχεσθαι τοῖς θεοῖς 274. pen.

ἐπευωνίζειν wohlfeil geben. vilis indicare, vili vendere 687. 24.

ἐπέχειν inhibere, insistere. ἐπισχὼν, ἂν ὥρμηκε 179. 14. ἐπισχεῖν ὥετό τινας τῦ τοιῦτόν τι ποιεῖν 505. 16. τὸ λαμβάνειν δίκην ἐπέσχετε ταύτας τὰς ἡμέρας. cessationem fori indixistis, soletis per eos dies iurisdictionem suspendere. ihr stellet das Rechten ein, claditis fora 518. 20. ἐπισχεῖν ἐδιάτε με τὴν δίαιταν 541. 24. ἐπίσχες est formula, qua oratores iubent scribam recitantem insistere. quam ad rem vtebantur quoque voce πέπαυσο. saepissime locorum occurrit. v. p. 718. 14. τέτες τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε 1128. 16. ἐπισχεῖν μοι ὀλίγον χρόνον 1254. 9. 2) obtinere, dominari, eminere. τύχην τῶν πάντων ἀνθρώπων, ἣ νῦν ἐπέχει [id est ὑπερέχει, καὶ ἐπιπολάζει καὶ ἐπὶ πᾶσι τὸ κράτος ἔχει] χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311. 22.

ἔπηλυς] τὰς εἰς τὰς ἐπήλυδας ἐλθόντας πόλεις 1390. 6.

ἐπηρε-

ἐπηρεάζειν καὶ διαφθείρειν τὰ πράγματα 97. 9. πλὴν εἴ τι τούτοις ἐπηρεάσαι δέοι 331. 13. ἐπηρεάσαι τισὶν ἰδίᾳ, οἷς ἀηδῶς ἔχει 500. 15. ἐπηρεάζειν ἐμοὶ συνεχῶς 519. 13.

ἐπήρεια ἐχθρᾷ 229. 8. ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνῳ 229. 14. τῆς περὶ τὸν χορὸν ἁπάσης ἐπηρείας 522. pen. πρὸς ἐπήρειαν δημηγορεῖν 1426. 17.

ἐπὶ cum Genitiuo constructum significat 1) *super*, vel *in*. (nam saepe istius modi praepositionum significationes inter se sunt admodum connexae, vt vix discerni satis possint.) ἐπὶ πολλῶν ἄν τις ἰδεῖν δοκεῖ μοι τὴν τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γενομένην 18. 1. vbi aequipollet praepositioni ἐν, sequitur enim statim ἐχ ἥκιστα δ' ἐν τοῖς παρεῦσι πράγμασι. ἐπὶ τῆς τοιαύτης γνώμης γίγνεσθαι 42. 5. ἐχ οἷος τ' ἐστιν ἔχων, ἃ κατέσραπται, μένειν ἐπὶ τούτων. iis acquiescere 42. vlt. τούτων τοιούτων ὄντων καὶ ἐπὶ τῆς ἀληθείας οὕτω δεικνυμένης 232. 15. vbi possit ἐπὶ etiam reddi per *coram*. coram veritate, h. e. coram tribunali veritatis. τὰ τὸ καθ' ἡμέραν βίου συμβόλαια ἐπὶ τῶν ἰδίων νόμων καὶ ἔργων σκοπεῖν 298. 13. vbi possit etiam *ex* reddi. τῷ διαφθείρειν τοὺς ἐπὶ τῶν πραγμάτων. scil. ὄντας. qui sunt in capite rerum gerendarum, iis praesunt 309. 9. ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθείαντο θρασὺν ὄντα καὶ βδελυρόν. aliis in rebus, locis, temporibus 515. 10. ἐχ ἐπὶ τούτου μόνον, ἀλλ' ἐπὶ πάντων 526. 21. ἐφ' ἑκάστης μαντείας 532. 3. ἐπὶ τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ πράγματος 538. 4. ἐπάταξε χορηγοῦντα ἐπὶ κόρης 564. 9. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τοῦ μεθύειν πρόφασιν λαβών. arrepto praetextu, se id fecisse in pompa et temulentia 573. 1. ἐπὶ ταύτης τῆς ὑπερηφανίας ὄντα 578. 20. ἐπὶ καιροῦ τινος αὐτοῖς ἐπιθεμένου κερσοβλέπτου 655. 18. ἐπὶ τῆς ἑκάστου φύσεως πάλαι τοῦτο τὸ πρᾶγμα κέκριται. in vel *coram* 770. 12. ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντες 1419. 4. ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης 1189. 20. conf. p.

346. 13. vbi cum datiuo conſtructum legitur. 2) *per.* ταῦτα πειράσομαι ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν. per ſumma rerum momenta eundo, capitulatim 1390. 23. 3) *propter.* ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀργίζεσθαι. in omnes crimino ſos et omnia crimina pariter animaduertere 574. 3. poteſt etiam ad *ſuper* n. 1. referri. 4) *de.* κοινὰς ἐπὶ πάντων ἐποιήσομαι 1392. 23. 5) *apud.* τὴν ἐπὶ τῷ ποταμῷ μάχην 300. 16. τὸ ἐργαστήριον τὸ ἐμὸν, τὸ ἐπὶ Θρασύλλῳ 973. pen. verum Harpocr. ibi citat ἐπὶ Θρασύλλῳ. 6) *coram.* ἐπὶ τῷ δικαστηρίῳ 1367. 17. 7) *aetate, memoria.* ἐπ' ἐμοῦ γάρ, οὐχὶ πάλαι, ταῦτα γέγονε. mea aetate, me ſuperſtite. 28. pen. τῶν ἐπὶ τῶν προγόνων ἔργων 34. pen. ἐφ' ὑμῶν aetate veſtra, et res gerentibus vobis. *aut*, auctoritate veſtra 984. 3. 8) *cum.* ἐπ' ἐπ' ἀληθείας (id eſt μετ' ἀλ.) μηδεμιᾶς εἰρημένα 230. 19. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ' ὀνόματος τότε. cum hoc nomine, h. e. in eius poſſeſſione et vſurpatione, geſſi id et vſurpaui 1000. 21. 9) *ſponte*, vel *ſpontis.* ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν ſponte veſtra per vosmet ipſos, ſine aduenticio magiſtro, monitore, vel inſtigatore, εἰσί τε ἥτε ταῦτα συνίσασι 656. 7. ἐφ' ἑαυτῷ ſponte ſua, arbitratu ſuo 688. 26. τὴν βουλὴν (ſenatum Areopagiticum) κατὰ πολλὴν ἡσυχίαν ἐφ' ἑαυτῆς ſuae ſpontis εἶναι, in ſecreto, procul a turba, res ſuas agere, nemine interpellante 776. 21. ὅπως δ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐφ' αὑτῶν per ſe, in natura ſua, ſimpliciter, deſtricta ab omni ſuco aduenticio, ὑμῖν ἔσται ἐμφανῆ πεισθεῖσι 1106. 13. 10) *pro.* vel *ex.* νόμους ἐπὶ καιρῷ τεθέντας. leges pro modo et neceſſitudine temporis cuiusque latas 484. 20. *gelegentlich, nach Anweiſung, Veranlaſſung und Erfordernifs der iedesmaligen Umſtände.*

Cum Datiuo conſtructum ſignificat *ſuper.* ἐπὶ τοῖς πράγμασιν εἶναι. rebus praeeſſe 21. 19. quamquam reddi quoque poteſt *in.* in actione rerum eſſe. ἐπικαθήμενος

θήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ commentariensis numularii, qui mensae eius praeest 946. 13. conf. p. 1189. 20. vbi cum genitiuo constructum legitur. πλευσεῖσθαι ἐπὶ τοῖς χρήμασι. nauigaturum eadem in naue, qua merces, ita vt iis inuigilet 928. 11. 2) *in*. ὅτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν 24. 24. ἐπ' αὐτοφώρῳ δεδωροδοκηκότα (subaudi εἰλημμένον) 378. 12. γεγονότων τινῶν ἐπὶ συμφοραῖς 533. 4. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες. in iudiciis peculatus, vel repetundarum 605. 20. τοῖς ἐπὶ τῇ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. sectam cupiditatis sectantibus 662. 17. ζημιοῦσθαι ἐπὶ τῇ ὠνῇ 738. 25. ἐφ' ἑαυτοῖς οὐκ οἴονται τὰ αὐτὰ δίκαια εἶναι 744. pen. ἐφ' οἷς οἱ νόμοι κελεύουσι. id est ἐν τούτοις, ἐν οἷς 803. 14. 3) *penes*. in arbitrio et potestate alicuius. οὓς ἐφ' ὑμῖν ἐστι κολάζειν 90. 16. ἐφ' ὑμῖν ποιήσαντες cum vestram in potestatem dedissent 300. 10. ἐπὶ τοῖς ἐχθροῖς ἔσται 420. 1. ἐπὶ τῇ τῶν ῥητόρων δυνάμει καταστῆσαι τὸ πρᾶγμα 596. 21. ἐπὶ τοῖς λέγουσι τὸ βουλευτήριον ἔσται 604. 27. ἐπὶ τούτῳ ἐγίνετο, ὁπότε βούλοιτο ὑμῖν ἀποδοῦναι 1185. 14. μὴ ποιεῖν τὴν τῶν βουλομένων ἀναλίσκειν φιλοτιμίαν ἐπὶ τῇ τῶν λεγόντων πλεονεξίᾳ 1234. 19. μήτε τοὺς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν 1341. 10. 4) *aduersus*, in fraudem, damnum, molestiamue alicuius. ἐπὶ τῇ πόλει θεραπεύει τινὰς τῶν θηβαίων. Thebanorum nonnullos colit et promeretur, quo reip. nostrae noceat. 70. 16. ἐπὶ τοῖς πλήθεσιν ἰδίᾳ δυνάμεις κεκτημένους 661. 17. ἐφ' ἡμῖν ὄντα contra nos facientia, nobis noxia 665. 15. ἐπὶ τοῖς ἀδικοῦσι τὴν πόλιν 701. 14. τὰ ἐπὶ τῷ πλήθει νενομοθετημένα δεινὰ 739. 6. τοὺς νόμους ᾤετο, ὥσπερ ἐπὶ τοῖς ἀδυνάτοις, οὕτω καὶ ἐφ' ἑαυτῷ ἰσχύειν 742. 20. quamquam hoc ad locum *de* et *in* quoque referri potest. ἐφ' ὑμῖν, αὐτοῖς ἔσεσθε τὸ ἔθος τοῦτο κατεσκευακότες

1236. 5. *ὑπερῆρεν ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τὲς ἐπὶ τέτω ταχθέντας.* aduersus ſe ſtantes 1395. 23. 5) *ob, propter.* ſiue cauſam, vnde res profecta et effecta fuit, ſiue finem propoſitum ſignificat. *ἀδοξία ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις.* exiſtens, efflorescens e facinoribus, ea conſequens 12. 19. poteſt hoc etiam ad locum *poſt* referri. *εἴπερ ἐπ' ἀργυρίῳ* pro mercede *τι λέγοιεν* 398. 18. *τὴν ἐπὶ τοῖς ἔργοις δόξαν* ob praeclara facinora, vel e gloriosis factis, vel poſt ea venientem 35. 11. *τῶν ἐπὶ μικροῖς λήμμασι,* quae aut ſperant, aut iam abſtulerunt. *πολλὰ καὶ μεγάλα ὑμᾶς ἁμαρτάνειν πειστάντων* 58. 8. *ἐπ' ἀνδρίᾳ δόξαν ἔχειν* 155. 4 *ἐπὶ τῇ τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι* 246. 14. *ἃ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γε* non enim profecto beneuolentiae ergo 317. 8. *τὲς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένες τοῖς πράγμασι.* ſpe lucri, aut deumneti largitionibus 447. 23. *ἐφ' αἵματι φεύγειν* ob reatum caedis contractum 548. vlt. *φέρειν χαλεπῶς ἐπὶ —* 550. 8. *ἐπ' οὐδενὶ* nulla de cauſa, vel nullum ad finem 558. 9. *ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων* eo quod inuito ſibi Athenis manendum fuiſſet, iudicii cauſa, cuius exitum praeſtolaretur 572. 1. *ἐπὶ χρήμασι* 610. 12. 752. 19. *τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθησαν* quarum tuendarum et exercendarum gratia 776. 24. *παλλακὴν ἢν ἄν τις ἐπ' ἐλευθέρεις παισὶν ἔχῃ* poteſt varie reddi. tametſi alicui liberi ſint. item, in damnum liberorum. ego vero ſic arbitror accipiendum. ob liberos ingenuos. quorum pater, viduus factus, pellicem ſibi adſciſcat, quae curum liberorum gerat. eos alat, lauet, comat, veſtiat, regat 637. 5. *ἐπὶ δίκαις λαμβάνειν χρήματα* iurisdictionis ergo, quo ius corrumpatur, et ſecundum largitores dicatur 1137. 5. *ἐπὶ ταῖς ἀποψηφίσεσι κατηγορεῖσι* 1300. 13. *ἐπὶ τοῖς γιγνομένοις πράοις φέρειν* 1339. 21. *τῶν νόμων, ἐφ' οἷς ἐστε, διαφθαρέντων,* über welchen zu halten, ihr da ſeyd, ihr

ihr dazu beſtellet ſeyd 1427. 1. ἐπ' εὐνοίᾳ ob benevolentiam, ex animi propenſione, aut, ad eam declarandam 1481. 4. ἐφ' οἷς quibus criminibus obnoxium ἀφήκατε Ἀριστογείτονα, ἐπὶ τούτοις Δημοσθένην ἐκβεβληκότες. ob eadem ipſa. vel, earum obtentu 1483. 26. 6) *pro*, ſtudio, vel ſpe adipiſcendi, vel fine propoſito, vel lege dicta et conditione ſtipulata, ſub pacto, item pignore oppoſito. ἐπὶ πολλῷ, ſcil. τόκῳ, ſub pacto magni foenoris, *unter Bedingung und Zuſage einer ſtarken Zinſe* 13. 22. 103. 2. ἐπὶ μεγάλοις τόκοις 13. 20. ἐπὶ μικροῖς λήμμασι 58. 5. ὅρκους παρά τινος λαμβάνειν ἐπὶ ταῖς συνθήκαις. quo iureiurando ſpondeatur, operam datum iri, vt pacti conditionibus ſeruiatur 235. 14. ἐκ ἐπὶ ταύταις ταῖς ἐλπίσιν ἐποιεῖσθε τὴν εἰρήνην 238. 20. ἐπὶ χρήμασι διαφθείρεσθαι. pati ſe corrumpi ſpe ductum, aut vinculis obſtrictum largitionum 240. vlt. 398. 23. ἐπὶ σωτηρίᾳ πάντα πράττειν. ſalutis ergo, quo nauis ſervetur 293. 1. ἐπ' ἀργυρίῳ λέγειν pro mercede, ſeu ſperata, ſeu iam data 398. 19. ἐπὶ ταῖς παρὰ τοῦ δήμου δωρεαῖς ἄμιλλαν ποιεῖσθαι. vbi honores a plebe tribuendi quali praemia ſunt certantibus propoſita 490. 2. ἐφ' ἑαυτῷ χρήματα τῶν τοιούτων (id eſt ἀντὶ τῶν τοιούτων) λαμβάνειν. pro ſemet, h. e. pro praeſtatione corporis ſui, pro patientia plagarum aliarumue talium contumeliarum mercedem accipere, neque poenas earum in iure repetere 529. 2. ἐπ' ἐχθρᾳ ὑβρίζειν. ſiue inimicitia incitatum, ſiue, quo ſimultatem prodat atque ſatiet 532. 14. μή τι γε ἐφ' ᾧ ἑτέρους εἰσπράττειν. id eſt ἐπὶ τῷ ἑτ. εἰσπρ. 607. 10. ἐπ' ἐλευθερίᾳ πρεσβᾶναι τῶν Ἑλλήνων. quo Graeci libertate gaudeant 661. 16. ἐπὶ τοῖς νόμοις ſecundum leges, vel earum tuendarum ergo 718. 8. ἐπ' ἀργυρίῳ πράττειν τι 762. 20. ἐπὶ δραχμῇ ſub pacto, ſponſione dandarum in minas ſingulas drachmarum ſingu-

larum menſtruatim) δεδανεισμένον ἀργυρίε τάλαντον 816. 12. 819. 1. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς ὀφείλειν τὴν πρῖκα 818. vlt. δανείζειν τινὶ ἐπ' ἀνδραποδοις. pro mancipiis oppigneratis 822. 8. τὴν ἐμὴν μητέρα ἐγγυῶν ἐπὶ ταῖς ὀγδοήκοντα μναῖς. deſpondens ei matrem meam ſub conditione 80. minarum, vt aut neutrum ſine altero haberet, aut vtrumque vna 840. 18. κύριος τῶν ἐμῶν γενόμενος ἐπὶ τέτοις ſub conditione, vt iis pactis ſtaret 840. 21. ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς δανείζων (id eſt διὰ τὸ δανείζειν) κερδάνας. magno quaeſtu facto per foenus e bonis meis foenori elocatis 855. 13. ἐφ' ὅσῳ μισθῶσι τὰς οἰκίας 862. 19. ἐπὶ σίτῳ δανείζειν aes mutuum alicui credere, quo frumenta coemat, quibus e venditis nomen contractum diluat 885. 17. ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ ſub ſponſione, vel praeſtatione alicuius pignoris 908. 20. ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ ὀφείλειν χρέα πολλὰ 1041. 19. ὅτε γὰρ ἐπ' ἐνεχύρῳ, auf Pfand, ὅτε μετὰ μαρτύρων ἔδωκε 1185. 12. ἐπὶ μισθῷ συνηγορεῖν 1232. vlt. ἐπ' ἐκτῷ ὀβολοῖς δανείζειν τοῦ μηνὸς τὴν μναῦν 1250. 20. ἐπὶ τῇ ἰσῇ δανείζεσθαι τρισχιλίας. ſuper naui, vt ea creditori oppigneretur pro arrha aeris reddendi 1283. 18. ἐπὶ ταύταις ταῖς ὁμολογίαις δανείζονται, in hanc legem. auf dieſen Vertrag 1284. 17. ἐπὶ δωροδοκίᾳ χρήματα διδοὺς. iuris aequi peruertendi ergo, quo veritas et ſanctimonia iudiciorum violetur 1337. 3. ἐπὶ θυγατρὶ διδόναι πρῖκα τριάκοντα μνᾶς, quo filiam elocet 1362. 8. ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν 1362. 26. 7) ſub obtentu, praetextu. ἐπὶ τῷ τῶν θεῶν ὀνόματι. auf den Nahmen, und auf Rechnung der Gotter 495. 7. ἐπ' ὀνόματι τῆς πόλεως. quaſi fiat ad reip. commodum, e rep. 917. pen. 8) poſt, ſecundum. τὴν ἐπὶ Κυνὶ. ſcil. δύντι ὥραν. poſt occaſum Caniculae 927. 3. 936. vlt. 9) apud, vel coram. τόπον τινὰ ἐν Φρεάττοι καλούμενον, ἐπὶ θαλάττῃ 646. 9.

Cum

Cum Accusatiuo denique constructum ἐπὶ significat 1) *ad.* vt, ad agendum gerendumue quid. μὴ προσάγειν (scil. πρὸς ὑμᾶς) τὰς ἐπὶ τῷθ' ἥκοντας, scil. ὅπως πρὸς ὑμᾶς προσαχθῶσι 234. 2. ἐπὶ τὸν πόλεμον τοῦτον κατεστήσατε Χαβρίαν. ad bellum hoc gerendum constituistis 677. 17. ἐπὶ καλὸν ἢ χρηστὸν πρᾶγμα χρήσιμος 779. 15. ἐπὶ κεφαλὴν praecipitanter, festinato, sine mora. εὐθὺς ἐπὶ τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042. 11. ἐπὶ τὸ ἄμεινον εἶναι in bonum cedere, proficere, salutare esse 1072. 15. ἐφ' ἃ εἰσεποιήθη, quae bona vt adipiscerentur, ideo fuisset adoptatus 1089. 6. εἰς τὸ γραμματεῖον ἐπὶ τὸ τοῦ Λρχιάδου ὄνομα ἐγγραφῆναι. (vbi potest quoque *apud* reddi) 1091. 25. 1295. 15. ἐπὶ δίετες ἠβήσῃ ad biennium, totum biennium 1135. 4. ἀπογράφειν τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. praefinire terminum bidui, quo transacto veniendum sit ad iudicium, *auf übermorgen vorladen, vorbescheiden, bestellen* 1151. pen. πεντεκαίδεκα μνᾶς ἐπὶ τόκον — ἐπόγδοον 1212. 1. τὴν ἐφ' ἡμέραν τροφὴν αὐτοῖς διαρκῆ διδόναι 1214. 6. ἐπὶ τοὺς τόκους ἦκον οἱ δεδανεικότες. ad exigendum vsuras 1225. 14. 2) *apud*, vel *super.* ἐγγὺς ἡ ἐπὶ τὴν τράπεζαν 895. 15. ἀποδοθέντων ἐπὶ τὴν τράπεζαν, *an die Banc wieder zurück bezahlt waren* 896. 7. ἀποτρεῖσθαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος. *die Summe, die in der Banc stund* 900. 14. προσώφειλε τὰ ἕνδεκα τάλαντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *an die Banc schuldig, dass sie es an ihm zu fodern hatte*, aut *dass man das Geld an der Banc zu fodern hatte* 945. 23. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *er ist auf die Banc schuldig*, oder *der Banc schuldig* 1111. 12. 3) *aduersus*, in damnum. ἑτοίμως ἐφ' ὑμᾶς ἐλθεῖν 16. 10. ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησε 22. 8. ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἐστὶ haec in caput vestrum struuntur 73. 27. ἁρπάζων Φίλιππος ἃ λυπεῖ, καὶ ταῦτ' ἐφ' ὑμᾶς ἁρπάζων. quo vos oppugnet, et copiis e ra-

ptu coactis vos subuertat 146. 20. *θηβαίοις τούτοις ἀεὶ συμμάχοις ἐπὶ Λακεδαιμονίους χρῶνται* 209. 26. *ἐπιτείχισμα κατασκευάζων ἐπὶ τὴν ἀττικὴν* 248. 13. *πονηρία δυνάμεως δόξαν εὑρημένη ἐπὶ τὴν πόλιν ἐστὶ* 450. 11. *ἔχει ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν* 537. 5. *τότ' ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρὴ* 555. 23. *ἐνεδέχετο αὐτῷ καὶ ὕστερον ἐπ' ἐμὲ ἐλθεῖν.*

ἐπιβαίνειν ἐπὶ τὴν ἱερὰν χώραν 278. 21. *ἐπιβῆναι τῆς χώρας* 1394. vlt. *θετταλίας ἐπέβη* 12. pen.

ἐπιβάλλειν conuenire, congruere, competere pro rata portione. *τῆς τῶν ἄλλων ἀνθρώπων τύχης τὸ ἐπιβάλλον μέρος μετειληφέναι νομίζω τὴν πόλιν* 312. 2. *μέρος γ' ἐπιβάλλει τῆς ἀτιμίας ἅπασι καὶ μαλιστά γε σοι* 317. 1. 2) irrogare mulctam, siue simpliciter, siue cum addito *ζημίαν*, aut *ἐπιβολὴν* 572. 19. *ἐπιβάλλειν ἔγω κύριος κατὰ τὸ τέλος* 1076. 19. In medio, in animum inducere, conari. *ἐπιβάλλεσθαι λύειν τὰς ὄρκους* 282. 14. et 27.

ἐπιβάτης] *ἐπιβάται* sunt, aut ministri naucleri, *die Matrosen*, aut vectores quicunque, praeter milites classiarios. nam hi eo nomine non veniunt 883. 13. et 23. 1286. 6. *καὶ ταῖς ὑπηρεσίαις καὶ τοῖς ἐπιβάταις* 1209. 11. verum Harpocrat. ait milites classiarios *ἐπιβάτας* appellari.

ἐπιβιῶν et *ἐπιβιῶναι*. *ἐπιβιέντος μετὰ ταῦτα τοῦ Πολυεύκτου πλέον ἢ πέντ' ἡμέρας* 1033. 15. 1034. 3. 1273. 3.

ἐπιβολὴ mulcta arbitraria 572. 19.

ἐπιβουλεύειν] *ἀμφότερα οἶδε, καὶ αὐτὸν ἐπιβουλεύοντα ὑμῖν, καὶ ὑμᾶς αἰσθανομένους* 134. 25. *τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα καὶ τὰς σφαῖρας ἐπεβούλευσε διαφθεῖραι* 520. 2. *ἐπεβούλευσε τοιαύτην λαβεῖν τῶν πεπραγμένων δίκην* clandestinis et malitiosis consiliis machinatus est talem adipisci vltionem 542. vlt. *ἐξ ἀρχῆς τοῖς ἐμοῖς ἐπιβουλεύοντα* 865. 5. *ἐπιβουλεύειν μηδὲν ὑγιὲς ποιεῖν* 932. 7.

932. 7. ὡς ἐπεβούλευον ἀτιμῶσαι καὶ τὰ ἔσχατα πρᾶξαι 973. 19. ἔτος εἷς τε χρήματα καὶ τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν ἐπεβουλεύθη 593. 9. ὃ φύσει, ἀλλ' ἐπιβουλεύων, τῷ πιστεύεσθαι ἕνεκα δίκαιον γεγονέναι 742. 10. ἃ τοὺς ἄλλους ἐπεβούλευσε ποιῆσαι, παθὼν αὐτὸς 884. 1. ἐπιβουλεύων ἀποδρᾶναι 900. 13. ἐπιβουλὴ] ὅταν δ' ἐξ ἐπιβουλῆς καὶ πλεονεξίας ἀπάτῃ καὶ βίᾳ κατέχηται τὰ πράγματα 154. 10.

ἐπιγαμίαν διδόναι δήμῳ τινὶ ius vxores ex ſe ducendi, vt illae peregrinae mulieres pari iure ſint in vrbe, quo ducantur, atque vrbanae ipſae 256. 6. ποιήσασθαι 291. 4.

ἐπίγαμος θυγάτηρ nubilis 1009. 14. 1025. 4.

ἐπιγίγνεσθαι ſuperuenire, accidere, contingere, vt v. c. morbi ſolent. ἐπιγενομένης δὲ ἀῤῥωστίας Πασίωνι 946. 14. τὰς ἐπιγενομένας μισθώσεις ὡς ἐκ ἀπειλῆφε. die fälligen Pachtzinſen. ſtatis dependendas temporibus mercedes, ſibi competentes et e bonis prouenientes. die ihm zu, oder anheim fallenden 947. 7. οἱ ἐπιγιγνόμενοι poſt naſcentes, poſteri 689. 16. 1371. 2.

ἐπιγνώμων cenſor, aeſtimator, arbiter. τῆς τιμῆς pretii τῷ παιδὸς 978. 11.

ἐπίγραμμα] ἐπιγράμματος ἐν τοῖς ἑρμαῖς τυγχάνειν 491. 4. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελὼν ὡς καλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τοῦ χρόνου 615. pen. πρὸς τριάκοντα μνῶν ἐπίγραμμα ὑπὲρ τοσούτων χρημάτων εἰς τοσοῦτον ἀγῶνα καθέσταμεν. in diſcrimen multae tam enormis pendendae deuenimus ob laeſionem, cuius rei agimur, quae laeſio, prout ipſe libellus accuſatoris eam aeſtimauit, pluris non eſt, quam dimidii talenti 985. 11. eſt igitur ἐπίγραμμα taxatio, vel aeſtimatio damni a reo accuſatori dati literis conſignata.

ἐπιγράφειν] Φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα τὸν ἐν Δελφοῖς 1378. 1. ἠνάγκασαν αὐτὸς ἐκκόψαντας τὰ ἐλεγεῖα ἐπιγράψαι τὰς πόλεις τὰς κοινωνούσας τῷ ἔργῳ 1378. 12. 2) litem aestimare, cum actor in libello accusatorio indicat ipse, quantam mulctam sibi debere reus videatur. ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιγεγραμμένων ἐτίμησαν. sed etiam mulctam ei irrogarunt eam, quam ego meo in libello accusatorio indicaueram 847. 7. In medio curare, vel pati, auctor esse, vt a commentariensi alicuius nomen in tabulis publicis, vel in libello accusatorio, scribatur, velut subscriptoris, aut testis. ἐπ. κλητῆρα 542. 19. ἐπεγράψατο τοῦτον τῇ διαμαρτυρίᾳ 1097. 6. et 13. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται 1251. 5. ἐμβάλλεται μαρτυρίαν ψευδῆ καὶ ἐπιγράφεται μάρτυρας 1266. 17. ἐπιγραψάμενος ἐπὶ τὸ ἔγκλημα Βοιωτόν. cum Boeotum scribi reum in forum citandum curassem a scriba publico in libello meo accusatorio 1013. 10. τῶν ἐπιγραφομένων ταῖς ἀλλοτρίαις γνώμαις. qui sententiis alienis inscribi se velut auctores, aut suffragatores patiuntur 1359. 17. 2) angeben. ἐπιγραψάμενος κύριον τὸν ἀδελφὸν ἑαυτοῦ 1054. 18. ὃ γὰρ ἂν ξένον καὶ ξένην τὸς ἐμαυτοῦ γονέας ἐπιγραψάμενος 1314. 26. 3) pro simplici γράφειν. ὅτῳ ἐπιγεγραμμένον (angeschrieben) εἴη τὸ ἀργύριον ἀποδοῦναι τὸ ὑπὸ Λύκωνος καταλειφθὲν. cui vt redderetur illud aes, in tabulis esset scriptum et praeceptum 1238. 12. p. 1241. 17. est eadem de re simplex γεγραμμένον.

ἐπιδανείζειν] ἐπιδανείζεται λάθρα ἡμῶν. nobis insciis, super mutuum aes a nobis creditum, adhuc aliud ab aliis quoque sumit 908. 26. ἐπιδανεισάμενος ἐπὶ τοῖς ἐμοῖς χρήμασι 914. 2. ἐπιδεδανεισμένον ἐκ τῆς ἐμπορίης πολλὰ χρήματα. qui ingentes aeris numerati, aut mercium aeri acquiparabilium summas credito sum-

sisset,

ſiſſet, corrogaſſet a veſtris negotiatoribus 922. 3. *αὐτῶ τῶ ἐπιδανείσαντος* 930. 18.

ἐπιδεικνύειν] *ἐπέδειξα τὴν ἄνθρωπον* foeminam ſic cubantem medico et teſtibus demonſtraui 1159. 27. *ἐπιδείκνυτε* exemplo veſtro propoſito docetis *ταύταις ποιεῖν ὅ, τι βέλονται* 1383. 13.

ἐπιδεικτικὸς] de orationibus. *τὰς μὲν γὰρ πιθανὰς* populares, *τὰς δ' ἐπιδεικτικὰς εἶναι προσήκει.* oſtenſionales, pompaticas 1401. pen.

ἐπίδειξις exhibitio ſpeciminis, cum aliquis artem quampiam ſuam publice oſtentat. *Probe, Meiſterſtück.* *ἐπίδειξίν τινα φωνασκίας βελόμενος ποιήσασθαι* 319. 9. *ἐπ. τῆς ἑαυτῶ πονηρίας ποιούμενος* 785. 17.

ἐπιδέκατος denus quisque nunius, e. c. ſingulae drachmae de denis quibusque drachmis. *τὸ ἐπιδέκατον τούτω* (huius mulctae) *τῆς θεῶ εἶναι* 1074. 24.

ἐπιδέχεσθαι] *τῶτ' ἤδη πᾶσαν ἐπιδέχεται κατηγορίαν* 139. 1.

ἐπιδημεῖν] verſari in vrbe. *ἐπεδήμησεν εἰς* (*ob*, vel *per*) *μυστήρια* 1352. 19. *ἐπιδημήσαντα Στέφανον εἰς τὰ Μέγαρα* 1357. 17. 2) redire in vrbem ex itinere. *ἐπιδημήσας ἐκ τῆς ἀποδημίας.* redux in patriam e peregrinatione factus 1173. 5. 1175. 1.

ἐπιδημία commoratio in loco quodam. *ἐπιδημία ξένων οὐ πάνυ ἦν αὐτόθι.* peregrini non admodum multi ibi commorari ſolebant 1357. 9.

ἐπιδιατίθεσθαι] *ἐδέξατο τὸν ὅρκον, ἐπιδιαθέμενος ἀργύριον, ἐὰν μὴ ὀμόσῃ τὸν ὅρκον.* cum hac de re cauiſſet aere certo deponendo 896. 22.

ἐπιδιδόναι vltro, gratuito dare, aut recipere daturum. *τἀναλωμένα ἐπέδωκα. habe ich ihnen geſchenkt, erlaſſen* 264. 15. *ἐφ' οἷς ἐπιδέδωκε, τετίμηται* 264. 26. *ἐπέδωκε ταῦτα τῶ δήμω* 266. 21. *εἰς σωτηρίαν ἐπεδίδοσαν.* quo tempore agebatur de ſeruanda patria, in ſalutem eius. *τριήρη ἐπέδωκε* 566. 11. et

13.

13. ἃ μὲν ἐπέδωκα, ταῦτ' ἐστιν, ὧν ἀδὲν γέγραψαι 267. 3. ex orat. pro corona. ὧν ἐκ τῆς ἰδιας οὐσίας ἐπέδωκα, ἀδεμίαν ἡμέραν ὑπεύθυνος εἶναι φημὶ 263. pen. ἐπεδώκαμεν ὑμῖν τάλαντον 918. 21. et 27. de patre vsurpatur filiae dotem addente. ἐπιδόντος πρεῖκα τάλαντον 1009. vlt. 2) conferre. ἐπιδιδόναι ἀδὲν πρὸς ἀνδρείαν 1408. 15. 3) increbescere, glisceré, crescere, proficere. ἀδὲν ἡγεῖμαι πλέον ἢ τὰ τῦ πολέμε κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι 123. 14.

ἐπιδικάζων in actiuo dicitur magistratus petenti haereditatem, aut aliud aliquod bonum, item virginem haeredem orbam, sententia sua adiudicans, petitor autem dicitur ἐπιδικάζεσθαι in medio, cum adiudicari sibi curat, et impetrat. Construitur cum genitiuo rei petitae. ἐπεδίκασεν ὁ ἄρχων τοῖς ἀντιδίκοις τοῖς ἡμετέροις τὸν κλῆρον τὸν Κόνωνος 1174. 17. ἐπεδικάσατο τῦ κλήρε τῦ Λγνίε κατὰ τὰς νόμες 1051. 6. παρὰ τῦ ἐπιδεδικασμένε καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι 1052. 14. τὴν ἀμφισβήτησιν εἶναι τῷ ἄρχοντι, καθότι ἐπεδικάσατο, ἐὰν ἔχῃ τὰ χρήματα. Archon debet inquirere, quo titulo is, qui haereditatis postulatur, eam haereditatem in iure petierit atque impetrarit 1055. 5. ἐπεδικασάμην τῆς τεύτου μητρὸς 1075. 25.

ἐπιδικασία ἀτελὴς adiudicatio (haereditatis etc.) irrita, cassa 1055. 1. ὑπὲρ ὅτῦ τῦ κλήρε τὴν ἐπιδικασίαν ποιώμεθα. cuius haereditas vtri sit adiudicanda, nunc in iure experimur 1084. 15.

ἐπίδικος controuersus, controuersiae obnoxius. ἐπιδίκε ὄντος τῦ κλήρε 1074. 1.

ἐπίδοσις incrementum. ἁπάντων πολλὴν ἐπίδοσιν εἰληφότων 123. 11. ἐπίδ. ἔτι πολλὴν ἐχέσης τῆς σῆς φύσεως 1407. 27. ἐπίδ. μεγίστην τὸν βίον ὑμῶν λαβεῖν 1413 22. ἐκ τῦ Πλάτωνι πλησιάσαι τοσαύτην ἔλαβεν ἐπίδοσιν 1415. 13. profecit. 2) largitio spon-

ſpontanea, contributio pecuniaria gratuita ad neceſſitates patriae 566. 23. οἱ τὰς μεγάλας ἐπιδόσεις ἐπιδόντες 285. 19.

ἐπιδρομὴ] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλούτου πονηρὸν εἶναι τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν 559. 25.

ἐπιείκεια fama praeclara honeſtatis et probitatis. ἵνα τὴν ὑπάρχουσαν ἐπιείκειαν ἀποβάλωμεν 919. 4.

ἐπιεικὴς] probus, honeſtus, fidus, frugi. μηκέτι τὸν νοῦν αὐτῷ ὡς ἐπιεικεῖ προσέχειν 606. 2. τὶ δὴ ταῦτ' εἴα, φάσκων ἐπιεικὴς εἶναι? 606. 3. ἐπιεικεῖς δοκῶσιν εἶναι περὶ τὰ συμβόλαια. circa meum et tuum 915. vlt. οὐδὲν εἰδὼς τὴν τούτων πονηρίαν, ἀλλ' οἰόμενος ἐπιεικεῖς εἶναι ἀνθρώπους 925. 10. ἐπιεικῆ δόξαν ἔχων 1343. 2.

ἐπιεικῶς ſaepenumero, crebro, plerumque 10. 7. 450. 14. 2) ſic ſatis. ἐπιεικῶς ἔντιμον κατέλιπον τὸν σῖτον hinc proficiſcentibus ipſis, erat pretium frumenti ſic ſatis ingens. *in ziemlich hohen Preiſe* 1285. 17. ἐπιεικῶς ἔσχε τὸ σῶμα. ſic ſatis commode 1364. 27.

ἐπιέναι accedere, aggredi, adoriri, inuadere. ὡς ἐπιὼν [id eſt ἐξ ἐπιδρομῆς] ἅπαντα ἤλπιζε τὰ πράγματα τότε ἀναιρήσεσθαι ſe euerſurum et ſubacturum eſſe omnia a primo ſtatim impetu, aggreſſu, cedentia ſtatim, neque reſiſtentia 15. 12. 2) de rebus futuris, imminere, inſtare, appropinquare. τῶν ἐπιόντων ἕνεκα, εἰ μηδενὸς ἄλλου 423. 27. τῆς ἐπιούσης ἑκάστῳ τύχης μὴ οὔσης προδήλου 633. 26. ὅσα περὶ τῶν πιόντων δηλοῦσιν οἱ θεοὶ. de rebus futuris 1487. 5. 3) in mentem venire. οὔτ' ἐπείγεσθαι βαδίζουσιν, οὔτε πλεῖν αὐτοῖς ἐπῄει 392. 27. εἰ γὰρ καὶ κατὰ μικρὸν ἐπῄει αὐτῷ τὰ τοιαῦτα σκοπεῖν 576. 27.

ἐπιζήμιος] τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ κειμένοις ἐπιζημίοις 280. 15. locus perobſcurus, aenigmati ſimillimus.

ἐπιζη-

ἐπιζητεῖν idem quod ſimplex, vel ἀναζητεῖν. εἰ μὴ ἡ βελὴ ſenatus Areopagiticus ἐπεζήτησε τον ἄνθρωπον καὶ συλλαβὲσα — 271. 16.

ἐπιθάνατος ἦν ἐμὲ ἀποδημοῦντος. morti propinqua 1225. 1.

ἐπιθυμεῖν] πολλοὶ πολλάκις μειζόνων ἐπιθυμοῦντες, τὰ παρόντα ἀπώλεσαν 658. 8. ἐπιθυμήσας τῶν χωρίων με 1272. 3.

ἐπιθυμητὴς] ἐπιθυμηταὶ τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων 661. vlt.

ἐπιθυμία] τοῖς δ' ἔθεσι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις ταῦτ' ἐπιχειρῶν πράττειν 638. 13. ἑδεὶς ἔχει τελευτὴν [id eſt τέλος, vel παύλαν] τῆς τε πλεονεκτῶν ἐπιθυμίας 658. 15. τὸν εὖ φρονοῦντα δεῖ τὸν λογισμὸν κρείττω τῶν ἐπιθυμιῶν πειρᾶσθαι ποιεῖν 1438. 11.

ἐπικαθῆσθαι] ἐπικαθήμενος ἐπὶ τῇ τραπέζῃ. der *Factor*, *Buchhalter*, *der oberſte Gehülfe des Banquiers.* 946. 13. 1189. 20. 1193. pen.

ἐπικαίειν vicus amburendo ſiſtere 795. 26. v. ἀποκαίειν.

ἐπίκαιρος] μὴ προσλαβὼν τὲς ἐπικαίρους τῶν τρόπων. oportuni 234. 14.

ἐπικαλεῖν τεθνεῶτι de defuncto queri 1241. 6.

ἐπικαρπία] τὴν ὐσίαν ἐπότερον κ τῶν ἐπικαρπιῶν e vectigalibus, reditibus annuis, ἢ τἀρχαῖα ἀναλίσκων διώκησε 829. 7. 834. 2.

ἐπικατατέμνειν [ſcil. fodinas metallicas] τῶν μέτρων ἐντὸς 977. 7. cuniculos ſuos in alienos adigere. *dem Nachbar in ſeine Schacht einhauen.*

ἐπικηρυκεία inducia, pax, tranquillitas ad certum tempus per fetialem indicta. διὰ τὴν πρὸς λακεδαιμονίους ἡμῖν ἐπικηρυκείαν 61. 23.

ἐπικηρυκεύεσθαι depeciſci, decidere cum aliquo 888. pen.

ἐπικη-

ἐπικηρύττειν praeconis voce mercedem publice ei promittere, si quis aut viuum aliquem, aut caput eius dedat promulgantibus. διὰ ταῦτ' αὐτῷ τὰς θηβαίας χρήματα ἐπικεκηρυχέναι 347. 25.

ἐπικινδυνεύειν] ὅτι τὰ χρήματα ἤδη ἐπικινδυνεύεται τῷ δανείσαντι. merces ab hoc temporis articulo inde iam nunc, periculo creditoris ire per mare. *das Guth gienge nunmehr in See auf Risco des Gläubigers* 915. 31.

ἐπικίνδυνος anceps, periculi plenus. ἐπικινδύνως ἔχουσα πρόσοδος. vectigalia dubia 948. 2. ἀκίνδυνον μὲν ἡδεῖαν, πράττειν δ' ἐπικίνδυνον 1452. 20. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνως πειρᾶσθαι παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι 1470. 13.

ἐπίκληρος virgo patre orba, heres, contentioni obnoxia, quis eius et corpore et bonis sit potiturus 182. 15. ὅσα εἰς ἐπικλήρους [scil. ἥκει] πρὸς τὸν ἄρχοντα 976. 12. nam Archon Eponymus earum causas disceptabat. ἐπικλήρων καὶ ὀρφανῶν καὶ τοκέων τῷ ἄρχοντι προσέταξαν ἐπιμελεῖσθαι 940. 10. ἐπίκληρος qui sit κύριος, tutor, iure praeditus eam elocandi 1134. vlt. sqq. iura quaedam earum 1137. circa finem. ἐπικλήρους εὐπόρους κληρονομήσας 1311. 17.

ἐπικληροῦν per sortem addicere, attribuere. ταῖς μεγάλαις ἐπικληρῶσαι συμμορίαις μέρος ἓν χρηστὸν ἑκάστῃ 183. 21. εἶτ' ἐπικληρῶσαι τὰς φυλὰς 184. 6. et 9. τοῖς χορηγοῖς τοὺς αὐλητὰς 519. 1. ἐπικεκληρωμένων ἤδη τῶν δικαστηρίων. iudicibus iam sortitis et curias, vbi essent sessuri, et causas, quas essent tractaturi 978. 8. ἐπεκλήρωσεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. iis, qui armamenta nautica a debentibus exacturi essent, senatus per sortem prouinciam cuique suam assignauit, secundum tribus puta, aut vicos vrbis, vbi quisque negotium suum ageret 1145. 12.

ἐπικλίνειν vergere, propendere. delabi. πρὸς ταῦτα ἐπικλῖναι τὰ πράγματα. subaudi ἑαυτὰ 30. vlt.

ἐπι-

ἐπικοινῶν τινι communicare cum aliquo cauſam, vel conſilia 855. 6. vbi vitioſe dant libri ἐπικοινωνήσαντες. pro ἐπικοινώσαντες.

ἐπικουρίαν ἀπολογίας μεγάλην ἔσεσθαί σοι ἡγοῦ 1199. 11.

ἐπινυφίζειν alleuare. ἐπενέφισαν τὰς συμφορὰς ἀνθρωπίνως 643. 11.

ἐπικρίνειν de iudice cauſam arbitrante. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγός 238. 13. συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477. 22.

ἐπικρύπτειν } εἰ μὲν ἦν δεῖ ἐπικρύπτεσθαι τἀληθῆ 216. 15. ἐπικρυψάμενον τὰ λοιπὰ τῷ μεγίθει τῶν ἄλλων ἔργων 1415. 3.

ἐπικυροῦν τὰ προειρημένα συμφερούσῃ τινὶ πράξει 200. 26. ἐ γὰρ αὐτὸς (id eſt ὁ αὐτὸς) ἔτε καιρὸς, ἔτε τρόπος τοῦτ' ἐπικυρώσαι 1430. 12. ἐπειδὰν δ' ἐπικυρωθῇ, rata habita, probata fuerint, ταῦτα ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν 1444. vlt.

ἐπιλαγχάνειν ſubſortiri, h. e. eius in locum, qui, a priore ſorte cum fuiſſet declaratus, probationem haud ſuſtinuiſſet. ἔτε λαχὼν, ἔτ' ἐπιλαχὼν 1331. 5.

ἐπιλαμβάνειν in actiuo, inhibere, compeſcere, ſiſtere, de aqua, ne manare pergat. σὺ δ' ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. formula oratoribus vſitata, qua imperabant praefecto clepſydrae, vt effluxum aquae impediret 1103. vlt. 1268. 11. 1305. 7. In medio, celeriter arripere, corripere, vt ſi rem effugere conantem iniecta manu reprehendas, retorqueas, retineas. vſurpatur de malis, quae homines derepente, ſecuros, nil metuentes, occupant, obruunt, inuitos et veluti conſtrictos retinent, neque remittunt, ſed violenter agitant, torquentque. Hinc etiam notio potiundi. ὑμεῖς δὲ, ὅσης ἅπαντες ἐρᾶτε, ἐρημίας ἐπειλημμένοι 174. 10. ἀτελείας ἐπειλημμένοι. nacti immunitatem, veluti qui praedam, aut furtum celeriter et violenter arre-

arreptum aufferunt 464. 8. ἐπιλαμβανόμενον τῇ χειρὶ 533. pen. ὧν ἐπελαμβάνοντο οἱ πεντηκοσιολόγοι 558. 18. quibus manus iniiciebant. ἐπελαμβάνετο μυστηρίοις ἐπιδημοῦντος. apprehendebat eum, per occasionem Mysteriorum Athenis versantem. quo tempore non licebat debitoribus manus iniicere. vt apud nos tenente foro, quod appellant *die Messe* 571. 23. ἐξαγομένων τῶν παίδων ἐπιλαμβάνεται. iniicit manum pueris (seruis) clam, furtim Athenis alio exportandis 895. 10. 896. 19. ἐκ εἴχομεν ὅτε ἂν ἐπιλαβοίμεθα. *wir hatten, oder sahen nichts, woran wir uns hätten halten können* 931. 16. ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτῆς [scil. τῆς διανοίας] τὸ συνειδέναι nam conscientia eorum menti linguaeque frenum quasi imponebat 406. 20.

ἐπιλανθάνεσθαι] ἐπιλελησμένος ἑαυτοῦ 289. 16.

ἐπιλείπειν deficere, desiituere, euanescere. vt fontes, putei, exhausti, vel aridi facti. αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πεφύκασιν ἐπιλείπειν, ἐάν τις ἀπ' αὐτῶν ἀθρόα καὶ πολλὰ λαμβάνῃ 186. 16. *(man schöpft wohl einen Born aus.)* ἐκ ἔτι χρήμαθ' ἡμᾶς ἐπιλιπεῖν 186. 22. de arboribus, siluis. ξύλων ἐν Μακεδονίᾳ ἐπιλελοιπότων, τῇ καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βελομένοις ἐντελέσατα καθισαμένῃ 219. 19. ἐπιλείψει με ἡ ἡμέρα λέγοντα τὰ τῶν προδοτῶν ὀνόματα 324. 17. καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν 1225. 12. ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες 1341. 18. ἐπιλείπειν αὐτὴν τοὺς τὰ κοινὰ καρποῦσθαι βελομένους 1460. 23.

ἐπίληπτος obnoxius, non suae spontis, neque corporis mentisue compos, sed in potestate aliena, valetudinis, aut furoris. τοὺς ἐπιλήπτους φησὶν ἰᾶσθαι, αὐτὸς ὢν ἐπίληπτος πάσης πονηρίας, quem nullum non genus sceleris corripit, veluti comitialis quidam morbus, et inuitum atque reluctantem subigit et prosternit 794. 3.

ἐπιλογίζεσθαι reputare secum. ἐκ ἐπιλογισάμενος. 1090. vlt.

ἐπίλοιπος] θέντα τῷ ἐπιλοίπῳ ἀργυρίῳ ὅσον ἐνδεῖ σοι, vt praedium illud pro illo aere, quod tibi adhuc ad summam corrotundandam deeſt, oppigneres 1250. 12.

ἐπιμαρτύρεσθαι anteſtari. πολλοὺς παρίσανται, [ſcil. μάρτυρας] ἐπιμαρτυρόμενοι, ὅτι — id eſt ἐπ' αὐτῶν μαρτυρόμενοι. coram illis teſtibus declarantes et teſtatum facientes 915. 12. εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα καὶ ἐπεμαρτύρασθε, ſi teſtem adduxiſſetis et ἐπ' αὐτῷ coram illo teſte, vel etiam ἐπ' αὐτῷ τῷ ἔργῳ in ipſo facinore denunciauiſſetis vos proteſtando intercedere 1273. 18. οὐδεὶς ἔτ' ἐπεμαρτύρατο, ἔτ' ἐνεκάλεσε. neque proteſtatus, neque queſtus eſt 1273. 26.

ἐπιμέλεια] τῆς πρὸς τὸν θεὸν ἐπιμελείας προσάτας ἐσομένους 618. 8. ἐπιμέλεια de praeteritis, πρόνοια de futuris. οὐδὲ περὶ τῶν παρελημλυθότων ἐπιμέλειαν ποιήσεσθε μείονα, ἀλλὰ καὶ περὶ τῶν μελλόντων πρόνοιαν 1226. 25. ἐπιμέλειαν σαυτοῦ ἔχειν 1414. 10.

ἐπιμελὴς] οἷς ἦν ἐπιμελὲς κακῶς ἐμὲ ποιεῖν 310. 3. ἐπιμελὲς ἦν αὐτοῖς εἰδέναι 359. 21. μανοίμην γὰρ ἄν, εἴ τι μοι τούτων ἐπιμελὲς εἴη 937. 25.

ἐπιμελητὴς] ἐπιμεληταὶ erant, alii τῶν Φυλῶν *Viertelsmeiſter* 519. 3. alii τῶν συμμοριῶν *Gildenmeiſter* 1145. 15. et 21. alii τῶν νεωρίων *Admiralitetsherren* 612. 21. 1145. 13. alii τοῦ ἐμπορίου, *Deputirten zum Handelsgerichte* 941. 15. 1324. 9. alii τῶν μυστηρίων, qui pacem publicam et bonum ordinem tuerentur in ſacris Cereris, et neceſſaria ludis apparārent. 570. 6. alii εἰς τὰ Διονύσια 519. 17.

ἐπιμένειν] ἐπέμεινεν ἐπὶ τῷ κακουργήματος 727. 27.

ἐπιμιγνύναι. ἐπιμίγνυσθαι.] νόμον ἔθεντο τὴν γυναῖκα τοῦ βασιλέως ἀσυνεῖναι καὶ μὴ ἐπιμεμιγμένην ἑτέρῳ ἀνδρὶ 1370. 20.

ἐπιμιξία] πλείους τότ' ἦσαν αἱ ἐπιμιξίαι commercia πρὸς ἀλλήλους, ἢ νῦν 79. 18.

ἐπινέμειν pastura, pecus ad pastum agendo, carpere, deuastare praedium. τῶν γειτόνων ἐπινεμόντων καὶ διὰ τοῦ χωρίου βαδιζόντων 1274. 27.

ἐπινεύειν] μὴ δῆτ', ὦ πάντες θεοὶ, μηδεὶς ὑμῶν ταῦτ' ἐπινεύσειε 232. 18. ἐπινεύειν τὰ ψευδῆ σιγῇ 560. 7.

ἐπινίκια] οὗτος εἰς τὰ ἐπινίκια τῶν πραγμάτων καὶ τοῦ πολέμου, ἃ θηβαῖοι καὶ Φίλιππος ἔθυον, εἱστιᾶτο ἐλθὼν 280. 22. ἑστιᾶν τὰ ἐπινίκια 1356. 8. et 17. ἐπινίκια τῆς νίκης τοῦ ἅρματος 1356. 17.

ἐπίνοια] τῆς ἀγαθῆς ἐπινοίας παρὰ τῶν θεῶν ἐλπίδα ἔχων. sperans fore, vt dii sapientia quaeque et salutaria consilia in mentem iniiciant 1413. 4.

ἐπιξενοῦν] διὰ τὸ ἐκεῖνον ἐπεξενῶσθαι πολλοῖς. propter ius hospitii cum multis contractum, vel propter notitias et familiaritates cum multis peregre contractas 1224. 2.

ἐπίξηνον citat Etymologicum M. p. 362. 23. e Demosthene, quod in eo non legitur, pro mensula culinari, in qua carnes contruncantur. verum est apud Dem. ἐπιξενοῦν. quod auctor Etymologici cum ἐπίξηνον confudisse videtur.

ἐπιορκεῖν] οὐκ ἔστιν ἀδικοῦντα καὶ ἐπιορκοῦντα καὶ ψευδόμενον δύναμιν βεβαίαν ἔχειν 20. pen. εἰ μὴ τοῖς ἕλλησιν ὁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189. 4. εἰ μὴ περιφανῶς αὐτὸν ᾔδειν πολλοὺς καὶ μεγάλους ὅρκους ἐπιωρκηκότα καὶ πόλεσι καὶ ἰδιώταις 1203. vlt. οὐδὲ θεοὺς ἔδεισεν, οὓς ἐπιώρκησε 1204. 20. ῥᾷον ὀμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν (scil. ποιεῖν) 1269. 12.

ἐπιορκία] ὡς καὶ τῆς ἐπιορκίας αὐτοκράτορος ὄντος ἐκείνου 215. 2. τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν οἴκαδε ἀπενέγκησθε. dedecus et conscientiam periurii. et diras in periuros a praecone dictas 409. 21. τὴν ἐπιορ-

κίαν ἐπενεγκάμενος τοῖς ἑαυτοῦ παισὶ καὶ τῷ γένει 642. 24. πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίας προσκτήσησθε 409. 9.

ἐπιπέμπειν] οὐκ ἀπὸ ταυτομάτου τοσαύτην ὕβριν καὶ ὑπερηφάνειαν ἐπελθεῖν Ἀνδροτίωνι, ἀλλ' ὑπὸ τῆς θεοῦ ἐπιπεμφθεῖσαν 738. 13.

ἐπιπίπτειν] διὰ τὸ ἐξαίφνης πολλοὺς ἡμῖν ἐπιπεπτωκέναι τοὺς ἀμφισβητοῦντας 1173. 23.

ἐπιπλεῖν] σῖτον, ὃν ὁ παρ' ἡμῶν ἐπιπλέων ἐπρίατο. noster commissarius, ἐπὶ τῆς αὐτῆς νεὼς πλέων, ἐφ' ἧς ὁ σῖτος, eadem naue vectus, qua frumentum peruehebatur 885. 18. ἐπέπλει ταμίας Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ 1188. 20. 1189. 2. ἐπέπλει ἐπὶ τῆς νεὼς 1284. vlt. 1285. 9. οἱ δ' ἐπέπλεον ταῖς ἐμπορίαις 1285. 9.

ἐπίπληξις] διευλαβούμενον τὰς τοιαύτας ἐπιπλήξεις 1406. 24.

ἐπιπλήσσειν increpare 200. 22. ἐπιπλῆξαι ῥᾴδιον 983. 2. τοῖς ἀφανῆ καὶ ταπεινὴν τὴν φύσιν ἔχουσιν, οὐδ' ἐπειδὰν μὴ καλῶς τι πράξωσιν, ἐπιπλήττομεν 1412. 1.

ἐπιπολάζειν eminere, dominari, veluti spuma summa in aqua natat. δέκα οὐχ ὅλοις ἔτεσιν, οἷς ἐπιπολάζει 117. 16.

ἐπιπολαῖος] μὴ τὰς ἐπιπολαίας ἡδονὰς καὶ διατριβὰς ἀγαπᾶν. vulgares, triuiales, *die uber die Seele hinrauschen, vorbey streichen, nicht haften, keine Spur, noch Frucht zuruck lassen* 1418. 1.

ἐπιπολῆς] διὰ μὲν ἀργίας καὶ ῥᾳθυμίας καὶ τὰ παντελῶς ἐπιπολῆς δυσχείρωτά ἐστιν. vel illa ipsa quoque, quae superficiaria in se sint, leuemque atque tumultuariam operam poscant 1412. 21.

ἐπιπόλιος, incanus, qui incipit canescere 1267. 21.

ἐπιῤῥωννύναι] ἐπιῤῥώσειε τὴν πόλιν 143. 6.

ἐπιση-

ἐπισημαίνεσθαι rerum ab aliquo in magiſtratu, vel imperio geſtarum, pecuniarumue adminiſtratarum exhibitas ab eodem rationes laudare, ratas habere, probare, aſſenſuque ſuo velut obſignare 310. 21.

ἐπισιτίζεσθαι] οἵ τε στρατιῶται εἶχον ἐδέν, ὅτι ἐπισιτίσαιντο. aere carebant, vnde de commeatu neceſſario ſibi proſpicerent 1223. 8.

ἐπισιτισμὸς commeatus. ἐπισιτισμὸν ἔχοντες ἡμερῶν τετταράκοντα 280. 11. copiae frumentariae, et facultates eas adipiſcendi 671. 18. σὺν τῷ ἐπισιτισμῷ vna cum annonis, victualibus, illo cenſu comprehenſis 909. 4.

ἐπισκέπτεσθαι noſcitare, adſpectu explorare, viſitare, oculis ſuis alicuius rei conditionem indagare. ἐπισκεψομένας ἔφη τὰς στρατιώτας πεπομφέναι κατ' εὔνοιαν 113. 25. 249. 26. ἐπισκεψάμενος τὰς νόμας τὰς Δράκοντος 1161. 3.

ἐπισκευάζειν reparare, reſtaurare, reficere. τὰς ὁδὰς 30. 17. τὰ φρέατα 379. 27. τὰ πομπεῖα 615. 3. 755. 7. ἐπεσκευάσθη nauis rupta καὶ πλοῖμος ἐγένετο 1294. 24. 1295. 18.

ἐπισκευαστὴς πομπείων 618. 4. 758. 14.

ἐπισκευὴ τειχῶν reparatio moenium 329. 4. καὶ ἄλλας ἐπισκευάς. alia inſtrumenta 819. 25.

ἐπισκήπτειν in actiuo, praecipere, mandare, praeſertim, cum moriens facit 840. 15. ὅτι δόντος καὶ ἐπισκήψαντος τῷ σῷ πατρὸς ταῦτ' ἐπράχθη 954. 15. in medio, queri aliquid, obtendere, praetexere, exceptione vti, in aliquam latebram calumniae forenſis ſe abdere. τούτων ἐδὲν ἐπεσκήψασθε 162. 8. praeſertim exceptionem falſi dicti teſtimonii obmouere. ἐδ' ἤτινι [ſcil. μαρτυρίᾳ] τούτων [ſcil. τῶν μαρτυριῶν] τὴν ψευδομαρτυριῶν [ſcil. πρόφασιν] ἐπεσκήψατο 846. vlt. ἅλλοις ἐκ ἐπεσκήψαλο, δηλονότι τἀληθῆ μεμαρτυρηκότας εἰδὼς 854. 15. ὅταν ἓν ἐπισκήψωμαι αὐτῷ,

πόθεν τὴν ἀπόδειξιν τῷ ταλη θῆ μαρτυρεῖν ποιήσεται. quid si autem actione falsi dicti testimonii eum persequar, qui fidem praestabit veritati sui testimonii 904. 12. ἐπισκηψάμενος ταῖς μαρτυρίαις ὁ ἀδικηθεὶς 1139. 7.

ἐπίσκηψις titulus protestandi contra factum illegitimum. ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἐπισκήψεως τήν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι. vt idem agendi ius sit tam in testimonium, quam in extestimonium, e titulo falsi, vel fraudis commissae 1130. vlt. μάλιστά με πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν 1154. 22. 2) mandatum, praeceptum, delegatum, fidei commissum, κἂν οἰκέτης ᾖ, τούτων τὰς ἐπισκήψεις εἶναι. serui peremti hero incumbere, vt mandata morientis de vlciscenda sui caede, et de poenis a peremtore sumendis suscipiat atque exsequatur 161. 11.

ἐπισκοπᾶν inspicere, speculari, lustrare, noscitare. ἐπεσκοπεῖμεν, εἴ τι ἐξαιρεῖνται πόθεν ἐκ πλοίου 932. 25. in medio de amicis ad aegrotum inuisentibus, quo, quomodo se habeat, cognoscant 1261. 3. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπέμεναι 1364. 11.

ἐπίσκοπος epithetum Minervae, quasi ad vrbem suam inuisens, et in statum atque fortunas eius inquirens, eamque gubernans et tuens 421. 27.

ἐπισκοτεῖν luminibus officere, obumbrare, obscurare. νῦν μὲν ἐπισκοτεῖ τούτοις τὸ κατερθὲν 23. 26. 155, 23. οἰκίαν ᾠκοδόμησε τοσαύτην, ὥστε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τοῖς ἐν τῷ τόπῳ 565. 25.

ἐπισπᾶν] ἐπισπασθέντος βρόχου 744. 9. εἶτ' ἐπισπασθῶσιν ἕκαστοι περαιτέρω τὸ συμφέροντος ἑαυτοῖς 62. 4.

ἐπίσασθαι] ἐ γὰρ αὐτοσχεδιάζειν, ἀλλ' ἐπίσασθαί σε χρὴ περὶ τῶν μεγίστων 1414. 11.

ἐπισατεῖν ἄλλοις 1412, vlt.

ἐπισά-

ἐπισάτης πολλῶν ἔργων ὤν 264. 26. princeps prytanum quoque die 594. 26. 596. 4. 797. 15. ἀδὲ τῶν κοπρώνων ἐπισάτας ἑλέσθαι 785. 13.

ἐπιστέλλειν imperare, mandare. παρὰ τὰ ἐπεσταλμένα 249. 26.

ἐπιστήμη] ἐκ ἔστιν εἰπεῖν, ὡς ἀδὲν πρὸς τὸ φρονεῖν εὖ παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων. non licet affirmare, literas eo nil conferre, vt ad recte sapiendum atque arbitrandum literatus illiterato praestet 1413. 26. ἐπιστήμην λέγειν τὰ βέλτιστα ζητεῖτε παρὰ τῶ παριόντος 108. 26. vt optima quaeque vobis suadeat, eaque, quae suadeat, certissime cognita et perspecta habeat, vsu suo, fama, meditatione, viis aliis quibuscunque verum exploratur. τὰ μὲν μικρὰ δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης ἠναγκαζόμεθα ἐπιτελεῖν 1415. 16.

ἐπιστολή] μὴ μόνον τοῖς ψηφίσμασι, καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις, πολεμῆτε Φιλίππῳ 48. 19. τολμῶν ἐπιστολὰς πέμπειν τοιαύτας 157. 3. ἔστι μὲν ὖν ἔργον ἐξ ἐπιστολῆς ἐμμεῖναι συμβουλῇ, vt literarum scriptor in proposito recta suadendi perseueret 1463. 15.

ἐπιστολιμαῖος] μή μοι μυρίους, μηδὲ δισμυρίους ξένους, μηδὲ τὰς ἐπιστολιμαίους ταύτας δυνάμεις. nolite ad me commemorare, iactare — illas, quas iactare soletis, copias ingentes, non spirantes, non pedibus suis, non in armis, non in acie, non in campo stantes, sed exanimes, pictas solummodo et literis consignatas illis, quas ad imperatores vestros mittitis, quibus non ipsos milites, sed spem solummodo militum ad ipsos mittendorum mittitis 45. 12. ipse Demosthenes paulo post huius dictionis vim exponit in illis ἐν τοῖς ψηφίσμασι καὶ ταῖς ἐπιστολαῖς πολεμεῖτε 48. 19. literis scriptis solummodo, non armis, bellum geritis. Imitatus est huius dictionis elegantiam Philostratus p. 185. 11, vbi ξυνεσίας ἐπιστολιμαίους dixit, congressus, col-

loquia per literas. et p. 285. 7. ἐπιστολιμαίοις ξυμβελίαις.

ἐπισομίζειν] ἐπισομιεῖν ἡμᾶς ἔφη τὰς αὐτῷ ἀντιλέγοντας 85. 4.

ἐπιστρατεύειν ἐπὶ τὴν χώραν 255. 26.

ἐπιστρέφειν] οὐκ ἐπεστράφη pensi non faciebat 665. 5. ὑμῖν ἐφρόντισατε, οὐδ' ἐπεστράφητε ἐπ' ὀλέθρῳ τέκνων. in vos quasi conuertebamini, *ihr gienget in euch* 133. 24.

ἐπιστροφή animaduersio, attentio mentis, cura. ἀδεμίαν ἐποιήσασθε ἐπιστροφὴν 158. 24. 439. 14. zu *Herzen nehmen, ein Einsehen haben.*

ἐπισυμμαχία 160. 13. mutua, reciproca belli societas, vt vtra pars armis infestis impetatur, alteri necesse sit, illi parti succurrere.

ἐπισύρειν tumultuarie disputare, non diligenter, non subtiliter, sed rapide, vt auditores celeritate orationis peruertas, otio ipsis erepto, rem sedate meditandi. *drüber hin rauschen, oder ruschelen* 496. 23.

ἐπισφαλὴς] τὴν δύναμιν ἔτι ἐπισφαλεστέραν κατεσκεύακεν, ἢπερ ὑπῆρχε φύσει 22. 14.

ἐπίταγμα] πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ἐξίως γίνεται 399. 12. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι nimis multa et nimis pretiosa atque sumtuosa exigebat illa meretrix a suis amatoribus 1354. 13.

ἐπιτάττειν 1288. 8. ἐκ ἑνὶ, αὐτὸν ἀργὸν τα, τοῖς φίλοις ἐπιτάττειν ὑπὲρ αὐτοῦ τι ποιεῖν, μή τι γε τοῖς θεοῖς 24. 22. τοῖς μὲν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε 27. 1.

ἐπιτάφιος] ἐπιταφίους λόγους ποιεῖσθε 499. vlt.

ἐπιτείνειν] ἐπέτεινεν ἔτι μᾶλλον. *Spannete er die Saiten noch höher* 1287. 2. ἐπετέταντο αἱ τιμαὶ pretia annonarum incendebantur, incalescebant 1290. 17.

ἐπιτειχίζειν castellum, vel aliud quid simile ceruicibus alicuius imponere, quod eum coërceat, compescat, conterreat, in officio contineat. τυράννους κατέσησε, τὸν μὲν ἀπαντικρὺ τῆς ἀττικῆς ἐπιτειχίσας.

auf

auf die Naſe hinſetzen, wie eine Brille 99. 2. τυραννίδα 133. 22.

ἐπιτείχισμα caſtellum, munimentum, quo tu in agri tui finibus exſtructo vicinos, freno veluti quodam iniecto, coërces, vnde cum tuum agrum tuearis, tum in finitimum repente et libere atque ex tuto incurras, eumque vexes, et quo te praeda onuſtus celeriter recipias. τοιαῦτα ἔχων ἐπιτειχίσματα τῆς ἑαυτοῦ χώρας 41. 19. ἐπιτείχισμα κατασκευάζοντος ὑμῖν Εὐβοιαν 106. 3. ἐπιτ. πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν 193. 27. ἐπιτ. κατασκευάζων ἐπὶ τὴν ἀττικήν 248. 13. τὸ ἐπιτ. καθεῖλε 1343. 10.

ἐπιτειχισμός machinatio inſidioſa, alterius luminibus obſtruens, et impetus eius refraenans. ἕτερον ἐπιτειχισμὸν ἐζήτει 254. 20.

ἐπιτελεῖν] ὅπως ἡ εἰρήνη ἐπιτελεθῇ 235. 8. *zu Stande käme.*

ἐπιτέμνειν τὴν κεφαλήν ſcalpello concidere, ſulcare quaſi vulneribus 1018. 8.

ἐπιτήδειος amicus, familiaris. 2) idem quod ἄξιος, dignus, meritus. εἴ τισιν ἐκεῖναι τοῦτο παθεῖν ἐπιτήδειαι, ἀλλὰ τό γε πρᾶγμα οὐκ ἐπιτήδειον (conuenit) γίγνεσθαι 610. 20. et 24. οὐδ' ἐπιτήδειον ἄτιμον εἶναι, οὐδ' ἀπολωλέναι 1473. 10. videtur tamen quodammodo ab ἄξιος differre. id quod conſtat ex illo dicto p. 1485. 5. οὔτε γὰρ ἄξιος, neque enim merui iſtam contumeliam, οὔτ' ἐπιτήδειος, neque par ſum ei ferendae. 3) τὰ ἐπιτήδεια neceſſaria vitae degendae praeſidia, vel adminicula, alimenta, quotidianus victus et cultus. τὰ ἐπιτ. ταύτην ἐργασομένην, καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν 1358. 12. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα οὐ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτ. *nicht Hunger zu leiden, nicht zu Kropdorren* 1359. 12. τὸν ἔχοντα [ſcil. αὐτὴν] παρέχειν καὶ τὰ ἐπιτ. τῇ ἀνθρώπῳ 1360. 21.

ἐπιτήδευμα] ἐπιτηδευμάτων τοιούτων ἡγνευκέναι, οἷα τούτῳ βεβίωται 618. vlt. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν 1417. 6. ὁποῖ' ἅττα τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ, τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ φρόνημα ἔχειν [scil. αὐτοὺς] 37. 12. et 173. 26. τῆς τῶν ἐπιτηδευμάτων συμβουλίας διαμαρτόντες 1412. 6.

ἐπιτιθέναι τινὶ ἐπιστολὰς addere proficiscenti literas alteri reddendas. τὰς ἐπιστολὰς οὐκ ἀποδέδωκας. ἅς σοι ἐπεθήκαμεν 915. 17. ἐπιθείς σοι, εἰ οἷόν τ' ἦν, τὴν οὐσίαν 1126. 2. πίστην iureiurando aliquid confirmare 165. 2. ἡ μήτηρ ἠθέλησε πίστιν ἐπιθεῖναι κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς. per caput meum deierare sororisque meae 854. 16. 860. 18. 1196. 17. et vlt. 1243. 27. τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων mulctam irrogare 797. 26. ἐπέθηκαν τιμωρίαν ὑπὲρ ὧν τοὺς ἄλλους ἠδίκουν 1392. 9. οὐκ ἐπέθεντο τοῖς ἀτυχήμασι. non insidiabantur calamitatibus, non captabant oportunitates, si quae inciderent, aduersitatibus percuissos funditus perdendi 643. 10.

ἐπιτιμᾷν increpare, obiurgare. τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾷν ἴσως φαίη τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι 15. 26. cum datiuo 558. 27. vitio vertere, obiectare. τοῖς πεισιστρατίδαις ἐπετίμων ὡς ἐπάγουσι τὸν πέρσην 160. 15. reprehendere, vituperare. ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις 246. 9. δημοσίᾳ πάντας ὑμᾶς τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾷν. de conditione nostra queri, pacem illam insecuta, et illinc enata 381. 26. ἦν μέντοι δικαίου πολίτου τότε λέγειν, μὴ νῦν ἐπιτιμᾷν. citat Schol. Hermog. p. 129. οὐ τοῦτ' ἐπιτιμῶ 502. 12. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας 1231. 7. τοῖς ἁμαρτηθεῖσιν ἐπιτιμᾷν 1258. 17. ἐπ' ὑμῖν πειρωμένων τῇ κατ' ἐμὲ ἀγνοίᾳ 1472. 4. 1474. 8. ἐπιτιμῶν δὲ ταῦτα παρήνεγκα 1479. 11. Passiuo. ὁ σῖτος ἐπετιμήθη pretium annonarum accensum fuit, creuit

creuit 918. 22. *ἐπιτιμώμενον ὁρῶντες ἐν πειραιεῖ τὸν σῖτον.* 1208. 2.

ἐπιτίμησις 1475. 18.

ἐπιτιμία caput, ſtatus ciuilis, ius in foro ſtandi. *ἐπιτιμίαν ἑτέρᾳ ζητεῖν ἀφελέσθαι* 230. 10. *τὸ συνειλεγμένον εἰς ἐπιτιμίαν ἀργύριον.* ad redimendum caput, ſeu integritatem famae et iurium ciuilium recuperandam 329. 12. cui opponitur *ἡ ἀτιμία.*

ἐπιτίμιον poena, vel mulcta. *τὰ ἐπιτίμια τὰ ἐν ταῖς συγγραφαῖς ἀπέτινες.* poenas in tabulis contractus conſignatas dependiſti 915. 1. *προσόφλοντες τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν* 939. 27. poena iſtaec erat carcer. *νόμοι καὶ κρίσεις πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι ἐπιτίμια* 229. vlt. *ἔνοχοι τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις* 238. 11.

ἐπίτιμος oppoſitum *τῷ ἀτίμῳ*, qui, capite non minutus, integro et pleno gaudet iure ciuili, ſtatum in foro tuetur. *ὧν τὰ χρήματα ἐπίτιμα* quorum bona non confiſcantur, ſed ſalua manent exſulibus, vt de iis diſponere pro lubitu poſſint. *ἐξουσίαν εἶχον εἰς διοίκησιν τῶν ἰδίων*, vt loquitur Harpocrat. v. *ὅτι οἱ ἁλόντες ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ* — 634. 13. *ἐπίτιμον ὄντα* in functione honoris publici verſantem 534. 15.

ἐπιτρέπειν [ſubaudi *τὴν δίκην*, aut *τὴν κρίσιν*] arbitro cauſam diſceptandam permittere 78. 18. *ἴσῳ καὶ κοινῷ δικαστηρίῳ* 85. 23. *περὶ τῶν αὐτῶν ἑτέρῳ διαιτητῇ* 1020. 19. *περὶ τῶν πληγῶν ἐπιτρέπειν ᾧ ἐὰν κελεύσω ἀθηναίων* 1152. 14. et vlt. 1178. 13. *κατὰ τὰς νόμους ἐπιτρέψω* 1244. 13. *τοῖς εἰδόσιν ἐπιτρ. ἐβουλόμην* 1274. 10.

ἐπιτρέχειν] *μικρὰ ἐπιδραμεῖν*, breuiter, paucis perſtringam in tempora ſuperiora recurrens 217. 7. cum ſtudio, contentione, ardore accurrere, in rem inuolare, quo potiaris et aufferas. *ἐκεῖν ἡγεῖσθε αὐτὸν κἂν ἐπιδραμεῖν* 831. 11. 859. 1.

ἐπιτρί-

ἐπιτρίβειν pessumdare, affligere. τὰς ἀπόρους τῶν πολιτῶν ἐπιτρίβουσι 260. vlt. ἐπιτρίβει τὰς ἥρωας κακῶς ὑποκρινόμενος 288. 20.

ἐπιτριηραρχεῖν imperium trierarchi vltra praefinitum a legibus et more tempus extrahere, continuare per menses adhuc plures, loco successoris cessantis. ἐπιτετριηραρχημένων ἤδη μοι τριῶν μηνῶν 1212. 27. ἤδη τρεῖς μῆνες ἐπετετριηράρχηντό μοι 1214. 7. 1216. 10.

ἐπιτριηράρχημα productio trierarchalis imperii vltra terminos legitimos 1206. 11. sumtus ab eiusmodi continuatore facti loco successoris. τὸ ἐπιτριηράρχημα ἀποδιδόναι τῷ χρόνῳ, ᾧ ἐπανήλωσα ὑπὲρ τοῦ ἐπιτριηραρχῶν 1223. 13.

ἐπιτροπεύειν] πότερον ἔτως ἐπιτροπευθεὶς τοῦτον τὸν λόγον ἀπεδέξατο παρὰ τῶν ἐπιτρόπων 829. 9. ἀποτίμημα τοῖς ἐπιτροπευομένοις καθεστάναι νομίζων τῶν ἐπιτροπευόντων τὰ χρήματα 866. 2. ἐπιτροπεῦσαι et ἐπιτροπευθῆναι κατὰ τὰς διαθήκας 1112. 27.

ἐπιτροπή. id est ἐπιτρεψις, permissio, qua causa scil arbitrio iudicis pedanei permittitur. πεισθέντες ὑπὸ τῶν παρόντων εἰς ἐπιτροπὴν ἦλθον 897. 1. λῦσαι βουλόμενος τὴν ἐπιτροπήν. arbitrium, causae definitionem per arbitratum 897. 23. 898. 14. ἡ ἐπιτροπὴ τούτῳ πρὸς Παρμένοντα τρίτον ἔτος γέγονε. iam tertius annus est, ex quo lis haec arbitro commissa sit 900. 1.

ἐπίτροπος καὶ κηδεμών 988. 2.

ἐπιτυγχάνειν] ἐὰν δ' ἄρα μὴ ἐπιτυγχάνητε τούτου. hoc si minus consequamini 1168. 1. ἐπιτύχῃ τὸ ἀγῶνος vinceret causam 1175. 16. opponitur in continenti ἐὰν δ' ἄρα ἀποτύχῃ. δόξης ἐπιτυγχάνων 1490. 10.

ἐπιφαίνεσθαι repente interuenire rei, quae fit, impediendi ergo 522. 9.

ἐπιφέρειν] τὴν ἐπιορκίαν τοῖς ἑαυτῆ παισὶ καὶ τῷ γένει ἐπενεγκάμενος. dedecus, culpam, poenas et peſtem periurii conſciſens — über ſeine Kinder bringen 642. 24. ἐπιφέρειν αἰτίαν. conferre, imputare 692. 13. 899. 21. ἐπιφέρειν ὅπλα inferre 977. 7. ἡ μήτης με τάλαντον προῖκα ἐπενεγκαμένη ſecum in domum afferens, vel inferens 1014. 4. et 22. ἐπενεγκεῖν δόρυ ἐπὶ τῇ ἐκφορᾷ in exſequiis proferre, praeferre haſtam 1160. 14. ἐπιφέρει [ſcil. ἐπ' ἐμὲ] coniicit, intorquet. προφάσεις ἀτόπους τινὰς καὶ ὑπονοίας καὶ αἰτίας ψευδεῖς 1177. 15. 1309. 1. 1350. 18. τῆς ἀνελέγκτου νῦν ἐπενεχθείσης αἰτίας 1471. 11. 1475. 27.

ἐπιφημίζων τὰς θεὰς πράττειν τι 495. 10. praetexens honeſtum et ſpecioſum deorum nomen.

ἐπίφθονός ἐστιν inuidia publica ardet 981. 25.

ἐπιχαίρειν [ſcil. κακοῖς ἀλλοτρίοις] malis alienis illaetari 126. 19. 558. pen.

ἐπίχαρτος homo tam miſerae ſortis, vt de malis et ſordibus eius inimici laetentur, vel laetari poſſint. μὴ περιίδητε τὰς ἑαυτῆ θυγατέρας τοῖς ἐμαυτῆ δέλοις καὶ τοῖς τούτων κόλαξιν ἐπιχάρτους γενομένας 1127. 11.

ἐπίχειρα, merces, praemium, redhoſtimentum. μὴ γῆρας καὶ φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484. 4.

ἐπιχειρεῖν τινι inſidiari, adoriri 179. 8. dicitur etiam ἐγχειρεῖν τινι 179. 15. Μεγάροις ἐπιχειρῶν 248. 14. ἐκ τούτων ῥᾳδίως τοῖς λοιποῖς ἐπιχειροίη πράγμασιν 234. 17.

ἐπιχειροτονεῖν] ἐπειδὰν ἐπιχειροτονῆτε τὰς γνώμας 48. 17. εἰρήνη ἐπιχειροτονηθεῖσα. ſuffragiis approbata, rata habita 235. 9. ἐπεχειροτόνησεν ἡ βελὴ καὶ ὁ δῆμος [ſcil. τὸ ψήφισμα] 261. 17. τὰς δὲ προέδρους ἐπιχειροτονεῖν ἐπάναγκες. plebis voluntatem

χειρο-

χειροτονίᾳ significatam insequente suo assensu comprobare, et confirmare 712. 25.

ἐπιχειροτονία νόμων solennitas, qua leges, seu nouae, seu vetustae restauratae, voluntate plebis in suffragia missae ratae iubebantur esse 706. 7. ἀπεχειροτονήθη τῶν ἐπιχειροτονιῶν ὑπ' ὀλίγων in suffragatione, in comitiis 1330. 17. ἐὰν δέ τις τῶν πρυτάνεων δῷ τινι τὴν ἐπιχειροτονίαν; eius causa mittat in suffragia 716. 19.

ἐπιψηφίζειν suffragandi copiam facere et suffragia colligere atque dinumerare erat τῷ ἐπιστάτῃ principis prytanum. ὁ ταῦτα ἐπιψηφίζων ἐπιστάτης 596. 4. μὴ εἰσάγειν περὶ ἑτέρων εἰς τὸ δικαστήριον, μηδ' ἐπιψηφίζειν τῶν ἀρχόντων μηδένα 717. 22. 746. 23. 749. 2. ἐπιψηφίζεσθαι post vetustius aliquod decretum nouum ferre, quo illi aut toti, aut ex parte obrogetur 378. 27.

ἐπόγδοος] δανειζόμενοι πεντήκοντα μνᾶς ἐπὶ τόκῳ — ἐπόγδοον. vt de singulis quibusque minis octoni oboli foenoris menstrui darentur 1212. 2. claris verbis exponit ipse orator p. 1250. 20. ἐπὶ ὀκτὼ ὀβολοῖς δανείσαντι τὴν μνᾶν μηνὸς ἑκάστου. ita vt 50. minae tulerint foenoris annui 600. drachmas, seu 6. minas. fuit ergo haec proportio foenoris annui ad totam sortem, vt 6. ad 50. seu 12. ad 100.

ἐποικοδομεῖν] τειχίον παλαιὸν ἐποικοδόμησε 1278. 27.

ἐπομβρία, imber, nimbus, procella 1274. 22.

ἐπομνύναι] ἐπόμνυμι Διί, Ποσειδῶνι etc. 747. 12.

ἐπονείδιστον ἤδη ἐστὶ τὸ πολιτεύεσθαι παρὰ τοῖς ἐπιεικέσι 806. 6.

ἐποπτεύειν] τὴν δὲ ταῦτα ἐποπτεύουσαν καὶ φυλάττουσαν δύναμιν 168. 13.

ἐπόπτης] ὥσπερ ἐπόπται τῶν στρατηγουμένων 47. 4.

ἐπορχεῖσθαι canticum saltatione prolequi, tripudiis concelebrare. ἐπορχούμενοι ὕμνῳ ἄττῃ 313. 26.

ἑπτακόσια σώματα ἀπὸ τῆς πόλεως γενέσθαι τὸν πόλεμον ἐποίησε 304. 12.

ἐπω-

ἐπωβελία mulcta pecuniaria reo in cauſa pecuniaria condemnato pendenda, par toti ſummae, quae ab actore peteretur. τὴν ἐπωβελίαν ὀφλήσω, μνᾶς ἑκατὸν 834. 25. locus hic eſt claſſicus. Petebat Demoſthenes ab Aphobo, tutore ſuo, nomine male geſtae tutelae, et lacerati patrimonii ſui, decem talenta. quae decem talenta aequiualent 600. minis. Iam ſi cauſa caderet Demoſthenes, non ſolum decem illa talenta, ſeu 600. minas amitteret, ſed praeterea quoque ſextam huius ſummae partem, hoc eſt 100. minas, mulctae nomine dependendas haberet. τὴν ἐπωβελίαν κινδυνεύειν 835. 14. 841. 22. 880. 9. 1103. 15. ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς ἐπωβελίαν 1251. 2. ergo tota ſumma, de qua contendebatur, erat 3660. drachmae, ſeu 36. minae cum 60. drachmis 1284. 2.

ἐπῳδὴ] ταῦτα τὰ φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς carmina, quibus incantandis morbi depellerentur λαβὼν παρὰ τῆς Θεραπαίνης 793. pen.

ἐπωνυμία cognomen, deridiculi et ioci cauſa adſcitum vel additum alicui, nomen caſtrenſe, *Spitznahme*, *Sobriquet*. ἐπωνυμίας σφίσιν αὐτοῖς πεποίηνται 1261. 16.

ἐπώνυμος] 1) qui nomen alicui de ſe dat, vel communicat. οἱ ἐπώνυμοι decem heroes, e quorum nominibus decem tribus, totum populum Athenienſem conficientes, appellatae erant. πρόσθεν τῶν ἐπωνύμων ἐκτιθέναι τὰς νόμους 705. 19. 707. 13. τῷ ἐπωνύμῳ τῆς ἑαυτῆ φυλῆς 1326. 9. 2) cognominis, qui cum altero commune nomen gerit, aut ex eius nomine ductum. μὴ καταισχύνῃ ταύτην [ſcil. τὴν Δίκην] ἧς ἐπώνυμός ἐστι. *nach der er genennet wird*, δικαστὴς 773. 2. ἥρως ἀρχηγέτης, ᾧ ἐπώνυμοι ἐσμὲν 1072. 25.

ἐρανίζειν cum datiuo ſtipem alicui conferre, et translate operam nauare. ἐφ' οἷς ἐρανίζει τούτοις τοῖς περὶ αὐτόν. ob eam operam, [mentiendi puta et calumniandi, et inſontes vexandi] quam ſatellitibus ſuis praeſtat

999. 24.

999. 24. cum accusatiuo exigere, corrogare stipem. τὺς φίλυς ἐρανίσας collaticia stipe ab amicis collecta 1484. 2.

ἔρανος] Erant Athenis collegia seu corpora ciuium, inter se in societatem coëuntium, ad necessitates amicorum pecuniis collaticiis subleuandas, quae pecuniae aut sine foenore credebantur amicis obaeratis, quo creditoribus satisfacerent, olim aliquando pro ipsorum commoditate reddendae, cum ad meliorem fortunam redissent, siue prorsus gratuito donabantur, vt virgines e. c. dote carentes possent cum dote elocari, aut viduae orphaniue honeste ali. *milde Stiftungen, oder Zuschusskassen, Nothleidenden aus der Noth zu helfen. Fisci ad pias causas.* vnde multas scite excogitatas sententias et comparationes duxit orator, et tam crebro vsurpauit, vt earum elegantia ipse fuisse delectatus, earunique vsurpationem affectasse videatur. πληρῶν ἔρανον dicitur, et πληρωτὴς ἐράνυ, collector, qui collationes a debentibus exigit. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνυ ἐκάθησθε πληρωταὶ 776. 7. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία. *eine hübsche Steuer, oder ein ansehnlicher Spaarpfennig,* quam reponas tibi velut in arca, vsurus olim, cum ipse tute indigeas 1491. 1. ἔρανος πολιτικὸς καὶ κοινός [*eine Leihcasse, zu der alle und iede Bürger, ohne Ausnahme, das ihrige beytragen*] ἐςι πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαςος ποιεῖ. refunduntur enim sui cuique numi, iidem, quos intulit, siue probi fuerint, siue mali commatis 776. 10. h. e. mercedem quisque fert facinorum suorum naturae eorum parem. διτάλαντον εἶχεν ἔρανον δωρεὰν duo talenta pecuniae ab amicis collatae tulit, nomine doni gratuiti, quod refundere non deberet 329. 16. ergo erant alii ἔρανοι ab iis, qui accepissent, collatoribus rursus repraesentandi. ἔρανον ἀποδοῦναι rependere, refundere, *abtragen, wiedererstatten.* τούτῳ τὸν αὐτὸν ἔρανον ἐνεκεχειρήκαμεν ἀποδοῦναι.

ναι. *ihn mit ſeiner eignen Münze zu bezahlen* 1348. 3. συλλέγειν 1249. pen. τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐρανιστῶν ἐδασμολόγησεν, ἔρανον εἰς τὴν ἐλευθερίαν συλλέγουσα redimendae libertatis ergo 1355. 3. φέρειν. τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον, καὶ παρὰ τῆς φύσεως, καὶ παρὰ τῶν νόμων δικαίως *im gehörigen vollen Maaſe*, φέρειν, καὶ ἐκείνους ὑποτελεῖν 144. 1. ἐγὼ γὰρ εἶμαι πάντας ἀνθρώπους φέρειν παρ' αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ἔρανον παρὰ πάνθ', ἃ πράττουσιν 547. 9 574. 11. εἰσφέρειν. χιλίας δραχμὰς αὐτῷ ἔρανον εἰς τὰ λύτρα εἰσοίσουσι 1249. 11. εἰ μὴ τῆς ἐμῆς οὐσίας τοῦτον ἂν σοι κάλλιστον ἔρανον εἰσενεγκεῖν ὤμην 1217. 14. ἐράνους λέλοιπε πλείους *er iſt aus vielen Caſſen wieder heraus getreten, abgegangen, oder, er iſt ihnen in Reſten geblieben, hat ſeine Beyträge nicht entrichtet* 821. 14.

ἐρανιστὴς 1402. 6. et 20.

ἐρατὸς] πόλεμον, ὃς πολλῶν ἐρατὴν ὤλεσεν ἡλικίαν 422. 16.

ἐργάζεσθαι laborare, moleſtum laborem corpore peragere. τοῖς ἐν τοῖς ἔργοις metallifodinis ἐργαζομένοις 1048. pen. laborando efficere, parere. τὰ ἐπιτήδεια, neceſſaria alimenta, ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψουσαν τὴν οἰκίαν 1358. 12. τῷ γάρ τις θνητῷ εἰκάσειεν, ὃ ἀθάνατον ἐργάζεται] iniicit ποθὸν τοῖς ἰδοῦσι 1404. 18. facere, patrare, vt facinus. ἄξια θανάτου ἔργασο αὐτῷ εἰς ἐμέ. in paſſiuo. quod eſt inuentu rarius 1252. 20. rem familiarem exercenda negotiatione, h. e. emendo et vendendo, praeſertim per mare, item arte cambiali, credendis in foenus numis, ſeu terreſtri, ſeu maritimo foenore, *auf Bodmerey, durch den Handel, und Geldmäkeley zu Waſſer und zu Lande*, augere, quaeſtum facere. μέτρια ἔχων, τούτοις ναυτικοῖς πειρῶμαι ἐργάζεσθαι 893. 24. αἱ ἐμπορίαι τοῖς ἐργαζομένοις [vt nos quoque vſurpamus *den Handelsleuten*] ἐκ τῶν δανειζομένων, ἀλλ' ἐκ τῶν δα-

 νειζόν-

νειζόντων εἰσὶ 922. 10. ἐργαζόμενοι χρήμασιν ἄνθρωποι. pecuniis elocandis in foenus et permutandis quaestum facientes 957. 27. μίσθωσιν ἐ φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ αὐτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο. die nicht eine fremde Bank im Pachte hatten, sondern in ihrer eignen, auf eigne Rechnung, auf ihr eignes Risco, sassen 960. 8. εἴργασαι πλέων καὶ κινδυνεύων ipse suo corpore incerta marium periclitando et molestias itinerum maritimorum tolerando, negotiatione vltra mare, nonnihil emolitus est. hat was vor sich gebracht 982. 7. ὑπῆρχεν αὐτοῖς ἐργάσασθαι τῷ αὐτῷ ἀργυρίῳ δὶς ἢ τρὶς. mit dem nähmlichen Capitale zwey bis dreymahl Geld verdienen. wuchern 1292. 3. εἰργασμένοι πολλὰ χρήματα παρὰ τὴν σιτηγίαν 1293. 8. ἐργάζεσθαι ξένῳ ἐκ ἔξεστιν ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308. 9. quaestum meretricium facere. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαριῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν 1351. 21. 1352. 11. ταῦτα γεωργεῖ, ταῦτα ἐργάζεται hinc quaestum facit, his artibus vitam sustentat, vt colonus ex agricultura, siue vt negotiator e mercium distractione 794. 22. ἀνθρώποις ἐν ἐμπορίῳ auf der Börse καὶ χρήμασιν und mit Geldumsatz ἐργαζομένοις ihr Gewerbe treiben 957. 27. πολλοὶ τῶν κατὰ θάλατταν ἐργάζεσθαι προαιρουμένων 1297. 8. ἐργάζεται [pro ἐνεργάζεται] τοῖς ἀκέασιν ἰσχυρὰν ὑπόληψιν. v. locum Stobaei sub v. διαβολή.

ἐργασία. quaestus, opificium, quo exercendo victus paratur. Gewerbe, Handthierung. ἵνα μὴ τὸ πρᾶγμα ὥσπερ ἐργασία τις ᾖ 503. 17. ἐργασία καὶ δυναστεία 772. 1. ἐργασίαν τῆς τραπέζης μισθοῦσθαι. a domino mensae argentariae certa mercede annua veniam redimere, mensam illam exercendi 946. 3. ἐργασία exercitatio operis metallici. eines Hammerwerks 976. vlt. ἵνα ἐργασίας ἀφανεῖς διὰ τῆς τραπέζης ποιῆται. vt pecunias suas coeco foenore per mensam Thor-

Phormionis exercere poſſit, eoque modo quaeſtum faciat, ſine vllo impendio (*denn das Vermögen in umlaufenden, werbenden Gelde brauchte man der Caſſe, oder dem State, nicht zu verſteuren. denn wer konnte alsdenn wiſſen, was einer in ſolchem Gelde beſaſs*) neque neceſſe haberet pecunias ſuas bonis immobilibus mutare, de quibus certa vectigalia aerario publico erant dependenda 1121. 17. *αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαὶ τέτοις εἰσὶν ἐργασίαι.* praeſidia aduerſus reliqua iniuriarum genera his ſunt prouincia, h. e. fundus vectigalibus vber 1342. 23. *ἀνέῃσεν αὐτὴν ἀπὸ ταύτης τῆς καλῆς ἐργασίας.* a quaeſtu meretricio. *er hat ſie aus dem Bordelle geheurathet* 270. 15. *ἐγὼ πολὺν ἤδη χρόνον ὢν ἐπὶ τῆς ἐργασίας τῆς κατὰ τὴν θάλασσαν* 893. 20. *οἱ περὶ τὰς ἐργασίας ταύτας ὄντες.* verſantes in iſta pecuniarum ſoenebri negotiatione 953. 18. *τὸ μὲν κτῆμα, ein in liegenden Gründen beſtehendes Vermögen, ἀκίνδυνόν ἐστιν, ἡ δ' ἐργασία das Geldnegoce προσόδες ἔχουσα ἐπικινδύνες* 948. 1. *ἔχων τό τε δάνειον das von uns aufgenommene Capital, καὶ τὴν ἐργασίαν und das damit erworbene, gewonnene Geld* 1283. pen.

ἐργαστήριον collegium improborum factioſorum hominum ad peſtem, ſeu publicam, ſeu priuatorum quorundam, congreſſum, conſpiratum. *Rotte, Meute. ἐργαστήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων συνεστηκότων ἐν τῷ πειραιεῖ* ad peſtem negotiatorum 855. 1. 978. 6. *κατασκευάσας μεθ' ἑαυτῆ ἐργαστήριον συκοφαντῶν* 995. 8. 1010. 24. qualis erat globus ille, quem nuper latro quidam literarius, nunc exſtinctus, ſecum trahebat, in ſchedis ſuis concacatis totam Germaniam longe lateque perſultans et omnia terrore famaque ſui permiſcens. 2) lupanar, vbi ſcorta corpore aera merent. vel popina, ganea. *ὁπόσαι ἐπ' ἐργαστηρίε κάθωνται* 1367. 25. et 27. *ἐν ἐργαστηρίῳ τεθραμμένον ἐκ παιδὸς* 1486. 7.

ἐργάτης] οἱ περὶ τὴν γεωργίαν ἐργάται 933. pen. ἐργάτην ἄνδρα καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον 1362. 11.

ἔργμα] πλουτοῦσι δ' ἀδίκοις ἔργμασι πειθόμενοι 422. 7.

ἐργολαβεῖν aliquid, habere et facere sibi prouinciam quaestuosam. quaestum ex aliqua re facere 608. 12. 750. 21. ἐργελαβῶν αὐτῷ mercenariam operam ei locans 784. 25. ἠργολάβηκεν ἑαυτὸν ipse semet sibi fecit prouinciam, vendidit operam suam spe lucri 885. 11. ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως. iura, vectigalia, bona, fundos reip. suum vertat ad quaestum, eaque vendat et prodat 1323. 22. ἐργολαβῶσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν (in Erwartung) πραγμάτων, ὧν διαψεύσειεν αὐτὸς ὁ λογισμὸς 1482. 26.

ἔργον] ὃ λόγος ἐρεῖσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον δεικνύναι ἔξουσιν 21. 17. ἔτ' ἐπὶ τοῖς ἔργοις, ἔτ' ἐπὶ τοῖς ἰδίοις ἐώμενοι διατρίβειν. quibus negatur hoc, vt seduli possint exercitationi suorum cuiusque operum vacare, e. c. rusticae rei, negotiationis, fabricarum omnis generis, neque vt quieti teneant quisque sua possideantque, vt domicilia, fundos, pecunias, vxores, liberos, cognatos 22. 25. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας 25. vlt. ἔργων ἀργυρείων ἐκ ἐπιθυμεῖν 100. 27. τὰ δ' ἔργα τὰ ἀπὸ τούτων ἐδαμῆ ἄξια τῆς πόλεως 176. 1. τὰ ἔργα ἡμῶν ὅπως ἄξια τῶν προγόνων ἔσαι σκοπῶμεν, μὴ τοὺς ἀπὸ τοῦ βήματος λόγους 189. 26. τὰς βλασφημίας ἔργῳ μετὰ καλῆς δόξης ἀπολύσασθαι 191. 10. τὰ ἔργα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πόνων ὑπέμεινα non iacto solummodo verborum vanitate labores pro vobis reapse non toleratos, sed ipsas eorum veritates, vera itinera terra marique peracta, vera frigora, veros aestus, veros terrores, veras vigilias, vera discrimina pro vestra salute toleraui 281. 7. ἔργον negotium molestum 716. 21. foenus e pecuniis credito datis, seu foenori elocatis, rediens. die Zinſen,

das

das Intereſſe 816. 16. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον *das Capital* καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν. *die Zinſen von 12. Jahren her* 819. 2. ἔργα res arte et manibus confectae 820. 2. ἐπ' ἐργαστηρίῳ ἐν τοῖς ἔργοις argentifodinis τοῖς ἐν Μαρωνείᾳ 967. 17. τοῖς ἐργαζομένοις ἐν τοῖς ἔργοις 1039. 18. 1044. 9. et 17. 1046. 2.

ἐρεθίζειν τὰς τῶν σπουδαίων ἀνδρῶν διανοίας 1411. 9.

ἐρέπτειν vel ἐρέφειν tegere domum tecto. Λασθένης ἤρεψε τὴν οἰκίαν τοῖς ἐκ Μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις tignis Macedonicis, gratuito ipſi donatis 426. 1.

ἐρευνᾶν τὸ γραμματεῖον 788. pen.

ἐρεχθεῖδαι (pro ἐρεχθεΐδαι) 1397. 18.

ἐρήμη] τὴν ἔρημον [quod pro ἐρήμη h. l. eſt vſurpatum] δεδωκότα [ſcil. δίκαιαν, aut δίκην] pronunciaſſe aduerſus Midiam, ex titulo contumaciae, quippe qui die dicta in iudicio non comparuiſſet, vadimonium deſeruiſſet 542. 4. ἐρήμην αὐτῷ κατέγνω τὴν δίκαιαν 903. 8. ἐπιδημοῦντος τότε καὶ οὐκ ἀπαντήσαντος πρὸς τὸν διαιτητήν, ἐρήμην κατεδίκησεν 1013. 21. εἶλον ἐρήμην· οὐ γὰρ ἀπήντα 540. 22.

ἐρημία] ὅσης ἅπαντες ὁρᾶτε ἐρημίας ἐπειλημμένοι 36. 3. 174. 10. ἐπὶ πολλῆς ἡσυχίας καὶ ἐρημίας ὑμῶν. vbi alii codd. dant ἠρεμίας 168. 15. τῆς τῶν ἀντιωσομένων ἐρημίας ἀπολαύειν. *Sich die Abweſenheit der etwanigen Gegner zu Nutze machen* 171. 23.

ἔρημος deſertus, derelictus, carens domino, tutore, vindice, qui aut rem deſtitutam ſibi arroget, aut oppreſſum ſeruet et liberet. πρᾶγμα ἔντιμον καὶ μέγα καὶ λαμπρὸν — ἔρημον ἀνείλετο 143. vlt. τὰ παρ' ἐκείνοις αὐτῶν ἀρχεῖα καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἄν τις ἴδοι, ἢ τὰ παρ' ἡμῖν 145. 15. χώραν ἔρημον τῶν ἐν ἡλικίᾳ 361. 22. ἔρημον ποιεῖς τὸν δῆμον τῶν φιλοτιμησομένων 488. 17. τὸν νόμον ἔθηκαν, ὅπως μάρτυς εἴη τοῖς ἐρήμοις deſertis ab amicis, teſtibus, patronis,

tronis, aduocatis 953. 3. ἔρημον ἦν τῷ θεραπεύσαντος τὸ νόσημα 1364. 10. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθους πλήρη 1399. 12. ἔρημον εἶναι τῶν οἰκειοτάτων γηροτρόφων 1400. 16. Φεβοῦμαι, μήποτ' ἔρημοι τῶν ὑπὲρ ὑμῶν ἐρόντων γένησθε 1482. 2. ἔρημος interdum pro ἐρήμη [scil. δίκη, vel δίκη] vsurpatur 542. 4. δύο δίκας ἐρήμους μὴ κατεδικήσατο 1272. 8.

ἐρίζειν sponsione contendere, *worüber* oder *worum wetten.*

ἔριθος qui aut quae opus aliquod, e. c. lanificium, manibus, aut corpore suo, pro mercede facit. *Tagelöhner.* τιτθαὶ πολλαὶ καὶ ἔριθοι καὶ τρυγήτριαι γεγόνασιν ὑπὸ τῶν τῆς πόλεως κακῶν αἱ γυναῖκες 1313. 6.

ἔρις καὶ ταραχὴ παρὰ πᾶσιν ἄκριτος 231. 9.

ἔρκειος Ζεύς 1319. 27.

ἕρκος ὑψηλὸν ὑπερέθεσαν 422. 24.

ἑρμαιον νομίσαντες ἑαυτοῖς τὴν ἡμετέραν ἀπορίαν 986. 17.

ἑρμῆς. Herma, cippus. ἀγαπητῶς ἐπιγράμματος ἐν τοῖς ἑρμαῖς ἐτύγχανεν 491. 4. περιτυχὼν αὐτῷ περὶ τὸν ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλίδι 1146. pen. οἰκίδιον παρὰ τὸν ψιθυριστὴν ἑρμῆν 1358. 16.

ἐρρωμένος 24. 4.

ἐρρωμένως fortiter, acriter, bona fide, omni neruorum contentione 13. 14.

ἐρυθριᾶν pudefieri. κἂν ἑτέρου λέγοντος ἐρυθριάσειε 270. 1.

ἐρυθρὸς] μονονὺκ ἐπὶ τὴν ἐρυθρὰν θάλατταν πρεσβείας πέμπειν 438. 19.

ἔρχεσθαι de rumore, vel nuncio perlato. ἦλθε γὰρ ἀμφότερα. nam vtriusque rei rumores, vel nuncii, huc perferebantur 30. 3. δίκαιον ἦν τὴν ἴσην ἐργὴν ἐλθεῖν παρ' ὑμῶν τοῖς ἐπιχειροῦσιν ἐξαπατᾶν, ὅσην τοῖς δυνηθεῖσιν 1458. 10. a vobis proficisci ad eos, qui

qui — ἡνίκα ὁ ἀγὼν ἔλθῃ τῷ πολέμῳ insilet, immineat, prope accedat 1396. 23. Cum praepositionibus. 1) εἰς. εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν ποιεῖν 13. 24. εἰς τοῦτο [scil. ὀργῆς] ἐλήλυθεν ὁ δῆμος 159. 20. εἰς κρίσιν 161. 22. εἰς τοσοῦτον πλεονεξίας 161. pen. εἰς ταὐτὸν ἐλθεῖν ἐμοὶ 593. 20. εἰς ὑμᾶς [alloquitur iudices] ἐλήλυθεν. progressus est ad vos 813. 8. et nude ἔρχεσθαι vsurpatur, sine εἰς τὸ δικαστήριον. ὅτ' ἐγκαλῶν ἀδεὴς πώποτ' ἦλθεν, ὅτε μεμφόμενος 1272. 22. εἰς πᾶσαν ἀπέχθειαν τούτῳ ἐλθὼν 896. 4. εἰς ἐπιτροπὴν ἤρχοντο descendebant eo, vt disceptationem causae arbitrorum arbitratui permitterent 897. 1. 2) cum ἐπὶ. τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168. 2. ἐπὶ τὴν ἑλλάδα animis armisque infestis 187. 1. ἐπ' ἄλλο δίκαιον ἔρχομαι 214. 10. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων 341. 18. ἀμύνεσθαι τοὺς ἀδίκως ἐπ' αὐτὸν ἐλθόντας χρὴ 555. 3. ἦν [scil. συκοφαντίαν] εἰκὸς προσδοκᾶν ἐκείνους ἐλθεῖν ἐφ' αὑτούς 625. 14. ὃ κατώρθωσεν, ἦν ἦλθεν ἐπ' ἐμέ, ὁδόν 701. vlt. μεθ' ὅσης ἐπιβολῆς ἐληλύθασιν ἐφ' ἡμᾶς. nos adorti sunt 985. 14. ἔρχεσθαι ἐκ τῆς συμμορίας ἐπὶ τὴν ναῦν dicitur is, qui, collegio allectus fungentium trierarchalibus muniis, ordine vicium ad se deueniente, ad functionem classicorum munium accedit 1147. 27. ἐλθεῖν ἐπὶ τὴν γυναῖκα καὶ τὰ παιδία marito et patre absente irrumpere ad vxorem et liberos eius 1164. 3. ἐνεχυράσων ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1163. 16. 3) cum πρός. εἴ τι [id est κατά τι] τῇ μητρὶ αὐτῶν πρὸς ὀργὴν ἦλθε. Si qua in re offendit horum matrem, aut li quid simultatis cum matre intercessit 1001. 11. πρὸς τὸ φαυλότατον ἐλθεῖν [scil. τὰ πράγματα] ἐάσαντας 1446. vlt. 4) ὡς. quod idem est atque πρὸς. τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τῶν πράγματος ἐλθόντος ἔγνωτε 584. 10. ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ δ' ἀπῆλθεν 383. 8.

ἔρως contentio, rixa cum altero, ſuper amore communi 1144. 26. 2) Amor, Cupido, numen. τοιοῦτος εἶ, οἷος ἄν τις ἐξ Ἀρετῆς υἱὸς Ἔρωτι γένοιτο 1407. 24.

ἐρωτᾷν] εἰ δ' ἀπιστεῖς, ἐρώτησον αὐτούς 242. pen. εἶτα σὺ μ' ἐρωτᾷς, ἀντὶ ποίας ἀρετῆς ἀξιῶ τιμᾶσθαι 325. 4. τοῖν ἀντιδίκοιν ἐπάναγκες ἀποκρίνεσθαι ἀλλήλοις τὸ ἐρωτώμενον 1131. 27. ἤδη γάρ σ' ἐρωτῶ. citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 16. extrema.

ἐρωτικὸς] τῶν ἐρωτικῶν συνταγμάτων τὰ πλεῖστα αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτοις, περὶ ὧν ἐστι γεγραμμένα 1401. ϰ. ὁ μάλιστ' ἂν ἐρωτικὸν λάβοις τὸ λόγου, περὶ τοῦτ' ἐστίν. pars diſputationis ea, quam habeas maxime amatoriam, h. e. in praedicatione amoris verſantem 1401. 14.

ἐσθὴς] τὴν ἱερὰν ἐσθῆτα διαφθείραν 519. 17. vbi etiam docet, cur eam veſtem ſacram appellet.

ἐσθίων κατέφαγε citat Hermogenes p. 252. 17. vt videtur e Demoſthene.

ἐσκεμμένως data opera, praemeditata fraude. ποιῶσιν ὑμᾶς κακὸν 749. 8.

ἐσπέρα μὲν γὰρ ἦν, ἦκε δ' ἀγγέλλων 284. 20. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος ἐκ οἴδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας 311. 13.

ἑστιᾶν] ἑστίακα τὴν Φυλὴν 565. 20. τὰ ἐπινίκια 1356. 8. et 17. τὴν δεκάτην ὑπὲρ τούτου ἑστιάσαι 1017. 7.

ἑστίασις p. 414. 1. commemorata eſt illud conuiuium, ad quod Demoſthenes legatos Philippi inuitauit.

ἑστιάτωρ qui in ludis populo epulas de ſuo praebet 463. 15. 996. 24.

ἑσχάρα 1385. 2.

ἑσχατιὰ villa, praedium procul Vrbe diſſitum, ſecceſſus Plinio dictus. ἐπορευόμην κυθήρασδε εἰς τὴν ἐσχατιὰν αὐτῆς 1040. 13. ἀδεὲς ὄρος ἔπεσιν ἐπὶ τῇ ἐσχατιᾷ 1040. 17.

ἔσχατος] τοῦτο γὰρ ἤδη τὸ ἔσχατον 109. vlt. εἰς τὸ ἔσχατον ἐλθεῖν τὰ πράγματα ἐᾶν 346. pen. ἐξ ἧς [scil. νόσου] εἰς τὸ ἔσχατον [scil. κακοῦ, vel κινδύνου] ἦλθον 1261. 1. ἐπ' ἐσχάτων γῆς 1488. 9.

ἔσω] vid. εἴσω.

ἑταίρα] τὸ ἀξίωμα τῶν ἐλευθέρων γυναικῶν εἰς τὰς ἑταίρας ἥξει 1384. 3. ἑταίρα [subaudi τις ἐκ] τῶν μισθαρνουσῶν 1354. 7. ἑταίρας et παλλακῆς discrimen 1386. 20. εὐπορῆντα ὥστε, ὡς καὶ δύο ἔχειν ἑταίρας, αἳ μέχρι Φθόης, καλῶς ποιοῦσαι, προπέμφασιν αὐτόν 1481. 22.

ἑταιρεῖν prostibulum agere, corpore quaestum facere, τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι 612. 5. ἔτ' τὸ σῶμα ἡταιρηκότος ἐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι εἰς τὰ ἱερὰ εἰσιέναι 616. 14. τίνα τῶν πολιτῶν ἑταιρεῖν, ὥσπερ σὺ, μεμίσθωμαι 1125. 9.

ἑταίρησις] περὶ τοῦ τῆς ἑταιρήσεως νόμου legis poenas in illos ciues sancientis, qui sodalem et congerronem se alicui pro mercede praebuissent, eiusque libidinum administrum, et corpore quaestum fecisset turpem et infamem. quae quaestio ad forum thesmothetarum pertinebat 599. 24.

ἑταιρία factio, sodalitium, manus, globus sceleratorum, in pestem reip. aut fraudem honestorum, coniuratorum. ἑταιρία μαρτύρων συνεστῶσα 560. 5. ἑταιρίας συνίσῃ ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου 1137. 4. 1335. 23.

ἑταῖρος] in sensu malo. Satelles, minister scelerum, superbiae, immanitatis, consiliorum perniciosorum. τοὺς περὶ αὐτὸν ἑταίρους. *ſeine Rotte* 521. 11. ἑταίρους καὶ φίλους e Midiana citat Aristides de C. D. p. 244.

ἑτεροβατάδαι 573. 10.

ἑτερόπλους] ἑτερόπλοα χρήματα sunt numi periculo nauigationis ad aliquem locum, ad aliquod emporium, commissi, non item reditus in illud emporium,

rium, vbi numi creduntur. *οἱ δανεισταὶ εἶχοντο αὐτῶ οἱ τὰ ἑτερόπλοα δανείσαντες. die blofs auf die Hinfahrt, nicht aber auch zugleich mit auf die Herfahrt, Geld vorgeftreckt hatten* 909. 25. 914. 4. *ἑτεροπλόῳ τῷ ἀργυρίῳ κεχρημένος.* qui vfus eft pecunia credita tantum, donec in portum, quo tendebat, peruenit, quo facto ftatim eam reddidit, neque exfpectauit, donec in eum portum reuerteretur, vnde pecuniam mutuaticiam fumferat 916. 3. 1291. 25.

ἕτερος] *τρίτον δὲ ἕτερον* [id eft *ἄλλο*, diuerfum a prioribus] *πρὸς τέτοις ἐστὶ δικαστήριον* 644. 17. *ἕτερος λόγος ἔτος*, mea culpa in ea re nulla eft, aut, alia haec eft cauſa, huc nil pertinens 240. 25. *ἕτερος ἦν, καὶ οὐχ ὁ αὐτὸς* 911. 7. *ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες* 1157. 13. 2) fecus, atque tu velis. *τὰ ἕτερα* [id eft *τὰ ἐναντία ἡμῖν, καὶ ἃ ἡμεῖς οὐκ ἐβουλόμεθα*] *ψηφίσαντας οἱ δικασταὶ* 1175. 19. *ἑτέραν* [id eft *ἐναντίαν*] *τὴν κρίβδην ψῆφον τῆ φανερᾶς θορύβω* 242. 16. 3) aliquis, nefcio qui, quicunque tandem, infinite. *ἐπὶ ἑτέρᾳ ὑποθήκῃ* 908. 21. oppofito pignore nefcio quo. *ἐφ' ἑτέρᾳ ἀποδημῶν ἐμπορίᾳ* 1236. 23. in negotiatione nefcio qua.

ἑτερόφθαλμος 744. 18.

ἑτέρως fecius, quam oportebat. *τῶν δ' ὡς ἑτέρως συμβάντων* 298. 22. *οὐ εἰδὼς ἢ καὶ ἑτέρως πως.* quam dictionem tanti fecit Euftathius, vt eam duceret fibi imitandum eſſe ad Odyſſ. B. p. 1448. 2. his verbis *τὸ δὲ λογεμπόρος διὰ τί παροξύνεται, καὶ μὴ περὶ δύο συλλαβῶν ἔχει τὴν ὀξεῖαν κατὰ τὸ συνέμπορος, καὶ μεγαλέμπορος, λύσαι ἂν ἕτερός τις οὐ εἰδώς, ἢ κατὰ τὸν Δημοσθένην ἢ* [fic] *καί πως ἑτέρως.*

ἑτέρωσε βλέπειν 1471. 15.

ἑτησίας] *φυλάττων τὰς ἑτησίας* 48. antep. 93. 13.

ἑτοιμάζειν] *πολλῶ χρόνω τροφὴν εἰσιν ἡτοιμασμένοι* 690. 7.

ἕτοι-

ἕτοιμος] pone hoc adiectiuum omitti solet εἰμὶ 111. 20. εἰς ἃ καὶ τοῖς ἀγνώμοσι τὸν ἄλλον χρόνον ἕτοιμοι ἦτε 1479. 24. ἕτοιμον εἰς πάντα τὰ καθ' ὑμῶν 1481. 15.

ἑτοιμότης promtus et paratus ad inseruiendum animus, studium, contentio, officiositas. ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἑτοιμότης, ἣν ἂν δυναίμην εἰπεῖν, ὅση καὶ οἵα ὑπάρχει 1268. 7.

ἑτοίμως] ἔτε τόθ' ἕτως ἑτοίμως πρὸς ἐλευθερίαν εἶχον ἅπαντες, ἔτε νῦν πρὸς τὸ δουλεύειν 120. 13. ῥαδίως καὶ ἑτοίμως προϊέμενον 247. 14. μαρτυρεῖν 1137. 26. δημηγορεῖν 1424. 20. ἑτοίμως καὶ γενναίως τῦτο χειροτονεῖτε 1466. 25. ἑτοιμότατα αὐτῷ [scil. τῷ λόγῳ.] citissimi et paratissimi videmur esse ad iactandum nos, eaque promittendum, quae praestare nil curamus.

εὖ] τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τῦ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται 16. 1. εἴ τις ἄλλος εὖ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς εὖ πράττων rebus adhuc vtens secundis 469. 14. ἀλλ' ἐ τὸ μέγα εὖ ἐστιν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα. Stobaeus citat, vt dictum Demosthenis, p. 55. εὖ πάσχειν. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνῆσθαι τὸν πάντα χρόνον, τὸν δ' εὖ ποιήσαντα εὐθὺς ἐπιλελῆσθαι αὐτῶν 316. 8. ὑμῶν ἕκαστος ἔτε τὸν εὖ ποιῆντα τὴν πόλιν ἑαυτὸν εὖ ποιεῖν ἡγεῖται, ἔτε τὸν κακῶς, κακῶς 412. 6. τῦτο ἐπ' ἐκείνῳ μὲν, εὖ ποιῆν, ἐ συνέβη. hoc in illo quidem non euenit, qua de re est, quod nobis congratulemur ipsi, diisque gratias agamus 667. 18. ἀλλὰ τό γ' εὖ φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε 427. 18.

εὐαγγελίζεσθαι] τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος significans cum congratulatione, sibi esse res laetas et iucundas auditu, quarum eum certiorem possit facere 332. 9.

εὐαγὴς

εὐαγὴς pius, ſanctus, religionibus deorum conſentaneus. ἀλλ' εὐαγὲς ᾖ τὸ ἀποκτεῖναι 222. 16.

εὐαρμοστίᾳ τῇ τῶν τρόπων κρατήσας τῆς πρὸς αὐτοὺς δυσχερείας 1407. 4.

εὐβουλία] τῆς εὐβουλίας ſapientiae et felicitatis in capiendis conſiliis ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδὴν 1416. 17.

εὐγενὴς] κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης 1313. 20.

εὐγνώμων] εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυχεῖν, φέρειν δὲ τοὺς ὄντας εὐμενῶς 1486. 1.

εὐδαιμονίαν θαυμαστὴν καὶ πολλὴν ἀσφάλειαν ἔχειν 145. 20. τῇ γαστρὶ μετροῦντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν 324. 25. λέγεταί ποτε ἐπὶ τῆς παλαιᾶς ἐκείνης εὐδαιμονίας Αλκιβιάδης 561. 4. ὅρον καὶ κανόνα τῆς εὐδαιμονίας τὴν ἐλευθερίαν citat Ariſtides de dictione ciuili p. 166. pen. neſcio, an deſignet locum p. 324. 27.

εὐδαιμονίζειν] ἐφ' οἷς τὶς οὐκ ἂν αὐτὸν εὐδαιμονίσειε καὶ τὴν αὐτοῦ τύχην 314. 3. πολλά [id eſt κατὰ, vel διὰ πολλά] τις ἂν φίλιππον εὐδαιμονίσας τῆς τύχης, εἰκότως τούτου μάλιστ' ἂν εὐδαιμονίσειεν ἁπάντων 362. 12. ἑαυτὸν τῆς περιουσίας εὐδαιμονιεῖ 550. 20. 910. 16.

εὐδαίμων καὶ μέγας καὶ φοβερὸς πᾶσιν ἕλλησί τε καὶ βαρβάροις 106. 12. εὐδαίμων εἷς ἢ δύο ὑπὲρ τὴν πόλιν 172. 7. beatus, opulentus, affluens copiis rerum. εὐδαίμονες τῷ δικαίῳ λογισμῷ 1299. 13. εἶτα θαυμάζετε, ἐπειδὰν ὁ δεῖνα εὐδαίμων ὑμῖν ᾖ καὶ ὁ δεῖνα 1461. 7.

εὕδειν] εὕδοντα πόλεμον ἐπεγείρει 422. 15.

εὐδιαβόλως ἐχούσης τῆς τοιαύτης ἡλικίας 1406. 10.

εὐδοκιμεῖν] εὐδοκίμησεν ὁ Πύθων παρ' ὑμῖν ἐν τῇ κατηγορίᾳ 81. 24. ἀκούσῃ λέγοντας εὐδοκιμοῦντας ἐν ὑμῖν 383. pen. εὐδοκιμῶν οὐ παρὰ τοῖς Ἕλλησι μόνον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τοῖς βαρβάροις νόμος 530. 15. τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι 1425. 5. οὐδενὸς εὐδοκιμεῖ

κιμεῖ πράγματος ἡ προαίρεσις, ἐὰν μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέρον καὶ καλὸν λάβῃ 1457. 12.

εὐδοξεῖν 94. 26. 500. 14.

εὐδοξία] μέλλει συνοίσειν καὶ πρὸς εὐδοξίαν κοινῇ 228. 2. εὐδοξία, ἣν ζῶντες ἐκτήσαντο, καὶ τετελευτηκόσιν ἀποδοθείη 1389. 19. εὐδοξίαν πλείστην ταῦτα τοῖς ζῶσιν ἂν ἐνέγκῃ 1400. 14. εὐδοξίας πατρῴας κληρονομεῖν 1400. 21. εὐδ. τὴν περὶ σαυτὸ 1407. 19. εὐδοξίας ἕνεκα τῆς παρὰ τοῖς ἄλλοις ἀνθρώποις 1468. 2. 1476. 23. τὰς εὐδοξίας laudes τὰς τῆς πατρίδος θεραπεύειν 332. 6.

εὐεργεσία δαιμονία καὶ θεία παντάπασι 18. 10. εὐεργεσίαν τινὶ ψηφίζεσθαι. decreto publico alicui titulum Euergetae attribuere, ius dare illius tituli honorem vsurpandi 475. 10. ἐφικνεῖσθαι εὐεργεσιῶν, esse in eiusmodi loco, vel conditione rerum, vt bene de patria mereri possis 494. 3. ὁπόσοις ἐστὶν εὐεργεσίας πρόφασις ἠτιμῶν πρὸς ὑμᾶς 661. 3. δι' ὧν ἀκέετε, τὰς εὐεργεσίας, οὐκ ἐξ ὧν ἑωράκατε, ὑπειληφότες. metientes beneficiorum magnitudinem, non ex iis, quae vosmetipsi videritis, sed iis, quae solummodo fama acceperitis 1479. 20. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτὸν bey ihm einlegen 193. 22. τὰς ἰδίας εὐεργεσίας ὑπομιμνήσκειν μικρὸν δεῖν ὁμοίον ἐστὶ τῷ ὀνειδίζειν 316. 10.

εὐεργέτημα μέγιστον εἰς πάντας 1390. 12. εὐεργ. τῆς ὑμετέρας τύχης ἔγωγε κρίνω, τὸ μὴ πάλαι παντ' ἀπολωλέναι 1449. 27. τῆς παρ' ἐκείνων [τῶν θεῶν] εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην 12. 7.

εὐεργέτης] εἰ παρ' ἐκείνῳ τις τὸν ἐκείνου εὐεργέτας κακῶς λέγοι 407. 26. ἔθος ἐστὶ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις διὰ τὸν εὐεργέτας καὶ ἄλλους τινὰς εὖ ποιεῖν τῶν μὴ χρηστῶν 469. 1. Hunc honorem sortiti statuis in foro dedicatis cohonestabantur, et in Prytaneo epulabantur, aliisque decoribus afficiebantur 446. pen.

εὐετη-

εὐετηρία] ὁρῶντες τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν affluentes rerum venalium copias et pretiorum salubritatem 146. 8.

εὐήθεια] μηδ' εἰς τὴν εὐήθειαν τὴν τῦ τότε πολέμυ βλέποντας ἐκτραχηλισθῆναι 124. 6. διὰ τὴν ἡμετέραν εὐήθειαν καὶ φιλανθρωπίαν e Demosthene citat Thomas M. h. v. p. 382. καθόλυ φαίνεσθέ μοι ἐν μεγάλῃ εὐηθείᾳ ἔσεσθαι 251. 4. ἐκ ὥστο δεῖν τῆς ἡμετέρας εὐηθείας ἀπολαύειν 717. 2. ἀπὸ τῆς συνήθυς εὐηθείας εἰσεληλυθότες καθεδεῖσθε 773. 7. εὐηθείας ταύτης δίκην δεῖ ὑμᾶς διδόναι 1454. 1. πολλῆς ἐστιν εὐηθείας μεστὸς 1482. 27. ἐὰν δὲ δείξῃς, ὡς δι' εὐήθειαν, ἢ ἄγνοιαν. citat Porphyrius ad Hermogenem p. 163. 11.

εὐήθης] τῦτο παντελῶς εὔηθες ἀήθης 228. 27. εὐήθης ἀναμαρτήτως 1467. 22.

εὐήθως παραχρῆμα εἶδεν 1237. 21.

εὐθηνεῖν, vel εὐθενεῖν] εὐθηνεῖν καὶ εὐδοξεῖν 94. 26. εὐθηνούντων [vel εὐθενούντων] τῶν πραγμάτων 322. 7. τὴν πόλιν εὐθηνεῖσθαι 413. 9.

εὐθυδικία] ἀπολογεῖσθαι κελεύσειν εἰ νόμει, εὐθυδικίαν εἰσιόντα, ἢ κατηγορεῖν τῦ διώκοντος. defensionem ita peragere, vt reus districte neget crimen, et a se amoliatur, docendo se reum eius non esse, nequaquam vero orationem in probris consumere in accusatorem retorquendis 908. 7. προλαβὼν δὲ μέ, ὥστε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίαν εἰσιέναι 1103. 11. Ergo reus in hoc genere causarum ponc accusatorem dicebat causam, et agnoscebat forum competens, neque defugiebat iudicii de se potestatem, neque exceptione vlla vtebatur. Sunt ergo εὐθυδικία et παραγραφὴ inter se opposita. adscribe verba Scholiastae ad Hermog. p. 115.

εὐθύνειν πόλιν gubernare ciuitatem 418. 24 εὐθύνει δίκας σκολιάς 423. 3.

εὐθύνη

εὐθύνη exactio, examinatio, item redditio rationis gestae prouinciae. εὐθύναι τῶν πεπολιτευμένων ῥᾴδιαι 17. 14. δικαστὰς οἵκαδ' ἐλθόντας τῶν εὐθυνῶν 53. 23. στρατηγίας τὰς εὐθύνας ἀπαιτεῖς 308. 22. τῶν ἐπὶ τὰς εὐθύνας ἐλθόντων. qui rationes ab eo repetitum ibant 341. 18. τὰς ἀθήνησιν εὐθύνας κατηγορεῖν in aliquem agere in foro attico ex titulo reddendae rationis 366. 21. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὐθῦναι 367. 2. εἰς τὸ δικαστήριον εἰσελθόντας τὰς ὑπὲρ τούτων εὐθύνας δικάσοντας 382. 3. εὐθύνας λόγων ὑφέξει 398. 17. Non solum εὐθύνη in nominat. sing. sed etiam εὐθῦναι reperitur 717. 19. ὑμᾶς τὰς εὐθύνας διδόναι ποιεῖσι 1459. 5.

εὐθὺς ἰδόντες statim vt videritis, ab ipso protinus conspectu 151. 16. τῷ προσγράψαι τὸ ΕΥΘΥΣ 639. 10. εὐθὺς ἀπεκτονὼς κότυν. id est εὐθὺς μετὰ τὸ ἀπεκτονέναι κότυν 662. 10. εὐθὺς τῶ ψηφίσματος ἀναγινωσκομένου 81. 12. ita apud Xenophont. Ephes. p. 53. ad finem. εὐθὺς ἀχθέντος. gleich drauf, so bald er war ins Haus gebracht worden. εὐθὺς παραχρῆμα ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται 1178. 14.

εὐκαίρως πρὸς ἅπαντα ταῦτα συγκεκραμένην τὴν ἐν τῷ φιλοσοφεῖν παιδείαν 1414. 6.

εὐκαταφρόνητος] πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον πραγμάτων εὐκ. 154. 20. βάρβαρος καὶ εὐκ. 1110. vlt.

εὐκατέργαστος.] πολλῷ πάντα εὐκατεργαστότερα ὑμῖν ποιήσει 1464. 15.

εὔκλειαν ἀγήρων καταλελοίπασι 1399. 15.

εὔκοσμος 422. pen.

εὐκτὸν τοῖς ἄλλοις ἐστὶ μηδὲν ἐξαμαρτάνειν 1408. 2. εὐκτὸν θνητῷ φύντι φίλον γενέσθαι τῷ πάντων κυρίῳ 1410. 27.

εὐλάβεια] εὐλαβείας ταῦτα ἐ μικρᾶς δεῖται 425. 5. 517. 21. εἰς φόβον καὶ συκοφαντίας εὐλάβειαν suspicionem, metum, καθιστάναι 625. 13. μετὰ τῆς ἀκριβεστάτης εὐλαβείας τὸν ἄλλον χρόνον βεβιωκόσιν 1403. 1.

εὐλα-

εὐλαβεῖσθαι τὸν φθόνον 321. 12. εὐλ. καὶ φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις 1258. 12. εὐλαβεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ φυλάττεσθαι. ὡς Δημοσθένης ἐν τοῖς Φιλιππικοῖς. Thomas M. h. v. p. 388.

εὐλαβὴς] μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται 1450. 17.

εὔλογος] εὐλόγως προφάσεις εἰλήφεσαν 277. pen. εὔλογα et εἰκότα vt diuersa copulantur 1106. 1. τῶν πεπραγμένων οὐδὲν ἔτ' εὔλογον, οὔθ' ἁπλῶν, ὅτε ὁμολογούμενον αὐτὸ ἑαυτῷ φαίνεται 1114. 15.

εὐμαθὴς] εὐμαθέστεροι γενήσεσθε πρὸς τὰ λοιπὰ 705. 11.

εὐμεγέθης μαρτυρία 625. 22.

εὐμενὴς] τὸ τῶν θεῶν καὶ τῆς τύχης εὐμενὲς συναγωνίζεται 53. 6.

εὐμενῶς ἐχόντων ὑμῶν ἀκροατῶν τυχεῖν 1101. 7. εὐμενῶς φέρειν τὰς ὅτας qualescunque sunt 1486. 1.

εὐμνημόνευτος 1296. 11.

Εὐμολπίδαι] δικάζεσθαι πρὸς Εὐμολπίδας 601. 27. ergo proprium illis erat tribunal, vbi de religionibus cognoscebatur.

εὔνοια] τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας ἐνεργέτημα 12. 7. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συζῇ 20. 22. πολὺ γὰρ πλείους ἀφορμὰς εἰς τὸ τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν ἔχειν ὁρῶ ὑμῖν ἐνοῦσας 24. 19. 156. 20. φασὶ δ' εὐνοίᾳ διδόναι, καὶ τοῦτο τὄνομα ἔχει τὰ λήμματα ταῦτα 96. 10. ὅταν μὲν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συνέχηται 154. 7. μεῖζον οὐδὲν ἂν ὑμῖν γένοιτο ἀγαθὸν ἢ παρ' ἁπάντων ἐκείνων ἀνυπόπτου τυχεῖν εὐνοίας 191. 24. ὅσην εὔνοιαν ἔχων ἐγὼ διατελῶ τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν τοσαύτην ὑπάρξαι μοι εἰς τοῦτον τὸν ἀγῶνα 225. pen. 227. vlt. εὔνοιαν ἴσην ἀμφοτέροις ἀποδιδόναι 226. 10. πάντων ἀποστερεῖσθαι λυπηρόν, μάλιστα δὲ τῆς παρ' ὑμῶν εὐνοίας 227. 7. ἣν παρὰ πάντα τὸν χρόνον εὔνοιαν ἐνδέδειχθε 228. 24. ὅπως ἂν ὑμᾶς σύνασθαι νομίσῃ, ἅτε πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἔχοντα 678. 21. τὴν παρ'

παρ' ὑμῶν εὔνοιαν δεῖ μή τισιν ὥσπερ ἐκ γένους, ἀλλὰ τοῖς τὰ βέλτιστα ἀεὶ λέγουσιν ὑπάρχειν 1427. 15. πόλις, παρ' ἣ πλείστην εὔνοιαν ὑπάρχουσαν ὑμῖν ἠπιστάμην 1471. 26. ἡδέως ἂν ὑμῖν τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν ποιησαίμην 1483. 19.

εὐνοϊκὸς] τοῖς ἐν κινδύνῳ καθεστηκόσιν εἰκὸς ὑμᾶς εὐνοϊκωτέρους ὑπάρχειν 1299. 12.

εὐνοϊκῶς 197. 4. 227. 22. 516. 12. 675. 8. 924. 24. 967. 8. 1490. 19. εὐνοϊκωτέρως 1228. 14.

εὐνομία πάντ' ἀποφαίνει εὔκοσμα καὶ ἄρτια 421. pen. 2) numen. τὴν τὰ δίκαια ἀγαπῶσαν εὐνομίαν περὶ πλείστου ποιησαμένους, ἣ πάσας καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει 772. 23.

εὐνομούμενος] εὐνομουμένη πόλις 744. 2.

εὔνους] ἀδεὶς ἂν τούτοις εὔνους γένοιτο, ὑφ' ὧν ἄν τι κακὸν πείσεσθαι προσδοκᾷ 1448. vlt.

εὐοδεῖν sine obstaculo viam suam expedite peragere. ᾗ μὲν ἂν εὐοδῇ iter planum et liberum inuenit aqua, φέρεται 1274. 19.

εὐοῖ σαβοῖ 313. 26.

τὸ εὐορκεῖν περὶ πλείστου πᾶσιν ἐστὶ ποιητέον 654. 5. ὃς οὐχ ὅπως εὐορκῇ πρόνοιαν ποιήσεται 1264. 2.

εὔορκος] εὔορκα γνόντες δικασαὶ 310. 15. εὔορκον θέσθαι ψῆφον 522. 19. 626. 27. εὔορκα ταῦθ' ὑμῖν ἐστι 525. 12. τὰ εὔορκα ἔσεσθ' ἐψηφισμένοι 605. 20. εὐορκοτέραν περὶ αὐτῶν θήσεσθε τὴν ψῆφον 846. 3. εὔορκον αὐτοῖς μαρτυρεῖν 1312. 25.

εὐπορεῖν] μικρὸν εὐπορήσαντες χρόνον 13. 20. ἂν τὰ παρόντα ἀναλώσῃ πρὸς ἃ μὴ δεῖ, τῶν ἀπόντων εὐπορήσῃ πρὸς ἃ δεῖ 33. 26. τότε ἡ πόλις γῆς εὐπόρει, νῦν δ' εὐπορήσει 492. 2. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις 671. 13. εὐπορήσας ἄλλοθεν χρημάτων. cum aliunde numos extudissem 1019. 12. ἐκ εὐπόρων ἀργυρίᾳ 1249. 7. 2) conferre, contribuere, largiri.

largiri. εὐπορῆσαι αὐτῷ δέκα μνῶν. cum ſpopondiſſet 10. minas ipſi daturum 894. 19.

εὐπορία] τοῖς ἐκεῖθεν ἐνθάδε τὰς εὐπορίας ἄγουσι 59. 3. ὀργίλως ἔχειν μᾶλλον ἄξιόν ἐστι τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121. pen. τοὺς φανερῶς ἐξ εὐπορίας πονηρὰς 1122. 10. εὐπορίαν τὴν ἐν τῷ παρόντι κρείττω ἡγέμενοι τῶ μέλλοντος φόβω. ſatius eſſe pecunias ſe nunc accipere, tametſi verendum ſit, ne largitionis poenas poſtmodum ſint daturi, quam vt nunc egeant metu vacantes 1211. 21. ὡς αὐτῇ ἡ ἀπὸ τῶ σώματος ἐργασία ἐχ ἱκανὴν εὐπορίαν παρείχεν 1357. 7.

εὔπορος] τὰ Φιλίππω πράγματα ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονεν εὐπορώτερα 369. 18. τὰς εὐπόρους δεῖ χρησίμους ἑαυτὰς παρέχειν τῇ πόλει 1045. 23. εὔπορα [ſcil. ὀφλήματα] nomina, vel debita, exactu, redactu facilia. gute Schulden 1209. 3.

εὐπόρως διέκειντο abundabant pecunia 900. 17. pro ῥαδίως. εὐπ. λύσειν 276. 26. εὐπ. εἰσπῶν ἔχει 1427. 21.

εὐπραξία] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ἐνίοτε 23. pen. 155. 25.

εὐπρέπεια] ἐπὶ τῇ τῆς ὄψεως εὐπρεπείᾳ σεμνυνόμενος 1402. 6. πρὸς τὴν εὐπρέπειαν ἀνθηρὸν 1404. 21.

εὐπρεπὴς τὴν ὄψιν ἔσα 1016. 24.

εὐπρόσωπος] λόγος εὐπροσώπους καὶ μύθους συνθεὶς 277. 4.

εὕρημα] ἆρ' ἐν τούτων ἐστὶ καινὸν, ἆρ' ἡμέτερον εὕρημα 484. 9. πᾶς ἐστὶ νόμος εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν 774. 18. τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα τοῖς τῶν ἰατρῶν εὑρήμασι καταπαύεται 808. 14. inuentis ſcite et ſolerter excogitatis.

εὑρίσκειν ἰδίους πολέμους. ſibi excogitare, et ſua velvti manu ſerere bella, ſibi propria et a bellis reip. ſeiuncta 26. 8. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος 52. vlt. ὅσα ἠλπίσαμέν τινα πρά-

πράξειν ὑπὲρ ἡμῶν, καθ' ἡμῶν εὑρηται 54. 18. effecit, vt ea contra nos pararentur et aduersa nobis euenirent. ἐξ' ἐν μεσογείᾳ ἀρχήν τινα εὕρηκε 69. 1. aliqua machina solerter constructa tyrannidem sibi comparauit. εὑρίσκειν λόγον. comminisci, meditando extundere 181. 27. 292. 9. 494. 26. αὐτὸ τὸ πρᾶγμα εὑρήσει. h. e. docebit, monstrabit obseruatori quaerenti, quid agendum sit. *es wird sich von selbsten finden, weisen, lehren. die Sache wird einen schon von selbst drauf führen* 184. 18. τὸ πρᾶγμα αὐτὸ τὰς αἰτίας εὕρη prodat 376. 2. ὅσα ἂν ἐξ' καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὕρε commentus sit, acri meditatione extuderit, τοσαῦτα πεπονθέναι κακὰ 188. 12. ὅμως τοῦθ' εὕροντο. hoc tamen consecuti sunt ingenii subtilitate 363. 1. ὃ δίκαιον ἦν εὑρεῖν ἅμα [id est προσάττειν] καὶ συμφέρον 596. 22. 642. 2. καὶ τοῖς ἔστιν, ὅπως ἄδεια γενήσεται, κακέργοις, εὑρίσκει reperit machinam, docet rationem a se callide excogitatam, καὶ τοῖς μέλλουσιν ἔσεσθαι 733. 21. πολλὰς τὰς ἀσελγείας εὑρήσετε καὶ τοὺς ὑβρίζοντας ὑμᾶς efficietis, vt exsistant 745. 7. εὗρεν ἓν τοῦτο ποιῶν, ὃ πεποίηκε, τοὺς νόμους νόμῳ καταλῦσαι. consecutus hoc est fraude a se astute excogitata 748. 24. εὑρίσκεσθαι ἀτέλειαν 457. 8. 461. 18. 661. 23. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς φήσει πεποιηκέναι, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται 771. 25. εὑρίσκεσθαι impetrare ἄφεσιν τῶν τόκων 1293. 6. μὴ εὑρομένῳ παρὰ τῷ δήμῳ, qui non impetrarit 1381. 2.

Εὐρυβάτης, pro quouis proditore, impuro, sacrilego et conscelerato homine. Εὐρυβάτου πρᾶγμα, ὦ πόλεως, ἐξ' ἀνθρώπων χρηστῶν διαπράττεσθε 233. 8.

εὐρύχορος] εὐρυχόρους κατ' ἀγυιὰς 531. 4.

εὐρυχωρίαν πολλὴν ἐχούσης τῆς ἀκροπόλεως 428. 14.

εὔρωστος 1397. 15.

εὐρώστως ὑπέμειναν τὸν προσιόντα κίνδυνον 1397. 8.

εὐσέβεια] ὅπερ ἐστὶ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρας εὐσεβείας 226. 2. εὐσέβειαν τὴν πρὸς θεοὺς διαφυλάττειν 227. 21. ὅ, τι μέλλει συνοίσειν πρὸς εὐσέβειαν ἑκάστῳ 228. 3. τοσοῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρημένον. tantam modeſtiam pudoremque religionis 533. 17.

εὐσεβὴς] παραβαίνειν τι τῶν ἐν ἀνθρώποις εὐσεβῶν eorum, quae ab hominibus in rebus ſanctis, religioſe cauendis, ſedulo vitandis, ne reuerentia deorum laedatur, eorumque cieatur animaduerſio, habeatur 280. 10.

εὐσεβῶς μηδενὶ ὑμῶν ἐχει τότε ἀποψηφίσασθαι. nemo veſtrum ſalua religione hunc abſoluere poteſt 407. 8. ὅπως τὰ πρὸς θεὸς εὐσεβῶς ἕξει 1460. 9.

εὐσχήμων] εὐσχήμονας καὶ πολλὰς ἔχει λόγους praeclare copioſeque de iis diſputari poteſt 1391. 16.

εὐσχημόνας] εὐσχημονέστερον τῶν ἄλλων φέροντας ὁρᾶσθαι τὰ δεινά 1400. 10.

εὔτακτον καὶ χρήσιμον ἐμαυτὸν παρέσχον 1226. 3. et 10.

εὐτάκτως] εὐτακτότερον τούτων ζῶν ἂν φανεῖην 1125. 1.

εὐτρεπὴς] εἰδὼς εὐτρεπεῖς ὑμᾶς 45. 2.

εὐτρεπίζειν] πάνθ' ὃν εβούλετο εὐτρεπίσας τρόπον 12. vlt. εὐτρεπίσηται μόνον τὰς ἐνθάδε 683. 24.

εὐτυχεῖν] τὰς εὐτυχοῦντας ἀεὶ δεῖ περὶ τῶν ἀτυχούντων τὰ βέλτιστα βουλευομένους φαίνεσθαι 196. 23. οἷς εὐτυχήκεσαν (Thebani) ἐν Λεύκτροις, ſecunda fortuna, qua vſi fuerant in illa pugna, ὑπ μετρίως ἐκέχρηντο 231. 4. τὸ λίαν εὐτυχεῖν κινδυνεύει ἐνιοτε ἐπαχθεῖς ποιεῖν 580. 16. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν τοῖς ἀνθρώποις, τοῦ εὐτυχεῖν, καὶ τοῦ καλῶς βουλεύεσθαι, ἐκ ἄμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2. εὐτυχεῖν τῇ ὑσίᾳ 1034. 16. πάντα τἄλλα εὐτυχῆ τὴν πόλιν κρίνων, ἐν ὁτῳοῦν ποτε εὐτυχῆσαι τοῦτο νομίζω — 1460. 23. ᾤετο δεῖν, ὅτε εὐτυ-

εὐτύχησε μάλιστα, τότε ἀνθρώπινα πράττων φαίνεσθαι 1477. 15.

εὐτύχημα] τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων 1122. pen.

εὐτυχὴς] εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων καὶ θεοφιλεστάτην τὴν ὑμετέραν ὑπολαμβάνω καὶ θεοφιλεστάτην 1486. vlt.

εὐτυχίαν quandam sibi peculiarem arrogat Demosthenes 59. vlt. ἔλοιτ' ἄν τις ἐχ ἧττον τὴν ἡμετέραν εὐτυχίαν, ἢ τὴν ἐκείνε 156. 13. δι' εὐτυχίαν, ἣν συμπάσης ἐγὼ τῆς ἐν ἀνθρώποις δεινότητος καὶ σοφίας ἐρῶ κρατῆσαν 59. vlt.

εὐφημεῖν ἐξὸν καὶ ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι 800. 13.

εὐφημία] ἐγὼ πᾶσαν εὐφημίαν παρεχόμην 1472. 5.

εὐφήμως πάντα λέγειν δεῖ 1435. 21.

εὐφραίνειν] αἰσχρὸν, ἃ θεωρῆντας ἡμᾶς εὐφραίνει, ταῦτα μὴ ἐθέλειν ἀπαγγεῖλαι 1409. 18.

εὐφροσύνη 422. 6.

εὐφυῶς] εὐφυέστερον τῶν ἄλλων ἔχειν 1414. 1.

εὔφωνος 320. 27.

εὐχαριστεῖν. gratus esse 257. 2.

εὐχαριστία gratus et memor animus 256. 19.

εὐχερὴς] τὸν μιαρὸν καὶ λίαν εὐχερῆ 547. pen.

εὐχερῶς] ὀνείδη φέρειν 34. 7. ὦ λέγων εὐχερῶς πᾶν, ὅ, τι ἂν βουληθῇς 248. 10. πάντ' οἴμαι δεῖν εὐχερῶς λέγειν 315. 3. sine cunctatione. πᾶς τις εὐχερῶς ἑαυτὸν σώζει 1396. 4. εὐχ. ἀκούειν 1450. 14.

εὔχεσθαι] πλὴν, εἰ δέον εὔξασθαι, παραλείπει. εὔξασθαι γὰρ ῥᾴδιον, πάνθ', ὅσα βούλεταί τις, εἰς ταὐτὸ ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ 33. 16. τοῖς θεοῖς εὔχομαι πᾶσι καὶ πάσαις 225. 1. ἐπειδὰν εὔξηται ὁ κήρυξ 706. 9. vota conceptis verbis fecerit ἅπαντας ἅπασι πάντα τἀγαθὰ εὔχεσθαι 800. 13. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. votis factis, vos, victoria potitos, manubiarum et spoliorum partem

omnibus esse dedicaturos 1467. 1. εἶτα ἃ Φίλιππος εὔξαιτ' ἂν τοῖς θεοῖς, ταῦτα ὑμῶν τινες ἐνθάδε ποιοῦσιν. citat Hermog. p. 179.

εὐχὴ] τίνας ἂν εὐχὰς ὑπολαμβάνετε τοῖς θεοῖς εὔχεσθαι τὸν Φίλιππον, ὅτ' ἔσπενδεν, ἢ τοὺς θηβαίους 381. 10. εὐχῆς, οὐ νόμου, διαπράττοιτ' ἂν ἔργον. rem agat, optabilem illam quidem, et dignam, quae votis et precibus a diis flagitetur, verumtamen ea natura, vt legis formula concludi nequeat 722. 19. ὥσπερ εὐχὴν ἐπιτελοῦσα simulacrum aliquod, vel donarium votiuum, voto facto diis condictum 1405. 20.

εὐψυχία] οὐδὲν ἐπιδιδόναι πρὸς ἀνδρίαν, οὐδὲ πρὸς εὐψυχίαν 1408. 15. ergo differunt ista inter se. sed qui? videtur ἀνδρία esse constantia, fortitudo, nobilis et sobria mens, sui semper conscia memorque in gestu rerum, vt neque a spe, neque a terroribus se dimoueri a proposito patiatur. εὐψυχία autem impetus animi, promti, excitati, gestientis, cum ardore et alacritate, laetitiaque et spe certa boni euentus ad rem gerendam ruentis.

εὔωνος] ἐν πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν βίον ἀφθονωτέροις καὶ εὐωνοτέροις 255. 10. εὔωνον σῖτον ὠνούμενοι 409. 1. ἵνα, ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος, δεῦρο κομίσωσιν, ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται, εἰς ἄλλο τι καταπλεύσωσιν ἐμπόριον 1285. 12.

ἐφάμιλλος] ἐφαμίλλου τῆς εἰς τὴν πατρίδα εὐνοίας πᾶσι κειμένης 331. 9. ἐφάμιλλον ποιεῖν τὸ ἀλλήλους εὖ ποιεῖν 488. 13. ἐφάμιλλον φιλοτιμίαν 1396. 2.

ἐφεδρεύειν] τὰ μὲν κακὰ ἔξουσιν αὐτοὶ, τοῖς δ' ἀγαθοῖς ἐφεδρεύων ἕτερος καθεδεῖται 61. 3. οὐκοῦν βούλεται τοῖς ἑαυτοῦ καιροῖς τὴν παρ' ὑμῶν ἐλευθερίαν ἐφεδρεύειν 100. 10. 135. 9.

ἐφεκτὸς] ἐφεκτοὶ ἦσαν οἱ ἔγγειοι τόκοι. de singulis minis mense quoque dabantur in foenus oboli seni, de bonis immobilibus, praediis et domibus 914. 10.

ἐφεξ-

ἐφεξῆς ἑτωσὶ καθεζόμενος in continenti, proxime a latere assidens; immediate, vt vulgo vsurpant 553. 13. τὴν ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς ἑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων λυπεῖ 103. 15. vbi ἑτωσὶ non cum ἁρπάζων, sed cum ἐφεξῆς cohaeret. *omnino, prorsus.* *durch die Bank weg.* ita vt dico, ad literam, cunctam Graeciam, nemine excepto. πάντας τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε ἐφεξῆς 576. 12.

ἐφέσιμον τὴν παρ' ὑμῶν γενομένην γνῶσιν ὡς ἑαυτὸν ποιούμενος 78. vlt. *er zieht die Appellationen von euch an sich.*

ἔφεσις] ἢν ἂν ἐδώκατε τὴν εἰς ὑμᾶς ἔφεσιν 1301. 3.

ἐφέτης] ἐφέτας δὲ διαγινώσκειν 632. 3. οἱ ἐφέται sunt iidem atque οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς 1069. 6.

ἔφηβος] τὸν ἐν τῷ τῆς Ἀγραύλου τῶν ἐφήβων ὅρκον ἀναγινώσκων 438. 18.

ἐφηγεῖσθαι praeire, praeeundo viam monstrare, deducere magistratum aliquo, ad latebras furis, vel sicarii, in rem praesentem, ad loca et corpora delicti. ἀσθενέστερος εἶ; τοῖς ἄρχουσιν ἐφηγοῦ 601. 20. 803. 15.

ἐφήδεσθαι] ἢν ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι 196. 21. θηβαίοις ἐφησθῆναι ὁτιοῦν παθοῦσι 231. 2. τοὺς νῦν περιφθέντας ἐφηδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε 1428. 8.

ἐφιέναι. ἐφίεσθαι] ἐφίενται μὲν, ἐάν τις ἐᾷ 193. 11. ἐφῆκεν ἡμᾶς εἰς τὸ δικαστήριον. remisit nos ad tribunal 913. 23. ἐφίεσθαι τῶν ἀλλοτρίων 937. pen. ἐφιᾶσιν εἰς ὑμᾶς καὶ τὰς πάνυ μικρὰς δίκας. ab arbitri sententia ad vestram prouocant 1017. 27. ἀδυνάτων ἐφίεσθε 1487. 24.

ἐφικνεῖσθαι] ὧν ἐδ' ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ 178. 5. 361. 25. 1423. 5. ἐφ. τῷ τριηραρχεῖν peruenire ad eam fortunarum amplitudinem, vt trierarchum agere possis 465. 24. ἐφ. εὐεργεσιῶν eo loco rerum esse, vt bene possis de patria mereri

494. 3. *ἐφῖκται πάντων* ad omnes permanauit, aut peruagata est, *ἡ τότε κακοπραγμοσύνη* 800. 17.

ἐφιστάναι. ἐφιστάναι. ἐφίστασθαι] coram esse, adstare, praesto esse. *ἐφεστηκότων ἔτι τῶν πρεσβευτῶν* 346. 2. 2) rebus praeesse, vt praesunt magistratus, et imperatores. *οἱ ἐφεστηκότες* 26. 12. et 14. *ἐφίστασθαι ἐπὶ τῆς πολιτείας* 436. pen. *δυνάμεις, ἃς διαλελυμάνθαι τὰς ἐπιστάντας* 1439. 24. *τῶν ἐφεστηκότων στρατηγῶν* 1466. 3. *πολλάκις τῷ τὰς ἐπιστάντας ἄλλως χρῆσθαι, διελυμάνθη* 1466. 6. super aliquo aliquem collocare, ceu praefidem, vel vigilem. *κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐδεῖς ἂν ἐπὶ ποίμνια ἐπιστῆσαι φυλάττειν* 807. 3. *δεῖν φύλακας ἐφιστάναι ἐπὶ τὰς ταπεινὰ πράττοντας* 807. 5. figere palos in fronte agrorum, vel praediorum, ad indicandum, eos oppigneratos esse. *ὅρους ἐπιστῆσαι ἐπὶ τὴν οἰκίαν* 1029. 25. 3) instare, vrgere, premere. *ἐφεστήκει αὐτῷ Καλλίστρατος* 1187. 6. 4) super aliquid aliquem, praesertim repente, ducere, admouere, immittere. vt copias, quibus eum opprimat. *ἐπιστῆσαι τὰ πράγματα* 444. vlt. *ἐπιστήσεται μέγεθος δυνάμεως* subito superueniet 66. 23. *μηχανήματα* 115. 8. et 17. 124. 2. 254. 27. *συκοφαντίας ἐπὶ τὰς εὐθύνας* 264. 7. 5) *ἐπιστῆναι* accedere ad remp. gerendam 245. 10. 305. 9. 6) animum attendere. *διὰ ταῦτ' ἐγρήγορεν, ἐφέστηκεν* 70. 16. 7) imminere, impendere. *τὸν ἐφεστηκότα τῇ πόλει κίνδυνον* 287. 5.

ἐφόδιον] *δι' ἀπορίαν ἐφοδίων* 34. 10. decem legatis in commeatum addebant Athenienses X. millia drachmarum, vniuersis, quam summam, vt enormem, et inauditae liberalitatis, praedicat Demosthenes 390. 23. *ὁδὸν ὁδὸν μακρὰν βαδίζεται, ὁδὸν ἐφόδια ἀναλίσκειν* 441. 2. *ὑμῖν δ' ὁδὸς μιᾶς ἡμέρας ἐστὶν ἐφόδια ἐν τῷ κοινῷ* 690. 8. *ἐφόδιον δοῦσα ὀκτὼ δραχμὰς* 787. 18. *ἐφόδιον λαβὼν τὸ* — adminiculo, praetextu vsus 917.

14.

14. ἀποδὲς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προσιθεὶς 1212. 19. διωμόσατο ἐκ εἶναι αὐτῷ ἐφόδια τῷ γήρᾳ ἱκανὰ 1204. 22.

ἐφορᾶν] πάντ' ἐφορῶν καὶ διοικῶν, ἃ χρὴ πράττεσθαι 38. 12. ἐφορᾶν πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων 772. pen.

ἐφορία, scil. ἀγορά, conuentus finitimorum in limite cuiusque suo, ad merces permutandum. ἐφορίας ἀπεσχημένον 631. vlt. 632. 23. et 26.

ἐφορμεῖν τοῖς ἑαυτῶ καιροῖς πόλιν μεγάλην 30. 19. insidiari suis oportunitatibus, rei bene gerendae, ad instar piratarum, qui coram portubus ad ancoram stantes, in sinu quodam maris obscuriore naues speculantur et praestolantur e portubus egredientes, mercibus onustas; quas euectas insecuti derepente consectantur et oppressas expilant. βοήθειαν κωλύσαι τὴν ἐν πύλαις, ἐφ' ἣν αἱ πεντήκοντα τριήρεις ὁμόσε ἐφώρμεν 444. 26.

ἔχειν ἡσυχίαν 13. 12. πῶς ἔχουσι [subaudi τῶν, vel κατὰ τὸν νῶν, vel τῆς γνώμης] Φιλίππῳ, quo sint animo erga Philippum 22. vlt. ἐχόντων, ὡς ἔχουσιν, ἡμῖν [id est πρὸς ἡμᾶς] ϑηβαίων. ita animatis. 30. antep. τὰ πρὸς ἡμᾶς ἐν εὐνοίᾳ [id est εὐνοϊκῶς] ἔχειν, vel εὐνοεῖν ἡμῖν 284. 11. τὸ δὲ ἐχ ἕτως ἔχει. res sic se non habet. *so ist es nicht recht. das ist die rechte Weise nicht. das sollte so nicht seyn* 137. 6. ὡς κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους εἶχε τὰ πράγματα, ἀναμνῆσαι ὑμᾶς 230. 25. ὃ παρὰ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁμολογεῖται δίκαιον εἶναι, ἑκατέρους τὰ ἑαυτῶν ἔχειν 81. 3. ἐστὶ γὰρ ἔχειν καὶ τἀλλότρια, καὶ ἐχ ἅπαντες οἱ ἔχοντες ἔχουσι τὰ ἑαυτῶν 83. 15. αἰτίαν. ἀλλ' ἐδ' αἰτίαν τοιαύτης ζημίας ἐνίους ἔχειν καλὸν 998. 8. βέλησιν. τίνα ἔν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα βέλησιν ἔχειν δοκεῖ 794. 16. διάνοιαν 1472. 25. δίκην ἔχειν. est penes te ius et facultas ius tuum in foro petendi et persequendi 890.

3. διαιτητῶν ἐχόντων τὰς δίκας. lites sub cura, fide, administratione sua habentibus, eas versantibus et tractantibus 1153. 4. διὰ τὸν καιρὸν, ὃς ἦν τότε, ἔχων ἐξουσίαν 608. 8. ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11. 5. νόμον 794. 16. εἴ τις ὑμῶν ἄλλως πως ἔχει τὴν ὀργὴν ἐπὶ Μειδίαν, ἢ ὡς δέον αὐτὸν τεθνᾶναι, οὐκ ὀρθῶς ἔχει 537. 5. κερκυραίῳ τινὶ, τῶν ἐχόντων νῦν τὴν πόλιν e numero principum, remp. Corcyream nunc in potestate habentium 763. 9. οὐκ ἔχω τούτου πρότερον πρόσταγμα 1485. 9. scil. προστάττειν. ὁ ἀρίστην ἔχειν τύχην οἰόμενος οὐκ οἶδεν, εἰ τοιαύτη μενεῖ μέχρι καὶ τῆς ἑσπέρας 311. 13. χρέα πολλῶν ταλάντων ἔτ' ἔχων. nomina sibi debita, a se exigenda. *Activschulden, ausstehende* 957. 4. χρήματα. subaudi ἀπαιτεῖν. *zu fodern haben.* αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν *sie hätten noch weit mehr zu fodern* ὧν ἐδεδώκειμεν χρημάτων, *als was wir vorgeschossen hätten* 970. 4. simpliciter pro *posse.* τούτους ᾤμην δεῖν ἔχειν καὶ ἁμαρτεῖν 1473. 3. 2) pro diues, locuples esse, subaudito χρήματα. τούτους περιορᾷν ἐν ταῖς ἐσχάταις ἀπορίαις ὄντας, αὐτὸν ἔχοντα καὶ πλουτοῦντα 1123. 25. 3) secum habere. subaudi μεθ' ἑαυτοῦ. τὰ παιδία ἔχων ὀδυρεῖται 574. 23. 575. 14. 608. 14. 4) in potestate habere. νῦν ἔχετε ἄνθρωπον 440. 27. λαβὼν δ' ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, [subaudi τὰ τούτου,] οὐδενὸς ἡψάμην 540. 23. 5) capere, mancipare, manu iniecta sibi vindicare, *in Beschlag nehmen* 886. 5. 6) in corpore gerere, vt vestem, *anhaben.* τρίβωνας ἔχουσι 1267. 22. 7) scire, nosse. οὐδ' ὅ, τι χρὴ ποιεῖν ἔξετε, ne consilium quidem in promtu habebitis, sed incerti eritis, quid agendum vobis sit 425. 10. 8) in se tenere, importare, prodere, indicare, insimulare, τῷ τὴν κατηγορίαν ἀδικήματα ἔχειν 168. 17. 9) creare, efficere, afferre, vel etiam valere. ταῦτ' ἀπιστίαν, ταῦτ' ὀργὴν ἔχει 142. pen. 10) inhibere sese, insiste-

insistere. ἔχε αὐτῦ, desine 1109. 6. In Medio. ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται, *et hält sich an den Schlag.* h. e. consectatur plagam, sequitur vestigia ictus, illuc identidem obmouet scutum et praetendit, vbi iam ictus fuit; non quo plaga inferenda impetum minatur, non praecauet vulnus, sed facto iam succurrere festinat 51. 26. τέτων γὰρ εἰχόμην, iis enim mordicus inhaesissem, eaque acriter exagitassem 251. vlt.

ἔχθραν βεβαίαν ἔχειν 11. 5. μήτε πρὸς ἔχθραν μηδένα ποιεῖσθαι λόγον, μήτε πρὸς χάριν 90. 2. μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν πρόφασιν τῆς παρασκευῆς ποιεῖσθε 192. 5. τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔχθραν ἅπαντες φεβῆνται 218. 7. τῆς πρὸς ὑμᾶς ἔχθρας ὑπαρχέσης πατρικῆς 530. 7. ἃ μετὰ χάριτος ἐλαβε δεηθεὶς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδῦναι 1185. 25. τῆς ἰδίας ἔχθρας ἐδὲν μίγνυμι εἰς τὰ κοινῆ συμφέροντα 1465. 23. causa odii et simultatis, διὰ ταύτην τὴν ἔχθραν ἐπιτίθεταί μοι 1301. 18.

ἐχθρὸς] ἐκ ἔστι τῶν ἔξω ἐχθρῶν κρατῆσαι, πρὶν ἂν τὸς ἐν αὐτῇ τῇ πόλει κολάσητε 104. 26. 143. 20. ἐπειδὴ δ' εἰς Μακεδονίαν ἦλθε, καὶ τὸν ἐχθρὸν εἶδε τὸν ἑαυτῦ καὶ τῶν ἑλλήνων 439. 19. τὸς ἐχθρὰ ποιῦντας ἐν ἐχθρῶν μοίρᾳ κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος 638. 5. ἐπὶ μὲν τῶν δικασηρίων καὶ τῦ βήματος ἐχθρὸς εἶναι φάσκοντας ἀλλήλοις, ἰδίᾳ δὲ ταὐτὰ πράττοντας καὶ μετέχοντας τῶν λημμάτων 1335. 4. ὅτε γὰρ ἐχθροτέρους, οὔτε ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον τέτων ἐχθρὸς εὕροιτε ἄν 1448. 16. ὃς κἂν ἐχθρὸς, εἰ μέτριος εἴη καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλέησαι 1479. pen. ἐχθρὸς θεοῖς grauissimum et turpissimum erat probrum 241. 12. 245. 16. διὰ τὴν αὐτῦ βδελυρίαν καὶ θεοῖς ἐχθρὰν αἰσχροκέρδειαν 611. 15. ἐχθρὸς τῆς ὅλης ἀνθρωπίνης φύσεως 1121. 12. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι, citat Schol. Hermog. p. 45.

ἐχῖνος

ἐχῖνος vidulus, bulga, in quam coniiciebantur chartae, quarum vsus esset in foro, cum essent in iudiciis proferendae atque recitandae. *der Documentenbeutel, die Aktencanfel.* ἐχίνων ἤδη σεσημασμένων 999. 16. ἐνέβαλε Φορμίων τὸ γραμματεῖον εἰς τὸν ἐχῖνον 1104. 6. τὴν μαρτυρίαν, ἣν ὤμην εἶναι, καὶ δι' ἧς ἦν μοι ὁ πλεῖστος ἔλεγχος, ταύτην οὐχ εὗρον ἐνοῦσαν ἐν τῷ ἐχίνῳ 1119. 1. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι 1119. 4. οἱ ἐχῖνοι πρότερον ἐσημάνθησαν 1143. 25. τὰ ἀντίγραφα ἐμβαλέσθαι εἰς τὸν ἐχῖνον 1180. 24. 1265. 14.

ἔχις] ὐδένα πώποθ' ὑμῶν ἴσως ἔχις ἔδακεν, ὅτε Φαλάγγιον, μηδὲ δάκοι 798. vlt. πικρὸν καὶ ἔχιν [viperae similem] τὴν φύσιν ἄνθρωπον εἰὰν ἴδητε 799. 4.

ἑωλοκρασία] ὥσπερ ἑωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτοῦ πενιρίας κατασκεδάσας 242. 13.

ἔωλος] ἔωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα ὡς ὑμᾶς ἀφικνεῖται 551. 13.

ἕως ἀπεδήμουν ἐγὼ toto illo tempore, quo ab vrbe aberam 968. 4.

ζεῦγος] εἰς μυστήρια ἄγει τὴν γυναῖκα ἐπὶ λευκοῦ ζεύγους ἐκ Σικυῶνος 565. 27. ζευγῶν ἀφεθέντων 1409. 23.

Ζεὺς Φράτριος 1054. 10. διὸς ἑρκείου 1319. 26. μὰ τὸν Δία τὸν ἄνακτα 937. 21, τὸν Δωδωναῖον 1466. 27. 1487. 1. Διὶ τῷ νεμίῳ 552. 5. Διὸς τοῦ ὁρίου 86. 18. Διὶ ὑπάτῳ 531. 7. κτησίῳ 531. pen. ὠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ 321. 1. θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ 375. 24.

ζῆλος, εἴ τις εἴληφέ τι 121. 8. τῷ στεφανουμένῳ ζῆλον ἔχει τὸν αὐτὸν ὁ στέφανος, ὅπου ἂν ἀναῤῥηθῇ 267. 14. ζῆλος καὶ χαρὰς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεστὴ 300. 23. τὸν τῆς πόλεως ζῆλον ἠφανίκασι 616. 20. 757. 1. ἃ καὶ ζῆλον καὶ τιμήν τινα φέρει τῇ πόλει ῥηθέντα 641. 8. ζῆλον πολὺν εἶχε πρότερον 756. 19.

19. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ προτῦ ζῆλος τῶν ἑλλήνων γέγονε 1396. 18. ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ 1399. 21. ἐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρεις ἐλπίδων καὶ ζήλε καὶ τιμῶν 317. 9.

ζηλῶν ἀρετὴν 500. 2. τὰς ἐπὶ ταῖς εὐεργεσίαις δωρεὰς 504. 8. ζηλῶντὲς πλείστες φίλες καὶ βεβαιοτάτες ἔχοντας 1402. 20. τὰ τότων ἀγαθὰ ζηλῶντες 1461. 9. τῦτο ἐζήλωκε καὶ προῄρηται 22. 17. ζήλωμα 424. 17.

ζηλωτὸς] ζηλωτὰ μέν ἐςι καὶ λαμπρὰ 362. 17. ἐπιγράμματα τῆς πόλεως ἀνελῶν ὡς παλὰ καὶ ζηλωτὰ κατὰ παντὸς τῦ χρόνε 615. pen.

ζημία] ἡ τῶν πραγμάτων αἰσχύνη ἀδεμιᾶς ἐλάττων ζημίας τοῖς γε σώφροσιν 17. 6. ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155. 12. ζημίαν ἀπροσδόκητον ἐνεγκεῖν 796. 11.

ζημιοῦν θανάτῳ πέντε ταλάντοις ἐζημιώσατε ἐπιτιμίῳ τῷ ἐκ τῆς συγγραφῆς 1291. 10.

ζῆν] δόξαν ἀντὶ τοῦ ζῆν ἠρημένοι 22. 21. οὐκ αἰσχύνονται Φιλίππῳ ζῶντες, ἐ τῇ ἑαυτῶν πατρίδι 80. 27. 157. 7. ὥςε τῷ λοιπῷ μετὰ δόξης καὶ τιμῆς ζῆν 247. 15. ζώντων ἀθηναίων καὶ ὄντων 248. 24. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὑπεςί τις ἢ πλείων ἢ ἐλάττων φθόνος 330. 3. πρὸς τὲς ζῶντας τὸν ζῶντα ἐξέταζε 330. pen. τοῖς πρὸς ὑμᾶς ζῶσι 411. 23. ἐγὼ δ' ἐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ, ἀλλ' εἰ τὰ τῆς πόλεως τέθνηκε 434. 6. ζῶμεν τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτὲς vitam quietam et iucundam degimus, quoad res priuatas, quae nobis sunt inter nos mutuae 760. 14. ἀκοὴν τετελευτηκότων μαρτυρεῖν κωλύει ὁ νόμος, ζῶντος ἔτι τῦ πατρὸς, τὰ ὑπ' αὐτῦ πραχθέντα 1097. 3. ἀφῆρησαι τὴν σαυτῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη 1123. 21. τίνος ἕνεκεν εὔξαιτο ἄν τις ζῆν, τότων ςερηθεὶς. matre, vxore, liberis 1225. 23. ζῆν ἐκ τῦ δικαίε honestis artibus victum quaerere 1309. 26. ζῶντες ἀπὸ τῦ συκοφαντεῖν 1341.

1341. 26. ὃν εἴ τις ἐᾷ ζῆν, ἀγαπᾶν ἔδει 582. 2. ὧν ἄνευ ζῆν οὐκ ἄξιον ἦν Ἰφικράτει 665. 4. τὶ ποιῶν ζήσεται qua arte exercenda victum tibi parabit 794. 19.

ζητεῖν deliderare, non inuenire. τοῦτο δὲ [aurum] ἂν διώκω, ζητήσει 186. 15. (ἐμὲ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, ὁ τοῦ Φιλίππου, ζητοῦντος. citat Hermog. 294. ex. or. pro Corona) ζητοίη πολλὰ ἀναλίσκειν, ἐξὸν ἐλάττω 384. 4. ζητοῦντας ταὐτὰ τοῖς παρὰ σοὶ 1217. vlt. ἐζήτει τὰ τῆς μητρὸς ἤθη καὶ τὴν παρ' αὐτῇ ἀκολασίαν 1362. 12. ἐζήτει [Senatus] τὴν γυναῖκα ταύτην ἥτις ἦν καὶ ἐξήλεγχε 1372. 10. νῦν ἐκείνου τε θνεῶντος ζητεῖ τινας ἡ τύχη, μεθ' ὧν ἔσῃ 1466. 11.

ζητηταὶ quibus inquisitio demandabatur, num pones quem aliquid esset opum publicarum 703. 11.

ζυγίτης 1068. 2.

ζυγομαχεῖν περὶ ὀνόματος 996. 15. de nomine cum aliquo contendere, cuius lis necessarius, a quo auelli nequeas, cum quo necessaria tibi sit et ineuitabilis vitae consuetudo.

ζυγὸς] ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες [ob metrum, pro θέμενοι passi suis ceruicibus imponi] δουλοσύνης 322. 12. ζυγὰ μονοῦ καὶ σαθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει 784. 9. ἂν γὰρ ὥσπερεὶ ζυγὸν ἴσητε 1461. 17.

ζωγράφος] μεθ' ὧν οἱ ζωγράφοι τὰς ἀσεβεῖς γράφουσιν ἐν ἅδῃ, μετὰ τούτων περιέρχεται 786. 12.

ἡβᾶν] ἐὰν ἐξ ἐπικλήρου τις γένηται, ἅμα καὶ ἡβήσει ἐτὶ δίστες, κρατεῖν τῶν χρημάτων 1135. 4. ἐὰν ἀποθάνωσιν οἱ παῖδες, πρὶν ἡβῆσαι 1136. 12.

ἡγεῖσθαι] ὥσπερ τῶν στρατευμάτων ἀξιοῦσιν ἄν τις τὸν στρατηγὸν ἡγεῖσθαι, οὕτω καὶ τῶν πραγμάτων τοὺς εὖ βουλευομένους ἡγεῖσθαι χρή 51. 17. gubernare tes et tractare pro sensu tuo. praeparare et instruere necessaria, quo fiant, quae factu opus sint, et quo mala imminentia defendantur, praeire et viam monstrare rebus, qua tu eas ire velis, non sequi coactum, quo te illae

te illae rapiant. imperare rebus, non ſeruire. ἡγεῖσθαι τῶν συνθηκῶν in articulis foederis, vel pacti, primo loco ſtare, princeps et primaria conditio eſſe, reliquas omnes conditiones ordine atque dignitate anteire 213. 26. ἡγεῖσθαι τὰς πομπὰς ἐφ' ἵππε ἀλλοτρίε 571. 4. τῷ τῶν Κερσοβλέπτε πραγμάτων ἡγεμένῳ 654. 22. τῆς φύσεως αὐτῆ καὶ τῆς πολιτείας, ἃ λογισμὸς, ἀδ' αἰδὼς οὐδεμία, ἀλλ' ἀπόνοια ἡγεῖται 779. pen. ἡ πόλις τῇ ἀληθείᾳ ἡγεῖτο τοῖς ἄλλοις τῆς ἐλευθερίας 1377. 27.

ἡγεμονεύειν] ὅλου ἡγεμονεύουσαν τοῦ βίου. philoſophiam 1412. vlt. ἡγεμονεύει ἁπάντων ἡ ἐν ἀνθρώποις διάνοια 1412. 15.

ἡγεμονία] ὃ παρ' ἐλάχιστον ἐποίησεν αὐτὲς ἀφαιρεθῆναι τὴν κατὰ θάλατταν ἡγεμονίαν 217. pen. τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν 246. 23.

ἡγεμὼν] ἑήτωρ καὶ ἡγεμὼν τῆς συμμορίας 26. 24. ἡγεμὼν [ſodalitatis puta] καὶ ςρατηγὸς ὑπὸ τέτῳ 172. 3. ἡγ. τῆς εἰρήνης 233. 14. παρὰ τῶν ἡγεμόνων τῶν συμμοριῶν 329. 17. ἡγεμόνες τῆ πολέμου οἱ ςρατηγοὶ 436. 26. ἡγεμὼν τῆς Φυλῆς κορυφαῖος 533. 24. ἡγεμὼν συμμορίας ἐγενόμην ἔτη δέκα 565. 12. 836. pen. ἡγεμόνας τοσέτων ἀγαθῶν auctores, creatores, effectores, qui pepererunt quaſi tanta poſt inſecuta bona 1123. 24. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν [ſcil. τῆς πονηρίας] καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263. 25.

ἥδεσθαι] ἀλλὰ ταῦτα μὲν τὸν χρόνον ἡσθῆναι ποιήσειεν ἄν, ὅσον ἂν ἐηθῇ, μετὰ δὲ ταῦτα οἴχεται 1442. pen. ἡδέως ἂν αὐτοῖς εἴη ſie würden es gerne ſehen 1354. 23. ἡδέως ἔχειν τινὶ. bene alicui velle, amicus ei eſſe, gaudere bonis eius 60. pen. 181. 7. φιλοφρονεῖσθαι πρὸς ἅπαντας καὶ ἡδέως ἔχειν comis, blandus, affabilis, hilaris eſſe 1418. 11.

ἤδη] μὴ τὴν ἤδη χάριν τῷ μετὰ ταῦτα παντὸς χρόνου περὶ πλείονος ἡγεῖσθαι 664. 24. ὡς ἤδη τι καὶ παρ' ἐλπίδας ἐξέβη nam saepenumero et factum est, et fit, vt res aliter exeant, quam tu speraſſes 210. 6. τῆς τῶν ἱππέων βοηθείας ἤδη δεῖν. pro ἔτι 567. 12. pro τότε. παντελῶς γὰρ ἤδη ἄκυρα ἦν τὰ τιμήματα. tum. hoc si verum esset, hoc si valeret, tum — 746. 7. ὅτι διὰ βασάνων ἐκ τῶν παίδων ὁ ἔλεγχος ἤδη [tum, vel certo certius] ἐσοιτο 1242. 15. tum demum, neque citius. τοῖς δ' ἐκ τότων μετέδωκεν ἤδη ὁ δῆμος ἁπάντων 1376. 18.

ἡδονή] ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητεῖν 13. 23. ὁ μέντοι πρὸς ἡδονὴν τάττω δέδοται 226. 23. ἡδονὴν ποιῶν τοῖς ἐχθροῖς 437. 3. et 6. ταῦτα τισὶν ὑμῶν ἐν ἡδονῇ συμβέβηκεν. Sunt, quos haec iuuent 806. 8. ἡδονὴν δὲ πᾶσαν, ἀλλὰ τὴν ἐπὶ τῷ καλῷ, αἱρεῖσθαι χρεών, vt dictum Demosth. citat Stobaeus p. 70. quamquam alii codices Democrito tribuunt.

ἠθοποιία nobilis, a rhetoricis celebrata, est p. 412. 18.

ἦθος] σφόδρα ἐν τῷ τῆς πολιτείας ἤθει μένοντας 35. 19. ἀλλ' ἐκ ἐχρήσατο τῷ αὐτῷ ἤθει τῷ τυραννικῷ 212. pen. τὸ τῆς πόλεως ἦθος ἀψυδὲς καὶ χρηστὸν 461. 1. quem locum Thomas M. hac voce, p. 417. ita interpretatur ἦγον τὴν κατάστασιν καὶ τὴν γενναιότητα. τὸν ὑπὲρ τῆς πόλεως πράττοντά τι δεῖ τὸ τῆς πόλεως ἦθος μιμεῖσθαι 613. 7. ἦθος τῆς πόλεως ἔχοντα δεῖ φαίνεσθαι 753. 10. vbi declaratur, quale illud ἦθος sit. σοὶ διὰ τῶν τῆς ὄψεως σημείων τὰ κάλλιστα τῶν ἠθῶν ἐνεφάνισεν 1405. 11. σοὶ δὲ τὸ τῆς γνώμης ἦθος ἐν ἅπασι μεγάλην εὐπρέπειαν ἐπαυξάνει τῷ σώματι 1406. 6.

ἠίθεος iuuenis nondum maritatus. ἠίθεον ἔτι ὄντα. da er noch Junggeſell war 1352. 8.

ἥκειν] νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει. τὶς ἅτος 11. 26. εἰ δὲ δὴ καὶ πόλεμός τις ἥξει 17. 4. ἃ μόνον τὰ συμμαχικὰ Φι-

καὶ Φιλίππε ἥκοντα πρὸς ὑποψίαν καὶ δυσμένειαν 154. 14. τὰς ἐπὶ τᾶθ' ἥκοντας, ἵν' ἡμῖν διαλεχθῶσιν 234. 22. πλὴν ἐκ ἐφ' ἑαυτὰς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν 241. 4. τὸν ἥκοντα παρήγαγον. eum, qui e caſtris, aut e confinio veniſſet, producebant 281. 5. νῦν ἐπὶ τόνδε ἥκειν infeſto cum animo aggredi, adoriri 319. 7. ἐπειδὴ δὲ ἧκεν ἡ ἐκκλησία 346. vlt. ὅσα τῆς τῶν Φωκέων σωτηρίας ἐπὶ τὴν πρεσβείαν ἧκε. kam, ankam 350. 14. ἥκει ἐπ' ἐκείνους αἰτία. kommt auf ſie, trift ſie 624. 19. ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τάτε τάξης, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει κατὰ σὲ παρὰ τῶν τὸν σὸν πατέρα κτησαμένων 959. 10. ἥκεσι νῦν δανεισαὶ καὶ ἐφλήματα, πλέον ἢ τριῶν ταλάντων 1047. 27. ἥξετε ἐπ' ἐμὲ me ad fungendum muneribus publicis vocabitis, trahetis 1049. 7. ἦκον οἱ δεδανεικότες ἐπὶ τὸν τόκον 1225. 14. ὅθ' ἥκομεν Εὐβοεῦσι βεβοηθηκότες domum redeuntes ab expeditione Euboica 11. 10. ἃς δὲ ὁ πατήρ μοι παρέδωκε βοηθὰς καὶ φίλους, εἰς τάτες ἥκω receptum habeo, conuertor, εἰς ὑμᾶς, ὦ ἄνδρες δικασαὶ, καὶ δέομαι 1127. 8. παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τᾶτο προαγαγὼν ἥκεις. (vbi ἥκεις, ſi quis velit, accipi poteſt pro φαίνῃ) 1404. 2. ἃ δ' εἰς αἰσχύνην ἥκει, τάτων ἐθ' εἰς ἐλπίδα ἐδεὶς ἔρχεται 1407. 12. ἐπειδὴ δ' ἐχ ἧκον ἔτοι his non redeuntibus 479. 4. ἥξει δ' ἐπὶ ταῦθ', ἅπερ ἀεὶ λέγει confugiet ad vſitatam ſibi excuſationem 1002. 16.

ἡλιαία iudicium maius, aut maximum, populi perſonam vniuerſi repraeſentans, D. aut M. aut MD. virorum, de cauſis capitalibus pronuncians. item porticus, vbi iudicium illud agebatur. ἡ δίαιτα ἦν ἐν τῇ Ἡλιαίᾳ. ἐνταῦθα γὰρ ἐκάθηντο οἱ τὴν — φυλὴν διαιτῶντες 1042. 25. p. 720. 24. τὸ δικαστήριον idem eſt atque Heliaea, vt patet ex eiusdem paginae verſu penult.

ἡλίασις ius in illo iudicio sedendi, et functio iudicatura. ἀδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡλιάσεως ἕνεκα 747. 7.

ἡλιαστὴς] ἡλιαστῶν ὅρκος 746. 16.

ἡλιαστικὸς] ἐκ τῶν ὁμωμοκότων τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον 706. 20.

ἡλίθιος] τοῦτό γε τὸ σοφὸν αὐτῷ ἡλίθιόν ἐστι 83. 17. 1148. 4.

ἡλιθίως 822. 3.

ἡλικία] οἱ ἐν ἡλικίᾳ aetatem militarem agentes 17. 11. ἔστι τις ἔξω τῆς ἡλικίας ὑμῶν 38. 10. ποιῶν τοῦθ', ὅ, τι καθ' ἡλικίαν ἕκαστος ἔχοι [scil. ποιεῖν,] καὶ ὅτε καιρὸς εἴη 38. 16. τοῦθ' ἡλικίας ἔχων 220. 5. εἰ δέ τις ὢν ἐφ' ἡλικίας ἑτέρου βελτίων τὴν ἰδίαν 413. 27. ἧς τῇ μὲν φύσει πατρίς εἰμι, τὴν δ' ἡλικίαν αὐτῆς εἰ ἤδοιτε proceram staturam et florentem aetatem, ἐκ ἂν θυγατέρα μου, ἀλλ' ἀδελφὴν νομίσαιτε 1024. 26. κἂν παῖς, κἂν γέρων, κἂν ἡντινῶν ἄλλην ἔχων ἡλικίαν ἥκῃ πρὸς ὑμᾶς καὶ τοὺς νόμους, τεύξεται τῶν δικαίων 1341. 11. τὴν ἡλικίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάστης 1351. 12. νεωτέρα ὔσα, διὰ τὸ μήπω τὴν ἡλικίαν αὐτῇ παρεῖναι quia nondum ad nubiles annos, ad aetatis maturitatem et iustam staturae proceritatem modumque virium idoneum peruenisset 1352. 11. ἕως εἰς τὴν νῦν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν. ad hoc seculum hominum, quod nunc in terris viuit 1392. 13. τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ φυγῆς ἐπικινδύνου παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν πειρᾶσθαι ἀναγκάζομαι 1470. 13. διὰ τὴν ἡλικίαν ἐκ ἂν εἷός τ' ἦν τὴν κακοπάθειαν τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν 1471. 18.

ἡλικιώτης aequalis aetate 1026. 2.

ἥλιξ post θαυμάσιος vel talia additum, reddi potest latino quam. ταῦτα δὲ θαυμάσια ἥλικα καὶ συμφέροντα ἐδόκει πεπρᾶχθαι. mirum est dictu, quam e rep. illa ita gesta fuisse visa fuerint 348. 24. ὑπὲρ τῶν μεγάλα, ἃ θαυμάσια ἥλικα δεῖται 469. 18. ὑπὲρ ἡλίκων

κων καὶ ὅσων ἦν τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης 1109. 17.

ἥλιος] ἐὰν μὴ πρὸ ἡλίου δύοντος ἀπαλλάττωνται πολεμίους κρίνειν 198. 7. τῶν ὑπὸ τετονὶ τὸν ἥλιον ἀνθρώπων 316. 16. ἔτε τὸν ἥλιον ἠσχύνοντο οἱ ταῦτα ποιοῦντες non pudebat eos solem intueri, vel in publicum prodire, in conspectum hominum venire 426. 19. πρὶν ἥλιον ἐξέχειν oriri, vltra horizontem ascendere 1071. 3. Apophthegma Demosthenis a Plutarcho Moral. p. 531. 8. relatum. τὶ ποιήσουσι τὸν ἥλιον ἰδόντες, οἱ μὴ δυνάμενοι πρὸς τὸν λύχνον ἀντιβλέπειν.

ἡμέρα] οἱ τῆς παρ' ἡμέραν χάριτος τὰ μέγιστα τῆς πόλεως ἀπολωλεκότες qui pro diaria, non vltra vnum diem duratura gratia, comitate, festiuitate Philippi, palmaria reip. commoda, in quibus summa rerum vertitur, proiecerunt 107. 8. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει 285. 1. πολλὰ μία ἡμέρα, καὶ δύο, καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν 293. 17. προειρημένον ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνεύειν 618. 9. ἡμέρα ἐν ἰκνουμένᾳ die stato veniente, quum rite fit, atque legitime 1072. 27. τὸ ἐφ' ἡμέραν aduerbialiter. ὁ στρατηγὸς αὐτοῖς ἐδὲ τὸ ἐφ' ἡμέραν τροφὴν διαρκῆ ἐδίδε 1214. 6. τῆς ἡμέρας. subaudi ἑκάστης. in dies singulos 491. vlt. τῇ καθ' ἡμέραν βίᾳ. vitae quotidianae 1262. 1.

ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον 1081. 26.

ἥμερος] ἥμεροι ἄνθρωποι καὶ φιλάνθρωποι 530. 3.

ἡμίεκτον] τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμ. μετρούμενοι καὶ καταπατούμενοι 918. 11.

ἡμικλήριον] τῆς ἡμικληρίας ἔλαχε in iure postulauit dimidiam haereditatis partem 1173. 6. et 17. 1175. 14. 1178. 22.

ἡμιμέδιμνος 1278. 22.

ἡμιμναῖον semissis minae. ἀνδράποδα ἡμιμναίων πέντε ἄξια. duas minas cum dimidiata 1246. 7. ἡμι-

μναῖα τρία ἐδόθη τούτῳ τῷ ἀδωροδοκήτῳ 1333. 11. vna mina cum dimidio.

ἥμισυς] ὁ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ [scil. μερίδι] δεῖ χρηστὸν εἶναι 430. 8. ἀλλ' ὅμως τὸ ἥμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενοι 691. 16.

ἡμιτάλαντον] ἡμιταλάντων πέντε. id est 2 talent. et ½ 956. 18.

ἧξαν 1155. 10. dubium, vtrum ab ἄγειν, an ab αἴσσειν sit repetendum. verumtamen prius est potius.

ἤπειρος Alia maior minorque. σόλον ἐξ ἀπάσης ἠπείρου ἐλθόντα 1392. 6.

ἤπιος] πάντες ἠπιώτεροι molliores, commodiores, faciliores γενήσονται 1464. 22.

ἠπίως] ὑμᾶς δ' ἠπιωτέρως ἔχειν πρὸς αὐτῶν mollius, clementius 1296. 7.

Ἥρα] ὁ ἄρχων ὀφειλέτω χιλίας δραχμὰς τῇ Ἥρᾳ 1068. 10.

τὰ Ἡράκλεια ludos Herculis ἐντὸς τείχους θύειν ἐψηφίζεσθε εἰρήνης οὔσης 368. 11. 379. pen.

Ἡρακλῆς] προσκρίθην κληροῦσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ 1313. 20. 1318. 16.

ἡρῖον monumentum sepulcrale genti commune. εἰς ἡρίαν ταυτὰ 1319. 27.

ἡρωϊκὸς] εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391. 22. locus fabularum de heroibus.

ἥρως καλαμίτης stramineus 270. 10. μηδ' ἥρω τινὰ τὸν τυχόντα 288. 18. ἥρως ὁ ἰατρός 419. 22. ἥρως ἀρχηγέτης, ὃν ἐπώνυμοι ἐσμεν 1072. 25. εἴτε ἥρωες ἦσαν, εἴτε θεοί. citat Hermog. p. 241. ex Aristocratea. est p. 649. 9.

ἡσυχίαν σχήσει 13. 12. 521. 12. 624. 8. 1179. 21. τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν 63. 20. ἡσυχίαν otium ἐκείνῳ ποιοῦσι πράττειν ὅ, τι βούλεται 102. pen. τὸ δ' ἐν ἡσυχίᾳ διάγειν, καὶ πάντα λαβεῖν ἐτοίμως

ρας ἐᾶσαι 145. 20. ἦγεν ἡσ. 227. 20. 246. 19. 622. 24. ἡσ. ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπουλον 327. vlt. ἐξὶ γὰρ ἡσυχία δικαία καὶ συμφέρουσα 328. 2. δαιτὸς ἐν ἡσυχίῃ 422. 5. κατὰ πολλὴν ἡσ. nemine interpellante 709. 13. ἃ δ' ἐκ τῶν νόμων ἐκέτι μοι προσῆκεν, ἡσυχίαν εἶχον. ab iis me abstinui, ea omisi 1161. 8. λογισμὸς δ' ἐφ' ἡσυχίας τῷ συμφέροντος 1105. 27. διὰ δὲ τὴν ἡσυχίαν pudorem, modestiam, sedationem morum, ἀβελτέρων εἶναι δοκούντων 1405. 17. opponitur enim τῇ αὐθαδείᾳ.

ἡσύχιος] ἡσύχιον γὰρ ἡ καλοκἀγαθία 777. 5. ἐ τὸν ἡσύχιον καὶ ἀπράγμονα βίον αἱρῇ 150. 11.

ἧτρον regio stomachi, vel quod intra os sterni et vmbilicum est 1260. 22.

ἥττα] τῆς μὲν ἥττης ἐ μετέχειν 1394. 22. βεβαίως ποιεῖται ἥττας 1448. 1. ἡ περὶ τούτων μετάγνωσις ἥττα τῆς προαιρέσεως ἐστι. mentem huiusmodi in rebus mutare tantundem est atque cladem consiliorum accipere, h. e. coepta et instituta sua omnia cernere perturbata et eversa 1466. 23. ἡ γὰρ ἐν τοῖς τοιούτοις ἥττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς εὖ φρονοῦσι γίνεται 1486. 3.

ἡττᾶν] ὅταν γὰρ ἡττῆται στρατηγὸς ἀθλίων ἀπομίσθων ξένων 53. 15. cum imperator in potestate est miserorum militum mercenariorum, domino carentium mercedem dante, neque facere potest, quominus illorum libidini imperiisque pareat. ἀλλὰ τῆς ἀληθείας ἡττώμενος 317. 10. ἡττᾶσθαι ἄλλῳ τινὸς δόξετε videbimini alicui fini sequiori, causae deteriori cessisse 584. 13. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται nachstehen muss, τῇ φθόνῳ 792. 25. ὑμεῖς δὲ μὴ ἡττᾶσθε kehret euch daran nicht, lasset euch dadurch nicht irre machen 415. 17. ἔτε ναυμαχίας, ἔτε πεζῆς μάχης ἡττᾶτο. ἥττησθε δὲ ἐδὲ ἅπαξ ἔτε τῶν δήλων τῷ βασιλέως, ἔτε αὐτῷ ἐκείνῳ οὐ-

δαμᾶ πώποτε, ὅποι πρεσβευτὴς ἐπέμφθην ὑφ' ὑμῶν, ἡττηθεὶς ἀπῆλθον τῶν Φιλίππου πρέσβεων.

Ἡφαιστεῖον templum Vulcani 898. 6.

ἦχασι (ab ἄγω) e Demosthene recitat Phrynichus p. 44. occurrit bis, in de falsa legat. et in prima in Aristog. conf. Doruille ad Chariton. p. 481.

θάλαμος cella abstrusior, penitior. εἴ γε τις ἢ φεύγων ἐν μυχῷ, ἢ θαλάμῳ 422. 25.

θάλαττα] ἀξιῶν ὑφ' ὑμῶν καταξαθῆναι εἰς τὴν θάλατταν. in potestatem et arbitrium maris immitti 80. 6.

θαμὰ 422. vlt.

θάνατος] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς παρ' ὑμῖν κρίνεται περὶ θανάτου, πρὸς δὲ τὸν ἐχθρὸν ἐξὸν ἅπαξ ἀγωνίσασθαι τολμᾷ περὶ θανάτου 53. 26. τὸν ἀνδραποδιστῶν καὶ λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἱρῆνται τῷ προσήκοντος 53. vlt. ὅπως μὴ γίγνωνται θάνατοι [mortes violentae, sed sine cruore effuso] καὶ σφαγαὶ 215. 22. πολλῶν ἀξίους θανάτων λόγους ἐδημηγόρει 345. 25. 521. 24. θάνατον καλὸν εἵλοντο μᾶλλον, ἢ βίον αἰσχρὸν 1397. 10. θανάτου ἄξια εἴργασαι αὐτῷ εἰς ἐμὲ 1252. 19. πᾶσιν ἡμῖν ὀφείλεται ὁ θάνατος citat e Demosthene Clemens Alex. Strom. VI. p. 750. 8. ed. Pott.

θάπτειν] τελευτήσαντα αὐτὸν ἔθαψεν ἡ πόλις 690. 2. θάψαι τὴν μητέρα εἰς τὰ πατρῷα μνήματα 1320. 21. ὃς ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν 297. 16.

θαργήλια 517. vlt.

θαρρεῖν] καίτοι ὅσις χιλίων πελτῶν ἀποθανόντων ἐτόλμησε θαρρεῖν, quem nil puduit, confidentem, laeto et hilari vultu, rectis cervicibus, velut re bene gesta, incedere, τί ἔτι παθεῖν ὑπὸ τῶν ζώντων δίκαιός ἐστι 314. pen. θαρρεῖν, ἐκ τοῦ τὸν ἐχθρὸν μὴ δυνήσεσθαι, ἀλλ' ἐπὶ τῷ, κἂν βέλωνται, κρατῆσαι

1441.

1441. 20. ἔτε Φίλιππος ἐθάῤῥει τότε, ἔθ' ἕτοι Φίλιππον. neque Philippus fidebat his, neque hi Philippo fidebant 30. 15. τὸ ἐξελέγχειν πολλὰ καὶ δεινὰ πεποιηκότα τῶτον — θαῤῥῶ καὶ πάνυ πιστεύω certus sum, fore, vt hunc coarguam 342. 2. συμβαίνει μοι τὸ μὲν καθ' ὑμᾶς, καὶ τὸ προσήκειν μοι τῆς πόλεως, θαῤῥεῖν 1299. 15.

Θάτερον] ἀγαθὰ, ἢ θάτερα sequiora, seu aduersa 597. 3. pro ἕτερα. ἀνὰ θάτερ' ἄττα τῶν χωρίων. id est ἀνὰ ἕτερά τινα τ. χ. vel ἀνὰ χωρία τινὰ τῶν ἑτέρων 1277. 2. Θάτερα aduerbialiter ἀτὸς ὢν solummodo altera ex parte 1307. 24. Θάτερος in masculino, quod est inuentu rarissimum, et in vitio ponitur, ἐδεὶς αὐτῶν Θάτερος θατέρῳ λοιδορεῖται 1459. 7.

Θᾶττον] ἐπειδὰν ἀναξῇ τὸ δικαστήριον, ἕκαστος ὑμῶν ἅπεισεν, ὁ μὲν θᾶττον, ὁ δὲ σχολαίτερον 585. 10.

Θαυμάζειν] ἐχ ἵνα θαυμάζωμεν αὐτὰ μόνον θεωρῶντες, ἀλλ' ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174. 7. cum admiratione et indignatione interrogare. εἶτα τότε ἐκ ἔλεγες ταῦτα παραχρῆμα, ἐθ' ἐδίδασκες ἡμᾶς, Θαυμάζῃ 349. 3. Φίλιππον μὲν ἐκ ἐθαύμασα magni feci, deueneratus sum, τὲς δ' αἰχμαλώτες θαυμάσας ἔλυσα 450. 1. *mir war mehr an den Gefangenen gelegen.* μὴ τὸν πλῆτον τότων, μηδὲ τὴν δόξαν, ἀλλ' ὑμᾶς αὐτὲς θαυμάζετε. *haltet viel auf euch selber* 582. 5. παρὰ δὲ τοῖς ἀνθρώποις τὰ μὲν δι' αὐτὸν, τὰ δὲ διὰ τὴν τύχην θαυμάζεσθαι 1404. 4.

Θαυμάσιος] αὐτὸς ὢν θαυμάσιος ῥατιώτης, ὦ Ζεῦ 375. 24.

Θαυμασίως] λόγες θ. πιθανὲς 928. 14.

Θαυμαστὸν ὡς ἐλυπήθην 969. 9.

Θαυμαστῶς ἂν ἴσως εὐλαβέμην admodum, diligenter. 844. 5.

Θαυματοποιὸς] πολὺ τῶν θαυματοποιῶν ἀσελγεστέρες ὄντας 23. 19.

Θέα] Θέαν μὴ καταυεῖμαι τὸν ἀρχιτέκτονα 234. 23. Θ. καταλαμβάνειν 572. 11. et 15. Θέαν ἡδίστην ἐν τοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα 1410. 10.

Θέαμα δεινὸν καὶ ἐλεεινὸν 361. 19.

Θέατρον] εἴητε δὲ τῶν τὰ θέατρα καταλαμβανόντων 1443. 21.

Θεῖος] δαιμονία καὶ θεία εὐεργεσία 18. 10. τὰ θεῖα sunt euenta naturalia in aëris, auris, terris etc. 808. 18.

Θέμεθλα σεμνὰ δίκης 422. 10.

Θέμις ius humanum, quatenus diuino opponitur. τούτων γ' ἔθ' ὅσιον ἔστε θέμις τῷ μιαρῷ τούτῳ μεταδοῦναι 794. 13.

τὰ θεόγνια καὶ τὰ ἰοβάκχεια γεραίρω τῷ Διονύσῳ κατὰ τὰ πάτρια 1371. 24.

Θεὸς] μὴ γάρ, ὡς θεῷ, νομίζετε τὰ παρόντα ἐκείνῳ πεπηγέναι 42. 15. Φέρειν ὃ ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως 258. 24. παντὸς ἀρχομένου σπουδαίου λόγου καὶ ἔργου, ἀπὸ τῶν θεῶν ὑπολαμβάνω πρῶτον ἄρχεσθαι προσήκειν 1462. 26. τῷ θεῷ p. 347. 20. est Apollini Pythio. p. 525. 18. et 527. 8. et 534. 18 ad Bacchum refertur. ἡ θεὸς est Minerua 616. 19. et alibi.

θεοφιλὴς a diis amatus, diis propitiis vsus. εὐτυχεστάτην πασῶν πόλεων τὴν ὑμετέραν νομίζω καὶ θεοφιλεστάτην 1486. vlt.

Θεράπαινα] Θεραπαίνας εἴ τις κέκτηται πολλὰς 566. 8.

Θεραπεύειν πάντας βέλτιστον, ἓξὸν δύο ἢ τρεῖς 384. 2. θ ἐλπίδα πλεονεξίας μείζονες 662. 8. ἑτέρους μᾶλλον, ἢ τὸν δῆμον, ἅπαντας ἐδιδάξατε 1481. 6. τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος, vel ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιρὰς 327. 25. τὰς τῆς πατρίδος τιμὰς, εὐδοξίας, δυνασείας θ. 332. 5. τοῖς τὰ Φιλίππου πράγματ' ἠρημένοις θ. 411. 18.

θερισὴς] εἰ μὴ καὶ τὰς θερισὰς καὶ τὰς ἄλλο τι μισθῷ πράττοντας φίλας καὶ ξένας δεῖ καλεῖν τῶν μισθωσαμένων 242. 23.

θέρος μισθοῦντο ἐκθερίσαι mercede conducerent operas messem demessuras 1253. 15.

θέσις oppigneratio. ὅσπερ ἡ θέσις ἦν, quanti oppignerata erat 896. 6. ἐφαίνετ' ἂν ἡ Φυλὴ ἀκόλουθος ἴσα τῇ θέσει τῷ ὀνόματος. constitisset eum simili modo eandem tribum frequentasse, penes quam receptus et cuius albo inscriptus esset, nomenque accepisset vnum aliquod ex iis, quae in illa tribu solerent vsurpari 1001. 26.

θεσμοθέτας εἰς τὰ πύθια πέμψαι 380. 20. οἱ θ. κύριοί εἰσι τὸν ἐπὶ φόνῳ φεύγοντα θανάτῳ ζημιῶσαι 630. 13. ἐὰν θεσμοθέτην ὑβρίσῃ τις, ἢ κακῶς εἴπῃ, ἄτιμος ἔσται 524. 22. ἐάν τις ὑβρίσῃ εἴς τινα — γραφέσθω πρὸς τὸν θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος 529. 16. δεῖν ἡμᾶς πρὸς τὸν θεσμοθέτας ἁπάντων h. e. ad eos deferre actionem de corpore prostituto 599. 27. οἱ θεσμοθέται τὸν ἐνδειχθέντας [prohedros et prytanes] εἰσαγόντων εἰς τὸ δικαστήριον 707. 4. ὅσοις τῶν θεσμοθετῶν ἐχ εἷόν τ' ἐστιν εἰς τὸν ἄρειον πάγον ἀνελθεῖν 802. 6. ὅταν τις νόμῳ ἢ ψηφίσματος γραφὴν ἀπενέγκῃ πρὸς τὸν θεσμοθέτας 803. 4. τοῖς ἐμπόροις καὶ τοῖς ναυκλήροις κελεύει ὁ νόμος τὰς δίκας εἶναι πρὸς τὸν θεσμοθέτας 920. 20. αἱ ὕβρεως δίκαι πρὸς τὸν θεσμοθέτας 976. 11. ἐάν τις συνίσηται factionem contrahat, ἢ συνδεκάζῃ largitionibus corrumpat — τούτων εἶναι τὰς γραφὰς πρὸς τὸν θεσμ. 1137. 6. ὥσπερ τὸν θεσμοθέτας ἀνακρίνετε, ἐγὼ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαυτὸν ἐν ὑμῖν ἀνακρινῶ 1319. 20. θεσμοθετῶν — ὃ μόνον αὐτὸς ἀπεχειροτονήθη, τῶν ἐπιχειροτονιῶν ὧν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἅπασαν ἀρχὴν [totum collegium thesmothetarum vna cum ipso lectorum] ἐποίησεν. scil. ἀποχειροτονεῖσθαι 1330. 14.

ἐάν τις ξένος αὐτῇ συνοικῇ — ὡσαύτως δὲ καὶ ἐὰν ξένη αὐτῷ συνοικῇ, γραφέσθω πρὸς τὸν θεσμοθέτας ὁ βουλόμενος 1350. 17. γράφεται πρὸς τὸν θ. γραφὴν Στέφανον τουτονὶ, ἀδίκως εἰσχθῆναι ὑπ' αὐτοῦ 1367. 9. γράφεται Φράσωρ Στ. γραφὴν πρὸς τὸν θεσμοθέτας, ἀθηναῖον ὄντα ξένης θυγατέρα αὐτῷ ἐγγυῆσαι, ὡς αὐτῷ προσήκουσαν 1362. vlt.

Θεσμὸς] ἐν τῷδε τῷ θεσμῷ ἐνεχέσθω 1069. 9.

Θεωρεῖν τὸν τρόπον 12. 24. Θεωρῶν καὶ σκοπῶν diligenter, vndique, fusque deque, omni ex parte contemplans, meditans, εὑρίσκω 19. 23. τοῦτο θεωροῦντας εἰ ταληθῆ λέγω hoc quaerentes 29. 15. θ. τι πρός τι aliud cum alio conferre, comparare. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε 230. 26. κρίνωμαι καὶ θεωρῶμαι 330. 7. σκεπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ 987. 24. θεωροῦντες ὑμᾶς πῶς τοῦτο τὸ πρᾶγμα κρίνετε 1297. 9. θεωρεῖτε γὰρ τὸ παρὸν πρῶτον 93. 9. ἐκλογιζόμενοι καὶ θεωροῦσι 555. 8. εἰ τοῖς τεκμηρίοις θεωρήσετε 578. 23. πεῖσόν τινα δεῖ ἕκαστον νομίζειν, ἐξ αὐτοῦ θεωρεῖτε 1234. 10.

Θεώρημα res, quae ieu oculis ſpectatur, ſeu mente cernitur. ἐν πᾶσι καὶ λόγοις καὶ θεωρήμασι 247. 21.

Θεωρία collegium a ciuitatibus ad ludos publice deputatorum. Θεωρίας εἰς τὰς ἐν τῇ ἑλλάδι πανηγύρεις ἀποστέλλειν 256. 14. pompatica ſacrorum proceſſio. ἀποσῆναι τῆς πατρίδι θεωρίας 380. 21. Θεωρίαν ἄγειν τῷ Διὶ τῷ νεμέᾳ τὴν κοινὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως 552. 6. ἡ θεωρία ἐκ ἐδόκει ἐξ ἴσου ἅπασι τοῖς δικασταῖς εἶναι verebar, ne non omnes pariter iudices in tabula proſcripta cernere, vel oculis conſequi poſſent et legere 1055. 18. ἱππικῶν θεωρίαν, ἢ γυμνικῶν ἄθλων 1393. 2. ἀκίνητον ἔχει τὴν θεωρίαν [id eſt θεωρέμενα μένει ἀκίνητα] cum ſpectantur, manent immobilia 1406. 3.

Θεωρικὸς] τὰς περὶ τῶν θεωρικῶν [ſubaudi χρημάτων] νόμους λύσατε 31. 13. ἀγαπῶντες, ἐὰν μεταδιδῶσι

δῶσι θεωρικῶν ὑμῖν 37. 5. ὡς ἐπὶ τῷ θεωρικῷ πειθῆταί τινες 141. 2. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ [scil. ἀργυρίῳ] τεταγμένος 243. pen. ἐπὶ τῷ θεωρικῷ τότε ὢν ἐπέδωκα τὰ χρήματα 264. 10. ἦκε, παναθηναίων ὄντων, τῇ διαδόσει πρὸς τὸ θεωρικὸν 1091. 24. ἀπῆλθε τὸ θεωρικὸν ἐ λαβών 1091. vlt. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως κρατιστικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικὰ 1346. 18.

θεωρὸς] θεωρὲς εἰς τὰ πύθια πέμψαι legatos ad ludos Pythios publice mittere, qui iis nomine P. A. interessent et eius personam repraesentarent, donaque a ciuitate missa offerrent vna cum sacris 380. 20. θεωρὲς αἱρετὲς ἐννέα πέμπειν κελεύει 531. 17.

θηρᾶν] τῶν πλείστων, ὅταν ὦσι νέοι, ἐκ τῆς σιωπῆς τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων 1407. 16.

θηρίον] τὸς καταράτους τούτους ὥσπερ θηρία μοι προσβαλλόντων in me instigantibus atque immittentibus 332. 2. maledictum turpe. bellua, pro homine impuro, conscelerato, et inimico saeuo. ἐκ ἂν φθάνει τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δαλεῦον 745. 4. πάντα τὰ τοιαῦτα θηρία 772. 6. ἀδὲν ἤδει οἵοις θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις. [subaudi aut ἔστι ad θηρίοις, aut πλησιάζων ad τούτοις.] 925. 14.

θησεῖον aedes Thesei 270. 8.

θητικὸν [scil. ἀργύριον] tributum, vel vectigal annuum, quod Athenis inquilini pro iure incolatus, et pro venia, quaestum opera mercenaria faciendi pendebant. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν τελοῦσι 1067. 27.

θίασος collegium certa quaedam sacra facientium, et eorum per vias solennis processio, iubilantium, tripudiantium, cantantium, vociferantium et lasciuientium. τὸς καλὸς θιάσους ἤγαγε διὰ τῶν ὁδῶν 313. 23. ἐν θιάσοις καὶ μεθύσοις ἀνθρώποις κυλινδούμενον 403. 19. θιάσους συνάγειν 431. 25.

θλίβων τὸς ὄφεις τὸς παρείας 313. 25.

θνήσκειν]

θνήσκειν] τέθνηκε Φίλιππος; ἐ μὰ Δί', ἀλλ' ἀσθενεῖ 43. 15. τεθνᾶσι τῷ δέει διὰ τὰς τοιάτας ἀποστόλας 53. 10. τὰς τεθνεώτας εἰδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ 330. 5. τεθνᾶτι τῷ φόβῳ 366. 26. ἐπειδὴ ἐπύθετο αὐτὸν παρ' ἡμῶν τεθνεῶτα in iudicio vestro mortis damnatum, extremum luisse supplicium 383. 19 τεθνάναι μᾶλλον, ἢ ταῦτ' εἰρηκέναι βέλομαι 138. 7. τεθνᾶναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ ποιῆσαί τι Φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν] κολακεία 127. pen. ἐγὼ δ' ἐ δέδοικα, εἰ Φίλιππος ζῇ, ἀλλ' εἰ τῆς πόλεως τέθνηκε etc. 434. 6. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα 488. 21.

θνητὸς] πρὸς ἄνδρα θνητὸν — γράφοντας εἰρήνην, ἀθάνατον συνθέσθαι 358. 16.

θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν 442. 14 θ. προέσθαι 583. 20.

θόλος] δύο ἔτη διετράφη ἐν τῇ θόλῳ 419. 26.

θορυβεῖν admurmurare cum significatione laudis et assensus. καί μοι μὴ θορυβήσῃ μηδείς, πρὶν ἂν ἀκούσῃ 60. 27. θορυβοῦντες, ὡς ἐρθῶς λέγεται 72. 4 97. 15. ἄχρι τὲ θορυβῆσαι καὶ ἐπαινέσαι σπεύδετε 109. 11. πολλὰς ἔφη τὰς θορυβοῦντας εἶναι, [id est τὰς συναναβοῶντας] ὀλίγας δὲ τὰς στρατευομένας 375. 22. βλέπειν εἰς τὸν ἀεὶ θορυβοῦντα τόπον τῆς ἐκκλησίας 577. 9. θορυβηθῆναι fremitu concionis perturbari, interpellari 1421. 20. ἐκ τὲ θορυβεῖν ἀκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. propterea quod obstrepitis, nil ideo magis desinunt oratores concionibus molestis vos vexare 1462. 15. ἐγὼ δὲ φημι δεῖν (καί μή μοι θορυβήσητε ἐφ' ᾧ μέλλω λέγειν, ἀλλ' ἀκούσαντες κρίνατε 167. 4

θόρυβος] τὴν κρύβδην ψῆφον ἑτέραν τὲ φανερῶς θορύβε diuersam et contrariam murmuri concionis ad dicta cum assensu adstrepentis 242. 26. θόρυβον καὶ κρότον τοσοῦτον, ὡς ἂν ἐπαινοῦντές τε καὶ συνησθέντες, ἐποιήσατε 519. 9. τὸν τότε συμβάντα τῇ πόλει θόρυβον ἴσε μὲν ἅπαντες. Aspines citat p. 696. vlt. contra,

tra, θορύβοις, εἰς ὁ δῆμος νεθετεῖ τὲς ἐνοχλοῦντας ἑαυτὸν, ἐδεπώποθ' ὑπεῖξε 798. 19. φοβηθέντα τὸν ὑμέτερον θόρυβον, θοιμάτιον προέσθαι 583. 20.

θραῦξ commicium, probrum 664. 11.

θρασύνεσθαι] τῷ Πύθωνι καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν 272. 20. ἐπῆρκε τὸ πρᾶγμα αὐτὲς θρασύνεσθαι 1448. 6. θρ. μᾶτην 1472. 25.

θρασὺς ὤψαι ἐν οἷς ἠτύχησαν οἱ ἄλλοι. id est ἐν τοῖς τῶν ἄλλων ἀτυχήμασι 314. 26. θρασὺν εἶναι φασὶν, ἐάν τις ὑπὲρ τῶν δικαίων ἐν ὑμῖν εἴπῃ 1233. 25. ἐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ 1441. 19.

θρασύτης] ταῦτα παραιρεῖται τὴν θρασύτητα 406. 3. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες 1452. 20.

θρόνος] Iuſtitiam παρὰ τὸν τῆ Διὸς θρόνον καθημένην 772. 27.

θρυλλεῖν] ἃ πάντες ἐθρυλλεῖτε 10. vlt. τὸ θρυλλέμενον ἀπόῤῥητον 19. 27. πολλὰ λέγοντος ἐμῦ καὶ θρυλλοῦντος 390. 5. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα 428. vlt.

θύειν ἐπινίκια 380. 22. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων 1367. 1. ἔθυε τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως 1369. 25. ὁ βασιλεὺς ἀπάσας τὰς θυσίας ἔθυε 1370. 14.

θυμιατήριον thuribulum 617. 3.

θυμὸς] παντὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ τὲς ἑαυτὸν φιλοῦντας καὶ μισεῖ τὲς τἀναντία 412. 4. θυμὸν ἀήττητον καὶ ἀπροφάσιστον 1396. 1.

θύρα] ἐπὶ ταῖς θύραις, ἐγγὺς ἐτῶσι 140. 17. θύρας ἀφαιρεῖν 762. 3. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν 1155. 13.

θύρωμα] θυρώματα alleres idoneos foribus aedium inde fabricandis 568. 16. vel fores ipſae. τὰ θυρώματα ἀποσπάσας. die Thüren ausgehoben — 845. 18.

θώραξ] τὸν θώρακα ἐδέποτε ἐνδὺς 558. 14

ἰαμβεῖον]

ἰαμβεῖον] ἰαμβεῖα καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῖν πεποιημένα 418. 9.

ἰαμβεοφάγος 274. 6.

ἰᾶσθαι] δεῖ — τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι. διέφθαρται γὰρ 170. 1.

ἰατρὸς] ἃ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς διδομένοις παρὰ τῶν ἰατρῶν τοῖς ἀσθενοῦσι 37. 25. 1460. 2. ὥσπερ ἂν ἰατρὸς, ἀσθενοῦσι μὲν μὴ λέγοι, δι' ὧν ἀποφεύξονται τὴν νόσον etc. 307. pen. ὁ ἰατρὸς nomen heros Attici 419. 22. ἔδωξαν aegrum τοῖς ἰατροῖς 1259. pen. ἀλλὰ καὶ μάρτυρας ἰατροὺς παρέχεμαι 1268. 4. ἰατρὸν εἰσάγειν 1158. 5. 1159. 22. ἥρως ἰατρὸς est Toxaris. p. 419. 22.

ἰδεῖν] μηδ' ἂν ἰδεῖν ἅπαντας. id est μηδ' ἂν τὸ τῆς δωροδοκίας πρᾶγμα ἔτω φανερὸν, ὥστε ἰδεῖν ἅπαντας 375. 26. οὐδεὶς πώποτε τοῦτ' εἶδε τὸ πλεονέκτημα 533. 27. probauit, amplexus, secutus est, spectauit. εἶδεν, ἃ ἐ προσῆκεν αὐτὴν ὁρᾶν, ξένην οὖσαν 1369. 26. ἐ γὰρ αὐταρκες τὸ ἰδεῖν [id est τὸ συνιδεῖν perspicere, intelligere] ταῦτα, ἂν μὴ καὶ πεῖσαί τις τὲς συναιρομένες ὑμᾶς δυνηθῇ 1443. 4.

ἴδιος] τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἑνὸς ἑκάστε ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξεταζειν δίκαιον 312. 4. πόλεις παραμενέμενον βαρβάρες καὶ ἰδίας. ciuitates per se stantes, cum alia nulla rep. graeca foederibus coniunctas 289. 19. ἰδιώτατον πάντων καὶ σεμνότατον 641. 17. ἴδιον μὴ νομίζειν τῶν τοιούτων μηδὲν, ἃ καὶ ἄλλῳ συμβαίη. priuatum quid, ipsi soli proprium, quod praeter eum alii nulli neque accidat, neque possit accidere 1270. 13. ἰδίαν βλασφημίαν calumniam ad me vnum priuatim pertinentem 1437. 15.

ἰδιώτης] οἱ δεινοὶ et οἱ ἰδιῶται inter se opponuntur 50. 6. ἀσφαλὴς καὶ ἀπράγμων καὶ ἀκίνδυνος ὁ τῶν ἰδιωτῶν βίος 150. 6.

ἱδρὼς] ἐκ ἴσος πόνος καὶ ἱδρὼς πρό τε τῦ λέγειν καὶ τῦ πράττειν 1452. vlt.

ἱέναι] ἐγὼ δ' εἴ τις ἠδίκει με, ἐπὶ τέτ' ἦα 1106. 23. ἱέρεια ἡ βραυρωνόθεν 1264. 20.

ἱερεῖον] ἀπάγειν τὸ ἱερεῖον τῦ βωμῦ. victimam, quam pater pro filio, siue adhuc puero, siue iam adulto, siue suo, siue adoptato, fratoribus afferebat, vel in curiam phratriae inferebat 1054. 6. ἐκ ἠθέλησαν ἅπτεσθαι τῦ ἱερείε, ἐδ' ἀπάγειν τῦ βωμῦ 1078. 21.

ἱερεὺς reticetur per ellipsin. ὁ τῦ Διὸς, scil. flamen 531. 16. ἔλαχον ἱερεὺς 1313. 24. τὸν αὐτὸν τρόπον, ὥσπερ τὸς ἱερεῖς, καθίσατε τὸς ἄρχοντας 1461. 6.

ἱεροκήρυξ, ὃς ὑπηρετεῖ τῇ τῦ βασιλέως γυναικὶ, ὅταν ἐξέρκοῖ τὰς γεραιρὰς 1371. 16.

ἱερομνήμων videtur honos quidam, h. e. magistratus in praecipuis, Byzantii fuisse, cuius nomine annus signaretur. ἐπὶ ἱερομνάμενος Βοσπορίχε 255. 20. Item sic appellabantur assessores e graecis ciuitatibus ad concilium Amphictyonicum missi. τῶν παρ' ἑαυτῦ [a Philippo] πεμπομένων ἱερομνημόνων, ἢ τῶν ἐκείνε συμμάχων [id est τῶν πεμπομένων ὑπὸ τῦ τῶν Φιλίππω συμμάχων ὄντων ἐθνῶν] 276. 22. ἀνθρώπες ἀπείρες λόγων, καὶ τὸ μέλλον ἐ προορωμένες, τὸς ἱερομνήμονας 277. 7. τινὰς δὲ καὶ συνήρπασαν τῶν ἱερομνημόνων 277. 21. Athenis videntur Hieromnenones perpetui fuisse, velut perpetui assessores, aut consiliarii nouem Archontum, sed identidem non nisi singuli. ὑπεύθυνον ὄντα ἑτέρας ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐννέα ἀρχόντων, καὶ ὅσαι μετὰ τῶν ἐννέα ἀρχόντων κυαμεύονται ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ, καὶ κήρυκος etc. 747. 2.

ἱεροποιεῖν εἰστήρια ὑπὲρ τῆς βελῆς 552. 2.

ἱεροποιὸς] Hoc de v. insignem locum habet Etymologus p. 468. pen. haustum ex aliquo bonae notae lexico rhetorico. in Harpocratione non est, neque in Suida, neque in Vlpiano, neque in aliis Scholiastis

De-

Demoſth. οἱ λοιποὶ [Strategi puta] τὰς πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν 47. 13. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιὸν αἱρεθέντα, ἐξ ἁπάντων Ἀθηναίων τρίτον αὐτὸν 552. 6. erat huius magiſtratus victimas inſpicere et probare, aut reprobare vitioſas 570. 7. 1331. 4.

ἱερὸς] ἱερὰ χώρα 277. 10. ἱερὰν ἐσθῆτα eam veſtem appellat, quae ludorum ergo comparata ſit atque geſtetur 519. 27. ἱερὸς νόμος pars ea iuris attici, quae de iure dierum feſtorum, praecipue Liberalium, praecipit 525. 18. ἀπὸ τῶν ἱερῶν αὐτῶν [ſcil. χρημάτων,] ἕνεκα τοῦ πλεονεκτήματος, ἀπέχηται 1204. 5. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ τὴν ξένην, καὶ τὴν δούλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδοσαν οἱ νόμοι 1374. 1. τὸ ἱερὸν per excellentiam templum Delphicum 446. 5. ἱερὰ τριήρης 50. 1. 570. vlt. ἔθ' ἱερῶν κτεάνων, ὅτε τι δημοσίων 422. 8. τῶν ἱερῶν χρημάτων τὰς θεὰς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποσεῖ 702. vlt. τῶν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν [decuplam furti luitionem] ὑφῆρηται 726. 23. τῶν αὐτῶν ἱερῶν κοινωνοῦντας 1335. 7. vbi dictio haec proverbialiter eſt vſurpata. τὰ ἄῤῥητα ἱερὰ θύειν 1369. 25. ὁμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων per victimas plenum robur adeptas, vel maiores 1365. 17. τὸ ἱερὸν, Delphicum puta, προδέδωκας citat Schol. Hermog. p. 145. 10.

ἱεροσυλεῖν τὰ ὅπλα 1318. 27.

ἱεροσύλος] τοῖς ἱεροσύλοις τὸν δεσμὸν ἀφαιρεῖ 737. 24.

ἰθύναι ἑορτὰς νόμοις πατρίοις 531. 3.

ἰθύφαλλος 1261. 17. 1262. 6. 1263. 5.

ἱκετηρία] ἔχ ἱκετηρίαν εθηκε τριήραρχος 262. 16. 703. 23. ἱκετηρίαν ὑμῖν προκεῖσθαι νομίζοντες τὸν παῖδα τοῦτον 1078. 25.

ἱκνεῖσθαι] ἡμέρα ἐν ἱκνουμένα 1072. 27. conf. p. 1073. 2. vbi orator ipſe interpretatur per ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις.

ἴλεως] ὃν ὐδὲ τῶν ἐν ᾅδε θεῶν εἰκός ἐστι τυχεῖν ἱλέων. 786. 16.

ἱλιγγιᾶν] v. ναυτιᾶν.

ἱμὰς] ἱμάντα τις φερέτω 402. vlt.

ἱμείρειν] χρήματα δ' ἱμείρεσιν ἔχειν 422. 6.

ἵνα cum indicatiuo, loco optatiui, vel coniunctiui. ἵνα ἦν. pro ᾖ, vel εἴη 47. 18. ἵνα ὡς εὐσχημονέστατα ἐφαίνετο 958. vlt. 1273. 10. et 15. ἵνα μὴ συνέβαινεν, ὅπερ νυνὶ γίγνεται, ne acciderit 1434. 4. ἵνα ἐπιεικεῖς ἐνομίζοντο εἶναι 1441. 9. 1444. 14.

ἰοβάκχεια 1371. 24.

ἴον] ὥσπερ ἴων ἢ ῥόδων ὄντας 615. 11. 755. 16.

ἰὲ, ἰὲ, vox irati vanas minas spargentis 406. 8. βοῶν καὶ κεκραγὼς ἰὲ, ἰὲ, καὶ πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω ποιῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις 784. 19.

ἰπεῖν, kneipen, kleminen, schrauben. ὁρῶν ὑμᾶς ἰπεμένους vos pungi ab aculeato hoc dicto, aegre id ferre 1441. pen.

ἱππαγωγὸς, scil. ναῦς. nauigium comparatum equis per mare traiiciendis 46. 5.

ἱππαρχεῖν 567. 21. 570. 12.

ἵππαρχος erat in equestri militia eodem loco, atque ὁ στρατηγὸς in pedestri. τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον 290. 4. ἵππαρχον ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ἐν ταῖς πομπαῖς ὃ δυνάμενον 570. 5. ὃν ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχους καὶ στρατηγὸς, καὶ φυλάρχους, καὶ ἱππάρχους 47. 16.

ἵππευς homo medii ordinis 1068. 1.

ἱπποδαμεία forum Piraeei 1190. 27.

ἱππόδρομος locus Athenis. γεωργῶ πρὸς τῷ ἱπποδρόμῳ 1155. 9. 1162. 15.

ἱπποθοωντίδαι 1398. 26.

ἵππος] ἵππῳ δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλατταν 428. vlt. equus, quem quis in vsus reip. sumtu suo aleret. ποῖος γὰρ ἵππος; ποία τριήρης; ποία στρατεία 431. vlt. ἵππον ἐκ ἐτόλμησε πρίασθαι

σθαι ὁ λαμπρὸς καὶ πλέσιος ἔτος, ἀλλ' ἐπ' ἀλλοτρίοις ταῖς πομπαῖς ἠγεῖτο 571. 1. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046. 11.

ἱπποτρόφος μέγας καὶ λαμπρὸς. homo locuples, qui equum publicum aere ſuo alit 331. 18. 1046. 8.

ἰσηγορία] ἐκ ἔσθ' ὅπως ζητοῦντες ἄρχειν τοῖς μετ' ἰσηγορίας ζῆν αἱρεμένοις εὖνοι γένοιντ' ἂν 195. 27. τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ ἐλευθερίας μετουσίας ἀφαιρεῖσθαι 555. 16. ἰσηγορίαν πρῶτον κατασησάμενος τῇ πόλει Theſeus 1397. 24.

ἰσομοιρεῖν ἁπάντων 1172. 27. 1176. 12.

ἴσος] ἐκ ἄχρι τῆς ἴσης ἐσὶν ἕκαστος [τῶν συμμάχων] εὖνους [τοῖς ἑαυτῷ συμμάχοις] σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων 61. 12. πολεμήσετε ἐξ ἴσου 101. 21. 137. 18. ἐξ ἴσου ποιεῖν τοῖς ἑτέροις 145. 2. ὁδὲ ὑπὲρ τῶν ἴσων ὑμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἔσθ' ὁ κίνδυνος 147. 27. ἐκ ἀπ' ἴσης ὁρῶ ἡμῖν τε καὶ τοῖς ἄλλοις τὴν βουλὴν οὖσαν 179. 21. ἐν πολέμῳ ἐκ ἴσῳ γενησόμεθα 179. vlt. ὑπὲρ τῶν ἴσων ἀγωνίζομαι 226. 15. ἴσος καὶ κοινὸς ἀμφοτέροις ἀκροατὴς 227. 23. ἴσα βαίνων Πυθοκλεῖ 442. 15. ἴσα et ὅμοια copulantur. ἐμέτεσι τοῖς πολεσιν ὑμῶν πρὸς τὰς πλησίας τῶν ἴσων, ὁδὲ τῶν ὁμοίων 551. 9. τῶν ἴσων μετέχειν [ſcil. γερῶν, vel τιμῶν, vel δικαίων, τοῖς ἄλλοις πολίταις.] 786. 21. ἅνπερ ἴσοι καὶ κοινοὶ ἡμῶν γένησθε ἀκροαταὶ 844. 8. τοῖς εἰδόσιν ἐβουλόμην ἐπιτρέπειν, τοῖς ἴσοις. aequis arbitris, neutri parti magis ſtudentibus 1274. 10. ἡνίκα συνέβαινεν εὐτυχεῖν Ἀρισολόχῳ τὰ τραπεζίτῃ, ἴσα βαίνων ὑμῖν, ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ, ἐβάδιζεν 1120. 21. τῶν ἄλλων πολιτῶν μηδενὶ μηδ' ἐξ ἴσου χρῆται 1121. 8. ἴσους ἀκροατὰς ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι 1454. 7. τὸ ταὐτὰ ποιεῖν ἴσον φατὲ, ὥσπερ ὑπὲρ σαθμῶν ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπέμενοι 1477. 27. πῶς ἴσον ἐσὶ, τὰς μὲν ἄρχειν, οἷς μηδὲ λέγειν ἔξεσι, τὰς δὲ δεδίσθαι, ὧν ὁ πατὴρ πολλὰ χρήσιμος ὑμῖν ἦν 1478. 23.

ἰσοτε-

ἰσοτελὴς Athenis commorans peregrinus, non ciuitate quidem donatus, eo tamen priuilegio, vt pares cum ciuibus contributiones, neque maiores, dependat 466. 6. 912. 28. 920. 10.

ἴσασθαι κατὰ τὸ συμφέρον. ſtare a parte emolumenti, facere cum ea parte, quam amplecti magis expediat 283. 17. ἆρ' οἴεσθε ἔτι σῆναι, συνελθεῖν, ἀναπνεῦσαι 293. 15. τὴν θύραν κακῶς ἐσηκυΐα ἐξέβαλε 1158. 16. ἐκ ἔσθ' ὅπως ταῦτ' ἄνευ μεγάλης τινὸς [ſcil. κακῆς, vel πόνου, vel διαφέροντος] σήσεται [id eſt παύσεται, σχήσεται.] inſiſtat, deſinat 1450. 4. ἐκ ἐνταῦθα ἔσηκε τὸ πρᾶγμα. es bleibt dabey nicht 547. 24. In actiuo ἰσάναι. χορὸς 530. 27. κρατῆρας καὶ χορὸς 1072. 21. ὠραίων βρομίῳ χάριν 531. 5. τὰς ὥρας 879. 11. et 27. ponderare, librare. ὁ γὰρ ἔμελλεν ὁ πατὴρ αὐτὸς τὸν χαλκὸν ἔτ' οἴσειν, ἔτε σήσεσθαι 1200. 1. ἂν γὰρ ὥσπερεὶ ζυγὸν ἰσῆτε 1461. 17. pro παρισάνειν. ὁ θνητὴ ὥσπερ εἴθιστο φύσις ἰσᾶσα 1405. 22. οἱ πολλὰ καὶ καλὰ ὑπὲρ τῆς πόλεως σήσαντες τρόπαια 569. 17. τὸν νόμον γράψαντες ἐν σήλῃ λιθίνῃ, ἔτησαν [ſcil. ταύτην τὴν σήλην] ἐν τῷ ἱερῷ 1370. 25.

ἰσίον] ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἰσίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465. 6.

ἰσορία] μεγάλα ὠφελήσεσθε πρὸς ἰσορίας τῶν κοινῶν 275. 27.

ἰσχύειν] ὅταν δ' ἐκ πλεονεξίας καὶ πονηρίας τις ἰσχύσῃ 20. 26. εἰ [πόλις] συμμάχων εὐνοίᾳ πίσευει, καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει 146. 20. τὸν καιρὸν ἰσχύειν, καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου, τὸ συμφέρον πράττειν. rationes temporis hoc valere efficere, vt, vel inſuperhabito aequo et iuſto, id agatis, quod e re veſtra eſt 214. 5. καὶ τὰς αἰτίας, καὶ τὰς διαβολὰς, αἷς, ἐκ τοῦ πρότερος λέγειν, ὁ διώκων ἰσχύει 227. 19. ἄνδρα θνητὸν, καὶ διὰ καιρούς τινας ἰσχύοντα 358. 16. ταῦ-

τα δήπθ τὰ δίκαια καὶ κατὰ σῦ τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν 416. 20. ἰσχύει τὸ ὀφείλειν κατ' αὐτῶν 791. 20. ἰσχύει τῦτο τὸ δίκαιον ἐν πᾶσι 983. 18. ταῦτα δὲ πάντα μεγάλων δικαίων πρὸς ὑμᾶς ἰσχύει πλέον 990. 21. ἔτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παῤῥησίας. minoris fit ius et fas, quam fiducia loquendi 1340. pen. πονηρία καὶ ἀναίδεια ἐν τῇ πόλει ἰσχύει 1478. 27. τὸν Φθόνον δοκεῖν μείζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481. 11.

ἰσχυρίζεσθαι] ἐκ ἰσχυρίζομαι τῷ νόμῳ 901. 8. ἐκ ἐπιεικές ἐστι ταῖς διαίταις ἰσχυρίζεσθαι 1020. 21. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμενοι. id est πιστεύοντες 1181. 16. ἐσθ' ὅτῳ ἂν ἄλλῳ ἰσχυρίζοιτο πρὸς ταῦτα 1020. 25.

ἰσχυρὸς] οἰκίας καὶ πλοίᾳ τὰ κάτω ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι 21. 15. ἢ Φρασάτω μοί τις, πόθεν ἄλλοθεν ἰσχυρὸς γέγονεν 36. 12. ἰσχυρός τις ἦν, μέλας 537. 16. ἰσχυροὶ ὑμῖν [id est ἐν ὑμῖν, vel δι' ὑμῶν] οἱ νόμοι εἰσὶ, καὶ ὑμεῖς τοῖς νόμοις 586. 8. ἰσχυρὸν arcanum status. τῦτο τὸ ἰσχυρὸν εὑρήσετε ὑπὲρ τῦ δήμου κείμενον 597. 1. ἄλλο τι τῶν τῆς πόλεως ἰσχυροτάτων καταλύοιτο. eorum, quae sunt reip. praelidia firmissima 748. 6. ἰσχυροτάτη μαρτυρία dicitur ἡ βάσανος tortura seruorum 1141. 25. ἐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ 1441. 19. εἰ τοίνυν τῦτο ἰσχυρὸν ἂν ἦν τῦτῳ πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον 1201. 19.

ἰσχυρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν ὑπὲρ ὑμῶν ἐστν 760. 21. vbi opponitur τῷ ἠπίως καὶ Φιλανθρώπως κεῖσθαι.

ἰσχὺς] ἰσχὺν ἐντιθέναι de alimentis robur corpori ingerentibus 37. 25. 1460. 3. ἰσχὺς τῶν νόμων quae sit 586. 2. εἰ δὲ δαίμονός τινος, ἢ τύχης ἰσχὺς — ἐλυμήνατο.

ἴσως aequaliter, aequali iure. τὰ πρὸς τὸς θεὸς εὐσεβῶς, τὰ δ' ἐν αὐτοῖς ἴσως διοικεῖν 35. 26. ἐκ ἴσως [id est ἐξ ἴσου] ἀδὲ πολιτικῶς ἔνιοι τὰ καθ' ἑαυτὸς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται 151. 4.

ἰταμὸς] ἰταμὸν γὰρ ἡ πονηρία καὶ τομὸν καὶ πλεονεκτικὸν 777. 3.

ἰταμῶς πολιτεύεσθαι 106. 24. ἰταμώτερον τῷ μετὰ ταῦτα ἐχρήσατο βίῳ 413. vlt.

ἰχθὺς] πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιῶν 412. 23.

ἴχνος] ὥσπερ ἴχνη γνωρίζουσα ἡ μνήμη 1393. 27.

καδίσκος] καδίσκων τεττάρων τεθέντων 1053. 3. ἐνέβαλον εἰς τὸν καδίσκον 1302. pen.

κάδος] χλανίδας καὶ κυμβία καὶ κάδους ἔχων 558. 17.

καθαίρειν τὸς τελευμένους 313. 16. τὸν δῆμον a piaculo contracto per funus in publico proiectum 1069. 12. τὸς ὄρχεις τὸς ἐκ τῶν χοίρων, οἷς καθαίρουσιν [scil. οἱ ἱερεῖς τὴν βουλὴν] ὅταν εἰσιέναι [scil. εἰς τὸ βουλευτήριον, vel εἰς τὴν ἐκκλησίαν] μέλλωσιν [scil. οἱ πρυτάνεις] 1269. 10.

καθαιρεῖν] ἅτως ὀφείλει ἐκ τῶν αὐτῶν τούτων καὶ καθαιρεθῆναι πάλιν 20. 11. καθαιρεῖν τὰ τείχη 429. 6. καθαιρεθέντων τῶν στεφάνων 616. 10. 756. 20. ἐν ὁδῷ καθελὼν 637. 3.

καθαίρεσις τῶν στεφάνων 755. 8.

οἱ καθάπαξ ἐχθροὶ professi, vel praecise, abrupte, rebus in omnibus, et citra spem reconciliationis 294. 11. ἐν οἷς καθάπαξ τινῶν κύριος κατέστη 304. 22. τοῖς κ. ἀτίμοις quocunque tandem modo 779. 6.

καθαρεύειν] ἀγνεύω τῶν μὴ καθαρευόντων 1371. 22.

κάθαρμα homo impurus, piacularis 269. 26. τὸς μὲν καθάρματα, τὸς δὲ πτωχὸς, τὸς δὲ ἀδὲν ὑπολαμβάνων εἶναι 574. 14. καθάρματα τούτῳ πάντες εἰσὶ καὶ πτωχοὶ, καὶ ἀδὲ ἄνθρωποι 578. 19.

καθαρὸς] ἂν καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ. si rationes acceptorum et expensorum inter se constent, vt neutra in parte quicquam excedat, aut reliquum maneat, *dass eins mit dem andern rein aufgeht* 303. 22. καθαρὰν εἶναι γράψας τὴν θάλασσαν. dandam esse operam, vt mare a piratis purgetur 1339. 9. cui cruore humano manus non sunt pollutae. τὸν τέτων τινὰ ἀποκτείναντα καθαρὸν εἶναι 122. 17. κἂν καταλεύσαντας αὐτὸς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαρὸς νομίζω 362. 4. καθαρὰς χεῖρας ἐκ ἔχοντες 719. 23. σαφῶς ἐπιδείξας μὴ καθαρὸν 983. 19.

κάθαρσις αἵματος πάνυ πολλή μοι αὐτομάτη συνέβη. euacuatio, deiectio 1260. 25.

καθαρῶς] ὅτι δικαίως καὶ καθαρῶς bona fide, sancte, caste, integre, incorrupta cum religione, ἀνθεστήκει Φιλίππῳ 127. 25. καθαρῶς δηλῶν plane docere 159. 1. κ. ἐπεδείχθη 271. 5. κ. πολῖται 1315. 25.

καθέζεσθαι] ἐκαθέζετο διαιτητὴς 1360. 8. κ. εἰς τὸν κεγχρεῶνα. otiari, feriari, cessare ab opere faciundo 974. 16.

καθείργειν] οἱ δ' ἐν αὐτῇ τῇ πόλει καθείρξαντες ὑμᾶς 37. 8.

καθεκτὸς. compescendus 515. 11.

καθέλκειν τριήρεις 29. 25. 108. 17. 217. 18. 1207. 11. 1455. 26. *vom Stapel lassen.* εἶχεταί φέρειν [scil. τὸ ἀργύριον] καὶ καθέλκει τὸν λογισμὸν 60. 6. ἔτοι δ' ἐδὲ καθείλκυσαν. scil. τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα 1229. 11.

καθήκειν] ὅσις ἐκ ἠξίει τὰ καθήκοντα ἀφ' ἑαυτῷ ποιεῖν 141. 11. ἐν τοῖς καθήκεσι χρόνοις 1371. 25. ἐν ταῖς καθηκούσαις ἡμέραις 1372. 8.

καθῆσθαι delidere, nil agere 24. 20. καθήμεθα μηδὲν ποιοῦντες 25. 10. κύκλῳ πανταχῇ μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένες περιεσχίζεται 43. 1. ὑμεῖς οἱ καθήμενοι, vos, qui in concione sedetis, vt stantes oratores

tores et ad vos verba facientes audiatis, eorumque auctoritates perpendatis 66. 12. εἰ δ' ὅ, τι βέλεται ζητῶν ἕκαστος καθεδεῖται, καὶ ὅπως μηδὲν αὐτὸς ποιήσῃ σκοπῶν 130. 10. ἐξ ἴσου κάθησθε ἀκροώμενοι 151. 15. ἐκάθηντο τρεῖς ὅλους μῆνας ἐν Μακεδονίᾳ 235. 22. τὰς δ' ἄλλας ἐκαθήμεθα ἐν Πέλλῃ 389. vlt. καθήμενον ἴσε τοῦτον [scil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] καὶ διοικοῦντα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης 1111. 28. τοὺς καθημένους ὑπὲρ τῶν νόμων. ad iudicandum 1329. 18. ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργαστηρίῳ κάθωνται prostibula 1367. 25. εἴ τις Ἀλέξανδρον ὑπείληφεν εὐτυχῆ, ἐκεῖνο λογισάσθω, ὅτι πράττων, καὶ πονῶν, καὶ τολμῶν, οὐχὶ καθήμενος, ηὐτύχει 1466. 10.

καθίειναι] θοιμάτιον καθεὶς ἄχρι τῶν σφυρῶν 442. 14. λογοποιοὺς κατὰ τὴν ἀγορὰν καθίεσαν 704. vlt. λόγον 858. 10. clam furtiue emittere et in aures audientium insinuare malitiosas orationes.

καθιερεῦν] ὅθεν ἡ κιβδαία χώρα καθιερώθη 277. 6. καθιερώσαντα τὴν οὐσίαν τὴν ἑαυτοῦ. affirmantem, se, ni faceret, bona sua omnia Mineruae esse donaturum 1204. 12.

καθίζειν. iudicandi potestatem dare. ἄν τε πεντακοσίους, ἄν τε χιλίους, ἄν τε ὁπόσους δὴ ἡ πόλις καθίσῃ 585. antep. περὶ τῶν νομοθετῶν καθ' ὅ, τι καθεδοῦνται 706. 23. 708. 1. καθιεῖ ἡμῶν ἡ πόλις ἐφ' ἑκάστῳ τούτων δικαστήριον 997. 23. ἐὰν δὲ καθίζεσθαι κελεύσῃ 532. 20.

καθιστάναι] κατεστήσαμεν Φίλιππον τηλικοῦτον 11. 25. τοὺς δὲ καταστήσας τῶν βασιλέων 13. 2. νομοθέτας καθίστατε 31. 10. ὑφ' ὑμῶν εἰς τὴν θάλατταν καταστῆναι 80. 6. in duci in maris arbitrium atque velut in prouinciam a legitima potestate immitti. καθιστᾶσι τὴν πόλιν εἰς τὸν αὐτὸν τρόπον [τῆς πολιτείας puta] 92. 18. καταστήσαντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν 271. 10. καθιστάναι ἑαυτοὺς εἰς λόγους περὶ τῶν

πεπραγμένων 351. 16. ἀντὶ δὲ τȣ̃ τὰ πάτρια ἐν τῷ ἱερῷ καταςαθῆναι celebrari, rite peragi 446. 5. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς ἓν συνῆλθε, καὶ τὰ πράγματα κατέςη. ad quietem et pristinum statum redierunt 460. 14. καταςήσασθαι πρός ἐμε τὸ πρᾶγμα. actionem aduersus me detorquere 543. 15. ἐπὶ λόγοις μεμηχανημένοις καὶ μάρτυσιν ȣ̓ τἀληθῆ μαρτυρεῖν εἰθισμένοις τὸ πρᾶγμα καταςήσας 860. 22. κατέςησε τȣ̀ς ἐγγυητὰς 890. 10. μαρτυρεῖν ἐμοὶ καθιςάντας ἑαυτȣ̀ς ὑποκινδύνȣς 1032. 17. εἰς τὸ αὐτὸ καθιςάνειν in statum priorem restituere. καθίςασθαι εἰς λόγον 1234. 5. πρὸς τὰς καθεςηκυίας τιμὰς τȣ̃ σίτȣ γράμματα ἔπεμπον prout esset quoque tempore pretium annorum 1285. 11. ἀπαγγελȣ̃ντα τἀνθάδε καθεςηκότα rerum qui nunc esset status 1285. 25. ὡς εἴ τις ἐκ τȣ̃ καθεςηκότος κόσμȣ τὸ φῶς ἐξέλοιτο 1396. 15. ἐναντία τῇ καθεςώσῃ πολιτείᾳ δημηγορῶν 1420. 5. τῶν τοῖς καθεςηκόσι συνηγωνισμένων rerum constitutioni praesenti 1464 18. εἰς ὑμᾶς κατέςην. ad vos prodii, coram vobis adstiti 1030. 3.

καθομολογεῖν condicere, recipere 1287. 13.

καθυποκρίνεσθαί τινα histrionicis declamationibus, gesticulationibus et praestigiis aliquem decipere, eique veritatem eripere 419. 16.

καθυφιέναι. καθυφίεσθαι remittere aliquid de studio suo, patique, seu per mollitiem segnitiemue suam, seu in gratiam alterius, aliquid suorum sibi eripi, aut elabi 30. 24. colludendo et conniuendo alicui aliquid iniustum indulgere 206. 17. τῷ μὴ καθυφεῖναι ταῦτα σεμνύνομαι. 262. 12. καιρὸν καθυφιέναι τοῖς ἐναντίοις καὶ προδόταις 343. 3. κ. τὸν ἀγῶνα πεισθεὶς ἀργυρίῳ ὁπόσῳ δήποτε. omittere, sinere in obliuionem abire 526. 26. ἀπαλλαγῆναι καὶ καθυφεῖναι τὸν ἀγῶνα τȣ̃τον 563. 19. καθυφέντων τῶν κατηγόρων. *den Process sinken, fallen, liegen liessen* 652. 21. καθυφῆκε τὴν προῖκα τῆς ἀδελφῆς, siuit al-

uit alterum meae fororis furari dotem atque interuertere 854. vlt. *περὶ ὧν καθυφῆκας, — ὁμοίως σε ὀφλισκάνειν, ὥσπερ ἂν αὐτὸς ἔχῃς* 855. 4. *ἐργολαβῇ καὶ καθυφίῃ τὰ τῆς πόλεως.* quod aliis prodat et vendat reip. bona, vectigalia, eosque illa furari tacitus et sciens patiatur, neque indicet, ex eo quaestum facere 1323. 22. *καθυφῆκε τὸ πρᾶγμα, καὶ διαλέλυται πρὸς τὸν ἄνθρωπον, εἰδὼς πεποιηκότα τι τέτων* — 1325. 15. *πολλὰς ἑτέρας* [scil. *γραφὰς*] *προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος καθυφῆκε* 1333. 3.

καὶ respondet interdum latino *vel.* vt in illo *τὸ δυσμαχώτατον τῶν Φ. πραγμάτων ὑμῖν καὶ βέλτιςον.* id est, *ὃ μόνον ὃ κακόν ἐςιν, ἀδὲ χαλεπὸν, ἀδὲ φοβερὸν καὶ δεινὸν, ἀλλὰ καὶ βέλτιςον*, sed vel saluberrimum quoque 10. 9. redundat eleganter initio orationis. *καὶ θεάσασθε* 542. 11. item in *ἀδέπω καὶ τήμερον* 543. 27. initio psephismatum legumue 723. 12. *καὶ γάρτοι.* pro *τοίγαρτοι* 744. 9. *καὶ δὴ* formula argumentandi, et dubia obmouendi. item in concessione ficta petiti. *καὶ δὴ λέγει.* fingamus, ponamus tantisper eum haec ita disputare 856. 15.

καινὸς] *λέγεταί τι καινὸν; γένοιτο γὰρ ἄν τι καινότερον, ἢ μακεδὼν ἀνὴρ ἀθηναίες καταπολεμῶν* 43. 7. *ἀπορῶ, τί ποτ' ἔςαι καινότερον, ἐὰν ἐμοὶ ὁμολογήσητε πολεμεῖν.* nescio, neque comminisci possum, quid tandem possitis agere, aut instituere nouum, nondum ausum, si bellum aperte mecum geratis, qui ista in pace audeatis 160. 2. *τραγωδοῖς καινοῖς.* et eodem significatu *τραγωδῶν τῇ καινῇ* [scil. *ἐπιδείξει*] 243. 17. 244. 1. *καινότατον δ' ἔςι πάντων τὸ γιγνόμενον* 1293. 10.

καινοτομεῖν] *μηδὲν καταλύηται, μήτε καινοτομῆται* 1370. 24.

καιρὸς] *καιρὸν παραπεπτωκότα ἀφεῖναι* 11. 5. *νυνὶ δὲ καιρὸς ἥκει. τὶς ἔτος; ὁ τῶν ὀλυνθίων* 11. 26. *τὴν*

ἐκείνῳ ἀκαιρίαν καιρὸν ὑμέτερον νομίσαντας 16. 4. εἰ Φίλιππος καθ' ὑμῶν λάβοι τοιοῦτον καιρόν 16. 9. καιρῷ πρὸς τοῦτο παρέξη 20. 13. μηδένα καιρὸν μήθ' ὥραν παραλείπειν 24. 25. πόλιν μεγάλην τοῖς ἑαυτῷ καιροῖς ἐφορμεῖν 30. 19. μὴ γενέσθαι [scil. hanc pacem] μᾶλλον εἶχε τοῖς πράγμασι καιρόν 60. 16. ἂν καιρὸν λάβητε 70. 15. ἃ βέλεται τοῖς ἑαυτῷ καιροῖς τὴν ὑμετέραν ἐλευθερίαν ἐφθρεύειν 100. 9. τὸν καιρὸν ἐκάστῳ τῶν πραγμάτων ἐκ ἧν πρίασθαι 120. 26. πέρα τοῦ καιροῦ magis, quam expedit 208. 7. νομίζετε τὸν καιρόν [die Zeitumſtände] ποτ' ἰσχύειν καὶ ἄνευ τοῦ δικαίου τὸ συμφέρον πράττειν 214. 5. ἐμοὶ ὅτε καιρὸς, ὅτ' ἄλλο ὁτιοῦν ἔπεισε. citat Schol. Herm. p. 175. v. p. 325. 8. εἰ παρελήλυθεν ὁ τῶν πραγμάτων καιρὸς, ὁ τοῦ γ' εἰδέναι τὰ τοιαῦτα καιρὸς αἰεὶ πάρεστι τοῖς εὖ φρονοῦσι 241. 23. τὰς ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν καιρὰς, ἀχὶ τὰς ὑπὲρ τῆς πατρίδος θεραπεύειν 327. 25. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν βραχεῖ χρόνῳ γίγνεσθαι 343. 2. καθυφίειναι καιρὸν τοῖς ἐναντίοις καὶ προδιδόναι 343. 3. σώζειν καιρὸν recuperare oportunitatem amiſſam 343. 4. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῇ πόλει 343. 19. μάλιστα δὲ νῦν ἐπὶ καιροῦ τοῦτο γέγονεν. e re, oportune. 424. 2. τῶν συμβάντων καιρῶν ἐποιήσατε κύριον 350. 5. καιροὶ μικροὶ μεγάλων πραγμάτων αἴτιοι γίνονται 506. 27. κἂν τις ἄρ' ἔλθῃ ποτὲ καιρὸς tempus calamitoſum, aduerſum, ἐκ ἀπορήσετε τῶν ἐθελησόντων ὑπὲρ ὑμῶν κινδυνεύειν 508. 5. ἄχρι τε aliquousque καὶ φιλεῖν οἶμαι χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρῳ τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας neutra in parte modum verum et iuſtum migrantes 660. vlt. παρὰ τὰς μεγίστας καιρὰς temporibus maxime ſuſpicioſis, vbi ſalus publica ſummum in periculum adducta libratur in ancipiti, vbi ſumma res agitur, aut ſeruandi, aut amittendi omnia. 470. 12. ὑμᾶς ἐποιήσασθε ἐν καιροῖς

καιροῖς τισι Ἀρ. πολίτην propter rationes quasdam politicas, preſſi neceſſitatibus quibusdam, quibus ſeruiendum eſſet 666. 18. καιρὸς res, quam quis ſibi eſſe, aut contingere magni facit. τίνος ἕνεκα καιρὸν περιποιεῖται 681. 21. ὃν [ſcil. καιρὸν] ἐ συμπαρασκευάζειν καθ' ὑμῶν αὐτῶν ὀφείλετε 681. 22. τοῖς καιροῖς ἐναντιῶται oportunitatibus rei bene gerendae 805. 22. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τὰς χρησίμας ἐξετάζετε 918. 18. ἀπολείπεσθαι καιρόν. oportunitatem e manibus dimittere. pati aliquo acerbo tempore ſuam operam deſiderari 918. 19. ὡς ἐν καιρῷ ἕκαστα καὶ χρήσιμα τῇ πόλει 1206. 18. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον ἡμῖν ἐπιτηδειοτέρους καιροὺς παραδώσειν 1413. 9. λαμβάνουσιν, ὅσα ἂν μὴ τῷ πολέμῳ δύνωνται, τοῖς καιροῖς 1445. 3. καιρῷ τινι ληφθεὶς correptus, oppreſſus, καὶ ἐκ ἀδικήματι 1470. 24. τὸν παρόντα καιρὸν ὁρῶν — δόξαν καὶ σωτηρίαν καὶ ἐλευθερίαν δυνάμενον κτήσασθαι 1463. 10.

καιροφυλακεῖ τὴν πόλιν ἡμῶν. id eſt φυλάσσει τὰς τῆς πόλεως καιρούς obſeruat reip. tempora, ſeu proſpera, ſeu aduerſa, iisque ſeruit et in rem ſuam vtitur 678. 17.

κακαγγελεῖν mala nunciare 315. 23.

κακηγορίας δίκην ἰδίαν φεύξεται 524. 22. 540. 21. 1262. 19. τῇ κακηγορίᾳ ἔνοχον εἶναι τὸν τὴν ἐργασίαν τὴν ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν πολιτῶν ἢ τῶν πολιτίδων ὀνειδίζοντά τινι 1308. 3.

κακηγόριον] κακηγορίᾳ δίκην αὐτῷ ἔλαχεν 544. 18.

κακία opponitur τῇ μεγαλοψυχίᾳ, ignauia, ignobilis, deiectus, degener animus 247. 23. πᾶσαν ἔχει κακίαν 319. 8. ἃ δ' ἂν δι' ἀνδρῶν κακίαν πραχθῇ, βεβαίως ποιεῖται ἥττας 1448. 1. λοιδορίας, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ὅτε λέγεται, δείκνυσιν 1486. 4.

κακίζειν τὴν τύχην 327. 22. probris infectari, increpare, obiurgare 538. 12. 1257. 24.

κακο-

κακοδαιμονᾶν furiosus esse, a furiis agitari. κακοδαιμονῶσι γὰρ ἄνθρωποι καὶ ὑπερβάλλουσιν ἀνοίᾳ 93. 23.

κακοήθεια 542. 11.

κακοήθης 228. 26. 670. 22.

κακοήθως πολιτεύεσθαι 251. 22. δεινὸς ὁ κακοήθως 1407. 22.

κακολογεῖ citat e Demosthene Iulius Pollux II. 119.

κακόνους] 1449. 4. κακονούστατον ἀνθρώπων ἁπάντων 623. 4.

κακοπάθεια] πολλὰς ὑπομένειν κακοπαθείας 1412. 25. τὴν κακοπ. τῷ σώματι ὑπενεγκεῖν 1471. 18.

κακοπαθῶν] οἱ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρίμενον 1188. 25.

ἡ κακοπραγμοσύνη τούτου ἐφίκται παντός] studium eius et contentio mala conciendi; vel malitiosa sedulitas aliena mala rimandi et in lucem proferendi 800. 17.

κακὸς] τῶν ἐν Θράκῃ κακῶν ἐπιθυμεῖν 100. 21. 135. 17. ἑτέρῳ, ὅτῳ κακὸν δώσομεν, ζητῶν 230. 16. ὅσις κλέπτης ἁλοτρίων κακῶν ὑπέμεινεν ἐνεμασθῆναι 1119. 15. κακῶν τῶν παρόντων εἵλοντο τὰ ἐλάχιστα 1334. 18. κακὸς ignauus, imbellis, timidus 1457. 3. ἔφυγον κακόν, εὗρον ἄμεινον. carmen ab initiandis dicendum 313. 19. κακὰ ὁμῶ ῥητὰ καὶ ἄῤῥητά τινι εἰπεῖν 397. 26. v. χείριστος et χείρων.

κακοτεχνᾶν 848. 4. εἶπεν μὴ κοινῇ μετὰ τούτου ἐκακοτέχνει 904. 25. εὐθὺς ἀπ' ἀρχῆς ἀρξάμενοι ἐκακοτέχνουν 932. 7. κολάζειν τοὺς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους 942. 26. πάλαι ἤδη ἀρξάμενοι, ἐδὲ νῦν παύονται κακοτεχνοῦντες 1050. 10.

κακοτεχνία] ὑπόδικον τῶν κακοτεχνιῶν 1139. 10. τῶν κακοτεχνιῶν [ἕνεκα, vel προφάσει puta] ἐπὶ τοῦτον ἔλθοιμι. titulo malae fraudis, versutiae, impostura, hunc aggrederer actione forensi 1201. 7.

κακῶν τὰς γενέας male habere et tractare 719. 22.

κακουργεῖν] κακουργῶν τὰς νόμους εἰληπται corrumpens, adulterans, latronis in modum ſpolians, et contruncans 721. 20. τὰ ἀληθῆ καὶ μὴ κακουργούμενα τῶν πραγμάτων, ἁπλῶς, ὡς ἂν ἐξ ἀρχῆς πραχθῇ, τοιαῦτά ἐστιν 878. 5. πάντες ἀποσαίεν τὸ κακουργεῖν, ἢ κακόν τι πράττειν 766. 20. τῷ κακουργῆσαι καὶ διορύξαι πράγματα, ἀδενὸς λείπεται 1111. 2. de furibus et latronibus praecipue vſurpatur. ὅσοι κακουργοῦντες βλάπτουσί τινας ἐντυγχάνοντας 1342. 15. κλεπτῶν καὶ λωποδυτῶν, καὶ τὰ τοιαῦτα κακουργούντων ἕκαστος 763. 24.

κακούργημα] ἐπέμενεν ἐπὶ τῷ κακουργήματος 727. 27. νόμον ἔθετο ὄνομα τοῖς αὐτῷ κακουργήμασι 749. 5.

κακουργίας] τῶν παρ' ὑμῖν πονηρῶν τὰς διαδύσεις καὶ κακουργίας ἀναμένειν 730. 12.

κακοῦργος fur, ſicarius, graſſator in compitis et ſemitis, latro, pirata. κακοῦργοι ſunt in numero eorum, quos ſtatim, indicta cauſa, liceret in carcerem ducere. τοῖς κακούργοις, τοῖς πατραλοίαις, τοῖς ἀσρατεύτοις 732. 14. Φυλακὴν τινα τῶν κακούργων ποιήσασθαι 1339. 4. vbi piratae delignantur.

κακῶς πρὸς ἑαυτὸν ἔχοντας τὸν ἕλληνας [id eſt κακόνως καὶ ἐχθρῶς καὶ ὑπόλως ſchwürig, miſsvergnügt, übelgeſinnt] καὶ σασιαστικῶς 245. 19. ἄλλως τε καὶ μεμαθηκυῖα μὴ κακῶς ἔχειν τὰ ἐπιτήδεια die an gut Futter gewöhnt war, non parce, neque ſordide, tenuiter, ieiune victitare 1359. 12. κακῶς ἔχει τὰ πράγματα ποιούντων ἡμῶν μηδὲν τῶν δεόντων 1440. 11. κακῶς ποιεῖν τὴν ἐκείνου χώραν. θύρας κακῶς ἐσηκυίας 1158. 16.

κάκωσις] τοῖς τῆς κακώσεως [ſubaudi τῶν γονέων] νόμοις εἴη ὃτος τότε ἔνοχος 141. pen. ἐάν τις ἀλῷ τῆς κακώσεως τῶν γονέων [ſubaudi γραφῇ] εἰς τὴν ἀγορὰν ἐμβάλῃ 732. 20. κακώσεως [ſubaudi τῆς γυναικὸς] γραφὴν πρὸς τὸν ἄρχοντα ἀποφέρειν 1332. 13.

καλα-

καλαμίτης ἥρως 270. 10.

καλεῖν] ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει, ὃ μόνον εὖην, ἀλλὰ καὶ — 285. 21. de magistratibus reos ad se, ad forum suum, causae dicendae ergo, vocantibus, vel admittentibus 406. 27. 407. 5. ὃδ' ὑπακῦσαι καλούμενος ἠθέλησας 434. 16. καλῶ δ' ἐναντίον ὑμῶν, ὦ ἄνδρες, τοὺς θεοὺς ἅπαντας 274. 24. κληθέντες ἦτοι πρὸς Ξενόφρονα ad coenam inuitati 402. 15. qui cum altero facultates permutaret, is eum ἐκάλει, quem ad eiusmodi permutationem citaret 1040. 10. ἐκαλεῖτο τὸμὲν ὄνομα appellabatur in recitatione nominum reliquorum municipalium 1301. vlt. 1302. 9. καλουμένης τῆς γραφῆς cum actores, vna cum reis actionis, ad iudicem citarentur 1336. 10. κάλει παῖδα. vox heri seruo stomachantis, et flagra in eum poscentis. heus tu, voca mihi puerum, qui flagris hunc seruum nequam, aut ancillam mali moris, dedolet 402. pen. καλούντων αὐτὸν εἰς τὴν ἀνάκρισιν τῶν ἀρχόντων 1324. 12.

καλινδεῖν] ἐν θιάσοις καὶ μεθύσοις ἀνθρώποις καλινδούμενον 403. 19.

καλισρεῖν] Harpocr. ex orat. Dem. in Euergum et Mnesibulum citat ἐκαλίσρει.

καλλιερεῖν θύοντας Διὶ ὑπάτῳ 1072. 17.

κάλλος] οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν ἡμῖν ἱερῶν καὶ τῶν ἐν τούτοις ἀναθημάτων 35. 15. κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς 1403. 26.

καλοκαγαθία 1453. 1.

καλὸς] ἐδαμῶ γὰρ ἂν ἐν καλλίονι σώζοιτο τᾷ πόλει 185. pen. τὰ τῶν προγόνων καλὰ καὶ δίκαια ἀναιρεῖν 246. 4. ὑμῖν τὰ κάλλιστα, ἔπαινοι, δόξαι, τιμαί, σὲ φανοί, χάριτες, παρὰ τῶν εὖ πεπονθότων ἐγίγνοντο 252. 9. τὸ τῇ κεφάλῃ καλόν [locus gloriandi] ἐστιν εἰπεῖν μοι 311. 4. conf. 310. pen. τὶ δήπου φήσομεν καλόν. scil. πρόσχημα. quem honestum, et vel speciosum

cioſum modo praetextum proferemus 661. 15. ἐν μὲν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρκεῖ, ἐν δὲ τούτοις καὶ τὸ καλὸν προσεῖναι δεῖ 1433. 9. καλὰ καὶ σωτήρια ταῦθ' ὑμῖν γέγονε τὰ ἱερὰ 1460. 12. et 17. ironice. καλήν γε νῦν ἀπειλήφασι χάριν 128. 2. καλήν γε ὕβριν ἤμεν ἂν ὑβρισμένοι. *da würden wir ſchon recht angekommen ſeyn. da würden wir eine ſchöne lange Naſe davon getragen haben* 660. 20. Φύσις ἀ πρὸς ἡδονὴν ἐξαπατηθῆναι καλὴ idonea, prona, facilis 1411. 10.

καλῶς ποιοῦντες ὑμεῖς τὸς καρπὸς κεκόμισθε. in quo vos laudo, vel, idque merito veſtro 304. 26. πλουτοῦσι τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιοῦσι. et quod diuites ſint, id vero laudo congratulorque 582. 20. καλῶς καὶ δικαίως διαιρήσεσθαι 1172. 5. 1175. 19. 1180. 25. καλῶς ἂν ἔχοι τοῦτον τὸν τρόπον διάγειν 1428. 5. ἀδὲν μᾶλλον ἔχει καλῶς decorum eſt 662. 24. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τιθεσθαι 664. 22. καλῶς. recte ais, audio 998. 24.

κάμηλος] τὶ τοῦτ' ἔστι πρὸς διακοσίας καὶ χιλίας καμήλους, ἃς βασιλεῖ τὰ χρήματα φασὶν ἄγειν 185. 22.

κάμνειν] ὅστε γυνὴ ἀξία ἐστὶν ἐν ταῖς νόσοις παρεῖναι κάμνοντι ἀνθρώπῳ 1364. 13.

καινοφορεῖν 1072. 22.

καινῶν 618. 7. 1371. 16.

καινῶν] ἃ τοῖς πρότερον ἔθησιν ὅροι τῶν ἀγαθῶν καὶ κανόνες ἦσαν, ἀνατετροφότες 324. 27.

κάπηλος πονηρίας 784. 7.

καπνίζειν αὐτὸς φήσαντες ὀψοποιουμένους τὸς παῖδας. aientes ſe fumo ſuffocari, a pueris noſtris excitato, coenam apparantibus 1257. 15.

κάπρος] ὡς ἐπὶ τομίων κάπρε 642. 18.

κάρη στεφάνοις πυκάσαντες 531. 5.

καρκίνος. morbus. ὥσπερ οἱ ἰατροὶ, ὅταν καρκίνον, ἢ φαγέδαιναν — 798. 23.

καρ-

καρπὸς] ταύτης [τῆς μελέτης] τὰς καρπὰς ἔδει καλὰς καὶ γενναίας καὶ πᾶσιν ὠφελίμους εἶναι 328. 18. καρποὶ, οἷς ζῶσιν οἱ ἄνθρωποι 1390. 10. ὕφαιμοι οἱ βραχίονες καὶ οἱ καρποὶ τῶν χειρῶν αὐτῆς ἐγίγνοντο 1157. 2.

καρπᾶσθαι λιμένας καὶ ἀγορὰς 15. 20. τὴν οἰκείαν ἀδεῶς καρπούμενοι 16. 18. 17. 10. 71. 2. τὰς τῶν χρωμένων οἰκίας 419. 19. τότε τὴν δόξαν τὸ τῆς πόλεως ὄνομα καρπᾶται 478. 2. δι' ἀπλησίαν τῶν τρόπων διχόθεν καρποῦνται 614. 7. 754. 12. κ πλεονεξίαν 662. 6. καρπώσασθαι ἔδωκεν ἐκ τῶν ἡμῶν ἑβδομήκοντα μνᾶς 814. 19. λαβόντες ὡς αὐτὰς καὶ καρπωσάμενοι δέκα ἔτη τὰς ἀνθρώπους 821. 24. καρπούμενος δύο οὐσίας ἱκανὸν χρόνον διατελεῖς 1045. 14. καρπᾶνται τὰς ὠφελείας ἰδίας 1232. 2. καρπούμενος τὰ ἡμέτερα 1283. pen. τὴν ἡλαίαν ἐκαρπώσατο αὐτῶν ἑκάσης 1351. 12. ἐπιλείπειν αὐτὴν τὰς τὰ κοινὰ βουλομένας καρπᾶσθαι 1460. 23.

κἄτα pro καὶ εἶτα. et sic, et propterea, et tum prout consentaneum erat et necesse factu. κἄτα διέψευσαι 15. 13.

κατὰ cum Genitiuo, vniuerse de, siue ad laudem rei, siue ad criminationem, reprehensionem, notam. ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον. summa laus, quae de vobis praedicari possit 68. 2. τὴν ὁμοίαν ἐποιήσατο πίστιν αἰτίαν κατ' αὐτοῦ. aduersus eum 646. 4. μάταιαι δὲ καὶ αἱ κατὰ Θηβαίων ἐλπίδες. de Thebanis 367. 4. κοινὸν ὑπάρχει κατὰ πάντων τῶν συνδίκων. ad omnes pertinet, omnibus commune est 503. 13. καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος ἢ τὰ κράτιστα ἔγνωκεν in vel de vna sola quapiam re non optime censuit 1412. 5. ἐγὼ δὲ ταύτην τ' ἀληθῆ εἶναι τὴν δόξαν νομίζω κατὰ τῆς πόλεως, καὶ βούλομαι [scil. ἀληθῆ εἶναι] 1429. 6. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παρασχήτετε ἑκάστοις 1464. 26. pertinet huc etiam illa dictio κατὰ παντὸς

παντὸς τῦ χρόνυ σκέψασθε. de toto reliquo futuro tempore. h. e. rationem a vobis haberi velim etiam vniuerſi poſtmodum futuri temporis. vel, quod attinet ad futurum tempus. *in Abſicht*, *in Betrachtung*, *in Beziehung auf* — 615. 27. 756. 5. 2) *per* in formulis deierandi, per alicuius caput. ὤμνυε κατ' ἐξωλείας iurans dixit, ſi ſciens falleret, velle, vt dii male ſo perdant 553. 17. 554. 23. μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω, καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύναι ταῦτ' ἄν [ſubaudi αὐτὴν] ἐθέλειν — nemo veſtrum exiſtimet, velim, matrem noſtram vnquam commiſſuram fuiſſe, vt per capita noſtra, qui ſumus eius liberi, deieraret 852. 19. φατὶ γὰρ παρασησάμενον τὲς παῖδας αὐτὸν, κατὰ τέτων ὀμεῖσθαι καὶ ἀρὰς τινας δεινὰς ἐπαράσεσθαι 1268. 24. κατ' ἐξωλείας ἐπιορκεῖ peierat, ſciens et volens, tametſi periurium excidio ſuo ſanxiſſet 1305. 12. Pertinet huc quoque dictio εὔχεσθαι κατὰ νικητηρίων rogare deos victoriam, cum voto, h. e. cum cautione, ſponſione, vel conditione ſacrorum et praemiorum ab ipſis, victoria potitis, offerendorum 1467. 1.

Cum accuſatiuo. inſeruit κατὰ formandis tum genitiuis, cum plures genitiui concurrerent, alii ex aliis nexi; vnde exſtituram ſeu orationis perplexitatem, ſeu aſperitatem ſoni, alterum genitiuum duorum accuſatiuo mutant, addentes κατὰ. vnde ſimilis exſiſtit dictio noſtrae, *in Anſehung*. vel reddi poteſt per, *quod attinet*. τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείμματα. id eſt τὰ ὑμῶν, vel τὰ ὑμέτερα ἐλλ. veſtra delicta, a parte veſtra profecta, *von eurer Seite* 26. 3. τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς. pro τῆς φυλακῆς τῆς θαλάττης. cuſtodiae maris 80. 17. τῷ καθ' ἑαυτὸν φόβῳ, id eſt τῷ παρ' ἑαυτῦ, aut ἀφ' ἑαυτῦ φ. terrore ſui 341. vlt. συμβαίνει μοι τὸ καθ' ὑμᾶς θαῤῥεῖν. id eſt τὸ ὑμέτερον μέρος. quod ad vos attinet, vel, a veſtra parte, ſecurum et fidentem eſſe 1299. 14. 2) *apud*, a parte. κατὰ τὸ συμφέρον

ἰσαμένων. facientibus cum eo, quod expedit 283. 17. 3) *in.* τὰ τῷ πολέμῳ ταχὺ καὶ κατὰ καιρὸν πράττεσθαι 10 13. poteſt huc quoque referri dictio τῆς κατὰ θάλατταν φυλακῆς. pro τῆς ἐν θαλάττῃ 80. 17. 4) *ſecundum, iuxta*, ex formula vel cautione praeſcripta. αἱ συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο 791. 5. 5) *prt. nach.* ἵνα μὴ μόνον κατὰ πόλεις, ἀλλὰ καὶ κατ' ἔθνη δεκεύωσι 117. 27 τὰς καταβολὰς καταβάλλειν κατὰ πρυτανείαν. ſingulis quibusque prytaniis honore defunctis 1353. 22. ἐπὶ τῷ καθ' ἡμέραν μισθῷ mercede diurna, diaria 1382. 4. κατὰ διακοσίας, καὶ τριακοσίας, [ſcil. δραχμὰς] ὀμοῦ τι τάλαντον διακεχερμένον. vniuerſe talentum ferme foenori huc illuc creditum, aliis ad ducentenas drachmas, aliis ad trecentenas. *hrz, oder zu* 817. 1. διελάμβανον τὰς ἄρτους κατ' ὀβολὸν obolatim, per obolos ſingulos 918. 9. καθ' ἡμίεκτον μετρούμενοι *ſie lieſſen ſich das Getrayde zu halben Metzen, halbe Metzenweiſe, zumeſſen* 918. 11. καθ' ἓν ἕκαστον αὐτῶν ἐξετάσαι ſigillatim, vnumquodque eorum ſeorſim, per ſingula eundo 230. 20. καθ' ἕνα ὑμῶν παρ' ἑκάστου δίκην λαμβάνει 782. 22. quod idem eſt, ac ſi diceret παρ' ἑκάστου ὑμῶν καθ' ἕνα. vt καθ' ἕνα ſit aduerbialiter vſurpatum, pro *viritim*. bene habet ille locus. 6) *pro.* γεγένασι καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι pro ſe quique, ſeorſim ab aliis 145. 11. ἐπειδὴ τὸ καθ' αὑτὸν [ſcil. μέρος] ἐτάχθη κινδυνεύειν. pro ſua virili parte, tanquam priuatus, miles gregarius, non imperator 482. 8. ἤδη καθ' ἑαυτὸν ἦν. *als er nun ſchon aus ſeines Herrn Dienſte ausgetreten war, und ſeine eigne Handlung, für ſich ſelber, unter ſeinem eignen Namen, und auf ſein eignes Riſco, angefangen hatte.* 945. 20. ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ τῷ δήμῳ, τὸ κατ' ἐμὲ. pro mea virili, quantum in me vnum hominem veniret 1210. 20. μέγιστα ὑπάρχοντά μοι κατ' ἐμαυτὸν σύμβολα εὐνοίας πρὸς ὑμᾶς 1473. 15.

15. 7) pro modo, in comparatione rerum inter se. μεῖζον φορτίον, ἢ καθ' αὑτὸν, ἀράμενον. quam pro suis viribus. quam ferre posset 156. 5. εἰ δὲ τῷ δοκῶ μείζονας, ἢ κατ' ἐμαυτὸν, λέγειν λόγους 171. 9. quam pro mea persona. πολλῷ μείζονα, ἢ κατ' Ἀμφίπολιν, εὖ ποιήσειν ὑμᾶς. multo maiora, quam quae comparari possent cum mediocritate beneficii in Amphipoli praestiti 409. 14. πολλὰ καὶ ἀγαθὰ ὑμᾶς ἀργασμένοι, ἃ κατὰ τὰς Μειδίου λειτουργίας, non tam ieiuna et contemnenda, atque essent contributiones a Midia praestitae 569. 15. ἀπαλείφειν ἀπὸ τοῦ ὀφλήματος καθ' ὅ, τι ἐκτίνη quatenus dependeret, eatenus nomen factum deminui, expungi de nomine tantum, quantum dependeret 1338. 9. χρηματίζειν καθ' ὅ, τι καθεδοῦνται. in deliberationes ire ea *de* re, de qua identidem deliberatio proposita, et consessus indictus fuisset 706. 23. 715. 5.

καταβαίνειν] ἵππου δρόμον ἡμέρας πεζῇ μὴ καταβαίνειν ἐπὶ θάλασσαν βασιλέα 428 vlt. ἀποδόμενος τὸν πολεμιστήριον ἵππον καταβέβηκεν ἀπὸ τῶν ἵππων 1046. 11. καταβῆναι εἰς τὸν πειραιᾶ 1238. 16. κατέβη ἐξ ἀρείου πάγου 1373. 8. de oratore, fine dicendi facto, de suggestu descendente 169. 24. κατέβη μάλα σεμνῶς [scil. ἀπὸ τοῦ βήματος] 348. 9. κἀγὼ καταβαίνω 351. 4. καταβαίνων ἀπὸ τοῦ βήματος 375. 20. vbi est integra dictio. καταβὰς e concione domum reuersus 782. 22.

καταβάλλειν prosternere. καταβαλόντες τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν 1155. 13. ἐδὲ σπέρμα δεῖ ἐδένα καταβάλλειν τῶν τοιούτων πραγμάτων 748. 13. 2) dependere, numerare pecuniam debitam. ἐὰν δὲ μὴ καταβάλλῃ τὸ ἀργύριον 712. vlt. τὰς ἐκ τῶν νόμων προσόδους ζημίας κ. 727. 4. τοὺς ἔχοντας τά τε ἱερὰ χρήματα καὶ τὰ ὅσια κατ. εἰς τὸ βουλευτήριον 730. 27. 1353. 22. 3) deponere,

aut deponenda curare in tabulario publico seu testimonia, seu leges, seu alius generis monumenta literis consignata. ἡ μαρτυρία κατεβάλετο ἐνταῦθα 921. 4. τῶν νόμων ἐκ ἐόντων ψευδεῖς γραφὰς εἰς τὰ δημόσια γράμματα καταβάλεσθαι. operam dare et ita comparare, vt monumenta literarum falsa in chartarium publicum inferantur 243. 25. νόμον καταβαλόντα, aut si quam tamen legem iam proposuisset, tulisset, eius auctor factus esset, ἐὰν ἐν ὑπωμοσίᾳ, illam sinere iacere et in obliuionem abire 260. 24. καταβλάπτειν] δι πλάσιον ὀφείλειν, ἢ ὅσον ἂν καταβλάψῃ 629. 23. ἂν τις καταβλάψῃ τινὰ ἑκὼν ἀδίκως 636. 2. καταβεβλαμμένον ἐνδὲν ἄξιον λόγου 1278. 8.

καταβολὴ pensum praestandum, pensio quaeque pecuniaria, veniente dicta die dependenda. *Ingezeit, Termin.* καταβολαὶ τῶν τελῶν 731. 8. καταβολὴν μίαν ἢ δύο θεὶς 791. 21. καταβολὴν τῇ πόλει τῶν μετάλλων 973. 4. τὰς καταβολὰς καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν 1353. 22. ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολὰς 1484. 17. 2) tempus quodcunque orbe suo circumacto recurrens, et hinc insultus morbi per certa temporum interualla increscentis. ὥσπερ περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετῶν, ἢ ἄλλου τινὸς κακῶν 118. 20. velut pensio quaedam aeraria stata die dependenda.

καταβραβεύειν τινὰ nequam artibus aliquem circumuentum euertere 544. vlt.

κατάγειν τὰ πλοῖα piraticam exercere, naues ex alto ad litus deducere, cogere inuitas ad appellendum ad oram tuam, non quo ipsae tendebant, sinere procedere; siue vt illinc sumas merces, quibus tu ipse indigeas, e. c. species annonarias, siue, vt cogas tibi certa vectigalia dependere. *das Stapelrecht ausüben, aufbringen.* βυζαντίους ἐῶμεν τὰ πλοῖα κατάγειν 63. 19. 217.

217. 10. 16. quas naues ἁπάσας εἰς τὰς ὑμετέρας λιμένας κατήγαγον 480. 15. 1207. 27. simpliciter est κ. aliquo abducere naui, εἰς χῖον ἐπέτρεψαν τὰ χρήματα καταχθῆναι peruehi, deuehi, pro simplici ἀχθῆναι 941. 23. 942. 8. 2) domum, ad sedes suas veras, pristinas et debitas reducere, praesertim exsulem. δῆμον κ. democratiam restituere 198. 27. 212. 17. et 26. εἰς ἃς δὲ τὰς φυγάδας κατάγων 248. 19. καταγήοχεν 249. 18. τῶν ἐκ Παιῶνος καταγαγόντων τὸν δῆμον 430. 6. κατάγοντας Ἀργαῖον reducentes in regnum, restituentes 660. 13. 3) deuerti aliquo, hospitandi gratia, vel commorari alicubi. καταγομένων εἰς τὴν οἰκίαν 1190. 25. 1218. 19. μηδεπώποτε ὡς αὐτὸν κατάγεσθαι. hospitio eius nunquam veteretur 1242. 12. κατήγετο παρὰ τοῦτῳ κἀκεῖνος 1242. 14.

καταγελᾶν τῶν ἐν τοῖς νόμοις γεγραμμένων δικαίων 1043. 19. οἱ ἐχθροὶ καταγελῶσιν, οἱ δὲ σύμμαχοι τεθνᾶσι τῷ δέει 53. 10.

καταγέλαστος] τῇ δὲ, ὧν προσῆκε [scil. παρασκευασθῆναι] παρασκευῇ καταγέλαστος 106. 15. κ. ὁ λόγος 213. 18.

κατάγελως deridiculum, ludibrium. ὥσπερ ἐπὶ καταγέλωτι ἀντιδικοῦντες εἰσεληλύθασι. *gleich als zum Spasse, zur Kurzweile* 1295. 23.

καταγίγνεσθαι] ἔχω χρυσοχοεῖον, ἐν ᾧ καὶ καταγίγνομαι soleo plerumque versari, commorari, καὶ ἐργάζομαι 521. pen.

καταγινώσκειν est vniuerse opinari, suspicari, statuere, seu mente tacita, siue oratione, siue secundum, siue aduersus aliquem, vel aliquid. verumtamen saepissime in partem deteriorem accipitur. πρότερον μὲν ἔγνων ὑμῶν καταγίνωσκον. secius de vobis arbitrabar, aut vobis irascebar, aut, vos reprehendebam 284. 4. καταγνώκατε τοῦτον ἑαυτῶ hunc suimet poenitere, ipsummet sese sua sen-

tentia damnare 407. 7. *τοῖς σφόδρα κατεγνωκόσιν ἑαυτῶν.* qui nimis de semet ipsi desperant. nimis abiecte de se censent 1402. 24. *ἔτως ἀδιήγητόν τινα κατεγνώκασι τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν.* de ea iudicantur, vel praedicant, iactant. *trauen ihr zu, ſagen ihr nach* 219. pen. *ἐ γὰρ ἂν καταγνοίην ὑμῶν ἐδενὸς.* non facile de vestrum quoquam tam similtre atque tam ignominiose existimem 515. 22. *ὕβριν ἄν τις κατέγνω μένον τῶν πεπραγμένων.* praedicet, solummodo contumeliam esse 530. 20. et paulo post *κἂν ἀσέβειαν καταγνώσκῃ.* etiamsi facinus impium erga deos aiat esse. *ἀγεννὲς ἐδὲν ὑμῶν καταγνώσκω.* haud arbitror in vos cadere posse dedecus vllum animi degeneris 563. vlt. *μηδισμὸν κατέγνωσαν* [*αὐτῷ*] 688. 24. *τοσαύτην ὑμῶν εὐήθειαν κατέγνωκεν* 875. 6. *τὶς ὑμῶν ἂν καταγνοίη μὲ τοσαύτην μανίαν* 1319. 4. *ἐκ ἔχω τὶ καταγνῶ,* quid censeam praedicemue 1477. 6. *κατεγνώσκετε* decernitis pro poena *δεσμὸν τῶν ἀκοσμούντων* 725. 8. 729. 26. *δόξετε ἐργιζόμενοι τὰ χρήματα τούτων κατεγνωκέναι, ὑκ ἀδικέμενοι* ad dependendam aeris illam summam eos condemnauisse 754. 22. *παρανόμων αὐτῷ κατέγνωτε,* subaudi *δίκην,* pronunciastis reum esse legum latarum malarum, pernicioſarum, cum vetusto iure pugnantium 790. 19. *καταγνώσονται τὴν ἐπιτροπὴν.* sententiam se dicturos esse, tutelam male gestam esse 861. vlt. *καταγνὺς ἀδικίαν αὐτῷ* 879. 14. *ἀδικεῖν* 581. 1. *ὧν ἐκείνες κλοπὴν αὐτῷ καταγιῶναι* 1326. 19. *τὴν αὐτὴν κατέγνω παρανομίαν τῶν ἐπὶ τῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ἣν τῶν ἐπ' ἐκείνων* [scil. *τῶν τυράννων, πεπραγμένων κατεγνώκατε*] *ὑμεῖς* 718. 21. *ἕως ἂν ἐκτίσῃ ἕ, τι ἂν καταγνωσθῇ αὐτῷ* 721. 2. *παρανείας* [scil. *δίκην*] *καταγνώσετε ὑμῶν αὐτῶν μελλοβελευόμενοι* 1444. 16. In passiuo. *κατεγνωσμένης ἤδη τῆς δίκης* 872. 27.

κατα-

καταγνύναι] τὴν κλεῖν κατεαγότα 247. 11. κατεαγέναι τὴν κεφαλήν, ἢ ἕτερόν τι 1268. 3.

ἡ κατάγνωσις αὐτῶν παραδοθῇ τοῖς θεσμοθέταις ὑπὸ τῦ γραμματέως formula condemnationis literis consignata. 720. 21.

καταγοράζειν φορτία. *Güter, Fracht, Ladung einkaufen* 908. vlt. 909. 2.

καταδεδιέναι, vel καταδείδειν 521. 10. 1441. vlt.

καταδεὴς pauper, egenus, deficiens 141. 1. καταδεέστερος ὢν τότων πολὺ 813. 16. καταδεεστέραν εἰς τὸ παρὸν δύναμιν 1472. 9.

καταδεεστέρως περὶ πάντα ταῦτα ἔχεσι. *sie können es ihr in dem allem nicht gleich thun* 1182. vlt.

καταδεικνύειν instituere, sancire, docere. *aufbringen, zuerst anordnen.* τίνος ἕνεκεν ἐφ' ἡμῶν πρώτων καταδεικθείη τοιῦτον ἔργον 492. 23. δικαστήρια 647. 13. ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ορφεὺς 772. 26.

καταδειλιᾶν 1410. 5.

καταδέχεσθαι rursus ad communionem ciuitatis iuriumque suorum admittere 802. 15. 1317. 21. et 25.

καταδικαιτᾶν de arbitro condemnante 541. vlt. 542. 6. cui opponitur ἀποδικαιτᾶν 897. 23. 1006. 5. 1013. 21. ἐκ ἔφη με καταδικαιτήσασθαι αὐτῦ τὴν δίκην. negabat me effecisse, vt arbitrium contra se daretur 1013. 23. ὁ διαιτητὴς ἐ κατεδιαίτα, ἀλλ' ἀπιὼν ὤχετο ἀποδιαιτήσας τότε τὴν δίαιταν, ἐσπέρας ἤδη ἔσης 1190. 8. κατεδιητήσατό με δύο δίκας ἐρήμες. efficiebat, vt bis aduersus me, ceu contumacem, pronuntiaretur 1272. 9.

καταδικάζειν τὴν διπλασίαν, scil. ζημίαν, vel ἔκτισιν. item τὴν δεκαπλασίαν 733. 5. κατεδικάσατο ἐμε ἀδίκως effecit, vt iudices contra ius et fas aduersus me pronuntiarent 1144. 17. πλείονος ἄξια, ἢ κατεδικάσασθε.

σασθε. *mehr beträgt, als die Geldbuſse, in die ihr meinen Mann habt ſchlagen laſſen* 1156. 17.

καταδίκη mulcta pecuniaria tibi dicta. κομίζεσθαι τὴν καταδίκην *einſtreichen, in Empfang nehmen* 1154. 27. ἀπολαβεῖν 1155. 2. ἔχοντες ἄξια τῆς καταδίκης cum in ouibus et paſtore iam habeatis tantum, quanti eſt mulcta viro meo irrogata 1156. 23. τὴν καταδίκην ἐκτέτικε 543. 25.

καταδελᾶν] ὀρῶν καταδελέμενον πάντας ἀνθρώπους 249. 2.

καταδύναι. καταδύεσθαι prae pudore terra mergi dehiſcente. ἐκ ἂν ἐπ' αὐτῷ τότῳ κατέδυ 578. 26. παρακάθηται καὶ ἐ καταδύεται τοῖς πεπραγμένοις. pudore non exanimatur 616. 28. 757. 8. καταδῦσαι τὴν ναῦν ἐβελεύσαντο nauem ponto demergere, ἵνα τὲς δανείσαντας ἀποστερήσωσιν. *um das Ihrige brächten* 883. 19. καταδυσομένης τῆς νεὸς αὐτίκα μάλα 884. 7.

καταθεῖν] καταθέων καὶ φέρων καὶ ἄγων ἡμᾶς 740. 26.

καταισχύνειν λέγω τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν 260. 3. ἐ κατησχυνας ἐδὲν [τῶν προυπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ 314. 9. μὴ καταισχύνῃ [ὁ δικαστὴς] ταύτην, [τὴν Δίκην] ἣς ἐπώνυμός ἐστι 773. 2. marem ſtupro vitiare 1125. 12.

καταισιᾶσθαι 553. 7. καταισιάσηται μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα 1306. 28.

κατακλᾶν] Φυτευτήρια ἐλαιῶν περιτοίχων κατέκλασε 1251. 23.

κατακλείειν νόμῳ 49. 16. κατακλεισθέντες εἰς Σαλαμῖνα 597. 12. κατέκλεισαν ἴδιον πρᾶγμα ψηφίσματι 648. 27. τῆς πόλεως εἰς κίνδυνον μέγιστον κατακεκλημένης 803. pen.

κατακλίνειν] κατακλίνεσθαι accumbere, καί τι καὶ ᾄδειν ἐκέλευον 402. 23.

κατα-

κατακλυσμὸς] *ὥσπερ τινὰ κ'ατακλυσμὸν ἡγέμενος γενέσθαι τῶν πραγμάτων* 299. 21. immanem rerum perturbationem, vbi ſumma imis miſcentur, velut in diluuio.

κατακοινωνεῖν 889. 6.

κατακομίζειν ἐκ τῶν ἀγρῶν πάντα τὴν ταχίστην. deportare, conuehere, compellere in vrbem ex agris 238. 15. 379. 26. *τὴν ναῦν* reducere in portum, vnde exiſſet 1223. 25. *τὴν ναῦν εἰς Ῥόδον κατεκόμισε.* appulit 1283. 20. *ναῦν εἰς ἐμπόριον* 1286. 19. 1289. 9. 1291. 9.

κατακοντίζειν] *μικρῷ μὲν ἅπαντας κατηκόντισαν* 277. 20.

κατακόπτειν] Ἰφικράτης *τὴν μόραν κατέκοψε* 172. 26. *τὰ πομπεῖα κ.* 608. 4. *τὰς σεφάνας* 615. 16. 755. 22. *τὰς κύνας τὰς γευομένας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν* 782. 15.

κατακόρως ad ſatietatem, ad rauim vſque, id eſt vltra modum, intemperanter et petulanter, tanquam qui ea ſatiari non poſſit, ſed ingurgitet ſeſe, velut diuturna fame cruciatus. *χρώμενος τῇ νῦν παρούσῃ τύχῃ* 289. 16.

κατακούειν obedire, obtemperare, parere. *ἀήθεις τοῦ κατακούειν τινός εἰσι* 15. pen. *ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα καὶ κατακούομεν ἀλλήλων* alii alios audimus et ferimus verba facientes 74. 6.

κατακρημνίζεσθαι 446. 11.

κατακωλύειν 352. 14. 895. 11. *κατεκωλύθη τοῦ εἰς Σικελίαν πλοῦ* 896. 20. *ἵνα μὴ κατακωλύοιμι τοὺς πρέσβεις* 1248. 1.

καταλαζονεύεσθαι 569. 9.

καταλαμβάνειν occupare. *in Beſitz nehmen.* *εἴητε τῶν τὰ θέατρα* ſedes in theatris *καταλαμβανόντων* 1443. 21. de tempeſtate ſubito cooriente homines occupante, vt effugere nequeant. *καταλαμβάνει κίνδυνος αὐτοὺς ὑπὲρ*

σωτηρίας, ἢ ἐλευθερίας 259. 6. ἔτω μέγαν ἐπεπείσμην εἶναι τὸν κατειληφότα τὴν πόλιν κίνδυνον 301. antep. τριῶν ἤδη καιρῶν κατειληφότων τὴν πόλιν, ἐν οἷς τὰς χρησίμας ἐξετάζετε 918. 18. inuenire, deprehendere, incidere in aliquid. ἀπρασίαν καταλαβὼν πολλὴν τῶν φορτίων, ὧν ἦγε 909. 23. In passiuo, deprehendi, occupari, corripi, capi, compediri. ὑ τριήρης ἔξω καταληφθεῖσα ἀπώλετο τῇ πόλει 262. 19. κατειλήπτο σοφιζόμενος 567. 18. ὑπὸ δεσμῶ καταληφθείς 1133. 13. ὑπ' ἀνάγκης 1133. pen.

καταλείπει μαρτυρίαν αὐτ' ἑαυτῦ, ὅτι παρανομεῖ 486. 15. κ. τὴν δίαιταν ad arbitrium haud venire, fui copiam arbitro non facere ius dicturo. vadimonium deserere 544. 21. ὃν ἂν περιεῖδον ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901. 17. ἐπιεικῶς ὄτιμον κατέλιπον τὸν σῖτον. ipsis hinc discedentibus, pretium annonarum sic satis magnum fuerat 1285. 18. ἡμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλοιπε τοῖς βελομένοις αἰτιᾶσθαι 1286. 15.

καταλειτουργεῖν ludis edendis rem familiarem exhaurire. καταλελειτουργηκὼς πολλὰ 956. 20.

καταλεύειν] κἂν καταλεύσαντας αὐτὸς ταῖς ἑαυτῶν χερσὶ καθαρὸς ἔσεσθαι νομίζειν 362. 3. μενοῦν κατελεύετε 449. 20. vt apud Petronium. *Sinum saxis onerabam, vt ei ceu furioso sanguinem de capite detraherem.*

καταλήψις] τῶν βελευσάντων τὴν κατάληψιν τῦ ἱερῦ 247. 22.

καταλιθᾶν. saxis obruere. *zu Tode steinigen.* Κυρσίλον καταλιθώσαντες ὁ μόνον αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ αἱ γυναῖκες τὴν γυναῖκα αὐτῦ 296. 10.

καταλλαγὴ] καταλλαγὰς foedera, reconciliationem pacis, reditum in gratiam. ἃς ἂν ποιήσηται ἄσμενος πρὸς Ὀλυνθίους 10. 15. ἐκ πόσου ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ quanti esset intertrimentum. *das Agio.*

h. e.

h. e. quae esset monetae cuiusque differentia ratione valoris ad monetam atticam. *wie viel man beym Umsatze verlöhre, oder gewönne* 1216. 18.

καταλλάττεσθαι verwechseln Φανερῶς τὸ χρυσίον ἐπὶ ταῖς τραπέζαις. *das Gold gegen Silbergeld vertauschen, sich für Gold vom Banquier Scheidemünze geben lassen* 376. 3.

καταλογίζεσθαι imputare, *anrechnen.* ἐχ ἵνα εὐεργέτημά τι καταλογίσηται πρὸς ὑμᾶς 78. 5. enumerare, *herrechnen* 829. 22.

κατάλογος codicilli militares. τὸς ὑπὲρ τὸν κατάλογον. emeritos stipendia, militia defunctos. veteranos 167. 17. album ciuium. τὸς βελευτὰς καὶ τὸς δημάρχους καταλόγους ποιεῖσθαι τῶν δημοτῶν 1208. 5. εἰ ἐκ τοῦ καταλόγου ναῦται 1211. 15. nautae a rep. conscripti, eiusque mercede conducti. opponuntur illis, quos tu priuatim, tuo aere, tuaue gratia contraxeris.

καταλύειν] ἀρχὴν κληρωτὴν ψηφίσματι καταλύσας ἐπὶ τῇ προφάσει ταύτῃ 608. 1. πάντες ἐβόων λέγοντες τὸν δῆμον καταλύεσθαι. democratiam euerti 170. 13. τότε πρέσβεις δεῦρ' ἀφικόμενοι παρὰ σοὶ κατέλυον, Αἰσχίνη 252. 24. ὅταν αἱ τῶν παρανόμων γραφαὶ ἀναιρεθῶσιν, ὁ δῆμος καταλύεται 1333. 7. δικαστήρια 647. 13. πατρῴαν καὶ παππῴαν δίξαν αἰσχρὸν ἐν σοὶ καταλύειν 150. 27. πολλὰ δ' ἔχων ἔτι περὶ σοῦ εἰπεῖν, αὐτοῦ μοι δοκῶ καταλύειν τὸν ἔπαινον 1411. 13. καταλέλυκα τὸ πλεῖν. desii mare arare 893. 23. εἰ πρᾶγμα δίκαιον, ὡρισμένον ἐκ τοῦ παντὸς χρόνου, νῦν καταλύσετε ἐφ' ὑμῶν 984. 1. ἄμισθον τὸ στράτευμα καταλελύσθαι exercitus eo dissolueretur, quod merces non esset 1188. 6. καταλυθεισῶν τῶν τριηρέων 1188. 22. 1199. 6. τὴν Θηβαίων ὕβριν ὑμῖν καταλύσειν 375. 8. κ. παρά τινι alicuius hospitio vti 252. 24. 763. 10.

κατά-

καταλυσις τριήρες ὁμολογεῖται αὕτη εἶναι πρώτη, ὅταν τις μισθὸν μὴ δῶ 1209. 11.

καταμανθάνειν] ἆρά γε ὁρᾶτε καὶ καταμανθάνετε 660. 22.

καταμαντεύεσθαι.] τῇ δόξῃ καταμαντευόμενοι opinatione mera ſuſpicantes 1400. 4.

καταμαρτυρεῖν] τίς μὲ καταμαρτυρεῖ δῶρα λαβεῖν 377. 25. αὐτὸς αὐτίκα δὴ σὺ σαυτῷ καταμαρτυρήσεις 378. 3. τῶν μαρτυριῶν, ὅσαι ἐκείνῳ χρήματα ἔχειν κατεμαρτύρουν 847. 11. καταμαρτυρεῖ αὐτὸς αὑτῷ, μὴ ἐξ ἐκείνου γεγονέναι 1022. 11. 1065. 22. 1187. pen. 1189. 12. 1195. 13. καταμεμαρτυρημένον τἀληθῆ victum et oppreſſum teſtimoniis, iisque veris 860. 26. κατ' ἀλλήλων καταμαρτυροῦσι 836. 25. vbi praepoſitio tantum non redundat. τὰ ψευδῆ μὲ κατεμαρτύρησε et τἀληθῆ κατεμαρτύρησα 1115. circa finem.

καταμέμφεσθαι] εἰ τὰ πρὸ τοῦ κατεμέμφθη 506. 10. καταμέμφῃ σεαυτὸν tui temet poenitet, καὶ πένης ἂν ἐκ ἂν ἔχοις τὰς χιλίας ἐκτίσαι 601. 22. καταμεμφόμενος τὴν ἑαυτοῦ ἡλικίαν 844. 12. diffidens ei, de ea deſperans.

καταμένειν οἴκοι 354. 27. ὅσοι, δέον ἐξιέναι in caſtra ire, κατέμενον domi manſerant 577. 3.

καταμιγνύειν] καταμίξετε εἰς ὑμᾶς αὐτὸς 789. 19. καταμίξαι τὴν προῖκα εἰς τὴν οὐσίαν Α. 866. 26.

καταναυμαχεῖν proelio nauali vincere. κατεναυμάχησε λακεδαιμονίους 477. 20.

κατανέμειν θέαν 234. 23. τὴν ἱερὰν χώραν σπείρουσι καὶ βοσκήμασι κατανέμουσι 278. 22. κατανέμεσθαι de colonis agrum inter ſe portionibus aequis diuidendum curant, vel partiti poſſident exercentque 279. 2. κ. τοὺς Πλαταιεῖς εἰς τοὺς δήμους 1380. pen.

κατα-

καταξιεῖν dignum honore habere, deferre alicui honorem. κατηξιέτε ταύτην ὁμοίως αὐταῖς μετέχειν τῆς πόλεως 1383. 11.

καταπατεῖν] ἅπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, καὶ μὴ ἐν ταῖς πτέρναις καταπεπατημένον φορεῖτε 88. 1. τὰ ἄλφιτα καθ' ἡμίεκτον μετρεμένοι καὶ καταπατέμενοι. quamuis non niſi perminutiſſimas portiones ad menſas aufferatis annonas, tamen tanta cum importunitate et tam conferto in agmine ad eas petendas ruentes, vt prae anguſtiis ſpatiorum vosmet paene conculcetis atque elidatis 918. 11.

καταπαύειν] τὰ ἐν τοῖς σώμασιν ἀῤῥωστήματα ταῖς τῶν ἰατρῶν τέχναις καταπαύεται 808. 14.

καταπέμπειν λῃστὰς in mare piratas emittere 162. 11.

καταπεφρονηκότως 219. 25.

καταπλεῖν εἰς τὸν Πειραιᾶ 569. 5. ὅπως ἡ ναῦς καταπλευσεῖται δεῦρο 885. 4. ὅθεν ἐξέπλευσε τὸ πλοῖον, ἐνταῦθα καὶ καταπλεῖν αὐτὸ 886. 3. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσεν ἐκ τῆς ναυαγίας ἀθήναζε 910. 20. εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον ἃ καταπλέουσι 932. 13. καταπλεῖν μέλλων ἐπὶ τὴν κρίσιν 1188. 17.

καταπλήσσειν] ἡλίκον πλεονέκτημα μὴ καταπεπλῆχθαι διὰ τὸν βίον 979. 4.

κατάπλους] ἐπειδὴ ὁ σικελικὸς κατάπλους ἐγίγνετο. vt claſſis frumentar.a e Sicilia Athenas peruenit 1285. 21.

καταπολιτεύεσθαι aſtutis ſtrophis circumuenire 102. 22. 442. 21.

καταποντίζειν] κατεπόντισαν ἐπιδόντα ἀποσφαττόμενον τὸν υἱὸν 677. 6. 888. 17.

καταποντισαὶ et λῃσαὶ copulantur vt ſimiles inter ſe 673. vlt. 674. 3.

καταπράττειν exſequi, effectui dare. τῷ καταπραχθῆναι τὰ γραφέντα 254. 13. ex animi ſui ſententia conficere 309. 7.

κατα-

καταπτήσσειν] κατέπτηχε μέντοι πάντα ταῦτα νῦν, ὐκ ἔχοντα ἀποσκοφὴν 42. 22. prae metu ſeſe demittunt et ſubiiciunt. *ſie ſchmiegen ſich.*

καταπτύειν] τὶς ἐχὶ κατέπτυσεν ἂν σὲ 295. 8.

κατάπτυστος] οἱ κατάπτυστοι θετταλοὶ 240. 9. 559. 23.

καταρᾶσθαι] ὅσα ἂν ὐδὲ καταρώμενος ἄν τις αὐτοῖς εὗρε, τοσαῦτα πεπονθέναι κακὰ 188. 12. εἰς ὁ δῆμος καταρᾶται 270. 20. τῷ δ' ὁ κῆρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν 319. pen. καταρώμενος [ſubaudi σαυτῷ] καὶ διαμυόμενος 320. 7. καταρᾶσθαι τῇ πατρίδι 381. 15. ἐν τῷ ὅπλῳ καταρᾷ Φιλίππῳ 435. 2. ὐδὲ, ἃ καταράσαιντ' ἂν εἰ ἐχθροὶ, πειθόντες 617. 23. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ, ὐκ εἴ τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ 653. 5. τὸ καταράσασθαι συμβουλεύοντι ἴσως ἐς ἄτεπον 1440. vlt. ἃ γάρ τις ἂν καταράσαιτ' αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ 1489. 2.

κατάρατος] πρὸς τὲς καταράτες μεγαρέας 174. 24. τὲ καταράτε Κυρηναῖοι 433. 21.

καταῤῥαθυμεῖν] τὰ κατερῥαθυμημένα ἀναλήψεσθε. per ſecordiam amiſſa recuperabitis 42. 14. 765. 13.

καταράττειν (quod eſt ab ἀράττειν) vel καταῤῥάττειν (quod eſt a ῥάττειν) cum vi, impetu et celeritate deiicere, proturbare. κατέῤῥαξεν εἰς τὴν θάλασσαν ἅπαντας 675. 19.

καταῤῥεῖν] περὶ αὐτὰ καταῤῥεῖ 21. 4. in ſemet et per ſemet dilabuntur. τὸ καταῤῥεῖν τοῖς χωρίοις [id eſt εἰς τὰ χωρία] ὕδωρ 1274. 16.

καταῤῥηγνύειν] ὐδὲ κατερρήγνυε τὰ παρασκευαζόμενα ἱμάτια εἰς τὴν ἐορτὴν 535. 2.

καταρχεσθαι τῶν ἱερῶν 552. 3.

κατασιωπᾶν dazu ſtille ſchweigen. πάντες ἄνθρωποι πρὸς τὰ μὴτ' ἀληθῆ μήτε δίκαια τῶν ἐγκλημάτων, ἃ κατα-

κατασιωπᾶν, ἀλλὰ παραχρῆμα ἀμφισβητεῖν εἰώθασιν 1035. 5.

κατασκάπτειν πορθμὸν 248. 15. ἀνάγκη ἦν ἡμῖν ὁρᾶν πάντα ταῦτα, οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα 361. 20. τὰ τῶν Φωκέων τείχη κατεσκάπτετο, οἱ δὲ Θηβαῖοι ἦσαν οἱ κατασκάπτοντες 445. 25. κατασκάψας τὴν Ἠετιώνειαν 1343. 8.

κατασκεδαννύναι] ὥσπερ ἐωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτῶ πονηρίας κατασκεδάσας 242. 13. τὰς ἀμίδας κατεσκεδάννυον καὶ προσεύρων 1257. 17.

κατασκευάζειν apparare, instruere, expolire, exornare, armare, conuenienter, aut necessitati rei, aut commoditati, aut decori, aut proposito cuiusque, praesertim solerter, artificiose, et saepenumero quoque malitiose. Primum videamus exempla vsus honestoris, vel etiam ancipitis, tum improbioris quoque videbimus. Vsurpatur itaque κατασκευάζειν ἀγῶνα 1020. 4. 1025. 10. ὁ δὲ ὠδὶν δεόμενος τριήρεις κατασκευάζεται, καὶ νεωσοίκους οἰκοδομεῖται 80. 19. κατασκευασθέντος τοῦ ἀγῶνος τοῦτον τὸν τρόπον certamine ad hunc modum condicto inter nos atque comparato 1176. 3. κ. τὸ θρυλλούμενον ἀπόῤῥητον 19. 23. ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῶν ἑλλήνων ἑαυτῷ 246. vlt. γνώσιν efficere fraudulentis machinationibus, vt sententia pronuntietur 544. 3. γραμματεῖον λελευκωμένον καὶ οἰκοθεν κατεσκευασμένον, quod testis secum in forum attulit, domi iam comparatum, vt statim sine vllo vlteriori apparatu posset produci et exhiberi 1132. 9. γραφὴν 547. 27. ἀσεβείας γρ. 593. 19. 702. 6. ἐπιτείχισμα ἐπὶ τὴν ἀττικὴν 248. 13. κατασκευάσας μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν 995. 8. ὅσα ἦν αὐτῇ ὑπ' ἐκείνου κατεσκευασμένα περὶ τὸ σῶμα ἱμάτια καὶ χρυσία 1356. 27. κατεσκεύασα τὴν ναῦν ἰδίοις σκεύεσιν ἅπασι, instruxi armamentis omnibus de meo 1208. 17. κατασκευάσας σαυτῷ καὶ ναυ-

ναύτας καὶ ἐπιβάτας, καὶ ὑπηρεσίαν 1218. 6. οἷς κατεσκευασμένην ὁρᾶτε τὴν πόλιν et τὰς ἰδίας οἰκίας 689. 18. et 21. τὰ ἐν Εὐβοίᾳ κατασκευασθησόμενα ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς 409. 6. πᾶσι κατασκευάσαντα τὸ πλοῖον οἷς ὑπελάμβανε σωθήσεσθαι 293. 3. κατεσκεύακε τὴν πόλιν αὐτοῖς 691. 1. ἔπραττον, ὅπως ἡ πόλις ληφθήσεται, καὶ κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν 126. 21. κατ. πρᾶγμα τῇ πόλει ἀλυσιτελὲς 622. 25. πρόκλησιν 1113. 20. ἡγεῖμαι σρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι 14. 26. ἐν ᾧ ἐν τῷ πειραιεῖ ἄφθονα ἦν ὀθόνια καὶ συπποῖα, καὶ σχοινία, οἷς κατασκευάζεται τρήρης 1145. 6. τρήρει χρῆσθαι πρὸς πάντα εὖ κατεσκευασμένῃ 1220. 10. τυραννίδα 246. vlt. κατασκευάζων ὁ Δράκων φοβερὸν καὶ δεινὸν τὸ ἄλλον ἄλλα φονεῖα γενέσθαι 505. 12. τέχνην ταύτην κατεσκευασμένη, quam artem ipſa ſibi commenta erat, ſolerter excogitauerat 1351. 8. Saepiſſime ſequiorem in partem vſurpatur, pro comminiſci, confingere, falſo praedicare, facere verbis hominem, aut rem alium, aliamue, quam reapſe ſit, conſuere dolos, ſubornare falſos teſtes, aliosue ſimiles nequitiae adminiſtros, per quos tute tuum inimicum vexes. παρεῖνες μὲν τινας καὶ ὑβριστὰς ἐ κατασκευάσει, ἀγνώμονας δὲ καὶ πικρὲς, oratione nos facit, h. e. falſo nos iactat eſſe importunos, ſcaeuos, acerbos. ὄντων γὰρ ἡμῶν τοιούτων, ἐπείσε τινὰς ἂν καὶ σὺ λόγῳ κατασκευάσῃς 1126. 19. 1261. 23. κατασκευάσας mentitus, ὡς ἐγὼ εἰμὶ αἴτιος me eſſe auctorem. vel in culpa 550. pen. εἰ δὲ μὴ ποιοῦντες σὲ, [ſcil. ταῦτα] κατασκευάζεσι ex condicto atque comparato inter ſe criminantur, καταψευδόμενοί σε 558. 26. ὁ γὰρ οἷς ἐγὼ ληφθεῖην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, ἔτος ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115. 11. εἰ δὲ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τούτου ἐπισεύθη παρ' ὑμῖν 593. 10. εἴτε γὰρ ἦσαν ἀληθεῖς [αἱ συμφοραὶ,] ἐ σοὶ

σοὶ ζητέαι [scil. ἦσαν] — εἴτε μὴ προσηκόσαις [scil. τοῖς λοιδορηθεῖσι] κατεσκεύαζες 612. 17. κατασκευάζειν ἄδειν ἄλλο ἢ — machinari 1047. vlt. χρέα ψευδῆ 1048. 18. διαθήκας ψευδεῖς ἦκον κατεσκευακότες. quas tabulas ipsi subiecerant 1051. 12. τεκμηρίῳ τούτῳ καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἐχρώμην, ὡς κατασκευάζουσιν. [scil. καὶ αὐτά.] 1105. 14. κατεσκευάκασι πᾶν τὸ πρᾶγμα 1107. 19. διαθήκαι κατεσκευασμέναι testamentum subditicium, commenticium 1107. vlt. ἐκ τῶν τότε τρόπων πάντα ἐλέγχεται πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα 1114. 17. κατασκευάσαντες ὀρφανοὺς, ἢ ἐπικλήρους. commenti a semet ipsis subiectos et subornatos quosdam orbos et orbas heredes patrimoniorum, qui nulli essent 1255. 15. πολιτείαν αὐτοῖς κατασκευάζειν. ne sibi per fraudem et nefas arrogarent nomen et ius ciuitatis, ciues se gererent, qui non essent 1381. 16. διεμαρτυρόμην, ὅπως μή μοι ὕστερον κατεσκευασμένοι δάνειοι φανήσονται, praesentes antestabar, me nihil palorum fixum hic cernere, eosque id meminisse iubebam, quo testari mihi possent, si postmodum fiat, vt creditores exsistant et cooriantur submissi, et subornati, precibusue inducti, vt se simularent in hos fundos pecunias credidisse 1047. 24. τὸν ἀνεψιὸν τὸν ἑαυτῶ κατεσκεύασεν subornauit, ἀμφισβητεῖν μοι τῶν χωρίων 1272. 6. ἵνα δ' εἰδῆτε, ὅτι καὶ πρότερον ἐπιβεβλεύων μοι τοῖς χωρίοις, τὸν ἀνεψιὸν κατεσκεύασε 1281. 12. πῶς οἷόν τε τούτους ἅπαντας, μὴ μετ' ἀληθείας ὑπάρχοντας [scil. συγγενεῖς ἐμοῦ] κατεσκευάσθαι. qui heri potest, vt hi omnes, tot numero qui sint, si consanguinei mei reapse non essent, adducerentur, impellerentur gratia, precibus, fraude et machinationibus meis, vt se consanguineos meos falso ferrent 1306. 4.

κατασκεύασμα causa conficta, criminatio insidiosa et mendax, astuta, machinatio 147. 9. 555. 3. 624. 24. τὸ κατασκεύασμα τῆς διαθήκης. figmentum hoc, mimus hic testamentarius 1109. 18. 2) opera, quibus vrbs exornatur. τὰ τῆς πόλεως οἰκοδομήματα καὶ κατασκευάσματα 689. 13.

κατασκευασμὸς callida machinatio 705. 3.

κατασκευὴ, *Hausrath*, supellex domestica. κατασκευὴν τῆς οἰκίας τὴν ἔσάν μοί ποτε ὤοντο καταλήψεσθαι 1155. 21.

κατάσκοπος ἔτος αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει 273. 2.

κατασασιάζεσθαι dicitur is, qui ab inimicorum contra se coniuratorum numero, machinationibus, pertinacia, importunitate, immanitate, et potentia in rep. opprimitur, vt ius, quod ei sit certissimum atque luculentissimum, tamen obtinere nequeat. κατασασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκε 1081. 12. συγκεκοινωνήκαμεν τῆς δόξης ταύτης οἱ κατεσασιασμένοι 1299. 20. 1301. 13. 1304. 3. 1328. 22.

κατάσασις constitutio, h. e. forma, status rerum. ἐν τοιαύτῃ δὲ κατασάσει 245. 24. αὕτη ἐγένετο τῶν περὶ Θήβας πραγμάτων ἀρχὴ καὶ κατάσασις πρώτη 291. 9. 2) constitutio, seu actus constituendi, sistendi coram, exhibitio, praestatio. τὴν κατάσασιν εἶναι τῶν ἐγγυητῶν. id est ἐξεῖναι κατασῆσαι ἐγγυητὰς 727. 5. et 14. ἐγγράφει τῷ δημοσίῳ ἀπροσκλητον [scil. δίκην] ἐξ ἐμφανῶν κατασάσεως, ἐπωβελίαν ἑξακοσίας καὶ δέκα δραχμὰς. defert me ad aerarium, h. e. in eius tabulis nomen meum scribendum curat, vt aerarii, propterea, quod causa cecidissem, vbi actum esset de rebus postulatis coram sistendis, vbi multatus essem 610. drachmis, tametsi ne citatus quidem in ius fuissem 1251. 2. Conf. p. 1283. 26.

κατασρέφειν. in medio, sub potestatem suam redigere 12. 21.

κατά-

κατάςρωμα tectum nauis, *Schiffsverdeck.* προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάςρωμα χιλίας βύρσας 910. 19.

κατασχίζειν] κατέσχισαν τὰς θύρας τῶν οἰκημάτων 540. 2.

κατατάττειν deputare, delegare, constituere. κατατάττοντάς με καὶ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τούτου κατηγορίαν 773. 17. κατετάξατο τοῖς φυλέταις ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ decidit, transegit cum municipalibus pro se suoque fratre, vt sibi liceret, aes, quod ipsi duo municipalibus deberent, per otium certis dierum interuallis, vel certis pensionibus, *auf Termine*, dependere 1327. 6.

κατατείνειν] κατατεινόμενος ὑπὸ τῆς βασάνου. distentus, distractus, excruciatus. 1172. 14.

κατατιθέναι. deponere, dependere, praesenti numerata pecunia luere, vel reluere furta. τῶν χρημάτων [de summa vobis debita] δραχμὴν οὐ κατέθηκαν ὑμῖν 705. 6. ἐλάττω πολὺ τῇ πόλει καταθεὶς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι [offert] καταγελάσει 563. 27. ἢ ὅσον καταθεὶς παύσεται τῆς ὕβρεως 564. 2. κατέθηκαν εἰς κοινὸν τὴν ἐλευθερίαν τοῖς ἕλλησιν 1377. 23. κλέμμα.] μηδ', ἃ κλέπτοντες φανερῶς ἐλήφθησαν, καταθῶσι 700. 20. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250. 18. οὐ γάρ ἐςιν ὄφλημα, ὅ, τι χρὴ καταθέντα ἐπίτιμον γενέσθαι 546. pen. οὔτ' ἂν καταθῆτε, ἄξια τοῦ πολέμου τὰ χρήματα 185. 25. οὐδ' ὅσων ἂν τιμὴν καταθέντες δούλους κτήσωνται 530. 8. κατατιθέασιν αὐτῆς τιμὴν τριάκοντα μνᾶς 1354. 15. ἃ τοὺς κυρίους διεκρούσαντο μὴ καταθεῖναι. quae aera debita quominus dependeret, ipsos dominos [creditores] per tam longinquum tempus variis strophis ludificatus est 988. 7. τὴν ὠφέλειαν εἰς μέσον κ. 488. 13. In Passiuo. ἢ νῦν εἰσιν ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ, ἢ τὸ λοιπὸν [subaudi ἐκεῖ] κατατεθῶσι. illuc coniiciantur 720. 20. In Medio. γράμ-

ματα, ἃ ἐκεῖνοι κατέθεντο εἰς ἀκρόπολιν operam dabant, vel auctores erant, vt deponerentur ibi asseruanda, *liessen niederlegen*, *aufheben*. 121. 21. κἀκεῖνα [τὰ γράμματα] πάλιν κατασημηνάμενοι, παρ' Ἀριστογένει κατεθέμεθα 1034. 21. ἵνα μὴ διπλᾶ κατάθωνται, ἃ οὐκ ἠδύναντο ἁπλᾶ 1484. 16. μεγάλην εὐεργεσίαν καταθέσθαι πρὸς αὐτόν. magnam apud eum inire gratiam. *einlegen*, *verdienen* 193. 22. τὰ ὅπλα 84. 17. 216. 9. ὅπως ἐβούλοντο τὸν πόλεμον κατέθεντο. componebant. *legten ihn bey* 425. 26. παρ' ᾧ κατεθέμεθα τὰς συνθήκας 1170. 16. χάριν promereri, inire gratiam, velut arrham reddendae gratiae penes eum deponere, aut semen quasi mutuorum officiorum spargere 416. 5. καταθήσεσθαι χάριν πρὸς αὐτὴν τὴν ἄνθρωπον 1351. vlt. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι 626. 7. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα. operam daturus, vel effecturus, impetraturus, vt magistratus nos in custodiam mitteret 1284. 2. γέγραπται τοῦτον τὸν τρόπον, ὅν [id est καθ' ὃν γεγραμμένα τινὰ] τις ἂν εἰς βιβλίον κατάθοιτο. ad calamum dictet, a librario suo excipi et in chartis exarari iubeat; vel etiam ipse exaret 1401. 19.

κατατιτρώσκειν] ὑπὲρ τοῦ μείζω ποιῆσαι τὴν ἀρχὴν, κατατετρῶσθαι πᾶν τὸ σῶμα 158. 7.

κατατρίβειν τὴν ἡμέραν δημηγορῶν 1301. 22.

κατατυχεῖν votis et spe potiri 288. 2.

καταφαγεῖν] e Demosthene videtur Hermogenes p. 252. 17. citare hoc ἐσθίων κατέφαγε.

καταφαίνεσθαι pro simplici φ. aut δοκεῖν. ὄχλος ἄλλως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348. 23.

καταφάναι. a φημὶ. καταφαίην ἂν ἔγωγε 614. 21. aiam.

καταφανὲς οὐ βουλόμενοι ποιῆσαι τὸ πλῆθος τῆς οὐσίας τὸ καταλειφθὲν 826. 15.

καταφανῶς οὑτωσὶ ἐξελέγχονται 932. 9.

κατα-

καταφέρειν] μηκέτι καταφερέτωσαν [τὸ ἔγκλημα] ἀπὸ τέτε [τῆ διαιτητῆ] ἐφ' ἕτερον δικαστήριον 545. 9. ſupellex, quae διὰ τὴν χρείαν κατηνέχθη, e ſuperiori tabulato in inferius deducta, vel delata fuerat 1158. 15.

καταφεύγειν conſtruitur cum εἰς, ἐπὶ et πρὸς. κ. εἰς τέτο τακριβὲς ἐκ ἐθέλησεν. ad hoc certiſſimum cognoſcendi veri adminiculum deſcendere noluit 874. 8. εἰς τὴν ἄνθρωπον καταφεύγων ad ancillae confeſſionem confugiens, et in ea acquieſcens, eique totam rem permittens. es alles darauf ankommen laſſen 1143. 15. καταφεύγομεν εἰς ἕνα, ἢ δύο ἀνθρώπες ſolos eos teſtes ederemus 1305. 27. καταφεύξεται εἰς τὸν ἑαυτῆ βίον ὡς μέτριον καὶ σώφρονα 793. 11. μηδ' ὑπὲρ τέτων εἰς βάσανον [es auf die Tortur ankommen laſſen.] μηδ' εἰς ἄλλο δίκαιον μηδὲν καταφυγεῖν ἐθέλοντος 879. 26. 1153. 15. εἰς τὰς μεγίστας ἐλέγχες 852. 23. εἰς τὴν τῆ βίε μετριότητα καὶ σωφροσύνην 793. 1. εἰς ὄρκον 1148. 12. ἐκ εἰς τὰς ἰδίας προφάσεις, ἀλλ' εἰς τὰς ἀμφικτυονικὰς 280. 18. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκαθησόμενοι [id eſt φανερὸν πᾶσιν ἦν, ὅτι ἀναγκαθήσονται] ἐφ' ὑμᾶς καταφεύγειν 231. 16. conſtabat inter omnes futurum eſſe, vt Thebani cogerentur ad vos receptum habere. ἃ διὰ ταῦτα προεῖντο τὰς καταφεύγοντας ἐφ' ἑαυτὰς 258. 17. ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν ἔδωκεν ὁ νόμος 892. vlt. καταφεύξεται πρὸς ὑμᾶς 100. 4. καταφεύγων πρὸς τέτες ὄντας συγγενεῖς 1307. 21.

καταφρονεῖν] ἀνθρώπων οἱ πλεῖστοι κτῶνται τἀγαθὰ τῷ καλῶς βελεύεσθαι καὶ μηδενὸς καταφρονεῖν. nihil rerum omnium negligendo, neque exiſtimando quicquam eſſe tam minutum, vt cura ſua ſit indignum 472. 2. κ. ὑμῶν αὐτῶν 690. 13. ὅσῳ μᾶλλον καταφρονήσωσι, τοσέτῳ μᾶλλον ἁμαρτήσονται 1448. 8.

καταφρονητικῶς 1075. 11.

καταφυγὴν ἐκ ἔχων μεγάλων ἀδικημάτων 1131. 15. ἀποκεῖσθαι προσήκει τούτοις τὰς τοιαύτας καταφυγάς, receptus, latebras, excusationes, subterfugia 1263. 20. αἱ τῶν ἄλλων ἀδικημάτων καταφυγαί. id est ἃ καταφεύγουσιν οἱ ἐν ἄλλοις ἠδικημένοι 1342. 23. καταφυγὴν εἰς ὑμᾶς τῶν ἀδικηθέντων ἐποιήσατε 1301. 7. τὸν δῆμον — ὃς τοῖς ἀτυχήσασι κοινὴν ἀεὶ ἔχει καταφυγὴν 1477. 11.

καταχαρίζεσθαι] καταχαρίσασθαι πάντα ταῦτα ὑπ' ἐμοῦ πεισθέντας mihi gratificatos esse per singularem quandam indulgentiam, vel praedilectionem, vel conniuentiam 1031. 23. 1032. vlt. καταχ. καὶ προέσθαι τι τῶν τοιούτων 806. 19.

καταχεῖν, vel καταχέειν. defundere super aliquid 1123. vlt.

καταχειροτονεῖν] ἔθανατον κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος 350. 27. μιᾷ γνώμῃ κατεχειροτόνησεν αὐτὸ 515. 3. καταχειροτονήσαντες προδεδωκέναι τὰς ναῦς. cum sublatis manibus declarasse tis, vos censere, naues ab illis proditas esse 1230. 18. περὶ τὰ μυστήρια ἀδικεῖν Εὐάνδρῳ κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος 571. 15. καταχειροτονηθὲν αὐτῷ, καὶ ταῦτα ἀσεβεῖν περὶ τὴν ἑορτὴν 578. 24.

καταχειροτονίαν ἐποιήσατο ὁ δῆμος 516. 7. καταχ. τὴν ὑμετέραν προδοῦ 553. pen.

καταχρηεύειν τὸν βίον διὰ τὰς παῖδας in liberorum gratiam aetatem degere in conditione viduae 852. 15.

καταχρῆσθαι] τοιαύτῃ καταχρῆται ἀπολογίᾳ 1203. 8. τῷ λόγῳ καταχρώμενος ἐνοχλεῖν 212. 1. τοὺς αὐτοὺς λόγους λέγειν, οἷσπερ νῦν κατακέχρηται 939. 5. susque deque iactat, creberrime ad rauim, cum fastidio et odio ingerit 1062. 14. 1141. 27. 1151. 7. temere, verbotenus tantum assueueret, non reapse approbet 1195. 22. 1197. 21. καταχρήσασθαι τοῖς ξύλοις

λοις εἰς τὴν οἰκοδομίαν 1195. 1. ἃ δεῖ τῷ πιστευθῆναι — εἰς τὸ μεῖζον δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι 430. 10. μᾶλλον προϊδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῇ [scil. τῇ προθυμίᾳ] 1457. 10. κενῇ προφάσει κατεχρῶ ταύτῃ καὶ ψευδεῖ 277. 17. καταχρήσεσθαι τούτοις ἔμελλε τεκμηρίοις 1148. 3. 1201. 14. simpliciter vsurpatur hoc v. sine λόγῳ, aut προφάσει. κατεχρήσατο πρὸς τὰς δικαστὰς, ὅτι ἐγὼ — iactabat ad iudices 1179. 7. Cum Accusatiuo. τὸ ἀργύριον τὸ πεπορισμένον — ἐνταῦθα κατεχρησάμην in haec impendi 1154. 16.

κατάχυσμα] τὴν δέσποιναν γῆμαι, ἢ τὰ καταχύσματα αὐτῇ κατέχειν 1123. vlt.

καταχωνεύειν colliquare, einſchmelzen 617. 22.

καταψεύδεσθαι] τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων χειροτονεῖν 81. 13. plebiscitum legatis Philippi mendaciter ea imputans, velut ab ipsis dicta, quae non dixissent. v. et versu 18. τὰ πλεῖστα κατεψεύσατό μου 228. 9. 229. 2. τῶν προγόνων 493. 10. σοῦ 558. 20. 559. 14. κατεψευσμένοι πάντα εἰσὶν ἡμῶν 1274. 4. ἐν οἷς εἴ τις ἐμοῦ κατέψευσο, ipse, velim ea in mala incidat, si quis ea de me sparsit mendacia, ob quae pessum iui 1483. 5.

καταψευδομαρτυρεῖν. καταψευδομαρτυρεῖμαι. praegrauor, obruor multitudine et improbitate falsorum testium 559. 14. ἃ καταψευδομαρτυρησάμενος non obrutum fallis praedicationibus testium a me subornatorum 846. 23. καταψευδομαρτυρηθεὶς 904. 17. 1101. 1. initio orat. 1. in Stephanum.

καταψηφίζεσθαι] ἀλλ' ἀνατάντες καταψηφίσασθέ μου 228. 18. κ. τοῦ νόμου reprobare, repudiare 507. 6. et 9. κατέψηφίσασθε αὐτοῦ τὰς ἐνδείξεις. condemnastis eum in causis ἐνδείξεως contra eum institutis 790. 15. πολλὰς ἐνδείξεις ἤδη κατεψηφίσασθε ἰδιωτῶν ἀνθρώπων 805. 1.

κατεγγυᾶν] αὐτὸν προσεκαλεῖ καὶ κατηγγύας πρὸς τὸν πολέμαρχον. vadatus esses. poposcisses enm vades. curasses ab eo [Proto] tibi praedes sisti coram tribunali Polemarchi. *du würdeſt dir von ihm haben Bürgen ſtellen laſſen* 890. 9. et 17. κατηγγύησα τὰς παῖδας. *ich habe Arreſt oder Beſchlag auf die Knechte gelegt, verkümmert.* impetrato praetoris edicto caui, ne quis eos vendere, vel alio quopiam pacto abalienare posset, sed vt mihi pro pignore creditae pecuniae traderentur 895. 21. καὶ ἐγγυῶ τὴν ναῦν καὶ τὰς παῖδας. *ich lege Arreſt drauf, verkümmere ſie ihm* 895. pen. ἀφαιρέμενος αὐτὴν Στέφανος κατὰ τὸν νόμον εἰς ἐλευθερίαν, κατηγγύησεν αὐτὴν πρὸς τῷ Πολεμάρχῳ *hat für ſie gut geſagt, oder Caution geſtellet* 1358. 18. ἥκουσα [Athenas] κατηγγυήθη ὡς ξένη ἔσα πρὸς τῷ πολεμάρχῳ 1361. vlt.

κατεγγύη] ἐμπεσόντος [ſcil. εἰς τὸ δεσμωτήριον] ἀνθρώπῳ ταναγραίῳ πρὸς κατεγγύην. *weil er für einen andern gut geſagt hatte.* quia pro alio quopiam cauerat 788. 18.

κατειπεῖν cum genitiuo, prodere, indicare aliquem. *einen verrathen, angeben,* nominatim appellare de re turpi 393. vlt. κατεῖπεν αὐτὸς αὑτὸν, πρὶν βασανίζεσθαι, ὅτι χιλίας δραχμὰς ὑφείλετο 1171. pen.

κατεπαγγέλλεσθαι] spondere, condicere. κατεπήγγελτο ἑαυτὸν τούτῳ addixit ei suam operam 885. 12.

κατεπείγειν incitare, impellere, cogere, vrgere, instare, *drängen, treiben, Noth thun.* τοῖς καιροῖς χρῆσθαι τοῖς ἐπὶ τὸ συμφέρον κατεπείγουσι 220. 7. ἀλλὰ, περὶ ὧν ἴσως ἤδη κατεπείγει νῦν ἀκοῦσαι 705. 23. τὸ τῆς ἑορτῆς κατεπεῖγον 709. 1. οἱ χρῆσαι creditores κατεπείγον αὐτὸν 894. 6. συμβουλεύσας ἃ μάλιστα κατεπείγει 1403. 8. ἃ μόνον πρὸς τὰ κατεπείγοντα ὁρᾶν αὐτάρκη 1405. 8.

κατ-

κατεπιορκεῖν peierando cauſam vincere. ὑπὲρ τῆ μὴ προσυβρισθῆναι παρὰ τῶν, ὡς σὺ, κατεπιορκησομένων τὸ πρᾶγμα 1269. 24.

κατεργάζεσθαι ἐλέφαντα καὶ σίδηρον *verarbeiten*, inſumere in opera inde efficienda 816. 9. 823. 17. τὴν ἀργυρῖτιν 974. 28. κατείργασται τῆτο perfecit, obtinuit, conſecutus eſt, quod volebat 1121. 19.

κατέρχεσθαι redire. ὅθεν τις μὴ ἐξέπεσε τὴν ἀρχὴν, ἐκ ἔνι ὅπῃ κατελθεῖν εἰς ταύτην 636. 24.

κατέσθειν vel κατεσθίειν] κατέσθοντας τὰ ὄντα καὶ παροινοῦντας 992. 25. ἃ φησι Φυλάττειν πρόβατα, αὐτὸς κατεσθίων 782. 9.

κατέχειν] τοῖς ἥρωσι τοῖς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν κατέχουσι 289. 27. τῶν κρατίστων ὀρεγόμενοι, τὰ μὲν διδακτὰ τέχνῃ, τὰ δὲ λοιπὰ γυμνασίᾳ καὶ συνηθείᾳ κατασχεῖν δυνηθῶμεν 1413. 24. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν 1413. 20. ἡνίκα τὰ πλοῖα τότε κατέσχον *anhielten*, *arretierten* 1121. 2. τῷ πολέμῳ κατέχονται 1207. 23. τὰ πράγματα κατέχειν βίᾳ principatum, ſummam rerum 20. 19. ταῖς ὑποσχέσεσιν ὑμᾶς κατέχων. tenens, extrahens, duſtitans, ludificans vos 608. 7. ἀδίκως τοσαῦτα χρήματα 842. 21. κατεχόμενοι ὑφ' ὑμῶν καὶ ἐξελεγχόμενοι. *feſtgehalten* 935. 11. ἃ γὰρ ἐπίστανται κατέχειν κόρον 422. 4.

κατηγορεῖν] ἅδεις τῶν Φευγόντων κατηγορεῖ ἑαυτῆ 33. 7. κατηγορεῖ μὲν ἐμῆ, κρίνει δὲ τῆτον 230. 7. τὶς γὰρ ἂν ἕλοιτο κατηγορεῖν κρινόμενος, ἔχων ὅ, τι ἀπολογήσεται 407. 19. κατηγορεῖ τῆ ὅρκε, ὃν ὤμοσα queritur de iureiurando a me dicto 1044. 7. τὸ κατηγορεῖν τοῖς πεπραγμένοις ἐστὶν ἐγκαλέντων 1426. 6. τῶν βεβουλευμένων κατηγορεῖν αἱροῦνται 1444. 20. παύσασθε περὶ τότων κατηγορῆντες ἀλλήλων 99 18. τοὺς ὑπὲρ τῶν κατηγορουμένων αὐτῆ λόγους 369. 3. cum gemino genitiuo, perſona reique. παρανόμων, ἢ

παραπρεσβείας, ἢ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας [ſubaudi ἕνεκεν] αὐτῷ κατηγορεῖν 515. pen.

κατηγόρημα] πρὸς αὐτὰ τὰ τῷ σῷ τρόπῳ κατηγορήματα βαδιοῦμαι. transibo ad ea, quae animi tui moribus vitio dari poſſunt 314. 21. ἐστὶ δὲ καὶ ταῦτα πάντα κατηγορήματα αὐτῷ. crimina, quibus grauatur 369. 9.

κατηγορίαν σεφάνῳ καὶ ἐπαίνῳ νῦν ἦκεν συνεσκευασμένον 319. 4. ὥσπερ τὸ κατὰ τοὺς νόμους ὀμόσαι, τοῦτ' ἄξιον κατηγορίας ὂν 1044. 11. ὁρῶν ὑμᾶς ἐμὲ προχειριζομένους ἐπὶ τὴν τότε κατηγορίαν 773. 18.

κατήγορος] κατηγόρους εἶναι νομίζω τῶν ἀδικούντων χαλεπώτατους, ὃ τοὺς ἐν τοιούτοις καιροῖς ἐξετάζοντας τὰ πεπραγμένα, ὅτ' ἀδεμίαν δώσουσιν [ſcil. οἱ ἀδικήσαντες] δίκην, ἀλλὰ τοῦ τοιοῦτόν τι συμβουλεύειν δυνηθέντας, αἰφ' ᾧ τὰ παρόντα βελτίω γένοιτ' ἂν 1431. 9.

κατιδεῖν ὃ δ' ἐκεῖνο δύναμαι λογιζόμενος 664. 25.

κατιέναι] ἐὰν κατίῃ τις, ὅποι μὴ ἔξεστι 636. 19.

κατοικίζειν] εἰς ἐνίας δὲ αὐτοὶ ἑλλήνων βαρβάρους κατοικίζει 285. 13. 208. 19. 209. 21.

κατοίχεσθαι ſato ſuo defungi. τοὺς προσήκοντας τοῖς κατοιχομένοις ποιεῖν [ſcil. τὰ νομιζόμενα] 1073. 1. τὰ τῶν κατοιχομένων νόμιμα ἃ περιεῖδον ὑβριζόμενα 1391. 12.

κατοκνεῖν] ἃ κατοκνήσας εἰπεῖν τἀληθῆ 142. 7. 622. 16. 844. 11. 1390. 19. 1412. 19.

κατομόσαι] κατωμόσατο iureiurando affirmabat 995. 24.

κατορθοῦν] μηδὲν ἁμαρτεῖν ἐστὶ θεῶν καὶ πάντα κατορθοῦν 322. 16. εἰ κατορθώσειεν, ἣν ἐπ' ἐμὲ ἦλθεν ὁδὸν 701. vlt. τῷ κατορθῶσαι τὴν δίκην ἐπηρμένος 967. 3. ἃ γὰρ ἦττον ὑμέτερον ἔσαν τῶν χρησομένων, τὸ κατορθωθὲν recte et ſapienter excogitatum, ἢ τὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπόντος 1430. 9.

κατορύττειν] ὡς τέτταρα τάλαντα κατέλιπεν ὁ πατὴρ κατορωρυγμένα in arca abſconſa, concluſa 830. 5. κατωρύττετο τὰ χρήματα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ 859. 9.

κάτω] κοπτόμενοι ἀεὶ ταῖς ϛρατείαις ταύταις ταῖς ἄνω τε καὶ κάτω 22. 23.

κάτωθεν idem quod κάτω] ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίῳ τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα εἶναι δεῖ 21. 5. ὁ κάτωθεν νόμος lex illi modo recitatae proxima ſubiecta 629. 16.

κεγχρεὼν taberna vel officina metallica, vbi metalla liquata granulantur, h. e. in minutos globulos contunduntur 974. 16.

κεῖσθαι] κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε. forte accidebat, vt aes ab ea pro incolatus iure dependendum, reperiretur depenſum et in tabulis pro depenſo ſcriptum 787. 27. ἔφη τὸ ἀργύριον αὐτοῖς εἶναι κείμενον ἐπὶ τῇ τραπέζῃ 1156. 19. τὸ τῷ ὑφ' ἑαυτῷ πρότερον κειμένῳ] [id eſt τεθειμένῳ] νόμῳ τἀναντία θεῖναι 720. 18. αἱ συνθῆκαι, καθ' ἃς ἐδανείσατο κείμεναι 791. 6. τὰ τέλη κείμενα ἐκείνῳ *wenn es ſich aus den Zollbüchern wieſe, daſs er die Aus- und Eingangsgebühren richtig gemacht hätte* 887. 7. περὶ τῶν ἄλλων τῶν ἐν τῷ νόμῳ κειμένων [id eſt γεγραμμένων] 972. 13.

κεκροπίδαι 1398. 21.

κενος] κενὴ λοιδορία 19. 11. κενὸν ψήφισμα 53. 7. κενάς γε χάριτας χαρίζῃ τούτοις 306. vlt. κενώτατον πάντων λόγον λέγουσι 821. 11.

κέντρον] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον 786. 4.

κεραμίον] ἐπ' οἶνῳ κεραμίοις μενδαίοις τρισχιλίοις 926. 6. ταρίχους κεράμια ἕνδεκα 934. 25. ἀποκλινθῆναι κεράμιον ἐλαίου 1278. 24.

κερανύναι] κρατῆρα κεράσαι 531. 25. πολλαὶ τῶν πόλεων ἀργυρίῳ χρῶνται πρὸς χαλκὸν καὶ μόλυβδον κεκραμένῳ 766. 10.

κερδαί-

κερδαίνειν] δωρεὰν, ἀφ' ἧς ἐγὼ κερδανῶ μηδὲν, ἐὰν λάβω 402. 4. κερδαίνειν ὃν ἐκεῖνος ζῇ χρόνον 762. pen. ἐπὶ τῷ κερδαίνειν πᾶν ἂν ἔτος ποιῆσειν 1121. 26.

κέρδος] τὶς ἔτω δυσυχὴς, ὅστις ἑαυτὸν, γονέας, τὰ φῶς, πατρίδα, ἕνεκα κέρδους βραχέος πρεῖσθαι βυλήσεται 187. 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίᾳ πολλὰς κινδύνους ὑπὲρ αὐτῆς τῆς δικαίας προκεῖσθαι 1429. 4. κέρδος ποιεῖν τὸν σῖτον. das Getrayde mit Vortheil abſetzen 889. 4.

κέρδων nomen ſeruile 1252. 27.

κέρμα] κέρματα διδὰς offerens pecuniam 549. 27. κευθμὼν 315. 22.

κεφάλαιον] ἐκ ἐφ' ἑκάστῳ τῶν ἀμελουμένων εὐθὺς τὴν αἴσθησιν ποιεῖ, ἀλλ' ἐπὶ τῷ κεφαλαίῳ τῶν πραγμάτων ἅπαντα 133. 12. extremus finis rei, in quem omnes ſingulares actiones ad idem genus referendae exeunt, vel propoſitus finis, ad quem omnes actiones collineant. δεῖ τὰ αὐτὰ εἶναι κεφάλαια τῆς δυνάμεως 180. vlt. coronis, cumulus impoſitus. δύο ταῦτα ὥσπερεὶ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ γενεσιουμένοις ἐπίθηκε 520. 27. τὸ κεφάλαιον τῶν ἀδικημάτων 815. 6. τῆς ἐμῆς ὑσίας ὅλον τὸ κεφάλαιον ἀνηρήκασι 834. 5. ἐπὶ κεφαλαίων εἰπεῖν πειράσομαι 1390. 24. βέλομαι ὑμῖν ἐπὶ κεφαλαίων ἐπανελθεῖν 442. 20.

κεφαλὴ] ἃ νῦν ὑμᾶς αὐτῷ ἐπὶ κεφαλὴν δεῖ τρέψαι 381. 15. μὴ εὐθέως ἐπὶ κεφαλὴν εἰς τὸ δικαστήριον βαδίζειν 1042. 11. τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπεσθαι 1488. pen. οἷον εἰς τὴν κεφαλὴν αὐτῶν ἀποστρέψειαν οἱ θεοὶ 1491. 9. ἃ σοὶ καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ τρέψειαν εἰς κεφαλὴν 322. 23. οἷς ἂν εἰκότως καὶ δικαίως τὴν τῶν γεγενημένων αἰτίαν ἀναθεῖεν ἅπαντες ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 323. vlt. ὦ κακὴ κεφαλὴ 442. 4. ἡ μιαρὰ καὶ ἀναιδὴς αὕτη κεφαλὴ 552. 22.

κηδεία, κατὰ Δημοσθένη. Iulius Pollux. III. 30.

κηδεμων ἡμῶν ἐφάνης 614. 3. ἐπίτροπος καὶ κηδ. 988. 2.

κήδεσθαι τῆς πατρίδος 96. 25. εὔηθες, τὰ οἰκεῖα αὐτοὺς προεμένους τῶν ἀλλοτρίων φάσκειν κήδεσθαι 129. 25. ἐνταῦθα ἡμῶν ἐφάνητε κηδόμενοι 754. 8. κήδεσθαι φῇ τῆς πόλεως 760. 17.

κηδεστὴς interdum vxoris pater, interdum vxoris frater, interdum sororis maritus. δυοῖν κηδεσταῖν παρεστηκότοιν, οὓς ἰδόντες ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε 433. 19. ἕλοιτο ἑτέρῳ μᾶλλον ὀφείλειν, ἢ κηδεστῇ τὴν προῖκα 867. 12. vitricus 954. 7.

κηδεύειν] καὶ διὰ τοῦτο κηδεύσειεν αὐτῷ ideoque se affinitatem cum illo contraxisse 1372. 25.

κηκὶς galla *Galläpfel*, quae vsurpantur a fabris cultellariis, ad inducendum nigrum colorem manubriis cultrorum 816. 20 827. 3.

κηλεῖν] τούτοις κεκήλησθε 144. 12. ὑφ' ὧν [scil. σχολῆς καὶ ἡσυχίας] κεκηλημένοι 145. 27.

κῆπος] καταβαλόντες τὴν θύραν, τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν 1155. 13. ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ 1225. 13.

κὴρ labes. οὕτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κῆρας, ὅστις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθεὶς 1405. 1.

κήρυγμα] δευτέρου κηρύγματος ἤδη μοι τούτου γιγνομένου 253. 7. κηρύγματα ποιησαμένου Πορισάδου ἐν τῷ Βοσπόρῳ per praecones in vulgari pluribus locis curasset 917 24.

κηρυκεῖον] μόνοις ὑμῖν οὐδαμόσε ἐστὶν ἄνευ κηρυκείου βαδίσαι 1232. 3.

κῆρυξ] ὅταν Ἀλέξανδρος ἦλθε περὶ τούτων κήρυξ internuncius, interpres, conciliator 68. 15. τῷ δ' ὁ κῆρυξ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν 319. pen. τοῦθ' ὅταν ἢ κήρυξι καὶ πρεσβείαις προγεγραμμένον 399. 14. κήρυκα μὲν ἂν δοκιμάζητε, vt, cantorem si quem delige-

ligere velitis, vocem eius primum exploratis, eumque ad edendum vocis ſpecimen vocatis 449. 26. διόπερ καταρᾶται καθ' ἑκάστην ἐκκλησίαν ὁ κῆρυξ, ἐκ ἐάν τινες ἐξηπατήθησαν, ἀλλ' εἴ τις ἐξαπατᾷ 653. 5. intererat torturae mancipiorum 1144. 7. μονονεχὶ ὑπὸ κήρυκος πωλῆσι τὰ κοινὰ 1234. 15. ἦν γὰρ ὁ κῆρυξ κατὰ τὸς νόμος Φωνὴν ἀφίησι, ταύτην κοινὴν τῆς πατρίδος [ſcil. φωνὴν] ἐσὶν ἡγᾶσθαι 285. 10. τῷ κήρυκος ἐρωτῶντος, τὶς ἀγορεύειν βέλεται 292. 3. ἡ πρύτανις, ἡ κῆρυξ, ἐκ ἐπισάτης, ἐχ ἡ προεδρεύσα Φυλὴ τότε κρατεῖν δύναται 797. 14.

κηρύττειν] κρύπτει αὐτὸν ἐκείνη τὰς πρώτας ἡμέρας, ἃς ἐζήτεν καὶ ἐκήρυττον οἱ ἔνδεκα 787. 17. κηρύττων ἐν Πειραιεῖ διατελεῖ 1081. 23.

κίβδηλεν καὶ ἄπισον ὅλὴν τὴν πόλιν ποιεῖν 508. 15.

κιβώτιον] ὕσερον εὑρίσκεσι τὸ γραμματεῖον ἐν κιβωτίῳ τινὶ 788. vlt.

κιγκλὶς] ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς ταύτης κιγκλίδος κυρίαν εἶναι τῶν ἀπορρήτων 776. 17. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, ἡ κιγκλίσιν, ἠδὲ θύραις — 778. 11.

κίναδος vulpecula, homo nequam, veterator. *eine Canaille* 281. 22. τᾶτο δὲ Φύσει κίναδος τὰνθρώπιόν ἐσι 307. 23.

κινδυνεύειν] οἱ πολιτευόμενοι, δι' ὧν τὰ μέγισα κινδυνεύσαι τῇ πόλει 432. 25. κ. τὴν ἐπωβελίαν [pro περὶ τῆς ἐπωβελίας] 835. 15. τὴν ψευδομαρτυρίαν 1033. 1. ἔτως ἔφη Iphicrates τὸν σρατηγὸν δεῖν κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γένηται, ἀλλὰ τὰ 1457. 16.

κίνδυνος] ὅτι σε ἐ κατέσησαν εἰς κίνδυνον, Φιλοκινδυνότατος εἶ ἀνθρώπων 501. 20. ἐν τοῖς ἐσχάτοις ἐσὶ κινδύνοις 611. 11. τῷ εἰς ἐμὲ ἥκοντι κινδύνῳ ἐχὶ συμΦέρον πρᾶγμα 1311. vlt.

κινεῖν] πάντα κινᾶται, κἂν ῥῆγμα, κἂν σρέμμα — 24. 6. ἐχ ἥττησθε ὑμεῖς, ἀλλ' ἠδὲ κεκίνησθε 112. 5. ὅπλα 216. 8. ὥσπερ τὰ ῥήγματα, καὶ τὰ σπά-

σμα-

σματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται 294. 21. ad iram ciere. ταῦτα κινεῖ, ταῦτα ἐξίστησιν ἀνθρώπους ἑαυτῶν 537. vlt. ἱερὰ χρήματα 615. 22. 755. vlt. τὸν ἐχῖνον κεκινηκέναι 1119. 4. τὴν μνήμην 1489. 11. πέρα τῆς μετρίας τὰ καθεστηκότα ἐκίνουν 117. 7. ἐδὲν ὁμοίων ὄντων τῶν νῦν τοῖς πρότερον, ἐδὲν ἡγεμὼν πλέον, ἢ τὰ τῆς πολέμου, κεκινῆσθαι καὶ ἐπιδεδωκέναι 123. 14.

κισσοφόρος, vel, quod alii praeferunt, κιττοφόρος 313. 28.

κίχρημί σοι τῶν ἐμῶν κτημάτων ὅ, τι βέλει 1250. 11. vſurpandum tibi concedo.

κλαίειν δάκρυσι 872. vlt. ὡς κλαύσαιτο Φρυνίων, εἰ ἅψαιτο αὐτῆς. *es ſollte ihm übel bekommen, wenn er ſich an ihr vergriffe* 1357. 27. κλαιήσει citat e Demoſth. Pollux I. 64. vbi Jungermann. in annotat. complures locos demoſthenicos indicat, in quibus haec forma futuri legitur. Conf. e. c. Noſtri p. 580. 23. καὶ τὰ παιδία κλαήσεται citat ex or. de F. L. Thomas M. v. κλάειν. vbi v. Oudendorp. p. 536.

κλείειν] τῶν ἐμπορίων κεκλεισμένων 22. pen. κλείσαιτε τὸν πορθμὸν 236. 16. 389. 5. κεκλεισμένης σοι τῆς παῤῥησίας, ἐκκλίσιν, ἐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοσούτοις ὀφλήμασι 778. 11.

κλεὶς. clauicula, os corporis humani. τὴν κλεῖν κατεαγότα 247. 11.

κλέμμα μὲν Φιλίππου, δωροδόκημα δὲ τούτων 236. 2. ὐκ ἔκ τισιν εἶναι τῶν κλεμμάτων 736. 5.

κλέπτειν] κλέπτουσιν ἐφ' ἁρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος 422. 9. τοσαῦτα λαθεῖν ἀπ' αὐτῶν κλέψας 1125. 27. κλέπτων τὰς ἀληθεῖς μαρτυρίας. celans, ſupprimens 1136. 25. ἐάν τις μεθ' ἡμέραν ὑπὲρ πεντήκοντα ὀργυιὰς κλέπτῃ 735. vlt.

κλέπτης] σοὶ μὲν γὰρ ἦν κλέπτης ὁ πατὴρ, εἷπερ ἦν ὅμοιός σοι 150. vlt. ὅστις κλέπτης κακῶν ἀλλοτρίων

ὑπὲ-

ὑπέμεινεν ὀνομασθῆναι 1119. 15. ὁ τὴν δόξαν τῆ κλέπτης φανῆναι μὴ φυγὼν 1120. 14.

κληρονομεῖν τῶν ἀγαθῶν 171. 25. εἶθ' ἕτοι κληρονομῆσι [vobis praeripiunt, in se transferunt interceptam] τῆς ὑμετέρας δόξης καὶ τῶν ὑμετέρων ἀγαθῶν 690. 14. ταύτης γὰρ ἐκέτι τῆς αἰσχύνης κληρονομῶ participo 444. 13. ἀτιμίας 762. 26. ἐπικλήρε εὐπορε 1311. 17. ὧν ἑτέροις προσῆκε κακῶν κεκληρονόμηκα 1470. 18. κεκληρονόμηκε δύο οἴκων λειτουργούντων 1046. 4. ἀδελφὸς τῶν Λγνίου 1065. 5. τὶς τῆς τότε πονηρίας μετ' ἀρᾶς καὶ κακῆς δόξης κληρονομεῖν βελήσεται 800. 8.

κληρονόμος τῆς δίκης qui loco alterius satisfactionem seu poenas ab aliquo violatore repetere debet, ad quem deuolutum est ius poenas repetendi 521. 18. κληρονόμον σε καθίσησιν ὁ νόμος τῆς ἀτιμίας τῆς τῦ πατρὸς 603. vlt.

κλῆρος] multa ad ius haereditatum herciscundarum pertinentia habentur in or. aduersus Macartatum.

κληροῦν] ἐὰν δ' ἀρχὴν ἡντινῶν ἡ πόλις κληροῖ. ad sortiendum de honore quocunque tandem admittit 997. 16. κληροῦν [sortiri iudices, h. e. iudicia agitare] κλήρων [de causis haereditatum] καὶ ἐπικλήρων, ὅσοι μῆνες, πλὴν σκιροφοριῶνος 1136. 1. προεκρίθην κληροῦσθαι [sortis fortunam experiri] ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης τῷ Ἡρακλεῖ 1313. 20. ὑμεῖς αὐτοὶ, πάντων ἄρτι κληρωμένων ἀθηναίων, καὶ πάντων εὖ οἶδ' ὅτι βελομένων ἂν εἰς τετὶ λαχεῖν τὸ δικαστήριον, μόνοι δικάζεσθ' ἡμῖν 778. 2. εὐχόμενος, ὅτ' ἐκληροῦ, μὴ λαχεῖν τῶν ἐξιόντων, cum in delectu militari sors de te iaceretur, vota faciens, vt in numero ne esses in castra exeuntium 558. 15.

κληρουχικὸς] τῶν κληρουχικῶν καὶ κοινωνικῶν 182. 16.

κληροῦχος 91. 15. 163. 5. vbi orator colonos ab Athenienſibus in Cherrhoneſum miſſos ſic appellat.

κλη-

κληρωτὸς διαιτητὴς 862. 1. ἀρχὴ κληρωτή.

κλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον 351. 2. citatio partium litigantium ad forum 640. 25. collato verſu 22.

κλητεύειν citare ad iudicem, diem dicere 277. 15. 890. 17. ἀναγκάσω αὐτὸν ἢ μαρτυρεῖν, ἢ ἐξόμνυσθαι, ἢ κλητεύσω αὐτὸν 1354. 4.

κλητὴρ ſubſcriptor. κλητῆρα δ' ἐντινῶν ἐπιγραψάμενος 542. 19. κἀγὼ κλητῆρας ἔχων προσεκαλεσάμην αὐτὸν 911. 14. ὥσπερ κλητῆρες δύο, μόνοι ὄντες 1017. 6. ὅτι προσεκλήθη ὑπ' ἐμοῦ [ad magiſtratum,] εἰ κλητῆρες μεμαρτυρήκασιν. [qui me comitabantur citantem] 1147. 6. κλητῆρα κατ' ἐμοῦ τὸν ἀδελφὸν ἐπιγράφεται 1251. 5.

κλήτωρ eodem ſignificatu. κλήτορες 244. 4. 1147. 6.

κλίνειος habilis lectis inde parandis. ξύλα κλίνεια 816. 19.

κλίνη] ὑπὸ κλίνην ὑποδύοιτο 609. 16.

κλινοποιὸς 816. 9.

κλίσιον cella, popina, taberna, lupanar. *Schenke*, *Knape*, *Bordel* 270. 10.

κλοπή] οἷον τῆς κλοπῆς. ἐρέσθαι, καὶ σαυτῷ πιστεύεις; ἄπαγε 601. 19. κλοπὴ τοσούτων χρημάτων 1113. 17.

κλύδων] κλύδωνα καὶ μανίαν τὰ καθεστηκότα ἡγούμενος 442. 18.

κλώζειν] ἐσυρίττετε καὶ ἐκλώζετε 586. 17.

κναφεὺς 1259. 1.

κνήμη] ἕλκη ἐπιδεικνύονται ἐν ταῖς κνήμαις ὑπὸ τῶν δεσμῶν 1248. 26.

κνισσᾶν ἀγυιὰς 530. pen. 531. 6. 1072. 21.

κοῖλος] καταβὰς νυκτὸς εἰς κοίλην ναῦν 883. 21. ὅτι κακὸν ἐν κοίλῃ νηῒ γίγνεται 883. 25.

κοινολογεῖσθαι 273. 1. et 10.

κοινὸς] τὰ κοινὰ [ſcil. πράγματα, vel ἀναλώματα] διοικεῖν expenſas publicas adminiſtrare iisque ſa-

tisfacere 15. 21. τὰ μὲν κοινὰ, κοινὰ νομίζοντας, καὶ μετέχοντας τὸ μέρος, τὰ δ' ἑκάστε ἴδια τῦ κεκτημένε 143. 5. τὸ μὲν πρῶτον ὡς ἂν εἰς κοινὸν γνώμην ἀποφαινομένε tanquam locum, vel ſententiam communem in medium proïiciens, ad neminem ſingulariter pertinentem, ſed quam cuique liceret ſibi dictam exiſtimare, qui ſe ictum ſentiret 390. 7. τὸ κοινὸι [ſcil. θησαύρισμα, vel χρηματοφυλακεῖον] publicum aerarium 690. 9. ἔτε νῦν εἰς τὸ κοινὸν ἀνενέγκειεν. neque in communem maſſam haereditatis intulit 1030. 13. ἐν κοινῷ βελευτηρίῳ communi conſenſu ſenatus cum plebe 257. 3. κοινὸς ciuilis, καὶ φιλάνθρωπος 315. vlt. ὑμᾶς μὲν ἕξε κοινοὶ καὶ φιλάνθρωποι 1018. 4. πολιτικὴ καὶ κοινὴ βοήθεια χρημάτων. ciuile et ad omnes porrectum auxilium pecuniarium 329. 5. λόγος δίκαιος καὶ κοινὸς [ciuilis] καὶ ὑπὲρ ἁπάντων 514. 14. τὲς κοινὲς παρελθὼν νόμες 977. 14. vbi leges, ciuibus omnibus communes, quatenus ciues ſunt, opponuntur iis legibus, quae propriae ſcriptae ſunt certo cuidam ciuium generi. τῶν ἱερῶν καὶ κοινῶν μετέχειν. ſubaudi δικαίων. participare diuina et ciuilia veſtra iura vobiscum, quae ciuibus omnibus ſunt communia 1300. 4. μὴ πάντα τὸν δῆμον, μήτε κοινὸν τὸ πρᾶγμα καταςήσαντα re non ad omnes relata, vt libera poſſent conſilia et arbitria de ea ab omnibus agitari 1337. 13. τὸ γὰρ ὀρθῶς ὅ, τι πρακτέον ἐςὶ, νέον ὄντα δοικμάσαι, καὶ ψυχῆς ἀγαθῆς καὶ γνώμης φρονίμε κοινὸν σημεῖον ἐςὶ. commune indicium eſt, perinde huius, atque illius 1408. 9.

κοινᾶσθαι πρᾶγμα. inter ſe communicare 890. 13. κοινωνεῖν] μήτε τῶν ἐν Αμφικτύοσι κοινωνεῖν ἐθελῆσαι 381. 27. ὐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ἵτω κοινωνήσεσιν, ἀλλὰ νῦ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ πρεσείας πολλῆς 780. 21. μεθ' ἁπάντων τῶν ἀποβαινόντων ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ, κοινωνήσεσιν 1437. 14. ἦσαν γὰρ ἂν, ἦσάν μοι

μοι φίλοι τῶν αὐτῶν [scil. βελευμάτων, vel κλοπῶν αὐτοῖς] κεκοινωνηκότι 410. 10. ἐνδεκάζοντας τούτοις καὶ τῶν αὐτῶν ἱερῶν [id est πονηρευμάτων κρυφίων καὶ ἀποῤῥήτων] κοινωνοῦντας 1335. 7. vbi prouerbialis est dictio. μετάλλα 977. 21. κεκοινωνήκασι τῷ μνήματος τούτῳ 1078. 2. ὅλως ἐδὲν ἔστε σεμνὸν, ἔστε σπουδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νέμα κεκοινώνηκεν 808. 16. δικαίως δεῖ τῆς πολιτείας ἀλλήλοις κοινωνεῖν 142. vlt. κοινωνεῖν τούτῳ μηδένα μηδενὸς, μήτε πυρὸς, μήτε λύχνου, μήτε βρωτοῦ, μήτε ποτοῦ 789. 2. κοινωνεῖ ἐδενὶ φιλανθρωπίας, ἐχ ὁμιλίας ἐδεμιᾶς 786. 2. κεκοινωνηκότες τοιαύτης φιλαπεχθημοσύνης. communem inter se habentes 1268. 15. cum datiuo. ἀλλὰ τὶ ταῦτα κοινωνεῖ τῷ γένει. quid hoc facit ad inquisitionem in alicuius genus 1309. 15. τὸν περὶ τῶν μελλόντων πραγμάτων γνώμην ἀποφαινόμενον κοινωνεῖν δεῖ τοῖς ἀπ' αὐτῶν γενομένοις. participare, siue laudem, siue reprehensionem ex euentis exsistentem 1436. 11. κοινωνεῖν ἡγοῦμαι καὶ τοῦτο τοῖς πεπολιτευμένοις pertinere etiam hoc ad res a me in rep. gestas 244. 20.

κοινωνίαν βοηθείας καὶ φιλίας ποιεῖσθαι 118. 14. ἆρά γε μικρὰν ἡγεῖσθε βλάβην τὸ τὸν ἅπαντα βίον ἐν κοινωνίᾳ τῆς τύχης δέχεσθαι καὶ τῶν ἔργων εἶναι 999. 26.

κοινωνικὸς 182. 16. v. Harpocr.

κοινωνὸς ἔχητε καὶ τῶν κινδύνων καὶ τῶν ἀναλωμάτων 129. 12. ὡς ἄρα ἐγὼ πάντων, ὧν κατηγορῶ, κοινωνὸς γέγονα 404. 12. ὃς ἐν ἅπασι τοῖς ἱεροῖς ἐπὶ ταῖς θυσίαις σπονδῶν καὶ κρατήρων κοινωνὸς πεποίησθε 431. 19. κοινωνὸς consors, socius negotiationis, *ein Handlungsgesellschafter*, *Compagnon* 909. 15. 915. 27.

κοινῶς ἐθέλειν ἀκούειν animo aequo, et ambabus partibus pariter patulo 1436. 24.

κοιταῖος ἐν τῇ χώρᾳ γίγνεσθαι ruri manere per noctem, ab vrbe abesse 238. 6.

κοκκύζειν de cantu gallorum gallinaceorum e Demosthene citat Iulius Pollux V. 89.

κολάζειν et τιμωρεῖσθαι copulantur 112. 22. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 363. 25.

κολακεία] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγέμενοι 1099. 9. τούτους τῆς ἄγαν κολακείας ἐπισχήσετε 1128. 16. τεθνᾶναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακεία [id est πρὸς κολακείαν, aut ἐκκολακείας] ποιῆσαί τι Φιλίππῳ [scil. πρὸς χάριν, vel προσφιλὲς] 127. pen.

κόλαξ] οἱ δὲ τοὺς κόλακας, καὶ τοὺς διαβάλλοντας αὐτούς, μᾶλλον ἢ τὰς μάχας δεδίασι 155. 7. ὃς εὐτυχέντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν ἀτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης 1121. 5. ὑμᾶς ἀξιοῖ τοὺς αὐτοῦ κόλακας καὶ ὑμετέρους ἡγεῖσθαι φίλους 1448. 24.

κόλπος] γαῖα δὲ πατρὶς ἔχει κόλποις τῶν πλεῖστα καμόντων σώματα 322. 14. ἐνθεμένης εἰς τὸν κόλπον 1156. 26. περὶ τὸν ἀργολικὸν κόλπον 1237. 9.

κομιδὴ recuperatio amissi. τῆς εὐβελίας ὑπόμνημα τὴν Σαλαμῖνος κομιδὴν 1416. 7. dependio debiti aeris a parte debitoris, vel recuperatio eius a parte creditoris. ἐκ ἑνὶ τὴν κομιδὴν γενέσθαι τούτων τῶν χρημάτων 987. 13. aduerbialiter, plane, profecto, prorsus. ἁπλῶς καὶ κομιδῇ τετυφωμένους 665. 13.

κομίζειν afferre. ὑπὲρ τοῦ τακεῖ χρήματα ὀφειλόμενα, ὡς ἔφη, κομίσαι δεῦρο, λειτουργῶν 58. vlt. adducere in medium, coram sistere, exhibere. ὅταν τις τὸ σῶμα παραδιδῷ κομίσας de seruo, vel ancilla, cuius corpus herus ad torturam praebet 1142. pen. ἵνα κομίσῃ τὴν ἄνθρωπον καὶ παραδῷ μοι 1143. 10. 1144. 6. In passiuo. vehi, naui. ὥσπερ ἐν πλοίῳ τῶν μὲν ἰσίῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465. 6. In medio, recuperare, aufferre, lucrari. τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν κομιεῖσθε 42. 13. θάνατον τὴν ζημίαν

ψηφι-

ψηφισαμένων, ἂν τις εἴπῃ κομίζεσθαι Salamina oportere ab hostibus recuperari 4:0. 24. πόθεν οἱ μὲν [morte mulctati] τὰς ψυχὰς, οἱ δὲ [earcere, exsilio, ignominia affecti] τὸ μὴ δεινὰ πεπονθέναι κομιζόντων; 792. 15. ἐπὶ τὴν τράπεζαν ἀκολουθοῦντα κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. vt me comitatus ad mensam numularii, ibi a me acciperet summam aeris, qua mulctatus essem 1154 27. τῇ ὑστεραίᾳ ἐκομίσατο τὸ ἀργύριον τῆς δίκης. aes, quod ipsi sententia iudicum addictum esset, vt a me ipsi dependendum 1162. 17. οὐκ ἀνενηνόχασι in iudicem non retulerunt, κεκομισμένοι ταύτην cum tamen eam ab illo recuperarint, penes quem oppignerata haeserat 1031. 9. ἐν ᾗ [epistola] ὑπέσχετο τὴν χερρόνησον κομιεῖσθαι τῇ πόλει wieder dazu verhelfen 670. 26. 671. vlt.

κόνδυλος] ὅταν κονδύλοις 537. vlt.

κονίαμα] καὶ κρήνας, καὶ κονιάματα 175. 4.

κονιᾶν] ἐπάλξεις, ἃς κονιῶμεν 36. 16. ἃ οἰκοδομεῖτε, καὶ κονιᾶτε 689. 24.

κονιορτὸς appellatio probrosa Euctemonis 547. vlt.

κοπρὼν, κοπρῶνος, oletum, sterquilinium, latrina, an κοπρώνης, νε, redemtor stercorum in semitis abiectorum. ἀδὲ τῶν κοπρώνων ἐπισάτας ἐλέσθαι 785. 13.

κόπτειν] κοπτόμενοι ταῖς στρατείαις. molestissimis et inexplicabilibus militiarum laboribus fracti, macerati 22. 22. κόπτειν τὴν θύραν. pultare 1156. 18. μήθ' ὑμῖν ἐνοχλῶ, μήτ' ἐμαυτὸν κόπτω. fatigem. 1439. 18. 1446. 15.

κορδακισμὸς] κορδακισμὸς ὃ δυνάμενος φέρειν 23. 13.

κορεῖν euerrere. τὸ παιδαγωγεῖον κορῶν 313. 12.

κόρη virgo, puella nondum nupta. τῆς ἀδελφῆς ἔτι παιδὸς ἔσης κόρης. quorum alterum prius indicat, eam tum adhuc impuberem fuisse, nondum nubilem, alterum posterius, nondum nuptam, neque virum passam 540. 4.

κόρος] τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα τὸ ἄχρι κόρε 400. 2. ἐ γαρ ἐπίσανται κατέχειν κόρον. continere petulantiam et superbiam ex affluentia copiarum natam 422. 4. κόρον παύειν 423. 1.

κόρη] ὅταν ἐπὶ κόρης 537. vlt. Ταυρέαν ἐπάταξεν ἐπὶ κόρης 562. 9.

κορυφαῖος] ἡγεμὼν τῆς Φυλῆς 533. 24. pluresne ergo erant ἡγεμόνες, quorum princeps κορυφαῖος appellaretur, an voc. κορυφαῖος scholium est vocabuli ἡγεμὼν?

κοσμεῖν] τὸν τὴν ἐκείνων ἀρετὴν κοσμήσοντα 321. 14. εὐφροσύνας κοσμεῖν ἑαυτὸς ἐν ἡσυχίᾳ 422. 5. κ. τὰ ἱερὰ ἀπὸ τῶν βαρβάρων 597. 10. κ. καὶ περιτίλλειν 958. vlt. ἐτάχθην κοσμῆσαι τὸν τάφον 1393. 1.

κοσμιότης modestia, lenitas orationis. ἐν ἀποῤῥήτῳ δὲ καὶ διὰ κοσμιότητος 1372. 13.

κόσμος] οἰκοδομήματα μὲν γε καὶ κόσμον τῆς πόλεως, καὶ ἱερῶν καὶ λιμένων, καὶ τῶν ἀκελεύθων τούτοις 174. 20. τὸν ὅλον κόσμον [orbem rerum creatarum] καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλεμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διεικεῖν φαίνεται 808. 18. κόσμῳ [κατεσκευάσα τὴν ναῦν] ὡς οἷόν τε κάλλιστα καὶ διαπρεπέστατα 1208. 19. κόσμον χρυσόπαστον ἔχειν 1217. 20. ὥσπερ εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστῶτος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι 1396. 15. καὶ γὰρ ταῦτ' ἐκείνοις ἂν εἴη μάλιστα ἐν κόσμῳ καὶ τιμῇ cos ornet 1400. 13. μετὰ κόσμου [id elt κοσμιότητος] καὶ σιγῆς ἀκούειν 1421. 9. ὁ τῆς πόλεως καὶ τῶν νόμων κόσμος συνταράττεται καὶ διαφθείρεται κατὰ τοῦτον 775. 18.

κουρεῖον tonstrina. ἀδὲ πρόσεφοίτα πρὸς τούτων τινῶν ἐν τῇ πόλει κουρείων 786. 6.

κυφίζειν λόγῳ τὰς παρούσας συμφοράς 1400. 7.

κράζειν] βοῶν ὁ βάσκανος ἔτος καὶ κεκραγὼς 271. 11. 294 pen. 784. 19.

κρατῶν]

κρατεῖν] τῆς ὑμετέρας ῥαθυμίας καὶ ἀμελείας κεκράτηκε Φίλιππος, τῆς δὲ πόλεως ἐ κεκράτηκε 112. 3. κρατεῖν τὸν ἀγῶνα in certamine vincere 520. vlt. καὶ ἐ πάντα γε ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας ἦν κεκρατημένος 1010. 17. ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν. aut si vel vnus intercedat, potior eius esto sententia 1069. 4. τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ, κρίνεται 1394. 23. τὰς ἀρχὰς ἁπάσας, ἅμα τῷ τὸν ὑπηρέτην εἰπεῖν μετάστητε ἔξω, τῶν νόμων κρατεῖν. gaudere plena potestate iussa legum exsequendi, vim legum exercendi 776. 24. κρατεῖν τὰς ἄῤῥενας καὶ τὰς ἐκ τῶν ἀῤῥένων. potiores iure mares esse foeminis 1067. 7.

κρατὴρ] κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνὸς 431. 19. κρατήρων ἐγρέσθαι τὸν ἀνδροφόνον 505. 15. κρατῆρας ἐπάμεν κατ' ἀγυιὰς 531. 10. κρατῆρα κεράσαι 531. 25. κρατῆρας ἐπάμεν καὶ χορεὺς 1072. 21.

κρατηρίζειν sacris arcanis initiare, vel imbuere, cratere aquae pleno, quae super initiandorum capita effundebatur 313. 16.

κράτος πολέμου καὶ νίκην αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι 381. 12. κατὰ κράτος lueulenter et inuicte ἐξελεγχόμενος τὰ ψευδῆ μαρτυρῶν 913. 15.

κραυγάζειν 1258. 26.

κραυγὴν ἀκούσητε πρὸς τῷ δικαστηρίῳ 764. 21. μὴ καταπλαγῆτε ὑπὸ τῆς τότε κραυγῆς 1024. 2. κραυγὴν καὶ θόρυβον περὶ τὴν σκηνὴν ἐποίει 1258. 2. κραυγὴ καὶ βοὴ τῆς μητρὸς καὶ τῶν θεραπαινίδων ἦν 1259. 25.

κρέας] τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ὤχετο λαβὼν παρὰ τὸ παιδός, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες 1078. 23.

κρήνη] κρήνας καὶ λήρους 36. 17. 175. 5. αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα πέφυκεν ἐπιλείπειν 186. 16.

κριθαί] τὰς κριθὰς ἐξεφόρησε 1039. 12. τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτωκαιδεκαδράχμους 1045. 3. κριθῶν βρεχθῆναι καὶ ξηρανομένους ἰδεῖν μηδὲ τρεῖς μεδίμνους

1278. 22. De κριθίνῳ Demosthene v. Schol. ad Hermog. π. ἰδεῶν p. 415.

κρίνειν cernere, secernere, discernere, disceptare, dirimere, rem quamcunque dubiam, vt litem, aut exitum belli. ἀπ' αὐτῶν τῶν ἔργων κρίναντας 25. vlt. εἰ ἐκρινόμην μὲν ἐγὼ, κατηγόρει δ' Αἰσχίνης, Φίλιππος δ' ἦν ὁ κρίνων citat Schol. Herm. p. 67. 33. locus est p. 407. 20. χωρὶς κρίνειν [id est χωρίζειν] τὰς τ' εὖ καὶ σαφῶς, καὶ τὰς τὰ δίκαια λέγοντας 1341. 16. τύχην τὴν ἔτω κρίνασαν τὰ πράγματα 327. 22. ἀγνώμονος τύχης, ἐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβάλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα 1468. 15. πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκόργον ἐκρίνετο. multae praetensionum, seu controuersiarum a solo verbo, vel a sola auctoritate Lycurgi disceptabantur, vt, prout ille quodque, seu affirmaret, seu negaret, seu probaret, seu improbaret, id ita ratum et certum haberetur 1475. vlt. interpretari, vt onirocrita somnia. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν ἕκαστα τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται 12. 17. cuiusmodi est extremum quodque euentum, eiusmodi fuisse etiam superiora omnia instituta iudicantur. E fine solemus anteriora interpretari. *Ende gut, alles gut.* τὸ κρατεῖν ἐν τοῖς ζῶσιν, οἷς ἂν ὁ θεὸς παραδῷ, κρίνεται 1394. 23. τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς περὶ θανάτου κρίνεται 53. 26. *muss über sich Halsgerichte halten lassen. muss über sich erkennen lassen, ob er den Hals verwirkt habe.* κακόργου μὲν, κριθέντα ἀποθανεῖν *nach Urthel und Recht*, στρατηγὸν δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις 54. 1. κρίνεσθαι ταῦτα spectari, μὴ τῇ τὰ προσυχόντος ὀργῇ, μηδὲ βελήσει 1263. 4. ἐν οἷς ἅμα κρίνων, κριθήσεσθαι προσῆκεν παρὰ πᾶσι 1417. 8. κρίνετε οὖν ἂν βέλησθε, ὀργισθέντες. ἐγὼ δὲ βέλομαι τοὺς ἐχθροὺς ὑμᾶς ὀφθῆναι πρότερον ἀμυνομένους, ἢ τοὺς πολίτας κρίνοντας 1432. 18. in ius vocantes, cognitioni forensi subiicientes, vel etiam con-

condemnantes. ὥσπερ εἰ νόμισμα ἐκρίνετε ὁποῖόν τί ποτ' ἐστί, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε 1442. 6. κρίνετε τὰς ἀγῶνας πρὸς τὰς ἀποδείξεις 1467. 14. Saepe accusare, in ius vocare, diem dicere, reum facere significat. κατηγορεῖ μὲν ἐμοῦ, κρίνει δὲ τοῦτον 230. 7. 581. 13. μήτε κριθέντα sine formali processu iuris, vt causa eius neque ab accusatore ad iudices deferretur, neque a reo defenderetur, neque a iudicibus decerneretur 610. 13. · ὑπισχνούμενον κρινεῖν, εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δή 781. 1. ἑπτὰ γραφὰς κέκρικάς με. ibid. 6. ἐκ παντὸς τρόπου τὸν κρινοῦντά τινας καὶ συκοφαντήσοντα ζητεῖν. ibid. pen. τούτῳ μὲν ἓν τοὺς ἐμοὺς μάρτυρας ἔξεστι κρίνειν 920. vlt. περὶ ὧν δ' ἂν μηδεὶς αὐτὸν ζῶντα κατατιάσηται, πῶς ἀ δεινόν, εἰ τοὺς παῖδας ὁ βουλόμενος κρινεῖ 1306. vlt. Denique etiam condemnare significat. τοὺς ἐν τοῖς δικαστηρίοις κεκριμένους ἀφιέντες. quae est atrox iniuria atque contumelia legum et iudicum auctoritati oblata 215. 4. εἰ τοὺς ἄλλους ῥᾳδίως κρίνων, ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τοῦτο ποιήσεις 581. 13. εἰ διὰ τὴν αὐτὴν πρόφασιν τοὺς μὲν θανάτῳ κρίναντες, τοὺς δὲ σεφανώσαντες φανείητε 1230. pen. ὅτως ἐπαύσαντο οἱ Ἀρεοπαγῖται κρίνοντες τὸν Θεογένην καὶ ὀργιζόμενοι αὐτῷ 1373. 13.

κρίσις] ἐν τοῖς πεπολιτευμένοις ἐμοὶ τούτων τὴν κρίσιν εἶναι νομίζω. e rebus a me in rep. gestis spectandum et arbitrandum iudico, rectene ista et conuenienter facta et ex vero scripta sint 244. 14. τὴν δόξαν τοῦ πολέμου τοῦ δοκεῖν δι' αὐτὸν κρίσιν εἰληφέναι 62. 23. ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἥδε κρίσις. hoc fatum, vel effatum 322. 15.

κριτὴς τῶν πεπραγμένων 17. 16. προδιαφθείρας τοὺς κριτὰς τῷ ἀγῶνι τῶν ἀνδρῶν 520. 26.

κρόνια] κρονίων ὄντων 708. 13.

κρόταφος] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐν τοῖς κροτάφοις, ἀλλ' οὐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε 88. 1.

κροτεῖν plaudere, assentium plausu significare 586. 20. pultare pro κρούειν μετὰ κρότου. κροτεῖν αὐτὸν τοῖς ἀγκῶσιν ἠξίουν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευράς 1259. 21.

κρότος] τοσοῦτον κρότον καὶ θόρυβον καὶ ἔπαινον γενέσθαι παρὰ πάντων 402. 8. 519. 9.

κρύβδην] ἑτέραν δὲ τὴν κρύβδην ψῆφον τῇ φανερᾷ θορύβου 142. 26. οὐδὲ γὰρ εἰ κρύβδην ἐστὶν ἡ ψῆφος, λήσει τὸν θεὸν 415. 25. μὴ ἔλαττον ἑξακισχιλίων, εἰς ἃν δόξῃ κρύβδην ψηφιζομένοις 715. 4. 1375. 16.

κρύπτειν] λάθρα καὶ ἰδίᾳ, κρυψάμενοι τοῦτο, ἐπράττομεν ταῦτα 1033. 9.

κτᾶσθαι] πολλοῖς τὸ φυλάξαι τἀγαθὰ δοκεῖ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον 16. 3. δύναμιν βεβαίαν 20. vlt. πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι 25. 23. εἰρήνην τούτοις, ἃ μηδ' ἤλπισαν πώποτε, κτησαμένην 429. 18. οἱ πλεῖστοι τῶν ἀνθρώπων κτῶνται μὲν τἀγαθὰ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, καὶ τῷ μηδενὸς καταφρονεῖν 472. 2.

κτέανα] ἔθ' ἱερῶν κτεάνων, ὅτε τι δημοσίων φειδόμενοι κλέπτουσιν 422. 8.

κτῆμα differt ab ἔγκτημα 87. 8. κτήματα fundos ἔχων ἐν Βοιωτίᾳ 239. 27. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελών, τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρά 617. 8. κτήματα περιεῖναι αὐτῷ ἀθάνατα, τὰ μὲν τῶν ἔργων ἡ μνήμη 617. 16. παρευρισκόντων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα nobis in hereditatem immigrantibus, aut immigrare conantibus 1090. 8. κτῆμα peculium, officina, res quaeque possidentis propria, vbi negotiatio cuiusque suo periculo exercetur, nemine alio interveniente, opponitur τραπέζῃ, vel ἐργασίᾳ, tabernae numulariae, vbi pecuniae alienae foenore exercentur, parte lucri alia ad dominum, alia ad numularium redeunte 947. 26.

κτῆσις]

κτῆσις] παρόμοιόν ἐστιν ὥσπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως 12. 9. tres modi legitime aliquid acquirendi et possidendi. πῶς ἄν τις γένοιτο βεβαιοτέρα κτῆσις τῆς — 165. 7. κτῆσις ἀγαθὴ 328. 13. εὐτυχίας, ἡ δόξης 328. pen. πρὸς κτῆσιν χρημάτων ὁ δῆμος ἐδεπώποτε ἐσπούδασε, πρὸς δὲ δόξης ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν ἄλλο 617. 9. δυεῖν ὄντοιν ἀγαθοῖν, τῇ εὐτυχεῖν — καὶ τῷ καλῶς βουλεύεσθαι, οὐκ ἄμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2. τὰς κτήσεις τῶν χρημάτων καὶ τὰς τῶν κατὰ βίον ἡδονῶν ἀπολαύσεις παρὰ τοῖς χρηστοῖς ἀνθρώποις ὑπερεωραμένας 1389. 14.

κτήσιος Ζεὺς 531. 28.

κυαμεύεσθαι per sortem creari, de magistratu 747. 3.

κύαμος] κυάμους ἐφθοὺς βοῶσα κατὰ πᾶν τὸ θέρος ἐπλανᾶτο. per vicos vrbis vagabatur, proclamans fabas venales. Locus hic olim legebatur in libris Demosthenicis p. 270. 27. post πόθεν γὰρ ἄλλοθεν, vt suspicor, vna cum aliis quibusdam, quae Critici quidam, vt nimis putida et plebeia suppresserunt atque cancellarunt, teste Hermogene p. 317.

κυβερνᾶν] ἀλλ' ὅτ' ἐκυβέρνων τὴν ναῦν 293. 6. 929. 13.

κυβερνήτης] ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀποσφαλῇ, κοινὴν τὴν ἀτυχίαν τοῖς συμπλέουσι κατεσκεύασε 801. 14.

κύειν] τῶν γυναικῶν, ὅσαι μένουσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν 1076. 16.

κυζικηνός, scil. στατήρ. numus aureus 570. 15. quantum valeat ad monetam atticam 914. 11.

κύκλος] οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τῇ Πειραιῶς, οὐδὲ τῇ ἄστεος 325. vlt. κύκλῳ ἐπορεύοντο sursum deorsum, hac illac, nulla certa itineris via atque ratione, neque proposita, neque obseruata 389. 27. κύκλῳ τὴν ἀγορὰν μετ' Αἰσχίνου περιέρχεται 411. 15. κύκλῳ φεύγων τοὺς νόμους ab alia lege ad aliam in orbem confugiens, vbi ab omnibus per vices exclusus fuerit reiectus 731. vlt. ἔξωθεν δὲ κύκλῳ περίεισιν 780. vlt.

κυμβίον

κυμβίον 558. 17. 565. vlt. κ. ἐξ ἧς ἔπιε 1156. 25. 1157. 15.

κυνέα, Mützc. οἱ τὰς κυνᾶς τὰς βοιωτίας ἔχοντες 1377. 10.

κυνόσαργες] καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [συνετέλουν] εἰς κυνόσαργες 691. 19. vnde colligitur, eum morem aetate Demoſthenis deſiiſſe 736. 6.

κύπριος gentile, non de inſula Cypro, ſed de attico quodam demo, ſeu municipio ductum 249. 13.

κύπτειν εἰς γῆν 332. 12.

κύριος penes quem eſt poteſtas, arbitrium, auctoritas, fides rei, cuius eſt addicere, dedicere, tribuere, denegare, abſoluere, condemnare, imperare, vetare, denique penes quem ſumma rerum eſt. κύριος αὐτὸς ἁπάντων τῶν ἀγαθῶν 36. 27. κύριοι τῶν ἀγαθῶν οἱ πολιτευόμενοι καὶ διὰ τούτων ἅπαντα πράττεται 37. 1. 175. 16. αἱ τῶν παρακλήτων δεήσεις καὶ σπουδαὶ — ἂς ἵνα κωλύητε — ἔχ ἵνα κυρίας τοῖς ἀδικοῦσι ποιῆτε. ratas faciatis, effectui detis 341. 12. τὰς συμφορὰς, αἷς δ' ὑμᾶς ἐχρήσαντο οἱ ἄνδρες ἔτοι πάντα τὸν χρόνον κυρίας αὐτοῖς γεγενημένας. certas, veras, vere factas, perpetuo manentes, quae rurſus infectae fieri nequeant 476. 25. (πῶς εἶεν τε τὰ αὐτὰ κύρια καὶ μὴ κύρια εἶναι. citat Schol. Hermog. p. 106. 16.) τὰς νόμους κυρίους ποιεῖ τὸ δεδρακότος locum facit iuri ciuili, vt praecepta eius in corpore delinquentis plena cum libertate exerceri, et exſecutioni dari poſſint 630. 19. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι. poteſtate armato, conſenſu Graeciae collata, pro arbitratu ſuo contributionum modos imperandi 689. vlt. νόμος εἰ κύριος γενήσεται. ſi ſanciatur, rata habeatur, conſenſu vſuque probetur 700. 8. ἀπαλλαγὴ κυρία 944. 11. ὃ τηνικαῦτ' ἐλεεῖν, ὅταν ὀδὲν ἧσαι πλέον τοῦτο, ἀλλὰ νῦν, ὅτε κύριοι καθέσατε σῶσαι. cum penes vos eſt eum ſaluum ſeruare 962. 19. κύριον ἐπιγραψάμενος

μενος τὸν ἀδελφὸν 1054. 17. pro legitimo herede scribi curans. τὰ δὲ κυρίως εἶναι τῶν χρημάτων his certum et ratum ius bonorum hereditati relictorum petendorum et vsucapiendorum competere 1067. 3. 11. ἀκέτι τῆς οὐσίας, ἐφ' ᾗ ἐγκαταλέλοιπε τὸν υἱόν, κύριος ὢν 1090. 22. ἐὰν μὲν ἐπίκληρός τις ᾖ, τὸν κύριον ἔχειν, ei virginem illam ius esse domum ducendi, cui ex iure ciuili eam in matrimonium petere atque aufferre liceat. ἐὰν δὲ μὴ ᾖ, ὅτῳ ἂν ἐπιτρέψῃ, cui illa virgo se sponte sua permiserit, κύριον εἶναι illi ius esse eam domum ducendi atque pro matresam. legitima habendi 1034. 20. φάσκων ἀεί μοι μαρτυρήσειν εἰς τὴν κυρίαν ἀπόφασιν 1190. 3. ea die, qua sententia peremtoria a iudice foret pronuncianda. σίτου δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ ei, cuius in potestate ad elocandum, et cuius in tutela esset mulier 1362. pen. ὅτε τῆς τύχης κύριος ἦν, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων 297. 7. κυρίαν ποιησάμενος [scil. τὴν τῆς ἐξούλης δίκην] impetrato, vt actio de vi in Boeotum instituta, a magistratu pro legitima et rata declararetur 998. vlt. ἐπεὶ ἦκεν ἡ κυρία τῷ νόμῳ, id est ἡ ἐκ τοῦ νόμου τεταγμένη 544. 19. τὰ κύρια [scil. μέρη τῆς πολιτείας] ἅττα ποτ' ἐστὶν ἐν ἑκάστῃ τῶν πόλεων, ἃς ἔδει τούτους κολάζειν — 424. 11. μὴ κυριωτέραν τὴν τούτων ἔχθραν τῆς παρ' ὑμῶν χάριτός μοι γενέσθαι 1474. 5.

κυρίως δόντος τοῦ πατρὸς, *rechtskräftig, rechtsbeständig.* quod pater tuus illam ei vxorem dedisset, idque ideo, quod ei confessum et haud controuersum ius dandi esset 954. 20. κυρίως filius, appellatus is, qui legitime fuerit adoptatus 1095. 8. λαβεῖν δὲ ἢ κτήσασθαι τῇ πόλει κυρίως ἀγαθὸν ἐδίδουν ἂν βέλοιντο 1459. 25. proprium et perpetuum, quod totum sit reip. et vnde nihil ad ipsos priuatim redeat.

κύων τῷ δήμῳ 782. 7. τὰς γευομένας κύνας τῶν πρεσβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 782. 15. κύνα ἀγεννῆ καὶ φαῦλον ἐδεῖς ἐπὶ πρόβατα ἐπιστήσειε φυλάττειν 807. 3. μείναντες τὴν ἐπὶ κυνὶ [sci. δύντι] ἡμέρας δέκα ἐν Ἑλησπόντῳ. post occasum Caniculae 927. 3.

κώδων] ταῦτα ἔτος μονονὲ κώδωνας ἐξαψάμενος διαπράττεται 797. 12.

κωλύειν] ἢ τὸν κωλύοντα κρατεῖν 1069. 4. κωλύει ἐδὲν, ἔφη 1154. 18. ἐδὲν ἂν αὐτὲς ἐκώλυε τεθνᾶναι 1230. 22. ἐ γὰρ ἂν τά γ' ἤδη γεγενημένα κωλύσαι δυνηθείημεν ἄν 1432. 27. κωλύειν, μὴ ἐπιτρέπειν 175. 25. κωλύειν τὲς ἀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην. interdicere, ne exportare auderent 1040. pen.

κωλυτὴς] εἰ δ' ἔδει τέτων κωλυτὴν φανῆναι 248. pen.

κωμάζειν 321. 16. κ. ἐν ταῖς πομπαῖς ἄνευ τοῦ προσωπείου 433. 22. ἐκώμαζε [Neaera] μετ' αὐτῷ 1356. 1.

κώμη] διῳκισμένες κατὰ κώμας 366. 27.

κῶμος pars quaedam et ritus Bacchanalium 517. pen. comissatio. ὡς ἄλλες πολλὲς ἐπὶ κῶμον, ἔχων αὐτὴν ἦλθεν 1356. 4.

κῶος εἶνος 933. 15.

κώπη] κώπας τις ὑφείλετο 170. 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἱστίων, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465. 6.

κωφότης] τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἀπαντᾶν 411. 25.

λαβὴ capulus, ansa. λαβὰς μαχαιρῶν 819. 25. ὅπως μήποτε τοῖς ἐπιβουλεύσι λαβὴν δώσετε 1420. 9.

λαγχάνειν adipisci aliquid per sortem, interdum quoque ex necessitate iuris ciuilis, secundum sententiam a iudicibus latam, vt honorem, seu magistratum, sacerdotium, hereditatem, ius in iudicibus sedendi; item

item operam dare, vt per sortem id, quod cupis et ambis, tibi addicatur, verbo in iure poscere, vt hereditatem, virginem cum hereditate, diem causae tuae cognoscendae. Construitur cum Nominatiuo, Genitiuo, Datiuo, Accusatiuo et Infinitiuo. Vsurpatur modo simpliciter et nude, modo cum substantiuis adiunctis. εἰ ἔλαχον ἱερεύς. si a sorte sacerdos nuncupatus fuissem, ὡς προεκρίθην, vt antea a municipalibus lectus fueram 1313. 24. κατιδόντες Θ. λαχόντα βασιλέα. regem sacrorum a sorte nuncupatum 1369. 16. ὁ μηδὲ λαχεῖν εὐχόμενος τῶν ἐξιόντων, ὅτ' ἐκληροῦ. cum in delectu militari nomen tuum periclitaretur, optabas, vt id in eorum numero, quibus in castra exeundum esset, nullum esset 558. 15. vbi subauditur εἰς. φόνῳ ἂν εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν. subaudi δίκην. egomet ipse memet caedis patratae reum agere 554. 4. ἐλάχομεν τῇ κλήρῳ πρὸς τὸν ἄρχοντα postulabamus in iure hereditatem exhibendo Archonti libello petitorio, quo titulos praetensionum nostrarum exposueramus 1089. 17. 1090. 24. λαχεῖν ἔδει τῆς ἐπικλήρου [scil. δίκην] 1136. 4. ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ ἕτεροί τινες ἔλαχον τῇ κλήρῳ τῇ Κόνωνος 1173. 3. πρὸς τὰς εἰληχότας ἡμῖν παρεγραψάμεθα 985. 1. τέτταρας εἰλήχασι δίκας ἡμῖν 985. 10. ἀρχὰς ἔλαχε καὶ ἦρξε δοκιμασθεὶς 1306. 14. ἡνίκα τὰς δίκας ἐλάχομεν τῶν πατρώων τοῖς ἐπιτρόποις 539. 23. ἐκ ἂν ποτε τὴν δίκην αὐτῷ ἐλάχομεν 907. 10. λαγχάνουσιν οἱ Πλαταιεῖς δίκην Λακεδαιμονίοις εἰς τοὺς Ἀμφικτύονας χιλίων ταλάντων 1378. 10. λάβε μοι τὸ ἔγκλημα, ὃ ἔλαχον αὐτῷ πέρυσι 912. 1. λαγχάνει βουλεύειν a sorte creatur senator 1346. 2. ὃ δ' ὢν ἂν ἀφῇ πάλιν λαγχάνων 972. 19. πρὸς τὸν βασιλέα μὴ λαγχάνειν causam ad forum Regis sacrorum non deferre 1160. 21. πείσαντα ὑμῶν τοὺς λαχόντας. [subaudi δικάζειν] 1136. 9. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν 1067. 5.

λαγῶ

λαγῶ [id est λαγωῷ] βίον ἔζης, δειλιὰς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314. 24.

λάκκος lacus, in quem mustum, seu vinum recens infundebatur, aut deriuabatur e torculari. τὸν λάκκον συντρίψας 845. 17.

λακωνίζειν 1267. 22. 1357. 11.

λαλεῖν] τῶν πάνυ τότε λαλούντων ἡδέως 578. 16. μέγα λαλεῖν 1124. 25.

λαμβάνειν verbum creberrimi et multiplicis vsus, cuius significationes, quae sunt numero plurimae, prout fortuito occurrent, ita alias ex aliis ponemus. nam in huiusmodi verbis vix locum habet ordinis diligentia. amplecti, suum facere, ad vsus suos conuertere. τοῦτ' ἂν ἀκούσαντες λάβοιτε 9. 7. adipisci, quoquo modo acquirere. ἂν ὅσα τις λάβῃ, καὶ σώσῃ 12. 10. λ. καιρὸν κατά τινος 16. 9. τὰς δίκας ius accipere, h. e. sententiae ab arbitris latae, vel legum praecepto parere 79. vlt. vincere, domare, subiugare, constringere. ὁ γὰρ οἷς ἂν ἐγὼ ληφθείην, ταῦτα πράττων καὶ κατασκευαζόμενος, ὅτες ἐμοὶ πολεμεῖ, κἂν μήπω βάλῃ, μηδὲ τοξεύῃ 115. 10. deuincire sibi mentes hominum deditas et veluti captas, aut fascino quodam obstrictas. ἐκ τούτων ᾤχετ' ἐκείνους λαβὼν εἰς τὸ μηδοτιῶν τῶν μετὰ ταῦτα προσοφᾶν 239. 17. τὸ λαβεῖν τὰ διδόμενα ὁμολογῶν ἔννομον εἶναι 267. 5. λαβὼν αἵρεσιν optione data, cum ipsius arbitrio permissum fuisset, optare vtrum vellet. αἱρεῖται τὸ ἀσπιδοφορεῖν 947. 20. ἐ γὰρ ἂν γέλως ἐλαβεν ὑμῶν ἐδένα incessisset, occupasset, εἰ παρὼν ἐτύγχανεν, ἡνίκα εἰλκόμην 1263. 9. ὡς δ' ἐπανῆκεν ὁ σῖτος, ἄλλην εὐθέως ἐλαβε γνώμην 889. 10. παρὰ τῶν πολιτῶν λόγῳ μετὰ τῶν νόμων τὰ δίκαια λαμβάνοντας 490. 13. καὶ νῦν ἐκγενήσεται, ἐὰν βάλωνται, παρ' ἐμὲ ἐν ὑμῖν λαβεῖν τὸ δίκαιον. ius suum a me repetere 1024. 23. ἦν τοίνυν ἕκαστος ἂν ὑμῶν δίκην ἀξιώσειε

ώσειε λαβεῖν, *Recht sich verschaffen*, ταύτην νομίζετε κἀμοὶ νῦν προσήκειν 1127. vlt. τῶν μὲν πολλῶν ἐπειδὰν ἁμάρτῃ τις, ζημίαν κατὰ τὴν ἀξίαν εἴληφε 155. 12. εἰ μετὰ τοῦ πράττειν ἃ προσήκει, καὶ τὸ λαμβάνειν [scil. τὸ θεωρικὸν ἀργύριον] κατασκευάσεσθε 166. 16. ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται 294. 22. τίνων προσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν 342. 15. ἐν ὅσῳ τὸν νόμον λαμβάνει, scil. ὁ γραμματεὺς. interea dum scriba legem a se recitandam in codice legum, aut in farragine schedarum ad hanc causam pertinentium a me ipsi tradita quaerit et inuenit 550. 2. λαμβ. cum δέχεσθαι coniunctum. οὐκ ἐδέξαντο, οὐδ' ἔλαβον ταῦτα οἱ θηβαίων πρέσβεις 384. 9. ταύτην τὴν ὀργὴν καὶ νῦν ἐπὶ τουτονὶ λάβετε 743. 22. τοὺς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ ληψομένους 1452. 26. ἀδικήματος οὐδενὸς λαβεῖν τιμωρίαν 319. 11. in potestate habere, tenere, praesertim reum, facinorosum, vt effugere nequeat. de iudice corpus delinquentis praesens coram suo tribunali habente, vt de eo pro arbitrio statuere possit. ἐπὶ ταῖς εὐθύναις ἕκαστον τούτων λαμβάνοντες 605. 21. τῶν ἀδικουμένων ὅταν ποθ' ὑπ' αὐτοῖς λάβωσι τὸν ἠδικηκότα, τότε τιμωρήσασθαι 754. 26. τὸν παρὰ τοὺς νόμους λέγειν, ἢ πράττειν τι βιαζόμενον λαβόντες ἀφήσετε 778. 7. deprehendere in flagitio, vel facinore. οὕτω φανερῶς αὐτὸς σαυτοῦ εἰλημμένος προδότης 320. 18. δόξετε φθονήσαντες, οὐχὶ πονηροὺς λαβόντες, ἀφῃρῆσθαι 499. 18. δίκην τὸν ἀεὶ ληφθέντα ἣν προσήκει, διδόναι 526. 7. κοινῇ νῦν, ἐπειδήπερ εἴληπται, πᾶσιν ὑπὲρ ἁπάντων ἐστὶ τιμωρητέος 561. 1. ἐπειδὴ τοὺς νόμους κακουργῶν εἴληπται 721. 20. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεονεκτήμασι πάλιν εἴληπται 798. 10. δεδώκατε τοῖς ἀδικοῦσιν, ἐὰν μὲν λάθωσιν, ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν 1232. 15. ἐφ' ᾗ μοιχὸν οὗτος ἐτόλμη-

σε λαβεῖν 1369. 12. λαμβάνει μειζὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ 1367. 2. interpretari, aestimare. πάρα τὴν ὀργὴν τὰ βελήματα λαβών. e seueritate vestra vestrorum animorum sententias et propensiones arbitrans, vel colligens 805. 21. ὃ μὲν ἂν ὑπεραινεῖ μάλιστα ἐρωτικὸν τῷ λόγῳ λάβοις. habeas, existimes 1401. 14. accipere, vel exigere largitionem, muneribus corrumpi. λαβὼν ὁτιδήποτε. placatus, sopitus mercedula nescio qua, quantumuis exigua 784. 20. παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζουσι 1233. 6. παρ' ὧν ἐδεῖς ἂν ἀξιώσαι λαβεῖν, τοῦτον παρὰ τούτων ἥδιστα λαμβάνειν, πωλοῦντα τὰς γραφὰς 1333. 18. ζῶντες ἀπὸ τοῦ συκοφαντεῖν, ἃ φασὶ λαμβάνειν ἀπὸ τῆς πόλεως. negant se quicquam fructus, aut emolumenti a rep. percipere 1341. 26. vbi etiam λαμβ. cum addito χρήματα legitur. In medio, occupare, apprehendere, corripere, potiri. πᾶσαν ἀνατρέψειε τὴν πόλιν, εἰ λάβοιτο ἐξουσίας 779. 27. δηλῶσαι ὡς εἶχεν εὐνοϊκῶς ὑμῖν, καιρὸν τοιοῦτον λαβόμενον 675. 9. λαμβάνεσθαι καιρῷ aduersa rerum quadam conditione, veluti procella opprimi. ὅτι καιρῷ τινι ληφθεὶς, καὶ ἐκ ἀδικήματι, τῇ — ὀργῇ περιπέπτωκα ἀδίκως 1470. 24.

λαμπρὸς] τοῦτο γάρ ἐστι τὸ λαμπρὸν. hoc est illud nobile argumentum, quo fidit, se effert et iactat 377. 26. 430. 27. λαμπρᾷ φωνῇ 403. 16. 405. 16. ὁμολογῶ Μειδίαν ἁπάντων τῶν ἐν τῇ πόλει λαμπρότατον [ἐν τῷ λειτουργεῖν] γεγενῆσθαι 564. 11. ἐν τίσιν ἂν σὺ νεανίαις, καὶ πηνίκα λαμπρὸς 329. 24. καὶ ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικά ἐστιν αὐτῶν 1267. 25. τὰς κινδύνους, ἐν οἷς ἐκεῖνοι ἦσαν λαμπροὶ 427. 16.

λαμπρότης magnificentia, liberalitas, in muneribus edendis. τίς ἔν ἐστιν ἡ λαμπρότης, καὶ τίνες αἱ λειτουργίαι 565. 22.

λαμπροφωνότατος 329. 25.

λαν-

λανθάνειν] ἂν δ' ἀναλώσας λάθῃ ſin autem ſenſim et ſine ſenſu diſperdiderit bona, ignorans, ea ſibi inter manus diffluere et contabeſcere 12. 11. ὃς γὰρ ἂν ὑμᾶς λάθῃ, τοῦτον ἀφίετε τοῖς θεοῖς κολάζειν 363. 25. ὥστε ἕκαστον, ὡσπερανεὶ παρεστηκότος αὐτοῦ, μηδ' ὧν ἂν ἐνθάδε πράξῃ, μηδὲν ἡγεῖσθαι λήσειν 411. 20. οἱ νέοι, ἄνπερ ὦσι μέτριοι, πάνθ' οὕτω ποιοῦσιν, ὥστε μάλιστα μὲν πειρᾶσθαι λανθάνειν, ἄν τε μὴ, φανεροί γ' εἶναι τοῦτο βουλόμενοι ποιεῖν 796. 23. μὴ λαθεῖν διαῤῥυὲν αὐτὸν τὸ ἀργύριον. ne quotidianis impendiis faciundis carperet pecuniam et ſic ea ſibi haud ſentienti inter manus diffluere 982. 10. μὴ λήσειν τοὺς θεοὺς ὅ, τι ἂν ἕκαστος ὑμῶν ψηφίσηται 1388. 14. λήσομεν ἔργον μισθοφόρων ποιοῦντες. muniis militum mercenariorum fungemur, quamuis ipſi neſciamus 661. 6.

λαρυγγίζειν 323. 1.

λάχανον] ὥστε μηδὲ λάχανον γενέσθαι ἐν τῷ κήπῳ 1225. 13.

λέγειν] ὁ παρὼν καιρὸς μονονουχὶ λέγει φωνὴν ἀφιεὶς 9. 11. οἱ λέγοντες ὑμᾶς οὔτε πονηροὺς, οὔτε χρηστοὺς ποιήσουσιν, ἀλλ' ὑμεῖς τούτους, ὁποίους ἂν βούλησθε 176. 27. μὴ κακῶς λέγειν τὸν τεθνεῶτα 488. 21. οὐδὲν αὐτοῖς λέγει, nil cum illis expoſtulat, nil queritur 1239. 26. χωρὶς κρίνειν τούς τ' εὖ καὶ σαφῶς καὶ τοὺς τὰ δίκαια λέγοντας 1341. 16. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥαστώνην λέγειν ἃ πάσχουσι 1485. 21. ὡς ὁ νόμος λέγει. id eſt κελεύει 599. 14. ἀλλ' οὐ ταῦτα λέγουσιν οἱ νόμοι 610. 25. 778. 5. λέγω, pro id eſt, puta 1306. 1. λέγειν per ellipſin abeſt 349. 2. ante εἶτα deeſt λέγων οὕτως. καὶ τὴν εἰρήνην — id eſt καὶ ὅτι λέγει τὸ ψήφισμα, τὴν εἰρήνην 356. 7. οὐκ ἀνάσχησθε [ſcil. λέγοντας αὐτοῦ] ὡς οὐ δεῖ δίκην, ὧν εἶπεν, ὑποσχεῖν 398. 24. (ſic quoque Dionyſ. Ha-

x πρυτάνεων λεγόντων βουλῆς γνώμῃ? De Cor. 265.

licarn. L. VII. A. R. p. 1388. 10. edit. Lipſ. τέλος ἐπήνεγκεν, ὅτι — id eſt λέγων, ὅτι.)

λῃλατεῖν] τὴν ἱερὰν χώραν, ἐρχόμενοι μεθ' ὅπλων, λῃλατοῦσι 280. 8.

λεία] τὴν μυσῶν λείαν καλουμένην τὴν Ἑλλάδα ἔσαν ὀφθῆναι 248. 23.

λειαίνει τραχέα 423. 1.

λείπειν ἔρανον 776. 12. ἔλιπε τὴν μαρτυρίαν deſeruit, praeſtare recuſauit teſtimonium promiſſum 1190. 4. τὄνομα μὲν τῆς τιμωρίας ἔλιπεν ὑμῖν τοῖς ἀδικουμένοις, τὸ δ' ἔργον ἀφείλετο 728. 10. ἔλιπενὁ Φρ. τὸν ὅρκον καὶ ἐκ ὤμοσεν 1365. 21. μὴ λειφθῶ τῷ λόγῳ τῶν τότε γεγενημένων 1409. 16. λείπειν τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην τάξιν ἐν τῇ πολιτείᾳ 200. 14. 737. 25.

λειπομαρτύριον] τιθέντος δὲ μοι δραχμὴν τὸ λειπομαρτυρίου 1190. 5.

λειποταξία 568. 8.

λειποταξίου] λειποταξίου γραφὴ 547. 17. λειποταξίου προσεκλήθη [ſcil. κλήσει, vel δίκῃ, vel κατηγορίᾳ] 999. 12.

λειτουργεῖν τι τῶν καθηκόντων. ad ſalutem reip. aliquid agere 1428. 2. ἀξιῶ τοῖς λειτουργοῦσιν ἅπασι χάριν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν 992. 5. ὡς ἀξιοῦσθαι λειτουργεῖν 833. 25. quo e loco colligitur, quibus in facultatibus non eſſent niſi ſingula talenta binaue, eos immunes ab onere munium fuiſſe, qui autem plus in bonis haberent, iis neceſſitatem functionum incubuiſſe. λειτουργεῖν a Demoſthene vſurpari, vt vocabulum proprium, de ſcenicis, Libero Patri famulantibus, auctor eſt Iulius Pollux III. 143.

λειτουργίαι] εἰσὶ παρ' ἡμῖν αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι, καὶ αἱ πολιτικαί. quibus ſoli ciues obſtringerentur 462. 14. ἐκ ἂν δυναίμην δύο λειτουργίας λειτουργεῖν, ὅτε οἱ νόμοι ἐῶσιν 1209. 2.

λεκτι-

λεκτικὸς] τοῖς λεκτικοῖς τῶν λόγων. disputationibus illis, quae destinatae sunt, vt solummodo ore pronuntientur, non vt literis mandatae posteris tradantur 1401. 19. patet ex opposito τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις. vel sunt disputationes, scriptae quidem illae quoque, sed populariter, ea oratione, qua in sermonibus cum familiaribus et in vita communi vtimur. Conf. Xenophont. Mem. Socr. IV. 3. initio.

λέμβος] διαμαρτὼν τῦ λέμβυ, διὰ τὸ νύκτα εἶναι, ἀπεπνίγη 883. pen. εἰς τὸν λέμβον ἐμβαίνειν 884. 5. ἀπεσώθη ἐν τῷ λέμβῳ 910. 11.

λεπτὸς] τὰ λεπτὰ πλοῖα ὑπομενῦμεν 219. 14. λεπτὴν καὶ ἄδηλον ἔχει τῷ κινδυνεύοντι τὴν ἀσφάλειαν 1472. 13.

λεύκη populus alba. θιάσυς ἐστεφανωμένυς λεύκῃ καὶ μαράθρῳ 313. 24.

λευκὸν ζεῦγος ἐκ Σικυῶνος 565. 27.

λευκῶν] λελευκωμένον γραμματεῖον 1132. 8.

λεύκωμα album, tabula rasa. ἀναγράψας τὸν νόμον εἰς λεύκωμα 707. 12.

λεωκόριον 1258. 25. 1259. 6.

λεωντίδαι 1398. 4.

λήγειν] λήγων ἐνιαυτὸς 731. 10.

λήθη] τοσῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν 320. 5. μή τινα λήθην — ὑμῖν ἐμπεποιήκῃ 342. 10.

ληίζεσθαι 639. 27.

ληκύθιον 736. 7.

λῆμα fortitudo, fidentia animi, audentia. μαινάμενοι δ' ἀρετῆς καὶ λήματος. [subaudi ὑπὲρ, vel ὑπὸ.] 322. 10.

λῆμμα, quaestus, emolumentum, lucrum 26. 13. τῶν τοιῦτων λημμάτων ἀπαλλαγείητε 37. 24. οὐδὲν λῆμμα ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι προσηρτημένον 60. 4. τῦτο τὔνομα ἔχει ταῦτα τὰ λήμματα munuscula, largitiones, quibus corrumpitur is,

cui dantur 96. 11. οὐκ αἰσθάνονται πάντα μικροῦ λήμματος πωλοῦντες 157. 8. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα 325. 13. οὕτως ἐκφρων ἦν καὶ ὅλος πρὸς τῷ λήμματι 380. 14. παντὸς ἥττων λήμματος. qui nulli corruptelae largitionali resistit 450. 9. λῆμμα μηδὲν ἐστι λαβεῖν ἐμοὶ 523. 24. λῆμμα τοῦτο δι' ἐνδειαν, οὐ δι' ὕβριν λαμβάνων 573. 13. vbi significatur triobolum, quod inter iudices dicta sententia discessuros distribuebatur. τίνος ἂν ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκεῖ λήμματος 721. 12. πρὸς τῷ λῆμμά τι ἀπ' αὐτῶν μηδὲν γεγονέναι, καὶ αὐτὰ τὰ ὑποτεθέντα ἀπόλωλεν. non solum quaestum, vel vsuram inde nullam retuli, sed pignora adeo ipsa quoque perierunt 822. 12. τὸ λῆμμα τοῦθ' ἕκαστος ὁμολογῶν λαβεῖν 825. vlt. quo loco sensu honesto est vsurpatum, pro re summa aeris, quam quis acceptam fert. λῆμμα κέρδους 1105. 24. λῆμμα ἀργυρίου, *Geldpost, die man in Empfang genommen hat* 1201. 9. μετέχοντας τῶν λημμάτων 1335. 4. εἰδότες, ὅτι τούτοις ἀπὸ τῶν λημμάτων [de furtis, rapinis] τὸ μέρος δοτέον, ἐξ ἀνάγκης μείζω παρὰ τῶν ἄλλων αἱροῦνται ἁρπάζειν 1342. 12. τὰ δεινὰ ταῦτα μικροῦ λήμματος ἀποδόμενος. illas horribiles minas vili, sordido lucello vendens, h. e. sinens se placari, vt ab accusatione desistat 1332. 16. πολλοῖς ἀπὸ τῶν αὐτῶν λημμάτων γράφοντες πᾶν, ὅ, τι ἂν βούλωνται, *für einerley Preiss.* siue magni momenti res sit, siue leuis, cuius eos auctores fieri quis velit, ad omnia descendere parati, dummodo taxam persoluat, quae rogationum omnium penes ipsos est eadem 687. 25.

λημνὶς 793. 26.

ληναῖον] ἡ ἐπὶ ληναίῳ πομπὴ 517. 26.

ληξιαρχικὸν] πρὶν ἐν τῷ ληξ. γραμματείῳ τῶν Ὀτρυνέων ἐγγραφῆναι 1091. 9. τὸ ληξ. αὐτοῖς ἀπώλετο γραμματεῖον 1306. 21.

λῆξις]

λῆξις] μέχρι τῆς ἡμετέρας λήξεως. vsque ad eam diem, qua nos actionem in eos sortiti sumus, h. e. capessiuimus 1085. 13. ταύτην δὲ [scil. τὴν δίωξιν] ἀνάγκη τῇ τοῦ διώκοντος λήξει δηλοῦσθαι, accusatoris libello accusatorio declarari 1116. pen. ὅθ' ἡ λῆξις αὕτη τοῦ κλήρου ἐγένετο, cum haec hac de hereditate oriretur contentio 1096. 20. παρὰ τοὺς νόμους τὴν λῆξιν πεποίηται 903. 25. δίδωσι τὴν λῆξιν [libellum accusatorium] Mv. τῷ παρέδρῳ 1332. 14. ἐκ τῆς λήξεως καὶ τῶν γραμμάτων, ἐφ' οἷς ἔκαστος εἰσήχθη 727. 6.

ληρεῖν] νομίζω τὸν λέγοντα ληρεῖν 59. 23. ὃ δεῖ ληρεῖν, οὐδὲ γράφειν πόλεμον 146. 2. εἰ πολλά τινος ληροῦντος ἀκούσαιτε 1421. vlt. ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ 116. 6. εἰ δεῖ μὴ ληρεῖν, si dicendum id est, quod res est. *wenn man frey von der Brust weg reden, das Kind bey seinem rechten Nahmen nennen, und nicht ein Blatt vor den Mund nehmen soll* 325. 1.

λῆρος] κρήνας καὶ λήρους 36. 18. 175. 5.

λῃστεύειν ἀνάγκη τὸν πόλεμον. bellum gerere, non iustis proeliis aperto Marte committendis, sed latrociniis, et piraticis furtis 46. 14.

λῃστὴς] περὶ αὐτὸν εἶναι λῃστὰς καὶ κόλακας 23. 15. de iure locorum a piratis occupatorum, cuius sint, eiusne, qui prius ea tenuisset, ante piratas, an huius, qui latrones eiecisset 77. 15. sqq. ἐν μέσῃ τῇ ἑλλάδι αὐξανομένους λῃστὰς τῶν ἑλλήνων 140. 18.

λῃστρικὸν πλοῖον ἔχων 668. 26.

λῃστρὶς] λῃστρίδων νεῶν 1237. 10. λῃστρίδες τριήρεις προσέσχον εἰς Μαραθῶνα 1432. 8.

λίαν] αὐτὰ ἃ λίαν ὁμιλίαι τῶν πολιτειῶν πρὸς τυράννους 71. 9. id est ἃ σφόδρα καὶ θερμά.

λιθοκόπος τὸ πλησίον μνῆμα ἐξεργαζόμενος 1159. 9.

λίθος] ὃ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, ὅτε πλίνθοις 325. 22. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπε-

σὸν πατάξῃ 645. 16. λίθῳ, ἢ τῶν τοιούτων ἀμύνηται μηδενὶ 1262. 24.

λιθοτομία] ἀνιόντα ἐκ τοῦ Πειραιῶς ὀψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας 1252. 8.

λικνοφόρος 313. pen.

λιμὴν] λιμένας καρποῦσθαι. vectigalia eportubus percipere 15. 20. τῶν σκευῶν εἴ τι ὑφέλοιτο ἐκ τῶν γυμνασίων, ἢ ἐκ τῶν λιμένων 736. 9. πρὸς οὓς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας, καὶ προβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τούτους μὴ προσορμίζου 795. 14. noli te illas in latebras recipere, quas aliis occlusisti.

λίμναι locus Athenis 1370. 27. τῷ ἀρχαιοτάτῳ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἁγιωτάτῳ τῷ ἐν Λίμναις 1371. 4.

λιμὸς] λιμῷ περιεῖδον ἀπολλύμενον 833. 22.

λιπόνεως. desertor nauis 1226. 15.

litotes. οὐκ ἴσα τοῖς νῦν στρατηγοῖς εἰργασμένους 172. 17. subaudi ἀλλὰ πολλῷ μείζω.

λογάριον] λογάρια δύστηνα μελετήσας 421. 20.

λογίζεσθαι] τοὺς χρόνους ὑμῖν λογιοῦμαι 359. 4. ἃ δικαίως ἂν ὑμῖν ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπῆρξε, ταῦτ' ἀνθ' ὧν ἀπέδοντο οὗτοι, λογίζεσθαι 369. vlt. οὐκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέστατα λογίζεσθαι; ἀλλ' ἃ κατορθώσας διαπράξεται 658. 20. τιμὴν λογισάμενον αὐτῷ τῶν σκευῶν. *er habe ihm das Geschirre an baren Gelde angeschlagen, an statt des Geschirres sich den Werth dafür geben lassen* 1148. 20. ἐλογισάμην πρὸς ἐμαυτὸν 1169. 1. λογίζεσθαί τινι βλάβας 572. 1. ἐλογίσατο ἐκ τῶν στρατιωτικῶν χρημάτων δεδωκώς. id est, ὅτι δέδωκε 1187. 26. πρὸς τοὺς — οἰομένους ἐκεῖνα βούλομαι λογίσασθαι. ipsis ad animum reuocare 63. 12.

λογισμὸς] ἐπειδὰν εἰδῆτε μηδὲν ὑμῖν ἐκ τοῦ λογισμοῦ ἐνόν. nihil vos consiliis efficere posse 127. 24. μηδένα συμφέροντα παραλιπεῖν διὰ μηδεμίαν πρόφασιν 187. 20. λογισμὸς τῶν εὐθυνῶν καὶ τῶν ἐξετασόντων προσδεῖται 264. 16. οὐ γάρ ἐστιν οὗτος ὁ τῶν πραγμάτων λογισμὸς 304. 5. ἆρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται 304. 19. οὐδέ γε ἡττήθην

τήθην τοῖς λογισμοῖς ἐγὼ τῷ Φιλίππῳ 326. 1. Ἀλλ' ἔτι γὰρ τότε ἐκ λογισμοῦ τὰ δεινὰ ἐφυλάττεσθε καὶ προεωρᾶσθε 398. 5. καὶ ἀπ' ἀνθρωπίνου λογισμοῦ τοῦτ' ἂν ἴδοι τις 437. 15. τὸν λογισμὸν φθάσας ἐξαχθῆ πρᾶξαι 527. 17. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τὸν τὶ πρακτέον ἢ μὴ λογισμὸν ἀναιρεῖσιν 668. vlt. λογισμὸν λαβὼν cum secum subductis rationibus intellexisset 671. 21. λογισμὸς τοῦ συμφέροντος ἐφ' ἡσυχίας 1105. 27. λογισμὸν ἀνθρώπινον καὶ εἰκότα λογιζόμενος 1364. 19. δεῖν εὖ φρονεῖν δεῖ τὸν λογισμὸν [bonam mentem sanam rationem] ἀεὶ τῶν ἐπιθυμιῶν κρείττω πειρᾶσθαι ποιεῖν 1438. 11. τέχνεσθαι τῆς εἰρκτῆς χαλεπῶς τῷ λογισμῷ φέρων. ich konnte den Gedanken des Kerkers nicht vertragen 1476. 16. εἰς ὑποδοχὴν πραγμάτων, ὧν διαψεύσεται αὐτὸς ὁ λογισμός. quarum exspectatio eos fallat 1842. 26.

λογιστὴς δίκαιος τῶν πραγμάτων 11. vlt. παρὼν, ὅτε μὲ εἰσῆγον οἱ λογισταὶ 266. 9. recuperatores, qui rationes gestorum honorum a decedentibus repetebant, et exhibitas explorabant 266. 9. λογισταῖς ἅμα καὶ μάρτυσιν ὑμῖν χρώμενος 304. 6. 406. 26.

λογογράφος, qui mercede conductus reis orationes scribit coram iudicibus habendas 417. pen. ὁ σὺ λογογράφος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς 420. 3.

λογοποιεῖν rumores a se conflctos serere. ἀνοητότατοι εἰσὶν οἱ λογοποιοῦντες 54. 15. λογοποιοῦσι περιόντες 69. 17. 578. 15.

λόγος multa significat, et multipliciter vsurpatur. 1) est oratio, sermo, disputatio. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα, μάταιόν τι φαίνεται καὶ κενὸν 20. 20. ἆρά τις ἡμῖν λοιπὸς λόγος citat e Demosthene Alexander Num. de figuris sentent. p. 18. 9. verum haec dictio penes Demosthenem nulla videtur esse, sed pro λόγος, sufficiendum νόμος. ὁ λόγος ἐμαυτῷ λέγω, ἀλλὰ γράμματα τῶν προγόνων 121. 20. τί δ' ἡμῖν ἀπὸ τῶν Δημοσθένους λόγων ἀγαθὸν γέγονεν 169. 20. τὸν περὶ τηλικαύτης πόλεως λόγον ῥηθησόμενον — παν-

τὸς ἑνὸς τῦ λέγοντος ἀεὶ μείζως εἶναι δεῖ φαίνεσθαι 171. 11. λόγον ἐδένα ἐβελόμην θρασὺν ἐδὲ μάταιον ἔχοντα μῆκος εὑρεῖν 181. 26. καταισχύνειν λόγω μόνον τῶν τι τῇ πόλει ὑπαρχόντων καλῶν 260. 3. λόγον εἶπεν ἐχ ὑπὲρ θηβαίων, ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν, ἄξιον εἰρῆσθαι 284. 17. οἷς ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία 399. 5. συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα. manlit illis quidem sua gloria, at tu tamen contendisti eam illis eripere, et eripuisti, quantum in te fuit, et quatenus oratione potuit eripi 442. 5. διοικίζειν τῷ λόγῳ 445. 26. τῶν λόγων τύτως χρὴ δικαιοτάτως καὶ πιστοτάτως εἶναι, ὥς ἂν οἱ καθήμενοι τῷ λέγοντι μαρτυρῶσιν ἀληθῆς εἶναι 520. 25. τὸν πρότερον λόγον εἰπόντα ἐξεστι μετασῆναι 643. 4. ἐποιήσατο λόγως περὶ τύτων ὁ Δ. 818. 8. ἐν τῷ τύτῳ λόγῳ, ἢ ἐν τῷ πρότερῳ, ἢ ἐν τῷ ὑστέρῳ 1181. 20. ἐκ οἱσὶ λόγοι πολλοὶ τοῖς μὴ βελομένοις μάτην ἀδολεσχεῖν 1462. 11. ἐκ τὲ θορυβεῖν ἐκ ἀπαλλάττεσθε λόγων. quod obstrepitis, non ideo liberamini taedio orationum ad vos habendarum. nil ideo minus orationes ad vos habentur 1462. 15. 2) expositio rei gestae. λόγος τῦ πράγματος expositio naturae rationumue rei 1089. pen. 3) ratio, sensus communis, facultas colligendi. *Vernunft*, ratiocinium. μηδέποτ' ἐκ λόγῳ ταῦτα σκοπᾶτε 783. 2. ὡς καὶ ἔχει λόγον. prout etiam consentaneum est 1090. 12. 4) consilium, deliberatio, exputatio et veluti calculatio, futurorum, aut agendorum. λόγον ἐμαυτῷ δεδὲς. cum in consilium mecum issem, ipseque a memet rei gestae causas et rationes repetissem 1103. 18. 5) ratio, *die Rechnung*, *Rechenschaft*, *Rede und Antwort*, vt gesti honoris, aut tutelae, aut pecuniarum quarumque administratarum iis reddenda et approbanda, qui suscipere atque examinare eam iussi sunt. τὸν μὲν τῶν χρημάτων λόγον παρὰ τύτων λαμβάνειν, τὸν δὲ τῶν ἔργων παρὰ τῶν στρατηγῶν 101. 17. τῇ ἰδίᾳ βίᾳ παντὸς λόγον διδόναι καὶ τῶν κοινῇ πεπολιτευμέ-

γων 227. 26. ὑπέχειν λόγον καὶ δίκην τῶν πεπραγμένων 371. 20. καλὸν καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης. auf Rechnung der Tugend und Ehre. h. e. reſpectu virtutis et gloriae, earum ſi ratio habeatur 385. 11. ἐγγράφειν τὸν λόγον 762. 14. δοκιμασθεὶς ἐνεκάλουν [accuſabam Aphobum] καὶ τὸν λόγον ἀπήτουν, geſtae tutelae puta 868. 5. ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἐπιτροπῆς 988. 24. εἰς λόγον καταστὰς. vocatus ad rationem reddendam, ſeu potitus copia dicendi 903. 20. περὶ πάντων ἠναγκάζοντο εἰς λόγον καθίστασθαι. rationem reddere 1029. 7. 6) facultas, copia dicendi, cauſam agendi. λόγον διδόναι 26. 18. 27. 9. 508. 16. 1220. 20. λόγου τυχεῖν ad dicendum admitti, audientiam impetrare, copia potiri cum populo agendi 229. 13. ἐξέκλεισεν τοῦ λόγου τυγχάνειν τοὺς ἄλλους 349. 5. 371. 14. 622. 19. 764. 26. 1103. 15. ἵν' ἐμαυτῷ ἐξ ἴσου λόγον παρ' ὑμῖν ποιήσω. ſubaudi τοῖς ἐμοῖς ἀνταγωνισταῖς. quamquam ea in re, in copia dicendi puta, ſi ea potiar, nihilo ſim praeſtiturus aduerſariis meis, quippe quibus aequalis ſit futura dicendi licentia 73. 18. 7) iactantia, loquacitas, garrulitas. ὅσῳ χρῆσθαι αὐτῷ [τῷ λόγῳ puta] ἑτοιμότατοι δοκοῦμεν, τοσούτῳ μᾶλλον ἀπιστοῦσιν ἅπαντες αὐτῷ 21. 22. 158. 18. 8) cauſa, res, de qua agitur, certamen, contentio. ἄλλος ἂν εἴη λόγος. alia cauſa, alia res foret. nonnihil valeret hoc ratiocinium 114. 23. 168. 11. λόγος ἕτερος ἔστος. cauſa diuerſa eſt ab hac. nil pertinet ad hanc diſputationem 240. 25. ἐγὼ γὰρ ἂν ἡγοῦμαι περὶ τούτου μόνον ἡμῖν εἶναι τὸν λόγον πρὸς ἐκείνους 206. 27. περὶ τῆς ἡγεμονίας πρῶτος ἐποίησε τῇ πόλει τὸν λόγον πρὸς Λακεδαιμονίους εἶναι 477. 24. ἐμοὶ πρὸς τούτους λόγος ἐστί. ich habe bloſs mit ihnen zu thun, und meine Sache auszumachen. τούτοις δὲ ὁ λόγος ἔστω πρὸς τὸν ναύκληρον. Sie mögen ſich dafür an den Rhederer halten, und den belangen 942. 17. ἐχ ὅπως

λόγους

λόγος ἐστὶν ἡμῖν περὶ τοῦ τόκου 1292. 7. 9) verba sine re, nugae, offuciae verborum, excusationes frigidae, commenticiae. *Austrede.* οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἔτ' ἐστὶν ἡμῖν 10. 27. ὅπως μὴ λόγῳ ἐρῶσι μόνον, ἀλλὰ καὶ ἔργον ἔξουσι δεικνύειν 21. 16. λόγοι ταῦτα καὶ προφάσεις 93. 5. οὐδὲν ἀλλ' ἢ λόγοι παρ' ἐμοῦ, δεῖ δ' ἔργων τῇ πόλει 108. 5. τὸ μίγιστον ἁπάντων, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη 406. 23. εἰ δὲ ταῦτα λόγους καὶ φλυαρίας εἶναι φήσει, ἐκεῖνό γε οὐ λόγος 488. 2. ὃ δ' ἦν δεινότατον, καὶ οὐ λόγος, ἀλλ' ἔργον ἤδη 540. 10. νομίζετ' εἶναι λόγον καὶ συκοφαντίαν 962. 22. μὴ ἐᾶτε λόγῳ αὐτὸν λέγειν 1324. 4. τίμητα, ὃ λόγῳ καὶ φθόνῳ μοι γέγονε. mulcta, quae per meram calumniam, h. e. per ignominiam a mendacibus obtrectationibus mihi adspersam, et ob inuidiam ex illis calumniis aduersus me commotam mihi irrogata fuit 1477. 5.

λοιδορεῖσθαι] λοιδορηθέντος δ' αὐτοῖς ἐκείνου, καὶ κακίσαντος αὐτοὺς 1257. 23.

λοιδορία] λοιδορίας χωρὶς 150. 6. Φύσει πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει τῶν λοιδοριῶν καὶ κατηγοριῶν ἀκούειν ἡδέως 226. 21. πρὸς τὰς λοιδορίας τὰς παρὰ σοῦ τρίψεσθαι 228. vlt. λοιδορίαν κατηγορίας τούτῳ διαφέρειν ἡγοῦμαι 268. 15. τῆς ἐπὶ ταῖς λοιδορίαις ἡδονῆς καὶ χάριτος τὸ τῆς πόλεως συμφέρον ἀντικαταλλαττόμενοι 273. 22. πάμπολυ λοιδορίᾳ καὶ αἰτίᾳ κεχωρισμένον ἐστὶ 600. 4. λοιδορίας μηδεμιᾶς ἀρχὴ γενέσθω ὃ μέλλω λέγειν 1444. 24. λοιδορίᾳ καὶ ταραχῇ ἡ εἰωθυῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτουσα τὰς πόλεις 1458. 24. τὰς ἰδίας λοιδορίας ἀκροώμενοι κάθησθε 1459. 1. αἱ τῶν ῥητόρων πρὸς ἀλλήλους ἄνευ κρίσεως λοιδορίαι 1459. 4. ὅσα μὴτοι λοιδορίας χωρίς ἐστι 1476. 11. λοιδορίας οὐδὲν ἐστ' ὄφελος, ἢ μηδεμίαν κακίαν, καθ' ἕτερα λέγεται, δάκνουσα 1486. 4.

ὁ λει-

ὁ λοιμὸς, conuicium, vel probrum. homo pestilens 794. 5.

λοιπὸς pro πᾶς. οὐδενὶ τῶν λοιπῶν συγγενῶν ἔξεστι 983. 22. μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν. pro μηκέτι τοῦ λοιποῦ, vel εἰς τὸ λοιπὸν κοινωνεῖν τῆς φ. 553. 2.

λοῦσθαι ἐν βαλανείῳ 1217. 24.

λουτροφόρος puer impubes, vel virgo potius, cognatione proximus, qui et in nuptiis, et in funere, si quis improles, vel potius coelebs, decessisset, aquam e fonte Enneacruno haustam efferebat. v. Harpocrat. h. v. et Vales. p. 120. ἄγαμος ὢν τελευτᾷ. τὶ τούτου σημεῖον; λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ τάφῳ 1086. 15. ἡ λουτροφόρος ἐφέστηκεν ἐπὶ τῷ μνήματι 1089. 23. ego vero suspicor, fuisse λουτρ. virginis imaginem saxo tumuli insculptam, vbi quis conditus esset, qui nunquam matrimonium inisset.

λύειν 1) proprio primario significatu soluere, absoluere, vt catenis vinctos. ἔλυσαν εἱρκτῆς τοὺς ταύτην τὴν δίκην ὑπέχοντας 764. 11. 2) tollere, dirimere, destruere, vt legem 31. 12. 486. 14. τὴν ὑμετέραν ψῆφον λύει, καὶ ποιεῖ μηδενὸς ἀξίαν 700. 13. ἀποδοὺς τοὺς στεφάνους ἔλυσε τὴν προβολὴν 584. 15. ὑμετέρα ἀγνωμοσύνη, ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε 1469. 9. πᾶς ὁ παρὼν λέλυται φόβος 178. 20. 1423. 18. λέλυται πάντα dissoluta, conturbata ruunt et feruntur omnia, ἀνέῳκται, συγκέχυται ὁ βίος 777. 9. In Medio. soluere, redimere e captiuitate, siue alium, siue semet. εἴ τινας ἐκ τῶν πολεμίων ἐλυσάμην 316. 4 ὡμολογήκειν ἥξειν, οὓς ἐλυσάμην, καὶ κομιεῖν τὰ λύτρα 395. 2. τοὺς αἰχμαλώτους ἐκ τῶν ἰδίων ἐλύσατο 412. 21. οἱ νόμοι κελεύουσι, τοῦ λυσαμένου ἐκ τῶν πολεμίων εἶναι τὸν λυθέντα 1250. 1. ἓξ καὶ εἴκοσι μνῶν λελυμένος εἴη sese depectum sibi esse libertatem e vinculis pro 26. minis 1248. 23. 1477. 2.

ἑαυ-

ἑαυτὲς ἔφασαν λύσασθαι 394. 11. hinc orta est notio emendi, praesertim mancipium a mangone, meretricem a lenone, quae est redemtio eorum e captiuitate, quo ex alia seruitute, dura et misera, in aliam molliorem et liberaliorem transeant. τὴν μὲν λέλυσαι, τὴν δ' ἐκδέδωκας ἑταίραν 958. 13. ἑταίραν δὲ λυσάμενος, ἔνδον ἔχει 1182. 14. Similis est ista notio, fundum oppigneratum reluendo expediendi, et sibi reuindicandi. ἵνα μοι λύσωνται τὸ χωρίον, ἀποδόντες — τριάκοντα μνᾶς 1215. 20.

λυκεῖον 736. 6.

λυκιεργεῖς φιάλας 1193. 11.

λύκος] οἷος, ὃς μὲν αἰτιᾶται λύκες εἶναι, μὴ δάκνειν 782. 8.

λυμαίνεσθαι ἡήτεις 315. 22. θεῶν τινες, ἢ τύχης ἰσχύς, ἢ ἡ τῶν στρατηγῶν φαυλότης — ἐλυμήνατο τοῖς ἕλεσι 326. vlt. λελύμανται τὸ ἱππικὸν ὑμῖν 570. 20. λυμαίνεσθαι quid sit, exponitur, scil. vincire, flagellare, torquere 630. 25. τὰς τῷ γήρᾳ βοηθὰς λυμαίνῃ 733. 26. δέλου τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου 1109. 25. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαινομένη πάντας ἡμᾶς 1182. 14.

λυπεῖν] ἄν τι λυπῆσθε τῷ πολέμῳ 103. 23. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν — δεῖ ταῦτα λυπεῖσθαι καὶ ταῦτα χαίρειν τοῖς πολίταις 323. 4. εἰ ἐν οἷς ἡδὺν ὠφελεῖμαι ποιῶν, λυπῶ τινας, πῶς ἂν αὐτυχῶ 982. 23. τὸ λυπεῖν τὰς ἀκούοντας περίεστι (das haben sie darvon) ἃ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιάτας. citat Plutarch. Moral. p. 547. antep.

λύπη] τῆς ὑπὲρ ἁπάντων λύπης πλεῖστον μετεῖχε 322. 2.

λυπηρὸς] ἀνάγκη πολλὰ λυπηρὰ ἐκ τοῦ πολέμου γίγνεσθαι 146. 27.

λύσις] λύσεις αἰχμαλώτων ἀπεῖναι ἔχει 107. 14. λύσιν εὑρίσκειν 703. 5. λύσις τούτῳ παρ' ἡμῶν ἔν τινι ζητῷ

ῥητῷ χρόνῳ ἐγέγραπτο ἐν ταῖς συνθήκαις. cautum erat, vt intra certum tempus posset illam officinam a nobis redimere, reluendo aere, quod nos in eam credidissemus 967. pen. ἀλλ' ὅμως ἁπάντων τούτων ὄρος καὶ λύσις τοῖς παθοῦσι τέτακται, τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι 983. 17. λύσιν τοῖς ὀφλήμασι ταύτην τὴν δίκην οἰόμενος. per hanc litem sperans se effecturum, vt illae priores criminationes dilutae et sublatae habeantur 1013. 18. κἂν τι χαλεπὸν συμβῇ τοῖς τοιούτοις, ἀπόλυσις γίνεται 1479. 1. ῥᾳδίας εἶναι τὰς λύσεις τῶν ἀτυχημάτων 1480. 4. ἐμαυτῷ λύσιν τῆς βλασφημίας πορίσασθαι 1484. 8.

λυσιτελεῖν] ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν χωροῦσιν ἅπαντες 26. 15.

λυσιτελής] ἐν ἐκείνοις τὸ λυσιτελὲς ἐξαρκεῖ 1433. 9.

λύτρον] εἰσενεγκεῖν αὐτῷ ἐκέλευέ με εἰς τὰ λύτρα. vt ad pretium, quo ipse redimeretur e captiuitate, partem pecuniae ego conferrem 1248. 25. 1249. 5. ἐὰν μὴ ἀποδῶ τὰ λύτρα 1250. 1. πρὶν ἐξήκειν τὰς ἡμέρας, ἐν αἷς ἔφη δεῖν τὰ λύτρα καταθεῖναι 1250. 18.

λυτρεῖν] μηδ' ἐκ τῶν ἰδίων λελυτρῶσθαι πέντε ἀνθρώποις 394. 18.

λύχνος v. sub ἥλιος.

λῶος nomen mensis apud Peloponnesiacos 280. 12.

λωποδυτεῖν] καθ' ἕκαστον ἥτοι τῶν ἑλκόντων περικόπτων καὶ λωποδυτῶν 116. 19. ὕβριζε καὶ ἐλωποδύτει 1264. 15.

λωποδύτης] λωποδυτῶν ἀπαγωγὴ 1256. 8. λωποδυτῶν θάνατον μᾶλλον αἱρεῖνται τῷ προσήκοντος 53. vlt. λάβε τὸν περὶ τῶν λωπ. νόμον 1264. 11.

μὰ] ἢ μὰ τὰς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων 297. 11.

μαγγανεύει καὶ φενακίζει 794. 2.

μάγειρος] ἔστε γὰρ μαγείρῳ μαχαίρας ἀδὲν ὄφελός ἐσιν, ἢτις μὴ τέμνει 784. 11.

μαθη-

μαθητὴς Ἰσοκράτους 928. 7. μαθηταὶ συλλέγειν 938. 8.

μαίνεσθαι] μηδ' εἰ πάνυ μαίνοιτο 186. 9. ἔχω τοῦτο μαίνομαι 242. 22. ἡ ποιοῦσα τοῦτον περαιτέρω μαίνεσθαι 1182. 15. καὶ γὰρ ἂν μαινοίμην, εἰ μὴ 1239. 9. πλὴν εἰ μὴ τοῦτό τις εἴπῃ, ΜΑΝΕΝΤΕΣ 719. 1.

μάκαρες] ἐν μακάρων νήσοις 1400. 1.

μακεδὼν] τὶ γένοιτο νεώτερον, ἢ μακεδὼν αὖηρ καταφρονῶν τῶν ἀθηναίων 157. 2.

μακρολογεῖν] τὶ ἂν ὑμῖν μακρολογοίην 1011. 14. 1421. 11.

μακρὸς] σοὶ μακρὰ 918. 10. μακροῖς λόγοις καὶ κατηγορίαις προσέχειν 1329. 18. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες 1339. 12.

μάλα redundat. τῷ βδελυρῷ τούτῳ μάλα βεβίωται 563. 17.

μαλακία] διὰ μαλακίαν, ἢ ῥᾳθυμίαν ἐγκαταλιπὼν τὰ τῶν προγόνων ἔργα 158. 10. ἀδιήγητόν τινα τῆς πόλεως ἔκλυσιν καὶ μαλακίαν 219. pen. αὐτὸν εἰς μαλακίαν ἔσκωπτον 308. 18. ἔτε μαλακίαν, ἔτε ἀνανδρίαν προσοῦσαν ἐμοὶ εὑρήσετε 1473. 25.

μαλακίζεσθαι] ταῦτα πάσχοντες μέλλομεν καὶ μαλακιζόμεθα 120. 7. 754. 27.

μαλακὸς καὶ ἄτολμος 106. 22. ἁλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε. molles, remissos, segnes 358. 6. πρόβατα πεντήκοντα μαλακὰ [nili ibi leg. potius εἶλισσα] 1155. 3.

μάλη pro μασχάλη. ἀδ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις ἐγένετο. clam, furtim 848. 12.

μάλθη cera. ἐν μάλθῃ γεγραμμένην παρέχειν τὴν μαρτυρίαν 1132. 13.

μάλιστα circiter, ferme. μ. σύμπαντα ταῦτα ὡς ἑβδομήκοντα μνᾶς 815. 4. μάλιστα τάλαντον 839. 19. εἰ τὰ μάλιστα ἐγίγνετο ἡ πρόκλησις, ὡς ἐκ ἐγίγνετο 1108. 17. ἐχὶ ταυτὰ μάλιστα ἕκαστοι ἐπαιδεύθητε, ταυτὰ πάν-

πάντες ἔπραξαν 62. 8. μάλιστα τρία τάλαντα. ferme 3 tal. quamquam optimo iure plus poteram ponere 819. 3. τῷ πλήθει τῷ ὑμετέρῳ εὔνουν ὄντα τοῖς μάλιστα [ſubaudi εὐνοῦσιν] ὁμοίως ſo gut, als immer einer 1473. 12.

μᾶλλον redundat. πολὺ δικαιότερον τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις 921, 21. ὃ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ Τιμοθέῳ ὑπηρετῶν 1185. 16. ἡγοῦνται περὶ πλείονος αὑτοῖς εἶναι, καλοὶ κἀγαθοὶ δοκεῖν εἶναι μᾶλλον, ἢ Τ. χαρίσασθαι τὰ ψευδῆ μαρτυροῦντες 1195. 11. μᾶλλον ἔτι, ἢ νῦν, [ſcil. ἐστὶ] τὸ τὰ βέλτιστα λέγειν, Φοβερώτερον ποιῆσαι 31. 26. μᾶλλον pro μάλιστα. et ſubauditur in talibus τῶν ἄλλων. aut eſt pro ſimplici σφόδρα. καὶ πιστεύονται μᾶλλον παρ' ὑμῖν 1336. 22.

μανδραγόρας] ἀλλὰ μανδραγόραν πεπωκότιν, ἤ τι Φάρμακον ἄλλο τοιοῦτον, ἐοίκαμεν ἀνθρώποις 133. 1.

μάνης nomen ſeruile 1127. 25. 1253. 6.

μανθάνειν] τὰς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας ſapientes, intelligentes, quale quodque ſit, ἀπροσκέπτους ὀνομάζομεν 1232. 18. ἡ ἀρχὴ τοῦ δοκιμάζειν ὀρθῶς ἅπαντά ἐστι, μηδὲν οἴεσθαι γιγνώσκειν πρότερον, πρὶν ἢ μαθεῖν 1422. 2. τί ἔν μαθόντες — quanam igitur de cauſa 141. 19. 495. 20. 850. 21. 1113. 4.

μανία] ἐστὶ μὲν ἐγγυτάτω μανίας 404. 9. τοσαύτης μανίας καὶ παροινίας ἐνέπλησε 424. 23. μανία γὰρ ἴσως ἐστὶν ὑπὲρ δύναμίν τι ποιεῖν 536. pen. μανία δεινὴ τὰ κεκρυμμένα εἰπεῖν 830. 24. ἂν μὴ μανιῶν [ſcil. ἕνεκα κωλυθῇ τοῦτο ποιεῖν] 1133. 10. vnde colligas, quia in plurali dicitur αἱ μανίαι, inſultus, vel raptus, paroxyſmos furioſos per certa temporum interualla redeuntes ſic appellari. τὶς ἂν ἔν δύναιτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν [furioſam prodigalitatem, ſum-

tuoſitatem] ὑπομεῖναι 1217. 20. μανίαν τοσαύτην ἐμέ τις ἂν ὑμῶν καταγνοίη 1319. 5.

μαντεῖα] τὸν Δία τὸν Δωδωναῖον, καὶ τὰς ἄλλους θεὰς, οἳ πολλὰς καὶ καλὰς, καὶ ἀγαθὰς, καὶ ἀληθεῖς μαντείας ἀνηρήκασιν 1466. 27. eiusmodi vaticinia leguntur p. 436. 23. 531. tota. 1072. 12.

μάντις] Φρονίμως ἀνθρώπως καὶ μάντεις εἶναι 252. 15.

μάραθρον] θιάσους ἐστεφανωμένους μαράθρῳ καὶ λεύκῃ 313. 24.

μαραθώναδε 1377. 4.

μάρνασθαι 322. 10.

μάρτυρ vel μάρτυς. ἀποδείξητε τὰς αὐτὰς στρατιώτας καὶ μάρτυρας τῶν στρατηγουμένων 53. 21. ὅσα μὴ δι' αὐτῶν, [ſcil. γέγονε,] ἐδενὸς μάρτυρος καθ' ἡμῶν εὑπορήσουσι. nunquam poterunt vllum aduerſus nos teſtem reperire, vel producere, in eiusmodi cauſis, vbi non ipſi ſoli interfuere, (nam in illis mentiri quodlibet ipſis facile eſt) ſed quae aliis geſtae ſint 1268. 6. μάρτυρος et ἀντιδίκου differentia 1025. 21. οἱ δ' ἄλλοι μάρτυρες τῆς τύτων εὐδαιμονίας κάθησθε 172. 8. αὐτὸς τὰς θεὰς ἐποιήσατο μάρτυρας 300. vlt. τοῖς μάρτυσιν, ὃς ἔτος ἑτοίμως ἔξει μαρτυρεῖν ὁτιῶν, χορηγῶ Φιλίππῳ χρώμενος 408. 15. τίνα γὰρ μάρτυρα μείζω παράσχωμαι — 416. 6. μάρτυρές ἐστε τῶν ἑτέρων [id eſt ἑτέρους ὑπαρχόντων] ἀγαθῶν, ἐδενὸς ἄλλου μετέχοντες, ἢ τὲ ἐξαπατᾶσθαι 690. 16. μάρτυρές εἰσιν ἔτοι, οἷς μηδὲν μέτεστι τὲ πράγματος 1025. 22.

μαρτυρεῖν] μεμαρτύρηκεν αὐτὸς αὑτῷ Φερμίων, ὁπότε ἔτει Φασὶν, ἀκέσαντες ἐκεῖνα ταῦτα μεμαρτυρηκέναι 1131. 23. τὲς ῥᾳδίως μισθῷ μαρτυροῦντας ἐξήλεγχε 1273. 21. ἀλλήλοις τὰ ψευδῆ 1268. 14. τὲς διαθήκην μαρτυρήσαντας δικῶν 1117. 5. μὴ τὴν ἐκμαρτυρίαν 1131. 4. μαρτυρεῖν ἀκοὴν ἐκ ἐῶσιν οἱ νόμοι 1300. 16.

μαρτύ-

μαρτύρεσθαι] Λυκοῦργος τὴν Ἀθηνᾶν ἐμαρτύρετο 799. 6.

μαρτυρία] μὴ ἀληθινῆς μαρτυρίας ἐγγράψαι μάρτυρα 849. 11. μαρτυριῶν πλέον ἢ πάνυ πολλῶν ἀναγνωσθεισῶν ἐπὶ τῇ δίκῃ 846. 24. τήν τε μαρτυρίαν καὶ ἐκμαρτυρίαν ἀγωνίζεσθαι ἅμα 1131. 1.

μάρτυς. v. μάρτυρ.

μαρωνίτης pro nota ciuitatis miserabilis et contemnendae 218. 11.

μασσαλιώτης 884. 15.

μαστιγίας 496. 26.

μάταιος] ὦ μάταιε o stulte, insipide 784. 10.

μάχαιρα] μαγείρῳ μαχαίρας ἐδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει 784. 11.

μαχαιροποιεῖον 823. 11.

μαχαιροποιὸς 816. 5.

ἡ μάχη pugna ad Chaeroneam singulariter appellatur 319. 22. ἡ ἐπὶ τῷ ποταμῷ et ἡ χαιρωνικὴ 300. 16.

μεγάθυμος 421. 27.

μεγαλόφωνοι καὶ ἀναιδεῖς ὄντες 415. 15.

μεγαλοψυχίαν τοσαύτην ἐγγενέσθαι 247. 18. τῶν ἔργων τὴν μεγ. ἀπέδοντο. id est τὴν δόξαν τῶν ἑαυτοῖς μεγαλοψύχως πεπραγμένων 689. 2. ἐν μεγαλοψυχίας καὶ χάριτος τῆς ὑμετέρας τάξει τὴν οἰκαδέ μοι ἄφιξιν γενέσθαι 1484. 6. ἔτε τῆς ὑμετέρας μεγαλοψυχίας, ἔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τέτ' ἂν ἀκόλουθον φανείη 1477. 1.

μεγαλοψυχότερος 414. 15.

μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττετε 1465. 16.

μεγαρεὺς] τότε καὶ αὐτοὶ μεγαρέα ποιήσονται 691. 11.

μέγας] τὸν τρόπον, δι' ὃ μέγας γέγονεν 12. 25. vbi significat ἰσχυρός. opponitur enim τῷ ἀσθενεῖ. ὡς ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων δεῖ πράττειν ἐγνωκὼς 13. 13. νῦν μέγας [id est εἰς μέγεθος] ηὐξήθη 19.

18. μέγας ἤρθη, id est μεγάλως 20. 9. μέγας ἐκ μικρῦ καὶ ταπεινῦ τὸ καταρχὰς ὁ Φίλιππος ηὔξηται 116. 8. παρὰ τὰς μεγίστας καιρὰς temporibus longe difficillimis atque grauissimis 470. 12. μεγάλοι τῆς ὀλιγαρχίας καὶ δεσποτείας εἰσὶ 490. 27. μείζων μὴ ἔσαι τῦ δῦναι δίκην 658. 18. μέγας; μεγάλη. μικρὸς; μικρᾷ. id est, εἰ μέγα τις ἠδίκηκε, μεγάλῃ ἐχρῶντο τῇ ὀργῇ. magnum si deliquisset, grauiter animaduertebant. μικρὸν, μικρᾷ, id est εἴ τι μικρὸν ἥμαρτεν, si quid leuius peccasset, mollius puniebant 737. 20. dictum hoc Demosthenis ἀλλ' ἐ τὸ μέγα εὖ ἐστιν, ἀλλὰ τὸ εὖ μέγα citat Stobaeus p. 55. μέγιστος μάρτυς luculentissimus, fidissimus, certissimus 815. 9. 987. 21. μέγα φθέγγεται 981. 25. μέγα λαλεῖν 1124. 25. μέγα σημεῖον 1046. 10. ἄνεμος μέγας 1213. 27. μεγάλας μαρτυρίας δεδώκασι κατ' αὐτῶν 1366. 22. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐρρύη, καὶ διαβῆναι ἐ ῥᾴδιον ἦν 1379. 2.

μέδιμνος] μυρίας δίδωσι μεδίμνες ἡμῖν 467. 7.

μεθημεροὶ γάμοι 270. 11.

μεθιστάναι transferre, πολιτείαν εἰς ὀλιγαρχίαν 196. 13. μεθεστάναι καὶ λελυμάνθαι ad inferiorem gradum desciuisse, ad deteriorem conditionem redactus esse. 500. 21. μεθίστασθαι vel μεταστῆναι alio secedere, e conspectu abire. μετάστητε ἔξω 776. 24. ὀρώμενον ἐκ ἀναπλησοῖ, μεταστὰν δὲ μνημονεύεται 1404. 19. e patria emigrare. ἐκ τῆς τῶν πεπονθότων [scil. ἀδικίαν χώρας] μεταστάντας, εἰς τὴν τῶν μηδὲν ἠδικημένων μετοικεῖν 632. 19. 643. 5. μεταστάθεντα in exilium ire iussum 802. 16.

μεθύειν] οἷς μεθυσθέντας ὀρχεῖσθαι 23. 16. μεθύειν τῷ μεγέθει τῶν πεπραγμένων 54. 9. ἐν θιάσοις καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδέμενον 403. 19. τὴν ἐπὶ τῆς πομπῆς καὶ τῦ μεθύειν πρόφασιν 573. 1. μεθύων ἐπαρῶνες 658. 15. μεθύων furiosus 1010. 26.

26. μεθυούσῃ αὐτῇ πολλοὶ συνεγένοντο καθεύδοντος τοῦ Φ. 1359. 6.

μειρακύλλιον ὢν κομιδῇ 539. 23.

μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασι τοῖς οἰκείοις 1183. 8.

μέλαν atramentum. τὸ μέλαν τρίβων 313. 11. ἰσχυρός τις ἦν, μέλας 537. 16.

μέλει] μέλει γάρ τινι τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων Ἑλλήνων 96. 23. τί γὰρ τῷ ζηλοίτῃ τοῦτο ἔμελε. μέλει δ' ἐδενὶ τῶν κοινῶν, ἀλλ' ἐδὲ μέμνηται 383 8. τούτοις γὰρ ἐδοτιοῦν ἔμελε 933. 9. μεμέληκεν αὐτῷ περὶ τούτων ἁπάντων ἀκριβῶς 1350. 2.

μελετᾶν] λογάρια δύσηνα μελετήσας 421. 20. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐνὴν μάλιστα, ἐκ ἀρνεῖσθαι 576. 17. μελετᾶν εὐθέως τὴν ἀπολογίαν ὑπὲρ ἑαυτῶν 1129. 9. ἐκ ἐπὶ τῶν καιρῶν μελετᾶν non ex tempore meditari. *nicht alsdenn erſt auf die Predigt ſtudieren, wenn man ſie halten ſoll*, ἀλλ' ἀγωνίζεσθαι καλῶς ἐπίστασθαι 1414. 12.

μελέτη exercitatio declamandi 328. 15.

μελίνη] ὑπὲρ δὲ τῶν μελινῶν καὶ τῶν ὀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς θρᾳκίοις σιροῖς 100. vlt. 135. 27.

μελίτη locus Athenis 1258. pen.

μέλλειν] ἡμῶν μελλόντων καὶ ῥᾳθυμούντων περιγίγνεται 24. 25. τὸ μέλλον ἄδηλον ἅπασιν ἀνθρώποις 196. 24. item 506. 26. τὸ μὲν ἤμελλε τῶν δεινῶν, imminebat, ingruebat, τὸ δ' ἤδη παρῆν 292. 15. τὸ μὲν τοῦ μέλλοντος ἔσεσθαι [adde ἄδηλον] κοινὸν ἀμφοῖν ὑπαρχέτω 638. 23. τὰ δὲ κεράμια οὐδ' ἐμέλλησαν ἐδὲ διενοήθησαν ἐνθέσθαι. Sperandum non erat, vt ferias illas vini vnquam curarent naui imponendas; quid? quod ne in mentem quidem ſibi venire paſſi erant, vt hoc facerent 929. 8.

μέμφεσθαι] οὐδὲν ἔδει κοινῇ ποιεῖν, ὧν ἰδίᾳ μέμφεσθε 1434. 3. ἄχρι τοῦ δῆλον ὑμῖν ποιῆσαι, ὅτι πολλοὶ μέμφονται 1476. 7.

μεμψιμοιρεῖ ὁ δῆμος ἀδὲν αὐτῷ 249. 25.

μέμψις] *τὴν ἐπ' εὐνοίᾳ καὶ φιλίᾳ μέμψιν πεπταί μην ἂν ὑμῖν* 1483. 20.

μὲν δὴν. imo vero. quidni potius. aut, vt rectius dicam. *ὀψὲ λέγω, χθὲς μὲν δὴν καὶ πρώην* 270. 21.

μένειν pro *παραμένειν* in fide et societate rerum manere 20. 24. *μένειν γὰρ ἐξῆν τῷ κατηγορῆντι τῶν ἄλλων* 33. 10. *οἱ τῶν πραγμάτων καιροὶ ὃ μένουσι τὴν ὑμετέραν βραδυτῆτα* 50. 26. *ἀχ εἷς τ' ἐστιν, ἔχων ἃ κατέτραπται, μένειν ἐπὶ τούτων* 42. pen. *τὴν δύναμιν νόμῳ κατακλείσετε ἐπὶ τῷ πολέμῳ μένειν* 49. 17. *ἐπὶ τῇ καταχειροτονίᾳ μένων* manens in vrbe, quoad lis penderet, vel donec aduersarius condemnaretur 572. 1. *ἀδὲ τὺς μένοντας ἐξελῶ* 746. 26. vbi *οἱ μένοντες* in vrbe manentes, commorantes, opponuntur *τοῖς φεύγυσιν*, exsulibus. *τῶν γυναικῶν ὅσαι μένυσιν ἐν τοῖς οἴκοις τῶν ἀνδρῶν τεθνεώτων, φάσκουσαι κύειν* 1076. 16. *ἐμένεμεν ἐπὶ τῶν αὐτῶν* 1087. 17. *μένων ἐπὶ τοῖς ἔσι γονεῦσιν ἐμαυτῷ* 1314. vlt.

μερίζειν] *ἐν τῇ ἀρχῇ τῇ ἐκείνῃ μεμερισμένες* 192. 1. vbi *μερ.* est censeri, numerari, haberi in parte populorum seruientium. *δεῖ τοίνυν μεμερίσθαι καὶ τὰ τῶν δωρεῶν* 494. 5. *μερισάμενοι τὸ ἐμὸν χωρίον μετὰ Φ. τότε* 913. 1. *ἐπειδὴ δὲ τὸμὸν χρυσίον ἐμερίσατο* 917. 19. *ἠρόμην αὐτὸν, πότερα μεμερισμένος εἴη πρὸς τὸν ἀδελφὸν, ἢ κοινὴ ὐσία εἴη αὐτοῖς* 1149. 20. *μερίζειν τὺς τόκυς πρὸς τὸν πλῶν.* si dimidiam solummodo partem itineris peregeris, dimidiam quoque foenoris dependere 1297. 20.

μεριμνᾶν τὰ δίκαια λέγειν 576. 23.

μερὶς] *τῆς ποίας μερίδος ἐβούλετ' ἂν τὴν πόλιν γενέσθαι* 246. 10. *ὡς ἐν τῇ τῶν ἐχθρῶν ὄσι μερίδι* 286. 27. *μερίδα εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν* 537. 8. *μερὶς μεγάλη* [scil. *πρὸς σωτηρίαν*] *τοῖς ἀδικῆσι καὶ πλεονεξία ἡ τῶν ὑμετέρων τρόπων πραότης* 574. 8. *μερὶς*

Antheil,

Antheil, in metallifodinis 1039. 22. τὴν μερίδα τῶν κρεῶν ᾤχετο λαβὼν παρὰ τοῦ παιδὸς, ὥσπερ καὶ οἱ ἄλλοι φράτορες 1078. 23.

μερίτης] μερίτας τῆς ὠφελείας ποιῆσαι τούτους 889. 7.

μέρος pars, particula. πελοποννησίοις ἅπασι — τὰ δύο μέρη τῆς στρατιᾶς — πέμπειν ἐπιτάξαντες 1379. 19. ὅτι τούτοις ἐστὶν ἀπὸ τῶν λημμάτων τὸ μέρος δοτέον 1342. 12. portio rata, competens. τῶν κοινῶν ἕκαστος τὸ μέρος [ſubaudi τὸ αὐτῷ προσῆκον] λαμβάνων 38. 4. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος 1031. 15. τῶν δὲ τὰ μέρη κομίζεται 1031. 17. διδόναι πρὸς μέρος ἡμῖν τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη εἰσπρᾶξαι. vt attribuerent noſtrum cuique certam et competentem portionem eorum, qui reip. armamenta naualia deberent, vt ea ab his debitoribus exigeremus 1145. 20. εἰ δὲ βούλεσθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τοῦ πλοῦ τοῦ πεπλευσμένου, δώσω ὑμῖν. partem foenoris parem modo viae a naui peractae 1286. 26. ἀφικόμενος παρὰ τῶν θείων τῆς οὐσίας τὸ μέρος μετέλαβε 1304. 16. οὕτω γὰρ διέθηκας αὐτοὺς τὸ μέρος σύ. ſubaudi τὸ συν. pro parte tua virili. quantum in te fuit 367. 5. ὅτε τὰ μητρῷα πρὸς μέρος ἠξίους νέμεσθαι. partem hereditatis maternae tibi tuam attribui curares 954. 19. τῇ ἐπικλήρῳ ἐπιδιδόναι πρὸς μέρος ἕκαστον. pro parte et facultate quemque ſua virili 1068. 4. 2) pars hominum, a qua quisque ſtat, factio, caſtra. ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι 323. 8. 3) pro τάξει, loco, claſſe, ordine, conditione rerum. ἐν προσθήκης μέρει pro acceſſione, appendice habentur 22. 4. ἐν οὐδενὸς εἶναι μέρει. pro nihilo haberi 23. 14. ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει γεγένησθε 37. 4. τὴν ἐπίδοσιν ἐν χάριτος μέρει καὶ δωρεᾶς προσεῖχον τῇ πόλει 567. vlt. εἰς εὐεργεσίας μέρος καταθέσθαι 626. 6. τοὺς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μέρει κολάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος 638. 5. στρατιώτης ὢν ἐν σφενδονήτου

καὶ φιλῶ μέρει 668. 24. ὃ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει 668. 26. ὃ δίκαιόν ἐστιν ἐν τεκμηρίῳ μέρει ποιεῖσθαι τὰδίκημα 1095. 19.

μεσεγγυᾶν] μεσεγγυηταμένης ἀργύριον. cum certam pecuniae ſummam apud mediatorem depoſuiſſet 995. 21.

μέσος] ὧν μέσος καὶ τελευταῖος καὶ πρῶτός ἐστιν ἕτος 772. 6. παίει με πύξ, καὶ ἁρπάζει μίσον, καὶ ὠθεῖ με εἰς τὰς λιθοτομίας 1252. 9. 2) τὸ μέσον] ἄθλα πολέμῳ κείμενα ἐν μέσῳ 41. 24. ἐν μέσῳ ληφθεὶς 69. 15. τὰς συμμάχους ἐκ ἐν μέσῳ κεῖσθαι 84. 14. εἰς μέσον ὑμῖν γιγνόμενας δείξω 464 pen. εἰς τὸ μέσον καταθεὶς τὴν ὠφέλειαν 488. 13. οὐδὲν ἂν ἦν ἐν μέσῳ πολεμεῖν ὑμᾶς πρὸς K. nil impediſſet, quominus bellum vobis gerendum eſſet aduerſus Cardianos 682. 1.

μεσὸς] μεσὴ πολλῶν κακῶν δύναμις 22. 11. ζήλῳ καὶ χαρᾶς καὶ ἐπαίνων ἦν ἡ πόλις μεσὴ 300. 23. φυλάττει ὀπηνίκα ὑμεῖς ἔσε μεσοὶ τῷ ἀεὶ λέγοντος. taedio tenemini oratoris, e ſatietate, et crebritate audiendi orto 328. 6. τοσαύτης ἀνανδρίας καὶ κακίας ὑμεῖς ὁμολογεῖτε εἶναι μεσοὶ 408. 27. ὑπερηφανίας καὶ ὑπερόψεως ἁπάντων ἀνθρώπων μεσὸς ὢν ἔσχ φανερώτατος 577. 16. τοιούτων ὀνειδῶν καὶ κακῶν μ. 603. 5. τρυφῆς 1046. 14. ἀδικίας καὶ μισανθρωπίας 264. 2. μ. ἐγένετο ἀγανακτῶν. cum deſaeuiſſet. *ſich ſatt geſcholten und gekiffen hatte* 1175. 5. πολλῆς εὐηθείας ἐστὶ μεσὸς 1482. 27. ἀφελὴς καὶ παρρησίας μ. 1489. 10. βίον καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἀγώνων καὶ κακῶν μεστὸν 150. 9.

μετὰ] μετ' ἀδείας [id eſt ἐπ' ἀδείας, vel ἐν ἀδείᾳ] πολλὰς ἔσεσθαι πονηρὰς ἡγεῖτο 601. 13. μηδὲ μεθ' ἑτέρων γενόμενος τὴν γνώμην, μήτε μετὰ τῶν δικαίων, μήτε μετὰ τῶν φευγόντων 1236. 8. μετ' ἀληθείας pro ἐν ἀληθείᾳ 1306. 3. μετὰ τῆς ἀγαθῆς τύχης ἐλευθερῶτε τὰς ἔλπιδας 1467. 2.

μετα-

μεταβάλλειν] in medio mentem mutare. μεταβάλλεσθαι δόξει καὶ ἀδὲν ἔχειν πιστὸν ἡ πόλις 205. 19. ἐκ ἂν ἡμεῖς εἴημεν οἱ μεταβαλλόμενοι, ἀλλ' οἱ μὴ θέλοντες τοῖς δικαίοις ἐμμένειν 205. vlt. 349. 25. 404. 13.

μεταβιβάζειν] ὅταν ἀπὸ τῶν κοινῶν τὸ ἔθος ἐπὶ τὰ ἴδια μεταβιβάζοντας ἴδωσί τινας 142. 24.

μεταβολὰς πονηρίας 784. 8.

μεταβολὴ] μεγάλην δεικτέον μεταβολὴν 21. 24. τὸ τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολὰς 1447. vlt.

μεταβουλεύεσθαι] πρὶν ἁμαρτεῖν μεταβουλευσαμένους τοῖς ὀρθῶς ἔχουσι χρήσασθαι 1442. 12. παρανοίας κατεγινώσκετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβουλευόμενοι 1444. 16. 1456. 16. 1466. 21.

μεταγινώσκειν sententiam mutare 278. 7. πολλὰς ἤδη πολλάκις μετεγνωκότας 1422. 4. ἀγνωμοσύνη, ἣν τῷ μεταγνῶναι λύσετε 1469. 9.

μετάγνωσις] ἡ περὶ τούτων μ. ἧττα τῆς προαιρέσεως ἐστι 1466. 23.

μεταγράφειν corrumpere acta iudicii, mutando scripta, veris expunctis falsa suggerendo 542. 8.

μεταδιδόναι] μήτε μεταδοῖεν ὑμῖν ὧν αὐτοὶ πρυτάνευσαν 255. 15. θᾶττον ἂν τὲ αἵματος, ἢ λόγε μεταδῦναί τινι 421. 11.

μεταδοκεῖν mentem mutare, alia consilia capere. μηδ' ἂν μεταδόξῃ ποτὲ 467. 21. μεταδόξαν αὐτῷ 1241. pen.

μεταθεσις τῶν ῥημάτων 727. 10.

μεταίρειν] τὸ ψήφισμα ἐπεχείρησαν κινεῖν καὶ μεταίρειν 395. pen.

μεταιτεῖν παρὰ τούτων [subaudi μέρος τι] ἀφ' ὧν εἰλήφασι 410. 12.

μετακινεῖν] τὴν πάτριον πολιτείαν μετεκίνησεν ἐφ' ἑαυτὸν 688. 26.

μετακομίζειν] παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῶν ἀγρῶν μετακομίζεσθαι 368. 10.

μεταλαμβάνειν] μετειλήφατε μὲν ὑμεῖς τὴν σχολὴν καὶ τὴν ἡσυχίαν 145. 26. τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ἐ μεταλαβὼν ὄφλῃ χιλίας 702. 7. διάδεξαι καὶ σὺ καὶ μετάλαβε μικρὸν χρόνον τῆς τῶ λειτουργοῦντες τάξεως 1045. 10. μετέλαβε τῆς ὑστίας τὸ μέρος παρὰ τῶν θείων 1304. 16. μεταλαβὼν ὀλίγας ψήφους ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν 1348. 21. τὴν ἐναντίαν γνώμην μεταλαβεῖν ἀναγκασθείην 1490. 20.

μεταλλάττειν] μετήλλαξαν τῶν ἀνθρώπων τὰς διανοίας 1410. 8.

μεταλλικὸς νόμος 976. 24. μεταλλικαὶ δίκαι 976. pen. 977. 16.

μέταλλον] παρὰ τῶν τὰ μέταλλα ἐνημένων 435. 7. μέταλλον παρὰ τῆς πόλεως πρίασθαι 977. 14. μ. δημευθὲν 1039. 23. τὸ ἀργύριον, ὃ ἔφερε καταβολὴν τῶ μετάλλω τῇ πόλει, ὃ ἐγὼ ἐπριάμην ἐννεήκοντα μνῶν 973. 5.

μεταξὺ] ἐὰν τὸ μεταξύ τις ἐγχειρῇ λέγειν auctor fieri consiliorum mediorum 202. 15. ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γενέσθαι τῶν ἔρκων. vt inter assensum P. A. in pacem et confirmationem eius a Philippo temporis intercederet quam plurimum 233. 27. μεταξὺ δειπνοῦντες inter coenandum, de media coena surgentes 284. 23. ἐάν τις εἰς τὴν Περσικὴ μεταξὺ καταπλεύσῃ tenente expeditione bellica 1209. 24.

μεταπείθειν oratione aliam in sententiam traducere 303. vlt. τυχὸν μὲν ἴσως καὶ μεταπεισθέντε 1438. 21.

μεταπέμπεσθαι τὰς ἱππέας ἐπὶ τὴν διαδοχὴν 567. 17. μεταπεμψάμενος εἰς τὸν ἀγρὸν ὡς θύων. cum eum inuitasset in rus suum 1367. 1. τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθ' ἂν αὐτὲς ἐν τούτῳ τῷ καιρῷ citat Hermogenes p. 306. ex or. pro corona.

μεταπίπτειν] ταχὺ μ. εἰθισμένα 805. 26.

μεταποιεῖν] νόμους, τὰς μὲν μεταποιῶν, τῶν δ' ἀφαιρῶν 268. 5. θεσμὸν 640. 3. collato versu 13.

μεταβ-

μεταῤῥιπτεῖν] κινεῖ καὶ ἀναιρεῖ καὶ μετ. 797. 11.

μετάστασις] πολλὴν μετάστασιν καὶ μεγάλην μεταβολὴν δεικτέον. magnam insignemque demonstrare oportet, morumque animorumque commutationem 21. 24.

μεταστρέφειν] ἐδέν γε Φροντίζων, ἐδὲ μεταστρεφόμενος. respectans 585. 11. μεταστρέφειν τὰς αἰτίας. criminationes in intorquentem retorquere 1032. 1.

μετατιθέναι] προφάσεις ἀντὶ τῶν ἀληθῶν ψευδεῖς μεταθέντα τοῖς πεπραγμένοις 303. 9. In medic. μεταθέσθαι ταύτην τὴν δέξαν ἀξιῶν ὑμᾶς 304. 3. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα 320. 13. μεταθέσθαι ἡμᾶς [scil. τὰ ὀνόματα] permutare, μεγάλην ἀτιμίαν ἔφερε καὶ ἀνανδρίαν 996. 16. μεταθέσθαι τὸν φόβον metum ab aliis ad alia transferre 287. 7. ἵνα δὴ μηδὲν μετάθησθε. reprehendatis, mutetis consilia, instituta 379. 10. τὸν τρόπον μεταθήσεται 450. 21.

μεταφέρειν] μετήνεγκε τὴν ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν ἑαυτῆ νόμον 724. vlt. μ. τὰς λόγους ἐπὶ πράγματα μὴ προσήκοντα 491. 16. μ. τὸ τῶν λειτουργιῶν ὄνομα ἐπὶ τὸ τῶν ἱερῶν 495. 14. μ. τὸ συμβησόμενον κατὰ τὸν τῆ κινδύνε λογισμὸν 210. 9. ἐκ τῶν ἀπόρων εἰς τὰς εὐπόρους μετήνεγκα τὰς τριηραρχίας 262. 25. μ. τὰς χρόνους transponere, traiicere, miscere tempora 303. 8.

μεταχειρίζεσθαι τὰς πολλὰς ὠμῶς 753. 13.

μετεῖναι αὐτοῖς, ὥνπερ ἀθηναίοις μέτεσι — πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων, id est πλὴν τῆς ἀρχῆς τῶν ἐννέα ἀρχ. 1380. 25.

μετεντιθέναι] ἐχ ἅπαντα τὸν γόμον μετενέθεντο transonerarunt, transportari curarunt 1290. 19.

μετεξαιρεῖσθαι] μετεξειλόμην τὸν γόμον curaui merces ex alia naui in aliam aliasue egerendas 1290. 10.

μετέρ-

μετέρχεσθαι] ἐκέλευσα τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπῃ εἴη 1149. 27. arcessere. μετελθὼν [inde transgressus] εἰς τὸ Ποσειδῶνος ἱερὸν 1472. 9.

μετέχειν] καίπερ ὠδὶν μετέχοντα τῷ αἰσχύνεσθαι, μετριώτερον αὐτὸν ποιήσειν 1486. 12. εἰ τῆς ἀλλήλων ἀρετῆς μὴ μόνον τῇ Φύσει, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐπαίνοις μετάσχοιεν. si non modo virtute similes posteri sint maioribus, sed etiam pariter, atque hi, praedicentur 1392. 26. ἕκαστος ὑμῶν ἰδίᾳ μεθέξει τῆς δόξης τῶν κοινῇ γνωσθέντων 507. 22. ὠδῖνος ἄλλης μετέχοντες, ἢ τῷ ἐξαπατᾶσθαι 690. 16. λαθρα καὶ βίᾳ ὑμῶν μετεῖχον τῶν ὑμετέρων ἱερῶν καὶ κοινῶν 1300. 4. τῶν λογισμῶν 116. 3. μὴ μετάσχοιεν ὧν ὑμεῖς τὰς θεὰς αἰτεῖτε 255. 14 Φιλοσοφίαν — ἧς οἶμαι δεῖν σε μετασχεῖν 1412. 18.

μετεωρίζειν vana spe circumactum, aut suspensum aliquem ad stulta et temeraria coepta impellere. μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη 169. 23.

μετέωρος] ἔτι γὰρ ὄντων τῶν πραγμάτων μετεώρων, καὶ τῷ μέλλοντος ἀδήλου 378. 23. ἀναγκαῖον ἦν ἐπ' ἀγκύρας ἀποσαλεύειν τὴν νύκτα μετεώρους 1213. 24. μετεωροτέρας τῆς ὁδοῦ γενομένης καὶ σφοδροτέρας 1279. vlt. μετοικεῖν 632. 19.

μετοίκιον census ab inquilinis quotannis pendendus pro iure in vrbe habitandi 496. 15. ἀτέλεια τοῦ μετοικίου 691. 3. εἰ μὴ κείμενον αὐτῇ τὸ μετοίκιον ἔτυχε. scil. apud magistratum, Poletas hic dictos 787. pen. πρὸς τὸ πωλητήριον τοῦ μετοικίου ἀπήγαγε 787. 26. κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικε 845. 20. τὸ μ. καταθεὶς 1315. 22.

μέτοικος] ἐμβαίνειν τοὺς μετοίκους ἔδοξε 50. 21. αἵ τε τῶν μετοίκων λειτουργίαι καὶ αἱ πολιτικαὶ 462. 13. inquilini sextam bonorum partem aerario dependebant 612. 4. de inquilinorum epicleris, seu virginibus

nibus cum hereditate relictis iudicabat Polemarchus 1135. 21.

μετουσία] *τῶν ἰδίων δικαίων τῶν ἐν ταῖς πολιτείαις τὴν μετουσίαν κοινὴν καὶ ἴσην ἔθεσαν οἱ νόμοι καὶ τοῖς ἀσθενέσι καὶ τοῖς ἰσχυροῖς* 199. 15. *τὰς τῆς ἰσηγορίας καὶ τὰς τῆς ἐλευθερίας μετουσίας ἡμᾶς ἀφαιρεῖσθαι* 555. 17. *τὰς κληρονομίας καὶ τὴν τῶν ἀγαθῶν μετουσίαν τοῖς αὐτοῖς ἀπέδωκε* 1100. 7.

μέτοχος] *τὸς μὲν γὰρ ἡ τύχη σοι μετόχους* [scil. *τῶν σῶν ἀγαθῶν*] *κατέσησε* 1411. 4.

μετρεῖν] *τῇ γαστρὶ μετρεῖντες καὶ τοῖς αἰσχίστοις τὴν εὐδαιμονίαν* 314. 24. *τὰ ἄλφιτα κατὰ ἡμίεκτον μετρούμενοι* 918. 11. *μετρεῖν τῇ μητρὶ τὸν σῖτον* 1135. 5.

μετρήτης οἶνος mensura quaedam 1045. 6. *μετρήσεως* citat e Dem. Iulius Pollux IV. 166.

μετριάζειν δεῖν ἐν ταῖς εὐπραξίαις 506. pen.

μέτριος] *μηδενὸς τῶν μετρίων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθὲς λέγω, χείρονα* 228. 20. *καὶ γὰρ νῦν ὁ κέκρικε βοηθεῖν ἐν ὀδενὶ τῶν μετρίων.* nunc enim decreuit amicis succurrendo, Philippo aduersari, dummodo conditiones sint vtcunque tolerabiles 283. 6.

μετρίως parum, modice, mediocriter. *σωφρονεῖ γε καὶ μετρίως* 70. 21.

μέτρον] *ὥσπερ ὑπὲρ σταθμῶν, ἢ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Gewichten und Maaſſen* 1477. 27.

μέχρι τοῦ προβήσεται τὰ πράγματα 1434. 5. *μέχρι τούτου Λασθένης — μέχρι τούτου Τιμόλαος — μέχρι τούτου Εὔδικος* 241. 24. ſq.

μὴ videtur redundare poſt verba quaedam cum *ἀπὸ* compoſita, vt *ἀπογινώσκειν, ἀπαγορεύειν, ἀπειπεῖν, φυλάττεσθαι* et alia. ad quae tamen ſi tacita mente addas *ὥστε*, non redundabit. *τῷ μὲν ἀπέγνω μὴ βοηθεῖν* 193. 5. *ἀπειπεῖν τοῖς Ἀμφισσεῦσι τοῦ λοιποῦ μὴ ἐπιβαίνειν* 278. 24. denuntiare, vt in poſterum ne inuadant.

uadant. ὁ νομοθέτης ἀπεῖπε τῷ ποιητῷ αὐτῷ ὅτι ποιητὸν υἱὸν μὴ ποιεῖσθαι 1099. 15. οἱ νόμοι διαρρήδην ἀπαγορεύουσιν ἐν τῷ δήμῳ μὴ ἐξεῖναι τοῖς τοιούτοις λέγειν 800. pen. ἑκάστῳ ἡμῶν δεδωκέναι τὴν ἄδειαν τοῦ, μή τι παθεῖν ἄηδες 709. pen. ἐγνώκειν φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις 1258. 12. πλὴν εἰ μὴ. nisi si — es wäre denn, daſs — τῷ δῆλος ὁ λαχὼν ἔσαι πλὴν εἰ μὴ σημεῖον — προσέσαι 997. 17. vbi aut πλὴν, aut μὴ redundat. μὴ ὰ pro εἰ μὴ. absque, siue, vel niſi ſi, vel aliter atque. πόλεις πολλὰ καὶ χαλεπὰ λαβεῖν μὴ ὰ χρόνῳ καὶ πολιορκίᾳ, quae capi vix poſſint aliter atque cum diſpendio temporis, aut ſine oppugnatione 379. 8. μὴ ὰκ — vtrumque redundare videtur in illo ἀπέσχετ' ἂν μὴ ὰκ εὐθὺς τοῦ πατρὸς καταδιαιτῆσαι. pro, ἀπέσχετ' ἂν τοῦ εὐθὺς καταδ. 1240. 17. μὴ ὰχὶ ἀψευδεῖν — ὰχ ὅσιον ἡγεῖμαι. (pro ſimplici μὴ) 1490. 16. μή τι γε. nedum, multo minus 24. 22. 383. 21. 607. 10. 609. 22. μὴ ὅτι non ſolum non — μὴ γὰρ [ſubaudi ἐρῶ] ὅτι πρὸς τοῦτον, τοιοῦτον ὄντα, [ſubaudi ὰδὲις ἂν ἁμαρτύρως ἔπραξεν ἄν] ἀλλ' ὰδὲ πρὸς ἄλλον ὰδ' ἂν εἷς ὰδένα, τοιοῦτον συναλλαγμα ποιεῖσθαι — 869. 20. μὴ ὅτι τοῦτον τὸν τρόπον, ἀλλ' ὰδὲ μετὰ μαρτύρων 869. 15. μὴ ὅτι ἐμοὶ, [aequales ſunt] ἀλλ' ὰδὲ σφίσιν αὐτοῖς 851. 19. 900. 23. 911. 19. 956. 23. μὴ ὅτι βελτίους ὄντας τότε. id eſt ἵνα μὴ εἰπω, ὅτι τότε βελτίους ἐσμὲν. id eſt, multo magis, vel quanto magis 1343. 14. In illo vexato loco p. 527. 20. μὴ non redundat, vt viſum ſuit Tayloro, ſed vel neceſſarium quoque eſt, et ſic accipiendum, ac ſi ſcripſiſſet orator. ὰ μόνον φανερὸς ἐστὶ μὴ μετ' ὀργῆς πράττων. ſeu ὰ μόνον φαίνεται μὴ μετ' ὀργῆς τοῦτο πεπραχὼς. non ſolum conſtat eum hoc non feciſſe per iracundiam, id quod tolerabilius foret, ſed per meram ſuperbiam, contumeliam, petulantiam.

μηδα-

μηδαμῆ μηδαμῶς τῆ πράγματος ἐγγὺς. [ſcil. ὄντας.] 1113. 8.

μηδεὶς] εἰ μηδὲν τῶν γενομένων μαρτυροῖεν. id eſt εἴ τι μαρτυροῖεν τῶν μηδέποτε γενομένων 1033. 1. βίαιον καὶ ὑβριστὴν ἄνθρωπον καὶ μηδένα μηδαμόθεν nullius pretii hominem, nullo in loco habendum, quocunque tandem pacto 562. 23.

μηδίζειν] μηδισάντων Θηβαίων 1377. 12.

μηδισμὸν κατέγνωσαν [αὐτῆ] 688. 24.

μῆκος μάταιον ἔχοντα λόγον 181. 26. μὴ μῆκος ἄκαιρον ἐγγένηται τῷ λόγῳ 1390. 20. μῆκος λόγων ἄλυπον ἔχοντα 1390. 23.

μὴν] κατὰ μῆνα ſingulis quibusque menſibus, ſiue intra menſem, finiebantur Athenis lites mercatorum. v. ἐμπορικὸς 79. 23. ὅσοι μῆνες μικρῆ δίκαι νομοθετεῖν 744. 25. τὰς μισθὰς, ἃς τοῖς ὑπηρέταις καὶ τοῖς ἐπιβάταις κατὰ μῆνα ἐδίδουν 1209. 11.

μηνυτὴς κατὰ σαυτῆ γεγονὼς 320. 19.

μήτηρ] νομίζων [prae me ferens] μητέρα ἐξαρχῆς [eandem, quam a principio ſortitus ſui] καὶ οὐχ, ἑτέρας μὲν ὢν, ταύτης δὲ προσποιούμενος 1314. 18. μητέρα τὴν χώραν [Atticam] εἶναι τῶν ἡμετέρων προγόνων 1390. 13.

μητρῷον templum Matris Deum, vbi erat archiuum, ſeu conditorium tabularum publicarum et legum. ἐν τοῖς κοινοῖς τοῖς ἡμετέροις γράμμασιν ἐν τῷ μητρῴῳ 381. 1. πῶς δ' εἰς τὸ μητρ. βαδιεῖσθε 799. 25.

μητρῶος] τὰ μητρῶα maternam hereditatem πρὸς μέρος ἠξίουν νέμεσθαι 954. 18.

μηχανᾶσθαι] λόγοι πρὸς τὸ φενακίζειν ὑμᾶς εὖ μεμηχανημένοι 604. 6. ἐκ λόγων πρὸς τὸ παρὸν μεμηχανημένων 847. 23. 860. 20. μηχανᾶται καὶ κατασκευάζει ταῦτα 1103. 3.

μηχανὴ] ὥσπερ ἀπὸ μηχανῆς μαρτυρεῖ. ex inſperato teſtis ei adeſt is, quem nemo exſpectaſſet praeſto futu-

futurum, ipso capitali temporis articulo, cum res in neruum esset eruptura, vt eum discrimine eriperet, in quo alias ei pereundum fuisset 1026. 1.

μηχάνημα] τὸς τὰ μηχανήματα ἐφιστάντας 115. 7. τον τὸτο τὸ μηχάνημα ἐπὶ τὴν πόλιν ἐφιστάντα 115. 16.

μιαιφονεῖν συγγενεῖς ἑαυτῶν καὶ πολίτας 424. 25.

μιαιφονία] ἀλλ' ἥ γε τότε πικρία καὶ μιαιφ. καὶ ὠμότης 795. 7.

μιαρὸς] ἔ τι γένοιτ' ἂν αἴσχιον, ἢ μιαρώτερον 257. 12. ἵν' εἰδῆς σαυτὸν ἀγνώμονα καὶ συκοφάντην ὄντα καὶ μιαρὸν 322. 5. ἄνθρωποι μιαροὶ καὶ κόλακες καὶ ἀλάστορες 324. 21. ἐγὼ γὰρ οὐδ' ἀκήκοα πώποτε πρᾶγμα μιαρώτερον 931. 27. μιαρὸς, μιαρὸν τὸ θηρίον τοῦτο καὶ ἄμικτον 788. 9.

μίασμα] ἵνα μὴ μιάσματα, μήτ' ἀσεβήματα γένηται ἐν τοῖς ἱεροῖς 1374. 11.

μιγνύναι] ἐ μίγνυμι τῆς ἰδίας ἔχθρας εἰς τὰ κοινῆ συμφέροντα οὐδὲν 1465. 22.

μικρολόγος] ἀνελεύθεροι οἱ μιγαρεῖς καὶ μικρ. 1357. 9.

μικρὸς] τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν αἱρέμενοι, ἐν τῷ πράττειν οὐδὲ τὰ μικρὰ πείθεσθε 45. 23. ἀλλ' οὐδὲ μικρὸν [scil. ῥῆμα] ne verbum quidem 352. 21. [p. 353. 11. est οὐδὲ γρῦ.] ἐὰν δ' ἐπὶ σμικροῖς σεμνύνηταί τις 757. 17. εἰ μὴ παρὰ μικρὸν ποιήσῃ. scil. τὸ φιλοσοφεῖν. si philosophiae studium parui non ducas 1416. 21. μικρότατος pro ἐλάχιστος 1455. 19. ἐλάττω μικροῖς. nur um ein Weniges minder 858. 4.

μικροψυχία] φθόνῳ καὶ μικρ. ἐστὶ σημεῖον, οὐδενὸς δὲ χρηστοῦ 319. 5. τίνα ἐν αὐτῷ μικρ. ἑωρακώς 401. 18.

μικροψύχῳ πειθῆν ἔργον ἀνθρώπῳ 316. 9.

μιμεῖσθαι] ἵνα καὶ μιμώμεθα τὰς τῶν ἀναθέντων ἀρετὰς 174. 3. τὸ μὲν σχῆμα τοῦ Σόλωνος ἐμιμήσατο

το

τὸ Αἰσχίνης, τὴν δὲ ψυχὴν καὶ τὴν διάνοιαν ἐκ ἐμιμήσατο 420. 21. ἐ γὰρ, εἴ τι πώποτε μὴ κατὰ τοὺς νόμους ἐπράχθη, σὺ δὲ τοῦτ' ἐμιμήσω, διὰ τοῦτ' ἀποφύγοις ἂν δικαίως 595. 15. καλὸν τὸ μιμήσασθαι 686. 2.

μῖμος] μῖμοι γελοίων 23. 21.

μισαθήναιος. μισαθηναιότατος 687. vlt.

μισανθρωπία] τὶς γὰρ ἐστι νόμος τοσαύτης ἀδικίας καὶ μισ. μεσὸς 264. 2. μισανθρωπίας ταῦτα σημεῖα, ἐ σωφροσύνης 1122. 13.

μισεῖν] μὴ ζητεῖτε, ὁντινα ἀνθ' ὧν Φίλιππος ἐξαμαρτάνει, μισήσητε 136. 13. πῶς ἐ δεινὸν, ἐφ' οἷς παθόντες ἐμισήσατε τοὺς δράσαντας, νῦν αὐτοὺς φαίνεσθαι ποιοῦντας [scil. τὰ αὐτὰ] 159. 24. τοὺς αὐτοὺς καὶ μισεῖν, καὶ φιλεῖν, ὃς ἡ πατρὶς 319. 14. τοὺς τεθνεῶτας ἐδὲ τῶν ἐχθρῶν τις ἔτι μισεῖ 330. 5. ἔθ' — ἔτως αὖ μισεῖν, ὥς, ἂν παυσάμενος βέλτιον φίλος εἶναι, κωλύσαι τὸ ἐξεῖναι ταῦτα ποιεῖν 660. 27. ἄχρι τε καὶ φιλεῖν, οἶμαι, χρὴ, καὶ μισεῖν, μηδετέρου τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας 660. vlt. ὃς ἂν σοι δανείσῃ, τοῦτον δημοσίᾳ μισεῖσθαι προσήκει 982. 12. οὐ γὰρ ἔτω τοῦτος μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ 1161. 18. ἐδεὶς ἐστιν, ὅστις ἐκ ἐπετίμα τῶν παρόντων, καὶ ἐμίσει. τελευτῶντες δὲ καὶ αὐτοὶ ἑαυτοὺς [scil. ἐμίσουν] 1265. 10.

μισθαρνεῖν] τοῖς παρ' ἐκείνου μισθαρνοῦσι διασπάσασθαι παραβαλεῖτε 136. 15. εἰργάζετο τῷ σώματι μισθαρνοῦσα τοῖς βουλομένοις αὐτῇ πλησιάζειν 1351. 21. ἐμισθάρνει τῷ βουλομένῳ ἀναλίσκειν 1352. 14.

μισθαρνίαν τὴν τούτου εἰδότες 242. 17. τῇ μισθαρνίᾳ ταῦτα μετατιθέμενος τὰ ὀνόματα 320. 13.

μισθὸς] ἐ γὰρ ἔστιν ἄρχειν μὴ διδόντα μισθὸν 47. 1. μισθοὺς μείζους ἐπράττετο τοὺς βουλομένους αὐτῇ πλησιάζειν 1359. 1. μισθῷ λέγει. [subaudi ἀντὶ.] 151. 17.

μισθοῦν mercede elocare. *vermiethen*, *verpachten*, *in Sold geben*. ἑαυτὸν ἐπί τι 231. 10. ταῖς ἐκείνων τέχναις καὶ πανουργίαις μισθώσας αὐτὸν, καὶ παρασχὼν ὑπηρέτην 704. 20. τάλαντον εἰσπραττόμενοι ταλάντου μισθοῦσι τὰς τριηραρχίας 564. vlt. τὸν Θρασύλοχον πείθει, τῆς ἑαυτοῦ τριήρους τὴν τριηραρχίαν μισθῶσαι τῷ Καλλίππῳ 1222. 26. σκεψάμενοι τὸν ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν βουλόμενον, μεμισθώκασι τὴν λειτουργίαν. [id est τὴν τριηραρχίαν.] 1230. 5. In medio, conducere mercede. *abmiethen*, *in Sold nehmen*. πάλιν μισθοῦται τὸν κατάπτυστον τουτονὶ 236. 23. πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μισθοῦται τοῦτον 276. 27. Τιμοθέου μισθουμένου τοῦτον καὶ τὸ στράτευμα, cum Timotheus eum vna cum copiis eius conducere vellet, quamquam haud impetrauit 669. 14. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθουμένων. qui vectigalia publica redimunt, vt agros, vineas, syluas, pascua, piscinas, metallifodinas, lapicidinas, salinas, alia talia, vnde fructus ad aerarium redeunt 713. 5. θέρος μισθοῖντο ἐκθερίσαι. qui [nomine heri puta] fundi alicuius domino certam mercedem darent, aut dandam promitterent, pro aestatis vnius prouentu ex illo fundo edito 1253. 15. οὗτος ἦν ὁ ὠνούμενος καὶ μισθούμενος ὑπὲρ αὐτῶν. hic loco seruorum suorum stipulabatur redemtionem, *schloss den Kauf- oder Pachtcontract*, et dependebat stipulatam mercedem 1253. 17. μισθωθεῖσα ὑπὸ Νικαρέτης. *Neaera war in ihrer Frau Lohn und Brode* 1382. 8.

μισθοφορὰ conditio militis mercenarii; quae erat contemta. οὐκοῦν σὺ μισθοφορὰν λέγεις 38. 1.

μισθοφορεῖν] μισθοφορήσας παρ' ἐκείνῳ 669. 9.

μισθοφόρος] μισθοφόρων ἀνθρώπων ἔργον ποιοῦντες λήσομεν 661. 6.

μίσθωμα] τέλος εἶχε τὸ μ. *die Miethe war nun aus*. ea res perfecta iam erat, ob quam Aeschines operam suam

ſuam Philippo mercede addixerat 379. 20. p. 713. 4. pro μισθώσιμα dant alii libri μισθώματα.

μισθώσιμος] τὰ μισθώσιμα μισθοῦσθαι vectigalia reip. elocabilia, quae quotannis, aut tertio, ſextoue quoque anno haſtae ſubiiciuntur, et plus licentibus a τοῖς πωληταῖς addicuntur, redimere 713. 4.

μίσθωσις, *Pacht*, merces annua e condicto, vel pacto praeſtanda. μίσθωσιν δ' φέροντες, ἀλλ' αὐτοὶ ἑαυτοῖς ἐργαζόμενοι, πάντες ἀπώλοντο 960. 8. τὰς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῶν τῆς θεοῦ 1069. 26. μισθώσεως, ſeu elocationis menſae numulariae exemplum, ſeu formula IIII. 6. μισθώσεως τεμενῶν εἰσπράττειν 1318. 20.

μισθωτὸς] ἄνθρωποι μισθωτοὶ, ὧν δ' ἂν ἀρνηθεῖεν ἔνιοι ὡς ἔκ εἰσι τοιοῦτοι 124. pen. μισθωτὸς καλὸς κἀγαθὸς καὶ δίκαιος γέγονε 374. 25. πότερα μισθωτοὶ [*Tagelohner*] ἢ οἰκέται 1199. 21.

μισοπόνηρος 584. 12.

μῖσος, ἂν τούτοις τις ἐπιτιμᾷ 121. 9. τὰ μίση καὶ τὰ ἐγκλήματα ἐφ' ὅλην ἔρχεται τὴν πόλιν 168. 2.

μνᾶ] τριηράρχους, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλων [nili potius ἑκπλων leg. eſt] εἴληφε 1231. 13.

μνᾶσθαι. μεμνῆσθαι] συναναλωσε καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν. memoriam gratiae fortunae habendae 12. 12. καίπερ ὄντες δ' δεινοὶ τοὺς ἀδικοῦντας μεμνῆσθαι 75. 13. ἦσθη τε τοῖς λόγοις καὶ ἐπῄνει, ὅτι μέμνηται εὖ παθών 1192. 12.

μνασιδωρεῖν. munera diis offerre. proprie, meminiſſe munerum dandorum 531. 13. 1072. 24.

μνῆμα] δ' μὰ τοὺς ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἄνδρας 297. 15. μνήματος ὄντος κοινοῦ ἅπασι τοῖς ἀπὸ Βυσέλυ γενομένοις 1077. 22. δ' κεκοινωνήκασι τοῦ μνήματος τούτου 1078. 2. μνῆμα ἑαυτοῖς ἰδίᾳ ἐποιήσαντο ἄπωθεν τοῦ Βυσελιδῶν μνήματος 1078. 3. ᾧ τὸ μνῆμα ᾠκοδόμησεν ὁ θεοῖς ἔχθρος ἔτος

1125. 14. τὸ μνῆμα φυλάττειν ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας 1160. 16. τὰ μνήματα παλαιά ἐστι, καὶ πρὶν ἡμᾶς κτήσασθαι τὸ χωρίον γεγενημένα 1275. 15. ἔθαψε τέτταρας εἰς τὰ πατρῷα μνήματα 1307. 9. τίς ἐστιν, ὅστις εἰς τὰ πατρῷα μνήματα τὰς μηδὲν ἐν γένει προσήκοντας τιθέναι ἐάσει 1307. 12. τέθαπται ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι. cenotaphium eius est in Ceramico. h. e. inscriptum est nomen eius stelae, exhibenti nomina eorum, quicum in Sicilia occubuissent, ibique sepulti essent, Athenis cohonestati sunt titulo tumuli publici, sed inanis 1310. 15. τὰς μαρτυρίας τῶν φρατόρων καὶ συγγενῶν καὶ δημοτῶν καὶ ὧν τὰ μνήματα ταῦτα 1311. 5.

μνημεῖον] ὃν ἠσθάνετο, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ μνημεῖόν ἐστι τὸ εἰκαζόμημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας. monumentum hoc esse, testans, ibi conditas esse alicuius vita defuncti exuuias 1125. 16.

μνήμη] ἀλλὰ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην 273. 18.

μνημονεύειν] ἀφ' οὗ τι συνέβη παρὰ τῶν θεῶν χρησὸν, μνημονεύουσιν 12. 15. τῶν ἐν ἅπαντι τῷ αἰῶνι μνημονευομένων ἀνθρώπων 1468. 26. μέχριτοῦ παρόντος χρῆσθαι [id est ἕως πάρεστι χρῆσθαι ταῖς χάρισι] μνημονεύειν τὰς χάριτας 1478. 13.

μνημονικὸς. μνημονικώτατος 329. 25.

μνημονικῶς] ὡς εὖ καὶ μν. καὶ ἐπιμελῶς περὶ ἑκάστου κατηγορήθη 1383. 7.

μνησικακεῖν 257. 15. 258. 12. μν. πρὸς τὸν βουλόμενον σώζεσθαι 259. pen. μν. qui dicendus sit 685. 7. ἐσώσατε τοὺς Λακεδαιμονίους καὶ οὐκ ἐμνησικακήσατε. citat ex or. pro Corona Minucianus p. 140. 10.

μοῖρα fors, portio rata, competens, vt hereditatis. τὴν τοῦ πατρὸς μοῖραν λαγχάνειν 1067. 5. 2) modus, ratio, locus, numerus, conditio, τάξις. τὸν ἄγοντα καὶ φέροντα τἀμὰ ἐν πολεμίᾳ μοίρᾳ non aliter,

ter, atque hostis faciat 639. 25. 3) fatum, fatalis necessitas. μοῖραν δ' ἔτι φυγεῖν ἕτερον 322. 17. τῶν δημοτικῶν τὰς μὲν ἡ καθήκουσα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται 1482. 4.

μοιχὸν λαβεῖν ἐπὶ ταύταις ὁ νόμος ἐᾷ, ὁπόσαι ἂν ἐπ' ἐργασηρίᾳ κάθωνται, ἢ ἐν τῇ ἀγορᾷ πωλῶσί τι 1367. 25. λαμβάνει μοιχὸν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ 1367. 2. ἐφ' ᾗ ἂν μοιχὸς ἄλλῳ γυναικὶ, ἐκεῖ' ἔξεσιν αὐτῇ ἐλθεῖν εἰς ἑορτὴν τῶν ἱερῶν τῶν δημοτελῶν 1373. vlt.

μόνος μόνῳ συνήει 273. 1. μόνον interdum omittitur. παρακαλεῖν καὶ τὰς ἄλλας Ἕλληνας, ἀ λόγοις [subaudi μόνον], ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις 158. 14.

μόρα cohors quaedam Spartana. τὴν μόραν κατέκοψεν Ἰφικράτης 172. 26.

μοσχεύειν nouellos, tenellos stipites ad iustam proceritatem educare 785. 4.

Μανυχία] ἐκ τῆς Μ. ἐκαθίζετο 262. 16.

μουσικὴ quicquid scite et ingeniose scriptum est, siue soluta, siue ligata oratione. ὑποθέσεις τῆς αὐτῶν μουσικῆς πεποιῆσθαι 1391. 19.

μοχθηρὸς] μοχθηρὰ τὰ πράγματα ἐν τῷ Βοσπόρῳ καταλαβών. forum frigidum, *schlechte Messe, schlechten Markt, wenig Käufer, wenig Geld unter den Leuten* 909. 21.

μυεῖν] μυῆσαι αὐτὴν ἐβέλετο 1351. 26.

μυθολογεῖν] τῷ ὑπογυιότερα εἶναι τοῖς χρόνοις ἔπω μεμυθολόγηται 1391. 21. μυθολογουμένας τὰς Λεωκόρας 1398. 6.

μύθους λέγοιμι. me fabulas narrare, h. e. garrire, nugari 1219. 14.

μυθώδης 641. 19.

μυλωθρὸς 1251. 5.

μυλὼν] ἐν τῷ μυλῶνι προσῆκεν αὐτὸν εἶναι μᾶλλον, ἢ — 1111. 27.

οἱ μύριοι ſenatus Arcadum 344. 13. 403. 10. μή μοι μυρίες, μηδὲ δισμυρίες ξένες 45. 12.

μυροπώλιον 786. 8. 911. 13.

μῦς] ἄρτι μῦς πίττης γεύεται 1215. 10.

μυσος] τὴν Μυσῶν λείαν καλουμένην 248. 23.

μυσήρια] εἰς μ. τὴν γυναῖκα ἄγει ἐπὶ λευκῆ ζεύγους 565. 27. εἰς τὴν ἑορτὴν καὶ τὰ μυσήρια ὑπὲρ αὐτῆς ἀναλώσῃ 1351. 27. 1352. 1. ἐπεδήμησαν εἰς τὰ μ. ob Myſteria, per eorum occaſionem, verſarentur in vrbe 1352. 19. τότε τῷ μηνὸς [Boëdromione] μετὰ τὰ μυσήρια 29. vlt. ergo Myſteria menſe Boëdromione agebantur.

μωρία καὶ κακία τὰ τοιαῦτα ἐλπίζειν 128. 10. μ. ἂν εἴη λέγειν. ſtultum ſit id docere, quod nemo neſciat 397. pen.

ναυαγεῖν] ἐναυάγησεν ὁ πόρῳ τῷ ἐμπορίῳ 910. 7. 933. 11. θέαν ποιῆσιν ἐν τοῖς ἱππικοῖς ἀγῶσι παρέχεται τὰ ναυαγοῦντα. currus euerſi et confracti 1410. 10.

ναυαγία] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον αἰτιῷτο ναυαγίας 293. 5. ἐπειδὴ τάχιστα κατέπλευσαν ἐκ τῆς ναυαγίας ἀθήναζε 910. 20. τούτοις δ' οὐδὲν προσήκει τῆς ναυαγίας 934. 3. neque nauis, neque mercium naufragio corruptarum quicquam ad eos pertinere.

ναυαρχεῖν πλοίων 251. 3.

ναυκλήριον] ὃς μέγιστα τῶν ἑλλήνων κέκτηται ναυκλήρια plurima nauigia, merces mercede per mare vectantia 690. vlt.

ναύκληρος] ὥσπερ ἂν εἴ τις ναύκληρον πάντα ἐπὶ σωτηρίᾳ πεάξαντα τῆς ναυαγίας αἰτιῷτο 293. 1. ὅτε ναῦν, ὅτε ναύκληρον, ὅτ' ἐπιβάτην ἐσὶν ἀναχθῆναι, τὸ τῶν δανειζόντων μέρος ἂν ἀφαιρεθῇ 902. 12.

ναυκρατιτικὸς] v. χρήματα 703. 15.

ναῦλον onera nauis, *die Fracht*, *das Guth.* merces naui impoſitae. ἡμᾶς τὸ ναῦλον σφετερίσασθαι 882. 12. δεδανεικὼς ἐπὶ τῷ ναύλῳ, καὶ ἐπ' αὐτῷ τῷ πλοίῳ 933. 22. τὸν ν. τῶν ξύλων παρασχεῖν vecturam, h. e. mercedem vecturae, tignorum 1192. 3.

ναυμαχεῖν] ὃ μὰ τὰς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας 297. 13.

ναυμαχία] τὴν περὶ Νάξον ἐνίκα ν. Χαβρίας 172. 27. ν. τῇ πρὸς Ἀλέξανδρον ἐνικήθητε 1230. 15.

ναυπηγεῖν] αἰτεῖσθαι ναυπηγήσασθαι μικρὰ πλοῖα. rogare veniam nauigia aedificandi 219. 11. et 21.

ναυπηγήσιμα ξύλα 219. 17.

ναύτης] ναύτας, ὧν ἕκαστος ἔχει [mercedem fert menſtruam] τριάκοντα μόνας δραχμὰς 1231. 11. ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν τις ἁμάρτῃ 801. 13.

ναυτιᾶν] Schol. ad Ariſtotelis Rhetoric. p. 56. a. 39. citat hunc e Demoſthene locum, quem non reperio. ὥσπερ γὰρ οἱ ἐν τῷ πλοίῳ ὄντες, ὑπὸ τὸ σάλος καὶ τῶν κυμάτων ταρασσόμενοι ναυτιῶσι, καὶ ἀηδῶς [nam ſic leg. eſt, non ἁπλῶς, quod eſt excuſum] ἀφορῶσι πρὸς τὴν θάλασσαν, ἕτω καὶ ὁ δῆμος ναυτιᾷ καὶ ἰλιγγιᾷ ἀφορῶν πρὸς τὰ πράγματα.

ναυτικὸς] ναυτικὰ ſortem pecuniarum, in foenus nauticum datam, ſeu creditam in naues, ſub conditione foenoris nautici praeſtandi. *auf Budmerey* 816. 26. ναυτικαὶ συγγραφαὶ 932. 3. ναυτικὸν ἀνειλόμην [id eſt χρήματα ἐπὶ τόκῳ ναυτικῷ] 1212. 3. τόκος ναυτικὸς ἐπράττετο ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων 1288. 11. τὸ ναυτικὸν [ſcil. πλήρωμα] copiae nauales. ὃ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέσχησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν αὐτῶν ἀπώλετο 597. vlt. ὁρῶν τὸ ναυτικὸν ὑμῶν καταλυόμενον 260. 9.

νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτῷ τεταριχευμένῳ 788. 22.

νεανίας pro eo, qui in opere suo nauus, sedulus, robustus, strenuus, acer est 329. 23. *ἐν τίσιν ἦν σὺ νεανίας, καὶ πηλίκα λαμπρός.*

νεανιεύεσθαι iuueniliter se iactare in pollicendo, praeter id, quod quis vere vult, et sibi permissus, ambitione nulla stimulante, sit daturus. *καί τι καὶ νεανιευσαμένῳ τοιοῦτον, ὡς ὠδὲν ἀ ποιήσει* 401. 24. *νεανιεύσεται καὶ περιὼν ἐρεῖ* 416. 23. *ὥσπερεὶ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἑαυτῷ νενεανιευμένοις ἐπέθηκε* 520. 27. *ὠδ' ἐνεανιεύσατο τοιοῦτον ὠδὴν* 536. 26.

νεανικὸς] *μέγα καὶ νεανικὸν φρόνημα λαβεῖν* 37. 10. 173. 23. 579. 9. magnum, praeclarum. *ταῦτα τὰ λαμπρὰ καὶ νεανικὰ αὐτῶν ἐστὶ* 1267. 25. *ἃ γὰρ ἡγεῖτο λαμπρὸν, ὠδὴ νεανικὸν ὠδὴν, ὠδ' ἄξιον εἶναι θανάτῳ* 557. 25.

νεβρίζειν hinnulum agere, h. e. hinnuli pelle indutus per semitas discursitare in sacris arcanis 313. 16.

νεήλατα genus placentarum 314. 1.

νέκυς] *ἐπειδὰν ἐξενεχθῇ ὁ νέκυς* 1071. 10.

νέμειν τιμὰς 500. 7. 685. vlt. *νεμεθεῖσα ὑσίαι* 956. 12. *συγκεχωρηκέναι τὸ τρίτον νέμασθαι μέρος.* concessisse, vt quadrans haereditatis solummodo sibi attribueretur 996. 14. *ὅτι νενεμημένος ἦν* sibi patrimonium esse cum fratre herctum seu diuisum 1149. 21. *ἐπειδὰν δὲ νεμηθῶσιν* [scil. *οἱ πλατειᾶς εἰς τὰς δήμους καὶ τὰς φυλάς*] 1380. vlt. *δαίμων ὁ πάντων κύριος ὡς ἐβούλετο ἔνειμε τὸ τέλος* 1395. 20.

νεμεσᾶν succensere, stomachari, increpare 506. 14. 1123. 10.

νεμέσια sacrum, quod Manibus defunctis placandis fiebat. *εἰσενεγκεῖσης τῆς ἐμῆς γυναικὸς εἰς τὰ νεμέσια τῷ πατρὶ μνᾶν ἀργυρίου* 1031. 13.

νέμιος Ζεὺς 552. 5.

νεόπλυτος 218. 8.

νέος]

νέος] πρὸς τὰς νεωτέρας τῶν πραγμάτων ἀπολύσασθαι. iuniores, quam ea sunt acta, de quibus contenditur 242. 15. οἱ νέοι γὰρ ὑμῖν δι' ἐκεῖνον τὸν ἀγῶνα ἔσονται βελτίους 432. 24. λόγισαι, ὡς καὶ σὺ τότ' ἦσθα νέος, καὶ τὴν ἡλικίαν εἶχες, ἣν ἡμεῖς νῦν 1490. 24. ἡ νεότης ἔτε τῶν αὐτῶν ἐστὶ λόγων τῷ γήρᾳ, ἔτε τῶν ἔργων 796. 22.

νεῦρον] ὑδὲν ὄφελές ἐστι πόλεως μὴ νεῦρα ἐχούσης ἐπὶ τοὺς ἀδικοῦντας 432. 10.

νέφος] παρελθεῖν ἐποίησε τὸν τότε περισάντα τῇ πόλει κίνδυνον ὥσπερ νέφος 291. 13.

νεώριον] δίκα τόπους τῶν νεωρίων 184. 2. ἐπαγγειλάμενοι Φιλίππῳ τὰ νεώρια ἐμπρήσειν 271. 8. νεωρίων ἐπιμελητὴς 612. 21. ἐν νεωρίῳ διελάμβανον τὰς ἄρτας κατ' ὀβολόν 918. 9. σκεύη δ' λάβοιμι ἐκ τῶν νεωρίων 1218. 3. σκεύη ἐν τῷ νεωρίῳ ἐχ ὑπῆρχε ταῖς ναυσὶν 1145. 4.

νεώσοικοι] νεωσοίκους οἰκοδομεῖται. 80. 19. 184. 3.

νεωτερίζειν] νεωτερίζῃ δέ τι καὶ κινῇ πρὸς ὑμᾶς 664. 9.

νεωτερισμὸς] ἀπελευθερώσεις δούλων ἐπὶ νεωτερισμῷ 215. 26.

νηπιοὶ τεθνᾶναι. inulto 639. 6. v. πάσχειν ὑπὸ τῶ βουλομένου, ὅ, τι ἂν πάσχῃ, πλὴν θανάτου 1374. 7.

νῆσος] εἰπέ μοι, βουλεύεσθε, ἔφη, θηβαίους ἔχοντες ἐν νήσῳ 108. 14. εἶλε δὲ τῶν νήσων τούτων τὰς πολλὰς. harum insularum, quas vos omnes nostis, et paene cernitis vestris oculis subiectas, Cycladas, et reliquas Graeciae circumiectas 480. 8. pari modo Philostratus p. 663. 3. ἐν τῇδε τῇ Τροίᾳ. vbi oratio gestu est adiuuanda et manu demonstrandus locus. item p. 666. 1. eiusdem. εἰς Ἐλεοῦντα τοῦτον. ἐν Μακάρων νήσοις 1400. 1.

νήφειν] ὑπ' ἐχθροῦ νήφοντος ἔωθεν 538. 16.

νικᾶν] νικᾷ δὲ ὃ πᾶσιν ὑμῖν μέλλει συνοίσειν 55. 6. νικῆσαι ζῶντα vincere sic, vt victus tamen in viuis maneret,

neret, ἐκ ἀποκτᾶναι 637. 17. ἐνίκησε τῷ κλήρῳ [ſcil. τὴν δίκην] 1059. 16. ἐνίκησε τῷ κλήρου πάντας τοὺς ἀμφισβητοῦντας αὐτῇ 1059. 21. ἐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρούσατο 1060. 7. ἥδε τοὺς ἀλεκτρυόνας μιμήμενος τοὺς νενικηκότας 1259. 20. ὀλύμπια νικήσας παῖδας ϛάδιον 1342. vlt. ὅτε ἐνίκα τὰ πύθια τεθρίππῳ 1356. 6. ἐμοὶ δοκοῦσιν οἱ τελευτῶντες ἐντάξει [id eſt ἐν παρατάξει in acie] τῆς μὲν ἥττης ἀ μετέχειν, νικᾶν δ' ἀμφοτέρους ὁμοίως 1394. 22. τὸ πάντα τρόπον ζητεῖν νικῆσαι [in concionibus atque deliberationibus de rep.] δυοῖν θάτερον, ἢ μανίας, ἢ κέρδους ἕνεκα, ἐσπυδακότων φήσαιμ' ἂν εἶναι 1436. 18.

νίκη] ἡ ἐν τοιούτοις ἥττα καλὴ καὶ προσήκουσα νίκη παρὰ τοῖς τὸ φρονοῦσι γίνεται 1486. 3. 2) Victoria, dea, vel ſimulacrum eius. οἱ τὰ ἀκρωτήρια [vt e. c. alas, manus] τῆς Νίκης περικόψαντες 738. 14.

νικητήρια praemium victoriae 1233. 1. κατὰ τῶν νικητηρίων ἅπασιν εὐξάμενοι. de ſpoliis et manubiis partem vos ipſis eſſe donaturos, victoria potitos 1467. 1.

νόθος et νόθη] νόθῳ δὲ, μηδὲ νόθῃ, μὴ εἶναι ἀγχιστείαν, μήτε ἱερῶν, μήτε ὁσίων 1067. 13. εἰς τὰς νόθας ἰκεῖ συντελεῖ 691. 18. καθάπερ ποτὲ ἐνθάδε οἱ νόθοι [ſcil. συνετέλουν] εἰς Κυνόσαργες 691. 19. εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξῆν τούτοις [aduerſariis meis] κληρονόμοις εἶναι πάντων τῶν ἐμῶν 1315. 8.

νομὴ diuiſio, cretio haereditatis 948. 10.

νομίζειν opinari. οἱ νομιζόμενοι μὲν υἱεῖς, μὴ ὄντες δὲ γένει ἐξ αὐτῶν [e patribus illis, quorum liberi exiſtimantur eſſe] ῥᾳδίως μὲν αὐτοῖς διαφέρονται ζῶσιν, ὑδὲν δὲ φρονοῦσι περὶ τεθνεώτων βλασφημοῦντες 1022. 16. 2) certo ſcire, vel conſtitutum decretum penes ſe habere. πάνθ', ὧν ἄνευ ὐδὲ ζῆν ἄξιον ἦν Ἰφικράτει, νομίζων ἀποστερῆσαι 665. 5. 3) iure vetuſto ſanctum, ratum, vſitatum habere. ὥσπερ οἱ ἀρχαῖοι ἐνόμιζον 1077. 25. τὸν νομιζόμενον λόγον εἰπεῖν oratio-

nem

nem habere, ex lege et ritu vetusto habendam 1388. vlt. τὰ νομιζόμενα, iusta, quae defunctis Manibus fieri ius et fas est. ἐπειδὰν τὰ νομιζόμενα αὐτῷ φέροιτο 308. 2. ἐπειδὰν ἀποθάνωσιν, ὅπως τῶν νομιζομένων τύχωσι, παρασκευάζεσι 733. vlt. τὰ νομ. γένηται τοῖς θεοῖς εὐσεβῶς 1370. 23. τῶν νομ. τυγχάνουσιν ἐν μεγάλῃ τιμῇ καὶ πολλῷ ζήλῳ 1399. 21. 4) prae se ferre. νομίζων μητέρα ἐξ ἀρχῆς, eandem edens, appellans, pro mea matre ferens, quam a principio fortitus fui, καὶ ἐκ ἑτέρας μὲν ὤν, ταύτης δὲ προσποιούμενος 1314. 18.

νόμιμος] ἐκεῖνοί τε τοῖς ἐκεῖ νομίμοις, ἡμεῖς τε τοῖς παρ' ἡμῖν, τὰς δίκας ἐλάμβανον 79. vlt. νόμιμος πόλεμος καὶ προφανὴς 123. 22.

νόμισμα est quodcunque a lege imperatum, ritu vetusto probatum, vsu contritum, ratum atque legitimum conueniensque ab omnibus habetur. τοῖς τὸ νόμισμα aes, pecuniam, qua ciues omnes vtuntur, διαφθείρουσι θάνατος ἐστὶν ἡ ζημία 508. 14. 765. pen. ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι τοῖς ἰδιώταις εὑρημένον, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκα, τὰς δὲ νόμους τῆς πόλεως ἡγεῖται νόμισμα εἶναι 766. 3. ὥσπερ, εἰ νόμισμα ἐκρίνετε, ὁποῖόν τι πότ' ἐστὶ, δοκιμάσαι δεῖν ἂν ᾠήθητε 1441. 6.

νομοθεσίας ratio, Athenis vsurpata, exponitur p. 705. 19.

νομοθετεῖν qua ratione Solon praeceperit 485. 6. sqq. βέλομαι δ' ὑμῖν, ὅπως ἐν Λοκροῖς νομοθετοῦσι, διηγήσασθαι 743. vlt. νομοθετῶν αὐτὸς αὑτῷ 1286. pen. νομοθετεῖτε ὑπὲρ ὅλης τῆς ἐμπορίας 1297. 7.

νομοθέτης] νομοθέτας καθίσατε 31. 10. Σόλων οὐδὲν ὅμοιος ὢν τούτῳ νομοθέτης 601. 6. ὅμοιός γε νομοθέτης Σόλων καὶ Τιμοκράτης 733. 16. τὰς ἐν ταῖς ψυχαῖς ἀγριότητας αἱ τῶν νομοθετῶν ἐξορίζουσι διάνοιαι 808. 15. τῶν πόλεων ταύτας ἂν ἴδοιμεν ἀρίστας οἰκουμένας, ἐν αἷς ἄριστοι νομοθέται γεγόνασι 808. 12. 2) Nomothetae, pecu-

peculiaris magiſtratus Athenis, de vetuſtis legibus antiquandis et de nouis ferendis ſtatuens 706. 22. ſqq.

νόμος] in praedicatione legum, hoc eſt iuris, ſiue naturalis, ſiue ſcripti, ſiue eius omnis, quod recte et ordine fit, paene tota verſatur oratio in Ariſtogitonem ſecunda. πᾶς ὁ τῶν ἀνθρώπων βίος — φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774. 6. νόμος πᾶς ἐστιν εὕρημα μὲν καὶ δῶρον θεῶν, δόγμα δὲ ἀνθρώπων φρονίμων 774. 18. ἆρά τις ἡμῖν λοιπὸς νόμος (conf. ſcripta ſub v. λέγος). πολλοὶ τῶν ἑλλήνων πολλάκις εἰσὶν ἐψηφισμένοι τοῖς νόμοις χρῆσθαι τοῖς ὑμετέροις 765. 6. τὰς νόμους ἔθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων, ἐπ' ἀδήλοις τοῖς ἀδικήσουσιν, ἀδήλοις δὲ τοῖς ἀδικηθησομένοις citat Schol. Hermog. p. 88. τόθ' ὑμεῖς τὰς νόμους ἔχοντά με πλησίον ἡγεῖσθε παρεστάναι 575. 15. νομισμα τῆς πόλεως ὁ νόμος 766. 4. lex eſt alia naturalis, alia ciuilis, ſeu ſcripta. ὃ μόνον παρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον, ἀλλὰ καὶ παρὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον 639. 22. οἱ νόμοι τίθενται δυοῖν ἕνεκα, vt iniuriae et prohibeantur, et poenas dent 774. 25. εἴπερ οἱ νόμοι πάντες τῶν δικαίων ἕνεκα καὶ τῆς τῶν χρηστῶν σωτηρίας τίθενται 1480. 19. ἔλως ἀδὲν ἔτε σεμνὸν, ἔτε σπουδαῖον εὑρήσομεν, ὃ μὴ νόμῳ κεκοινώνηκεν 808. 16. τὸν ὅλον κόσμον — νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808. 18. opponitur conſuetudini. τὸ ἔθος νόμον ποιεῖν. conſuetudinem vulgarem in vim legis transferre. h. e. quod exiſtimarem, ab omnibus quod fieret, nemine reprehendente, id perinde valere atque legem ſcriptam 414. 8. νόμοις οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν. iuxta leges 665. 27. ἐν ἀν αὐτὸς ἕκαστος νόμον τῇ φύσει δῆλος ᾖ καθ' ἑτέρων ἔχων, τέτε τυγχάνειν παρ' ἑκάστε δίκαιός ἐστι καὶ αὐτος. *wie man andern begegnet, das muſs man auch von andern gewertigen und ſich gefallen laſſen* 794. 14. ὃς ἂν ἑλών τις πολέμῳ

νόμῳ

νόμῳ pro more, vel iure belli, prout in bellis fieri solet, et fas est. 41. pen. νόμοι αἰκίας [id est περὶ αἰκίας] et βλάβης 325. 13. διαιτητῶν 544. 13. 545. 2. ἐπικλήρων 979. pen. ἑταιρήσεως. de fornicatione 599. 24. λωποδυτῶν 1264. 11. ὕβρεως 525. 13. 1264. 10. νόμος αἰσχρὸς ὅταν κύριος ᾖ, ἁπάσης τῆς πόλεως ὄνειδός ἐστιν 764. 2. θάνατον ζημίαν ὡρικέναι, ἐάν τις νόμον ἐκ ὄντα παράσχηται 807. vlt. οἱ πονηροὶ νόμοι βλάπτουσι τὰς ἀσφαλῶς οἰκεῖν οἰομένας πόλεις 471. 25. τυγχάνειν τῶν νόμων, seu beneficio legis potiri, seu poena legitima affici, adipisci ea, quae ius ciuile cuique pro eius merito tribuit 1081. 15. ἀγαπῶσιν ἡμῖν, ἐάν τις ἡμᾶς ἐᾷ τῶν νόμων [id est τῶν ἐν τοῖς νόμοις τεταγμένων] τυγχάνειν 1089. 12. οὐδὲ γὰρ ἐν τῷ νόμῳ ἐστί σοι. haec foemina de iure tua non est, nullo pacto, nullo titulo iuris, ad te pertinet 1160. 22.

νοσεῖν] θετταλοὶ νοσοῦσι καὶ στασιάζουσι 22. 7. discordiis et simultatibus inter se laborant, nolunt legibus, aut magistratibus parere. πρὸς νοσοῦντας ἐν ἑαυτοῖς καὶ τεταραγμένους προσπέσῃ 123. vlt. αἱ δὲ πόλεις ἐνόσουν 240. 27.

νόσημα δεινὸν ἐμπέπτωκεν εἰς τὴν Ἑλλάδα 424. 3. τῶ μὲν, [φθόνε puta] νοσήματος ὄντος 1481. 12.

νωθεῖν] ὥστε οὐδὲ παθὼν ἐνωθεήθη 798. 9. τὸ μὲν ἓν νωθετεῖν τοῦτον μανία 798. 17. ὁ δῆμος ἅπας τοὺς ἐνοχλοῦντας ἑαυτὸν νωθετεῖ θορύβοις 798. 19. οὐδένα ἀνθρώπων οἶμαι τὰ προσόντα αὐτοῖς [subaudi ἐνεῖδη] ἀκοῦσαι [subaudi ἕως ἡσυχίως καὶ ῥαθύμως] νωθετουμένους, ὡς ὑμεῖς [scil. ἀκούετε] τὰ μὴ προσόντα [scil. ὑμῖν] κακῶς ἀκούοντες 1453. 25.

νωμηνία] τοῖς νωμηνίαις εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαίνοντες 799. vlt.

νῶϊ] τοιοῦτον ἔχουσι νῶϊν 185. 4. νῶϊν ἔχειν ὀφείλετε 1452. 16. τοῦτ' ἐμοὶ ἐπὶ νοῦν ἐλθεῖν γράψαι 1463. 2.

τῶν

νῦν pro ἔναγχος, nuper, nouissime 361. 20.
νὺξ] ἔξω μέσων νυκτῶν ἐποίησαν εἶναι τὴν ὥραν. negotium vltra mediam noctem extraxerunt 1265. 3.
ξαίνειν κατὰ νώτου πολλὰς [scil. πληγάς] 403. 4.
ξεναγεῖν] πάντες οἱ ξεναγοῦντες ἔτοι 665. 25. ξεναγῶν ἤδη καί τινων ἀρχῶν στρατιωτῶν 669. 3.
ξένη regio peregrina, solum extraneum, quatenus patriae opponitur. ἐπὶ ξένης περιῶν ἐρῶμαι 1484. 5.
ξενίαι exceptio hospitis epulo hospitali. ἐπὶ ξενίαν καλεῖν 81. 20. 2) conditio peregrini Athenis commorantis, praesertim qui pro ciue se gerat. οὐδὲ γὰρ οἱ ξενίας ἀλισκόμενοι ἀγανακτοῦσιν ἐν τῷ οἰκήματι τοῦτο ὄντες 741. 19. ξενίας γραφὴν φεύγοντα 1481. 18. εἴ τις αὐτὸν ξενίας γράψαιτο 1020. 23. 3) necessitudo amicitiae cum peregrino contracta. ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ἐμοὶ ἐναντίζων. ἐγὼ σοὶ ξενίαν Ἀλ.; πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιωθέντι; 240. 20.
ξενίζειν] τὰς παρὰ Φιλίππου πρέσβεις ἐξένισα, καὶ πάνυ γε λαμπρῶς 414. 10. 2) peregrinum quid in sermone sonare. διαβεβλῆκασί μου τὸν πατέρα, ὡς ἐξένισε 1304. 6. et 11.
ξενικὸς] ἐξ ὧν δ' αὐτὰ τὰ ξενικὰ [scil. στρατεύματα] ὑμῖν στρατεύεται 46. 25. copiae mercenariae, aliunde conductae. μὴ ξενικὸν πολὺ συνῆσθαι 186. 23. εἰ ξενικὰ [scil. τέλη] ἐτέλει. num contributiones eas dependerit, quae peregrinis Athenis commorantibus dependendae sunt pro iure incolatus 1309. 5.
ξένιον] ξένια dona hospitalia. citat e Dem. Poll. III. 59.
ξενολογεῖν 1019. 12.
ξένος] ξένοι milites mercenarii 15. 24. 23. 2. 2) amicus extra vrbem. ἔτ' ἰδίᾳ ξένος αὐτῶν ὢν δεῖς ἐστί μοι 194. 19. 3) peregrinus Athenis commorans. ξένον μηδένα ἀγωνίζεσθαι βουλόμενοι 532. 17. ἐργάζεσθαι ἐκ ἐξεστι ξένῳ ἐν τῇ ἀγορᾷ 1308. 9. εἰ νόθος, ἢ ξένος ἦν, ἐξεῖν τούτοις κληρονομεῖν τῶν ἐμῶν πάντων 1315.

8. ξένη γυναικὶ συνοικῆντα παρὰ τὸς νόμος 1349. 13. lex de coniugiis cum peregrinis 1350. 17. sqq. ξένην ἐάν τις ἐκδιδῷ ὡς ἑαυτῷ προσήκουσαν 1363. 4. εἶδεν ἃ δ' προσῆκεν αὐτὴν ὁρᾶν ξένην οὖσαν 1369. 26. ἱερῶν δημοτελῶν, εἰς ἃ καὶ ξένην καὶ δοῦλην ἐλθεῖν ἐξουσίαν ἔδωκαν οἱ νόμοι 1374. 2. πρὶν τὸς ξένους εἰσιέναι 1375. 19. ergo non prius in forum admittebantur peregrini, quam concio diſceſſiſſet.

ξενοτροφεῖν 157. 11.

ξηραίνειν 1278. 22.

ξυληγεῖν materiam e Macedonia in portum Atticum aduectam in domum ſuam inducere 376. 2.

ξύλον collare ligneum, tormentum ſeruile 270. 9. 2) lignum quodcunque. λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν κατάξῃ 645. 16. ξύλα κλίνειν 816. 19. 3) menſa, vel taberna numularii in foro ſita 1111. 22.

ὁ, ἡ, τὸ] ἔδει γὰρ τὸ καὶ τὸ ποιῆσαι, καὶ τὸ καὶ τὸ μὴ ποιῆσαι 128. 17. εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν, οὐκ ἂν ἀπέθανεν 308. 4. τοὶ καὶ τοὶ πεπονθὼς ὁ δεῖνα παρ' ἐμοῦ 560. 17. τὸ μὴ pro ὥστε μὴ. ἀφῆκαν τὸ μὴ θανάτῳ ζημιῶσαι 688. 27. ἐδὲ λόγος λείπεται τὸ μὴ οὐ πονηροὶς εἶναι 722. 26. Iphicrates dictitabat δεῖν τὸν στρατηγὸν προαιρεῖσθαι κινδυνεύειν, ὅπως μὴ τὰ καὶ τὰ γενήσεται, ἀλλὰ τὰ — 1457. 16. τὸ ῥᾷστον τοῖς ἀδικεῖν καὶ συκοφαντεῖν προηρημένοις. id quod eſt factu facillimum 904. 14. 2) ὃ initio ſententiae, pro διὸ ὃ 368. 12. 779. 13. 3) pro ἔτος. πᾶσιν ἐν τῷ τόπῳ pro ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ 565. 25.

obliqua oratio. v. indicem grammaticum.

ὀβολὸς] τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν πάντες μέμνηνται pecuniae theatricae 169. 1. τὸς μὲν ἔκ ἐστι πλείονος, ἢ δυοῖν ὀβολοῖν, ἀξίους εἶναι 169. 2. ἀλλ' ἐν τοῖν δυοῖν ὀβολοῖν ἐθεώρουν ἂν 234. 24. διελάμβανον κατ' ὀβολὸν τὸς ἄρτους 918. 9. νῦν δὲ δραχμῆ καὶ χοῖ καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς τὸν δῆμον ὥσπερ ἀσθενοῦντα διάγουσι 1459. vlt.

ὀβριμο-

ὀβριμοπάτρη epithetum Mineruae 421. 27.

ὄγκος] *πρὸς τηλικοῦτον ὄγκον τῶν πραγμάτων εὐκαταφρόνητος* 154. 20.

ὅδε] *τάδε*, res, opes, maiestas, libertas, Graecorum, praesertim Athenienſium 134. 4.

ὁδοποιεῖν] *ἐμπεσὸν τὸ ὕδωρ δὶς καὶ τρὶς τὰ χωρία ἐλυμαίνετο καὶ μᾶλλον ὁδοποίει.* viam ſibi patefaciebat 1274. 26.

ὁδὸς via quaecunque, ſeu publica, ſeu priuata, ſeu proprio ſenſu, ſeu translato. *τὴν τοῦ τὰ βέλτιστα λέγειν ὁδὸν ἀσφαλῆ παρατυχόντες* 31. 19. *τὶς πεποίηκεν ἄχρι τῆς ἀττικῆς ὁδὸν διὰ συμμάχων καὶ φίλων* [ſubaudi *ἡμῖν ὄντων*] *εἰταμ Φιλίππῳ* 448. 21. *ἐὰν πολλὰς ὁδοὺς δῶ διὰ τῶν νόμων ἐπὶ ἠδικηκότας* 601. 18. *εἰ κατορθώσαιεν, ἦν ἐπ' ἐμὲ ἥλθεν ὁδὸν* 701. vlt. *ἐφ' ἑκάστην ἁπαντᾶ τὴν ὁδὸν τῶν ἀδικημάτων* 712. 3. *τῶν πρὸ ὁδοῦ τι περαίνοιτε.* in itinere veſtro proficiatis 1443. 20. *τὰς ὁδοὺς ἀγαπᾶ κατασκευάζουσα.* ſemitas, vias publicas 175. 4. *ἐν ὁδῷ καθηλῶν.* in via publica 637. 2. *εἰς τὴν ἑτέραν ὁδὸν ἐλθόντες* in ſemitam vel angiportum proximum 1157. 13. 2) menſura diſtantiarum locorum inter ſe. *τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ἀπὸ τῆς ἀττικῆς τῆς μάχης γεγενημένης* 293. 13. 3) proceſſus. *Garg. ἐὰν ταῦτα ἔτως εἰς ὁδὸν κατασῇ.* haec vbi ſemel fieri coepta, et velut in viam immiſſa fuerint. *in den Gang gebracht, oder gekommen* 184. 16. *ὁδῷ βαδίζειν ἐᾶν δεῖ. man muſs es ſeinen Gang gehen laſſen* 772. 18. 4) ratio. modus. *ἁπλῶς δὲ τὴν ὀρθὴν ὁδὸν περὶ τῶν δικαίων διαλέξομαι* 263. 23. *ἐξ ἀρχῆς εὐθὺς τὴν ὀρθὴν καὶ δικαίαν ὁδὸν τῆς πολιτείας εἰλόμην* 332. 4. *τοῖς πονηροῖς ὅπως μὴ δώσουσι δίκην, ὁδὸν δείκνυσι* 733. 20.

ὀδυνηρός] *εἰς τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον* 1471. 4.

ὀδύρεσθαι] *ἀπορῶ, τί πρῶτον ὀδύρωμαι τῶν παρόντων κακῶν* 1470. 12. *ὀδύρεσθαι παρ' ὅλην τὴν ἐπιστολήν*

σολὴν 1473. 18. ὅτός ἐσιν ὁ τὰ θηβαίων ὀδυρόμενος πάθη. Hermogenes citat p. 256. pen. et p. 351. vlt.

ὅθεν ab eo inde temporis articulo quo — 371. 4.

ὀθόνιον. ὀθόνια *Segeltücher* 1145. 6.

οἴδημα *Schwulſt* 1260. 18.

οἴεσθαι] αἰσχρὸν, ὕσερόν ποτ' εἰπεῖν, συμβάντος τινὸς, τὶς γὰρ ἂν ᾠήθη ταῦτα γενέσθαι 128. 15.

οἴκαδε] τὰς παρ' ἐκείνε δωρεὰς λαμβάνοντες οἴονται οἴκαδε λαμβάνειν vltro ſibi delata, quaſi domum miſſa, gratuita eſſe, non mercedem operae ſeu iam praeſtitae, ſeu adhuc praeſtandae 80. pen. 157. 6. οἴκαδε ἀποφέρεσθαι τὴν ἀρὰν καὶ τὴν ἐπιορκίαν 409. 21.

οἰκεῖν] οἱ χωρὶς οἰκοῦντες 50. 23. ἢ ἐκείνες μὴ δεῖν ἐν Ὀλύνθῳ οἰκεῖν, ἢ αὐτὸν ἐν Μακεδονίᾳ 113. 14. ἔτως ὠμῶς ἀνηρέθησαν, ὥσε μηδένα, μηδ' εἰ πώποτ' ᾠκήθησαν, εἶναι ῥᾴδιον προσελθόντα εἰπεῖν 117. 22. πάντες οἰκοῦμεν τὰς πόλεις, ἢ τῶν προγόνων παραδόντων, ἢ κατὰ πόλεμον κύριοι καταςάντες 164. 27. πᾶσα ἡ οἰκεμένη μεςὴ γέγονε προδοτῶν 242. 1. οἰκεῖν τὴν ἑαυτῶν [ſcil. χώραν, hoc eſt πολιτεύεσθαι] νόμοις vitam ciuilem domi, in patria agere iuxta praeſcriptum legum 665. 27. οἰκήσεται ἡ πόλις. pro οἰκηθήσεται 1341. 20.

οἰκεῖος] τὴν οἰκείαν καὶ τὴν ὑπάρχεσαν ἀδεῶς καρπούμενοι 16. 18. πρὸς τοὺς οἰκείους πολέμους οἰκείᾳ χρῆσθαι δυνάμει συμφέρει 168. 7. οἰκεῖος καὶ ἀναγκαῖος τῇ γραφῇ λόγος 245. 3. ἀδέν μοι πρὸς τέτες οἰκεῖον, ἀδὲ κοινὸν γέγονε 414. 25. ἐτὲς γεγραμμένες μόνον νόμες, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς φύσεως οἰκεῖα ἀναιρεῖ 1117. 25. οἰκείες εἶναι τὲς ναύτας τῆς τριήρες τῆς ληψομένης τὸν ςέφανον. pertinere nautas ad eam nauem, eius eſſe, non alius, vel in ea manſiſſe, non illinc diſceſſiſſe 1233. 9.

οἰκειότης] ἐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιᾶν. non verba certis et firmis argumentis carita-

tes approbare. verba non esse testes mentiri nescios voluntatum. *dass der oder iener mein Bruder, mein Schwager, mein Vetter heißt, das ist darum noch lange kein Beweiss, darum noch keine giltige Bürgschaft dafür, dass er auch mein Freund sey* 237. 11. libertas et fides in loquendo atque monendo, docendo, cohortando, corrigendo, quae cernitur in familiaritate 773. 15. οἰκειότητος ταύτης προσγενομένης 814. 27. ἐκέτι τὴν κατὰ τὸς νόμους οἰκειότητα ἔλιπεν ἑαυτῷ 1088. 15. τὴν γὰρ τῆς ὁσίας οἰκειότητα, ἣ τὴν τῶν ἀιδρῶν τῶν ποιησαμένων, διετήρεις. operam dabas, vt substantiae quidem, non autem eorum, qui vos adoptassent, necessarius haberere. h. e. pluris faciebas, te compotem haereditatis esse ab illis relictae, quam necessitudinis iura obseruare 1088. 22.

οἰκειᾶν] ὃ μόνον ἔθνος, ὐχ ἅπασι, ἀλλὰ τοῖς καλοῖς καὶ σώφροσιν οἰκειοῦσθαι πέφυκεν 1402. 22.

οἰκέτης] οἰκέτου τάξιν, ὐκ ἐλευθέρε παιδὸς ἔχων 303. 13. πῶς γὰρ δίκαιον ἐν οἰκέτου σώματι ἢ δύο ὠφλημένας τάλαντα, ἢ τὸν συκοφαντοῦντα μηδὲν ζημιοῦσθαι 978. 15. τὶς δ' ἂν οἰκέτη παραχωρήσειε πολίτης τῶν ἑαυτοῦ 981. 11. οἰκέτης ὑμῶν εἰ ἦν, ἢ πολίτης 1048. vlt. οἰκέτην διάκονον τρέφειν 1359. 11.

οἰκέτωρ ἐν Σκύρῳ. domicilium haberet in Scyro, non vt ciuis, *nicht als ein Landeskind*, sed vt inquilinus, aduenticius 1236. 22. conf. p. 1238. 13. vbi *μέτοικος* appellatur.

οἴκημα oecus, camera, *Zimmer*, *Cammer*, *Behältniss*, apotheca, cella, vbi frumentum, oleum, vinum, ligna, alii tales rei rusticae prouentus reconduntur. παρεσημηνάμην τὰ οἰκήματα 1040. 20. 1041. 12. ὃν ἐξῆχεν ἐκ τῶν οἰκημάτων σῖτον καὶ οἶνον καὶ τἄλλα, ἀφελὼν ἀπὸ τῶν θυρῶν τὰ σημεῖα 1044. 25. 2) carcer 789. 2. εἰς τὸ οἴκημα ἂν ἦει 890. 13. καταθησόμενος ἡμᾶς εἰς τὸ οἴκημα, impetraturus, effectu-

rus,

rus, vt magiſtratus nos in carcerem coniiciat 1284. 2.

οἰκία gens, genus, familia. *ἐπὶ τὴν τυραννικὴν οἰκίαν ἐβοήθησεν.* aduerſus tyrannos Theſſaliae, totamque eorum proſapiam et cognationem 22. 8. *γένος* et *οἰκία* differunt. *γένος* ſunt liberi, et deſcendentes neceſſarii. *οἰκία* aſcendentes et collaterales 642. 15. *οἰκίας ὤκει δύο.* er hatte eine doppelte Haushaltung, oder Wirthſchaft, duas vxores vna, binosque liberos et geminam rem familiarem 1002. 13. *εἰς τὴν οἰκίαν οὐκ εἰσῆλθεν. ἐ γὰρ ἡγεῖτο δίκαιον εἶναι, μὴ παρόντος γε τοῦ κυρίου* 1157. 16. *ὥσπερ οἰκίας καὶ πλοίῳ τὰ κάτωθεν ἰσχυρόταται εἶναι δεῖ* 21. 5.

οἰκίδιον] 1319. 12. 1358. 6.

οἰκίσκος] *καὶν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ* 258. 21. Sic appellabant Attici, teſte Harpocr. caveam auicularem, *einen Vogelbauer, Taubenſchlag, Hünerſteige.* quamquam ipſe hanc interpretationem improbat. *οἰκίσκη* ex orat. in Olympiodorum citat Iulius Pollux IX. 39. ſine dubio deſignauit p. 1170. 26.

οἰκοδομεῖν] *εἰρήνην, τὰς τῶν συμμάχων τείχη καθηρηκυῖαν, τὰς δὲ τῶν πρέσβεων οἰκίας οἰκοδομήσασαν* 429. 26. *οἰκ. λαμπρῶς* 566. 7. *εἴ τι τῶν δημοσίων οἰκοδομοῖμεν. auf gemeinem Grunde und Boden bauen* 1275. 7.

οἰκοδόμημα] *οἰκοδομήματα καὶ κάλλη τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα κατεσκεύασαν* 35. 15.

οἴκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι 610. 15. 752. 22.

οἶκος] *ἐφ' ᾧν οἶκοι μένειν βεβαίως ἡγεῖτο* 70. 10. *ἐξ ἑτέρας γὰρ οἴκας ἦν* 1058. 8. *ἐπιμέλειαν ἐποιησάμην τοῦ οἴκου τοῦ Ἀγνίδος, ὅπως μὴ ἐξερημωθήσεται* 1075. 19. *χωρὶς ἕκαστος ὤκει τὸν ἑαυτοῦ οἶκον ἔχων, καὶ ἐκγόνους ἑαυτοῦ ποιούμενος* 1056. 4 *οἶκοι* [iubſtantiae, facultates, patrimonia] *ταλαντιαῖοι, ἢ δικάλαντοι καταλειφθέντες, ἐκ τοῦ μισθωθῆναι διπλάσιοι, ἢ τριπλάσιοι γεγόνασι* 833. 24.

οἰκότριψ.] φθόρες ἀνθρώπες οἰκότριβας 173. 16. οἰκοτρίβων τιμὴν λαμβάνοντες 173. 17.

οἰκεμένη terra a Graecis habitata. ἔτ' ἐν τῇ οἰκεμένῃ αἱ δωρεαὶ ἔσονται 85. 17. τῆς οἰκεμένης τὸ πλεῖσον μέρος 1399. 26.

οἰκεῖν] φόβον παρασκευάζει ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τὸ σωφρονεῖν καὶ δικαίως οἰκεῖν διδάσκαλον 1374. 13.

οἰκτρὸς] πρεσβύτας ἀνθρώπες οἰκτρὲς 361. 24. οἰκτρότατον πάθος ἡμῖν ἂν συμβαίη 1300. 7. πῶς ἔν ἐκ ἂν οἰκτρόταται πάντων ἐγὼ πεπονθὼς εἴην 1312. 17.

οἶμαι aequiualet Latino, credo mihi, aut ni fallor. ἀλλ', οἶμαι, συκοφαντεῖς 961. 7.

οἴμοι] Χαρίδημον οἴμοι 690. 23.

οἰμώζειν] πονηρὰ ταῦτα σοφιστὴ καὶ οἰμωξομένῳ 937. vlt.

οἰνάριον villum vile, contemnendum 933. 24.

οἰνεῖδαι 1398. 15.

Οἰνόμαος ἀρχαῖος 307. 25.

οἶνος εἰς τὸν Πόντον εἰσάγεται ἐκ τῶν περὶ ἡμᾶς τόπων, ἐκ Πεπαρήθε, καὶ Κῶ, καὶ Θάσιος, καὶ Μενδαίος, καὶ ἐξ ἄλλων τινῶν τόπων παντοδαπὸς 935. 7. τὸν οἶνον δωδεκάδραχμον. den Eymer zu 12 Drachmen 1045. 5. οἶνε κεράμιον Μενδαῖον [pro Μενδαίε] 926. 6.

οἷος] ἀνδρὸς ἀδαμῶς οἷά τε ψεύδεσθαι 23. 5. οἷός τ' ἦν πείθειν tentabat, conabatur persuadere 542. 6. οἷοι φιλεῖν — οἷοι μισεῖν. parati, promti, qui decreverunt amare, — odisse 770. 13. et 15. οἷος, ὃς μὲν αἰτιᾶται λύκος εἶναι, μὴ δάκνειν 782. 8. ἐχ οἷός τ' ἦν ἐμμένειν. se vincere, a se impetrare non poterat, vt sententiae latae acquiesceret 1032. 8. οἷος ἦν ἐπεξιέναι paratus erat, accingebatur, instituebat, meditabatur eum in iure persequi 1086. 21. οἷός ἔν εἰμὶ [paratus sum, nil vereor, nil cunctor] καὶ ἐγὼ ἀξιῶν λαμβάνειν 1239. 1. 2) exempli causa. εἴ τις ἐστὶν ἐν αὐτοῖς ἀνὴρ, οἷος ἔμπειρος πολέμε 23. 7. ἐδὲν γὰρ οἷον

οἷον ἀκούειν αὐτῶ τῶ νόμω. praestat ipsa legis verba audire 529. 21. οἷον [exempli causa] βατανίζειν ἔστιν ἐναντίον ὑμῶν 1106. 8.

οἴχεσθαι] ἐκ τούτων ἐκείνες ᾤχετο λαβών. his artibus eorum animos sibi obstrinxit, et quoquo voluit, impulit, vt si quis rem quamcunque sui iuris auffert et auehit quoquo vult 239. 16. ᾤχετ' εὐθὺς ἀπιών 246. 18. ὥσθ' ἅπαντας ὑμᾶς ᾤχετο λαβών 347. 10. ᾠχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος 416. 25.

οἰωνίζεσθαι hominem occurrentem sibi velut infaustum deuitare, de via decedere. ὃν οἰωνίσαιτ' ἄν τις ἰδὼν μᾶλλον, ἢ προσειπεῖν βέλοιτο 794. 5.

ὀκνεῖν pro δεδιέναι. ὀκνῶ, μὴ μάταιος ἡμῖν ἡ στρατεία γένηται 14. 10. 23. 17. ὀκνῶ, μὴ δόξω προηρῆσθαι λόγες 270. 16. ἀδέκα κίνδυνον ὀκνήσας ἴδιον, ἀδὲ ὑπολογισάμενος 294. 4. ἃ καὶ λέγειν ἄν τις ὀκνήσειεν εὖ φρονῶν 702. 4. τί ποιεῖν ἂν ὀκνήσαι κέρδος ἕνεκα 721. 13. ὤκνει τὴν μητέρα αἰτιᾶσθαι τὰ γράμματα διεφθαρκέναι 950. 16. ἃ ἐγὼ δυοῖν εἵνεκα νῦν ὀκνῶ γράφειν καθέκαστον 1468. 7. ἃ καὶ ἐνομάζεν ὀκνήσαιμ' ἄν 1259. 17. ἅ τις εἰπεῖν ὀκνήσαι, ταῦτα καὶ γράψαι φυλάξαιτ' ἄν 1489. 13.

ὀκνηρὸς] ἡσύχιον ἡ καλοκαγαθία, καὶ ὀκνηρὸν, καὶ βραδὺ, καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι 777. 5.

ὀκνηρῶς διακεῖσθαι 138. 24.

ὀκτωκαιδεκάδραχμος] τὰς κριθὰς πωλῶν ὀκτ. 1045. 3.

ὀκτωκαιδεκέτης 1009. 13.

ὄλεθρος homo pestilens, pestifer, ὀλέθρε ἄλλοις αἴτιος, aut ἄξιος ἀπόλυσθαι. ὄλεθρος μακεδών 119. 8. ὄλ. γραμματεὺς 269. 19. τὸν δὲ βάσκανον; τὸν δ' ὄλεθρον 582. 1. ὁδ' ἐλευθέρως γε, ἀλλ' ὀλέθρως. carnifices 688. 6.

ὀλιγαρχία] μείζω χρὴ τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ἔχθραν, ἢ τὴν πρὸς τὸν δήμον 168. 18. ὀλιγαρχιῶν

et δημοκρατιῶν discrimina 195. 16. sqq. ὀλιγαρχία sensu strictiore dominatus 1002. 2.

ὀλιγαρχικὸς] ἀδὲν ὠμὸν, ἀδὲ βίαιον, ἀδ' ὀλιγαρχικὸν. ad modum tyrannorum eius generis, vbi pauci dominantur in rep. 707. 22.

ὀλίγος] ῥᾴδιον εἰς ταὐτὸ πάνθ', ὅσα βέλεταί τις, ἀθροίσαντα ἐν ὀλίγῳ, scil. χρόνῳ, aut χώρᾳ, aut λόγῳ, aut πόνῳ 33. 18. αἱ διὰ τῶν ὀλίγων δυναστεῖαι 1396. 21. ἀπομισθωσάτω ὅπως ἂν δύνηται ὀλιγίστου, scil. ἀργυρίου 1069. 21.

ὀλιγωρεῖν] εἰ δὲ θατέρου τούτων ὀλιγωρήσετε 14. 10. ὁρῶ δ' ὑμῶν ἐνίους φίλιππον πολλάκις ὀλιγωροῦντας 197. 26. τοῖς ἅπαντα ὠλιγωρημένοις vobis, qui tam contemptim, fusque deque tractamini 217. 23. ὀλιγωροῦσι τοῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι 1233. 4.

ὀλιγωρία leuitas animi, supinitas, secordia, qua res summi faciendas, religionem, famam, salutem, parui facimus. πλείστης ὀλιγωρίας καὶ ἀναιδείας μεστὸν 405. 13. 1269. 3. 2) delictum, error. κατὰ τὴν τῆς ὀλιγωρίας ἀξίαν. nach Maaße des Verbrechens 249. pen.

ὀλίγωρος] ἁπλῶς ἅπαντα ὀλίγωρός ἐστιν, ὅσις οὐχὶ βοηθήσειεν ἂν 764. 24. σεβαρὸν καὶ ὀλίγωρον αὐτῷ τὸν τρόπον ὄντα εἰδυῖα deum hominumque contemtorem 1357. 25. ὦ λίαν ὀλίγωροι, ἔτε τὰς ἄλλας, ἔτε ὑμᾶς αὐτὰς αἰσχύνεσθε 1483. 25.

ὀλιγώρως] ἐκ ὀλ. ὑμᾶς βελευομένους εὑρήσει 189. 30. ὀλ. καὶ ῥᾳθύμως φέροντας 1383. 15. ἔτως αἰσχρῶς καὶ ὀλιγώρως ἐάσετε ὑβρίζεσθαι εἰς τὴν πόλιν 1381. vlt.

ὀλολύζειν] ἐπὶ τῷ μηδένα πώποτε τηλικοῦτον ὀλολύξαι σεμνυνόμενος 313. 20. ὀλολύζειν ὑπερλαμπρον 313. 21.

ὅλος] τὰ ὅλα vniuersa resp. subaudi πράγματα, aut συμφέροντα. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἐᾶσι με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα φιλίππῳ πεπρακέναι 234. 25.

πλάσ-

πλάσμα ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη [id est δι' ὅλε.] totum testamentum aliud nihil est, quam impostura 1110. 18. ὅλος πρὸς τῷ λήμματι 380. 14.

Ὀλύμπια sacrum, quod Ioui Olympio fiebat. ἐπειδὴ γὰρ Ὀλυνθον εἶλε φίλιππος, Ὀλύμπια ἐποίει, Pellae puta, aut vbicunque locorum esset, dummodo non Pisae, in Peloponneso 401. 13. 2) Ὀλύμπια νικήσας [scil. παλαίσματα] in ludis Olympicis, παῖδας σάδιον 1342. vlt.

Ὀλυμπιάσιν. apud Olympiam 561. 26.

ὀλύρας milium. ἀλυρῶν τῶν ἐν τοῖς θρακίοις σιροῖς 100. vlt. 135. 27.

ὅλως denique, vt breuis sim, vt omnia vno verbo complectar. καὶ ζῶμεν ὅλως τὰ πρὸς ἡμᾶς αὐτὸς 760. 14. καὶ ὅλως μὴ νέος, μὴ πρεσβύτερος τὰ προσήκοντα πράττοι 777. 20.

ὁμιλεῖν] ὅστις δ' ὁμιλῶν ἥδεται κακοῖς ἀνὴρ 417. 18.

ὁμιλίαι] ἐκ ἀσφαλεῖς ταῖς πόλεσιν αἱ πρὸς τὲς τυράννες αὗται λίαν ὁμιλίαι 71. 7. δώροις, ἢ δι' ἄλλης ἡτινοσῦν ὁμιλίας, ἐξαρέσηται 1396. 25. τὰς τῶν τυχόντων ὁμιλίας ἐ χρὴ προσδέχεσθαι 1406. 21. ὁμιλίας τῆς τῶν θεῶν ἠξιώθησαν 1410. 25. δι' ὁμιλίας πεῖσαι προσέχειν αὐτῷ τὸν νῦν 1468. 27. κρῖναι, τὶ τῶν πραγμάτων δυνατὸν ἐξ ὁμιλίας προσαγαγέσθαι durch Zureden, blandis adhortationibus et persuasionibus 1466. 2.

ὄμμα] τῶν ὁρωμένων ἐπιφανεςάτε ὄντος τῦ προσώπε, τέτε δ' αὐτῦ τῶν ὀμμάτων 1405. 5.

ὀμνύναι] ἀλλὰ καὶ τῷ τὲς δικάζοντας ὑμᾶς ὀμωμοκέναι 227. 16. ὤμνυε τὴν εἰρήνην 236. 8. ὁμόσας τὸν ὅρκον 679. 16. ὁμόσας καθ' ἱερῶν 1306. 21. ἦν μηδεὶς ὑμῶν νομιζέτω καθ' ἡμῶν ποτ' ἂν ὀμνύναι ταῦτ' ἂν ἐθέλειν, εἰ μὴ σαφῶς ἤδει τὰ εὔορκα ὀμεμένη 852. 19. ὀμνύω τὲς θεὲς ἅπαντας 622. 22.

ὁμογνωμονεῖν] περὶ ἄλλων πολλάκις ἀντιλέγοντες ἑαυτοῖς, εἰς τοῦθ' ὁμογνωμονοῦντες ἀεὶ 281. 21.

ὁμογνώμων 151. 13. 897. 5. 1345. 16. 1383. 16.

ὅμοιος] σὺ δὲ ὅμοιος, Αἰσχίνη; ὁ δ' ἀδελφὸς ὁ σὸς 330. 25. ἐ μέτεσι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν πρὸς τὰς πλησίας τῶν ἴσων ἐδὲ τῶν ὁμοίων 551. 9. ἐδὲν ὅμοιος ὢν τούτῳ νομοθέτης 601. 6. ὅμοιός γε Σόλωνι νομοθέτης Τιμοκράτης 733. 16. ὅμοιός γε Δεινίας τοῦτο. cauillatio 1118. 16. ὅμοιόν γε, (ἐ γὰρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν, ἢ Φιλοτιμίαν ἴσην ἔχον ὑμῖν 616. 16. ἐκεῖ γὰρ τῆς ἀρετῆς ἆθλον, τῆς πολιτείας κυρίῳ γενέσθαι μετὰ τῶν ὁμοίων 489. 21.

ὁμοιᾶν] τοῖς ἐν τῷ πολέμῳ συμβαίνουσιν ὠμοιωμένων 1408. 22.

ὁμοίως perinde, omnino. *gleich durch die Bank weg* πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελεύουσιν ὁμοίως 483. 5. 2) idem quod ὅμως. nihilominus, hoc non obstante 1119. 13.

ὁμολογεῖν] τὶ, τὰς ὁμολογοῦντας ἐχθρὰς ἔχοντες, [id est ὁμολογοῦντας, ὅτι εἰσὶν ἐχθροὶ,] ἑτέρας ζητοῦμεν 181. 2. ὡμολογεῖτο ἂν ἡ κατηγορία τοῖς ἔργοις αὐτῆ 230. 2. ἀδεὶς πώποτε ὁμολογῶν ἀδικεῖν ἐάλωκεν 408. 9. 1014. 27. ὁμολογηθεισῶν [τῶν χιλίων ὀραχμῶν puta] ἀπολαβεῖν [scil. ἐμὲ] ὅταν ὁ Π. ἀποθάνῃ. cum inter nos conditum esset, vt ego has mille drachmas post excessum Polyeucti demum ferrem 1029. 14. ἐδ' ὁμολογῆσαι περὶ τούτων ἀδενὸς 840. 2. condixisse, recepisse se. ὡμολογεῖτο τὰ σημεῖα τῶν γραμμάτων ὑπὸ τῆς γυναικὸς 1035. 17. ὁμολογουμένας πεποιῆται συνθήκας. ab vtraque parte comprobata et pro ratis habita pacta 235. 6.

ὁμολογία] τὸν κελεύοντα νόμον κυρίας εἶναι τὰς ὁμολογίας, ὃς ἂν ἐναντίον μαρτύρων ποιήσωνται 1042. 21.

ὁμόνοια] τὴν πρὸς ἀλλήλους ὁμόνοιαν ἐκ ἦν πρίασθαι 121. 3. τοῦτο πρῶτον ὑπάρχειν τῆς ὁμονοίας σημεῖον, κενῇ

κοινῇ] διαλῦσαι τὰ χρήματα 460. 19. ἄγοντες τὴν πόλιν ἐν ὁμονοίᾳ 617. 27. ἐκ δὲ τούτων ἡ κοινὴ καὶ πάντων ἀγαθῶν αἰτία τῇ πόλει μένει καὶ καθέστηκεν ὁμόνοια 787. 8. πρῶτον ἁπάντων πρὸς ὑμᾶς αὐτὸς ὁμόνοιαν εἰς τὸ κοινῇ συμφέρον τῇ πόλει παρασχέσθαι 1464. 7.

ὁμοπάτωρ] ὁμοπάτορες [id est ὁμοπάτριοι] ἀδελφοὶ 1067. 4.

ὅμορος] ἄλλως τε καὶν ὅμορον χώραν ἔχωσι 18. 5. ἐπειδὰν δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ 24. 10. ὅμορος πόλεμος καὶ βαρὺς εἰς τὴν ἀττικὴν διὰ Θηβαίων νεκόμισαι 307. 17.

ὁμόσε] ἔτος δὲ ὡς ἡμᾶς ἐώρα ὁμόσε πορευομένους. concedentes. zurücken, nachgeben 1287. 18.

ὁμόσπονδος 321. 14.

ὁμότεχνος] εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοι πόρνας 611. 4.

ὁμῶ] εἰσὶν ὁμῶ δισμύριοι οἱ πάντες ἀθηναῖοι 785. 23.

ὁμόφυλος] οὐκ ἀλλότριον ἡγεῖται, — ἔτε τῇ συγγενείᾳ, ἔτε τῷ ὁμοφύλῳ 290. 21.

ὁμωρόφιος 321. 14. 553. 5.

ὄναρ] οὐ μηδ' ὄναρ ἤλπισαν 429. 18.

ὀνειδίζειν] ὁ τὴν Ἀλεξάνδρου ξενίαν ὀνειδίζων ἐμοὶ 242. 19. ὀνειδίζειν ἑτέρῳ τὴν τύχην 311. 14. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικροῦ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν 316. 10. ὀν. τὰς ἰδίας συμφορὰς 612. 14.

ὄνειδος] ὀνείδη μεγάλα κατ' αὐτοῦ 19. 8. αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ὀνείδη 23. pen. εὐχερῶς τὰ τοιαῦτα ὀνείδη φέρειν 34. 7. τρία γὰρ τὰ μέγιστα ὀνείδη κτᾶται 460. 6. ὀνείδη πάντα, ὅσα ἐστὶ, φευκτέον 499. 19. ὄνειδος ἐξελθεῖν ταύτην τὴν στρατιὰν τῇ πόλει 558. 9. τοῖς αἰσχρῶς βεβιωκόσιν ἁπασῶν ἐναντιωτάτην πολιτείαν, ἐν ᾗ πᾶσιν ἔξεστι λέγειν τὰ κείνων ὀνείδη 603. 2. ὄνειδος, ὃ μεῖζον οὐκ ἐδὲν κατέλειπε 1112. 16. ὄνειδος μικρὸν τὸ λοιπὸν αὐτῷ καταστήσεται 1396. 27. κοινὸν ὄνειδος

τῶν ἀδικησάντων ἐπὶ ξένης περιὼν ἐρῶμαι 1484. 4. ὀνείδει περιβαλεῖν 604. 9. ψευδέσι καὶ χαλεποῖς ὀνείδεσιν ὥσε δεῖν περιβάλλειν 613. 2.

ὀνειροπολεῖν] πολλὰ τοιαῦτα ὀνειροπολεῖ ἐν τῇ γνώμῃ 54. 10.

ὀνηλάτης] ἀπεσπὼν καὶ κωλύσας τὰς ὀνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen.

ὄνημι, vel ὀνίνημι] ἔτως ὄναισθε τούτων ita fruamini hiſce bonis 842. 10.

ὄνησις] τὶ γὰρ [id eſt κατὰ τὶ] ἡ σὴ δεινότης εἰς ὄνησιν ἥκει τῇ πατρίδι 307. 26. ὄνησιν μὲν ὠδεμίαν φέροντες, ὠδ' ἀγαθὲ κτῆσιν ὠδενὸς 328. 14. αὐτάρκεις ἔχει τὰς ὀνήσεις τοῖς κεκτημένοις 1393. 9.

ὄνομα] ἐκ τῶν ὀνομάτων μᾶλλον, ἢ τῶν πραγμάτων, σκέπτεσθαι 114. 13. ψήφισμα ἄντικρυς περὶ τούτου τῷ ὀνόματος γέγραπται 381. 3. ἐπὶ τῷ τῆς πόλεως ὀνόματι. quoniam prae ſe ferret, frumentum id a ſe Athenas aſportatum iri. ciuitatis ergo accepit, alio nullo titulo accepturus 917. 27. ὅτε γὰρ ὅτοι τῷ ὀνόματος δήπου τῷ τῆς ἐπιτροπῆς τὰς δίκας ἐδίωκον, ὅτ' ἐκεῖνοι τοὔνομα τοῦτο ἐωυῦντο 987. 5. ἐγὼ μὲν ἦν ἐπ' ὀνόματος τούτου πάντα τὸν χρόνον 1000. 21. ὄνομα τούτῳ ἐσὶ τῶν ἐν τῷ νόμῳ εἰρημένων 1058. 12. et 17. ὄνομα ὠδὲν ἐνταῦθά ἐσι τῶν ἐκ τῆ Ἀγνὶς εἶκε 1066. 8. et 21. τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες 1066. 23. ὄνομα τῷ πρεσβυτάτῳ τούτο ἀπέδωκα. nomen aui debebatur nepotum natu maximo 1075. vlt. vbi nonnihil de iure nominum. Quod nomen gerere debeat is, qui velit cum aliqua familia cognatus eſſe 1076. vlt. ſqq. προσεπῶσα αὐτὰς ὀνόματι θυγατέρας filias eas nomine tenus appellans, quae re non eſſent 1351. 10.

ὀνομάζειν μάλα σεμνῶς. verbis vti admodum grauibus, oſtentationis atque affectationis plenis 237. 11. βοᾶς ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, verba iactans, ὥσπερ ἐξ ἀμάξης 268. 13. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων

μάζων 565. vlt. ἃ καὶ ὀνομάζειν ore proferre, pronunciare, ὀκνήσαιμ' ἂν 1259. 17. ὃν [Bacchum] οὐ πρέπον ἐστὶν ὀνομάζειν ἐπὶ τοῦδε τοῦ τάφου 1398. 17.

ὀνομαστὶ μνησθῶ 533. 4.

ὀνομαστὸς] ὀνομαστοὶ γραφήσονται οἱ αὐτῶν a patribus clari nominis, liberi clarum nomen ipsi quoque adipiscentur, vt ab ipsis appellentur, vt si dicas Cimon Miltiadis 1399. 16.

ὄνος] ὄνοι ἓξ δι' ἐνιαυτοῦ ὑλαγωγοῦσι 1041. 2.

τὰ ὄντα bona, facultates, copiae. τοὺς μέτρια, ἢ μικρὰ κεκτημένους τὰ ὄντα ἀπολλύντας 260. 12.

ὀξὺς] γνῶναι πάντων ὑμεῖς ὀξύτατοι τὰ ῥηθέντα 32. 22.

ὀξύτης] ταῖς ὀξύτησι καὶ τοῖς καιροῖς τοῦ πολέμου ἀκολουθεῖν 730. 18.

ὀπισθόδομος postica pars templi Mineruae Athenis in arce, *das Hintergebäude*, vbi erat aerarium. ἀνέῳξάν τινες τὸν ὀπισθόδομον 170. 6. ἐνεπρήσθη ὁ ὀπ 743. 1.

ὅπλον. ὅπλα] ἐν τοῖς ὅπλοις δεῖ κρατεῖν τῶν ἐχθρῶν 171. 1. ὅπλα ἐπιφέρειν ἐπὶ πολέμῳ 216. 5. ἐν τοῖς ὅπλοις παραγίνεσθαι 279. 4. τῷ ὑμετέρῳ στρατηγῷ ἐναντία θήσεσθαι τὰ ὅπλα. castra 624. 15. ἱεροσυλήσας τὰ ὅπλα, [scuta] ἃ ἐγὼ ἀνέθηκα 1318. 27. ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων. στρατηγὸς. praetor militaris 238. 13. opponitur στρατηγῷ τῷ ἐπὶ τῆς διοικήσεως quaestorio. et simpliciter ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων sine addito στρατηγὸς 265. 8.

ὁποδαπὸν εἴη τὸ νόμισμα. cuium, vel cuiate. num Atticum, an Cyzicenum, an Thasium 1216. 18.

ὁποστοσοῦν] ἐν οἷς οὐδαμοῦ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, οὐ πρῶτος, οὐ δεύτερος, οὐ τρίτος, οὐ τέταρτος — οὐχ ὁποστοσοῦν 328. 25.

ὀπώραν πρίασθαι hortum, h. e. horti prouentum vnius aestatis, mercede conducere 1253. 14.

ὀπωρώνης 314. 13.

ὅπως]

ὅπως] οὐχ ὅπως ἀφελέσθαι, ἀλλ' — non ſolum nil detrahere, ſed etiam — 142. 6. 518. 11. v. in ἐ. ὅπως μὴ ψεύσεται 1466. 17. ſubaudi ὁράτω.

ὁπωστιοῦν] οὐδ' ὁπωστιοῦν ἐγνώριζον τοὺς ἀνθρώπους τούτους 924. pen.

ὅραμα τοῦτο ἐποιεῖτο ὁ δῆμος αὐτοῦ καλὸν καὶ λυσιτελὲς 1460. 26.

ὁρᾷν] τοὺς δὲ πολεμίους μηδὲ ὁρῶσι 168. 1. πρὸς τοὺς νῦν ὅρα με ῥήτορας, πρὸς σαυτόν. ſpecta me tecum, h. e. contende me ad te, compara me, et diiudica ſic diſcrimen, quod nos intercedit 331. 6. οὕτως ὁρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἑωρακέναι 796. 26. οὕτως ὁρῶντες τὰ τῶν ἠτυχηκότων ἔργα, ὥστε, τὸ τῆς παροιμίας, ὁρῶντας μὴ ὁρᾷν, καὶ ἀκούοντας μὴ ἀκούειν 797. 3. Φορμίωνα πάλιν ἑώρακε, rurſus ad Phormionem reſpicit, obſeruat, veneratur, ei ſe dedit, inſeruit, fidit, ſupplicat, καὶ τούτῳ γέγονεν οἰκεῖος, ἐξ ἀθηναίων ἁπάντων τοῦτον ἐκλεξάμενος 1120. vlt. τὶ δήποτε οὐχ ἑώρα τὰ δίκαια ταῦτα. ad animum ſibi reuocabat, conſiderabat, meditabatur 1478. 21. τοὺς λογισμοὺς ὁράτω τοὺς περὶ τούτων 627. 10. οὐ δημοτικώτερον δήπου τὰ τῶν πολλῶν ἀδικήματα ὁρᾷν, ἢ τὰ τῶν ὀλίγων 614. 11. πάνυ γὰρ παρὰ τοῦτο (οὐχ ὁρᾷς) γέγονε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα 305. 2.

ὀργὰς] ἀποτεμνομένους τὴν ὀργάδα 175. 15.

ὀργὴ] οὐ τοὺς αἰτίους ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε 14. 2. τούτῳ τὴν ὀργὴν animaduerſionem, caſtigationem, εἰς τὰ ἄλλα ἔχετε 259. 5. 556. 13. οὐκ ἴσην τὴν ὀργὴν ὁ νόμος ἔταξε τῷ δράσαντι, ἄν θ' ἑκὼν, ἄν τ' ἄκων 528. 4. ὀργὴν ταύτην καὶ νῦν ἐπὶ τοῦτον λάβετε 743. 22. ὀργὴν εἰ μὴ εἴχετε τῆς ἐκείνων πονηρίας μετριωτέραν 1230. 21. εἴπερ, καταλαβὼν αὐτὸν, πρὸς ὀργὴν δήσαιμι, ἢ πατάξαιμι 1251. vlt. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας 1470. 25. οὐκ ἂν εἰκότως ὀργὴν πρός ἐμὲ ποιήσειεν 1471. 14. χάριν, ἂν ταύτης ἄξιος

ᾖ, καὶ

ὦ, καὶ τἀναντίον ὀργὴν, ἂν τοιαῦτα φαίνηται πεποιηκὼς, ποιεῖσθε 370. 10. συναδικηθείημεν διὰ τὴν τοῦ πράγματος ὀργὴν [id est ὑπὲρ, vel κατὰ] 1300. 10. ὅσοις πρόσεσιν ὀργὴ τῶν πραττομένων. iracundia ob delicta 1105. 23. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων. si qua in re cum horum matre dissedit, ab ea offensus 1001. 11. τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ 74. 3. ὁρῶ γὰρ ἐνίους, οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα [scil. ἥκοντας, vel ὄντας] τὴν ὀργὴν ἀφιέντας 74. 5. τυγχάνειν ὀργῆς 1478. 7. τίνος ὀργῆς τετυχήκασι παρ' ὑμῶν 571. 11. ὑδεμιᾶς ὀργῆς — προϊσάμενος 1469. 12. δημοσίας ὀργῆς καὶ τιμωρίας δίκαιός ἐστι τυγχάνειν 325. 7.

ὀργίζεσθαι] ἔτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος 514. 10. ὀργιζόμενοι ἐπὶ πάντων ὁμοίως φαίνεσθε 574. 3. δόξετε ὀργιζόμενοι τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικέμενοι 754. 22. τῶν ὀργιζομένων ἐστὶν ὀξέως κακόν τι τὸν λελυπηκότα ἐργάζεσθαι 754. 24. ὀργίζεσθαι, μὴ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ πᾶσιν ἐφεξῆς 1447. 4. ὀργιεῖται Φίλιππος, εἰ καταψηφιεῖσθε τῶν πεποιημένων τὴν εἰρήνην πρὸς αὐτόν. citat Aplines p. 698. 9.

ὀργίλος] ὀργίλους καὶ τραχεῖς ὑμᾶς ἐσεσθαι νομίζω 73. 27.

ὀργίλως καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἔχειν 583. 12. ὀργ. ἔχειν μᾶλλον ἄξιον τοῖς μετ' εὐπορίας πονηροῖς, ἢ τοῖς μετ' ἐνδείας 1121. pen. ὀ. ὑμᾶς ἔχειν εἰκὸς ἐστι ταῦτα πάσχοντας 1447. 2.

ὀρθὸς] ἥδε [patria puta] ἐστὶν ἡ σώζουσα καὶ ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς 419. 8. ἐὰν μὲν ὀρθότερον φανῇ τις λέγων, ὧν ὑμεῖς ὠρμήκατε 1421. 24.

ὀρθῶς] ὀρθῶς καὶ καλῶς βουλευόμενοι citat Hermogenes p. 245. 12. ex or. pro Corona. καὶ μάλα ὀρθῶς δοκεῖ 101. 23. πολλάκις συμβαίνει τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον τοῦτο μὲν λέγειν μὴ ὀρθῶς, ἕτερον δέ τι 1421. 6. μὴ πάνθ', ὡς ἕκαστος ὑμῶν ἔχει γνώμης περὶ τῶν παρόν-

παρόντων, ὀρθῶς ἐγνωκέναι πεπείσθω 1430. 5. ἐδ' ἰδίᾳ ῥᾴδιόν ἐστιν ἅπαντα ὀρθῶς πράττειν 1450. 11. ὀρθῶς χρῆσθαι τοῖς καιροῖς 12. 14. ὥ τι ἂν εἰπών σε τις, ὀρθῶς προσείποι 232. 21.

ὁρίζειν] τὴν εἰρήνην ταύτῃ ὁρίζονται 91. vlt. affirmare, asseuerare 115. 20. τοῖς γονεῦσι τὸν ὡρισμένον ἔρανον δικαίως φέρειν 142. 1. Βυζάντιον ὁρίζειν τῆς τέτων χώρας. illorum [Selymbrianorum] agrum habere pro Byzantio, h. e. pro territorio Byzantino 198. 16. ἃ γὰρ ὡρίσω δίκαια, ὅτε Τίμαρχον ἔκρινες, ταῦτα δήπε ταῦτα καὶ κατὰ σὲ προσήκει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν 416. 18. ὁρίσας ὁ δικαστὴς 615. 20. ὡρισμένοι χρόνοι 643. pen. ὡρισμένος τὴν οἰκίαν δισχιλίων. cum domi curasset ὅρος, seu palos apponi, ad indicandum, eam pro viginti minis oppignoratam esse 877. 11. ὁρίζειν τὸν χρόνον 952. 21. τῦτο τὸ δίκαιον ἐκ ἄλλος ὑθεὶς, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σαυτῷ ὥρισας 1291. 11.

ὁρισὴς] τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ὁρισαὶ τοῖς ἥττοσιν οἱ κρατῦντες γίνονται 199. 17.

ὁρκίζειν] ἢ ἐκ ἂν ὁρκίζωμεν αὐτὸν sacramento adegisseimus 235. pen. 678. 5.

ὅρκος] τὺς ὅρκυς λαβεῖν τε παρ' αὐτῦ καὶ δοῦναι [scil. αὐτῷ] 235. 13. εἰ ὅρκος ἐγίγνετο ἐν παιδικοῖς αἰσχρῶς καὶ ἀναξίως ὑμῶν 390. pen. ἀποδόσεως τινὶ τὺς ὅρκυς 443. 15. ὅρκος ἡλιαστῶν 746. 18. παρὰ τὴν τῦ δόντος deferentis ἐκείνῃ τὸν ὅρκον εὐήθειαν 1002. 3. ὅρκος γεραιῶν 1371. 22. κύριος ἦν τῦ ὅρκυ καὶ τῶν γραμματείων 1301. 20. τὸν νόμιμον τοῖς Φράτορσιν ὅρκον 1315. 19. ἐμβαλεμένυ ἐμῦ ὅρκον εἰς τὸν ἐχῖνον 1203. 26. ἐπὶ τύτοις διδόσι τὸν ὅρκον. ἡ δὲ δεξαμένη [scil. αὐτὸν.] 995. 22.

ὁρμᾶν] πρὸς τὸν ἐκ Πέλλης ὁρμώμενον. e Pella oriundum, vel inde prima elementa fortunarum et rerum gestarum adeptum 78. 13. ἐκ τῶν πόλεων Φυγάδας

γάδας ὁρμήσαντας 216. 4. et 7. πρὸς δὲ τὲς παρὰ τότε λόγες λαβὼν ὡρμηκότας ὑμᾶς 356. 14. ὡρμηκότα τὸν ἄνθρωπον φίλον εἶναι 685. 10. ὥρμησεν ἐπὶ ταύτην τὴν σκῆψιν 917. 7. ὀρθότερον ὧν ὑμεῖς ὡρμήκατε. quam ea sunt, quae vos cupiatis 1421. 25. ὡρμηκὼς κατ' ἐμαυτὸν εὐνοϊκῶς ἔχειν σοι 1490. 19. ὡς ὑμεῖς ἐκ τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν [subaudi ἀναπήψαντες] — ἴσως ἂν ὁρμήσαιτε. [scil. πρὸς γενναῖόν τι ἐπιχείρημα.] 44. pen.

ὁρμεῖν stare ad ancoram, vel in portu. ἐκ ἐπὶ τῆς αὐτῆς ὁρμεῖ τοῖς πολλοῖς, subaudi ἀγκύρας. er hat mit der Bürgerschaft nicht einerley Interesse. causa ei non est cum ciuibus communis, neque spes eadem, neque metus 319. 18. ὥρμει τὸ πλοῖον ἐνταῦθα 932. 19. μηδ' ἐπὶ δυοῖν ἀγκύραιν ὁρμεῖν αὐτὲς ἐᾶτε 1295. vlt.

ὁρμὴ] εἰς ὁρμὴν τὲ τὰ δέοντα ποιεῖν προτρέψαι 309. 4.

ὁρμητήριον] ὁρμητήρια κατασκευασθησόμενα ἐφ' ὑμᾶς 409. 6. portus, vnde piratae excursiones in circumiecta faciant 445. pen. ὁρμ. τηρεῖν et καταλείπειν ἑαυτοῖς 681. 5. et 11.

ὁρμίζειν appellere nauem ad continentem. περιπλέοντι καὶ ὁρμιζομένῳ εἰς τὰς νήσες 80. 10. δέκα ναυσὶ μόναις εἰν Πέρινθον ὁρμισαμένοις 675. 14. ἐστὶν ὅμοιον εἰς Φωρῶν λιμένα ὁρμίσασθαι, ὥσπερ ἂν εἴ τις εἰς Αἴγιναν, ἢ εἰς Μέγαρα ὁρμίσαιτο 932. 15.

ὄργις] τὸν εἰς τὲς ὄργις εἰσιόντα in forum pullarium, auiarium 417. 21.

ὄρσοι] ὀρόβες ἴσε ὄντας ὠνίες. tanta erat annonarum caritas, vt vel ciceres magni venirent 598. 4.

ὅρος finis, terminus, meta, quo quid tendit, aut vbi desinit, siue proprie, siue translate; vt regionis, vitae, spei et contentionis, inprimis pali ad domos agrosve fixi, ad indicandum, eos oppigneratos esse. ἃ τοῖς προτέροις ἔλλησιν ὅροι καὶ κανόνες ἦσαν τῶν ἀγαθῶν,

γαθῶν, ἀνατετροφότες 324. 27. ἁπάντων τέτων [scil. τῶν πραγμάτων, vel διαίξεων, vel μέμψεων, vel ἀδικημάτων] ὅρος καὶ λύσις τοῖς παθεῖσι τέτακται τὸ πεισθέντας ἀφεῖναι 983. 17. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶν ἡ τελευτὴ 1478. 7. ὅρον [scil. τῆς ἐπιθυμίας] ἀδεὶς ἔχει τῶν εὖ πραττόντων 658. 6. ἕνα ὅρον θέμενος hac vna meta sibi propolita παντὶ τρόπῳ με ἀνελεῖν 548. 24. ὅρον τέτον τεθείκατε τῇ βελῇ regulam, normam, praescriptum 598. 7. πέρα τοῦ ὄρε ἐλαύνειν vltra fines ditionis 634. 13. τὴν ἐφορίαν ἀγορὰν ὅρον προγράψας 633. 2. ἐστὶ πᾶσιν ὅρος τοῖς ἀνδροφόνοις εἴργεσθαι τῆς τε παθόντος πατρίδος 634. pen. ἀδεὶς ὅρος ἔπεσι τῇ ἐσχατιᾷ 1040. 16. 1047. 23. τὰς ὄρυς ἀνασπᾶν 1188. 3. οἱ τεθέντες ὅροι 791. 6. et vlt. τίθησιν ὅρυς ἐπὶ μὲν τὴν οἰκίαν δισχιλίων, ἐπὶ δὲ τὸ χωρίον ταλάντε 876. 9. τοὺς ὄρυς ἀπὸ τῆς οἰκίας ἀφαιρεῖ 876. 18. ἰσάνειν τὰς ὄρυς 879. 11. et 27. ὅροι αὐτῆς [scil. τῆς ὐσίας] ἔστησαν 1187. 21. διέθετο, ὄρυς ἐπιστῆσαι χιλίων δραχμῶν ἐμοὶ τῆς προικὸς ἐπὶ τὴν οἰκίαν 1029. 27.

ὀρρωδεῖν] ἐκ ὀρρωδῶ, ἀλλὰ δυσωπέμαι 127. 25. μὴ χρὴ ὀρρωδεῖν τὴν ἐκείνε δύναμιν 152. 9.

ὀρφανία] τὴν ὀρφανίαν ἐδυρεῖσθαι 990. 8.

ὀρφανικὸς] τῶν ὀρφανικῶν [scil. χρημάτων] 182. 15.

ὀρφανὸς τῷ πατρὸς κατελείφθην. orbus patris, h. e. orbatus patre. pater adhuc puero mihi deceſſit 1320. 19. πρεσβὺς τὸν ὀρφανὸν 1332. 18.

ὄρχεις] τὰς ὄρχεις τὰς ἐκ τῶν χοίρων 1269. 10.

ὀρχεῖσθαι μεθυσθέντας τοιαῦτα, οἷα — [scil. ὀρχήματα] 23. 16.

ὄρχηστρα] τετυπτῆσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης Midiana refert Minucianus p. 150. 5.

ὅς] ἐξ ὃ χρόνος ἐ πολὺς. pro ἐ πάλαι. haud ita pridem 40. 21. ὃ pro διό. quapropter 779. 13. 802. 20. poſt ὃ δὲ interdum omittitur τέτο ἐστὶν 1396. 4. τὸ

4. τὸ συνοικεῖν τᾶτ' ἐστὶν, ὃς ἂν παιδοποιῆται. id est ἐάν τις ἂν π. 1385. 16. ἃ δὴ δέομαι. id est δι' ἃ δὴ δ. 626. 21. ἃς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ τὰς φυγάδας καταγών. vtrumque pro τινὰς 248. 18. conf. ὅσις.

ὁσαχῆ κύριος γέγονε 682. 12.

ὁσημέραι 707. 13.

ὁσία] τὸ δὲ τῆς ὁσίας, ὅτι δήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται 556. 9. ἔτε θεὰς, ἔθ' ὁσίαν, ἔτ' ἄλλο ἐδὲν ἐποιήσατο ἐμποδὼν τῷ τοιᾶτῳ λόγῳ reuerentiam neque erga deos, neque erga homines, aut res humanas 548. 21.

ὅσιος] τοῖς ἐπὶ τῇ τᾶ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν ἐδὲν ἔτε βέβαιον, ἔτε ὅσιον 662. 17. ὁσίαν καὶ δικαίαν θέμενοι ψῆφον 587. 2. τῆς πατρίδος, καὶ τῶν ἐν αὐτῇ πάντων, καὶ τῶν ὁσίων, καὶ τῶν ἱερῶν 633. 2. τᾶτων γε ἐδ' ὅσιον, ἐδὲ θέμις τῷ μιαρῷ τᾶτῳ μεταδῶναι 794. 12. τῶν μὲν ἱερῶν χρημάτων τὴν δεκαπλασίαν ὑφῄρηται, τῶν δὲ ὁσίων — τὸ ἥμισυ 726. 23. τᾶτον τὸν νόμον, δι' ὃ τῶν ἱερῶν μὲν χρημάτων τὰς θεὰς, τῶν ὁσίων δὲ τὴν πόλιν ἀποστερεῖ 703. 1. τὰ δὲ ὅσια, ἃ ἐγίγνετο ὑμέτερα 738. 7.

ὁσιᾶν. ὁσιᾶσθαι τὸν κατιόντα. redeuntem ab exsilio domum rursus certis coerimoniis consecrari, h. e. idoneum reddi communioni iuris vitaeque ciuilis, *wieder ehrlich gemacht werden* 644 9.

ὅσις pro ὥστε. ἐδεὶς τῶν ἁπάντων ἑλλήνων τηλικᾶτος ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅσις — 181. 16. ἐδένα ἔτ' ἀναίσχυντον, ἔτε τολμηρὸν ἔτως εἶναι, ὅντιν' ἀντιποιήσασθαι τῶν πεπραγμένων 1395. 18. ἐδεὶς ἔτε νέος, ἔτε γέρων, ὀλίγωρος ἔτως, ὅσις ἐχὶ βεηθήσειεν ἂν 764. 24. τὶς ἔτως ἀλόγιστος, ὅσις ἐθελήσειεν ἂν 536. 7. In Neutro ὅ, τι. μηδ' ἂν ὁτιᾶν ᾖ, ne si quidem quodcunque tandem contingat 445. 16. λελοιδόρηκε δὲ ἐδὲν ὅ, τι ἐ. id est πάντων, ὧν εἶπεν, ἐδέν ἐστιν, ὅ, τι ἐ λελ. vel πάντα ἐστὶ λοιδορήματα 1309. 11. Huc re-

fero quoque formulam illam in clauſulis orationum, *οὐκ οἶδα, ὅτι* [vel potius *ὅ, τι*, id eſt *δι' ὅ, τι* quam ob rem] *δεῖ πλείω λέγειν. οὐδέν γε μᾶλλον, ἢ ὁτιοῦν.* non magis hoc facimus, quam vllum aliud, quod vt faciamus nunquam adducemur. *Das laſſen wir wohl bleiben* 1287. 20. *ῥᾷον ὁμνύναι καὶ ἐπιορκεῖν, ἢ ὁτιοῦν.* quam aliud quodcunque facere, quod factu ſit facillimum 1269. 12.

ὅτι μή. niſi ſi quid. *ἐ γὰρ ἦν αὐτῷ ἄλλη πρόσοδος, ὅτι μὴ συκοφαντήσας τινὰ λάβοι* 1358. 14. *μὴ ὅτι* non ſolum non — v. ſub *μή*.

ἐ ſolitarium, abſolutum, integram quaſi per ſe ſententiam exhibens. quod etiam inſequente vocali, ſic manet, non adſciſcens κ. *ἐ γὰρ ὑφ' αὐτῷ ποιήσασθαι βούλεται Φίλιππος τὴν πόλιν. ἐ.* nequaquam. *ἀλλ' ὅλως ἀνελεῖν* 147. 27. *οὐκ, εἶπον μὲν ταῦτα, οὐκ ἔγραψα δὲ. οὐδὲ, ἔγραψα μέν, οὐκ ἐπρέσβευσα δὲ. οὐδὲ, ἐπρέσβευσα μέν, οὐκ ἔπεισα δὲ Θηβαίους* 288. 7. non licet, affirmantes prius, poſterius infitiari. vel, non ſolum prius feci, ſed etiam poſterius. *οὐδένα πώποτε πρεσβώκατε τῶν Φίλων, θετταλοὶ δὲ οὐδένα ὄντινα οὔ* 657. 25. Redundat *ἐ*, in illis *μᾶλλον ἢ οὐκ ἐκ τῶν* — 1198. 14. *μᾶλλον ἢ ἐ τὸν χαλκὸν ὑποθεῖναι* 1200. 12. *ἐ περὶ τῶν ἐμῶν ἰδίων μᾶλλον τιμωρήσεσθε Πολυκλέα, ἢ οὐχ ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν* 1226. 23. *οὐκ ἄν*, ſubaudi *τοῦτο ποιήσαντες. καὶ χρυσοῖς στεφάνοις ἐστεφανῶτε, οὐκ ἄν, εἴ γ' ἐχθρὸν ἡγεῖσθε* 659. 24. *ἐ γάρ.* tu negas? *nicht wahr?* quidni? *ὅμοιόν γε (ἐ γάρ) τοῦτο τοῖς προτέροις ἐπιγράμμασιν* 616. 16. *καλά γε (ἐ γάρ;) ὦ ἄνδρες, τὰ γεγραμμένα* 673. 19. *εὖνους γε. ἐ γάρ* 674. 14. *οὐχ ὁρᾷς. ἀγαθῇ γε (οὐχ ὁρᾷς;) τύχῃ συμβεβιωκὼς* 315. 18. *οὐχ ὅπως.* non ſolum non, inſequente *ἀλλά*, vel *ἀλλὰ καί*. ſed etiam. *οὐχ ὅπως, ὧν ἡ πόλις δέδωκεν, ἀφελέσθαί τι, ἀλλ', εἰ καὶ μηδὲν ἦν τοιοῦτον, ἄλλοθεν σκοπεῖν, ὅπως μηδενὸς ὄντες*

ὄντες ἐνδεεῖς περιοφθήσονται 142. 6. τῶνδε ἐχ ὅπως ἐγκαλεῖν ᾤετο δεῖν, ἀλλ' ἐπήνει. [id est ἀλλὰ καὶ ἐπήνει.] 955. 24. ἐχ ὅπως ἐπέσχον, ἀλλὰ καὶ — ἔτω διέθεταν 1156. 24. ἡ δὲ γῆ, ἐχ ὅπως καρπόν τινα ἤνεγκεν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ — ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν 1225. 12. ἐχ ὅπως ἀπέστρεψεν, ἢ διεκώλυσεν, ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βδελυρώτατος γεγένηται 1263. 25. ἡμῖν δ' ἐχ ὅπως περὶ τῦ τόκε ὁ λόγος ἐστὶν, ἀλλ' ὅδε ταρχαῖα ἀπολαβεῖν δυνάμεθα 1292. 7. ἐχ ὅπως ἐξεπλάγης — ἀλλὰ τῇ ἀνδρίᾳ — κρείττων ἐγένε 1410. 4. 1467. 1. epistolae secundae.

ἐδαμόσε ἔξω ἔδωκα τὴν θυγατέρα 1076. 7.

ἐδαμῦ τῦτον λέγω. hunc nullo in loco habeo. pro homine non habeo 419. 1. ἐδαμῦ γενήσονται οἱ μετὰ τῦτε συνεσηκότες. nil effecturos fuisse 1303. 22. ἐδαμῦ σὺ φανήσῃ γεγονὼς, ἢ πρῶτος, ἢ δεύτερος — 328. 24. ὑμῶν δ' ἐδεὶς ἦν ἐδαμῦ 331. 13. ἐδαμῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον 376. 22.

ἐδὲ πολλῦ δεῖ multum abest. *weit gefehlt* 138. 26. et alibi passim locorum. subauditur ἀλλὰ τῦ παντὸς. non deest multum, sed deest totum. *es ist gar nichts an der Sache.* ἐδ' ὀλίγε δεῖ. subaudi ἀλλὰ πάνυ πολλῦ 206. 8.

ἐδεὶς] ἐδένων εἰσὶ βελτίες 23. 6. παρεκρᾶσθαι καὶ ἐν ἐδενὸς εἶναι μέρει 23. 14. ἐδὲν pro τι, post praemissam infitiationem. ἐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει τοιῦτον ἐδὲν 665. 17. ἐδεὶς ὅστις ἐκ. pro πᾶς. περὶ ὧν ἐδένα κίνδυνον [subaudi ἐστὶν εἰπεῖν] ὅντιν' ἐχ ὑπέμειναν οἱ πρόγονοι 295. 7. φαύλων καὶ ἐδὲν nullius momenti 1107. 17. τὰς δ' ἐδὲν ὑπελάμβανον εἶναι 574. 19. ἐδὲν ἀκέτι εἴη ἡ ἄνθρωπος. actum de ea esse atque conclamatum. iam nullam esse 1159. 25. ἐδὲν γὰρ οἷον ἀκέσειν αὐτῦ τῦ νόμε 529. 11. ἐδὲν pro δι' ἐδὲν ἄλλο. ἐδὲν ἄλλο, ἢ πεπεισμένος ὑπὸ τῦ-

των 81. 6. πρώην ἔδωκέ μοι βιβλίον, ἐδὲν, ἀλλ' ἢ βυλόμενος δοκεῖν μοι δεδωκέναι τὴν ἀπόφασιν 1043. 13.

ἔκεν videtur pro ἐ μόνον vsurpatum esse p. 142. 19. ἐδεὶς οὕτως ἄθλιος, ἐδ' ὡμὸς εἶναι δοκεῖ τὴν γνώμην, ἔκεν ἀθηναίων γε, οἶμαι, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἄλλων, ὥστε —

ἑλὴ cicatrix. ἔλκη — ὧν ἔτι τὰς οὐλὰς ἔχει 1248. 26.

ἐμενοῦν ἦν εἰπεῖν ἑτέρῳ. imo vero, nemini alii dicendi copiam faciebat 274. 16. verumtamen non 330. 12. δεινῶν μὲν ὄντων, ἐμενῆν ἐχόντων ὑπερβολὴν atrocia quidem, verumtamen non ita, vt aliud nihil sit adhuc atrocius 786. 26.

ἐρανὸς] στρατιώτας τρέφειν ἐκ τῆ ἐρανῆ auris pascere copias 96. 16.

ἔς. auris. ὑμῖν ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων 169. 21. δεῖ τὰ ὦτα πρῶτον ὑμῶν ἰάσασθαι· διέφθαρται γὰρ 170. 1.

ἐσία] ἣν ἐνταῦθα ἐκέκτητο φανερὰν ἐσίαν ταύτην ἐξαργυρίσας 59. 2. τὴν ἄδειαν, ἣν κοινὴν ἐσίαν οἱ νόμοι παρέχουσιν ἡμῖν 582. 8. ἐσία γὰρ ἐκ ὑπῆρχε στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν δύνασθαι ἀναλώματα ὑποφέρειν 1359. 7. καθιερώσαντα τὴν ἐσίαν ἑαυτῆ 1204. 12.

ἔτε, insequente non altero ἔτε, sed μήτε. θρασὺς καὶ βδελυρὸς, ἔτ' εἰμὶ, μήτε γενοίμην 106. 23. et necesse erat sic fieri in ista sententiae ratione. nam ἔτε si vsurpasset orator, exstitisset haec sententia. neque futurum est, vt vnquam fiam. id quod non vult dicere, sed hoc, et in votis habeo, vt nunquam fiam. deus auertat, vt fiam. ἔτε indicasset, quod res illa nunquam sit euentura. μήτε, quod tu nolis eam euenire.

ἔτος de re in proximo sita, aliasue nota. εἶλε τῶν νήσων τούτων τὰς πολλὰς 480. 7. harum insularum, quas vulgo simplici hoc insularum nomine designamus, et, quae sint, nemo ignorat. ἁπλῶς τέτες ἅπαντας 15. 26. vniuersae gentes illas Illyrici, quas vos omnes probe

probe noſtis, vt neceſſe nil ſit earum nomina a me recitari. adſcribe inſignem locum Harpocr. v. προπύλαια ταῦτα. ἕτος eleganter, et cum ſignificatione aliqua grauitatis redundat. τῷ δικαίαν καὶ εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον, ὁ κωλύσας ὑμᾶς ἐξαπατηθῆναι λόγος, ἕτος αἴτιος ἔσται 522. 20. 775. 10. ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παραστχὼν, ἕτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος 280. vlt. τοῦτ' ἐκεῖνο. quaſi id fieret hac ipſa ſola de cauſa, nulla alia, [quo pecuniam ille mihi dandam afferret] 583. 18. ἕτος plerumque eſt oratoribus aduerſarius, ſiue is eſt reus, ſiue accuſator. τοῦτ' εἰσὶν οἱ λόγοι. pro τοιοῦτοι. eiusmodi ſermones iactantur 96. 22. ἕτοι interdum ſunt magiſtratus, aut iudices, aut vniuerſe Athenienſes. μηδὲ ὧν ἕτοι κύριοί εἰσιν 941. 11. ἃ τῆς τούτων φιλανθρωπίας εὕρετο ὁ σὸς πατὴρ 958. 27. καὶ γὰρ ἐκείνους, καὶ τουτουσὶ, καὶ ὅλην τὴν πόλιν ἠδίκεις καὶ κατήσχυνες 558. 24. Accommodatur interdum pronomen praemiſſo caſui. vt p. 715. 9. ἀδείας δοθείσης, καὶ ταύτης. pro καὶ ταῦτα. et id quidem ſub hac conditione. τὶ τοῦτο λέγων 632. 23. vbi aut τὶ accipitur pro διὰ τὶ, aut λέγων in conſtructione tacite eſt iterandum, quaſi ſcriptum eſſet τὶ λέγων, *quid ille ſignificans*, τοῦτο λέγων *in his verbis*. aut ſubauditur βούλεται, aut βουλόμενος, aut τοῦτο eſt pro ἐν τούτῳ, vel κατὰ τοῦτο. ἕτος interdum pro ὅς. ἃ κοινὰ πᾶσιν ὑπάρχει τοῖς ἀγωνιζομένοις — καὶ ἕδεις αὐτὸς ἑαυτῷ ταῦτα φέρει τῶν κρινομένων. pro καὶ ἃ ἕδεις φέρει 794. 10.

ἕτως, ſic nude, deſtricte, ſine reſtrictione, exceptione, vel determinatione aliqua, id ipſum, quod vocabulum ſubiicit, vel prout vocabulum vſu vulgari frequentari ſolet, nihil aliud, breuibus vt dicam, *ad literam*. τὴν δὲ Ἑλλάδα πᾶσαν ἐφεξῆς ἑτωσὶ Φίλιππος ἁρπάζων, καὶ ταῦτ' ἐφ' ἡμᾶς ἁρπάζων 103. 16. ἢν ἄν ἑτωσί τις φήσειεν ἀτιμίαν 122. 12. ἐχ ἕτως ἕτε πρὸς χάριν, ἕτε δι' ἄγνοιαν. non ſolummodo gratiae

cauſa, neque alii ſolummodo per ignorantiam, ſed — 127. 20. εἰ δ' ἄρ' ἔχουσιν ὕτως [id eſt ἁπλῶς] ἀνιάτως [non enim ὥστε inſequitur] 332. 20. τὸ μὲν πρῶτον ὑτωσὶ πίνειν ἠνάγκαζον ἡσυχῇ καὶ τρώγειν. ſic bibere et ſic edere, ſedate, tranquille, compoſite, vt alii homines ſolent 402. 20. ἐν διατριβῇ ὕτως ἰδίᾳ in congreſſu mere priuato 537. 18. ἐφεξῆς ὑτωσὶ καθεζόμενος in continenti, proxime a latere aſſidens, immediate, vt vulgo vſurpant 553. 13. ὁρῶν ὥσπερ ἄλλον τινὰ, ὑτωσὶ. non certa quidem ſcientia, verum tamen probabili quadam coniectura ex intuitu exſiſtente, cernebam et colligebam illum iuniorem me eſſe, atque alium quemcunque intuens idem affirmaſſem. *ſo nach dem Augenmaſse* 1002. 22. καθ' ἕνα ὑτωσὶ πρὸς τὸν βωμὸν ἄγοντες καὶ ἐξορκίζοντες 1265. 6. 2) tum demum, hoc facto, neque citius 644. 8. 802. 20. 3) ſequente, non ὥστε, ſed ὅτις 764. 23. 1105. pen.

ὀφείλειν debere. ὀφείλειν τὴν προῖκα κελεύει ὁ νόμος ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς. *die Minam mit* 1 ½ *Drachma monathlich zu verintereſſiren* 818. vlt. ὀφείλει Πασίων ἐπὶ τὴν τράπεζαν 1111. 12. τὸν νόμον τὸν κελεύοντα ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν aerarium eſſe, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ qua condemnatus multae ab iudicibus fuerit. ἐάν τ' ἐγγεγραμμένος ᾖ, ἐάν τε μὴ 1328. 11. 1337. pen.

ὄφελος] εἴπερ τι τῶν νόμων ὄφελος. leges ſi quid valent 1255. 4. ὄφελος μηδοτιοῦν ἔσαι τοῖς μετρίοις τὸ καθ' ἡμέραν βίου 1262. 1. ὄφελος οὐδὲν τῆς ἀληθείας 1267. 17. ὄφ. οὐδὲν ὅτε τῶν νόμων, ὅτε συγγραφῆς ἀδεμιᾶς 1283. 12.

ὀφθαλμὸς] ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμένον 247. 11. τίσι δ' ὀφθαλμοῖς ἐωρῶμεν ἂν τοὺς εἰς τὴν πόλιν ἀφιγνουμένους ἀνθρώπους 295. 10. ἐάν τις ὀφθαλμὸν ἐκκόψῃ [ſcil. τινὶ] ἀντεκκόψαι παρέχειν τὸν ἑαυτοῦ 744. 13. ἐάν τις ἕνα ἔχοντος ὀφθαλμὸν ἐκκόψαι, ἄμφω ἐκκόψαι

ψαι παρασχεῖν 744. 20. χεῖλος διακόψαι, τὰς δ' ὀφθαλμὰς συγκλεῖσαι 1259. 13.

ὄφις] τὰς ὄφεις τὰς παρείας θλίβων 313. 25. πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς ὥσπερ ὄφις, ἢ σκορπίος, ἠρκὼς τὸ κέντρον 786. 4.

ὄφλειν condemnari mulctae. *verwirken*, *verbühren*, mereri, vel aufferre condemnationem ad mulctam. ἐ μικραὶ ζημίαν ὀφλήσειν μέλλουσαν 459. 24. τὴν μητέρα αὐτῆ ὄφλουσαν ἀποστασίε [scil. δίκην, aut ζημίαν] ἀπέδοσθε 790. 2. κἂν αἰσχρατείας τις ὄφλῃ 732. 21. ἄφλε τὴν δίαιταν ab arbitro condemnatus est 862. 2. ἀπ' ἐκείνης τῆς ἡμέρας ὀφείλειν, ἀφ' ἧς ἂν ὄφλῃ 1328. 11. 1337. pen.

ὄφλημα] ἤκουσι νῦν δανεισαὶ καὶ ὀφλήματα πλέον ἢ τριῶν ταλάντων 1047. 27. μὴ ἐκτιθέντος τῷ ὀφλήματος ἐπὶ τῆς ἐνάτης πρυτανείας, διπλῶν ἔμελλεν ἔσεσθαι τὸ ὄφλημα, καὶ ἐγγραφήσεσθαι Ἀπολλόδωρος τριάκοντα ὀφείλων τῷ δημοσίῳ 1347. 15.

ὀφλισκάνειν] ἄνοιαν ὀφλισκάνων ita stulte se gerens, vt probrum stulti et mereatur, et aufferat ab omnibus 16. 24. αἰσχύνην 18. pen. 52. 14. 1419. 12. ἡλίκην ἂν ὠφληκότες παράνοιαν ἦτε 660. 22. ἔτ' εὐθὺς παραχρῆμα δίκην ὀφλισκάνειν βουλόμενος 849. 5.

ὀφρῦς] τὰς ὀφρῦς ἀνέσπακας 442. 11.

ὀχεῖσθαι διὰ τῆς ἀγορᾶς ταῖς πομπαῖς ἐ δυνάμενον 570. 5.

ὄχημα] ἀντ' ἐκείνε [scil. τῷ ἵππου τῷ πολεμιςηρίου] ὄχημα ἑαυτῷ, τηλικοῦτος ὤν, ἐώνηται 1046. 12.

ὀχληρὸς] ἐδέν ἐςι πραγματωδέςερον, ἐδ' ὀχληρότερον, τὸ καλῶς φρονεῖν τῇ κακῶς 427. 20. ὀχληρός τισιν ὑμῶν εἶναι δοκῶ, πολλάκις λέγων περὶ τῶν αὐτῶν 1455. 5.

ὄχλος] ὄχλον μάταιον τὰς περὶ τούτων λόγες νομίσητε. molestiam, orationem molestam, grauantem, obstrepentem 299. 22. οἱ δ' ἀντιλέγοντες ὄχλος ἄλ-

λως καὶ βασκανία κατεφαίνετο 348. 23. ἄτολμον καὶ δειλὸν πρὸς τὰς ὄχλας 405. 18.

ὀψὲ γὰρ ἂν φιλάνθρωποι γεγονότες εἶεν 206. 9. ὀψέ ποτε. ὀψὲ λέγω; χθὲς μὲν ἦν καὶ πρώην 270. 21. εἰκὸς ἦν καὶ εἰς ὀψὲ ψηφίζεσθαι. vsque ad ſeram veſperam 1303. 14 ὀψὲ τῆς ὥρας ἐγίγνετο 541. vlt.

ὀψία] δείλης ὀψίας ἠρξάμεθα τὲ διαψηφίζεσθαι 1301. pen.

ὀψίως. ὀψιαίτατα. tempore diei ad vltimum extracto, tam ſero, quam fieri poſſet 1301. 24.

ὄψις. forma oris, vultus 413. pen. τῆς ὄψεως τῇ φύσει 1124. 25. κἂν ὀπωσιῶν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ 1383. 26. κάλλος ἐπὶ τῆς ὄψεως in vultu 1403. 25. ἅτω σφόδρα ἐφυλάξατο πάσας τὰς τοιαύτας κήρας ὅσις ποτ' ἦν θεῶν ὁ τῆς σῆς ὄψεως προνοηθείς 1405. 1. ἡ τῶν λόγων δύναμις ἔλαττον ἔχει τῆς ὄψεως 1411. 16.

ὀψοποιεῖσθαι] καπνίζειν αὐτὲς ὀψοποιουμένους τὲς παῖδας 1257. 15.

πάειν. πεπᾶσθαι ἀδίκως 422. 6.

πάθος affectio, perturbatio animi. ἐχὶ δεῖ τοῖς ἐξαίφνης μετ' ὀργῆς συμπίπτουσι πάθεσιν ἑπακολουθεῖν 805. 24.

παιὰν] τὲς παιᾶνας [Philippi puta] ᾄδειν 450. 3.

παιανίζειν ἐπὶ ταῖς τῶν ἑλλήνων συμφοραῖς 321. 16.

τὸ παιδαγωγεῖον κορεῖν 313. 12.

παιδαγωγὸς 1156. 5.

παιδάριον ἄγειν εἰσπέμψαντες. ſcil. in hortum 1521. 26. ἰὼν Κέρδωνα ἐκ μικρᾶ παιδαρίου ἐξεθρέψατο 1252. pen.

παιδεία] πᾶ δὲ παιδείας σοι μνησθῆναι 269. pen. παιδεία πᾶσα δι' ἐπιστήμης καὶ μελέτης τινὸς συνέστηκε 1413. 13. ὅλως ἅπασα φύσις βελτίων γίνεται παιδείαν προσλαβοῦσα 1413. pen. παιδείας μετέχοντες, ἃ καὶ τὲς ἀναισθήτες ἀνεκτὲς ποιεῖν δοκεῖ δύνασθαι 1477. 23. παιδείαν ἀπεδέχε 1490. 11. ἐπαίδευσε ταύ-

σε ταύτην τὴν παιδείαν, ἣν ὑμεῖς αἰσθάνεσθε πονηρὰν καὶ ἄδικον 938. 10.

παιδεύειν παιδείαν 938. 10. γράμματα 1123. 16. παιδία ἐπισαμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως 1351. 7. γεγενῆσθαι καλῶς καὶ πεπαιδεῦσθαι σωφρόνως [id est μετὰ σωφροσύνης καὶ πρὸς σωφροσύνην] a magistro pudente ipso, et ad pudorem discipulo indendum 1384. 11.

παίδευμα] ἀδὲ γὰρ ἐξαρχῆς ἐν πᾶσι τοῖς παιδεύμασιν ἦσαν ἐπιφανεῖς 1393. 22.

παίδευσις institutio, subornatio falsi testis, subornatore dicenda et agenda docente atque subiiciente. ἐκ ἐκ παιδεύσεως, ἀλλ' ἐκ τῆς ἀληθείας ἔλεγε 921. 23.

παιδιά] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πόνον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας, ἕτως ὀρῶσιν, ὥστε μὴ δοκεῖν ἐωρακέναι 796. 26.

παιδοποιεῖσθαι] ἐξ ἧσπερ ὁ βάσκανος ἕτος πεπαιδοποίηται 794. 1.

παιδοτριβῶν docere, erudire, τὸν ἀεὶ βουλόμενον εἶναι πονηρὸν 771. 26.

παιδοτρίβης] τὸν ἐκ Σικυώνης παιδ. κατήγαγε 216. 11.

παιδοτροφίαι] διὰ παιδοτροφίας ἐλλελοιπότες τὰς εἰσφορὰς 613 17. 753. 21.

παίει με πυξ 1252. 8. παίομεν καὶ ἄγχομεν ὃς ἂν ἡμῖν δόξῃ 1263. 7.

παίζειν] παίζοντες οἷα ἄνθρωποι νέοι 1261. 15.

παῖς] οἱ παῖδες. scil. ἀγωνίζονται ἐν τοῖς δικυσίοις 517. 27. δίκαιον τὰς παῖδας τὴν ἀειλογίαν παρέχειν 1206. 27. ὅταν εἰς τὰς παῖδας καὶ τὴν εὐδοξίαν ὁρᾷ τἀναντία γιγνόμενα [id est ὑμᾶς ὄντας ἀχαρίστους] ὧν μόνων, καὶ τελευτῶσι πᾶσιν, ὅπως ἔξει καλῶς, μέλει 1476. 23. τὰς παῖδας, ὃς κἂν ἐχθρὸς, εἴπερ μέτριος εἴη, καὶ λογισμὸν ἔχων, ἐλεήσαι 1479. pen. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τὰς γονέας, ἕτω πρὸς ἅπαντας τὰς πολίτας ἔχειν 1485. pen.

πκλαιὸς] ἀλλ' ἐκεῖναμὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιὰ 597. 18.
παλαιστὴς 214. 20.
παλιγκαπηλεύων καὶ συνιστὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου 1285. 6.
παλιγκάπηλος πονηρίας 784. 8.
πάλιν λαβεῖν, quasi vnum sit verbum, καὶ ποιήσασθαι υἱὸν 1364. 18. p. 1365. 13. est πάλιν ἀναλαβεῖν. πάλιν pro quoque, pari modo. ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν αἰσθομένων. vobis item sentientibus, perinde atque Lacedaemonii senserant 365. 13. πάλιν (retro) ἦκειν (redire domum) ἐκ τῆς πρεσβείας 346. 19.
παλίνδικον e Demosth. citat Iulius Pollux VIII. 26.
Παλλάδιον] τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ δικαστήριον ἀκουσίων φόνων 643. 20. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ Παλλαδίῳ φόνῳ. [scil. δίκην] 1350. 11.
παλλακὴ] ἐπὶ παλλακῇ, ἤν τις ἐπ' ἐλευθέροις παισὶν ἔχῃ 637. 5. τὰς ἑταίρας ἔχομεν ἡδονῆς ἕνεκα, τὰς δὲ παλλακὰς τῆς καθ' ἡμέραν θεραπείας τῶ σώματος, τὰς δὲ γυναῖκας τοῦ παιδοποιεῖσθαι γνησίως 1386. 20. vt Harpocration et alii mul'i, ita Eustathius quoque ad Odyss. Ξ. p. 1758. 7. pro θεραπείας dat παλλακείας.
παμπλήθης] πάμπληθες ἀπέχειν 347. 8. γεωργίαι παμπληθεῖς 386. 5. ἀθρόοι παμπληθεῖς ἄνθρωποι 496. 25.
παμπόνηρος] ὁ δὲ παμπ. ἄνθρωπος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ βάσκανος ὄντως, ποῖός τις ἂν εἴη 267. 7. 794. 23.
παναθήναια] εἰς τὰ παναθ. φήσας ἀποπέμψειν [scil. captiuos Athenienses] 394. 2. παναθηναίων ὄντων τῶν μεγάλων 1091. 25. 1352. 24.
πάνδεινος εἴ τις 378. 8. πάνδεινον ἔσαι πρᾶγμα 1267. 17.
πανδημεὶ 280. 14.
πάνδια festum Athenis in honorem Iouis, μετὰ τὰ πάνδια 517. 10.

παν-

πανδίονι 517. 3.
Πανδιονίδαι 1397. pen.
παν δοκεῖν τὸ πρὸ τῆ διοσκορείᾳ 390. 26.
πάνεμος mendose quidam Corinthiacus 280. 14.
πανηγυρικὸν φαύλως ἢ κακῶς κατεσκευάσθαι 144. 15.
παιδεργεῖν πανεργίας περὶ τὰ ναυτικὰ συμβόλαια 943. 1.
παιδεργος καὶ δεινὸς ἄνθρωπος πράγμασι χρῆσθαι 10. 2.
παντα χόθεν τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖται 674. 2.
παντα χῶς 1457. 23.
πάντοθεν 219. 25.
πάνυ] ἡ ἀσία ἐδὲ τριῶν τα λάντων πάνυ τι ἦν. omnino, vniuerse 1347. 14.
παππῶος] παππῶα δόξα 150. 26.
παρὰ cum Genitiuo, *a, de.* τὸ παρ' ὑμῶν ἀδίκως ἐκπεσεῖν. iudicio vestro, sententia vestra 593. 8. ποῖ χρὴ πορευθέντας ἀδείας παρὰ τέτων τυχεῖν, securitatem ab his, ab horum incursionibus 1342. 22. παρ' αὐτῶν ἄν με ἔτρεφον. de suo 833. 21. θυγατέρας παρὰ σφῶν αὐτῶν ἐκδόντας. e re sua priuata 835. 17. ὁ παρὰ Φιλίππε στρατηγὸς 249. 17. vbi aut redundat παρὰ, aut subauditur τεταγμένος. Cum Datiuo *penes.* πολὺ χρησιμώτερα ὑμῖν ὑπάρχει [scil. τὰ χρήματα] παρὰ τῷδε ὄντα 962. 12. εἰ τὰ κατασκευασθέντα ὑπὸ τέτε παρ' ὑμῖν ἐπιτρεύθη 593. 11. Cum Acculatiuo. *per, propter, sub, secundum, pro, secus, praeter.* 1) *per*, cum tempus significat. παρὰ ταύτην τὴν ἀποδημίαν toto illo itinere 395. 11. παρὰ τὰς μεγίστας καιρὰς temporibus longe difficillimis atque grauissimis 470. 12. παρὰ πᾶσαν τὴν χορηγίαν. durante toto tempore choregatus 514. 8. παρ' αὐτὰ τὰδικήματα. flagrantibus, vel recentibus adhuc delictis 229. 19. 230. 4. τὰς παρ' αὐτὰ τὰ πράγματα ἐλέγχας φυγὼν 303. 14. 523. 6. παρ' αὐτὰ τὰδι-

τὰ δικήματα, ἢ χρόνων ἐγγεγενημένων ἀγαναχτῶν 966. pen. 2) per, ob, propter. ἐδὲ γὰρ ὅτος παρὰ τὴν ἑαυτῦ ῥώμην τοσῦτον ἐπηύξηται, ὅσον παρὰ τὴν ὑμετέραν ἀμέλειαν 43. 15. ἃ παρ' ἓν, ἐδὲ δύο, τὰ πράγματα εἰς τῦτο ἀφῖκται 110. 15. εἴπερ ἐνεδέχετο παρὰ τὲς παρόντας καιρές. per rationes temporum, quae tum erant 307. 3. εἰ δὲ παρὰ τὸ προωσθέσθαι ἐκωλύθη, τὶς ὁ ἐκλαλήσας 354. 22. παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας — παρὰ δὲ τὰς τῶν εἰς τὸν πόλεμον παρασκευῶν ἀφθονίας, πάντα τὸν χρόνον ἡ σωτηρία τῇ πόλει 465. 5. ταῦτα πέπονθεν ὑπὸ Μειδίε — παρὰ τὴν πενίαν, καὶ τὴν ἐρημίαν 545. 22. ἵνα μηδὲν ζημιωθῇς παρὰ τὲς μάρτυρας 860. 7. οἱ μὲν ἕν παρά τι τῶν ἄλλων δικαζόμενοι 972. 17. αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τῦτο προαγαγὼν ἥκεις 1404. 1. ὡς ἐδὲν πρὸς τὸ εὖ φρονεῖν παρὰ τὴν ἐπιστήμην διαφέρομεν ἀλλήλων 1413. 26. 3) secundum, ex tempore, pro re nata. παρὰ τὴν ὀργὴν ὑμῶν τὰ βελήματα λαβών. pro vel ex acerbitate vestrae animaduersionis animorum vestrorum inclinationes interpretans 805. 21. παρὰ τὰς τριάκοντα μυριάδας δίδωσιν ὑμῖν μυρίες μεδίμνες. *an ieden* 300000. *Scheffeln Getrayde schenket er euch ie* 10000 *Scheffel* 467. 6. παρὰ τὲς χρωμένες διαλλαττόντων differentium, pro diuersa natura, indole, moribus eorum, qui iis vtuntur 1402. 17. 4) secus, praeter, aduersus, contra quam oportebat. παρ' ὅλον τῦτον τὸν νόμον εἴρηται τῦτο τὸ ψήφισμα. inuita et repugnante toto hoc iuris ciuilis titulo 648. 11. πρῶτον μὲν παρὰ τὲς νόμες νομοθετῦντα primum, quoad formam, abhorrenter a formula legislationis in iure ciuili constituta. δεύτερον δὲ, ὑπεναντία τοῖς ὅσι νόμοις γεγραφότα. quodammodo aduersantia, quoad materiam, seu argumentum, vniuerso iuri ciuili 734. 8. ὑποδύῃ παρὰ πάντα ταῦτα praeter ista omnia subterfugis,

gis, elaberis, *du gleiteſt darneben hin, wuſcheſt bey ihnen allen vorbey.* non obſtantibus illis, quae te videntur tam arcte ſtringere, et tam tenaciter tenere 778. 20. *πάντων, ὅσα ἐκλείπει, δέον παρὰ τοῦτο γίγνεσθαι.* quae oportebat fieri, niſi hoc obſtaret 140. 24. *τῶν νικᾶν ἂν παρὰ τοῦτ' οἰομένων χορηγῶν.* exiſtimantium, vel ſperantium, ſe procul dubio victoria fuiſſe potituros, niſi hoc interceſſiſſet 534. 6. *πάνυ γὰρ (ἐχ ὁρᾶς) παρὰ τοῦτο γέγονε τὰ τῶν ἑλλήνων πράγματα, εἰ τοτὶ τὸ ῥῆμα, ἀλλὰ μὴ τοτὶ διελέχθην, ἢ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα.* quod hoc verbo, non illo ſum vſus, quod manum huc, non illuc iactaui, ideo ſic ſe habent res Graecorum, non iſtoc modo. *um eines Wortes, um dieſes Wortes willen, — um einen ſolchen, und nicht einen ſolchen Schwung der Hand, ſteht es mit uns ſo, und nicht ſo* 305. 3. *ταῦτα δὲ παρὰ μικρὸν nicht um ein kleines, ἀγωνιζόμενος παρ' ὑμῖν, ἀπελυσάμην.* non minuto quodam et vix noſcitabili momento argumentorum me purgantium, ſed magno et inſigni praepondio argumentorum innocentiae meae, vincente luculenter et eleuante momenta me grauantia 593. pen. *τὴν Φιλοσοφίαν ἐὰν μὴ παρὰ μικρὸν ἡγήσῃ.* pro re contemnenda duces 1416. 21. *παρὰ τρεῖς ψῆφους ἀφῆκαν.* ob tria ſolummodo ſuffragia, numero plura, a parte abſoluentium; quae ſi ei defuiſſent, condemnatus abiiſſet 688. 26. *παρ' ὀλίγας ψήφους ἠτιμώσατε.* abſoluiſtis quidem eum, ob ſuffragiorum abſoluentium potiorem numerum. verum ille numerus perpaucis ſolummodo ſuffragiis numerum vincebat condemnantium. quae pauca ſuffragia ſi ei defuiſſent, infamia eum notaſſetis 743. 21.

παραβαίνειν oratione praeterire, intactum, indictum relinquere per obliuionem. *ἐξὸν ἃ τῶν ψηφισμάτων παρέβην* 298. 11. *παραβαίνοντες* ſilentio transmittentes. *ἀφ' ὧν ἂν μεγάλης ἐπαίνης κομίσαισθε* 1453.

15. παραβὰς τὰς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, violatis pactis 624. 1.

παραβάλλειν] τοῖς παρ' ἐκείνῳ μισθαρνοῦσι παραβαλεῖτε διασπάσασθαι 136. 15. παραβάλλειν αὐτοῖν εἰς τὸν Ἑλλήσποντον 163. 3. παραβάλλοντος, tanquam exemplum proponente vobis, quod in pronuntianda sententia imitemini 1292. 10.

παραβοᾶν] συκοφάντης τῶν παραβοώντων παρὰ τὸ βῆμα καὶ γραφομένων μισθῷ 1359. 16.

παράβυσον] ἐν παραβύσῳ 715. 21.

παραγγελία inuitatio, cohortatio ad praestandam sibi in iudicio aduocationem, aut ad dandam secundum se litem 341. 2. studium partium, cum factio quaedam reis sibi deditis in iudiciis praesto est, eosque auctoritate, gratia, potentia sua poenis eripit meritis. πολιτεία, ἐν ᾗ συγγνώμη καὶ παραγγελία τῶν νόμων μεῖζον ἰσχύουσι 432. 11.

παραγγέλλειν rogare, ambire, prensare manus, aduocationem alicuius deposcere 515. 19. μὴ πάνυ δὲ εἶοί τε παραγγέλλειν. postulare 1461. 3.

παράγειν producere, proferre in medium, spectatum aut auditum. τὸν ἥκοντα [e Boeotia] παρήγαγον producebant prytanes ad concionem 285. 5. τίνα γὰρ, παραγαγὼν εἰς τὸ δικαστήριον, ὧν ἠτιᾶτο, τούτων ἔρηκε κατηγορῶν 805. 14. ἐξαπατᾶν δ' ὑμᾶς πειράσεται, πλάττων καὶ παράγων [afferens] πρὸς ἕκαστα τούτων κακέγκλητους λόγους 594. 13. 2) a recta via detorquere, in transuersum agere. vnde notio decipiendi. ταῦτ' ἴσως λέγων παράγειν ὑμᾶς ζητήσει — 487. 9. μὴ δὴ παραγόντων ὑμᾶς 497. 6. ἄν τι φενακίζειν ἐγχειρῇ καὶ παράγειν ἔτος 604. 4. λόγος, δι' οὗ προσδοκῶσιν ὑμᾶς παράξειν 684. 10. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ὑμᾶς ἄμεινον φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ φενακίζειν ἔτοι ζητῶσιν ὑμᾶς 691. vlt. τοῦτο γὰρ πλάττουσιν ἔτοι, καὶ παράγουσιν. [id est καὶ διὰ τοῦτο παράγ.

παράγ. aut τοῦτο γὰρ πλάττοντες παράγουσι] 987. 14. 1128. 5. 1129. 2. ἕτερα, ὑφ' ὧν παράγεσθε πολλάκις *ihr euch vielmals laſſet dahin reiſſen* 412. 8. 3) naui vehere ſarcinam aliquam minorem, obiter, velut acceſſionem quandam iuſti oneris. vel, ſi mauis, tran uehere ex alio loco in alium. ὅτι ὀγδοήκοντα κεράμια μόνα [ſcil. οἶνε] παρήγετο ἐν τῷ πλοίῳ 934. 5. et 20.

παραγίνεσθαι adeſſe. δυοῖν ὄντοιν πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθοῖν — οὐχ ἅμα ἡ κτῆσις παραγίνεται 658. 2.

παράγραμμα proſcriptio, res, quae proſcribitur, in tabula publice fixa exarata nemini non ſpectanda et legenda proponitur 997. 10. aut, ſi mauis, nota, quae ad alicuius nomen, quo ab alio quodam cognomine dignoſcatur, adſcribitur.

παραγράφειν] νόμοι παραγεγραμμένοι leges in tabula coram iudicibus propoſita ſcriptae, vt conſidentium omnium oculis pateant 263. 20. 487. 10. πρῶτον, τὸ θέντος [eius, qui pignori oppoſuit] τὸνομα γράφειν [in tabulario creditorum et debitorum] καὶ τὸ κεφάλαιον τὸ ἀργυρίου. ἔπειτα παραγράφειν [ad latus illius annotationis adſcribere] τῷ δεῖνι δεῖ ἀποδοῦναι 1237. 1. παραγράφειν σεαυτὸν ἄλλου πατρός. alius te patris, quam cuius es, filium te ferre in ſcriptis a te exarandis 1003. pen. In medio, curare nomen aliquod, aut rem quampiam a commentarienſi publico in tabulis annotari, *regiſtriren laſſen* παραγραψάμενοι Σόλωνα ἐρχιέα διαιτητὴν, τοῦτο ἐπετρέψαμεν δικάσαι. cum Solonem in tabulis pacti curaſſemus arbitrum ſcribendum 1013. 4. 2) exceptione ſeu fori haud competentis, ſeu iuris falſo praetenſi, actorem aliquem repellere, aut actionem refutare. παραγεγραμμένοι μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην cum ab actuario in tabulas referri curaſſemus, actionem hanc in me intentatam, eiusmodi non eſſe, quae poſſit

in fo

in forum induci 882. 1. *τὴν γραφὴν τῷ φόνῳ παραγράψασθαι Δημοσθένει.* operam dare, vt in libello accusatorio de caede commissa, nomen Demosthenis tanquam homicidae, ab actuario annotaretur, tametsi actoribus ipsis constaret, hanc criminationem falsam, ementitam et flagitiosam esse 549. vlt. *παραγράφεσθαι δεδώκασιν οἱ νόμοι die Rechtswohlthat der Abkundigung der zugeschobenen Anklage. περὶ ὧν ἂν τις ἀφεὶς καὶ ἀπαλλάξας πάλιν δικάζηται* 584. 4. a fine. *παρεγραψάμεθα μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην* 985. 1. 919. pen. *παραγραψάμενον σαφῶς τοὺς νόμους* legum verbis in tabula a commentariensi plenis atque diserte exaratis atque proscriptis 1337. 11. *ὁ μὲν νόμος ἔτος ἐστὶ δράκοντος, καὶ οἱ ἄλλοι δὲ, ὃς ἐκ τῶν φονικῶν νόμων παρεγραψάμην.* quas e iure criminali excerptas curaui a commentariensi in tabula publice coram vobis proposita exarandas 636. 13. *ἀλλὰ καὶ ἄλλοι πολλοὶ, οὓς ἐ παρεγεγράμμεθα διὰ τὸ πλῆθος* 640. 20. 604. 2. vnde notio exsistit, prouocare ad legem, eam afferre, recitare, causae suae confirmandae et approbandae ergo. *βέλομαι παραγεγραμμένος μὴ εἰσαγώγιμον εἶναι τὴν δίκην, πρῶτον περὶ τῶν νόμων εἰπεῖν, καθ' οὓς παρεγραψάμην.* per quas mihi licuit exceptione fori vti 882. 1. orat. aduersus Zenothemin. *παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι* 939. 11. *ὑπὲρ τῶν μὴ γενομένων ὅλως συμβολαίων Ἀθήνησι, μηδ' εἰς τὸ ἀθηναίων ἐμπόριον παραγράφεσθαι δεδώκασιν.* [scil. *οἱ νόμοι*] reiicere actiones, vt illegitimas et locum in hoc foro prorsus nullum habentes 908. 4.

παραγραφὴ exceptio rei aduersus actorem, actionemue, querentis, aut de foro haud competente, aut de tempore, modoue procedendi illegitimo, negantisque se illa actione teneri, aut cogi ad purgandam causam suam posse. *πάντα δ' ἤδη διεξεληλύθα* [subter-su-

terfugia puta forenſia, *Rechtsbehelfe*] τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπωμοσίαι, καὶ παραγραφαὶ, καὶ ἐδὲν ἔτ' ἦν ὑπόλοιπον 541. 24. τοῖς περὶ τῶν μὴ γενομένων συμβολαίων εἰς κρίσιν καθισαμένοις, ἐπὶ τὴν παραγραφὴν καταφεύγειν δέδωκεν ὁ νόμος 892. vlt. παραγραφὴν δόντες τῆς δίκης. einkommen mit einer *Ablehnungsproteſtation* 912. 15. παραγραφὴν ἐτόλμησε παραγράφεσθαι 939. 11. προλαβὼν δέ με, ὥςε πρότερος λέγειν, διὰ τὸ παραγραφὴν εἶναι, καὶ μὴ εὐθυδικίαν εἰσιέναι 1103. 11. ergo in exceptorio genere actionum reus ante actorem dicebat cauſam; quod contra erat in τοῖς εὐθυδικίαις. παραγραφὴν ἡττημένος hoc genere cauſarum 1117. 4.

παραγωγὴ ſtropha, verſutia forenſis, tricae, offuciae, cauillatio, quibus a recta via, aut a re praeſente iudex abducitur. παραγωγὰς δὲ τοιαύτας τινὰς ἐρεῖ, ὡς — 652. 14. παραγωγὰς, ἃς ἔνιοι ποιήσονται, χαίρειν ἐᾶτε 693. 2. λόγος ταῦτα καὶ παραγωγὴ τῶ πράγματος 871. 7. ψευδόμενος δὲ καὶ παραγωγὰς λέγων, ἤδη τις δίκην ἔδωκε 1014. vlt.

παράδειγμα] ἃ γὰρ ἀλλοτρίοις ὑμῖν χρωμένοις παραδείγμασιν, ἀλλ' οἰκείοις 35. 1. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμούμενος 305. 1. ζῶντα τοῖς λοιποῖς παράδειγμα ποιήσετε ita caſtigate, vt alii, exemplo eius moniti, ſapere diſcant, et a ſimilibus peccatis ſibi cauere 373. 20. 451. 10. 586. pen. παράδειγμα τῆς τῶν δημηγορούντων σωφροσύνης 420. 9. ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα οἱ παλαίπωροι γεγόνασιν Ὀλύνθιοι 425. 11. ὑμῖν μόνοις ἐξὶν οἰκείοις χρῆσθαι παραδείγμασιν 427. 13. οἱ ἄνθρωποι τοῖς ἑτέρων παραδείγμασι χρώμενοι, μᾶλλον εὐλαβεῖς αὐτοὶ γίγνονται 1450. 17. ὅταν γε τοιαῦτα, οἷά περ νῦν, παραδείγματα ἐκφέρηται 1482. 13.

παραδεικνύειν] μείζω τῶν ὑπ' ἐκείνων πραχθέντων ἐδόκει ἄλλοι παραδείξασθαι δεδύνηνται 168. 11. 1423. 10.

παραδέχεσθαι εἰς εἰκίαν 1008. vlt. τῆτον τὸν μισθὸν Χαρίνῳ τῷ προδότῃ παραδεξάμενον ταῦτα πράττειν. cum recepisset Charino ista facturum, id est, ei fidem suam obstrinxisset de istis perficiendis 1334. 16.

παραδηλῶν oblique, tecte significare. 348. 7.

παραδιδόναι tradere alicui partes. τὰ πράγματα Φιλοκράτει καὶ τούτῳ παρέδωκαν, ἐκδεξάμενοι δὲ ὕστερον πάντ' ἀπώλεσαν 371. 18. reum iudicibus. παρεκελεύοντο ἐπεξελθεῖν καὶ παραδοῦναι τοῦτον εἰς ὑμᾶς 515. 6. παραδιδόναι τὰς προβολάς dicuntur prytanes, cum actiones προβολάς dictas iudicibus ei rei iudicandae delectis demandant 517. 4. μή με Δημοσθένει παραδῶτε 523. 27. ἐπὶ κρίσει cognitionis ergo παρεδίδοτο εἰς τὸν δῆμον, αἰτίας τῆς μεγίστης τυχών 1187. 5. παρεδώκατε εἰς τὸ δικαστήριον 1230. 18. ὑπισχνούμενος κρινεῖν, εἰσάξειν, [scil. εἰς τὸ δεσμωτήριον] παραδώσειν [scil. τοῖς ἕνδεκα] 781. 2. καλὰ παραδεδομένα [scil. ὑπὸ τῶν προγόνων τοῖς ἐκγόνοις, διὰ τῆς φήμης] καὶ μυθώδη 641. 19. τὰ παλαιὰ, ὡς ἡμῖν ἀκοὴ παραδέδοται 641. 22. de tutore pupillo, puberi facto, patrimonium tradente 841. 16. παρέδωκεν ἡ ἀρχὴ τοὺς ὀφείλοντας τὰ σκεύη. Senatus exactoribus, quorum esset a debentibus armamenta navalia repetere, perscripta in pittacio tradebat nomina debentium 1145. 12. παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τοὺς προσοφείλοντας 1327. vlt. ὧν ἐδεῖς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα 1337. 26. de corpore seruili ad quaesitionem per tormenta dedendo 1120. 7. 1140. vlt. ὡς ἂν ὁ δαίμων παραδῷ quamcunque fortunam deus contribuerit 1394. 23.

παράδοξος] ἐκ δὲ τοῦ παραδόξου modo insperato, καὶ τοῦ παραλόγου et abhorrente, inconsentaneo, ἐὰν ἄρα σωθῇ, σώζεται 780. 4. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ δόξῃ κατωρθωκέναι 1395. 16.

παρα-

παράδυναι irrepere, clam, callide insinuare. ἐπὶ τὴν εἴσπραξιν παρέδυ 608. 3. 750. 9. ὅτε πρῶτον ἐκεῖνος εἰς Πελοπόννησον παρεδύετο 252. 2.

παράδυσις subreptio, clandestina et insidiosa molitio ius aliquod illegitimum per vsurpationem acquirendi, et pro legitimo deinceps exercendi 219. 7. παράδυσις κατὰ μικρὸν καὶ ἐθισμός.

παραζευγνύναι] οἱ συνεχῶς οἵδε παραζευγνύμενοι σφίσιν 1460. vlt.

παραθεωρεῖν] παραθεωρήσας τὰς πρὸ σὲ γεγενημένας ἐνδόξους ἄνδρας 1414. 22.

παραιρεῖσθαι] πᾶν ὅ, τι ἂν ἡ τύχη μέρος τῆ σώματος βλαθείη παρελέσθαι 247. 13. παρῃρημένοι τὰ ὅπλα exarmati 366. pen. οὐδέ γε τὰς χρόνας ἴσον ἓξ ἀδίκημα ὀλιγαρχίας ἢ τυράννε παρελέσθαι καὶ ὑμῶν 399. 10. ταῦτα παραιρεῖται τὴν θρασύτητα 406. 3. τὰς μὲν ἡ καθήκασα μοῖρα καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ χρόνος παραιρεῖται de medio tollit 1482. 4. πόλεις παῃρηται abstulit, suffuratus est, οὐδὲν αὐτῷ προσηκάσας 289. 5. ἕως μὲν πόλεις παραιρέμενον αὐτὸν ἐώρα βαρβάρος 289. 18.

παραιτεῖσθαι iram, seueritatem iudicum deprecari 516. 2. παραιτᾶμαι τοὺς περὶς αὐτὸν ἰδίᾳ δυσκόλως ἔχοντας ὑπομεῖναι τἀληθῆ καὶ τὰ δίκαια ἀκοῦσαι 1475. 20. rogo, vt sustineant audire. παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς μηδὲν ἀχθεσθῆναί μοι 533. 3. rogabo vos.

παραίτησις οὐδεμία ἦν, οὐδὲ συγγνώμη 120. 26.

παραίτιος πάντων μεγίστε ἀγαθῶν 256. 26.

παρακαθῆσθαι assidere ad latus alicuius. τοῖς παρακαθημένοις φράζειν 1152. 18. 1207. 2. παρακάθηται καὶ ὑποκαθεύδεται τοῖς πεπραγμένοις 757. 12.

παρακαθίζειν] παρεκαθίσατο ἕνα [scil. arbitrum] ἑκάτερος sibi adsciscebat, atque stipulabatur, vt arbitro a se edito sedendi et causam cognoscendi facultas esset 897. 3.

παράκαθιζάνειν aliquem ad latus alterius collocare. στρατιώτας οἰκείους ὥσπερ ἐπόπτας τῶν ἐστρατηγημένων παρακαταζήσαντας 47. 5.

παρακαλεῖν hortari, rogare, poſtulare. παρακαλεῖν δὲ τὰς ἄλλας Ἕλληνας, μὴ λόγοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἔργοις 158. 14. πολλά με τὰ παρακαλοῦντα ἦν γράψασθαι τὴν Νέαιραν 1345. 1. παρεκάλεσαν ἅπαντας εἰς σωτηρίαν ad tuendam communem ſalutem 1394. 9. ἃ δὲ κατὰ Φυλὰς παρεκάλεσεν ἅπαντας εὐρώστους εἶναι 1397. 15. ἐφ' ἃ τὰς ἄλλας παρακαλῶ, ταῦτ' αὐτὸς πρῶτος οἶμαι δεῖν πράττειν 1465. 24. 2) aduocare, inuitare, rogare aliquem, vt nobis praeſto ſit in iudiciis, vt teſtis, aut vt deſenſor et patronus atque collaudator cauſae noſtrae, item in alio quocunque nobis operam det negotio. παρακαλεῖν πάντας ἀνθρώπους vt interſint rei, quae geritur, velut teſtes 915. 25. τῶν ἄλλων, οὓς παρεκαλέσαμεν, ὅτ' ἐπεμαρτυρόμεθα 1074. 7. παρακληθέντες εἰς τὸν Ἀγνίου ἀγρὸν 1074. 10. τὸν Κάλλιππον ὁ Λύκων ἐδαμῶς nullo in negotio πώποτε παρεκάλεσε adhibuit teſtem, ſocium, conſiliarium 1242. 4. παρεκάλει τινὰς ἐξ Ἀρείου πάγου adduxiſſet ad meum lectum, vbi aeger cubabam, ex Areopago ſenatores quosdam a ſe ad hunc actum rogatos 1265. vlt. μηδένα μάρτυρα παρεῖναι, διά τε τὴν ὥραν, καὶ διὰ τὸ μηδένα παρακαλέσαι 1303. 7. βέλομαι, καθάπερ ἐν ἀρχῇ, πάλιν τοὺς θεοὺς παρακαλέσαι inuocare, καὶ ἐναντίον ὑμῶν εὔχομαι 227. pen. συγκατατίθεμαι τοῖς παρακαλοῦσιν. aſſentior rogatis, poſtulatis 283. 22.

παρακαταβάλλειν ſacramentum, certam aeris ſummam, cuius periculo certabatur, deponere ante litis conteſtationem 1051. 22. 1090. pen. δεινὸν γὰρ ἐδόκει εἶναι, τὸν παρακαταβεβληκότα τὸ κλῆρον [ſubaudi χάριν] εἰσπεσεῖν αὐτὸν, τῶν πραγμάτων ἀκρίτων ἔτι ὄντων 1092. 20.

παρα-

παρακαταβολὴ der Vorſtand, die Caution, die man ſtellet, ſacramentum illud iudiciarum. ἐπειδὴ ἥττον ἀνείλετο τὰς παρακαταβολὰς 978. 19. παρακαταβολὰς εἶναι [τῷ κλήρῳ puta, vel τῆς ἐπικλήρου] τῷ ἀμφισβητοῦντι 1054. vlt. παρακαταβολῆς ἐκ ἂν ἠπόρησεν 1198. 5.

παρακαταθήκην ἔχετε τὸς νόμους 572. 7. παρ. ἔνορκον εἰληφὼς ταύτην τὴν ἡμέραν παρὰ τῶν νόμων 773. 5. τὰ σώματα ἡμῶν εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἐνέθηκε, παρακαταθήκην ἐπονομάζων 840. 10. παρακαταθήκας τῆς τραπέζης 946. 1. pignora apud menſam numularii depoſita, ſeu pecuniae menſae argentarii creditae, vt ſub nomine, non veri domini, ſed argentarii, quaeſtum facerent.

παρακατατίθεσθαι τὰ ἴδια τοῖς ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων ὄσιν ἐπιεικέσιν 806. vlt. παρακατατιθέμενός ἐμε κοινῇ πᾶσι μετὰ τῶν χρημάτων 840. 14. τῷ δήμῳ παρακαταθέσθαι ἑαυτὸν 1480. vlt.

παρακελεύεσθαι] ὅπως τὸν μιαρὸν καὶ ἀναιδῆ Φιλοκράτην Φυλάξωμεν πολλὰ παρεκελεύετο 345. 1. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύσατο 1264. 22. παρακελευσάμενος ἀνθρώπες δέλες καὶ κατασκευάσας, ὡς κυρηναίες εἶησαν 1348. 10. cum ſibi auctoritate ſua globum ſeruorum adiunxiſſet, adhortatus eos, vt praeſto ſibi eſſent. προθυμότερόν σοι παρεκελευσάμην 1417. 20.

παρακινδυνευτικὸς] παρακινδυνευτικῶ τινος ἅψασθαι λόγε 783. 11.

παρακινεῖν] ἐπιτείχισμα πρὸς τὸ μηδοτιοῦν παρακινεῖν 193. 27.

παράκλησις] οἱ μὲν ἐκ παρακλήσεως ex aduocatione et condicto συγκαθήμενοι 275. 20.

παράκλητος aduocatus, qui in iudicio alicui praeſto eſt, eius cauſam oratione tuetur. τῶν παρακλήτων αὐτὰ δεήσεις καὶ σπεδαὶ 343. 10.

παρακολεθεῖν comitari aliquem, ad latus eundo, velut amicus deducens aliquo, siue pone eundo, obseruando, consectando, quoquo tu eas, velut adulator et parasitus, vel etiam, vt inimicus omnes tuos gressus et dicta et facta acriter obseruans. ἓς σὺ ζῶντας μὲν, ὦ κίναδος, κολακεύων παρηκολέθεις 281. 22. παρηκολέθησε παρ' ὅλην τὴν λειτεργίαν ἐπηρεάζων ἐμοὶ 519. 12. παρηκολέθησεν ἕτω φανερῶς καὶ μιαρῶς ἐπηρεάζων 537. 1. ἐξετάζειν καὶ παρακολεθεῖν 909. 18. παρακολεθᾶν σοι οἷς [id est ἐν οἷς, vel παρὰ πάντα, ἃ] ἂν πράττῃς 915. 18. μὴ τῆς αὐτῆς τύχης ἡμῖν παρακολεθησάσης 1045. 7. παρακολεθῆσαί μοι φερομένῳ εἰς τὸ βαλανεῖον 1260. 5. πυρετοὶ δέ μοι παρηκολέθεν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260. 20. παρηκολέθησέ μοι τοιαύτη νόσος 1260. vlt. παρηκολέθει αὐτοῖς [infectata eos est, Plataeenses puta,] ἡ ἔχθρα παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων 1378. 14-2) metaphorice, inuestigare, per vestigia eundo deprehendere, consequi mente, intelligentia, tenere. ἡμέρα ἐκείνη ἄνδρα ἐκάλει ἐ μόνον εὖνεν καὶ πλέσιον, ἀλλὰ καὶ παρηκολεθηκότα τοῖς πράγμασιν 285. 21. ὁ τὰ τέτε πονηρεύματα ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγὼ, καὶ παρηκολεθηκὼς ἅπασι 423. 24. παρηκολ. ἑνὶοις τῶν ἀδικημάτων 683. 6. ἵνα μᾶλλεν μάθητε καὶ παρακολεθήσητε τοῖς περὶ τὸν νόμον ἀδικήμασι 703. 9. παρακολεθήσετε ῥᾴδιον ἅπασι τοῖς λεγομένοις 1050. 7. 1051. 1. ἂν τέτῳ τῷ μέρει τὲ ἀγῶνος σαφῶς παρακολεθήσητε, καὶ τῶν ἄλλων ἁδενὸς ὑμᾶς ἀπολειφθήσεσθαι 1083. 2. τοῖς εἰδόσιν ἅπαντα ταῦτα ὡς ἔχει καὶ παρηκολεθηκόσιν ἐξ ἀρχῆς 1178. 12. εἴ τις μὴ ἀληθῶς παρηκολέθηκε τοῖς ἐμοῖς πράγμασι 1210. 11. ὅσα τυγχάνω δι' ἐμπειρίαν, καὶ τὸ παρηκολεθηκέναι τοῖς πράγμασιν, εἰδὼς 1463. pen.

παρακομίζειν aduehere, conuectare naui, vel vehiculo. τὸ τάριχος ἀνθρώπῳ τινὶ γεωργῷ παρεκομίζετο ἐν τῷ

ἐν τῷ πλοίῳ 933. 26. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα adducere, adigere ad ſic dictum aggerem. *auf dem Molo, oder der Rhede auslegen* 1208. 4.

παρακρέεσθαι decipere. οἷς πρότερον παρακρεόμενος, μέγας νῦν ηὐξήθη 19. 18. ὅπως μὴ παρακρέσωμαι, μηδ' ἐξαπατήσω 318. 1. παρακρεομένοις ὑπὲρ αὐτῶν. argumenta pro ſe afferentibus captioſa et falſa 605. 24. ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρέσθητε 656. 5. ὡς ἂν μάλιστά τις ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι καὶ παρακρέσασθαι βελόμενος 725. 26. διὰ τί ἐ παρακρεομαι τὰς δικαστὰς 1047. 12. ἐκ ἐνίκησεν, ἀλλὰ παρεκρέσατο 1060. 7. παρακρεόμενοι τηλικοῦτον πρᾶγμα in tanta re τὰς δικαστὰς 1062. 17. τὸ λέγειν ἃ τις οἴεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρέσασθαί τι βελομένων εἶναι νομίζω 1421. 18.

παράκρεσις impoſtura 679. 3. φενακισμὸν καὶ παρακρέσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα 760. vlt.

παρακύπτειν ἐπί τι in aliquid curſim velut atque obiter inſpicere, rem attingere modo, deguſtandi ergo et explorandi, num arrideat, necne, periculi cauſa, tum celeriter ab eo reſilire et ad alia pergere. παρακύψαντα ἐπὶ τὸν τῆς πόλεως πόλεμον 46. 27.

παραλαμβάνειν τριηραρχίαν munus trierarchi capeſſere 1048. 21. μάρτυρας adſciſcere, corrogare 916. 4 et 19. 1159. 27. τὰς ὀφείλοντας τὰ σκεύη ſuſcipere debitores armamentorum, h. e. nomina eorum in pittacio perſcripta, cum poteſtate armamenta ab iis debita repoſcendi, atque redigendi 1145. 18. τοῦτο τὸ τῆς συγγραφῆς ἐ παραλαμβάνεις. hanc particulam, vel clauſulam tabularum non recitas, non affers, vel penſi non habes 916. pen.

παραλανθάνειν] παρέλαθεν αὐτὸς τοῦτο. effugit eos 1134. 8.

παραλείπειν μηδένα καιρὸν καὶ ὥραν 24. 25. 1322. 9. παραληρεῖν 1421. 10.

παράλιον ſtatio nauis imperatoriae Parhali dictae in portu attico. μεταπεμψάμενος τὸν πατέρα εἰς τὸ παράλιον 1191. 25.

παραλλάττειν praeterire. ὅταν [τὸ ὕδωρ puta] τὸ τέτε παραλλάξῃ χωρίον 1276. 13.

παράλληλα] ἐξετάσωμεν τοίνυν παράλληλα τὰ σοὶ καὶμοὶ βεβιωμένα 315. 4 παράλληλα γὰρ ἔσαι φανερώτερα 395. 24.

παραλογίζεσθαι 822. 25. 1037. 15. *vorſetzlich falſch rechnen, in der Rechnung den überliſten, dem die Rechnung abgelegt werden ſoll, ein X für ein Q machen.*

παράλογος] δοκεῖ μοι παραλογώτατον εἶναι 163. 23.

παραλόγως] τὲς π. δυσχεῖντας ἐλεεῖν 835. 6.

πάραλος nauis publica. τέτον ἐχειροτονήσατε τῆς παράλε ταμίαν 570. 4. ταμιεύσας τῆς παράλε 570. 15.

παραμελεῖν] τὸ παραμελῆσαί τινας τῶν καλλίστων αἰσχύνην φέρειν 1412. 3.

παραμένειν] παραμένωσιν ſecum in caſtris, vel cum claſſe manerent, ἕως ἂν ἡ κρίσις αὐτῷ γένηται 1188. 21. οἱ γὰρ πολῖται ἠνείχοντο κακοπαθοῦντες καὶ παρέμενον. οἱ δὲ Βοιωτοὶ ἐκ ἔφασαν παραμενεῖν, εἰ μή τις αὐτοῖς τὴν καθ' ἡμέραν τροφὴν δώσει 1188. 25. πῶς ἤδη πολὺν χρόνον αὐτῷ παραμένεσιν 155. 22. 1199. 12. 1209. pen.

παραμυθεῖσθαι] εὐήθης λόγος παρὰ τῶν π. βελομένων τὴν πόλιν 123. 5.

παραναγινώσκειν ad quodque caput aliorum recitatorum alia, cum illis conferenda, velut ex oppoſito, aut ad latus recitare 315. 21. 677. pen. coram concione recitare 712. 9.

παραναλίσκειν εἰς ἀδὲν δέον 167. 14. παραναλώσετε πάντα, ὅσα ἂν δαπανήσητε. incaſſum prodegeritis, quicquid inſumſeritis 1432. 16.

παρα-

παρανοίας καταγινώσκετε ὑμῶν αὐτῶν μεταβελευόμενοι 1444. 16. εὔχεσθε πᾶσι τοῖς θεοῖς τὴν αὐτὴν παράνοιαν λαβεῖν ἐκεῖνον vt eadem dementia illum quoque corripiat 189. 8.

παρανοίγειν 778. 12.

παρανομεῖν] εἴομαι περὶ κλήρου ἀγῶνα μηδένας ἄλλους παρανενομῆσθαι τοιαῦτα, οἷα ἡμᾶς 1090. 6.

παρανομία] τὰ ἐκ τῆς παρανομίας συμβαίνοντα πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν ὑμῖν αὐτοῖς ποιησάμενοι θεωρήσατε 808. 7.

παράνομος] τὸ χάριν ἀποδοῦναι παρανόμων γράφη. citat Hermog. p. 294. ex or. pro corona, et Thomas M. v. παρανόμων e Leptinea. Locus est p. 267. 6. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας, ἤ τινος ἄλλης τοιαύτης αἰτίας, ἔμελλον αὐτῷ κατηγορεῖν 515. 27. 790. 19. γενομένου τοῦ ψηφίσματος καὶ ἑνὸς γραφομένου παρανόμων 1149. 13.

παραπέμπειν] παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα αὐτῶν. classe armata comitante deduci et in itinere maritimo firmari aduersus insultus hostium 96. 10. παραπέμπειν τὸν σῖτον ἐκ τοῦ Ἑλλησπόντου 251. 6. τοὺς ἐκ ὀρθῶς συμβελεύοντας ὑμῖν παραπέμψαντες. cum contemtu transmissis 283. 24. παραπεμπόντων ὑμᾶς cum reliqui trierarchi vos in nauibus suis huc ipsi comitarentur atque deducerent 568. 14. παραπέμπειν αὐτοῖς τὰ σιτηγὰ πλοῖα 1213. 1. παρέπεμψε τῷ δήμῳ τὸν σῖτον 1224. 22.

παραπέτασμα] παραπετάσματι χρησάμενοι τῇ προκλήσει 1107. 1.

παραπίπτειν] παραπεπτωκότα καιρὸν ἀφεῖναι opportunita em repente oblatam e manibus dimittere 11. 8. παραπεπτωκὼς [si bene habet ista lectio, sed potius leg. videtur ὑποπεπτ.] θαυμάζω τούτους, ὑφ' ὧν αὐτὸν προσῆκε θαυμάζεσθαι 1127. 2. verumtamen Harpocr. quoque vulgatam edit.

παραπλεῖν 933. 11.

παραπλήξ] ἔτως ἔκφρονας καὶ παραπλῆγας ποιεῖν τὸ δωροδοκεῖν 426. 23.

παραπλησίως] ἆρά γε ὁμοίως καὶ παραπλησίως 36. 1.

παραπολλύναι] παραπόλωλεν. velut per iocum, aut oscitantiam et secordiam iudicum, pessumdatus est 543. pen.

ἡ παραπομπὴ τῦ σίτυ deductio classis frumentariarum nauium, e Ponto per mare Athenas vsque tuta, quae fit comitantibus triremibus armatis 249. 16. 121. 25.

παραπρεσβεία mala, improba, flagitiosa functio legationis tibi demandatae. εἰ παρανόμων, ἢ παραπρεσβείας αὐτῦ ἔμελλον κατηγορεῖν 515. 27.

παραπρεσβεύειν legatione demandata improbe, perfide fungi. οἱ προδιδόντες, καὶ οἱ παραπρεσβεύοντες καὶ οἱ δωροδοκῦντες 401. 4. παρεπρεσβεύσατο εἰς Αἴγυπτον 740. 17.

παραῤῥεῖν] ἕτεροί γε λόγοι παρεῤῥύηκασι πρὸς ὑμᾶς ψευδεῖς 170. 25.

παρασημαίνεσθαι τὰς διαθήκας *besiegeln* testamenti tabulas nominis sui subscriptione, sigillique sui fide confirmare 837. 13. ἀντὶ τῦ τὰ σημεῖα ἐᾶν τῶν οἰκοδομημάτων, ἃ παρεσημηνάμην. quae obsignaueram. *versiegelt hatte* 1039. 11. 1040. 20. 1041. 12. ἀνοῖξαι τὰ παρασεσημασμένα τῶν οἰκημάτων 1046. vlt.

παράσημος ῥήτωρ malae, vitiosae, improbae notae orator 307. 26. παράσημον εἰσφέρειν νόμισμα aes mali commatis, *verrufenes Geld, von schlechtem Gehalte, falschem Gepräge, geringem Schrote und Korne, Beyschlag, oder Nachschlag* 766. 6.

παρασκευάζειν differt a κατασκευάζειν. ἔτε κατεσκεύασθε, ἔτε παρεσκεύασθε. neque iam paratas instructasque copias habetis, neque comparatis eas 168. 14. παρ. συμφορὰς ἐν ταῖς πόλεσι 215. vlt. αὐτὸς παρεσκευάζετο *setzte er sich in Positur, in gute Verfassung,*

sung, zur Wehre und zum Angriffe, καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο 231. 14. παρεσκευάσθη ὑπὸ σοῦ. a te redemtus, reconciliatus tibi, ad partes tuas traductus fuit 501 21. παρ. τοσούτους χρησοὺς 604. 15. παρασκευάζεσθαι sibi comparare, conscribere, contrahere agmen amicorum, aduocatorum in iudiciis, factionem, globum 813. 20. ἀντίδοσιν ἐπ' ἐμὲ παρεσκεύασαν 840. 27. τοὺς μάρτυρας ἃ παρεσκευάσμεθα νῦν 853. 5. παρεσκευάσαι μάρτυρας ψευδεῖς 852. vlt. παρασκευασάμενος μεθ' ἑαυτοῦ ἐργαστήριον συκοφαντῶν 1010. 24. πολλὰ καὶ ἀναίσχυντα παρεσκευάσαντο πρὸς τὸν ἀγῶνα 1062. 11. μὴ τοῖς δυναμένοις ἄριστα παρασκευάσασθαι, iis, qui se norunt optime firmis praesidiis subsidiisque satellitum sibi deditorum munire, ἀλλὰ τοῖς ἀδικεμένοις τῶν πολιτῶν βοηθεῖν 1085. 16. παρασκευασάμενός τινας τῶν δημοτῶν cum suas in partes pertraxisset, subornasset, edocuisset, quid agendum ipsis dicendumque esset 1092. 13. παρεσκευασμένους ὑπ' ἐμοῦ εἶναι τοὺς μάρτυρας 1141. 23. 1386. 3. ἵνα μὴ ἐξαπατήσωσιν ὑμᾶς οἱ ῥήτορες, ὃς ἔτοιμοι παρεσκεύασαι ἐπ' ἐμὲ 1177. 13. παρασκευάζε σκεύη σαυτῷ 1218. 5. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριήρη 1228. 5. παρεσκεύασαν τοὺς ῥήτορας 1228. 9. ἃ παρεσκευάσατο ὑπὲρ τηλικούτου κινδύνου 1266. 2. παρεσκευάζοντο inter se condicebant, *si verabredeten, karteten es mit einander. legten es unter einander ab* 1251. 8. παρεσκευασμένοι τοῦτο cum hoc facientes, ab eo subornati 1302. 8. ὑποψίαν εἴχομεν ἄν τινα παρεσκευάσθαι τούτοις. illos nobis gratia donisque conciliasse 1305. pen. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν τοῦ σωφρονεῖν διδάσκαλον 1374. 13.

παρασκευή] πάσης παρασκευῆς εἷς ὁ αὐτὸς τρόπος 180. pen. τὴν εἰρήνην ταύταις ἐλπίσιν offendendis eiusmodi vanae spei praestigiis, καὶ παρασκευαῖς machinationibus callidis et clandestinis, *Intriguen*, com-

para-

parationibus amicorum et miniſtrorum fidorum, atque ſedulorum, καὶ ὑπαγωγαῖς lenociniis verborum inſidioſorum. εὕρετο παρ' ὑμῶν 444. 22. παρασκευὴν ὑβρίζεσθαι, ἣν ἄν τις ἐκ τῶν ἰδίων περίσαιτο εἰς τὴν λειτουργίαν 518. 11. παρασκευαῖς ταῖς ἑαυτῶ πιστεύων. apparatui, copiis ad huius iudicii periculum ſuſtinendum comparatis, amicis, aduocatis, opibus, gratia, potentia, fide. 864. 17. πρὸς παρασκευὰς λόγων καὶ μάρτυρας ὃ τἀληθῆ μαρτυρῆντας ὁ ἀγὼν ἔσαι. cauillationes et concluſiunculas a longinquo iam praemeditatas, et cum aliis comparatas, vt quae commenta reus proferat, eadem teſtes quoque emti et conducti confirment 864. 20. παρασκευὴ *ein Complott* 1053. 6. ἐνίκησεν εὐδεμιᾷ παρασκευῇ ἀδίκῳ, εὐδὲ συνωμοσίᾳ 1059. 26. ὃ πάνυ ῥᾴδιόν ἐσι ταῖς τέτων παρασκευαῖς ἀνταγωνίζεσθαι 1078. 11. τῇ παρασκευῇ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν ἰσχυριζόμενοι, id eſt πιστεύοντες 1081. 16. κρείττων τῶν νόμων ταῖς παρασκευαῖς γενέσθαι 1091. 18. παρασκευὴ τῆς ἀπολογίας 1386. 2. τὶς παρασκευὴ, καὶ πόση καὶ πόθεν πορισθεῖσα 1423. 17. ἔδει πρὸ τῦ πολέμε ἐσκέφθαι, τὶς ἔσαι παρασκευὴ τῷ γενησομένῳ πολέμῳ 1439. 19.

τὰ παρασκήνια Φράττων 520. 18. fort. aditus ad ſcenam, tabulatum, vel oecus ante ſcenam. *ein Vorſaal vor der Bühne.*

παρασπᾶν] μὴ παρασπάσηταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων. ne quid auellat, carpat, arripiat.

παρασπονδεῖν] παρασπονδῶν καὶ λύων τὴν εἰρήνην 85. 22. 248. 20.

παρασυγγραφεῖν] παρασυγγεγράφηκας ἡμᾶς laeſiſti nos violando pacta inter nos inita 1291. 17. 1293. 7.

παράταξις] ἐδὲν ἐκ παρατάξεως, ἐδ' ἐκ μάχης γιγνόμενον 123. 24. καταξασιασθέντας ὑπὸ παρατάξεως ἀδίκε oppreſſos a ſodalitio improbo 1081. 12.

παρα-

παρατάττειν] ἐ μὰ τὸς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένος 297. 12. εἴ τις αὐτὸς τὸς παραταξαμένος ἐρωτήσειεν 1395. 14. τὸς παραταξαμένος — ἐκ ἐτόλμα συλῆσαι 1477. 17.

παρατηρεῖν [ὅπως τοῦτο μὴ γένηται παρατηρῶν διετέλεν 281. 16.

παρατιθέναι] παραθεὶς εὐθέως ἑξῆς subiiciens ſtatim iam dictis 146. 3. παρέθηκε τὰ σκεύη ταῖς ἐκπλεούσαις ναυσὶ 612. 24. οἱ διάκονοι Χαβρίου τράπεζαν παραθέμενοι 1356. 10.

παρατρέφεσθαι magna in familia, velut vile quoddam mancipium, acceſſio et cauda familiae ſuperuacanea, ali. ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον 403. 23.

παραυτίκα] ἔτως ἡ παραυτίκ᾽ ἡδονὴ καὶ ξαυτῶνη μεῖζον ἰσχύει τοῦ ποθ᾽ ὕστερον συνοίσειν μέλλοντος 72. 16. νομίζοντας τὴν παραυτίκα ἐκ ἔσεσθαί ποτ᾽ αἰτίαν ταραχῆς μεγάλης 215. 10. προπέποται τῆς παρ᾽ ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα 34. 24.

παραφέρειν] εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα 305. 5. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε τῆς θυσίας καὶ τῆς θεωρίας tempeſtates ſtatas ex ritu vetuſto praeterire ſiuiſtis ſine donis atque coerimoniis 531. 16. ἐχ ὡς ἐπιτιμῶν ταῦτα παρήνεγκα in medium protuli 1479. 11.

παραφρονεῖν deſipere. μαίνεται καὶ παραφρονεῖ 1183. 1. παραφρονῶν ὡς ἀδεὶς πώποτε παρεφρόνησε, γυναικὶ πειθόμενος πόρνῃ 1183. 11.

παραφυλάττειν pro ſimplici φυλ. παραφυλάξετε τοῦτο ἐξ ἅπαντος τρόπε 807. 10.

παραχειμάζειν] παραχειμάζοντι ἐκεῖ hiemem ibi degenti 909. 14. 1292. 4.

παραχρῆμα] ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἰπεῖν. ex tempore 9. 7. παραχρῆμα τῶν λόγων λεγομένων 81. 11. ſtatim e veſtigio, cum illi ſermones adhuc ſererentur. ἁπλῶς καὶ ὁμοίως οἷς ἄν τις ἐκ τοῦ παραχρῆμα εἴποι 1401.

1401. 10. πολλὰ τῶν δεόντων ἐκ τῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἐπελθεῖν ἂν εἰπεῖν 1420. vlt. ἢ ὅπως οἱ παραχρῆμα λόγοι [in praesens solummodo probabiles] χάριν ἕξουσι 1425. 4. ἕνεκα τῆς παραχρῆμα χάριτος πρὸς ὑμᾶς. quo in praesens, ad breue tempus gratiosi sint 1449. 18. τοῖς ἐκ τῦ παρ. συμβαίνουσιν ὀρθῶς χρῆσθαι 1465. vlt. ὅτι εὐθὺς παραχρῆμα statim e vestigio ὑπ' αὐτῶν ἐξελεγχθήσεται 1178. 14. ἔδεξεν εὐθέως παραχρ. 1237. 21. καὶ παραχρῆμά γε 38. 2. absolute, destricte, sine vlla exceptione, vel remissione, aut, vt paucis omnia complectar, et rotunde significem.

παραχωρεῖν] μὴ παραχ. τῆς τάξεως, ἣν ἡμῖν οἱ πρόγονοι κατέλιπον 38. 24. π μηδενὶ τότε. de hoc nemini concedere. nemini eius veniam dare postulanti, scil. τῦ στρατεύεσθαι. necessitatis militandi 167. 19. δοκεῖτε γὰρ τῶν ἔργων τότων παραχωρεῖν 172. pen. ὅσων ἂν βασιλεὺς ἐγκρατὴς γένηται — παραχωρεῖν 192. 19. de sententia sua alteri concedere 212. 4. τῆς τῶν ἑλλήνων ἐλευθερίας αὐτεπαγγέλτες ἐθελοντὰς παραχωρῆσαι Φιλίππῳ 247. 24. ἐ γὰρ ἐπ' εὐνοίᾳ γ' ἐμοὶ παρεχώρει ἐλπίδων καὶ ζήλε καὶ τιμῶν 317. παραχωρήσεντας τῆς ἀρχῆς 655. 17. τὶς δ' ἂν 8. παραχωρῶ τῇ πόλει τῆς τιμωρίας 523. 23. οἰκέτῃ παραχωρήσεις πολίτης τῶν ἑαυτῦ 981. 11. ἁπάντων παραχωρεῖν ὑμᾶς ἡγέμενος 1467. 7.

παραψυχὴ] ἵν' ἔν, εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο, ταύτην γ' ἔχωμεν παραψυχὴν 1343. 20. παραψυχὴν τῷ πείθει τὴν τότων εὔκλειαν ἔχοντες 1399. 18.

παρεδρεύειν] παρεδρεύοντος ἄρχοντι τῷ υἱεῖ 572. 10. 1373. 23.

παρεδρία, vel potius παρεδρεία. functio muneris parhedri, seu assessoris 1373. 22.

πάρεδρος [scil. τῦ ἄρχοντος] 1332. 14. π. γενόμενος regi sacrorum 1369. 20. πάρεδρον τότον ποιήσαντι

σαντι, ἵνα διοικήσῃ τὴν ἀρχὴν 1372. 24. ἓς παρέδρας εἰκότως τις ἂν φήσειε τοῖς κάτω θεοῖς 1399. pen.

παρεῖα] τὰς ὄφεις τὰς παρείας θλίβων 313. 25.

παρεῖναι] πρεσβείαν πέμπειν, ἥτις παρέσαι τοῖς πράγμασι 10. 1. πανταχῇ αὐτὸν παρεῖναι τῷ στρατεύματι 10. 12. τὸ ἀεὶ παρὸν προιέμενοι oportunitates quasque itentidem occurrentes rei bene gerendae 11. 22. ἐφ' ἅπασι παρεῖναι rebus omnibus gerendis ipse adesse et interesse 24. 24. φύσει ὑπάρχει τοῖς παροῦσι τὰ τῶν ἀπόντων 41. 25. τὰ παρόντα περιορῶντας, περὶ τῶν μελλόντων τὰς ἄλλας φοβεῖν εὐήθες 129. 26. ἀνεκοινώσατο τοῖς νῦν παροῦσιν αὐτῷ καὶ συνδικοῦσιν, qui ei praesto sunt opera consilioque 911. 6. τοῖς παροῦσιν ἕκαστος ἀφθόνως χρῆται copiosissime quisque iucundissimeque loquitur cogitatque de iis, in quibus cum maxime versatur. *wes das Herz voll ist, des geht der Mund über* 1473. 19. ταῦτα νῦν ἐμοὶ πάρεστιν, ἃ μή ποτ' ὤφελε. scil. παρεῖναι. quae satius erat mihi nunquam vsu venisse 1473. 20. ἄχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι, μνημονεύειν τὰς χάριτας. id est ἄχρις ἃ πάρεστι [vel ἔνεστι] χρῆσθαι ταῖς χάρισι, μνημονεύειν αὐτάς 1478. 13. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων [id est περιόντων, ἔτι ζώντων] πλείω ποιεῖσθαι λόγον 1479. 6. παρῆς, ἢ δ' ἀπῆς, ὅτε ταῦτ' ἔλεγον, Αἰσχίνη; καὶ ἐγίνωσκες τὸ μέλλον, ἢ οὐκ ἐγίνωσκες; citat Schol. ad Aristotelis Rhetor. p. 47. a. 23.

παρεισφέρειν νόμον aliam legem ferre, alii abrogandae oppositam 484. 1. et 12. 485. 26. 487. 13. et 20.

παρεκλέγειν τὰ κοινὰ clandestinis et minutis, sed crebris furtis remp. depeculari 435. 21.

παρεμβάλλειν λόγους ἑτέρους inserere, interpolare disputationes a causa alienas 1026. 20.

παρεν-

παρενοχλεῖν] παρηνώχλησθε ἴσως καὶ ὑμεῖς 242. 16.
παρεξετάζειν] παρεξετάσαι αὐτοὺς παρὰ τούτους 741. p.
πάρεργον] πάρεργα παντελῶς τἄλλα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. posthabent omnia cupiditati suae 1233. 5. μὴ πάρεργον ποιήσασθαι τὸ προσέχειν τοῖς μέλλουσι ῥηθήσεσθαι 1421. 21.
τοὺς παρέργως ἐνταυθοῖ, ἀλλ' οὐκ ἐξεταστικῶς ἐκκλησιάζοντας 215. 9.
παρέρχεσθαι] ὃ γὰρ ἐστὶ χείριστον ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου 40. 13. τὰ παρελθόντα πράγματα πάντ' ἀπόλωλεν 92. 19. π. εἰς τὴν δυναστείαν 117. 4. εἰκότως, οἶμαι, τὰ ἔργα τοὺς λόγους παρέρχεται. superant, anteuertunt 132. 7. τὰς αἰτίας καὶ τὰς διαβολὰς. vincere, obliterare, quasi cursu anteuertere 227. 20. ὡς οὐ δεῖ θορυβεῖσθαι τῷ παρεληλυθέναι Φίλιππον εἴσω πυλῶν 237. 6. 238. 25. παρελθεῖν praeterire, euanescere, ἐποίησε τὸν τότε περιστάντα τῇ πόλει κίνδυνον, ὥσπερ νέφος 291. 12. τὸ παρεληλυθὸς παρὰ πᾶσιν ἀεὶ ἀφεῖται 292. 12. τὸ ψυχρὸν τοῦτο ὄνομα, τὸ ἄχρι κόρου, παρελήλυθεν ἐκεῖνος φενακίζων ὑμᾶς 401. 2. excidit merito honorificae huius appellationis, culpa sua titulum illum Euergetae amisit. *verwirkt. verbührt.* τοῦτο γὰρ μικροῦ παρῆλθέ με εἰπεῖν. paene me praeterierat, fugerat 550. 26. παρέρχεσθαι proficisci agmine facto, castra mouere, *marschiren* 999. 8. παρῆλθον εἰς τούτους τοὺς λόγους 1231. 27. τὰ παρεληλυθότα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι 1439. pen. ὃ τῶν παρελυληθότων ἐστὶ χείριστον, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 1440. 9. παρελήλυθα ἐπὶ τοῦτο. hoc vt agerem ad vos prodii 1454. 4. πᾶς ὁ πρόσθεν παρεληλυθὼς χρόνος 1471. 10. τὰς ἀπὸ τῶν παρεληλυθότων προσηγορίας 1487. 7. τῷ τάχει καὶ τοὺς διευτυχηκότας τῶν ἀνταγωνιστῶν παρῆλθες 1410. 7. ἐὰν πέντε ἔτη παρέλθῃ 989. 19. σὺ παρελθὼν ἀθρόων κατηγόρεις.

progres-

progressus ad concionem, dicendi ergo 559. 7. τὰς κοινὰς παρελθὼν νόμους legibus communibus vniuersae ciuitati praeteritis, insuperhabitis 977. 14. ὃς παρελθὼν εἰς ὑμᾶς, ὅταν αὐτῷ δόξῃ, ἐνέπλησε τὰ ὦτα λόγων 169. 21.

παρεύρεσις commentum, praetextus vanus. μηδεμιᾷ παρευρέσει 238. 6.

παρέχειν] εἰ τὴν αὐτὴν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς καὶ ὑπὲρ ἡμῶν αὐτῶν προθυμίαν 11. 13. πολλὴν ἀθυμίαν αὐτῷ παρέχει 15. 15. π. κοινὰ τὰ ὄντα ὑπὲρ τῆς σωτηρίας εἰς τοὺς κινδύνους 143. 5. καὶ νυνὶ παράσχεσθε τὴν εὔνοιαν 228. 26. ἐάν τις νόμον ἐξ ὄντα παράσχηται 807. vlt. τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. praestat, alit de suo 565. 1. ὁ παρασχόμενος αὐτὸν. is, qui eum subornauit isti aduersarium et calumniatorem 1113. 25. ἕτερον ὑπὲρ ἐμοῦ τὸ ἀδικηθὲν τὄνομα παρέχειν 1246. 15. τοσαύτην εὔνοιαν καὶ φιλοτιμίαν ἡ σὴ φύσις αὐτοῖς παρέσχεν 1410. 14.

παρηγορεῖν solari. πρὸς τὰ παρηγορηθέντα τρέπειν τὴν ψυχὴν 1400. 8.

παρθένον γαμεῖν tenebatur rex sacrorum, ἵνα κατὰ τὰ πάτρια θύηται τὰ ἄρρητα ἱερὰ 1370. 21.

παρθενὼν templum Mineruae in arce 174. 24. 597. 8. 617. 19.

παριδεῖν] παρεῖδε ταῦτα πάντα contempsit 637. 11.

παριέναι ab ἴέναι cum leni, prodire, procedere, inprimis ad concionem, cum populo agendi ergo. οἱ παριόντες ἅπαντες τὸν δῆμον καταλελύσθαι ἔλεγον 170. 6. ἠρώτα μὲν ὁ κῆρυξ, τίς ἀγορεύειν βούλεται, παρῆει δ' οὐδείς 285. 6. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῆει 1481. 16. ἔτ' Ἀλέξανδρος εἰς Θήβας παρῆει 918. 20.

παριέναι ab ἵέναι cum aspero, omittere, transmittere. ὧν νυνὶ παρήκατε καιρῶν διὰ ῥᾳθυμίαν 98. 16. ἔτε καιρὸν παριεὶς 156. 26. τὸν ἑκάστῳ καιρὸν ὁ παρεθέν-

ρεθέντα, ἔτ' ἀγνοηθέντα, ἔτε προδοθέντα 326. 24. πολλὰς ὑμῶν μᾶλλον ἀξίως τιμᾶσθαι παρέντας 415. 11. μηδαμῶς παρεσθῆναι nusquam omitti non vexatus 548. pen. παρέντες τοῦτο, ἐκεῖνο ποιοῦσιν 1229. 3. παρεὶς τὸ χαρίζεσθαι 1419. 11. In medio, intromittere, admittere, einlaſſen. βαρβάρους καὶ δούλους, οὓς εἰς τὰς ἀκροπόλεις παρεῖντο 194. 27.

παρισάνειν in Actiuo. proponere. τὴν ὑπόθεσιν τὴν ἐκ ἴσαν παρισάντες ὑμῖν 28. 9. ὅπερ ἐγὼ μάλιστα ὑπὲρ ὑμῶν — τοῦτο παρασῆσαι τοὺς θεοὺς ὑμιν. in mentem vobis iniicere 226. 3. παρασῆσαι τοὺς θεοὺς πᾶσιν ὑμῖν — γνῶναι 228. 4. πλησίον τὴν δύναμιν δείξας καὶ τὰ ὅπλα παρασήσας [nili περισήσας praeferatur] 286. 20. παρασήσαντα ἐλπίδας 448. 9. τὴν αὐτὴν ὀργὴν, ἥνπερ ἄλλ' ὀτιοῦν τῶν δεινοτάτων, παρίση 519. 20. ἡ γὰρ ἡ πληγὴ παρέσησε τὴν ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀτιμία 537. 22. παρασῆσαι τοῦτο παμπόλλην ὑμῖν ὀργὴν, εἰκότως ἄν μοι δοκεῖ 1435. 13. ἐδεὶς ἂν, ταῦτ' ἀπαγγέλλων, δύναιτο τὸ δεινὸν παρασῆσαι τοῖς ἀκούσιν ὅτως, ὡς ἐπὶ τῆς ἀληθείας — ἡ ὕβρις φαίνεται 538. 3. ψήφισμα — δέος καὶ φόβον παρισᾶν 654. 25. αἰσχύνην ἃ παρισᾶσιν 1396. 23. ἡ τύχη καλῶς ποιοῦσα πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα, ὡς ἂν εὔξαισθε, παρίσησιν 1445. 20. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παρασήσετε ἑκάστοις 1464. 26. παρασήσαντα cum appoſuiſſet τινα τῶν εἰκετῶν φυλάττειν τὰ ξύλα 1194. 19. παρασῆναι praeſens eſſe menti, obuerſari animo. δεῖ γὰρ ἐκείνῳ τοῦτο ἐν τῇ γνώμῃ παρασῆναι 44. 25. adſtare ad latus, praeſertim rei, cauſam eius oratione, aduocatia adiuuare. ὥστε μοι παρασάντας ἑνταυθοὶ, βοᾶν εἶα πεπόνθασι 366. 20. τῷ υἱεῖ τούτῳ πολλῶν πραγμάτων ὄντων multae cauſae forenſes exantlandae cum eſſent, ἃ πώποτε παρέση. nunquam operam ei nauauit 1120. 26. δυοῖν κηδεσαῖν παρεσηκότοιν, ἃς ἰδόντες ἂν ὑ-

ἂν ὑμεῖς ἀνακράγοιτε 433. 19. εἰ, παρεσηκότος τότε, coram hoc, Κτησίας ὁ υἱὸς ἐφαίνετο πεποιηκὼς, ἅπερ ἔτος γυνὶ 1264. 1. παρεσᾶσι πολλοὶ [scil. τῷ δικαστηρίῳ] adstant et circumstant, spectandi et audiendi gratia 1297. 8. καιρὸς πρὸς τοῦτο παρέση [nisi potius περιέση] Φιλίππῳ τὰ πράγματα. res Philippi eas ad necessitates deuenere 20. 13. παρασῆναι cervicem iugo submittere, in potestatem victori se dare, dicto audientem esse, vel obsequi, parere, in potestate esse. ὃ πρότερον τῷ πολέμῳ παρέσησαν, πρὶν ἢ τὸ ναυτικὸν ἀπώλετο 597. pen. παρεσηκὼς καιρὸς. tempus praesens 255. 25. In medio παρίσασθαι in mentem venire. ἐχὶ ταυτὰ παρίσταταί μοι γινώσκειν 28. 1. 1419. 21. ἡ τῆς γνώμης δόξα ἀφίσταταί ἀφ' ὧν ἂν ἀκέσωσι 652. 26. παρίσταταί μοι δεῖσθαι τῶν ἀναγνόντων τόνδε τὸν λόγον 1404. 15. 2) ad latus suum stare iubere, neben ſich hintreten laſſen. παρασήσεταί παιδία καὶ κλαήσει 546. 20. δανείζονται μὲν μετ' ὀλίγων μαρτύρων, ὅταν δ' ἀποδιδῶσι, πολλὰς παρίσανται μαρτυρας 915. vlt. παρασησάμενος τὰς παῖδας, κατὰ τούτων ὀμεῖσθαι 1268. 23. παρασησάμενος τὰς συνειδυίας αὐτῷ τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν 1305. 11. vnde notio domandi, subiugandi. nam παρίσασθαι est penes se collocare, stare ad latus suum iubere, cum interminatione, si vel latum vnguem discedat. h. e. cogere aliquem, vt in fide tua atque auctoritate sit, vel vt in manu atque promtu. Ὀλυνθον παρασήσεται. sub potestatem suam rediget 14. 12.

παρίσως circiter, praeterpropter 606. pen.

πάροδος] τὸν μέχρι τῆς παρόδου δημοτικὸν. qui hactenus solummodo ciuilis erat, donec vos ei veniam dedisſetis ad vos prodeundi et vobiscum in concione agendi, partemque reip. gerendae impertiuisſetis 1481. 15.

παροικοδομεῖν obfirmare, munire aliquid, operibus praeſtruendis. ἀποφράττειν ἅπαντες καὶ παροικοδομεῖν εἰώθαμεν 1276. 10.

παροινεῖν] ἀπώλετ' ἂν παροινεμένη 403. 8. ἐπαρῳνήθη 612. 20. μεθύων ἐπαρώνει 658. 16. ἣν ὥραν ἄλλοις δεσποποιεῖσθαι συμβαίνοι, ταύτην ἂν οὗτοι ἤδη ἐπαρῴνουν 1257. 13. παροινουμένους ὑπὸ τούτων 1258. 6.

παρόμοιος idem quod ſimplex ὅμοιος, aut paene ſimilis. ἀλλ' οἶμαι παρόμοιόν ἐστιν, ὅπερ καὶ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως 12. 8.

παροξύνειν] Φημὶ δεῖν ἐθελῆσαι καὶ παροξυνθῆναι, ira et indignatione accendi animisque exardeſcere ad iniurias vlciſcendum et depellendum 10. 24. π. ſtimulare animumque iniicere ſui vlciſcendi 21. 13. παρώξυνται, πείσεσθαί τι κακὸν προσδοκῶν, ἂν καιρὸν λάβητε 70. 14. μικρῶν ὄντων τῶν παροξυνόντων, quo tempore vel minutiſſimae quaeque res iram accenderent 403. 1. ἔτως ὠργίσθη καὶ παρωξύνθη ὁ δῆμος 514. 10. παροξυνθέντας μᾶλλον τῷ δέοντος 805. 20. παροξύνεσθαι ὑφ' ἡδονῆς τινος 1144. 27. εἰ γὰρ οἱ παρόντες [iurgio puta et conflictui manuum] ἀντὶ τοῦ κωλύειν, αὐτοὶ παροξυνοῦσι 1264. 26. παρωξύνθαι τὴν πόλιν πρὸς τὰς ἀποψηφίσεις 1299. 17. τοὺς εἰδότας παροξύνειν 1415. 22. εἰ βεληθέντων ὑμῶν [ſcil. ἀνδρίζεσθαι] καὶ παροξυνθέντων ἐπὶ τὰ γεγενημένα 1448. 4.

παροξυντικὸς] πάντες οἱ τοιοῦτοι λόγοι παροξυντικοὶ μὲν πρὸς τὸ — 489. 4.

παροξυσμὸς exacerbatio, iracundia 1105. 24.

παρόπτεσθαι] ταῦτα ἐαθέντα καὶ παροφθέντα 133. 18. τὴν κοινὴν σωτηρίαν παρόψονται 179. 19. παροπτέον τι καὶ παρανομοῦντα 805. 9.

παροραῖν] παρεωρᾶσθαι καὶ ἐν ὀδενὶ μέρει εἶναι τὸν τοιοῦτον 23. 13. ἡγήσονται παρεωρᾶσθαι αὐτοὶ 655. 15. ἀλλ'

15. ἀλλ' ἐδὴ τὰ μέγιστά γε χρὴ παροραῖν 1450. 11.

παροργίζεσθαι] παροργισθέντας τι ὑμᾶς ἴδῃ πρός τινας 805. 19.

παρρησία] τῶν δὲ πραγμάτων διὰ τὴν παρρησίαν propterea quod in locis, vbique quaeque gererentur, aderat, καὶ τὸ δύναμιν ἔχειν, κύριος ἐγεγόνει 674. 24. πράξεως σύμβολον, δι' ἣν καὶ μετὰ ταῦτ' ἀγαθῆ τινος ἡμῖν ἔσῃ παρρησία 1443. 1. τὰ τῆς τύχης ὀξείας ἔχει τὰς μεταβολάς, καὶ κοινὰς ἀμφοτέροις τὰς παρρησίας. id est τὰ τῆς τύχης ἀγαθά τε καὶ κακὰ κοινῶς πάρεστιν ἀμφοτέροις ἐναλλάξ 1447. vlt.

παρρησία] ἐδὲ γὰρ παρρησία περὶ πάντων παρ' ὑμῖν ἀεί ἐστι 37. 16. καί μοι, πρὸς θεῶν, ὅταν ἕνεκα τῆ βελτίστου λέγω, ἔσω παρρησία 97. 23. λέξω δὲ μετὰ παρρησίας. ἐδὲ γὰρ ἄλλως δυναίμην 95. pen. ἐδὲν ἂν εἴη τοῖς ἐλευθέροις μεῖζον ἀτύχημα τῆ στέρεσθαι τῆς παρρησίας. Stobaeus e Demosth. refert p. 145. παρρησία viguit apud Athenienses maxime, qui καὶ τοῖς ξένοις καὶ τοῖς δήλοις μετεδώκατε αὐτῆς — ἐκ δὲ τῆ συμβουλεύειν παντάπασιν ἐξεληλάκατε 111. 10. sq. κεκλεισμένης σοι τῆς παρρησίας, ἐ κιγκλίσιν, ἐδὲ θύραις, ἀλλὰ τοιούτοις ὀφλήμασι 778. 11. οὕτως ἔλαττον ἰσχύει παρά τισι τὸ δίκαιον τῆς παρρησίας 1340. pen. minoris fit ius et fas, quam fiducia et audacia loquendi. παρρησίας μετέχειν τῆς καὶ τοῖς ξένοις δεδομένης 1343. 19. τὴν παρρησίαν ἐκ τῆς ἀληθείας ἠρτημένην 1397. 1. ὡς ἀφελὴς καὶ παρρησίας μεστὸς ἐ παύεται 1489. 10.

παρρησιάζεσθαι περὶ τῶν δικαίων 287. 13.

παρωθεῖν de loco depellere, detrudere. παρώσας ἡμᾶς 119. 17.

πᾶς] παντὸς εἶναι cuiusque esse, pro leue, facile factu esse 13. 27. πάντα ἐκεῖνος ἦν αὐτοῖς, Philippus puta 240. 11. πάντα ἦν Ἀλέξανδρος in oculis

ferebatur, ſummi fiebat. 660. 7. πάντα ποιεῖν nihil intentatum relinquere. ἐξ ὧν μὴ λειτουργήσειε 1045. 25. εἰς πᾶν [ſcil. κακὸ] ἐλθὼν διὰ την τέτων ὕβριν 1261. 5. ἐν πάσῃ ἀπορίᾳ εἶναι. in extrema deſperatione 909. 24. ἡ πᾶσα ἐξουσία καὶ ἄδεια γενήσεται 763. vlt. ἢ ὅτοι πάντες εἰσὶ. *oder ſind ſie das ſchon alle?* 649. 19. ἐν ἀδοξίᾳ πάσῃ καὶ ταπεινότητι καθεζάναι 151. 8.

πάσχειν] μὴ πάθητε ταὐτὸν, ὅπερ καὶ πρότερον 9. vlt. καὶ γὰρ ἂν ὅτος τι πάθῃ, [a fato ſuo interceptus fuerit] ταχέως ὑμῖν ἕτερον Φίλιππον ποιήσετε 43. 12. ἢ ἐγὼ πάσχειν ὁτιῶν τιμῶμαι [vel ἕτοιμος. vt apud Hermogen. p. 414. legitur) 96. 1. ὥστε τὸν Φίλιππον παθεῖν τι καὶ δεῦναι. adeo vt Philippus, animo mollitus et inflexus ad indulgentiam, largiretur 402. 9. πράγματα αἴσχιστα ἐπάθομεν ἂν 520. 14. ὁ παθὼν [ſcil. τὸν φόνον] peremtus 632. vlt. τῶν ἰδιωτῶν τὰς μετὰ τὸ παθεῖν μανθάνοντας, ἀπροσκέπτως ἐνομάζομεν. ὑμᾶς δὲ, οἱ ἤδη, πεπονθότες πολλάκις ἤδη. Φυλάττεσθε, τί τις ἂν καλέσειε 1232. 18. δεινὰ πάσχειν de inligni et atroci accepta iniuria queruntur 1233. 25. 1281 2.

πατάσσειν] κἂν ἑτέρωσε πατάξῃ τις, ἐκεῖσε εἰσὶν αἱ χεῖρες 52. 26. ἐὰν ἐσεφανωμένον πατάξῃ τις 524 pen. τῷ σκύτει ἐπάταξε μεθύων τὸν ἐχθρὸν 572. pen. ἐμπεσὸν πατάξῃ occiderit 645. 16. τῷ πατάξαντι τύπτειν παρεκελεύετο 1264. 22.

πατὴρ] τῶν νόμων ἀπαγορευόντων μηδὲ τῶν ἄλλων πατέρας τεθνεῶτας κακῶς λέγειν 1022. 26. οἱ δὲ σοὶ πατέρες. ambo tui patres, et is, quem naturatibi dederat, et alter, qui te adoptarat 1045. 20. Φανήσεται ὁ πατρὸς ὑπὲρ υἱέων γεάφοντος ἐοικυῖα διαθήκη, ἀλλὰ δόλῳ τὰ τῶν δεσποτῶν λελυμασμένου 1109. 26. περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες, [περὶ τέτων] τὰς υἱεῖς δεδέκατε 1477. 25. τῶ πατρὸς μέν

ἐσι

ἐστι κρείττων, πάντων δὲ αἰσχρῶν ἥττων 1489. 5. πατὴρ μὲν, ἐκ ἐρῶ τίς ἐστι. citat Corinthius ad Hermog. π. μ. δ. p. 17. 1.

πάτρα. poeticae pro πατρὶς 419. 1.

πατράδελφος] θεῖος τῇ τῆ ἐμῆ πατρὸς μητρὶ, ἐκ πατραδέλφων. Archiades erat matri patris mei, seu auiae meae paternae, patruus. frater enim patris, qui eam genuit, ex eodem patre 1084. 17.

πατραλοίας] τοῖς πατραλοίαις βοηθῆντα τέθνηκε νόμον 732. 14. nam eorum poena erat carcer 737. 24.

πατρικὸς] πατρικὴ ἔχθρα 410. 10. 530. 7. πατρικὸς φίλος 657. 20. ἀνανεῶσθαι τὴν πατρικὴν φιλίαν 660. 17. πατρικῆς ἔχθρας πρὸς τὸν δῆμον ἀναμεσος 779. 25. ὅσοις πατρικὰς εὐεργεσίας ἀνεμνημονεύσατε 1479. 9.

πατρὶς] ἐχὶ τῷ πατρὶ καὶ τῇ μητρὶ μόνον γεγενῆσθαι, ἀλλὰ καὶ τῇ πατρίδι 296. 15.

πατρόθεν] ἠναγκαζόμην κατὰ τῆ ὀνόματος τῆ ἐμαυτῆ πατρόθεν δέχεσθαι τὴν λῆξιν 999. 14. contra hominem, qui non modo idem nomen mecum gereret, (id quod non admodum erat mirandum in tanta ciuium multitudine) sed qui vna quoque se filium ferret mei patris. id quod incredibile dictu et inexputabile videri poterat. Nullus enim pater duobus liberorum suorum idem nomen imponebat.

πατρῷος] σοὶ μὲν πατρῷα καὶ παππῷα δόξα 150. 26. Ἀπόλλω τὸν πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει 274. 27. Ἀνδροτίωνι πότερον ὁ πατρῷόν ἐστι δεδέσθαι 739. vlt. θύοντα τὰς πατρῴας θυσίας ἐν Δελφοῖς 1481. 26.

παύειν] ἁδιον μὲν ἔν ἐστί μοι παῦσαι τῆς βλασφημίας αὐτὸς 164. 10. τοῖς πολιτευομένοις ἐκ ἔνεστιν, αὐτοῖς, vltro, sponte sua, arbitratu suo, ὅταν βέλωνται, παύσασθαι [scil. πολιτευομένους] 176. 22. quasi dixisset ἐκ ἔνεστι παύσασθαι, ὅταν αὐτοὶ βέλωνται.

κόρον παύειν 423. 1. ὅτι τοὺς ὑβρίζοντας ἔπαυσαν· [scil. τοῦ ὑβρίζειν] 569. 26. vel voc. ὑβρίζοντας in constructione et interpretatione tacite est iterandum. ἐπαύσατε αὐτὸν στρατηγοῦντα 1187. 17. πέπαυσο erat formula, qua oratores scribam tacere iubebant et coeptam recitationem abrumpere. vt ἐπίσχες 721. 6. ἄρτι γὰρ λέγων ἐπαυσάμην 734. 16. οὐδοτιοῦν εἰσφέροντες παύονται [subaudi εἰσφέροντες, vel τοῦ εἰσφέρειν] etiamsi nihil non conferant, quicquid in facultatibus habent, tamen contribuendi requies nulla iis conceditur 760. 9.

πάω. πάειν] πεπᾶσθαι ἀδίκως 422. 6.

πέδη] θαμὰ τοῖς ἀδίκοις ἀμφιτίθησι πέδας 422. vlt. πέδαις αὐταῖς ᾤχετο ἐξορχούμενος 614. 22.

πεδίον nomen proprium tractus Atticae. ἐν πεδίῳ ἀγρὸς 1189. 20.

πεζέταιρος miles mercenarius militia pedestri merens. οἱ περὶ αὐτὸν ξένοι καὶ πεζέταιροι 23. 2.

πεζῇ] ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται zu *Fusse* 1046. 13. πεζὴ στρατιὰ citat h. v. Thomas M. e Demosthene

πειθαρχεῖν] ὥσπερ γὰρ, ὅταν ἄρχωσι, τοὺς ἰδιώτας οἴονται δεῖν αὐτοῖς π. 802. 10.

πείθειν] τὰ πολλὰ καὶ μεγάλα ἀγαθὰ, ἃ [scil. ποιεῖν ὑμᾶς] πεπεικὼς ἔφη τὸν Φίλιππον ἥκειν 352. 3. ἐπειδάν τις, ἑαυτὸν πείσας δύνασθαι, προσέλθῃ 373. 4. οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν, ὅτι τὰ πράγματα ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά τῳ ἐστὶ τοιαῦτα 377. pen. χρήμασι πείθεσθαι cupiditati seruire, pati se ab ea duci 422. 1. ἔπειθεν ἡμᾶς διδοὺς κέρματα conatus est offerenda mercedula nos permouere, vt — 5,9. 27. ἐὰν δὲ καὶ ἄλλως πως ἀλλήλους πείθωσι. aliis quibuscunque modis vel conditionibus inter eos conueneri 1360. 20. τοὺς τόκους, οὔτε συνεγράψαντο, οὔτ' ἔπεισαν ἡμᾶς. scil. λαμβάνειν 1296. 26. ἣν ἐπείσθητέ γε, [subaudi δέ-

δι δέχεσθαι] τούτων δίκην ἔχετε παρ' αὐτῶν 991. 16. ὅσον ἔπεισεν [subaudi αὐτὸν δέχεσθαι] 1219. 25.

πειθω] ἡ τῶν λόγων π. τῆς τῶν ἀκουόντων εὐνοίας προσδεῖται 1393. 13. π. τοσαύτη καὶ χάρις καὶ ἐν οἷς σπουδάζεις ἐστί σοι, καὶ ἐν οἷς παίζεις 1407. 21.

πεῖραν ἡμῖν ἔργῳ δεδωκότος τὸ χρόνου 209. pen. σεμνύνομαι τῷ πεῖραν ἔργῳ δεδωκέναι 262. 14. ἃ γε μηδ' εἰς πεῖραν ἔδωκε θεῶν εὔνοια 293. 19. πεῖραν ἔργῳ λαβὼν τῆς ἐκείνου φιλίας 663. 19. πεῖραν αὐτῶν πολλάκις δεδώκασιν 707. 19. πείρας πολλὰς καὶ παντοδαπὰς προσάγοντες 1380. 2.

πειρᾶν] ἔργῳ πεπείρασθε 255. 9. τὶς γὰρ ἑλλήνων, ἢ τὶς βαρβάρων, ὃ πολλῶν κακῶν καὶ μεγάλων πεπείραται 311. 25. τοῦτο δὲ καὶ σπάνιον καὶ χαλεπὸν πεπειραμένος οἶδα ὄν 1443. 3.

πείσματα e Demosthene afferunt nonnulli codices Iulii Pollucis VI. 183. verum meliores ibi omittunt ὡς Δημοσθένης.

πελάγιος] πλοῦν καὶ πολὺν, longinquum iter maritimum, καὶ πελάγιον per altum mare, non ripas legendo 1213. 4.

πέλαγος τοσοῦτον μέλλοντος πλεῖν 916. 15.

πελιὸς liuidus, cruore stagnante sublutus. πελιὸν εἶχε τὸ σῶμα 1157. 6.

πέμπειν] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν 47. 13. ἔπεμψεν ἐπὶ τὰ ξύλα arcessiuit tigna, misit, qui ea inde adduceret, aduehenda curaret 1195. 26.

πεμπταῖος] πεμπταῖα τὰ παρ' ὑμῶν ἐν Φωκεῦσι γενέσθαι λογίζομαι, calculatio mea efficit, vt a vobis hic actorum et decretorum fama quinto die post ad Phocenses peruenerit 359. 18.

πέμπτος] τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων ὁ διώκων ἐκ ἔλαβε 260. 20. ὃ μεταλαβὼν 702. 7. τὸ πέμπτον μέρος τ. ψ. ὃ μετέδοσαν τούτῳ 795. 6. 803. 13.

τὸ πέμπτον μέρος εἶχον τῦ ὕδατος. vnam quintam partem vniuersae aquae infusae 1052. 27.

πένεσθαι] ἱκανὸν γὰρ αὐτοῖς τὸ πένεσθαι κακὸν 1309. 25.

πενέσης] διακοσίοις ἱππεῦσι πενέσαις ἰδίοις βοηθήσαντι 173 6. 687. 2.

πένης] ὥσπερ ὑμῶν ἑνὸς ἑκάστε εἴς τίς ἐσι γονεὺς, ἕτω συμπάσης τῆς πόλεως κοινὸς δεῖ γονέας τὸς πένητας ἡγεῖσθαι 142. 3. οἱ πενέσατοι καὶ ἀσθενέσατοι ἡμῶν ἐγγύτατά εἰσι τῦ ῥαδίως κακῶς παθεῖν 555. 9. μηδαμῶς τὸς πένητας ἀτιμάζετε 1309. 24. ἐ γὰρ, εἰ πένητες ἦμεν, ἠδικήκαμεν 1312. vlt. ἆρα μικρὰ βοηθῆσαι τοῖς πένησιν ὑμῶν δοκῶ. citat Hermog. p. 358. 10.

πενθερὰ] ἀφῆρησαι τὴν σαυτῦ πενθερὰν ἀφ' ὧν ἔζη 1123. 1.

πένθος] πένθος πολλῦ ἐν Βοσπόρῳ ὄντος 910. 14. ἔρημα τὰ τῆς πατρίδος πράγματα καὶ δακρύων καὶ πένθος πλήρη 1399. 12.

πενία] ἀπαλλαγῆ τῆς ὑπαρχέσης πενίας 186. vlt. ἐγὼ γὰρ ἔτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζοι, νῦν ἔχειν ἡγέμαι 312. 16. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δεινὰ πράγματα τὸς ἐλευθέρες ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1313. 2.

πενιχρὸς] τῶν δὲ πενιχρῶν [id est πενήτων] ἱκνῦνται [pro ἀφικνῦνται, vel ἔρχονται] πολλοὶ γαῖαν ἐς ἁλοδαπὴν 422. 19.

πενταετηρὶς quinquennium. πολλὰς πενταετηρίδας ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διατρίψαντα 740. 1.

οἱ πεντακόσιοι sunt senatus Athenis quotannis nouas vices obiens. τῆς βελῆς τῶν πεντακοσίων 1144. 18. ταῖς πεντακοσίαις [scil. δραχμαῖς] ζημιώσειεν, ὅσου ἦν [ἡ βελὴ puta] κυρία κατὰ τὸς νόμες 1152. 10.

πεντακοσιομέδιμνος homo ordinis primarii 1067. vlt.

πέντε] τοῖς ἀδικεμένοις ἱκανὰ τὰ πέντε ἔτη ἡγήσατο Σόλων εἰσπράξασθαι 952. vlt. ἐὰν τὰ πέντε ἔτη παρέλθῃ τοῖς ὀρφανοῖς [ex quo puta pubes et fui

sui iuris facti fuerint] καὶ μὴ δικάσωνται, neque ius suum repetierint a tutoribus, μηκέτ' εἶναι τοῖς ὀρφανοῖς δίκην περὶ τῶν ἐκ τῆς ἐπιτροπῆς ἐγκλημάτων 989. 18.

πεντεκαιδεκαναία, numerus quindecim nauium 183. 2.

οἱ πεντήκοντα καὶ εἷς, iidem sunt atque οἱ ἐφέται 1069. 5. πεντήκοντα ἔτεσιν ὕστερον 1378. 18. πεντηκονταταλαντία citat e Dem. Iulius Pollux IX. 52.

πεντηκονταρχεῖν] διὰ γὰρ ἐκείνου πεντηκονταρχοῦντος καὶ ἡγοράζετο καὶ ἀνηλίσκετο 1215. 1.

πεντηκόνταρχον ἕτερον αὐτὸς ἐγὼ λαβών 1212. 21. ergo trierarchi subcenturiones ipsi sibi deligebant.

πεντηκοστεύεσθαι *sich verfunfzigen lassen*, das ist *den 50ten Pfennig abtragen*, quinquagesimam dependere 932. 27.

πεντηκοστὴν καινήν τινα τῆς ἱππικῆς εὗρηκε. nouam quandam commentus est rationem redimendi veniam equestris militiae 568. 12. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐωνημένος. *er hatte den Zoll vom eingehenden Getrayde gepachtet* 1353. 21. τὰς πεντηκοστὰς τῶν ἄλλων θεῶν σεσυληκότες 738. 5.

πεντηκοστολόγος 558. 18. λάβε τὴν τῶν πεντηκοστολόγων ἀπογραφήν. indicem mercium, de quibus siue portum subeuntibus, siue exeuntibus, quinquagesima depensa est, *das Buch, den Cafaster, der im Hafen verzolleten Güther* 909. 10.

ἡ πεπρωμένη τότε ἀνεῖλεν 1396. 8.

πέρα] τὶ πέρα τοῦ καιροῦ τὰς ἐτέρας ἐπαίρεσι 208. 6. δεινόν, ὦ θεοί, καὶ πέρα δεινοῦ 1123. 21. πέρα ὄρους ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ 634. 13.

περαίνειν perficere, peragere. κἂν ταῦτα ἐθελήσητε, ὡς δεῖ καὶ προσήκει, περαίνειν 21. pen. ἐπέραινεν ἐφ' οἷς ἐμισθώθη peregit, exsecutus est ea, quorum causa et mercede conductus fuerat 277. 4. περαίνοντες ἔργῳ τοῦτο πάντων μάλιστα 623. pen. ἵνα δ' ὡς

δ' ὡς ῥᾷσα τᾶτο περάνεε 680. 25. ἔλεγον, ὅτι αὐτὰ ταῦτα περαίνοιεν 932. 24. ἀποδόντες τὰ τρία τάλαντα περαίνετε. [scil. τὴν δίκην] redditis tribus talentis peragite cauſam veſtram 991. 24. τᾶτο δὴ καὶ περανῶ hoc oratione nunc exſequar 47. 26. ἰαμβεῖα συλλέξας ἐπέραινεν ordine, ſerie continua recitauit 417. 16.

περαιτέρω] τὰ πράγματα ἤδη π. βαδίζει 688. 14. μηδεμίαν ἀνδίαν π. εἶναι 1169. 17. αὕτη ἐστὶν ἡ λυμαινομένη πάντας ἡμᾶς καὶ ποιῦσα τᾶτον περαιτέρω μαίνεσθαι vltra modum, magis quam decebat 1182. 15. π. τᾶ καλῶς ἔχοντος. vltra decorum 1182. 25.

πέρας τᾶ βίᾳ ἅπασιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος 258. 19. πάντων τὸ πέρας, ὡς ἂν ὁ θεὸς βέληται, γίγνεται 292. 18. τί γάρ, ὡς ἀληθῶς πέρας εἶναι φήσειέ τις κακίας 550. 11. εἰ μηδὲ τῶν δοξάντων ὑμῖν μηδὲν πέρας ἔχειν δοκοίη 1443. 19. 1444. 15.

περὶ cum Genitiuo. alias per *de*, alias per *ob*, reddi poteſt, et aequipollet, aut certe ſimillimum eſt τῷ ὑπὲρ, alias per *pro*. ὅπερ περὶ τῆς τῶν χρημάτων κτήσεως ἐστί. quod de acquiſitione opum valet, vel in ea locum habet, contingit 12. 9. περὶ τῶν πραγμάτων ἴσως pari modo de rep. habet. idem de rebus ciuilibus quoque cenſendum eſt 12. 13. οὐ περὶ δόξης, οὐδ' ὑπὲρ μέρους χώρας πολεμοῦσι. non de gloria dimicant, vt eam adipiſcantur, neque de finibus agri, vt eosdem conſeruent ſaluos et nulla parte diminutos 10. 16. περὶ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ κινδυνεύειν, vt ea ſalua tueantur, aut ne amittant 13. 25. περὶ τῶν ἐσχάτων κινδυνεύειν de extremis periclitari, ne ea patiantur 98. 14. ἀξιόχρεων περὶ τῶν πρωτείων ὑμῖν ἀνταγωνίζεσθαι 36. 5. περὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας οἱ νόμοι τάττουσι τὰς τιμωρίας. quorum criminum nonnullis leges denuntiant, atque irrogant poenas — 229. 6. περὶ πλείονος ποιεῖσθαι pro re habere pluris facienda.

id eſt

id est praeferre. μηδεμίαν μήτε χάριν, μήτ' ἄνδρα ποιεῖσθαι περὶ πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον, καὶ τὸν ὅρκον 341. 6. ὦ Φιλοτιμίας ἕνεκα ἢ περὶ τῆς δωρεᾶς σπεδὴ γένοιτ' ἄν 469. 12. περὶ ἡμῶν στεφανούμεθα nostrimet causa coronamur 532. 9. περὶ τοῦ, τρόπον ὄντινα χρὴ δίκην διδόναι, ἀντιλέγει 602. 6. περὶ τούτου ἐσπούδαζε μᾶλλον, ἢ περὶ τοῦ πράγματος αὐτοῦ 602. 20. ὀνομαστὶ περὶ τινῶν μνησθῆναι (vbi περὶ quodammodo redundat) 741. pen. περὶ ἀτιμίας κινδυνεύοντες 835. 11. περὶ τῆς μαρτυρίας de testimonio, h. e. quod ad testimonium attinet 1140. 9. περὶ ὧν ἠδικήμεθα ἀξιοῦμεν κατὰ τοὺς νόμους δίκην λαμβάνειν 1262. 4. Cum accusatiuo. περὶ αὑτὰ καταῤῥεῖ in semet et per semet ipsa corruunt, colliquescunt 21. 4. circiter. ἦν γὰρ [meum nomen] περὶ ἑξηκοσὸν. sexagesimum ferme 1302. 1. vbi non est praepositio, sed aduerbii vices gerit. Adhibetur περὶ formando quoque genitiuo. τοῦ περὶ τοὺς Φωκέας ὀλέθρου pro τοῦ τῶν Φωκέων 365. 6. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τοὺς πολιτικοὺς λόγους ἐπιστήμην, id est τὴν τῶν πράξεων καὶ τῶν πολιτικῶν λόγων 1414. 14. τὴν περὶ τὸ πλοῖον φάσιν denuntiationem nauis 1323. 6.

περιάγειν] τρεῖς παῖδας ἀκολούθους περιάγεις 958. 15. περιαγαγὼν τὴν ἐσχατιὰν fundum cum circumambulassem vna cum amicis 1040. 14.

περιαιρεῖν] ὑμεῖς δ', ὁ δῆμος, ἐκνενευρισμένοι καὶ περιῃρημένοι χρήματα 37. 3. περιαιρεῖσθαι πόλεις καὶ πολιτείας 117. 26. περιεῖλε τὰ τείχη diruendis moeniis oppida velut pallio quibusdam denudauit 125. 26. ὑμῶν δὲ περιῄρητο τοῦτο. [scil. vt magnifice de vobismet sentiatis] 173. 22. ὁμοίως ἁπάντων τὸ ἀξίωμα, τὴν ἡγεμονίαν, τὴν ἐλευθερίαν περιεῖλετο 246. 23. οἰκίας κατεσκαμμένας, τείχη περιῃρημένα 361. 20. μονονὸ τὴν Ἀττικὴν ὑμῶν περιῄρηνται 409. 18. περιαιρεθεὶς τὰ ὄντα nudatus, spoliatus 559. 26.

περιαι-

περιαιρεθῆ, ἃ νῦν αὐτὸν περιόντα ὑβρίζειν ἐπαίρει 582. 12. περιαιρεῖται πολλὰς φιλοτιμίας τῆς πόλεως 729. 16. περιήρηται τὰς στεφάνους 802. 5. περιαιρήσεσθε τῶν πονηρῶν ἀνθρώπων τὰς πανουργίας ἁπάσας 942 vlt.

περιάπτειν] ὅτος ὁ νόμος δόξαν τῇ πόλει ἀντὶ καλῆς αἰσχρὰν περιάπτει 460. 4. αἰσχύνην μᾶλλον, ἢ τιμὴν, περιάπτοντα τούτοις 1401. 8.

περιβάλλειν] τὰ λοιπὰ τῶν πραγμάτων ἐκεῖνος περιβαλλόμενος ad se rapiens, sibi arrogans 304. 25. περιβάλλειν τοσαύτην καὶ τηλικαύτην συμφορᾶ 416. 10. περιβάλλειν ὀνείδει 604. 9. 613. 2. 740. 23. πολὺς τύπος περιβεβλημένος 1077. 24.

περίβλεπτος] τὸ καθ' ἕν τι περίβλεπτον γενέσθαι 1410. 15.

περιβόητος σύστασις 324. vlt. περιβόητον ποιεῖν ἐν τῷ ἐμπορίῳ 915. 25. περιβόητος γὰρ ἡ πρᾶξις ἐγένετο 1011. 19.

περιβοήτως] τοῖς ὅτω π. ἀνηρηκόσι τὸς ὅρκους. tam famose, cum flagitio tam infami 213. 6.

περιγίνεσθαι potior, superior, fieri, vincere. ἡμῶν μελλόντων καὶ ψηφιζομένων — περιγίνεται 24. 25. περιγιγνώμεθα τῶν ἐχθρῶν 44. 11. περ. τῆς τῶν ἐπαινούντων δυνάμεως προσηκει τῇ τῆς ἀληθείας ὑπερβολῇ 1403. 15. περιγεγενῆσθαι τῶν χαλεπῶν καὶ δυσρόλων ἁπάντων 1407. 3. πολλῶν, ὄντες ὀλίγοι, περιγίγνονται 1445. 3. ὀλίγων, ὅπως ἀλλήλων περιγενήσεσθε 1469. 26. 2) superesse, reliquum esse, redundare. ἄλλως τε καὶ τοῦτο μόνον περιγ. μέλλοντος praesertim cum hoc solum ipsi reliquum futurum, hunc unum sit laboris fructum ablaturus 31. 23. τὸ μὲν φοβεῖσθαι τοῖς ἄλλοις, τὸ δὲ δύναμιν μεγάλην ἔχειν ἐκείνῳ περιγέγονε 146. 3. περιγενόμενα χρήματα facultates, quae a proscriptione supersuissent 1014. 20. τοσοῦτον ἐδέησε περιγενέσθαι τι τοῖς ἐκείνου παισὶ τῆς οὐσίας ἀπογραφείσης καὶ δημευθείσης 1015. 8.

τὰ σκεύη

τὰ σκεύη τὰ τῇ προτεραίᾳ περιγενόμενα, quae die ante relicta mihi, neque ablata fuiſſent 1159. 8. ὅτι ἐχ οἷός τ' ἔσαι περιγενέσθαι fieri non poſſe, vt morbo ſuperato, conualeſcat, et ſaluus diſcedat, in viuis ſuperſtes maneat. *mit dem Leben darvon kommen* 1168. 16. ἐ πολλὴ ἐλπὶς αὐτὸν περιγενήσεσθαι 1364. 20. ἐ μικρὰν ζημίαν νομίσαι, εἴ τις ἀηδὴς δόξα τῇ πόλει παρὰ τοῖς πολλοῖς περιγένηται *am Ende, nach geſchehener That zurück bleibt, wenn der Staat das davon hat* — 1433. 24. περίεσι δέ μοι ταῦτα, *ich habe am Ende das davon, à* τοῖς κακόν τι νοῦσιν ὑμῖν περιγένοιτο *zu Theile werden, angedeihen möge.* ἐκ δὲ τούτων περιγίγνεται exſiſtit, *am Ende kommt das davon,* ὑμῖν μὲν ἡ σχολὴ — τούτοις δὲ αἱ χάριτες καὶ ὁ μισθὸς 102. vlt.

περίδειπνον epulae funebres in honorem defunctorum 321. 25.

περιδεῶς μᾶλλον τῶν ἀδέξων ζῶντας 155. 3.

περιεῖναι paene idem ſignificat, quod περιγίγνεσθαι. 1) ſuperior eſſe. περιέσαι τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκεμένων 14. 15. πανταχοῦ κρατοῦμεν καὶ περίεσμεν τῷ λόγῳ 132. 1. εἰ δὲ, ὡς ἀντὶ Φωκέων καὶ πυλῶν χερρόνησος ἡμῖν περίεσιν, λέγῃ 365. 22. ἡγεῖτο αὐτὸς πρῶτος περιεῖναι δεῖν αὐτῶν 414. 14. τὸ λυπεῖν τοὺς ἀκόντας περίεσιν, ἀ τὸ δοκεῖν εἶναι τοιούτους. citat Plutarchus Moral. p. 547. pen. δεῖ τούτων, ὅσις εὖ φρονεῖ, φυλαττόμενον περιεῖναι, μὴ προπιεύσαντα κατηγορεῖν 662. 19. ἡ εὐταξία, τῇ τῶν νόμων προσθήκῃ, τῶν αἰσχρῶν περίεσι 777. 1. μετὰ τούτων [cum legibus] οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν περίεισι 777. 8. ἐγὼ πολλῷ multis partibus τῷ δικαίῳ per ius meum, vi iuris aequi mihi competentis, περιεῖναι βουλόμενος 978. 17. πρὸς γὰρ ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεσι 1089. 9. 2) ſupereſſe, reliquum eſſe, *überſchieſſen.* item ſpiſſum, copioſum, numeroſum eſſe. νῦν δὲ τοσοῦτον ὑμῖν περίεσι τὸ πρὸς

ἐμὲ

ἐμὲ μίσος. tantum vobis superest odii erga me. *ihr habt einen solchen Reichthum daran* 160. 12. ἐν' ἐνταῦθα ἔσῃ τῆς ὕβρεως, ἀλλὰ τοσοῦτον αὐτῷ περιῆν [scil. τῆς ὕβρεως] tanta redundabat insolentia, arrogantia, superbia ad iniurias et contumelias exardescente 520. 16. τοιγαροῦν περίεσιν ὑμῖν ἐκ τούτων. *das habt ihr davon. das kommt davon* 172. 6. τούτοις δὲ τοσοῦτον περίεσιν, ὥστε τὸς ἠδικημένους προσσυκοφαντῆσι. *der Kitzel sticht sie so, sie sind so übermüthig, verwegen, keck und frech.* tantum ipsis superest spirituum, cupiditatis et insolentiae 1280. 1. εἰ δέ τῳ παρέσηκεν, ὡς πολύ μοι περίεσι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων 1483. 10. mihi multum otii superesse a gestu rerum mearum. ἔχειν ἐκ τοῦ περιόντος ταῦτα ποιῶ *das thue ich nicht für die liebe lange Weile*, non temere, non sine consilio 1483. 15. περίεσι δέ μοι ταῦτα — *ich habe am Ende der Rechnung den Ueberschuss, das davon, das zum besten* 1483. 18. τῇ πόλει τῶν ἐναντιωμένων ἐνδοξοτέραν εἶναι περίεσι 1488. 26. οἰόμενοι περιεῖναί τῳ χρήματα, λογίζησθε. opinantes penes aliquem superesse adhuc aliquid aeris, nondum erogatum illius, quod ipsi vos expendendum mandauissetis. *er müsse von der ihm zugestellten Summe Geldes noch was übrig behalten haben, das er zurück- oder herausgeben müsse* 303. 21. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως. *der Ueberschuss der Casse, der nach Abzuge der Ausgabe übrig bleibt, der Cassenbestand* 1346. 18. ψηφίσασθ' ὑμῖν περιέσαι copia quidem abundabitis decretorum — βελτίω δ' οὐδὲν ἔσαι τὰ πράγματα neque tamen res ideo vestrae meliore loco erunt 1432. 16. τεθάρρηκε καὶ πεπίστευκε περιεῖναι καὶ ζῆν te in viuis esse superstitem mansurum 585. 18.

περιελαύνειν] μὴ περιίδητε ἐμὲ περιελαθέντα ὑπὸ τούτου 1049. 10.

περιεργάζεσθαι] εἰ μηδὲν πλέον τῶν ἄλλων περιεργάσῃ 150. 23. ἐξ ὧν ἐργάζῃ καὶ περιεργάζῃ 150. 24.

περιείρ-

περιέργασμαι μὲν ἐγὼ ineptus fui, vanam et ſupervacaneam in umſi operam, περὶ τέτων εἰπὼν, περιέργας δὲ ἡ πόλις ἡ πεισθεῖσα ἐμοὶ 248. 25. περιεργάζεσθαι καὶ κοινῇ πάντας ἐνοχλεῖν 805. 4.

περίεργον] τὸ προίεσθαι τῶν ἑλλήνων περίεργον ἐπείσθητε καὶ μάταιον εἶναι ἀνάλωμα 145. 17. 1451. 19.

περιέρχεσθαι] πρεσβεῖαι, ἃς [id eſt καθ' ἃς, vel ἐν αἷς] — περιήλθομεν 129. 20. π. circumire, vt candidati honorum ſolent ſuffragia colligentes 171. 18. ἔτι καὶ νῦν περίερχεται ὅπλα ἔχων 216. 9. π. τὴν χώραν 277. 9. πολλὰ γὰρ ἄλλα τις ἂν περιέλθοι τῷ λόγῳ 1461. vlt. (non intelligo) περιέρχεται τὴν ἀγοραν κύκλῳ 411. 16.

περιέχειν] περιέχοντος ὄρεως κύκλῳ 1274. 15.

περιθοίδης 1219. 20.

περιιδεῖν γιγνόμενα 246. 8. περ. τοσέτῳ ἧττον ἔφην, ὅσῳ φυγὰς καὶ ἀτυχῶν ἠδικεῖτο 896. 2. ἐκ ἂν περιεῖδεν ἐμαυτὸν ἐν ἐγγύῃ καταλειπόμενον 901. 17. τὰ δὲ αὐτῶν τὸν ἐμὸν πατέρα περιεῖδεν κομισάμενον 1015. 20. πολλὴν χάριν ἔχω τοῖς δικασαῖς, ὅτι ἐ περιεῖδεν αὐτὸν ἁναρπασθέντα 1348. 1.

περιιέναι τὴν χώραν 277. 18. οἱ δ' ἄλλοι περιίντε τὰ τέτων ἀγαθὰ ζηλῶντες 1461. 9. ἐπὶ ξένης περιιὼν ὁρῶμαι 1484. 5. πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιιὼν coemit vndecunque ſtudioſe exquiſita 412. 23.

περιισάνειν, περιισασθαι. περιισῆναι] In Actiuo, ſepire, circumuallare aliquem velut agmine quodam, vt e. c. malorum, vel hoſtium. τὸ τοῖς ὑπὲρ αὐτῶν ἐπεξιοῦσι δικαίως, περιισάνειν ἔτι πλείω κακὰ 555. 5. προσελθὼν καὶ περισήσας τὸς μεθ' ἑαυτὸ, τὸ ἐργασήριον τῶν συνεσηκότων 978. 6. περιισάναι τὰς αὐτῶν συμφορὰς εἰς ἐμέ. transferre 1014. 17. 2) περισῆναι ſuperuenire, euenire ex inſperato et ſecus, quam opinatus eſſes. τοῦτο καὶ ὑμῖν περιέσηκεν 176. 22. deuenire in aliquem ſtatum, locumue, mutata rerum facie.

umſchlagen, verkehrt, oder anders, als man dachte, aus-ſchlagen. ὅτι εἰς τοῦτο περιῄσεται τὰ πράγματα 31. 5. εἰ τὰ πράγματα, εἰς ὅπερ νυνὶ, περιέστη 195. 12. περιεστήκει τοῖς βοηθείας δεήσεσθαι δοκοῦσι, — αὐτὸς ἑτέροις βοηθεῖν 301. 8. τὸ πρᾶγμα εἰς ὑπέρδεινον ἐμοὶ περιέστη 551. 2. τῷ δ' ἐόντιεν ἄλλῳ, πλὴν πολιορκία, περιεστήκει 671. 20. φοβοῦμαι, μὴ τὸ πρᾶγμα εἰς τἀναντίον περιστῇ 773. 9. ἐρῶν τὸ πρᾶγμά μοι περιεστηκὸς εἰς ἄτοπον 969. 10. 3) circumſtare, obruere. ἐποὶ ἄπτ' ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα 17. 10. χωρὶς γὰρ τῆς περισάσης ἂν ἡμᾶς αἰσχύνης 30. 24. τοῦ πολέμου τούτου περιεστηκότος βαίοις 209. 22. τοσοῦτος κίνδυνος καὶ φόβος περιέστη τὴν πόλιν 293. 14. ἀνάγκη περιέστατο καὶ τούτῳ 407. 4. πηλίκα τῇ πόλει περιέστηκε πράγματα 450. 13. ἀναξίων ἐστὶ τῆς νῦν περιεστηκυίας ἐμοὶ συμφορᾶς 1470. 11.

περικαθῆσθαι κύκλῳ τὸ τεῖχος 1213. 21.

περικαθέζεσθαι] περικαθεζόμενοι αὐτῶν τὸ τεῖχος πολλῇ δυνάμει 1379. 23.

περικαλλὴς βωμὸς 86. 21.

περικόπτειν] δεινὰ ποιοῦσιν οἱ ξένοι τὰ ἐν Ἑλλησπόντῳ περικόπτοντες 92. 9. καθ' ἕνα ἕκαστον ἑτοῖσι τῶν ἐλλήνων περικόπτων καὶ λωποδυτῶν 116. 19. π. τὰς ἐρμᾶς 562. 14. οἱ τὰ ἀκρωτήρια τῆς νίκης περικόψαντες 738. 14.

περιλαμβάνειν] πολὺ δὲ κάλλιον τὸ πάντα περιλαβεῖν, ἐφ' οἷς ἄν τις νεῖν ἔχων φιλοτιμηθείη 1410. 16.

περιμένειν] ὑμεῖς μὲν περιμένητε μαθεῖν 202. 16. 1424. 8. π. τὰ τοιαῦτα ἐφ' ἑαυτὸν ἐλθεῖν 585. 2. ἀνελεῖν μὴ περιμείναντάς τι παθεῖν 798. 26. περιέμενεν ἂν τοῦτον τὸν καιρὸν 1314. 6. ἃ τοὺς ἰδίᾳ περιμένοντας ἀβελτέρους νομίζετε, ταῦτ' αὐτοὶ δημοσίᾳ μοι δοκεῖτε ἀναμείναντες, παθόντες αἰσθέσθαι 1450. 20. πρὸ τοῦ περιμεῖναι μαθεῖν 1463. 16. et 21. π. τὴν ὡραίαν 1292. 5.

περινοεῖν, πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν 421. 22. περίοδος, ἢ καταβολὴ πυρετῦ, ἢ ἄλλου τινὸς κακοῦ 118. 20. τὴν περιφανῶς ἐγνωσμένην ὑπὸ πάντων γῆς περίοδον εἰργασμένην [id est ὅτι εἰργάσατο] quam inter omnes constat orbem terrarum obisse in gyrum veluti 1382. 13.

περιοικοδομεῖν] περιῳκοδόμησεν ὁ πατὴρ το χωρίον τοῦτο maceria sepsit 1272. 17. 1273. 1. περιῳκοδόμησε τὴν αἰμασιὰν ταύτην 1274. pen. περιοικοδομῶν ὑμᾶς, id est τὸ ὑμέτερον χωρίον 1280. 5.

περιόπτεσθαι] περιῶφθαι τοιαῦτα πεπονθότας — 362. 8. τὰς νῦν περιοφθέντας, ἐφηδομένους ὕστερον ἔχητε οἷς ἂν πάσχητε 1428. 8. δι' ὑμᾶς περιόψεσθε ἀπολλύμενον 1484. 25.

περιορᾶν idem quod περιιδεῖν, contemnere, spernere, insuper habere, aequo animo aliquid fieri pati. π. τι γιγνόμενον 246. 13. μηδένα ἐν συμφορᾷ [scil. ὄντα, vel γεγονότα] δι' ἔνδειαν περιορᾶν 412. vlt.

περιορμίζειν appellere nauem. περιώρμισα ἐγὼ, καὶ διὰ ταῦτα σέφανον παρ' ὑμῶν ἔλαβον 1229. 9. π. τὴν ναῦν 1230. 9.

περιουσία copia rerum, abundantia, opes, diuitiae. ἐ γὰρ εἰς περιουσίαν [subaudi τὴν αὐτῶν ἰδίαν] ἐπράττετο αὐτοῖς τὰ τῆς πόλεως non eo remp. gerebant, quo ipsi inde ditescerent 35. 23. περιουσίαις ταῖς οἴκοι ταύταις ἀφορμαῖς ἐπὶ τὰ ἔξω τῶν ἀγαθῶν χρήσασθε 37. 20. ὡς ἑκάτεροι περιουσίας καὶ χρείας ἔχουσι 166. 10. περιουσίᾳ τοσαύτῃ πονηρίας χρήσασθαι 358. 21. εὐδαιμονίζειν ἑαυτὸν τῆς περιουσίας 550. 20. ὅσα τῆς ἰδίας ἕνεκα τρυφῆς καὶ περιουσίας 566. 2. ἐ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ — 1185. 16. ἐκ περιουσίας dictio Demosthenica significat, ioci gratia, aut otii fallendi ergo, *für die lange Weile*, necessitate nulla cogente, sed ex mera proteruia, et laedendi libidine;

vel ideo, quod aut faciens lucreris aliquid, aut, etiamsi nihil lucreris, tamen rursus nihil perdas, neque ideo deteriore loco sis. ἔστος δ' ἐκ π. μὲ κατηγορεῖ 226. 19. εἰ δ' ἐκ π. ὥσπερ ἔστος πονηροὶ 1122. 3. τὶς ἦν ἡ ταύτης περιουσία quid igitur expedit eam nobis superesse 366. 8. περιουσία ἐάν μοι ᾖ τῦ ὕδατος si aquae mihi nonnihil supersit 1351. 20.

περιπατᾶν] περιπατῦντος, ὥσπερ εἰώθειν, ἐν ἀγορᾷ, ἐσπέρας 1258. 22. ἔστι δὲ περιπάτειν ἐν τῷ δείγματι τῷ ὑμετέρῳ 932. 20.

περιπετὴς] μή με κατασήσῃς ἀεισδεῖ καὶ δεινῷ μηδενὶ περιπετῆ 1490. 3.

περιπίπτειν] τῇ παρ' ὑμῶν ὀργῇ περιπεσεῖν συμβῇ 74. 2. περιπεπτωκὼς μεγάλαις ζημίαις 1039. 19. περιπεσόντες ἐμοὶ [raro significatu] undique adorti me 1259. 10. εὐδεμία ἐστὶν ἐλπὶς τῆς σωτηρίας τῷ περιπίπτοντι τοῖς ἀσελγαίνουσι 1264. 26. ἐὰν μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεοκρίνη περιπέσωσι 1339. 12. ὀργῇ περιπέπτωκα τῇ πρὸς ἅπαντας τὺς ἐν τῇ αἰτίᾳ 1470. 25. ταῖς μεγίσαις ἀτυχίαις περιπίπτειν 1417. 18.

περιπλεῖν] περιπλεύσαντες ταῖς τριήρεσιν εἰς Πύλας 236. 15. διὰ τὸ μὴ περιπλεῦσαι Πελοπόννησον 1187. 4.

περιπλύνειν] εἰς βαλανεῖον ἐνεγκόντες με καὶ περιπλύναντες cum coeno me abluissent 1259. 27. *abgespület und abgeſcheuert.*

περιποιεῖν operam dare, vel efficere, vt tu rem habeas, eaue potiare. *zuſchanzen, verſchaffen.* περιποιῆσαι Ῥόδον αὐτῷ adiicere Rhodum eius ditioni 193. 20. ἔστος ὑμῖν τὸ ἔχειν ἐφ' ὅτῳ δωροδοκήσετε περιποιεῖ 242. 7. περιποιεῖν Ἀφόβῳ τὰμὰ ἐζήτησε 872. 26. διὰ ταῦτα περιποιῆσαι νῦν αὐτὸν ἁρμόττει. in viuis eum conseruare, saluum superesse sinere 806. 3. In medio, sibi acquirere, parere. περιποιεῖσθαι δόξαν παρὰ τῷ πλήθυς ὡς ἂν δημοτικὸς 164. 9. τὰς ἀγαθὰς ἐλπί-

ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ ἑαυτῷ, τὰ δίκαια γνόντα, περιποιήσασθαι 416. 2. περιεποιήσατο αὐτὴ ipsa comparserat 1355. 10. τίνος ἕνεκα καιρὸν περιποιεῖσαι sibi vindicat 681. 21.

περιῤῥηγνύναι] περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης 403. 3.

περισέλλειν τὰ πάτρια ritus patrios tueri, obseruare, cauere, ne obsolescant, nec violentur, *drüber halten* 744. 4. ἀντὶ τοῦ κοσμεῖν καὶ περισέλλειν [scil. τὴν φιλοτιμίαν] beneficium sancte atque religiose seruandi, custodiendi 958. vlt.

περισοιχίζεσθαι indagine et ambire, et claudi; illud in medio, hoc in passiuo. σοῖχοι sunt series plagarum, quibus saltus, et stabula ferarum a venatoribus cinguntur. κύκλῳ πανταχόθεν μέλλοντας ἡμᾶς καὶ καθημένους περισοιχίζεται 43. 1. ὡς ἐπιβουλεύεσθε, ὡς περισοιχίζεσθε 72. 13.

περίσοιχος] φυτευτήρια ἐλαιῶν περισοίχων in quincuncem positarum et maceria septarum 1251. 23.

περισχοινίζειν fune circumducto munire. τὴν ἐξ ἀρείας πάγου βουλὴν ὅταν ἐν τῇ βασιλείῳ στοᾷ καθεζομένη περισχοινίσηται 776. 20.

περιτειχίζειν] περιτειχίσαντες διπλοῦν τεῖχος 1380. 1. τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες 1380. 8.

περιτιθέναι δόξαν τοῖς εὖ ποιοῦσι 1417. 3.

περίτριμμα ἀγορᾶς homo circumforaneus, qui in foro conteritur 269. 19. explicat Schol. Aristophanis Nubib. v. 259.

περιττῶς] ποιητικῶς καὶ π. ἁρμόττει συγκεῖσθαι 1401. 22.

περιτυγχάνειν] τοῖς in hos incurrere 1259. 7. 1260. 4.

περιφάνεια τοσαύτη τοῦ πράγματός ἐστιν 1102. 2.

περιφανὴς ἀναισχυντία 825. 20.

περιφανῶς. περιφανέστερον 815. 18.

περιφεύγειν fuga ſaluum euadere, vt e. c. vim morbi, aut fatalem neceſſitatem effugere. ὥστε τῶν ἰατρῶν μηδένα προσδοκᾶν περιφευξεῖσθαί με. mit dem Leben davon kommen 1256. 4. ἐκ εἰδὼς, εἰ περιφευξεῖμαι 1265. 24.

περιώδυνος 1260. 25.

περιωθεῖν] περιωθῶν πάντα τρόπον καὶ ἐλαύνων τὸν ἀνθρώπους 570. 17.

πεφυλαγμένως ἐπιστέλλειν 83. pen.

πηγνύναι] μὴ γάρ, ὡς θεῷ, νομίζετ' ἐκείνῳ τὰ παρέντα πεπηγέναι firma eſſe, ſtabilia, immota perſtare 42. 15. τὰ καλῶς ἔτω πεπηγότα τῇ φύσει καὶ τοῖς ἤθεσι τοῖς ὑμετέροις 797. 10.

πήλινος argilla, vel creta factus. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τοὺς πηλίνους [ſcil. σφραγῖδας] 47. 15.

πηλὸς] πηλῷ argilla καὶ τοῖς πιτύρους ἀπομάττων 313. 17.

πηρῶν] τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπηρωμένον 247. 12.

πιθάκνη ſeria 872. 22.

πιθανὸς] πιθανὴν πρόφασιν ἐξευρεῖν δεῖ πρὸς ὑμᾶς 599. 11. λόγους θαυμασίως πιθανοὺς ἔλεγε 928. 14. ἵνα πιθανὸς γένηται quo facilius atque certius ei fiderem, vt fieret probabilis, καὶ μὴ καταφανὴς ἐπιβαλεύων 1162. 3. τοὺς μὲν πιθανοὺς probabiles in dicendo, populares, τοὺς δ' ἐπιδεικτικοὺς εἶναι 1401. pen.

πίθηκος αὐτοτερώγικος 307. 25.

πικραίνεσθαι] μήτε π. μήτε μνησικακεῖν 1464. 18. πικρίαν τὴν ἀπὸ τῆς ψυχῆς, ἣν κατὰ τῶν πολλῶν ἔχων ἀφανῆ περιέρχεται φανερὰν ἐπὶ τῷ καιρῷ καθιστὰς 580. 1. ἀλλ' ἤγε τοῦτο πικρία καὶ μιαιφονία καὶ ὠμότης 795. 7. τοῖς προάγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν μὴ πείθεσθαι 1482. 21.

πικρὸς] μὴ λίαν πικρὸν εἰπεῖν ἦ 16. 20. πικρότατον πάντων τῶν κατηγόρων γενόμενον 535. 12. τὸ τῆς διανοίας ἄγριον καὶ πικρὸν ἐνταῦθα δηλοῖ 1122. 23.

23. μηδεὶς ὑμῶν ἐπιτιμήσῃ τῷ λόγῳ, πικρὸν εἶναι νομίσας 1231. 7. 1232. 25. ἀγνώμονας καὶ πικροὺς ἡμᾶς κατεσκεύασεν 1261. 23. πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπιτίμια 229 pen. εἰ πονηρός ἐστιν Αριστογείτων ἁπλῶς, καὶ πικρὸς, καὶ συκοφάντης 784. 2.

πικρῶς ἐξετάζειν 26. 3. τοῖς ἀδικοῦσιν οὐ πικρῶς ἔχετε 145. pen. πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀκούειν 450. 10. πικρῶς destricte, praecise, sine vlla causatione, vel exceptione. καὶ ἁπλῶς τὰς προφάσεις ἀνέλητε 599. 15. πικρῶς εἰσπράττειν 939. 7. 1123. 4. π. ὑμῖν ἐπιτιμῶσι 1476. 7. π. καὶ ταραχωδῶς ἔχειν πρὸς τοὺς δημοτικοὺς 1477. 7.

πιλίδιον λαβὼν ἐπὶ τὴν κεφαλὴν περινοστεῖν 421. 22.

πιμπλάναι] τοιούτων λόγων ἔπλησαν 1491. 9.

πινάκιον μικρὸν ταῦτα πάντα κωλύσαι δύναιτ' ἂν 96. pen. πινακίοιν δυοῖν τὸν ἕνα κληροῦσθαι, ᾧ θάνατον ζημίαν ὁ νόμος λέγει 998. 4.

πίναξ] γράψας ἐν πίνακι ἅπαντας τοὺς συγγενεῖς τοῦ Α. οὕτως ἐπιδεικνύειν ὑμῖν καθ' ἕκαστον 1055. 16. εἰς τὸν Ὀτρυνέων πίνακα τὸν ἐκκλησιαστικὸν ἐγγράφειν ἑαυτὸν 1091. 6. ἐξελεγχόμενος δὲ πρὸς τῷ πίνακι. coram albo, id est, per album prolatum inspectumque 1091. 16.

πίνειν] ἔπινον, ἐπειδὰν ἀριστήσωσι τάχιστα, ὅλην τὴν ἡμέραν 1257. 9.

πινυτὸς 423. 6.

πιπράσκειν] τοῖς πεπρακόσιν ἑαυτοὺς εἰς τἀναντία τοῖς τῆς πατρίδος συμφέρουσι 215. 6. συμβέβηκεν αὐτοῖς — πρώτους ἑαυτοὺς πεπρακόσιν ᾐσθῆσθαι 241. 10. διεφθαρμένος καὶ πεπρακὼς ἑαυτὸν ἐλάνθανε 345. 5. 346. 4. δῆλος εἶ πεπρακὼς τὸ πρᾶγμα τούτοις 739. 3. πραθεὶς εἰς Λευκάδα 1304. 8. εἰ τὸ κωλύσαι τὴν ἑλλήνων κοινωνίαν ἐπεπράκειν ἐγὼ Φιλίππῳ 232. 26. πέπρακε γὰρ αὐτὴν, [sororem] οὐκ ἐκδέδωκεν 763. 8.

πίπτειν] ἐὰν δ' ἀνενέγκωσι Θηβαῖοι, καὶ σωθῶσι, καὶ μὴ πέσωσι 210. 15.

πιστεύειν] εἰ [πόλις] εὐνοίᾳ συμμάχων πιστεύει καὶ τοῖς ὅπλοις ἰσχύει 146. 20. ὁρῶ τὸς Ἕλληνας ἐκείνῳ [regi Persarum] μᾶλλον πιστεύοντας, ἢ τισιν ἑαυτῶν 179. 2. μηδὲν ὧν ἠδίκησθε, ἐν οἷς ἐπιστεύσατε, ὑπολογισάμενοι 259. 18. ἐπίστευσα. ἐξηπατήθην. ἥμαρτον. ὁμολογῶ 374. 18. ἃ δεῖ — τὸ πιστευθῆναι προλαβόντα παρ' ὑμῖν, εἰς τὸ μείζω δύνασθαι κακουργεῖν καταχρῆσθαι 430. 10. μὴ σοὶ π. ἀλλὰ τοῖς ἑαυτῆς δέλοις 615. 21. οὐχ ὑγιαινόντων ἐστὶν, ὅθ' ὅταν τινὰ φίλον ὑπειλήφωσιν, οὕτω πιστεύειν, ὥστε, ἂν ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ, τὸ ἀμύνεσθαι σφῶν αὐτῶν ἀφελίσθαι 660. 25. προέσθαι δὲ τὴν προῖκα οὐκ ἐπίστευσε. non ausus est 866. 1. 867. 21. πεῖραν δὸς, ὅτι χρηστός ἐστι καὶ δίκαιος, ἐπιστεύθη. traute man ihm 957. 26. μάλιστά μου πιστεύσαντος τῇ ἐπισκήψει τῶν ψευδομαρτυριῶν 1154. 22. πῶς εἰκὸς τοῦτον τῷ πράγματι πιστεύειν. causa fidere 1092. 6. τὶς οὐκ ἂν, εἴπερ ἐπίστευσεν ἑαυτῷ. causa sua fretus fuisset 1120 10. οἱ ναῦται πιστεύοντες ἑαυτοῖς [trotzig auf sich selber, fidentes semet, et praeferoces] ἐπὶ τῷ δύνασθαι ἐλαύνειν 1211. 18. πλήθει τε καὶ τῷ πρὸς ἅπαντας [id est παρ' ἅπασιν, aut παρ' ἁπάντων] πιστεύεσθαι haberi pro viro bono, honesto, fideli 464. 20. οὐδὲ τῶν πολιτευομένων καὶ πιστευομένων παρ' ὑμῖν ὤν 622. 12.

πίστις fiducia. πίστιν σωφροσύνης περὶ ὑμῶν ἔχομες ἔδειξαν. testati sunt, vos ipsis videri temperantes atque continentes esse 300. 10. μείζω τῆς πρὸς αὐτὸς πίστεως. potentiorem, quam vt ei fidi possit, et quam, vt cogi possit ad fidem datam seruandam 656. 19. εἰς πίστιν δέδωκας pecuniam credidisti super solo debitoris verbo, nullo pignore interueniente 887. 25. 2) existimatio bona de probitate et honestate, qua flores valesque apud alios. guter Credit, cum quis videtur vir bonus

bonus esse, eoque fidem non falsurus; eaque de causa fortunas nostras ei securi committimus. δυοῖν ἀγαθοῖν ὄντοιν, πλήθει τε, καὶ τῷ πρὸς ἅπαντας πιστεύεσθαι, μεῖζόν ἐστι τὸ τῆς πίστεως ὑπάρχον ἡμῖν 464. 20. πίστις ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμὸν 958. 3. πίστις Φορμίωνι παρὰ τοῖς εἰδόσι τοσούτων καὶ πολλῷ πλειόνων χρημάτων ἐστὶ 962. 4. 3) assecuratio, certificatio, confirmatio, cautio, fideiussio, sponsio. ὧν ἐκεῖνος τὰς πίστεις ὑπερβάς 153. 4. nam per deorum numina qui iurat, de eius fide dii veluti cauent, spondent, auctoritatem suam interponunt, eum, cui iusiurandum praestatur, securum de satisfaciendo iubentes esse. πίστιν ἐκείνην βελήσεσθε ἔχειν, ἥνπερ πρὸς Λακεδαιμονίους φασὶν εἰπεῖν Ἰφικράτην 659. 6. quam fidem ab Iphicrate aiunt apud Lacedaemonios [vel erga eos] commemoratam fuisse. h. e. quam fertur Iphicrates eos postulasse. προτεινόντων πίστιν ἥντινα βέλητα λαμβάνειν 659. 9. 4) iusiurandum, quo fidens credit et se permittit exigens praestanti. hoc sensu saepe vsurpatur πίστιν διδόναι, λαμβάνειν, ἐπιτιθέναι, προστιθέναι. πίστιν, ἥτις εἴη μεγίστη, τούτῳ ἤθελον διδόναι 1239. 21. ἠθέλησε πίστιν αὐτῷ δῶναι, ἥνπερ ὁ νόμος κελεύει 1241. 4. πίστιν αὐτοῖς δίδωσιν nauat ipsis operam hanc, vt pro ipsis, ad iuuandam eorum causam, meamque premendam, iusiurandum diceret, aut reciperet dicturum 1250. vlt. ἡ μήτηρ κατ' ἐμοῦ καὶ τῆς ἀδελφῆς πίστιν ἠθέλησεν ἐπιθεῖναι παρασησαμένη 852. 15. πίστιν ἠθέλησε Τιμοθέῳ ἐπιθεῖναι 1196. 17. *ich erbot mich gegen den Timotheum zu einem Eydschwure.* deferebam ei iusiurandum a me aduersus ipsum, si vellet, dicendum. ἀνάγκη ἔσται αὐτῷ πίστιν ἐπιθεῖναι, ἣν ἂν κελεύῃ ὅτος 1243. 27. τὴν τοῦ φίλος αὐτοῖς εἶναι πίστιν λήψεται 180. 2. προσθέντος ὑμῖν πίστιν. *da ich mich zu einem Eydschwure vor, oder wider euch, erboten habe* 1270. 9.

πιστὸς] τὰ πράγματα, ἅπερ πιστότατά ἐστιν ἁπάντων 377. 27. οὐκ ἔχει ταῦτα ἀλήθειαν πιστὴν 873. 19. πιστοὶ πᾶσι γενήσεσθε. vobis nemo non fidet 1465. 11. τετὶ τὸ πιστὸν ὁιδὲς, ὡς — hoc documentum certum quisque de se praestans, se talem non esse 800. 11.

πιστῶς ἀκούειν cum assensu fideque audire, dictis fidere. τῆς ἐκείνε μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τὲ ἀποστερῶντες πιστῶς ἀκούσεσθε. testimonii partem eam, quae defraudatori secunda est, cum approbatione audietis 922. 1.

πίττη] ἄρτι μὺς πίττης γεύεται. iam tandem aliquando percipere coepit veram rei conditionem, quam sit misera et molesta et poenitenda, quam olim pro summa felicitatis habens, neruos contendit omnes, vt ea potiretur. *nun kommen die Nachwehen* 1215. 10.

πίτυρα] ἀπομάττων πηλᾷ καὶ πιτύροις. furfuribus 313. 17.

πλανᾶν] ὃ πάνυ καλὸν, ὁδὸ' ἀσφαλὲς ἦν ἐκεῖσε πλανᾶσθαι. illuc proficisci sine saluo conductu, seu securitate publica, sine comite et duce viae certo et tuto, viis non directis, sed curuis et quasi furtiuis, ne deprehenderer, aut conspicerer ab hostibus 395. 5. πλανᾶν lectorem auditoremue a re proposita ad aliena seducere attentionem eius intricantia et perturbantia, verique sensum obtundentia. ἂν τοίνυν ταῦτα μὲν φεύγῃ, πλανᾷ δὲ, καὶ πάντα μᾶλλον λέγῃ 448. vlt.

πλάσμα ὅλον ἐστὶν ἡ διαθήκη. merum commentum, figmentum 1110. 18.

πλάττειν de figulo, vel sigillario, sigilla ex argilla ceraue confingente. hinc illa translata dictio ἐξ ὧν κατὰ μικρὸν ἡ δίκη αὕτη πέπλασται [pro συμπέπλ.] 1239. 20. ὥσπερ οἱ πλάττοντες τὰς πηλίνας στρατηγὰς εἰς ἀγορὰν 47. 15. λόγους πλάττειν 268. 2. πλάττων καὶ παράγων κακέργους λόγους 594. 14. τοῦτο γὰρ

γὰρ πλάττεσιν ἔστοι καὶ παράγεσι 987. 14. παραδείγματα πλάττων, καὶ ῥήματα καὶ σχήματα μιμέμενος 305. 1. προφάσεις πλάττων, καὶ ψευδεῖς αἰτίας συντιθεὶς 778. 21. In medio. αἰτίας ἐκ ἔσας πλασάμενος sibi commentus 152. 6. καὶ τοῦθ', ὅτι ἐκ ἐπὶ τοῖς συμβεβηκόσι [ex post factis] πλάττομαι καὶ προσποιεῦμαι 389. 9. In passiuo. πάντα πεπλασμένα καὶ κατεσκευασμένα φαίνεται 1114. 17. ἃ πέπλασται ἔστος. id est τὴν αὐτῆ ὑπόκρισιν. simulationem eius, falsam, ementitam, modestiam et honestatis laruam 1122. 12. τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνήσειεν ἄν τις προσελθεῖν 1122. 20.

πλέθρον] πλέθρα γῆς ἑκατὸν 491. 27.

πλειάς] ὑπ' αὐτὰς τὰς τῶν πλειάδων δύσεις οἱ χρόνοι ἔτοι ἦσαν 1213. pen.

πλεῖν] ταύτης ἔπι πλέοντες ὀρθῆς 419. 8. h. e. aetatem degentes in patria secundis rebus vtente. ἔθ' ἕπως ὀρθὴ πλευσεῖται, προείδετο 419. pen.

πλείω aduerbialiter, pro πλέον, seu μᾶλλον 691. 14.

πλέον] ἐδὲν αὐτῷ πλέον ἔσαι ἐκ ἔχοντι τὰς πεισομένας 177. 2. ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον ἐνοχλῆσθε περὶ τέτων. plus, quam par est et expedit 239. 4. ὥστε μηδ' αἰσθομένοις Θηβαίοις πλέον εἶναι μηδέν, vt sentire Thebanis nihil prodesset, vel, vt ne si sentirent quidem Thebani, impedire possent 354. 21. πῶς δίκαιον, ἐὰν μὲν πλείονος, πλεῖον, ἐὰν δ' ἐλάττονος, ἔλαττον 879. 21. πλέον ἐδὲν ἦν ἀγανακτῆσιν ἡμῖν, nil proficiebamus stomachando 933. 8. μηδενὸς ἄλλε εἰσὶ πλὴν τῆ πλέονος. nulli alii rei student, quam compendiis faciendis et locupletandae rei familiari 982. 3. ἄλλο μηδὲν σκοπῶν, ἢ ὅπως πλέον ἕξει 1121. 12. τότε αἰσθήσεσθε ἡμαρτηκότες, ὅτε ἐδοτιεῦν πλέον ὑμῖν ἔσαι 1420. 10. ἐδὲν γὰρ πλέον prodest, εἶναι τὸν ἐρῶντα τὰ βέλτιστα, ἂν μὴ τὰς ἀκεσομένας ἔχῃ 1456. 5.

τότε

τότε φήσετέ με δεινὰ πεπονθέναι, ὅτε ἔτ' ἐμοὶ πλέον ἐδὲν ἔσαι, ἔθ' ὑμῖν 1484. pen.

πλεονάζειν ſeſe attollere ſuper reliquos, plus auctoritatis, iurium, poteſtatis ſibi arrogare, quam conueniat 117. 5. καὶ τὲς πάνυ δεινὲς ἑκάστοτε, ἐὰν πλεονάζωσιν vltra modum ſe efferant, ἐπίσασθε ὑμεῖς κοσμίως ποιεῖν 998. 21.

Pleonaſmus, ſeu redundantia, ſeu vera, ſeu quae nobis quidem videtur eſſe, vocabulorum quorundam, vt 1) pronominis ἕτος, quod cum iteratur, vim et pondus indicat, τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν, ταύτην ἀδεῶς καρπέμενοι 16. 18. τὸν δὲ ἡττηθέντα, τὸν τοῦτον ὀφείλειν 704. 10. 775. 10. 807. 2. 1043. 18. 1044. 11. 1058. 1. 1076. 1. 1085. 24. 1168. 2. 1448. 22. aliisque permultis et paene infinitis locis. 2) verborum idem paene ſignificantium. εἰ δὲ τοῦτο φεύξονται, καὶ μὴ ἐθελήσουσι ποιεῖν 498. pen. ταῦτα τὰ χρήματα ἀποσερεῖν καὶ μὴ ἀποδιδόναι 938. 13. τῶν νῦν ἔτ' ὄντι καὶ ζῶντι 953. 16. 3) ἀλλὰ in ἀλλ' ὁδοτιῶν 771. 11. in ἀλλ' ἢ 790. 26. 4) γὰρ 1087. 5. 5) μᾶλλον poſt comparatiuos 782. 6. ἕτοι οἰκειότεροί εἰσι μᾶλλον, ἢ — 1058. 1. ὁ περὶ πλείονος ἐποήσατο μᾶλλον, ἢ ὁ — 1185. 16. 1195. 11. ὅτε γὰρ ἐχθροτέρους, ὅτ' ἀναγκαιοτέρους μᾶλλον ἐχθρὸς 1448. 26. 6) ὁ poſt μὴ, vel μηδὲ. εἰ μηδὲ — ταῦτα ποιῆσαι, καιρὸν ἔχοντες, ὁ τολμήσετε 16. 12. 1198. 14. 1200. 12. 1226. 23.

πλεονεκτεῖν] τὲς πλ. ζητοῦντας ἔργῳ κωλύειν καὶ πράξετιν, ὀχὶ λόγοις δέον 66. 7. εἴ τι πεπλεονέκτηκεν ἡμῶν 157. 13. ὁδεὶς ἂν ὁμοίως ὑπέρ τε τοῦ πλ. πολεμήσειεν ἂν καὶ τῶν ἑαυτοῦ 193. 8. ὁδεὶς ἔχει τελευτὴν τῆς τοῦ πλ. ἐπιθυμίας 655. 7. τῶν ὑπὲρ τοῦ πλ. ἐπιχειρούντων οἷς ὁ χρὴ, ὁκ εἴωθεν ἕκαστος τὰ δυσχερέσατα λογίζεσθαι 658. 20. τοῖς ἐπὶ τῇ τοῦ πλ. προαιρέσει ζῶσι 662. 17. πλεονεκτεῖσθαι φάσκη ταῖς χιλίαις

χιλίαις δραχμαῖς, daſs er vervortheilet würde. daſs er ſich müſſe zu kurz thun laſſen um 1000. drachmen 1035. 26. πλεονεκτήσειν μηδοτιῶν τὸν ἕτερον τῷ ἑτέρῳ 1169. pen. πλεονεκτῶσιν ἅπαντες τῆς ὑμετέρας εὐηθείας ἄλλα τε, καὶ νῦν ἔτοι τοῦτο 1434. pen.

πλεονέκτημα μέγα ὑπῆρξε φιλίππῳ 245. 13. ἡλίκον ἐστὶ πλεονέκτημα μὴ καταπεπλῆχθαι διὰ τὸν βίον 979. 4. ἀλλ' ἀδε τῶν ἱερῶν αὐτῶν ἕνεκα τῆ πλεονεκτήματος ἀπέσχηται 1204. 4. ἃ δίκαια μὲν οὐκ ἦν, ἀλλὰ πλεονεκτήματα τότε 1218. pen. πλεονεκτήματα πρὸς πόλεμον πολλὰ ἡμῖν ὑπάρχει 124. 12.

πλεονεκτικὸν ἡ πονηρία 777. 3.

πλεονεκτικῶς 610. 10. 1300. 25.

πλεονεξία] δεινὴ γὰρ ἡ πλεονεξία τοῦ ἀνδρὸς περὶ τὰ διάφορα 1148. 14. ἀλλὰ δεινὴ ἡ πλεονεξία τῷ τρόπῳ περὶ τὸ πλέον καὶ τὸ ἔλαττον 1163. 3. τὰς ἐν αὐτοῖς πλεονεξίας, κωλύοντες 1392. 10. οὐδὲ ἀδίκου πλεονεξίας οὔτε κοινῆς, οὔτε ἰδίας προϊσάμενος 1469. 13. ὅταν ποτὲ μείζονος πλεονεξίας ἐλπίδα ἑτέρωθεν ἴδωσιν, ἀδοτιῶν ὑμῶν φροντίσαντας, ταύτην θεραπεύσειν 662. 7. τὴν ἐπὶ τῶν ἰδίων δικῶν πλεονεξίαν ἀφεὶς 523. 22.

πλευρὰ] κροτεῖν ἀντὶ πτερύγων τὰς πλευρὰς 1259. 21.

πληγὴ] ὁ πληγεὶς ἀεὶ τῆς πληγῆς ἔχεται, ſemper inhaeret plagae veſtigiis, eam conſectatur, non praecurrens, neque praecauens, ſed ſuccurrens quaſi et ſero veniens; vt ictus quoque loco eſt, ita manum, aut ſcutum ei loco admouens 51. 26. πληγαὶ καὶ ὁ τοῦ σώματος αἰκισμὸς δῆλω ἀνάγκη 102. 20. ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος 1018. 8. πληγὰς λαβὼν ἐ μετρίας τινὰς καὶ φαύλας 1261. 9. πληγὰς πολλάκις καὶ εἰληφέναι καὶ δεδωκέναι πολλὰς περὶ ἑταίρας 1261. 19. περὶ τῶν πληγῶν φασκόντων ἐπιτρέπειν ᾧ ἂν κελεύσω 1152. 14.

πλῆ-

πλῆθος] ἵνα μὴ διὰ τὸ πλῆθος [scil. τῶν ἐπιτιμίων, aut τῆς ζημίας.] ἀποτρέποιτο τὸ διώκειν τὸς μάρτυρας 1139. 13.

πλημμελεῖν peccare, delinquere. εἰ δέ τι πλημμελῆντα παρὰ τὰ ἐπεσαλμένα λαβὼν 249. 25. ὅπως μὴ περιΐδῃ τὸν θεὸν πλημμελούμενον, insultari, contumeliis et iniuriis obrui 279. 11. καλὸν παρεσκευάσθαι τὴν γνώμην, ἵνα μὴ τότε πλημμελῇς 1417. 25.

πλὴν εἰ μὴ nisi 141. 21. πλὴν ὅσ' ἐφ' ἑαυτὸς οἰομένων ἑκάστων ἦξεν τὸ δεινὸν 241. 4. si ad alios quoscunque peruenerit, ad se certe non esse peruasurum malum. τἄλλα, πλὴν ἑαυτὸς, οἰομένων πωλεῖν. dummodo non semet. excepto, quod non semet 241. 9. δι' ὄντινα δ' ἄλλον ἡ πόλις ἐτεφάνωται — πλὴν δι' ἐμὲ, ὃν ἂν εἰς εἰπεῖν ἂν ἔχοι 257. 21. ἔτ' ἄλλην σκῆψιν ἔχων εὐδεμίαν, πλὴν ὕβρεν, τοιαῦτα πεποίηκε 573. 7. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ἐρῶ, πλὴν εἴ τις ταῦτα θεωρεῖ. nisi si quis — 565. 23. πλὴν εἰ μὴ τοῦτό τις εἴπῃ. nisi si quis dicat 719. 1. οὐδεὶς ἤθελε, πλὴν ἔτοι 1113. 19. οὐδένα τῶν ἄλλων, πλὴν τοῦτον, ὀφείλειν ἔδει 795. 22.

πλήρης] Φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντας τῇ πατρίδι 776. 9. αἰτιῶν καὶ κενῶν ἐλπίδων ὄντες πλήρεις 1445. 13.

πληροῦν] ὥοντο ἅμα ναυπηγηθέντα ἐνταῦθα καὶ πληρώσεσθαι ἐν τῷ λιμένι. viris armi que et armamentis instructum iri 219. 21. ἐπληρώθη τὸ θέατρον 533. 14. πληροῦτε δικαστήρια 729. 25. τριήρεις πέντε ἐπιδοὺς cum recepisset reip. gratuito dandas, vel largiturum, καὶ παρ' ἑαυτοῦ aere suo, πληρώσας cum armasset, atque instruxisset 1127. 14. ἐπληρωσάμην πρῶτος τὴν ναῦν 1208. 14. primus ego exhibui meam nauem armatam, instructam. ἐπεπλήρωτό μοι ἡ τριήρης 1229. 21. εἰς δικαστήριον εἰσίει πεπληρωμένον ἐκ τούτων 581. 26. τὰς ναῦς ἐπληροῦμεν αὐτοὶ 564. 24.

24. ἄμεινον ἐπληρωσάμην τὴν ναῦν ἐρετῶν ἀγαθῶν 1221. 12.

πλήρωμα] τὰ πληρώματα ἡ πόλις παρέχει. ministros classiarios, et nautas, seu remiges 565. 1. πλήρωμα διεφθαρμένον 1217. 22.

πληρωτὴς ἐράνου. contributor ad fiscum collegii priuati, aut etiam collector, exactor. sed prius potius 547. 18. 574. 22. ὥσπερ ἂν εἰ ἐράνου ἐκάθησθε πληρωταὶ 776. 7.

πλησιάζειν aliquo, vel aliqua familiariter vti. οἷσιν θηρίοις ἐπλησίαζε τοῖς ἀνθρώποις τούτοις 925. 14. φυλάττεσθαι μὴ πλησιάζειν τοῖς τοιούτοις 1258. 12. ἵν' ὡς μεγίστας μισθὰς πράττοιτο τὰς βαλομένας αὐτῶν πλησιάζειν 1351. 11. τὰς μετὰ σωφροσύνης πλησιάζειν ἀξιοῦντας 1402. 10. Περικλέα πλησιάσαντα Ἀναξαγόρᾳ, vt discipulum magistro 1414. 25. ἐκ τοῦ πλησιάσαι Πλάτωνι 1415. 13. 1490. 9.

πλησίον] τὸν δὲ πλησίον πράξοντα 182. 10. ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόρρωθεν ἔξεστι φυλάξασθαι 1428. 7. πλησίον ὄντας τῶν ἁμαρτημάτων recentes a lapsibus 1450. vlt.

πλήττειν] λαγῶ βίον ζῶν, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 340. 24. ἴσασι δὲ οἱ πεπληγμένοι. ab eo laesi norunt vsu suo, quam malignus et saeuus ille sit inimicus 782. 26. πληγεὶς τῷ κακῷ ἀδὲν εἶχον ποιῆσαι 1119. 2.

πλίνθος] ὃ γὰρ λίθοις ἐτείχισα τὴν πόλιν, οὐδὲ πλίνθοις 325. 22.

πλοῖον] τριήρεις et πλοῖα ceu diuersa copulantur 44. 21. μακρὸν πλοῖον διαφυγόντες Θεσκρίνη περιπέσωσι 1339. 12. ὥσπερ ἐν πλοίῳ, τῶν μὲν ἐσῳ, τῶν δὲ κώπαις ἀποφαινομένων κομίζεσθαι 1465. 6. ὥσπερ γὰρ οἰκίας, οἶμαι, καὶ πλοίου, καὶ τῶν ἄλλων τῶν τοιούτων τὰ κάτωθεν ἰσχυρότατα δεῖ εἶναι 21. 4. πλοίῳ στρογγύλῳ καὶ στρατιώταις ὀλίγοις Δίωνα ἐλθόντα.

τα. in naue oneraria, exigua, mercatoria 506. 22. ἁμαρτήματα, ἃ περὶ τοὺς πλοῦς συμβαίνει 801. 12.

Pluralis numerus verbi, in tertia persona, constructus cum neutrius generis nominibus adiectiuis in numero plurali. vt ἕκαστα et χρήσιμα — ἐδιηκονήθησαν, loco singularis 1206. 18. οὐδὲ φυλάσσονται seruantur σεμνὰ δίκης θέμεθλα 422. 10.

πλούσιος] εἰ δὲ τοὺς πλουσιωτάτους, οἱ τριακόσιοι 285. 16.

πλουτεῖν] τῶν πεπλουτηκότων καθ' ὑμῶν 214. 26. ἐξ ὑμῶν πεπλουτηκότας 576. 1. οὐκ ἀπὸ τῶν κοινῶν προσδοκᾶν χρὴ πλουτήσειν 1232. 9. χρῶτο τῷ πλουτεῖν, μὴ ἐπὶ ταῦτα — ἀλλ' ἐπὶ τἀναντία 550. 18. τὸ εἰς ταῦτα ἀποχρῆσθαι τῷ πλουτεῖν 555. 21.

πλοῦτος] ὃ καὶ τοῦ περσῶν ἐκράτησε πλούτου 120. 16. πλοῦτον καὶ περιουσίαν e Midiana citat Aristides de ciuili dict. p. 244. βασιλέα Περσῶν, ὃς τοσοῦτον κέκτηται πλοῦτον, ὅσον οὐδ' οἱ λοιποὶ πάντες 153. 27. τὰ τῆς δόξης κτήματα ἀνελὼν τὰ τοῦ πλούτου πεποίηται μικρὰ 617. 8. περὶ πλείονος ἐποιήσατο τὸν Φορμίωνος πλοῦτον, ἢ τὰ τῆς συγγενείας ἀναγκαῖα 1118. 7. ὁ πλοῦτος, καὶ τὸ τάχος, καὶ ἡ ἰσχὺς, καὶ ὅσα τούτοις ὅμοια — 1393. 9. πόλεως ἔγωγε πλοῦτον ἡγοῦμαι, συμμάχους, πίστιν, εὔνοιαν 106. 9.

πλύνειν] πλυνοῦμεν ἀλλήλους probris nosmet mutuis exagitabimus [proprie tractabimus et vexabimus, *wir werden uns unter einander hin und her stoßen, zerren, schleifen, wie die Wäscherinnen die Wäsche*) 997. 24. λοιδορουμένους καὶ πλύνοντας αὐτοὺς τἀπόῤῥητα 1335. 5.

πλώϊμος habilis nauigationi 1290. 1. ἐπεσκευάσθη καὶ πλώϊμον ἐγένετο 1294. 24. 1295. 6.

πνεῖν] ὡς πολὺς παρ' ὑμῖν ἔπνει. id est vehemens, acer, plenis buccis, splendide spirabat, h. e. praepollebat, dominabatur in rep. 787. 20.

πνεῦ-

πνεῦμα] τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τῶ ἔτους τὰ πολλὰ προλαμβάνων διαπράττεται Φίλιππος 48. 24. τὸ τῶν πνευμάτων ἀσφαλὲς 49. 7. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη 328. 10. τὰ πνεύματα τούτων ἀπηλλάγη τῶν οἰκείων σωμάτων 1396. 12.

πνὺξ] ἐὰν ἡ πόλις στεφανοῖ, τὸν στέφανον ἀνειπεῖν ἐν πνυκὶ, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ 244. 2.

πόαι] Scholiastes Aristophanis ad Equitum v. 603. ἑκάστη βοτάνη πόα λέγεται, ἡ δὲ σμήχουσα πόα λέγεται παρὰ Δημοσθένει καὶ Λυσίᾳ.

ποδαπὸς. ποδαπὴ ἦν 1309. 6.

ποδοκάκκη] δεδέσθαι δ' ἐν π. τὸν πόδα πένθ' ἡμέρας καὶ νύκτας ἴσας 733. 6.

ποθεῖν] πολλὰ τὴν ὑμετέραν ποθεῖ παρουσίαν 168. 6.

πόθεν] ἀλλ' οὐκ ἐξὶ ταῦτα. οὐκ ἔξι. πόθεν; qui fiat? qui datum sit? πολλῶ γε καὶ δεῖ 241. 17. 242. 25. πόθεν λαβόντι; ἢ πῶς ἀξιωθέντι; 269. 27. ὃ μὰ δί' ὃ Τιμοκράτει χρήσασθαι βουλόμενοι, πόθεν; ἀλλ' — 749. 10.

ποθήκειν dorice pro προσήκειν. ποθήκοντες 1072. 27.

πόθοδος dorice pro πρόσοδος. aditus. πόθοδον ποτὶ τὰν βωλὰν καὶ τὸν δᾶμον πράτοις μετὰ τὰ ἱερὰ 256. 8.

πόθος] ἐπὶ τούτοις φέρεται τῷ πόθῳ 1393. 27. ἀθάνατον ἐργάζεται τοῖς ἰδοῦσι πόθον 1404. 18.

ποιεῖν et πράττειν, vt diuersa, copulantur 373. pen. π. pro πάσχειν. ὕστερον εἰς ἀνάγκην ἔλθωμεν τῶ πολλὰ καὶ χαλεπὰ, ὧν οὐκ ἠβουλήθημεν, ποιεῖν 13. 25. π. simpliciter pro π. ἀδίκημα, vel κακὸν. παρὰ τοῦ πεποιηκότος. ab auctore offensionis 968. 21. π. de legislatore sanciente, edicente, iubente, vel etiam facultatem dante. κατὰ τῶν — βιαζομένων ἐποιήσατε τὰς προβολὰς voluistis et iussistis, vt laesis liceret in laesores actione προβολῇ dicta vti 518. 11. τηνικαῦτα ποιεῖν τὴν ἐξεγγύησιν. tunc demum copiam facere

praedium sistendorum 725. 10. πεποίηκε legislator γραφὴν κατ' αὐτῶν εἶναι πρὸς τὸς θεσμοθέτας 1350. pen. καλὸν μήτε τὸς νόμους, μήθ' ὑμᾶς αὐτὸς ἐπὶ τοῖς λέγουσι ποιεῖν, committere arbitrio et potestati oratorum, ἀλλ' ἐκείνους ἐφ' ὑμῖν, sed illos cogere, vt in vestra potestate sint 1341. 15. λόγος ἀργύριον τῷ λέγοντι ποιήσων comparatura 151. 23. ἄτιμα αἰσχρὰ εἰς τὸς συνόντας ποιεῖν 23. 22. ποιεῖν δίκην ius actionis dare 528. 12. ἀνάδικον ἐποίησε τὴν δίκην ταύτην 1018. 26. ἄχρις ἃ τοῖς ἑτέροις ἐξ ἴσου ποιήσῃ. donec horum quoque sortem sorti caeterorum exaequauerit 145. 2. τοῖς ἐχθροῖς ἡδονὴν ποιεῖν 437. 7. ἕως Θετταλίαν ὑπὸ Φιλίππῳ ἐποίησαν 241. pen. ὑπὲρ τῶν πολλῶν, ὧν καλῶς ποιοῦντες κέκτηνται. quae possident, quorum de possessione ipsis congratulor, laetorque et collaudo, vt recte factum, et decens, quod ea possideant 17. 9. ἡ τύχη, καλῶς ποιοῦσα, (quod eius facinus merito laudo) πολλὰ πεποίηκε τὰ κοινά. auxit, amplificauit opes publicas 141. 14. οἱ γὰρ εὔποροι πάντες ἔρχονται μεθίζοντες τάττε, καὶ καλῶς ποιοῦσι. und sie thun recht daran. ich habe nichts darwider. 141. 19. πλεῖστα τὰ μάλιστα καὶ καλῶς ποιοῦσι 582. 20. τοῖς κατοικομένοις τὰς προσήκοντας ποιεῖν [scil. τὰ νομιζόμενα] iusta facere 1073. 1. ἐπὶ τῷ τἀλλότρια λαμβάνειν ὅτιοῦν ἐποίουν 1015. 20. πάντα ποιοῦντες τάττε quamuis omnem lapidem moueret, nihil sibi relinqueret intentatum 514. vlt. ἐν αἰσχύνῃ ποιήσων τὴν πόλιν 272. 18. σῖτον, οἶνον, ἔλαιον etc. ποιεῖν. laborando, rus excolendo, adipisci, redigere copias annonarum etc. ἐπειδὰν ποιῆς σῖτα μὲν μεδίμνους πλείους, ἢ χιλίους, οἶνα δὲ μετρήτας ὑπὲρ ὀκτακοσίους 1045. 5. ποιοῦντες πολὺν καὶ οἶνον καὶ σῖτον 1048. 24. gewinnen. τεθνᾶναι μυριάκις κρεῖττον, ἢ κολακείᾳ τι ποιῆσαι Φιλίππῳ rem gratam Philippo facere, studiis eius inseruire 127. vlt. τί σοὶ ποιήσουσιν οἱ μάρ-

οἱ μάρτυρες [ſubaudi κακὸν] quid tibi officient 855. 15. οὐδὲν πώποτε τουτοισὶ πεποίηκας [ſubaudi προσφιλὲς] nullo vnquam ſtudio, officio, liberalitate, munere hos, iudices, et hanc circumſtantem coronam promeruiſti. *du haſt ihnen nichts zu Liebe gethan* 1045. 16. ῥᾳδίως ἐπιορκήσει, ὥσπερ καὶ ἄλλοις ἐποίησεν. id eſt πρὸς ἄλλους, vel ἐπ' ἄλλοις 1148. 13. ταχέως ἕτερον Φίλιππον ὑμῖν ποιήσετε 43. 12. ποιήσαντες φυγάδα ἐξέβαλον 562. 2. οὐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, οὐδ' ἐποίησαν χρόνον οὐδένα nullam moram interpoſuerunt 392. 18. τὴν ἐκείνου χώραν κακῶς ποιεῖν 14. 8. 160. 6. In medio. ποιεῖσθαι καταλλαγὰς 10. 15. εἰς ἑαυτὸν ἄλλων ἁμαρτήματα 352. 19. περὶ ἑαυτὸν δύο τὰ ἐναντιώτατα 577. 25. οὗτοι παρ' αὐτῶν τὰς χάριτας, μὴ μετὰ τῆς ὑμετέρας αἰσχύνης ποιῶνται 582. 24. δίκην, ἣν οὐδ' ἂν κατὰ τῶν τὰ μέγιστα ὑμᾶς ἀδικούντων ἐπιχειρήσαιτ' ἂν ποιήσασθαι ſupplicium, quod vos ne ab iis quidem ſumere ſuſtineatis, qui vos grauiſſimis iniuriis laeſerint 1018. 16. οὐκ ἂν δήπου δύο μόνους μάρτυρας ἐποιήσατο 1142. 23. ποιήσασθαι υἱὸν αὐτῷ 1364. 18. μὴ ἐξεῖναι ποιήσασθαι ἀθηναῖον 1375. 11.

ποίησις τῶν πομπείων fabrefactio 702. 14. τὴν καλὴν ποίησιν τῶν φιαλῶν 755. 9. τὰς ποιήσεις [adoptationes in locum filiorum] εἶναι.

ποιητὴς] ποιηταὶ αἰσχρῶν ᾀσμάτων 23. 21. ποιητὰς τοὺς ζῶντας πρὸς τοὺς ζῶντας ἐξετάζομεν 331. 1. ὥστε καὶ τοὺς ἐμμέτρους, καὶ τοὺς τῶν ᾀδομένων ποιητὰς 1391. 17.

ποιητικῶς καὶ περιττῶς ἁρμόττει συγκεῖσθαι 1401. 22.

ποιητὸς] ποιητοὺς υἱεῖς ποιοῦνται 1099. 9. τοὺς δὲ ποιητοὺς ἡμᾶς [ciues creatos, non natos] ὡς ἀποδιδόντας χάριν, οὕτω δεῖ φαίνεσθαι λειτουργοῦντας 1125. 6.

ποικίλη] ἐγίνετο ἡ δίαιτα ἐν τῇ ποικίλῃ στοᾷ 1106. 16. ἡ ἐν τῇ π. στοᾷ γραφὴ 1377. 8.

ποικιλία ſubtilitas diſputationis 844. 11.

ποικίλος] ἀδὲν ποικίλον, ἀδὲ σοφὸν 120. 21.

ποιμαίνειν] τὰ πρόβατά μὲ λαμβάνει ποιμαινόμενα von der *Weide*, *Hut*, *Triſt* weg. 1135. 3.

ποιμὴν] λαμβάνει τὸν ποιμένα καὶ πάντα τὰκόλουθα τῇ ποίμνῃ 1155. 4.

ποίμνη 1155. 5.

πολέμαρχος diſceptabat cauſas peregrinorum 890. 10. 1135. pen. 1338. 20. 1361. vlt. iudicabat in cauſis ἀποστασίε et ἀπροστασίε 940. 14. plephiſmata ſeu rogationes de rebus bellicis ferebat 282. 26.

πολεμεῖν] ὁμολογῶ καὶ τότε καὶ νῦν καὶ ἀεὶ πολεμεῖν καὶ διαφέρεσθαι τούτοις 236. 5. ἐκ πολλῶ πολεμούμενοι bello vexati 240. 18. π. φασιν ἀλλήλοις, ὑ πολεμοῦντες 1336. 23. ὑ γὰρ ἡμῖν αὐτοῖς πολεμεῖν μᾶλλον, ἢ ἐκείνοις, ἐσμὲν δίκαιοι 1432. 21. τότε πάντες, ἐφ' ὃς ταῦτα παρεσκευάζετο ἐκεῖνος, ἐπολεμοῦντο 240. 24.

πολέμιος] ὑ γένος ἐστὶ φίλων καὶ πολεμίων, ἀλλὰ τὰ πραττόμενα ἐξεργάζεται τοῦθ' ἑκάτερον 638. 3.

πολεμιστήριος ἵππος 1046. 11.

πόλεμος] τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον δεῦρο ἥξοντα 13. 17. πολέμε ἰδίε εὑρίσκειν 26. 8. τὸν μὲν πόλεμον χαλεπὸν, τὸν δ' ἀγῶνα τὸν ἐκ τοῦ πολέμε ῥᾴδιον 180. 14. cauſae bellorum, et quae res iis quaerantur 195. 16. ſq. πόλεμον εἰς τὴν Ἀττικὴν εἰσάγεις, Αἰσχίνη, πόλεμον ἀμφικτυονικὸν 275. 19. πολέμε φωκικοῦ συσάντος 230. 27. τῶν εἰς τὸν πόλεμον καὶ τὴν τῆς πόλεως σωτηρίαν εἰσφορῶν ὐδεὶς ἓς' ἀτελὴς 462. 16. πόλεμος ἔνδοξος εἰρήνης αἰσχρᾶς αἱρετώτερος. citat e Demoſth. Stobaeus p. 353. 1. num αἱρεῖσθαι πόλεμον verum ſit, pro ἀναιρεῖσθαι, quaeritur ad p. 161. 6.

πολιορκεῖν] ἓν χωρίον τῆς Ἀσίας δέκα ἔτη πολιορκοῦντες μόλις εἷλον 1392. 5. ἀφ' ὃ δὲ πάλιν δημηγορεῖ, πολιορκεῖσθαι 783. 9. vexari, exagitari.

πολιορ-

πολιορκίαι] χρημάτων τ' ἐν σπάνει καὶ τῶν ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ καταστήσειν. vt reliquis copiis belli, tametsi paratis et praesentibus, tamen vti nil possit, quasi septae sint obsidione quadam 389 6.

πόλις] πόλιν — ἐκ ἐκ τῶν ὠνίων δοκιμάζειν χρὴ 146. 19. vbi docetur, quae reip. sint vires et opes. quae leges illae sint, per quas stat, vt aut ingens, aut minuta sit resp. 504. 2. ταῦτα προῄρηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν. quo latitet in hominis priuati obscuritate et sordibus, neque ad honorum functionem pertrahatur, explicat ipse istis proximis, καὶ τὰ ἔντα ἀποκρύπτεσθαι 1121. 15. πόλιν ἐκ τῶν ἡμετέρων σαυτῷ κτησάμενος. ius ciuitatis qui tibi redemeris aere nostro 1126. 8. τὰ πρὸς τὴν πόλιν διοικεῖν. [subaudi ὀφειλόμενα] dependere reip. statas et necessarias contributiones 832. 22. ἃ δὲ πρὸς τὴν πόλιν [h. e. πολιτείαν administrationem reip.] προσελθὼν διώκηται 1331. 15. ὡς αὐτῷ διελέλυτο πάντα τὰ πρὸς τὴν πόλιν cum satisfeciisset rationibus suis cum rep. seu aerario 836. 14.

πολιτεία ius ciuitatis atticae, conditio eius, qui ciuis Athenienſis est. ὑμεῖς ἔδοτε πολιτείαν Εὐαγόρᾳ τῷ κυπρίῳ 161. 11. ἀθηναίοις δόμεν ἐπιγαμίαν πολιτείαν, ἔγκτασιν γᾶς 256. 6. μήπω τῆς πολιτείας αὐτῷ παρ' ὑμῖν ἔσης 946. 5. 2) resp. h. e. gubernatio reip. cum libertate et aequitate sub tutela legum, seu iuris ciuilis, quatenus opponitur, siue oligarchiae, siue aristocratiae. ὅλως ἄπιστον, οἶμαι, ταῖς πολιτείαις ἡ τυραννὶς 10. 21. ἃ γὰρ ἀσφαλεῖς ταῖς πολιτείαις αὗται αἱ λίαν πρὸς τυράννους ὁμιλίαι 71. 8. εἰς ταύτην τὴν δουλείαν ὑπαγομένων, συγκινδυνεύειν καὶ τὴν παρ' ἡμῖν πολιτείαν 196. 4. τοὺς δὲ τὰς πολιτείας καταλύοντας καὶ μεθιστάντας εἰς ὀλιγαρχίαν 196. 12. 199. 14. ὅτι τὴν πάτριον μετεκίνησε πολιτείαν ἐφ' ἑαυτῷ 688. 26. πολιτείας Athenienſibus ada-

matae praedicatio, et cum aliis formis gubernationis comparatio 1396. 20. sq. τῆς πολιτείας παραχωρεῖν ἤν de libertate ciuili decedere, deflectere, eam prodere, *sich derselben begeben* 1467. 11. Vniuerse est πολ. quaecunque forma gubernationis, etiamsi minus libera, et seruituti propior, vt fuit Lacedaemoniorum. ἐκεῖ γάρ ἐστι τῆς ἀρετῆς ἆθλος τῆς πολιτείας κυρίως γενέσθαι 489. 21. denique, cuiuscunque rei, vel negotii, gestio, seu conductio, administratio, gubernatio, praesertim subtilis, sollers, callida. τοῖς μὲν ὅπλοις, ὑφ' ὑμῶν, τῇ δὲ πολιτείᾳ — *in Ansehung der Einfädelung, Leitung und Betriebes der Anstalten* — ὑπ' ἐμοῦ 254. 18. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο 257. 7. οἷς γάρ ἐστιν ἐν λόγοις ἡ πολιτεία, πῶς; totus vitae curius 399. 6. τῆς συνεχοῦς καὶ καθ' ἡμέραν πολιτείας, *Wandel, Betragen*, 1469. 11.

πολιτεύεσθαι versari in gestu honorum et negotiorum ciuilium. πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας 26. 23. τὸν τῶν πολιτευομένων βίων φιλαίτιον καὶ σφαλερόν 150. 9. ἐκ ἴσως, οὐδὲ πολιτικῶς ἔνιοι τὰ καθ' ἑαυτοὺς καὶ τὰ κατὰ τὴν πόλιν πολιτεύονται 151. 4. πεπολίτευσθε γὰρ ἐν τοῖς ἔλλησι 176. 23. ὡς δι' ἐμέ, (ὡς γὰρ δὴ ἔγωγε ἐπολιτευόμην πω τότε) 230. pen. πολιτεύεσθαι ciuilem vitam agere ad legum praescriptum 665. 20. (conf. v. 27. vbi est νόμοις οἰκεῖν) ὅτε μέτριοι καὶ σώφρονες ἄνδρες ἐπολιτεύοντο 1341. 21. παντὶ τῷ πολιτευομένῳ προσήκει — 1485. pen. ἂν δ' ἐφ' οἷς καὶ πεποίηκα καὶ πεπολίτευμαι βαδίζω, quae aut per alios, aut per me egi. Nam πεπολ. est, quorum auctor et incoeptor fui, dando et inueniendo ea consilia, quae alii exsequerentur 226. pen. τὸς περὶ τῶν πεπραγμένων καὶ πεπολίτευμένων λόγους ἀφέλα με 228. pen. τῶν τοιούτων πολιτευμάτων οὐδὲν πεπολίτευμαι 107. 16. μάταιον

μάταιον ἀνάλωμα ὑπὸ τῶν ταῦτα πολιτευομένων 143. 18. πολιτεύεται ὑπὲρ Φιλίππε contendit pro Ph. 151. 17. ὧν ἐν ἐκεῖνος μὲν χάριν ὀφείλει τοῖς ὑπὲρ αὐτῦ πεπολιτευμένοις 19. 3. πολιτεύεσθαι cum πράττειν (scil. τὰ κοινὰ) copulatur 240. pen. 245. 3. σὺ μὲν ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῆς πατρίδος ἅπαντα πεπολίτευμαι. (citat Schol. Hermog. p. 45. 13.) ἃ μὲν ἦν πρὸ τῦ πολιτεύεσθαι καὶ δημηγορεῖν ἐμὲ πρᾶλαβε 245. 8. πολιτευόμενοι νῦν ἃ τότε ἠρνῦντο 1482. 18. τοῖς καθ' ὑμῶν βελομένοις πολιτεύεσθαι 1468. 22.

πολίτευμα] ἀδέ γ' ἐμοὶ δικαίε τῦ τ' εἶναι πολίτου, τὸ τοιαῦτα πολιτεύμαθ' εὑρίσκειν 107. 25. πάντα τὰ τοιαῦτα προηρέμην πολιτεύματα 262. 27.

πολίτης] ποιεῖσθε πολίτας, οἰκοτρίβων τιμὴν λαμβάνοντες 173. 16. τὶς γὰρ ἂν ἔτι παρὰ τῦ δήμου ζητήσειε λαβεῖν τὴν δωρεὰν μετὰ πολλῶν ἀναλωμάτων καὶ πραγματείας μέλλων πολίτης ἔσεσθαι, ἐξὸν παρὰ Στεφάνε ἀπ' ἐλάττονος ἀναλώματος, εἴγε τὸ αὐτὸ τῦτο [scil. ἔργον] γενήσεται αὐτῷ 1349. 19. ὥστε νόμος ἔθεντο, καθ' ὃς δεῖ ποιεῖσθαι ciuitatem adoptare, εἴ τινα βέλωνται, πολίτην 1375. 4. ὥσπερ οἱ παῖδες πρὸς τὰς γονέας, ὕτω πρὸς ἅπαντας τὰς πολίτας ἔχειν 1485. pen. πολῖται γεγενημένοι ciuitate donati — ὁ δὲ δὴ γένει πολίτης — 624. 16. 628. 8. δύο ταῦτα τὸν φύσει μέτριον πολίτην ἔχειν δεῖ 331. 22. τῶν ἡμετέρων ἐθῶν καὶ νόμων ἐπιθυμηταὶ γενόμενοι πολῖται γενέσθαι ἐσπέδασαν 662. 1.

πολιτικὸς ἔρανος καὶ κοινός ἐσι πάνθ', ὅσα ταξάντων τῶν νόμων ἕκαστος ποιεῖ 976. 10. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τὰς πολιτικὰς λόγυς ἐπιστήμην 1414. 14.

πολιτικῶς] ἀκ ἴσως, ἀδὲ πολιτικῶς, commode, benigne, ciuiliter, ἔνιοι πολιτεύονται se gerunt 151. 4. μεγαλοψύχως καὶ πολιτικῶς τὰ κοινὰ πράττειν 1465.

16. ἕτω δ' ἀρχαίως εἶχον, μᾶλλον δὲ πολιτικῶς, ὥστε — 123. 20.

πολίτις] τῶν πολιτῶν, ἢ τῶν πολιτίδων, ἐνειδίζοντά τινι 1308. 3. αὐτὴν ταύτην καὶ πολίτιν ἔσαν μαρτυρεῖ 1312. 9.

πολλάκις] σὺ δὴ μὴ λέγε, ὡς γέγονε πολλάκις, ἀλλ' ὡς ἕτω προσήκει γίγνεσθαι 595. 13. τῶν ἀνηλωκότων πολλάκις πάντα τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας 534. 7.

πολλαχῶς multis modis. ἐχ ἑνὶ τρόπω δέδωκε περὶ τῶν ἀδικημάτων δίκην λαβεῖν, ἀλλὰ πολλαχῶς 601. 9. πολλαχῶς ὀφείλεσι τῷ δημοσίῳ 1338. 1.

πολλοστὸς] μᾶλλον δ' ἐδὲ πολλοστὸν μέρος τούτων ἐκεῖνα 117. 17. πολλοστῷ χρόνῳ 761. 21. 1304. 9. longissimo tempore post. ἐδὲ πολλοστὸν μέρος ἀπολογήσασθαι ἐμοὶ ἐξεγένετο ὧν κατεψεύδοντο ἡμῶν 1052. 26.

πολυάνθρωπος ἡ πόλις ἐγίνετο 1370. 18.

πολυήρατον ἄστυ 422. 17.

πολυπληθία citat e Demosth. Iulius Pollux IV. 163.

πολὺς] ἐπὶ πολλῷ [subaudi τόκῳ] ῥᾳθυμεῖν. für ſeine Träghеit theuer büſſen müſſen 13. 22. ὃ δέδοικ' ὅπως μηποθ' ἡγήσησθε ἐπὶ πολλῷ γεγενῆσθαι 103. 2. πολὺς ἐγκεται τοῖς συμβεβηκόσι vehementer, acriter, cum contentione 294. 23. δέδοικα, μὴ λελήθαμεν [τὴν εἰρήνην] ἐπὶ πολλῷ ἄγοντες, ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι 372. 1. πολλῷ χρήσεται τῷ λόγῳ τούτῳ 523. 27. ὡς πολὺς [id est σφόδρα, λαμπρῶς] παρ' ὑμῖν ἔπνει 787. 20. πολὺς γὰρ, importunus, immodicus, linguoſus, blatero, πολὺς καὶ τολμηρός ἐστιν ἄνθρωπος 1024. 3. πολὺς [ingens, peramplus, ſpatioſus] τόπος περιβεβλημένος 1077. 24. τῷ Πύθωνι θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν 272. 20. τί ἂν τὰ πολλὰ λέγῃ τις. quid multa? 886. pen. εἶα πολλὰ, ſcil. γίγνεται, vel συμβαίνει, vel εἴωθε γίγνεσθαι 1124. 10. ὡς πολύ μοι [ſcil. τοῦ χρόνου otii]

otii] περίεσι τῶν ἐμαυτοῦ πραγμάτων. a gestu rerum mearum otii mihi permultum superare, quo possim animum curandis dare negotiis alienis 1483. 11.

πολυτέλεια] τὶς ἂν δύναιτο τὴν σὴν μανίαν καὶ πολυτέλειαν [id est furiosam sumtuositatem, prodigalitatem] ὑπομεῖναι 1217. 20.

πολυτελὴς] πολυτελεστέραν μοι γενέσθαι τὴν τριηραρχίαν 1210. 1. πολυτελὴς ἦν ἡ Νικαρέτη τοῖς ἐπιτάγμασι. res magni pretii sibi emi et donari postulabat 1354. 13.

πολυτελῶς ζῶσα 1023. 13. π. καὶ ἀσώτως ζῆν 1025. 19.

πομπεία. proprie est, cum aliquis in pompa contumeliae ergo atque deridiculi traducitur; tum rerum minutarum et leuium putida et inuidiosa exaggeratio. τῆς δὲ πομπείας ταύτης τῆς ἀναίδην ἐτῶσι γεγενημένης 229. 3.

πομπεῖον] πομπεῖα vasa donaria aurea et argentea, signa deorum, quae per pompas, seu processiones solennes, spectaculi et ostentationis ergo circumferuntur, aut proponuntur in medio. τὰ πομπεῖα κατακόπτειν 608. 4. τὰ πομπεῖα ὡς ἐπεσκεύασε 615. 2. πομπείων ἐπισκευαστὴς 618. 4. 2) πομπεῖον porticus, aut aedes publica Athenis, vbi ista vasa asseruabantur 918. 26.

πομπεύειν. probris exagitare, conuiciari, ignominiose traducere. π. ἀντὶ τοῦ κατηγορεῖν εἵλετο 268. 25. 2) incedere cum pompa. ὅπως πομπεύσῃ ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ Διονύσου πομπὴν 522. 3.

πομπὴ] οἱ λοιποὶ πομπὰς πέμπουσιν ὑμῖν μετὰ τῶν ἱεροποιῶν 47. 13. θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς 300. 21. πομπὴ τῷ Διονύσῳ 517. 24. ἡ ἐπὶ ληναίῳ 517. 25. θαργηλίων 517. vlt.

πονεῖν] πονησάντων αὐτῷ τῶν σκευῶν armamentis naualibus a vi ventorum vndarumque cassatis 293. 4.

πονῶν τῷ ἐμαυτῦ σώματι καὶ ἐργαζόμενος 1045. 1. πονήσαντες τὸν πόνον τῦτον 1443. 23.

πονήρευμα] ὁ τὰ τάτε πονηρεύματα ἀκριβέσατα εἰδὼς ἐγὼ 423. 23.

πονηρία] ὥσπερεὶ ἑωλοκρασίαν τινὰ τῆς ἑαυτῦ πονηρίας κατασκεδάσας 242. 13. καὶ ἑτέρας πονηρίας [scelera, facinora] αὐτῦ παμπληθεῖς λέγειν ἔχω 521. 6. 522. 12. ἐν τῇ τῆς πονηρίας ὑπερβολῇ τὴν ἐλπίδα τῆς σωτηρίας ἔχει 771. 16. εἰ δέ κάπηλός ἐσι πονηρίας καὶ παλιγκάπηλος, καὶ μεταβολεὺς 784. 8.

πονηρὸς] πονηρὸν, ὦ ἀθηναῖοι, πονηρὸν ὁ συκοφάντης 307. 21. ἐπειδὴ πονηρῶν ἀνθρώπων αὐτῷ εἰς τὰ πράγματα ἔδει, πονηροτέρυς εὑρεῖν, ἢ ἐβέλετο 362. 21. δυοῖν ἢ τριῶν δραχμῶν πονηρὸν ὄντα 403. 21. ὃς, ἃ μηδεὶς ἐκέλευεν, ἐθελοντὴς πονηρὸς ἦν 1120. 16.

πονήρως διετέθη es ſahe gefährlich um ihn aus, es ward ſehr ſchlimm mit ihm 1364. 5. et 20. π. ἔχει.

πόνον τὸν ὑπὲρ τῆς νίκης ἐνεγκεῖν 637. 18.

πορεύεσθαι ἐπὶ τὰς ἰδιώτας adoriri, infeſtare, accingi ad eos inuadendum atque exagitandum 781. 25. ἵνα μὴ πεζῇ πορεύηται 1046. 13. πορεύονται αὐτοὶ δι' ἑαυτῶν ἐν τῷ οἴκῳ τῦ Λγνίᾳ τὰ ὀνόματα παρ' ἀλλήλων παραλαμβάνοντες 1066. 23. πορευομένων ἡμῶν εἰς τὰ κτήματα 1090. 8. nobis in hereditatem immigrantibus. ὡς ἡμᾶς ἐῶρα ὁμόσε πορευομένυς concedentes. zurücken, nachgeben 1287. 18.

πορθεῖν] πορθουμένην ὁρῶντες τὴν ἐμὴν οἰκίαν 1157. 11.

πορθμὸς] πορθμὸν κατασκάπτειν 248. 15.

πορίζειν de agricola fructus efficiente, aut de artifice opera manuum res parante fructuoſas, e quarum diſtractione quaeſtum faciat 22. 26. ἕτω πολὺ τῦ πορίσαι νῦν ἀποσχήσομαι 184. 27. πορισαμένῳ τὰς ἐγγυησομένας 715. 14. τὶς γὰρ ἃ πορίζεται φαύλως ἀνθρώπως 727. 16. ποῖον πόρον ὑμῖν πεπόρικεν 805. 15.

πεπο-

πεπορισμένων ἤδη τῶν τριάκοντα μνῶν 894. 17. πορισῆσθαι ῥαδίως λόγους περὶ ἀδίκων πραγμάτων 938. 5. εἰ μισθὸς ἐπορίσθη τοῖς δικασηρίοις 999. 14. πεπορίσθαι πολλὰς τὰς συνερῶντας ὑπὲρ αὐτῶν καὶ τὰς μαρτυρῶντας τὰ ψευδῆ 1081. 19. ἀργύριον πορίζειν 1154. 10. et 14. ποριζομένους προφάσεις τοιαύτας 1297. 19. ἀμηχανώτατος ὅ, τι χρὴ λέγειν πορίσασθαι 1392. 16. πορίζειν τροφὴν ἱκανὴν 1432. 13. πορίζεσθαι λόγους ἐπαχθεῖς 269. 21.

πορισης] αὐτοὶ πορισαὶ καὶ ταμίαι γενόμενοι 49. 16.

πορνεία] ἔτος ἄλλον ἐκρινεν ἐπὶ πορνεία reum stupri egit 403. 26. ὅσοι οἱ περὶ πορνείας ἐρρύησαν λόγοι 433. 25.

πορνεύεσθαι] τοῦτον ὡς πεπορνευμένον κέκρικε 414. 1. τὸν πατέρα ἡταιρηκέναι, τὴν δὲ μητέρα πεπορνεῦσθαι 612. 5. τὴν περιφανῶς ἐν ἁπάσῃ τῇ ἑλλάδι πεπορνευμένην 1381. 26.

πόρνη] πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθῦς περιῶν 412. 23. παραφρονῶν — γυναικὶ πόρνῃ πειθόμενος 1183. 11. ἡ τῶν πορνῶν ἐργασία ἥξει εἰς τὰς τῶν πολιτῶν θυγατέρας 1384. 1.

πορνοβοσκεῖν] ὅτι πορνοβοσκῶν ἐξελεγχθήσεται 1368. 3.

πορνοβοσκὸς] ὑπὸ πορνοβοσκῶ ἦσαν 1354. 22.

πόρνος 616. 11. ἐχθρὸς μὲν ἐστι τοῖς γονεῦσι, φίλος δὲ Παυσανίᾳ τῷ πόρνῳ 1489. 3.

πόρος] λέγουσι καὶ ἄλλους τινὰς ἄλλοι πόρους vias parandarum pecuniarum, ὧν ἔλεσθε, ὅστις ὑμῖν ἂν συμφέρειν δοκῇ 15. 3. πόρου ἀπόδειξις 48. 15. εἶναι γὰρ πόρον, [χρημάτων puta] καὶ μέγαν. fundum, vnde impensae necessariae erogentur, eumque ingentem 184. 25. ἔστιν ὑμῖν πόρος, ὃν ἂν μὲν νῦν ζητῆτε, οὐχ εὑρήσετε, ἐὰν δὲ περιμένητε εὑρήσετε. Sic citat Hermogenes p. 416. locum, qui aliter legitur p. 184. 25.

πόρρω]

πόῤῥω] ἕτω μέχρι πόῤῥω προήγαγον ἕτοι τὸ πρᾶγμα 282. 3. πόῤῥω πᾶ τῶν ἐμαυτῷ πεπολιτευμένων τίθεμαι 325. 21. ἀδὲν ὄνειδος ὅτᾶ πορῤῥωτέρω ἐστὶν ἡ πόλις 499. 24. πόῤῥω τᾶ τι τοιᾶτον ἐλπίζειν νῦν ἐσμὲν 506. 11. πόῤῥω προεσμένα καὶ πολὺν ἤδη χρόνον κακῶς διακείμενα 772. 20. πρὶν πορῤῥωτέρω προελθεῖν ἐπίσχητε 1456. 13.

πόῤῥωθεν] πολλὰ πόῤῥωθέν ἐστι τὰ ἴδια 143. 11. π. ἐξητακὼς ἐπιμελῶς 285. 25. π. ὑμῖν βέλομαι προδιηγήσασθαι τὸν νόμον ὡς ἐτέθη 1376. 23. δεῖ σκοπεῖσθαι, ὅπως μὴ πλησίον αὐτοῖς μάχησθε, ἃ πόῤῥωθέν ἐστι φυλάξασθαι 1428. 7.

πόσος] ἐκ πόσε ἦν ἡ καταλλαγὴ τῷ ἀργυρίῳ 1216. 18.

ποταμὸς] ἐν τῇ ἐπὶ τῷ ποταμῷ μάχῃ 265. 20. 300. 16.

πότος] οἱ πρεσβύτεροι ἐὰν ἴδωσιν ἢ δαπάνην, ἢ πότον, ἢ παιδιὰν πλείω τῆς μετρίας — 796. 26. 2) contentio cum aliquo super compotatione contracta 1144. 26.

πᾶ pro πῶς. πᾶ δὲ γένοιτ' ἂν ταῦτα 638. 17. ἐπειρᾶν ἐρηται ὑμᾶς, πᾶ ἦτε 1382. vlt.

πρᾶγμα, πράγματα, negotia cuiusque generis, sed praesertim grauia, ardua, molesta, contentionis plena, summi ad salutem, aut exitium momenti, ciuilia, paci tuendae, bellis gerendis, litibus inter ciues componendis, commerciis et contractibus accommodata; saepe resp. vniuersa, opes, copiae, quae cuique sunt militum, aut sociorum, fortunae omnes, tota salus. μὴ δεινὸς ὢν πράγμασι χρῆσθαι 10. 2. *der sich nicht in Dinge, Welthändel finden kann.* παρασπάσηταί τι τῶν ὅλων πραγμάτων, de vniuersa Graecorum omnium potentia, libertate, fortunis, iuribus, gloria 10. 7. τὸν σώσαντα τὰ πράγματα [scil. ὑμῶν] qui vobis statum vestrum, negotiationem, fortunas omnes saluas conseruauit 959. 17. τὰ παρ' ἀδέσι τέτων ἀρχεῖα καὶ

καὶ βουλευτήρια ἐρημότερα ἂν τις ἴδοι τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων consultationibus de salute et gloria graecorum tuenda 145. 17. τῆς πόλεως ἔστης ἐπὶ τῶν πραγμάτων in actu rerum ad salutem communem facientium 193. 15. πρὸς ὃς μηδέν ἐστί σοι πρᾶγμα nulla tibi est rerum communio 577. 18. τὶς ἐκ εἶδεν, ὅσα πράγματα πράττων 960. 26. ἦσαν ἐν Ὀλύνθῳ τῶν ἐν τοῖς πράγμασι ad clauum reip. sedentium 125. 7. ἐκφύγοι τὰ πράγματα αὐτὸν. oportunitates rerum a se designatarum ex animi sui sententia bene gerendarum effugiant 236. 22. τῶν ἐκείνῳ πραγμάτων ἐδὲν ϛασιάζειν παρασκευάζομεν. de fortunis, opibus, copiis eius, populis ei seruientibus, sociis ei addictis 157. 10. οἱ τέχνην τὸ πρᾶγμα das Ding πεποιημένοι. Significat exercitationem commutationis pecuniarum, cambiariam 982. 2. τὸ γὰρ εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα πάντα λέγειν ipsa de causa, de qua nunc agitur 1301. 11. τούτοις μὲν ἔξεσιν ἔξω τῦ πράγματος βλασφημεῖν infandas spargere criminationes a causa praesente alienas 1308. 22. ἐρῶ δ' εἰς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα 1317. 15. βοηθῆσαι τοῖς ἐμοῖς πράγμασιν ἀνηλωμένοις fortunis meis exinanitis 1225. 3. τῦτον πῶς εἰκὸς τῷ πράγματι πιστεύειν causa sua fidere 1092. 6. Τιμοκράτης τοσῦτον ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα omnes rationes, *alle Bedenken, Betrachtungen, Beherzigungen* 702. pen. ἅπας λόγος, ἂν ἀπῇ τὰ πράγματα vbi res absit, et ipsa facta 21. 20. οἱ τοῖς πράγμασιν αὐτοῖς ἁλισκόμενοι 792. pen. ὑμεῖς δ' ἔτω πως ἄνευ πραγμάτων sine molestia, contentione, ταῦτα λαμβάνετε εἰς τὰς ἑρετὰς 14. pen. πάνυ πολλὰ πράγματα ἔσχον σκοπῶν es ist mir sauer geworden 181. pen. δι' ἐμὲ εἰς πράγματα Φάσκων ἐμπεσεῖν τὴν πόλιν 323. 10. τότῳ πολλῶν πραγμάτων ὄντων, cum litibus forensibus exagitaretur, ἐ παρέϛη πώποτε 1120. 26. μέγα πρᾶγμα homo magni momenti

momenti 928. 6. μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα, nihil ad rem, incassum 1026. 22. 1265. 7.

πραγματεία] εἰ δέ τῳ ταῦτα δοκεῖ δαπάνης πολλῆς καὶ πόνων καὶ πραγματείας εἶναι 101. 22. μὴ κατοκνῆσαι, μηδὲ φυγεῖν τὰς ἐγέσας ἐν αὐτῇ πραγματείας. molestias, quae studio philosophiae inuunt 1412. 20. πραγματείας συχνῆς περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης 1242. 3. τοσαῦται πραγματεῖαι καὶ λόγοι ἐγίγνοντο 865. 17. ἐπιφανεῖς διὰ τῆς πραγματείας ταύτης γεγενημένης. per hoc vitae genus, per hoc studium 1416. 2. μὴ ταύτην κατασχεῖν τὴν πραγματείαν 1413. 20.

πραγματεύεσθαι] πραγματευομένῳ περὶ ταῦτα 889. 9. μισηθῆναι ἂν ἁπάντων ἀνθρώπων δικαιότατα ἐξ ὧν πεπραγμάτευται 980. 26. πλεῖστα πεπραγματευμένων τῶν νῦν ζώντων ὑπὲρ ὑμῶν, qui plurimum contenderim, laborauerim, desudauerim, pro vobis 1473. 13. καὶ ταῦτα κἀκεῖνα μιᾷ γνώμῃ πραγματεύομαι 1483. 16. ἀσχολίας ἐπὶ τῷ πραγματεύεσθαι. penuriae temporis haud permittentis aliis rebus vacare, quoniam in eo, quod agas, satis et super habeas negotii. ἀνάγκη γὰρ ἡμερεύειν ἐν τῇ ἀγορᾷ τὸν τοιοῦτον 1081. 25. ὁ δὲ τοῦτο ἐκ παντὸς τοῦ χρόνου ἐπραγματεύετο 234. 4. πάνθ', ὅσα πραγματεύεται καὶ κατασκευάζεται νῦν 135. 14.

πραγματώδης] οὐδὲν ἐστι πραγματωδέστερον, οὐδ' ὀχληρότερον τὸ καλῶς φρονεῖν τοῦ κακῶς 427. 20.

πράκτωρ, qui fisco debita a debentibus exigebat, exactor. ἐγγραφῇ θεσμοθετῶν, ἑτέρᾳ πρακτόρων 778. 18. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον 1327. vlt. ὧν οὐδεὶς παραδέδωκε τοῖς πράκτορσι τὰ ὀνόματα 1337. 26.

πρᾶξις actio rei, effectio, res, quae agitur, praesertim ciuilis, ad salutem ciuium omnium pertinens, magni momenti, arduae molitionis. ἅπας λόγος μάταιος,

ταιος, τῆς πράξεως ἄμοιρος γενόμενος omnis oratio, re cassa, vana est. h. e. omne consilium, cuius effectio omittitur, inane est et nil prodest 158. 16. τὴν περὶ τὰς πράξεις καὶ τὰς πολιτικὰς λόγους ἐπιστήμην. prudentiam rerum ciuilium gerendarum, siue ad homines priuatos, siue ad summam rerum pertinent 1414. 14. δεῖ γὰρ τοῖς ἐπὶ τῶν λόγων εὐδοκιμοῦσι συμφέροντος τινὸς ἔργου πρᾶξιν προσεῖναι. non satis est eos laude florere eloquentiae, sed necesse est, vt hac cum laude coniuncta sit altera istaec, vt dicantur orationum suarum auctoritate res reip. salutares effecisse 1425. 5. τηλικαύτην πρᾶξιν tractationem de re tanti momenti, καὶ συμμαχίαν cuiusmodi est accessio societatis tam validae 232. 22. ἀμάρτυρον τὴν πρὸς τούτους πρᾶξιν γεγενῆσθαι. tractationem, negotiationem, contractum, qualis emtori cum venditore intercedit 875. 5. κατεσκευάζοντο τὴν πρᾶξιν callidis artibus et dolis machinabantur et comparabant effectionem molitionis suae, nequam illius et insidiosae, et ad proditionem spectantis. *Practike* 126. 22. 2) idem significat atque εἴσπραξις, exactio nominum debitorum. νῦν δὲ περὶ πράξεως εἰσφορῶν ἐστιν, ἀλλ' — 607. 13. τῶν τὰ μισθώσιμα μισθωμένων τὰς πράξεις εἶναι τῇ πόλει 713. 5. 731. 25. οἷς αἱ συγγραφαὶ τὴν πρᾶξιν ἐδίδοσαν τῶ δανείω 915. 3. τὴν δὲ πρᾶξιν εἶναι καὶ ἐξ ἑνὸς καὶ ἐξ ἀμφοῖν 1296. 19.

πρᾶος περὶ τοῦτον ἦν 1164. 1. πραότεροι δικασταὶ καὶ κριταὶ γίγνεσθε τῶν πεπραγμένων 1422. 19. ὃ γὰρ ἔχω τούτου πρόσαγμα πραότερον 1485. 9.

πραότης] ἐπὶ πραότητος ταπεινῶν 1405. 15. ὁ νομοθέτης ᾤδει τὴν φιλανθρωπίαν καὶ τὴν πραότητα τὴν ὑμετέραν 716. 25.

πρατὴς τῶ ἐργαστηρίω ἡμῖν γίγνεται 967. 22.

πράττειν exercere, agitare aliquid, efficere, exsequi decreta. τὸ πράττειν τῶ λέγειν καὶ χειροτονεῖν ὕστερον

ρον ὂν τῇ τάξει [ſcil. τῷ χρόνῳ] πρότερον τῇ δυνάμει καὶ κρεῖττόν ἐστι 32. 17. ὁ γὰρ ἴσος πόνος καὶ ἱδρὼς πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστὶ 1452. vlt. ἐπὶ τῷ πράττειν in ipſo actu et exſecutione rerum, ὁδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 45. 23. τὸ πράττειν αὐτὸς ἕκαστος ἑαυτῷ προσήκειν ἡγήσατο 182. 6. τοῖς δὲ πρέσβεσι τί τοῖς ταῦτα πράξασι 386. 2. τοῖς ὑπὲρ τῶν κοινῶν ἐγχειροῦσί τι πράττειν 801. 8. τότ' ἐψηφίζεσθε τὰ ἄριστα μὲ πράττειν. me res agere, exercere honeſtiſſimas 310. 19. εἴ γε πάνθ', ἃ προσῆκε, πραττόντων, ἅπας εἶχε [τὰ πράγματα] ὁδ' ἂν ἐλπὶς ἦν αὐτὰ βελτίω γενήσεσθαι 1440. 13. πολιτεύεσθαι et πράττειν (ſcil. τὰ κοινὰ) copulantur 240. pen. 245. 3. item πράττειν et ποιεῖν 245. 27. 373. pen. πρ. δίκαιον eſt aut exercere, aut depoſcere 218. 1. εἰρήνην 30. 16. conficere. ἀεί τι μεῖζον τῶν ὑπαρχόντων πράττειν. meliore fortuna, quam antehac, vti, ad opes maiores peruenire 13. 13. μικρὰ καὶ φαῦλα in rebus exilibus, ieiunis, et miſeris eſſe 37. 11. ἔπραξε δὲ ὑπὲρ τῆς πόλεως τὰ πάτρια τὰ πρὸς θεὸς 1370. 1. τὰ αὑτοῦ. ὡς τῇ μὲν πόλει ἀσφαλὲς τὸ τὰ αὑτῆς πράττειν rerum ſuarum ſatagere, ſeorſim, auulſam ab omni reliquorum Graecorum ſocietate, σοὶ δ' ἐπικίνδυνον 150. 21. πρ. τὰ αὑτοῦ φησὶ ſua ſe curare ait, negans, alienis vacare poſſe 828. 4. φιλίαν conciliare, conficere perſuaſionibus 281. 19. τὴς συμμαχίας σοῦ πράξαντος opera tua, te operario, γέγονε τῇ πόλει 328. 27. φιλιππίδης ἔπραττε φιλίππῳ ſtuduit, factum voluit 126. 3. ὅτι θηβαίοις τὰ πράγματα πράττει. ea confectum it, quae Thebani ſibi confieri impenſe velint 365. 14. διπλᾶς πράττοντες τὰς εἰσφορὰς depoſcentes, exigentes 617. 24. ἠναντιῶσθαι τῇ κατὰ τῶν ἑλλήνων ἀρχῇ πραττομένῃ in qua nunc laboratur, vt fraudulentis et clandeſtinis machinationibus comparetur 323. 15. ἔπραττε τὴν

ναῦν μὴ δεῦρο πλεῖν. contendit modis et machinationibus omnibus efficere, vt nauis huc ne appelleretur 888. 14. et 19. τοῖς Θηβαίοις πρὸς μὲν τὸ τὴν χώραν κεκομίσθαι κάλλιστα πέπρακται *sie haben ihre Sachen vortreflich gemacht*, πρὸς δὲ τιμὴν καὶ δόξαν αἴσχιστα 62. 13. τοῖς πεπραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ἐπιτιμᾶν queri de conditione praesente, illam pacem consecuta 381. 26. In medio πράττεσθαι, exigere, poscere. πραττόμενοι Φόρους τὰς Καρχηδονίας 506. 19. καταζήσας εἰς Φόβον, ἀργύριον πράξεται 786. 7. εἰ ἐπεπράγμην Ἀφοβον τοῦτον τὴν δίκην [id est τὴν καταδίκην] si mulctam, Aphobo dictam, ab eo exegissem 845. 4. ἵν' ὡς μεγίστας μισθὰς πράττοιτο τὰς βελομένας αὐτὰ εἶς πλησιάζειν 1351. 11. τὰ πεπραγμένα res gestae αὐτοῖς τοῖς πεπραγμένοις Φανερὰν ἅσαν ἀληθῆ 1372. 5. 2) acta, h. e. publice decreta, iussa effectui data, et probata. τὰ πεπραγμένα λύσαι *lang ſtgeſchehene, genehmigte, und bisher giltig geweſene Dinge wiederumſtoßen* 724. 24. 3) fortunae cuiusque, res eius, siue ab eo gestae, siue quae ei quocunque modo euenerunt. ἐπανορθωσάμενοι τὴν ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ἀδοξίαν 12. 19. ἀγαπήσας τοῖς πεπρ. 13. 11. τῶν ἐκείνοις πεπραγμένων τι ἐκδέχεσθαι 61. 24. ἡ γὰρ ἀλήθεια καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτοῖς αὐτὰ βοᾷ 366. 21.

πραΰνει ἔργα ὑπερήφανα 423. 4.

πρᾴως καὶ μὴ πικρῶς 315. 5. πρ. καὶ μετρίως διακείμενα ἔχειν 318. 24. ὅσῳ πρᾳότερον καὶ Φιλανθρωπότερον τούτῳ διελεγόμην, τοσούτῳ μᾶλλον κατεΦρόνει μου 1028. 10.

ἡ πρεσβεία legatio. τοῦτο γάρ εἰσι πρεσβείας εὐθῦναι 367. 2.

πρεσβεῖον et τὰ πρεσβεῖα. praecipuum, praerogatiua. vt e. c. portio, quam filius natu maximus, aut coheredum quicunque, cui ea nominatim legata et excepta fuit, prae aliis cohaeredibus, priuam sibi tollit.

voraus wegnimmt. πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει 955. 11. et 22. ἐν τῷ χρόνῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ τῷ δικαίῳ πρεσβεῖον ἔχοιμι τοῦνομα τοῦτο 1003. 10.

πρεσβεύειν τὴν εἰρήνην obeunda legatione pacem conficere, conciliare 382. 17. ταύτην τὴν ὑπὸ πάντων θρυλλουμένην εἰρήνην πρεσβεύσαντα 428. pen. ὅστις ἥδεται ταὐτὰ πρεσβεύων Φιλοκράτει 417. 26. πρ. legatione fungi εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα 421. 16. πρ. in legatione, vel, ex auctoritate legati, conſtituere, condicere conditiones. πρ. πολλὰ καὶ δεινὰ 400. 12. 416. 7. τῶν τὰ τοιαῦτα πεπρεσβευκότος 440. 16. παρ' αὐτὸ τὸ ψήφισμα *der mitgegebenen Vorſchrift des Verhaltens zuwider* πεπρεσβευκότων 346. 16.

πρεσβευτὴς] τίνων πρεσήκει τῇ πόλει λόγον παρὰ τοῦ πρεσβευτοῦ λαβεῖν 342. 15. πρεσβευτὴς μέντοι καὶ πολίτης ὑμῖν προδότης, καὶ τρὶς, οὐχ ἅπαξ, ἀπολωλέναι δίκαιος 374. 26. 2) agens quicunque in rebus, internuncius, interpres ab homine priuato collegioue aliquo, negotii alicuius expediendi gratia, cuiusmodi homines nos *Fallores*, vel *Procuratores* vſurpamus 1121. 1.

πρέσβυς, vnde πρέσβεις, legati. οἱ πρέσβεις ἀτειμήρων, οὐδὲ τόπων, οὐδὲ ὁπλιτῶν — κύριος, οὐδεὶς γὰρ ταῦτα πρέσβεσιν ἐγχειρίζει, ἀλλὰ λόγων καὶ χρείων 398. 27.

πρεσβύτερος, prae ſenio paene delirans, *kindiſch, tudelig*, neſcius, quid agat 1171. 16.

πρίασθαι] ἐὰν μὴ Φίλιππος αὐτὰς πρίηται [ſcil. τὰς δικαίας] 78. 19. τὸν καιρὸν ἑκάστου τῶν πραγμάτων ἐν ᾧ πρίασθαι 120. 26. πρ. καιρὸν πολλῶν χρημάτων, εἰ ἔχοιεν δοῦναι 187. 22. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς, eodem aere meliorem puellum emere, τοῦτον ἠγόρασε 563. 7. ὀπώραν hortum mercede conducere, vt fructus illius autumni

tumni conducentis ſint 1253. 14. τὴν ἀρχὴν παρ' αὐτοῦ πριάμενος 1369. 20. v. Stobaei locum ſub v. δίκαιος.

πρὶν οὗ pro πρὶν ſimplici, aut pro πρὶν ἢ. priusquam 217. 17.

πρὸ] ἐμαυτῷ γ' εἰρῆσθαι πρὸ παντὸς αὐτὸ δεξαίμην malim haec a me dicta eſſe, quam aliud quodcunque bonum mihi contingere 1442. 16. τῶν πρὸ ὁδοῦ [id eſt πρᾶγμα] τι περαίνοιτε rerum proficientium, expedientium 1443. 20. οὐ γὰρ ἴσος πόνος πρό τε τοῦ λέγειν καὶ πρὸ τοῦ πράττειν ἐστὶ 1452. vlt.

προάγειν impellere blandis verbis, lenociniis orationis, ad rem, quam nolis, inuitum permouere, pertrahere vlterius, quam tu velis, aut te deceat, illicere, pellicere, vt ſi aura nauem prorſum agat, aut vitulum praetenſa fronte pertrahas ad ſtabulum, aut torculari promoueas neſcio quid, *fortſchieben*, *weiter ſchrauben*. et in paſſiuo, euehi, vltra verum et rectum, ab impoſtura perſuaſionis, aut ab affectus concitatione abreptum. ἕκαστον εὑρήσετε πολλὰ προηγμένον, ὧν οὐκ ἐβούλετο, πρᾶξαι 63. 3. ὡς ἄρα ἐγὼ προήγαγον ὑμᾶς ἄξια τῶν προγόνων φρονεῖν 296. 24. οὐ δὴ ποιήσω τοιοῦτον οὐδὲν, οὐδὲ προαχθήσομαι 316. 12. εἰς ἃ προήχασι τὴν πόλιν 346. 24. ἐπειδήπερ εἰς τοιούτους προήχθην τοὺς λόγους 349. 26. κἂν ἄρα εἴπητόν τι καὶ προαχθῆσθε ἐπαγγείλασθαι 354. 11. πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει 468. 12. προάγειν ὡς πονηροτάτους εἶναι τοὺς πολίτας 603. 10. εἰς τοῦτο προήχθητε εὐηθείας καὶ ῥᾳθυμίας 618. 2. προάγειν ἐμαυτὸν τούτῳ εἰς ἀπέχθειαν 621. 5. εἰς ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆχε τὴν πόλιν 772. 5. ἵνα μὴ, λοιδορούμενοι, τύπτειν ἀλλήλους προάγωνται 1262. 21. τοῖς προάγουσιν εἰς πικρίαν καὶ ὠμότητα τὴν πόλιν, πείθεσθαι. 2) producere, vt maceriam vlterius in viam publicam, *weiter hinaus rücken*. τὴν αἱ-

μασιὰν προαγαγόντες, ςενωτέραν τὴν ὁδὸν πεποιήκασι 1279. 13. 3) perducere, *bis wohin treiben.* εἰς τοῦτο ἤδη προηγμένα τυγχάνει τὰ πράγματα 66. 1. τὸ πρᾶγμα εἰς τοῦτο προῆκτο 970. 8. ἕως εἰς τὴν νῦν ζῶσαν ἡλικίαν ὁ χρόνος ἡμᾶς προήγαγεν 1392. 13. τὰ δ' αὐτὸς παρὰ τὴν ἐπιμέλειαν εἰς τοῦτο προαγαγὼν ἥκεις 1404. 2. ἔτι καὶ νῦν ἐπανορθώσασθαι καὶ προαγαγεῖν ἐπὶ τὸ βέλτιον 1447. 2. 4) procedere, *fort gehn, weiter kommen.* ἐπὶ πολὺ προάγει τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὠμότητι 289. 9. In medio. idem quod in actuo, pellicere. impellere. οὔτ' ἐλπὶς, οὔτε φόβος, οὔτ' ἄλλο οὐδὲν ἐπῆρεν, οὔτε προηγάγετο 325. 10. 1458. 11. ὁρᾷν, ὅπως μὴ προαξώμεθα τοὺς — εἰς ἀνάγκην πολέμου 60. 19. 2) serpere latius permanare, gliscere, procedere. ἐπειδὴ δὲ ταῦθ' οὕτω προήγετο 426. 7. 3) educare liberos, instituere genere quodam morum. εἰ γὰρ οὕτω τοὺς ἑαυτοῦ προῆκται παῖδας 1264. 3.

προαγορεύειν τὸν πόλεμον 157. 20 diem dicere, denunciare, vt certa die locoque in foro ad causam dicendam adsint 1160 20. μέλλοντας γαμεῖν προηγόρευον αὐτῇ 1354. 20.

προαγωγὴ lenocinium. *Kuppeley.* εἶθ' ὃν ὁρᾶτε ἐκ προαγωγῆς ὑμῖν ὄντα φίλον. non sponte sua, sed illectum spe lucri 678. 19

προάγων [ab ἀγὼν] praeludium certaminis. προάγωνας ἑαυτῷ κατασκευάζων τῆσδε τῆς γραφῆς 611. 8.

προαιρεῖσθαι] μὴ, περὶ σοῦ τὰ προσήκοντα λέγων, τοὺς οὐ προσήκοντας ἐμαυτῷ δόξω προῃρῆσθαι λόγους 270. 19 τῶν πλείςων οὐδὲ ὃν ἂν προέλωνται, μετρίως ἐνεγκεῖν δυναμένων 1407. 7. μηδενὸς ἕνεκα κέρδους ἰδίου πολλοὺς κινδύνους ὑπὲρ αὐτοῦ τοῦ δικαίου προῃρῆσθαι 1429. 4. Conf. locum e Stobaei p. 104. supra relatum sub v. δίκαιος. ἀλυσιτελὲς τὸ προελέσθαι τὰ τοῦ δήμου. se reip. gerendae dedere 1481. vlt. ἐπειδὴ τὴν εἰρήνην ἐποιήσατο ἡ πόλις, σκέψασθε, τί ἡμῶν ἑκάτερος

ρος προείλετο (citat Marcell. ad Hermog. p. 182. 38.) προαίρεσις voluntas, delectus, propositum, meta, ad quam contenditur, studium, secta, quam tu consecteris. via, ratio. οἱ τῆς ἐκείνε προαιρέσεως. scil. ἐχόμενοι. qui cum Philippo faciunt, sectam eius sectantur 132. 18. τὴν πρὸς τὰς ὀλιγαρχίας ὑπὲρ αὐτῆς τῆς προαιρέσεως ἔχθραν. odium dominationum, si ob aliud nihil, ob ea certe vel sola, ad quae huiusmodi paucorum principatus contendunt 168. 19. πολλῶν προαιρέσεων ὄντων τῆς πολιτείας multae quum essent viae atque rationes ei sequendae, si quis decreuisset operam suam reip. gerendae addicere, τὴν περὶ τὰς ἑλληνικὰς πράξεις εἱλόμην ἐγὼ so wählete ich mir das Departement der griechischen Angelegenheiten, partem eam mihi delegi, quae versatur in gerendis rebus iis, quae nostrae reip. cum aliis graecis populis communes intercedunt 245. 5. ἡ προαίρεσις ἡ ἐμὴ καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο 257. 7. ἐν οἷς τὴν προαίρεσίν με σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ συμβάντα συκοφάντει 292. 16. ἡ προαίρεσις αὐτὴ τὴν τοῦ συμβούλου διάνοιαν δηλοῖ 292. 19. μὴ τῇ προαιρέσει τῶν κοινῶν in studio partium quoad res ad salutem publicam spectantes, ἐν τῷ τῶν ἐναντίων μέρει τετάχθαι 323. 8. τὴν τῆ γενναίᾳ καὶ τὴν τῆ πρωτείᾳ προαίρεσιν διαφυλάττειν propositum hoc nunquam ex oculis dimittere, vt contendas populo tuo laudem hanc saluam conseruare, vt habeatur generosus, et princeps Graeciae 331. 24. τὴν προαίρεσιν αὐτῆ ἀναμνησθέντες ὡς προβεβλημένη καὶ ἄπιστος ἦν πρὸς Φίλιππον 349. 15. τοῖς ἐπὶ τῇ τῆ πλεονεκτεῖν προαιρέσει ζῶσιν. his, qui tota vita nulli alii rei studeant, quam vt rem faciant 662. 17. ὧν ὅμοιος ἐκεῖνος τότῳ τῇ προαιρέσει τῆ βίᾳ genere et instituto vitae, quod sequendum et tenendum sibi proposuerunt 666. 21. μελαγχολᾷν δοκῶν ἅπασι τῇ προαιρέσει τῆ βίᾳ ob mores 1183. 9. 1401. 17. δεῖ δὲ τὴν προαίρεσιν

αὐτῆ [libelli] πρῶτον εἰδέναι. *die Abſicht, den Endzweck.* βέλεται μὲν γὰρ — 1401. 3. ἀδενὸς εὐδοκιμεῖ πράγματος ἡ προαίρεσις, εἰ μὴ καὶ τὸ τέλος συμφέροι nullius rei delectus, conſilium, inſtitutio, ſuſceptio laudatur, niſi cuius exitus quoque conducat 1457. 12. τότε ταῖς τῆ δήμῳ προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτῆ ſtudiis, partibus, emolumentis plebis quaerendis ſeſe dedidit 1475. 1. ἀφ' ὅτι ταύτην τὴν προαίρεσιν [*Partie*, ſectam, genus ſtudiorum] ἀσφαλεστέραν ὖσαν ἑώρα 1475. 4. ἔτε τῆς ἄλλης προαιρέσεως τῆς ὑμετέρας ἀκόλυθον ἂν φανείη euren übrigen *Geſinnungen, und dem von euch bekannten Gemüthscharacter gemäß* 1477. 1. ἀναίδεια καὶ προαίρεσις πονηρίας ἐν τῆ πόλει ἰσχύει ſtudium malarum artium, in quod ciuitas cum delectu, volens ſciensque exarſerit. *vorſetzliche, gefliſſentliche Ruchloſigkeit* 1478. 28. ἐν δὲ προαιρέσει χρηστῆ in ſtudio bonarum artium καὶ βίῳ σώφρονι 1479. 2. ἐκ προαιρέσεως καὶ βελήσεως opera data, ſcientes, volentes 1097. 22. ἃ γὰρ κατωράσαιτ' ἄν τις αὐτῷ, ταῦτ' ἐκ προαιρέσεως ποιεῖ 1489. 2.

προαισθάνεσθαι ἐκ πολλῆ 246. 7. προαισθανομένη μηδενὸς ἀνθρώπε 709. 6. τὲς ἀντεπόντας ἂν, εἰ μὴ προαίσθοιντο, λάθοι 711. 22. προαισθόμενοι ἐπιόντας τὲς λακεδαιμονίες 1380. 14.

προακύειν] περὶ ὧν βέλτιον ὑμᾶς προακῦσαι 604. 7. γενήσεσθε γὰρ εὐμαθέστεροι πρὸς τὰ λοιπὰ, ταῦτα προακύσαντες 705. 12. πρὸς δὲ τὲς τοιύτες λόγες βέλτιον προακηκοέναι μικρὰ πάντας ὑμᾶς 759. 26. 955. 1.

προαλῶναι prius, vel ante te, condemnatus fuiſſe, ſuperiori aetate. εἴ τις ἐκείνων προήλω, σὺ τάδε ἐκ ἂν ἔγραψας 595. 17.

προαναιρεῖν] τὲς χρόνες εἰ μὴ προανεῖλε τῆς πόλεως 398. vlt.

προανα-

προαναλίσκειν, *vorſchießen, vorſtrecken, avanſer*, ſumtus ab altero faciendos, eius loco et nomine de ſuo erogare, quas poſtmodum debitor creditori refundat 1031. 14.

προαναρπάζειν actorem de medio tollere, priusquam is actionem ordiri potuiſſet 555. 24.

προαπέρχεσθαι] προαπελθόντων πρότερον τῶν ἐρατιωτῶν 1158. 23.

προαπεχθάνεσθαι 179. 11.

προαπολλύναι] προαπόλωλεν ἐφ' ᾧ ἐκπλέομεν 50. 24. quarum rerum cauſa claſſes paramus, eae prius pereunt, quam e portu euehamur.

προαποσέλλειν κήρυκα 392. 15.

προβαίνειν] εἰς τοῦτο προβεβήκαμεν ἔχθρας 162. 2. προβαίνοντος χρόνου 1247. 18.

προβάλλεσθαι in medio, pro ſe obtendere, tenere proiectum ſcutum, vnde notio defendendi, ſiue ſui, ſiue alterius. προβ. δ' ἢ βλέπειν ἐναντίον, ἔτ' οἶδεν, ἔτ' ἐθέλει 51. 27. ἐγχειρεῖν ἅπασι τοῖς καλοῖς, τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα προβαλλομένους, φέρειν δ' ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ 258. 23. τὄνομα μὲν τῆς εἰρήνης ἡμῖν προβάλλεται ostentat, obiectat, aut pone nomen hoc refugit, ſub eoque latitat 112. 25. τὸ προβαλέσθαι τὴν πόλιν τὴν συμμαχίαν ταύτην ſe muniuiſſe hac ſocietate, eaque Philippo opponenda impetum eius eluſiſſe atque fregiſſe, veluti moles portui obiectae vndas reiiciunt a tempeſtate illiſas, aut ſublicae pontibus praeductae ſuſtinent atque comminuunt tabulata glacie congelata, eoque pontes ipſos tuentur atque ſaluos conſeruant 293. 20. ταῦτα προβαλόμην ἐγὼ πρὸ τῆς ἀττικῆς 325. 27. ἐκ μὲν θαλάττης προβαλέσθαι τὴν Εὔβοιαν πρὸ τῆς ἀττικῆς, ἐκ δὲ μεσογαίας τὴν Βοιωτίαν — 326. 8. νῦν δ', εἶμαι, τάττω προβέβληνται πολύευκτος etc. praeſident ipſi, praeſidio ſuo eum tuentur, *ſie haben ſich vor ihm hingeſtellt, als ein*

Schirm, oder als eine Wehrmauer, oder als eine Paliſade 560. 2. προβέβληται Πλουτάρχῳ *er nimmt den Plutarchum in ſeinen Schutz* 579. 2. niſi potius προβέβληται ſeparandum eſt a Πλουτάρχῳ, atque hoc nomen proprium cum πρόξενος copulandum, vt ſit ſententia. nuncupatus honori gerendo, vel creatus eſt Midias. tum, proxenum Plutarchi agit. Hinc videtur explicanda illa difficilis et perobſcura dictio τὴν προαίρεσιν αὐτῷ τῆς πολιτείας, τὴν προβεβλημένην καὶ ἄσπαστον πρὸς Φίλιππον cum inexpugnabili concumacia et implacabili odio reſiſtentem Philippo 349. 15. 2) ſiſtere, coram praeſentem exhibere, ſiue ſemet, ſiue alium. *preſentiren.* vnde nata eſt gemina notio, altera, ſemet honoris candidatum gerendi, munus aliquod ambiendi; altera, reum aliquem faciendi, nomen eius deferendi, corpusque ipſum in iudicium adducendi, item teſtem ad iudices producendi. ἐγὼ δὲ ὑπόδικος τῶν ψευδομαρτυριῶν ὁ μαρτυρήσας καὶ ὁ προβαλόμενος. ſcil. τὸν μάρτυρα qui produxit teſtem, eumque vt idoneum auctorem iudicibus commendauit 1132. 5. 1139. 10. προβαλόμενος offerens, oggerens et obtrudens ſemetipſum καὶ κελεύων ἑαυτὸν χειροτονεῖν εἰς τὰ Διονύσια ἐπιμελητήν 519. 16. τοῦτον προβάλλετο *ſchlug ihn vor*, edito nomine eius, commendabat eum, εἰπὼν τὴν τοῦ σώματος ἀῤῥωστίαν, ἵν', ἔφη, συνδιοικῇ μοι 750. 10. ὃν ἅτος προβάλετο διαιτητήν 1021. 17. προβληθεὶς πολαγόρας ἅτος. denominatus, deſignatus, nuncupatus, delectus 277. 1. 3) deferre nomen alicuius de iniuria data, reum facere, accuſare, praeſertim actione illa peculiariter προβολὴ dicta, inſectari. προβάλομην ἀδικεῖν τουτονὶ περὶ τὴν ἑορτήν 514. 6. et hoc ſignificatu ſaepius occurrit vſurpatum in illa Midiaca. τοῦτο [id eſt παρὰ, vel κατὰ τοῦτο] αὐτὸν ἐγὼ προβαλόμην, καὶ περὶ τούτου τὴν ψῆφον οἴσετε νῦν ὑμεῖς 523. 21. προβαλομένου αὐτὸν

τὸν Μεππνίᾳ 571. 16. τοῦτ' ἐδόκει δίκαιον ἔχειν ὁ προβαλόμενος λέγειν 572. 14.

πρίβατον] ἕτερος δέ τις ἦκεν ἔχων πρόβατα, ἄλλος δέ τις ἵππους 426. 3. ἃ δὲ φησὶ Φυλάττειν πρόβατα. αὐτὸς κατεσθίειν 782. 9. ἀλλὰ μὴν τὰς γευομένας κύνας τῶν προβάτων φασὶ δεῖν κατακόπτειν 712. 15. ἐλθὼν repentina inuasione τὰ πρίβατά μὲ λαμβάνει ποιμαινόμενα von der Weide weg. πεντήκοντα μαλακὰ [nisi potius μάλιξα leg. est, 50 admodum] 1155. 3.

πρόβλημα velum, operculum, latebrae, praetextus. ἐδὲν ἄλλο ἔξι τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρίβλημα τῦ τρόπυ ein Feigenblatt die Blöße seines böſen Herzens zubedecken 1122. 21.

προβολὴ munimentum, propugnaculum. προβολὰς ἑτέρας εὑρέσθαι 218. 21. ſed alii προσβολὰς dant. 2) προβολαὶ in foro attico dicebantur actiones in eos, qui dierum ſacrorum maieſtatem violaſſent pacemque turbaſſent aliquo crimine, ſeu auſo, quod cum alio tempore liceret, illis tamen diebus vetitum per leges eſſet. ἀναγνώσεταί ὑμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσὶν αἱ προβολαὶ 516. pen. 517. 3. et paſſim locorum in or. Midiana.

πρόβολος] ἀνάγκη τούτοις ὡς προβόλοις, προσπταίοντας ὑσερίζειν 104. pen. πρὸς ὃς ἔχωτας αὐτὸς λιμένας καὶ προβόλων ἐνέπλησας, πρὸς τούτυς μὴ προσορμίζῃ 795. 14.

προβεβουλεύσθαι] δωρεαὶ προβεβουλευμέναι. munera, de quibus dandis decretum prius SCto fuit, quam ea de re ad populum rogatio ferretur 243. 5. προεβούλευσεν ἡ βουλὴ ἐξιέναι. ſenatus propoſito SCto edixit exitum in caſtra 567. 3.

προβούλευμα] προβουλεύματος οὐδὲν ἐνταῦθα δεῖ 594. 27. προσῆλθε τῇ βουλῇ. προβούλευμα ἐγράφη 703. 17. ἄκυρόν ἐστι τὸ ψήφισμα. προβούλευμα γάρ

ἐστιν. ὁ νόμος δ' ἐπέτειχε κελεύει τὰ τῆς βουλῆς εἶναι ψηφίσματα 651. 15. καγὼ περὶ αὐτῷ τῷ προβουλεύματος εὐθὺς ἂν ἀπελογούμην. vbi rogatio Cteliphontis de aurea corona Demoſtheni decernenda ſignificatur 228. 6. ψήφισμα ſi quid a plebe ratum nondum fuiſſet habitum, id προβούλευμα manebat. hinc eſt, quod p. 266. 12. προβ. appellet id idem, quod modo verſu 11. ψήφισμα dixiſſet.

προγίγνεσθαι] ἐν τοῖς προγεγενημένοις καιροῖς 255. 22.

προγινώσκειν] προεγνωσμένος ἀδικεῖν. praeiudicio datae iniuriae notatus 861. 13.

πρόγονος abauus, aui pater 1056. 22. et 23. οἱ πρόγονοι maiores οἱ ἐπαινοῦντες τοὺς προγόνους ὑμῶν 1423. 2.

πρόγραμμα] τῶν προέδρων, τῷ προγράμματος, τῆς εὐκοσμίας 772. 15.

προγράφειν ὅρον 633. 2. πρ. τὸς πρυτάνεις αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας. vt biduo poſt adeſſet ad iudicium 1151. pen. ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον φρουρᾶς προγραφείσης. publice propoſito edicto, vt illuc exiremus, ad ibi praeſidatum agendum 1257. 5.

πρόδηλος] εἰ μὲν γὰρ ἦν πρόδηλα τὰ μέλλοντα p. 293. 25. 294. 26.

προδιαφθείρειν τὰς κριτὰς τῷ ἀγῶνι 520. 25.

προδιδάσκειν idem, quod ſimplex. ἀλλ' ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα διδασκάλων προδεδιδαγμένος 82. 21. εἰθίζειν καὶ προδιδάσκειν ἐστὶν ὡς πλείστους ἀδικεῖν ὑμᾶς 767. 14. τὸ πρὸς τὰ τοιαῦτα πράως ἔχειν, προδιδάσκει ἑτέρους ἀδίκους εἶναι 1231. 26.

προδιδόναι] ἁδελς τὸ τῷ προδιδόντος συμφέρον ζητῶν χρήματ' ἀναλίσκει 241. 14. ὑμεῖς μὲν ἁδέλφα πώποτε περιδώκατε φίλον, θετταλοὶ δὲ ἀδέλφα πώποτε ὄντινα ἕ 657. 25. σὺ τὸν εἰς ταῦτα ἕλκον προδέδωκας 795. 12. τὸν ὀφθαλμὸν αὐτὸν προδιδόντα daß ſeine Augen ihn verließen, id eſt daß ſein Geſicht ihm

ihm ablegte 1239. vlt. *ὥσπερ τὴν πόλιν προδεδωκότι, τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτιμήσατο. δεινὸν ἡγοῦντο τὴν ἐκείνου προδοσίαν προαίρεσιν.* ab eius moribus, inſtitutis, ſtudiis deſciſcere 1397. 25.

προδιηγεῖσθαι 1343. 10. 1376. 23.

προδιοικεῖν] *προδιώκητο* prius adornatum fuerat atque conſtructum 625. 4.

προδοσία crimen proditionis, *ἔνοχος ἔσῳ τοῖς τῆς προδοσίας ἐπιτιμίοις* 238. 11. *προδοσίας ἀλοὺς τρία τάλαντα ἀπέτισε* 740. 14. Conf. 1344. 1.

πρόδοσις Handgeld, manupretium, aes, quod militi e. c. recens conſcripto, ad fidem pacti contracti firmandam, arrhae loco in manum datur. *δωρεὰς καὶ προδόσεις αὐτῶν ἑκάστῳ δὸς μεγάλας* 1208. 16. 1210. 10.

προδότης] *ἀδεὶς τῷ προδότῃ συμβάλῳ περὶ τῶν λοιπῶν ἔτι χρῆται.* impoſterum, poſtquam eius opera ſemel vſus eſt. *ἀδὲν γὰρ ἂν ἦν εὐδαιμονέστερον προδότου* 241. 16. *πᾶσα ἡ οἰκουμένη μεστὴ γέγονε προδοτῶν* 242. 1. *ὥσπερ ἐχὶ τοὺς ἀδικοῦντας τούτων ὄντας προδότας.* [ſcil. *τῶν ἀλῶν, τῶν σπονδῶν καὶ τῆς τραπέζης.*] 400. 18. *ὃς τῶν εὐτυχούντων ἐστὶ κόλαξ, κἂν αὐτυχῶσι, τῶν αὐτῶν τούτων προδότης* 1121. 5.

προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσι διδόναι ius in primo cuneo, ſeu primario ſcamnorum ordine ſedendi 256. 7. *προεδρία* pro praerogatiua, honore praecipuo. Plutarchus in vita Aemilii Pauli circa finem (II. 191. vlt.)

πρόεδρος] *τὸν πρ. ὃν ποτέ φασιν ἐν ὑμῖν πληγῆναι* 525. 26. *τοὺς δὲ προέδρους* principes prytanum, *οἳ ἂν τυγχάνωσιν ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ προεδρεύοντες* 706. 20. *τοῖς προέδροις, οἳ κεκληρωμένοι καθίζουσιν ἐξ ὑμῶν* 728. 27.

προειδέναι] *πρόϊτε τοὺς λόγους, ὃς ἂν ἕκαστος εἴπῃ* 1445. 23. *ἐκτιθέναι κελεύει τὸ προειδέναι πάντας* 711. 20.

προει-

προείπεῖν] προειρημένον, cum esset indictum, denunciatum, ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγγυᾶν 618. 9. προειπεῖν τῷ κτείναντι ἐν ἀγορᾷ, qui occiderit aliquem, ad eum adeunto in foro, coram multis testibus, eique denuntianto, vt imposterum se foroque vniuersoque territorio attico abstineat, emigret, cum minis, si contra fecerit, actionis homicidii in eum instituendae 1068. pen. προεῖπεν αὐτῷ ἐπὶ παλλαδίῳ φόνῳ [δίκην subaudi] dixit ei diem de homicidio, in Palladio obeundam 1350. 11. προείρηται μὲν ἃ μέλλω λέγειν ὑπ' ἄλλων πρότερον. iam dudum ante me alii quoque haec eadem oratione exsecuti sunt 1391. pen. ταῦτ' ἂν Φυλαττόμενος legislator ταῦτα προεῖπε, καὶ ἔτι πρὸς τούτοις 711. 15.

προεισάγειν] προεισηγμένῳ ἐμοῖ [scil. εἰς τὸς φράτορας] 1004. 6.

προεισέρχεσθαι 840. 15.

προεισφέρειν 185. 15. ὑπὲρ ἑαυτοῦ καὶ τῶν λοιπῶν προεισενεγκεῖν. largitiones, contributiones spontaneas, gratuitas, dare pro se, et pro aliis, qui iam non possunt, sed postmodum facti locupletiores refundent. vorstrecken. vorschiessen. ἡμεῖς οἱ προεισφέροντες 564. 8. ἄγειν εἰς τὰς προεισφέροντας adigere ad necessitatem pro aliis indigentibus in antecessum dependendi 1046. 24. προεισήνεγκα μέρος οὐκ ἐλάχιστον τῶν χρημάτων 1208. 25.

προεισφορὰν ἂν μὴ κομίζηται, si minus recuperet id, quod in antecessum pro alio iam debente, sed dependere non valente, dependerit 977 19. ἐθηκα πρῶτος τὰς προεισφορὰς 1209. 2.

προεκλέγειν] καὶ ταῦτα προεξειλεγμένα. dudum ante, quam tu ad exigendum veneris, ab aliis exacta et redacta, vel ante statutam depensioni diem 305. 17. τὰ μὲν εὔπορα ὑφ' ἑτέρων προεξειλεγμένα.

προεξαγγέλλειν 419. 15.

προεξ-

προεξανίσασθαι] εἰ μὴ προεξανέσημεν ἡμεῖς. paulo ante consurrexissemus 282. 2.

προέρχεσθαι] εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ πράγματα μοχθηρίας 29. 18. οἱ προελήλυθεν ἄνθρωπος ἀσελγείας 42. 25. τῷ ταῦτα ἔτως αἰσχρῶς προεληλυθέναι. id est εἰς τοῦτο αἰσχύνης 688. 17. εἰς ὑπηρέτου τάξιν καὶ σχῆμα ἡ πόλις προελήλυθε. deuenit 690. 21. εἰς τοῦτ' ἀναισθησίας καὶ τόλμης προελήλύθασι 757. 16. προελθόντος εἰς τοῦτο τῶ πράγματος 1258. 7. ἐκ τῶν τοιούτων λόγων καὶ ἐλπίδων εἰς πᾶν προελήλυθε τὰ παρόντα μοχθηρίας 1419. 10. προέρχ. pro παρέρχ. prodire ad concionem, agendi ergo cum populo 1459. 14. ἄξιον δ' ἰδεῖν, ἐφ' ὅσον φρονήματος ἤδη προελήλυθε 557. 24.

προευλαβεῖσθαι 798. pen.

προευπορεῖσθαι de pecunia prius comparata et praesente, quam eius vsus sit 731. 3.

προέχειν] πολλῶ προέχει πρὸς τὸ — πράττεσθαι multis partibus nobis est superior, nos post se relinquit 10. 4. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει, τῶν ἡλικιωτῶν 1401. 6. ὁ δανειζόμενος ἐν παντὶ προέχει ἡμῶν 1283. 2. v. προίσχειν.

προηγεμὼν 313. 27.

προήκειν] ὁρῶ τὰ πράγματα εἰς τοῦτο προήκοντα 28. 5.

πρόθεσις] τῇ προθέσει τοῦ τετελευτηκότος παρεῖναι. expositioni ad spectandum 1071. 21.

προθεσμία praescriptio, terminus rei a lege praefinitus, vltra quem copia rei negatur 269. 4. προθεσμίας νόμος, id est ὁ περὶ τῆς προθ. 952. 19. ὡς εἰκοστῶ ἔτει λαγχάνειν ἐξὶ δίκαιον, τοῦ νόμου πέντε ἔτη τὴν προθεσμίαν δεδωκότος 993. 3. προσκαλείσθω [τοῦτον] ᾧ μήπω ἡ προθεσμία ἐξήκει 1055. 4.

προθυ-

προθυμία] εἰ τὴν αὐτὴν παρεχόμεθα προθυμίαν 11. 13. ἡ ὑμετέρα προθυμία τῶ παντὸς ἀξία, καὶ οἵαν ἄν τις εὔξαιτο 1457. 8.

πρόθυμός ἐσι ποιεῖν ὅ, τι ἂν δυνηθῇ ἀγαθὸν 243. 22.

προιδεῖν] προειδεν ἕκαστος ὑμῶν ἐκ πολλῶ χρόνω, τὶς χορηγὸς, ἢ γυμνασίαρχος τῆς Φυλῆς ἔσαι 50. 13. πολλὰ ἂν ἐχοιεν εἰπεῖν οἱ Ὀλύνθιοι, ἃ τότε εἰ προείδοντο, ἐκ ἂν ἀπώλοντο 128. 18. μὴ προιδόμενος τὴν ἐξ ἐκείνης τῆς ὄψεως ὑποψίαν 413. pen. προιδέσθαι καὶ ὑπὲρ αὐτῶ καὶ ὑπὲρ ἐκείνω 664 17. οἱ νόμοι καὶ τὰς ἀναγκαίας προφάσεις ὅπως μὴ μείζως γένωνται προείδοντο 1262. 17. τοσότω δει μᾶλλον προιδεῖν, ὅπως εἰς δέον καταχρήσεσθε αὐτῆ 1457. 10. τῶθ' ὑπὲρ εὐσεβείας ὅλης τῆς πόλεως προιδών 628. 27.

προιέναι procedere. ὡς δὲ προῆει τὸ πρᾶγμα [compotatio] καὶ διεθερμαίνοντο 402. 23. προιόντος τοῦ λόγε διδάξω 1216. 27.

προϊέναι. προΐεσθαι] μὴ μόνον πόλεων καὶ τόπων, ὧν ἡμέν ποτε κύριοι, φαίνεσθαι προεμένες, id est προέντας 18. 15. τὸ παρὸν ἀεὶ προιεμένοι e manibus dimittentes 11. 22. εἰ δὲ προϊόμεθα καὶ τότες τὲς ἀνθρώπες 12. 20. πρ. καθ' ἕκαστον ἀεί τι τῶν πραγμάτων ὡς ἀλυσιτελές 13. 8. ἔκειν πρόεντ' ἂν ἑαυτὲς εἰς τῶτο. non facile se demittant in hoc [diserimen belli] 61. 3. τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα τὲς ἄλλους ἅλληνας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι 138. 5. παρ' ἃ νομίζω βέλτιςα τῆ πόλει, προέσθαι τισὶν permittere, copiam facere nonnullis ὑμᾶς ἐξαπατῆσαι 202. 20. 1424. 10. πᾶν, ὅ, τι ἂν βουληθῆ μέρος ἡ τύχη τῶ σώματος ἀφελέσθαι, τῶτο ῥᾳδίως καὶ ἑτοίμως προϊέμενον 247. 14. προέσθαι ταῦτα Φιλίππω 249. 4. πρ. τὲς ἀδικεμένες 257. 26. 258. 16. prodere. ἐφ' οἷς ἀπὸ τῶν ἰδίων προεῖτο largiebatur 264. 23. πρ. τὰ κοινὰ remp. pessum ire finere 271. 24. πολλῶν καὶ μεγάλων πραγμάτων καιροὶ προεῖνται τῆ πόλει perierunt

runt per ſocordiam transmiſſa 343. 19. ἵνα μηδὲν ἐναντίον μηδὲ ῥῆμα πρόηται Φιλίππῳ. ore emittat, proiiciat 377. 10. ἀδαμῆ προίεντο ἑαυτὰς. ſe, h. e. dignitatem ſuam, partesque a rep. ſibi impoſitas, nusquam, nulla in re prodebant 384. 15. εἰ δὲ ἔτοι χρήματα ἔχοντες μὴ πρόοιντ' ἄν, πῶς ὑμῖν καλὸν τὸν ὅρκον προέσθαι 582. 25. θοιμάτιον προέσθαι, *fahren laſſen* 583. 20. ἐχὶ προήσονται τέτοις τας πράξεις 605. 1. τὰ προειμένα πόῤῥω, quae ſocordia veſtra paſſi eſtis ad longinquum corruptionis ſpatium procedere, h. e. funditus deformari et prolabi, καὶ πολὺν ἤδη χρόνον αἰσχρῶς καὶ κακῶς διακείμενα βελτίω ποιῆσαι 771. 19. προεῖνται [*ſie geben her*] τῶν σφετέρων ἀδὲν εἰς ταῦτα 1229. 18. προήσονται τὰ ἑαυτῶν ἑτοιμότερον οἱ δανείσοντες 1297. 15. τοῖς προϊεμένοις ἐπ' ἀργυρίῳ τὰς νόμας 1329. 4. πάσας τὰς κατηγορίας criminationes miſſas facere 1426. 2. μόλις γὰρ ἅπαξ ἐλπὶς ἐκ πολλῆ [ſcil. διασήματος] διώκοντας τὰ προειμένα ἐλεῖν δυνηθῆναι 1440. 7.

προῖκα τὰ πράγματα κρίνω gratuito, non mercede corruptus 60. 2. πότερον χρημάτων πρεσβεύειν προσήκει, ἢ προῖκα — ἀδωροδοκήτως 413. 16. σπεύδάζεσι μᾶλλον, ἢ προῖκα ἄν τις ὑμῶν πράττων. contendunt hac in re acrius, quam veſtrum quisquam facturus ſit, gratuito qui faciat 1233. 19. πότερον προῖκα λέγειν αὐτὰς ταῦτα οἴεσθε 1419. pen.

προῖξ dos, quae mulieri nubenti additur. προῖκα παρ' αὐτῆ ἐπιδὺς, ὅπερ ἤδη πολλοὶ πεποιήκασι 1118. 4. προῖκα ἐπ' αὐτῇ δέδωκε τριάκοντα μνᾶς 1362. 8. ἐὰν ἀποπέμπῃ τὴν γυναῖκα, ἀποδιδόναι τὴν προῖκα. ἐὰν δὲ μὴ, [ſcil. ἀποδῷ τὴν προῖκα] ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς τοκοφορεῖν 1362. 25. προῖκα ἱκανὴν ὁ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται 1383. 26. ἐν προικὶ τιμᾶν, *Sachen, Effecten, als baares Geld anſchlagen und als einen Theil der Mitgabe anrechnen* 1156. 15. ἑκατὸν μνᾶς ἐπιδοῦναι

δῦναι τῇ θυγατρὶ. quae erat ingens dos 1121. 21. προῖκα πέντε τάλαντα αὐτῷ γράψαι 1124. 2.

προίστασθαι stare, vel se collocare ante aliquem, vel coram aliquo. *vor einem stehen, oder vor ihm hintreten.* ἀπορῶ, τὶ πρῶτον εἴπω. προϊστάμενα γὰρ [subaudi ἐμοῦ] πάντα εἰς ἕνα καιρὸν δύσκριτον καθίστησί μοι τὴν αἵρεσιν αὐτῶν 1393. 19. vnde notio principatus. Nam πρ. est quoque praeesse alicui, eum tueri, atque regere, res eius curare et moderari. τὸ προίστασθαι τῶν ἑλλήνων — περίεργον ἐπείσθητε εἶναι 143. 17. τῶν ὑμετέρων δικαίων προίστασθαι 700. 22. προϊστάμενον Ἀφόβου ἐπ' ἀποστερήσει τῶν ἐμῶν. *er nahm sich des Aphobi an* 865. 7. προστάντες τοῦ πράγματος causa ista ad curam tutelamque suam recepta 869. 2. παρεῖχον ἐμαυτὸν, πολιτευόμενον, in tractatione reip. οὐδεμιᾶς ὀργῆς, οὐδὲ δυσμενείας, οὐδ' ἀδίκου πλεονεξίας, οὔτε κοινῆς, οὔτ' ἰδίας, προϊστάμενον nullius me gessi patronum, neque hominis priuati, neque factionis, quem, aut quam seu iracundia stimularet, seu simultas accenderet, seu cupiditas improba agitaret 1469. 14. 2) collocare aliquem ante se, pone tergum eius se abdere, vel latitare. *einen vor sich treten lassen, hinter einen sich stecken.* vnde gemina notio, altera praeficiendi, altera praetexendi. προστησάμενος τούτους. *weil er sich hinter sie gesteckt*, per eos, personis et nominibus eorum abutens, clam, tectus et ignoratus agit partes suas. *er treibt seine Sache durch sie* 1131. 16. προίσταται Στέφανον τουτονὶ αὐτῆς ipsa sibi tutorem patronumque praeficit 1357. 25. στρατηγόν τινα τοῦ πολέμου, νοῦν ἔχοντα, προστήσεσθε. bello praeficietis 1432. 14. τὸ τῶν Ἀμφικτυόνων δόγμα προστησάμενοι *vorschieben, vorschützen.* praetextu eo vsi 62. 4. τοῦ ἀγῶνος τὴν πρὸς ἐμὲ ἔχθραν προίσταται. causatur, quamquam id falso quidem et mendaciter, cur hac me actione impeteret, aliam sibi nullam fuisse causam, quam

quam ſuam mecum ſimultatem, aut ſuum mei odium 230. 8. τὸ τῆς ἑορτῆς προσησάμενος κατεπεῖγον 709. 1.

προίσχειν] εἰ γὰρ ἑκάτερος τῶν ἀγωνιζομένων τὸν ἐναντίον προίσχηται νόμον, οὐχ οἷόν τε εὔορκον θέσθαι τὴν ψῆφον. citat Schol. Hermog. p. 106. 16.

προκαθιέναι] εἰς δὲ τὴν ταραχὴν ταύτην καὶ τὴν ἀγνωμοσύνην παραινῶ μὴ προκαθιέναι τὴν πόλιν demittere, coniicere primam, ante reliquos omnes 179. 20. aliquem praemittere, ſummittere, ſubornare, qui ante tuum aduentum omnia, quae tu parata velis, praeparet atque inſtruat, vt ſi tu e. c. fratrem in puteum demittas explorandi, aut elimandi ergo, antequam tute temet eo demittas. τέτον αὖ προκαθῆκεν ἐξαπατᾶν ὑμᾶς. periculum facturum, poſſitne Philippus vobis imponere 365. 13.

προκαλεῖσθαι ἐπὶ τιμωρίαν hortari, incitare ad ſumendam vindictam 586. 20. προκαλεῖσθε γὰρ πάντας ἐκ τέτων δημοτικὸς εἶναι allicitis, impellitis, permouetis. 1479. 13. 2) ſponſionem deferre. προκαλῶνται πρόκλησιν ἡμᾶς 969. vlt. προὐκαλέμην Ὀλυμπιόδωρον μέτρια καὶ προσήκοντα. conditiones modicas, tolerabiles, Olympiodoro deferebam 1168. 7. τὴν ἐμὴν μητέρα τὸν αὐτὸν ὅρκον ὀμόσαι προὐκαλέμην. *ich erbot mich, auch meine Mutter ſollte eben denſelben Eyd abſchwören* 1279. 15. προκαλῶνται αὐτὸν οἱ γενηταὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων 1365. 16. προὐκαλεῖτο ἐπιδεῖξαί μοι τὴν ὀσίαν δέκα ταλάντων ἔσαν 829. 12. προκαλέσαί σε ταυτὶ 978. 26. ὧν μὲν ἐγὼ προὐκαλέμην, οὐδὲν ἐφρόντισε 1302. 22. ἐπειδὴ τὴν ἄνθρωπον ὃ παραδιδόασιν, ἣν αὐτοὶ ἔφασαν προκαλέσασθαι. quam ad quaeſitionem dedendam aiunt a ſe ipſis vltro oblatam eſſe 1151. 11. ὃ προκαλεσάμενοι εἰς ὅρκον τὸν πατέρα τότε 1240. 27. προκαλέσαι κατὰ Δήμωνος εἰς μαρτυρίαν 850.

13. ταῦτα δὲ προκαλεμένε ἐμῦ haec me agente cum illo 1217. 14. προκαλῆνται ἐπὶ διαιτέσει. *sie kamen mit einem Vorſchlage*, oder *Anerbirten*, oder *Aufforderung, aufgezogen, bloſs um die Sache aufzuhalten* 1265. 13. ἂν ὁ πατὴρ με προκαλῆται αὐτὴν, *ſie auffodern ſollte*, πρὸς τῷ διαιτητῇ, ὀμόσαι, ἢ μὴν τὲς παῖδας αὐτῦ εἶναι, τὴν πρόκλησιν μὴ δέξεσθαι 1011. 8.

προκαλινδεῖσθαι. ad alicuius genua prouolui. ἐκείνε μὲν προκαλινδεῖτο, ὑμᾶς δὲ ὑπερεώρα 450. 3.

προκαταγινώσκειν] προκατεγνωκέναι μηδὲν neutram in partem praeiudicium tulisse 226. y. προκατεγίνωσκεν ὁ δῆμος τότε, vel ante ipsam causae actionem, antequam iudicium haberetur, populus eum praeiudicio suo condemnauit 586. 22.

προκαταλαμβάνειν] ταῖς ὑποσχέσεσι καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι προκαταληφθέντες 397. 3.

προκαταλύειν] προκατέλυσαν τὸν πλῶν. *sie fuhren nicht weiter.* iter maritimum finierunt, inhibuerunt 1290. 14.

προκαταχρῆσθαι] διὰ τὸ προκατακεχρῆσθαι [scil. ταῖς ἐκκλησίαις] propterea, quod concionibus antea nimis multis incassum habitis, salutare nihil neque decretum, neque effectum esset 389. 13.

προκατηγορεῖν facinus accusare, priusquam patraretur 95. 25.

προκεῖσθαι ἱκετηρίαν ὑμῶν νομίζετε τὸν παῖδα τῦτον 108. 25.

προκινδυνεύειν] τὰ ὑμέτερα αὐτῶν ἀναλίσκετε εἰσφέροντες καὶ προκινδυνεύετε στρατευόμενοι 25. 6. οὐ μὰ τὲς ἐν Μαραθῶνι προκινδυνεύσαντας τῶν προγόνων 297. 11.

πρόκλησις sponsio forensis, actore reoue alteri conditiones offerente, seu prouocante ad edendum ea argumenta, quorum euidentia causam certam redderet atque dirimeret. προκλήσεις εὑρέθησαν τότων, ὅσα μὴ δυνατόν

δυνατόν ἐστι πρὸς ὑμᾶς [iudices] ἀγαγεῖν τῶν πεπραγμένων 1106. 8. 2) tabulae pacti, secundum quas sponsio facta est. ἀντὶ τοῦ, τὴν πρόκλησιν ἀνοίξας, δείξαι τὰ γεγραμμένα 978. 22. τὴν πρόκλησιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας ἐκτιθέντων 1288. 20. si quis conditionem, e. c. mancipii ad tormenta dedendi, deferret alteri, sponsionem istam deferens alteri de scripto recitabat, eoque assentiente conditiones, h. e. modi, loca, tempora, instrumenta torturae, testesque interfuturi, in tabulis scribebantur; quae tabulae obsignatae apud arbitrum deponebantur; et secundum eas seruile corpus torquebatur. ἀναγινώσκει μοι πρόκλησιν μακράν, ἀξιῶν ὃν φησιν οἰκέτην ταῦτα συνειδέναι, βασανίζεσθαι 978. 8. formula sponsionis huiusmodi. προκαλοῦμαί σε ταυτί. respondebat alter, δέχομαι. Rursus prior. φέρε τὸν δακτύλιον. posterior. λάβε. prior τίς δ' ἐγγυητής. posterior. ὅτοσί 978. 26. προκαλοῦνται πρόκλησιν ἡμᾶς ὡς ἐ δεξομένους 970. 1. formula huiusmodi sponsionis literis consignata. Τάδε προὐκαλεῖτο Ἀπολλόδωρος Στέφανον, περὶ ὧν τὴν γραφὴν γέγραπται, quibus de criminibus Apollodorus Stephanum de maiestate compellauit, vt argumenta ederet Stephanus, quibus illorum criminum fides certaretur, Apollodorus eum inuitauit, atque hortatus est, puta, Νέαιραν, ξένην οὖσαν, ἀπ' ἐμοῦ συνοικεῖν, ἕτοιμος ὢν τὰς θεραπαίνας παραλαμβάνειν τὰς Νεαίρας — τὰς εἰδυίας ἀκριβῶς — καὶ εἰ μὲν ὁμολογοῖεν — εἰ δὲ μὴ ὁμολογοῖεν, ἀφίεσθαι τοῦ ἀγῶνος ἤθελε τοῦ κατὰ Νεαίρας, καὶ εἴ τι βλαφθείησαν ἐκ τῶν βασάνων αἱ ἄνθρωποι, ἀποτίνειν ὅ, τι βλαφθείησαν 1387. 13. ἂν ὁ πατήρ μὲ προκαλῆται αὐτὴν ὁμόσαι — τὴν πρόκλησιν μὴ δέξεσθαι 1011. 8. περὶ τῆς πρόκλήσεως τοῦ ὅρκου εἰπεῖν 1203. 24. μηδὲν ἄλλο πρότερον φήθην δεῖν, ἢ τοῦτον προκαλέμενος ἐξελέγξαι 847. vlt.

ἔθ' ὑπὸ μάλης ἡ πρόκλησις γέγονε 848. 12. πρόκλησιν ὁμῶ διαθήκη μαρτυρεῖν 1106. 5. βέλομαι δὲ καὶ περὶ τῆς προκλήσεως εἰπεῖν, ἣν ἔτοί με προκαλέσαντο, καὶ ἐγὼ τότε 1253. 23.

προκρίνειν] προεκρίθην κληρῶσθαι ἐν τοῖς εὐγενεστάτοις τῆς ἱερωσύνης 1313. 20. ἔλαχον ἱερεύς, ὡς προεκρίθην. si fors secunda quoque me sacerdotio perinde praefeciſſet, atque municipalium praeiudicium eo me dignum habuerat 1313. 24. προκρίνας ἀξίως σαυτὸν φίλης εἶναι 1411. 22.

προλαμβάνειν, rem, quam alter conſectetur, occupare, et praeueniendo praeripere. πέπεισμαι τοῦθ' ἱκανὸν ἡμῖν προλαβεῖν εἶναι. ſatis fore, ſi hac in re Philippum praeueniamus. *ihm dieſen Rang ablaufen, den Vorſprung abgewinnen, ihm den Vortheil vor dem Munde wegnehmen* 28. vlt. ἐχ ἅπαντα ἡμῖν τὰ χωρία προείληφεν ἄνθρωπος 32. 27. ἐπειδὰν ἅπαντα ἀκούσητε, κρίνατε καὶ μὴ πρότερον προλαμβάνετε praeiudicium ne ferte 44. 3. τοῖς πνεύμασι καὶ ταῖς ὥραις τὸ ἔτος τὰ πολλὰ προλαμβάνων φίλιππος διαπράττεται 48. 25. βέλεται γὰρ ὑμῶν τοῦτο προλαβεῖν 79. 2. ὅσα τῆς πόλεως προλάβοι πρὸ τοῦ τὰς ὄρκους ἀποδῶναι 234. 5. πρέλαβε καὶ κατέσχε 245. 8. πρίν τι τούτων προλαβεῖν 303. 4. προλαβόντα κατεγνωκότας ὑμᾶς τὸν δεσμόν. non tum demum, quum noſſet, aliquem a vobis iam eſſe carcere damnatum, neque tum demum, quum noſſet, illum damnatum ergo vos animis infeſtis exarſiſſe 725. 8. ἅπασι μέχρι τοῦ προλαβεῖν, *bis er es wrg hat*, καὶ τυχεῖν ὧν δέοιτο, φίλον ὄντα, μετὰ ταῦτα δὲ ἐχθρὸν καὶ διάφορον γεγενημένον 970. pen. προειληφέναι τι τῶν πραγμάτων ἐκ τοῦ ἄνωθεν χρόνου 1085. 23. προλαβὼν δέ μου, ὥστε πρότερον λέγειν 1103. 10. προλαβόντες ἀργύριον πολύ, *viel Handgeld zum voraus weggenommen, weggekriegt habende* 1211. 5. 1217. 23. ἂν ἕτεροι

ἕτεροι τῷ λόγῳ προλάβωσιν ὑμᾶς vos oratione ſua praeoccupauerint 1439. 6.

προλέγειν] ὃ προλέγων ἐν τοῖς ψηφίσμασιν 306. 1. τῶν θεῶν οἷα προλέγουσιν ὑμῖν 436. 25. οἷς ἅπασιν οἱ μὲν ὑπάρχοντες νόμοι δεσμὸν προλέγουσιν, denuntiant, ὁ δὲ σὸς λελῦσθαι δίδωσι 719. 25.

προλείπειν idem atque ſimplex, vel ἀπολείπειν, vel καταλ. πρότερον γὰρ ἢ προλείπειν prius, quam hos deſeram, ab his diſcedam, ἀποκτείναιμ' ἂν ἐμαυτὸν 1320. 24.

προμαντεία, ius ante alios oraculum Delphicum conſulendi. ἔχει δὲ καὶ τὴν προμαντείαν τῷ θεῷ 119. 16. ἡ πόλις δὲ τὴν προμ. ἀφίξηται 446. 1.

προνοεῖσθαι] ταῦτα δὲ πάντα προνοούμενοι ἐγράψαμεν τὰς συνθήκας 1170. 8. ὑπὲρ ὧν προνοούμεθα 179. 14.

πρόνοια] ἔστε πρόνοιαν ὑπὲρ τῶν μελλόντων εἶναι, ἔστε λογισμὸν — 219. vlt. ὡς ἐκ ἐδόκει μοι χώραν ὑδὲ προνοίας ἐδαμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας διδόναι, id eſt χώραν τῷ προνοεῖσθαι τῆς ἰδίας ἀσφ. 301. pen. ἐμοὶ, τῷ τοσαύτῃ κεχρημένῳ προνοίᾳ τὸ μηδὲν ἀνήκεστον γενέσθαι 539. 5. μήθ' ἑορτῆς, μήθ' ἱερῶν, μήτε νόμων, μήτ' ἄλλου μηδενὸς πρόνοιαν ποιούμενον neque reuerentem illa, neque cauentem, ne violentur 546. 6. τὸ τοιοῦτο [ſcil. ἀνθρώπου] οἷον ἐγώ φημι δείξειν τὸν Χαρίδημον ὄντα, τοσαύτην πεποιῆσθαι πρόνοιαν ἐν τῷ ψηφίσματι 623. 8. ἐκ ἀπονοίας δεῖ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνήσουσιν, ἀλλὰ νῦ, καὶ φρενῶν ἀγαθῶν, καὶ προνοίας πολλῆς 780. 12. εἰσὶ ταῖς πόλεσι πάσαις βωμοὶ καὶ ναοὶ πάντων τῶν θεῶν. ἐν δὲ τούτοις καὶ Προνοίας Ἀθηνᾶς, ὡς μεγάλης καὶ ἀγαθῆς θεοῦ 780. 17. πρόνοιαν ἐποιησάμην ich habe mich gehütet τοῦ μήτ' ἐπὶ τὸν πατέρα τὸν τούτου εἰσελθεῖν, μήτ' ἐπὶ τὴν μητέρα 1163. 19. ὑπολαμβάνω σωφρόνων ἀνθρώπων ἔργον εἶναι ἴσην πρόνοιαν ποιεῖσθαι τῶν αὐτοῖς οἰκείων, ὅσην περὶ τῶν ἀλλοτρίων 1429. 8. ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέρον-

τος, ὅσηπερ τῷ δικαίῳ 1433. 5. τῶν γὰρ ἐκ προνοίας [scil. φονευσάντων ἀνθρώπους] δεδιήμευται τὰ ὄντα. qui homines ex praemeditato occidissent 634. 23.

προξενεῖν procurator, mandatarius, agens in rebus alicuius esse. ἔτε γὰρ προξενῶ τῶν ἀνδρῶν, ἔτ' ἰδίας ξένος αὐτῶν ἐδείς ἐσί μοι 194. 18. σὺ πρόξενες αὐτῶν 252. 25. προξενῶν τυγχάνω τῶν ἡρακλειωτῶν 1237. 17. 2) conciliare, adducere, inducere in alicuius vsum et notitiam, zuwiefen, empfehlen. οἷον ἄνθρωπον προξένησεν ἡμῖν 969. 18. ὃν αὐτὸς ἔτος προξένησε 1250. 20. προξενεῖ Πλουτάρχῳ tyranno Euboeensi. (vt exhibet Plutarchus Chaeronensis p. 1011. 1.) 579. 2.

προξενία honos, vel munus Proxeni, cum resp. quaedam aliquem constituit penes aliam quampiam remp. rerum suarum procuratorem; cuiusmodi homines hodie *Residentes*, aut in emporiis orientalibus et Africanis negotiatorum Christianorum *Consules* vsurpantur 475. 10.

πρόξενος] εἰ ταῦτ' ἀνέθεσαν οἱ βάρβαροι, ἐκ δίεσθε δημοσίᾳ πάντας ἡμᾶς ἑαυτῶν προξένους patronos, advocatos, ποιήσασθαι 530. 14. Proxeni decretis publicis, seu plebiscitis creabantur 497. 9.

προομνύναι 859. vlt. 861. 14.

προορᾶν] προορᾶτε πρὸ τῶν πραγμάτων ἐδὲν 52. 4. αἰσθάνεται ταῦτα καὶ προορᾷ Χαρίδημος 664. 13. ἄμεινον ἐκεῖνα προορᾷ 664. 22. τὰ μὲν ἐ προορῶσι, τὰ δ' εἰρωνευομένοις 1394. 13. In Medio. πάντ', ἃ προσήκει, προορώμενοι 67. 24. μὴ προορωμένους cauentes τὸν πόλεμον 63. 11. προορωμένους τὸ μέλλον φαίνεσθαι 506. pen. προορᾶσθαι τὰς ὑμετέρας βουλήσεις. circumspicere vestras voluntates, quo tendant 534. 12. φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην 773. 1. τὸ φαυλότατον, οἶμαι, τὸ τῆς λοιδορίας, πρὸ τοῦ τελευταίου καὶ δεινοτάτου προεώραται, τοῦ μὴ φόνον γενέσθαι. praecauit, cautione sua exclu-

exclusit leuissimum illud semen maiorum malorum, quo certius et facilius excluderet atque praestrueret malo, quod in his extremumque et atrocissimum est, hoc est, quo caedes nulla fieret 1262. pen. ἃ ἐγὼ προορώμενος καὶ λογιζόμενος, γράφω ψήφισμα. citat Hermogenes p. 278. 5. ex or. pro Corona.

προορίζειν] τὴν δ' οἰκίαν ὡς προωρίσατο δισχιλίων. domum pro XX minis sibi oppignerandam curauerit, ὅροις, seu palis ante eam ponendis 877. 7.

προορμᾶν de curru in certamine curuli alterum praeuertente. τῶν μὲν [scil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχημένων 1409. 24.

προοφείλειν μὴ μεγάλα ὄντος, ἃ αὐτῷ προωφείλετο. nisi magna fuisset ab eo ante accepta iniuria, cuius vltionem lae us ab aggressore deberet ipse sibi repetere, *wäre es nicht was großes gewesen, das er bey dem andern eingebrockt, das ist ihm zu Leide gethan, und ihn damit zur Rache genöthiget hätte* 539. 18.

προπέμπειν] μέχρι Φθόης καλῶς ποιῆσαι προπεπόμφασιν αὐτόν 1481. 22.

πρόπεμπτα προσκαλεσάμενος — εἰσαγέτω εἰς τὴν ἡλιαίαν. citatum quinto die post introducito 1076. 21.

προπέρυσι. anno abhinc tertio retro 467. 14. 901. 3.

προπέτεια] ἐπιπλήττων τι καὶ λοιδορούμενος τῇ τοῦ Τιμάρχου προπετείᾳ 420. 11. πρ. τρόπου 526. 17. πρ. καὶ θρασύτητι λαβὼν ἐξουσίαν 612. pen. εἰ μὴ μετριωτέραν εἴχετε τὴν ὀργὴν τῆς ἐκείνου προπετείας 663. 16. προπετείας καὶ τῆς μεγίστης ἀποιρίας σημεῖον 1097. 27.

προπετῶς διαμαρτυρήσας τὰ ψευδῆ 1089. 19. πρ. ἐχρῆτο αὐτῇ 1355. pen. sine pudore, atque reuerentia vti, nil parcere, nihil non turpe et flagitiosum in eam audere.

προπηλακίζειν] τὰ μὲν ἄλλα ὡς προπηλακίζετο καὶ ὑβρίζετο ὑπὸ τοῦ δήμου τῶν Ὠρειτῶν 126. 9. τότε δὴ,

πότε καὶ μισεῖ, καὶ ἀπιστεῖ καὶ προπηλακίζει 241. 21. ἐγὼ γὰρ οὔτ' εἴ τις πενίαν προπηλακίζει, alicui contumeliose obiectet, νῦν ἔχειν ἡγοῦμαι 312. 16.

προπηλακισμὸς] ἐχθροῦ μὲν ἐπήρειαν ἔχει, καὶ ὕβριν, καὶ λοιδορίαν, καὶ προπηλακισμὸν ἐμοῦ, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα 229. 9. εὐεργεσίαν εἰς ἀχαριστίαν καὶ προπηλακισμὸν ἄγειν 330. 14. ἔξω προπηλακισμοῦ γενέσθαι 1471. 19.

προπηλακιστικῶς 874. 14.

προπίνειν *zutrinken*, cum potu, quem tu alii offeras, vna aliud quoque quidpiam donare, hinc prodere. προπέποται τῆς αὐτίκα ἡδονῆς καὶ χάριτος τὰ τῆς πόλεως πράγματα. vendita et prodita est resp. 34. 24. Thomas M. v. πίνει, p. 716. 1. ex orat. de F. L. citat προὔπιε τὴν ἑλλάδα. τὴν ἐλευθερίαν προπεπωκότες, πρότερον μὲν Φιλίππῳ, νῦν δ' Ἀλεξάνδρῳ 324. 23. ἐκπώματα χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ προὔπινεν αὐτοῖς 384. 13. εἰς ἑτέρων χάριν προποθεὶς, id est προδοθεὶς 1465. 20. συνεστεφανοῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ, καὶ φιλοτησίας προὔπινε. *er brachte ihm Gesundheiten zu, er that ihm Bescheid* 380. pen.

προπιστεύειν] μὴ προπιστεύσαντα κατηγορεῖν 662. 20.

προπύλαια Mineruae in arce 174. 23. 597. 8. 617. 18.

πρόῤῥησις] ὑμῖν δ' ἐκ προῤῥήσεως πολεμήσειν 114. 2.

πρὸς. difficile est, et saepe prorsus negatum, vt praepositionum omnium, ita huius quoque, significationes ita praecise discernere inter se, vt minus liceat, quem locum ad hanc classem retulerimus, eum ad aliam quampiam pari iure referri. Quare satis habebimus pinguiori Minerua praecipuas huius particulae vires digessisse atque adumbrasse. Id quod nemo paulo aequior vitio nobis dabit. cum Genitiuo itaque compositum πρὸς significat. 1) a parte. ἐμαυτὸν ἀθηναῖον ὄντα καὶ τὰ πρὸς πατρὸς, καὶ τὰ πρὸς μητρὸς. tam a parte patris, quam a parte matris 1303. vlt. τῶν συγγε-

συγγενῶν τῶ πατρὸς καὶ πρὸς ἀνδρῶν καὶ πρὸς γυναικῶν. vtriusque sexus 1305. 16. 2) *prr*, in obtestatione, supplicatione. ἱκετεύω, ἀντιβολῶ, πρὸς παίδων, πρὸς γυναικῶν, πρὸς τῶν ὄντων ὑμῖν ἀγαθῶν 842. 7. πόλλ' ἐμὲ δεηθέντος, καὶ τοῦτον ἱκετεύσαντος τῶν γονάτων 1343. vlt. 3) pro aliquo, secundum eo, ex eius re, ad eius gratiam. κἂν μέν τι ἢ πρὸς τῶν ἐχθρῶν, κατὰ τῆς πόλεως, ἐν τοῖς ὅρκοις 216. pen. ἄτοπον, εἰ τῆς ἐκείνου μαρτυρίας τὸ μὲν πρὸς τοῦ ἀποστερῆντος πιστῶς ἀκούσεσθε, partem eam testimonii, quae facit pro veteratore fortunis meis insidiante, fraudatumque me aere meo eunte, τὸ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀποστερουμένων ἄπιστον ἔσαι παρ' ὑμῖν 921. vlt. κἂν ὅτω πρὸς ἐμὲ δικαίως τὴν ψῆφον ἔθεσθε 1006. vlt. κἂν τοῦτο πρὸς ὑμῶν ἤδη γίγνοιτο 1448. 7. Cum datiuo 1) praeter, vna cum. ὦ, πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς, καὶ πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει 1485. 15. πρὸς τοῖς αὐτῶ καὶ τὰ τῶν ἄλλων προσαναλίσκειν 1025. 20. πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῶ μείζω 1295. 22. μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε 409. 9. προσιμᾶν πρὸς τῶ ἀργυρίω δεσμὸν τῶ κλέπτη 736. 13. πρὸς τῶ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι 1408. 16. 2) apud, in, circa. ὀδενὶ πλέον κεκράτηκε τῆς πόλεως Φίλιππος, ἢ τῶ πρότερος πρὸς τοῖς πράγμασι γίγνεσθαι 92. 22. ἂν πεισθῆτ' ἐμοὶ καὶ πρὸς τῶ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν, περὶ ὧν ἂν λέγω, γένησθε 287. 3. ἀλλ' ὅτως ἐνεφρονῆν, καὶ ὅλως πρὸς τῶ λήμματι 380. 18. ἃ δὲ πρὸς τοῖς θεσμοθέταις ἔλεγε 487. 8. ὅσα ἐν τῶ δήμω γέγονεν, ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν τῶ θεάτρω 520. 22. εἰ δὲ πρὸς διαιτητῆ φεύγει. dies ei si dicta sit apud arbitrum 602. 4. ἐξελεγχόμενος πρὸς τῶ πίνακι coram albo, id est ab inspectione tabularum 1091. 16. πρὸς τούτοις ἀσφαλῶς εἶναι. in his rebus tractandis et componendis cum securitate

versari 1485. 4. Cum accusatiuo 1) ad, erga, versus. ἐρῤῥᾳθυμηκότες καὶ ἅπαντα πρὸς ἡδονὴν ζητοῦντες 13. 23. ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημηγορεῖν ἑνίους 29. 13. τὰ δὲ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβῶς in rebus ad religiones deorum pertinentibus 35. 25. οὐδὲν ἐστι τούτων πρὸς ἐμέ. nihil horum ad me facit 232. 6. οὐδὲν γὰρ ἡγοῦμαι τούτων εἶναι πρός ἐμε 245. 10. οὐδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ ταῦτα πραχθέντων πρός ἐμε 309. 12. εἴ τι τῇ μητρὶ πρὸς ὀργὴν ἦλθε τῇ τούτων. succensuit 1001. 11. βοᾷ καὶ σχετλιάζῃ μηδὲν πρὸς τὸ πρᾶγμα. nihil ad rem 1026. 21. ἵνα ᾖ αὐτοῖς γνώριμα τά τε ληφθέντα, καὶ τὰ τεθέντα, πρὸς τὰς λογισμὰς zu den Rechnungen, für die Rechn. quo possint ratione reddere constantes et probabiles, tam credentibus pecunias, quam credito sumentibus 1186. 10. Φὴς μὲν οὐδὲν εἶναι Ἀρχιάδῃ, πρὸς ὃν εἰσεποιήθης. ad quem, id est ad cuius gentem, arrogatus es 1088. pen. τοῦτον ἐγράψατο αὐτῷ ὀφείλοντα πρὸς τὸ ἄλλο χρέος — ad vetusta nomina, ab eo dudum ante apud patrem meum facta, nouum hoc nomen, scilicet aes Timostheni pro phialis expensum, adscribi curauit 1193 24. 1203. 7. ἰσχυρὸν ἂν ἦν τοῦτο πρὸς ὑμᾶς τεκμήριον ad vos, h. e. quo vteretur in actione sua, vel oratione ad vos 1201. 19. ἕνεκα τῆς πρὸς ἐμὲ εὐεργεσίας vestrae erga me beneficentiae 1472. 1. 2) ad mentem alicuius, ex eius sententia et voluntate, secundum eum. τούτῳ πάντες ἐπίστευον, καὶ πρὸς τοῦτον πάντ' ἐσκόπουν, καὶ πρὸς τοῦτον ἐποιοῦντο τὴν εἰρήνην 361. 4. Φίλος νομίζων, ὃς ἂν ἐκείνῳ δοκῇ, καὶ μὴ Φίλος ὠσαύτως. τοῖς δὲ πρὸς ὑμᾶς ζῶσι καὶ τῆς παρ' ὑμῶν τιμῆς ὀλιγομένοις 411. 23. μὴ πρὸς τὰς βουλήσεις, μηδὲ πρὸς τὰς διαδύσεις τῶν ἀδικημάτων νομοθετεῖσθαι 744. 5. εἴτι δεῖ τεκμαίρεσθαι πρὸς τὸν ἄλλον αὐτοῦ τρόπον 820. 15. πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν secundum postremum euentum, prout alterutram in partem id habet, quod extremum euenit,

nit, κρίνεται ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων tale iudicatur etiam esse, quodcunque antehac seu euenerit, seu gestum fuerit 12. 16. 3) aduersus, cum. αἱ μέγιστα τῶν πόλεων πρὸς αὑτὰς διεφέροντο. ipsae secum dissidebant 143. 27. ἢ πρός τινα [subaudi ἄνθρωπον] δίκην ἥττηνται περὶ αὐτῶν. aut in horum mancipiorum causa eos ab hominum quoquam victos in foro esse 821. 17. πρὸς ἀνθρώπους ἡμᾶς πένητας in contentione nobiscum, qui sumus pauperes, καὶ ἀδυνάτους, ἔχων ἀναλίσκειν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων, πολὺ περίεσι 1089. 10. ὅταν πρὸς ἐκείνους εἰσίω, τότε ἐρῶ vbi aduersus eos actionem forensem suscepero 1103. 25. εἰ δ' ἔν ἀναγκάζοι τις, πρὸς τὲς τοιύτες ἡδύ ἐστιν εἰσίναι 1140. 6. κινδύνες ὅσες ἐκινδύνευσα αὐτὸς πρός τε χειμῶνας, καὶ πρὸς πολεμίες 1213. 10. οἶομαι γάρ τί μοι καὶ τῦτ' εἶναι πρὸς τὴν ἀλαζονείαν τὴν τέτου 1241. 23. 4) cum. διὰ τὴν πρὸς Λακεδαιμονίες ἡμῖν ἐπικηρυκείαν 61. 22. ὅπερ οἱ πολιτευόμενοι πεπόνθασι πρὸς ὑμᾶς 176. 21. περὶ τῶν πρὸς τὸν βασιλέα τὴν βελὴν ἔσαν. de negotiis nostris cum rege Persarum 179. 22. ἀδὲν αὐτῷ πρὸς τὴν πόλιν ἐστὶν. darf er dem Staate davon keine Rechenschaft geben. das geht den Staat nichts an 528. 16. ἀργυρίῳ πρὸς χαλκὸν καὶ μόλιβδον κεκραμένῳ πολλαὶ τῶν πόλεων χρῶμεναι σώζονται 766. 10. πρὸς ἐμὲ τὴν ἀτίαν νεμάμενος 1020. vlt. 5) a. τῦ δικαίυ μᾶλλον ἕνεκα, ἢ τῦ πρὸς Λακεδαιμονίες Φόβυ 204. 18. 6) apud. γραφέσθω πρὸς τὲς θεσμοθέτας ὁ βελόμενος 529. 16. πρὸς διαιτητὴν ἦν αὐτῷ λαχεῖν 602. 3. ἔλαχε πρὸς τὸν ἄρχοντα 1054. 17. τὰς δὲ δίκας εἶναι περὶ τύτων πρὸς τὲς ἄρχοντας 1074. 27. οἱ ἄρχοντες, πρὸς ὃς ἂν ἡ ἡ δίκη quorum in foro lis ceretur 1075. 1. 1083. pen. ἀλλὰ καὶ εἴ τε ἄλλυ δέοιτο πρὸς Τιμόθεον πρᾶξαι, ὑπάρξειν αὐτῷ. wenn er sonst noch was beym Timotheo zu schaffen hätte 1185. 23. μαρτυρίαν μὴ ἐμβαλέσθαι πρὸς τὸν διαιτητὴν 1190. 1.

δεῖξαι

δεῖξαι πρὸς ὑμᾶς ἐμαυτὸν ἀθηναῖον ὄντα 1303. 27. τῦ πατρὸς ἡμῶν ἀτυχήσαντος πρὸς τὴν πόλιν 1322. 2. quamquam ibi reddi quoque possit in tractatione reip. vel, in causa, quae ei cum rep. vel fisco controuersa erat. γράφεται Φράσωρ Στέφανον γραφὴν πρὸς τὺς θεσμοθέτας 1362. vlt. 1363. 7. ἀδὲ ταῦτ' ἐξὶν αἰτιᾶσθαι πρὸς τὴν σὴν ὄψιν apud tuum conspectum, id est, ei, qui te intueatur 1404. 23. 7) in. σὺ πολλῷ βελτίων ὢν καὶ ἄμεινον φρονῶν πρὸς ἅπαντα. rebus in omnibus 960. 2. 8) erga, vel cum, in comparatione, item pro, pro modo. ἀνταναπληροῦντας πρὸς τὸν εὐπορώτατον ἀεὶ τὺς ἀπορωτάτυς comparantes cum opulentissimo quoque identidem egentissimos quosque, atque hos illi veluti contrapondium opponentes; vt in lance multa minuta pondera ingens pondus alteri lanci impositum exaequant 182. 22. ἐρᾶτε τὴν πόλιν — ἐν ταύτῃ χρήματ' ἔνεστιν ὀλίγα δέω πρὸς πάσας τὰς ἄλλας εἰπεῖν πόλεις. opes, paene dixerim aequipollentes, aut aequiparabiles cum opibus reliquarum ciuitatum omnium 185. 3. καὶ τί τῦτ' ἐστι πρὸς χιλίας καὶ διακοσίας καμήλυς, ἃς τῷ βασιλεῖ χρήματ' ἄγειν φασὶν ἔτοι 185. 22. ἐρῶ γὰρ ἅπαντας πρὸς τὴν παρῦσαν δύναμιν καὶ τῶν δικαίων ἀξιωμένυς. *daß man ihnen Recht widerfahren läſſet nach Maaße der iedesmahl habenden, vorhandenen Macht.* prout sunt ipsis identidem vires et opes siue magnae, siue paruae, ita iura ipsis, aut conceduntur hoc ampliora, aut hoc magis denegantur atque decurtantur. extenditur et laxatur, aut contrahitur gyrus iurium 199. 7. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε ex tempore quaeque suo spectetis. h. e iudicia et consilia vestra rerum identidem praesentium natura accommodetis 230. 26. ἃ τὸ λυσιτελέστατον πρὸς ἀργύριον σκοπῶν. non metiens emolumenta modo pecuniarum ex aliqua re prouenientium. vel potius non spectans, neque consectans

sectans illud emolumentorum genus, quod in aere cernitur. *die Vortheile, die einem durch Geld und Guth zuwachsen.* πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνέμενον, [scil. σῖτον] ὁ ἐκ τῆ Πόντου σῖτος εἰσπλέων ἐστὶν. vnum frumentum Ponticum caetera omnia exaequat aliunde conuecta 466. 24. δικαίως αὐτὸν ἐξετάσω, πρὸς ἐμαυτὸν κρίνων. *nach mir schätzend, beurtheilend* 564. 16. ὅτε τὰ μητρῷα πρὸς μέρος ἠξίεις νέμεσθαι postulares facultatum a matre relictarum partem ratam, tibi ex haereditate competentem, aufferre 954. 18. τῇ ἐπικλήρῳ πρὸς μέρος ἐπιδιδόναι ἕκαστον. vnumquemque debere partem suam ratam aeris conferre ad dotem eiusmodi puellae 1068. 4. ἔτως ὀλιγωρῆσι τῆ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι, καὶ παντελῶς τἆλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαμβάνειν νομίζουσι. si cum largitionum captatione comparentur. *gegen das Geldschneiden, oder Geldfischen, alles andere für Kleinigkeiten ansehen* 1233. 6. μηδενὸς ἄλλε φροντίζοντας πρὸς τὸ μὴ δῶναι. *über dem Bestreben ungestraft durch zu kommen alles andere vergessen* 1270. 19. εἰ δὲ βέλεσθε, ἔφη, κομίζεσθαι τὸ πρὸς μέρος τῆ πλῆ τῆ πεπλευσμένε. partem foenoris proportionatam spatio itineris maritimi vniuersi, nauigando exsuperati. *den Betrag des Interesses, der der zurückgelegten Fahrt gemäß ist* 1286. 26. πρὸς Ἀριστογείτονα ἐμαυτὸν ἐξετάζειν συμβαίνει euenit, vt ipse memet cum Aristogitone comparem, ad eum exigam, et spectem 1485. 16. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 1488. 2. 9) πρὸς vsurpatum loco τῆ εἰς. εἰσήγαγες πρὸς τὸ δικαστήριον 1144. 4. 10) nude positum, pro, *praeterea, insuper.* καὶ πρὸς, τὸ ἀνάθημα — 531. 21. πρὸς δὲ, καὶ ἐκ γυναικῶν οἱ αὐτοί ἔτοι 1084. 12.

προσάγειν 1) adducere, vt τὰς πρέσβεις, scil. πρὸς τὸν δῆμον 234. 20. 21. συκοφαντίαν τοῖς πράγμασιν 372. 25. ἐπὶ δὲ τοῖς ξεφάνοις, ἃς κατέκο-

τέκοπτεν, ὃ προσήγαγε [id est adhibuit, προσεγράψατο adscribi curauit, vt paulo post] aut προσέγραψεν, vt paulo ante, ταὐτὸ δίκαιον 615. 16. προσάγειν ἱερεῖον (scil. πρὸς τὸν βωμὸν) 1385. 2. 2) accedere. ὁρᾶτε τὰ πράγματα ἐγγυτέρω προσάγοντα, id est προσιόντα. In passiuo. μὴ τῷ προσπχθαι nulla re pati vos adduci — 1454. 8. In medio. τέτῳ προσαγόμενον hoc ad se allicientem, sibi adiungentem. 19. pen. κρῖναι, τὶ τῶν πραγμάτων ἐξ ὁμιλίας δυνατὸν προσαγαγέσθαι καὶ τὶ βίας προσδέιται 1406. 1. προσαγομένων [scil. σε] ἀπάντων ἐπὶ τὰς ἑαυτῶν συνηθείας 1406. 16.

προσαγωγεὺς [nisi potius προαγ. est] leno, paratius, conciliator. προσαγωγεῖ τέτῳ χρώμενος τῶν λημμάτων, *er hielt sich ihn zu einem Werkzeuge, das ihm die Sporteln aufjagen und zuschleppen muste* 750. 21.

προσαγωγὴ lenocinium v. προαγ.

προσαιρεῖσθαι insuper, praeterea adsciscere, deligere. προσαιροῦνται [scil. διαιτητὴν] κοινὸν αὐτοῖς 1360. 10.

προσαναγκάζειν idem, quod simplex, aut, insuper adhuc cogere. ὃ γὰρ ἐκπιεῖν γε με αὐτὸ [aquam] προσαναγκάσει 1276. 25.

προσαναιρεῖν] προσαναιρεῖσιν ὑμῖν dii, praeter alia, per oracula vobis mandata, hanc illorum velut appendicem identidem mandant 532. 6.

προσαναλαμβάνειν praeter illa onera, quae iam in naue tua habeas, adhuc alia noua suscipere. προσανέλαβεν ἐπὶ τὸ κατάστρωμα χιλίας βύρσας 910. 19.

προσαναλίσκειν] ἀλλὰ καὶ τὰς ἰδίας οὐσίας προσαναλίσκοντες διετέλεσαν 460. 2. πρὸς τοῖς αὐτῶ καὶ τὰ τῶν ἄλλων 1025. 20.

προσαπειλεῖν 544. 26.

προσαποδιδόναι 1036. 13.

προσ-

προσαπολύναι] ἐφ' οἷς ἐλεοῖντ' ἂν δικαιότερον, ἢ προσαπολύοιντο 1313. 4.

προσαποστερεῖν] ὑβρίσθην καὶ τῆς νίκης προσαπεστερήθην 536. 14.

προσαποτίνειν 1036. 17.

προσαποφέρειν] προσαπηνέχθη με τέκνωμα ἐν τριττοῖς δήμοις 1208. pen.

προσάπτειν ὠφέλειαν καὶ τιμὴν 1417. 4.

προσαρτᾶν] ἐδὲν λῆμμα ἐδεὶς ἂν ἔχοι πρὸς οἷς ἐγὼ πεπολίτευμαι καὶ λέγω, προσηρτημένον 60. 4.

προσατιμᾶν 834. vlt. 842. 16. 981. 1.

προσαφαιρεῖσθαι 467. vlt. 659. 6.

προσβάλλειν] πρὶν ἢ πρὸς τὰ τείχη προσβαλεῖν αὐτῶν. accedere, adoriri, aut admouere copias et tormenta 104. 10. τὰς καταράτες τέτες ὥσπερ θηρία μοι προσβαλόντων in me inſtigantibus atque immittentibus 322. 2.

προσβλέπειν] τὰ φανὲς ἀξίωμα καὶ τὸν ἄρειον πάγον προσβλέπετε 1485. 7. intuemini eorum dignitatem, eorum exemplo et auctoritate vos tuemini.

προσβοηθεῖν 1377. 10. 1378. 26. 1379. 7.

προσβολὴ inſultus hoſtilis in oppidum, oppugnatio, vel obſidio 360. 10.

προσγίνεσθαι accedere. ψήφισμα ἐδενὸς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα προθύμως 32. 10. τὸ τῶν ἄλλων εὐεργετῶν προσγέγονε 502. 8. τῇ ἐσίᾳ τῇ παραδοθείσῃ τὴν ἐμὴν προσγεγενημένην 841. 15. προσγένοιτο τέτῳ ἐξεσία ὁπόσα βέλοιτο κατηγορῆσαι 1302. 17.

προσγράφειν ad iam ſcripta clauſulas quasdam nouas adſcribere. ὥσπερ καὶ τέτε προσγεγραμμένε 217. 24. τὸν δημόσιον [ſcribam puta] παρεῖναι προσέγραψε 156. 13. προσγράφειν τιμωρίαν ὀνόματι τῆς αἰτίας 629. 1. §26. 24. 883. 6. 1095. vlt. εἰ ἐάσαι τ' ἂν ἐμὲ ἐναντίον ὑμῶν προσγράψαι τι λαβόντα τὸ γραμ-

γραμματεῖον 1115. 7. ἵνα, εἴ τι προσγράψαι βουληθῇ, ἢ ἀπαλεῖψαι, ῥᾴδιον ᾖ 1132. 14. In medio. μὴ προσγραψάμενον τὴν αὐτὴν φυλακὴν 615. 24.

προσδεῖν] τὸ ἐπίλοιπον, ὃ προσέδει εἰς τὰς εἴκοσι μνᾶς. *was noch dran fehlte* 1355. 11. προσδεηθεὶς ἀργυρίου egens aeris 1186. 13. προσδεῖν et ἐνδεῖν differre videntur. vt prius ſit, cum deeſt ſummae iam paratae et praeſenti nonnihil ad complementum; poſterius, cum prorſus nihil eſt in parato. οὐδενὸς ἡμῖν προσδεῖ πόρου. εἰ δὲ μὴ, προσδεῖ. *ſo brauchen wir noch etwas darzu, nehmlich zu dem ſchon vorhandenen Vorrathe.* μᾶλλον δὲ ἅπαντος ἐνδεῖ τοῦ πόρου. oder vielmehr, daſs ich recht ſage, *es iſt von Vorrathe ganz und gar nichts da, es fehlt uns nur an allem* 14. 22.

προσδέχεσθαι] προσδεχόμενοι amplectentes, pro ſuo habentes, καὶ τῆς οὐσίας μεταδιδόντες 1307. 22. προσεδέξαντο ciuitate puta, et in album ciuium retulerunt 1317. 6. τοὺς ἐπαινοῦντας ἥδιον προσδέχονται πάντες, ἢ τοὺς ἐπιτιμῶντας 1433. pen.

προσδιανέμειν. προσδιανέμεσθαι 393. 26. iterum inter ſe diuidere.

προσδικάζειν — ζεσθαι 976. 2.

προσδιορίζειν] τὸ πότε οὐ προσδιορίζων 414. 17. 496. 17.

προσδοκᾶν] ἐμοὶ δ' ἐλπίδα τῶν μεγίστων δωρεῶν προσδοκᾶσθαι παρ' ὑμῶν 1468. 13.

προσδοκεῖν] ὥστ' ἀπειρόκαλος προσέδοξεν εἶναι praeterea in opinionem, ſeu famam ſcaeuitatis, deuenit, vel incurrit 617. 7. 757. 18.

προσδοκίαν τῆς ἀσφαλείας οὐκ ἔχει τὴν αὐτὴν 319. 19. τοιαύτην καὶ κατὰ τῶν ἄλλων προσδοκίαν παραστήσετε ἑκάστοις 1464. 24. ἡ βδελυρία διασωθῆναι πλείω προσδοκίαν ἔχει 1478. vlt.

προσ-

προσδόκιμος] δύναμιν μεγάλην ἔχων ἐπὶ προσδόκιμος. aduentus eius magnis cum copiis exſpectatur 69. 22.

προσεγγυᾶσθαι τῷ τῆς δίκης ὀφλήματος. praeterea quoque ſe praedem ferre mulctae reo irrogandae 879. 2.

προσεδρεύειν] προκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει 14. 15. ἅμα τῷ πατρὶ τῷ διδασκαλείῳ προσεδρεύων 313. 11. οἱ συνέπλευσάν σοι καὶ προσήδρευον aſſidebant tibi, a latere tuo non diſcedebant, obſeruantes te, ne auffugeres 914. 28.

προσεικέναι, vnde προσεοικέναι, quod idem eſt atque ſimplex. τοιούτοις δέ τισι προσέοικεν ὁ γράφων χρῆσθαι huiusmodi vitiis obnoxius eſſe videtur 505. 4.

προσεῖναι] καὶ πρόσεσθ' ἡ ὕβρις 17. 5. τοῦτ' ἔν δεῖ προσεῖναι accedere ad iam praeſentia, τἆλλα δὲ ὑπάρχειν. iam praeſto eſſe 32. 20. ὡς, ἐάν τις πρότερος εἴποι τὰ προσόνθ' ἑαυτῷ περὶ ἄλλα, ταῦθ' ἅτως ἔχοντα 318. 3. τὰ προσόνθ' ἑαυτοῖς [ſcil. κακὰ, vel ὀνείδη πράως] νεθετέμενοι 1453. 25. καὶ ἀδοτιοῦν ἄλλο προσῆν. er hatte übrigens in der Gotteswelt weiter nichts verbrochen 571. 25. δοῦναι δωρεὰν τὰς τρισχιλίας καὶ τὸ προσὸν et exceſſum 949. 8.

προσειπεῖν] ὦ τὶ ἂν εἰπών σέ τις ἐρθῶς ἂν προσείποι 232. 20.

προσεκβάλλειν [ſcil. τῆς πατρίδος] μετ' ἐκείνε κἀμὲ 555. 2.

προσεκχλευάζειν 704. 24.

προσενεχυράζειν 610. 17. *auf eines Perſon, oder Sachen Arreſt legen.*

προσεντείνειν] περὶ τῶν πληγῶν, ἃς τὸ τελευταῖον προσενέτεινέ μοι 518. 25.

προσεξαμαρτάνειν] πρὸς τοῖς ἐξ ἀρχῆς ἀδικήμασι προσεξημαρτήκασι καὶ πολλῷ μείζω 1295. 23.

προσαξανδραποδίζεσθαι 375. 12.

προσεξεργάζεσθαι 549. 19. 550. 16.

προσεξετάζειν 586. 23. 722. 23.

προσεπικεῖσθαι] προσεπίκειται vrget, inſtat, ἡ πόλις ἀξιοῦσα εἰσφέρειν 834. 19.

προσεπισφραγίζεσθαι] προσεπισφραγιζομένους τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι 1487. 3.

προσεπιτροπεύειν 833. 18.

προσέρχεσθαι] ἐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι δεῖ τὸ προσελθεῖν τῷ δήμῳ. copiam cum populo in concione agendi, ad eumque querelas ſuas deferendi 229. 13. ἐπειδὴ πρὸς τὰ κοινὰ προσελθεῖν ἔδοξέ μοι 312. vlt. προσελήλυθεν ἔτα πρὸς ὑμᾶς τἄλλα ἅπαντα. ita ſe gellit erga vos 614. vlt. προσεληλυθέναι μηδὲ πρὸς ἓν πρᾶγμα ἴδιον 891. 2. ἔτος ὑμῖν ἐ προσῆλθε πέντε ἐτῶν ad forum et actiones cauſarum non acceſſit 783. 2.

προσευπορεῖν. verſchaffen, fournir. praeſtare. τοσαῦτα χρήματα ὑμῖν προσευποροῦσιν Phormio 962. 3. ἔτος ἐσθ' ὁ νόμος ὁ ποιῶν τὰ χρήματα προσευπορεῖσθαι. daſs das Geld ausfündig gemacht, herbey geſchafft werde 731. 3.

προσέχειν animum attendere. τῷ πολέμῳ 10. 25. εἴ τις ὑμῖν προσέξει τὸν νοῦν. ſi vultis quemquam ad eos attendere 21. 26. προσέχουσιν ἅπαντες, ἐχ εἰς εἰπομέν πόλε, ἣν νῦν ἂν εἴποιμεν, ἀλλ' εἰς ποιοῦμεν 132. 9. 2) nauem ad terram continentem appellere. ὅτι ἀναγκαῖον εἴη τῇ νηὶ προσέχειν εἰς Ῥόδον 1285. 25. 3) praeter alia, quae iam habeas, inſuper etiam aliud aliquid habere, tenere. καὶ τὴν οἰκίαν ἐν δισχιλίαις προσέξεις 877. 26.

προσηγορία] ἀλλοτριωτάτας ταύτῃ τὰς προσηγορίας ἔχοντα. appellationes 71. vlt. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν ὑδεὶς 630. 1. τὰς ἀπὸ τῶν παρελληλυθότων προσηγορίας ἐπὶ ταῖς γεγονυίαις πράξεσι τίθενται 1487. 7. τὸν πείσαντα τῆς ἐναντίας προσηγορίας τυγχάνειν 1487. 12. καὶ τούτων ἐπάνω προσηγορίας ἔχοντες nominibus venientes vltra haec quoque nomina excedentibus, vel aſcendentibus 1390. 26.

προσ-

προσήκειν] προσήκων σοι ὀδαμόθεν ἐςὶν ἔλεος, ὀδὲ καθ' ἓν 577. 27. τούτοις δ' ὀδοτιοῦν προσήκει τῆς ναυαγίας. *der Schiffbruch geht si gar nicht an* 934. 3. Nomine τῶν προσηκόντων etiam heri mancipiorum comprehenduntur 1069. 17. construitur cum Genitiuo. προσήκειν ἡγούμενοι ἑαυτοῖς ὀδενὸς τῶν Ἁγνίου 1056. 14.

προσηκόντως 701. 7.

προσηλοῦν, *vernageln.* clauis ferreis obditis occludere 520. 19. vel, quasi clauis cruci tabulaeue affigere. *annageln* 549. 1.

προσθήκη] ἐν προσθήκης μέρει 22. 4. 37. 4. 154. 18. ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει 175. 17. προσθῆκαι δύο πᾶσιν εἰσὶ πράγμασι, καὶ λόγοις, *iedes Ding, ieder Satz hat seine doppelte Seite*, ἥ τε τοῦ δικαίου, καὶ ἡ τοῦ ἀδίκου 645. 3. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477. 20. non meram rem in se, sed vna quoque dignitatem hominis, velut accessionem rei assitam, (*einen Nebenumstand*) spectans. ἡ εὐταξία τῇ προσθήκῃ τῶν νόμων ope legum accessoria, auxilio aduentitio, τῶν αἰσχρῶν περίεςι 777. 1.

προσιέναι cum leni, adire, accedere. τοιούτου κακοῦ προσιόντος 126. 25. οὔκουν προσῄει πρὸς ταῦθ' ἡ διάνοια, ἀλλ' ἀνεδύετο 406. 19. προσῇμεν pro προσῄειμεν 932. 25. Etiam Hermogenes (p. 276. 2) προσῇμεν exhibet in loco Demosthenico, p. 346. 16. vbi vulgata dat προσῄειμεν. προσιόντι [scil. πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, vel πρὸς τὴν διαψήφισιν, vel πρὸς τοὺς πρυτάνεις] τῷ δήμῳ διδόναι τὴν ψῆφον 1375. 18. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώςως ὑπέμειναν 1397. 8. 2) redire, de vectigalibus vndeunde prouenientibus. ἦν ὅτε οὐ προσῄει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν 141. 8. οὔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσῄει τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου 1359. 14.

προσίέναι cum aſpero. προσίεσθαι admittere τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν 124. 5.

προσίσασθαι moleſtus, odioſus eſſe. ἄνευ δὲ ταύτης [ſine voluntate et aſſenſu auditorum] κἂν ὑπερβάλῃ τις τῷ λέγειν καλῶς, προσέσχε τοῖς ἀκούσιν taedium creat, odio et offenſioni eſt 1393. 16.

προσκαθίζειν. προσκαθίζεσθαι. προσκαθῆσθαι] προσκαθεδεῖται καὶ προσεδρεύσει. aſſidebit, perſeuerabit in oppugnatione vrbis, et exſpectabit, donec ea, tanquam luctator in certamine palaeſtrico, feſſa ſuccubuerit 14. 15. τὴν δὲ, προσκαθεζόμενος καὶ βοηθήσας, ἠλευθέρωσε 1936. προσκαθήμενος 676. 4.

προσκαλεῖν] προσκαλέσαντι τὰς χορευτὰς σκοπᾶν 532. 18. et 24. In medio μὴ προσκαλέσασθαι πρὸς τὸν ἄρχοντα ἐξεῖναι 534. 1. προσκαλεῖσθαι diem dicere, citare ad iudicium 277. 14. et alibi ſaepiſſime locorum. τίνα σπεδὴν ποιεῖσθε προσκαλέσασθαι ad partes veſtras pertrahere βουλόμενοι θετταλὸς καὶ θηβαίους 283. 14. προσκαλοῦμαι κατὰ δήμανος εἰς μαρτυρίαν [non intelligo] 850. 14. κἀγὼ κλητῆρας ἔχων προσεκαλεσάμην αὐτὸν 911. 14. λειποταξίου προσεκλήθη 999. 12. ξενίας προσκαλεῖσθαι ob peregrinitatem ad iudicem citari, accuſari, quod ciuem qui minus ſit, ſe gerat 999. 17. τραύματος εἰς ἄρειον πάγον με προσεκαλέσατο 1018. 9. 1331. 7. τὸν νόμον κελεύειν παρὰ τὸν ἐπιδεδικασμένον καὶ ἔχοντος τὸν κλῆρον προσκαλεῖσθαι, id eſt ποιεῖσθαι τὴν πρόσκλησιν 1052. 14. eum in ius citare, qui, ſententiae vi ſecundum ſe dictae, in poſſeſſionem hereditatis immigrarit. Conf. p. 1054. 25. προσεκαλέσατο Μακάρτατον τὸν κλήρου εἰς διαδικασίαν 1054. 16. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας e domo ſua arceſſitus. ὁ γὰρ ἦν φανερὸς. nam in foro nullus comparebat 1190. 4. πολλαὶς, προσκαλεσάμενος καὶ γραψάμενος, καθυφῆκε 1333. 2. προσκαλεσάμενος πρόπεμπτα cum eum ci-

aſſet

tasset, die quinto ante diem iudicio agendo dictam 1076. 20.

προτκαρτερεῖν] θεραπαίνας τὰς Νεαίρᾳ τότε προσκαρτερούσας 1386. 6.

προσκατάβλημα] τὰ προσκαταβλήματα ὀνομαζόμενα καταβάλλεται. contributiones, velut in supplementum, accessioriae ad aeris summas, e vectigalibus redeuntes 731. 5. et 10. *Nachsteuern.*

προσκαταγιγνώσκειν addicere, *zusprechen.* ζητῶσι διαιτητήν, ὅσις αὐτοῖς τὰ χωρία προσκαταγνώσεται 1281. 3.

προσκατασκευάζειν] καὶ ἐκ τῆς ἀπολογίας ἔνειδος προσκατασκευασθῆναι τῇ πόλει 365. 25. προσκατασκευάσας ἐμπόριον Θευδασίαν 467. 9. ἐπειδὴ δ' ἐρῶ προσκατασκευαζόμενόν τι τοιοῦτον 683. 23.

προσκεῖσθαι vrgere, instare flagitando. *einem zusetzen, in ihn dringen, ihn treiben.* ἐνταῦθ' ἤδη προσεκείμεθα ἀπαιτοῦντες 933. 1.

προσκερδαίνειν] προσκεκερδάγκασι non modo nil perdiderunt, sed praeterea quoque non parum lucrati sunt 1292. 6.

προσκεφάλαια citat e Demosth. Iulius Pollux VI. 9.

ἡ πρόσκλησις ἐγένετο τῷ παιδὶ κατὰ τὸν νόμον 1054. 21. ἥ πρ ἐστὶ παρὰ τὸ ἔχοντος τὸν κλῆρον. possessor, qui actu est, hereditatis, de ea postulatur 1054. 25.

προσκοινωνεῖν] προσκοινωνήσας [nisi potius προστκοινώσας leg. est] τούτῳ ἀπὸ τῶν ἡμετέρων χρημάτων 918. 1.

προσκομίζειν] ἁμαξιαίους λίθους προσκομίσας ἀποικοδομεῖ 1277. 12.

προσκρούειν] τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν πλειόνων ἀγαθῶν αἰτίαν εἶναι νομίζοντες, ἢ τὸ προσκρούειν, simultates exercere 63. 21. ἃ ἐν τῇ ἀποδημίᾳ προσέκρουον 405. 7. ὅτι τῷ προσέκρουσε καὶ ἐχθρὸς ὑπῆρχε 534. 14. προσκέκρουκεν ἐμοὶ me offendit 581. 2.

προσέκρουσα ἀνθρώπῳ πονηρῷ καὶ φιλαπεχθήμονι 701. 24.

πρόσκρουσμα] ἡ γὰρ ἐξ ἀρχῆς ἔχθρα καὶ τὰ προσκρούσματ' ἐκεῖθεν ἡμῖν συνέβη 1157. 7.

προσκτᾶσθαι] μὴ πρὸς τοσούτοις αἰσχροῖς καὶ ἐπιορκίαν προσκτήσησθε 409. 9.

προσκυνεῖν] ὁ τέως ἔτι προσκυνῶν τὴν θόλον 442. 19. προσκυνεῖν τὸς ὑβρίζοντας, ὥπερ ἐν τοῖς βαρβάροις, ἐκ ἀμύνεσθαι, τὸ κρατιστόν ἐστι 549. 16.

προσλαγχάνειν] προσείληχε δίκην. non satis habuit frumentum nostrum detinere, sibi arrogans, sed insuper quoque litem nobis intentauit 884. 26.

προσλαμβάνειν insuper accipere. ἀδενὲς ἐδὲν ζημιωμένῳ τῶν — ἀλλὰ καὶ προσλαμβανόντων 141. 18. ἐπὶ τούτοις ἔτος δῶρα προσλαβὼν φαίνεται. ob ea non modo non punitus, sed, vel donis quoque cumulatus 386. vlt. ὥστε καὶ δωρεὰς παρ' ἡμῶν προσλαβόντες 834. 11. τὰ διάφορα ἀπολαβεῖν, καὶ τάλαντον προσλαβεῖν 887. 10. 2) adsciscere, assumere, zu sich nehmen, vt homo cibos, planta succos humo imbibit, vnde crescit, solidescit. πᾶσα φύσις βελτίων γίγνεται παιδείαν προσλαβοῦσα τὴν προσήκουσαν 1483. pen. hinc metaphorice, ad partes suas, ad globum suum adiungere, vt si globus niuis de monte decurrens, per viam moles niuium alias ex aliis adsciscens et secum copulans, tandem enormis fit massa. τὴν ἑκάστων ἄνοιαν ἀεὶ τῶν αὐτὸν ἀγνοούντων ἐξαπατῶν καὶ προσλαμβάνων, ἕτως ηὐξήθη 20. 7. τὸς κρατυμένους τῷ πολέμῳ προσλαμβάνων 145. 1. ὅπως καταλύσωσι τὸν δῆμον, προσλαβόντας τινὰς τῶν πολιτῶν 194. 13. ἕτερόν τινα τῶν ἐπιτηδείων προσλαβόντες, τέταρτον 1052. 9. προσεληφότες τὸ Συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. praesertim nouum nacti fulcrum specioſi praetextus 415. 17.

προσ-

προσμαρτυρεῖν 1105. 2. 1107. 12.

προσμισεῖν τὲς κοινὲς παῖδας 1001. 16. 1017. 14 praeter odium, quo vir et vxor ſeſe mutuo proſequuntur, vna quoque liberos communes odiſſe.

προσμισθῶν] ἐ φανήσεται προσμεμισθωκὼς ἰδίαν ἀφορμήν. *es wird ſich nicht weiſen, daſs er überdem auch noch ein ihm eignes Capital auf Zinſen ausgethan gehabt habe* 948. 12. χαρίδημον τὲτον προσμισθωσάμενος cum mercede conduxiſſet, *in Sold genommen hatte* 663. pen.

προσνέμειν] οἱ δ' ἄλλοι προσνενέμησθε 26. 25. 172. 5. illis adhaeretis, illis accenſemini, vt vilis et contemptus numerus, non capita eſtis, ſed cauda. ὀκτακοσίὲς αὐτοῖς προσνείμαντας 182. 14. προσνέμοντες ἑαυτὲς τέτῳ 783. 15. ὅπε τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτὲς 1392. 12.. ταῖς τῦ δήμυ προαιρέσεσι προσένειμεν ἑαυτὸν. ſe dicauit, conſecrauit 1475. 1.

πρόσοδος aditus 1) ad fana deorum, ſupplicatio. τῷ θυσίας καὶ προσόδὲς τοῖς θεοῖς, ὡς ἀγαθῶν τέτων ὄντων, ὑμᾶς πεποιῆσθαι 254. 16. 2) ad magiſtratus. πρόσοδον γράψασθαι πρὸς τὴν βελὴν impetrare SCtum (efficere, vt ſibi ſcribatur SCtum) quo facultas detur ad ſenatum adeundi cum eoque agendi 715. 25. 3) reditus, vectigalia. τὰς ἰδίας αὐτῶν προσόδὲς παραιρήσεσθαι 71. 13. ὑπολαμβάνεσιν αὐτοῖς τὸ τοιῦτον πρόσοδον ἔσεσθαι 251. 18. τὰς τῶν συμμάχων συμφορὰς προσόδὲς τοῖς πρέσβεσι τοῖς ὑμετέροις γεγενῆσθαι 386. 9. ἀφ' ὧν τριάκοντα μνᾶς ἀτελεῖς ἐλάμβανε τῦ ἐνιαυτῦ πρόσοδον 816. 8. τῦ ἐργαστηρίυ λαβὼν τὴν πρόσοδον 819. 5. δωρεὰς καὶ προσόδὲς ἐκ τέτων ὑπῆρχε λαμβάνειν. ſportulas arbitrarias, quarum modus inconſtans et incertus eſt, et vectigalia rata, certa 1475. 2.

προτόμοιος idem quod ſimplex. εἰ μὴ τύχῃ προσόμοιος ὢν τούτῳ. ſcil. quoad improbitatem 593. 13.

προσομοιῶν] τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιῶν ἀνθρώπῳ, τὴν ἀλκὴν δὲ δράκοντι. effeciſſe, vt ſimilis videretur 1398. 24.

προσομολογεῖν, idem quod ſimplex. condicere, idem affirmare, quod alter. item, ſpondere, recipere facturum ex condicto. ὃ γὰρ συμφέρει προσομολογῆσαι καὶ ταῦτα 826. pen. 827. 10. 850. 20. 871. 15. καὶ αὐτὸς προσωμολόγησε ταῦτα καὶ καλῶς μ' ἐφη λέγειν. aſſenſus eſt, probauit 1169. 6. praeter ſuperiora, etiam hoc falſus eſt 1172. 15. ἀληθῆ πάντ' εἶναι προσωμολόγει 1179. 16. ἔτω προσομολογεῖσι πλευσεῖσθαι δεῦρο 1284. 17.

προσομολογία 1007. 7.

προσορίζειν] προσωρίσατο τὴν οἰκίαν δισχιλίων 877. 7. et 20. praeter illos ſuperius dictos ὅρους, curauit a magiſtratu domui quoque alios ὅρους apponi, vt oppigneratae pro viginti minis.

προσορμίζειν] ποῖ δὴ προσορμισόμεθα 52. pen. πρὸς ἃς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τούτους μὴ προσορμίζῃ 795. 14.

προσορᾶν] ἀλλ' ἀμίδας κατεσκεδάννυον [ſcil. ἡμῶν] καὶ προσεώρων. [ſcil. ἡμῖν.]

προσοφείλειν idem quod ſimplex. μὴ παραδοθῆναι τοῖς πράκτορσι τὸν προσοφείλοντα κατὰ τὸν νόμον 1327. vlt. 2) inſuper debere. ὡς ἀγαπώντων τεθ' ὑμῶν καὶ προσοφειλόντων χάριν αὐτῷ 650. 23. καὶ προσοφείλοντας ἡμᾶς ἐνέγραψε. praeterea quoque nos vt ſibi debentes ſcripſit in tabulis rationis tutelae noſtrae a ſe geſtae 825. 19. τὸ πάντων ἀνανδρότατον, τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν αὐτῷ προσοφείλετε 37. 7.

προσόφλειν αἰσχύνην 58. 10. debere, mereri, culpa ſua ſibi conciſcere. verbühren, verwirken. προσόφλοντας τὰ ἐπιτίμια, ἐὰν μὴ ἐκτίνωμεν 939. 27.

προσ-

προσόφλων δὲ ἐπωβελίαν καὶ ἐδὲ λόγε τυχεῖν ἀξιωθεὶς 1103. 15. 1327. 21.

προσοφλισκάνειν αἰσχύνην. meritam aufferre ignominiam 93. 3.

προσπαραγράφειν ad aliquid adſcribere 997. 6. et 9. 1237. 5. vbi videtur ſignificare, ad annotationem ſecundariam, adhuc aliam veluti tertiariam adiungere, adſcribere.

προσπαρασκευάζειν ἑτέραν δύναμιν 94. 20. ὁρμητήρια ἐφ' ὑμᾶς ἐν Εὐβοίᾳ Φ. προσπαρασκευάζεται 445. vlt. non ſolummodo veſtrae expectationi non ſatisfacit, ſed etiam inſuper comparat et machinatur arces et portus, vnde in veſtros agros excurrat.

προσπέμπειν] ἑκάστῳ ἰδίᾳ προσπέμπων 393. 18. δεομένων τότων καὶ ἱκετευόντων καὶ τίνα ἐ προσπεμπόντων [ſcil. ἐμοὶ] allegantibus ad me, intercedendi ergo 1152. 12.

προσπεριβάλλειν] ἐχ οἷός τ' ἐστιν, ἔχων ἃ κατέχραπται, μένειν ἐπὶ τότων, ἀλλ' αἰεί τι προσπεριβάλλεται. praeter vetuſtas opes alias adhuc quaerit nouas, quas ſibi, velut amiculum, aut carnes, circumponat. *er frißt ſich immer mehr und mehr an* 42. vlt.

προσπεργίγνεσθαι] ἐ μόνον ἱκανὸν σῖτον ὑμῖν ἀπέσειλεν, ἀλλὰ καὶ τοσῦτον, ὥςε πεντεκαίδεκα ἀργυρίε τάλαντα προσπεριγενέσθαι. *überſchoſſen, nach Abzuge der Unkoſten übrig blieben in Caſſe* 467. 18.

προσπεριλαμβάνειν] προσπεριείληφεν ἅπαντα τὸν παρεληλυθότα χρόνον 714. 23. προσπεριειλήφει τὲς νόμες ἂν 726. vlt. προσπεριείληφε δὲ καὶ τὰ δικαστήρια 765. 2.

προσπεριποιεῖν. *erübrigen. in den Schatz legen. zurücklegen, erſparen* 832. 24.

προσπίπτει τῷ Φανοςράτῳ adoritur, aggreditur, καὶ κατεῖχεν αὐτόν 1259. 8. προσπεπτωκέναι τὸ πρᾶγμα ἄφνω 1302. 6.

προσπλεῖν] προσπλεύσας ἐν πλοίῳ 646. 10.

προσποιεῖν] προσποιεῖ χάριν apponit, addit, conciliat iis, quos commendat et praedicat, gratiam, reddit eos gratiosos et amabiles 1393. 15. In Medio, simulare, comminiſci, fingere. μὴ τούτων μὲν ἐχθρὸς ᾖς, ἐμὸς δ' εἶναι [ſcil. ἐχθρὸς] προσποιῇ 269. 9. προσποιούμενος σφόδρα ἑκὼν τὰ δίκαια ἀγνοεῖν 846. 16. προσεποιοῦντο καὶ ἔφασαν εἶναι 925. 11.

προσποίητος fictus, ſimulatus. προσποιήτως ταυτασὶ ἔχθρας 1334. vlt.

προσπολεμεῖν φοβερὸς 24. 12.

προσπορίζειν] προσπορίζει τὰ πλοῖα αὐτὸ τὸ στράτευμα ἀπὸ τοῦ πολέμου praeter ea ſtipendia, quae miles a rep. fert, ipſe ſibi iure belli reliqua acquiret 48. 9.

προσπταίειν] ἀνάγκη τούτοις, ὡς πρεσβύταις, προσπταίοντας ὑστερίζειν 104. pen.

πρόσρημα] τῷ προσρήματι ἔνοχος 630. 8.

προσσυνισάνειν] προσσυνέτησεν ἡ σφετέρα καλοκαγαθία inſuper quoque commendauit 1411. 5.

πρόσταγμα] ἐκ προστάγματος καταγειν [τὰς φυγάδας] 216. 11. πρ. τοῦτο κοινὸν ἀπεδείχθη 774. 15. προστάγματα ποιεῖται [ὁ νομοθέτης] τὰ δυσχερῆ ἅπαντα τοῖς προσήκουσι 1070. pen. ὥσπερ τὸ σὸν πρόσταγμα τῆς συγγραφῆς δέον κυριώτερον εἶναι 1295. 6. ἃ γὰρ ἔχω τούτου πρόσταγμα πραότερον 1485. 9.

πρόσακτος λειτουργία functio extraordinaria, a peculiari SCto, aut plebiſcito imperata, diuerſa ab illis encycliis, iam dudum ante ſtatis et coordinatis, nemini ignotis, quae non imperabantur 256. 10.

προσασία] ἔπειτα προσασίαι πολλαὶ καὶ πανταχόθεν γίγνονται, καὶ τὸ πρωτεύειν ἀντιποιοῦνται μὲν ἅπαντες, ἀφεστᾶσι δ' ἔνιοι. Lectio haec bene ſi habet, ſignificabit προσασία factio, globus. (v. ſub προίστασθαι) poſſit tamen fieri, vt leg. ſit ἔπειτ' ἀποστασίαι π. *tum defectiones multae.* verumtamen p. 872. 6. quoque προσα-

προσασία Noſtro eſt colluſio, *Beeinträchtigung*, cum duo pluresue inter ſe coëunt, colludunt, de compacto, vel condicto agunt, contendentes cauſam iniquam aduerſus aequam tueri et obtinere. ταῦτ' ἐχ ὁμολογουμένη προσασία; *iſt das nicht eine offenbare, unleugbare, eingeſtandene Beeinträchtigung?*

προσατήριος Ἀπόλλων. quia patronus Athenarum erat 531. 8.

προσάτης] προσάται μὲν ὑμεῖς τῶν Ἑλλήνων ἑβδομήκοντα καὶ τρία ἔτη ἐγένεσθε, προσάται δὲ τριάκοντα ἑνὸς δέοντα λακεδαιμόνιοι 116. 20. 117. 13. ἐὰν ὑπολαμβάνητε κοινοὶ προσάται τῆς ἁπάντων ἐλευθερίας εἶναι 199. 21. προσάτης τῆς πρὸς θεὸς ἐπιμελείας 618. 8. 758. 19. πρ. patronus inquilinorum 788. 5.

προσάττειν] ὁποῖός τις εἰμὶ περὶ ἃ ἂν προσάξητε ὑμεῖς 1207. 5. προσαχθέν μοι ὑπὸ τοῦ δήμου. cum a plebe mihi fuiſſet imperatum 1210. 5. νομιστέον, ὃς μικρὰ ἢ μηδὲν ὑμῖν προσάττῃ, τοῦτον ὀρθῶς λέγειν 1419. 8. περὶ ὧν γε προσετάξατε [mündlich] εἰπεῖν, ἢ πρᾶξαι, καὶ διαρρήδην ἐψηφίσασθε [ſcripto decreto praecepiſtis] ποιῆσαι 342. pen. ἐν δ' ἂν αὐτοὶ λάβητε ſub poteſtate veſtra, μηκέτ' ἐκείνοις περὶ τούτου προσάττετε huius puniendi negotium illis [diis] iam nunc ne demandate, delegate, amplius 363. 26.

προσιθέναι] ὅποι τις ἂν προσθῇ μικρὰν δύναμιν, πάντ' ὠφελεῖ 22. 10. ἀφ' ἧς κερδανῶ μὲν ἐγὼ, προῖκα δὲ προσθεὶς, ἐκδώσω. cum addita dote 402. 5. τὰς παρ' ἡμῶν ἀπελαυνομένους προσδεξόμενος καὶ χρήματα προσθήσων [ſcil. αὐτοῖς, inſuper daturus, additurus illis, in eos collaturus, quaſi pro προσδώσων, aut προησόμενος, aut ἀναλώσων] ὑπῆρχεν ἕτοιμος 307. 7. τὴν φιλανθρωπίαν αὐτὸν ἠξίουν ταύτην προσθέντα 384. 23. τὸ περιὸν — προσίθημι αὐτοῖς 825. 1. ἀποδοὺς τὸν μισθὸν, καὶ ἐφόδια προσθεὶς, ἀπέπεμψα οἴκαδε 1212. 19. πάνθ' ὅσα ἐστὶ δίκαια ἐπιδείξαντος ἐμοῦ

ἐμῇ καὶ πίστιν προσθέντος ὑμῶν et insuper dicto coram vobis iureiurando 1270. 9. χρήματ' αὐτῷ προσιθέντες ἔτοι τῇ γένες μετεδίδοσαν 1306. 12. λαβὼν τἀργύριον, ὃ παρὰ τῶν ἐρασῶν εἰσηνέχθη αὐτῇ, καὶ προσθεὶς τὸ ἐπίλοιπον αὐτὸς 1355. 16. In Medio, se adiungere partibus alicuius. ὁποτέροις πρόσθοιτο, τέτες ἐποίει κρατεῖν τῶν ἑτέρων 154. 1. ὅσα μὲν ἐκ σίος προσετίθετο τῶν πολισμάτων, φερεὰς εἰσαγηχότας εἰς αὐτὰ 238. pen. δῆλον ὅτι τέτῳ ὑμεῖς οἱ δικασαὶ προσθήσεσθε 1060. 18. 1243. 5. διὸ ἐκείνῳ μᾶλλον προσετίθετο τὴν γνώμην, ἢ τέτῳ 1243. 9. ἡμῖν ἂν προσθέμενοι τὴν ψῆφον, εὐορκοίητε 1320. 16.

προσιμᾶν τῷ δημοσίῳ aes aerario vt debitum adiudicare. der Caſſe, als verfallen, anheimgefallen, anrechnen 528. 13. et 18. πρ. τὰς βλάβας condemnare aliquem non solummodo causae victae, sed etiam insuper ad damna morae actori reluenda impensasque forenses 571. vlt. velut accessionem a legibus statutae poenam adiungere adhuc aliam, e. c. carceris. ἐάν τινι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ προσιμηθῇ δεσμᾶ 712. 20. quamquam saepe pro simplici τιμᾶν taxare, ſchätzen, einer Strafe wehrt erkennen, accipi potest. ἐάν τις ἀλῷ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτῳ, προσιμᾶν αὐτῷ δεσμὸν 732. 19. προσιμᾶν πρὸς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπτῃ 736. 16. συνεχώρησα, ὥστε τῷ Θεοφήμῳ πέντε καὶ εἴκοσι δραχμὰς προσιμηθῆναι. mulctam irrogari 1152. 16. ἐὰν προσιμήσαι ἡ ἡλιαία. προσιμᾶσθαι δὲ τὸν βελόμενον. licere autem volenti cuique postulare, vt iudices, super poenam a legibus indictam, reo adhuc aliam mulctam arbitrariam irrogent 733. 8.

προσίμημα mulcta quaecunque. ταῦτα [scil. τὰ δικαστήρια] ἄκυρα ποιεῖ τῶν προσιμημάτων τῶν ἐπὶ τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὡρισμένων 700. 16.

προσρέχειν] προσδραμῆνται [leges puta] καὶ παρέσονται βοηθοῦντες 586. 4.

προσρί-

προσρίβειν. προσρίβεσθαι affricare. προσετρίψατο πλάτε τινὰ δόξαν τοῖς κεκτημένοις 617. 4. 757. 16. σκοπῶν ὅτῳ συμφορὰν προσρψάμενος — 786. 6.

προσυγχάνειν] ὁ προσυχῶν ἀεὶ τιμωρείσθω 799. 5.

προσυβρίζει τὲς νόμες praeter illum, quem laedit, vna legibus quoque insultat 524. 24. 1269. 23. 1270. 22.

προσυπάρχειν idem quod simplex. ἐδὲ ταφῆναι προσυπῆρχεν ἐμοὶ 549. 12.

προσυπέχειν] τῆς δὲ τύχης [scil. λόγον] προσυποσχεῖν, [etiam casus fortuitos praestare, *auch mit für die Zufälle stehn*] ἔν τι τῶν ἀδυνάτων 1436. 7.

πρόσφατος κρίνεται ad iudicium vocatur delicto adhuc recente 551. 15. νεάλης δὲ καὶ πρόσφατος ὢν ἐκεῖνος περιῆν αὐτῷ τεταριχευμένῳ 788. 22.

προσφέρειν in Actiuo. afferre, allegare, recitare, vt verba legis, aut ad eam prouocare. πρ. ἔτε νόμον, ἔτε ψήφισμα 937. 16. πρ. τοιαύτας ἀπολογίας τοῖς κατὰ τὲς νόμες ὁμωμοκόσι δικάσειν 1333. 27. 2) proponere, vt λόγον, conditionem. ἐξαίφνης λόγον μοι προσφέρει Ὀλυμπιόδωρος ἑτοσὶ 1168. 22. 3) referre, in vectigalibus annuis, aut dependere, *einbringen*, *abtragen*, *entrichten*, *abwerfen*. κλιροποιὲς [seruos, vel operas, *Gesellen*] οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς [*reines Gewinnstes*] αὐτῷ προσέφερον. [*des Jahres*] 816. 11. αὐτὲς δὲ τὲς ἀνθρώπες ἠφάνικεν, οἳ δώδεκα μνᾶς ἀτελεῖς ἑκάστε τῦ ἐνιαυτῦ προσέφερον 839. 16. In Medio. sese gerere certis modis erga aliquem. *iemanden begegnen*, *sich gegen ihn betragen*, *anstellen*. ἐπειδή τισιν ἐ μετρίως ἐδόκεν προσφέρεσθαι 117. 1. τῦτον τὸν τρόπον προσεφέροντο ἀνθρώποις τηλικαῦτ' αὐτὲς ἀγαθὰ εἰργασμένοις 688. vlt. 1419. 23. ἁπλῶς δὲ πεπεικότος αὐτὸν ὑμῖν προσφέρεσθαι 1446. 9. εἴπερ ὑμεῖς δικαίως αὐτοῖς προσοίσεσθε 1482. 10. item cum πρὸς. ἄριστα καὶ ἀσφαλέστατα προσοισόμεθα πρὸς τὲς ἀμφι-

ἀμφισβητοῦντας 1173. 14. ἢ πρὸς τὰς ἄλλας εἰώθατε προσφέρεσθαι φιλανθρωπίας 1428. pen. 2) praestare, exhibere. πυνθάνομαι τοίνυν, ὅτι πᾶσαν ὑμῖν ἀθηναῖοι προσφέρονται φιλοτιμίαν 284. 1.

προσφθέγγεσθαι] ἐκ εἶναι δίκην μεταλλικὴν προσφθεγκτέον pronuntiandum est 977. 26.

προσφοιτᾶν] ἐδὲ προσεφοίτα πρὸς τούτων τι τῶν ἐν τῇ πόλει κυρείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ ἐργαστηρίων 786. 8.

πρόσφορος conueniens, accommodatus. τὰ πρόσφορα τῇ νόσῳ φέρουσαι καὶ ἐπισκοπέμεναι 1364. 11.

πρόσχημα praetextus, obtentus. τῷ μὲν προσχήματι τῆς τέχνης 58. 16. 2) species, forma exterior, praesertim honestior atque luculentior, dignitas, decus. μετὰ προσχήματος ἀξίου τῆς πόλεως ταῦτα πράξωμεν 288. 1. ὡς ἐπὶ προσχήματος ἤδη τινὸς ὄσας 1359. 2.

προσχωρεῖν] προσκεχωρήκασι πρὸς τούτους 171. vlt.

πρόσχωρος accola, qui in finibus proximis habitat, vel et vicinus. τὸν μὲν Τίμαρχον ἐδ' οἱ πρόσχωροι πάντες ἐγίγνωσκον 417. 9. ταρχαῖα ἐνταῦθα συνήεσαν οἱ πρόσχωροι παρά τε ἡμῶν καὶ τῶν ἀσυγκτόνων 632. 25. 1073. 25. 1074. 6.

προσωνεῖσθαι idem quod simplex 823. 18.

προσωπεῖον larua, dant alii, vbi meliores πρόσωπον exhibent, quod v.

πρόσωπον vultus, os. ἐ γὰρ ὅμοιόν ἐστιν, ὦ ἄνδρες δικασταί, εἰς τὰ ὑμέτερα πρόσωπα ἐμβλέποντα, τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖν, καὶ πρὸς τῷ διαιτητῇ 913. 4 τῶν ὁρωμένων [in corpore humano] ἐπιφανεστάτῳ ὄντος τῷ προσώπῳ, τούτῳ δὲ αὐτῷ τῶν ἀμμάτων [scil. ὄντων ἐπιφανεστάτων] 1405. 5. 2) larua histrionica. ἄνευ τοῦ προσώπου κωμάζει 433. 22.

προτείνειν protendere. τὴν δεξιὰν προτείνων καὶ εὐαγγελιζόμενος 332. 9. πρεσβεύειν εἴσω τὴν χεῖρα ἔχοντα. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. αὐτὴν, ad accipiendum

dum largitiones] καὶ ὑποσχὼν ſubiectamque cum tenuiſſes eius manui, qui dona ſua tuae ingereret 421. 18. ἐξαπατώντων τι τῶν λακεδαιμονίων καὶ προτεινόντων offerentibus πίστιν, ἥντινα βέληται λαμβάνειν. vbi ſic eſt conſtruendum προτεινόντων τὸ λαμβάνειν ταύτην τὴν πίστιν, ἥντινα βέληται λαμβάνειν. porrigentibus acceptationem illius iurisiurandi — 659. 9. In medio. φιλίαν προτενεῖται. offeret. *er wird euch ſeine Freundſchaft anbieten* 179. 16. ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως προτέρχονται, καὶν δεδωκότες ὥστι τὰς εὐθύνας, τὴν ἀεὶλογίαν ὁρῶ προτεινομένης 341. 14. 1456. 17.

ἡ προτεραία] τῇ μὲν προτεραίᾳ, ὅτε ταῦτ' ἔλεγε 553. 10. pridie eius diei, quo iſta dixit.

προτερεῖν] ἐδὲν προτερήσετε *ihr werdet nichts dabey gewinnen*, oder, *vor mir zum voraus haben*, ἔξω τῆς ἐφθακέναι ἀδικοῦντες 239. 9.

προτιθέναι in medio ponere, vt e. c. facultatem in concione dicendi, aut deliberationem, item poenas, quas leges criminoſis denuntiant. ὅταν περὶ πραγμάτων προτεθῇ σκοπεῖν 33. 18. εἰ περὶ καινῆς τινος πρότίθετο λέγειν 40. 1. προθεῖναι περὶ τούτων τῷ βουλομένῳ γνώμην ἀποφήνασθαι 169. 12. ἐδεὶς περὶ τούτου προτίθησιν ἐδαμῆ βουλὴν 292. 13. ἐν κοινῷ δὲ τὶ συμφέρον ἡ πόλις προτίθει σκοπεῖν 317. 6. ὁ προτεθέντος ἐδενὸς, [ſcil. ῥήματος, aut διαβολίου, aut tale quid] περὶ τούτων, ἐδὲ δοθείσης ἀδείας λέγειν. tametſi nulla eſſet iniecta eius rei mentio, neque in ſenatu, neque in concione 715. 13. εἰς τὰς ἐκκλησίας ἀναβαίνουσιν, ἐν αἷς ἡμεῖς γνώμης ἀπόδειξιν, ὁ πονηρίας, τοῖς λέγουσι προτίθετε 772. 9. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα ἐπιτίμια προτεθεικότων, εἴ τις — 918. 4. In medio. τὸν ἀποθανόντα προτίθεσθαι ἔνδον, ὅπως ἂν βέληται. vita defunctum, domi ſuae, vt quisque volet, proponendum ſpectaculo curato 1071. 1. *ſeinen Todten ſo*

wie

wie einer will, anputzen, und in dem Anzuge von ſeinen Leuten binnen ſeines Hauſes zur Schaue hinlegen laſſen.

προτιμᾶν] ὧν ἐδὲν προτιμῶ, quae tanti non facio 80. 22.

προτρέπειν εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλίαν καὶ τὴν τὰ δέοντα ποιεῖν ὁρμήν 309. 3.

προϋπαρχειν] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβὰν, τῶν προϋπαρξάντων ἕκαστον κρίνεται 12. 16. ἐ κατήσχυνας ἐδὲν τῶν προϋπηργμένων τῷ μετὰ ταῦτα βίῳ eorum, quae ſuperiori tua vita ſeu egiſſet, ſeu toleraſſes 314. 9. τῶν προϋπηργμένων ἐπῄνει. ob priſtina eius de ſe benemerita laudabat 1191. 26.

πρὔπτος [pro πρόοπτος] conſpicuus, apertus, manifeſtus. εἰς πρὔπτον κακὸν ἑαυτὸν ἐκβαλεῖν 32. 7. εἰς πρ. θάνατον δόντα ἀναλῶσαι. [id eſt ὥστε τὸν θάνατον αὐτὰς ἀναλῶσαι. 1397. 19.

πρωγιαῖος, quod extra vſum eſt. vnde comparatiuus πρωγιαίτερος. ἀλλ' ἕτεραί ἐσιν ἑκάστῳ πρωγιαίτεραι 412. 7.

πρὔργε] μηδὲν εἶναι πρὔργε περὶ αὐτῶν εὖ λέγειν nil prodeſſe 57. 4. 1409. 9. τὸν φθόνον δεδιὼς, πρὸς ὃν ἐδὲν ἐσι πρὔργε τἀληθῆ λέγειν 1468. 8.

προφάνειν de oraculo indicante facienda 532. 3.

προφασίζεσθαι] προφασίζετο ἀεί τι καὶ ἀναβελὰς ἐποιεῖτο 1173. 2.

πρόφασις modo eſt cauſa vera, modo ſpecioſa, praetenſa, praetextus vanus. modo occaſio, *die Veranlaſſung wozu.* ſaepe tam dubie vſurpatur, vt vim eius definire difficile ſit. ἡ πρώτη πρόφασις *der erſte oder erſte Vorwand, oder Veranlaſſung.* καὶ μικρὸν πταῖσμα πάντα ἀνεχαίτισε 20. 26. ξένια δ' ἦν ἡ πρόφασις corruptioni praetexebatur largitio hoſpitalis. τὰς προφάσεις ἀφελεῖν. *die Ausflüchte, Ausreden* 26. 2. τοῖς μηδὲν τῶν δικαίων βουλομένοις ποιεῖν πρόφασιν παρέχει 140. 23. πρόφασιν τῆς παρασκευῆς [ad bellum puta]

ta] μὴ τὴν πρὸς ἐκεῖνον ἔχθραν ποιεῖσθε 192. 5. τὴν μὲν ἀληθῆ πρόφασιν [id est αἰτίαν] τῶν πραγμάτων ἀπεκρύπτετο 279. 21. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐρεῖ 373. 10. τρεῖς εἶχε προφάσεις, μέθην, ἔρωτα, ἄγνοιαν 526. 15. ἀφαιρῇ τὴν πρ. μεθ' ἧς ἡ καλόν ἐστιν ἕκαστον τῶν ἔργων, ἢ αἰσχρὸν 635. 24. πολλαὶ προφάσεις τῷ μὴ κατὰ γνώμην πάντα συμβαίνειν 1420. 15. ἐπὶ τῇ δήμῳ προφάσει 502. 21. πολλά ἐστιν, ἃ προσάπτει ποιεῖν τοῖς προσήκουσι, καὶ εὐδεμίαν πρόφασιν δίδωσιν, excusationem, cuius obtentu necessitatem hanc defugias, ἀλλ' ἐξ ἀνάγκης δεῖ ποιεῖν 1067. 25. τὰς ἀναγκαίας προφάσεις [*Veranlassungen*, inuitationes ad facinus aliquod audendum, et rationes illius facinoris seu approbandi, seu excusandi, *und die Gründe der Rechtfertigung, oder Beschönigung*] ὅπως μὴ μείζες γίγνωνται προείδοντο 1262. 17.

προφέρειν exprobrare, *vorrücken*. ὅσις ἄνθρωπος ὢν ἀνθρώπῳ τύχην προφέρει, παντελῶς ἀνόητον ἡγεῖμαι καὶ ἀπαίδευτον 311. 10. προφέρειν τοῦτο τοῦτο ὡς ὄνειδος 576. 13. ἑκάστῳ τὰς ἰδίας συμφορὰς πρ. 612. 14. δυσχίαν 1486. 2. epistola 2.

προχειρίζειν — ζεσθαι] προχειρίσασθαι δύναμιν facere sibi copias προχείρους, ad manum quasi paratas 45. 10. ὡς προκεχειρισμένων καὶ ἑτοίμων τῶν ἀγαθῶν 85. 7.

πρόχειρος in promtu. προχειρότατον proximum 700. 10.

προχειροτονεῖν] προχειροτόνησεν ὁ δῆμος, scil. Eucthemonem, qui primus diceret, vel causam istam plebs sciuit earum primam esse, quae in ista concione agitarentur 703. 18.

προώλης] ἐξώλεις καὶ προώλεις ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ ποιήσαιτε 332. 22. ἐξώλης ἀπολοίμην καὶ προώλης 395. 7.

πρυτανεία. ſpatium menſtruum ferme, quo tribus quaedam, per prytanas e numero ſuo delectos, in ſenatu quingentorum praeſidebat. ἐπὶ τῆς πανδιονίδος [ſcil. φυλῆς] πρώτης [quae tribus prima eſt inter ſortientes, ſeu penes quam praerogatiua tum fuit] ἐνδεκάτη τῆς πρυτανείας. die vndecimo, ex quo illa tribus ſedere coepit 708. 22. 712. 18. δέον αὐτὸν τὰς καταβολὰς penſiones vectigalis καταβάλλειν εἰς τὸ βουλευτήριον κατὰ πρυτανείαν vnaquaque tribu de prytaneatu decedente, vel defuncta 1353. 23. ὑπὸ τῆ γραμματέως τῆ κατὰ πρυτανείαν. ergo vnaquaeque prytanea, ſeu tribus praeſidens, ſuum ſibi ſcribam proprium habebat 720. 22.

πρυτανεῖον curia, domus, in qua prytanes conſidebant res gerentes. ἔστε εἰς τὸ πρυτανεῖον ἠξίωσε καλέσαι. καίτοι τοῦτ', ἀφ' ὅ γέγονεν ἡ πόλις, οὐδεὶς πώποτε φήσει παθεῖν οὐδένας πρέσβεις 350. 24. ἐπήνεσα τούτους καὶ εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσα ad epulas archontum 414. 9. ἐπήνεσέ με καὶ ἐπὶ δεῖπνον εἰς τὸ πρυτανεῖον ἐκάλεσε 1210. 22. τὸ ἐπὶ πρυτανείῳ δικαστήριον vbi cauſae caedium agebantur a rebus inanimis datarum 645. 15. 2) in plurali τὰ πρυτανεῖα ſportulae, mercedulae iudicum ante litis actionem tam ab actore, quam a reo dependendae. πρυτανεῖα τιθέτω ὁ δικῶν τοῦ αὐτοῦ μέρους 1074. pen. πρυτανεῖα ἐκτίνοντός μου, τριάκοτα [ſcil. δραχμάς] 1158. 22.

πρυτανεύειν adminiſtrare, gubernare, diſpenſare, procurare, famulari. τὰ παρ' ὑμῖν διοικούντα Φιλίππῳ καὶ πρυτανεύοντα 58. 18. πρυτανευόμενοι παρ' ἐκόντα gubernati, ducti, acti ab eo 126. 14. ὁ πρυτανεύσας ταῦτα καὶ πάσας. auctor atque moderator horum conſiliorum 191. 15.

πρύτανις] πάντες οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἑκάστοτε κοινῇ, καὶ συνδειπνοῦσιν ἀλλήλοις καὶ συσπένδουσι 400. 20. πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμη. e praeſidum et reliqui ſenatus

senatus sententia 238. 3. ἐπιμεληθῆναι θεσμοθέτας, πρυτάνεις, ἀγωνοθέτας 266. 1. οἱ μὲν πρυτάνεις τὴν βουλὴν ἐκάλεσαν εἰς τὸ βουλευτήριον, ὑμεῖς δ' εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐπορεύεσθε 284. pen. πείσας τὸν πρυτανεύοντα δοῦναι τὴν ψῆφον [assessores in suffragia mittere] παρὰ πάντας τοὺς νόμους 542. 18. ἐὰν δ' οἱ πρυτάνεις μὴ ποιῶσι τὴν ἐκκλησίαν, ἢ οἱ πρόεδροι μὴ χρηματίσωσιν, ὀφείλειν τῶν μὲν πρυτάνεων ἕκαστον χιλίας δραχμὰς ἱερὰς τῇ Ἀθηνᾷ etc. 706. 25. τοὺς πρυτάνεις καθίσαι νομοθέτας 708. 25. τοὺς πρυτάνεις προγράφειν αὐτῷ τὴν κρίσιν ἐπὶ δύο ἡμέρας 1151. pen. τοὺς δὲ πρυτάνεις κελεύει τιθέναι τοὺς καθίσκους ὁ νόμος, καὶ τὴν ψῆφον διδόναι προσιόντι τῷ δήμῳ 1375. 17.

πρώην] τὸν πρώην καὶ χθὲς ἐγγραφέντα 1093. 3. πρωρεὺς 884. 5.

πρωτεῖον] τὸ πρ. εἶχε 151. 8. τὴν τοῦ πρωτείου προαίρεσιν τῇ πόλει διαφυλάττειν. rebus in omnibus hanc metam spectare, vt principatum obtineat resp. 331. 24. In plurali. ἀεὶ περὶ πρωτείων καὶ τιμῆς καὶ δόξης ἀγωνιζομένην τὴν πατρίδα 247. 5. ἐμὲ τὸν περὶ πρωτείων σύμβουλον τῇ πόλει παριόντα 297. 26.

πρωτεύειν] πᾶ τούτων ἕκαστος ἐπρώτευεν; ἐν τῷ δήμῳ 436. 15. πρωτεύειν ἐν ἅπασι κράτιστον 1416. 25.

πρῶτος] ἐνὶ τῷ πρώτῳ ἐβοηθήσαμεν 11. 20. ἐν οἷς σοὰμοῦ σὺ φανήσῃ γενόμενος, ὃ πρῶτος, ὃ δεύτερος 328. 25. ἔτος ὁ πρῶτος ἀθηναίων αἰσθόμενος Φίλιππον 344. 4. πρῶτον κεκρίσθαι καλῶν κἀγαθῶν ἀνδρῶν πολὺ μείζων τιμὴ τῆς χαλκῆς εἰκόνος 686. 15. ἀλλ' αὐτὸς ἡγεμὼν καὶ πρῶτος καὶ πάντων βουλευτὰτος γεγένηται 1263. 25. ἐπὶ τῆς Πανδιονίδος πρώτης. subaudi τότε πρυτανευούσης φυλῆς. quae tribus isto anno prima erat in prytanearum numero, seu successione. prima praesidebat 708. 22. In neutro, πρῶτον, aduerbialiter, idem atque τὴν ἀρχήν, prorsus, vnquam, vel semel tantummodo, omnino 1122. 21.

πταίειν] εἰ δέ τι πταίσειε 23. vlt. εἰ δὲ πταίσει τι, τότ' ἀκριβῶς διακαλυφθήσεται πάντα ταῦτα 155. 25. ταῦτ', ἐν οἷς ἔπταισεν ἡ πόλις, ὡμολογήσατε 321 8.

πταῖσμα] μικρὸν πτ. πάντα ἀνεχαίτισε 20. 27. τὸ τυχὸν πταῖσμα πάντα ταχέως διέσωσε καὶ διέλυσε 154. 11. κἂν τι γένηται πταῖσμα, ἄφυκτον ἔσαι 1479. 3.

πτέρνη] εἴπερ τὸν ἐγκέφαλον ἐκ ἐν ταῖς πτέρναις φορεῖτε 86. 2.

πτέρυξ] κροτεῖν αὐτὸν ἠξίουν τοῖς ἀγκῶσιν, ἀντὶ πτερύγων, τὰς πλευράς 1259. 21.

πτωχὸς] οἱ μὲν ἐκ πτωχῶν πλέσιοι γεγόνασιν, οἱ δ' ἐξ ἀδόξων ἔντιμοι 36. 20. 106. 5. pro conuicio habebatur. τὲς μὲν καθάρματα [Canaillen] τὲς δὲ πτωχὲς, τὲς δ' ἀδὲν (Tropfe, Pinſel) ὑπολαμβάνων εἶναι 574. 19. 578. 19. ἓς νῦν ὑβρίζει καὶ πτωχὲς ἀποκαλεῖ 582. 11.

πυγμὴ pugilatus. τὲς τὴν πυγμὴν καὶ τὰ τοιαῦτα ἀσκοῦντας πρὲς τῷ σώματι καὶ τὴν γνώμην διαφθείρεσθαι 1408. 16.

πύθια] εἰς τὰ πύθια θεωρὲς πέμψαι 380. 20. τὰ πύθια θεῖναι δι' ἑαυτοῦ 62. 24. ὅτ' ἐνίκα τὰ πύθια τεθρίππῳ 1356. 6.

πύθιος] τὸν Ἀπόλλωνα τὸν πύθιον, ὃς πατρῷός ἐστι τῇ πόλει 274. 27.

πυκάζειν] κάρη στεφάνοις πυκάσαντες denſis ſertorum operculis in capita impoſitis 5.1. 6.

πυκνῶς. πυκνότερον ἐνταυθοῖ παρέχεται crebrius, frequentius 105. 14.

πυκτεύειν] ὥσπερ οἱ βάρβαροι πυκτεύουσιν, ἔτε πολεμοῦτε Φιλίππῳ 51. 24.

πυλαγόρας ἔτος προβληθὲς 277. 1. πυλαγόραι cum τοῖς συνέδροις τῶν ἀμφικτυόνων commemorantur 278. 19. et 22. et vlt.

πυλαγορεῖν munere, vel honore Pylagorae fungi. σὺς χρόνους, ἐν οἷς ἐπυλαγόρησεν ἔτος 279. 15.

πυλαία conuentus Amphictyonum, et conſeſſus eorum, atque agitatio conſiliorum de rebus ad ſalutem et decus vniuerſae Graeciae pertinentibus. τῆς πυλαίας ἐπεθύμουν ius appetebant in illo conuentu conſidendi 62. pen. τὸν τὴν πυλαίαν ἀποδόντα Philippum puta Theſſalis 71. 12. binae annuae erant Pylaeae, altera verna, altera autumnalis. ἐαρινῆς πυλαίας 278. 18. et pen.

πύλη] σκότῳ πύλας 315. 22. ἔτε τῶν ἔξω Πυλῶν ἑλλήνων, ἔτε τῶν εἴσω 327. 6.

πυλὶς] περὶ τὸν Ἑρμῆν τὸν πρὸς τῇ πυλίδι 1146. pen.

πύξ παίειν τὸ σῶμα pugno ingeſto 1150. 24. παίειν με πύξ καὶ ἀερπάζειν μέσον 1252. 8.

πῦρ] ἀξιοπιστότερος τῷ κατὰ τῶν παίδων ὀμνύντος καὶ διὰ τὸ πυρὸς 1269. 19. forſitan qui apud aram ſtans iurat, tenens manum extentam ſuper ardente foco.

πύργος aedicula eminentior (*ein Hintergebäude mit einem über das Vördergebäude hervorragenden Gibel oder Altane*) vbi muliebre genus verſabatur. αἱ μὲν ἄλλαι θεράπαιναι, ἐν τῷ πύργῳ γὰρ ἦσαν, ἔπερ διαιτῶνται 1156. 10. κλείεσι τὸν πύργον Ibid. 12.

πυρετὸς] πυρετοὶ δέ μοι παρηκολούθουν συνεχεῖς καὶ ἀλγήματα 1260. 20.

πυροὶ grana, annonariae ſpecies 386. 4.

πυροπωλεῖν dardanariam exercere, *mit Getrayde handeln* 376. 1.

πωλεῖν] τὰ οἴκοι rempubl. πωλοῦντες 80. vlt. τοὺς πλέοντας 159. vlt. 160. 6. τἄλλα, πλὴν ἑαυτοὺς, οἰομένων πωλεῖν 241. 9. ὃς παρὰ τῶν πωλούντων τὰς πράξεις ἐωνεῖτο 382. 11. 437. 20. ἡλίκον ἐστὶ τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πόλεως πράγματα 384. pen. ζυγὰ μονοῦ καὶ ξαθμὰ ἔχων ἅπαντα ἐπώλει 784. 9.

1333. 8. μονονὺχ ὑπὸ κήρυκος πωλῶσι τὰ κοινὰ 1234. 15. ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν 1308. 5. εἰ δὲ πλέσιοι ἦμεν, οὐκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν 1309. 21. π. τὰς γραφὰς, actiones maiestatis e. c. aut perduellionis, quas huic illiue te minatus sis intentaturum, eidem remittere, si parum quid offulae tibi obiecerit 1333. 18. ἂν ἐπ' ἐργασηρίῳ κάθωνται, ἢ ἐν ἀγορᾷ τι πωλῶσι 1367. 25.

πωλητήριον locus, vbi vectigalia reip. plus licentibus addicebantur. πρὸς τὸ πωλητήριον τῶ μετοικίου ἀπήγαγε. ad illam curiam, vbi vectigal inquilinorum et venibat, et dependebatur ab inquilinis, et causae eorum cum ciuibus disceptabantur. item vbi inquilini patrono carentes venibant 787. 26.

πωλητὴς] πωληταὶ erant magistratus vectigalia publica hastae subiicientes et plus licentibus addicentes, item inquilinos patronis carentes, et vniuerse bona proscriptorum publicata 788. 6.

πωμάλα neutiquam 357. 2.

πῶς ἄν; scil. ποιῶσι, vel ἐποίουν 379. 15.

ῥᾴδιος] πολὺ ῥᾴονι καὶ ταπεινοτέρῳ νῦν ἂν ἐχρώμεθα τῷ Φιλίππῳ 11. 21. τῶν γεγενημένων τὰ πλεῖστα πρὸς ὑμᾶς ἀποδυόμενος, ὥσπερ ῥᾴων ἔσεμαι 1118. pen. λήσει τὸ ῥᾷστοι τῶν ἔργων ποιῶν, αὐτὸν ἐξαπατῶν 1424. 25. τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, id quod omnium est factu facillimum 1432. 22.

ῥᾳθυμεῖν] ἐκ ἐπὶ τὸ ῥᾳθυμεῖν ἀπέκλινεν 13. 3. ἐπὶ πολλῷ ῥ. 13. 22. ἐπὶ τοῖς τοιούτοις ἔργοις ῥᾳθυμεῖτε, ὧν θάνατον κατέγνωσαν ὑμῶν οἱ πρόγονοι 427. pen.

ῥᾳθυμία] τῆς ἰδίας ῥᾳθυμίας ἕνεκα τὰς ἄλλας ἅπαντας εἰς δουλείαν προέσθαι 138. 5. ἀντὶ τῆς παλαιᾶς καὶ ἀκαίρου ῥᾳθυμίας 241. 7.

ῥαίζειν] πάλιν ῥαίσας, morbo releuatus, vt conualuit 13. 2.

ῥαπίζειν colaphis caedere 787. 23.

ῥάπτειν] τὸ χεῖλος ἐῤῥάφθαι 1268. 2. 1270. 2.

ῥάσσειν tundere. trudere. ὑποσκελίσαντες καὶ ῥάξαντες εἰς τὸν βόρβαρον 1259. 11.

ῥᾳθώνη καὶ ῥᾳθυμία 133. 12. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥᾳθώνην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφορὰν 301. 23. ῥᾳθώνην μηδεμίαν διδόναι τοῖς ἀδικοῦσι 722. 21. ἔτε τὴν ἐμαυτοῦ ῥᾳθώνην ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ 1220. 23. ἔχει τινὰ τοῖς ἀδικουμένοις ῥᾳθώνην τὸ λέγειν ἃ πάσχουσι 1485. 21.

ῥαψῳδεῖν incassum garrire. ἀδὲν ἔν ἄλλ' ἢ ῥαψῳδήσουσιν οἱ πρέσβεις περιόντες 181. 14. μάτην ἐῤῥαψῳδηκότας ἡμᾶς ἔσεσθαι 770. 13.

ῥεῖν] πάντες ὅσοι περὶ πορνείας ἐῤῥύησαν λόγοι 433. 25. θρασυνομένῳ καὶ πολλῷ ῥέοντι καθ' ὑμῶν acriter multisque verbis, veluti torrente orationis, in vos inuecto 272. 20. ὁ γὰρ Ἀσωπὸς ποταμὸς μέγας ἐῤῥύη, καὶ διαβῆναι ἐ ῥᾴδιον ἦν 1379. 2.

ῥέπειν] ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λῆμμα 325. 13.

ῥῆγμα] καὶν ῥ. καὶν ϛρέμμα 24. 6. 156. 1. πάρεσιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ ϛρέμματα, ὅταν τι κακὸν τὸ σῶμα λάβῃ, τότε κινεῖται 294. 21.

ῥηγνύναι] ἐδεὶς ἐτόλμησε ῥῆξαι φωνὴν 126. 26. ῥαγῆναι τὴν ναῦν πλέουσαν ἐξ Αἰγύπτου 1289. 14.

ῥῆμα] ἐ γὰρ τὰ ῥήματα τὰς οἰκειότητας ἔφη βεβαιοῦν. non verba caritates et neceſſitudines certis argumentis approbare, h. e. non ideo, quod homo mihi infenſus frater e. c. meus dicatur, fratrem eum eſſe. non appellationes vulgo vſurpatas, ſed animos, efficere, vt alii aliis ſint neceſſarii 237. 11. ἔτω γὰρ εἶπε τῷ ῥήματι. *Denn das waren ſeine eignen Worte* 1457. 18. εἰ μὲν ῥημάτων ἥκετε ἀκουσόμενοι, ταῦτα λέγειν καὶ ἀκούειν χρη 1462. 2. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες 1484. 24.

ῥητὸς] ἐκεῖνον ἕνα ὄντα κύριον καὶ ῥητῶν καὶ ἀπορρήτων fandorum et nefandorum, h. e. silentio premendorum 10. 10. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα ὀνομάζων, ὥσπερ ἐξ αἰμαξης 268. 13. ῥητὰ καὶ ἄῤῥητα κακὰ ἐξεπον 540. 9. 612. 8.

ῥήτρα auctoritas senatus, alicui data, rogationis ad populum ferendae. λαβὼν ἐκ τῆς βουλῆς ῥήτραν. vocabulum est doricum 255. 21.

ῥήτωρ ἡγεμὼν [scil. συμμορίας] καὶ στραληγὸς ὑπὸ Ἑτέω 372. 3. ῥήτωρ καὶ σύμβουλος 257. 20. ἅμα αἰθηναίοις καὶ ῥήτωρ γέγονε 270. 22. ῥήτορες πολλοὶ παρ' ὑμῖν γεγόνασι καὶ ἔνδοξοι καὶ μεγάλοι. qui ibi nominatim recensentur 301. 17. ῥητόρων ἀγῶνα νομίζων, καὶ οὐχὶ τῶν πεπολιτευμένων ἐξέτασιν ποιήσειν ὑμᾶς 303. 15. ὁ τὸν ῥήτορα βουλόμενος δικαίως ἐξετάζειν καὶ μὴ συκοφαντεῖν 304. pen. ὧν γ' ἂν ὁ ῥήτωρ ὑπεύθυνος εἴη, πᾶσαν ἐξέτασιν λάμβανε. quae qualia sint, statim subiicit 308. 24. ῥήτωρ ἐξαίφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὥσπερ πνεῦμα, ἀνεφάνη 328. 10. ῥήτωρ conuicium, appellatio probrosa 575. 24. vbi definit, qui sit rhetor. ἔτε γὰρ ἀπὸ τῆς πολιτείας προσήει τῷ Στεφάνῳ ἄξιον λόγου. ὁ γὰρ πωλῶν ῥήτωρ 1359. 14. ergo rhetores lautis alebantur salariis. ἐχ ὡς ἀπορρήτων ὑμῶν ῥητόρων, ὁδὲ τῶν ἄνευ λογισμοῦ πάντων, ὅ, τι ἂν τύχωσιν ἐρούντων 1463. 26. ὁ γὰρ δὴ πείσει γ' ὑμᾶς ὁδείς, ὡς ἐπιλείψουσιν ὑμᾶς οἱ τοιοῦτοι ῥήτορες 1341. 19.

ῥίζα] πλὴν εἰ συκοφάντου τις σπέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν 784. pen.

ῥίπτειν, vel ῥιπτεῖν] ὃν ἔχειν ὅπου τὰ ἑαυτοῦ ῥιπτεῖ 413. 11. ἐξορίσαι ὑμᾶς δεῖ τοῦτο τὸ θηρίον, ῥίψαι ἐκ τῆς πόλεως 798. 25. ἐκδιωκόμενος [e naui puta] ῥίπτει ἑαυτὸν εἰς τὴν θάλασσαν 883. 27.

ῥὶς] ἀπεσθίει τὴν ῥῖνα τἀνθρώπου 788. 25.

ῥόδον] σαπρὰς εἶναι [scil coronas] διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' ἀ χρυσίᾳ 615. 11. 755. 15.

ῥοδωνιά] τὴν ῥ. βλαστάνουσαν ἐκτίλλειν 1251. 26.

ῥοπὴ μεγάλη μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ πράγματα 24. 13. 156. 10. ἐν μὲν προσθήκης μέρει ῥοπὴν ἔχει τινὰ καὶ χρῆσιν 154. 18. ὅπερ ἀ μικρὰν εἶσειν ὑμῖν ἐλπίζω ῥοπὴν 284. 12. τῶν τριηρῶν τηλικαύτην ἐχουσῶν ἐφ' ἑκάτερα ῥοπὴν 598. 7. ῥοπὴν μεγίστην ἐφ' ἑκάτερον ἐργάζεται 1412. 14.

ῥύμη τῆς ὀργῆς 546. vlt.

ῥυτὴρ lorum, flagellum. ἦκεν οἰκέτης ἔχων ῥυτῆρα 402. vlt.

ῥυτὸν, genus quoddam poculi. κύμβια, ῥυτὰ καὶ φιάλας ὀνομάζων 565. pen.

ῥώμη, vis, potentia, audacia. ῥώμην Φιλίππου διεξιέναι 18. 17. λακεδαιμονίων 41. 4. ἀ παρὰ τὴν αὐτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἤυξηται, ὅσον παρὰ τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν 43. 14. ἀ φοβηθέντες τὴν τότε θηβαίων ῥώμην καὶ δόξαν ὑπάρχουσαν 259. 1. σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρες τοὺς ἄλλους ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτούς 301. 25. 1220. 23. ἐν οἷς τὰς ἑαυτῶν ῥώμας nervos ἐπιδείκνυνται 1342. 24. αἱ διὰ τῶν λόγων ἀνδρίαι καὶ θρασύτητες ἐὰν μὴ μεθ' ὑπαρχούσης ὦσι παρασκευῆς καὶ ῥώμης, — 1452. 20.

ῥωννύναι] τούτοις μὲν ἐῤῥῶσθαι λέγω. hos contemno, missos facio 62. 21. πολλὰ ἐῤῥῶσθαι φράσας τῷ σοφῷ Σοφοκλεῖ 419. 12. π. ἐ. τοῖς νόμοις εἰπὼν καὶ ὑμῖν 526. vlt. ἔῤῥωσαι, καὶ σαυτῷ πίστευε; ἄπαγε τῆς κλοπῆς 601. 19. τοὺς τἀναντία πράττοντας κατὰ πάντα ἑώρα ἐῤῥωμένους 1475. 11.

ῥῶπος scruta, merx vilis, extrudi non facilis. ἄπρατον γὰρ εἶναι τὸν ῥῶπον. er könne den Bettel nicht abſetzen. niemand wolle ihm den Braſs abkauffen 910. 1.

σαβοῖ 313. 26.

σαθρὸς] ὀδὲν ἐπαισθάνεται τῶν καθ' ἕκαστα σαθρῶν 24. 5. 155. vlt. κἂν ἄλλο τι τῶν ὑπαρχόντων σαθρὸν ᾖ 24. 7. εὑρήσει τὰ σαθρὰ τῶν ἐκείνου πραγμάτων αὐτὸς ὁ πόλεμος 52. vlt. σαθρόν ἐστι φύσει πᾶν, ὅ τι ἂν ᾖ μὴ δικαίως πεπραγμένον 303. 25.

σακχυφάντης textor carbasarius, seu linteorum crassiorum, vnde sacci et vela confiunt, *Sack- und Segeltuchmacher* 1170. 27.

σάλος] v. ναυτιᾶν.

σαλπιγκτὴν ἐκάλεν 284. 26.

ἡ σανὶς ἡ παρὰ τῇ θεῷ κειμένη, tabula, cui inscripta erant nomina aerariorum, in arce, in aede Minervae sita 791. 11.

σαπρὸς] τὰς στεφάνους σαπρὰς εἶναι διὰ τὸν χρόνον, ὥσπερ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' ὁ χρυσὸς 615. 11. 755. 15.

σατράπης] οἱ κατὰ τὴν Ἀσίαν σατράπαι καθεζῶντες 153. 21.

σαφὴς] ἐναργὲς καὶ σαφὲς παράδειγμα 425. 11.

σεισμὸς ὁ περὶ τὴν Χερρόνησον 899. 2.

σεμνολογεῖσθαι 421. 19.

σεμνολόγος, pro conuicio 271. 19.

σεμνὸς] οἰκίαν ἐρᾷ τῆς τοῦ γείτονος ὀδὲν σεμνοτέραν ὖσαν 35. 22. ἔνιοι τὰς ἰδίας οἰκίας τῶν δημοσίων οἰκοδομημάτων σεμνοτέρας εἰσὶ κατεσκευασμένοι 36. 21. 175. 9. 689. 13. et 21. σὺ δὲ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ καὶ διαπτύων τὰς ἄλλας 313. 8. ταῖς σεμναῖς θεαῖς ἱεροποιεῖν 552. 6. τὸ τῆς ὁσίας, ὁτιδήποτ' ἐστὶ τὸ σεμνὸν, καὶ τὸ δαιμόνιον, συνηδίκηται 556. 9. τὰ σεμνὰ ἀναλώματα, tam splendida, vel tam inuidiose tantoque cum supercilio iactata 565. 22.

σεμνότης 1405. 16. τὰς τὴν τοῦ ῥήματος τούτου σεμνότητα ἔργῳ λήψομένας 1452. 26.

σεμνύνειν] παραλείπω, Φυλαττόμενος τὸ λυπῆσαί τινας ἐν οἷς σεμνύνομαι 313. 7. me effero, iacto. ἐπειδὴ γὰρ ἑώρων αὐτὸς [Philippum, legatos eius, Macedonas vniuersos] ἐπὶ τοῖς τοιούτοις [splendidis puta opiparisque epulis] ἐκεῖ [in Macedonia, cum ibi essemus legatione fungentes] σεμνυνομένους, ὡς εὐδαίμονας καὶ λαμπρούς 414. 12. ὑμᾶς ἐσεμνύναμεν 415. 12. σεμνύνεσθαι ἐπὶ μικροῖς 617. 5. 757. 17. ἔτων εὖ σεμνύνειν τὰ παρ' αὑτοῖς iura sua tanti facere 691. 5.

σεμνῶς ἐνομάζων verbis quaesitis splendidisque enuncians. verbis pompatis, affectatam grauitatem prae se ferentibus 237. 11.

σῆμα monumentum, polyandrium, vbi multi sunt humati. ὅταν εἰς τὰ σήματα ἄγηται [ὁ ἀποθανών] 1071. 7.

σημαίνειν obsignare sigillo. οἱ ἐχῶροι πρότερον ἐσημάνθησαν 1143. 25. τούτων, ὧν ἐσημήναντο, γραμμάτων. *Briefſchaften, die ſie hatten beſiegeln laſſen* 837. 18. et 21. σημηνάμενοι [τὰς συνθήκας] τιθέναι παρ' οἷς ἂν πιστεύσωσιν 904. 5. σεσημασμένῳ (pro ἐσφραγισμένῳ ex orat. pro nomine affert Harpocr. h. v. locus est 999. 16.

σημεῖον] ἔξω τῶν σημείων extra terminos indicantes finem ditionis atticae, aut portus attici, *Gränzſteine, wo das attiſche Gebiete, oder das Gebiete des attiſchen Commerzcollegii aufhörte.* τῆς ὑμετέρας ἐμπορίας 932. 14. ἀντὶ τῶν τὰ σημεῖα [sigilla] ἐχόντων οἰκοδομημάτων [oecorum, ſtabulorum, horreorum, cellarum] ἃ παρεσημηνάμην 1039. 11. ἀφελεῖν τὸ σημεῖον ὁμολογεῖ, ὥσπερ ἂν ἄλλο τινὸς τὰ σημεῖα ἀφαιρῶντας, [scil. τοὺς ἀνθρώπους] ἢ τοῦ τὰς θύρας ἀνοῖξαι 1041. 15. ἐπερωτᾷ ὁ δῆμος ὁ τῶν Ἀθηναίων περὶ τοῦ σημείου τοῦ ἐν οὐρανῷ γενομένου. de ostento coelitus prodito

1072.

1072. 12. σημεῖον δὲ. argumento autem, vel documento hoc est 563. 6.

σιγᾶν] ὁ δὲ [Sycophanta] σιγήσας, νίκα ἔδοξε λέγειν, ἂν τι δύσκολον συμβῇ, τοῦτο βασκαίνει 291. 20. δίκη, ἣ σιγῶσα σύνοιδε τὰ γιγνόμενα 422. 11. σιγῶντα δεήσει χαρίδημον ἐᾶν αὐτὸν ὑβρίσαι 638. 14. μὴ νομίσητε μ, ὦ ἀθηναῖοι, ἀγνοεῖν, ὅτι ἀσφαλὲς ἐστι τὸ σιγᾶν. Stobaeus velut a Demosthene dictum refert p. 214. 38. quamquam alii codices Dioni tribuunt; id quod editio Trincauelli facit.

σίδηρος] λίθος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος — ἐμπεσὸν παταίξῃ 645. 16.

σιδηρᾶς] ἀλύσει μονονὲ σιδηρᾷ δεδεμένος 778. 20.

σιρος] ἑλυρῶν, τῶν ἐν τοῖς θρᾳκίοις σιροῖς 100. vlt. 335. 27.

σιτηγεῖν aduectare frumenta, nauicularium frumentariam exercere. 467. 24. σ. εἰς τὸ ἀττικὸν ἐμπόριον 917. 26. σιτηγήσῃ ἄλλοσέ πη, ἢ ἀθήναζε 941. 4. 1287. 3.

σιτηγία] τῆς σιτηγίας κεκοινωνήκαμεν 1286. 17.

σιτηγὸς] σιτηγὰ πλοῖα 1213. 2.

σιτηρέσιον frumentum militibus dispensandum. Commissuradt, praeter stipendia, τὸν μισθὸν. ἵνα δέκα ἑκάστου τοῦ μηνὸς ὁ στρατιώτης δραχμὰς σιτηρέσιον λαμβάνῃ 48. 3. τὸν μισθὸν, ὃν — κατὰ μῆνα ἐδίδουν, παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων. πλὴν δυοῖν μηνοῖν μόνον μισθὸν 1209. 12. πρὸς τῷ παρὰ τοῦ στρατηγοῦ εἰς τὴν ναῦν δεδομένῳ σιτηρεσίῳ 1214. 21.

σίτησις] τὸ ψήφισμα, ἐν ᾧ τὴν σίτησιν victum, alimentorum praebitionem, ἔγραψε Χαριδήμου ὁ πατὴρ 1331. 21. σιτήσεις ἐν πρυτανείῳ 663. 10.

σιτίον] ἃ τοῖς σιτίοις ἔοικε τοῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν διδομένοις τοῖς ἀσθενοῦσι 37. 25. 1460. 2.

σίτισις v. σίτησις.

σιτοδείας παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γενομένης 467. 15.

σιτο-

σιτοπομπεία et σιτοπομπία, conuectio frumentariarum ſpecierum e Ponto per Helleſpontum in Atticam, deductio nauium eiusmodi cum nauibus aliis armatis, et ius, aut poteſtas illam conuectionem, aut protegendi, aut inhibendi et interturbandi. βελόμενος τῆς σιτοπομπείας κύριος γενέσθαι 254. 22. 307. 16. τὴν σιτ. ὅπως παρὰ πᾶσαν φιλίαν ἄχρι τῆ πειραιῶς κομιθήσεται, προιδέσθαι 326. 11. σιτοπομπίας εὐπορήσῃ τοῖς στρατιώταις 671. 13.

σῖτος] πλείω τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτω σίτῳ χρώμεθα 466. 21. πρὸς ἅπαντα τὸν ἐκ τῶν ἄλλων ἐμπορίων ἀφικνέμενον σῖτον ὁ ἐκ τῆ Πόντου εἰσπλέων ἐστὶ 466. 24. περὶ τὸν σῖτον ἀδικεῖν δόξαντες 743. 4. σῖτον τῇ μητρὶ ἀ διδόντος τότε. victum, annonas 818. 5. ἀφιεσάμεθα τῆ σίτε concedimus de frumento, renunciamus noſtro in id iuri 887. 11. ὅτε ὁ σῖτος ἐπετιμήθη pretio annonarum accenſo 918. 22. ὅπε ὁ σῖτος εἴη ὁ ἀπηλοημένος *ausgedroſchen* 1040. 22. τὸν σῖτον μετρεῖν τῇ μητρὶ 1135. 5. τὴν πεντηκοστὴν τῆ σίτε [*des eingehenden Getraydes*] ἐωνημένος 1353. 21. ἀνείλετο τὴν δίκην τῆ σίτε *nahm zurück* 1363. 14.

σιτοφύλαξ] ἐκ τῆς παρὰ τοῖς σιτοφύλαξιν ἀπογραφῆς. *aus den Zolibüchern der Kornſchreiber*, quorum erat vigilare, et cauere, ne frumenti quid, vectigali non depenſo, in portum inueheretur, aut inde exiret. item praeerant horreis publicis, et diſpenſabant annonas 467. 5.

σιτώνης magiſtratus, penes quem eſt cura frumenti publice coëmendi et in horrea inferendi atque diſpenſandi. σιτώνην αἱρέμενος [ὁ δῆμος] ἐμὲ ἐχειροτόνησεν 310. 1.

σιτωνίαν τὴν ὑπὲρ τῆ δήμε 918. 27.

σιωπᾶν] λέγων, ὡς σιωπῶ μὲν λαβὼν, βοῶ δ' ἀναλώσας 252. vlt. τῷ μηδὲν [icil. κακὸν] αὐτῷ συνεδότι,

δότι, δεινὸν [scil. ἐστὶν] εἰ, σιγῶν, πονηρῶν καὶ δεινῶν ἔργων δόξει κοινωνεῖν τῷ σιωπῆσαι 351. 17. ἄν τις ὑβρισθεὶς ὑπὸ τότε, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ 548. 27. σιωπῶν ὠδεὶς ὤφλε πώποτε, οὐδὲ ἀδικεῖν ὁμολογῶν 879. 17. ἐρῶ καὶ ἐσιωπήσαμι 1126. 27. ἂν σιωπηθῇ τὰ παρα τῶν πολεμίων 1432. 4. σιωπῇ ἐκαθήμην ἐπὶ τῷ ἑτέρῳ βήματος 1176. 2. τῶν πλείστων ἐκ τῆς σιωπῆς, ἔταν ὦσι νέοι, τὴν τῆς σωφροσύνης δόξαν θηρωμένων 1407. 16.

σκαιὸς ἔτω καὶ ἀναίσθητος εἶ 267. 12. σκ. καὶ ἀνήκοος 441. 14. ὁ μόνον εἰς χρήματ' ἀναιδὴς, ἀλλὰ καὶ σκαιὸς ἐστι 616. pen. ἔτω σκ. ἐστι καὶ βάρβαρος τὸν τρόπον 805. 18.

σκαιότης tarditas, coecitas mentis et cruditas, rusticitas morum. διὰ δὲ σκαιότητα τῶν τρόπων, τῶν μετὰ ταῦτ' ὀδὶν προσίεσθαι 70. 20.

σκάφος] ἕως γὰρ ἂν σώζηται τὸ σκάφος 128. 21. σκάφη αὐτοῖς οἰκεῖα ἐχ ὑπηρχε 1377. 18.

σκέπτεσθαι] εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις 9. 6. ἐκ τότων ἄν τις σκέψαιτο ὁ χαλεπῶς 23. 1. haud difficulter ex his meditando et arguendo colligat. ὃς ἐστι δίκαιον ὄντα πολίτην [subaudi τινα] τὸς καθ' ὑμῶν λόγους, ἀλλὰ μὴ τὸς ὑπὲρ ὑμῶν ἐσκέφθαι 198. 10. ὡς ἐσκεμμένα καὶ παρεσκευασμένα πάντα λέγω 576. 15. ἐσκέφθαι καὶ μεμελετηκέναι ὡς ἐνῆν μάλιστα, ἐκ ἀργοῦμαι 576. 17. Μεσδίαν μέντοι μηδὲν ἐσκέφθαι πώποτ' ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ δίκαιον 576. 27. ὁ τὸ συμβὰν ἐσκέψατο, ἀλλὰ τὴν τοῦ δεδρακότος διάνοιαν 637. 15. ἐσκέφθαι, σχολὴν ἄγοντα, τοιότους λόγους 749. 18. τῶν σωφρόνως καὶ καθαρῶς ζῆν αἱρεμένων ὠδὲ τὰ μετρίως ἐσκεμμένα διαμαρτάνεσθαι πέφυκεν 1403. 21. ὁ γὰρ μόνον εἴ τι χρήσιμον ἐσκεμμένος ἥκει τις 1420. 26.

σκευαγωγεῖν vasa conuasata, sarcinas, alia, in locum tutum, ex agris in munita transferre. σκ. ἐκ τῶν ἀγρῶν 837. 21.

ἡ σκευὴ] τὴν σκευὴν [pro τὴν κατασκευὴν] ἔχοντες, de militibus, armis instructi 558. 12.

τὸ σκεῦος, τὰ σκεύη. σκεύη φέρειν domo exportare, aufferre, μηδὲν ὀφειλόντων ἀνθρώπων 610. 22. γεωργικὰ σκεύη 871. 22. ὀφείλοντα τῶτον τῇ πόλει σκεύη τριηραρχικὰ 1145. 1. εἰσπράττειν σκεύη τοῖς ναυσὶ 1145. 9.

σκευωρεῖν] τὰ ἐν τῇ Πελοποννήσῳ σκευωρούμενον. per clandestinas et malitiosas machinationes sibi studentem adiungere 115. 5. σκευωρεῖσθαι περί τι circa aliquid moliri, machinari, consilia callida et tecta agitare, colludere 217. 16. ὃς καὶ τὰ Μικαλίωνος πράγματα ἐσκευώρηται 885. 10. τοιαῦτα ἐσκευωρημένον καὶ πεποικότα 884. 22. μίσθωσις ἐσκευωρημένη locatio commenticia, conficta 1103. 9. ἐσκευωρήσατο τὴν μίσθωσιν 1116. 7. σκευωρουμένους [listig, schelmisch, spitzbübisch einfädeln] τἄλλα τὰ ἐν τῇ μισθώσει 1134. 7.

σκευώρημα machinatio malitiosa, impostura. ἀλλ' εἶναι τῶτο πλάσμα καὶ σκευώρημα 955. 3. σκευώρημα ἓν μόνον συνειδότες, τῶτῳ κατὰ τῶν ἄλλων τῶν ἐγκαλεμένων ἐχρήσασθε τεκμηρίῳ 1035. 13.

σκευωρία insidiae. Tücke, Argliſt, boshafter Anſchlag auf einen. περιγενομένη μὲ τῆς τῶτων σκευωρίας 1272. 8.

σκηνὴ taberna, Bude. τὲς τ' ἐκ τῶν σκηνῶν τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἐξεῖργον 284. 24. 2) scena, ubi histriones agunt partes suas. τῶτων τινὰ [scil. τῶν ἡρώων] τῶν ἀπὸ τῆς σκηνῆς qui in scenam produci solent 288. 18. 3) papilio, tentoriolum, conopeum, acu pictum, filis sericis et aureis, sub quo exponi solebant vasa aurea, et argentea, monilia, gemmae, vniones, alia pretiosa, vulgo *iocalia*, *Iuvelen* dicta, aut fuit tapes lecto insternendus. Bettdecke, oder Decke und Vorhänge für ein Himmelbette. σκηνὴν δ' ἣν ἔχεσιν. ἐδὲ γὰρ ταύτην λαβόντες ἀναφέρεσιν 1031. 10.

σκηνῆν tentorium erigere, aut incolere. ἐσκήνωσαν ἐγγὺς ἡμῶν tendebant prope nos. h. e. ipsorum tentorium erat nostro assitum 1257. 6.

σκήπτεσθαι praetendere, excusatione quadam, praetextu vti, prouocare ad aliquid, vt ad testimonium nescio cuius, eo niti, causamque suam tueri. πῶς ἂν τῷ δίκαια ταῦτ' εἶναι νομίζειν σκήψαιτο 69. 12. σὺ δὲ σκήπτῃ tu niteris, fidis, te purgas, te releuas, μάρτυρι eo teste, αὐτῷ τῷ συναδικοῦντι testem eum edens, qui criminum tuorum ipse socius et conscius est 915. 14. 921. 13.

σκηπτὸς] εἰ δ' ὁ συμβὰς σκηπτὸς Orean. [ἢ χειμὼν] μὴ μόνον ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἑλλήνων μείζων γέγονε 292. pen.

σκῆπτρον] τὸς τυράννους καὶ τὸς τὰ σκῆπτρα ἔχοντας εἰπεῖναι 418. 13.

σκῆψις] οὐδὲ γὰρ λόγος, οὐδὲ σκῆψις ἐθ' ἡμῖν τὸ μὴ — excusatio 10. 27. καίτοι τῶν σκήψεων τέτων οὐδεμία ἐξὶ πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία 373. 1. σκήψεις καὶ προφάσεις ἐςῖς; ἀλλ' οὐ δίκαιον 373. 10. οὐδ' ἂν ταύτην τὴν σκῆψιν αὐτῶν τις ἀποδέξαιτο 867. 8. ἀλλ' ἐπὶ ταύτης τῆς σκήψεως εἰσελθών 966. 11. εἰκότως αἱρεῖ τὴν ὑπὲς τῆς ἀγνοίας σκῆψιν excusationem ignorantiae 14-6. 19.

σκιὰ] περὶ τῆς ἐν Δελφοῖς σκιᾶς πολεμῆσαι 63. vlt. εἰ γ' εἶχε τιγμὴν, ἡ σκιὰν τέτων, ὧν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem 552. 7. vbi dubium est, vtrum ἡ σκιὰν ab ipso oratore, an a scholiasta profectum sit.

σκιρροφοριῶν] ὅσοι μῆνες, πλὴν σκιρροφοριῶνος 1136. 1.

σκολιὸς] εὐθύνει δὲ δίκας σκολιὰς 423. 3.

σκοπεῖν] περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε 9. 3. σκοπῶν καὶ θεωρῶν τὸ πρᾶγμα αὐτὸ 987. 24. σκοπεῖτε τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν πρὸς τὰ τῶν ἄλλων ἀνθρώπων 1488. 2.

ὥσπερ

ὥσπερ ἂν εἰ χρέος ἐσκοπεῖτε ἴδιον 791. 2. σκοπᾶτε δὲ. I. c absolute, vt plenam sententiam exhibeat 241. 22.

σκορακίζειν] ὅταν τὰ μέγιστα κατορθώσωσι. τότε μάλιστα σκορακίζονται καὶ προπηλακίζονται 155. pen.

σκορπίος] πορεύεται διὰ τῆς ἀγορᾶς, ὥσπερ ὄφις, ἡ σκορπίος ἠρκὼς τὸ κέντρον 786. 4.

σκότος] πολύ τι σκότος, ὡς ἔοικεν, ἐξὶ παρ' ὑμῖν πρὸ τῆς ἀληθείας 281. 1. λιπὼν κευθμῶνα καὶ σκότε πύλας 315. 22. τοσαύτην κωφότητα καὶ τοσοῦτον σκότος παρ' ὑμῶν ἁπάντων 411. 25. ἐν σκότῳ καὶ δυσκλείᾳ πᾶς ὁ πρὸ τοῦ τῶν Ἑλλήνων ζῆλος γέγονε 1396. 18.

σκυθρωπάζειν] βαδίζει παρὰ τὰς τοίχους ἐσκυθρωπακὼς 1122. 12. ἐσκυθρωπάκασι μεθ' ἡμέραν 1267. 22.

σκυθρωπὸς] τοῖς δὲ πεπλασμένοις καὶ σκυθρωποῖς ὀκνήσειεν ἄν τις προσελθεῖν πρῶτον 1122. 20.

σκυλόδερψος cerdo coriarius 781. 18.

σκύτος ἔχων ἐπόμπευε *mit der Hundepeitsche in der Hand* 572. 27.

σκῶμμα] εἰς γέλωτα καὶ σκώμματα ἐμβαλεῖν περᾶσεται 1261. 12.

σμικρὸς v. μικρὸς.

σοβαρὸς *trotzig, schnöde*, superbus, arrogans, fastuosus. σοβαρὸν καὶ ὀλίγωρον εἰδυῖα τὸν τρόπον αὐτῆς ὄντα 1357. 25.

σοβεῖν cum fastu, iactatione corporis, fremitu, et vociferatione incedere, *einhergerauschet kommen, traben, mit Gebrause und Gesause daher fahren.* ἀκολούθως τρεῖς ἢ τέτταρας αὐτὸς ἔχων tametsi tu solus sit, secum tamen habens alias ternos, alias quaternos pediſſe quos, διὰ τῆς ἀγορᾶς σοβεῖ *sauset er einher, wie eine Wespe, oder Bremse* 565. pen.

σολοικίζειν] ὑμεῖς δ' αὐτὸν ἴσως ὑπειλήφατε, ὅτι σολοικίζει τῇ φωνῇ, βάρβαρον καὶ εὐκαταφρόνητον εἶναι 1110. vlt.

σὸς, σὴ, σὸν] Δημοσθένης, πρὸς κλέπτην, εἰπόντα, ἐκ ἤδειν, ὅτι σόν ἐστιν, ὅτι δὲ, ἔφη, σὸν ἔκ ἐστιν, ἤδεις; Stobaeus p 146.

σοφίζεσθαι] σοφιζόμενος κατεάλητο. deprehendebatur in versutia, ludens ciues deludere, decipere 567. 19. καίπερ ἔτω τέτε σεσοφισμένε 853. 5. κολάζειν τὸς κακοτεχνοῦντας καὶ σοφιζομένους, ὥσπερ ἔτοι σοφίζονται 942. 26.

σόφισμα] εἰ τὰ τέτε σοφίσματα cauillationes, conclusiunculas. προσδέχεσθε 775. 6. σοφίσματα εὑρίσκουσιν ἀντὶ τοῦ ἀποδοῦναι 924. 2. 930. 15. τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν περὶ ταῦτα σοφισμάτων. der Ränke und Griffe, wodurch man kleine niedrige Vorthelgen erhascht, und erschleichet 1490. 13. πρὸς γὰρ τοῖς ἄλλοις κακοῖς καὶ τῦτο εὑρηνται commenti sibi sunt σόφισμα 1280. 22.

σοφιστεύειν] αἱρεμένες τὴν τῶν σ. ἑλομένων δόξαν 1415. pen.

σοφιστὴς magister rationis, qua causae forenses tractandae sunt 417. vlt. ἐπ' ἐσὺ σοφιστὴς; καὶ πονηρός γε; 420. 2. 848. 15. 937. 20. 24. et vlt. quibus in locis conuicium est, significans veteratorem, hominem malitiose callidum, argumentatiunculas subtiles et captiosas nectere, et rectum prauo mutare doctum. ἐπ' ἐδενὶ μᾶλλον ἐσπέδακεν, ἢ τῶν ἐπτὰ σοφιστῶν γενέσθαι 1416 11.

σοφὸς ταῦτα σοφώτερα, ἢ καθ' αὑτὸν εἶναι 1478 16.

σπαθᾶν] διὰ ταῦτ' ἐσπαθᾶτο ταῦτα propterea tam praecipitanter et inconsulte consuebantur illa 354. vlt.

σπανίζειν τῶν ἀναγκαίων 1122. 15.

σπάνις] ἐν σπάνει χρημάτων καταζῆσαι 389. 6. σπάνις ἀνδρῶν τοσαύτη μὴ γένοιτο τῇ πόλει 779. 16. ἐσπάνει τῶν τῦτο βελομένων 1460. 22.

σπαράττειν conuiciando lacerare τὰς κληρωτὰς ἀρχὰς 785. 18.

σπαρτιάτην ποιεῖσθαι 691. 10.

σπάσμα] πάρεσιν Αἰσχίνης ὥσπερ τὰ ῥήγματα καὶ τὰ σπάσματα τότε κινεῖται, ὅταν κακόν τι τὸ σῶμα λάβῃ 294. 21.

σπέρμα] ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν ἅτος ἦν 280. pen. ἀλλ' οὐδὲ σπέρμα δεῖ καταβάλλειν οὐδὲν ἐν τῇ πόλει τῶν τοιούτων πραγμάτων 748. 13. πλὴν εἰ συκοφάντης τις, καὶ πονηρὸς, σπέρμα καὶ ῥίζαν, ὥσπερεὶ γεωργὸς, ὑπάρχειν οἴεται δεῖν 784. pen.

σπερμολόγος 269. 19.

σπογγίζειν τὰ βάθρα subsellia ludi puerilis spongia detergere 313. 12.

σπονδή] σπονδῶν μετεῖχε καὶ εὐχῶν 380. 24. πᾶσι σποιδαὶ iura et officia ei debita, qui nobiscum eiusdem poculi consors est 400. 17. οἱ ἀδικοῦντες τὰς ὅλης γε τῆς πατρίδος σπονδὰς παρέβαινον, καὶ οὐ μόνον τὰς ἰδίας 401. 6. κρατήρων καὶ σπονδῶν κοινωνὸς 431. 19.

σπεύδειν] ἐν οἷς ἑκάτεροι διατρίβετε καὶ περὶ ἃ σπεύδετε, περὶ ταῦτ' ἄμεινον ἑκατέροις ἔχει 66. 18. σπ. περὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ δίκαιον 211. pen. ἐσπεύδασεν ἐφ' οἷς ἠδικημένῳ μοι συνήδει 514. pen. ἐσπεύδασατε αὐτοὶ πρότερον πρὸς ἐμὲ studuistis mihi 515. 23. 624. 16. σπ. εἰς τὰ σὰ 577. 14. σπευδακτέον ὑμῖν ἅπασιν ἐστὶν ὑπὲρ τῶν νόμων 1041. vlt. ὑπὲρ ἅπαντος ἁγίων καὶ σεμνῶν ἱερῶν ἄξιον ὑμᾶς σπεύδειν 1371. 10. σπεύδει ἡ πόλις περὶ τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ τελευτῶντας 1389. 10. πρὸς μὲν χρημάτων κτῆσιν οὐδεπώποτε ὁ δῆμος ἐσπεύδασε, πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς ἓν [scil. ἄλλο] 617. 10.

σπεδαῖος] ὡς ταῦτα ὑμῖν ἐστι σπεδαιότατα. dignissima cura et contentione vestra 701. 4. ὅσῳ τυγχάνει σπεδαιοτέρα, τοσούτῳ δεῖ προιδεῖν, ὅπως καταχρήσεσθε αὐτῇ εἰς δέον 1457. 10.

σπεδή] σπεδῆς [πολλῆς καὶ] βελῆς ἀγαθῆς φημὶ τὰ παρόντα προσδεῖσθαι 123. 3. ἅπασά μοι σπεδὴ περὶ τού-

ρὶ τοῦτ' ἐςὶ 621. 9. τῶν ἐπὶ τούτῳ σπουδὴν ποιησομένων, ὅπως ὑμᾶς ἐξαπατήσωσι 1454. 11.

ςαδιοδρομεῖν 1386. 10.

ςαθμὸς] ζυγὰ μονονοὺ καὶ ςαθμὰ ἔχων, ἅπαντα ἐπώλει 784. 9. οὐ γὰρ δήπου ἄνευ γε ςαθμοῦ ἔμελλεν οὔθ' ὁ ὑποτιθεὶς παραδώσειν 1199 pen. ὥσπερ ὑπὲρ ςαθμῶν καὶ μέτρων τὸ ἴσον σκοπούμενοι. *gleich als wenn hier die Rede wäre von Gleichheit in Maaß und Gewichte* 1477. 27.

ςάμνος seria, testa. ςάμνους ὀγδοήκοντα ἐξεςηκότος οἴνου 933. 25.

ςασιάζειν] πυνθάνεσθαι γὰρ αὐτοὺς ὡς νοσοῦσι καὶ ςασιάζουσιν ἐν ἑαυτοῖς 113. 26. οὐδὲν τῶν ἐκείνου πραγμάτων ςασιάζειν παρασκευάζομεν 157. 10 ἐςασιάζετο αὐτῷ τὰ τῶν θετταλῶν 444 3. ςασιάζειν ὑπὲρ τοῦ δήμου 561. 16. ἐςασίασαν οἱ δικαςαὶ ἐν ἀλλήλοις 1053. 5. ἡνίκα ςασιάζοι πρός τινας dissideret cum quibusdam 658. 11.

ςασιαςικῶς 245. 19. ἀδίκως καὶ ςασ. studio factionis mihi aduersantis, εἰς ἑτέρων χάριν προποθεὶς 1465. 20.

ςάσις locus, statio, sedes, vbi e. c. simulacrum sigillum stat dedicatum. *Stelle, Stäte.* τῆς αὐτῆς ἠξιοῦτο ςάσεως τό τε ἀριςεῖον τῆς θεοῦ καὶ αἱ — τιμωρίαι 428. 19.

ςατὴρ κυζικηνὸς quantum valeat ad monetam atticam redactus 914. 11. ςατὴρ φωκαεὺς 1019 15.

ςείχειν] τὴν ἄτην ὁρῶν τοῖς ἀςοῖς ςείχουσαν ἀντὶ τῆς σωτηρίας 419. 3. et 13.

ςέλεχος] ἐξεπρέμνιζον πλεῖον, ἢ χίλια ςελέχη 1073. 26.

ςενάζειν] πηλίκον ποτ' ἂν ςενάξειαν ἐκεῖνοι οἱ ἄνδρες 690. 18. μέγα δ' ἂν οἴομαι ςενάξαι τὸν πατέρα ἡμῶν 835. 12.

ςενὸς] εἰς ςενὸν κομιδῇ τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις αὐτῷ καταςήσεται 15. 24.

ςέργειν]

στέργειν] καὶγὼ στέρξω καὶ σιωπήσομαι 264. 8. στέργειν ἠναγκάζετο τούτοις 677. 26. 5. τὸς γονεῖς 790. 7. στέργουσιν ἐμμένοντες ταῖς ὑμετέραις γνώσεσι 802. 7. 5. ἐπὶ τούτῳ 996. 15. στέργειν τὴν τύχην 1278. 1. 1280. 10. ἂν ἡττῶνται δικαίως στέρξουσι 1437. 13.

στεφανηφορεῖν 530. pen.

στεφανηφορίαν τινά τινι διδόναι ius coronam geſtandi dare h. e. honorem, quem ſequitur ius illud 525. 2.

στεφανίτης ἀγὼν 500. 5.

στέφανος pro honore, vel munere publico, cuius inſigne et quaſi priuilegium eſt coronae geſtatio 524. 24. στέφανοι εἰσὶν ἀρετῆς σημεῖον, φιάλαι δὲ πλούτου 616. vlt εἰ μὴ ἐπείσθητε καὶ πάλιν ἀπέδοτε τοὺς στεφάνους αὐτοῖς [ſenatoribus reprobatis] 1330. 21. στεφανοῦσιν Ἀθηναίων τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ ταλάντων ἑξήκοντα 256. 24. ἀνακηρύξαι τοὺς στεφάνους 256. 16. παραχρῆμα πέπαυνται ἄρχοντες καὶ περιῄρηνται τοὺς στεφάνους 802. 5. τοὺς τὸν στέφανον οἰομένους δεῖν παρ' ὑμῶν λαβεῖν 1228. vlt. τοὺς στεφάνους τοὺς χρυσοῦς, οὓς ἐπαινεσάμην ἐγὼ κόσμον τῷ χορῷ 520. 1.

στεφανοῦν] στεφανοῦν τοὺς νενικηκότας ex orat. de F. L. aſſert h. v. Harpocrat. ὅτι πολλοὺς μὲν ἐστεφανώκατ' ἤδη τῶν πεπολιτευμένων, ἅπαντες ἴσασι. δι' ὅντινα δ' ἄλλον ἡ πόλις ἐστεφάνωται, — πλὴν δι' ἐμέ, οὐδ' εἷς ἂν εἰπεῖν ἔχοι 257. 18. τὸν ἄρχοντα τὸν ἐστεφανωμένον. magiſtratum in functione 520. 16. στεφανοῦν, ὃν ἂν αὐτοῖς δοκῇ, καὶ μὴ στεφανοῦν, κελεύουσιν. [ſcil. ὃν ἂν μὴ δοκῇ.] 1234. 15. ὀλύμπια νικήσας ἐστεφάνωσε τὴν πόλιν 1343. 1.

στῆθος πελιὸν εἶχε 1157. 6.

στήλη] εἰς στήλην χαλκῆν γράψαντες 121. 22. τὰς στήλας καθελεῖν τὰς πρὸς Θηβαίους. foedera, pacta conuenta, ſtelis inſculpta 209. 5. στήλαις διαλαβεῖν τοὺς ὅρους 278. 23. inſcriptio ſtelae infamis, ſeu ignominiae

miniae ergo inurendae positae 428. 1. inscriptio, decretum, saxo insculptum, quo honores alicui deferuntur 495. 13. 569. 24. ἀναγραφῆναι ἐν στήλῃ λιθίνῃ, καὶ στῆσαι ἐν ἀκροπόλει πρὸς τῷ θεῷ 1381. 10. τοῦτον τὸν νόμον γράψαντες ἐν στήλῃ λιθίνῃ ἔστησαν ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου παρὰ τὸν βωμὸν ἐν Λίμναις 1370. 25.

στηλίτης] ὥστε καὶ στηλίτας ποιεῖν. vt vel nomina eorum, aeternae ignominiae ergo, stelis insculperent 122. 24.

στῆναι v. ἵστασθαι.

στιγμὴ punctum, pars rei vel minima. εἴ γε εἶχε στιγμήν, ἢ σκιὰν τούτων, ὧν κατεσκεύαζε. vel minimam probabilitatem 552. 7.

στοὰ Βασίλειος 776. 20.

στοχάζεσθαι] ἃ γὰρ ὑμεῖς, ὧν ὅτοι βέλωνται, στοχάζεσθε, ἀλλ' ὅτοι, ὧν ἂν ὑμᾶς ἐπιθυμεῖν εἰώνται 176. 27.

στρατεία] στρατείας ἁπάσας τὰς ἐν ἡλικίᾳ ἐστρατευμένους 545. 15. στρατείαν ἐκείνην οὐκ ἐξελθών 1353. 24.

στρατεύεσθαι] αὐτὸς στρατεύεται καὶ ταλαιπωρεῖ 156. 25.

στρατηγεῖν] πάντα ἐστρατηγηκότες ἔσεσθε ὑπὲρ Φιλίππου. totum illud bellum e Philippi sententia, et ex eius re, gesseritis, ad modum imperatoris; quasi vos essetis a Philippo imperatores eius belli creati, quod pro ipsius maiestate tuenda, aut amplificanda, eiusque auspiciis gerendum esset 30. 13. στρατηγέσθε ὑπ' ἐκείνου ductitamini 52. 2. Philippus vos cogit ex arbitrio suo bella gerere, docet vos, quocunque velit, aut loco, aut tempore, modo terra, modo mari, vt ipsi expedit, vobis obest, dimicare etc. ὡς Βασιλεῖ στρατηγήσων τὸν ἐπ' Αἴγυπτον πόλεμον 1191. 21. νῦν δὲ ἔκασος ἑαυτῷ στρατηγεῖ 1457. 21.

στρατη-

στρατηγία honos, seu imperium Strategi. hinc vniuerse, eximius quisque honos, et virtutis praemium. ἐδεμιᾶς κακίας, ἀλλ' ἐδέ γε στρατηγίας ἄξια 415. 7.

στρατήγιον curia Strategorum. εἰς τὸ στρ. ἐδωκα τὴν ἀπόφασιν [scil. τῆς ἐμῆς ἐσίας] 1043. 11.

στρατηγὶς ναῦς qua imperator classis vehitur 1162. vlt.

στρατηγὸς] τῶν στρατηγῶν ἕκαστος δὶς καὶ τρὶς κρίνεται περὶ θανάτε 53. 26. κακέργε μὲν τὸ κριθέντα ἀποθανεῖν, στρατηγῦ δὲ μαχόμενον τοῖς πολεμίοις 54. 1. συγκλήτε ἐκκλησίας ὑπὸ στρατηγῶν γενομένης 238. 3. ergo Strategis, in caulis bellicis, conc onem conuocandi ius erat. περὶ δὲ τῶν ἀδυνάτων cui venia m litiae danda sit, et cui minus, ἐπικρινέτω ὁ ἐπὶ τῶν ὅπλων στρατηγὸς καὶ ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως 238. 13. ergo bini erant identidem Strategi, alter castrorum, alter fisci. ἐπωμόσαντο ἐπὶ τῶν στρατηγῶν 273. 8. ergo coram iis iudicabantur causae proditorum patriae. βελῆς καὶ στρατηγῶν γνώμη 282. 10. ergo ad deliberatones de rebus bellicis, h. e. qua ratione belli gerendi patria ab hostibus defendi posset, Strategi a Senatu ad citcebantur. τὸν ναύαρχον ἀναπλεῖν ἐντὸς πυλῶν, καὶ τὸν στρατηγὸν καὶ τὸν ἵππαρχον τὰς πεζὰς καὶ τὰς ἱππικὰς δυνάμεις ἐξάγειν Ελευσίνάδε 290. 3. ergo, vt Nauarchus classi, ita Strategus pedestribus copiis, et Hipparchus equestribus praeerant, sed ita, vt Strategi maior esset potestas et dignitas, quam Hipparchi. ἡ τῶν στρατηγῶν Φαυλότης ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326. 28. ἡ βελὴ ἔθυσε, συνεισιάθη, — οἱ στρατηγοὶ, σχεδὸν, αἱ ἀρχὴ ἅπασαι 400. 26. ergo Strategi, secundum Senatum, principes erant magistratus. οἶον, ἐχ ὅτι στρατηγὸς ἂν ἠγνόησε Φάσκων εἶναι, ἀλλ' ἐδ' ὁ τυχὼν ἄνθρωπος 671. 11. ἀκῶν ὑπόλοιπόν ἐσιν οἱ στρατηγοὶ. ἀλλὰ τὰς τριηράρχας καθισᾶσιν, ἐμπορικὴν δὲ δίκην ἐδεμίαν εἰσάγεσιν 940. 16. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ [scil. ἡμᾶς] ἐγγράψεσιν, ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγ-

γράφωσιν 996. vlt. ergo codicillos classium tenebant Strategi, quas in classes ciues coordinabantur. ἔποιεν οἱ στρατηγοὶ τοῖς τριακοσίοις τὰς ἀντιδόσεις 1040. 9. hoc e priori necessario sequebatur, vt scilicet Strategi praeessent permutationibus facultatum. ἀπεγραψάμην πρὸς τὸν στρατηγὸν ταύτην τὴν ἀπογραφὴν 1043. pen. παρὰ τῶν στρατηγῶν σιτηρέσιον μόνον λαμβάνων 1209. 12. καὶ γὰρ μισθὸν ἐοίκα λαβὼν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ὀκτὼ μηνῶν. ergo Strategi militibus et annonas et stipendia erogabant.

στρατιώτης] στρατιώτας δεῖν κατασκευασθῆναι 14. 25. αὐτὸς ὢν, οἶμαι, θαυμάσιος στρατιώτης, ὦ Ζεῦ. 375. 24.

στρατιωτικὸν [scil. ἀργύριον] stipendia militaria 167. 16. χρήματα στρατιωτικὰ 14. 20. et sq. 1187. 26. 1209. 9. τὰ περιόντα χρήματα τῆς διοικήσεως στρατιωτικὰ εἶναι, εἴτε θεωρικὰ 1346. 18.

στρέμμα] κἂν ῥῆγμα, κἂν στρέμμα 24. 6. 156. 1.

στρεπτὸς] στρεπτοὶ panes in gyrum contorti. *Krengel* 314. 1.

στρέφειν] ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ στρέφεται καὶ 422. 19. στρέφων πανταχῇ 552. 13. τότε τἄνω κάτω πάντα χρὴ νομίζειν ἐστρέφθαι 792. 27. ἄνω καὶ κάτω τὰς νεμὰς, τὰς διαιτητὰς, πάνθ', ὅσα ἂν βέλτιστα, στρέφει 544. 2.

στρώματα ὑποσπᾶν, *Betten, Decken, etc. einem unter dem Leibe wegreiſſen* 762. 4. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια *ſich Bett- und Tiſchzeug leihen laſſen* 1191. 1.

συγερὸς] μὴ συγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν 322. 13.

σύππιον. *Hanf*, oder *Werg*. ὀθόνια *Segeltücher*, καὶ σύππια, καὶ σχοινία, εἰς κατασκευάζεται τριήρης 1145. 6.

συγγένεια] ὥσπερ αἱ συγγένειαι τὰς ἰδίας οἰκοῦσιν οἰκίας, οὕτω καὶ τὴν πόλιν οἰκεῖτε δημοσίᾳ 796. 17.

συγγενὴς] πλὴν εἰ μὴ συγγενεῖς φήσει τὸς μισθωμένους αὐτόν. 722. 9. de fratre et filio. πρὶν φάσκειν ἠμέτερος συγγενὴς εἶναι. priusquam se meum fratrem, meque patris filium ferret 1001. 18. δεινόν ἐστιν, εἰ καὶ καθ' ὅτε τις τὰ ψευδῆ μαρτυρεῖ, πολλῷ δὲ δεινότερον, εἰ κατὰ τῶν συγγενῶν 1117. 24.

συγγενικῶς καὶ φιλανθρώπως οἰκεῖτε τὴν πόλιν 797. 2.

συγγνώμη τοῖς ἐξελεγχομένοις 121. 9. συγγνώμη ἀδελφῷ βοηθεῖν. *Ich ſeines Bruders annehmen, geſetzt auch er hatte Unrecht, das iſt was menſchliches, das kann einem niemand verarger.* prouerbium, quo aequum ce ſeris facere, fratrem, h. e. neceſſarium tuum, etiamſi in cauſa iniquiore, tuens 415. 16. ἀφαιρεῖται τὸ τῆς συγγνώμης ὠφέλιμον 633. 24. μήτε συγγνώμης, μήτ' ἄλλε μηδενὸς εἰσὶ, neque clementia et ignoſcendi facilitate ducuntur, neque vll. alii rei dant operam, πλὴν τῶ πλείονος, quam cupiditati 982. 3. ἐὰν δὲ πλέστιος δι' αἰσχροκέρδειαν ταὐτὰ ποιήσῃ, συγγνώμης τεύξεται 1231. 16. δεδώκατε γὰρ τοῖς βελομένοις ἀδικεῖν, ἂν μὲν λάθωσιν ἔχειν, ἂν δὲ ληφθῶσι, συγγνώμης τυχεῖν 1232. 15. συγγνώμην ἐμοὶ εἴχετε τῶ ὀργίζεσθαι αὐτοῖς 1247. 7.

συγγράφειν] καταφρονήσαντες ἔτοι τῆς συγγραφῆς καὶ τῶν ἐπιτιμίων, ἃ συνεγράψαντο αὐτοὶ ἔτοι καθ' αὑτῶν. poenarum, quas hi ipſi voluerunt in tabulis contractus conſignari, et aduerſus ſeſe ſcribi 1280. 3. τὴν ναῦν ἥκειν κατακομίζοντες εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, εἰς ὃ συνεγράψαντο. quem in portum quoque vt appellerent nauem ſuam, expreſſis verbis pepigerant et ſpoponderant in tabulis contractus 1280. 19. συγγραψάμενοι εἰς τὸ ὑμέτερον ἐμπόριον, *ob ſie gleich eine Obligation in ihrem Namen haben aufſtellen und ausfertigen laſſen, die ſo lautet, daß ſie mit Schiff und Waaren in euren Hafen anlegen wollten* 1297. 3.

συγγραφὴ tabulae contractus inter duos pluresue, siue de aere credito, siue de locatione, siue de alia quacunque re. *Vertragsbrief, Schuldverschreibung.* ὥσπερ ἀνδριάντα ἐκδεδωκὼς κατὰ συγγραφήν. quasi si signum faciendum marmorario locasset e pacti literis consignati formula 268. 13. δίκας εἶναι περὶ ὧν ἂν ὦσι συγγραφαί 882. 7. συγγραφῶν ὄντων cum is esset modus tabularum pacti, cum in tabulis ita cautum esset 883. 16. συγγραφαὶ ναυτικαί. *Bodmereyverträge* 932. 3.

συγκαθίζεσθαι] συγκαθεζόμενος δ' ἐστὶν ἕκαστος τῶν ταῦτα ποιούντων in priuatis congressibus 1434. 6.

συγκαθιστάναι] καὶ ὁ συγκατέστησε τὸν στόλον μετὰ τῶν ἄλλων τριηράρχων. non reduxit in pristinam, veram, propriam et solitam stationem classem, quamquam reliqui trierarchi id fecerunt 569. 6.

συγκαλεῖν, συνάγειν 130. 2.

συγκατανεύειν consentiens. βουλόμενος ὑμᾶς συγκαταίνειν γενέσθαι τοῖς ὑπ' αὐτῶν παρακαλουμένοις 284. 3.

συγκατακτᾶσθαι τὴν τῶν ἑλλήνων ἀρχήν 246. 3.

συγκαταμαρτυρεῖν 855. 18.

συγκαταπράττειν 63. 2. 96. 21.

συγκατασκευάζειν] μονονοὺ συγκατασκευάσαντες αὐτῷ 33. 4 215. 27. 275. 16. 898. 8.

συγκατατιθέναι] συγκατατίθεμαι assentior τοῖς παρακαλοῦσιν 283. 22.

συγκατηγορεῖν 434. 22. 1232. 24.

συγκεραννύναι, vel συγκιρνᾶν. παιδείαν πρὸς ἅπαντα ταῦτα εὐκαίρως συγκεκραμένην 1414. 7.

συγκηδεστὴς ἑαυτῷ *seiner Frauen Schwester Mann.* maritus sororis vxoris suae 949. 6.

συγκινδυνεύειν 196. 3.

συγκλείειν] τὰς δ' ὀφθαλμὰς συγκλεῖσαι. ita contudisse, commulcasse os alicui, vt oculi ita intumescerent, vt palpebrae attolli et oculi aperiri nequirent 1259. 13.

συγκλη-

συγκληρᾶν per ſortem attribuere συμμορίᾳ ἑκάστῃ τὴν πεντεκαιδεκανεάιαν 183. 1.

σύγκλητος] συγκλήτῳ ἐκκλησίας συναχθείσης 249. 12.

συγκοινωνεῖν τῆς δόξης 1299. 20.

συγκόπτειν concidere, commulcare verberibus 532. 26. συνεκόπην 1151. 20.

συγκροτεῖν] δόξαν μὲν ἔχετον, ὡς εἰσὶ θαυμαστοὶ καὶ συγκεκροτημένοι τὰ τῦ πολέμυ. ad artes belli diſciplinaque diuturno eruditi, aſſuefacti, et quaſi indurati 23. 3. συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν τὸν χορόν. cogere, congregare 520. 11.

συγκρούειν] πάντας συνέκρυε καὶ πρὸς ἑαυτὸς ἐτάραττε 231. 12. σ. τὰς πόλεις ciuitates inter ſe collidere inimicitiis 282. 1.

συγκρύπτειν] αἱ γὰρ εὐπραξίαι δεινὰ συγκρύψαι καὶ συσκιάσαι τὰ τοιαῦτα ἐνείδη 23. pen. 155. 25. 419. 15. τὰ τῶν πραγμάτων δυσχερῆ τῷ λόγῳ συγκρύψηται 1446. 8.

συγχαίρειν τινὶ τῶν γεγενημένων 194. 23. 579. 19.

συγχεῖν] τὰ σύμβολα συγχέων 570. 18. ἆρ' ἐ πάντα συγχεῖς τἀνθρώπινα 635. 23. αἴτιος ἦ τῦ τὸν θεσμὸν συγχυθῆναι τόνδε 640. 2. collato v. 16. συγχεῖ ὅλην τὴν πολιτείαν 729. 14. ὁ βίος συγκέχυται 777. 9.

σύγχορηγος 853. 1.

συγχωνεύειν 615. 12.

συγχωρεῖν] ἡ τότε συγχωρηθεῖσα εἰρήνη 231. vlt. ἂν καθαραὶ ὦσιν αἱ ψῆφοι, καὶ μηδὲν περιῇ, συγχωρεῖτε, ergebet ihr euch drein, laſſet ihr es gut ſeyn, und paſſiren. probatis rationes, aut confitemini aequas et probabiles eſſe 303. 23. τοσῦτον τῆς εὐσεβείας ἐν ἑκάστῳ ὑμῶν ἴδοι τις ἂν τὸ συγκεχωρηκὸς. tantam modeſtiam, tantum pudorem et verecundiam, vel aequitatem religionis 533. 17. συγχωρῶν τοῖς νόμοις καὶ τῇ τῶν ἄλλων βελήσει 535. 5. σ. τῇ πολιτείᾳ τὰ τοιαῦ-

τοιαῦτα ἠξίου 535. 8. οὐδενὸς γὰρ πράγματος, οὐδ' ἔργου, τοῦτο συγχωρητέον 566. 17. συγχωρεῖν τοῖς πονηροῖς flagitiosorum proteruiae frena laxare, indulgere, conniuere 922. 17. τὰ συγχωρηθέντα χρήματα ἔχουσι. tulerunt aes, in quod ab ambabus partibus concessum fuerat 985. 22. συγχωρηθεῖσα ὑπὸ τῶν ἀντιδίκων ἡμέρα 1042. 26. ἐλαττοῦσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι 1287. 17.

συζῆν] φιλοπραγμοσύνην, ᾗ πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ φίλιππος. in qua aetatem degit et cum qua cohabitat, veluti cum coniuge, aut cum morbo quodam cognato 13. 10. ἐὰν ταύτῃ συζῆτε, [diffidentiae puta] οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε 71. 27. τὸν συζῶντα μεθ' ὑμῶν 330. 2. οἷς συζῆν τὸν λοιπὸν βίον ἀνάγκη 363. 4.

σῦκα καὶ βότρυς καὶ ἐλαίας συλλέγων 314. 12.

συκοφαντεῖν τὰ συμβάντα 292. 17. ἀλλὰ νὴ δία συκοφαντοῦμεν τὸ πρᾶγμα 639. 17. ἐάν τις ποιῇ τὰ τῶν συκοφαντούντων, ἔνδειξιν αὐτῶν εἶναι καὶ ἀπαγωγὴν 1325. 8. τούτοις, ἃ διώκει, συκοφαντῶν φανήσεται. Hermog. p. 364. 23. ex or. pro corona.

συκοφάντης] εἰς τοὺς συκοφάντας ἄγειν 264. 6. πονηρὸν, πονηρὸν ὁ συκοφάντης ἀεὶ καὶ βάσκανον — 307. 23. πλὴν εἰ συκοφάντου, καὶ πονηροῦ, σπέρμα καὶ ῥίζαν ὑπάρχειν οἴεται δεῖν 784. pen. συκοφάντης τοῦτ' ἐστιν, αἰτιᾶσθαι μὲν πάντα, ἐξελέγχειν δὲ μηδὲν 1309. 12. συκοφαντῶν ἔργον, οὐχ, ὥς φασιν, εὔνων ἀνθρώπων ποιοῦσιν 1444. 21. σύμβουλος καὶ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ τῶν ἄλλων οὐδὲν ἐοικότες — 291. 16.

συκοφαντίαν δέδωκε locum, oportunitatem dedit, falso querendi de iniuriis velut datis, quae datae non fuerunt, et insontes fictis criminationibus vexandi 642. 11.

συκο-

συκοφαντικὸς] ἀδέποτε δίκην, ἔτ' ἀναιδεστέραν, ἔτε συκοφαντικωτέραν, δεδικασμένην 967. 11. συκοφαντίαν τινὰ τοῖς πράγμασι προσάγειν 372. 25.

σῦλαι ius diripiendi merces, aut corpora, in quae incurras, oblata tibi, praedas de aliquo agendi, *Repreſſalienrecht.* ἐξελόμενοι ὅπως σῦλαι μὴ ὦσιν ἀθηναίοις. vbi merces Athenienſium ab incolis attineri, cuſtodiae dari, *arreſtari*, non liceat 927. 4. ὥσπερ σύλων δεδομένων τοῖς Φασηλίταις κατ' Ἀθηναίων. *gleich, als wenn die Phaſeliten Urlaubs- und Berechtigungsbriefe erhalten hätten, auf die Athenienſer Beute zu machen, oder ihre Güther überall, wo ſie ſie fänden, in Beſchlag zu nehmen* 931. 23. ἀνδρολη̃ψίας καὶ σύλας τὰς διὰ τούτων κατεσκευασμένας 1232. 4. vnde patet, σύλας rerum eſſe detentiones, ἀνδρολη̃ψίας hominum.

συλᾶν τῷ λόγῳ τὰ τῶν προγόνων ἔργα 442. 2. eripere, quatenus id oratione fieri poteſt. τὴν θεὸν τὰς θεφάνας σεσυλήκασι 616. 19. 756. vlt. σεσυλήμεθα τὰ ἡμέτερα αὐτῶν ὑπὸ τούτων 931. 21. ἑκ ἑτόλμα τὰς παραταξαμένας συλῆσαι, πρὸς ἃς περὶ τῶν ὅλων διεκινδύνευεν 1477. 17.

συμβὴ] δύο συμβὰς προσθεὶς 270. 22. ὅλος ἐξ ἀρχῆς, ἀπὸ τῆς πρώτης συμβῆς, μέχρι τῆς τελευταίας 723. 4. πάντα τὸν νόμον μέχρι τῆς ὑσάτης συμβῆς 734. 23.

συμβαίνειν ſuccurrere, auxiliari. ἔτε χρήμασιν, ἔτε σώμασιν, ἔτ' ἄλλῳ ὑδενὶ τῶν πάντων συνελάμβανον ἡμῖν 231. 25. ἃ βέλεται διαπράττεσθαι συλλάβωμεν αὐτῷ adiuuemus eum 665. 14. τὸ μὲν εὖ βέλεσθαι πάρεξι, τῆς δὲ τύχης συμβαινούσης καὶ τὲργον γένοιτ' ἂν 1490. vlt. Schol. Ariſtophanis ad Acharn. v. 205. e Midiaca affert ἐχὶ συλη̃ψόμεθα αὐτόν.

συμλέγειν] ἐκ ὀλίγων ὄντων ἁμαρτημάτων, ὑδ' ἐξ ὀλίγε χρόνε συνειλεγμένων. 131. 5. συνειλοχὼς ῥήματα

μαται καὶ λόγοις 328. 11. συνείλοχα ὕβρεις αὐτῷ καὶ πονηρίας τοσαύτας 522. 12. περιόντα αὐτὸν συλλέγειν [scil. exempla similia] καὶ πυνθάνεσθαι, τίσι πώποτε συμβέβηκεν ὑβρισθῆναι 525. 23. συλλέγειν ἐράνους 547. 11. et 19. 1249. pen. συλλέγεσθαι τὴν βελὴν 775. 23. συλλέγειν μαθητὰς 938. 8. ἐπειδὰν δὲ συλλεγῶσι congressi secum fint. καὶ μετ' ἀλλήλων γένωνται 1267. 24. τὰς ὄρχεις τὰς ἐκ τῶν χοίρων — συλλέγοντας συνδειπνεῖν ἀλλήλοις 1269. 10. συνειλεγμένη ἀπὸ τέτων βίον 1351. 9. ἄνδρα ἐργάτην καὶ ἀκριβῶς τὸν βίον συνειλεγμένον 1362. 10.

συλλήβδην 1351. 13.

ἡ συλλογὴ ῥαδία ἦν 522. 14.

συλλογίζεσθαι] συλλελογισμένον ὀρθῶς 285. 23. τὰς καιρὰς 355. vlt. συλλογίσασθαι οὐ βέλομαι τὰ κατηγορημένα ἀπ' ἀρχῆς 396. 26. τὴν τῆς ἀξίας προσθήκην συλλογιζόμενος τὰ τοιαῦτα ἐπέκρινε 1477. 20. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχω συλλογίσασθαι 1478. 26. ὧν οὐδὲν ὑμεῖς συλλογίζεσθε 1484. 23.

σύλλογος] σύλλογοι καὶ λόγοι παντοδαποὶ ἐγίγνοντο κατὰ τὴν ἀγορὰν 378. 24.

συμβαίνει numerus conuenit, congruit 360. 5. zutreffen. πολλάκις συμβαίνειν καιρὸν μεγάλων εὐεργεσιῶν 493. vlt. συμβαίνει conferuntur. in conclusionibus ratiociniorum, syllogismorum 792. 7. ἄν τι συμβῇ, si quid deliquerit, si quid ei humanum contigerit 551. 15. ὅπως συνέβαινεν ἑκάστῳ τὰ λύτρα. vt cuique de pretio redemtionis, cum hoste, cuius in potestate esset, conuenisset 394 13. συμβέβηκέ μοι τριηραρχία contigit mihi necessitas trierarchatu fungendi 1154. 11.

συμβάλλειν, συμβάλλεσθαι. pecuniam alicui credere in foenus, negotium aeris mutuaticii cum eo contrahere. συμβάλλειν εἰς ἀνδράποδα συμβεβλημένον. ein Darlehn, auf Leibeigne vorgeſtreckt. aes in manci-

pia

pia pignori data creditum 822. 4. δέον αὐτὸν, εἰ καί τις ἄλλος ἐβούλετο εἰς ταῦτα συμβάλλειν, τοῦτον διακωλύειν 822. 7. συμβόλαια πολλοῖς συμβαλόντες. *ob wir gleich vielen Geld vorgeschossen haben* 907. 5. In medio, contribuere, conferre. τὸ ἥμισυ τοῦ γένους αὐτῷ συμβαλόμενιο 691. 16. οὐδὲ ταύτης ἀξιοῖ συμβαλέσθαι τὸ μέρος 1031. 14. τῷ πώποτ' εἰσήνεγκας, cui vnquam eranum contulisti? ἢ τίνι συμβέβλησαί πω. aut quem aere credendo subleuasti? 1122. 26. εἰς ἔκδοσιν ἠξίου τῇ Νεαίρας θυγατρὶ συμβαλέσθαι 1368 12. κἂν ἀποκριθῇ τις, ἱκανὴν προῖκα ὁ νόμος αὐτῇ συμβάλλεται, ἂν καὶ ὁπωστιοῦν μετρίαν ὄψιν ἡ φύσις ἀποδῷ 1383. 25.

συμβιάζειν] ἥξει πάντα ταῦτα τὰ νῦν συμβεβιασμένα 100. 3.

συμβιοῦν] ἐγὼ μὲν οὖν τοιαύτῃ συμβεβίωκα τύχῃ 313. 5. ἀγαθῇ γε τύχῃ συμβεβιωκὼς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς 315. 18.

συμβόλαιον contractus, pactum de quacunque re cum alio, negotium, *Handel. Verkehr.* συμβόλαια τοῦ καθ' ἡμέραν βίου. συμβολαίων δίκας εἶναι [*das Handelsgerichte zu Athen spreche über Trafiksachen*] τῶν ἀθήναζε καὶ ἀθήνηθεν 882. 6. ἵνα τὰ συμβόλαια ἀποστερήσαιεν. *damit sie uns um unser Geld und Guth bringen* 884. 9. οὐκέτι εἶναι φασὶ πρὸς ἑαυτοὺς οὐδὲν συμβόλαιον vllam obligationem ex titulo pacti 907. vlt. ἀπώλλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβ. *so wäre mein Vater um die Schuldforderung herum gewesen. so hätte er sein Darlehen eingebüsset* 1185. 11.

σύμβολον idem paene, quod συμβόλαιον. σύμβολα pacta conuenta inter duas ciuitates maritimas, mercaturae deditas, de iure inter ciues vtrinque, seu reciproce, dicendo in litibus mercatoriis 78. 25. συμβόλων οὐδὲν δέονται Μακεδόνες πρὸς ἀθηναίους 79. 13. quem locum citans Thomas M. p. 819. haec addit expositionis ergo σύμβολα πληθυντικῶς μόνον αἱ περὶ τὰ συμβό-

συμβόλαια τῶν ἐμπόρων δίκαι. ὀδέποτε σύμβολα ἐποιήσαντο πρὸς τὴν ἡμετέραν πόλιν 79. 17. videtur ex huius paginae fine colligi, Philippum id egisse, vt Athenienſibus eiusmodi σύμβολα obtruderet, ſecundum quae Athenienſis de Macedone querens neceſſe haberet litem in Macedonia proſequi; et contra Macedo, de Athenienſi querens, Athenis. quae res, vt nimis impendioſa et diſpendioſa, parum placebat Athenienſibus. Antehac, vbi quaeque lis nata fuiſſet, ibi ſtatim fuerat diſceptata. τὰ σύμβολα συγχέων ius mercantile, quod nobis cum Cyzicenis eſt 570 18. 2) indicium, nota, documentum. σύμβολον ποιεῖσθαι τῆς αὐτῶν σωτηρίας, ἂν ὑμῖν ὦσι φίλοι 191. 22. teſſera, facultatem iudicandi dans habenti. παραλαμβάνειν ἅμα τῇ βακτηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ 298. 6.

συμβάλεσθαι] ἐὰν καὶ τοὺς ἀκούοντας συμβαλομένους λάβω. aſſentu potiar auditorum 1393. 7.

συμβουλεύειν] τὸ συμβουλεύσοντος ὑμῖν ἔργον ὀδὲν ἄλλο ἐστὶν, ἢ εἰπεῖν τὰ βέλτιστα 108. 8. ἐν τῷ συμβουλεύειν φρονιμώτερα τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἔχειν 180. 11. τὸ συμβ. περὶ [τῶν παρόν]των καὶ γενησομένων προ[ι]δέναι 1426. 7. ὁ γὰρ ἐπιτιμᾶν τοῖς συμβουλευομένοις χαλεπὸν, ἀλλὰ συμβουλεῦσαί τι καὶ πεῖσαι τῶν δεόντων 806. 11. διὸ καὶ χαλεπωτάτην [τ]άξιν ἔχει τὸ συμβουλεύειν 1466. 4. ἀτίμους τὸ συμβουλεύειν ὑμῖν ποιεῖσθαι 200. 15.

συμβουλίας τὰς τῶν πρέσβεων ὑπολαμβάνοντες πιστοτέρας εἶναι 342. 23.

σύμβουλος] τὸ δ' ὑπὲρ τῶν παρόντων ὅ, τι δεῖ πράττειν ἀποφαίνεσθαι, τοῦτ' εἶναι συμβουλὴ 13. pen. εἰ βασιλεὺς παρ' αὐτὸν με ὄντα σύμβουλον ποιοῖτο 192. 12. μὴ τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι 226. 4. σύμβουλος καὶ ῥήτωρ 257. 20. σύμβουλος καὶ συκοφάντης, ἐν ὐδενὶ τῶν ἄλλων ὐδὲν ἐοικότες, ἐν τούτῳ πλεῖστον ἀλλήλων διαφέρουσιν 291. 16 τὸν λέγοντα φανῆναι δεῖ πράξεώς τινος σύμβουλον, δι' ἣν — 1443. 1.

συμμα-

συμμαχεῖν καὶ προσέχειν τὸν νοῦν ἐθέλουσιν ἅπαντες ὃς ἂν ὁρῶσι παρεσκευασμένους καὶ πράττειν θέλοντας 42. 2. οἱ συμμαχεσάμενοι τὴν Πλαταιᾶσι μάχην Ἕλληνες 1378. 3.

αἱ συμμαχίαι τοῦτον ἔχουσι τὸν τρόπον, ὧν καὶ Φρυνίσειεν ἄν τις 61. 10. τοσαύτην πρᾶξιν καὶ συμμαχίαν ὁρῶν με τῆς πόλεως ἀφαιρούμενον 232. 23.

συμμαχικὸς] τὰ συμμαχικὰ [scil. πλήθη] pro οἱ σύμμαχοι, καὶ τὰ αὐτῶν ἐπιτηδεύματα, καὶ διάνοιαι καὶ παρασκευαὶ καὶ ἔργα 21. peh.

σύμμαχος] τοὺς θεοὺς μεγίστους ὑμῖν ὑπάρχειν συμμάχους καὶ βοηθοὺς 153. 3. συμμάχους ἤττους ἀντὶ κρειττόνων ἐπείσθητε ἑλέσθαι. citat e Leptinea Minucianus p. 158. 14. οἱ σύμμαχοι μὴ ταῖς φρεσὶν, ἀλλὰ τῷ τὰ αὐτὰ συμφέρειν ὑμῖν τε καὶ ἐκείνοις, ὥσιν οἰκεῖοι 167. 26. ὃς ἐν τῷ πολέμῳ ἐκτησάμεθα συμμάχους, ἐν τῇ εἰρήνῃ ἀπολώλασιν 174. 15. τῶν συμμάχων τοὺς τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν καὶ φίλον ὑμῖν ἔξειν ὁμωμοκότας νομίζετε εὐνοϊκοτάτους 200. 18. εἰ τοιούτων συμμάχων τὴν πόλιν ἀπεστέρησαν 207. 8. τοὺς βοηθοῦντας ἑαυτοῖς, τούτους νομίζειν εἶναι συμμάχους 209. 9.

συμμένειν] ὅπως τὸ συνεχὲς τοῦτο συμμενεῖ στράτευμα 101. 7.

συμμέμνησθέ μοι ταῦτα. *daſs ihr mir das ja nicht vergeſſet, daſs ihr mir das ja merket* 1129. 15.

συμμέτρως] συμμετρότερον τῇ τῶν ἀκουόντων δυνάμει φανήσομαι χρώμενος 1409. 22.

συμμιγνύειν] συμμίξαι πονηροῖς ἀνθρώποις 885. 8. οἱ τότε συμμίξαντες ἐκεῖ in acie cum iplis congreſſi 1395. 3.

συμμορία] τὸ μὲν πρότερον εἰσεφέρετε κατὰ συμμορίας, νυνὶ δὲ πολιτεύεσθε κατὰ συμμορίας 26. 23. 172. 1. τῶν συμμοριῶν diſtributio propoſita 182. 19. ὁ νόμος ὁ τῆς Περιάνδρου, καθ' ὃν αἱ συμμορίαι συνετάχθησαν 1145. 16. εἰς τὴν συμμορίαν ὑπὲρ ἐμοῦ συνε-

τάξαντο δραχμὰς πεντακοσίας εἰσφέρειν 815. 10. τίνα δὲ τρόπον οἱ στρατηγοὶ ἐγγράψουσιν, [scil. εἰς τὴν συμμορίαν] ἐὰν εἰς συμμορίαν ἐγγράφωσιν 997. 1.

συμπαιωνίζειν] συνεσεφανῶτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ 380. 27.

συμπαραγίγνεσθαι] συμπαραγενόμενος αὐτῷ δεκμαζομένῳ cum aduocatus ei praeto fuiſſet in ſcrutinio, quod Regi ſacrorum recens creato ſubeundum eſt 1369. 17.

συμπαραθεῖν, neben einem herlaufen. currentem curſu proſequi, non pone, ſed ad latus currendo. συμπαραθεῖτε ἄνω καὶ κάτω 52. 2.

συμπαρακαθίζεσθαι 840. 9.

συμπαραπόλλυσθαι] δεδιὼς, μὴ συμπαραπόλωμαι διὰ τούτους. ne ego quoque, velut obiter, et vt acceſſio quaedam cladis communis, vna cum his perirem 396. 6.

συμπαρασκευάζειν 280. 18. ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ συμπαρεσκεύασε 413. 5. ὃν [scil. καιρὸν, quam oportunitatem] συμπ. καθ' ὑμῶν αὐτῶν οὐκ ὀφείλετε. non oportet vos ipſi adeſſe in comparando ipſos 681. 22.

συμπαρατάττειν] δὶς συμπαρεταξάμενοι, ſcil. cum Thebanis 300. 15. μεθ' ὑμῶν συμπαρεταξαμένους 304. 10.

συμπαρατηρεῖν 204. 19.

συμπαρεῖναι 749. 17.

συμπείθειν pro ἀναπείθειν 276. 14.

συμπέμπειν τοὺς συμπλευσομένους 80. 15. παρὰ τῶν αὐτῷ συμμάχων συνέπεμψε πρέσβεις 272. 17. ὃν συνέπεμψεν ἐπὶ τὴν τράπεζαν, λῃψόμενον τὸ ἀργύριον 1186. 27.

συμπεπεῖσθαι] συμπεπέσθηκε τῆς οἰκουμένης τὸ πλεῖστον 1399. 26.

συμπεραίνειν] τῶτον τὸν πόλεμον συμπερανομένων τῶν συνεργῶν αὐτῷ 281. 27.

συμπεριλαμβάνειν καὶ τὰς ἑκατέρων συμμάχους 235. 16. 239. 7. σ. ἐν ταῖς συνθήκαις 251 9.

συμπίνειν] συνέπινε καὶ συνεδείπνει ἐναντίον πολλῶν, ὡς ἑταίρα ἔσα 1352. 27. 1361. 15.

συμπίπτειν pro ἐμπ. τοῖς μετ' ὀργῆς ἐξαίφνης συμπίπτουσι πάθεσιν ἐπακολουθεῖν 805. 24. συμπεσούσης αὐτῷ τῆς οἰκίας. cum corruiſſet 899. 3. pro συμβαίνειν 1406. 26.

συμπλάττειν αἰτίας 949. 13.

συμπλεῖν] ἐγὼ δὲ συμπλέων ἐθελοντὴς πάσχειν ὁτιῶν ἕτοιμος, ἐὰν μὴ ταῦθ' ἕτως ἔχῃ 48. 11. 80. 15. 886. 24. 914. 28. 929. 19. 1218. 6. 1231. 12.

συμπλέκειν] ἐπειδὰν δ' ὅμορος πόλεμος συμπλακῇ 24. 10. ἐχὶ συμπλακέντας διαγωνίζεθαι 124. 10. ἂν εὖ τις τοῖς ὀνόμασι συμπλέξας 1335. 17.

σύμπλεως 926. 17.

συμπνεῖν] ἐκ ἂν συμπνευσόνταν ὑμῶν καὶ θηβαίων 284. 17.

συμπολεμεῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον 254. 24. σ. τὰς βυζαντίας μεθ' ἡμῶν πρὸς ἐκεῖνον 304. 17.

συμπολιορκεῖν χωρία 663. 21. et 24.

συμπολιτεύεθαι] συμπολιτευόμενοι μηδενὶ τοσαύτην ἤγομεν ἡσυχίαν 1431. 22.

συμπονεῖν 27. 4.

συμπόσιον] ἐξετάσωμεν δὴ πρὸς τὸ τῶ Σατύρω συμπόσιον, ἕτερον συμπόσιον τὸ τότω ἐν Μακεδονίᾳ γενόμενον 402. 13.

συμπότης] συμπόται ὄντες αὐτῷ καὶ πολλῶν τοιούτων ἔργων κοινωνοὶ 1267. 13.

συμπράττειν] καὶ συνέπραττον αὐτῷ 404. 13. 419. 6. ἔξωθεν οἱ ἐπιβελεύοντες, ἔνδοθεν δὲ οἱ συμπρατ-

πράττοντες 437. 11. 664. 21. ταῦτα ἅπαντας ἐπαινεῖν καὶ συμπράττειν 1445. 1.

συμπρεσβευειν 400. 11. 14. et vlt.

σύμπρεσβυς 400. 6.

σύμπτωμα] ἐπανορθέμενοι τὸ ἀκήρατον σ. 1295. 20.

συμφέρειν] το συμφέρον εἶναι τὸ ποιῆν τὴν φιλίαν 209. 7. ὅτῳ συνενηνόχασιν οἱ αὐτοὶ καιροὶ καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχθροῖς, ἀκ ἐνι τᾶτον εὖνεν εἶναι τῇ πατρίδι 294. 15. ἐμὲ τὸ τῆς πόλεως συμφέρον, ἐ τὸ φιλίππε, ζητέντος. (citat Hermogenes p. 294. ex or. pro Corona) συνενεγκόντα εἰς ταὐτὸ τὰ μέλλοντα τοῖς παρεληλυθόσι 724. 10. ἐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει 665. 17. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πόλεως ἔδει με φυλάττειν, τὰ δὲ ὅλα πεπρακέναι 234. 25.

συμφῆσαι 668. 14.

συμφοιτᾶν vna cum alio quopiam ludum publicum literarium frequentare 1001. 27.

συμφορά] μηδένα τῶν πολιτῶν ἐν συμφορᾷ δι' ἔνδειαν περιορᾶν 412. vlt. συμφορᾷ κέχρηται, pro ἠτίμωται ignominia notatus, capite minutus fuit 533. 11. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων 1122. pen. τέτεις μόνοις τῶν ἄλλων τὰς συμφορὰς βεβαίως μένειν 1480 7. μετὰ συμφορᾶς ἱκετεύειν, miserabiliter, vt homo magna calamitate perculsus 717. 3.

συμφορεῖν comportare, congerere, coacervare. αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμφορήσας 230. 6.

σύμφορος] τὰ σύμφορα παραινέσομεν 1160 13.

σύμψηφος contentiens. συμψήφες λαβόντες ἐκείνες 206. 14.

σὺν ταύταις vt nemo haereditate potiatur, nisi cui placeat filiam quoque haeredem patrimonii vna in matrimonio secum habere 1067. 2.

συνάγειν] τίνας εἶχεν ἡ πόλις ἀφορμὰς καὶ δυνάμεις, — καὶ τίνας συνήγαγον αὐτῇ μετὰ ταῦτ' ἐπισ-

σὰς

σας ἐγὼ 305. 12. οἱ νόμοι συνήγαγον ὑμᾶς 341. 12. θιάσους σ 431. 25 συνῆκτο γὰρ αὐτῷ ἐκ τύχης τα πράγματα εἰς καιρὸν τοιοῦτον 443. 8 συνῆγε τὰς χορηγὰς ἐπ' ἐμὲ 520. 17. βουλόμενος Φθόνον τινὰ ἐμοὶ συνάγειν 524. 1. ἰθύφαλλοι τινὲς ἐσμὲν συνηγμένοι 1263. 5. τὸν συναγαγόντ' αὐτὰς. qui eos in priſtinam ſecum gratiam reconciliauerat 1335. vlt. συνῆγον αὐτὰς οἱ ἐπιτήδειοι. reconciliabant 1360. 6. τὸν τῶ Φενακίζεσθαι χρόνον εἰς μικρότατον συνάγοντες 1415. 26. συναγορεύειν τινὸς σωτηρίαν 194. 22. αὐτῶν τε λεγόντων καὶ τῶν συναγορευόντων αὐτοῖς 1207. vlt. συναγωνίζεσθαι prodeſſe, adiuuare, ſecundare. τί ἂν συνηγωνίζετο αὐτῷ πρὸς τὸ λαβεῖν ὑμᾶς 231. 20. τὶς ἦν ὁ Φιλίππῳ πάντα συναγωνιζόμενος 233. 19. ὡς οἰκειότατος αὐτῷ τὴν πρός ἐμε δίκην συνηγωνίζετο 872. 20. ἀδεὲς ἐστιν, ὅσις ἐμοὶ τῶν λεγόντων συναγωνίζεται 576. 7. ἐὰν, ὅσον ἐστὶν ἐν ὑμῖν, ἐμοὶ συναγωνίσησθε 622. 14. συναγωνίζεσθαι αὐτὰς ἑαυτοῖς 1052. pen. 1053. 2. εἰ μὴ μετὰ σῦ κοινῆ συνηγωνιζόμην 1179. 5. ἐκ μιᾶς γνώμης τοῖς δόξασι προθύμως συναγωνίζεσθαι 1464. 10. et 18. τῶν τοῖς καθεστηκόσι συνηγωνισμένων 1464. 18. συναγωνίζεται τῷ δήμῳ τῶν δημοτικῶν ἕκαστος 1478. 13.

συναγωνιστὴς] ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ σύνεργος καὶ συναγ. qui cum Philippo communiter contendit, et communia ei crimina obiit, vt ei fidem hanc apud graecos populos adſtrueret 239. 21. 245. 18. 1059. 1. ὁ τοιοῦτος φόβος προθύμους συναγωνιστὰς ποιεῖ 1464. 21.

συναδικεῖν 556. 6. et 10. 915. 14. 920. 25. 1296. 8. 1300. 10.

συναίρεσθαι] ἑτοίμως συναίρασθαι τὰ πράγματα rebus gerendis alacriter et ſtrenue et lubenter manus admouere, operamque nauare. Simile ductum de one re, quod multi ſimul apprehenſum in humeros attol-

lunt ſibique imponunt 16. 5. ἂν μὴ καὶ πεῖσαί τις ὑμᾶς τὲς συναιρομένες δυνηθῇ 1443. 5. μηδένα τῶν συμβελευόντων ἐχειν λόγον εἰπεῖν τοιῦτον, ὃς δυνήσεται τὰ παρόντα σῶσαι, μηδενὸς ὑμῶν μηδὲν συναιρομένου 1449. 14.

συναίτιος τῶν συμβεβηκότων τοῖς ἕλλησι κακῶν 246. 11. συναίτιος ἡδονὸς εἶναι δοκῶ 298. 25.

συνακολουθεῖν 1352. 10. et 25. *Sie zog mit.*

συναλγεῖν τῇ ψυχῇ 321. 19.

συνάλλαγμα commercium, negotia inter homines mutua, *Verkehr.* ἀργύριον μὲν νόμισμα εἶναι, τῶν ἰδίων συναλλαγμάτων ἕνεκεν 766. 3. συνάλλαγμα τοιοῦτον ποιούμενος 869. 22. τῶν συναλλαγμάτων ἀφεῖμεν. *wir haben ihn des Contractes entlaſſen* 896. 10.

συναλλάττειν. *mit iemanden umgehn, verkehren.* τὸ μὲν [εἶδος τῶν νόμων] ἐστι, δι' ὃ χρώμεθα ἀλλήλοις καὶ συναλλάττομεν [ſcil. τὰ συμβόλαια] 760. 12. συναλλάττων contrahens πρᾶγμα τοιοῦτον ὁτισοῦν 867. 11.

συναμφότερον τοῦτο [τὸ συμμαχικὸν πλήρωμα puta] haec gemina conſociata vis ſociorum in bello, Philippi puta atque Olynthiorum 22. 6.

συναναγεσθαι 910. 27.

συναναγκάζειν] τῶν νόμων ἢ προαιρημένους, ἢ συναναγκαζομένους ἡττᾶσθαι 803. 24. συναναγκάζῃ τις ἀναγκάζοντος ἐμοῦ 1324. 3. τὸ συναναγκάζειν τὸν παριόντα, ἃ βέλεσθε, λέγειν 1425. 19.

συναναλίσκειν] συνανάλωσε [ſcil. vna cum bonis abſumtis] καὶ τὸ μεμνῆσθαι τῇ τύχῃ τὴν χάριν 12. 12. 1220. 2.

συναντᾶν] συναντᾶτε μετὰ τῶν ὅπλων εἰς τὴν Φωκίδα 280 10. et 14.

συναπολλύναι 907. 14.

συναπολογεῖσθαι τοῖς νόμοις 707. 15. 749. 22. 787. 11.

συνα-

συναποξέλλειν] ὅποι μέρος τι τῆς πόλεως συναποξαλῇ 53. 5.

συναποσερεῖν 864. 16. συναποσερῆσαί με τῶν πατρῴων μετ' ἐκείνου 872. 21.

συναπτειν] ἐξ ἀντιλογίας καὶ λοιδορίας πληγὰς συναψάμενος. cum contentione iurgii atque probrorum me ad mutua verbera adegisset, sibi pugnam e manuum conflictu contraxisset 1018. 8. συνάψας τὸν λόγον πρὸς τὰ τοῖσδε πεπραγμένα 1392. 21.

συναρέσκειν] συνήρεσκε ταῦτά μοι 404. 12.

συναρμόζειν, vel συναρμόττειν] ἁλλὰ καὶ τὰ τῆς ἰδίας ἀρχῆς ἐ συνηρμοσμένα καλῶς 154. 16.

συνάρχων 578. 11. δέκα τῶν συναρχόντων ὄντων 762. 13. 1330. 22.

συνασκεῖν] ὅταν ἴδητε δεινότητα — συγχαίρειν καὶ συνασκεῖν ἅπαντας δεῖ 450. 6.

συναυξάνειν] συναυξάνεσθαι δεῖ τὴν πόλιν τοῖς τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν πολιτεύμασιν 107. 27.

συνάχθεσθαι] ἐκ ὀνειδίζειν, ἐδὲ λοιδορεῖσθαι, τῷ τοιούτῳ δεῖ, ἀλλὰ συνάχθεσθαι 317. 20. συναχθεσθείην ἂν τῇ πόλει 491. 10. συναχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ ἀτυχίᾳ τῇ τότε 1248. 14. συνάχθεσθαί φασι τοῖς γεγενημένοις 1340. 24. τοῖς παισὶν ὡς ἀναξίοις πάσχουσι συνάχθονται 1476. 5.

συνδειπνεῖν 400. 20. 554. 19. 1269. 10. 1352. 27. 1361. 15.

σύνδειπνον citat e Dem. Iulius Pollux VI. 101.

συνδεῖσθαι] καὶ ἡμεῖς συνδεόμεθα, οἱ ἐπιτήδειοι, ὑμῶν 962. 1.

συνδεκάζειν largitionibus corrumpere. ἐάν τις συνίσηται, ἢ συνδεκάζῃ τὴν ἡλικίαν 1137. 1.

συνδιαβάλλειν] συνδιαβάλλομαι ἐδὲν αἴτιος ὢν 1000. 1. ἢ δι' ἀτύχημά τι καὶ τὰ καλῶς πεφυκότα συνδιέβαλεν αὐτῷ [scil. τῷ ἀτυχήματι] aut vsi aliquo infortunio, vt si, e. c. oculo altero multarentur, non

potuerunt impedire, quo minus reliqua, non indecore nata, vna cum isto vitio notarentur et diffamarentur 1404. pen.

συνδιαβαπτίζεσθαι] ἔτοι γὰρ τούτῳ ἐπίσανται συνδ. par pari referre, iniurias alias aliis repellere 782. 25. simile ductum de lauantibus, quorum alii alios per iocum et risus gratia situlis aquae mutuo in ora ingestis perfundunt. *Sich wechselsweise mit den Badegelten taufen.*

συνδιαιτητὴς 898. 25. 902. 22.

συνδιαλύειν operam sociam nauare reconciliationi amicorum dissidentium inter se 897. 28.

συνδιαμνημονεύειν πειρᾶσθε 347. 3.

συνδιασώζειν] συνδιασῶσαί μοι τὴν ἐσίαν. coniunctis consiliis studiisque conseruare 840. 16.

συνδιατελεῖν] ἐπίσατεσαν τοῖς ἄλλοις, συνδιατελοῦσαν δὲ τοῖς ἔχουσιν. perseuerantem, permanentem perpetuo penes habentes 1412. vlt.

συνδιατρίβειν] συνδιατρίψομεν ὁμῖν ὃ καθαροῖς ἔστι 634. 6. συνδιατρίψας Ἰσοκράτει 1415. 7.

συνδικεῖν] μὴ ἐξεῖναι χειροτονηθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου πλέον, ἢ ἅπαξ, συνδικῆσαι 503. 18. 885. 24. συνδικῶ τὰ δέλω, τὸν ἀδελφὸν ἀτιμῶν 1127. 1.

σύνδικον αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ἐν Δήλῳ ἱεροῦ χειροτονησάντων ὑμῶν 271. 22. 272. 7. παρὰ τῶν Φυλετῶν τινες ᾑρημένοι σύνδικοι 689. 6. ᾑρηνται δὲ τῷ νόμῳ σύνδικοι, καὶ μάλισθ' οἱ δεινοὶ λέγειν 501. 22.

συνδιοικεῖν 750. 11.

συνδιώκειν actori in iudicio praesto esse, eiusque causam adiuuare 1068. vlt.

συνδοκεῖν] νομίζω δὲ καὶ ὑμῖν σ. 312. 7. 594. vlt.

σύνδυο ἦμεν οἱ τριήραρχοι 564. 22.

συνεδρεύειν 133. 6. οἱ συνεδρεύοντες sunt legati graecarum ciuitatum ad concilium vniuersae Graeciae, siue Corinthi, [vt ibi loci] seu Amphictyonum Pylis 215. 20.

συνέ-

συνέδριον dicebatur conuentus legatorum e ciuitatibus vniuerſae Graeciae Athenis perpetuo reſidentium. Sed p. 1324. 11. indicatur curia, vbi conueniebant curatores portus, ſeu tribunal rei mercatoriae. *das Handelsgerichte.* ἀπελαύνει ἀπὸ τοῦ συνεδρίου a conſiſtorio ſuo, h. e. ſenatu aſſeſſorum, quo vtebatur Rex ſacrorum 1373. 12. paulo poſt τὴν παρεδρίαν appellat. μετὰ τῆς κοινῆς συνεδρίας τῶν Ἑλλήνων ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην. citat Hermog. p. 281. 10. ſed in loco Demoſthenis, qui eſt p. 232. 26. aliter legitur.

σύνεδρος] οἱ σύνεδροι τῶν συμμάχων 1491. 3. (Ep. 6.) καὶ κήρυκος, καὶ πρεσβείας, καὶ συνέδρων 747. 4.

συνεθίζειν] ἀδὲ τοῦτο μικρὸν ὠφελεῖν οἶομαι, εἰ τὰ βέλτιστα ὑμᾶς ἀκούειν συνεθίζω 169. pen. 690. 12. 1422. 15.

συνειδέναι] ὁμοίως παρ' ὑμῶν ἑκάστῳ τὸ συνειδὸς ὑπάρχειν μοι. conſcientiam vniuſcuiusque veſtrum mihi paratum eſſe praeſidium 263. 18. τῷ μηδὲν αὑτῷ συνειδότι, δεινόν, εἰ, σιγῶν, πονηρῶν ἔργων δίξει κοινωνεῖν 351. 27. τοιαῦτα συνειδὼς ἑαυτῷ πεπραγμένα ὁ ἀκάθαρτος οὗτος 403. 14. ἀσθενὲς τὸ συνειδέναι πεπρακόσιν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα 406. 2. ἐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδέν, οὐδὲ σύνοιδα. neque facinus eius vllum habeo fama compertum, neque facinoris eum vllius accuſo, neque conſcius ipſemet ei ſum malefacti 461. 4. συνῄδη [pro συνῄδειν] conſcius eſſem 844. 2. συνειδὼς [ſcil. ἑαυτῷ] ἀληθῆ με ἐγκαλέντα 1201. 23. τὸ μηδὲν ἐμαυτῷ συνειδέναι πεῖράν μοι δέδωκεν, εἰς μὲν ὠφέλειαν ἀσθενὲς ὄν, εἰς δὲ τὸ μᾶλλον λυπεῖσθαι πάντων ὀδυνηρότατον 1471. 4. τὴν μητέρα αὐτῆς συνειδέναι πλησιάζουσαν αὐτῷ 1367. 22. συνειδὼς pro ſimplici εἰδὼς 1408. 10. σύνοιδεν ἕκαστος [ſcil. ἑαυτῷ] τὰ ἐν τῇ πενίᾳ ἐπιτηδεύματα. [ſcil. ἑαυτῷ.] 739. 22. εἰς ἣν [patriam] τοσαύτην εὔνοιαν ἐμαυτῷ σύνοιδα [ſubaudi ἔχοντι] 1472. 16.

συνεῖναι ἑκατέρῳ ἡμέραν παρ' ἡμέραν 1360. 19.

συνειπεῖν] ἃ συνεῖπε μὲν ὗτος. quae eadem dixit, vel collaudauit 434. 27.

συνείρειν λόγους σαφῶς καὶ ἀπνευστὶ 328. 12.

συνεισβάλλειν] συνεισβαλοῦσιν ἑτοίμως libenter et vltro vna cum Philippo immigrantes in agrum vestrum arma infesta inferent 16. 21. οὐ μέλλει 69. 20.

συνεισπράττειν μοι τοὺς ὀφείλοντας 1205. 9.

συνεκδιδόναι τινὶ contribuenda pecunia patrem adiuuare, quo commodius et prosperius filiam elocet. οὔτ' εἴ τισι θυγατέρας συνεξέδωκα 316. 4. τηνικαῦτα οὐ συνεκδώσει ταύτας. nil conferet ad elocationem earum 1124. 14.

συνεκκαίδεκα λειτουργεῖν 260. antep. 261. 24.

συνεκπλεῖν 1187. 22.

συνεκτίνειν coniuncta opera dependere 1254. 27.

συνελευθεροῦν 1377. 21.

συνεμβάλλειν εἰς τὴν ἀττικὴν 299. 10.

συνεξαμαρτάνειν 1407. 2.

συνεξαπατᾷν] συνεξηπατημένων ὑμῶν. cum vniuersi vos decepti istis 202. 14. 673. 2. et 12. 1424. 5.

συνεξέρχεσθαι 567. 22.

συνεξετάζειν] τοὺς συνεξεταζομένους μετὰ τούτου. cum hoc facientes, sodales eius 556. 16. συνεξεταζομένους τούτῳ τοὺς ῥήτορας ὄψεσθε 576. 12.

συνεπαινεῖν] συνεπαινεσάντων δὲ πάντων 288. 6. κοινόν ἐστιν ἔθος τῶν πλείστων, τοὺς μὲν συνεπαινοῦντας ἑαυτοῖς. ὅ, τι ἂν πράττωσι, φιλεῖν 1438. 9.

συνεπανορθοῦν 140. 14.

συνεπιμελεῖσθαι 1168. 17. 1196. 1.

συνεπιπλεῖν adesse ipse in naui, qua vehatur imperator 1224. 27.

συνεπισπᾶσθαι] μὴ τότε τούτοις συνεπισπάσησθέ με τὸν μηδὲν ἀδικοῦντα vna cum sontibus me quoque insontem in ruinam trahatis 411. 2.

συνεπιστρατεύειν 61. 10.

συνε-

συνεπίτροπος 818. 2. et 19.
συνεργεῖν διδόντες ἑαυτὰς τοῖς συκοφάνταις 799. 11.
συνεργία 1285. 16. ſodalitium, contentio duorum pluriumue, quibus communis eſt cauſa, commoda priuata in fraudem aliorum modis omnibus quaerendi et ſecundandi. *geheime Praetiken, zum Vortheile des Complots, und zum Schaden der allgemeinen Geſellſchaft.*
συνεργὸς] συνεργὸς ἔξειν τῆς ἑαυτῷ πλεονεξίας 68. 27. ὁ δὲ ταύτης τῆς πίστεως αὐτῷ συνεργὸς καὶ συναγωνιστὴς 239. 21. σ. καὶ κοινωνὸς αὐτῷ 884. 2. 886. 21.
συνέρχεσθαι coire in amicitiam mutuam cauſamque communem facere 231. 18. συνερχόμεθα ἐπὶ τὸν ἀγῶνα τοῦτον 532. 8.
σύνεσιν καὶ παιδείαν ἐπικαλούμενον 269. 23. ἀρετῆς ἁπάσης ἀρχὴ ἡ σύνεσις 1394. 4. τὴν σύνεσιν αὐτὸν προσομοιοῦν ἀνθρώπῳ 1398. 24. πλέον τῇ συνέσει προέχειν, ἢ τῷ κάλλει 1401. 6. τὸν δῆμον τῶν Ἀθηναίων συνέσει καὶ παιδείᾳ πάντων προέχειν δοκοῦντα 1477. 11.
Syneſis figura grammatica. ὁ νομοθέτης ὥσπερ τὰς ἀτυχίας τῶν οἰκείων [vt ſi pauperes facti ſint, ſubaudi ἀκοῦσθαι] καὶ τὰς ἐκδόσεις προσέταττε ποιεῖσθαι — nam profecto ποιεῖσθαι ad ἀτυχίας referri nequit 1100. 7.
συνεσιᾶσθαι 400. 25.
συνευπάσχειν 105. 23. et 26.
συνευπορεῖν τινι χρημάτων opes alicui largiri, vel ſuppeditare 94. 21. συνευπορῆσαι τριάκοντα μνᾶς ἐδεῖτο μου. praeſtare, vnde vnde corrogare, vel extundere, *ihm verſchaffen* 894. 10. συνευπορήσαντας ταῦτα, qui tibi haec corrogarunt, vel compararunt, procurauerunt, vias complanarunt pecuniam extundendi 980. pen. συνευπορήσας ἀναλωμάτων, ὅτε εἰσήει τὴν ἀρχὴν

ἀρχὴν der die beym Antritte des Amtes vorfallenden Vnkoſten aufgebracht und vorgeſchoſſen hat 1369. 18.

συνεύχεσθαι 381. 14. ταῦτα μὲν εὔχέσθω τοῖς θεοῖς, κἀγὼ συνεύχομαι 471. 22.

συνέχεια continens, line remiſſione contentio 301. 14.

συνέχειν continere, et quaſi vincire, ne dilabatur. σ. τὴν ὑπάρχουσαν δύναμιν 108 vlt. non permittere, vt diſcedat. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα [opes reip. copiae militares et ſocii] συνέχηται. die Macht beyſammen bleibt und nicht zerfallt 154 7. τὴν πόλιν in concordia continere 437. 1. τὴν πολιτείαν 700. 15. ὅσοις κακοῖς καὶ πράγμασι συνεχόμην conſtrictus, captus eſſem 306. 22. ὅπως μηκέτι πλείω χρόνον τοῖς παροῦσι κακοῖς συνέχωμαι 1472. 18. ἅμα ἀδοξίᾳ καὶ ἀπορίᾳ καὶ φόβῳ συνέξομαι. [pro συσχεθήσομαι] 1484. 23.

συνεχὴς] συνεχεῖ παρασκευῇ καὶ δυνάμει πολεμεῖν. ab apparatu belli nunquam ceſſare, et bellum gerere copiis perpetuis, nunquam dimittendis 49. 2. οἱ συνεχεῖς οἵδε παραζευγνύμενοι σφίσιν 1460. vlt. τετειχισμένην ὅπλοις καὶ πολέμῳ συνεχεῖ 367. 18.

συνεχῶς] Φυλάττει ὁπηνίκ' ὑμεῖς ἐστε μετοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος 328. 3. συνεχῶς πονηροὶ 1329. 11.

συνηγορεῖν τινι ἐπὶ μισθῷ 1232. pen. ὑπὲρ τοῦ δικαίου 1233. 18.

συνηγορία eſt titulus partis illius in oratione in Neaeram, quam Apollodorus, Theomneſto genero ſuo ſuccenturiatum veniens, recitat a p. 1350. 9. ad finem orationis vsque.

συνήγορος τῶν νόμων, ἐς χειροτονῆτε. 711. 18. creabantur aduocati legum priſcarum, qui auctoritatem earum oratione tuentes intercederent, ne abrogarentur. συνήγορος ὢν λαμβάνη τὰ χρήματα ἐπὶ ταῖς δίκαις ταῖς ἰδίαις, ἢ ταῖς δημοσίαις 1137. 5. συνήγορον με

ρόν με κελεῦσαι καλέσαι τῷ ἀγῶνι τέτῳ Ἀπολλόδωρον 1349. pen.

συνήδεσθαι 519. 10. 579. 19.

συνήθειαν τῶν ἀδικημάτων ὑμῖν ἐμποιήσῃ 342. 10. συνήθεια χρησῶν ἐπιτηδευμάτων 1397. 13. τῆς τῶν εἰκειοτάτων συνηθείας ἀποστερηθῆναι 1467. 19.

συνήλιξ] ἃ συνήλικα ταῖς πόλεσιν ἁπάσαις ἐστὶ καὶ ἀναγκαῖα ἁμαρτήματα 308. vlt.

συνθεωρεῖν 808. 3.

συνθήκη] εἰσὶ συνθῆκαι δίτται τοῖς ἕλλησι πρὸς βασιλέα 199. 9. συνθῆκαι φιλίας 251. 10. συνθήκη πόλεως κοινὴ compactum 774. 21.

συνθύειν] πότερον συνέθυε καὶ συνευφραίνετο τοῖς πολλοῖς 300. 24. συνθύειν τῦτον μετ' ἐμοῦ 1313. 26.

συνιδεῖν conſiderare, expendere, ad animum reuocare, item intelligere, perſpicere 17. 7. δεινὴ δὲ καὶ δυναμένη φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν 1351. 6.

συνιέναι τινὶ εἰς ταὐτόν 593. 21. ἐπὶ καταλύσει δήμε συνιὼν ἀλῶ. ſubaudi ἄλλοις 745. 15.

συνιππεύς. οἱ συνιππεῖς 558. 13.

συνίσημι] συνίσασιν ἑαυτοῖς δελεύσασι 739. 19.

συνιστάνειν et συνίστασθαι 1) conſtare, corpus vnum, integrum, perfectum, ſecum conſentiens eſſe et permanere. ὅταν ὑπ' εὐνοίας τὰ πράγματα συσῇ 20. 22. ἕως ἔτι συνίσταται τὰ πράγματα 74. 5. μένει τὰ συσταθέντα βεβαίως conciliata, vnita, in concordiam coagulata 154. 9. δύναμις συνεστηκυῖα copiae conſtantes, militia perpetua, quae non diſſoluitur, non dimittitur 92. 23. στράτευμα συνεστηκὸς 93. vlt. τῶν ἐθάδων καὶ συνεστηκότων ῥητόρων ἀπαλλαγήσεσθε 605. 3. vbi ſunt oratores, aut perpetui, *die ewigen Redner*, *die nie abgedankt werden*, aut inter ſe conſpirati et colludentes. 2) conflare, contrahere, conſciſcere, inde συστάσεις coire, coaleſcere, fieri, exiſtere, conflari. τὸ Φωκικὸν συστάντος, πολέμε 230. 27.

συνέ-

ſcere. συνέςησαν ἐφ' ἡμᾶς τὸν πόλεμον 191. 13. συνιςάμενον [ſenſim conſurgens et coaleſcens] καὶ φυόμενον κακὸν 245. 24. 3) συνίςασθαι, συνεςᾶναι conſpirare, de factione ſceleratorum in perniciem proborum congreſſa et coniurata. ἐργαςήρια μοχθηρῶν ἀνθρώπων ἐν τῷ πειραιεῖ συνεςηκότων 885. 1. συνίςαται μετὰ τοῦ λάμπιδος. *er verſteht ſich, er beredet ſich mit dem Lampide* 917. 13. 978. 6. 980. 19. συνιςάμενος ἐπὶ ταῖς δίκαις adiungens te factionibus, globis improborum, aut contrahens ad te, conſcribens, factiones, in cauſis forenſibus 1136. 26. 1137. 1. ἑταιρίαν συνίςῃ ἐπὶ καταλύσει τοῦ δήμου 1137. 4. οἱ συνεςῶτες τούτῳ ἀναπηδήσαντες ἐψηφίζοντο 1302. 25. 4) hortari. συνέςησε τὸν Λεωκράτην Leocratem hortatus fuerit, vt illud aes mihi debitum olim aliquando dilueret 1029. 26. ἀκούοντας συςήσαντος ἀποδοῦναι audientes ex eo, cum hortaretur eos, vt operam darent, vt hoc aes mihi debitum redderetur 1032. 27. 5) commendare, praeſentare, praeſentem exhibere, coram adducere, demonſtrare, qui ſit, et collaudare verbis, atque de meliore nota, vt hominem ſibi bene notum et carum, alteri commendare. συςήσας Φιλώνδαν 1191. 27. vtrumque vſurpat Demoſthenes, tam τὸν πατέρα τὸν ἐμὸν συνέςησας Φιλώνδᾳ p. 1196. 3. quam τῷ πατρὶ τῷ ἐμαυτοῦ συνέςησας τὸν Φιλώνδαν 1196. 12. et profecto perinde eſt. proprie nil aliud ſignificat, *quam alterum ad latus alterius collocaſti.* alterum ad alterum adduxiſti. δεῖξαι δ' αὐτὸν τῷ πατρὶ τῷ ἐμῷ καὶ συςῆσαι προσέταξε τῷ Αρχεβιάδῃ 1236. 25. 1237. 6. 1238. 2. συςαθῆναι αὐτὸν τῷ πατρὶ ὑπὸ τοῦ Λύκωνος hunc ad patrem meum eſſe a Lycone adductum, et Lyconem patri factum eſſe auctorem, vt huic aes perſolueretur 1241. 7. 6) intendere, accendere pretia, vt frumenti. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιςὰς τὰς τιμὰς τοῦ σίτου 1285. 6. quaſi clandeſtinis collo-

colloquiis et pactis cum aliis dardanariis initis *conſtituens* certum modum pretio frumenti, intra quem modum ſpondent ſe non eſſe vendituros annonas.

συνταυμαχεῖν 1377. 18.

συνωμοθετεῖν 708. pen.

σύνοδος congreſſus partium litigantium apud arbitrum. *ἐν τῇ πρώτῃ συνόδῳ πρὸς τῷ διαιτητῇ* 1266. 9.

συνοικεῖν γυναικὶ μὴ ἐξέσω ἑλόντι μοιχὸν, [ſcil. *ἐπ' αὐτῇ*] *ἐὰν δὲ συνοικῇ, ἄτιμος ἔσω* 1374. 21. *τὸ συνοικεῖν τᾶτ' ἐστὶν, ἐάν τις παιδοποιῆται, καὶ εἰσάγῃ εἰς τὰς Φράτορας — τὰς υἱεῖς* 1386. 16.

συνοικία] *ἐπὶ γῇ* [fundis] *καὶ συνοικίαις* [inſulis, aedibus elocaticiis in vrbe] *δεδανεικὼς* 946. 6. *ἐκ τίνος τρόπε πρεσβεῖα λαβὼν τὴν συνοικίαν κατὰ τὴν διαθήκην ἔχει* 955. 11. *συνοικίαν ἑκατὸν μνῶν* 1110. 12.

συνοικίζειν] *ἔπω Χαλκιδέων εἰς ἓν συνῳκισμένων* 425. 18. vnum in oppidum compulſis, vel coalitis. Theſeus homines tum in Attica ruratim degentes, diſperſos, *συνῴκισε* deduxit intra vna Athenarum moenia, ibique vnum intra orbem cohabitare iuſſit, *καὶ δημοκρατίαν ἐποίησεν* 1270. 16.

συνομνύναι] *συνομόσαντες καὶ συνθήκας γράψαντες* 1052. 4. *συνώμοσαν ἀλλήλοις* 1062. 5. *συνώμνυεν ἐπ' ἐμὲ* 1319. 1.

συνομολογεῖν 1059. 10.

συνορᾶν] *συνεωρακέναι τᾶτον ἡγεῖσθαι καὶ λελογίσθαι παρ' ἑαυτῷ* 1122. 16.

συνοργίζεσθαι] *συνοργισθεὶς* [ſcil. *ἐμοὶ*] *ὁ δῆμος.* vniuerſus populus mihi iratus 516. 7. 547. 6.

συνουσία] *ἀγνὴ ἀπὸ τῶν ἄλλων τῶν μὴ καθαρευόντων καὶ ἀπ' ἀνδρὸς συνουσίας* 1371. 22.

σύνταξις] *μίαν σύνταξιν εἶναι τὴν τᾶ τε λαμβάνειν, καὶ τᾶ ποιεῖν τὰ δέοντα* 14. 27. *Reglement, Einrichtung, Verfaſſung, Repartition*, laterculus quaſi, vel ordo ſiue munium praeſtandorum, rerum agendarum, ſiue

ſiue penſionum pecuniarum, tam earum, quae conferendae, quam quae accipiendae ſunt 168. 22. coordinatio, redactio in formam corporis, vel collegii 192. 25. *τὴν αὐτὴν σύνταξιν ἁπάντων* 38. 2. *σύνταξιν κατασκευάζειν τῇ πόλει.* comparare reip. contributionem pecuniariam e ſociis 60. 11. *ἔτε τὰς συντάξεις* [ſtipendia, pacta condicta] *Διοπείθει δίδομεν* 95. 8. et 20. ſumma vectigalium, vel tributorum cuique praeſcripta. *χρημάτων δὲ σύνταξιν εἰς πέντε καὶ τετταράκοντα τάλαντα* 305. 16. vniuerſe et proprie eſt pactum, condictum, conditio, de qua inter duos pluresue *συντέτακται* conuenit. *ψήφισμα περὶ τῆς συντάξεως, ὃ Θουκυδίδης εἶπε* 1334. 12.

συνταράττειν πάντα τὰ πράγματα, ἵνα ὃ βούλει γένηται 714. 25. *συνταράττεται πᾶς ὁ τῆς πόλεως κόσμος* 775. 18. *ἵνα μὴ πάντα ἅμα συνταράξας λέγω* 1277. 25. *διὰ τὴν τῦ σώματος ῥαθυμίαν, ἅπασαν συνετάραξαν τὴν ὑπάρχουσαν εὐπρέπειαν* 1404. 24.

συντάττειν] *ὥσπερ τῷ λαβεῖν ἐκκλησίαν ἀπεδώκαμεν, ἕτω καὶ περὶ τῦ συνταχθῆναι — daß wir uns ſollen ſchätzen, taxiren, quotiſiren laſſen* 167. 6. *Φημὶ δεῖν ἡμᾶς συνταχθῆναι.* aio neceſſarium hoc factu eſſe, vt patiamur nobis imponi contributiones pecuniarias 168. 21. *τὰ μὲν σώματα ἕτω Φημὶ δεῖν συντετάχθαι* 182. 24. *ἵνα ἡμῖν καὶ τὰ χρήματα ἦ συντεταγμένα* 183. 6. *πάντα συνετάχθη τῷ ναυάρχῳ* condicta et conſtituta fuerant ante cum imperatore claſſis, eique iuncta et mandata 251. 11. *συντάττεσθαι* condicere, decidere, inter ſe depeciſci 344. vlt. 708. 18. *συντεταγμένοι μεθ' ὅπλων μόνοι τῶν ἄλλων πολιτῶν* 585. pen. *συνετάξαντο* [pacti ſunt, deciderunt, vel receperunt, ſpoponderunt pro me in aerarium illaturos] *κατὰ τὰς εἴκοσι καὶ πέντε μνᾶς πεντακοσίας δραχμὰς εἰσφέρειν* 815. 11. *συντάττεσθαι εἰσφορὰν πρὸς τὴν συμμορίαν* 838. 9. *τέχνην δ' ἀκέ-*

ἀνάσεσθε τῇ σοφῇ τῇ ταῦτα πάντα συντεταχότος. qui iſtas fraudes omnes tam ſubtiliter atque nequiter commentus et commachinatus eſt, compegit atque conſtruxit 888. 26. πραγματεύεται πάντα κατὰ τῆς πόλεως συντάττων. componens, fabre conſtruens, 70. 3. προσεβοήθουν accurrebant raptim καὶ συνετάττοντο et ipſi ſemet in aciem atque ordines coordinabant, conſiſtebant ordinatim 1378. 26.

συντείνειν] ἓν, εἰς ὃ πάντα συντείνει 145. 22. ἄλλα πολλὰ, εἰς ταὐτὸ δὲ πάντα συντείνοντα eodem contendentia 299. 17.

συντέλεια] ἐκ τῶν ἐν τοῖς λόχοις συντελειῶν 261. 24. χρημάτων ὅσων ἠδυνήθην ἐγὼ πλείστην ἐποίησα συντέλειαν contributionem 306. 18. εἰς συντέλειαν ἄγειν τὰς λειτουργίας. munia publica reducere ad comparationem, h. e. iubere, vt bini, terniue, quibus ſingulis minus in fortunis ſit, quam vt fungendis muniis ſint pares, coeant in vnum quaſi corpus, pecuniasque in commune conferant, facultatibus cuiusque ſuis pares, quo ſic tandem ludis edendis pares fiant 463. 24. οἷς ἐλάττων οὐσία ἐστὶ τῶν δέκα ταλάντων, quibus ſingulis minus, quam dena talenta, in fortunis ſunt, εἰς συντέλειαν συναγομένοις εἰς τὰ δέκα τάλαντα. ita in collegia congregatis et comparatis, vt ſingula quaeque iſta collegia conficiant dena talenta 262. 8.

συντελεῖν conficere. τὴν δαπάνην ἑξήκοντα τάλαντα συντελῇ 183. 13. et 15. φιλοτιμουμένων τοῦτο συντετελέσθαι ad effectum perduci 251. 16. συντελεῖν δίκην κατά τινος 277. 16. ἐν ταῖς εἰσφοραῖς συντελοῦσιν εἰς τὸν πόλεμον. contribuunt ad belli neceſſitates per illas ſic dictas εἰσφοράς, quas dependunt 465. 23. de artifice opus locatum perfectum et abſolutum exhibente 522. 4. εἰς τοὺς νόθους ἐκεῖ συντε-

λεῖ. ibi pertinet, vel refertur ad τὸ τέλος, h. e. ad ordinem ſpuriorum 691. 18.

συντελὴς] πόλιν ὡς αὐτὲς συντελῆ ποιεῖν 198. 15. ad ditionem ſuam pertinentem, ad forum ſuum redeuntem. δυοῖν ἐφάνη τριήραρχος ὁ τῆς μιᾶς ἔκτος καὶ δέκατος πρότερον ὢν συντελὴς der vorher ſelb ſechszehender mit ſteuerte bey einem einzigen Kriegsſchiffe 261. 3. χιλίες καὶ διακοσίες πεποιήκατε συντελεῖς contributores, aera conferentes ad ſuſtentandam claſſem atticam 564. 27.

συντιθέναι] πρᾶγμα εὖ συντεθὲν ἔψεσθε 275. 26. συντιθέναι λόγες εὐπροσώπες καὶ μύθες 277. 5. συντιθεὶς ψευδεῖς αἰτίας 778. 22. ἐάν τις συντιθῇ τό τ' ἀρχαῖον, καὶ τὸ ἔργον τῶν δώδεκα ἐτῶν 819. 2. ὐχ ἓν τίμημα συνθεὶς. non ſingula quaeque capita in vnam ſummam generalem conſummans 853. 19.

συντιμᾶν] συνετιμήσαντο ὑπὲρ ἐμοῦ ταύτην τὴν εἴσοδον curarunt ſibi a cenſoribus hunc cenſum ſcribi meo nomine de vniuerſis meis fortunis dependendum eumque depenſuros receperunt 815. 19. 836. 26. συνετιμήθη τὰ περὶ τὸν σῖτον pretium ſpecierum annonariarum increuit. das Getrayde iſt aufgeſchlagen 1285. 15.

συντιτραίνειν ἕτερον. perforato montis latere e cuniculo ſuo metallico in cuniculum alterius proxime aſſitum penetrare 977. 22.

συντρέχειν] ὅτι εἰς ταὐτὸ τὸ δίκαιον ἅμα καὶ ὁ καιρὸς καὶ τὸ συμφέρον συνδεδράμηκε 214. 7.

συντρίβειν] ἀλλὰ πῇ συντρίβεται τὸ πρᾶγμα. vbinam tandem offenditur? woran ſtoßet es ſich? wo iſt der Haaken? 142. 22. Simile ductum de curribus in ſtadio currentibus, ad metam adhaerentibus, aut inter ſeſe implicatis eoque confractis. πεντεκαίδεκα αὐτῷ τῶν σκευῶν, ἢ καὶ ὅλως συντριβέντων 293. 5. τὸν λάκκον συντρίψας 845. 18.

συντρυ-

συντριήραρχος 566. 24. 1145. 23. 1162. pen. 1218. 14.

συντυγχάνειν 439. 3. *ἔτε φοβέμενος, ἔτ' εἰ φίλος, ἔτ' εἰ μὴ φίλος αὐτῷ συντεύξεται* 585. 12.

συνωνεῖσθαι] *οἱ δὲ γῆν συνεωνημένοι γεωργῶσι* 175. 11. *γῆν ἔνιοι συνεώνηνται πλείω πάντων ὑμῶν τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ* 689. 22.

συρίττειν] *ἐξέπιπτες, ἐγὼ δ' ἐσύριττον* 315. 10. 586. 16.

σύρος nomen ſeruile. *εἰ γὰρ σύρος, ἢ μάνης, ἢ τὶς ἕκατος τέτων* [ſcil. *τῶν δέλων καλεῖται*] *ἔτος δὲ Φορμίων* 1127. 25.

συσκευάζειν] *συσκευάζεται πάντας ἀνθρώπους ἐφ' ὑμᾶς.* conuaſat, conſarcinat, id eſt comportat, cogit, conſcribit, corradit et armat aduerſus vos 91. 9. et 20. *τίνος ἕνεκα ταῦτα συνεσκευάσθη* 275. 24. *σεφάνε καὶ ἐπαίνε κατηγορίαν νῦν ἥκειν συνεσκευασμένον* 319. 3. *εἰς ἓν ψήφισμα ταῦτα πάντα συνεσκεύασαν ἕτοι* 358. 14. *πᾶσα ἡ ἀπάτη καὶ τέχνη συνεσκευάσθη τῶ περὶ τὰς Φωκέας ὀλέθρε* 365. 5. *συσκευάζεσθαι πᾶσαν τὴν Ελλάδα καὶ Πελοπόννησον βοῶν φίλιππον* 438. 14. *ἠλίκα πράγματα συσκευάσας.* quantis fraudibus conſutis, conſarcinatis, h. e. callide conſtructis 764. 7. *τόλμαν καὶ κραυγὴν καὶ ψευδεῖς αἰτίας καὶ ἀναισχυντίαν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα συνεσκευασμένοι.* habentes ſecum et afferentes, veluti milites in caſtra ſecum afferunt, iſta omnia tanquam vnam in ſarcinam conſtricta et conſtipata 772. 11. *ἀδίκημα τοιῦτον μετ' ἐκείνε συνεσκευάσατο* 883. 7. *συνεσκευασμένη αὐτῷ τὰ ἐν τῇ οἰκίᾳ* cum ſupellectilem domus vniuerſam compilaſſet atque conuaſaſſet, furtoque auertiſſet 1356. 27.

συσκευωρεῖσθαι moliri, machinari cum alio, clandeſtina, ſuſpecta, mala, portentoſa, vel etiam minuta, vilia agitare. *καὶ τἄλλα συνεσκευωρῶ* 313. 15.

συσκιάζειν] αἱ εὐπραξίαι δειναὶ συγκρύπτειν καὶ συσκιάσαι — 23. pen. 155. 25.

συσκοτάζειν] ἐπαδὴ θᾶττον συνεσκότασεν. imperſonaliter. tenebrae ingruiſſent 1257. pen.

συσπένδειν 400. 21.

συσσιμαίνεσθαι vna cum aliis ſubſcribere nomen ſuum tabulis, addito ſigillo. vel tabulas obſignandas curare 928. 4 τὶ δὲ συνεσημήνατο πάλιν τὰ μηδὲν ὑγιὲς ἔχοντα 1034. pen.

συσσιτεῖν 401. 1.

σύσσιτος] κοινῇ πάντες οἱ σύσσιτοι commenſales προσελθόντες 1257. 22.

σύσασις collegium, ſodalitium, ſatellitium, improborum. τὰς ἑαυτῶν συσάσεις κυριωτέρας τῶν νόμων ἀξιῶν εἶναι 1122. 5.

συσέλλειν ἁμαρτήματα εἰς ἐλάχιστον 309. 2.

συσεφανῦσθαι] συνεσεφανῦτο καὶ συνεπαιάνιζε Φιλίππῳ 280. 27.

συστρατεύειν] τὸς μὲν συστρατεύσαντας τῷ βαρβάρῳ 68. 22.

συστρατηγεῖν 401. 2.

συστρέφειν] συστραφέντες δ' ἄνθρωποι πολλοὶ conſpirati, conglobati 126. 12. 677. 8.

συχνὸς] συχναὶ τέτοις ἦσαν ἡμέραι ἐπιδημοῦσι. iam diu commorabantur Athenis 932. 27. χρέονς διετρίβετο συχνὸς 1013. 7. συχνὰς θεραπαίνας μεθ' αὑτῆς τρέφουσα 1023. 11. ἡ διοίκησις συχνὴ der Ausgaben war viel. es gieng täglich in der Haushaltung viel drauf. ſumtus in rem fam. faciendi ſpiſſi et crebri erant 1359. 9. νεώτερον ὄντα ἐμέ, καὶ συχνῷ. id eſt πολλῷ. um ein vieles 1002. 23. συχνῆς δὲ πάνυ πραγματείας περὶ τοσαῦτα χρήματα γενομένης 1242. 2.

σφαγεὺς] μὴ ἐπιτρέπειν τοῖς σφαγεῦσι [ſcil. τῶν φλιασίων] 175. 27.

σφαγὴ] τὰς ἐν Ἠλιδι σφαγὰς πεποίηκε 424. 22. ὅταν ὑπὲρ πολιτείας καὶ σφαγῶν καὶ δήμου καταλύσεως εὐχερῶς ἀκούητε 1450. 14.

σφάγιον αὐτὰς ἔδοσαν τοῖς πολίταις ὑπὲρ τῆς χώρας 1398. 7.

σφαλερὸς] σύμμαχοι σφαλεροὶ infidi 11. 3. σφαλερωτέραν [scil. τὴν δυναστείαν] αὐτῷ πεποίηκε 154. 21.

σφάλλειν] σφαλέντος τότε ἀπώλυτο ἂν τῷ πατρὶ τὸ συμβόλαιον. wäre es mit ihm ſchlimm abgelaufen, ſo hätte mein Vater ſeine ganze Schuldfoderung eingebüßet 1185. 11.

σφενδονήτης] ἐν σφενδονήτου καὶ ψιλοῦ μέρει 668. 24.

σφετερίζεσθαι] ὁ τὴν Εὔβοιαν σφετεριζόμενος 248. 12.

σφοδρὸς] ἐν τίσιν ἓν σφοδρὸν τὸν πολιτευόμενον καὶ σὸν ῥήτορα εἶναι δεῖ 318. 25.

σφυρὰ] θοιμάτιον καθιέναι μέχρι τῶν σφυρῶν 442. 14.

σχεδὸν εἴρηκα, [ſubaudi πάντα] ἃ νομίζω συμφέρειν 38. 27.

σχεῖν, vel σχέθειν, vel ἔχειν inhibere, cohibere. εἰ μὴ ταύτην τὴν ἄγαν ἐξουσίαν σχήσετε 428. 22.

σχέσις] ἐν τοιαύτῃ τοῦ βίου σχέσει διάγει 1122. 15.

σχετλιάζειν ingeminare illud ſaeuientis et indignantis ὦ σχέτλιε. ἀγανακτοῦντος ἐμοῦ καὶ σχετλιάζοντος ἐπὶ τῇ τόλμῃ 913. 9. σχετλιάζων καὶ δεινοπαθῶν 1023. pen. σχετλιάζων περιήει 1331. 6.

σχέτλιος] καὶ ταῦθ' ὁ σχέτλιος ἔτος καὶ ἀναιδὴς ἐτόλμα λέγειν 346. 1. σχέτλιον καὶ δεινὸν 504. pen. τότε γένοιτ' ἄν τις σχετλιώτερος ἄνθρωπος 874. 15. τῷ σχετλιωτάτῳ πάντων ἀνθρώπων 842. 1.

σχῆμα] πολλὰ ποιήσειεν ἂν ὁ τύπτων, ὧν ὁ παθὼν ἕνια οὐ ἀπαγγεῖλαι δύναιτο, τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537. 25. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε 690. 21. οὐδὲν ἄλλο ἐστὶ τὸ σχῆμα τοῦτο, ἢ πρόβλημα τρόπου 1122. 21.

σχοινίον] σχοινία, οἷς κατασκευάζεται ἡ τριήρης 1145. 6.

σχολάζειν] ἀργεῖν καὶ σχολάζειν καὶ ἀπορεῖν 38. 20. ἐσχόλακεν ἐνὶ τούτῳ πάντα τὸν βίον 594. 16.

σχολαίως] ὁ μὲν θᾶττον, ὁ δὲ σχολαίτερον. tardius, aut segnius 585. 10.

σώζειν] ἂν μὲν γὰρ, ὅσα ἄν τις λάβῃ, καὶ σώσῃ tueatur et conseruet 12. 10. τὰ παρειμένα σωθήσεται recuperabuntur 57. 22. 90. pen. τὸν παρ' ἐκείνων φεύγοντας σώζομεν recipimus vrbe nostra tutosque praestamus ab iniuriis 61. 26. et vlt. τῇ πόλει ὃ ἡμῶν οἱ Ἕλληνες δὶς ἤδη ἐκ τῶν μεγίστων κινδύνων σεσωσμένοι 151. 2. σώζειν καιρὸν recuperare, reuocare oportunitatem omissam 343. 4. κἂν ἄλλος τις ἐπ' αὐτὰ ἴῃ βουλόμενος σώζειν, recuperare, ὑμᾶς κωλύσειν 385. 19. τὴν μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει recuperauit 420. 26. ἀληθῆ εἶναι τὸν λόγον ἡγοῦμαι καὶ βούλομαι, ὅτι οἱ θεοὶ σώζουσι τὴν πόλιν ἡμῶν 423. 10. μή μοι σωζέσθω ὃν ἐὰν ὁ δεῖνα βούληται, [scil. σώζεσθαι,] ἀλλ' ὃν ἂν τὰ πεπραγμένα σώζῃ 436. 9. τοῦτό τε σώσετε hoc, quod nunc in discrimine pereundi est, saluum conseruabitis et tuebimini. vel re adhuc salua, nondum peracta, intercedendo, inhibebitis negotium periculosum, damnosum, salutem reip. in tuto collocabitis negotium hoc eripientes iis, qui id agitant, modisque contendunt omnibus, vt id effectui dent 622. 15. πάντα τὰ σφέτερ' αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν, τῇ ναυμαχίᾳ νικήσαντες, ἔσωσαν. recuperarunt aut salua conseruarunt 597. 15. τοῦτό γ' ἐστὶ σῶσαι. hoc saltim, corpus puta, licet ipsis saluum, illaesum haud vitiatum, dedecore nullo affectum, conseruare 610. 6. ἀδεὴς ἐστιν, ὅστις ἀπεστέρηται τοῦ σωθῆναι, ὅστις ἂν ἑαυτὸν οἴκοι κρύψειεν 609. 5. σωθείσης τῆς νεὼς ἀποδοθῆναι τὰ χρήματα vt aes debitum tum soluatur, vbi nauis salua cum mercibus in portum peruenerit 883. 17. σε-

17. σεσωκὼς τὸ σῶμα consecutus hoc, vt vitam salvam et corpus integrum conseruares 1126. 8. σώζηται ἡ δωρεὰ τοῖς ἐπιγεγνομένοις [memoria puta ciuitatis tributae] 1381. 11. τῇ μὲν [prudentia] δοκιμάζεται τὸ πρακτέον, τῇ δὲ [fortitudine] σώζεται obtinetur. *man erhält, gewinnet es, und behauptet es auch, und verlichrt es nicht aus dem Gesichte* 1394. 6. καίπερ καλῶς ὄντος τῶ νικᾶν, πολὺ κάλλιον καὶ παραλογώτερον εἶναι ἐδόκει τὸ σωθῆναι 1409. vlt. νυνὶ δὲ τοῦτ' ἔσωσε, τὸ αἷμα ἀποχωρῆσαν. iam vero me periculo ereptum, saluum seruauit hoc, sanguinis puta fluxus 1260. pen. τὴν δὲ σώζουσαν [scil. ὁμολογίαν] ἐ συγχωρήσουσιν. pactum reip. conducens et salutare 216. 26. opponitur enim τῇ κατὰ τῆς πόλεως ὁμολογίᾳ. Num significat σώζειν abigere, arcere, propulsare? τὰς μὲν, fures puta, ἐστὶ σώζειν, Φυλακὴν τῶν οἴκοι καταστήσαντας 1342. 17.

σῶμα] τοῖς δὲλοις ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων τὸ σῶμα ὑπεύθυνόν ἐστιν. corpus luere debet. *man hält sich an ihre Person. sie müssen dafür an und mit dem Leibe büssen.* τοῖς δ' ἐλευθέροις, κἂν τὰ μέγιστα τύχωσιν ἀδικοῦντες, τοῦτό γε [scil. corpus] ἐστὶ σῶσαι 610. 6. recurrit p. 752. 13. eadem sententia, sed pro postremis ibi est τοῦτο ὕστατον προσήκει κολάζειν. ἀπώλεσε πλέον ἢ τριακόσια σώματα ἐλεύθερα. capita, indiuidua 910. 13. τρισχίλια αἰχμάλωτα σώματα δεῦρ' ἤγαγε 480. 10. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τῷ σώματος 1231. 21. τῷ σώματι ἐργάζεσθαι corpore quaestum facere, siue meretricium, siue baiulando 1351. 21.

σῶς pro σῶος, item pro σώους in accus. pl. σῶς τε εἶναι καὶ κρατεῖν τῶν ἄλλων. ἀλλὰ σῶς μὲν εἶναι ἅπαντες ἂν βέλοιντο, ἕνεκά γε ἑαυτῶν 61. 13. 93. 24. 364. 25. 500. 20. ἦν σώαν ὑπάρχειν ἅπασι δεῖ 572. 8. ἐπειδὴ βεβαίως ἡγήσατο σῶς [id est σῶος] εἶναι 663. 20. σῶα [τὰ σκεύη] γένηται τῇ πόλει restitue-

 rentur,

rentur, recuperarentur. *daß der Staat nicht drum käme, ſondern ſie wiederbekäme* 1145. 9. ἐν ᾧ τὰ ὑμέτερα ἔτι σῶα 1231. 2.

σωτὴρ Ἀπόλλων 1072. 18.

σωτηρία] δικαίᾳ πολίτᾳ κρίνω τὴν τῶν πραγμάτων σωτηρίαν ἀντὶ τῆς ἐν τῷ λέγειν χάριτος αἱρεῖσθαι 34. 15. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, ὅχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν. ἀλλ' — 146. 10. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι 776. 9. σωτηρία ἔστω [scil. τοῖς ὑποθήκαισι] τῶν ὑποκειμένων, qui oppignerarunt, his ſalua ſunto bona oppignerata, atque libera ab omni creditorum in ea praetenſione. *ſoll den Pfandgebern ihr verpfändetes Guth unverkümmert ſeyn, und zurück gegeben werden* 927. 8. σωτηρίαν μόνην ἐρῶν τοῖς ἑαυτοῦ πράγμασιν 954. 2. τηροῦντες exſpectantes, praeſtolantes, τὴν οἰκάδε σωτηρίαν domum remigrandi oportunitatem 1211. 15. σωτηρίᾳ ſaluus e peregrino ſolo et ex hoſtibus atque captiuitate domum reditus 1304. 21. παρεκάλεσαν τὲς ἕλληνας ἅπαντας εἰς τὴν σωτηρίαν hortabantur ad ſtudium fortunas ſuas corporaque ſalua tuendi 1394. 9.

σωφρονεῖν] ὅταν βελτίσῃ τῇ παρούσῃ τύχῃ χρῶνται, τότε πλείω τὴν σπουδὴν πρὸς τὸ σωφρονεῖν ἔχειν 1451. 3.

σωφρονίζειν λέγουσι τὰς γε συμφορὰς 798. 7.

σωφρονιστὴς] ἐ γὰρ ἔτω κακῶς γένοιτο τῇ πόλει, ὡς' Ἀφοβήτε καὶ Λίσχίνε σωφρονιστῶν δεηθῆναι τὲς νεωτέρες 433. 2.

σωφρόνως τοῖς ἐντυγχάνεσιν ὁμιλεῖν 1402. 25.

σωφροσύνη] κάλλος μὲν ἐπὶ τῆς ὄψεως, σωφροσύνην δ' ἐπὶ τῆς ψυχῆς 1403. 25.

ταινία] ταινίας πωλεῖν ὁμολογοῦμεν 1308. 5. εἰ δὲ πλήσιοι ἦμεν, ὃκ ἂν ταινίας ἐπωλοῦμεν 1309. 21.

ταινιόπωλις 1309. 2.

ταλαιπωρεῖν] λυποῦνται καὶ συνεχῶς ταλαιπωροῦσι 22. 24. αὐτὸς στρατεύεται, καὶ ταλαιπωρεῖ καὶ πάρεσι τοῖς

τοῖς κινδύνοις 156. 25. ταλαιπωρεῖσθαι τῷ μήκει τῆ πολέμε 231. 15.

ταλαίπωρος] τῷ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ Ἀρισάρχῳ — 548. 12. οἱ ταλαίπωροι Ὀλύνθιοι 425. 11. τὰς ταλαιπώρας Φωκέας. citat Hermog. p. 347. 5. forsan e p. 240. 8.

ταλαντιαῖος ῥῆκος substantia valens talentum 833. 23.

ταμίας] Philippus appellatur ipse solus rerum suarum ταμίας promus condus, penes quem arbitrium sit decernendi, agendi, omittendi, exsequendi, differendi, iubendi, vetandi, qui modum rei cuique pro lubitu imponat 10. 11. τῶν χρημάτων αὐτοὶ ταμίαι καὶ περισαὶ 49. 17. ταμίας καὶ δημοσίας [vbi alii καὶ omittunt] 101. 14. 137. 9. τ. τῆς παράλε 570. 4. ταμίαι τῶν τῆς θεᾶ [scil. χρημάτων] 1075. 2. τῷ πρώτῳ παρασκευάσαντι τὴν τριηρη τὸν ταμίαν προσέταξεν ὁ δῆμος δέναι [scil. τὸν στέφανον] 1228. 5. ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ᾤχετο 598. 23.

ταμιεύειν] ταμιεύσας τῆς παράλε 570. 15. ταμιεύσας ἐν ἀκροπόλει τὰ ἀρχεῖα τῆς πόλεως 741. 4. ὃς ἐπέπλει ταμιεύων Φιλίππῳ τῷ ναυκλήρῳ 1189. 2.

ταξιαρχεῖν 999. 12.

ταξίαρχος] ἐκ ἐχειροτονήσατε δέκα ταξιάρχας καὶ στρατηγὰς, καὶ φυλάρχας καὶ ἱππάρχας 47. 10. in pedestri militia erat ὁ ταξίαρχος erga τὸν στρατηγὸν imperatorem, in eadem ratione, atque ὁ φύλαρχος in equestri erat erga τὸν ἵππαρχον, summum equitum magistrum 1258. 3.

τάξις] ὕστερον τῇ τάξει ordine temporis, πρότερον τῇ δυνάμει valore, dignitate, efficacia, καὶ κρεῖττον ἐστὶ 32. 18. τῆς τάξεως μὴ παραχωρεῖν, ἣν οἱ ὑμέτεροι πρόγονοι κτησάμενοι κατέλιπον 38. 25. παρελθὼν ἐπὶ τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμᾶς τεταχθαι προσῆκεν,

ἕτερος 145. 13. οἱ πρὸς ἀρχαιρεσίας καὶ ταύτην τὴν τάξιν [hunc ordinem, senatorium puta, atque magistratuum] προσιόντες 171. 17. αἰσχρὸν λιπεῖν τὴν τῦ φρονήματος τάξιν 176. 14. ἡ τῦ δικαίυ τάξις 188. 1. τάξιν τῆς πολιτείας ταύτην αἱρεῖσθαι 200. 4. τὴν ὑπὸ τῶν προγόνων παραδεδομένην ἐν τῇ πολιτείᾳ τάξιν λείπειν 200. 14. τῇ τάξει καὶ τῇ ἀπολογίᾳ. [id est ἐπὶ τῆς ἀπολογίας] ὡς βέλεται τῶν ἀγωνιζομένων ἕκαστος, ἔτως ἐᾶσαι χρῆσθαι 226. 11. ἐὸ' ἐν ἐπηρείας τάξει καὶ φθόνυ τῦτο ποιεῖν 229. 14. id est μετ' ἐπηρείας καὶ φθόνυ. τέτων ἑκάστυ, ἣν παρέλαβον, τάξιν διατηρεῖν 238. 9. ἐν τῇ Θετταλῶν καὶ Δολόπων τάξει. quasi Thessali, aut Dolopes essetis, h. e. viles et abiecti 246. 2. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐλόμενοι τάξιν 273. 26. τὴν τῆς εὐνοίας τάξιν ἐν τοῖς δεινοῖς ἐκ ἔλιπον 286. 3. τὸ μέλλον ἢ τὸ παρὸν τὴν τῇ συμβέλῃ τάξιν [partes, prouinciam] ἀπαιτᾶ 292. 14. οἰκέτε τάξιν, ἐκ ἐλευθέρυ παιδὸς ἔχων 313. 13. εἰ γὰρ, οἷος ἐγὼ παρ' ὑμῖν, κατὰ τὴν ἐμαυτῦ τάξιν, εἷς ἐν ἑκάστῃ τῶν ἑλληνικῶν πόλεων ἀνὴρ ἐγένετο 327. 2. τηνικαῦτα σὺ καὶ τέτων ἕκαστος ἐν τάξει, seyd ihr da, auf dem Plane, καὶ μέγας καὶ λαμπρὸς ἱπποτρόφος 332. 18. εἰ καὶ ἐντῶν ὑμεῖς εἰς ταύτην τὴν τάξιν κατεστήσατε 350. 4. εἰς τίνα τάξιν ἔταξεν Αἰσχίνης ἑαυτὸν ἐν τῇ πολιτείᾳ 343. pen. ἐφ' ὃς μεθ' ὅπλων ἦλθεν ἐν ἐχθρᾶ τάξει, in der Qualität eines Feindes 481. 21. τὴν τῦ δικαίυ τάξιν ἐκ ἀφείλετο locum, vel conditionem iusti non detraxit, h. e. non praeteriit tacitum, quatenus ius et fas esset hominem occidi 505. 17. 554. 3. εἰς ὑπηρέτε σχῆμα καὶ τάξιν [Gestalt und Rang, h. e. partes, munia, prouinciam] προελήλυθεν ἡ πόλις 690. 21. τάξις p. 715 2. videtur esse compositio, vel decisio debitoris cum creditoribus, vt aut certos pensionum terminos sibi statuant, aut aliquam aeris debiti partem remittant, *accordiren, sich mit*

mit ſeinen Gläubigern ſetzen. τὲς ὄντας νόμες εἰς τὴν τῶν ἐκ ὄντων τάξιν [locum] ἄγοντας 808. 1. τὸν ὅλον κόσμον νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808. 18. πειρᾶσθαι καθιςάναι εἰς τὴν ἐμὴν τάξιν 1039. 24. ἐδ' εἰς τὴν ἡρωϊκὴν ἐπανῆκται τάξιν 1391. 22. ἐμοὶ δοκᾶσιν οἱ τελευτῶντες ἐν τάξει [in acie] τῆς μὲν ἥττης ἐ μετέχειν, νικᾶν δὲ ὁμοίως ἀμφοτέρες 1394. 22. χαλεπωτάτην τάξιν ἔχει τὸ συμβελεύειν 1466. 4. ἐδὲν ἀθλιώτερον ἔσαι τᾶ τὴν ὑπὲρ τᾶ δήμε τάξιν αἱρεῖσθαι 1478. 15. τὴν ὑπὲρ ὑμῶν τάξιν ἔχων ſtudium veſtri ſimulans εἰς τὸ πολιτεύεσθαι παρῆκε 1481. 16. τίς ἐςιν, ὅςις ἑαυτὸν εἰς ταύτην τὴν τάξιν γνησίως ἐθελήσει δῦναι 1482. 14. ἐν μεγαλοψυχίας καὶ χάριτος τῆς ὑμετέρας τάξει τὴν οἰκαδέ μοι ἄφιξιν γενέσθαι 1484. 6.

ταπεινὸς] ταπεινὴ δύναμις 46. 17. ταπεινὲς λόγες ἐρεῖ 574. 24. ὅσωπερ ἂν ἑαυτὸν ταπεινότερον ποιῇ 574. 26. πολλοὶ δὲ καὶ μέτριοι καὶ ταπεινοὶ [ſcil. λόγοι ἐγίγνοντο] παρὰ τέτε 1102. 25. πολλὰ ταπεινὰ καὶ δεινὰ πράγματα τὲς ἐλευθέρες ἡ πενία βιάζεται ποιεῖν 1312. 2.

ταράττειν] τᾶτο πρῶτον αὐτὸν ταράττει παρὰ γνώμην γεγονὸς 15. 13. νοσᾶσι καὶ ςασιάζεσι καὶ τεταραγμένοις 22. 8. ὕβρει τέτε, δι' ἣν ταραττόμεθα 41. 6. τεταραγμένοις τοῖς πράγμασιν ἐπιςάντες 43. 19. τῶν ἐν Εὐβοίᾳ πραγμάτων ταραττομένων 58. 5. ἐγκλήματα καὶ πόλεμος πρὸς τὲς Ἀμφισσεῖς ἐταράχθη, id eſt συνεταράχθη 277. 23. ἡλίκα πράγματα ἡ μιαρὰ κεφαλὴ ταράξασα [id eſt συνταράξασα] αὕτη 278. 15.

ταραχὴ] τότε μάλιςα ἐν ταραχῇ τὰ τῶν ἑλλήνων γέγονε πράγματα 146. 24. ταραχὴ περὶ πυλαίαν 276. 20. ἐν οἵαις ἦν ταραχαῖς 301. 11. ἡ γὰρ ἐκείνων πρὸς ἀλλήλες ταραχὴ καὶ ὑποψία φρεσὶ Χερρονήσε μεγίςη 654. 20. λοιδορία καὶ ταραχὴ ἡ εἰω-

θυῖα πάντα τὸν χρόνον βλάπτειν τὴν πόλιν 1458. 24. εἰς ταραχὴν καὶ ἀγνωμοσύνην προκαθεῖναι τὴν πόλιν 179. 19.

ταραχωδῶς 1477. 7.

ταριχεύειν] περιῆν αὐτῷ τεταριχευμένα 788. 22.

τάριχος 933. 15. 934. 25.

τάττειν] ἐφ' ἑνὶ τέτων πώποτ' ἐμαυτὸν ἔταξα 107. 20. τὴν τάξιν, ἐφ' ἧς ὑμῖν τεταχθαι προσῆκεν 143. 23. ὑμεῖς τὸν λιπόντα τὴν ὑπὸ τῷ στρατηγῷ ταχθεῖσαν τάξιν [id est προσαχθ. angewiesenen Standplatz] 200. 11. στρατηγὸν ἐπ' αὐτοῖς ἐτάξατε Μενεσθέα 217. 19. μεγάλας καὶ τὰς ἐσχάτας τάττειν οἱ νόμοι τιμωρίας 229. 7. ὁ γὰρ ἐνταῦθα ἑαυτὸν τάξας τῆς πολιτείας, εἰμὶ ἐγω 245. vlt. διὰ ταῦτ' ἐν ἅπασιν ἐμαυτὸν ἐτάττειν 302. 7. οἱ δ' ἀθηναίων — πρέσβεις ταχθέντες [subaudi εἶναι] 363. 3. τῶν νόμων τὰ ἔσχατα τατόντων ἐπιτίμια 382. 14. ἑαυτὸν τάξας τῶν ἀπιστέντων εἶναι Φιλίππῳ, qui prae se tulit, affectauit 438. 5. ἐφ' ᾧ τοῖς ἄλλοις θάνατον ζημίαν ἐτάξατε 498. 7. εἴ τις μεγάλας τὰς τιμωρίας τῶν ἀδικημάτων τάττοι 500. 25. τῷ δράσαντι δ' ἐκ ἴσην τὴν ὀργὴν, ἂν θ' ἑκὼν, ἄν τ' ἄκων, [scil. ἔδρασεν] ἔταξεν ὁ νόμος 528. 5. τῶν ἀκουσίων ἐλάττω τάξαι τὴν τιμωρίαν, ἢ τῶν ἑκουσίων, δίκαιον 644. 6. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id est ὥστε τάξαι αὐτὸς] Ἀριστείδη 690. 1. πάντ' ἐτεταγμένον ἐξελάσας ἕκαστος ἐκ τοῦ βίου 777. 22. τοῖς ἀδικοῦσι δεσμὸν ἔταξε τὸ πιτίμιον 892. 5. (or. in Apatur.) ἃ γὰρ ἂν σὺ δίκαια σαυτῷ κατὰ τέτου τάξῃς, τὰ αὐτὰ ταῦτα ἥξει. καὶ κατὰ σοῦ παρὰ τῶν — 959. 10. ὅπου τὸ δίκαιον εἴη τεταγμένον, ἐνταῦθα προσνέμοντες ἑαυτοῖς 1392. 12. ὑπερῆγε τοὺς ἐπὶ τούτῳ ταχθέντας 1395. 23. τῆς διανοίας ἐπὶ τοῦ λέγειν καὶ βελεύεσθαι τεταγμένης 1413. 18. ἐκεῖνος αὐτὸν ἐν τῷ περὶ διοίκησιν μέρει τῆς πολιτείας τάξας 1474. 13.

ταφὴ] αἱρεθέντες ἐπὶ τὰς ταφάς. delecti ad curanda funeris neceſſaria 321. 24. ταφὰς ποιεῖσθε δημοσίᾳ ἐπὶ τοῖς τελευτήσασι 499. pen. ὃν ἐθαψεν, οὐδὲ τοῖς θάψασι τὴν ταφὴν ἀπέδωκε. impenſas funeris 787. 3. 788. 1. τὸς ἐρῶντας ἐν ταῖς δημοσίαις ταφαῖς 1389. 12.

τάφος] ἐπὶ τὰ ἱερὰ καὶ τὸς τάφους [ſcil. τῶν ἑλλήνων] ἐπάγων [βαρβάρους] 289. 14. ἀποκατέσασε τὸς πατρίους νόμους, καὶ τὸς τάφους 256. 5. ὃν ᾐσθάνετο, ὅτι ἐ τῦ τάφυ [id eſt τῦ ἐκεῖ τεταφθαι τινὰ νεκρὸν] μνημεῖον ἐςὶ τὸ οἰκοδόμημα, ἀλλὰ τῆς ἀδικίας 1125. 16. ἐτάχθην κοσμῆσαι τὸν τάφον 1393. 1.

ταφρεία] τὸν δὲ τειχισμὸν τῦτον, ὃν σὺ διέσυρες, καὶ τὴν ταφρείαν 325. 19.

ταχέως βαδίζειν 981. 25. 1124. 25.

τάχος] ὡς ἕκασος τάχυς εἶχε 1377. 9.

ταχὺς, ταχὺ] ταχὺ pro ταχέως. πρὸς μὲν τὸ ταχὺ τὰ τῦ πολέμυ πράττεσθαι 10. 13. v. v. τιμωρία. ὃ γὰρ οἱ ΤΑΧΥ καὶ ΤΗΜΕΡΟΝ εἰπόντες. non qui crebro iactant iſtaec CITO et HODIE. ſcil. agenda et exſequenda eſt res decreta 44. 6. 1432. 25. vbi ταχὺ eſt aduerbium, et valet idem atque ταχέως. necnon p. 982. 17. ὃ ταχὺ βαδίζων ἐγὼ, καὶ σὺ ὁ ἀτρέμας. ταχὺ p. 581. pen. et p. 798. 20. videtur idem valere atque τάχα *forſitan*, vel *videtur*, *nempe*, *ſcilicet*, ironice.

τέγος, ὡς τὸς γείτονας, ὑπερβαίνει 609. 15. ἀπὸ τῶν τεγῶν [von den Dächern herab] τῶν ἑαυτῶν [ſcil. οἰκιῶν ihrer Häuſer] ἐκάλεν τὸς παριόντας 1157. 11.

τέθριππον] ὅτ' ἐνίκα τὰ πύθια τεθρίππῳ, ὃ ἐπρίατο — 1356. 6.

τειχίζειν] Μαγνησίαν κεκωλύκασι τ. 15. 19. ὡς Ελάτειαν τειχιεῖ 69. 18. ὃ γὰρ λίθοις ἐτείχισας τὴν πόλιν, ἔτε πλίνθοις 325. 22. τύτοις ἐτείχισα τὴν χώραν 325. vlt. τετειχισμένην ὅπλοις καὶ πολέμῳ συν-

μῳ συνεχεῖ, καὶ πόλεσι μεγάλαις 367. 18. munita bello perpetuo regio est ea, cuius incolae cum finitimis bella continua gerentes, non patiuntur hos in aliorum fines irrumpere, qui cum primis iuncti sunt foederibus et amicitiis, vt Phocenses e. c. non sinebant Thebanos in Atticam inuadere, quae Thebanis inimica, Phocensibus amica erat. Θεσπιὰς καὶ Πλαταιὰς αὐτὸν τειχιεῖν 375 7. et 11. λέγεται ἐκεῖνος [Themistocles] τειχίζειν εἰπὼν τοῖς πολίταις. cum praecepisset ciuibus, vt vrbem moeniis sepirent 478. pen.

τεῖχίον [*ein Schuppen*] παλαιὸν ἐπῳκοδομημένον 1278. 22.

τειχισμὸς] τὸν δὲ τειχισμὸν τοῦτον, ὃν διώρυχες 325. 15. ἐὰν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βάλλει δικαίως σκοπεῖν 325. 24.

τειχοποιὸς 243. 26. idem p. 266. 19. ἐπιμελητὴς τῆς τῶν τειχῶν ἐπισκευῆς appellatur.

τεῖχος] τὸ ἐπ' ἐξουσίας καὶ πλάτει πονηρὸν εἶναι καὶ ὑβριστήν, τεῖχός ἐστι πρὸς τὸ μηδὲν αὐτὸν ἐξ ἐπιδρομῆς παθεῖν 559. 25. τοσοῦτῳ κάλλιον Κόνωνα τὰ τείχη σῆσαι Θεμιστοκλέους 479. 11.

τεκμαίρεσθαι] εἴ τι δεῖ τ. πρὸς τὸν ἄλλον αὐτῷ τρόπον 820. 15. τοῖς ἐξ ἀρχῆς ῥηθεῖσι τεκμαίρεσθαι μᾶλλον, ἢ τοῖς ὕστερον τεκταινομένοις 921. 21.

τεκταίνεσθαι 921. 22.

τελεῖν] τελεσθῆναι [nuncupari, creari] στρατηγὸς ἕκαστος σπουδάζων 171. 20. τῇ μητρὶ τελοῦσι [sacris arcanis initianti] τὰς βίβλους ἀνεγίνωσκες 313. 14. 403. 8. ἐτέλεις, ἐγὼ δ' ἐτελούμην 315. 8. εἰκοστῷ ἔτει νῦν δίκην τελέσαισθε instituatis. *ihr euch ein Gerichte halten liesset* 990. 1. ἐρήμην ἐάσειε τελεσθῆναι τὴν δίκην 999. 25. τελέσασθαι ἐᾶν ἔδει τὴν δίκην 1006. 8. τῶν ἐπικλήρων ὅσαι τὸ θητικὸν [scil. τέλος] τελοῦσι, vectigal dependunt, seu tributum, mercenarii de-

rii dependendum 1067. 27. ἔτοι γὰρ οἱ τελέντες ἀλλήλως [initiantes, *die ſich unter einander taufen*] τῷ ἰθυφάλλῳ 1262. 10. εἰ ξενικὰ [ſcil. τέλη] ἐτέλει num tributa dependerit peregrinis dependenda 1309. 5. χώραν ἀτέλεστον ἔχουσιν αὐτοὶ τετελεσμένοι 1461. 15. *obgleich ihre Pachter ihnen wohl den Pacht pünktlich abtragen müſſen, ſo entrichten ſie doch keine Steuern und Gaben davon.*

τέλειος] τέλειον ταὐτύχημα ποιήσαντι τῷ βασιλεῖ 173. 11. προκαλέσανται αὐτὸν ὀμόσαι καθ' ἱερῶν τελείων 1365. 17.

τέλεος idem atque τέλειος. τελεόν τι καὶ μέγα κτήσασθαι ἀγαθὸν 37. 21.

τελετή] ὁ τὰς ἁγιωτάτας ἡμῖν τελετὰς καταδείξας Ὀρφεὺς 772. 26. πλὴν εἴ τις ἱερωσύνη, ἢ τελετή ἐστιν ἐκ γένους 1380. 26.

τελευταῖος] πρὸς τὸ τελευταῖον ἐκβαίνειν, ἕκαστον τῶν προϋπαρξάντων κρίνεται 12. 16. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν extremam partem diei, cum iam adueſperaſceret 836. 5.

τελευτᾶν] εἰς τί ποτ' ἐλπὶς ταῦτα τελευτήσαι eſſe exitura 13. 15. χειροτονῶν ὁ δῆμος τὸν ἐρῶντα ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι in funere occiſorum in proelio παρ' αὐτὰ τὰ συμβάντα — 320. 25. ἀλλ' εἰ Θεόπομπος τετελεύτηκεν, οἱ νόμοι δ' τετελευτήκασιν, οὐδὲ τὸ δίκαιον δ' τετελεύτηκεν, οὐδὲ οἱ δικασταὶ οἱ τὴν ψῆφον ἔχοντες 1070. 15. τῶν τετελευτηκότων, ἢ τῶν παρόντων πλείω ποιεῖσθαι λόγον 1479. 6.

τελευτὴ] οὐδεὶς ἔχει τελευτὴν [id eſt τέλος, vel καταύλησιν] τῆς τοῦ πλεονεκτεῖν ἐπιθυμίας 658. 7. nemo finem facit concupiſcendi. πᾶσι πάντων ἁμαρτημάτων ὅρος ἐστὶ τελευτὴ 1478. 7. mors. τελευτὴν τοῦ βίου πεποιημένος. mortuus 481. 14. ἥκει πρὸς αὐτὴν τὴν τελευτὴν metam τὰ πράγματα αὐτῷ 19. 19.

τέλος]

τέλος] ὃ πᾶσι τοῖς προτέροις ἐπέθηκε τέλος 274. 19. τὸ τέτε τέλος ἐν θεῷ ἦν, ἐκ ἐν ἐμοὶ 292. 22. τέλος ἔχειν ἅπαντες νομίζεσιν 932. 4. ἐπιβάλλειν ἕκαστον κύριος κατὰ τὸ τέλος mulctam cenſui cuiusque proportionatam, *dem auf einen jeden angeſetzten, oder gelegten Steueranſchlage gemäſs* 1076. 17. τέλος τοῦ βίε πᾶσιν ἀνθρώποις ἐστὶν ὁ θάνατος rerum ab eo in vita geſtarum, aut euentorum fortunarumue 1306. 25. τέλος τι πριάμενος, ἢ ἐγγυησάμενος, ἢ ἐκλέγων 745. 15. coniungit hic tria hominum genera in vectigalibus publicis verſantium. quorum ſunt primi, publicani, tum eorum fideiuſſores, denique, qui loco et iuſſu publicanorum a mercatoribus, nautis, carrhucariis, aliis quibusque vectigalia exigebant. *Die Generalzollpachter, deren Bürgen, und endlich die Unterzollner, oder Zolleinnehmer, Zolleinnahmer.* ἔξω τε τέλες εἰσὶ τέτε ſunt extra hunc ordinem, hanc claſſem hominum 462. 26.

τελωνία] καίτοι τὴν τοιαύτην τριηραρχίαν πότερον τελωνίαν — χρὴ καλεῖν. quo nomine erit appellanda? num redemtio vectigalium? nam, vt publicani vectigalia redimentes, non modo nil donant reip. de ſuo, ſed eo redimunt, quo ipſi inde compendium faciant, lucrum referant, ita Midiae functio trierarchatus, non modo onerosa et ſumtuoſa non fuit, nihil enim reip. largitus eſt eam fungendo, ſed vel lucroſa quoque fuit 568. 7.

τελωνικοὶ νόμοι 732. 1.

τέμενος] τὸς μὴ ἀποδιδόντας τὰς μισθώσεις τῶν τεμενῶν τῆς θεᾶ 1069. 26. 1318. 20.

τέμνειν] ἔτε μαγείρῳ μαχαίρας ἀδὲν ὄφελός ἐστιν, ἥτις μὴ τέμνει 784. 11. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην πεπρακότα, *gefälletes, geſchlagenes Holz* 1048. 16.

τερθρεύε-

τερθρεύεσθαι] εἰ περὶ τότε μάτην τερθρευόμεθα 1405. 26. ampullas verborum nugacium et ſeſquipedalium iactemus.

οἱ τετρακόσιοι genus tyrannorum, qui Athenis imperabant. τῶν τὸς τετρακοσίους καταλυσάντων 471. 16.

τετραπλάσιος] τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον 1052. 19.

τετραρχία, aut τετραδαρχία 117. 26. inde formauit Hermogenes p. 268. 22. verbum τετραδαρχεῖσθαι. vbi ait ὑπὸ θετταλῶν τετραδαρχουμένων.

οἱ τετταράκοντα iudicabant de cauſis αἰκίας et βιαίων 976. 11.

τετυφωμένως. ſtulte, ſtolide 665. 13.

τεχνάζειν] τεχνάζει fraudulenter machinatur, *er ſpielt eine Intrique*, βαλόμενος παρὰ τινῶν ἀργύριον λαμβάνειν 1317. 17. τεχνάζων χρόνον ἐγγίγνεσθαι 1158. 10.

τέχνη] τοιαύτας τέχνας callida et malitioſa commenta, καὶ σκήψεις ἔτος εὑρίσκων ἐκκρέα 540. 25. ἀρχὴν μεγάλην, μᾶλλον δὲ τέχνην, artem, opificium quaeſtuoſum, εἴης ἂν εὑρηκὼς 577. 22. εἰ τέχνην τὸ πρᾶγμα πεποιημένοι ſi negotiationem hanc argentariam in artem conuertunt, h. e. clandeſtina, et ſubtilia quaeque artificia turpis quaeſtus faciendi excogitant et vſurpant. *aus dieſem Geſchäfte ein Handwerk machen, davon ſie nicht nur leben, ſondern darauf ſie auch Tag und Nacht ſinnen, dichten und trachten* 982. 2.

τεχνίτης] εἰς τὴν θυσίαν ταύτην καὶ τὴν πανήγυριν πάντας τὸς τεχνίτας συνήγαγεν 401. 14. τεχνίτης τῷ λέγειν 594. 15.

τέως donec. τέως μὲν ἂν ᾖ ἐρῶμένος τις 24. 4. τέως ἂν χρησθῇ donec ea vſus fueris, ea vti delieris 519. vlt. τέως, ἕως ἂν ἐκτίσῃ 721. 1.

τηθὶς auia 818. 4. niſi ea potius amita eſt, patris ſoror 1039. 4.

τηλικοῦτος] μηδένα ἀξιοῦτε τηλικοῦτον παρ' ὑμῖν εἶναι, ὥστε παραβάντα τὸς νόμους μὴ δοῦναι δίκην 32. 5. ἔχημα αὐτῷ, τηλικοῦτος ὤν, ἐώνηται, ἵνα μὴ περζῇ πορεύηται. quamuis tam robuſtus, tam florens aetate et viribus ſit 1046. 12.

τήμερον] ἃ γὰρ οἱ ΤΑΧΥ καὶ ΤΗΜΕΡΟΝ ἀπόντες 44. 6. 1432. 25.

τηρεῖν. obſeruare, opperiri, auſpaſſen, auflauren, cauere, operam dare. τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου τηρεῖν ὅπως δικαία γενήσεται 179. 4. εἰρήνης, ἣν ἔτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηροῦσιν 255. 12. Φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν 317. vlt. εἴ δέ τις ἰδίας λυπήσει, τοῦτο μεμνῆσθαι καὶ τηρεῖν 327. vlt. ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνον διαμενεῖ, Φασὶ δεῖν τηρεῖν 332. 17. ἔσχε δὲ ἑρμητήριον παρὰ πάντα τὸν χρόνον τετηρημένον αὐτῷ 681. 5. τηρήσας τὴν τελευταίαν ἡμέραν 836. 5. τηροῦντες τὴν εἰκαδε σωτηρίαν 1211. 15. τηρήσας με αἰσιόντα ἐκ Περαιῶς ἐψὲ περὶ τὰς λιθοτομίας 1252. 8. τηρήσαντες νύκτα [ἀσέληνον] 1380. 6.

τιθασσεύειν 37. 9.

τιθέναι in Actiuo. 1) ponere in medio, proponere, vt e. e. praemia. πρὸς τοῖς τιθεμένοις [ſubaudi γέρασι, vel βραβείοις, vel ἐπάθλοις] 1408 pen. ramum ſupplicem in ara deponere. ἐχ ἱκετηρίαν ἔθηκε τριήραρχος ἐδελς [ſcil. ἐπὶ τῷ βωμῷ] 262. 16. deponere pecuniam penes aliquem, aſſeruandam, quo alteri, cui debetur, aut conſecrata eſt, reddatur ab eo, penes quem depoſita eſt. hinterlegen, niederlegen, aufzuheben geben. ὅταν τις ἀργύριον τιθεὶς [ſcil. ἐπὶ τῇ τραπέζῃ] ἰδιώτης ἀποδοῦναι τῷ προστάττοι 1236. pen. deponere in ſcriptis, literarum monumentis conſignare, chartis mandare. τοῖς δ' εἰς τὸν πλείω χρόνον τεθησομένοις [ſcil. συγγράμμασι] 1401. 22. deponere pignori. Φιάλην λαβόντες καὶ θέντες ἐνέχυρα μετὰ χρυσίων 1031. 8. ἵν' ᾖ αὐτοῖς γνώριμα ταῦτα ληφθέντα, τά τε τε-

τε τεθέντα 1186 9. θέντα τῆ ἐπιλοίπου ἀργυρίου [id est ὑπὲρ, vel ἀντὶ τῆ ἐ. ά.] cum oppoſueris, oppigneraris pro ſumma aeris adhuc deficiente 1250. 12. 2) luere, dependere aera debita, *erlegen, bezahlen, abtragen*, inferre in aerarium. τὸ γιγνόμενον κατὰ τὴν ἐσίαν ἕκαστον τιθέναι 261. 2. φήσει πᾶσαν ἄδειαν εἶναι τῆ μὴ τιθέναι τὰς εἰσφορὰς 606. 17. ἐπὶ μὲν δὴ τὲς ἑκόντας τιθέντας 607. 2. τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἑαυτῆ [id eſt ἐκτῶν ἑαυτῆ τὰ ὀφειλόμενα] θεῖναι, εἰκοθεν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἕλκεσθαι. Si quis de bonis ſuis legitime et duro labore conquiſitis, debita perſoluere nequeat [Nam per rapinas ſi qui creuerint, facile iis factu eſt, vt de alieno dependant] 610. 15. 752. 22. πέντε ταλάντων ὑμῖν, ὧν ἕτοι τότ' εἰσέπραξαν, τεθέντων, ὠφέλησθε 751. 5. μίαν θεὶς ἢ δύο καταβολὰς 791. 21. κἀκεῖ μετοίκιον τέθεικε. tributum [*Kopfgeld*] dependit inquilinis pro venia incolendi dependendum 845. 20. τόκον τιθέναι *die Zinſen für das Pfand entrichten*, καὶ τὴν τιμὴν ἀποδοῦναι. *und das Pfand wieder einlöſen* 1030. 23. τιθέντος δέ μου τὴν δραχμὴν τῆ λειπομαρτυρίᾳ 1190. 5. drachmam cum deponerem eam, quae ab eo deponenda eſt, ſi quis actionem de teſtimonio deſerto in aliquem ordiatur. ἔθηκα τὰς προεισφορὰς πρῶτος 1209. 3. 3) inſtituere, ordinare, gubernare, celebrare, vt ludos, *anſtellen*. τὰ πύθια θεῖναι δι' ἑαυτῆ 62. 24. 119. 11. 4) *in Rechnung anſetzen, anſchlagen, anrechnen*. τἀναλώματα πλείω τιθεὶς in ratione referens, vel ſcribens, plus etiam, quam fuit, in me impenſum fuiſſe 824. 10. καὶ τέτῳ πλείω εἰμὶ τεθεικὼς 825. 2. ἐάν τις ἐπὶ δραχμῆ μόνον τιθῆ 839. 24. θέντες ἔν οἱ δικασταὶ τοῖς πᾶσι χρήμασι — τόκον. *nach geſchehener Schatzung oder Wardierung des Betrages der jährlichen Zinſen von meinem ganzen Capitale, die hätten fallen müſſen, wenn das Capital ſicher untergebracht worden wäre* 862.

18. 5) ſupponere, *vorausſetzen*, ſumere pro certo et rato, tantisper, quod in ſe dubium et controuerſum, aut aperte falſum ſit, *für ausgemacht annehmen*. ἐγὼ δὲ τίθημι ἅπαντα 607. 2. θήσω δὲ ἀδικοῦντα 645. 22. 6) τιθέναι legem dicitur is, qui eius ſciſcundae auctor populo ſit, etiamſi haud perferat. ἐμβαλεῖν τὸν νόμον εἰς τὰς νόμους, καὶ μὴ θεῖναι 716. 6. τοῖς ἀδικοῦσι — βοηθοῦντα τίθεικε τὸν νόμον 732. 15. λεγόντων γὰρ τῶν νόμων, ὃς ἔθηκε Σόλων 732. 17. 7) imponere poenam crimini, ſancire, *drauf ſetzen*. τότε χαλεπώτερα θεῖναι 602. 27. 8) habere in numero, cenſu, loco, exiſtimare. τῆς ἡμετέρας ἀμελείας ἄν τις δικαίως τιθείη noſtrae ſupinitati recte quis imputet 12. 5. εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην 12. 8. ἐδ' ἀδικεῖν ἂν ὑμᾶς ἐκεῖνον ἀδίκημ' ἂν ἔθηκα 188. 19. ἧς ἂν Ἀχαΐδας — θείημεν annumeremus 246. 16. μὴ δὴ τοῦθ' ὡς ἀδίκημα ἐμὸν θῇς 292. 20. ἃ τίθημι ἐν ἀδικήματος μέρει 668. 25. τί τις ἂν τοῦτον εἰς ἐκείνους τιθείη cur eum illis accenſeas? In illo verſu p. 322 12. ὡς μὴ ζυγὸν αὐχένι θέντες δουλοσύνης ob metri neceſſitatem vſurpatum eſt actiuum θέντες pro medio θέμενοι poſſi ſibi iugum imponi. τὰς νόμους ἐθεσθε πρὸ τῶν ἀδικημάτων (citat Schol. Hermog. p. 88.) In medio νόμον τίθεσθαι dicitur populus ſciſcens, ſanciens legem ab aliquo latam et rogatam. μὴ θῆσθε νόμον μηδένα 31. 11. ponere aliquo in loco, vel ordine, aliquam in claſſem referre. εἰς ταύτην τίθεμαι τὴν τάξιν αὐτόν, [Charidemum] ἐν ᾗ πλείστης ἂν τυγχάνοι τιμῆς 628. 6. 2) nuncupare, creare, *beſtellen*. αἶσαν κοινὴν ἔθεντο βραβῆα praemiatorem communem ſibi dari petiebantur, aut deligebant ſibi, amplectebantur 322. 11. 3) edere, indicere, ſtatuere diem, qua te aias neſcio quid facturum, aut qua quid agendum ſit. ἣν δὴ θεὸς μὲ ἔθετο quam diem vt paterer ſibi a ſemet imponi et praefiniri, me rogauerat, καὶ ἐν ᾗ ὡμολόγησα δώσειν τὴν ἀπό-

φασιν

φανσιν 1039 6. ἑτέραν [scil. ἡμέραν] ἡμῖν αὐτοῖς συγχωρήσαντες ἐθέμεθα 1042. pen. 4) aestimare, censere, metiri. ἐκ τούτων τὰ δίκαια τίθενται darnach abmessen. καὶ ταύτην τὴν εἰρήνην ὁρίζονται 91. vlt. πρὸς τὸ καλῶς ἔχον τίθεσθαι ad decorum referre 664. 23. τῶν ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄντων ὑμῶν ἐδένα τίθεμαι τοιοῦτον εἶναι. ich nehme an, bilde mir ein, setze voraus, daß keiner von euch allen ein solcher sey 783. 17. φιλοκράτην μόνον τοιοῦτον εἶναι τίθεμαι 783. 22. 5) nomen imponere. Τί προσῆκεν ὄνομα θέσθαι Κτησιφῶντα τοῖς ὑπ' ἐμοῦ πεπραγμένοις. quodnam decebat Ctesiphontem imponere nomen actis meis 310. 24. 6) sibi deligere, adsciscere. ἔτ' ἄν ποτ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς φίλον θείμην ἐμαυτῷ 419. 6. 7) ὅπλα τίθεσθαι, arma sibi induere, castra metari, bellum gerere. οἵδε πάτρας ἕνεκα σφετέρας ἐς δῆριν ἔθεντο ὅπλα 322. 8. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὑπὲρ τοῦ δήμου τὰ ὅπλα θέμενος 561. 23. 8) pignus accipere, pro pignore pecuniam credere. *Pfand annehmen, sich was verpfänden lassen.* καὶ ὧν τις τιθῆται. *und auf was für Pfänder einer Geld aufnimmt* 1186. 8. τὰς φιάλας, ἃς ὁ θέμενος ἀπήτει 1203. 12. οὐδένα ἐᾷ οὐδὲ ὠνεῖσθαι, οὐδὲ τίθεσθαι 1249. 23. 9) χάριν τίθεσθαι gratiam inire, veluti deponere penes aliquem tanquam fidecommissum aliquod aliquando repetendum, aut reddendum. *einlegen* 1233. 2. In Passiuo. ἀλλ' ἃ τίθεται ταῦτα παρ' ὑμῖν εἰς ἀκριβῆ μνήμην, ἃδ', ἣν προσῆκεν, ὀργὴν 273. 18.

τιμᾶν honorare, in honore habere. εἰ γὰρ ἐκεῖνον [patrem suum] αὐτὸς [ipse, Conon puta] ἐτίμα καὶ ἐδεδίει 1264. 9. τούτοις ὠφθησαν δεῖν τιμᾶν αὐτὸς 1389. 18. 2) aestimare certi pretii, *schätzen, wardiren, zu einem gewissen Werthe anschlagen, taxiren.* magni paruiue. τὰ νῦν ὀφειλόμενα σκεύη ἐπὶ τὰς τριήρεις τιμήσαντες 183. 19. ὅτι αὐτῆς εἴη ἐν τῇ προικὶ τετιμημένα, sua esse, in tabulis de dote scriptis, sibi pro

parata pecunia assignata. *statt baren Geldes angeschlagen, angerechnet* 1256. 15. hinc 3) notio dictandi alicui poenam, mulctam irrogandi, litem aestimandi; id quod iporum est iudicum. ἡ ἡλιαία τιμάτω παραχρῆμα περὶ αὐτοῦ, ὅτου ἂν δόξῃ ἄξιος εἶναι παθεῖν, ἢ ἀποτίσαι 5-9. 21. p. 720 pen. pro ὅτου est ὅ, τι. ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ τῆς ὕβρεως. [id est ἐὰν δὲ ἡ τῆς ὕβρεως δίκη ὑπὸ τῶν δικαστῶν τιμηθῇ ἀξία εἶναι ζημίας ἐν ἀργυρίῳ li causa contumeliae a iudicibus reo aestimata sit mulcta pecuniaria 529 26. καταψηφίσασθαι καὶ τιμᾶν [subaudi αὐτῷ τὴν δίκην] τῶν ἐσχάτων 547. 23. τίνος τιμήσεων αὐτῷ προσδικᾷς τὸ δικαστήριον 563. 24. [subaudi τὴν δίκην ἀξίαν] ἐδ' ὑπολαμβάνω τιμήσεων ἐδενὸς ἐλάττονος τέτω, ἢ — 564. 1. Σμίκρωνι δέκα ταλάντων ἐτιμήσατε, καὶ Σκίρτωνι τοσούτων ἑτέρων 573. 17. τρεῖς δὲ μόναι ψῆφοι διήνεγκαν τὸ μὴ θανάτου τιμῆσαι 676. 12. ἐὰν δὲ καὶ καταψηφίσησθέ τε. πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐτιμήσατε 689. 8. ἐὰν δ' ἀργυρίου τιμηθῇ, διδόσθω τέως 721. 1. ἐάν τις ἄλῳ κλοπῆς, καὶ μὴ τιμηθῇ θανάτου, [scil. αὐτῷ ἡ δίκη] προστιμᾶν αὐτῷ δεσμὸν 732. 19. πέντε ἐτῶν, ὧν [id est δι' ὧν, vel ἐντὸς ὧν] ἐτιμήθη αὐτῷ μὴ λέγειν intra quod quinquennium vt ei cum populo pro concione agere ne liceret, mulctae loco ipsi fuerat dictatum 783. 3. ὃς αὐτὸς αὑτῷ θανάτου τετίμηκεν. [scil. τὴν δίκην] 794. 6. 886. 20. μάλιστα μὲν θανάτου αὐτῷ τιμῆσαι, εἰ δὲ μή, τοσοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων, ὅσον ἀδυήσεται φέρειν 797. 27. βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ, ἐδεήθην ἐγὼ τῶν δικαστῶν, μηδὲν δι' ἐμὲ τοιοῦτον πρᾶξαι 1252. 16. 1254. 24. τῷ πατρὶ δέκα ταλάντων ἐτίμησαν 1332. 5. In Medio. ἡ ἐγὼ πάσχειν ἐτιῶν τιμᾶμαι. ipse mihi hanc poenam vt merito dicito, irrogari patiar, aut auctor fiam, vt mihi irrogetur, vt nihil non suppliciorum subeam 96. 1.

συνε-

συνεχώρουν [scil. τῷ τιμήματι] ὅσπερ αὐτοὶ ἐτιμῶντο, ταλάντου. *So viel, als ſie ſich ſelber ſchätzten, meyneten, daß ſie ſtraffällig wären, von Rechtswegen erlegen ſollten* 1252. 18. τὰ μὲν καθ' ἕκαστα εἰπεῖν αὐτὸ παντὸς τιμησαίμην ἂν τῷ βίῳ. vitae ipſi aequiparem 299. 19. εἰ τοσούτου τιμᾶσθε tanti facitis τὴν πολιτείαν καὶ τοὺς κειμένους νόμους 607. 5. praeſertim in ſenſu forenſi, auctor eſſe iudicibus, aut perficere auctoritate ſua, vt poenam dictitent alicui. οἷς ἔτος θανάτου τιμᾶται καὶ δεσμῷ 792. 13. οἷς ἔτος θανάτου πᾶσιν ἐτιμᾶτο ἐν τούτοις τοῖς δικαστηρίοις 794. vlt. 798. 15. τῷ πατρὶ ἐτιμήσατο δέκα ταλάντων. ἐκ ἠθέλησε τιμήσασθαι τῷ πατρὶ μετρίου τινός. *ihm eine mäßige Geldbuße anſetzen laſſen* 1343. 27. 1344. 1.

τιμὴ] ἐς ἅπαντας ἡ πόλις τῆς αὐτῆς τιμῆς ἀξιώσασα ἔθαψεν 297. 16. τιμαὶ pretia rerum venalium. ἡ δὲ, ἐξὸν αὐτῇ βελτίω [scil. υἱὸν] πρίασθαι τῆς ἴσης τιμῆς *für eben das Geld*, τοῦτον ἠγόρασε 563. 8. καὶ τοῦτον [vinum et frumentum] τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι 1048. 25. τιμὴν τῶν πωλουμένων ξύλων λαμβάνειν 1194. 20. παλιγκαπηλεύων καὶ συνιὼν τὰς τιμὰς τοῦ σίτου 1285. 6. πρὸς τὰς καθεσηκυίας τιμὰς τοῦ σίτου γράμματα ἔπεμπον 1285. 11. αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου ἐπ' ἔλαττον ἐβάδιζον 1285. 22. τίνων αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο 1290. 16. ὁ διαλύων τὰς τιμὰς perſoluens impenſas vecturae. *die Speſen*, mercedes transportationis, vel baiulationis mercium ad portum, item impoſitionis in nauem, et peruectionis ad locum deſtinatum 887. 8.

τίμημα aeſtimatio, valor, quanti quid aeſtimatur. τὸ τίμημα τῆς χώρας ἐστὶ ταλάντων ἑξακισχιλίων 183. 5. τίμημα, πεντήκοντα τάλαντα 244. 3. aeſtimatio litis, poena a iudicibus reo dictata. τίμημα μηδὲν ἐπὶ κρίσει ὑπάρχειν πλεῖον, ἢ ἓν 504. 18. εἰ δὲ μή, τοιοῦτον ἐπιθεῖναι τίμημα χρημάτων 797. 25. ὃ μὲν

γὰρ ὑμεῖς ἐπὶ τῇ δίκῃ τίμημα ἀκηκόατε, τριάκοντα τάλαντα ἐστὶ 985. 7. triginta talenta petunt. tanti se laesos a nobis ferunt. τίμημα ὁρῶν ὀκνοῦντας ὑμᾶς ἀφεῖναι 1477. 5. 3) census. πεντεκαίδεκα ταλάντων τίμημα [die Steuer, Abgabe von 15 Talenten] τρία τάλαντα sunt 3 talenta. Ergo vt 3. ad 15. erat proportio census ad fortunas ipsas 815. vlt. Sed τίμημα sunt quoque facultates ipsae, de quibus census aerario praestandus est. οἱ τὰ μέγιστα κεκτημένοι τιμήματα 815. 13. 4) idem quod τίμησις, iudicum de modo poenae irrogandae consultatio. εἰς δὲ τὸ τίμημα ἀναβὰς 434. 17.

τίμησις aestimatio litis, deliberatio iudicum de poena reo dictanda. ἐν τῇ τιμήσει βουλομένων τῶν δικαστῶν θανάτου τιμῆσαι αὐτῷ 1252. 15.

τιμητὸς] τοῦτο μέν, ἐὰν καταψηφίσησθε, [scil. αὐτοῦ] τιμητόν ἐστι. [scil. τὸ καταψήφισμα] poena illi irroganda in arbitrio iudicum est, quam illis licebit, prout volent, aut intendere, aut remittere et mollire 834. 26.

τίμιος] ἐὰν μὲν τίμιος παρ' ὑμῖν ᾖ ὁ σῖτος, cara, magni pretii, δεῦρο κομίσουσιν. ἐὰν δὲ εὐωνότερος γένηται 1285. 12.

τιμωρεῖν τοῖς θεοῖς. succurrere diis. causam deorum tueri 1388. 16. In medio punire et vlcisci. λόγους ὁρῶ περὶ τοῦ τιμωρήσασθαι Φίλιππον γιγνομένους 28. 4. τὸ γὰρ τιμωρησόμενον [schemate Thucydideo] ἐχ ὑπέρας τῆς πολιτείας καταλυθείσης 801. 25. nemo erit, qui ruinas reip. vindicet, ea pessumdata. τιμωρήσασθαι ὑπὲρ ὑμῶν. contemptum vestri vlcisci 1226. 8.

τιμωρίαν ποιεῖσθαι poenas repetere, vltionem capere 523. 7. τιμωρίαν ἰδίαν τινὶ δεδέναι lege sua priuilegium vltionis alicui dare. 623. 9. τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ δέδωκε legislator non concessit, vt in eo commissa

missa caedes sanguine homicidae vindicaretur 637. 19. ὁ Σόλων τοῖς μὲν ἰδιώταις βραδείας τὰς τιμωρίας ἐποίησε (vel vt apud Aplinem p. 704. 31. est ἐποιήσατο) ταῖς δ' ἀρχαῖς καὶ τοῖς δημαγωγοῖς ταχείας. indulsit, vt a priuatis poenae aliquanto tardius repeterentur, non nimis cito punirentur, sed spatii nonnihil ad resipiscendum iis indulgeretur; magistratibus autem et oratoribus statuit citas poenas, voluit, vt confestim punirentur 801. 20. τὴν τιμωρίαν ὑπὲρ αὐτῶν ἔδωκεν ὁ νόμος τῷ ἐντυχόντι veniam iniurias vlciscendi illis [sacris] oblatas 1374. 8. τιμωρίαι synecdochice pro ςήλη, ἐν ᾗ ἐγράφη τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῶν τιμωριῶν 428. 21. εἰς τὰ σώματα ἐποιήσατο τὰς τιμωρίας. facultatem dedit a corporibus ipsis poenas iniuriarum repetendi. *Sich an die Personen selber zu halten, und von ihnen sich Recht zu verschaffen* 610. 10.

τὶς pro ὅςις, interrogatiuum, pro relatiuo. ἐ γὰρ ἐρῶ καιρὸν, ἐν τίνι [id est ἐν ᾧ, vel ἐν ᾧ τινι] μᾶλλον ἄν τις βοηθήσειεν αὐτῷ 962. 20. ἐκλεγόμενοι, τίνων [id est ὧν] αἱ τιμαὶ ἐπετέταντο 1290. 16. 2) pro ὁςισοῦν. πραοτέρους γενέσθαι τινὸς [id est ὁτουοῦν] molliores, quam vllus alius, aut fuit, aut erit 352. 8. 3) homo non contemnendus. σὲ μὲν ἐν τῇ πόλει δεῖ τινα φαίνεσθαι 150. 19. τὸ δοκεῖν τινες εἶναι δι' εὐπορίαν προσειληφότες 582. 27. ἐὰν ἄν ἔ τι γένοιτο, ne si quodcunque tandem eueniat. h. e. nullo prorsus modo fieri posse, vt vos conspiretis 284. 17.

τιτθεία opera mercenaria, quam foemina praestat lactando pueros alienos. ἀπὸ γὰρ ταύτης τῆς τιτθείας ἅπασα ἡ περὶ ἡμᾶς γέγονε βλασφημία 1312. 2.

τιτθεύειν mammam praebere. πολλὰς ἀςὰς εὑρήσετε τιτθευούσας alienis pueris mercede mammam praebentes 1309. 19. τιτθεῦσαι ἠναγκάσθη τὸν Κλεινίαν 1311. pen. 1312. 24.

τιτθή τις ἐμοὶ γεγενημένη, quae nutrix olim mea fuisset, lacte suo me aluisset 1155. 27. ἡ τιτθὴ ταπεινὸν 1312. pen.

tmesis. πρὸς ἔτι τούτοις 560. 4.

τοιοῦτος] ἔτ' ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον, οἷον ὑμεῖς ἂν βούλησθε 41. 3. ἂν τοιαῦτα πεπουηκὼς φαίνηται 369. 10. quae cuiusmodi sint, e contextu facile patet, sc. ἐργῆς ἄξια. τὰ τοιαῦτα. et caetera. alia vt omittam huius generis. παραπέμπεσθαι τὰ πλοῖα, τὰ τοιαῦτα 96. 10. τὰς νόμους ἀκέτ' εἶναι, τοιαῦτα, ἔλεγον 170. 8. ὁ δ' εὗδον ἐτύρευε. τοιαῦτα 436. 5. καταψευδομαρτυρεῖται. τὰ τοιαῦτα 559. 15. θεάσονταί σε τι ποιήσεις ἀθηναῖοι, τοιαῦτα λέγοντες 583. 24. εἰσάξειν, παραδώσειν, τὰ τοιαῦτα δὴ 781. 2. τοιοῦτον insequente, non οἷον, sed ὁ. εἶμαι γὰρ ἐδὲν τοιοῦτον εἶναι, ὅτου ἂν ἀπέσχετο 743. 25.

τεῖχος paries aedium. βαδίζει παρὰ τὸν τοίχους ἰσχυθρωπακὼς 1122. 12. τοίχους διορύττοντες καὶ παίοντες τὸν ἀπαντῶντας 1268. 12.

τοιχωρυχεῖν flagitiosis, malitiosis strophis rem agere. *Einbrecherische Spielen.* οἷα ἐτοιχωρύχησαν ἔτοι περὶ τὸ δάνειον 925. 24.

τοκίζειν foenerando quaestum facere 1122. 27.

τόκος] ὥσπερ οἱ δανειζόμενοι ῥᾳδίως ἐπὶ τοῖς μεγάλοις τόκοις 13. 20. ἐγγείων τόκων δανεισάμενος. *der Geld aufgenommen hat auf Landzinsen, d. i. wie man sie von liegenden Gründen giebt.* 914. 10. τόκος elliptice abest. ἐπὶ πολλῷ φανῶμεν ἐρῥωθυμηκότες 13. 22. ἐπὶ τόκον, ὃς ἔτυχεν ἐν Σηστῷ ὤν, ἐπώγδοον 1212. 1. foenori nautico, in iter maritimum, donec nauis in portum salua rediisset, dabantur in millenas drachmas ducentenae vicenae quinae, hoc est paulo minus, quam quadrans. Sin post Sirii occasum nauis Ponto exiret, trecentenae 926. 4. Solitum foenus terrestre Athenis erant singulae drachmae mensstruae in singu-

ſingulas minas. Conſtat e p. 967. vbi v. 15. haec leguntur. ἐδανείσαμεν πέντε καὶ ἑκατὸν μνᾶς. tum verſu 25. μισθῶται δὲ ἑτοσὶ τῶ γιγνομένῳ τόκῳ τῷ ἀργυρίῳ, πέντε καὶ ἑκατὸν δραχμῶν τῆ μηνὸς ἑκάστῳ.

τοκοφορεῖν ἐπ' ἐννέα ὀβολοῖς 1362. 25. hoc eſt ſeſquiplo, quam ſolitum alias eſſet.

τολμᾶν a ſe impetrare, et velut inuito ſibi extorquere, facinus, nobile illud quidem, at acerbum et durum, ad quod non niſi neceſſitate coactus accedas 36. 25. στρατεύεσθαι τολμῶν αὐτὸς ὁ δῆμος. ciues corporibus ipſi ſuis militare audentes, non per mercenarios. τολμᾷ ἡσυχίαν ἄγειν 1359. pen. οὐκ ἐτόλμησαν ἀποξῆναι τῆς ἡμετέρας Φιλίας 1377. 12. *Sie konnten es über ihr Herz nicht bringen.* ἀδὲ δίκην ὅΦλων, ἀποδῶναι τετολμηκὼς 854. 24.

τολμηρὸς] πολὺς γὰρ, πολὺς καὶ τολμηρός ἐστιν ἄνθρωπος 1024. 3.

τόμια exta, profecta. στὰς ἐπὶ τομίων κάπρου καὶ κριῶ καὶ ταύρου 642. 18.

τομὸς] ἰταμὸν γὰρ ἡ πονηρία καὶ τομὸν, καὶ πλεονεκτικὸν 777. 3.

τόνος] ἀχ ὁ λόγος τῦ ῥήτορος τίμιος, ἀδὲ ὁ τόνος τῆς Φωνῆς 319. 12.

τοξεύειν] τοξευθέντα ἀποθανεῖν 1237. 11.

τόπος] εἰ τὸν τόπον [ſitum et habitum] τῆς χώρας, πρὸς ἣν πολεμήσετε, ἐνθυμηθείητε 48. 22. τόπος et χωρίον, vt diuerſa, copulantur 675. 22. ὥσπερ γὰρ Χαλκὶς τῷ τόπῳ [ſitu] τῆς Εὐβοίας πρὸ τῆς Βοιωτίας κεῖται 681. 18. ὃν ἔχει τόπον Ibid. 20. τούτῳ δὲ ἀδένα ἐρῶ τούτων τῶν τόπων βάσιμον ὄντα 793. 5. ταῖς ἄλλαις ταῖς ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ νήσοις. tractu 49. 5. ὥσθ' ὅλον τόπον tractum — ὅπως αἰχμάλωτοι γένωνται Φιλίππῳ συμπαρεσκεύασε 413. 2. αἴτιοι τῦ γενέσθαι σύμμαχον ὑμῖν τὸν περὶ Θρᾴκης τόπον ἐγένοντο 475. 2.

τόσος]

τόσος] τόσα καὶ τόσα βιὸς ἔτη φανήσεται 1307. 19. τραγικὸς Θεοκρίνης 329. 26.

τραγῳδεῖν verbis pompoſis et circulatoriis exaggerare 229. 18. verbis ſeſquipedalibus ad iniiciendum terrorem, odiumque et inuidiam ciendam compoſitis rem exaggerare. ταῦτα γὰρ τραγῳδεῖ περιὼν 400. 17.

τραγῳδὸς] εἰ γὰρ ἐν Διονύσῳ τραγῳδὸς ἐθεάσθη 58. 24. τραγῳδοῖς καινοῖς, id eſt ἐπὶ τρ. κ. εἰσιοῦσιν εἰς τὴν σκηνὴν 243. 17. dicitur quoque τραγῳδῶν τῇ καινῇ. ſcil. εἰτόδῳ, vel ἐπιδείξει 244. 1.

τράπεζα pro conuictu. πᾶς τράπεζαν. vbi manent iura mihi vt commenſali debita? nonne ea Demoſthenes l eſit? 400. 16 τὴν τράπεζαν ἀνατρέπει 403. 7. τράπεζα χαλκῆ 531. 20. τῆς τραπέζης ἀνασκευασθείσης menſa, numularii, euerſa. *nachdem der Bankerut ausgebrochen war, nachdem er Fallit gemacht hatte* 895. 5. οἱ διάκονοι τὸ χαβρίᾳ τράπεζαν παραθέμενοι 1356. 10. ἀπολυθήσομαι τῆς ἐγγύης τῆς ἐπὶ τὴν τράπεζαν. *mich von der Bürgſchaft bey der Banco los machen möchte* 895. 15. διηγησάμην τοῖς ἐγγυηταῖς τῆς τραπέζης τὴν πρᾶξιν 895. 18. ἀποσεῆσαι τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν χρέος 900. 14. ἐκέλευον αὐτὸν ἀκολουθοῦντα ἐπὶ τὴν τράπεζαν, κομίζεσθαι τὴν καταδίκην. mecum ad cambiatorem ire, atque mulctam mihi dictam ab eo numeratam aufferre 1154. 27.

τραπεζιτεύειν numularium, cambiatorem agere 953. 15. 1111. 10. et 27.

τραπεζίτης] ὑπομνήματα γράφεσθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται. *die Banquieurs laſſen von ihren Buchhaltern zu Buche bringen, aufſchreiben* 1186. 7.

τραῦμα] πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων τραύματα 314. 14. τραύματος [ſcl. δίκη, vel προφάσει] με εἰς ἄγειν πάγον προσεκαλέσατο 1018. 9. τραύματος γραφαὶ εἰσι 1262. 25.

τραυματίζειν pro κατατραυμ. 279. 6.

τραχέως ὑμῶν ἐπὶ τᾷ μηδὲ προσδοκᾶν σχόντων 355. 15.

τραχηλος] ἐν βρόχῳ τὸν τράχηλον ἔχων νομοτεθεῖ 744. 6. ἀμυχαὶς ἐν τῷ τραχήλῳ ἔχειν ἀγχομένη 1157. 5.

τραχὺς] τραχέα λειαίνει 423. 1.

τρέμειν] λαγῶ βίον ἔζης, δεδιὼς καὶ τρέμων, καὶ ἀεὶ πληγήσεσθαι προσδοκῶν 314. 24.

τρέπειν] τὴν ὀργὴν — εἰς τὲς τὰ βέλτιστα λέγοντας ὑπὲρ ὑμῶν τρέψαι βέλονται 103. 25. τὸν ἄνθρωπον, ὡρμηκότα φίλον εἶναι — εἰς ἀθυμίαν τρέψομεν 685. 12. εὔχομαι τοῖς θεοῖς, εἰς Κόνωνα πάντα τὰ τοιαῦτα τρέπεσθαι. quod siue pro passiuo, siue pro medio haberi potest. vt dira istaec omnia in caput eius detorqueant, aut detorqueantur 1262. 9. τὴν δ' ἄδικον βλασφημίαν εἰς κεφαλὴν τῷ λέγοντι τρέπεσι 1488. pen.

τρέφειν] ἐκ ἧν ὁ θρέψων αὐτὴν 1156. 3. παιδίαν ἐπισαμένη θρέψαι καὶ παιδεῦσαι ἐμπείρως 1351. 7. τρέφειν ὅλην τὴν οἰκίαν, ὁπότε ἐπιδημήσειε 1367. 23. τὰ ἐπιτήδεια ταύτην ἐργασομένην καὶ θρέψασαν τὴν οἰκίαν 1358. 13.

τριακόντορος triginta remis instructa nauis 669. 16. et vlt.

τριακόσιοι collegium CCC virorum Athenis opulentissimorum 26. 25. καὶ οἱ βοησόμενοι μεθ' ἑκατέρων τριακόσιοι 172. 4. ἐν τοῖς τριακοίσοις 435. vlt. ἤδις' ἂν ἐμαυτὸν εἶδον εὐτυχῆντα, ὥσπερ πρότερον, καὶ μένοντα ἐν τοῖς τριακοσίοις 1039. 17. τῶν πολιτῶν τὲς ἐθελοντὰς, ὅταν εὐπορῶσι, λειτεργῆντας, καὶ ἐν τοῖς τρ. ὄντας 1046. 20.

τριακοσὴν πράττεται τὲς παρ' αὐτᾶ σῖτον ἐξάγοντας 467. 2.

τριβαλλὲς ἐπωνυμίαν ἔχειν 1269. 9.

τρίβειν] τριβόντων τότων. scil. τὲς χρόνες. id quod e verbo superiori tacite est repetendum 678. 10.

τρίβων

τρίβων lacerna. λακωνίζειν φασὶ καὶ τρίβωνας ἔχειν 1267. 22.

τριγονία das dritte Glied. πονηρὸς ἐκ τριγονίας ἐστὶ. nequos improbitate patremque auumque refert 1327. 3.

τριηράρχημα 1220. 12. nisi potius ibi leg. est πλήρωμα. remiges in triremi.

τριηραρχία] τάλαντον εἰσπραττόμενοι ταλάντῳ μισθῶσι τὰς τριηραρχίας 564. vlt. ἀτελῆ μηδένα εἶναι τριηραρχίας, πλὴν τῶν ἐννέα ἀρχόντων 465 18 δίδωμι εἴκοσι μνᾶς, ὅσῳ τὴν τριηραρχίαν ἦταν μεμισθωκότες 540. 19.

τριηραρχικὸς] ἐφ' οἷς ἐλυμήνω τὸν τριηραρχικὸν νόμον. pro opera a te nauata ad euertendam et eludendam legem, cuius auctor fuerat factus in illis duabus orationibus, altera περὶ τῶν συμμοριῶν, altera περὶ τῆς συντάξεως 329. 18. εἰσήνεγκε νόμον εἰς τὸ τριηραρχικὸν αὖτε τὸ πρότερον 261. 15. iubaudi ἀρχεῖον.

τριήραρχος] trierarchos constituebant Strategi 997. 2. τριηράρχων, ὧν ἕκαστος τριάκοντα μνᾶς εἰς ἐπίπλων εἰλήφει 1231. 13. τῶν ἐθελοντῶν τριηράρχων τότε πρῶτον γενομένων τῇ πόλει 259. 12. τοὺς τριηράρχους καλεῖσθαι εἰς τὴν ναῦν συνεκκαίδεκα 261. 23. trierarchi ipsi sibi deligebant suum adiutorem, τὸν πεντηκόνταρχον 1212. 20. trierarchi, qui singuli triremi praeessent, annuo munere fungebantur, qui bini, semestri 1219. 5.

τριηραύλης 270. 13.

τριήρης] εἶδε τριακοσίαις τριήρεσιν ὧν ἑκατὸν παρεσχόμεθ' ἡμεῖς τοὺς προγόνους αὐτῶν χιλίας ἀπολέσαντας ναῦς 186. 5. περὶ τοῦ νόμου τοῦ διαρρήδην ἐκ ἐῶντος ἐξεῖναι μὴ ποιησαμένῳ τῇ βελῇ τὰς τριήρεις, τὴν δωρεὰν αἰτεῖν 595. 20. τριήρεις πέντε ἐπιδοὺς καὶ πληρώσας παρ' ἑαυτοῦ 1127. 14. κατάλυσις τριήρους ὁμολογεῖται εἶναι πρώτη μὲν — 1209. 23. τριήρης ἱερὰ 50. 1.

τριηρο-

τριηροποιὸς] ὁ τῶν τριηροποιῶν ταμίας ἀποδρὰς ᾤχετο 598. 23.

τριπλάσιος] καὶ τοῦτον τριπλασίας τιμῆς, ἢ πρότερον, διατιθέμενοι 1048. 25.

τρίπους] τῆς φυλῆς ἀφαιρεθείσης τὸν τρίποδα 516. 4. ἑκατέρᾳ τρίπους ἀνάκειται 1045. 21.,

τρισκατάρατος 794. 24.

τριταγωνιστεῖν partes actoris tertii in ſcena agere 314. 12. ἐτριταγωνίστει, ἐγὼ δ' ἐθεώρουν 315. 10. ἐπὶ τῷ τριταγωνιστεῖν ἀγαπητῶς παρατρεφόμενον 403. 25. ὥστε τελευτῶντα τὸ τριταγωνιστεῖν ἀποσῆναι 449. 21.

τριταγωνιστὴς ἄκρος 270. 11. 297. 26.

τρίτος] οἱ τρίτοι τῶν συμμοριῶν 260. 22. εἷς ἔτος τὰ τρίτα λέγων διετέλεσε 418. 5. τὸ τρίτον μέρος ἠτιμῶσθαι τοῦ σώματος 1231. 21.

τριττὸς] προσαπηνέχθη μοι τέκνομαι ἐν τριττοῖς δήμοις. id eſt τρισὶ 1208. pen.

τριττὺς 184. 10.

τρόπαιον] πολλὰ καὶ καλὰ ἔστησαν τρόπαια 35. 10.

τρόπος] ἡμεῖς δ' ἐν οἷδα ὅντινά μοι δοκοῦμεν ἔχειν τρόπον πρὸς αὐτά 9. 14. ἰδίᾳ φοβεῖσθαι τὸν τρόπον τὸν τοῦ βασιλέως συμβέβηκε 155. 10. εἰ μὲν ἕν ἦν ἕτερός τις τρόπος τῆς δυνάμεως, ᾧ τοὺς βαρβάρους οἷόν τ' ἦν ἀμύνεσθαι, ἕτερος δέ τις, ᾧ τοὺς Ἕλληνας 180. 25. τὸν τρόπον τοῦ πρεσβευτοῦ δίκαιον παρέχεσθαι καὶ ἀδωροδόκητον 429. 10. ἅπαντες τοὺς νόμους ὑπειλήφασι τρόπους τῆς πόλεως εἶναι 765. 10. ἐκ παντὸς τρόπου τὰ μὴ προσήκοντα ἑαυτοῖς ἔχειν 1050. 14. τούτῳ τῷ ἤθει καὶ τῷ τρόπῳ τῆς πολιτείας χρῆσθαι 34. 19. τὸν πόλεμον παραινῶ μηδ' ἐξ ἑνὸς τρόπου προτέρους ἀνελέσθαι 180. 22. εἴ γε μηδὲ τοῦτον τὸν τρόπον ἐξέσται ne tum quidem, ne ſub iſta quidem conditione 639. 26.

τροφὴ] τὰ τῆς τροφῆς τοῖς ξένοις. pro ἡ τροφὴ τῶν ξένων 15. 24. pecuniae, vnde milites mercenarii alan-

alantur. πολλῷ χρόνῳ τροφὴν ἄφθονον εἰσὶν ἡτοιμασμένοι 690. 7. Therippides tutor Demosthenis ei sororique annuas in victum dabat septenas minas. ἑπτὰ μνᾶς ἑδίδου καθ' ἕκαστον ἐνιαυτὸν εἰς ταῦτα — ὥστε ἑβδομήκοντα μνᾶς ἐν τοῖς δέκα ἔτεσι τέτων ἐμοὶ ἀνηλωκότων 824 vlt.

τρόχος] ἐπὶ τῷ τρόχῳ στρεβλοῦσθαι 856. 13.

τρυγήτρια 1313. 6.

τρύπημα] ἀπὸ τριῶν τρυπημάτων τὴν ἐργασίαν πεποιῆσθαι olim fuisse in orat. in Neaeram testatur Hermog. p. 318. de meretrice struprum et ore et vulua et podice admittente.

τρυτάνη] ὅταν δ' ἐπὶ θάτερα ὡς εἰς τρυτάνην ἀργύριον προσενέγκῃς 60. 7. ὥσπερ ἐν τρυτάνῃ ῥέπων ἐπὶ τὸ λημμα 325. 13.

τρυφᾶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις καὶ κολακεύεσθαι 98. 12. 111. 15. αἰχμάλωτον ἔσαν τρυφᾶν delicias facere. *im Unglücke noch stolz und trotzig seyn, hoch hinaus wollen, ekel thun, sich zu seiner gegenwärtigen Niedrigkeit nicht bequemen wollen* 402. pen.

τρυφὴ] τοσαύτης τρυφῆς μεστός ἐστι 1046. 14.

τρύχειν] τρύχεται ἄσυ πολυήρατον ἐκ δυσμενέων 422. 18.

τρώγειν καὶ πίνειν ἡσυχῇ 402. 21.

τυγχάνειν] τὰ μὲν εἰκὸν, ἥλικα ἂν τύχῃ cedens interdum, si res ita ferat πίνειν ἡσυχῇ, vt faciat, vel faciendum sit 10. 4. ὅσωπερ καὶ τοῦ τυχεῖν ἧττον μέγιστον 227. 10. ἧς [scil. παιδείας] τῶν ἀληθῶς τετυχηκότων 269. vlt. οὐδὲ γὰρ ὢν ἔτυχεν ἦν, non erat homo de sterquilinio natus, maioribus editus e triuio, sed illustri et primaria stirpe, ἀλλ' οἷς ὁ δῆμος καταρᾶται 270. 20. τοὺς τυχόντας ἀνθρώπους. homines triuiales 415. 6. τῶν νόμων [id est τῶν ἐκ τῶν νόμων γεγενημένων, vel τῶν νομίμων] τυγχάνειν. adipisci ea, quae leges cuique de iure tribuunt 1081. 15. 1089. 12. μηδέποτε τυγχά-

τυγχάνειν αὐτὸς συγγνώμης ἀγωνιζομένους παρ' ὑμῖν 1098. 10.

τυμπανιστρία 320. 15.

τύμπανον] τὰ τύμπανα γράφοντα 415. 5.

τύπτειν] ἐ τὸ τύπτεσθαι τοῖς ἐλευθέροις δεινὸν, καίπερ ὂν δεινὸν, ἀλλὰ τὸ ἐφ' ὕβρει 537. 24. ἐ τυπτητέοι, ἐδὲ ὑβριστέοι ἐσμὲν 1271. 5. τετυπτῆσθαι ἐπὶ τῆς ὀρχήστρας μέσης. refert Minucianus p. 150. 5. e Midiana.

τυραννεῖν cum Accusatiuo. ἄρχεσι καὶ τυραννοῦσι τοὺς τότε σώζοντας αὐτούς 127. 1.

τυραννίζειν studere tyrannis, eos tueri, et fouere 213. 15.

τυραννικὴ οἰκία 22. 8.

τυραννὶς] ὅλως ἄπιστον, εἶμαι, ταῖς πολιτείαις τυραννὶς 10. 20. τοῖς μὲν ὥσπερ ἐκ τυραννίδος ὑμῶν ἐπιτάττειν ἀποδώσετε. alteri parti vestrum hoc si deputabitis, vt imperent et dominentur, tanquam tyranni e tyrannis nati 27. 1. τυραννίδα ἐπετείχισεν ὑμῖν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ 133. 22.

τυρεύειν malas fraudes machinari, summa imis miscere. ὁ δ' ἔνδον ἐτύρευε 436. 5.

τυφᾶν] ἂν δὲ ληρεῖν καὶ τετυφῶσθαι δοκῶ 116. 6. ἐχ ἕτω τετύφωμαι 229. 1. ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι καὶ τετύφωμαι 409. 11. βέλτετ' καὶ ζητᾶτε καὶ τετυφωσθε 552. 18. ἀπιστεῖν καὶ μὴ τετυφῶσθαι 682. 6. τετυφῶσθαι τὸν ταῦτα λέγοντα ἔφη 749. 16. πῶς ἐ τετύφωται 1483. 2.

τύχη] τῆς ὑμετέρας τύχης ὑπολαμβάνω πολλὰ τῶν δεόντων ἐν τῷ παραχρῆμα ἐνίοις ἂν ἐπελθεῖν εἰπεῖν 9. 7. μεγάλη ῥοπὴ, μᾶλλον δὲ τὸ ὅλον, ἡ τύχη παρὰ πάντ' ἐστὶ τὰ τῶν ἀνθρώπων πράγματα 24. 13. 156. 10. εἴ τις αἵρεσίν μοι δοίη, τὴν τῆς ἡμετέρας πόλεως τύχην ἂν ἑλοίμην 24. 16. τύχῃ ἀγαθῇ ταῦτα ποιεῖτε. facite hoc, me lubente et congratulante, volen-

tibus magnis DIS, vt ait Ennius. id quod feliciter vobis vertat 33. 14. εἰ τὰ τῆς τύχης ὑμῖν ὑπάρχῃ, ἥπερ ἀεὶ βέλτιον, ἢ ἡμεῖς αὐτοὶ ἡμῶν ἐπιμελώμεθα 43. 16. τὸν καιρὸν τῶν πραγμάτων, ὃν ἡ τύχη πολλάκις τοῖς ἀμελοῦσι κατὰ τῶν προσεχόντων παρασκευάζει 120. pen. ἐμὲ καὶ τὴν ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι 298. 23. ἐ γὰρ τῆς γε ἑκάστου ψυχῆς, οὐδὲ τῆς τύχης τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν 308. 21. disputatio de vniuersa humana fortuna, et de propria Demosthenis 311. 9. sq. τὴν μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι, τὴν μέντοι τῶν πάντων ἀνθρώπων χαλεπὴν καὶ δεινὴν 311. 22. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἑνὸς ἑκάστου ἡμῶν ἐν τοῖς ἰδίοις ἐξετάζειν δίκαιον 312. 4. τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν κυριωτέραν εἶναι φησὶ τῆς κοινῆς τῆς πόλεως 312. 8. εἰ δὲ δαίμονός τινος [f. φθόνος] ἢ τύχης ἰσχὺς — ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326. 27. κατὰ τύχην τινὰ καὶ δαίμονα, zu recht gutem Glücke 1173. pen. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωρθωκέναι 1395. 16. νῦν, τεθνεώτος ἐκείνου, ζητεῖ τινας ἡ τύχη, μεθ' ὧν ἔσται 1466. 11. τῆς δ' ἀναγκαίας μὲν, ἀγνώμονος δὲ τύχης, ἐχ ὡς δίκαιον ἦν, ἀλλ' ὡς ἐβούλετο, κρινάσης τὸν ἀγῶνα 1468. 15. ἐπεὶ δὲ καλῶς ποιοῦσα ἡ δικαία τύχη τῆς ἀδίκου κρατήσασα 1473. 5. τῶν θεῶν προσεπισφραγιζομένων τὴν ἀγαθὴν τύχην ἐν τῇ πόλει εἶναι παρ' ὑμῖν 1487. 4.

ὑακινθίδες 1397. 18.

ὑβρίζειν] ὑβριζομένους εἰς παῖδας καὶ γυναῖκας 212. 23. καλὴν γε ὕβριν ἦμεν ἂν ὑβρισμένοι 660. 20. ὑβρίζουσαν ἐκ τῶν ἡμετέρων. de nostris bonis prodigiosum et flagitiosum in modum luxuriantem 1182. pen. ἐάν τις ὑβρίσῃ εἴς τινα, ἢ παῖδα, ἢ γυναῖκα, ἢ ἄνδρα, τῶν ἐλευθέρων, ἢ τῶν δούλων 529. 14. ὧν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φημὶ 522. vlt. ὅπερ ἂν καὶ ὑμῶν ἕκαστος ὑβρισθεὶς προείλετο πρᾶξαι 514. 4. ὡς δεινὸν, εἴ τις, ὑβρισθεὶς ὑπὸ τούτου, ἀξιοῖ δίκης τυχεῖν, καὶ μὴ σιωπᾷ 548. 26.

ὕβρις]

ὕβρις] τῷ θανάτῳ φοβερωτέρας ἡγήσεται τὰς ὕβρεις καὶ τὰς ἀτιμίας, ἃς ἐν δουλείᾳ τῇ πόλει φέρειν ἀνάγκη 296. 21. μὴ συγγερὰν ἀμφὶς ἔχωσιν ὕβριν 322. 13. γυναῖκας ἐλευθέρας τῶν Ὀλυνθίων δεῦρ' ἤγαγεν ἐφ' ὕβρει prostituendi ergo 440. 7. ὕβρεως δίκην λαχεῖν ὧν εἰς τὸ σῶμα ὑβρίσθαι φημὶ 522. vlt. τῆς ὕβρεως τὰς γραφὰς ἔδωκεν ἅπαντι τῷ βουλομένῳ 528. 25. ἐδὲν ὕβρεως ἀφορητότερον 529. 9. ἀνάγνωθί μοι λαβὼν τὸν τῆς ὕβρεως νόμον 529. 11. ὕβρεως causas iudicabant Thesmothetae 976. 11. 1102. 18. ὕβρεως εἰς ἃ μὴ δεῖ 983. 16. καὶ τῇ τῶν λωποδυτῶν ἀπαγωγῇ, καὶ ταῖς τῆς ὕβρεως γραφαῖς ἔνοχον 1256. 9.

ὑβριστὴς] ὀρθῶς καὶ καλῶς ἔχων ὁ νόμος, ὡς αὐτὸ τὸ πρᾶγμα μαρτυρεῖ, ὅπου φαίνονταί τινες ἐδὲν ἧττον ὑβρισταί. citat e Dem. Apsines p. 705. 20.

ὑβριστικὸς] ὑβριστικὰ καὶ δεινὰ παθὼν 1101. 2. ὑβριστικώτερον, ἢ τοῖς σαυτῷ οἰκέταις, κέχρησαι 610. 1. ὃ καὶ ὑβριστικώτατον συμβέβηκε 218. 6. τὸ δὲ ὑβριστικώτατον καὶ ὑπεροπτικώτατον τῶν Μακεδόνων 218. 27.

ὑβριστικῶς] ἔτως ὑβρ. ὑμῖν κέχρηται 87. 17. 704. 24.

ὑγιαίνειν] ὑμῶν οἴκοι μενόντων, σχολὴν ἀγόντων, ὑγιαινόντων, εἰ δεῖ τὸς τὰ τοιαῦτα ποιοῦντας ὑγιαίνειν φῆσαι 98. vlt. μήτε νῦν, μήτ' αὖθις, ὡς ὑγιαίνοντι, προσέχητε 116. 6. ἐ φοβεῖ με Φίλιππος, ἂν τὰ παρ' ὑμῖν ὑγιαίνῃ 434. 8. ὑγιάνας cum rursus conualuissem, καὶ σωθεὶς et salua cum vita discessissem ἀπροσδοκήτως 1256. 4. ὅλως ἐδ' ὑγιαινόντων ἀνθρώπων ἐστὶ τοιαῦτα γράφειν 659. 17. ἐὰν ὑγιαίνωσιν, si prospera cum valetudine adoleuerint 1076. 8.

ὑγιῶς] πάντα ταῦτα ὑγιῶς καὶ ἁπλῶς καὶ δικαίως πεπολίτευμαι 325. 17.

ὑδρίαν χαλκῆν ἀποφέροντα 1155. 6.

ὕδωρ aqua potabilis. ὡς ἐγὼ μὲν, ὕδωρ πίνων, εἰκότως δύσκολος καὶ δύσροπός εἰμι ἄνθρωπος 73. 3. ὅτος μὲν γὰρ ὕδωρ, ἐγὼ δ' οἶνον πίνω. 2) nimbi, procellae, torrentes, exundationes. ὕδωρ καὶ βροντὰς καὶ ἄνεμον μέγαν γενέσθαι 1213. 27. ὕδωρ γενόμενον τῆς νυκτὸς πολὺ ἐκώλυσεν αὐτὸς πάντας εἰσελθεῖν 1379. 1. ὕδατα καὶ τότε πολλάκις ἐγίγνετο 1272. pen. 3) aqua, quae acturis causas in foro ad dicendum infundi solebat in clepsydram. ἐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τήμερον, ἐδ' ἐγχεῖ μετὰ ταῦθ' ὕδωρ ἐδεὶς ἐμοὶ 407. 16. ἐκ ἐνδέχεται πρὸς τὸ αὐτὸ ὕδωρ εἰπεῖν una actione exsequi omnia 817. 9. τὸ ὕδωρ, πρὸς ὃ ἔδει ἀγωνίζεσθαι, ἔλαβον ἡμῶν τετραπλάσιον 1052. 19. ἐὰν τὸ ὕδωρ ἐγχωρῇ si satis otii fuerit, si spatium ad dicendum mihi datum sufficerit 1094. 3. ἐάν μοι περιῇσία τῇ ὕδατος ᾖ 1351. 20. ἐ γὰρ ἱκανόν μοι τὸ ὕδωρ 1116. 11. ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι 274. 9. 339. 5. 1206. 20. intra cursum aquae meae, h. e. orationis. ἐπὶ τῇ ἐμῇ ὕδατος 1318. 6. ἐν μικρῷ μέρει τῇ παντὸς ὕδατος 847. 15. ἐπίλαβε τὸ ὕδωρ. inhibe clepsydram 1103. vlt.

ὕης ἄττης 313. 26.

ὕθλος nugae καὶ φλυαρία 931. 11.

υἱὸς] περὶ ὧν τὸν πατέρα αἰτιῶνταί τινες, [περὶ τούτων] τὸς υἱεῖς δεδέκατε 1477. 25.

ὑλαγωγεῖν] ἓξ ὄνοι δι' ἐνιαυτῇ ὑλαγωγῆσι 1041. 2. ligna conuectant in vrbem.

ὕλη] κωλύσας τὸς ὑνηλάτας μὴ ἐξάγειν τὴν ὕλην ἐκ τῆς ἐσχατιᾶς 1040. pen. ἀπεπῶν τούτοις τῆς ὕλης μὴ ἅπτεσθαι 1041. 4. τὴν ὕλην τὴν τετμημένην. gefälletes, geschlagenes Holz 1048. 16.

ὑμέτερος] ἐὰν δέ τι ὑμέτερον κατ' ἐκείνου ᾖ. si quid e re vestra sit, quod idem illis molestum et noxium 217. 1.

ὕμνες] χορὸς καὶ ὕμνος τότε ποιεῖσθε 530. 23.

ὑπάγειν in actiuo, et in medio, ſenſim et ſine ſenſu, blanditiis, callidis ſtrophis aliquo perducere, ſibi deuincire, ad partes ſuas pertrahere. ἀηβαίους νῦν ὑπάγεται [veluti vitulum oſtenſa fronde] τὴν Βοιωτίαν αὐτοῖς παραδοὺς 105. 7. ἐλπίδας καὶ φενακισμούς, οἷς ὑπαχθέντες ὑμεῖς 59. 18. ὅτω τελέως ὑπήχθητε, tam prorſus lenociniis perducti, decepti, et in poteſtatem Philippi redacti eſtis 73. 14. εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν 127. 27. εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος καὶ ἀπιστίαν τῶν πόλεων ὑπηγμένων ὑπὸ τούτων 291. 11. εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα πάντα τὰ πράγματα καὶ προειμένα ὁρῶ. per negligentiam et ſecordiam eo deducta, ad conditionem tam lamentabilem delapſa 110. 8. εἰς τοιοῦτον ὑπῆκται καιρὸν 423. 26. συμβαίνει τοῖς χρόνοις εἰς τοῦθ' ὑπηγμένα τὰ πράγματα ἤδη 678. 9. φιλονεικίᾳ ὑπάγεσθαι, ab impetu contentionis, vel aemulationis efferri 535. 25. ὑπαχθέντα ὑπ' αὐτῶν τὸν δῆμον ἀνάγκη πολλὰ ἐξαμαρτάνειν 603. 6. ὑπάγεσθαι ᾗ ὑπὸ τῶν τοῦδε ὑποσχέσεων molliri, placari, decipi 955. 25. ὑπάγεσθαι κατὰ μικρὸν 1262. vlt. ὑπάγεσθε ἐνίοτε πράττειν, ἃ ἐδ' ἂν αὐτοὶ φήσαιτε καλῶς ἔχειν 1433. 26.

ὑπαγορεύειν dictare ad calamum, praeire verba, vt magiſter puero 219. 27.

ὑπαγωγαὶ illecebrae 444. 23.

ὑπαινίττεσθαι obſcuris ſignificationibus adumbrare 348. 6.

ὑπακούειν] Φίλιππος ἐκεῖ' εἶχεν ὑπακούειν [er konnte nicht herum kommen, nicht allen ein Gnüge thun, nicht auf alle paſſen.] τοῖς προδιδοῦσιν, ἐδ' εἶχεν ὅ, τι πρῶτον λάβῃ 426. 15. voci appellantis, vel rogantis, obſequi, accurrere, praeſto eſſe, e. c. ad intercedendum pro eo 581. 2. ἐκέλευσε τὴν ἄνθρωπον τὴν ὑπακούσαν μετελθεῖν αὐτὸν ὅπου εἴη. ancillam, cuius eae

sunt partes, vt ad herum intronuntiet, si qui sit, qui eum conuentum velit. *die Dienstmagd, die man zum Aufwarten, zum Ansagen, zum Verschicken braucht* 1149. 27. venire arcessitus. αὐτὸς μὲν ἐχ ὑπακούω 1222. 17.

ὑπανοίγειν γράμματα literas alienas furtiue aperire 889. pen.

ὑπάρχειν esse, adesse, iam paratum, praesens, praesto, in promtu esse. τὴν ὑπάρχουσαν καὶ τὴν οἰκείαν καρπούμενοι 16. 18. μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτὸς δόξωμεν εἶναι τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignauiores atque peiores, quam vt oportunitatibus iam praesentibus vtamur, aut ne indigni bonis praesentibus videamur, quippe quibus sapienter vti nil curemus 18. 12. τοῦτ' ἔν δεῖ προσεῖναι, τὰ δ' ἄλλα ὑπάρχει. *das übrige ist schon da* 32. 10. ἐχ ἧττον αὐτὸν ἐμίσουν ἢ σώσειε, τῶν ὑπαρχόντων ἐχθρῶν ἐξ ἀρχῆς 145. 4. πολλὴν καὶ μεγάλην ὑπάρχουσαν ὑμῖν εὐδαιμονίαν προέμενοι 172. 10. ὁ νῦν μὲν ἐκ ὤν, ὑπάρχων δ' εἰς τότε 184. vlt. ἵνα πρὸς τὸν ὑπάρχοντα καιρὸν ἕκαστα θεωρῆτε 230. 26. πρὸς τὰ κάλλιστα τῶν ὑπαρχόντων [decorum et laudum, quas iam tenemus] ἀεὶ δεῖ τὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι πράττειν 258. 3. μὴ τοιαύτης οὔσης τῆς ὑπαρχούσης ὑπολήψεως περὶ ἑκατέρου. nisi eiusmodi esset de vnoquoque noltrum infixa iam dudum animis vestris opinio 304. 1. ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς pretio quocunque, quicquid id est pretii, *für den Preiss, den man vor sich findet*, id est, *der einem angeboten wird* 926. 24. χαλεπόν ἐστι τὴν σὴν φύσιν ἀξίως τῶν ὑπαρχόντων διελθεῖν, pro merito, pro modo laudum, quae in te sunt 1403. 11. 2) exsistere, euenire, et velut effloresere ex aliqua re. τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύνην εἰς τὰς αἰτίας ἀπώσασθαι 408. 22. 3) incipere, ordiri rem, principium, auspicium facere, princeps et auctor eius fieri.

δίκαι-

δίκαιος λογιστὴς τῶν παρὰ τῶν θεῶν ὑπηργμένων bonorum et beneficiorum in anteceſſum velut, *par avance*, nobis diuinitus tributorum. *der Güter und Vortheile, die Gott uns voraus gegeben*, tanquam manupretium aliquod, aut veluti pecuniam mutuam aliquando reddendam, aut tanquam materiam, in qua elaboranda naui ſimus atque ſeduli, verbo, opportunitates et praeſidia ſunt, quibus inſtructus tu ad rem gerendam accedas 12. 1. ὑμᾶς ἓν ὑπάρξαι δεῖ χρηστὰ βουλευομένους καὶ πάνυ ἔξει καλῶς. *wir müſſen nur einen Anfang machen, mit Faſſung heilſamen Rathes zu Werke ſchreiten. Das muſs der erſte Schritt ſeyn. das muſs vorhergehen. So wird alles gut gehen.* διὰ τὰς εὐεργεσίας, ἃς ὑπῆρξαν εἰς ὑμᾶς, quae primi in vos contulerunt 431. 17. ὡς᾽ ἀρχ ὑπάρχων [ſcil. τῆς ἔχθρας] non iniuriarum faciens initium, non vim inferens, ἀλλὰ τιμωρέμενος, ſed quo illatam depellam et vlciſcar, ἀγωνιεῖμαι τὸν ἀγῶνα τοῦτον 1345. 7. ἀνεπίφθονον αὐτῷ εἶναι τιμωρεῖσθαι τὸν ὑπάρξαντα. eum, qui prior iniurias obtulerit 1350. 4. 4) alicui praeſto, propitius, amicus, fidus et certus eſſe, in eius poteſtate et clientela. ἀλλὰ καὶ τούτους μαλακοὺς ἐποίησε τὸ τὸν Φίλιππον αὐτοῖς ὑπάρχειν [ſubaudi Φίλον] πεισθῆναι 358. 7. δῆλός ἐστιν — καθ᾽ ὑμῶν ὑπάρξων ἐκείνῳ, *daſs er ihm wider euch zu Gebote ſtehen, ſich von ihm wider euch gebrauchen laſſen werde* 377. 10. ὅλην δὲ τὴν πόλιν καὶ σφᾶς αὐτοὺς ὡμολόγει αὐτῷ ὑπάρξειν 384. 25. ὑπαρξάσης τῆς παρ᾽ ὑμῶν εὐνοίας etiamſi ab aura veſtra ſubleuatus, etiamſi audientiae veſtrae mihi non defuerit aequitas, δηλῶσαι δυνηθῶ τὰ ὑπεπραγμένα 1322. 19.

ὑπαρχὴ] πάλιν ἐξ ὑπαρχῆς. denuo, rurſus a principio 1013. 9.

ὕπατος] ὑπάτῳ Διὶ θύειν 531. 7. ὕπατος Ζεύς. ὑπάτη Ἀθηνᾶ 1072. 18.

ὑπείκειν] τῷ δὲ ὡς φοβερῷ πάνθ' ὑπείξομεν 197. vlt. θορύβοις, οἷς ὁ δῆμος νεθετεῖ τὲς ἑαυτὸν ἐνοχλοῦντας, ἐδὲ πρόθ' ὑπεῖξε 798. 19.

ὑπεῖναι praeſto eſſe. *vorhanden ſeyn.* τὸ γὰρ τιμωρησόμενον ἐχ ὑπέσαι τῆς πολιτείας καταλυθείσης 801. 25. πᾶσιν ἀνθρώποις ζῶσιν ὕπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος manet eos inuidia, propoſita illis eſt 330. 4.

ὑπεισπεῖν] ὑπεισπὼν ἐδέν. id eſt προεισπών, nil praefatus, aut ſine vlla exceptione, cautione, et determinatione 637. 13. 639. 10. 692. 15. τὸν ἐχθρὸν ἕκαστος ὑπεισπὼν τὸν ἑαυτοῦ. vbi verbum hoc ſignificat verbis ab alio editis addere, ſubiicere nonnulla de ſuo. *darzu ſagen, darhinter her ſagen* 797. 19.

ὑπεκτιθέναι] ὑπεξέθεντο τὰς αὑτοῦ θυγατέρας. clam ablegarunt alio, tutum in locum, *ſchickten ſie heimlich weg, und brachten ſie an einen ſichern Ort, in gute Verwahrung* 401. pen.

ὑπεναντίωσις] ἡ τύχη τοιαύτας πρὸς ἄλληλα ὑπεναντιώσεις λαβοῦσα, πρὸς τὸ δέον ἅπαντα ὁμολογήσεναι ἀπέδωκε 1405. 18.

ὑπεξαιρεῖσθαι. excipere. τῶν ἰδίων κτημάτως ὑπεξαιρούμενοι 365. 27.

ὑπεξέρχεσθαι clam emigrare 1380. 15. ὑπεξῆλθεν ἀθήναζε.

ὑπεξιέναι de loco decedere, *aus dem Wege gehen, Platz machen.* τὰς ἔνας ἀρχὰς ταῖς νέαις ὑπεξιέναι 775. 27.

ὑπὲρ cum Genitiuo. *pro, ob, de.* ὑπὲρ σωτηρίας φρεντίζειν 9. 13. φρόνημα ἔχοντα ὑπὲρ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δὲ ἴσον 449. vlt. ὑπὲρ δόξης καὶ ἐλευθερίας τελευτήσαντες 690. 18. ὃ δὲ πάντων καὶ φοβερώτατον, καὶ μάλισθ' ὑπὲρ τῶν ἐχθρῶν. maxime vere hoſtium eſt 305. 20. ἡ εἰσαγγελία ἐδόθη εἰς τὴν βουλὴν ὑπὲρ Ἀριστάρχου τοῦ Μοσχου. de Ariſtarcho. *betreffend, belangend* 554. 11. cum Accuſatiuo. *ſuper,*

plus.

plus. καὶ ὁ δεῖνα εὐδαίμων, εἰς, ἢ δύο, ὑπὲρ τὴν πόλιν 172. 7. beatiores, quam resp. fert, vel, quam reip. expedit. ἐ προσήει τῇ πόλει τάλαντα ὑπὲρ τριάκοντα καὶ ἑκατὸν plus quam 130. 141. 9. redundare videtur ὑπὲρ in illis 703. 5. ὑπὲρ δὴ τούτων πάντων λύσιν εὑρίσκομεν ταύτην μόνην οὖσαν.

ὑπεραβέλτερος] ὑπεραβέλτεροί εἰσιν αἱ προφάσεις vltra modum ſtultae, inſipidae 1178. pen.

ὑπεραγαπᾶν 172. 18. 686. 9.

ὑπεραγωνιᾶν 1410. 4. vltra modum trepidare.

ὑπεραίρειν. praeſtare, antecellere. σὺ τοσοῦτον ὑπερῆρες τὰς ἄλλας ῥώμῃ καὶ τόλμῃ, ὥστε πάντα ποιεῖν αὐτὸς 301. 25. τοσοῦτον ὑπερῆρε πάντας ἀνθρώπους πονηρίᾳ 798. 8. ὑπερῆρεν vicit, ſuperauit, ὁ τῶν ἐναντίων ἡγεμὼν τὰς ἐπὶ τέτωταχθέντας 1395. 23. de aqua torrente, exundante, e terminis ſuis in agros aſſitos excedente. *austreten.* εἰς τὰ χωρία ὑπεραίρειν [ſcil. τὸ ὕδωρ] ἐξὶν ἀναγκαῖον ἤδη 1274. 20.

ὑπεράκρως ζῆν προειρημένον de Alcibiade in omni re modum excedere affectante 1415. 1.

ὑπεραναίσχυντος 1071. 27.

ὑπεράτοπος 213. 25.

ὑπερβαίνειν] εἰ μὲν ὅσα ἄν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν 51. 7. 1419. 14. ὑπ. τὰς πίστεις violare 153. 4. τέγος ὡς τὰς γείτονας ὑπερβαίνοι 609. 15. τὸ περιτείχισμα ὑπερβάντες 1380. 8. ὑπερβαίνω caueo, abſtineo, omitto, τὸ σαφὲς εἰπεῖν, φυλάττων τὸ πρέπον τῷδε τῷ καιρῷ 1398. pen. ὑπερβαίνων τις τὰς προτέρας πράξεις, τὰς ὑστέρας λέγῃ 1424. 24.

ὑπερβάλλειν] ἄχρι τε aliquousque ἰχρὴ καὶ φιλεῖν, καὶ μισεῖν, μηδετέρᾳ τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας. aequum et verum modum excedentes 660. vlt. ὑπ. συκοφαντίᾳ 1043. 4. In Medio: τίνα ἐχ ὑπερβαλεῖσθαι

σθαι προδότην 451. 2. ὑπερβάλλεσθαι πειρῶ τῇ σαυτῆ δυνάμει τὴν τῶν εὐνεταίτων ἐπιθυμίαν 1416. vlt.

ὑπερβολὴ excessus vltra modum, vel vltimus gradus. ὥστε μηδενὶ τῶν ἐπιγιγνομένων ὑπερβολὴν λελεῖφθαι 35. 18. 689. 16. ἐπεὶ τοῦτό γ' ἐστὶν ὑπερβολὴ μανίας 97. 3. ἐγὼ δὲ τοσαύτην ὑπερβολὴν ποιοῦμαι, ὥστε — *ich will so weit gehen, so viel einräumen* 291. 24. ἀλλ' ὑπερβολὴν ποιήσομαι 447. 25. plus largiar, (hypothetice,) quam aut serio volo, aut e re mea est 447. 25. τοσαύτῃ ὑπερβολῇ συκοφαντίας ἔστος κέχρηται 298. 19. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, μᾶλλον δ' εἴ τις ὑπερβολὴ τούτου. aut potius id oportebat appellari, si quid est, quod adhuc sit foedius et exsecrabilius, quam *turpe* 362. 5. σκοπεῖτε δὲ, πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὁ νόμος ὑμᾶς προάγει 468. 11. τοσαύτας ὑπερβολὰς δωρεῶν, αἷς ἀντεποιεῖ, παρέσχηται 500. 10. ἐστὶ δὲ ὑπερβολὴ τῶν μετὰ ταῦτα, ἃ μέλλω λέγειν 519. 24. τὸν δ' ἀπογνόντας καὶ ταύτην τὴν ὑπερβολὴν τῆς τιμωρίας τῷ γε τὸ σῶμα ὑβρισμένῳ δεδωκέναι 539. 4. τί γὰρ ὡς ἀληθῶς πέρας ἂν φήσειέ τις εἶναι κακίας, καὶ τίνα ὑπερβολὴν ἀναιδείας καὶ ὠμότητος καὶ ὕβρεως 550. 12. τοῦτο οὐκ ἔστιν ἔχον ὑπερβολὴν ἀκαθαρσίας. tam spurcum, vt supra nil possit cogitari 553. 12. τὶς ἂν ὑπερβολὴ [scil. πονηρίας;] τὶς ὁμοία τῇ τότε γέγονεν, ἢ γένοιτ' ἂν πονηρία; 554. 24. τοσαύτην ὑπερβολὴν ἐποιήσατο ἐκείνων τῆς αὐτῆ βδελυρίας. id est ἐκείνους ὑπερέβαλε τῇ αὐτῆ βδελυρίᾳ. illorum foeditate sua vicit, vel pone se reliquit 609. 8. 751. 18. θεωρεῖτε τὰς ὑπερβολὰς ὧν αὐτὸς περὶ αὑτῆ πρὸς ὑμᾶς ἔγραψεν ἐπαίνων 673. 15. τοσαύτην ὑπερβολὴν πεποίηνται τῆς αὐτῶν αἰσχροκερδείας 687. 21. in turpitudine cupiditatis ita modum excesserunt. δεινῶν γὰρ ὄντων, ὑμενῶν ἐχόντων ὑπερβολήν. quamquam sunt grauia et indigna, tamen intra modum

dum 786. 26. *ταῦτ' ἐχ ὑπερβολὴ δεινῆς αἰσχροκερδείας; τὶ ἔν ποτ' ἐϛὶ τὸ δεινὸν, εἰ μὴ ταῦτα δόξει, τηλικαύτας ὑπερβολὰς ἔχοντα;* 825. 21. *τίνας ἔτοι λελοίπασιν ὑπερβολὰς εἰπεῖν* 833. pen. *εἰς τοσαύτην ὑπερβολὴν τόλμης ἐληλύθασιν* 1025. 14 *τῦτο γάρ ἐϛιν ὑπερβολὴ* 1333. 16. *μεγάλην μὲν ἔν ἴσως δόξομεν ὑπερβολὴν λέγειν* 1396. 14. *μὴ καθ' ὑπερβολὴν τῆς ἀνθρωπίνης Φύσεως ὑπὲρ σᾶ διαλέγεσθαι δόξω* id est *μὴ δόξω περὶ σᾶ λέγειν ὑπερβάλλοντα τὴν ἀνθρωπίνην Φύσιν* 1411. 14. *τὴν ἴσην ὑπερβολὴν τῆς σπυδῆς καὶ Φιλονεικίας ἐν τοῖς πράγμασι πάντ' ἄνδρα παρασχέσθαι δεῖ* 1440. 3. Etymol. M. p. 778. 36. *ὑπερβολὴν τὴν ἀναβολὴν καὶ ὑπέρθεσιν. ὡς Δημοσθένης ἐν τῷ περὶ ϛεφάν.*

ὑπεργέλοιον ἦν τὸ πρᾶγμα 406. vlt.

ὑπέρδεινος] *τὸ πρᾶγμά μοι εἰς ὑπέρδεινον περιέϛη* 551. 2.

ὑπερδιατείνεσθαι vltra modum contendere 501. 3. 770. 4.

ὑπερεκπλήττεσθαί τινα aliquem vltra modum reuereri et magnificare 19. 16.

ὑπέρευ πεπολίτευμαι 228. 17.

ὑπερέχειν] *ἐπειδὰν δὲ ἡ θάλαττα ὑπέρϛχῃ* maris aeſtus humanam omnem vim et artem ſuperet, *μάταιος ἡ σπυδὴ* 128. 25. *ἀδεὶς ὑπερεῖχε τῶν πολλῶν* nemo plebeiis praeſtabat 689. 10.

ὑπερημερία der Verfall, oder Verlauf des Zahlungstages, wenn man ihn ohne Abtrag verſtreichen läſſet, wodurch der Gläubiger Recht bekommt, ſich an die Perſon, oder an das Vermögen des Schuldners zu halten. Simile ius illi, quod maiores noſtri olim vſurpabant, *Einritt*, et *Einlager*, et vſitato hodie, *die Hülfe einem thun.* item extremus dies ſpatii debitori a creditore indulti ad nomen diluendum. forte ſic appellabatur, quia dies vnus indultus, *ein Tag Nachſicht* ad *τὴν ἡμέραν dem Zah-*

Zahlungstage addebatur. *μελλήσης ἤδη μοι ἐξήκειν τῆς ὑπερημερίας* 1154. 8. *ἐδεόμην αὐτῷ ἀναβαλέσθαι τὴν ὑπερημερίαν den Zahlungstag verlängern*, oder *weiter hinaus setzen*. *ἕως ἂν τὴν ναῦν ἀποσείλω* 1154. 16. et 21. *οἰκέτην, ὃν ἔλαβεν κατὰ τὴν ὑπερημερίαν ἐκ τῶν Ἀφόβου* quem seruum ex Aphobi substantia mihi sumseram, seu vindicaram, pro pignore, propterea, quod pecunia ex mulcta mihi debita ad diem soluta non esset 871. 11. *ἐνεβάτευον εἰς τὴν ναῦν, εἰληφότες τῇ ὑπερημερίᾳ.* [id est *εἰληφότες αὐτὴν ἐπὶ τῇ ὑπερημερίᾳ. weil sie sich des Schiffes, nach dem Rechte der Verfallzeit, bemächtiget hatten*, aut *εἰληφότες αὐτὸν ἔνοχον τῇ ὑπερημερίᾳ*, quia Apaturium deprehenderant obnoxium poenae non soluti debiti die statuta] 894. 8. *ὡς δὲ ὡμολόγησέ μοι* [scil. *ὅτι ἀναβαλεῖται τὴν ὑπερημερίαν*] *καὶ ἀνεβάλετο τὴν ὑπερημερίαν.* quod non solum pollicitus mihi fuerit de die praestandae solutionis differenda, sed etiam reapse eam distulerit 1162. 27.

ὑπερήμερος, qui aes mutuum, qua die soluere debebat, ea aut non potuit, aut insuper habuit soluere 518. 2. *δίκην ὠφληκότων καὶ ὑπερημέρων ὄντων* 927. 1. *ὑπερήμερον δὲ με ἐκ ὤμην δεῖν εἶναι* 1159. 3. num significat, non existimabam, me ideo plus debere, quia stata die mulctam non dependissem? *μήτε λαμβάνειν ἕτερον ἑτέρῳ, μηδὲ τῶν ὑπερημέρων ὄντων* 518. 2. *λαβὼν δὲ ὑπερήμερον, καὶ ἔχων, ὀδενός πω ἠψάμην τῶν τούτου* 540. 22. quamquam bona eius adhuc teneo, quae possessum iui. vel manucepi ideo, quod stata die mihi non satisfaceret, nihil tamen eorum adhucdum vsurpaui. *ὀδεὶς δὲ πώποτε ἔτω πικρῶς ὀδὲ ὑπερήμερον εἰσέπραξεν, ὡς σὺ τοὺς ὀφείλοντας τοὺς τόκους* 1123. 4.

ὑπερηφανία] τὴν ἀσέλγειαν καὶ τὴν ὑπερηφανίαν τῆ βίᾳ 559. 17. τοσαύτης ὑπερηφανίας καὶ ὑπεροψίας πάντων ἀνθρώπων μεστὸς 577. 16.

ὑπερήφανος] λόγον ὑπερήφανον, ὡς φασὶ, λέγει 42. 27. τὰς ἰδίας οἰκίας κατεσκευάκασιν, ἐ μόνον τῶν πολλῶν ὑπερηφανωτέρας 175. 10. ὑπερηφάνῳ κέχρηται τῷ λόγῳ 311. 16. πραῦνει ἔργα ὑπερήφανα 423. 4.

ὑπερθορεῖν saltu superare. ὑψηλὸν δ' ὑπὲρ ἕρκος ὑπέρθορεν 422. 24.

ὑπεριδεῖν τὰς ὅρκους 153. 4. 289. 4. ὑπερεῖδεν ἅπαντα τὰ πράγματα τοσοῦτον 702. 27. adeo nil penſi habuit.

ὑπερκολακεύειν 391. 19.

ὑπέρλαμπρον ὀλολύζειν 313. 22.

ὑπερμεγέθης] διὰ τὰς τῶν προτέρων εὐεργεσίας, ἔσας ὑπερμεγέθεις 330. 12. ὑπερμέγεθες μηδὲν τὴν πόλιν βλάπτειν 684. 4. ὑπερμέγεθες ψεῦδος ἐψεύσατο 1059. 2.

ὑπέρογκος δύναμις 46. 16.

ὑπεροπτικὸς] ὑπεροπτικώτατος 218. pen.

ὑπερορία ſolum omne peregrinum extra Atticam. ἀποδημίας τινὸς εἰς τὴν ὑπερορίαν συμβάσης 1086. 11.

ὑπεροψία πάντων ἀνθρώπων 577. 17.

ὑπερπαίειν pro ὑπερβαίνειν.] ἢ σὺ τοσοῦτον ὑπερπέπαικας τοὺς ἄλλους ἀνθρώπους πλούτῳ 1217. 18.

ὑπερπηδᾶν] ὑπερπεπήδηκε πάντα τὰ νόμιμα 644. 16.

ὑπέρπολυς] ἔλαιον ὑπέρπολυ ἐγίγνετο 1073. pen. ὑπέρπολυ ἀργύριον ἔλαβον 1073. vlt.

ὑπερτείνειν excellere, ſuperare. ἧς [quam formam oris] οὐδὲ αἱ τέχνη πεποίηται τῶν ἔργων τοῖς ἀρίστοις δημιουργοῖς, δύναται ὑπερτεῖναι 1406. 1. Simile ductum de ſagittis ab hoc longius, vel vlterius, vel altius adactis, quam alter adegit.

ὑπερ-

ὑπερφυὴς] δεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ ὑπερφυὲς 543. 2. ὑπερφυὲς κακὸν οὐδὲν ἑώρων ὑμᾶς πεισομένους 683. 19.

ὑπέρχεσθαι ὑμᾶς καὶ θεραπεύειν adulari, blandiri, officiis promereri 623. 22. 1369. 20.

ὑπέρχρεως γέγονε nimis oneratus fuit aere alieno, vt reddere nequiret 821. 14.

ὑπεύθυνος] τοσούτου δέω λέγειν, ὡς οὐκ εἰμὶ ὑπεύθυνος, — ὥσθ' ἅπαντα τὸν βίον ὑπεύθυνος εἶναι ὁμολογῶ 263. 24. ὑπεύθυνον ἑαυτὸν δίδωσιν ὁ σύμβουλος τοῖς πεισθεῖσιν, τῇ τύχῃ, τοῖς καιροῖς, τῷ βουλομένῳ 291. 19. 1403. 13. τοῖς δούλοις ἁπάντων τῶν ἀδικημάτων ἐστὶν ὑπεύθυνον *sie müssen mit ihrem Leibe büßen, dafür haften* 610. 5. οὐδ' ἀρχὴν καταστήσω, ὥστ' ἄρχειν ὑπεύθυνον ἀρχῆς ἑτέρας ὄντα 747. 1. ὑπεύθυνον ἐλάμβανον ea conditione testem hunc admisissem, vt, de quibus testaretur, ea is periculo suo praestaret 1105. 16. εἰ δὲ μὴ προήδεις, sin autem haud praesciebas, τῆς αὐτῆς ἀγνοίας ὑπεύθυνος εἶ τοῖς ἄλλοις. eadem teneris cum reliquis culpa ignorantiae, de eadem inscitia postulari potes 293. pen. ὡς προκλήσεώς ἐστιν ὑπεύθυνος, οὐχὶ μαρτυρίας 1114. 21.

ὑπέχειν praestare, *leisten*. ἐπειδὴ δεῖ λόγον αὐτὸν καὶ δίκην ὑπέχειν τῶν πεπραγμένων. rationem reddere et poenas dare 371. 20. λόγων εὐθύνας ὑφέξει 398. 17. πάντες εἰκότως ἂν ὧν λέγουσι δίκην ὑπέχοιεν Ibid. 18. πάντα τὰ ἐκ τῶν νόμων [scil. ἀναγκαῖα, vel προσταττόμενα] ὑπέχειν ᾤμην δεῖν 408. 4. σὺ δ' ἐκεῖ προτείνας [scil. τὴν χεῖρα] ibi, in legatione, in Macedonia; cum protendisses manus, ad accipiendum munera, καὶ ὑποσχὼν et dantis manui tuam subiecisses, quo munera sua in tuam inderet, καὶ καταισχύνας τούτους, cuius facti turpitudine tu hos, ciues tuos, coinquinasti, infamasti, ἐνθάδε σεμνολογῇ 421. 18. δόντα λόγον καὶ ὑποσχόντα κρίσιν dando rationem, et iudicium de se tolerando 555. 22. οὐ δίκην ὑπέχειν,

ἀλλὰ

ἀλλὰ συγγνώμης τυχεῖν δίκαιός εἰμι 637. 22. τὴν δ' ἐπὶ τῷ προτέρῳ φόνῳ δίκην ὑπέχει 646. 14. tolerat, luit.

ὑπηρεσία miniſterium, ſedulitas alterius ſtudiis inſeruiendi, eoque illum ſibi deuinciendi. τοσαῦται τέχναι καὶ γοητεῖαι, καὶ ὅλως ὑπηρεσίαι τινὲς ἐφ' ὑμᾶς εἰσι κατεσκευασμέναι 1458. 18. 2) miniſtri nauales, diuerſi et a nautis, vel remigibus, et a militibus claſſiariis, cuiusmodi ſunt fabri, coqui etc. ὑπηρεσίαν κρατίσην ἐμισθωσάμην. id eſt ὑπηρέτας κρατίστους 1208. 20. ὑπηρεσία, ἐπιβάται et ναῦται, vt diuerſi, copulantur 1214. 23. 1216. 13. 1217. 2.

ὑπηρετεῖν] ὑπηρέτησεν αὐτοῖς τοῦτο operam illis hac in re praeſtitit, vel potius hoc illis conſilium adminiſtrauit, vel ſuppeditauit, ſuggeſſit 841. 3. ὁ περὶ πλείονος ἐποιήσατο ὁ πατὴρ περιουσίαν χρημάτων μᾶλλον, ἢ ὑπηρετεῖν 1185. 16. ὅσα τοῖς ὑφ' ὑμῶν ἀγνοηθεῖσιν ὑπηρετοῦντες ἐποίουν 1473. pen. ἐδὲ ὑπηρέτει αὐτῇ, ἃ ἐβούλετο nicht alles hergab, verſchaffte, was ſie verlangte 1356. 26. ὑπηρετεῖν τοῖς χρωμένοις εἰς ἁπάσας ἡδονάς 1382. 11.

ὑπηρέτης] ἐν ὑπηρέτου καὶ προσθήκης μέρει 37. 4. 175. 17. οἱ καθ' ἡμῶν τῷ Μακεδόνι ὑπηρέται 216. 17. τότε μὲν ὁ δῆμος δεσπότης ἦν τῶν πολιτευομένων, νῦν δὲ ὑπηρέτης ἐστὶν 690. 10. εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν ἡ πόλις προελήλυθε 690. 21. ὑπηρέτην παρὰ τῆς ἀρχῆς λαβὼν 1149. 25. ὑπηρέται, ἐπιβάται et ναῦται, vt diuerſi, copulantur 1209. 11. et 14. ὑπηρέται καὶ συνεργοὶ πάντες ἦτοι Κλεομένους 1285. 2.

ὑπηρετικὸς] ἕως τριῶν πλοίων καὶ ὑπηρετικοῦ ἡ λειτουργία ἔξω 262. 6. vbi πλοῖον ſubauditur. ein Bot. lembus, linter, nauicula ad peragenda cita quaedam, ſubitanea, et minuta negotia, vel miniſteria, quaſi dicas nauicula miniſterialis. ἀφικνεῖται ἐκ Μεθώνης ὑπηρετι-

ηρετικὸν, [scil. πλοῖον] εἰς Θάσον, ἄγον ἄνδρα καὶ ἐπιστολὰς etc. 1220. vlt.

ὑπιδεῖν] ὑπίδοισθε καὶ Φυλάξαισθε 622. 4.

ὑπισχνεῖσθαι sese ferre, iactare, profiteri aliquem, qui minus sit. εἰ τοιοῦτός ἐστιν, οἷος ὑπισχνεῖται, scil. εἶναι 784. 3. εὔνοιαν, ἣν πρὸς τὸν δῆμον ἔχειν ὑπισχνεῖται 790. 12. ὑπεσχόμην χορηγήσειν, μηδενὸς ἄλλου ὑπισχνουμένου. citat Schol. Hermog. p. 384.

ὕπνος] τοσοῦτον ὕπνον καὶ λήθην ἅπαντας ἔχειν 320 5.

ὑπὸ] ὅ, τι Φυλάξομεν, οὐδέν ἐστιν ὑπὸ τοῦ πολέμου λοιπόν. per, ob bellum 25. 24. ἂν δ' ὑπὸ πνευμάτων μὴ δυνώμεθα. ob ventos aduerſos 94. 5. τοὺς ἐχθροὺς, οὓς ἔκ ἐστιν ὑπὸ τοῖς νόμοις λαβεῖν. *die nach unſern Rechten wenig fragen.* quos capere atque tenere conſtrictos legum noſtrarum vinculis haud licet 97. 4. ὑπὸ ταύτῃ τῇ προσηγορίᾳ ἐστὶν οὐδεὶς 630. 1. ἀλλ' ὑπὸ τῶν λειτουργιῶν ob munera edenda, καὶ τῶν εἰσφορῶν, καὶ τῆς πρὸς ὑμᾶς Φιλοτιμίας, τὰ μὲν ἐνέχυρα κεῖται αὐτῶν [ſupellectilis meae domeſticae] τὰ δὲ πέπρασται 1155. 22.

ὑποβάλλειν] ἡ δὲ δοκοῦσα [putaticia, opinata mater Midiae] καὶ ὑποβαλομένη τοῦτον, quae eum ſibi ſuppoſuit pro filio, qui alterius eſſet 563. 5. τοιαῦθ' ὑποβάλλειν αὐτῷ eiusmodi voces oportet vos ei opponere, ſic occurrere 580. 6. 1060. 9. 1203. 10. πῶς γὰρ ἄν τις ὑποβάλοι τὴν σὴν ὄψιν. oculis ſubiiciat, ſpectandam proponat 1405. vlt.

ὑπογράφειν praeſcribere, in principio legis ſcribere 693. 10. ὑπογράψας in ſcripto ſuo cum praemiſiſſet haec 973. 14. ἐπείσθην ὑπογράψασθαι τὰς καταβολὰς 1484. 17.

ὑπόγυος] τὰ δ' ὑπογύοτατα. recentiſſime 161. vlt. ὑπογύων τῶν χρόνων ὄντων 841. 6. τῷ ὑπογυοτέρᾳ ἄνᾳ τοῖς χρόνοις ὕστερον μεμυθολόγηται 1391. 21. ὑπογυοτέ-

γυστέροις ἔχοντας παραδείγμασι χρῆσθαι 1415. 5. ἔτως ὑπογυὲ καὶ τῆς Λυκέργε πολιτείε καὶ τῆς τελευτῆς γεγονυίας 1479. 22.

ὑποδεῖν] ἁπλᾶς ὑποδέδενται 1267. 22.

ὑποδέχεσθαι τῶν φευγόντων ἐδένα ἐῶσιν οἱ νόμοι, ἢ ἐν τοῖς αὐτοῖς κελεύουσιν ἐνέχεσθαι τὸν ὑποδεχόμενον τὲς φεύγοντας 1222. 3. ὑποδ. φρεραὶν 1334. 21. εἰς ἣν [arcem] οἱ περὶ Κριτίαν ἔμελλον τὲς Λακεδαιμονίες ὑποδέχεσθαι 1343. 9.

ὑπόδικος ἔσω τῷ παθόντι tenetur coram iudice ei, quem laeserit, de iniuria satisfacere, rationem eius reddere 518. 3. ὑπόδ. τῆς ἐγγύης ἦν 902. 2. φόνε καὶ τῶν δεινοτάτων ἦν ἂν ὑπόδικος 1264. 19. μάρτυρας ὑποδίκες παρέσχημαι respondere et approbare testimonii sui veritatem, obnoxios 1024. 16. ὁ μὲν νόμος ὑπόδικον ποιεῖ. edicit, ei necesse fore, factum suum approbare 976. vlt. ψευδομαρτυριῶν ὑπόδικον αὐτὸν ἐποίεν κατ' ἀδελφῆ 849. 20.

ὑποδοχὴ idem quod ὑπόληψις, opinio, suspicio, ex aliqua re factoue collecta, vt inde necessario consequens. εἰς ὑποδοχὴν τε μηδ' ἀμφισβητῆσαι ὑμᾶς vt inde intelligatur, vel colligatur, vos nil queri 80. 1. quasi dicas, *ad subsumtionem.* ἐργολαβεῖσι καθ' ὑμῶν εἰς ὑποδοχὴν [id est προσδοκίαν] πραγμάτων, ὧν διαψεύσεσεν αὐτὲς ὁ λογισμὸς 1482. 25.

ὑποδύεσθαι *sich worunter verkriechen, verstecken.* ὑποδύεται ὑπὸ κλίνην 609. 16. ὑποδ. τὴν διὰ τε ψηφίσματος αἰτίαν. obnoxium sese reddere criminationi 624. 19. πῶς ἔν τεθ' ὑπέδυ. in hanc latebram sese abdidit, hanc laruam subiit, vel hanc obiectionem elusit, deuitauit, subterfugit 749. 4. παρὰ ταῦτα ὑποδύῃ his non obstantibus, tamen erepis, clam effugis. *du kriechest, und schleichest dich darneben weg und durch* 778. 20.

ὑπόθεσις summa rei, meta, id quod in re maxime spectatur, et ad quod praecipue contenditur. *End-*

zweck, *Absicht*. item argumentum, id, de quo agitur. num est e Demosthene, quod Schol. Hermogenis mstus (n. 5. cfin.) citat ad librum περὶ δεινότητος. ἔμελλον ἄρα πολλὰς ἡμῖν ὑποθέσεις τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ὑποθέσεις τῶν πράξεων δεῖ ἀληθεῖς καὶ δικαίας εἶναι 21. 7. ὑπόθεσιν, περὶ ἧς βουλεύεσθε, οὐχὶ τὴν οὖσαν παρίστανται 28. 9. ἐξέστητε τῆς ὑποθέσεως, ἐφ' ἧς οἱ πρόγονοι ὑμᾶς κατέλιπον. desciuistis, discessistis ab illis [vulgo sic dictis] principiis, regulis et praeceptis sentiendi atque agendi, quae vestri maiores vobis reliquerant 145. 13. praecepta palmaria, quibus, tanquam fundamentis quibusdam, aliae inde consequentes sententiae superstruuntur. τοιαύτας ὑποθέσεις μεμνημένοι 1082. 20 ὑπόθεσις [institutio, natura et finis] τῆς ὅλης πολιτείας 1397. 14 τοὺς δικαστὰς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ὑποθέσεως, [a causa proposita] ᾠχόμην τὸ πρᾶγμα αὐτῶν ὑφελόμενος 416. 25.

ὑποθήκη hypotheca, pignus, res oppignerata. τοῖς δανειστᾶις οὐ παρασχόντα τὰς ὑποθήκας 922. 5.

ὑποκατακλίνειν] ὑποκατακλινόμενοι vi necessitatis cedentes, inuiti et coacti, ἐπειδὴ τοῖς ὅλοις ἡττᾶσθαι ἐνόμιζον 127. 21.

ὑποκεῖσθαι propositus siue oculis, siue menti esse, in conspectu, in medio esse. τἄλλα τότε δεύτερα ἦν τῶν ὑποκειμένων προσδοκιῶν καὶ τῶν ἐλπίδων 348. 22. ὃς δυοῖν ὑποκειμένοιν [id est προκειμ] ὀνομάτοιν 631. 18 καὶ γὰρ ἐνταῦθ' ὑπόκειται — hoc in foro certaturis proposita sunt istaec praestanda 643. 22. παρ' ὑμῖν ὀργὴ μεγάλη καὶ τιμωρία ὑπόκειται τοῖς τὰ ψευδῆ μαρτυροῦσι. manet eos 913. 6. praesuppositum et innxum menti esse tanquam scitum certum ratumque. τοῦτ' ὑποκεῖσθαι τῇ γνώμῃ 179. 6. καὶ μὴν ὑποκειμένων τούτων, ὥσπερ προσήκει 1488. 1. 2) oppositus, h e oppigneratu esse. κλινοποιοὺς τετταράκοντα μνῶν ὑποκειμένους 816. 10. εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανεί-

δανείσασιν §41. 19. ἐὰν δὲ μὴ ἀποδῶσιν [debitores] ἐν τῷ συγκειμένῳ χρόνῳ, τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν ἐξέστω ὑποθέσθαι [scil. aliis,] ἢ ἀποδόσθαι τῆς ὑπαρχούσης τιμῆς 926. 22. ὑπέκειτο ἡ ἄλλη οὐσία ἑπτὰ μνῶν 1187. 23. ὑποκειμένων αὐτῷ τῶν ξύλων τῇ ναύλῳ. die Stämme Holz waren ihm für die vorgeſtreckte Fracht des Holzes verpfändet 1194. 17. τὴν ναῦν τὴν ὑποκειμένην ἡμῖν 1283. vlt.

ὑποκορίζεσθαι rem turpem molli et honeſto vocabulo velut amicire, incruſtare, excuſare 424. 11.

ὑποκρίνεσθαι hiſtrionem agere, rem minutam vanamue et nihili verbis declamatoriis et circulatoria garrulitate exaggerare 230. 7. ὑποκρίνῃ μὲν δεδωκέναι ſimulas quidem, φαίνῃ δ' ἐ δεδωκὼς at conſtat, te nil dediſſe 878. 3. μετὰ παῤῥησίας διαλεχθῆναι μηδὲν ὑποκρινόμενον 415. 2.

ὑποκριτὴς ἄριστος 329. 26. μισθώσας σαυτὸν τοῖς βαρυτόνοις ἐκείνοις ὑποκριτταῖς 314. 11.

ὑπολαμβάνειν] τὴν ἐκείνων ἀρετὴν ἐλάττω τῆς ὑπειλημμένης παρὰ τοῖς ἀκούουσι φαίνεσθαι ποιῶσιν 178. 8. 1483. 7. opinata. πολὺ τἀναντία, ἢ προσῆκεν, ὑπειλημμένον. de quo multo ſecius exiſtimatur, atque oportebat 623. 5. 2) occurrere, regerere, opponere aliquid alterius cauſationibus, item afferre aliquid pro obiectione 594. 21. 596. 14. 600. 20. et 23. 638. 17.

ὑπολείπειν] εἰδὲ γὰρ λόγος, εἰδὲ σκῆψις ἔθ' ὑμῖν ὑπολείπεται 10. 27. ὑπελείπετο γὰρ αὐτῶν ἕκαστος ἑαυτῷ ἅμα μὲν ῥᾳστώνην, ἅμα δ', εἴ τι γίγνοιτο, ἀναφοράν. er ließ ſich eine Auskunft, Ausflucht offen. reſeruabat ſibi perfugium 301. 23. ὑπελείπετο ταύτην εἰς τὸν ὕστερον λόγον 836. 6. ὑπολειφθεὶς τῇ σόλῳ. cum poſtremus veniret, a claſſe ſeiunctus, a qua ſponte ſua retro remanſerat 569. 3.

ὑπόληψις] v. Stobaei locum sub v. διαβολή.

ὑπολογίζεσθαι *in Betrachtung ziehen.* ἔτε μνησικακήσετε, ἔτε ὑπολογιεῖσθε 259. 7. ἐδένα κίνδυνον ἐκινήσας ἴδιον, ἐΘ' ὑπολογισάμενος 294. 4. ὑπολογισάμενον μήΘ' ἡλικίαν, μήτ' ἄλλο μηδὲν 1322. 6. ἔτε τὴν ἀρχαιρεσίαν ὑπολογισάμενος, ἐΘ' ὅτι — 380. 5.

ὑπολογος substantiue, ratio, consideratio. *Bedenken, Betrachtung, Erwegung.* μηδένα τέτων ποιεῖται ὑπόλογον 790. 9. 2) Adiectiue. μηδὲν ὑπόλογον εἶναι in censum non venire, rationem eius nullam haberi 959. 7. νῦν δὲ τέτων ἐδεμίαν ὁρῶ τῶν σκήψεων ὑπόλογον ἔσαν 1329. 4.

ὑπόλοιπος] ὑπόλοιπον ἀγῶνα τῶν ψευδομαρτυριῶν ταῖς δίκαις ἀποδιδόντες οἱ νόμοι. reliquum faciunt leges victis in iudicio certamen de falso dicto testimonio 1135. 2. ἐκ τῶν ὑπολοίπων id quod vnum adhuc vobis superest faciundum 1178. 1.

ὑπομένειν] πρὸς τὰς θρασείας ὑπομένειν ὀτιῶν οἰομένες δεῖν 63. 10. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας. cum inuictus restitisset, neque cessisset, neque precibus, neque gratiae officiisque aliorum, quid? quod multorum adeo comminationes aspernatus esset 515. 17. ὑπέμεινεν ἐν τοῖς τύχεσι 671. 15. ὑπέμειναν τὰς νόμες paruerunt legibus, in earum potestate fuerunt, tolerarunt poenas a legibus constitutas 742. vlt. ὑπομείναντες [in vrbe qui rem audissent] ἐπολιορκεῖτο 1380. 5. et 11. τὸν προσιόντα ἀπὸ τῶν ἐναντίων κίνδυνον εὐρώστως ὑπέμειναν 1397. 8.

ὑπομιμνήσκειν] εἴ τι δυσχερὲς αὐτοῖς ἐπέπρακτο πρὸς ὑμᾶς, ὑπομιμνήσκων 257. 24. ὑπομιμνήσκειν τὰς ἰδίας εὐεργεσίας μικρᾷ δεῖν ὅμοιόν ἐστι τῷ ὀνειδίζειν 316. 10. τῇ χάριν δὴ ταύΘ' ὑπέμνησα πρῶτα νῦν ὑμᾶς 348. 25. ὑπομιμνήσκω ταῦτα, ἃ νομίζων χάριν ὀφείλειν ὑμῖν 1127. 16. τὰς καιρὰς, ἐφ' ὧν ἕκαστα ἐξηπάτη-

πάτησθε, ὑπομνήτω 399. vlt. ἀνάγκη δὲ πρῶτον τὰς χρόνους ὑπομνῆσαι ὑμᾶς 704. 22.

ὑπόμνημα] ἀλλ' ἵν' ὑμεῖς ἔχητε ὑπομνήματα καὶ παραδείγματα 121. 25. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς ὑπομνήματ' ὁρῶσι καθ' ἑκάστην ἡμέραν 247. 22. ὑπομνήματα commentarii, libri memoriales 557. 10. et 17. ὑπομνήματα [monumenta] τῶν ἔργων ἦσαν οἱ τέφανοι 616. 21. ὑπομνήματα πολλῶν καὶ καλῶν ἔργων καταλιπόντες 690. 20 *Stadtbücher der Kaufleute* 837. 17. ὑπομνήματα γράφεσθαι εἰώθασιν οἱ τραπεζῖται *die Banquieurs lassen von ihren Bancobedienten, oder Gehülfen, Nebenbücher halten*, ὧν τε διδόασι χρημάτων — 1186. 7. ὑπόμνημα δὲ ἀπεγράψατο *er gab dem Buchhalter Ordre, in das Handlungsbuch eine Note, Nebenanmerkung einzutragen*, appendicem ad nomen in tabulis scriptum, subnotationem 1193. 2. ὑπομνήματα πολλὰ λαμβάνουσα ἐν οἷς συνήδει τούτοις ἀρίστους ὄσι 1393. vlt. παρ' ὅλον τὸν βίον τῆς ἑαυτῶν ἀγνωσίας ὑπομνήματα ἔχουσι 1412. 8. τοῦτον ὑπόμνημα τῶν ἑαυτοῦ κακῶν ὀφθέντα πᾶσιν εἶναι. monumentum, vnde dedecora ipsius omnia spectanti cuique atque occurrenti in mentem veniant 1489. 18.

ὑπόμνυσθαι idem est atque προόμνυσθαι, h. e. ante litis contestationem iurare, *den Voreyd thun, den Eyd für Gefährde.* ἠντιδίκει καὶ ὑπώμνυτο, ὡς ἦν Βοιωτὸς 1006. 3. 2) per alium, delegatum, ad iudices absentiam sui a foro, propter valetudinis, aut itineris necessitatem, iurato excusare. ὁ παραγραφόμενος ἐμοῦ, ὃν ὑπομνυόμενος 1151. 2. ὑπωμοσάμεθα τοῦτον Ὀλ. ἀπεῖναι δημοσίᾳ στρατευόμενον 1174. 6. ὑπομοθέντος δὲ τούτου quae excusatio absentiae actoris cum esset iureiurando confirmata 1174. 8. ἀνθυπωμόσαντο οἱ ἀντίδικοι aduersarii nostram absentiae excusationem alio iureiurando interposito debilitatum ibant 1174. 8. ὑπωμόσατό τις τὸν Δημοσθένην. iuratus absentiam Demo-

sthenis ceu legitimam excusabat, ὡς νοσοῦντα, τὸν περιόντα καὶ λοιδορούμενον Αἰσχίνῃ 1336. 10.

ὑπόνοιαι πλασταὶ καὶ προφάσεις ἄδικοι 1178. 2.

ὑποπίπτειν] ἴσα βαίνων ὑμῖν. ὑποπεπτωκὼς ἐκείνῳ, ἐβάδιζον. *ob er gleich mit einem ieden von euch allen in gleichem Schritte geht, so gieng er doch, wenn er mit dem Aristocho gieng, aus Ehrerbietung, immer einen halben Schritt hinter ihm her, ob Aristolochus gleich nur eine Canaille von einem Geldmäkler war* 1120. 21. ὑποπίπτει δὲ τοῖς τοιούτοις ἐθελοντὴς. *er schmieget sich, wirft sich gegen sie weg, tritt ihnen nach, schmeichelt ihnen* 1121. 9. ὑπέπεσε Καλλιστράτῳ in potestatem et paene seruitutem se dedit Callistrato, famulatus ei est 1359. 18.

ὑποποιεῖσθαι aliquem sibi conciliare, adiungere 365. 11.

ὑπόπτως θαι] ὑπόψεσθαι τὸ πρᾶγμα ἐνόμιζε 276. 23. ὑπόπτως ἔχειν πρὸς Φίλιππον 381. pen.

ὑποῤῥεῖν] ἡ δ' ἐφ' ἑκάστῳ τούτων ἁμαρτία κατὰ μικρὸν ὑποῤῥέουσα subrepens, ἀθρόως γίνεται τῇ πόλει βλάβη 412. 13. 2) transitiue. τοὺς ἐν ἁπάσῃ καθεζομένους δοκοῦντας εὐδαιμονίᾳ ταῦτα ἀμελούμενα ὑπέῤῥει κατὰ μικρόν. horum neglectus effecit, vt sublaberentur et subsiderent 472. 1.

ὑποσκελίζειν καὶ συκοφαντεῖν 273. 21. ὑποσκελίσαντες καὶ φάξαντες εἰς τὸν βάραθρον 1259. 10.

ὑποσπᾶν σώματα stragulas corporibus ipsis incubantibus subtrahere, vi eripere. *unter dem Leibe wegreissen* 762. 4.

ὑποστέλλειν. ὑποστέλλεσθαι vela quasi contrahere, vocem submittere, arrogantiam remittere, ad modestiam delabi, prae metu nolle libere proloqui, breuibus, dissimulare. ἐ μὴν οἴομαί γε δεῖν, τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοπεῖνθ', ὑποστέλλεσθαι 14. 4. πάνθ' ἁπλῶς, ὅδ' ὑποστελλόμενος, πεπαῤῥησίασμαι 54. vlt. ὡς πρὸς ἀνοσιωτάτους ἀνθρώπους ὅδ' ὑποστελλομένῳ 390. 10. 450.

10. 450. 2. τῷ μηδὲν ὑποσειλαμένῳ πρὸς ὕβριν 537. 7. qui ad contumeliam alteri ad pergendam nihil sibi reliquum fecit. μηδὲν ὑποσειλόμενον, μηδ' αἰσχυνόμενον 980. 22.

ὑποσροφὴ] νῦν ἐξ ὑποσροφῆς. rursus, e contrario 283. 18.

ὑπόσχεσις] ἡ μὲν ἔν ὑπόσχεσις ἔτω μεγάλη, τὸ δὲ πρᾶγμα ἤδη τὸν ἐλεγχον δώσει 44. 14.

ὑποτείνειν] τὰς ἐλπίδας ὑμῖν ὑποτείνων 171. 24. ὑποτείνειν ἐλπίδας καὶ ὑποσχέσεις. ostendere 625. 6.

ὑποτελεῖν idem quod simplex, praestare, luere, dependere. ἐράνους ἐκόντα ὑποτ. 142. 1.

ὑποτιθέναι proponere, supponere. ὑποθεὶς τὸν ἴδιον κίνδυνον caput ipse suum periculo cum obiecisset 420. 25. ὑποθέντες τᾶτο τῇ γνώμῃ ἀκούετε 550. 5. ὑποθέντος πρὸς τᾶτο ἀνθρωπίνως τὰς ἐλπίδας 638. 24. 2) opponere pignori, oppignerare. ὁ ὑποθεὶς τῷ πατρὶ ταὐδράποδα 821. 12. ὑποθεὶς τὴν οἰκίαν καὶ τἄμαυτᾰ παντα 842. 8. ὑποτιθέασι δὲ ταῦτα, ἐκ ὀφείλοντες ἐπὶ τέτοις ἄλλω ἐδενὶ ἐδὲν ἀργύριον 926. 8. ἐξέσω ὑποθεῖναι καὶ ἀποδόσθαι 926. 23. ὑποτίθησιν αὐτοῖς τὴν ἐσίαν 1188. 2. ὑποθεῖναι αὐτόν φησι τέτᾰ [id est ἀντὶ τέτᾰ] τᾰ ἀργυρία χαλκὸν 1190. 20. 1199. pen. ἐκ ἔχων ὑποθεῖναι τα ἄξια 1202. 23. ὑποθεὶς δὲ τὴν ἐσίαν τὴν ἐμαυτᾰ καὶ δανεισάμενος ἀργύριον 1208. 23. ὑποθεὶς τὸ χωρίον Θρασυλόχῳ 1210. 17. In medio, supponere, veluti fundamentum aedificio. πρὶν τὴν ἀρχὴν ὀρθῶς ὑποθέσθαι 29. 5. ὑπεθέμην ἐν ἀρχῇ τᾰ λόγᾰ 942. 9. 2) aes foenebre in pignus credere. *Geld auf Pfand verleihen.* εἰς τὰ ὑποκείμενα τοῖς δανείσασιν; ἀλλὰ τῶν ὑποθεμένων ἐσὶ 841. 20. ἐκέλευον αὐτόν μοι δανεῖσαι, ὑποθέμενον τὰ σκεύη τῆς νεὼς 1223. 24.

ὕπελος] ἡσυχίαν ἄγειν ἄδικον καὶ ὕπελον 327. vlt.

ὑποφαίνειν] μικρὰν ὑπεφήνατε ἐλπίδα αὐτοῖς 379. 1.

ὑποφέρειν pro simplici. οὐσία οὐχ ὑπῆρχε Στεφάνῳ, ὥστε τὰ καθ' ἡμέραν ἀναλώματα δύνασθαι ὑποφέρειν 1359. 7.

ὕποχος] μηδεμιᾶς ἐξωλείας ὑπόχους ἑαυτοὺς ποιεῖν. [id est ἐνόχους] 1315. 11.

ὑπόχρεως ἦν ἅπασα ἡ οὐσία. verschuldet 1187. 18. 1225. 10.

ὑποχωρεῖν] ὑποχωρήσαντες φεύγουσι 613. pen. οὐκ εἶξα, οὐδ' ὑπεχώρησα 272. 20.

ὑποψίαν κατὰ τούτων λαβεῖν 852. 2. ὑμᾶς ἐν ὑποψίᾳ καταλέλοιπε τοῖς βουλομένοις αἰτιᾶσθαι 1286. 15. ὑποψίαν εἴχομεν ἄν τινα παρεσκευάσθαι τούτους 1305. pen. 1306. 7. 1403. 2.

ὑπωμοσία excusatio valetudinis aliusue cuiusdam necessitatis. νόμον καταβαλόντα ἐᾶν ἐν ὑπωμοσίᾳ 260. 24.

ὕστατος] τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε 14. 2. 1428. 22. τῶν αὐτοῖς πεπονημένων, ὕστατον ἐλθόντα, τὴν δόξαν ἔχειν 62. 12.

ὑστεραία] ἐκφέρειν δὲ τὸν ἀποθανόντα τῇ ὑστεραίᾳ, [subaudi ταύτης τῆς ἡμέρας] ᾗ ἂν προθῶνται 1071. 3.

ὑστερεῖν πολλῶν excidere, fraudari, carere, quasi sero venire, oportunitate rei bene gerendae iam dilapsa. διὰ τοὺς ἐπὶ χρήμασι λυμαινομένους τοῖς πράγμασι 447. 27.

ὑστερίζειν] ὑστεριοῦμεν ἁπάντων 49. 1. τοὺς δ' ἀποστόλους πάντας ὑμῖν ὑστερίζειν τῶν καιρῶν 50. 11. τῷ ὑστερίζοντι πάντων τούτων. mihi, cui ista omnia desunt, ab his omnibus deserto 1341. 7.

ὕστερος] ὑπελίπετο ταύτην εἰς τὸν ὕστερον λόγον 836. 6.

ὕφαιμος 1157. 2.

ὑφαιρεῖσθαι suffurari 1119. 6. 13. 22. 24.

ὑφαίρεσις τοῦ γραμματείου furtiua subtractio 1120. 4.

ὑφάπτειν τινὰ ignem accendere in cuniculo suo, cuius fumo operae alterius, in proximo meatu metalla fodientes, expellantur 977. 7.

ὑφήγη-

ὑφήγησις, demonſtratio, doctrina, praecitio exempli, praeceptio 277. 19.

ὑφηνιοχεῖσθαι de curru in ordine quodam ſecundariorum agitato. τῶν μὲν [ſcil. ζευγῶν] προορμησάντων, τῶν δὲ ὑφηνιοχεμένων 1409. 24.

ὑφίσασθαι audere, periculo ſe exponere, ſubire onus, obire negotium, ſuſtinere. πολλὰς πόνους καὶ κινδύνους μεγάλους ὑποσῆναι 158. 1. τὸν ἄξια τῆς πόλεως ὑποσάντα λέγειν καὶ γράφειν 327. 26. τούτους ἐξαπατᾶν ὑπέσησαν 363. 6. ἔτ' ἐγὼ χορηγὸς ὑπέσην [ſcil. κληρωθῆναι, vel ταχθῆναι] 536. 20. et vlt. ὑποσὰς ἂν πᾶν εἰπεῖν καὶ πρᾶξαι 551. 27. ὑποσῆναι [ſcil. ἐμὲ σοὶ γενέσθαι] πρατῆρα ἠξίωσας 983. 8. ὑφίσασθαι κἂν θορυβηθῆναι ſuſtinere ipſo concionis fremitu perturbari, interpellari 1421. 20.

ὑφορᾶν] ὑφορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες 240. 13.

Φαγέδαινα 798. 23.

Φαιδρός] ἐκ ἐπὶ μὲν τοῖς ἑτέρων εὐτυχήμασι Φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γεγηθὼς κατὰ τὴν ἀγορὰν περιέρχομαι 332. 8. τοῖς ἁπλῶς ὡς πεφύκασι βαδίζουσι καὶ Φαιδροῖς 1122. 17.

Φαίνειν] τὰ μὲν παρ' ἐμοῦ πάνθ' ὅτως, ὡς ἐστὶν ἀληθῆ, καὶ φαίνεται 1267. 10. ὅτω καὶ νῦν τοῖς ἐκ τοῦ λόγου φαινομένοις προσθέσθαι 303. 23. ἐδαμοῦ γὰρ ἂν φανῆναι καθ' ἑαυτὸν ἐκεῖνον. Nequaquam illum ſolum per ſe, ſine adiutore, tale facinus tam aperte fuiſſe auſurum 376. 22. 2) indicare magiſtratui aliquem vetita legibus facientem, e. c. vectigalibus aerarium fraudantem, merces clam ſine vectigalibus importantem, *einen Schmuckeler angeben, einen Lorrendraver, der einen Schleichhandel treibt, Contrebande Waaren führt, oder den Feinden Contrebande Waaren zuführt, oder die Acciſe beſchummelt.* τοῖς προαιρεμένοις γράφεσθαι γραφὰς, ἢ φαίνειν 1323. 15. τὸν νόμον ἀνα-

γνώσεται τὸν περὶ τῶν φαινόντων, καὶ μὴ ἐπεξιόντων, ἀλλὰ διαλυομένων, [cil. πρὸς τούτους, οὓς ἐφαινον] 1323. 9. φαίνειν πλεῖον 1324. 19. et 22. ἐξὸν τὰ ἡμίσεα τῶν φανθέντων λαβεῖν 1325. pen. v. art. φανερὸς.

φαλάγγιον 798. vlt.

φάλαγξ] οὐχὶ τῷ φάλαγγας ὁπλιτῶν ἄγειν 123. 26.

φάναι] πολλὰ τῶν δικαίων ἐν τῷ φῆσαι Λυκοῦργον ἐκρίνετο. multae causae, controuersiae, e solo Lycurgi verbo disceptabantur, vt, quae ille censeret, affirmaret, infitiaretur, ea rata et vera haberetis, atque secundum eum pronunciaretis 1475. vlt. quamuis πάντες γεγράφασι praecessisset, p. 650. 13. tamen insequitur φησὶν, (non φασὶν) quia subauditur ἕκαστος τῶν γεγραφότων.

φανερὸς] εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει 9. 2. τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὔνοιαν φανερὰν γεγενημένην τῇ πόλει 18. 2. ἣν ἐνθάδε ἐκέκτητο οὐσίαν φανερὰν [in fundis et bonis immobilibus] ταύτην ἐξαργυρίσας. argento mutata, *ins Geld gesetzt, zu Gelde gemacht* 59. 9. φανεροὶ πᾶσιν ἦσαν ἀναγκασθησόμενοι καταφεύγειν ἐφ' ὑμᾶς. *constabat inter omnes, factu fore necessarium, vt Thebani receptum ad vos haberent* 231. 16. οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βουλευόμενος 306. 2. φαίνεσθε ἐκείνῃ μὲν [reip.] τὰ ἐμὰ φανερὰ ποιήσαντες, ἐμοὶ δὲ παντάπασιν ἀφανῆ 837. 27. φανερὰ ποιῆσαι ἡμῖν in conspectum nostrum adducere, in medio proponere 937. 13. φανερὰν οὐσίαν ἐκέκτητο μικράν τινα 986. 25. φανερᾷ τῇ ψήφῳ ἐψηφίσατο 1078. 19. προσκληθεὶς ἀπὸ τῆς οἰκίας. οὐδὲ γὰρ ἦν φανερὸς. [scil. ἐν τῇ ἀγορᾷ] nam in foro non comparebat 1190. 4. οὐ γάρ μοι χρήματα εἶναι προσδοκᾶτε, ἔξω τῶν φανερῶν, ὧν ἀφίσταμαι 1485. 1.

φανερῶς] ὅσῳ τὸ φανερῶς [scil. τι ποιεῖν] τοῦ λάθρα κρεῖττον, καὶ τὸ νικῶντας τοῦ παρακρουσαμένους πράττειν ὁτιοῦν ἐντιμότερον 479. 9.

φάραγξ

Φάραγξ 793. 6.

Φαρμακᾶν insanire, furere a malis potionibus 1133. 26.

Φαρμακείας τινὸς ἔτοι ὑμῖν ἀποσχέσθαι δοκεῖσιν 1025. 11.

Φαρμακὶς] *τὴν λημνίδα, τὴν Φαρμακίδα* 793. 27.

Φάρμακον] *ταῦτα λαβὼν τὰ Φάρμακα καὶ τὰς ἐπῳδὰς παρὰ τῆς θεραπαίνης αὐτῆς* 793. pen. *ἂν μὴ μανιῶν, ἢ γήρως, ἢ Φαρμάκων* 1133. 11.

ὁ Φαρμακὸς veneficus, *der Giftmiſcher* 794. 4.

Φαρμακοτρίβης. Farbenreiber 1170. vlt.

Φασηλίτης] *οἱ Φασηλῖται ἁδὲν καινὸν διαπράττονται, ἀλλ' ὅπερ εἰώθασι* 923. 1. *τῶν Φασηλιτῶν πλείους εἰσὶν αἱ δίκαι* [in foro Attico ſaepius de mala fraude poſtulantur] *ἢ τῶν ἄλλων* [ſcil. *ξένων ἐμπόρων*] *ἁπάντων* 924. 7. vnde probrum erat hoc vocabulum. *ὑπὸ τούτων, Φασηλιτῶν ὄντων* 931. 22.

Φάσις indicatio, delatio nominis alicuius apud magiſtratum de fraude peculatuue in vectigalibus et mercium importatione atque exportatione commiſſa 793. 16. *Φάσιν* [ſcil. *τῆ ἀργυρίᾳ*] *καὶ ἀπογραφὴν τῆ ἀργυρίᾳ εἶναι πρὸς τοὺς ἐπιμελητὰς* licere aes ſic praeter fas creditum, in foro curatorum mercatus attici *φαίνειν*, denunciare, et *ἀπογράφειν* ſpecificare, h. e. nominatim edere, quantum ſit, aut quae ſint merces vetitae *(Contrebande Waaren)* 941. 14. *τὴν περὶ τὸ πλοῖον Φάσιν*. delationem nauis 1323. 6.

Φαῦλος] *τοῦτ' ἐκεῖνον, ὅπερ ἀληθὲς ὑπάρχει, Φαῦλον φαίνεσθαι* 19. 15. *ἐμὲ μὲν Φαῦλον ἡγεῖσθε, τοῦτον δ' ἄφετε*, citat Hermogenes p. 315. 3. ex or. de F. L. *ἁδὲν γὰρ Φαῦλον ἐρῶ σε* 488. 8. *Φαῦλος — τάττεται καὶ ἐπὶ τῆ μικρῆ καὶ εὐκαταφρονήτῳ. ὡς Δημοσθένης.* Etymolog. p. 789. 47. *ἐκ Φαύλων αὐτὰ* [ſc.l. *τὰ πράγματα*] *χρησὰ γενήσεσθαι* 25. 21. *ἃ γὰρ, εἰ Φαύλοις ὑμεῖς χρῆσθ' εἰς τὰ πράγματα πολλάκις αἱ θρώποις, καὶ τὰ πράγματά ἐσι Φαῦλα* 250. 9.

Φαυ-

Φαυλότης τῶν στρατηγῶν ἐλυμήνατο τοῖς ὅλοις 326. pen.

Φαύλως καὶ κακῶς βοηθεῖν. parce atque segniter, ignaue 194. 2.

Φείδεσθαι] *γεωργοῦντες καὶ φειδόμενοι bey ihrer Landwirthſchaft lernen, oder ſich genöthiget ſehen, knapp und ſpärlich zu leben, zu Rathe zu halten* 753. 21. *ἀδὲ ψυχῆς ἐφείσαντο* 1394. 18.

Φενακίζειν] *ἀδεὲς ἐστι; ὅντιν' ἐ πεφενάκικεν* 20. 5. *αἰσχρὸν ἐστι φενακίζειν ἑαυτὸς* 51. 10. *αἰσθόμενος φενακιζομένην τὴν πόλιν* 73. 1. *ἐφενακίσθητε καὶ παρεκρέσθητε* 656. 5. *τὶς ὁ ταῦτα φενακίσας.* id eſt, *ἐπ' ἀπάτῃ συμπλάσας* 362. 10. *ὧν* [id eſt *τούτων, ἃ*] *πεφενάκικε τὴν πόλιν* 363. pen.

Φενακισμὸς] *τοιαύτας ἐλπίδας καὶ φενακισμὸς* 59. 18. *φενακισμῷ καὶ παρακρέσεως ἕνεκα ῥηθησόμενα* 760. pen.

Φέρειν] ferre, perferre, tolerare. *Φέρειν ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ γενναίως* 258. 23. *Φέρε δή μοι τὴν συμμαχίαν τῶν Φωκέων.* citat Schol. Hermog. p. 388. circa finem, ex orat. de F. L. locus eſt p. 360. 15. *τοσοῦτον ἐπιθεναι τίμημα χρημάτων, ὅσον ἐ δυνήσεται Φέρειν* 797. 23. *ἵνα μὴ δοκῆτε αὐτοὶ πρᾴως ἐπὶ τοῖς γεγενημένοις Φέρειν* 1339. 20. *εὔχεσθαι μὲν ὡς εὐγνωμονεστάτων τυγχάνειν, Φέρειν δὲ τὸς ὄντας εὐμενῶς* 1486. 2. 2) ferre culpam criminis, aufferre. *τὴν ἀρχὴν τὴν πρώτην ἔφερον τῷ φενακισμῷ.* imputabatur ipſis primum impoſturae principium 371. 16. 3) afferre, in medio proponere, reprae entare, vt aes, dependere. *ἐμφανεῖς μὲν* [*τὰς συνθήκας* puta] *ἀδέπω καὶ τήμερον ἐσήνοχε* 898. 5. *οἱ γὰρ ἄλλοι τραπεζῖται μίσθωσιν ἐ Φέροντες* 960. 8. *εἰ ἡ μὲν ἐμὴ μήτηρ μὴ ἦν ἐγγυητὴ, μηδ' ἠνέγκατο προῖκα.* ſecum attulit, intulit in domum 1016. 16. *εἰ ἠνέγκατε τότε μάρτυρα, καὶ ἐπεμαρτύρασθε* 1273. 18. *πάντα λόγον μᾶλλον ἐρεῖν, καὶ πάσας αἰτίας εἴσειν.* [id eſt *προσοίσειν*] 1328. 22. *ὧ τὶν'*

τὶν ἂν ἁρμόττεσαν εἰκόνα ἐνέγκω, σκοπῶν ἐχ ἑρῶ 1404. 14. 4) perferre, deferre, vt nuncium, vel conditionem ab alio ad alium. *zubringen, hinterbringen, entgegen bringen.* τὰς ἐνεγκόντας τὰς ὑποσχέσεις. qui a Philippo ad vos pertulerunt, vobis detulerunt 72. 22. 5) ferre aliquem magistratum, h. e. nomen alicuius edere, proponere plebi, vt idonei, qui honori praeficiatur. *vorschlagen, nuswerfen, empfehlen,* item creare, nuncupare, *ernennen, bestellen.* οἵεσθιν ἡμᾶς οἱ φυλέται, [πρὸς τὸ λειτεργεῖν puta,] ἂν χορηγὸν, ἢ γυμνασίαρχον, ἢ ἑτέρα φέρωσι 996. 21. 6) ducere, ferre aliquo, de via. τὴν θύραν τὴν εἰς τὸν κῆπον φέρουσαν. id est admittentem, intromittentem homines 1155. 13. 7) ἄγειν καὶ φέρειν depopulari, depraedari 304. 14. 639. 5. 8) φέρεσθαι pro οἴχεσθαι abire, perire, vel simpliciter ire, vadere, procedere. ὀλιγώρως ὑμᾶς ἔχειν καὶ ἐὰν ταῦτα φέρεσθαι. sinere vadere, vt vadunt 106. 12.

Φερρεφάττιον fanum Proserpinae 1259. 5.

Φεύγειν fugere, effugere, vt ex acie, e malo. ἐδὲ γὰρ ἐν τοῖς πολέμοις τῶν φευγόντων ἐδεὶς ἑαυτῷ κατηγορεῖ 33. 7. κελεύει λέγειν, ἔφυγον κακὸν, εὖρον ἄμεινον 313. 19. e patria aut fugere, in exilium ire, vel in exsilio versari. οἱ δ' ὑποχωρήσαντες φεύγουσι 613. pen. ὅτι καὶ τὸς δεῦρο πεφευγότας, si qui huc ad nos receptum habuerint, ἕτεροι ἀποκτενοῦσι 632. 15. τῷ ἐξεληλυθότων εἰπεῖν, καὶ μὴ, πεφευγότων 634. 21. κατὰ τὸν κοινὸν ἁπάντων ἀνθρώπων νόμον, ὃς κεῖται, τὸν φεύγοντα δέχεσθαι 648. 23. 2) fugere persequentem in foro, h. e. reus agi. τὸ τῷ Κεφάλῳ καλὸν, τὸ μηδὲ μίαν γραφὴν φυγεῖν. nunquam se maiestatis, aut perduellionis pollulatum fuisse 310. pen. ὁ πολλάκις μὲν φυγὼν, μηδεπώποτε δ' ἐξελεγχθεὶς ἀδικῶν 311. 1. τὸ φεῦγον ψήφισμα plebi citum controuersum, de quo nunc certatur, vtrum re-

pro-

probandum, an perſerendum ſit 638. 20. *Φεύγει ὑπ' ἐμοῦ ταύτην τὴν δίκην.* hac actione nunc a me reus agitur 1184. pen. 3) recuſare, deuitare, detrectare, defugere. *εἰ δὲ τοῦτο φεύξονται, καὶ μὴ ἐθελήσουσι ποιεῖν* 498 pen. *τοὺς σαφῶς εἰδότας τὰ ἡμέτερα ἐφυγε μηδὲν διαγνῶναι περὶ αὐτῶν* 813. 7. *ταῦτα προϊέρηται ποιεῖν ἐπὶ τῷ τὴν πόλιν φεύγειν.* eo quod latitet, ſunctiones munium publicorum defugiat. *καὶ τὰ ὄντα ἀποκρύπτεσθαι* 1121. 15. *Φεύγειν τὸ γνωσθῆναι* 1481. 8.

Φήμη δ' ἔ τις πάμπαν ἀπόλυται 417. 2.

Φημίζειν] *ἤντινα λαοὶ πολλοὶ Φημίζουσι.* homines multi crebris ſermonibus inter ſe iactent 417. 3.

Φθάνειν praeuenire. *ἐὰν προτερήσητε ihr werdet mir keinen andern Rang ablaufen, als dieſen, ἐξὼ τοῦ ἐφθακέναι ἀδικοῦντες.* quam vt in iniuriis inferendis me praeueniatis, priores mihi eas inferatis, quas ego poſtmodum vlciſcar 239. 9. *ὀργῇ καὶ τρόπῳ προπετείᾳ φθάσας τὸν λογισμὸν* iracundia et reliqua, ſolita morum temeritate, cum occupaſſet, h. e. excluſiſſet ſedatam meditationem rei, quam ageret 626. 17. 627. 16. *ὁ γὰρ ἔφθη Θεόπομπος τὴν ἐπιδικασίαν ποιησάμενος — καὶ ἐνεδείξατο, ὅτι —* vix perfecerat Theopompus, vt hereditas ſibi adiudicaretur, cum ſtatim proderet 1073. 20. *ὁ γὰρ ἔφθη μοι συμβᾶσα ἡ ἀτυχία, καὶ εὐθὺς ἐπεχείρησαν διαφορῆσαι τἀνδοθεν.* vix enim ictus fueram hoc infortunio, quum hi ſtatim conarentur ſupellectilem domeſticam differre 1319. 9. quamquam in hoc poſtremo pari exemplorum (e. p. 1073. et 1319.) *Φθάνειν* accipi quoque poteſt pro peruenire. Cum peruenisſet Theopompus eo, vt aufferret hereditatem iudicum ſententia ſibi addictam. — cum infortunium eo peruenisſet, vt mihi eueniret. Praeſtat tamen in vtroque loco notio praeueniendi, ſcil. ſtudium et contentionem impediendi. 2)

effu-

effugere. ἐκ ἂν φθάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δηλεῦσαι vix effugiat multitudo plebis, quominus hisce belluis seruiat 745. 4. ἐκ ἂν φθάνοι κατακοπτόμενος. non facile effugiat, quominus concidatur. h. e. quo citius concidetur, hoc melius 782. 16.

φθέγγεσθαι μέγιστον ἁπάντων 405. 15. et pen. φθ. μεῖζον ἐδεήθης 405. vlt. φαῦλον 408. 19. τηνικαῦτα ὡς καλὸν φθεγγομένῳ προσέχοιτε 449. 24. ταχέως βαδίζει καὶ μέγα φθέγγεται καὶ βακτηρίαν φορεῖ 981. 25.

φθείρειν] ἐδὲν δέονται — φθείρεσθαι καὶ καθ' ἑκάστην κινδυνεύειν ὑπὲρ αὐτῶ 154. 27. contabescere, absumi molestiis. δεινοί τινες εἰσὶ φθείρεσθαι πρὸς τὰς πλησίας. cum contentione, quasi certatim, concurrere, ruere, ferri ad diuites, ad horum diuitum fraudem pestemque 560. 10.

φθόη phthisis, tabes. μέχρι φθόης καλῶς ποιῆσαι προπεπόμφατιν αὐτόν 1481. 22.

φθονεῖν] δόξαν κατέλιπον κρείττω τῶν φθονούντων 35. 11. πλὴν εἰ μὴ παρὰ τῆς τύχης γεγονυῖα τοῖς ἀπόροις βοηθεία φθονοῦμεν 141. 22. ἐφθόνησε τῆς ἐργασίας 1112. 14. φθονήσῃ pro φθονηθήσῃ laborabis, conflagrabis inuidia publica, concitices eam tibi 1160. pen. ῥημάτων μοι καὶ φιλανθρωπίας φθονοῦντες 1484. 24.

φθονερὸς, ἀχαρίστους, ἀπίστους δοκεῖν εἶναι 460. 6.

φθόνος] ἀδ' αἰσχύνῃ φθόνῳ δίκην εἰσάγων 268. 3. τοῖς ζῶσι πᾶσιν ὕπεστι πλείων, ἢ ἐλάττων φθόνος 330. 4. ἃ γὰρ ὁ φθόνος αὐτοῖς [vita defunctis] ἔτι τηνικαῦτα [post fata extrema] ἐναντιοῦται 441. vlt. ὁ φθόνος σημεῖον φύσεως παντάπασι πονηρᾶς 499. 21. φιλανθρωπία πρὸς φθόνον 507. 27. βουλόμενος φθόνον μοί τινα διὰ τούτων τῶν λόγων συναγεῖν 524. 1. φθόνον ἐξ ὧν ζῆς, καὶ ἐφ' οἷς ἐξαπατᾶς ἔλεον 577. 25. ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον ἡττᾶται τῦ φθόνῳ

792. 25. ἐδὲ τὰν ἐντὸς τείχες φθόνον ἐπ' ἀλλήλες ἀσκῶντες 799. 12. φθόνος ἀπεὶη τᾶ λόγᾳ 1396. 9. τὸν φθόνον δεδιὼς, πρὸς ὃν ἐδὲν ἐσι πρᾶγμα τἀληθῆ λέγειν 1468. 8. καὰν ἐν τῷ καθ' ἑαυτὸς βίῳ ταῖς αὐτῶν τιμαῖς ὁ φθόνος ἀντισῇ 1479. 15. τὸν φθόνον δοκᾶν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481. 11.

φθόρος ἄνθρωπος οἰκότριψ. 173. 17.

Φιάλη 565. vlt. Φιαλῶν ποίησις 615. 4. 755. 8. στέφανοι σημεῖον ἀρετῆς εἰσι, Φιάλαι δὲ πλέτε 616. vlt. θέντες τὴν Φιάλην ἐνέχυρα 1031. 8. αἰτήσασθαι στρώματα καὶ ἱμάτια καὶ Φιάλας δύο ἀργυρᾶς 1191. 1. Φιάλας λυκιεργεῖς 1193. 11.

Φιλαθήναιος. Φιλαθηναιότατος 439. 27.

Φιλαίτιος obnoxium crebris criminationibus et offensionibus. τὸν τῶν πολιτευομένων βίον Φιλαίτιον καὶ σφαλερὸν, καὶ πολλῶν ἀγώνων μεστὸν 150. 9.

Φιλανθρωπεύεσθαι 384. 11.

Φιλανθρωπία, comitas, blanda suauitas, hilaris humanitas et familiaritas aperta, πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν — ἀντιτάττεται 507. 26.

Φιλάνθρωπον ἔτε μικρὸν, ἔτε μέγα πρὸς τὲς δικασὰς ποιήσαντα 538. pen.

Φιλανθρώπως πάνυ τότῳ ἐπεχρήμην. admodum familiariter 411. 10.

Φιλαπεχθημοσύνη propensio animi ad contentiones, rixas, simultates 1268. 16.

Φιλαπέχθημων 701. 24. εἰ μὴ Φιλαπέχθημων ἦν, εἶπον ἂν 1445. 25.

Φιλεῖν] ἐκ ἐφίλεν αὐτὲς, ὥσπερ ὑμᾶς ἔτοι. non aiebant per simulationem, ie tanto vestri amore teneri, quantum hi nunc prae se ferunt 35. 4. ἄχρι τε χρὴ καὶ Φιλεῖν καὶ μισεῖν, μηδετέρᾳ τὸν καιρὸν ὑπερβάλλοντας 660. vlt. ἐ γὰρ τότες ἔτω μισῶ, ὡς ἐμαυτὸν φιλῶ. amor meus erga memet excedit odium meum

meum erga istos 1161. 18 φασὶ μὲν φιλεῖν ὑμᾶς, φιλῶσι δὲ ἐχ ὑμᾶς, ἀλλ' αὐτὸς 1459. 22.

φιλεργία, contentio, studium, ardor opus aliquod artemue exercendi, e. c. quaestum e pecuniis foenori collocandis, cauendique, ne inertes iaceant 945. 25. ἐρῶντες τὴν ἐμὴν φιλεργίαν. *meine Bergbaulust, dass ich ein Baulustiger wäre, Wohlgefallen an dem Bergbaue fände* 1049. 1.

φιλεργὸν εἶναι καὶ χρηστὸν δόξαι, θαυμαστὸν ἡλίκον ἐστὶν. sedulum, industrium in arte argentaria, eundemque fidum et probum 957. 28.

φιλίαν τινὸς προσάγεσθαι alicuius amicitiam sibi conciliare, adiungere 19. pen. μετρία δίκη παρὰ τῶν φίλων ἐστὶν, ἂν τι δοκῶσι πεποιηκέναι δεινὸν, μηκέτι τῆς λοιπῆς φιλίας κοινωνεῖν 553. 1. τοῖς ἄλλην τινὰ φιλίαν κτησαμένοις, si qui amicis, praeterquam plebe, quibuscunque aliis 1480. 2. τὴν ἔξωθεν φιλίαν κτήσασθαι. cum Macedonibus aliisque regulis familiaritates contrahere 1480. vlt.

φίλιος. adiectiuum. παρὰ πᾶσαν φιλίαν μέχρι τῆς Πειραιῶς. quamcunque terram praeteruehatur, vt ea sit cum Athenienſibus amica 326. 12. ἐ γὰρ γένος ἐστὶν ἓν φιλίων καὶ πολεμίων 638. 3. τὰ χρήματα μὴ φίλια εἶναι, *das Guth sey Contrebande, und verfallen, ihr habt das Schiff für gute Prise erkläret.* pronuntiastis illas merces recte captas esse, vt ab hostibus 703. 24.

φιλιππίζειν] μιᾷ γνώμῃ πάντων φιλιππισάντων 287. 1. οἱ μὲν αὐτῶν ἐφιλίππιζον, οἱ δ' ἠττίκιζον 1334. 10.

φίλιππον ἕτερον ταχέως ὑμῖν ποιήσετε 43. 12.

φιλόδικος] ἐλαττῶσθαί τι καὶ συγχωρεῖν, ὥστε μὴ δοκεῖν φιλόδικοι εἶναι 1287. 17.

φιλόδωρος] ποιήσαντα πρᾶγμα φιλάνθρωπον καὶ φιλόδωρον 264. 4.

φιλοκίνδυνος] φιλοκινδυνώτατος εἶ πάντων ἀνθρώπων 501. 16.

Φιλολοίδορος] καίπερ ὁ Φιλολοίδορον ὄντα φύσει 269. 11.

Φιλονεικεῖν] ταῖς πρὸς τὰς οἰκείας διαφοραῖς πολλάκις φιλονεικοῦντες 1099. 9. μηδὲν ἐν φιλονείκει, λεπτίνη 501. 5.

Φιλονεικία] εἰ τὴν πρὸς αὐτὰς φιλονεικίαν πρὸς τὰς τῆς πόλεως ἐχθρὰς τρέψαντες ἐδημηγόρουν 1440. 22.

Φιλοπονία τῶν δρόμων 1408. 21. τὴν φιλοπονίαν εὐθέως ἐν τοῖς γυμνασίοις ἐπιδειξάμενος 1409. 11. διὰ καρτερίαν καὶ φιλοπ. ἐδίην τῶν ὄντων ἀγαθῶν ἀναλωτον 1412. 23.

Φιλοπόνως ὑπὲρ δύναμιν 292. 25.

Φιλοπραγμοσύνη nauitas, aſſiduitas, efficacia, contentio perpetua in actu rerum verſandi, ſiue ſuarum, ſiue alienarum. τὴν φιλοπρ. ἣν πρὸς ἅπαντας χρῆται καὶ συζῇ Φίλιππος 13. 9. δοκεῖ μοι θεῶν τις τὴν φιλ. ταύτην ἐμβαλεῖν Φιλίππῳ 52. 9. τὴν βίαν καὶ τὴν φιλοπρ. ἐρῶντες τὴν τότε 559. 21. 994. 1.

Φίλος] Φίλων ἀληθινῶν εἶναι ἐν τοῖς τοιούτοις καιροῖς παρεῖναι 113. 27. μέχρι τότε Λακεδαίμων Φίλος ὠνομάζετο Φιλίππῳ 241. 25. Φίλον εὐεργέτην, σωτῆρα ἡγοῦντο 240. 10. Φίλων ἀγαθῶν ἐστιν ἃ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὖ ποιοῦσι, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσαι τις βλάβη 664. 20. τὸ μηδένα τῶν φίλων ἐγκαταλιπεῖν, ὁμοίως ὥσπερ τῆς ἐμαυτοῦ σωτηρίας φροντίζω 1483. 13.

Φιλοσοφεῖν] πεφιλοσόφηκεν ἔτως, ὥστε — ita callide commentus, commachinatus eſt — *er hat ſeine Sachen ſo liſtig eingefädelt* 1181. 1.

Φιλοσοφίαν μόνην δυναμένην παιδεῦσαι ὀρθῶς καὶ γυμνάσαι ταύτην. [ſcil. τὴν διάνοιαν] 1412. 17. praedicatio philoſophiae legitur p. 1413. 11. ſq. *Φέρειν* τὴν Φιλοσ. ἐκ ἔνεδος, ἀλλὰ τιμὴν τοῖς χρωμένοις 1416. 12.

Φιλοτησία [ſcil. κύλιξ.] Φιλοτησίας πρεῦπνε 380. pen.

Φιλοτιμεῖσθαι] *ἓν μόνον ἄν τις ἔχοι δεῖξαι Φαίνιππον πεφιλοτιμημένον εἰς ὑμᾶς* 1046. 7.

Φιλοτιμία] *ἐκείνῳ μὲν ἔχει φιλοτιμίαν τινὰ* illi quidem praebet aliquam cauſam gloriandi 18. 21. *φιλοτιμία* magno cum ſtudio, acri contentione, ſeu ſtudio laudis et gloriae ſibi ſoli arrogandae 23. 8. *τὴν φιλοτ. τανδρὸς ἀνυπέρβλητον εἶναι* 23. 10. *μηδ' ἀναμνησθῆναι μηδεμιᾶς φιλοτιμίας* 220. 12. *μηδεμιᾶς φιλοτιμίας ὑπολείπεσθαι.* a nulla abeſſe largitione, nullam ſubterfugere erogationem pecuniariam, quae fit gloriae cauſa, in reip. decus atque commodum 312. 26. *φιλοτιμίαν ἃ δεῖ ἐκ τούτων κρίνειν, εἴ τις* — 566. 7. *φιλοτιμίαν τὴν ἐξουσίαν πρὸς τοὺς ὁρῶντας ποιέμενος.* in licentia ſe iactans 1356. 2. *φιλοτ. ἱκανὴν ἡγεῖσθαι τὴν τοῦ δύνασθαι λέγειν δόξαν* 1424. vlt. *ἀπεξέρημαι τῶν ἰδίων φιλοτιμιῶν* 410. 24. *φιλοτιμίας πολλὰς* argumenta, documenta gloriae *περιαιρεῖται τῆς πόλεως* 729. 15.

Φιλότιμος] *ἔτως αὐτὸν* [Philippum] *φιλότιμον* appetentem, auidum gloriae *φασὶν εἶναι οἱ συνδιατρίψαντες αὐτῷ* 155. 16.

Φιλοτίμως παρεσκευασμένης τῆς ψυχῆς 1409. 11. *πρὸς χρηματισμὸν καὶ ῥώμην καὶ τὰ τοιαῦτα φιλοτίμως ἔχειν* 1412. 25.

Φιλοψυχεῖν 1397. 27.

Φλαῦρον μηδέποτε μηδὲν μήτε παθεῖν, μήτε μελλῆσαι 1487. vlt. *θάτερα, ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον* 597. 4. *μηδείς μοι ὀργισθῇ. ἐδὲν γὰρ ἐρῶ φλαῦρον* 488. 7. *τὰ μὲν ἄλλα ἔγωγε οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέγω φλαῦρον οὐδέν, οὐδὲ σύνοιδα* 461. 4. *περὶ ὧν οὐδὲν ἂν εἴποιμι φλαῦρον ἐγὼ* 581. 19.

Φοβερὸς προσπολεμῆσαι 24. 12. *δεινὸν καὶ φοβερὸν* 505. 12.

Φόβος] E p. 366. 26. approbare volunt hoc vocabulum cum accuſatiuo perſonae, loco genitiui conſtrui. verum ille quidem locus nil probat. nam accuſatiui

satiui appositi non ad φόβος referendi sunt, sed ad τρέφειν insequens. φόβῳ τῷ πρὸς ὑμᾶς metu vestri 798, 3. φόβον παρασκευάζων ταῖς γυναιξὶν ἱκανὸν etc. 1374. 12. φόβον καὶ δέος παρεῖσαν 654. 25. Copulatur item φόβος cum δέος p. 555. 14.

φοιτᾶν εἰς τὰ προσήκοντα διδασκαλεῖα. itare, commeare 312. 22. ἐδίδασκες γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων 315. 7. ἐφοίτα εἰς ἱπποθοωντίδα φυλὴν, εἰς παῖδας χορεύσων, frequentabat illius tribus ludum puerilem, quo ab eius magistro saltare disceret, atque ad choreas publice agendum erudiretur 1001. 19. 1002. 21.

φονικὸς] φονικοὶ νόμοι ius criminale, de poenis homicidarum 122. 13. 528. 5. 636. 12.

φόνος] πότερον ἀδίκως φόνιον ὅσιον εἶναι χρὴ νομίζειν, ἢ τινά γε ἔστιν ὅσιον νομιστέον 644. 22. φόνῳ καὶ τῶν δεινοτάτων ἂν ἦν ὑπόδικος 1264. 19. τῶν ἑκουσίων. φόνων tribunal erat in Areopago 641. 17. τῶν ἀκουσίων, τὸ ἐπὶ Παλλαδίῳ 643. 20. τῶν ὁσίων, τὸ ἐπὶ Δελφινίῳ δικαστήριον 644. 20.

φορὰ] φορὰν προδοτῶν καὶ δωροδόκων συνίβη γενέσθαι καὶ τοσαύτην 245. 16. prouentus, *Tracht, was das Jahr trägt, hervorbringt.* 2) impetus. *Riss, Schwung, Fahrt, Schuss, wie des Wassers.* τύχην κοινὴν καὶ φορὰν τινα πραγμάτων χαλεπὴν καὶ εἶαν ἐκ ἐδει 316. 26. 3) pensio tributorum, vel vectigalium. τέτῳ τὰς αὐτὰς φορὰς παρ' ἑκάστε δίκαιον ὑπάρχειν 547. 17. 574. 20. φορὰν τῆς σωτηρίας πλήρη φέροντα τῇ πατρίδι 776. 9.

φορᾶδην ἦλθον εἴκαδε, ὑγιὴς ἐξελθὼν 1263. 11.

φόρος vectigal. κἀκεῖνοι μὲν [reges Macedoniae] τοῖς ἀθηναίοις φόρους ἤνεγκαν, ἡ δὲ ἡμετέρα πόλις ἀδενὶ πώποτε τῶν ἁπάντων ἀνθρώπων 156. 17. τῷ κυρίῳ τῶν φόρων γενομένῳ τάξαι [id est ὥστε τάξαι αὐτὸν] Ἀριστείδῃ 689. vlt.

φορτι-

Φορτικὸς καὶ ἐπαχθὴς 57. pen. *καὶ γὰρ εἰ Φορτικὸς ὁ λόγος εἶναι δοκεῖ, ὅμως ἐρῶ.* Hermogenes p. 410. 1.

Φορτίον μεῖζον, ἢ καθ' αὑτὸν, ἀράμενος 156. 5.

Φρατορικὸς] *ἐνέγραψαν εἰς τὸ Φρατορικὸν γραμματεῖον* 1092. vlt.

Φρατριάζειν] *μεθ' ὧν Θεόπομπος, ἕως ἔζη, ἐφρατρίαζε* 1054. 3.

Φρατριάρχον εἵλοντό με 1305. 22.

Φράτριος] *ἀπὸ τῆ βωμῆ φέροντες τῆ Διὸς τῆ Φρατρίε* 1054. 10.

Φράττων τὰ παρασκήνια 520. 19. *Φράττοντα τὰ ἑαυτῆ σωφρονεῖν ἡγῆμαι* 1280. 12.

Φράτωρ] *εἰσήχθην εἰς τὰς Φράτορας* 1313. 19.

Φρέαρ] *αἱ κρῆναι καὶ τὰ φρέατα ἐπιλείπειν πέφυκεν* 186. 16. *ἀλλὰ καὶ τὸ ὕδωρ ἐκ τῶν φρεάτων ἐπέλιπεν* 1225. 12.

Φρεαττὼ] *τὸ ἐν Φρεαττοῖ δικαστήριον* 645. 26. 646. 9.

Φρὴν] *νῆ καὶ φρενῶν ἀγαθῶν καὶ προνοίας πολλῆς* 780. 21.

Φρικώδης 644. 18.

Φρίττειν] *τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν περφρικὼς ἀκέω* 332. 11. *ὃ τὶς ἂν ἔφριξε τῶν ἄλλων ποιῆσαι;* exhorrescat, reformidet 559. 8. *ἐχὶ φρίττουσιν ἐν ὑμῖν ὧν προσήκει παθεῖν αὐτούς* 1230. 24.

Φρονεῖν sapere, animatus esse quoquomodo, animos gerere, seu humiles, seu excelsos. *τὸ εὖ πράττειν παρὰ τὴν ἀξίαν ἀφορμὴ τῆ κακῶς φρονεῖν τοῖς ἀνοήτοις γίνεται.* immodeste, superbe, vltra quam verum est, atque decet, de se sentiendi, sese efferendi 16. 1. *ὥσπερ ἐδὲ καλὰ καὶ λαμπρὰ πράττοντας μικρὸν καὶ ταπεινὸν φρονεῖν* 173. 25. *ἢ ἔλαττον φρονεῖν, καὶ τὰ ὑμέτερ' αὐτῶν ἀγαπᾶν πράττοντας* 176. 7. *ἐδεὶς τηλικοῦτον ἐφ' ἑαυτῷ φρονήσει, ὅστις —* 181. 16. *εὖ*

πράττοντες ὐκ οἶδ' εἴ ποτε εὖ Φρονεῖν ἠθέλησαν οἱ Ῥόδιοι 195. 1. ὁ μὴ λέγων ἃ Φρονεῖ 3. 9. 27. τό γ' εὖ Φρονεῖν αὐτῶν μιμεῖσθε 427. 19. ὐδεὶς ἔτως ἔτ' ἀναιδὴς, ὃθ' ὑπὲρ ὑμᾶς Φρονῶν ἐστι 801. 27. τοῦτ' ἔν ἐξελέγξαι πειράσομαι πρῶτον, ἐφ' ᾧ μάλιστα Φρονεῖ. superbit, hdit 836. 10. εἰ πάντων τῶν ἄλλων ὑμῶν ἔλαττον ἐμοὶ προσήκει Φρονεῖν, τοῦτο γε μεῖζον, οἶμαι. καὶ τοῦτῳ γε, εἰ μηδενὸς τῶν ἄλλων ἐλαττον, ἐμοῦ γ' ἔλαττον 1126. 15.

Φρόνημα] ὐδέποτ' οἶμαι δυνατὸν μικρὰ καὶ Φαύλα πράττοντας μέγα καὶ νεανικὸν Φρόνημα λαβεῖν 173. 23. ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ τῶν ἀνθρώπων τὰ ἐπιτηδεύματα τοιοῦτον ἀνάγκη καὶ τὸ Φρόνημα εἶναι 173. 26. τὸ Φρόνημα ἀΦεῖσαν. spiritus prisinos et cognatos demittentem 246. 1. τὸ τίνος Φρόνημα λαβόντα ἀναβαίνειν ἐπὶ τὸ βῆμα ἐδει 297. pen. Φρόνημα ἔχοντα, ὑπερ μὲν ὑμῶν μέγα, πρὸς ὑμᾶς δ' ἴσον 449. vlt.

Φροντίζειν] εἰ ὑπὲρ σωτηρίας Φροντίζετε 9. 13. σΦόδρα χρὴ τῶν λοιπῶν ὑμᾶς Φροντίσαι 12. 18. ἀπελθὼν ἕκαστος ὑμῶν ὃ μόνον ὐδὲν περὶ αὐτῶν Φροντίζει, ἀλλ' ὐδὲ μέμνηται 431. 10. ὐχ ὑπὲρ ὑμῶν, ὐδὲ τῶν νόμων Φροντίσας 526. 25. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστῳ Φροντίζειν δοκεῖν 1476. 21. ἐμαυτῷ σωτηρίας Φροντίζω 1483. 12.

Φροντὶς] ὁ παρὼν καιρὸς πολλῆς Φροντίδος καὶ βουλῆς δεῖται 29. 7.

Φρουρὰ] Φρουραῖς κατεχόντων τὰ κύκλῳ τῆς ἀττικῆς 258. 6. ἡ ἐκείνων ταραχὴ πρὸς ἀλλήλους καὶ ὑποψία Φρουρὰ Χερρονήσῳ μεγίστη ἐστὶν 654. 20. ἐξήλθομεν εἰς Πάνακτον Φρουρᾶς προγραΦείσης. vi edicti propositi, quo praesidium illuc ire iubebatur 1257. 5. ὥσπερ ἦμεν ἐπὶ τῇ Φρουρᾷ 1257. 10. ὑποδέχεσθαι Φρουράν 1334. 21.

Φρουρεῖν τινα custodire aliquem, non vt carcere septum, sed quomodo satelles regem. ἐΦρούρει Χαρίδημον

μον ἡ πόλις. der Staat ſtund Schildwache. that Trabantendienſte bey ihm 682. vlt. Χαρίδημον εἰ χρὴ φρουρεῖν βελεύεται, χαρίδημον οἴμοι 690. 22.

Φυγαδεύειν ἐκ τῆς πόλεως 1018. 10.

Φυγὴ] τὴν ἡλικίαν, ἐν ᾗ Φυγῆς ἐπικινδύνῳ πειρᾶσθαι παρ' ἔθος καὶ παρὰ τὴν ἀξίαν ἀναγκάζομαι 1470. 13. γῆρας καὶ Φυγὴν ἐπίχειρα τῶν ὑπὲρ ὑμῶν πεπονημένων ἔχων 1484. 13.

Φυγοδικεῖν 1013. 7.

Φύειν] εἴ τις ἐΦύετο κοινὸς πᾶσι κίνδυνος 1394. 7. ἐΦύετο κατὰ πάντων creſcebat, adoleſcebat, inualeſcebat aduerſus omnes 23. 14. αὐαίνει δ' ἄτης ἄνθεα Φυόμενα 423. 2. Conf. Φῦναι.

Φυλακὴ] παντοδαπὰ εὑρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς Φυλακὴν καὶ σωτηρίαν 71. 20. τὴν τῶν χρημάτων Φυλακὴν ὡς ἔνι ἀκριβεστάτην γενέσθαι 101. 15. τὰς ἐπὶ τῇ κοινῇ Φυλακῇ [τῶν συνθηκῶν puta] τεταγμένας 215. 21. τὰ παρ' αὐτοῖς καὶ παρὰ πᾶσιν ἐν πλείσῃ Φυλακῇ, [ſcil. ὄντα] παῖδας καὶ γυναῖκας, ἐΦ' ὑμῖν ποιήσαντες 300. 8. μὴ προσγραψάμενοι τὴν αὐτὴν Φυλακὴν. cautionem 616. 24. Φυλακὴν τοῦ σώματος διδόναι praeſidium armatum, ſatellitium 622. 7. Φυλακῆς αὐτοὶ τῆς μεγίστης εἰσὶ δεόμενοι 807. 8. τοὺς μὲν ἐπιβουλεύσαντος, οἷς ἂν τύχῃ, τοιαύτην Φυλακὴν ἐψηΦισμένους Φαίνεσθαι 666. 3. ἐδὲ τὴν ἐν τῇ θαλάττῃ Φυλακὴν ἐξὸ δυνατοὶ Φυλάττειν 80. 8. κοινωνήσοντας τῆς κατὰ θάλατταν Φυλακῆς 80. 17.

Φυλακτήριον] ἐν δέ τι κοινὸν ἡ Φύσις τῶν εὖ Φρονούντων ἐν αὐτῇ κέκτηται Φυλακτήριον 71. 24.

Φύλαξ] Φύλακες Φοβεροὶ τῆς οἰκείας ἀκεραίᾳ 17. 13. Φύλακας ἂν κατέσησαν ὑμᾶς αὐτοῦ διὰ τοῦ προβουλεύματος 682. 25. δικασταὶ καὶ Φύλακες τῶν νόμων εἰσεληλυθέναι δόξετε 771. 22. Φύλακας τῆς νεὼς καταστήσας 895. 17.

Φύλαρχος 47. 10. vnde patet, ad τὸν ἵππαρχον, ſeu magiſtrum militiae equeſtris eſſe τὸν Φύλαρχον,

atque in militia pedestri est ὁ ταξίαρχος ad τὸν στρατηγόν.

Φυλάττειν custodire, seruare, salua tueri. πολλάκις δοκεῖ τὸ Φυλάξαι τἀγαθὰ τοῦ κτήσασθαι χαλεπώτερον 16. 3. πολὺ ῥᾷον ἔχοντας Φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πάντα πέφυκε 25. 23. ἀλλ' ὡς Φυλαξόντων τοὺς ἄλλους 344. 25. Φυλάττειν δ' οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐτοῖς τούτοις 472. 2. 2) reseruare in futurum tempus. Φ. τινὶ τιμωρίαν poenae exsecutionem 527. 8. 3) obseruare, opperiri tempus oportunum, *abwarten, abpassen.* Φυλάττων τοὺς ἐτησίας, ἢ τὸν χειμῶνα 48. pen. Φυλάττει ὁπηνίχ' ὑμεῖς ἐστε μεστοὶ τοῦ συνεχῶς λέγοντος 328. 3. ἀριστοποιουμένους Φυλάξας τοὺς στρατιώτας. *passete die Zeit ab, da die Soldaten das Mittagsbrodt zu sich nahmen* 675. 17. 4) obseruare aliquem, inuigilare acribus oculis, *auflauren.* Φυλάττειν ἐμὲ καὶ τηρεῖν ἐκέλευεν 317 vlt. ἂν οὕτω Φυλάττητε αὐτόν. *wenn ihr ihm so aufs Maul, auf die Finger sehen werdet.* si exceptiones et excusationes eius omnes ita eludatis, perfugia ipsi omnia occludatis 449. 12. simile de iis ductum, qui furacis hominis digitos diligenter obseruant, ne quid surripiat. ἃ νομίζω μνημονεύοντας ἂν ὑμᾶς ἄμεινον Φυλάττειν, ἂν παράγειν καὶ Φενακίζειν οὗτοι ζητῶσιν ὑμᾶς 691. vlt. ὡς αὐτὸς Φυλάττει τοὺς τὰ παράνομα γράφοντας 1333. 6. 5) Φυλάττειν τινὰ pro Φρουρεῖν. praesidere, in armis esse alicuius tuendi ergo, protectorem et satellitem eius agere. *vor eines Thüre Schildwache stehen, zu seiner Leibwache dienen.* ἀλλ' εἰ καὶ μὴ Φυλάξετε ἕκαστον τούτων, ἐκείνων γ' οὐδεμία χάρις 688. 15. In Medio, cauere. Φυλαττομένοις ὑμῖν οὐδέν ἐστι Φοβερὸν 41. 2. Φυλαττόμενον καὶ προορώμενον, μὴ καταισχύνῃ ταύτην 773. 1. In passiuo. οὐδὲ Φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμεθλα. seruantur 422. 10.

Φυλέ-

Φυλέτης. tribulis 521. 2. 689. 6.

ἡ Φυλή, τὸ δέκατον μέρος ὑμῶν 556. 5. *αἱ δὲ κατὰ Φυλὰς παρεκάλεσεν ἑκάστους εὐρώστους εἶναι* 1397. 14. *κἀγὼ ταξιαρχῶν τῆς Φυλῆς* 999. 12. vbi *Φυλὴ* in ſenſu ciuili accipiendum eſt, non militari. Nam ſi militari accipiatur, abhorrens erit dici, *ταξιαρχῶν τῆς Φυλῆς*, cum tribunum militum, [qui eſt pedeſtris militiae] agerem in turma equeſtri. Nam ſi turma equeſtris hic deſignata fuiſſet, dicendum fuiſſet *Φυλαρχῶν τῆς Φυλῆς.* Verum ſententia eſt, cum taxiarchum, ſeu tribunum pedeſtrem agerem in militia pedeſtri tribus meae. et voc. *φυλὴ* h. l. deſignatur vna tribus earum decem, in quas plebs vniuerſa diſtributa erat.

Φύλλον] *ἀποβρεῖν τὰ φύλλα τῶν στεφάνων* 615. 10. 755. 15.

φῦναι] *πολὺ ῥᾷον ἔχοντας φυλάττειν, ἢ κτήσασθαι πέφυκε πάντα.* ea eſt rerum omnium natura, vt a iam tenentibus facilius ſeruentur, quam acquirantur 25. 24. *ἃ λέληθα ἐμαυτὸν, ἀλλ' ἀγνοῶ, ἃ τῶν εὖ πεφυκότων κατὰ ταῦτα ὧν ἀνθρώπων* 982. 20. *τἄλλα δὲ ταῦτα* [inceſſu, voce, vultu, ſtatura] *ἕκαστος ἡμῶν, ὅπως ἔτυχε, πέφυκε* noſtrum quisque talis eſt, qualem eum natura fecit 982. pen. *τοῖς ἁπλῶς* [id eſt *ἁπλάτως*] *ὡς πεφύκασι, βαδίζουσι* 1122. 17. *τὸν δαίμονα, ᾧ φύντας ἀνθρώπους εἰκὼν ἀνάγκη* 1400. 23. *ὁ γὰρ τὸ σπέρμα παρασχὼν, ἔτος ἦν τῶν φύντων κακῶν αἴτιος.* malorum ex illis feminibus enatorum 280. vlt. *αὐτὸς ἔφυ χρηστὸς* probus et frugi erat natus, ſeu natura ſua, non doctrina, non arte, non coactu 957. vltim.

Φυσᾶν vana ſpe laetare, et ſuperbia, leuitate, temeritate impletum, inflatum circumagere. *μετεωρίσας καὶ φυσήσας ὑμᾶς κατέβη* 169. 23. *τὰς γνάθους φυσῶν* 442. 16. *ἐπάρας αὐτὴν τῷ λόγῳ καὶ φυσήσας*

1357. 27. ἐφ' οἷς Φυσηθεὶς ὁ Παυσανίας ἐπέγραψεν εἰς τὸν τρίποδα ἐν Δελφοῖς 1378. 1.

Φυσιογνωμονεῖν] *Φυσιογνωμονήσεσι τὰς ἀποψηφισαμένας* oculis ſcrutabuntur, notabunt, deprehendent eos, ſi qui fontes abſoluerint praeter fas. *ſie werden ihnen ihre Schelmerey an den Augen anſehen* 799. 21.

Φύσις] ἔτ' εὔλογον, ἔτ' ἔχον ἐπὶ τοῦτό γε Φύσιν. hoc neque cum ratione, neque cum natura rerum conuenit. per naturam rerum fieri nequit 25. 22. ἐχ ἔτι τὰς Φύσεις ἐπὶ χείρας τῶν προγόνων 173. 19. αὐτῇ τῇ Φύσει τὸ τόπο κακοπαθεῖν 276. 11. ἐκ τούτων γίγνεταί τε πάνθ', ἃ φέρουσιν αἱ Φύσεις, καὶ γίγνεται καλῶς 796. vlt. *Φύσει μὲν ἔχοντα* [id eſt ταύτῃ, ἢν τις ἔχει,] μάχεσθαι ἐκ εὔπορον 983. 1. δυναμένη Φύσιν μικρῶν παιδίων συνιδεῖν 1351. 6. *Φύσιν* ἀγεννῆ καὶ ταπεινὴν ἔχοντες 1411. vlt. τὰς τῶν ἐπιτηδευμάτων αἱρέσεις τὴν ὅλην Φύσιν ἡμῶν δοκιμάζειν 1417. 7. ἅπας ὁ ἀνθρώπων βίος Φύσει καὶ νόμοις διοικεῖται 774. 7. vbi naturae et iuris diſcrepantiae demonſtrantur. ἡ Φύσις ἄτακτον καὶ ἀνώμαλον καὶ κατ' ἄνδρα ἴδιον τὸ ἔχοντος 774. 9.

Φυτεύειν] ἑκατὸν πλέθρα γῆς πεφυτευμένης 491. 27. πεφυτευμένα δένδρα, ἄμπελοι καὶ συκαῖ ab hominibus plantatae, non ſponte natae 1275. 9.

Φυτευτήρια ἐλαιῶν περιτοίχων 1251. 23.

Φυλὸν] φυλὰ ἀκροδρύων γενναίων ἐμβεβλημένα 1251. 22.

Φωκαεὺς non de homine, ſed de ſtatere. λαβὼν τριακοσίους στατῆρας Φωκαεῖς 1019. 15.

Φωνασκεῖν 328. 11. 421. 21. 449. 14.

Φωνασκίαι] ἐπίδειξίν τινα Φωνασκίας βουλόμενος ποιήσασθαι 319. 9.

Φωνὴ] ὁ παρὼν καιρὸς μονονυχὶ λέγει Φωνὴν ἀφιεὶς 9. 11. μηδὲ Φωνὴν ἀνάσχησθε 228. 16. 755. 1. ἠδὲ Φωνὴν ἧκεν, εἴ τις ἄλλο τι βούλοιτο λέγειν 240. 12. *Φωνὴ κοινὴ τῆς πατρίδος* eſt praeco 285. 10.

ὑπὲρ

ὑπὲρ ὃ πάσας ἀφῆκε φωνὰς, nihil sibi reliquit indictum 293. 12. οἵας τότ' ἠφίει φωνὰς ὁ Φίλιππος 301. 10. καὶ περὶ τῆς φωνῆς ἴσως ἀνάγκη λέγειν. καὶ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ ταύτῃ φρονεῖ 449. 15. τῷ σχήματι, τῷ βλέμματι, τῇ φωνῇ 537. 25. οἵτινες ἂν τὴν τῶν νόμων φωνὴν ὑμετέραν εἶναι νομίζωσι 1043. 21. ὅτω διέθηκε τοὺς δικαστὰς, ὥστε μηδὲ φωνὴν ἐθέλειν ἡμῶν ἀκούειν 1103. 14. τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικιστὶ 1424. 1.

φὼρ] εἰς φώρων λιμένα ὁρμίζονται 932. 13.

φωρᾶν. φωρᾶσθαι pro ἐλέγχεσθαι, coargui improbitatis, fraudis, aut imbecillitatis, deprehendi, agnosci, quale sit, et quam procul a specie externa et ab exspectatione iaceat 21. 3. οὐκ ἂν ὁμοίως κλέπτης ὢν ἐφωρῶ 615. 19. 755. 26. φωραθεῖεν τὰ ψευδῆ μεμαρτυρηκότες 1107. 4.

φῶς] εἴ τις ἐκ τοῦ καθεστηκότος κόσμου τὸ φῶς ἐξέλοι 1396. 15.

χαίρειν] μὴ οἴεσθε τοῖς αὐτοῖς Φίλιππόν τε χαίρειν καὶ τοὺς ἀρχομένους 154. 24. τὸν τῶν νόμων καὶ τῆς πολιτείας φάσκοντα φροντίζειν δεῖ ταὐτὰ λυπεῖσθαι καὶ ταὐτὰ χαίρειν τοῖς πλλοῖς 323. 4. δεῖν ὅπως ἂν μὴ χαίρωσιν οἱ ἐχθροὶ ποιεῖν 437. 7.

χάλαζα] τὸν αὐτὸν τρόπον, ὅνπερ οἱ τὴν χάλαζαν ἔμοιγε δοκοῦσι θεωρεῖν, εὐχόμενοι μὲν μὴ καθ' ἑαυτοὺς ἕκαστοι γίγνεσθαι, κωλύειν δ' οὐδεὶς ἐπιχειρῶν 119. 25.

χαλεπαίνειν] οὐ γὰρ, ἐπειδάν τι ἐάσητε τῶν ὑμετέρων ἀπολέσθαι, τότε χρὴ χαλεπαίνειν 1231. 3.

χαλεπὸς] εἰς χαλεπὸν πρᾶγμα ὑπάγουσι τὴν πόλιν 127. 26 ὦ χαλεπώτατε Βοιωτὲ est p. 1004. 19. νομίζειν δεῖ χαλεπὰ, οὐχ ὅσα ἂν εἰς σωτηρίαν δαπανῶμεν, ἀλλ' ἃ πεισόμεθα, ἂν ταῦτα μὴ ἐθέλωμεν ποιεῖν 146. 10. ὑπὸ τῆς τουτοὶ τοῦ χαλεποῦ importuni βλασφημίας 312. 18. saeuus, acerbus in sumendis poenis 528. 10. χαλεπός ἐστιν ὁ νόμος. saeuas poenas

nas minatur 941. 3. παραδόξῳ καὶ χαλεπῇ τύχῃ κατωρθωκέναι 1395. 16.

χαλεπῶς ἔχειν pro χαλεπαίνειν. ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις ἐρᾶταί τις χαλεπῶς ἔχων 498. 10.

χαλκεῖον tesiera aenea, ligno et documento seruiens, eum, cui data esset, a rep. honore ornatum, aut in dicasterium aliquod iudicandi ergo missum esse. πλὴν εἰ μὴ σημεῖον, ὥσπερ ἄλλῳ τινὶ, τῷ χαλκείῳ προσέσαι 997. 18.

χαλκοτύπος 781. 17.

χαλκᾶς] περίεσιν ὑμῖν ἐκ τότων ὁ δεῖνα χαλκᾶς. aenea illius statua 172. 6. Σόλωνα ψηφίσασθαι χαλκᾶν ἐν ἀγορᾷ στῆσαι 807. 18. ἀλλ' οὐδὲ χαλκᾶν οὐδέπω καὶ τήμερον οὐδένα citat e Midiana Iulius Pollux IX. 92. μὰ δι' ὃ χαλκᾶς ἵστασαν 172. 18. Φίλιππον θαυμάζουσι καὶ χαλκᾶν ἱστᾶσι καὶ στεφανοῦσι 425. 1. παρὰ τὴν χαλκῆν τὴν μεγάλην Ἀθηνᾶν ἔστηκε 428. 15. 2) vt substantiuum, numus aeneus. δεῖξον χαλκᾶν ἕνα μόνον εἰς τὴν πόλιν ἀνηλωκώς. id est ὅτι ἀνήλωκας 1045. 25. ἐν γραμματιδίῳ δυοῖν χαλκοῖν ἰωνημένῳ 1283. 4. Frigidum et prorsus stolidum dicterium Demostheni tribuit, indignum oratore, at hoc dignius infantia et saturate seculi, quod Eustathium tulit, verbosius interpres Homeri, ad Iliad. Φ. p. 1243. 19. quod referam, non quo contumelia Demosthenem respergam, a quo eiusmodi scurrilitas profecto non potuit proficisci, sed quo nil omittam eorum, quae ipsi tributa vsquam locorum repetero. Verba Eustathii sic habent. Κλέπτης τις παρ' Ἀττικοῖς [imo vero voluit παρ' Ἀθηναίοις dicere] Χαλκᾶς ἐκαλεῖτο. εἰς ὃν ἐγκρατῶς τον χωρυχῆντα καὶ ἐκπλήττοντα [lege κλέπτοντα] ἔσκωψε Δημοσθένης τὸ· Μὴ θαυμάζετε, ὦ Ἀθηναῖοι, χαλκᾶς κλέπτας, εἰ τὰς παρ' ὑμῖν πλινθίνας οἰκίας διορύττουσι. Non sale modo, sed vel sententia quoque caret.

χαρά-

χαράδρα canalis deriuandis aquis factus. *die Rinne, der Abzug.* ἀποικοδομουμένην τὴν χ. 1273. 6.

χαράκωμα βαλόμενος πρὸς τῇ πόλει 254. 26. οἷον χαρακώματα καὶ τείχη καὶ τάφροι 71. 20.

χάραξ *ein Holzstamm.* χάρακας [*Bauholz*] καὶ βοσκήματα καὶ θυρώματα [*Breter*] 568. 16.

χαρίεις] χαριέστατον εἶναι, καὶ πλέον τῇ συνέσει, ἢ τῷ κάλλει, προέχειν τῶν ἡλικιωτῶν 1401. 6.

χαρίζεσθαι] λόγον εἰπεῖν κεχαρισμένον 178. 3. χαριεῖται μὲν οὐδετέροις, διαβεβλήσεται δὲ πρὸς ἀμφοτέρους 202. 17. οὐκ ἔνεστιν εἰπεῖν, ὡς τὰ πράγματα, ἢ πεπεισμένα, ἢ χαριζόμενά ἐστι τοιαῦτα 377. pen. φίλων ἀγαθῶν ἐστιν, οὐ τὰ τοιαῦτα χαρίζεσθαι τοῖς εὔνοις, ἐξ ὧν κἀκείνοις καὶ σφίσιν αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη 664. 20. τὸ λέγειν ἅ τις οἴεται χαριεῖσθαι, τῶν παρακρούσασθαί τι βουλομένων εἶναι νομίζω 1421. 18. πολλάκις ὁρῶ τὸ χαρίζεσθαι παρὰ γνώμην πλείονα ἀπέχθειαν ἐνεγκὸν, τοῦ τὸ πρῶτον ἐναντιωθῆναι 1451. 16.

χάρις] τὴν μὲν χάριν, ἣ πᾶσαν ἔβλαψε τὴν πόλιν, τοῖς τότε θεῖσιν ὑπάρχειν 32. 1. μεγάλην ἔχει τῇ τύχῃ χάριν 12. 11. πρὸς χάριν δημηγορεῖν 29. 17. τῶν ὑμετέρων αὐτῶν χάριν προσοφείλετε 37. 7. παρὰ τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας μικρὸν ἡμέρας μέρος ἡ χάρις delectatio τοῖς θεωμένοις γίγνεται 465. 5. τὸ χάριν ἀποδοῦναι, παρανόμων γράφῃ 267. 6. χάριτος βωμὸν ἱδρύονται 256. 25. τοὺς ὁμολογουμένως ἀξίους χάριτος ἀφαιρεῖσθαι τὰ δοθέντα 469. 1. χάριν ἀπαιτεῖν εὖ ποιήσαντα, χαλεπώτερον εἶναι παρ' ὑμῖν δόξει 504. vlt. πολλὰς δεήσεις καὶ χάριτας, καὶ νὴ Δία καὶ ἀπειλὰς ὑπομείνας 515. 17. ἱστάναι ὡραίων βρομίῳ χάριν ἄμμιγα πάντας 531. 5. ἃ μετὰ χάριτος ἔλαβε δεηθεὶς, ταῦτα δι' ἔχθρας καὶ δίκης ἀποδοῦναι 1185. 25. χάριν τίθεσθαί τινι gratiam penes aliquem inire, aut eam referre 1233. 2. χάριν ἐπὶ

τῶν

τῶν λόγων διατελεῖν ἔχοντας 1403. 26. χάρις τῶν λόγων ἂν ἦ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται 51. 9. 1419. 16. εἰς τί γὰρ τῶν ἄλλων χρὴ προσδοκᾶν τῷ τετελευτηκότι τὴν παρ' ὑμῶν ἔσεσθαι χάριν — 1476 23. μέχρι τε παρόντος χρῆσθαι μνημονεύειν τὰς χάριτας 1478. 13. τὸν φθόνον δοκεῖν μεῖζον παρ' ὑμῖν ἰσχύειν, ἢ τὰς τῶν εὐεργεσιῶν χάριτας 1481. 11. καλὸς ἔρανος χάρις δικαία 1491. 1. χάριν ἀντιλάττεσθαι 1468. 19.

τὸ χεῖλος διακόψαι 1259. 13. τὸ χ. ἐξιάφθαι 1268. 2. 1270. 2.

χειμάδιον] χειμαδίῳ χρῆσθαι τῇ δυνάμει [in vsum copiarum] Λήμνῳ 49. 3.

χειμάρρους] ὥσπερ ἂν χειμ. τὸ πρᾶγμα εἰς τὴν πόλιν εἰσέπεσε 278. 8. χειμάρρους τὰς ἐκ τῶν οἰκιῶν *Rinnen aus den Häusern der Bürger* 1277. 5.

χειμερινὴ μάχη, quae fuerit, quaeritur 300. 17.

χειμών] σιωπῶ θέρος καὶ χειμῶνα, ὡς ἐδὲν αὐτῶ διαφέρει 124. 3. πόνες καὶ χειμῶνας καὶ τὰς ἰσχάτας κινδύνες ὑπομένειν 135. 20. ἅτα χειμῶνι χρησάμενον καὶ ποιησάντων αὐτᾶ τῶν σκευῶν 293. 4. συμβαὶ σκηπτὸς, ἢ χειμὼν, μὴ μόνοι ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων μείζων γέγονε 292. vlt.

χεὶρ] ἐκεῖνε εἰσὶν αἱ χεῖρες 51. 27. ὁρῶ γὰρ ἐνίους ἐκ εἰς τὰς αἰτίας, ἀλλ' εἰς τὰς ὑπὸ χεῖρα μᾶλισα τὴν ὀργὴν ἀφέντας 74. 5. ἔτι μεμνημένων ὑμῶν καὶ μονονὲκ ἐν ταῖς χερσὶν ἔκαστα ἐχόντων 303. 13. εἰ δευρὶ τὴν χεῖρα, ἀλλὰ μὴ δευρὶ παρήνεγκα 305 5. μονονὲς ὀπίσω τὼ χεῖρε δήσαντες 356. 3. δημηγορεῖν ἔσω τὴν χεῖρα ἔχοντα 410. 10. 421. 16. χεῖρας ὑπερθεν ἔχει 421. 28. ἐκ ἐθέλων ἔχειν παρὰ σαυτῶ τὼ χεῖρε 580. 7. ἐκ ἂν δύναιτό τις ὑμᾶς μιᾶ χειρὶ πάντας προπηλακίζειν 584. 27. ἂν τις τύπτῃ τινὰ ἄρχων χειρῶν ἀδίκων 635. 27. τῆς μητρὸς μὴ ἀποσχέσθαι τῶ χεῖρε 787. 4.

χείριστος] ὁ γάρ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὸν μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει 40. 13.

χειροήθης] χειροήθεις αὐτοῖς ποιοῦντες 37. 9.

χειροποίητος] ἅπαντα μὲν ταῦτα [moenia, fossae, opera] χειροποίητά ἐστι, καὶ πολλῆς δαπάνης δεῖται 71. 22.

χειροτονεῖν] τὰς ἐμὰς γνώμας ἐχειροτόνει. suffragiis suis ratas habebat 309. 27. ἀνελοῦσα γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νόμον, ἐχειροτόνησεν ἑαυτήν. ipse sibi senatus sciuit, et testimonium bene gesti magistratus, et coronam in praemium 599. 22. τὴν καταψευδομένην γνώμην τῶν πρέσβεων, ταύτην ὑμᾶς χειροτονῆσαι 81. 14. ἐγγυητὰς καταστῆσαι τῷ ὀφλήματος, ὃς ἂν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ ratos habuerit. comprobauerit 712. 23. κεχειροτονῆσθαι τὸ πρᾶγμα ὕβρει εἶναι 583. 25. ψηφίσματα πολλάκις ἐξαπατηθέντες κεχειροτονήκατε citat e Leptinea Minucianus p. 18. 14.

χείρων] μὴ χείρους περὶ ἡμᾶς αὐτοὺς εἶναι δόξωμεν τῶν ὑπαρχόντων. ne videamur tardiores et ignauiores esse, quam vt bonis paratis vtamur 18. 12. χείρων δόξεις πολλοῖς εἶναι. multis videberis improbus, sceleratus, impurus. *ein Schelm, ein Schurke* 1160. 27. οὕτω μέντοι, ὅπως ἂν αὐτὸς μὴ δόξω χείρων εἶναι 1239. 20. 1485. 14.

χέρνιψ. χέρνιβες. χερνίβων ἔργεσθαι 505. 14. 618. 7.

χηρεύειν 867. 4. et 7. μίαν ἡμέραν οὐκ ἐχήρευσεν 873. 11.

χθὲς μὲν οὖν καὶ πρώην 270. 21.

χθών patria 49. 5.

χίλιαι] ἵν' ἐκεῖ περὶ χιλίων ἐκινδυνεύομεν 599. pen. subaudi δραχμῶν. ἐν χιλίαις δ' ὁ κίνδυνος. periclitaberis autem de mille drachmis 601. 20. 701. 1.

χίλιοι]

χίλιοι] τὰς δὲ νομοθέτας εἶναι ἕνα καὶ χιλίους 708. 27.
χιτωνίσκος] περιῤῥήξας τὸν χιτωνίσκον ὁ οἰκέτης 403. 3. μικρᾷ γυμνὸν ἐν τῷ χιτωνίσκῳ γενέσθαι 583. 21. 949. 3.
χλανὶς] χλανίδας καὶ κυμβια καὶ κάδους ἔχων 558. 17. χλανίδα Φορεῖς. deliciaris, molliter, laute, sumtuose vestiris 958. 12.
χλευάζειν] ἀδὲν ἄλλο, ἢ χλευάζει ὑμᾶς 78. 12. 1149. 19. 1257. 21.
χλευασία 705. 2.
χλευασμὸς, ἡ γέλως συμβὰς τῇ πόλει 254. 3.
χλίδος. Schutt. τὸν χλίδον ἐμβαλὼν εἰς τὴν ὁδὸν 1278. 4. 1279. 12.
χαινικὶς der Reifen, oder Ringel, Krengel an einer Krone. lamina aurea, corpus coronae efficiens, rotunda, caput ambiens. ὑπὸ ταῖς τῶν στεφάνων χαινικίσι γεγραμμένα κάτωθεν 616. 1. 756. 8.
χοινὶξ pedica. χοίνικας παχείας ἔχων καὶ ξύλον 270. 8.
χοῖρος] τὰς ὄρχεις τὰς ἐκ τῶν χοίρων 1269. 10.
χολὴ] ἀδεὶς ὑμῶν χολὴν, ἐὰ ὀργὴν ἔχων φαινήσεται 778. 8.
χόλος] παύει δ' ἀεργαλέης ἔριδος χόλον 423. 5.
χορεία] τῆς χορείας ἀΦεθῆναι 519. 15.
χορεύειν] ἐχόρευες, ἐγὼ δ' ἐχορήγουν 315. 8. χορεύσι δὲ, ὅταν στρατεύεσθαι δέοι 999. 7. ἐΦεῖτα — εἰς παῖδας χορεύσων 1001. 19.
χορευτὴς 519. 14.
χορηγεῖν παισὶ διονύσια 535. 12. ἐγὼ δ' ἐχορήγουν 315. 8. παναθηναίοις κεχορήγηκα 565. 11. παρελθὼν ὑπεσχόμην ἐγὼ χορηγήσειν ἐθελοντὴς 519.
χορηγία] παρὰ μὲν τὰς ἐπὶ τῶν χορηγιῶν δαπάνας — 465. 6.
χορήγων] ἐν χορηγίοις ἀλλοτρίοις. aliis choregos agentibus 403. 22.

χορηγὸς choregus, qui sumtus facit in ludis in pueros saltaturos publice. χορηγὸν ἐνεγκεῖν edere, nuncupare 496. 19. et 21. οἷα οὐκ οἶδα εἴ τις ἄλλος πώποτε χορηγὸς ὑβρίσθη 516. 6. 2) qui sumtus in rem quamcunque agendam, vel comparandam, praebet. Φιλίππῳ χορηγῷ χρώμενος 408. 16. πολυτελῶς ζῶσα καὶ εἰς ταῦτα χορηγὸν τὸν πατέρα διὰ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχουσα 1023. 13.

χορὸς] χορὸς καὶ ὕμνους τούτους ποιεῖσθε 530. 23. χορὸς ἱστάναι 530. 27. 1072. 21.

χοῦς. χόες ludi quidam Athenis. χόας ἄγων ἐνταῦθ' ἀπελαύθη 999. 9. 2) mensura quaedam liquidorum, vt vini, olei, aquae. χόας τρεῖς ἐγχέαι τῷ ὑστέρῳ λόγῳ 1052. 21. νῦν δὲ δραχμῆ καὶ χοῖ [sextariolo olei, viniue,] καὶ τέτταρσιν ὀβολοῖς, ὥσπερ ἀσθενοῦντα, τὸν δῆμον διάγουσι 1459. vlt.

χρεία] πολλὰς καὶ μεγάλας χρείας παρέσχηται τῷ δήμῳ 253. 15. 255. 25. populus Athenienſis populo Byzantiorum multos magnosque sui vsus praebuit. h. e. in multis arduisque difficultatibus atque neceſſitatibus ſuccurrit, et egregie inſeruiit. ὧν μὲν οἱ ἄλλοι δέονται, ἐν ὀλίγοις χρεία ὧν τυγχάνει 401. 20. χρεία πανταχοῦ τοῦ εὖ φρονεῖν 427. 19. αἱ ἀναγκαῖαι χρεῖαι τοὺς λόγους τί πρακτέον, ἢ μή, λογισμοὺς ἀναιροῦσι 668. vlt. ἡ τῆς χρείας ἀνάγκη φέρει τινὰ συγγνώμην παρὰ τοῖς ἀνθρωπίνοις λογιζομένοις 1122. 1. τὰς τῶν ἄλλων συμφορὰς καὶ χρείας εὐτυχήματα ἑαυτῷ νομίζων 1122. pen. περὶ τῶν ὀλίγων εἰς χρείαν [von Dingen, daran nichts gelegen iſt] ἐπαναγκάζεσθαι ἀκούειν 1462. 16. γεγενῆσθαι δὲ τὴν χρείαν πρὸς τὰ συμβάντα ἀπὸ τῶν θεῶν. ea adminicula ſalutis vſurpari, ad vſum vocari, quae conueniant fortuitis diuinitus immiſſis 1465. 9.

χρέος τὸ ἐπὶ τὴν τράπεζαν [ſcil. ὀφειλόμενον] eine der Banco zugehörige, an ſie gewieſene Schuld 900. 14.

τὴν ὐσίαν ἅπασαν χρέα κατέλιπον. facultates ab illis relictae non numis praesentibus, neque fundis cernebantur, sed pecuniis foenori creditis. *alle ihre Capitalien befunden in Wechsela* 986. 24. ὅπως μὴ ὕστερον χρέος γενόμενον ἀναφανήσεται ἐπὶ τὸ χωρίον 1040. 19.

χρῆμα. χρήματα] δεῖ δὲ χρημάτων, καὶ ἄνευ τούτων ὐδὲν ἐστὶ γενέσθαι τῶν δεόντων 15. 2. τὰ χρήματα εἰσπραχθῆναι τῷ θεῷ debita redigi deo, Apollini Pythio, pecunias puta, per sacrilegium a Phocensibus e templo Delphico ablatas 446. 6. κοινῇ διαλῦσαι τὰ χρήματα [id est τὸ χρέος, vel τὰ χρέα, *diese Schuld zu tilgen*] τὸν δῆμον ἐλέσθαι 460. 19. ἐπὶ χρήμασιν ob aes debitum 752. 19. δόξετε ἐργιζόμενοι τὰ χρήματα τούτων κατεγνωκέναι, οὐκ ἀδικουμένοι. ad dependendam illam aeris summam eos condemnasse 754. 22. ὐ γάρ μοι χρήματα ὦναι προσδοκᾶτε ἔξω τῶν φανερῶν 1485. 1. v. Stobaei locum sub v. δίκαιος.

χρηματίζειν responsum ex deliberatione reddere. πρυτάνεις καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν 250. 10. πρὶν ἐκείνην χρηματίσαι καὶ προβουλῦσαι 285. 1. χρ. ἰδίᾳ priuatim, arbitris remotis, cum aliquo agere 430. 24. 517. 3. 10. et 11. περὶ ὧν ἂν ἅπαξ γνῶ τὸ δικαστήριον, πάλιν χρημ. 717. 26. τὸς δὲ πρόεδρους, οἳ ἂν τυγχάνωσι προεδρεύοντες ἐν ταύτῃ τῇ ἐκκλησίᾳ, χρημ ἐπάναγκες. ad deliberandum proponere, rogare concionem de aliqua re 706. 21. In medio, rem facere. ἀπὸ τοῦ χρηματίσασθαι καὶ πλείω ἑτέρων κτήσασθαι 953. 27.

χρηματισμὸς quaestus, ἐχὶ λειτουργία, γέγονεν ἡ τριηραρχία 568. 18. πίστις ἀφορμὴ τῶν πασῶν μεγίστη πρὸς χρηματισμόν 958. 3.

χρηματιστὴς artifex augendae rei familiaris 1002. 8.

χρῆσθαι] μὴ πανοῦργος ὢν ἄνθρωπος καὶ δεινὸς χρῆσθαι πράγμασι. *der sich in alles finden kann.* res, praesertim arduas, callide tractare, suamque in rem vertere 10.

re 10. 3. οἱ γὰρ χρησάμενοι τοῖς καιροῖς ὀρθῶς 12. 13. ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἐμοὶ μὲν χρήσασθε ὅ, τι βέλεσθε. ἐπίστευσα. ἐξηπατήθην. 374. 17. χρώμενος, ὥσπερ ἄν ἄλλος τις αὐτῷ τὰ πρὸ τούτου 552. 23. Φιλοπραγμοσύνην, ἢ πρὸς ἅπαντας χρῆται 13. 10. χρῆσθαί τινι, aliquo familiariter vti, in conſortio rerum cum eo eſſe, quocunque modo communionis 20. 6. χρῆσθαι γάμοις μεθημερινοῖς 270. 11. χρ. ἀσελγείᾳ καὶ ὕβρει πρὸς ἅπαντας 514. 1. τούτῳ πάνυ Φιλανθρώπως ἐχρησάμην ἐγὼ 411. 10. ὅτως ἀσελγῶς καὶ βιαίως ἐδενὶ τῶν πολιτῶν ἂν χρήσασθαι 539. 16. ἐδένα, οἶμαι, τρόπον φέρειν haec bona fortuito oblata, ἐδὲ χρῆσθαι τούτοις recte iis vti δύναται 563. 12. Φανερὸν ποιεῖ τοῖς παροῦσιν αὐτὸν, ὥσπερ ἀλλοτρίοις, χρώμενον 563. 15. ἐφ' ἃ δ' ἄν τις καὶ χρήσαιτο τῷ τοιούτῳ θηρίῳ 779. 18. πολλὰ γνόντες ὀρθῶς, ἃ διὰ τέλους χρῆσθε αὐτοῖς 668. 9. ἃ δικαίως χρώμενος τῇ ἀποφάσει in exhibendo inuentario non honeſte, neque, vt virum decet aequi iuſtique ſtudioſum, ſe gerens 1047. 9. ἐχρῆτο τῇ τραπέζῃ τὰ πατρὸς *er hatte mit der Wechſelbank meines Vaters vielen Verkehr, und ließ alle ſeine Geldſachen durch ſie treiben* 1236. 13. ὅτος δὲ ὅτως ὑβριστικῶς ἐχρήσατο ἡμῖν *gieng mit uns ſo ſchändlich um, trieb ſeinen Muthwillen an uns ſo weit* 1286. 23. ἐν μὲν τῷ παρόντι οὐκ εἶδον οἱ Λακεδαιμόνιοι ὅ, τι χρήσωνται αὐτοῖς *was ſie mit ihnen anfangen, und wie ſie ihnen beykommen ſollten* 1378. 17. τῷ δ' ἔργῳ οὐκ εἶχον ὅ, τι χρήσαιντο αὐτῇ 1382. 22. ὅσον ἂν χρῆσθε χρόνον, τοσοῦτον ἑκάστῳ χρονίζειν 1476. 21. μέχρι τοῦ παρόντος χρῆσθαι [id eſt ἕως πάρεστι, vel ἐγχωρεῖ χρῆσθαι ταῖς χάρισι] μνημονεύειν τὰς χάριτας 1478. 13. ἄκριτον παρέδωκε τοῖς ἐπαιτιασαμένοις, ὅ, τι βέλωνται χρῆσθαι. id eſt πρὸς τὸ χρῆσθαι αὐτῷ εἰς ὅ, τι βέλωνται 629. 12. ὡμολόγει μὲν χρῆσθαι τῇ ἀνθρώπῳ cum ea conſuescere, ἐ μέντοι μοιδός γ' εἶναι 1307. 20.

χρήσιμος] καίτοι δύο χρησιμωτέρας τόπους τῆς οἰκουμένης οὐδ' ἂν εἷς ἐπιδεῖξαι τῇ πόλει 397. 22. τὰς εὐπορίας δεῖ χρησίμους ἑαυτὰς παρέχειν τῇ πόλει. dedicando tripodas, coronas aureas, aliaque talia monumenta gloriae publicae 1045. 23. ἐπὶ μὲν χρηστὸν, ἢ καλὸν, ἢ τῆς πόλεως ἄξιον πρᾶγμα, οὐδὲν ἕτερός ἐστι χρήσιμος 779. 15.

χρῆσις] ἐν μὲν προσθήκης μέρει ἐστήν τινα ἔχει καὶ χρῆσιν 154. 18.

χρησμῳδὸς 185. 8. vbi φοιβᾶν ſubauditur.

χρήστης ἄδηλος debitor incertus, εἴτ' ἀποδώσει δικαίως, εἴτε μὴ 867. 13. μᾶλλον αὐτὸν τὸν Π. χρήστην ἔχειν, ἢ τὰς ἄλλας χρήστας, οἷς περιέμενος ἦν 946. 8. χρήστην πονηρὸν, ἄλλο δ' οὐδὲν 885. 20.

χρηστὸς] οὐδ' εἰ συνέβη τι παρὰ τῶν θεῶν χρηστὸν 12. 15. μέρος ἓν χρηστὸν ein gut Stück. portionem haud contemnendam 183. 22. ἀναγκασθέντα οὐδένα δεῖ χρηστὸν εἶναι τήμερον, ἀλλὰ δι' αὐτὸν 390. 15. ὁ γὰρ ἐφ' ἡμισείᾳ δεῖ χρηστὸν εἶναι 430. 8. σὺ γὰρ ἂν πρότερον τοῦδε χρηστὸν ἐποίησεν, εἴπερ ἦν ἐπ' ἐκείνῳ 958. 1. τὸ χρηστὸν εἶναι πολλῶν ἐστι χρημάτων λυσιτελέστερον 960. 16. χρηστῷ commodo, benigno, indulgente, ὄντος τοῦ Ἀπολλοδώρου περὶ τὴν ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν 1345. 20. ἢν ὅτοι κατὰ τῆς πατρίδος τηρῶσιν οἱ χρηστοί. ironice. illi egregii. die ſchönen, ſeinen Herren, die braven Leute 255. 13. item 35. vlt. φίλεργον εἶναι δέξαι καὶ χρηστὸν τὸν αὐτὸν, θαυμαστὸν ἡλίκον 957. 28. αὐτὸς ἐφ' χρηστὸς 957. vlt.

χρόνος] περιεῖναι τῷ χρόνῳ τῶν πολιορκουμένων diuturnitate et aſſiduitate obſidionis 14. 16. ἐκείνων ἅπαντα μέγιστον εἶναι τὸν χρόνον ἡγοῦμαι 178. 9. 1423. 9. συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων καιρὸν ἐν χρόνῳ βραχεῖ γίνεσθαι 343. 2. εἰς χρόνους καὶ πόλεμον καὶ τριβὴν ἐμπεσεῖν 365. 15. ἐκ ἀνέμειναν τὸν κήρυκα, οὐδ' ἐποίησαν χρόνον οὐδένα 392. 18. χρόνοι τοῦ δίκην ὑποσχεῖν τούτοις — δίδονται 551. 12. σαπρὰς εἶναι

εἶναι διὰ τὸν χρόνον. ſubaudi τὸν μακρὸν. ob longinquitatem temporis 615. 10. μὴ τὸν χρόνον, εἰ πολὺς ἐσ' ἀπ' ἐκείνου, σκοπεῖν. non hoc ſpectare, num temporis multum exceſſerit ab eo inde tempore, quo peccarunt, aut peccare coeperunt 754. 20. ἐχ ἵν' ἐκκρέοντες χρόνῳ ἐμποιῶμεν 944. 9. χρόνῳ ποτὲ. tandem aliquando, longo tempore poſt 1089. 16. τὴν ἀπάτην κυριωτέραν οἰόμενοι δεῖν εἶναι τῆς μετὰ τοῦ χρόνου βασάνου 1456. 21. πᾶς ὁ πρόσθεν παρελήλυθὼς χρόνος, ὃς δικαιότερον ἂν ὑφ' ὑμῶν πιστευοιτο — 1471. 10. ἡγοῦμαι τὸν μέλλοντα χρόνον tempus futurum ὑμῖν ἐπιτηδειοτέρους καιροὺς παραδώσειν 1413. 9. ἀεὶ τοῦ καθήκοντος χρόνου γίγνεσθαι. id eſt ἐν τῷ καθήκοντι χρόνῳ, vel ἐπὶ τοῦ κ. χ. 50. 6. ἐξ οὗ χρόνος ἡ πολὺς. id eſt χρόνος ἡ πολὺς γέγονεν ἐκ τούτου, ἐν ᾧ τοῦτο γέγονεν 40. 21. χρόνους προανελεῖν τῆς πόλεως 398. vlt. χρόνους ὀλιγαρχίας, ἢ τυράννου παρελέσθαι 399. 9.

χρυσίδιον] ἔτι μικρὸν ἔφη περὶ χρυσιδίων ἀντιλέγεσθαι 818. 12.

χρυσίον. χρυσία vaſa aurea 816. 22. χρυσία τῆς μητρὸς mundus aureus matris 817. 21. χρυσία πολλὰ ἔχουσαν καὶ ἱμάτια καλὰ 1182. 26.

χρυσὶς *eine Schenkkanne*, patera aurea. cantharus aureus. χρυσίδες τέτταρες 617. 20.

χρυσόπαστος κόσμος 1217. 20.

χρυσὸς] ὅτι χρυσὸν τὸν Περσῶν εἰς Πελοπόννησον ἦγαγε 122. 2. 428. 6.

χρυσοχοεῖον ἔχω ἐν τῇ ἀγορᾷ 521. 27.

χρυσοχοϊκὸς] χρυσοχοϊκὴν τέχνην ἐργάζομαι 521. vlt.

χρυσοχόος 520. 3. et deinceps ſaepius. αὐτὸς ἑήτωρ, χρυσοχόος, ταμίας, ἀντιγραφεὺς γέγονε 615. 17.

χῶμα. *il Molo*. παρακομίζειν τὰς ναῦς ἐπὶ τὸ χῶμα adigere naues ad ſic dictum Aggerem 1208. 4. 1229. 7.

χωννύναι] πρὸς ἃς αὐτὸς ἔχωσας λιμένας — πρὸς τέτας μὴ προσορμίζε 795. 14

χώρα ager, opponitur τῇ πόλει oppido. das platte Land. δαίεσν τὴν χώραν agrum oppidis circumiectum ferro ignique depopulari 255. vlt. χώραν ἀτέλεσον ἔχεσι 1461. 15. περὶ τῶν ἐν αὐτῇ τῇ χώρᾳ [scil. τῇ ἡμετέρᾳ] κινδυνεύσομεν. ipso de solo nostro patrio 13. 25. καλῶ δὲ θεὸς πάντας καὶ πάσας, ὅσοι τὴν χώραν ἔχουσι τὴν ἀττικὴν 274. 26. 2) locus, sedes conveniens. κατὰ χώραν ἐᾶν μένειν 701. 16.

χωρεῖν ἐπὶ τὸ λυσιτελοῦν. vergere, ruere, festinare 26. 15. ἔθ' ἡ ἐλπὶς, ἔθ' ἡ βάρβαρος χωρεῖ τὴν πλεονεξίαν τἀνθρώπε 118. 8. capit. ἡ πόλις αὐτὸν ὐ χωρεῖ 579. 3.

χωρίζειν] εὑρίσκω πολὺ τέτε κεχωρισμένον 461. 5. κεχωρισμένον τὸ τι τοιῦτον διαπραξασθαι 623. 27. κεχώρισται πλεῖσον τό τ' εἶναι καὶ τὸ τέτου φάσκειν, multum differt 1109. 16. ὁρᾶτε μὴ κεχωρισμένον ᾖ λόγον εἰπεῖν εὖ καὶ πράγματα προελέσθαι συμφέροντα 1452. 10.

χωρίον et τόπος vt diuersa copulantur 675. 22. 2) spatium, quod taberna foeneratoris in foro occupat 1111. 22.

χωρὶς] ἐμβαίνειν τὰς μετοίκους ἔδοξε, καὶ τὰς χωρὶς οἰκοῦντας 50. 22. χωρὶς οἰκεῖν est rem familiarem sibi suam eorsum habere, a re fratris patrisue diseretam. ὅτι χωρὶς οἰκοῖη Θεόζημος, αὐτὸς δὲ [Euergus puta] παρα τῷ πατρὶ 1149. 23. χωρὶς ὤκει, non nobiscum, sed eorsum, für sich, sie hatte ihre eigne Wirthschaft, καὶ ἄνδρα εἶχε 1161. 15. ὅσα μέντοι λειτορίας χωρὶς ἐσι 1476. 11. ὐκ ἔνεσι τέτων οὐδὲ ἓν χωρὶς, seorsum sumtum 374. 2.

ψεύδεσθαι] ἤκεσα ἀνδρὸς ὐδαμῶς οἷόν τε ψεύδεσθαι 23. 5. εἰ μὲν μὴ τοῖς ἕλλησιν ἁμοίως αἰσχρὸν ἦν τὸ ψεύδεσθαι καὶ ἐπιορκεῖν, ὥσπερ ἐκείνῳ καλὸν 189. 4. πλεῖσον

τον δ' ἄρ' ἦν ἐψευσμένος. multum ſpe falſus 925. 13. οἱ ἐπὶ τῶν ἄλλων λόγων ψευσθέντες in reliquis generibus ſcriptionis qui errarunt, καθ' ἑνὸς μόνου πράγματος δ' τὰ κράτιστα ἔγνωσαν, in vna quapiam re viam inſtiterunt non optimam 1412. 4. μὴ ψευσθῆναι ποιήσῃς τὰς ἐπὶ σοὶ μέγα φρονοῦντας 1416. pen.

ψευδοκλητείας] ἐβάδιζεν ἐπὶ τὸν κλητῆρα ψευδοκλητείας. ingrediebar aduerſus ſubſcriptorem actionem. faliae ſubſcriptionis 1251. 20.

ψευδολογία 933. 20. 1098. 20.

ψευδομαρτυρεῖν 851. 13.

ψευδομαρτυρία] ψευδομαρτυριῶν ἁλώσεσθαι προσδοκῶν 999. 23. τὴν ψευδομαρτυρίαν κινδυνεύειν 1033. 1. κινδυνεύειν ἐν ψευδομαρτυρίαις 1315. 9. ἕως ἂν τῶν ψευδομαρτυριῶν ἀγωνίζωνται 741. 20. ἀφ' ἧστινι τούτων τῶν ψευδομαρτυριῶν ἐπεσκήψατο, aduerſus nullam harum omnium de falſo dicto teſtimonio actionum vſus eſt exceptione 846. vlt. κελεύει ὑποδίκους εἶναι τῶν ψευδομαρτυριῶν καὶ κατ' αὐτὸ τοῦτο, ὅτι μαρτυρεῖ παρὰ τὸν νόμον 1132. 1.

ψηφίζεσθαι βοήθειαν 9. 15. τούτοις ſecundum hos calculum dare 575. 18. ἃ λέγει νῦν ἕτος, ὀρθῶς ἂν ψηφίζοισθε. ſcil. ταῦτα. ſecundum ea merito pronuncietis 1006 19. ἀφελέσθαι τὸν κλῆρον, ὃν ὑμεῖς αὐτῇ ἐψηφίσασθε. zugeſprochen hattet 1052. 4. τότ' ἐψηφίζεσθε collatis ſuffragiis decernebatis atque pronuntiabatis, τὰ ἄριστά με πράττειν 310. 18. πολύ γε νομιμώτερον καὶ δικαιότερον ἐκεῖνο τὸ ψήφισμα ἦν, ἢ [id eſt ἢ τοῦτο, ὃ] σὺ νῦν ἀξιοῖς σοι ψηφίσασθαι τετρισὶ 804. 10.

ψήφισμα ἀδενὲς ἄξιον, ἐὰν μὴ προσγένηται τὸ ποιεῖν τὰ δόξαντα 32. 10. εἴ τις ἀναγνοίη τὰ ψηφίσματα ὑμῶν, καὶ τὰς πράξεις διέλθοι, ἀφ' ἂν εἰς πιστεύσει τῶν αὐτῶν ταῦτ' εἶναι κἀκεῖνα 175. 23. ψηφίσματα τῇ δήμῳ καὶ τῆς βουλῆς τῶν πεντακοσίων 397. 15. νεώτε-

ροι οἱ νόμοι, καθ' ἃς τὰ ψηφίσματα δεῖ γράφεσθαι, τῶν ψηφισμάτων αὐτῶν εἰσὶ 485. 3. ὁ νόμος ἐπέτεια κελεύει τὰ τῆς βουλῆς ψηφίσματα εἶναι 649. 16. τέτε τῦ ψηφίσματος [Hyperidis puta de reſtituendis in priſtinam dignitatem capite minutis] γραφὴν παρανόμων ἀπενέγκας ἐν τῷ δικαστηρίῳ ἠγωνίζετο 804 3. αἱρεθέντες τὰ μέγιστα ἐν τοῖς ψηφίσμασιν, ἐπὶ τῶ πράττειν ἀδὲ τὰ μικρὰ ποιεῖτε 34 6. ἐπ' οἰκίας βαδίζων ἄνευ ψηφίσματος 271. 13.

ψῆφος] δεῖ τῇ ψήφῳ τὴν πολιτείαν ὑμᾶς φυλάττειν. ſalutem reip. in libero iudiciorum exercitio conſeruare 170. pen. ψῆφος ἀδὲ μία ἠνέχθη τῷ μιαρῷ τέτῳ 271. vlt. καθαραὶ ψῆφοι. reine Rechnung, ohne Ausgabe gegen Einnahme aufgeht 303. 22. ψήφους τιθέναι calculos ponere, ſubducere 304. 4. ἆρά σοι ψήφοις ὅμοιος ὁ τῶν ἔργων λογισμὸς φαίνεται 304. 19. ψῆφον ἢ γνώμην θέσθαι 362. 1. ψῆφον προτιθέναι 361. pen. τὴν σώζεσαν ψῆφον τότε περὶ ἡμῶν θεμένης 362. 6. τέτεις δῶναι τὴν ψ. ἀξιοῖ ὑμᾶς vos rogat, vt ſecundum hos litem detis 575. 14. ὃ μηδεὶς μὲν αὐτὸς πεποιηκέναι φήτει, ἐν δὲ ταῖς ψήφοις εὑρεθήσεται 771. 24. ψῆφον λαβόντες — φέροντες [ſcil. αὐτὴν] ἀπὸ τῦ βωμῦ τῦ Διὸς τῦ φρατρίε 1054. 10. τὴν ψῆφον ἐδίδε τοῖς παρῦσι τῶν δημοτῶν 1302. 23. ψῆφον ἤνεγκεν propo uit ad deliberandum 1317. 27. 1093. 11. μὴ μεταλάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῶν ψήφων 529. 25. ἐὰν μὴ τῇ ψήφῳ ὑπερεξάκις χίλιοι Ἀθηναῖοι ψηφίσωνται κρύβδην ψηφιζόμενοι 1375. 16.

ψιθυρισμὸς ἐρμῆς 1358. 6.

ψιλὴ γῆ non obſita, calua, ſatis non exculta 491. 28. ἐν σφενδονήτε καὶ ψιλῇ [ſcil. στρατιώτε militis leuis armaturae] μέρει 658 24. ψιλῷ λόγῳ χρησάμενος verbotenus ſolummodo perhibuit, nullis teſtibus rem approbans 830. 13.

ψυχαγωγεῖν] ταῖς κολακείαις οἱ πλεῖστοι ψυχαγωγέμενοι 1099. 9. ψυχαγωγέμενος ἐν τῇ ἀσθενείᾳ τῇ θεραπείᾳ 1364. 8. λόγῳ ψυχαγωγηθέντων ἡμῶν ἐκ ὀρθῶς 1441. vlt.

ψυχὴ] εἰ γὰρ τοῦτο μὴ πεισθήσεσθε ταῖς ψυχαῖς. fundatus, penitus, medullitus. ἐ γὰρ τῆς γε ἑκάστε ψυχῆς, ſpiritus, vitae, ἐδὲ τῆς τύχης ſortis τῶν παραταξαμένων κύριος ἦν 308. 21. τῶν ἀγώνων, ὃς ὑμεῖς περὶ τῆς ψυχῆς ἀγωνίζεσθε 314. 15. τὴν ψυχὴν τοῦ Σόλωνος ἰδεῖν 420. 20. τῇ ψυχῇ τοῦτ' οἶδε. certiſſima ſcientia hoc tenet 585. 14. ἐπ' ἀδενὶ τῶν πολιτικῶν ἀγαθῶν τὴν ψυχὴν διατρίβει 785. vlt. τίνα οἴεσθε ψυχὴν αὐτὴν ἕξειν 842. 15. 1225. 18. ψυχὴ τῆς ἑλλάδος ἡ ἀρετὴ τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ἦν 1396. 10. ἡ πᾶσα τῶν ἑλλήνων ἐλευθερία ἐν ταῖς τῶνδε τῶν ἀνδρῶν ψυχαῖς διεσώζετο 1396. 6. γενναίως καὶ ἑτοίμως ταῖς ψυχαῖς hdentibus et erectis animis τοῦτο χειροτονεῖτε 1466. 25. ἀπ' ὀρθῆς καὶ δικαίας καὶ ἀδιαφθόρε ψυχῆς πάντα μοι πεπραχται 325. 15.

ψυχρὸς] τοῦτο τὸ ψυχρὸν ὄνομα frigidum, ieiunum, inane, re caſſum 400. 1. ἔωλα καὶ ψυχρὰ τὰ τούτων ἀδικήματα εἰς ὑμᾶς ἀφικνεῖται 551. 13.

ψυχρότης] μή με ψυχρότητα μηδεμίαν κατάγνῶ μηδεὶς 312. 15.

ᾠδεῖον baſilica, vel curia quaedam Athenis. ἐν τῷ ᾠδείῳ τὰ ἄλφιτα διεμετροῦντο 918. 8. σίτε εἰς ᾠδεῖον εἶναι δικάσασθαι ὑπὲρ τῆς γυναικὸς τῷ κυρίῳ 1362. 25.

ὠθεῖν τινα expellere, deiicere loco, opprimere. τὸν δ' Εὐφραῖον ἐώθεν. ſie gaben ihm einen Schupp, die Pritſche 128. 4. εἰς τὰς ἀσεβεῖς ὠσθῆναι διὰ τὴν πονηρίαν τοῦ βίε 786. 16. ὠθεῖ με μέσον εἰς τὰς λιθοτομίας 1252. 8.

ὠμὸς] πῶς ὠμότερος συκοφάντης γένοιτο 298. pen. τὸν ἔτως ὠμὸν, τὸν ἔτως ἀγνώμονα 546. 2. τί ποτ'

ἐστὶν, ὁ παθὼν Μειδίας ἔτως ὠμὸν, τηλικαύτην ἐπεβάλευσε λαβεῖν δίκην 542. vlt.

ὠμότης] τῆς ὠμότητος, ἣν ἔσαν ἰδεῖν, ἑτέροις πειραθῆναι συνέβη 304. 22. Αἰσχίνης τοσοῦτον ὑπερβέβληκεν ἅπαντας ἀνθρώπους ὠμότητι καὶ συκοφαντίᾳ 317. 25. θηβαῖοι μεῖζον φρονοῦσιν ἐπ' ὠμότητι καὶ πονηρίᾳ, ἢ ὑμεῖς ἐπὶ φιλανθρωπίᾳ 490. 5.

ὠμῶς καὶ ἀναιδῶς, ὦ Ζεῦ καὶ θεοὶ 321. 1. τὰς μὲν πόλεις ὠμῶς μεταχειρίζεσθαι 753. 13.

ὠνεῖσθαι τὸ μὴ ἀδικεῖσθαι redimere securitatem aduersus iniurias 96. 7. εἴ τις ἐν Πελοποννήσῳ τινὰς ὠνεῖται. largitionibus corrumpit. cuius scholium est additum ἢ διαφθείρει 122. 21. ὥστε χρημάτων ὠνεῖσθαι παρ' ὁδόνος ὁδὸν 123. 21. εἰ τὴν πρὸς ὑμᾶς εὔνοιαν παρὰ τούτων φαινοίμην ὠνούμενος 164. 13. ὥσπερ γὰρ ὁ ὠνούμενος νενίκηκε τὸν λαβόντα, ἔτως ὁ μὴ λαβὼν, μηδὲ διαφθαρεὶς νενίκηκε τὸν ὠνούμενον 309. 15. δύο καὶ τρία ῥήματα, ἃ κἂν ἐχθὲς ἐωνημένος ἄνθρωπος εἰπεῖν δυνηθείη 406. 11. ὠνεῖσθαι τὰ τέλη. pachten 713. 3. ὃ τοῦνομα τῆς ἐπιτροπῆς, ἀλλὰ τὰ ἐγκλήματα ἐωνοῦντο, non hoc emercabantur, vt in posterum tutores ne appellarentur amplius, sed vt tuti essent a persecutionibus forensibus et a vexationibus litium nomine gestae tutelae 987. 6. ὠνούμενος τὸν κίνδυνον καὶ τὰ φύσει τούτοις ὑπάρχοντα πλεονεκτήματα. dandis largitionibus redimens, h. e. a se auertens periculum et ab ipsius causae inuidia exsistens, et a praeiudicio, quo ipsorum pueritia, orbitas, rerum omnium inscitia, atque ab amicis solitudo iudices ipsis propitios reddere posset 990. 17. ὠνεῖσθαί με πάντα studia hominum omnia atque promptitudines ad testandum, iurandum, patrocinandum, nihil non faciendum, δι' εὐπορίαν 1315. 6. τὴν πεντηκοστὴν τοῦ σίτου ἐωνημένος 1353. 21.

ὠνὴ emtio. ὠνὴν ποιεῖμαι τῆς νεὼς 894. 27.

ὤνιος] τῇ μὲν τῶν ὠνίων ἀφθονίᾳ λαμπροὶ 106. 14. τὸ τῶν ὠνίων πλῆθος ἐρῶντες καὶ τὴν εὐετηρίαν τὴν κατὰ τὴν ἀγορὰν 146. 11. τιμὴν ὥσπερ ἄλλο τι τῶν ὠνίων λαμβάνοντες 173. 17. ἐρόβας ἴσε ὄντας ὠνίους. tanta erat rerum omnium caritas, vt vel ciceres, id quod vos ipsos non fugit, magni venirent 598. 4.

ὥρα] μηδένα καιρὸν, μηδὲ ὥραν παραλείπειν 24. 25. ἔθ' ὥραν ἔτους παραλιπὼν 156. 26. ὅτι τὰς ὥρας παρηνέγκατε 531. 16. τῆς ὥρας ἐγίγνετο ὀψὲ. sera iam vespera ingruente 541. pen. τὸν ὅλον κόσμον, καὶ τὰ θεῖα, καὶ τὰς καλεμένας ὥρας, νόμος καὶ τάξις διοικεῖν φαίνεται 808. 18. ὥρᾳ ἔτους. anno iam inclinato, iam vergente 1213. 17. ἔξω μέσων νυκτῶν εἶναι ἐποίησαν τὴν ὥραν 1265. 3. δι' ὥραν ἡμέρας ὑμᾶς παρακρέονται. vt cum tempore concionandi paene praeterito, concio festinat discedere, die iam vesperascente, quo causa diutius pensitari, et deliberatio ad maturitatem salubrium consiliorum perduci nequit 1456. 7.

ὡραία] τέτταρας μῆνας, ἢ πέντε, τὴν ὡραίαν αὐτὴν, στρατεύεσθαι 123. 16. ἰσάναι ὡραίων βρομίῳ χάριν 131. 5. τὴν ὡραίαν περιμένειν. *die gute Jahreszeit, wenn das Meer wieder offen wird* 1292. 5.

ὡς cum infinitiuo, in oratione obliqua rem gestam narrantis. ὡς δ' ἀνῆσαι τοὺς παρόντας ἐν τῷ συμποσίῳ 402. 7. cum indicatiuo, loco optatiui, vel coniunctiui. ὡς οἱ δικασταὶ ἐπίστευσαν. [pro πιστεύσειαν.] quo iudices crederent 1107. 2. ὡς ἐκπλεῖστα, quam diutissime ante 585. 2. pro *ad.* ὡς ἑαυτὸν λαμβάνειν. *an sich, zu sich nehmen, sich zueignen* 822. 5. 828. 18. 839. 11. *ferme.* ὡς ἐνιαυτὸν annum circiter 1362. 22. ὡς πεντήκοντα ἔτεσιν 1378. 18. *nam.* ὡς ἔστιν ἄτοπον 198. 6. *quasi.* ὡς, εἴ γε τἀληθῆ, προσῆκον, quasi

quasi recte fiat et ordine, si quis alteri probra vera ingerat 635. vlt. ὡς, εἴ γε ἄκων, ὃ ταὐτόν, quasi non idem sit, si quis idem inuitus fecerit 636. 1.

ὥστε adeo vt, cum indicatiuo. ὥστε βέλτιστα pro ὥστε βέλεσθαι 376. 6. sic certe est in antiquis edd. ego vero correxi. sed clarius et certius est exemplum p. 377. 11.

ὠτακουστεῖν, *horchen, lauschen* 434. 13.

ὠφέλεια] αἱ παρὰ τῶν μισθοδοτούντων αὐτοῖς ὠφέλειαι 200. 5. εἰς μέσον τὴν ὠφέλειαν κατατιθέναι 488. 13. v. Stobaei locus sub v. δίκαιος. ὡς μηδὲ νῦν ὄφελον 539. 25.

ὠφελεῖν] εἰ, ἐν οἷς ἐδέη ὠφελεῖσθαι ποιῶν, λυπῶ τινας, πῶς ἐκ ἀτυχῶ 982. 23. ὠφελημένους τῶν μαρτύρων ἐνίους. testium meorum nonnullos a me studii erga me sui emolumenta 1315. 2.

INDEX HISTORICVS IN DEMOSTHENEM.

Abderitae prouerbiali dicendi modo vsurpantur pro incolis ignobilis cuiusque et contemti oppidi 218. 10.

Abydeni nunquam non fuerunt Athenienſibus infensi 672. 25. 687. vlt.

Acamas, heros, vnde dicti Acamantidae, tribus Athenis, Troianae expeditioni interfuit 1398. 11.

Adimantus, imperator, a collega, Conone, illo vetusto, fuit accusatus 401. 2.

Adonis formae excellentia inclaruit 1410. 21.

Aeacus iustitiae studio inclaruit, atque continentiae 269. 17. 1410. 18.

Aean-

Aeantides Phlyenſis 1047. 19. 1048. 4.

Aegeus, heros, cuius e nomine tribus Aegeidarum Athenis dicta fuit, Theſei pater, inſtituit τὴν ἰσηγορίαν, aequalitatem iurium ciuibus communium, ieu ciuilitatem 1397. 24.

Aeginetae ab Athen. contemti, et pro exemplo populi ignobilis vſurpati 690. 26.

Aeſchines Atrometi Cothocydes, legatus ad Philippum mittitur cum aliis quinque, vt pacis ſacramentum ab eo exigeret 235. 17. eius fortunae, mores, vitae curſus 270. 5. ſqq. aduocatus templi Deliaci a populo Ath. dictus, a ſenatu Areopagitico fuit reprobatus 271. 23. id quod ei adhuc iuueni contigit 272. 14. cum Anaxino, Philippi ſpeculatore, clam Athenis noctu colloquitur 272. pen. 273. 10. quando id factum ſit, v. Corſini F. A. I. p. 355. duobus talentis donatus fuit a ducibus claſſium [ἡγεμόσι τῶν συμμοριῶν] quod legem trierarchalem labefactaſſet 329. 16. initio aduentus fuit Philippo 343. vlt. legationem ad Arcadas obiit, qua Megalopolitanos a Philippo abſtraxit 344. 12. eius concio contra Philocratem Athenis, cum de pace agitaretur cum Philippo ineunda 345. 10. eiusdem concio altera die poſt dicta, quum pax ipſa ſancienda eſſet, priori concioni prorſus contraria. 345. 18. antequam a Philippo corrumperetur, vehementer ipſi aduerſabatur, populumque aduerſus eum orationibus accendebat, et Eubuli rogationem ſecundabat, ſuadentis, vt legati ad ciuitates Peloponneſiacas mitterentur, qui eas in ſocietatem belli aduerſus Philippum pertraherent 438. 5. ſq. et ipſe legationem illuc obiit 438. 23. paulo poſt captam Olynthum 439. 8. Plutarchus in Vita Demoſthenis, (quem libellum cum in hoc indice cito, tum paginas editionis Bartonianae indico) p. 32. negat conſtare, vnquamne dicta fuerit a Demoſthene oratio

oratio aduersus Aeschinem, h. e. de falsa legatione. Quando Pylagoras fuerit Aeschines, quaerit Corsinus F. A. 1. 357. Aeschines Ctesiphontem accusauit die 6. Elaphebolionis A. 2. Olymp. 110. Corsini p. 360.

Aeschrio, seruus ἀκόλουθος, seu pedissequus Timothei 1190. vlt. 1193. 13.

Aeschylus Charidemum, Ischomachi filium, adoptavit 1331. 25.

Aesius causa aduersus Nausimachum et Xenopithem, fratres, cecidit 933. 11.

Aesius, frater Aphobi 849. 2. 861. 1.

Aetes Αἴητης Ciriades, Κειριάδης, Polemarchus, apud quem acta est causa Neaerae, a Stephano contra Phrynonem 1358. 23.

Agapaeus apud Oreum Philippi partibus studebat 126. 4.

Agatharchus, pictor, ab Alcibiade saeue habitus 562. 12.

Agatho mercator olearius actione ab Aristogitone petitus, hoc pecunia placato, absoluitur 784. 18.

Agathocles archon 1152. 18.

Agauus Abydenus, quamuis odio Athenienses persequeretur acerrimo, ciuitate tamen ab ipsis donatus fuit 688. 2.

Agyrrhius Collytensis [alii peius Argyrium appellant] cum vir probus esset, beneque de P. A. meritus, carcerem multis annis incoluit, donec aera peculatu interuersa restituisset 742. 16.

Aiax, eponymus tribus Acantidarum, quare semet interemerit 1399. 2.

Alcetas, foederatus Athenienſium, intercedit pro Timotheo, imperatore, maiestatis reo facto 1187. 15. eius rei causa ipse Athenas venit 1190. 23. videtur Alcetas esse Epiri, vel Molossorum rex, auus Olympiadis eius, quae Alexandrum M. peperit.

Alcibiades in exemplum proponitur hominis insolentis, sed merito puniti, neque a magnis illis sublevati meritis, quibus patriam sibi denixerat 561. 5. eius pro patria suscepti labores bellici apud Samum, et domi in bello Deceliaco 561. 24. Exemplum eius affertur p. 1414. 27. quo doceatur, indolem a natura tributam quamuis excellentem, vbi literis et philosophia minus exculta fuerit, homini ciuili, et reip. parum prodesse.

Alcimachus, Strategus 1154. 13. 1163. 1.

Alcimus, quem libri quidam p. 1154. 13. edunt, videtur isto cum Alcimacho idem esse.

Alcimus, praefectus classi Philippi, Peparethum vastauit. Vlpian. ad p. 248. 5. videtur Harpocrat. p. 10. 4. huius meminisse.

Alcisthenes statim post Astium fuit archon circa Olymp. 101. 1193. 5. 1202. 7. 1357. 6.

Alcmaeonidae, populo studentes, a Pisistratidis expelluntur Athenis, verum pecuniis subnixi, e templo Delphico mutuo sumtis, et contracto exercitu, domum redeunt, tyrannosque vicissim eiiciunt 561. 15.

Aleuadae v. Vales. ad Sozomeni H. E. 1. 1. p. 97.

Alexander inter Philippi maiores, qui pacem Athenienses inter et Xerxen conciliare studebat 68. 14. primus Amphipolin occupauit, et e Persarum ibi captorum pretiis auream statuam Delphis dedicauit. 164. 20.

Alexander Pheraeus tyrannus, Athenienſibus ideo fuit acceptus, quod Thebanis infestus esset, deinde, cum sacuire inciperet, a sociis Athenienſibus desertus 660. 3.

Alexander, frater Philippi, ab Apollophane Pydnaeo peremtus 402. 11.

Alexander, ἀνεψιὸς Philippi, h. e. cuius soror Olympias,

pias penes Philippum in matrimonio erat, filius Neoptolemi, regis Epiri, et ipse eiusdem rex a Philippo, post patrem, factus; pater eius Cleopatrae, quae p. commemoratur 84. 25. videtur idem esse cum eo Alexandro, qui p. 1207. 17. et p. 1230. 15. commemoratur, vbi dicitur Athenienses proelio nauali uicisse. vnde colligo, praefectum eum classi Philippi fuisse.

Alexander, vulgo magnus dictus, Philippi ex Olympiade filius, Messeniis tyrannos imposuit Philiadae filios, ab exsilio reuocatos 212. 26. Thebas euertit 918. 20. acer eius animus, industria, sedulitas laudatur 1466. 8. quo loco etiam de ipsius morte significatur. Intercedit pro Lachete, Melanopi filio 1480. 12. et 26.

Alexander aliquis pirata 674. 12. quo loco Pheraeum designari Wolf coniecit; verum temporis rationes id non sinunt. Pheraeus Alexander dudum ante Charidemum perierat. Quare magis videtur esse consentaneum, vt eundem cum fratre Olympiadis, auunculo Alexandri M. facias. v. hac de causa Vales. ad Harpocr. p. 7.

Alope, mater Hippothoontis, herois eponymi Hippothoontidarum 1398. 26.

Amadocus, regulus Thraciae 623. 19.

Amazonum exercitus ab Athen. victus. 1391. 2.

Aminias 1019. 12. μετ' Ἀμεινίᾳ ξενολογήσας. fuit ergo ductor militum mercenariorum.

Amphilochus a Philippo legatus ad Diopithem missus, captiuorum repetendorum ergo, a Diopithe retentus, atque coactus nouem talentis se redimere 159. 13.

Amphio Cephisophontis κηδεστής. 1104. 8.

Amphipolitae a Philippo vexati, per legatos auxilium ab Athen. frustra petunt. 11, 15. de obsidibus Amphi-

Amphipol. per quos factum eſt, vt Athenienſibus Amphipoli carendum eſſet 669. 10.

Amyntas, Philippi imperator, Athenienſes viginti nauium claſſe exuit, quam Leodamas, frumenti petendi ergo, in Helle pontum ducebat 249. 17. Neſcio, an idem ſit, qui p. 1192. 3. Timotheo dicitur ligna donaſſe.

Amytheon, Demoſtrati Melitenſis filius, moritur in Sicilia, per infauſtam illam expeditionem 1310. 11.

Anaxagoras Clazomenius, philoſophus, magiſter Periclis 1414. 25.

Anaximenes, homo peregrinus, quem Eubulides, largitione corruptus, ciuibus Ath. adſcripſit 1317. 5.

Anaxinus, ſpeculator Philippi, colloquia clandeſtina cum Aeſchine Athenis conferens, deprehenditur. 272. pen. 273. 10.

Androcles Sphettius, foenerator, Artemoni Phaſelitae foenebre credit aes, quod, illo mortuo, cum non redderetur, actionem in Lachetem intendit, Artemonis fratrem et heredem 925. 27.

Androclides Acharnenſis 1170. 15.

Andromenes 949. 7.

Androtion, orator, ab Euctemone et Diodoro, (cui Diodoro Demoſthenes orationem aduerſus Androtionem ſcripſit) παρανόμων accuſatus, quod rogationem tuliſſet eo de ſenatu coronando, quem actores officio ſuo defuiſſe contendebant 593. ſqq. iam ſenem eum Demoſthenes reum agebat 613. 24. cauſae a Diodoro aduerſus Androt. actae ſeries et exitus narratur 701. 26. ſq. vbi homo ligitioſus dicitur, et in cauſa parricidii, falſo et per nefas Diodoro intentata, condemnatus, et mille drachmis mulctatus. E p. 734. pen. et 735. colligitur, eum honores geſſiſſe, diuitem, ſed peculatus reum factum, item quaeſtorem et contrarotulatorem fuiſſe. Pater eius multa luſtra in carcere exegerat, vnde tandem auffugerat 739. vlt.

Anemoetes, fautor Philippi, Thebis.

Antalcidas, e quo pax illa celebris dicta est 473. 8. 666. 7.

Anthemio 1157. 15.

Anthemocritum Athenienſem Megarenſes ſuſtulerunt, quam caedem aegre ferentes Athenienſes acerbe vlti ſunt 159. 19.

Antia, meretrix 1351. 14.

Antidoridas, Neaerae filius, qui curſorem ſtadii agebat 1386. 10.

Antidorus in exemplum proponitur eorum, quibus pupillis opes per tutorum fidem atque induſtriam creuiſſent 831. pen.

Antigenes, ſeruus Pantaeneti 973. 28.

Antimachus, Timothei quaeſtor 1186. 20. iudicio populi morte multatus 1187. 10. facultates eius, auctore Calliſtrato, fuere confiſcatae 1197. pen.

Antimachus, filius Archeſtrati, trapezitae, homo in re familiari anguſta 958. 10.

Antiochus, filius Herculis, eponymus tribus Antiochidarum 1399. 7.

Antipater, amicus et adminiſter Philippi [pater Caſſandri] 362. pen. eius mentio fit, per cauſam belli Lamiaci 1491. 5. ep. 6.

Antipater Cittenſis 933. 23.

Antiphanes Lampreuſis 1188. 19.

Antiphilus Alimuſius, Eubuli pater, cum demi, ſeu municipii ſui magiſter eſſet, fingebat ſibi codicem lexiarchicum periſſe, quo tectius atque tutius peregrinos, mercedem operae dantes, in album inſcriberet, inuitos ciues, aut exoſos ſibi, aut cupiditati ſuae repugnantes, expungeret 1306. 22. 1317. 17.

Antiphilus Paeanienſis 549. 22.

Antiphilus, neſcio qui, quem Demoſthenes epiſtola vltima

vltima 1491. 2. ait literas ad foederatos in bello Lamiaco dediſſe.

Antipho, qui albo ciuium Ath. expunctus, ad Philippum perfugit, cui recepit nauale Ath. incenſurum 271. 7. ſed poenas eius rei dedit capite, vrgente Demoſthene, atque ſenatu Areopagitico. v. Plutarch. p. 30. fort. idem eſt, de quo Theopompi locus apud Suidam v. Τί ἐστιν commemorat.

Antiſthenes trapezita 957. 24.

Apaturius, negotiator Byzantinus, in quem inuehitur oratio p. 892. ſq.

Apharei cauſa aduerſus Theophemum 1148. 16. 1240. 8.

Aphepſio, filius Bathippi, cauſam aduerſus Leptinae legem de abolenda immunitate dicendam, a Bathippo inchoatam, ſed eius deceſſu interpellatam, denuo ſuſcipit, Phormione oratore pro ipſo dicente 453. 6. ſq. 501. 9.

Aphobetus, frater Aeſchinis 414. vlt. erat ὑπογραμματεὺς exceptor, ſeu commentarienſis, ordinis ſecundarii 415. 3. *Schol.* ex inſequentibus colligitur, eum ad altiores honores aſcendiſſe.

Aphobus, e tutoribus Demoſthenis, quem Demoſthenes actione tutelae improbe et flagitioſe geſtae inſectatus eſt a p. 813. ad p. 880. tanti damnatus eſt, quanti Demoſthenes litem aeſtimauerat, h. e. decem talentis; id quod paſſim locorum orationum in Aphobum dictarum tertia, pro Phano inſcripta, teſtatur p. 844. ſq. erat ei filius cognominis 845. 14. erat Demoſtheni neceſſarius, vt hic paſſim teſtatur. Θεῖος eius appellatur Demo 850. 15. atqui Demo idem Demoſthenis quoque Θεῖος erat. Quodſi ergo vocabulum hoc *patruum* h. l. ſignificat, neceſſe eſt, vt Aphobi pater frater fuerit Demoſthenis ſenioris, eius, qui oratoris pater fuit. Verum Θεῖος *auunculum* quo-

que significat. Quodsi ergo Demo idem, quem Demosthenis oratoris patruum fuisse constat, Aphobi fuit auunculus, necesse est, vt mater Aphobi soror fuerit Demosthenis senior, seu oratoris patrua 854. 12.

Apolexis, filia Prospaltii, mater Macartati, in quem illa oratio dicta est 1066. 1.

Apolexis, nomen virile 1120. 27.

Apollodorus, Pasionis filius, Acharnensis, causa aduersus Phormionem ita cecidit, vt ipsa pro se dicendi copia, sextaque litis aestimatae parte multaretur 1103. 15. lites eius cum Phormione multis enarrantur in orat. pro Phormione 944 sq. multas dixit grauesque causas, aut in alios, aut pro, quas omnes orationes ei Demosthenes conscripsit. vt duas grauissimas rei capitalis pro se aduersus Stephanum, quas tamen effugit 1348. 20. A p. 1350. 9. ipse Apollodorus causam agere incipit: item in Timotheum p. 1101. sq. in Polyclem 1206 sq. pro corona sua trierarchali 1228. sq. in Callippum 1235. sq. in Nicostratum 1246. sq. fuit diues 1208. 26 trierarchus in Peloponnesum mittitur, atque deinde in Siciliam 1247. 25. v. art. *Stephanus Erocadensis.*

Apollodorus Leuconoensis 1215. 14.

Apollodorus Phaselita 925. pen.

Apollodorus Plothensis; et eius cognominis nepos, ex Olympicho, filio 1310. 22. 23.

Apollonides Cardianus a Philippo agrum in Chersoneso in vsum fructum accepit. 86. 14. a Charidemo legatus ad Philippum mittitur 681. 27.

Apollonides Halicarnasensis 934. 6.

Apollonides Mitylenaeus 1019. 14.

Apollonides Olynthius patria expulsus, quod Philippo aduersaretur 125. 15. 128. 9. ciuitas attica, qua donatus fuerat, ei rursus ademta est, quod ea visus esset indignus 1376. 5.

Apol-

Apollophanes Pydnaeus, cuius filias Satyrus hiſtrio e captiuitate redemit 401. pen. ſq. a ſicariis ſublatus eſt, a Philippo immiſſis, cuius fratrem Alexandrum Apollophanes interemerat 402. 11.

Apollophanes, qui cum Demoſthene in ſecunda eius ad Philippum legatione fuit, aut ab eo redemtus a captiuitate fuit 394. 3.

Apollophanes, qui Stephanum conduxit, ad diem Apollodoro dicendum 1348. 19.

Aratus, qui Epitimum titulo ἐνδείξεως denuntiauit 1489. vlt.

Aratus Halicarnaſenſis 930. 19.

Arcades Philippo dediti nominantur 324. 9. initio belli Philippici cum Macedone faciebant 344. 6. Statuis aeneis et coronis aureis eum condecorabant 425. 1.

Archades [ſ. Archiades] Mneſonidae, Acharnenſis 929. 24.

Archebiades, Lamprenſis 1236. 15.

Archebiades, Demotelis filius, Alaeenſis 1259. 1. 1266. 20. homo impurus et infamis 1267. 20.

Archebius, vt videtur, Athenienſis, ab Euctemone accuſatus, quod partem mercium Naucratiticae nauis, a legatis ad Mauſolum miſſis interceptae, retineret, neque fiſco redderet 703. 14.

Archebius, Byzantinus, patriam, eiecto Spartano praeſidio, Athenienſibus et Thraſybulo reddidit 475. 3. ſtudebat Athenienſibus 683. pen.

Archedemi filius a Stephano paterna domo eiectus 1123. 2.

Archeneus, vt videtur, numularius 861. 25. 1215. 21.

Archenomides, Archedamantis, Anagyraſius 927. 15.

Archenomides Stratonis Thriaſius 935. 1.

Archeſtratus trapezita 957. 25.

Archetion, qui Midiae luxuriam atque mollitiem traduxit 558. 21.

Archiades, cuius de hereditate lis inter Leocratem et Aristodemum orta 1081. 2. sq. fuit Euthymachi filius, Otrynensis 1083. 5.

Archias hierophanta ob delicta quaedam circa sacra punitus 1384. 28.

Archias Cholargensis, laudatur, vt vir probus et ciuilis 605. 25.

Archidamus, Zeuxidami, rex Spartanus, delet Plataeas 1378. 18.

Archidice, filia Euthymachi, Otrynensis, vxor Leostrati Eleusinii 1083. 6.

Archilochus 1061. 18.

Archimachus 1064. 22.

Archinus maiorem in modum laudatur, vt vir de P. A. optime meritus, quippe qui, Phyla occupanda, libertatis auctor recuperandae factus sit, Strategi honorem non semel gesserit, aliisque modis ciuem se praeclarum gesserit 742. 25.

Archippe, vxor initio Pasionis, postmodum Phormionis. mater Apollodori et Pasiclis 1110. 5. Phormio ei defunctae magnificum monumentum condidit 1125. 14. videtur ea, superstite adhuc Pasione, Phormioni, seruo suo, stupri consuetudine conciliata, Pasiclem ex eo peperisse 1126. 27. 1127. 5. decessit in continenti post reditum Apollodori ab expeditione in Thraciam, imperatore Timomacho 1225. 4.

Archippus, Euthymachi filius, Otrynensis 1083. 5.

Archippus Myrrhinusius 897. 10.

Archytas Tarentinus magna polluit apud ciues auctoritate, quem fructum tulit familiaritatis cum Platone 1415. 9.

Arethusius, frater Nicostrati, quem oratio p. 1246. sq. insectatur.

Argaeus, cui Athenienses studebant et praesto erant, cum Philippo de regno Macedonico certanti.

Argiui

Argiui magnam erga P. A. exſulesque a XXX tyrannis exactos demonſtrarunt beneuolentiam, et Lacedaemoniis eos ad ſupplicium depoſcentibus, tradere nolebant. 196. pen. Argiuorum dediti Philippo nominantur p. 324. 9. 425. 4.

Argyrius. v. Agyrrhius.

Ariobarzanes, Satrapa Lydiae, et Ioniae, deficit a rege Perſarum 192. vlt. a Timotheo, qui ei ſubuenire iuſſus fuerat, deſtituitur. ibid. ipſe cum tribus filiis ab Athenienſibus ciuitate donatur 666. 18. 687. 27.

Ariſtaechmi filii cauſam patris aduerſus Nauſimachum et Xenopithen dicunt, quorum tutelam pater quondam geſſerat 984. ſq.

Ariſtaechmus, Eleus, proditor 324. 11.

Ariſtarchus, Moſchi filius, caedis in Nicodemo quodam perpetratae accuſatur, eamque in cauſam Demoſthenes quoque, malitia Midiae, implicatur 548. 14. [Midias enim rumorem ſpargebat, Demoſthenem Ariſtarcho auctorem fuiſſe, vt Nicodemum, hominem Eubulo, inimico Demoſthenis, deditum, occideret. Schol.] caedes illa contigit poſt alapam a Midia Demoſtheni inflictam. 549. 6. in v. τότε cum νῦν verſu 8. oppoſito 550. 10. in τούτοις τοῖς μετὰ ταῦτα.

Ariſtides, ille celeber, Iuſti, vel Aequi, cognomine clarus, ſalutaria et praeclara ſuadendi ſtudioſior, quam populo placendi 34. 20. iuſtitia eius et aequitas in deſcribendis tributis, et frugalitas in priuata re ſua domeſtica 690. 1. exſulare iuſſus, commorabatur in Aegina inſula, donec a populo reuocaretur 802. 16.

Ariſtides, de tribu Oeneide, fuit chori ſui coryphaeus, quamuis capite fuiſſet minutus 533. 21.

Ariſtoclea meretrix 1351. 15.

Ariſtocles Myrrhinuſius, tum erat prohedrus, et concionem mittebat in ſuffragia, cum Timocrates

legem de vadibus sistendis et acceptandis ferret 723. 11.

Aristocles Oeensis, ab Apaturio arbiter delectus 897. 4.

Aristocles Paeanienſis, trierarchus, testatur Demosthenem aduersus Midiam 568. 23.

Aristocrates vt homo dissolutus et perditus notatur 571. 30.

Aristocrates, homo vilis et improbus, Cononis sodalis 1269. 6. vbi eum oculorum vitio ait laborasse.

Aristocrates, copiosa et forti oratione impugnatus, qua latae aduersus tenorem iuris attici rogationis in eo accusatur, quod Charidemo, homini peregrino, ciui factitio, reip. infesto et detrimentoso, tyrannidem affectanti, nimios et pestiferos honores decreuisset 621. sq.

Aristocrates Phalereus 1358. 27. Fieri potest, vt hi quatuor tituli, aut saltim tres priores, eundem hominem designent.

Aristocrates, Skellii, Epicharetis aui, patruus, euertenda Ectionea, qua Critiae satellites Lacedaemonios recepturi erant, arcem Piraeei, vrbi vicinae noxiam, deleuit, et populum reduxit 1343. 4. Verum memoriae errore lapsum hic esse Demosthenem, triginta tyrannis ea tribuentem, quae sub quadringentis euenissent, docuit Valesius Emendat. 4. 7.

Aristodemus, histrio, proditor 150. 7. primus auctor Athenienſibus fuit pacis cum Philippo contrahendae 232. 8. 344. 21. 371. 15. deinde peragendum hoc negotium Philocrati et Aeschini tradidit 371. 17. histrio fuit tragicus 418. 8. rebus Philippi ad incitas redactis, ab hoc immissus est Athenienſibus, quos hortaretur ad pacem 442. vlt.

Aristodemus, filius Aristotelis, Pallenenſis, pater illius, qui causam aduersus Leocharetem egit 1080. sq. 1083. 20.

Aristo-

Ariſtogenes, aliquoties commemoratus in cauſa Spudiae 1030. 8. 1031. 3. 1033. 13. 1034. 4. et 21.

Ariſtogitonis et Harmodii poſteri immunes erant a quibusdam, non ab omnibus, muneribus ad ſtatum patriae tuendum facientibus 462. 19.

Ariſtogiton, orator et ſycophanta, in quem inueniuntur duae orationes, quas Demoſthenis eſſe ſunt qui negent 770. ſq. nouies Demoſthenem accuſauit 781. 6. quinquennio toto a foro abfuit, ex interdicto 783. 2. patrem apud Eretriam in carcere tabescentem deseruit; in quo illo defuncto, factos in funus ſumtus haud refudit 787. 3. Hyperidem de quadam eius rogatione accuſauit 803. 27. carceri mandatus eſt 1478. 19. grauiter Demoſthenes p. 1483. 26. et 1485. 5. Athenienſes obiurgat, qui, quorum veniam Ariſtogitoni, homini impuro, dediſſent, ea in ſe, Demoſthene, exſilio puniuiſſent, fortisque ſuae ingemiſcit acerbitati, quae ſe ad tantam detruſiſſet humilitatem, vt cum Ariſtogitone compararetur. Neceſſe eſt, vt haec Ariſtogitonis abſolutio, in cauſa pecuniarum Harpalicarum, paulo ante praeceſſerit exſilium Demoſthenis, imperante Antipatro. Pater Ariſtogitonis fuit Cydomachus. v. Dinarch. p. 106. 6. ed. Steph.

Ariſtolaus apud Thaſum, fort. tyrannus inſulae, Athenienſium inimicus 294. 10.

Ariſtolochus trapezita, donec rebus ſecundis floreret, a Stephano ſtudiis et officiis cultus, rurſus ab eodem contemtus atque protritus fuit, rebus eius euerſis 1120. 21.

Ariſtomachus Critodemi Alopekenſis a Kerſoblepte et Charidemo interpres ad Athenienſes allegatur 624. 26. 657. 3. 1333. 10. 1353. 1.

Ariſtomachus, qui Theſmotheta fuit 1367. 5.

Ariſtomenes Anagyraſius 1047. 20.

Aristo, Alopekensis, ab Aristogitone ex titulo βελεύσεως postulatus, quod se, velut aerarium, qui minus esset, accusasset 791. 26. videtur hic Aristo aut Thesmotheta, aut exactor debitorum fisci fuisse.

Aristo, qui Cononem verberum et vulnerum ab eo inflictorum postulauit 1256. sq. fuit genere nobili 1270. pen.

Aristo, filius Neaerae, vulgo quaesitus 1358. 4.

Aristonicus Phrearrhius rogat onem de honoribus Demosthenis deferendis dudum ante Ctesiphontem tulerat. cuius rogationis formula legitur p. 253. 12. rogationem illam Diondas aliquis labefactare conatus, causa cecidit 302. 15. dictauerat illam Aristonici rogationem aliquis Demomeles 302. 22. Aristonicus hic infamia notatus, h. e. iure fori frequentandi et honorum petendorum, colligebat pecuniam, quo pristinam dignitatem recuperaret. Verum interueniente atroci illa ad Chaeroneam clade, pecuniam illam maluit ad salutem patriae tuendam conferre 329. 12.

Aristonoë, Philostrati filia, Callippi vxor, Phaenippi mater 1047. 6.

Aristonus Dekelensis 1236. 14.

Aristopho Azanensis, numeratur in causidicis tum potentissimis 501. 24. [Aristoteles Rhetoric. 2, 23. rixam eius cum Iphicrate refert.] Leptinae praesto fuit, patrocinatus legi de abolenda immunitate, quamvis ipse immunitate fuisset ornatus *ibid.* nonnulla suasit eorum, quae ciuitas Ath. inuita Philippo concessit 248. 8. eius rogatio de legatis ad Philippum nauium repetendarum causa mittendis 250. 4. sq. studuit Thebanos in societatem belli aduersus Philippum pertrahere 281. 18. fuit clarus orator 97. 14. 301. 18. 436. 13. accusauit Philonicum 434. 21. rogationem tulit de legendis inquisitoribus pecuniarum

rum et bonorum publicorum e fanis et aerario surreptorum 703. 10. diem rei capitalis dixit iis, qui, elocandis trierarchatibus suis, in causa fuissent, vt res naualis Athen. deteriore loco esset, atque classis ab Alexandro, Philippi imperatore, proelio nauali vinceretur 1230. 15. sq. 1232. 24. lex eius de mercatura forensi exercenda populo admodum placuit 1308. 12. rogatio eius de classe in Pontum mittenda, quae Proconnesios aduersus Cyzicenos tueretur, Miltocydae aduersus Cotyn succurreret, Cherrhonesum recuperaret, vecturam frumenti e Ponto securam redderet, eoque efficeret, vt frumentum Athenis vilioris veniret 1208. 8. redditis coronis accusationem peculatus sustulit 584. 14.

Aristopho Colyttensis memoratur p. 250. 18. verum est idem prorsus cum Azaniense. Quapropter aut nomen aliquod ibi loci deest, aut vox Colyttensis corrupta est. Hic enim demus, Colyttus, ad tribum Hippothoontidem nil pertinet, sed ad Acantidem.

Aristophon ille, cuius mentio fit p. 584. 14. de quo conferri velim Scholia, cuius sit, ne dico. Idem certe cum Azanienſe non est. Videtur potius idem esse cum Aristophonte sycophanta, quicum Zenothemis collusit, et cuius versutia atque perfidia enarratur 885. 9. Verum de tribus Aristophontibus enucleatius disputantem v. Ruhnkenium Histor. critica orator. graec. p. 129. sq.

Aristoteles Pallenensis 1083. 3.

Aristratus, fautor Philippi apud Sicyonem, contemtus a Philippo, opera eius iam satis vso 242. 2. 324. 13.

Aristratus apud Naxum, forte tyrannus ibi, P. A. inimicus 294. 10.

Arkesas, in Genitiuo Arkesantos, (nisi is potius Arkeson, Arkesontos est) Pambotades 1250. 19.

Arta-

Artabazus, praefectus Lydiae et Ioniae, cui Chares cum mercenariis Athenienſium operam nauat 46. pen. comprehenſus ab Autophradata 671. 4. rurſus dimiſſus, oppugnat Charidemum 671. 17. Conf. Diodor. Sic. T. II. p. 98. 107. et 122.

Artemiſia, Cariae domina, Hecatomni filia 193. 15. 197. 12. 198. 19.

Artemo, Phaſeliota, Lacriti frater 924. 9.

Arthmius Zelita infamia notatur, quod aurum Medicum in Graeciam intuliſſet. Pſephiſma in eum latum 121. 27. 428. 2.

Arymbas, a Philippo bello appetitus 13. 5. Schottus in Vita Demoſth. Neoptolemi filium, Moloſſorum regem appellat, Tourellus Alcetae filium, Neoptolemi fratrem.

Aſius (Ἄσιος) archon 1357. 2. quo tempore Lacedaemonii bellum cum Athen. gerebant, illud, ni fallor, quo Chabrias Pollin apud Naxum claſſe deuicit. Fuit Archon poſt Socratidem, quo tempore Timotheus cauſam capitis dixit ob rem aduerſus Lacedaemonios male geſtam 1190. 24. 1202. 5.

Athenienſium principatus Graeciae a bello indo Perſico ad Peloponneſiacum, ducibus Ariſtide, Nicia, Pericle, aliis, tenuit annos quadraginta quinque 35. 5. alibi ſeptuaginta edit. Athenienſes rerum nouarum auditione delectabantur 43. 6.

Athenodorus, Athenienſis, in Thracia partes liberorum Beriſadis tuebatur 624. 5. quorum auunculus erat. Nam penes Beriſadem in matrimonio erat ſoror Athenodori *ibid.* 6. eius res cum Charidemo et Kerſoblepta geſtae 677. 9. ſq.

Atreſtidas Arcas, captiuorum ex Olyntho numerum, a Philippo donatum, in Arcadiam ſecum agens, occurrit Aeſchini, legato ad ciuitates Peloponneſiacas proficiſcenti 439. 3.

Atro-

Atrometus, pater Aeschinis 270. 24.

Autocles, imperator classis Atticae in Thracia, ob res ibi male gestas, et neglectum Miltocydem quamvis ea culpa vacaret, in iudicium vocatus 655. 3. reuocato e Ponto, successor mittitur Meno 1210. 8. hic idem esse videtur cum illo Autocle, quem Apollodorus, Pasionis filius, orationem commentante Demosthene, quae oratio hodie nulla superest, accusavit 961. 1.

Automedon tyrannus Eretriae a Philippo constitutus 125. 27.

Automedon, Athenienſis, psephisma fert de Tenediis 1333. 12.

Autonomus, scriba Antimachi 1186. pen.

Autophradates comprehendit Artabazum, Lydiae et Ioniae Satrapam, sed rursus eum dimittit 671.

Bacchius, vel Cacchius, (sed prius est verius,) homo obscurus, e familia Cononis 1269. 5. v. Hemsterhuis. ad Luciani T. I. p. 330.

Bathippus, legem Leptinae oppugnare aggressus, non fuerat coeptum persecutus, seu pecunia placatus, seu valetudine impeditus, seu fato interueniente 451. argum. 8. 453. 14. 501. 8. v. *Aphepsio*.

Bathyllus, filius Polyarati 1009. 26.

Berisades Βηρισάδης regulus Thraciae, vel Ponti 624. 1. sq. foederatus Athen. *ibid.* remittit negotiatoribus vectigal frumenti Athenas conuehendi 917. 24. vbi exaratum reperitur hoc nomen Παρεισάδης. gessit cum Scytha bellum 909. 22. Berisaden, vel Parisaden, in regno Ponti, fratri Spartaco successisse, tradit Diodorus ad annum Olymp. 107. quartum p. 123. verum Wesselingius negat Diodoreum eundem esse cum Demosthenico.

Bianor,

Bianor, frater vxoris Amadoci, reguli Thraciae 624. 4. ciuitate donatus fuit ab Athenienſibus *ibid.* 15.

Blepaeus trapezita 583. 17. 1023. 19.

Boeotus, frater Plangonis, e quo filius Plangonis, a Mantia procreatus, fuit appellatus 1004. 4.

Boeotus, Plangonis filius; quem mater e Mantia conceptum aiebat; quo fidens ille, pro Boeoto, ſe Mantitheum ferebat; quod nomen erat filio Mantiae ex vxore legitima quaeſito; vnde lis ſuper nomine orta eſt inter illos fratres. quae lis oratione gemina agitatur a p. 994. ad p. 1026.

Boſporichus, hieromnenon Byzantinus, quo tempore Byzantini populo Athen. coronam auream decernebant, eius opera liberati ab obſidione Philippi 255. 20.

Boxia, ſeu Zobia, muliercula vilis, erga quam turpiter ingratum prodidit animum Ariſtogito, quem ea, fuga e carcere elapſum, per aliquot dies, ſuo cum periculo, occultaſſet, atque ſeruaſſet 489. 14.

Brachyllus, ſocer Lyſiae Sophiſtae 1352. 5.

Brytiadae 1365. 8.

Bulagoras Alopekenſis fuit in legatis ad Philippum apud Elateam miſſis 282. 23.

Buſelus 1055. 23. vbi Buſelidarum res copioſe enarrantur. cuius gentis ſtemma deſcripſit Palmerius in Exercitationibus.

Byzantinis in formula pacis, inter Philippum et Athenienſes ſancitae. decretum fuit ius vectigalia exigendi a nauibus Pontum petentibus 63. 19. Byzantini et Athenienſes mutuas ſimultates exercebant 93. 14. bellum ſociale cum Chiis et Rhodiis aduerſus Athenienſes ſuſcipiebant 191. 12. aliis in cauſis ſimultatum edebant hanc, quod Athenienſes Chalcedonem et Selymbriam ab ipſis abalienatum irent 198. 12.

quibus

quibus de causis Philippus Byzantium obsederit, item obsidionem illam a classe attica solutam fuisse, et de corona aurea, qua P. Byzantinus populum Athenienſem ob illud insigne meritum ornauit 254. 255. naues frumentarias Athenienſium in portum suum deducebant 1207. pen. 1211. pen.

Cacchius. v. Bacchius.

Callaeschrus, Diotimi filius, Cothokydes, fuit in legatis ad Thebanos eo missis, quo persuaderent ipsis, vt cum P. A. foedus et societatem belli aduersus Philippum inirent 291. 8. habebatur in ditissimis ciuium Athen. 565. 13.

Callarus, seruus 1280. 20. sq.

Callias, Hipponici filius, qui celebratam illam cum rege Persarum pacem sanxit, qua regi interdictum fuit, ne ad mare Aegeum descenderet, et quicquid ab ora maritimi in continentem pateret, ad diurnum equi cursum, liberum et sui iuris relinqueret; et nihilominus, quod auro persico corruptus regi plus aequo concessisse videretur, quinquaginta talentis multatus fuit 428. 27. alias fuit ὁ λαχκόπλουτος appellatus. v. Palmerii Exerc. p. 628. et 754.

Callias imperator Athenienſium, vrbes ad Pagasiticum sinum sitas cepit, et in Macedoniam nauigantes intercepit, atque vendidit 159. 25. qua de iniuria Philippus ibi queritur. Fortassis idem est cum

Callia Phrearrhio 265. 6. et 17.

Callias Sunienſis, Areopagita 272. 5.

Callias, seruus publicus, seu lictor, ad Philippum transiit, a quo benigne exceptus est 23. 19.

Callicles, Epitrephis filius, Thriasius 1221. 10.

Callicrates Euphemi 611. 25.

Callicrates, frater Calliclis 1272. 10.

Callippides, pater Calliclis et Callicratis, modo dictorum 1272. 18.

Cal-

Callippus, Heracleotarum proxenus, de Lyconis hereditate cum Apollodoro, Paſionis filio, contendit, cui repugnat Apollodorus oratione, quae legitur p. 1235. ſq. videtur idem eſſe cum

Callippo, Philonis filio, Aexonenſe 1221. 5. quem veteratorem, cauillatorem, et importunum rixatorem appellat *ibid.* pen. hunc ab Apollodoro accuſatum eſſe, ait p. 960. vlt. quo orationem adhuc ſuperſtitem deſignari credibile mihi eſt. p. 1243. 3. et 21. item 1244. 6. vir dicitur non contemnendus in rep. et vtramuis in partem pollens. Sed occurrit hoc dubium, quod ille Callippus, quicum Apollodorus de Lyconis hereditate certauit, Archebiadae municipalis dicitur p. 1243. 21. Iam vero Archebiadem Lamptrenſem fuiſſe p. 1236. 15. docet. Nequit ergo Callippus hic Aexonenſis eſſe, ſi Lamptrenſis fuit.

Callippus Paeanienſis pſephiſma ſcripſerat, vtile Cardianis, Athenienſibus damnoſum. quapropter ab auctore orationis de Haloneſo accuſatus eſt 87. 9. conf. p. 76. 4.

Callippus, frater actoris contra Olympiodorum 1173. 4.

Calliſthenes, Eteonici filius, Phalereus rogationem ferebat, vt Athenienſium nullus vrbe abeſſet, quo tempore Philippus repentina in Phocida irruptione Athenas percellebat 238. 5. Forſitan idem eſt is, cuius mentio fit 467. 17. fuit in numero octo oratorum, quos Alexander M. ad ſupplicium depopoſcit.

Calliſthenes Sphettius teſtatur Demoſthenis aduerſus Thraſylochum, Midiae fratrem 541. 6.

Calliſtratus, filius Callicratis, Aphidnaeus, celeber orator, cuius exemplis compunctus et exercitatus Demoſthenes, admodum adhuc tum adoleſcens, animum ad eloquentiae ſtudium appulit 301. 18. numeratur in claris et pollentibus, iisdemque honeſtis et pro-

et probis oratoribus 436. 13. 742. 23. auctor fuit Athenienſibus, vt Lacedaemoniorum res, a Thebanis proſtratas, et in ſummum diſcrimen adductas, relevarent atque ſuſtentarent 1353. 19. Stephanus ei adulatus et famulatus eſt. 1359. 18. Timotheo Cononis diem dixit rei capitalis 1187. 7. 1188. 10. condemnauit Antimachum, Timothei quaeſtorem, eiusque facultates publicauit 1198. 10. Sitne idem, atque qui p. 1220. vlt. et 1221. 19. commemoratur, vt exul, bis morti damnatus, et Timomachi, praefecti claſſis atticae in Thracia, κηδεστὴς, *Schwager*, haud definiam. Bartonus ad Plutarch. p. 181. cenſet, hunc oratorem eundem eſſe cum illo Calliſtrato, cuius lamentabilem exitum Lycurgus in orat. in Leocratem p. 159. 26. ed. H. Steph. enarrat. quae non concilio cum aeſtimatione probitatis et gratia populari, qua Calliſtratus floruit. Pauſanias quoque in Sicilia eum obiiſſe perhibet e vulnere tum accepto, quum praefectus alae equitum fortiter dimicaret. quod videtur anno neſcio quo Olympiadis 108. euenisſe. v. Fabric. B. G. T. IV. p. 56. 57. qui Empedi filium appellat. Sed meliora et pleniora v. apud Ruhnkenium V. C. in hiſtoria critica oratorum graecorum p. 58.

Calliſtratus, filius Eubulidae, frater Philagri et Euctemonis 1061. 26. 1063. 16. 1065. 9.

Calliſtratus, foenerator, ſeu trapezita 948. 17.

Cammes, Mitylenaeorum tyrannus 1019. 19.

Car, ſeu Cariae dominus, p. 63. 17. commemoratus, eſt Idareus.

Cardiani, ex pacto, inter Philippum et Athenienſes paulo poſt captam Olynthum inito, a reliquis Cherrhoneſi incolis ſunt ſeparati, et pro liberis atque iuriſdictioni atticae exemtis declarati 63. 16. Cardiani ſcilicet ſuam eſſe aiebant regionem quandam Cherrhoneſi, ab Athenienſium colonia inſeſſam per nefas,

a Diopithe illuc deducta 87. 6. harum litium origo et hiſtoria latius exponitur in argumento orationis ſuper Cherrhoneſi rebus 88. 89. Philippus, in Illyrico bellum gerens, copiis aduerſus Cardiam miſſis eam occupat 104 3. 105. 16 120. 6. vbi maximam vrbem Cherrhoneſiacarum appellat. Cardiani iam ante pacem, litem ſuam Philippo detulerant diſceptandam 161. 20. Athenienſibus admodum infeſti erant 677. 3.

Carthaginienſes olim vectigales erant Syracuſanis 506. 18.

Caryſtium quendam, Athenienſium proxenum, bello captum, Philippus peremit, fruſtra deprecantibus Athenienſibus per legatis ter hac de re miſſos 86. 5.

Caſtor et Pollux fortitudinis laude inclaruerunt 1410. 19.

Kecrops, eponymus heros Cecropidarum, tribus Athen. 1398. 21. vbi docetur, cur διφυὴς fuerit appellatus.

Kephalus, clarus orator 301. 19. nunquam fuit accuſatus 310. pen. 311. 6.

Kephiſiades Scyrita, cui Lyco pecuniam ſuam tradendam mandat Paſioni 1236. 21.

Kephiſodorus, Archon eponymus, inter Polyzelum et Timocratem medius, quo honore fungente Demoſthenes Aphobum male geſtae tutelae reum egit 868. 21. fuit Chionis filius, niſi mea me fallit opinio, quamquam interpretes Chionem Cephiſodoro ſucceſſiſſe ſtatuunt, et illum Senatui praefuiſſe anno tertio Olymp. CIII. hunc quarto. v. Palmer. Exerc. p. 637. ſed v. diſputata ſub v. *Chion.* de Cephiſodoris aliquot archontibus v. diſſerentem Corſinium F. A. T. II. p. 100.

Kephi-

Kephisodorus, de cuius ancilla lis orta Theocrinis patri 1327. 22.

Kephisodotus, Kerameensis, inter causidicos tum potentes nominatur 501. 24. 502. 27. fort. hic idem est, ad quem literas dabat Charidemus, recipiens Cherrhonesum a se Athenienſibus restituendam 670. 23. erat inimicus Cotyos et Iphicratis 672. 1. imperator cum classe aduersus Cotyn mittitur ad Cherrhonesum recuperandam 674. 25. cum Charidemo pacem ignominiosam facit, quam ob rem quinque talentis fuit multatus, et ipsum capitis discrimen aegre effugit 676. 7. Nescio, an ad eum hi quoque loci referendi sint, p. 398. 2. vbi acceptorum munerum reus dicitur, et p. 1228. 3. vbi dicitur Apollodoro Pasionis praesto fuisse in iudicio.

Kephisodotus Boeotus, 927. 12. sed paulo post idem Kephisodorus appellatur, eadem pagina, v. 23.

Kephisophon Kesiphontis, Rhamnusius, auctor erat pacis cum Philippo contrahendae, et rogationem Philocratis super ea secundabat 232. 14. cum legatis, ipse quartus, ad Philippum missus est, eius sacramento adigendi causa 235. 18. subscriptor aderat Aeschini, diem Ctesiphonti dicenti 244. 4.

Kephisopho Kephalonis Aphidnaeus 1107. 8.

Kephisophon Cleonis Anaphlystius cum legatis, ipse tertius, ad Philippum missus est nauium repetendarum gratia 250. 15.

Kephisophon, nescio qui, mercede conducit Stephanum ad accusandum Apollodorum 1348. 19.

Kerkidas, Arcas, proditor 324. 9.

Kerdo, seruus 1252. 27.

Kerybion Κηρυβίων. v. Kyrebion.

Kersobleptes, regulus Thraciae, foederatus Athenienſium, [a Philippo coërcitus Olymp. 109. Diodor. Sic. II. p. 137.] 133. 19. 160. 20. ab Athen. ciuitate

uitate donatus. ibid. succeſſit patri Cotyi in regno Thraciae 623. 18. κηδεστὴν et tutorem habuit Charidemum Oritam. ibid. donabat Athenienſibus Cherſoneſum, ſed tum demum, quum diutius denegare non poſſet 656. 11. v. *Charidemus* et *Chabrias*, et *Chares*.

Chabrias, dux Athen. in bello Corinthiaco (Olymp. 96. 4.) 46. 21. in proelio nauali apud Naxum Pollin, claſſis Spartanae imperatorem, vicit, mari que imperium Lacedaemoniis ereptum, patriae reſtituit 172. 27. 480. 6. 686. 23. (Olymp. 100. 4) expeditio eius in Aegyptum 433. 21. res ab eo praeclare geſtae breuiter enarrantur 479. 22. ſq. quotquot vſi fuere Athenienſes imperatoribus, omnium hic ſolus neque ciuitatem vllam, neque nauem, neque militem amiſit, neque copiam fecit hoſtibus tropaei de ſe figendi 480. 16. deceſſit in obſidione Chii 481. 24. (Olymp. 105. 3.) honores ei a P. A. decretos ei eripere Leodamas nequiequam laborauit 501. pen. cauſam capitis ſuper Oropo amiſſa dicendam habuit 535. 10. ad bellum cum Kerſoblepta et Charidemo ſuper Cherrhoneſo gerendum miſſus, a copiis deſtitutus, coactus eſt paci ignominioſae ſubſcribere; quam repudiantes Athenienſes, Chabriae imperium abrogabant 677. 16.

Chabrias Aexonenſis vicit Pythia quadrigis, archonte Socratide (Olymp. 101. 3.) 1356. 4.

Chaeredemus rogationis auctor ht, vt armamenta naualia reip. debentes cogerentur ea ſine mora praeſtare, ſubita vrgente neceſſitate claſſem emittendi 1145. 8.

Chaeretimus, Chaerimenis filius, Pitthenſis, homo malus et male famoſus 1266. 20.

Chaeron, palaeſtrae magiſter, ab Alexandro M. tyrannus impoſitus eſt Pellenae, vrbi Achaiae 214. 20.

Chaeron-

Chaerondas [v. Corſin. F. A. I. p. 359.] Archon tum erat, quum Aeſchines Cteſiphonti diem diceret, ſuper rogatione coronae aureae Demoſtheni decernendae 243. 10. idem eſt, qui p. 253. 12. Chaeronidas, Hegemonis filius, appellatur, et tum fuiſſe dicitur Archon, cum Ariſtonicus Demoſtheni coronam item rogaret auream, teſte Plutarcho p. 199. fungebatur honore paullo ante pugnam Chaeronenſem. Schottus p. 95. ponit eundem ipſum annum, quo illa pugna contigit.

Chalkedonii naues Athen. frumentarias ſuum in portum vi ſubducebant 1207. 26. 1211. 27.

Chalkidenſes in Macedonia cum Olynthiis vnam in ciuitatem coibant 425. 18.

Chares iniuſſu reip. graecas ad Helleſpontum vrbes occupabat, et inde piraticam exercebat 26. 14. v. Tourell. accuſatus ab Aeſchine defenditur a Demoſthene 447. 18. miſſus ad bellum Cherrhoneſiacum, Kerſoblepten et Charidemum ad honeſtas pacis conditiones adigit 678. 12. tributi mentio fit p. 1334. 15. quod Chares ab Aeniis dicitur exegiſſe. laudatur, vt vir popularis 1482. 5.

Chariclides archon 572. 13.

Charidemus, Iſchomachi filius, orbus, ab Aeſchylo adoptatus eſt. Ob eum lis Theocrini nata eſt cum patre Epicharis et Polyeucti 1331. 22.

Charidemus, filius Stratii, Oeenſis 1056. 27.

Charidemus, imperator Athen. ad liberandum obſidione caſtrum Heraeum cum claſſe decem nauium miſſus 30. 1. v. Corſin. F. A. I. p. 350. qui ad annum primum Olymp. 108. refert. patet e loco Demoſthenis, Charidemum miſſum eſſe anno fere poſt, quam Philippus illud caſtrum obſidere coepiſſet. ob liberalitatem erga remp. coronatus eſt corona aurea 264. 25. 265. 18. vbi mentio fit expeditionis ab

eo ſuſceptae aduerſus Salamina, vrbem Cypri. p. 1482. 8. laudatur, vt vir popularis, et tunc dicitur adhuc in viuis ſupereſſe. Verum, vt hic idem cum illo fuerit, vix patiuntur temporum rationes, ſed neceſſe eſt, vt duo ſint diuerſi homines. Nam Charidemus vetuſtior in illa fuit legatione, legationum ab Athen. ad Philippum miſſarum omnium facile prima, qua comparatum fuit illud ἀπόῤῥητον, de quo v. p. 19. 27. de Amphipoli Athen. reddenda, ſi Philippum in Pydna ſubigenda adiuuiſſent. Patet hoc e teſtimonio Theopompi apud Suidam v. Τιθρῶν. Legatio haec euenit, antequam Philippus Potidaeam caperet et Olynthiis donaret. Conf. Valeſ. ad Harpocr. p. 107. Epiſtolae autem Demoſthenis ſcriptae ſunt poſt mortem Alexandri M. et Charidemus, cuius in illis epiſtolis fit mentio, ſocius Demoſtheni fuit exſilii. Curtius III. 5. tradit, Charidemum, ex octo illis oratoribus, quos Alexander M. poſt euerſas Thebas ad ſupplicium depoposciſſet, ſolum exſulaſſe, atque ad Darium regem ſe recepiſſe; verum, cum nimis acriter imperium regium inſectaretur, et effrenem in licentiam linguam laxaret, a Dario capite plexum eſſe. Schottus hunc Charidemum Athenienſem cum Orita, de quo mox, commiſcet.

Charidemus, Orita, ex Euboea, ciuitate ab Athen. donatus. Eum oratio tota paene in Ariſtocratem dicta infectatur; qui Ariſtocrates nimios honores huic Charidemo ab Athen. decernendos rogauerat. Studioſum eum P. A. beneque de eo meritum cum nonnulli iactaſſent hunc Charidemum, Demoſthenes contra illa oratione, praeterquam quod alia denudat eius vitia, in primis hoc docere ſatagit, ſi quis vnquam alius populo Ath. inimicus fuiſſet, hunc vnum Charidemum ei fuiſſe omnium inimiciſſimum. tutor et κηδεστὴς Kerſobleptae fuit, regis Thraciae 663. 5. Cotys,

tys. Kerſobleptis pater, Charidemum, militum mercenariorum ductorem, locare conducentibus copias ſuas ſolitum, cum conduxiſſet, opera eius Athenienſes Cherrhoneſo expulit 663. pen. expoſitio de fraudibus et facinoribus, quibus Charidemus remp. Ath. labefactaſſet 670. ſqq.

Charinus, Epicharis fil. Leuconoënſis 927. 21.

Charini rogatio, vt in fraudem legum lata 1334. 11. ibidem verſu 17. proditor appellatur.

Chariſiades 1304. 26.

Chariſius, Athenienſis, qui ſororem in matrimonio habuit 1304. 26.

Chariſius, Eleus, cuius liberta fuit Nicareta 1351. 4.

Chii cum Rhodiis et Byzantinis in ſocietatem congreſſi, bellum aduerſus Athenienſes gerebant, ſociale dictum 191. 12.

Chion fuit Archon anno quarto Olymp. 103. vt volunt Palmerius et Schottus, freti loco p. 868. 21. vbi dicitur Kephiſodoro ſucceſſiſſe. verum ibi leg. videtur Κηφισόδωρος Χίωνος, Chionis filius. nam p. 830. 5. Demoſthenes ait, anno a fine tutelae proximo ſe diem Aphobo dixiſſe, qui tutor ſui per decennium fuiſſet. ergo vndecimo. atqui ſub Polyzelo iam inierat decimus, qui Polyzelus Kephiſodorum anteceſſit, et ſub Timocrate, qui Archon vulgo Chioni ſucceſſor datur, damnatus fuit Aphobus. non poſſunt ergo duo archontes inter Polyzelum et Timocratem interceſſiſſe. Porro ait Dem. Onetoris ſororem Aphobo nupſiſſe, Polyzelo archonte, et penes eum in matrimonio fuiſſe biennium, donec ſub Timocrate deſerti mariti rea ſcriberetur. p. 868. 3. Iam ſi Polyzelum et Timocratem duo archontes interceſſerint, dicenda ſit illa mulier triennium penes Aphobum fuiſſe.

Chionides Xypetaeonenſis 1356. 13.

Chryſippus, nummularius foenerator, Phormioni actionem pecuniae doloſe interuerſae intentat 907. ſqq.

Kimon, quod formam reip. mutaſſet, quinquaginta talentis mulctatus eſt, parumque abfuit, quin capitis damnaretur 688. 25.

Kineas, Theſſalus, proditor 324. 8.

Kittus, foenerator 908. 22.

Cleanax Tenedius 1223. vlt.

Cleander, hiſtrio 1304. 8.

Clearchus, Spartanus, qui cum Cyro expeditionem aduerſus Artaxerxem, regem Perſarum, ſuſcepit 197. 23.

Clearchus, a Timotheo commendatus, ciuitatem atticam impetrauit 482. 27. forſitan eſt regulus Heracleae Ponticae, quem Diodorus Siculus T. II. p. 109. ſublatum ait Olymp. 106. 4.

Cleo, Cothokides, cum aliis legatis, ad Philippum mittitur, pacis ergo ſacramento ſanciendae 235. 19. aderat Aeſchini, Cteſiphontem in ius citanti 244. 5.

Cleo, Phalereus, ſenator Areopagiticus 272. 5.

Cleo, Sunienſis, trierarchus, teſtatur Demoſtheni aduerſus Midiam 568. 23.

Cleobula, Gylonis filia, Demoſthenis noſtri mater 812. 3.

Cleocritus, Buſeli filius, Oeenſis 1055. 26.

Cleomedon, illius Cleonis filius, qui Lacedaemonios in Pylo captos Athenas duxit in vinculis 1016. 3.

Cleomenes, qui copiis Athenienſium, neſcio quando et quam ob rem in Aegyptum miſſis cum imperio praefuit, ciuitatem incommodis affecit haud mediocribus 1285. 3.

Cleon, qui Lacedaemonios in Pylo cepit 1016. 4.

Cleon, Cleomedontis filius, illius Cleonis nepos 1010. 2.

Cleotimus, Eleus, proditor 324. 11.

Clina-

Clinagoras tum erat sacerdos Delphis, cum Pylagoraе Amphissensibus agri Cirrhaei cultura interdicerent 278. 18.

Clinias, Clidici filius 1311. pen. 1312. 22.

Clinomachus, qui Demosthenem cum Theocrine reconciliauit 1335. pen. 1358. 8.

Clitarchus, tyrannus Eretriae, a Philippo circa annum secundum Olymp. 109. constitutus 125. pen. 248. 16. 324. 16. ab Athenienſibus expulsus, auctore Demosthene 252. 5. et 18. [Plutarchus in Phokione, item Diodorus Siculus II. p. 139. auctores sunt, Clitarchum apud Tamynas magna clade fuisse affectum, Olymp. 109. 4.] legatos eius Athenas missos, et a populo reiectos, atque abire iussos, Aeschines domi suae recepit 252. 23.

Clitomacha, filia Midylidae, Otrynensis 1083. 13.

Clitomachus fuit in legatis, qui cum Demosthene in Peloponnesum mittebantur, ad ciuitates in societatem belli aduersus Philippum inuitandum (Olymp. 109. 2.) 129. 19.

Cocalina, vel Coccalina, ancilla 1357. 1. 1386. 7.

Conon, pater Timothei, clarus imperator, Adimantum collegam accusauit 401. 1. res ab eo praeclare gestae 477. 12. secundum Harmodium atque Aristogitonem, ei primo statua aenea fuit Athenis posita 478. 5. ob reparata patriae moenia cum Themistocle comparatur, eique praefertur 478. 25. inscriptio donarii e decimis victoriae Cononi de Lacedaemoniis partae 616. 7.

Conon, Timothei filius, illius nepos 1020. 8.

Conon, quem Ariston *αἰκίας*, seu verberum et vulnerum inflictorum egit reum 1256. ad 1271. fuit generis infimi 1271. 1.

Conon Halaeeus 1168. 12.

Corinthiorum ſtudentes Philippo nominantur p. 324. 14.

Cottyphus, Arcas, ab Amphictyonibus dux belli ſacri dictus aduerſus Amphiſſenſes 277. 23. 279. 3.

Cotys, rex Thraciae. mutata rerum in Thracia facies ab eius exceſſu 623. 18. Simultates et turbae, quae eum inter et Miltokydam, alium Thraciae regulum, intercedebant, et magna potentia, qua Cotys ad nocendum Athenienſibus abutebatur 655. 1. Miltokyda ſublato, Cherrhoneſum totam rapiebat, Athenienſesque inde expellebat 658. 26. ciuitate et coronis aureis donatus fuit ab Athen. 659. 21. peremtus fuit a Pythone et Heraclide, Aeniis, qui propterea ab Athenienſibus, Cotyn exoſis, ciuitate ſunt donati 659. 26 674. 20. p. 669. 17. omnium hominum infeſtiſſimo odio Athenienſes proſecutus fuiſſe. Iphicrate, cuius ſoror penes eum erat, abutebatur initio aduerſus Athenienſes, deinde recuſantem cupiditati eius ſeruire, aegreque ferentem, ab eo Cherrhoneſum Athenienſibus eripi, totamque Thraciam occupari, abiiciebat 663.

Cratinus, imperator copiarum pedeſtrium, in Euboeam miſſarum 558. 6. *Schol.*

Creon, rex Thebanus, ab Athen. ideo punitus, quod caeſos in bello vetuiſſet humari 1391. 13. inde ducta perſona tragica 288. 19.

Creſphontes, argumentum fabulae Euripideae 288. 19.

Critias, vnus de triginta tyrannis, hoc agebat, vt Eetionea Lacedaemonios acciperet 1343. 9.

Criton, homo luxurioſus, prodigus, intemperans 1025. 18.

Cteſias, filius Cononis 1258. 24.

Cteſibius, filius Diodori, Halaeenſis, moritur apud Abydum, in caſtris Thraſybuli 1310. 17.

Cteſi-

Cteſicles a populo morte damnatus, quod in ſolenni quadam proceſſione licentia ludorum abuſus, inimicum quendam ſuum ſcutica verberaſſet 572. 26.

Cteſiphon, Leoſthenis, Anaphlyſtius, ob decretam Demoſtheni coronam auream ab Aeſchine accuſatus eſt, archonte Chaeronda 243. 12. 266. 17. fuit in primis auctoribus pacis cum Philippo ineundae 344. 21. 346. 21. 371. 15. 442. vlt. Deinde rem peragendam Aeſchini et Philocrati permiſit 371. 15. forſitan hic eſt, quem Eubulus ſacrilegii, ſeu pecuniarum ſacrarum furto interuerſarum reum egit 435. 8. de aetate orationis pro Cteſiphonte locus inſignis eſt apud Plutarch. p. 46. duos a Dem. commemorari Cteſiphontas, auctor eſt Harpocrat. h. v.

Cteſippus Glauconides 1352. 26.

Cteſippus, Chabriae filius, quem Dem. tuetur orat. in Leptinem 451. antepen. hac de oratione prodit Plutarchus p 30. Demoſthenem illam cauſam agendam ſuſcepiſſe, vt Cteſippi matri, cuius nuptias ambiret, gratificaretur. verumtamen eam ſpem irritam fuiſſe. Sed obloquitur ei Suidas. v. Schott. p. 169.

Cteſon Kerameus 1361. 21.

Kyprothemis, a Tigrane, regis Perſarum legato, conſtitutus Sami tyrannus, a Timotheo eiectus eſt 193. 4.

Kyrebion Κυρηβίων, interdum vitioſe Kerybion dictus, aut frater, aut κηδεστὴς Aeſchinis [h. e. qui ſiue ſororem Aeſchinis in matrimonio haberet, ſiue cuius ſoror penes Aeſchinem eſſet] ὁ κατάρατος Demoſtheni dictus 433. 21. v. *Epicrates*.

Cyri iunioris aduerſus fratrem, Artaxerxem, expeditio memoratur 197. 23.

Kyrſilum Athenienſes, auctorem ſibi factum, vt regi Perſarum ſe dederent, ſaxis vna cum vxore et liberis contumularunt 296. 9.

Kyzi-

Kyzikeni Proconnesum bello affligunt 1207. 22.

Damagetus auctor Byzantinis factus est coronae aureae P. A. deferendae, ob depulsum a Byzantio eius opera Philippum 255. 20.

Damostratus Melitensis 1310. 6.

Damostratus iunior, illius ex Amythaone nepos 1310. 11.

Daochus, Thessalus, proditor 324. 8.

Darius, primus, rex Persarum, Datin aduersus Graeciam mittit 1377. 5.

Datis, legatus regis Persarum, aduersus Euboeam et agrum Atticum mouet, et in campo Marathonio cladem accipit 1377. 4.

Demades, orator, cum Philippo facit 320. 27. auctor fit pacis cum Macedone post cladem Chaeronensem. Ibid. Aristogiton, actionem in eum parans, accepta pecunia placatus 784. 17. quum Demosthenes iterum Athenis auffugisset, metu Antipatri et Crateri, qui victores bello Lamiaco facti ad vrbem aduolabant, Demades lata rogatione Demosthenem capitis damnauit. Plutarch. p. 56. ad quem locum v. Barton p. 201.

Demaratus Philippi studiosus apud Corinthios 324. 14.

Demaretus, Aristaechmi liberorum tutor 987. 18.

Demo, patruus Demosthenis, oratoris, pater illius Demophontis, qui fuit in tutoribus paruuli Demosthenis 840. 10. causam dixit aduersus Zenothemin 881. 27.

Demochares, Leuconoënsis, sororem matris Demosthenis in matrimonio habebat 818. 3. 836. 3. Conf. Corsin. F. A. II. p. 96. 97. Ruhnken. Histor. critic. orator. graec. p. 179.

Demochares, Paeanienſis 1145. 21. 1147. 11. 1148. 22.

Demo-

Democharem nescio quem caedis in fratre Theocrinis commissae peremti frater insimulabat, eumque apud Areopagum accusaturum minabatur 1331. 7.

Democlem denunciare instituens Aristogiton auersus pecunia destitit 784. 22.

Democrates, Sophili f. Phlyensis cum aliis legatis mittitur ad Philippum sacramenti ab eo exigendi ergo 235. 8. fuit, vna cum Demosthene, in legatis ad Thebanos, foederis ergo aduersus Philippum conciliandi 291. 7.

Democritus, Demophontis f. Anagyrasius, cum aliis ad Philippum missus nauium repetendarum ergo 250. 15.

Demomeles, vna cum Hyperide, subscriptor rogationis Aristonici, de corona aurea Demostheni decernenda 302. 25.

Demomeles, necessarius Demosthenis, filius Demonis, cui pater oratoris sedecim minas mutuo dedit 816. vlt.

Demonicus, Marathonius, e senatu Areopagitico 272. 6.

Demonicus, Phlyensis, archon 265. 5. v. Corsin. F. A. I. 349.

Demophilus, trapezita 1031. 9.

Demophon, Demonis f. in tutoribus Demosthenis 814. 13. erant consobrini. nam Demo, Demophontis pater, erat frater Demosthenis senioris 840. 10.

Demosthenes, senior, pater oratoris, quae filio reliquerit, et quomodo de iis per testamentum constituerit 811. 8. sq.

Demosthenes, orator, illius filius, geminam a P. A. tulit coronam auream, alteram rogante Aristonico, alteram Ctesiphonte 253. 4. in expeditione Euboica aduersus Thebanos se fuisse ait in numero trierarchorum illorum, qui primi sponte sua trierarchatum suscepe-

ceperunt 259. 13. legem de classibus, seu consociationibus, pertulit, ideoque accusatus, actore condemnato, absolutus fuit 260. 18. Diondas de prima corona aurea Demostheni controuersiam cum mouisset, causa cecidit 302. 15. quot patriae socios, et quantas militumque numerorumque copias, consiliis, legationibus, studiis compararit, enarrat 305. 14. sq. curam gessit moenium reparandorum, et coemendi frumenti, post proelium ad Chaeroneam 309. pen. 310. 2. nominat aduersarios, quibuscum sibi ad remp. accedenti certandum fuisset 310. 9. saepius a patria, graecisque aliis ciuitatibus coronas aureas tulit 313. 2. laudationem funebrem dicere iussus est in funere publico caesorum ad Chaeroneam 320. vlt. quae exstetne hodie, nec ne, dubitatur. in secunda legatione ad Philippum captiuos Athenienses aere suo redemit 393. 11. tribui suae, chorego carenti, choregum vltro se offerebat, tertio anno ante, quam Midiae diem diceret 518. pen. adolescentulus erat, quum tutores de male gesta tutela accusaret 539. 23. 541. 8. legationes a se obitas enumerat, quas omnes sibi prospere ait euenisse 308. 10. bis ad Philippum legatione functus est 406. 24. pauor et animus imbellis ipsi est exprobratus 405. 17. 409. 27. primos a Philippo missos legatos ad spem pacis Athenienſibus iniiciendam, magnifice accepit 414. 19. deserti ordinis ab Euctemone fuit accusatus 547. 27. suspicione caedis in Nicodemo patratae fuit adspersus 548. 16. creditus fuit Euboeenses ad defectionem ab Ath. impulisse 550. 22. *schol.* munera a se edita factosque in remp. sumtus enumerat 564. 21. sq. septies maiestatis, et bis peculatus ab Aristogitone accusatus tamen effugit 781. 6. a Theocrine accusatus 1333. 20. insimulatur cum eo colludere 1335. 24. Theocrines ipsi actionem decem talentis aestimatam remisit 1336.

1336. 6. Aphobus tutor eum adhuc pupillum, principem classis constituit, quam personam non subibant nisi ditissimi quique sui ordinis 836. pen. causae actoris contra Dionysodorum patrocinatur 1298. 4. interfuit bello Lamiaco 1491. ep. vltima. de exsilio suo agunt epistolae aliquot. Demosthenem anno secundo Olympiadis 98. vt tradit Plutarchus, non autem anno secundo Olymp. 99. vt tradit Dionysius Hal. natum esse docet Corsinus F. A. II. p. 139.

Demosthenes, vetustior, imperator Athen. in bello Peloponnesiaco clarus, laudatur a studio recti et honesti, quod ille gratiae populari praehabuisse dicitur in consiliis publice dandis 34. 21.

Derkyllus e Chalkide nunciauit Athenienſibus, Philippum Phocenses Thebanis tradidisse 359. vlt. in legatione secunda Demosthenis ad Philippum, vidit Aeschinem solum e Philippi tentorio noctu exeuntem 396. 9.

Dinarchus, Corinthius, cum Philippo facit 324. 14. 1491. ep. VI. 7. est ille notus orator.

Dinias, Theomnesti, socer Apollodori, filii Pasionis 949. 21. 1118. 16. 1214. 17.

Dinias, Erchiensis, numeratur in causidicis tum potentibus 501. 25.

Dinias Phormidis Kydantides 1387. 4.

Dinon, Nicostrati et Arethusii frater 1248. 9.

Dion, nauclerus 908. 15. 910. 12.

Dion Phrearrhius 270. 13.

Dio Syracusanus paruis cum copiis iuniorem Dionysium euertit 506. 24.

Diocles Pitthensis magnas cum Iphicrate simultates exercuit 534. 23. dubito, idemne sit, qui p. 570. 27. dicitur in Euboea factis induciis (vel pace) cum Thebanis Euboicum illud bellum finiisse, item, cuius lex recitatur p. 713. 19.

Diodo-

Diodorus Halaeenſis 1310. 17.

Diodorus, qui Ariſtoni contra Cononem teſtatus eſt 1266. 27.

Diodorus, ab Androtione parricidii accuſatus, ſed abſolutus, viciſſim ipſum παραιτόμων accuſauit, oratione tota in eum inuehente 593. ſq. cauſae huius ſeries narratur p. 702. vbi idem Diodorus Timocratem quoque inſectatur.

Diogiton Acharnenſis 1360. 11.

Diognetus, homo diſſolutus et perditus 992. 26.

Diognetus, Thorikius, teſtatur Demoſtheni aduerſus Thraſylochum 541. 6.

Diondas ſuper prima corona aurea Demoſtheni mouit controuerſiam, ſed fruſtra, conatus ei eripere 302. 15. 310. 10. Corſini F. A. I. 362.

Dionyſius, Siciliae tyrannus, ab Athen. ciuitate donatus eſt 161. 11. primitus fuit ſcriba, hoc eſt miniſter publicus 506. 21.

Dionyſius iunior a Dione circumuentus, eſt imperio exutus 506. 22. Olymp. 106. 1.

Dionyſius, Democratidae, Cholliden ſis 929. 26.

Dionyſius Aphidnaeus teſtatur Demoſtheni in cauſa caedis Nicodemi 549. 22.

Dionyſius aliquis Athenienſis numeratur in ſceleratis, qui corrupti largitionibus, patriae commoda vendiderunt 398. 3.

Dionyſius, fortaſſe Megarenſis, conditione ſeruili natus, fraude impetrauit quorundam Athenis potentium, vt proxenus Athenienſium, ſeu procurator, in vrbe ſua ſcriberetur 497. 7.

Dionyſodorus, negotiator, in quem eſt actio p. 1282. ſq.

Diophantus teſtis a Demoſthene aduerſus Aeſchinem productus 403. 10. forte idem, qui in claris et potentibus oratoribus numeratur 436. 13. erat factionis princeps 498. 26. lex eius, illi, qui in defendenda

denda populi libertate cecidiſſet, pares decernens honores, atque Harmodio et Ariſtogitoni 505. pen. Plephiſma eius, de ſupplicatione, vt videtur, inſtituenda ob victoriam neſcio quam 368. 6. videtur hic ille eſſe, quem Diodorus Siculus II. p. 119. Ol. 107. 3. operam ait egregiam regi Perſarum in bello Aegyptiaco nauaſſe.

Diopithes, imperator Ath. deducere coloniam in Cherrhoneſum iuſſus, a reliquis Cherrhoneſitis cum admiſſus eſſet, a ſolis Cardianis reiiciebatur, [id quod factum eſt poſt pacem Philippo cum Athen. conciliatam 91. 15. 114. 15.] quem incolerent agrum, eum ſuum aientibus eſſe, et Athenienſibus in eum iuris quicquam eſſe negantibus, et in Philippi fidem ſeſe dedentibus. Quapropter, Philippo in Thracia bellum gerente, et domo abſente, Diopithes Macedoniae oram maritimam depopulatus eſt. qua de re in iudicium vocatus a Demoſthene orat. de rebus Cherrhoneſi defenſus eſt 88. ſq. Philippi de ipſo in epiſtola quadam querelae 159. 10. eorum nonnulla ſuaſit, quae Athenienſes inuiti Philippo conceſſerunt 248. 9. Hunc Diopithem Tourellus, neſcio qua fretus auctoritate, Menandri, clariſſimi fabularum ſcriptoris, patrem facit.

Diopithes Melitenſis 1361. 20.

Diotimus, Diotimi, Icarienſis, homo improbus et infamis 1266. 19. 1267. 20.

Diotimus reip. ſcuta donabat 264. 24. poſt pugnam ἐπὶ τῷ ποταμῷ 265. 20. forte idem eſt cum proximo Euonymenſe.

Diotimus, Euonymenſis, homo diues, et Midiae ſtudioſus 581. 15. laudatur, vt ciuilis et popularis 1482. 5.

Dolopes in exemplum proponuntur populi miſerabilis et contemnendi 246. 2.

Dorotheus Eleusinius 1358. 7.
Draco saeuus in statuendis homicidiorum poenis 505 12. 636. 11. 1161. 3.
Dracontides 861. 26.
Drosis, ancilla Neaerae 1386. 8.
Dysniketus, archon 1132. 25.
Ecphantus, Thasius, adiutus a factione sua, Thasum a Lacedaemoniorum praesidio liberatam, potestati restituit Atheniensium, eoque effecit, vt hi Thracia potirentur 474. 26.
Elei Triphyliam, ab Arcadibus sibi ereptam, Pisatarum auxilio subnixis, [v. Simson Olymp. 104. 1] repetebant 206. 5. ex hoc populo studiosi Philippi nominantur p. 324. 10.
Elpias, ludimagister, cui seruisse Trometem, Aeschinis patrem, ait Demosthenes 270. 7.
Epaenetus, Andrius, amator Neaerae 1366. 26. iis, quae ei cum Stephano fuit, narratur. Ibid. et sqq.
Eperatus, Tenedius 1223. vlt.
Ephialtes, [quod nomen alias est numinis, Pani similis, Latini Incubonem appellant. v. Artemidorum] pater Iphicratis, imperatoris, quem Ephialten Plutarchus, recti et honesti studio, Aristidi atque Cimoni aequiparat. p. 28. v. Barton p. 189 Sed fuit alius quoque, quem Alexander M post Thebarum excidium vna cum Demosthene aliisque quinque, aut septem oratoribus, ad supplicium depoposcit. Plutarch. 46. qui forsitan ille est, quem Demosth. p. 1482. 6. commemorat. Barton p. 198. bene duos Ephialtas distinguit, quorum hic posterior Olymp CXI. 3. eruptione ex Halicarnasso in Macedonas facta periit.
Epikerdes, Corcyraeus, Athenienſibus magnam illam in Sicilia cladem passis, centum minas dono dedit, et rursum talentum exsulibus bellum aduersus triginta tyrannos gerentibus 469. 16. sq.

Epicha-

Epichares, auus illius Epicharis', vel Epicharetis, qui in Theocrinem dixit, pueros in ludis Olympicis ſtadio vicit, eoque gloriam patriae peperit 1342. vlt.

Epichares, illius nepos, cauſam aduerſus Theocrinem egit 1322. ſq.

Epichares, Sikyonius, Philippo addictus 324. 13.

Epicrates, ob legationem male geſtam morte multatus, vir alias probus, et ex iis, qui populum in Vrbem reduxere 430. 4. v. Harpocr. qui tres cognomines commemorat.

Epicrates, quem Demoſthenes, ſeu quisquis auctor eſt libelli amatorii, laudauit 1401. ſq.

Epicrates 708. 23.

Epinicus 1491. vlt.

Epitimus, in quem Aratus ἐνδείξεως actionem inſtituit 1489. penult.

Eralicles, gubernator nauis 929. 13. 934. 15.

Erechtheus, heros eponymus tribus Erechthidarum 1397. 17.

Ergocles peculatus aut largitionum reus 398. 3.

Ergophilus eiusdem criminis reus 398. 2. videtur idem eſſe cum commemorato p. 655. 2. cui claſſem atticam in Thracia cum imperio ſupremo tuendi, Autocles ſucceſſor fuit miſſus.

Ἑρμῆς ψιθυριστὴς, Herma quidam Athenis, ſic dictus 1358. 7.

Eryxias, medicus, e Piraeeo 898. 9.

Eryximachus, Chabriae κηδεστὴς, hoc eſt, ni fallor, gener 1016. 1.

Euaeon Boeotum aliquem ob acceptam plagam interemit 537. 20. quapropter ignominia notatus, ſeu capite minutus fuit 538. 23.

Euagoras, rex Cypri, ab Athen. ciuitate donatus fuit 161. 11.

Fuander archon fuit, non multo ante orat. in Timocratem dictam 743. 18.

Euander, Thespiensis 571. 20.

Euboeenses, a Thebanis, Leuctrica victoria tumidis, vexatos liberat populus Athen. 11. 10.

Eubulides, qui Euxitheum peregrinitatis accusauit 1299. sqq. tota illa oratione. Possitne per temporum rationes Demosthenes hanc orationem scripsisse dici, an credibilius sit, id quod fuit qui perhiberet, a Lysia eam profectam esse, quaerens Taylor, negat quicquam obstare, quominus in demosthenicis habeatur. Orationum haud paucarum, quas constet demosthenicas esse, dictionem Lysiacae tam esse similimam, vt discerni auctores ex illa nequeant. Denique scholia in hanc orationem edita Didymo tribuit.

Eubulides, Buseli filius 1053. 16.

Eubulides, illius e Phylomache filia et Sositheo nepos 1053. 14.

Eubulides, testatur Demostheni 1335. vlt.

Eubulus, Anaphlystius, clarus orator, commendauit Athenienſibus pacem cum Philippo, a Philocrate propositam 232. 14. 248. 8. vna cum aliis mittitur ad Philippum, sacramenti ergo ab eo repetendi 235. 17. studet Thebanos in belli societatem aduersus Philippum pertrahere 281. 18. erat princeps factionis Athenis 498. 27. studebat Midiae 580. 24. aduersabatur Demostheni 581. 7. de actione eius aduersus Aristophontem v. Schol. ad p. 584. 14. erat Aeschinis et Philippi studiosus, et pro cognatis, Hegesileo et Thrasybulo, dicere cum recusasset, nullus dubitauit pro Aeschine dicere 434. 13. auctor fuit auxiliorum Plutarcho mittendorum, Eretriae tyranno, quae auxilia missa fuerunt eodem Hegesileo duce, quem postea capitis causam dicentem destituit. Schol. ad illum locum. causae Philonici fuit implicatus 434. 21. Philippo

lippo infestum simulans animum, tamen clam studebat 435. 2. Moeroclem et Ctesiphontem accusauit 435. 6. et 8. rogationem tulit de legatis in Peloponnesum mittendis, qui ciuitates aduersus Philippum armarent, quam rogationem Aeschines secundauit 438. 23. Eubulum in causa fuisse, vt Aeschines in iudicio legationis flagitiose actae absolueretur, perhibet Photius.

Eubulus Probalisius 1361. 20.

Eubulus, Mnesithei filius, Cyprius, rogationem fert de legatis ad Philippum mittendis, nauium ergo ab eo repetendarum 249. 13.

Eubulus, nescio qui, Tharrheca et Smikythum accusauit 401. 1.

Eucalpidas, Arcas, proditor 324. 9. Pausanias Eucampidam nominat.

Euclides, quo Archonte libertas restituta fuit, et a cuius magistratu nouam quasi periodum orditur ius ciuile Athen. 713. 19. leges Euclide vetustiores, aetate Demosthenis in antiquis, et paene antiquatis 742. 1. iuniores 742. 11. 1067. 14. 1307. 25.

Eucrates, Leucadius, amator Neaerae 1354. 12.

Euctemon, Sphettius, Demostheni aduersus Midiam testatur 568. 24.

Euctemon, filius Eubulidis, Oeensis, rex sacrorum 1063. 27.

Euctemon, Aesionis, ob liberalitatem in remp. laudatur 567. 26. nescio, hic, an alius sit is, cui cum Androtione negotium fuit 607. pen. 608. 15. accusatus ab hoc, cum esset absolutus, rursus eundem accusauit in negotio nauis Naucraticae. quae causa p. 701. sqq. multis agitatur.

Euctemon, Lusiensis, sycophanta, instigatus a Midia, Demosthenem deserti ordinis castrensis accusa-

uit 547. vlt. a leuitate animi appellatus fuit κονιορτὸς ibid.

Euclemon, quo Apollodorus, Pasionis filius, trierarchatu fungens, vsus fuit pentecontarcho 1212. 5.

Eudemus, Kydathenaeensis, extremo supplicio affectus, ob legem ab eo latam, quae displicuerat 743. 17.

Eudemus, vt videtur, alius, vir popularis 1482. 6.

Eudikes, obscurus homo, nullum ob meritum, ex auctoritate Aristocratis, ciuitate donatus 688. 11.

Eudicus, Larissaeus, Philippo Thessaliam prodidit 241. 27.

Eudoxus, vir popularis 1482. 6.

Euegori lex de libertate Liberalium et Thargeliorum 517. 24.

Euergus, quem falsi dicti testimonii arguit oratio 1139. sq. frater Theophemi 1149. 15. forte idem est, qui cum Pantaeneto de pecunia credita egit 967.

Eumelides 1187. 21.

Eumolpi exercitus ab Athen. fusus 1391. 4.

Eumolpidarum de gente erant Hierophantae 1385. 6.

Eunicus Cholargensis 1312. 13. 1320. 9.

Eunomus Anaphlystius, Ceryx 283. 8.

Eunomus, frater Aeschinis 379. 16. significatus. v. Schott. p. 82.

Euphemus, socer Mantithei 1011. 26.

Euphiletus, Damotimi, Aphidnaeus 934. pen.

Euphiletus, Simonis, Aexonensis 1353. 1.

Euphraei narratur aduersa fortuna, qui quod Oritis pernicioſas machinationes amicorum Philippi prodidisset, in carcerem coniectus, ipse sibi manus violentas intulit 126. 6.

Euphraeus, numularius Athenis 948. 16. videtur seruus, aut libertus Pasionis fuisse, aut saltim mensae foenebris consors 1195. 11.

Euphron, numularius 948. 17.

Eupolemus 1052. 9.
Euripides, Polyclis in trierarchatu collega 1227. 12.
Euripidis poetae Phoenix citatur 418. 2.
Eurybatus, proditor, cuius perfidia in prouerbium abiit 233. 8.
Eurydamas, Midiae filius, Neaeram pro amica secum per Thessaliam ductitauit 1382. 6. videtur Magnes fuisse.
Eurylochus a Philippo cum praesidio ad Eretriam missus, ad compescendum Eretrienses, pristinae libertatis recuperandae cupidos. circa ann. 2. aut 3. Olymp. CIX. 126. 1.
Eurymachus, Leontiadae, Thebanus, Boeotarcha cum esset, auctor suis factus est, vt Plataeas, subito oppressas, Lacedaemoniis proderent 1378. 21.
Eurystheus, rex Argiuus, ille saeuus et implacabilis Herculis et Heraclidarum exagitator 1391. 10.
Euthetion, Kydathenaeensis 1356. 15.
Euthycles tum erat Archon, cum, rogante Ctesiphonte, corona aurea Demostheni decerneretur 266. 16. Olymp. CX. 2. Corsini F. A. I. 362.
Euthycles, cui Dem. orationem in Aristocratem scripsit, interfuit, cum imperio trierarchi, expeditioni in Hellespontum, et ante illam causam iam alios accusauerat fraudum in rep. reos 622. 27.
Euthycrates, Olynthius, patriam Philippo cum prodidisset, ab eo misere est sublatus 99. 22. 426. 2. 451. 1.
Euthydemus, Stratoclis, laudatur ob liberalitatem erga remp. 567. 26.
Euthydemus, Phlyensis, fuit in legatis ad Philippum in castra ad Elateam missis, quo inducias ab eo impetrarent 282. 22.
Euthydemus, Pamphili filius 1015. 19.
Euthydicus, medicus 1018. 10.

Euthymachus, Otrynenſis 1083. 4.
Euthymus, luctator 537. 14.
Euthyphemus, ſcriba iudicii mercantilis 1324. 10.
Euxitheus, Thucriti f. Alimuſius, actor cauſae aduerſus Eubulidem, a quo peregrinitatis accuſatus fuerat 1299. ſq. 1311. 18. fuit aliquando ſui demi, ſeu municipii, magiſter, et magiſtratum ita geſſit, vt decreto ſcripto laudaretur. verum acerbitate exactionis debitorum nonnullos municipalium in ſe irritauerat 1319. 1.
Euxitheus Chollidenſis 1260. 2.
Euxitheus, Timocratis f. 1311. 1.
Euxitheus, Eleus, proditor 324. 10.
Exekeſtus, medicus 379. 16.
Exekeſtus Lampſacenus, qui Philiſcum, tyrannum patriae, interemit 666. pen.
Ganymedes formae nobilitatus excellentia 1410. 20.
Gelarchus populo Athenienſi, e Piraeeo reditum in Vrbem paranti, quinque talenta crediderat, quae populus ei per Ariſtophontem reddidit 502. 17.
Glauketes ad Mauſolum legatus, ipſe tertius, mittitur 703. 21. crimina eius exponuntur 740. 24. fuerat Lacedaemoniis et xxx tyrannis deditus Ibid. praefuit theſauro in arce ſito 741. 4. neſcio, idemne ſit
Glauketes Kephiſienſis 1358. 27.
Glaucon et Glaucus, fratres, Oeenſes, falſum teſtamentum ſubiiciunt, per quod tentabant in Hagniae hereditatem irrepere; ſed fraudis conuincuntur 1051 13.
Glauco pſephiſmatis rogator, quo legatio ad Kerſobleptam mittenda decernitur. quae Thracem ad aequas foederis cum P. A. conditiones adigeret 678. 3.
Glaucothea, mater Aeſchinis 270. 24. 320. 15.
Glaucus, Oeenſis 1051. 13.

Glaucus, Caryſtius, athleta, victor Olympiacus, aetate Demoſthenis vetuſtior 331. 2.

Gorgopas, imperator Lacedaem. a Chabria in Aegina peremtus 479. 26.

Gylon, maternus auus Demoſthenis 836. 18.

Habron, Buſeli filius 1055. 26.

Habronychus, Ariſtotelis filius, Pallenenſis 1083. 21.

Hagnias, Oeenſis, Buſeli filius 1050. ſq.

Hagnias iunior, illius e Polemone filius, ſuper cuius hereditate certatur 1050. ſq. tota illa oratione.

Hagnias, neſcio qui, trierarchus 1219. 18.

Hagnophilus 1157. 13.

Halirrhothius, Neptuni filius, cuius de caede coram Areopagitico ſenatu Marti dicenda fuit cauſa 641. 26.

Harmodii et Ariſtogitonis, tyrannicidarum, poſteri immunes erant, verumtamen non eorum munerum, quibus patriae ſalus contineretur 462. 18.

Harpalus Amphipolitarum obſides Iphicrati tradit 669. 10.

Harpali, eius, qui Alexandri M. theſauros compilauit, cauſae obnoxium ſe negat eſſe Demoſthenes 1470. 22. ſq. Plutarch. 48. Schottus p. 123.

Hedylus, filius Pamphili 1015. 18.

Hegemon, orator de factione Philippi 320. pen. eum a ſe denuntiatum Ariſtogiton, numis placatus, dimiſit 784. 16.

Hegeſileus, Eubuli cognatus, qui pro illo, ob rem in Euboea male geſtam capitis accuſato, dicere noluit 434. 14. copias Ath. in Euboeam duxit, quas eo mitti contra Plutarchum tyrannum Eubulus ſuaſerat. *Schol.* Ibid.

Hegeſippus, orator, Demoſtheni aequalis, quicum legationem ad Philippum obiit, vehementerque factioni Macedonicae obſtitit. quo factum eſt, vt ab eo ſcripta

pta feratur oratio de Haloneſo 75. pen. obiit item cum Dem. legationem ad ciuitates Peloponneſiacas, quo eas aduerſus Philippum accenderent 129. 18. forſitan idem eſt, cuius Dem. ſaepe mentionem facit p. 364. primus diſſuaſit pacem cum Philippo. *Schol. ibid.* tam parum acceptus Philippo fuit, vt rex Xenoclidem, hoſpitem eius, ideo, quod eum recepiſſet, Macedonia iuſſerit excedere 447. 9. cognomine probroſo Crobylus fuit appellatus, vt auctor eſt Harpocr.

Hegeſtratus, nauclerus Maſſilienſis, miſere periit in vndis, culpa ſuamet 883.

Heliodorus Pitthenſis 927. 23.

Helixus, Corinthius, Philippo deditus 324. 15.

Heracleodorus, ad quem ſcripta eſt epiſtola Dem. p. 1489 fine. videtur cauſidicus nobilis et potens fuiſſe ibid. fort. non Athenis, ſed aut Corinthi, aut alibi locorum.

Heraclidae ab Athenienſibus defenſi et in patris regnum reſtituti ſunt 290. 23. 1391. 8.

Heraclides Byzantium, eiecto Spartano praeſidio, Thraſybulo et Athen. tradidit 475. 3.

Heraclides, Aenius, vna cum fratre Pythone, Cotyn, Thraciae regem, peremit. quapropter ambo fratres a P. A. ciuitate donati ſunt 659. 27.

Heraclides, trapezita 894. 15. 1171. 1.

Hermaeus, trapezita in Aegina 953. 19.

Hermogenes 1157. 22.

Hermon, gubernator nauis, qua Lyſander, imp. Spartanus, vehebatur, qui cum eo ducentarum nauium claſſem Ath. ad Aegospotamos cepit 691. 5.

Hermonax 988. 4.

Heropythes archon tum erat, quum Philippus Elateam occuparet 282. 7. et 25. Olymp. CX. 2. Corſin. F. A. I. 364. ſq.

Heſiodi locus recitatur 417. 2.

Hierax

Hierax et Stratocles, legati Amphipolitarum ad Athen. patriam a Philippo vexatam Athenienſibus in fidem dabant. ſed repudiabantur 11. 11.

Hieronymus, Arcas, proditor 324. 9. aduerſus eum, Philippi partes tuentem, dixit Aeſchines ad Megalopolitanos 344. 14.

Hipparchus, hiſtrio 1353. 15. tribu Athmonenſis 1354. 6.

Hipparchus cum duobus aliis a Philippo Eretriae tyrannus imponitur 125. 27. 324. 16.

Hippias, Timoxeni, Thymaetades 934. pen.

Hippias, Athenippi, Halicarnaſenſis 929. 18. 934. 4.

Hippias, coquus Chariſii 1351. 5.

Hippocrates, orator, rogationem tulit de Plataeenſibus ciuitate attica donandis, cum patria ſua a Lacedaemoniis eiecti eſſent. cuius rogationis formula habetur p. 1380. 22.

Hipponici gens, vnde fuit Alkibiades, meritis in remp. inclaruit 561. 20.

Hipponicus a Philippo miſſus cum mille mercenariis Eretriam occupauit 125. 24.

Hippothoon, eponymus Hippothoontidarum 1398. 27.

Homeri loci recitantur 1398. 10. 1409. 2.

Hyakinthides a patre Erechtheo pro patriae ſalute diis ſunt immolatae 1397. 18.

Hybleſius, nauicularius, mercibus per mare aliunde alio transuectandis in nauibus ſuis quaeſtum faciens 926. 8. 934. 15.

Hyperides, Cleandri filius, Sphettius, in locum Aeſchinis, reiecti, a P. A. delectus, qui cauſam templi Delphici pro populo diceret 271. pen. fuit vna cum Demoſthene legatus ad Thebanos, foederis ergo cum iis aduerſus Philippum contrahendi 291. 6. dictauit illam rogationem, quam tulit Ariſtonicus, de corona

corona aurea Demoſtheni danda 302. 26. Philocratem accuſauit 376. 17. poſt pugnam ad Chaeroneam auctor fiebat, vt caput minutis redderetur; cui rogationi Ariſtogiton fruſtra interceſſit 803. 27. adverſus Theocrinem teſtatur 1333. 15. de eius exitu v. Plutarch. 56. Barton. 202.

Hyperides, Callaeſchri filius 273. 6.

Iaſon, Pheraeus, foederatus Athen. intercedit pro Timotheo, imperatore, capitis accuſato 1187. 15. eiusque rei cauſa ipſe Athenas venit 1190. 23.

Iatrocles narrat Demoſtheni, quid Aeſchines egiſſet, cum conuiuio cuidam in Macedonia intereſſet 402. 22.

Idrieus, Cariae dynaſta, poſt Mauſolum et Artemiſiam.

Illyriorum bellum cum Philippo 13. 4.

Iphiadis filius pro Seſto obſes erat apud Charidemum, quem obſidem cum Athen. dediturum recepiſſet Charidemus poſtmodum denegauit 679. 18. et pen.

Iphicrates, Ephialtae filius, imperator Ath. in bello Corinthiaco 46. 20. Moram Laced. concidit 172. 26. 686. 22. Olymp. 96. 4. v. Simſon A.M. 3612. ab eo commendati Strabax et Polyſtratus a P. Ath. honorantur 482. 25. magnas cum Diocle inimicitias exercuit 534. 22. laudatur 534. 26. memorabile eius teſtimonium, quanti faceret fidem Lacedaemoniorum 659. 8. quod teſtimonium Iphicratis eſſe, cum aliis negat Taylor. fuit κηδεστὴς Cotyos, regis Thraciae, hoc eſt penes ſe in matrimonio habuit ſororem eius; quo factum, vt regi ſecundior, quam reip. eſſet; a quo tamen malam retulit gratiam. quapropter e Thracia auffugiens, domumque redire metuens, Antiſſam conceſſit habitatum 663. paene tota. ſucceſſor ei miſſus eſt Timotheus 669. 7. quem Iphicrates maieſtatis accuſauit 1187. 7. 1188. 10. verum ex acerrimis ſimultatibus reconciliati, neceſſitudi-

tudinem inter se contraxerunt 1204. 15. decessit Olymp. CX. 2.

Ichander, histrio, Neoptolemi actor secundarum partium 344. 7. nescio, idemne, an alius sit is, qui p. 438. 11. dicitur, ab Aeschine ad concionem productus, simulasse, se ab Arcadibus ad P. Ath. missum venire.

Isocrates, rhetor 928. 6. doctrinae mercedem exigebat millenas drachmas 938. 16. memoratur 1240. 7. consuetudo eius mores Timothei, Cononis filii, haud parum emendauit 1415. 7.

Isthmias, meretrix 1351. 16.

K. vide sub litera C.

Lacedaemonius, (nomen id proprium est) cuius sororem cum Eubulides impietatis accusasset, reiectus est 1301. 16. 1360. 9.

Lacedaemoniorum legati, exsules Athenienses ab Argiuis reposcentes, Argis excedere ante solis occasum iubentur 197. 5. quapropter Athenienses in bello ad Mantineam eos defenderunt 205. 1. cuius rei auctor Athenienſibus fuit Callistratus 1353. 19. nil valent aduersus Olynthios, a quibus magnas clades accipiunt 425. 21. summa eorum potestas penes paucos erat 489. 19. habebantur veteratores, eoque fides eorum erat suspecta Iphicrati 659. 7. quare Lacedaemonii odiis tam acerbis et internecinis infectati sint Plataeenses, vt ante, quam hos deleuissent, non desisterent 1377. 23. sq.

Laches, Melanippi pater, homo frugi habitus, oratori tamen suspectus, ab eoque peculatus tecte insimulatus est 740. 21.

Laches, illius nepos, Melanopi filius, e carcere, in quem ob peculatus crimen coniectus fuerat, ob Alexandri M. deprecationem, emissus 1480. 9. et 25.

Lacri-

Lacritus, ſophiſta, Phaſelita, quem aeris debiti non ſoluti poſtulauit Androcles foenerator a p. 923. ad 943. eloquentia, quam ſibi arrogabat et Iſocrate magiſtro fidebat atque ſuperbiebat 938. tota. Huius Lacriti familiarem et diſcipulum fuiſſe Archinum Thurium, illum nomine τῆς φυγαδοθήρου infamem, haud improbabiliter coniicit Barton p. 202.

Lampis ab exercenda re nauicularia factus Graecorum ditiſſimus, et de Aeginetis optime meritus, nihil tamen ab iis inuenit, praeter τὴν ἀτέλειαν, ſeu immunitatem a tributo inquilinorum 690. vlt. 905. et oratione tota in Phormionem.

Laomedon. v. Leodamas.

Laſthenes et Euthycrates, Olynthii, cum patriam Philippo prodidiſſent, ab eo miſere interemti iunt 99. 22. 128. 8. 241. 25. 425. vlt. 451. 2.

Leander, hiſtrio. v. Cleander.

Legatio Athenienſium in Peloponneſum, paulo poſt Olynthum captam, auctore Eubulo, ab Aeſchine obita, ad ciuitates aduerſus Philippum concitandas 438. 23. ſq. 439. 8.

Legatio Demoſthenis ad Philippum gemina, cum Aeſchine ſocio, prima ad conſtituendum de pacis conditionibus, ſtatim ab Olyntho capta 72. 24. 345. 3. altera, pace iam condicta et conſtituta, ad iusiurandum ab eo exigendum, quo pax decreta confirmaretur 72. vlt. 346. 6. et deinceps ſaepiſſime, vt e. c. p. 392. ſq. tertiam ambo, ipſeque Demoſthenes, et Aeſchines, eiurarunt 378. 14. 379. 11. 395. 9. ſecunda legatio contigit, priusquam Philippus Euboeam per homines ſibi addictos occuparet Olymp. 108. 2. Plutarch. 32. Barton. 191.

Legationes Demoſthenis ad Peloponneſios interceſſere, quominus Philippus peninſulam hanc raperet 129. 16. 252. 1. vbi etiam legationes commemorantur,

rantur, quarum auctor fuit Demosthenes. Legatio Dem. ad Argiuos et Messenios multo post Olynthum captam at non multo tamen post pacem cum Philippo contractam, euenit 70. 25. 71. 6. vbi notanda est dictio πολὺν χρόνον, indicans, eo tempore, quo Demosthenes ad Messenios illa verba faciebat, Olynthum iam dudum in ruinis iacuisse. Sed Philippica secunda, cui inserta est ista particula orationis ad Messenios, dicta est anno quarto Olympiadis CVIII. ergo necesse est, vt illa ad Peloponnesiacos legatio in annum, aut tertium, aut quartum, eiusdem Olympiadis inciderit.

Leo Timagoram, cui comes legationis ad regem Persarum quadriennio fuerat, redux factus, accusauit 400. pen.

Leochares, in quem agit or. p. 1080. ad 1110.

Leocorae, seu filiae Leonis, se dedunt vltro pro salute patriae immolandas 1398. 5.

Leocrates 1028. 20. et deinceps.

Leodamas Acharnensis, causidicus tum clarus et potens 501. 23. erat in aduocatis legi Leptinis ibid. Chabriae datos honores eripere frustra laborauit 501. pen.

Leodamanti, nescio, an eidem, praefecto classis atticae frumentariae, naues Philippus ademit per Amyntam, imperatorem suae classis 249. 14. verum aliis in codicibus, et in ipsa Philippi epistola, p. 251. 3. *Laomedon* appellatur. Euenit anno quarto Olymp. CIX. Corsin. F. A. I. p. 353.

Leonidas, ad Thermopylas aduersus Xerxen pugnans, vna cum parte dimidia Plataeensium occubuit 1377. 15.

Leontidae, tribus Athen. quorum eponymi, eiusque filiarum, historia attingitur 1398. 4.

Leostratus Eleusinius 1083. 8.

Lepti-

Leptines rogationem tulerat, vt nemini munerum publicorum sumtuosorum functione vacare liceret. Hanc rogationem impugnat or. a p. 457. ad p. 508.

Leptines ὁ ἐκ Κοίλης 611. 22.

Leucon, rex Ponti, ciuitate attica donatus 466. 12. ob priuilegium negotiatoribus Athen. indultum, vt frumento pontico naues suas ante omnes implerent, et vectigalium essent immunes 466. 27. alia eius praeclara de P. A. merita enumerantur ibid.

Lous, mensis Macedonicus, respondens attico Boedromioni 280. 14.

Lykidas, molitor pistrinarius 1251. 4.

Lykidas, Chabriae quondam seruus, dolis impetrauerat, vt proxenus Athenienſium, (apud Messenios, vt videtur) constitueretur 497. 7. et 15.

Lykinus Pallenensis Archon 1223. 2.

Lykiscus Archon, quo honorem gerente probati sunt thesmothetae omnes, propterea, quod Theocrinis frater in eorum esset collegio, qui consiliis fratris regeretur 1330. 24.

Lycon, Heracleota, de cuius hereditate controuersia nata est inter Callippum et Apollodorum Pasionis 1236. 11. sq.

Lyconis mentionem fieri in or. pro corona, perhibet Athenaeus p. 486. 1. quem locum non reperio.

Lycurgus, orator, vna cum Demosthene legationem ad ciuitates Peloponnesi obiit, aduersus Philippum commouendas 129. 19. habuit primas partes in actione in Aristogitonem 770. 2. 773. 26. tota epistola tertia p. 1474 sq. laudat Lycurgum, et increpat Athenienses, qui filios viri fortis optimeque de rep. meriti, carceri mandassent, vnde eos emitti rogat.

Lysander, imperator Spartanus, rem Athenienſium naualem, et totum imperium funditus euertit ad Aegos potamos captis ducentis eorum nauibus 691. 6.

Lysias,

Lyſias, orator, Kephali filius, Metanirae amator 1351. 23.

Lyſimachum, virum, vt antiqua illa tempora ferebant, probum et honeſtum, quomodo ciues honoraverint 491. 26. fuit Ariſtidis, iuſti dicti, filius. *Schol. ibid.* et Valeſ. ad Harp. p. 121.

Lyſimachus, Lyſippi, Aegilienſis 1387. 4.

Lyſinus 949. 6.

Lyſippus, Crioënſis 1083. 11.

Lyſiſtratus, Thorikius 1023. 23.

Lyſiſtratus, Ariſtoni teſtatus in cauſa verberum, adverſus Cononem 1266. 26.

Lyſithides, in ditiſſimis Athenis aetate Demoſthenis 565. 13. accuſatus ab Euctemone, tanquam habens penes ſe praedam nauis Naucratiticae, ab Androtione eiusque collegis legationis in Cariam captae 703. 14. a Callippo arbiter inter ſe et Paſionem delectus 1240. 8. vbi Iſocratis et Apharei familiaris dicitur.

Macartatus, auunculus illius Macartati, in quem agitur, Proſpaltius 1066. 2.

Macartatus, Theopompi filius, in quem agit oratio a p. 1050. ad p. 1079.

Manes, ſeruus Arethuſii 1253. 6.

Mantias Thorikius, pater Mantithei ex vxore legitima, et Boeoti, e Plangone concubina, a qua circumuentus et coactus eſt ſpurium pro vero filio ſuo agnoſcere atque adoptare 993. circa fin. et totis duabus inſequentibus orationibus, ambabus a Mantitheo dictis in Boeotum, altera pro nomine Mantithei retinendo, neque permutando, altera pro dote matris recuperanda. ad p. 1026.

Mantitheus, illius Mantiae filius, cuius de gemina actione aduerſus Boeotum, fratrem ſpurium, modo commemoratum eſt, iisdem locis.

Mardonii, Perſae, a Xerxe in Graecia relicti, et in proelio ad Plataeas caeſi, acinaces in theſauro Minervae ſeruabatur 741. 7. 1377. 20.

Maronitas et Thaſios de Stryma altercantes, litem arbitris permittere 163. 18. vna cum Abderitis proponuntur in exemplum ciuitatum ignobilium et contemtarum 218. 11.

Mauſolus, Cariae dynaſta, per optimates Rhodi libertatem oppreſſit 191. 15. legationis ab Ath. ad eum miſſae fit mentio 703. 22.

Megaclidi Eleuſinio cauſa eſt cum Lycone Heracleota 1241. 27.

Megalopolitani. v. ind. geograph.

Megarenſes, quod Anthemocritum Athenienſem ſuſtuliſſent, ab Ath. myſteriis prohibiti, et per tabulas publice fixas pro hoſtibus Ath. et pro infamibus ſunt declarati 159. 19. bellum aduerſus eos decretum, quod τὴν ὀργάδα, agrum conſecratum, ſibi vindicaſſent 175. 24. tanti fecerunt ius ſuae ciuitatis, vt Lacedaemoniis id Hermoni poſcentibus, cuius opera potiſſimum factum eſſet, vt Lyſander ad Aegospotamos claſſem Athenienſium caperet, denegaret, niſi ipſi quoque eundem Hermonem ciuem Spartanum crearent 691. 5. appellantur illiberales et ſordidi 1357. 8. Solon, legislator, eos deuicit, atque tropaeum de iis fixit 1416. 6.

Melanias fuit in aduerſariis et calumniatoribus Demoſthenis.

Melanopus, legatus, ipſe tertius, ad Mauſolum miſſus 703. 21. Lachetem, patrem eius, orator teſte peculatus inſimulat 740. 21. ipſius Melanopi furta et ſcelera enarrantur *ibid.* Plutarch. 26. Barton 188. Harpocration hac voce, hunc ait Diophanti, actoris, κηδεστὴν fuiſſe.

Melanopus, Diophanti filius, Sphettius 925. 2.

Mele-

Meledemus Cleonis 273. 6.

Memnon, Artabazi κηδεστὴς, et in praefectura Lydiae succeſſor 672. 5. h. e. Memnonis ſororem in matrimonio habebat Artabazus. v. Diodor. Sic. T. II. p. 122.

Menecles, notus Athenis quadruplator, vulgo dictus ὁ τὴν Νῖνον ἑλὼν, qui Ninum, ſacerdotem foeminam, condemnauit 995. 10. 998. 13. v. Dionyſ. Halicarn. de Dinarcho, p. 187. 1. et Corſin. F. A. IV. 31. qui in h. l. interpretando turpiter lapſus eſt.

Menecrates 1489. antep.

Menelaus, peregrinus, forte Lemnius, quo hipparcho, ſeu magiſtro militiae equeſtris, in bello ſociali vtebantur Athenienſes 47. 21. v. Valeſ. ad Harpocrat. h. v.

Meneſtheus, filius Philagri, e Teleſippa, Oeenſis 1064. 16.

Meneſtheus cum claſſe centum triremium mittebatur ab Ath. aduerſus piratas Macedonicos 217. 19. laudatur vt vir popularis. v. Dionyſ. Halic. in fine libelli de Dinarcho.

Meneſtratus Eretrienſis. videtur Eretriae princeps, et Athenienſibus amicus fuiſſe 661. 10.

Menexenus, filius Polyarati 1009. 26.

Menippus apud Oreum Philippo ſtudebat 126. 4.

Menippus, Car, egit in Euandrum Theſpienſem 571. 22.

Menon, imperator, Autocli ſucceſſor apud claſſem in Ponto miſſus 1210. 6. hunc Apollodorus, Paſionis f. accuſauit oratione a Demoſthene ſcripta, ſed ea hodie periit 961. 1.

Meno, Pharſalius, Athenienſibus in bello apud Eionem Amphipolitanam duodecim talentis et ducentis equitibus ſuccurrit. quapropter immunitas ei a P. A. decreta fuit 173. 3. 686. vlt. v. Thucydid.

Mentor, frater Memnonis, quorum sororem Artabazus in matrimonio habebat, praefectura Lydiae post Artabazum potitur 672. 5. v. Diodor. Sic. II. 122.

ad Messenios legationem obiit Demosthenes, de qua exponit 70. 25. sq. Messenios Philippo addictos nominat p. 324. 11. Philippus eos, statim a finito bello Phocico, a seruitute Lacedaemoniorum liberat 69. 9. Lacedaemonii acerrimo eos odio persequentes, modis omnibus vexabant et perditum ibant 204. 4. Alexander M. Philiadis filios, ab exsilio reuocatos, Messeniis tyrannos imponebat 212. 26.

Metanira, meretrix, a Lysia, oratore, amata 1351. 24.

Micionem Chollidiensem Theocrines, a se de furto frumentario accusatum, aere placatus, dimittit 1323. 12.

Micalionis negotium, ab Aristophonte perfide tractatum, obscure attingitur 885. 10.

Midias, Anagyrasius, homo diues, sed audax et sceleratus, potentia amicisque fretus. Is Demosthenis, choregum tribus suae in Liberalibus agenti, publico in loco alapam inflixit; cuius iniuriae reum Demosthenes egit illa celebri oratione a p. 514. ad p. 587. suppositicius appellatur 563. 5. accusauit senatum illum, cui Androtio praemium decerni rogabat 596. 8. nescio, hiccine sit, an alius, p. 1260. 3. commemoratus. Vide, num ex eius aetate, quam Demosthenes indicat, inueniri possit, quo anno fuerit Archon extraordinarius Xenias, quo honorem gerente Midias rogationem tulit, vt Phocioni donum publice decerneretur. forsitan ob expeditionem Euboeensem, et pugnam ad Tamynas. Quam rogationem Hyperides actione impugnauit. v. Plutarch. in Hyperide, et Corsini F. A. p. 365.

Midius (si bene habet lectio *Medio*. sed videtur potius *Medio* leg. esse, vt nominatiuus sit Midias) Hagnusius 1052. 6.

Midy-

Midylides, Ariſtotelis filius, Pallenenſis 1083. 21.
Midylides, Otrynenſis, filius Euthymachi, iſtius auus maternus 1083. 5. et 18.
Miltiadis frugalitas laudatur 35. 20. quos honores ei ciues habuerint 686. 6.
Miltokydes, regulus Thraciae, a Cotye, a quo defecerat, vincitur, ab Athenienſibus deſertus 655. 1. 658. 26. a Smikythione proditus Charidemo, ab hoc Cardianis traditus, Athenienſium inimiciſſimis, ab his, vt ſtudioſiſſimus Athenienſium, crudeliter interemtus eſt 676. 26. Miltokyden a Cotye defeciſſe, et Cherrhoneſum Athenienſibus detuliſſe, ſignificatur p. 1207. 18.
Milyas, a patre Demoſthenis moriente manumiſſus, fit curator patrimonii filio pupillo relicti 819. 18. propter ſtatum eius ciuilem Aphobus cum Demoſthene in iure contendit, poſtulans eum, vt ſeruum, ad tormenta, Demoſthene tradere, vt liberum, recuſante 844. tota oratione.
Mineruae ingens ſimulacrum ſtabat in arce, ab vniverſa Graecia praemium Athenienſibus datum operae in bello aduerſus Xerxen et Mardonium nauatae 428. 15. v. indic. graec. v. Ἀθηνᾶ.
Minos, rex Cretae, iuſtitiae laude claruit 269. 17.
Mitylenaeorum ſumma poteſtas a populo ad optimates tranſit 168. 15.
Mitys, Argiuus, a quo Chabrias quadrigas emit, quibus Pythia vicit 1356. 7.
Mnaſeas, Argiuus, proditor 324. 10.
Mneſarchides 1332. 14.
Mneſarchides, homo diues, ſtudet Midiae 581. 14.
Mneſibulus, κηδεστὴς Theophemi 1155. 14.
Mneſibulus, Acharnenſis, peculatus damnatus, et in carcerem datus, inde rurſus dimittitur 1480. 13. et 26. vbi laudatur vt homo frugi.

Mneſicles, notus Athenis ſycophanta 995. 8.

Mneſicles, Colyttenſis, cauſa eius pecuniaria cum Euergo et Pantaeneto 967. 20.

Mneſilochus, Perithoïdes 1219. 20.

Mneſimacha, Lyſippi Crioënſis filia, vxor Midylidis, filii Euthymachi 1083. 11.

Mneſiphilus, Archon tum, quum Demoſthenes rogationem ferret de ſancienda pace cum Philippo facta 235. 2. aliamque cum ferret Calliſthenes, de vrbe tuenda, ob repentinam Philippi irruptionem in Phocida 238. 2. v. Corſini F. A. I. p. 350.

Mneſitheus Alopekenſis Demoſtheni aduerſus Midiam teſtatur 541. 7.

Mneſithides Archon erat tum, quum Aeſchines nomine ſui populi Pylagorae partes ageret, et Philippus ab Amphictyonibus dux belli aduerſus Amphiſſenſes nuncuparetur 279. 17. v. Corſini F. A. T. I. p. 356.

Mneſithides, Antiphanis, Phrearrhius, vna cum Demoſthene in legatis fuit ad Thebanos, foederis ergo contrahendi aduerſus Philippum 291. 6.

Moeriades ab Aphobo pecuniam accipit mutuo, ſeruis, qui Demoſthenis erant, in pignus oppoſitis 822. 2.

Moerocles [paſſim locorum vitioſa ſcriptura Myrocles reperitur] rogationem de iis tulit, qui negotiatores vexarent, et de claſſe attica cum ſociorum coniungenda, quo mare a piratis purgaretur 1339. 1. et 22. v. Barton ad Plutarchi Demoſthenem p. 28. liberos Lycurgi in vincula dedit 1478. 15. ipſe cum antea nexus fuiſſet 1478. 19. Plutarchus l. c. perhibet, eum Calliſtrato in rep. gerenda fuiſſe aduerſatum. quod aut de alio quopiam Moerocle, non de hoc, erit accipiendum, aut vitium erit in nomine Calliſtrati, aut hunc Moeroclem neceſſe erit admodum iuuenem ad remp. acceſſiſſe, et grandaeuum eſſe factum.

ab Eu-

ab Eubulo Anaphlyſtio accuſatus eſt, quod a metallorum redemtoribus vicenas drachmas extorſiſſet 435. 6.

Molon archon 1207. 11.

Molon vetuſtus hiſtrio tragicus 418. 5.

Moſchion, ſeruus primum Cononis, tum Olympiodori, medicamentorum mango, ſed fur et veterator 1171. 12. ſqq.

οἱ μύριοι, Senatus Arcadicus 344. 13. 403. 10.

Myronides, Archini, viri clari et de P. A. bene meriti, filius, ob aes alienum (vt videtur) nexus 742. 25.

Myrtis, Argiuus, proditor 324. 10. v. Palmer. Exerc. p. 626.

Nauclides Plataeas Thebanis prodit 1378. 23.

Naucrates Caryſtius.

Naues Athenienſium Amyntas, imperator claſſis Philippi, capit et in Macedoniam abducit 249. 17. 274. 2. quod contigit Philippo Selybriam obſidente 251. 8. anno quarto Olymp. CIX. v. Corſini F. A. I. 353. Philippus eas rurſus dimiſit 251. 20. Hanc nauium rapinam Corſinus exiſtimat belli cauſam fuiſſe, ab Athen. anno 1. Olymp. CX. ſuſcepti, pace ſeptenni rupta.

Nauſicles ſaepius fuit coronatus, ob liberalitatem erga remp. quam ornarat, quum Strategus militiae pedeſtris eſſet 264. 22. 265. 8. Archon tum erat, quum, Elatea capta, Demoſthenes hortaretur ad ſocietatem belli cum Thebanis ineundam 288. 27. laudatur vt vir popularis 1482. 5. Corſin. F. A. I. 350.

Nauſicrates, frater Nauſimachi et Xenopithis 986. 24. 988. 1.

Nauſimachus, illius frater, in quem Ariſtaechmi filii agunt 984. ſq.

Nauſinicus Archon 606. pen. a cuius praetura ad magiſtratum Androtionis Taylor annos 26. numerat.

ego vero existimo, Nausinicum quaestorem fuisse anno proximo ante Androtionis magistratum, et subaudiri εἰσπεπραγμένας *redactas, in fiscum illatas* p. 1367. 6. memoratur, et ὁ ἄρξας additur.

Nausiphilus, istius Nausinici, τοῦ ἄρξαντος, filius 1367. 5.

Neaera, a Theomnesto, tum et ab Apollodoro Pasionis, accusata, quod, quae peregrina, et serua, et meretrix esset, tamen penes Stephanum, ciuem Ath. in matrimonio esset, liberosque vulgo quaesitos pro ciuibus ferret, nec non aliorum criminum a 1345. ad 1388.

Nearchus, Sosinomi, fuit in legatis ad Philippum missis, apud Elateam agentem 283. 7.

Neon, Philiadis filius, Messenius, Philippo addictus 324. 12.

Neocles Archon tum, quum Eubulus rogationem ferret, de legatione ad Philippum mittenda, quae eum interrogaret, cur naues Athen. frumentarias intercepisset 249. 11. v. *Nicocles.*

Neoptolemus, multis operibus praefectus, coronatus est ob largitiones, quibus remp. ornauerat 264. 25. homo locuples, Midiae studiosus 583. 14.

Neoptolemus histrio, vel potius, poeta tragicus, primus auctor fuit Athenienſibus pacis cum Philippo contrahendae 344. 7. et 21. Philippus, rebus labantibus, eum Athenienſibus immisit auctorem pacis 442. vlt. Athenis in Macedoniam migrauit, et quae ibi vidisset audisſetque, de iis Philippum certiorem fecit 58. 22. v. insignem de eo locum Diodori Siculi T. II. p. 152. Quamquam ὑποκριτὴς tantummodo appellatur, admonuit tamen Scholiasta ad p. 58. 15. veteres hoc nomine appellare consueuisse ipsos quoque poetas, fabularum scriptores, quippe qui histrionum quoque partes saepenumero agerent.

Neptuni

Neptuni lis cum Marte in Areopago diſceptata, ſuper caede Halirrhothii 641. 25.

Nicareta, filia Damoſtrati, mater illius Euxithei, qui in Eubulidem egit 1320. 3.

Nicareta, lena famoſa, hera Neaerae 1351. 4.

Nikeratus, Acherduſius, trierarchus, teſtatur Demoſtheni aduerſus Midiam 568. 24.

Nikeratus, Nikiae imperatoris filius, ὁ ἀγαπητὸς cognominatus, laudatur ob liberalitatem erga remp. 567. 24.

Nikeratus, Ariſtoni aduerſus Cononem teſtatus 1266. 26.

Nikiades, Lyſaniae filius 1305. 1.

Nikias praeco, vel fecialis Philippi, Athenienſibus conſciis, aut conniuentibus, e ditione Philippi abreptus 159. 1. Athenienſes cum decennio in cuſtodia tenuerunt, et literas eius in concione recitarunt *ibid.*

Nikias, gener Diniae, ſororem vxoris Apollodori, Paſionis, in matrimonio habebat 949. 22. auunculus Stephani, a quo fortunis exutus fuit 1122. vlt.

Nikias, Aeſchinis κηδεστὴς, h. e. ſororis maritus, ὁ βδελυρὸς Demoſtheni dictus 433. 20.

Nikias, clarus ille imperator, in conſiliis dandis publica potius commoda ſpectaſſe, quam auram popularem captaſſe dicitur 34. 20.

Nikias Archon tum, quum Aeſchines conuinceretur, cum Anaxino, Philippi ſpeculatore, clam Athenis noctu furtiuum colloquium habuiſſe 273. 12. Corſini F. A. I. 355.

Nikidas defert Xenopithen male geſtae tutelae nepotum e fratre Nauſicrate 991. 14.

Nikippus, nauclerus 1212. 3.

Nicobulus, a Pantaeneto de vi et inſidiis accuſatus. quam criminationem reus tota oratione a p. 966. ad p. 984. defendit. v. p. 973. 1.

Nicocles, tutor Paſiclis 1112. 26.

Nicocles tum Archon, quum Ariſtophon rogationem ferret de legatis ad Philippum mittendis, qui naves ab eo interceptas repeterent 250. 9. v. *Neocles*. Corſinio quoque viſa ſunt iſta duo nomina eundem deſignare F. A. I. p. 354.

Nicodemus, ab Ariſtarcho, Moſchi filio, interemtus 549. 23. erat de factione Eubuli. quapropter Demoſthenes in ſuſpicionem communicati cum Ariſtarcho ſceleris venit. *Schol.* ad p. 548. 14.

Nicomachus, Diophanti f. 273. 7.

Nicophemus (alii perperam dant Nicodemus) Archon 1132. 27.

Nicoſtratus, homo peregrinus, ciuibus adſcriptus, ab Eubulide corrupto 1317. 5.

Nicoſtratus, Nikiadis filius 1305. 4.

Nicoſtratus, in quem Apollodorus Paſionis, vt in hominem immemoris atque ingrati animi oratione tota inuehitur a p. 1246. ad p. 1256.

Nicoſtratus, Myrrhinuſius 544. 15. erat tum Archon, cum Strato litem ſecundum Demoſthenem adverſus Midiam daret *ibid.* v. 24.

Ninus, foemina ſacerdotio neſcio quo fungens, quam criminis neſcio cuius ream peregit Menecles 995. 10.

Notharchus, arbiter in lite Demoſthenis cum Aphobo delectus, ſuper ſtatu ciuili Milyae 853. vlt.

Oedipum, cum ſociis, Thebis electos hoſpitio receperunt Athenienſes 290. 27.

Oenanthe, mater Stratonidis 1061. 3.

Oeneus, Bacchi filius, eponymus tribus Oeneïdarum 1398. 17.

Oenomaus, heros, cuius nomine per ludibrium Demoſthenes Aeſchinem appellat, qui in fabula cognomine partes herois aliquando egiſſet 288. 22. 307. 25.

Olympichus, Apollodori filius, Plothenſis 1310. 23.
Olympiodorus, in quem agit oratio a p. 1167. ad p. 1183.
Olynthiorum ſocietatem ab ipſis delatam, cum repudiaſſent Athenienſes, tandem admittebant 19. 25. prodito equitatu, Olynthus periit 125. 12. inſignis locus de Olynthiorum vtraque fortuna, vt, antequam cauſam cum Philippo communem facerent, potentes fuiſſent, victoriisque compluribus Lacedaemonios concidiſſent, et vt poſtmodum, fraude Philippi circumventi, prorſus deleti eſſent 425. 12. ſq. partem Olynthiorum bello captorum Philippus Atreſtidi Arcadi donauerat, quos ille, pecudum ad inſtar, in Peloponneſum agebat, Aeſchine illuc proficiſcente legationis obeundae ergo 439. 3.
Onetor, Philonidis, vt videtur, filius, Melitenſis 831. 8. 856. 26. frater erat vxoris Aphobi 853. 1. quicum colluſit, quo Demoſthenem patrimonio ſpoliarent, vt pluribus conſtat ex orat. in Onetorem gemina a p. 864. ad 880. reliquisque in Aphobum dictis.
Onomarchus, dux Phokenſium, a Philippo in Theſſalia victus 443. 27. anno quarto Olymp. 106.
Oreſtes cauſam aduerſus Furias in curia Areopagitica vincit 641. 27. 644. 24.
Orpheus, et eius dictum de iuſtitia laudatur 772. 26.
Orrhontes 186. 25. vbi dubium eſt, barbarine ſit regis nomen, an fluuii Syriam peruagantis.
Paeonum cum Philippo bella 13. 4.
Pammenes, Pammenis filius, aurifaber, cuius in tabernam irrumpens Midias coronas aureas a Demoſthene locatas corrupit 521. 27.
Pammenes, forſitan dux ille Thebanus 681. pen.
Pamphilus, pater Plangonis, maternus auus Pamphili iunioris 1014. 18. vbi decoxiſſe, et facultates eius,

eius, vt aerarii facti, proscriptae, seu fisco addictae dicuntur.

Pamphilus iunior, Plangonis meretricis, aut concubinae filius, quae ipsum, vnaque fratrem eius Boeotum, callide Mantiae, veluti patri, obtrusit 995. pen. et saepe locorum postmodum in illa tota oratione.

Pamphilus, Rhamnusius 1047. 17.

Pamphilus, foenerator, cuius causa aduersum Dionysodorum et Parmeniscum agitur a p. 1282. ad p. 1298.

Pamphilus, inquilinus, et cliens Midiae, Aegyptius 567. 15.

Pamphilus, trierarchus, Demostheni aduersus Midiam testatus 568. 23.

Pamphilus, fullo 1259. 1.

Pandion, eponymus tribus Pandionidis. fabula filiarum eius, Procnes et Philomelae 1397. vlt. Παν-δίονος ἄστυ appellantur Athenae 531. 2.

Panemus, mensis Corinthiacus, respondet Attico Boëdromioni 280. 14.

Pantaenetus, in quem agit Nicobulus or. a p. 966. ad p. 984.

Parmenio, cum militibus ad Eretriam missus, circa annum secundum, aut tertium Olympiadis CIX. vt libertatis recuperandae cupidos compesceret, qui etiam tumultuantes eiecit 126. 2. amicus et minister Philippi 362. vlt. Halum obsedit, Athenientibus de pace cum Philippo agentibus 392. 20.

Parmeniscus, negotiator, socius Dionysodori, in quos agit Pamphilus or. a p. 1282. ad 1298.

Parmeno, Byzantinus negotiator, sed Athenis degens, vt patria exsulare iussus 894. 2.

Parisades. v. *Berisades.*

Paseas, Aristoni aduersus Cononem testatus 1266. 26.

Pasi-

Pasicles, filius Pasionis, trapezitae, saepissime commemoratur ab Apollodoro, fratre, in eum acerrime saeuiente, vt spurium, ex adulterio natum, oratione gemina in Stephanum, et rursus ab aduocato Phormionis, in oratione pro Phormione, quem Phormionem Apollodorus aiebat verum Pasiclis patrem fuisse. Longa et foeda est concertatio.

Pasio, modo dictus, e seruo manumissus, et postmodum a P. A. ciuitate donatus, trapezita, saepissime, et quibusque paene paginis nominatur in orationibus pro Phormione, et in eundem, item in Timotheum, Stephanum, Callippum, aliosque dictis ab Apollodoro, scriptis a Demosthene. reip. mille scuta, et quinque triremes donauit 1127. 12. viuis excessit archonte Dysniketo 1132. 25. clarum fuit nomen eius per vniuersam Graeciam, spectata fides, contractaeque cum multis amicitiae 1224. 2.

Pasipho, medicus 873. 21.

Pataecus 1478. 18.

Patrocles Phlyensis, Demosthenem latae legis de classibus, seu collegiis trierarchalibus, cum accusasset, causa cecidit, et multatus est 261. 18.

Pausaniae, Spartani regis, insolentia, qua victoriam de Persis communi Graecorum opera partam sibi soli arrogatum ibat in inscriptione donarii communis 1378. 1.

Pausanias, ὁ πόρνος, stuprator Theramenis 1489. 4.

Pax ab Athen. cum Philippo inita, auctore Philocrate, item Phrynone, (v. ibi scripta) in hanc formulam, vt quae iam in potestate haberet Philippus, ea retineret. quod illo de Amphipoli interpretante, Athenienſibus contra excipientibus, eam olim suam fuisse, non eius, eoque sibi reddendam esse, decensum est ad correctionem formulae. Orationem de Haloneso qui scripsit, is auctor fuit, vt hunc in modum

dum corrigeretur, vt Philippus Amphipolin redderet, et vt graecae ciuitates, neutri parti addictae, a neutra bello vexarentur 82. sq. capita huius pacis praecipua 63. 15. 105. 13. 395. 25. pacem hanc non suasit Demosthenes, sed expressit Graecorum perfidia, Athenienses ipso in certamine destituentium 231. 22. primam eius mentionem iniecit Aristodemus 232. 8. deinde ad eam hortatus est Philocrates, suffragantibus Eubulo et Kephisophonte *ibid.* 10. iniuriam sibi fieri queritur orator ab Aeschine, principium pacis sibi imputante 233. 14. contra criminatur idem, Aeschinem, cum coniuratis, a Philippo corruptum, in secunda legatione, missa ad conditiones pacis iureiurando sanciendas, inscis et inuitis Athenienslibus, contra atque conuenisset, et contra mandata, legatis proficiscentibus iuncta, Philippo permulta, quae ipsius e re, in fraudem Athen. essent, concessisse 346. 12. et paene tota oratione de falsa legatione.

Pacis cum Philippo postremae, post pugnam fatalem ad Chaeroneam conclictae, mentio fit obiter 804. 14. vbi eo discriminis ait res fuisse deductas, vt parum abesset, vt vir vnus vniuersae ciuitatis potiretur.

Pax cum Alexandro M. contracta primo, quo is regnare coepit, anno 216. 3. sq. et tota illa oratione.

Pelopidas, dux Thebanus, ab Alexandro Pheraeo captus 660. 5.

Peparethii pace tenente Haloncsum ceperant; quapropter cum a Philippo castigarentur, Athenienses id aegre ferentes. causam eorum suam faciebant 262. 4. Peparethi deuastatio 248. 5.

Perdiccas in Macedonia tum regnans, quum Persae, ad Plataeas victi, domum trepidi refugerent, reliquias eorum confecit; cuius beneficii praemium ab Athe-

Athenienſibus adeptus eſt immunitatem 173. 8. 687. 5. Non Perdiccas, ſed pater eius, Alexander, tum regnabat. Quia tamen Perdiccas regii generis et regni heres erat, iam tum dici poterat *βασιλεύων*.

Periandri lex, ad quam *αἱ συμμορίαι*, collegia trierarchalia, ſunt compoſita 1145. 16.

Periander, filius Polyarati 1009. 26.

Pericles conſilia ſua magis ad remp. quam ad privatam ſuam, contuliſſe dicitur 34. 21. p. 1414. 23. docetur eius exemplo, virum reip. gerendae operantem carere philoſophia non poſſe.

Perilaus, Megarenſis, proditor, ab ipſo Philippo contemtus, cum iam abuſus eius opera eſſet 242. 2. 324. 15. 435. vlt.

Perinthii Byzantinorum foederati et conſanguinei erant 255. 24.

Phaedimus in triginta tyrannis 402. 16. Palmerius ad h. l. admonet, a Xenophonte, illos enumerante, non Phaedimum, ſed Phaedrum edi.

Phaedra, mater Acamantis, ſed ibi meliores codices Aethram appellant 1398. 11.

Phaenippus, filius Callippi, in quem agit or. a p. 1038. ad 1050. adoptatus fuit a Philoſtrato, oratore 1045. 15.

Phanias Aphidnaeus 544. 15. erat tum Archon, quum Strato litem ſecundum Demoſthenem, aduerſus Midiam daret ibid. verſu 24.

Phano, filia Neaerae, vulgo quaeſita 1358. 5. alias Strobyle dicta 1362. 6. nubit Phraſtori, ſed poſtmodum repudiatur *ibid.* et ſqq. vbi pluribus et eius, et matris fraudes et flagitia denudat.

Phanoſtrata, filia Stratii, Oeënſis 1056. 27.

Phanoſtrata, ſcortum 610. 17.

Phanoſtratus, Kephiſienſis 1258. 23.

Phanus,

Phanus, non Stephanus, quod perperam in argumento orationis legitur, is fuit, quem Aphobus falsi dicti testimonii accusauit, sed Demosthenes eum oratione defendit ea, quae a p. 844 ad p. 862. legitur. familiaris et tribulis Aphobi dicitur 851. 22. 861. 26.

Phayllus, imperator Phokensium 661. 1.

Pheraei res habebant suas a Philippo separatas, hoc de pace cum Athenienſibus agente 444. 4.

Phertatus 887. 2.

Phila, meretrix 1351. 15.

Philager, filius Eubulidis, f. Bufeli, Oeensis 1057. 15.

Philager, Melitensis 1355. 22.

Philammon, Athenienſis, pugil 331. 1.

Phileas, vel, quomodo p. 963. 5. in argumento rectius appellatur, Philetas, Eleusinius 967. 21.

Philiadis liberos, Messeniae tyrannos, restituit Alexander M. ab exsilio reuocatos 212. 26. v. *Neon* et *Thrasylochus*.

Philinus, Nicostrati f. in trierarchatu collega Demosthenis 566. 25.

Philippides, trierarchus, homo diues, Midiae studiosus 581. 14. 583. 14. nescio, an idem sit cum Philippide Paeanienſe p. 1332. 24.

Philippus, rex Macedoniae, ille celebratissimus, et in Philippicis atque orationibus pro corona et in Aeschinem exagitatus, et paene contritus, vt omnem earum paginam impleat; homo astutus, acer, vigil, insidians nulli non oportunitati rei bene gerendae 10. 2. Amphipolin, tum Pydnam, inde Potidaeam, post Methonam, denique Thessaliam cepit 12. 26. ex expeditione Illyrica [Olymp. CVI. 1.] grauem in morbum incidit, vnde vt conualuit, protinus Olynthum adortus est 13. 2. alius eum posterior inuasit morbus per expeditionem Thracicam, hyeme anni tertii Olymp. CIX. impurus, perfidus, periurus appella-

tur

tur 19. 9. sq. ambitiosus 23. 10. amici eius comitatenses lasciui, luxuriosi, perditi 23. 12. Epistolae eius 185. 238. 250. 280. [hac de Philippi epistola, et de rationibus temporis, quo scripta fuit, multis disputat Corsinus F. A. cum alibi, tum T. II. 462. vbi contendit, non anno primo Olymp. CVIII. scriptam esse, quod visum fuit Vsserio et Dodwello, sed tertio Olymp. CX. et pro Βοηδρομιῶνος leg. esse Ἑκατομβαιῶνος] 283. argumentum epistolae a Philippo legatis Athenienssium additae, a pace condita, cuius faber Aeschines potissimum fuerat, domum redeuntibus 352. 11. quando Locrici belli dux ab Amphictyonibus fuerit nuncupatus, quaerit Corsin. F. A. I. 357. initio regni cum Argaeo pugnandum habebat, qui fretus Athenienssium ope, Macedoniam sibi arrogabat; verumtamen vicit, vt blanditiis vsus, Athenienses ab Argaeo abstraxit 660. 13. plurimum sibi ad potentiam terroremque sui profuit hoc, quod ipse suarum rerum solus conscius, arbiter, gubernator et exsecutor per se esset 305. 26. callentissimus dicitur artis, blandimentis, officiis, pollicitationibus alios sibi obstringendi atque circumueniendi 1468. 27. vbi Demosthenes multum sibi fuisse vsum Philippi ait in legationibus reip. ergo ad eum obitis. p. 1477. 15. dicitur secundam fortunam scisse moderate atque humane ferre.

Philippus, nauclerus 743. 19. 1188. 20.

Philippus, istius naucleri filius, aegri capitis discrimen effugit 743. 19.

Philippus Androtionis studiosus et per eum potens 605. 8.

Philippus, qui in causa Aphobi testimonium dixerat 851. 22.

Philiscus, Abydenus, in Ariobarzanis gratiam, attica ciuitate donatus, ductans milites mercenarios, ve-

xabat graecas ciuitates 666. 19. peremtus est a duobus Lampsacenis, Thersagora, atque Exekesto *ibid.* pen. acerrimo persequebatur odio Athenienses 688. 1.

Philistides, Orei in Euboea tyrannus a Philippo constitutus 119. 22. 126. 11. 248. 15. per expeditionem auctore Demosthene in Euboeam susceptam Athenienses Philistiden eiecerunt, eiusque legatos, hostes reip. declaratos, vrbe excedere iusserunt, quos Aeschines domi suae recepit 252. 17. et 23.

Philo Thebanus, cuius ad Philippum nobilis atque memorabilis refertur oratio 384. 16.

Philo, socer Aeschinis, homo diues 329. 15.

Philochares, frater Aeschinis 414. pen. pictor fuit, si Demostheni creditur, contemnendus, si Scholiasti, Apelli et Zeuxidi comparabilis 415. 3.

Philocles, vir popularis, et, vt videtur, exsilii consors Demostheni 1482. 8.

Philocrates, Eleusinius, ille tot tetris a Demosthene stigmatibus perustus et confossus, rogationem tulit, vt Philippo vna cum Amphipoli pax concederetur 82. 22. 83. 2. auctor orationis de Haloneso modum proponit illius pacis corrigendae 76. sq. colludens cum Aeschine, commodis Philippi studuit 230. 23. 343. 20. et saepissime locorum per illam totum de flagitiose gesta et perperam relata legatione orationem. ad pacem cum Philippo contrahendam, secundum Aristodemum, primum auctorem, Philocrates inprimis hortatus est 232. 10. fuit in aduersariis Demostheni infestissimis 310. 10. qui eum impurum et audacem appellat 345. 1. et dignum, qui conspuatur, vel despuatur *ibid.* 23. Demosthenem de aquae potu deridet, se iactat, sibique plaudit vinum potanti 366. 23. in formulam pacis cum Philippo contractae, clam sponte sua, inscio populo, et iniussu eius, clausulam turpem pariter atque noxiam ingerit 356. 15. ipse iactabat quae a Philippo do-

po dona accepiſſet 377. 18. Athenienſium omnium dicitur flagitioſiſſimus et impudentiſſimus 405. 14. 783. 21. partem Olynthiorum bello captorum a Philippo dono tulit 440. 5. ſq.

Philolaus, Rhamnuſius 1047. 18.

Philomacha, filia Hagniae Oeenſis, vxor Philagri 1056. 25.

Philomacha iunior, iſtius ex Eubulide neptis, vxor Soſithei, iunioris Eubulidis mater 1058. 26.

Philomela, Pandionis filia 1397. pen.

Philomelus, Paeanienſis, cuius in equo, mutuo ſumto, Midias, magiſtrum militiae equeſtris agens, in pompis vehebatur 571. 4.

Philonicus, Eubuli cauſae implicitus, ab Ariſtophonte accuſatur 434. 21.

Philonides, Melitenſis 831. 8.

Philondas, Megarenſis, Athenis habitans, vt inquilinus 1191. 27.

Philoſtratus, orator, adoptat Phaenippum 1045. 15.

Philoſtratus, Dionyſii filius, Colonenſis, acerrimus Chabriae aduerſariorum, eumque cauſam capitalem ſuper Oropo dicentem vehementiſſime vrſit et exagitauit 535. 9. erat familiaris Lyſiae, oratoris 1352. 7. et 15.

Philtiades, Cteſiae filius, Xypetaeonenſis 929. 25. p. 935. 1. pater eius Cteſicles appellatur.

Phocenſes [ἔθνος μέγα, καὶ πολλῶ λόγῳ παρὰ Δημοσθένει ἀξιωθὲν, ait Etymologus p. 273. 36.] fine Athenienſium protectione tueri ſua nequibant 16. 21. bellum aduerſus eos geſturum recipit Theſſalis Philippus, eoque ſibi eos adiungit 20. 4. Phocenſium coepta cum probare nequirent Athenienſes, tamen eos ſeruatos cupiebant 231. 1. qua flagitioſiſſima Aeſchinis fraude Phocenſes Philippo traditi, et funditus deleti fuerint, pluribus exponitur 357. 22. ſqq. Conf.

p. 113. 17. quare Philippus eos in societatem sui cum Athen. foederis admittere 443. 8. bis Philippus proelio vicit Phocenses; semel copias eorum mercede conductas, cum duce, Onomarcho, extra Phocidem et Pylas, iterum in ipsis eorum finibus eos vicit atque funditus deleuit 443. 25. 446. init.

Phokides, quem accusans Aristogiton perdidit 781. 17.

Phocion, imperator Ath. in expeditione Euboïca, Olymp. CIX. 4 567. 17. etiam a Byzantio Philippum depulit, eodem anno. Barton. p. 192. Diodor. Sic. II. p. 139. de eius exitu v. Corsini F. A. I. 366.

Phocritus, Byzantinus, ab Apaturio et Parmenone arbiter delectus 897. 2.

Phormion, orator, qui, pro Aphepsione, Bathippi filio, dicens, Leptinis rogationem de tollendis immunitatibus impugnauit 451. *argum.* 9. 453. 14.

Phormion, in ditissimis Athenienslium 565. 12.

Phormio, Kephisophontis, Piraeensis 927. 22.

Phormio, negotiator, in quem Chrysippus, qui aes ei in foenus crediderat, agit or. 907 ad 922.

Phormio, trapezita, libertus Pasionis, in cuius fortunis, moribus, omni denique vita multus est Demosthenes, inuidioso et turpi exemplo, alternis accusator et defensor, in orationibus, vna pro eo a 944. ad 963. pluribus, quas Apollodorus, Pasionis filius, in eum dixit, vt illis in Stephanum a p. 1101. ad p. 1137. decimo demum anno a Pasionis excessu ius ciuitatis adeptus est, archonte Nicodemo 1132. 26. Byzantini naues eius aliquando attinuerant. quarum expediendarum gratia, Phormio Stephanum misit illuc 1121. 2. idem Stephanus causam Phormionis apud Chalkedonios dixit. *ibid.* Phormio priuignum Apollodorum in iudicio vicit 1101. quomodo matrem Apol-

lodo

Iodori, heri quondam vxorem, in matrimonium duxerit 1102. 10.

Phormio, trieraula, seruus 270. 13

Phrasias 1236. 18.

Phrasiclides, quo archonte pax cum Lacedaemoniis coiit 1357. 15. circiter illo anno, quo Lacedaemonii ingentem illam ad Leuctra cladem accipiebant. videtur Anaphlystius ille esse p. 1219. 20.

Phrasiclides, homo ne ingenuus quidem, in Timothei gratiam, ciuitate donatur 688. 4. 1197. 3.

Phrastor Aegilienſis 1362. 8. sq.

Phrynio, Demonis filius, et Democharis frater, Paeanienſis, Neaeram, quam amabat, in libertatem asserebat, et Athenas transferebat Corintho 1355. 2. sq. vbi pluribus flagitiosos eius mores, foedosque amores et rursus discidia cum Neaera exsequitur.

Phrynon, Rhamnusius, qui in concilianda illa cum Philippo turpi et inprimis noxia pace cum Philocrate atque Aeschine collusit 400. 15. et saepe postmodum in illa de F. L. oratione, vti vt homo impurus atque conscelleratus, et probris omnibus obsitus notatur, vt nomen eius ex eo in prouerbium abierit. quam turpiter se dederit in conuiuio apud Xenophronem in Macedonia 402. 26. nam fuit in legatis illuc missis 412. 19. ὁ μιαρὸς Φρύνων appellatur *ibid.* 25. propter ea quod filium impuberem foedae Philippi libidini prostituisset.

Pisistratidarum nomen admodum exosum erat Athenis 160. 15. 212. 16.

Pittalacus, homo probrosus, quo Timarchus familiariter vtebatur 417. 21.

Pitholas [Πειθολᾶς] id est Pitholaus, Thessalus, attica ciuitate donatus, quo indignus honore visus, rursus priuatus est 1376. 5.

Plango, Mantiae concubina, quae quibus ſtrophis eum deceperit, et quantas clades rei eius familiari dederit, et quantis litibus ipſumque filiumque eius, Mantitheum, per ſpurios ſuos Boeotum et vexarit, conſtat ex oratione in Boeotum gemina a 994. ad 1026.

Plataeenſium de Athenienſibus inſignia merita, et quibus contra officiis ſtudiisque Athenienſes ea ſint demeriti, vnde natum Lacedaemoniorum internecinum erga Plataeenſes odium, et ſaeua oppidi oppugnatio, eamque tandem inſecutum miſerrimum excidium, multis verbis exponuntur 1377. 2. ſqq. ad 1381. 22.

Platonis, clariſſimi philoſophi, conſuetudo Archytae Tarentino haud parum profuit ad gloriam 1415. 13. p. 1490. 12. dicitur Heracleodorus e Platonis ludo exiſſe, qui magnis ibi laudibus ornatur.

Pliſtoris cauſa numaria cum Pantaeneto et Euergo 967. 21.

Plutarchus, Eretriae in Euboea tyrannus, illa de factione, cui auxilia mitti vetabat Demoſthenes, quod ſecus factum, inſecuta ſunt ingentes clades 58. 5. Poſtmodum eiectus eſt Plutarchus vna cum mercenariis, quos alebat, id quod credibile eſt euenisſe, aut exeunte Olymp. CVIII. aut ineunte CIX. Reddita ſic plebi maieſtate, Philippi tamen ſtudioſi effecerunt, vt ab eo miſſus, cum mille mercenariis, Hipponicus Eretria reciperetur, qui arces τῷ πεῤθμῷ impoſitas deiecit, Eretriaeque praeſidium, tyrannosque tres, Hipparchum, Automedontem, et Clitarchum impoſuit 125. 24. Conf. Weſſeling ad Diodor. Sic. II. p. 139. Vlpian. ad p. 434. et 550. 26. vbi defectio Euboeae ab Athenienſibus, a Plutarcho conflata, enarratur. Nomen eius, cum adhuc potentia floreret, formidoloſum erat Athenis 579. 2. vbi Midias protector, conſiliarius, et procurator dicitur.

Polemaeſtus (niſi potius Ptolemaeus eſt) 1491. vlt.

Pole-

Polemon, Hagniae filius, Oeenſis 1057. 10.

Polyaratus, Cholargenſis, auus maternus Mantithei 1009. 25. homo diues, et clarus Athenis 1015. 26.

Polycles, cuius iniquitas, et inſolentia exagitatur oratione, quae in eum agit, a p. 1206. ad p. 1228.

Polycles Archon tum, quum Demoſthenes rogationem de collegiis trierarchalibus ferret 261. 12. Corſin. F. A. I. p. 351.

Polycrates auctor coloniae in Cherrhoneſum mittendae 163. 6.

Polycrates, Epiphronis, in legatis ad Philippum apud Elateam agentem miſſis 283. 7.

Polycritus, Apemanti, Cothokides, in legatis ad Philippum miſſis, nauium repetendarum ergo 250. 16.

Polyeuctus, ὁ βέλτιστος, honoris ergo, a Demoſthene appellatus, fuit in legatis, anno ſecundo Olymp. CIX. ad ciuitates Peloponneſiacas miſſis 129. 18.

Polyeuctus, Midiae ſtudioſus, numeratur in ſycophantis 560. 2. Verum Ruhnkenius in Hiſt. crit. orat. gr. p. 157. eum cum ſuperiore eundem facit, vbi pluribus de Polyeucto Sphettio, claro tum oratore, exponit.

Polyeuctus Crioënſis 1042. 5.

Polyeuctus Thriaſius, pater duarum puellarum, quarum de dote duo eius generi, Spudias et Leocrates, iure experiuntur 1028. ſq.

Polyeuctus, Charidemi vitricus 1331. vlt.

Polyſthenes, homo ne liberae quidem atque ingenuae conditionis, in gratiam Timothei ciuitate donatus 688. 5.

Polyſtratus, imp. Athen. in bello Corinthiaco 46. 20. Olym. XCVI. 4. item p. 482. 26. vbi ait eum ex Iphicratis commendatione publice laudatum et praemiis ornatum eſſe.

Polyzelus, qui prohedrum cecidit 525. 27.

Polyzelus, Archon, quo fungente, aut protinus ab honore defuncto, Demosthenes tutelam suam suscepit pubertatem ingressus, et tutores ad reddendam tutelae gestae rationem vocauit 868. 1.

Posidippus in triremi Apollodori gubernator 1222. 10

Praxicles, trierarchus 1219. 19.

Procles 980. 20. vbi Nicobulus μιαρὸν καὶ ἀνάθαρτον eundem atque μέγαν appellat, sed hoc deridiculi ergo.

Procne, Pandionis filia 1397. pen.

Proconnesii, Athenienſium socii, opem eorum implorant aduersus Cyzikenos, a quibus bello vexabantur 1207. 21.

Promachus testatur Boeoto 1017. 1.

Protomachus 1311. 9.

Protus, cui lis cum Zenothemide de frumento Siculo interceſſit 886. 10.

Proxenus, filius Neaerae vulgo quaesitus 1358. 4.

Proxenus, imper. Ath. aditum Philippi ad Pylas obseruat 356. pen. 364. 5. 389. 17. et 26.

Ptoeodorus, Megarenſis, Philippi studioſus 324. 14. genere, diuitiis, potentia princeps Megarenſium, Perilaum, Philippiſmi accuſatum, protexit et seruauit 436. 2.

Pyrrhus, Eteobutades, morte mulctatus eſt, quod, aerarius qui eſſet, tamen iudicaſſet 573. 9.

Pythia, ludos, Philippus per amicos illuc delegatos adminiſtrabat 62. 24. 63. vlt. 119. 12.

Pylades, trapezita 816. pen.

Pylaeae ius reſtituebat Philippus Theſſalis ea in Pylaeae, qua ipſe iure conſeſſus in conuentu Amphictyonico donatus, et in locum Phocenſium, vtpote expunctorum, immiſſus fuerat 71. 13. conf. p. 62. vlt.

Pytheas, homo veterator, popularitatis ſimulator 1481. 13. vbi coloribus deterrimis pingitur. Demoſthe-

mosthenem furti Harpalici reum egit oratione scripta, et inprimis in causa fuit, vt is exsulatum iret. *ibid.* Plutarch. 16. Barton 184. nascente bello Lamiaco Athenis ad Antipatrum fugit, graecasque ciuitates ab Athen. abalienauit Plutarch. p. 54. Pytheam ait in Arcadia cum Demosthene altercatum.

Python, Byzantinus, orator potens, in legatis Philippi ad Athenienses, cum pacis conditiones scriberentur eae, in quas Philippum Demosthenes et Aeschines cum aliis, iureiurando adegerunt anno Olymp. CVIII. 2. 81. 24. 82. 17. vbi quanto Pythonis eloquentiam magis praedicat Demosthenes, hoc ipse suam altius effert, a qua illum fuisse repressum gloriatur 272. 19. idem in illa celeberrima Thebis habita concione exsultat, qua se ait, coram vniuersae Graeciae legatis intolerabilem Pythonis insolentiam retudisse, atque studia eius elusisse 1469. 18. Diodor. Sic. II. 143. et ibi Wesseling Olear. ad Philostrat.

Python, Aeno oriundus, cum illo Byzantino, ni fallor, idem, Cotyn, regem Thraciae, quum Atheniensibus grauis esse coepisset, adiuuante fratre Heraclide, peremit; quapropter Athenienses ambos ciuitate donarunt 659. 27. 674. 21. E p. 662. 10. satis liquide constat, Aenium hunc atque illum Byzantinum eundem esse. Patriae diuersitas, quae videtur esse, morari neminem debet. Solent Graeci eosdem geminis nominibus ethnicis appellare, alteris locorum, vbi in lucem quique prodissent, alteris, vbi plurimam vitae partem peregissent. In aetatem, qua Python hic Athenas venit, inquirit Corsinus F. A. T. I. p. 355.

Pythocles, inimicus Demostheni 320. vlt. incessus eius superbiam prae se tulit 442. 15.

Pythocles, filius Pythodori, procul dubio idem cum superiori, Demosthene familiariter antehac vsus, coe-

pit ab eo abhorrere, poſtquam a Philippo corruptus fuit 411. 10.

Pythodorus Archon 1174. 13.

Pythodorus, neſcio qui, cuius aedes memorantur 1258. 25.

Pythodorus ἐκ Κνιδῶν arbiter in cauſa Theophemi et actoris in illa oratione, quae eſt in Euergum 1140. 17.

Pythodorus Acharnenſis 1215. 13.

Rhadamanthys, heros mythicus, iuſtitiae ſtudio clarus 269. 18. 1410. 18.

Rhodiis conceſſum ius vectigalia certa a nauibus exigendi in pace Athen. cum Philippo facta 63. 18. Rhodiorum gubernatio a plebe ad optimates transiit 168. 18. bellum ſociale dictum cum Athen. gerebant 191. 12.

Sannio, magiſter choris tragicis 533. 9.

Satyrus, naualium praefectus 612. 21.

Satyrus, Alopekenſis, Lakedaemonii frater 1360. 8.

Satyrus, Melitenſis 1364. pen.

Satyrus, trapezita 953. 14.

Satyrus, hiſtrio comicus, cuius praeclarum facinus laudatur 401. 16. familiarem Demoſtheni fuiſſe, eumque geſticulationem oratoriam docuiſſe auctor eſt Plutarchus 14. Barton 143.

Satyrus, quem Harpocr. v. Θευδασία ex orat. in Leptin. ait apud Theudaſiam cecidiſſe.

Saurias, Lamptrenſis 1360. 10. et pen.

Skiton (niſi potius is Skirton eſt) quod παράνομα ſuaſiſſet, decem talentis eſt multatus 573. 18.

Skythes, Harmatei, Kydathenaeenſis 1104. 2.

Simon, Thrax, frater vxoris Amadoki 624. 6. ciuitate attica donatus Ibid. 15.

Simus Anagyraſius fuit in legatis ad Philippum miſſis apud Elateam agentem, ad impetrandum inducias 282. 22.

Simus et Eudius, Lariſſaei, Theſſaliam patriam Philippo prodiderunt 241. 27. ductauit ſecum Neaeram pro amica 1352. 23. 1382. 6. Harpocr. eum de gente Aleuadarum fuiſſe tradit.

Simylus, hiſtrio 314. 11.

Sinope meretrix 610. 17. 1385. 1.

Sitalkes, rex Thraciae peremtus non inuitis Athenienſibus 161. 3.

Smicron, ob rogationem παρανόμου decem talentis multatus 573. 17.

Smikythion, forte Thrax, qui Miltokyden Charidemo prodidit 676. pen.

Smikythus ab Eubulo accuſatus 401. 1.

Socrates, Orita, Philippo deditus 126. 3.

Socrates hiſtrio 314. 13.

Socrates trapezita 953. 12.

Socrates Philoſophus, Alkibiadis magiſter 1415. 1.

Socrates Archon eo anno, quo Chabrias Pythia vicit quadrigis 1356. 5. memoratur eius magiſtratus 1186. 10. incidit in illum annum, quo Timotheus rem ſiniſtre aduerſus Peloponneſios gereret 1197. 17.

Solon, legislator clariſſimus. fragmentum ex eius Elegis 421. 24. ad 423. 6. leges aiebat eſſe ciuitatum νόμισμα, ſiue id, quo publicum in vſum immiſſo vterentur omnes veluti modo, ex quo agantur atque aeſtimentur omnia 765. 24. ciues ſui eum ob leges latas aenea ſtatua cohoneſtarunt in foro poſita 420. 7. 807. 17. auctor fuit, in lege quadam, qui in poteſtate meretricis eſſe, eum ita furere immaniter, vt alium neminem mortalium omnium magis 1183. 10. innumeratur Sophiſtis, hoc eſt ſapientiae et elegantioris literaturae profeſſoribus atque magiſtris, eamque laudem reliquis ſuis laudibus omnibus antetuliſſe dicitur 1416. 3. vbi ſummae laudes eius enarrantur; quae ſunt hae: Megarenſes vicit, huiusque victoriae monu-

monumentum fixit tropaeum. Salamina, insulam, recuperauit, leges condidit, et, quod ipse summi fecit, studiosissimeque affectauit, in septem Graeciae sapientibus fuit habitus.

Solon, homo obscurus 1120. 27.

Solon, Erchiensis, arbiter delectus in causa Mantithei cum Boeoto 1013. 4.

Sophilus, pancratiasta Sami, aduersarium, a quo per contumeliam vapulauerat, irae impotentia victus, occidit 537. 15.

Sophistae septem sunt iidem atque vulgo sic dicti Graeciae viri sapientes 1416. 11.

Sophoclis, poetae tragici, Antigona commemoratur 418. 7. et 20. vbi locus ex ea recitatur.

Soscles fuit in aduersariis et criminatoribus Demosthenis 310. 9.

Soscles, trapezita 953. 15.

Sosinomus, trapezita item 959. 26.

Sosistratus, in Euboea Philippi studiosus 324. 17.

Sositheus, pater Eubulidis, qui nomine filii infantis, in Macartatum egit 1061. 9. tota illa oratione a p. 1050. ad p. 1079.

Sostratus, pirata, quem Philippus Halonneso expulit 162. 10.

Sostratus Philippi, Histiaeensis 929. 25.

Sotades, Cretensis, Neaeram per Ioniam et Chium pro amica secum duxit 1382. 8.

Spintharus, Eubuli filius 1259. 2.

Spintharus, qui Clinomachi aedes septem minis emit 1358. 8. fort. idem cum superiori.

Spudias, in quem Leocrates egit orat. p. 1028. ad p. 1037. penes ambos sorores duae in matrimonio erant.

Stephanus, Meneclis filius, Acharnensis 1104. 1. in quem totis illis duabus orationibus p. 1101. ad p. 1137. Apollodorus Pasionis agit.

Ste-

Stephanus Eroeadenſis 1358. 26. maritus Neaerae, in quos ambos inuehitur tota illa oratio a p. 1345. ad p. 1388. neſcio, idemne ſit, quem Aeſchines p. 46. 37. ed. Steph. nominat, ſuum et Derkylli in legatione ad Phocenſes collegam. Apollodoro Paſionis diem bis dixit, ſemel ob pecunias theatrales, quas in militarem fiſcum inferri Apollodorus auctor fuerat, tum homicidii reum egerat 1347. 1. ſq. quam iniuriam vltum euntes Theomneſtus, et eius ſocer, Apollodorus, in ius vocant illa tota in Neaeram oratione, crimini dantes, quod mulierem conditione ſeruili natam, peregrinam, et quae ſcortum publicum olim fuiſſet, ipſe, qui ciuis Athenienſis eſſet, pro vxore legitima et matrefamilias domi haberet, eiusque liberos vulgo quaeſitos pro ingenuis et ſuis ferret, atque pro talibus elocaret. Stephanus hic Xenoclidam poetam a ſe accuſatum infamia notauit 1353. 14. et 26. quomodo cum Neaera conſuetudinem contraxerit 1357. 17. ſq.

Strabax, ab Iphicrate commendatur, ciuis fit 482. 25. videtur Iphicratis in bello Corinthiaco miniſter fuiſſe. nominatur enim l. d. vna cum Polyſtrato, de quo v. p. 40. 20.

Stratius, Buſeli filius, Oeenſis 1055. 25. et deinceps.

Strato, Phalereus, a Midia peſſumdatus, in quem pro Demoſthene tuliſſet ſententiam, arbiter delectus 541. 17. ſq.

Straton, e gente Buſelidarum 1064. 6.

Stratocles, quem orator p. 980. 21. hominem appellat nequiſſimum et artificem callidiſſimum orationis ad imponendum plauſibilis.

Strymodorus, in Aegina trapezita 953. 19.

Stratola meretrix 1351. 14. niſi ea potius Stratolea, aut Stratoclea eſt.

Syra-

Syracuſana resp. docet ſubitam fortunae commutationem, res ſecundas aduerſis permutantis 506. 18.

Taureas, choregum agens, vapulat ab Alkibiade 562. 8.

Taureas, Demoſtheni aequalis, qui vna cum Moerocle, et Pataco, (circa tempus cauſae Harpalicae, ni fallor) in cuſtodiam dicitur fuiſſe datus 1478. 18.

Teledamus, Argiuus, proditor 324. 10.

Telemachus cauſam pecuniariam agit in Pantaenetum 963. *arg.* 1. 967. 24.

Telephanis tibicinis praeclarum de Demoſthene meritum 520. 9.

Teleſippe, vxor ſecunda Philagri, mater Meneſthei 1064. 15.

Trecentum, οἱ τριακόσιοι, ditiſſimi Athenis 26. 25. Decem erant συμμορίαι, conſtantes viris 1200. diuidebantur hi in duas aequas portiones. hoc eſt ſexcentos viros; quorum rurſus dimidia pars, ſeu 300. annuatim muniis ſumtuoſis fungebantur. Ita vices functionum ad locupletem quemque ſingulis quadrienniis euolutis redibant, ſi vera tradidit Scholiaſtes d. l.

Teres Thrax, ciuitate attica donatus, a Philippo exagitatus 160. 19.

Teres, frater Pandionis, punitus a Procne et Philomela 1397. vlt.

Tharrhex, ab Eubulo accuſatus 401. 1.

Thaſiorum quosdam, Philippus, ſibi deditos, ab exſilio domum reducit 80. 12. Thaſii receptabant Byzantiorum piratas 159. 6. Thaſios et Maronitas de Stryma litigantes cogebant Athen. litem arbitro permittere 163. 17.

Thebani quaenam in bello Phocenſi Philippum poſtularint et impetrarint 62. 12. a Timolao iunt proditi 241. 26. Thebanorum facientes cum Philippo 324. 15. ab Athenienſibus expelluntur Euboea

boea 597. 20. dolus, quo Plataeas captabant, cum ipsorum clade elusus 1378. 21. sq. appellantur ἀναίσθητοι tardi, scaeui, illiberales 61. 1. causae odii Athen. aduersus eos 231. 3. a victoria Leuctrica Lacedaemonios exstirpatum, et Euboeam sibi vindicatum ibant; sed intercedebant Athenienses 258. pen. Philippo Elateam rapiente cogebat metus Thebanos, vt in societatem belli cum Ath. coirent, aut, si Demosthenem credimus, cohortationibus ille suis eos permouebat 287. sq. hoc erat initium societatis illorum duûm populorum in bello Philippico 291. 9. Thebani ob peruersitatem atque immanitatem animorum atque morum magis sibi placebant, quam Athenienses de ciuilitate atque humanitate 490. 5.

Themison et Theodorus, Euboeenses, Oropum dolo Athenienſibus eripiebant 259. 10.

Themistocles, clarissimus imperator, Persas ad Salamina deuicit 296. 8. qua arte Athenas moeniis sepserit 478. 25. quos ei honores ciues habuerint 686. 12.

Theocles, trapezita 1249. 10.

Theocrines, videtur Athenis Roscius aeui sui fuisse, h. e. perfectus histrio comicus. cum quo Demosthenes Aeschinem comparans, Theocrinem tragicum appellat, vt agentem histrionicam in rebus seriis et funestis 329. 26.

Theocrines, in quem Epichares egit a p. 1322. ad p. 1344.

Theodorus, histrio tragicus 418. 4.

Theodorus, Euboeensis, v. sub v. *Themison.*

Theodorus, Phoenix, foenerator 908. 26.

Theodotus, inquilinus, sed paris cum ciuibus census 912. 28.

Theogenes Andromenis 1259. 2.

Theo-

Theogenes, Cothokides, homo nobili genere, ſed pauper. eius cum Stephano contracta neceſſitudo 1369. 15. ſq. p. 1373. 17. appellatur Erchienſis, quod cum ſuperiori loco non concilio.

Theogenes Probaliſius 832. 2.

Theogiton, Thebanus, Philippi ſtudioſus 324. 16.

Theomneſtus, gener Apollodori, primas partes agit actionis in Neaeram et Stephanum 1350. 11.

Theophemus crebro nominatur in or. in Euergum 1163.

Theopompus, pater Macartati 1051. 20.

Theoris, ἡ λημνὶς dicta, non quod Lemno eſſet oriunda, ſed quod atrocitate ſcelerum illas a fabulis infamatas mulieres Lemnias imitaretur. Sacerdotio fungens Athenis, medicinam exercebat, carminibusque atque veneficiis, alios decipiebat numis emunctos, alios dementabat. Quam Demoſthenes impietatis ream peractam morte multauit 793. 26.

Theophilus Archon 968. 1.

Theoſdotides 533. 13.

Theoteles 1048. 4.

Theotimus 1259. 1.

Theoxenus Alopekenſis 611. 23.

Theramenes, inimicus Demoſthenis, cuius contumelias orator vlciſcitur epiſtola quarta 1486. ſq.

Therippides, Paeanienſis, a Demoſthene patre, qui eo familiariter vſus fuiſſet, in tutoribus pupilli nominatur 814. 16. et deinceps. crebrum enim legitur eius nomen in illis in Aphobum orationibus.

Therſagoras atque Exekeſtus Philiſcum, Lampſaci tyrannum, peremerunt 666. pen.

Theſeus incolas Atticae per agros ſparſos vnam in ciuitatem conduxit popularemque gubernationis formam condidit 1370. 16.

Theſſali perfidi habebantur 15. 15. 657. 25. Philippus eos ſibi adiungebat, recipiendo, Magneſiam ipſis redditurum, et bellum Phocenſe confecturum 20. 2. idem a tyrannis liberatos, Nicaeaque atque Magneſia donatos, libertate rurſus priuauit, tetrarchias ipſis imponens 71. 10. ad eos mitti legationem auctor eſt Demoſthenes, quae a Philippo abſtraheret, iam factos ab eo alieniores per offenſiones complures ab eo acceptas 21. 12. Philippus Theſſalis pylaeam, ſeu communionem concilii Amphictyonici tribuebat, ſufficiens eos in locum Phocenſium expunctorum 71. 13. 443. 17. Theſſalorum qui Philippo ſtuderent, nominantur 324. 8. Theſſali patrem Philippi Macedonia expulerant 657. 22.

Thoas apud Oreum Philippi ſtudioſus 126. 4.

Thraces popularium ſuorum neminem ipſi occidunt, ſed perimendos aliis tradunt 677. 1.

Thraſo, cuius in aedibus Aeſchines cum Anaxino, Philippi ſpeculatore, clam noctu Athenis conuenit 272. pen.

Thraſybulus Collytenſis, quamuis in iis fuiſſet, qui Phylam occuparant, et tyrannos e Piraeeo oppugnarant, tamen poſtmodum capitis cauſam coram populo bis dixit, et in carcerem ductus fuit 742. 15. non tamen hic idem eſt cum Thraſybulo

Thraſybulus, ille celebratus libertatis Athenienſium auctor, qui plebem exſulantem e Phyla domum reduxit, et tyrannos eiecit 431. 12. Ecphanti Thaſii opera Thaſo potitur 474. vlt. item Byzantio, opera Archebii et Heraclidae 475. 3. eius ad Abydum expeditio memoratur 1302. 18.

Thraſybulus, illius clari filius, decem talentis mulctatus eſt 431. 12.

Thrasybulus, Nicerati patruus, aut auunculus, pro quo Eubulus dicere noluit, tametsi cognato 434. 15.

Thrasybulus, clarus orator 301. 19.

Thrasydaeus, Thessalus, proditor 324. 8.

Thrasyllus, Eleusinius 1241. 27.

Thrasylochus Anagyrasius, Midiae frater, Demosthenem vexauit 539. vlt. Sed hic illum vltus est 540. 21. operam nauauit tutoribus Demosthenis, quo eos seruaret, in periculum ab oratore adductos 841. 3. trierarchus fuit 1222. 24.

Thrasylochus, forsitan foenerator 1210. 17.

Thrasylochus Messenius, Philiadis filius, Philippi studiosus 324. 12.

Thrasymedes, Diophanti filius, Sphettius 925. 15.

Thratta, ancilla 1356. vlt. 1386. 7.

Thucritides 1304. 25.

Thucritides alter, istius patruus 1304. 27.

Thucritus, pater Euxithei, eius, qui in Eubulidem egit 1311. 18.

Thukydides, vir circa postrema Demosthenis tempora clarus et in rep. potens 1329. 2. a Theocrine accusatus 1333. 22.

Thyestes, fabula tragica 449. 18.

Tigranes, legatus regis Persarum, Kyprothemin Samo tyrannum imponit 193. 4.

Timagoras morte mulctatus 350. 26. de causa supplicii 383. 18. Leon eum accusauit, qui socius legationis ei per quadriennium fuerat 400. pen. conciliarunt hi pacem ἐπ' Ἀνταλκίδου dictam. Schol. ad 419. 21.

Timanoridas, Corinthius, amator Neaerae 1354. 11.

Timarchus instruens accusationem Aeschinis de legatione flagitiose obita et rep. male gesta, praeuentus ab Aeschine probrosae vitae notatur 341. 18. 413. 27. 416. 18. rogationem tulit, vt qui Philippo ar-

po arma et instrumenta belli administrasset, is morte mulctaretur 433. 5.

Timocrates, in quem oratio agit a p. 700. ad p. 767. reum agens rogationis et noxiae, et a tenore iuris ciuilis abhorrentis. Rogationis formula legitur p. 712. 18. alia eiusdem Timocratis rogatio, illi repugnans 720. 18. accusator dicitur, et Midiae studiosus 560. 3. honorem quaestoris gessit cum Androtione 734. vlt. videntur hunc quoque significare hi loci 853. 2. 1017. 1. 1025. vlt. fuit Archon tum, quum Demosthenes Aphobum accusaret 869. 4. 873. 11. Estne idem, qui Onetoris sororem Aphobo permisit 866. 4. qua de muliere multus in ista oratione in Onetorem sermo fit. Orationem Timocrateam ab ipso Demosthene editam esse, negat Plutarchus, affirmat Gellius.

Timodemus, trapezita, mensam euertit 953. 16. 959. 27.

Timolaus Thebas prodidit 241. 26.

Timomachus ab Apollodoro Pasionis accusatus 960. pen. quae oratio hodie non supersit. largitionum reus est actus 398. 2. Si idem fuit cum memorato p. 658. vlt. videtur imperator classis atticae in Thracia fuisse, quo tempore Cotys emporia Thraciae atque Cherrhonesi Athenienſibus eripiebat. p. 1210. vlt. dicitur Menoni successor venisse.

Timosthenes Aegialensis, negotiator 1193. 9.

Timotheus, Cononis filius, clarus imperator, auctor fiebat mittendarum in Euboeam copiarum, quae Thebanos illinc expellerent. Olymp. CV. 3. 108. 10. Macedonum auxilio afflixit, aut subegit Olynthum 22. 4. quam expeditionem necesse est euenisse tum, quum Athenienses adhuc Philippi socii essent, cuius societatis mentionem facit 20. 1. Corcyram expugnauit 172. 25. 686. 21. Olymp. CI. 4. Samum

liberauit a tyrannis. et negotia eius cum Ariobarzane 192. pen. Τιμοθέῳ διδόντες τὴν δωρεὰν 482. 26. significat Athenienses ei immunitatem decreuisse, aliosque ab eo commendatos ciuitate donasse. Successor Iphicrati ad Amphipolin fuit missus 669. 7. de aetate huius expeditionis v. Corsini F. A. T. I. p. 348. commemorat eundem Aristoteles oeconomic. II. apud eundem Corf. T. II. p. 224. proponitur in exemplum hominis aetate sua ditissimi 815. 12. accusatur ab Apollodoro Pasionis, de aere debito a p. 1184. ad p. 1205. mentio fit huius accusationis p. 961. 1. eius legatio ad regem Persarum 1185 20. res aduersus Lacedaemonios male gestae 1187. 3. ob quas ab Iphicrate item et Callistrato maiestatis fuit postulatus 1187. 7. causam hanc dixit Astheo Archonte 1190. 24. aegre absolutus, in Aegyptum abiit, et regi Persarum meruit, vt imperator 1191. 21. illa infausta expeditio Peloponnesiaca incidit in annum, quo Archon fuit Socratides 1197. 17. quem excepit Asteus, et hunc Alkisthenes. Isocrate, sophista, familiariter vsus esse, ab eaque consuetudine multum ad elegantiam literarum atque morum profeciſſe dicitur 1415. 16. Plutarchus p. 30. Timotheum causa aduersus Apollodorum cecidisse ait. Barton p. 192. ait eum capitis accusatum ob rem male gestam in bello sociali. in quo fallitur. aduentum Iasonis atque Alcetae, quos Athenas venisse Timothei excusandi et deprecandi ergo e p. 1190. 24. constat, refert ad A. 4 Olymp. CI. Corsin. F. A. I. p. 97.

Tisias, pater actoris in Calliclem 1273. 7.

Tisias Acharnensis arbiter inter Apollodorum et Phormionem delectus 1104. 3.

Tisias, Iphicratis frater 534. 24.

Tromes,

Tromes, Aeſchinis pater, vt Demoſthenes eum appellat. Aeſchines enim ipſe Atrometum edit 270. 7.

Tyranni numero XXX. Athenis, quam pecuniam a Lacedaemoniis mutuam ſumſiſſent, eam exſules domum reuerſi de ſuo refundebant 460. 15. quaecunque in iudiciis, ſiue publicis, ſiue priuatis, conſtituiſſent, pace reddita, abolita et peremta ſunt 718. 13.

Tyranni Theſſalici, a quibus Philippus Theſſalos liberavit 22. 8. Scholiaſtes Aleuadas autumat ſignificari. Sed alii de Pitholao, Tiſiphono et Lycophrone interpretantur, qui. cum Alexandrum Pheraeum peremiſſent, ipſi tyrannidem exercere coeperunt.

Xenippus a Mantitheo editus arbiter, in cauſa nominis, ſed a Boeoto reiectus 1021. 16.

Xennis, ancilla Neaerae 1386. 8.

Xeno, foenerator 948. 16.

Xenoclides, Athenienſis, poeta, artem in Macedonia exercens, a Philippo iuſſus eſt finibus ſuis emigrare, quod Hegeſippum, oratorem, ipſi infeſtum, hoſpitio excepiſſet 447. 11. amauit Neaeram 1353. 14. cur infamia fuerit notatus *ibid.* 16. ſq.

Xenopithes, Nauſicratis filius, in quem Ariſtaechmi filii agunt orat. 984 ad 993.

Xenopithes alter, iſtius patruus 986. 24. 991. 13.

Xenophron, Phaedimi, qui in numero XXX tyrannorum fuerat, filius, Aeſchinem cum reliquis legationis collegis in Macedonia hoſpitio excepit 402. 15.

Xerxis in Graeciam expeditio memoratur 1377. 11.

Xuthus, negotiator, aut nauclerus 816. 26.

Zeno, Phlyenſis, Areopagiticus ſenator 272. 5.

Zenothemis negotiator, ſeu potius veterator, Syracuſanus, in quem Demo, Demoſthenis patruus, egit a p. 882. ad p. 891.

Zobia. v. *Boxia.*

INDEX GEOGRAPHICVS IN DEMOSTHENEM.

Abydus 326. 17. a Thrasybulo infestatur 1310. 18. Acanthus 917. vlt.

Acarnania. Athenienſium ad eam expeditio 1173. vlt. archonte Pythodoro 1174. 13.

Aegina inſula parua et ab Ath. contemta 690. 27. exſilium ibi tolerauit Ariſtides, donec reuocaretur 802. 17. piratae ibi capturas ſuas atticarum nauium vendebant 1248. 7.

Aegoſpotami, vbi funeſtam cladem accepit reſp. Ath. 691. 7.

Aegyptus a Perſa recuperata Olymp. CVII. 3. 160. 9. ſiniſtrum fuit huius belli initium Perſis 193. 24. ibi Timotheus, permiſſu reip. claſſi Perſicae praefuit, et rem nomine regis geſſit 1191. 21.

Aenianes 1379. 22.

Aenus. Aenii ab Athen. alienati 1334. 15.

Agora, oppidum Cherrhoneſi 86. 15.

Alopeconneſus, pariter 256. 23. ſitus eius declaratur p. 675. 25.

Ambraciam atque Leucadiam Philippus, anno ante, quam Byzantium obſeſſum iret, eripere conabatur Corinthiis 118 5. 120. 1. verum Demoſthenes, Lycurgus, Hegeſippus, aliique, obeundis ad ciuitates Peloponneſi legationibus, conatum illum repreſſerunt. 129. 21. 133. vlt.

Amphipolin proditione nactus Philippus, proditores primos ſuſtulit 12. 19. quum obſidem eam ſimulaſſet, vbi cepiſſet, Athenienſibus reſtituturum, ipſe ſibi

ſibi ſeruauit 659. 4. ex pace ei ceſſit 63. 15. ab Alexandro Macedone, illo vetuſto, Xerxis aequali, primo fuit occupata, dudum ante Athenienſium adventum illuc 164. 19. illa de reddenda Amphipoli pollicitatione, Athenienſes a ſocietate cum Olynthiis abducebat Philippus 19. 26. Timagoras, in pace, quam cum rege Perſarum iniit, Amphipolin ei permiſit 383. 23. Charidemus obſtitit, quominus Athenienſes eam recuperarent 669. 12. Charetis aduerſus eam expeditio cur irrita fuerit 26. 10.

Amphiſſenſium Locrorum ſacrilegium 274. 20. ſq. propter bellum inde coortum Philippus Elateam cepit, et dux Graeciae fuit nuncupatus 275. 12.

Anthemus. Philippus hoc oppidum, quod ſuperiores Macedoniae reges diligenter ſibi vendicaſſent, Olynthiis, in mercedem operae ſibi in bello aduerſus Athen. praeſtiti, vel potius, quo imprudentes ineſcaret, ſopiret, torpore atque ſecuritate occoecaret, atque ſibi obſtringeret, ſub initia regni ſui donabat 70. 27.

Antiſſa, oppidum Lesbi 213. 19. huc ſecedebat Iphicrates, videns, et in Thracia Cotyn ſibi inſidiari, et in patriam haud patere reditum 664. 2.

Antron, et in plur. Antrones, oppidum Euboeae, proditione a Philippo captum 133. 26. Sic Scholiaſtes. Verum Tourellus in Theſſalia collocat.

Aphidna, municipium atticum, ad 120 ſtadia ab Vrbe 238. 18.

Apollonia 117. 20.

Araphenus, municipium atticum. Ἀραφηνάδε 1074. 9.

Argos 1237. 10. Argolicus ſinus *ibid.* 9.

Argura, oppidum Euboeae, vbi Athen. parum 558. 3. et 16. 567. 18.

Artemiſium, vbi graeci proelio nauali cum Perſis conſlixere 297. 13. 1377. 19.

Athenae quomodo moeniis a Themiſtocle ſeptae ſint, et rurſus a Conone, vetuſtis moeniis a Lyſandro deiectis 478. 25.

Baſilei ſtoa 776. 20.

Boſporus, emporium in Ponto 467. 11.

Brauron. ἡ Βραυρωνόθεν ἱέρεια 1264. 20.

Bucheta, oppidum Caſſopiae 84. 23.

Byzantium, a Philippo obſeſſum Olymp. CIX. 4. 248. 17. ſeruatur ab Athen. claſſe illuc miſſa, auctore Demoſthene 252. 8. illam obſidionem ſuſcepit Philippus ab Euboea depulſus 254. 17. claſſis illa attica Byzantinis auxilio miſſa, CXX. nauibus conſtabat 256. 1. imperante Phocione.

Βωμὸς Διὸς Ὁρίου in Cherrhoneſo 86. 18.

Cabyle, oppidum Thraciae 100. 22. eſtne eadem, quae p. 159. 10. Crobyle appellatur?

Calauria, vel Calabria, inſula prope Troezenem 188. 7. ibi templum erat Neptuni, in quod Demoſthenes exſul refugiebat 1472. 10.

Cardia fraudabat Charidemus Athenienſes 681. 6. ſitus eius accommodatus ad infeſtandum totam Cherrhoneſum excurſionibus *ibid.* 18.

Caria v. *Mauſolus.*

Caſſopia, regio 84. 22.

Κεβρήν, ῆνος, oppidum haud procul Ilio 671. 9.

Kephalenia 884. 13. vnde gentile Κεφαλήν, ῆνος 886. 2. 888. 15.

Chaeronea, funeſta illa Athenienſium clade nobilitata, quae nude ἡ μάχη dicitur 309. 22. 803. 27. Olymp. CX. 3. die ſeptimo Metagitnionis. Corſini F. A. I. 359. 363.

Chalkedon, olim Athenienſium cum fuiſſet, Perſis ceſſerat, Byzantini poſtmodum eam ſibi vindicarunt 198. 12.

Chal-

Chalkis, ostium Euboeae 681. 17. erat primitus Athenienſium, deinde facta fuerat metropolis Olynthi. argum. Olynth. primae, vbi genus Chalkidicum in Thracia multum fuiſſe dicitur.

Chelidoniae inſulae, intra quas ne liceret Perſis nauigare, cautum in pace fuerat 429. 1.

Cherrhoneſus. Philippi ſtudioſi rumorem Athenis ſpargebant, cuius auctorem ille ſe negabat eſſe, eum aere ſuo ducta foſſa Cherrhoneſum a terra continente ſeparaturum eſſe, et e peninſula inſulam facturum. 73. 7. et claſſis eo mitteretur, peninſulam ab inſultibus Philippi cuſtoditura, auctor fuit perfecitque Demoſthenes 252. 8. vbi videtur claſſem Diopitheam ſignificare. Sic ſeruata fuit Cherrhoneſus. cuius rei memores Cherrhoneſitae coronas aureas aliosque honores P. A. detulerunt. Decretum exſtat p. 256. 21. vbi etiam populi peninſulam tenentes nominantur, Seſtus, Madytus, Eleus et Alopeconneſus. Cherrhoneſi limites, et Philippi ſuper iis cum Athen. expoſtulatio 86. 15. perfoſſio Cherrh. tentata 86. 17. Cherrhoneſus, iuxta pacem Philippum inter et Ath. conditam, cedebat Athenienſibus 365. vlt. orationis Ariſtocrateae initium, quae oratio anno primo Olymp. CVII. dicta eſſe creditur, hortatur Athenienſes, vt prouiderent, ne, quam vix et aegre recuperaſſent Cherrhoneſum, eam rurſus amitterent 621. 7. cur metuendum minus ſit, ne Kerſobleptes cupidine Cherrh. tentetur 657. 4. Charidemus lactabat Athenienſes vana ſpe reſtituendae Cherrhoneſi 671. vlt.

Chius, Cos et Rhodus Cariae domino permiſſae per pacem Philippi cum Athen. 63. 18.

Kirrha. Kirrhaea regio Apollini Delphico conſecrata 277. 6. inde natum bellum Amphictyonicum cum Amphiſſenſibus, quod Philippum in Graeciam induxit ibid. et in ſeqq.

Cleonae 258. 8.
Κοίλη, municipium atticum 611. 22.
Colias, promontorium atticum 1356. 8.
Colonus, Κολωνῆθεν 535. 9. 1352. 8. et 16.
Colyttus 288. 19.
Corcyram capit Timotheus 172. 25. 686. 21. Olymp. 101. 4.
Corinthiaco in bello Athenienſes egregiam nauarunt operam 258. 11. p. 472. 20. attingit ingentem illam cladem, quam Athenienſes in bello Corinthiaco, vna cum ſociis, a Lacedaemoniis accepere, coacti ſub vrbis moenia ſe recipere. Corinthiorum plerisque volentibus eos excludi, ne vna cum ipſis trepidantibus, hoſtes quoque per portas patentes in vrbem irrumperent. fuere tamen Athenienſium quidam amici, qui eos recepere. verum hi tempore poſt, Lacedaemoniis Corintho potitis, illinc exſularunt.
Coronea 69. 10. Philippus ſub finem belli Phocici deſolauit 375. 12. 445. 21. atque Thebanis donauit 385. 5. haec, et Corſiae, et Orchomenus, erant tres Phocenſium arces, vnde in Boeotiam excurrebant. Diodor. Sic. II. p. 127.
Corſiae, pari fortuna cum Coronea vſae 385. 5. v. Weſſeling ad Diodor. l. c.
Cos, Chius, et Rhodus Cari permiſſae in pace Philippi cum Athen. 63. 18. 198. 20. Coum vinum exportabatur in Pontum 933. 15. 935. 8.
Crithote, oppidum Cherſoneſi 672. 20. 673. 27.
Kyaneae rupes, intra quas ne nauigaret, interdictum fuit claſſi Perſicae 429. 2.
Kynoſarges 691. 18.
Kyprus, municipium atticum 249. 13.
Kythera item. Κυθήρεαδε 1040. 12.

Kyth-

Kythnus et Siphnus Athenis in prouerbio vſurpabantur pro populis contemtis, exemplis extremae ignobilitatis et infirmitatis 176. 10.

Kyzikeni, cur ab Athenienſibus defecerint, et bello ſociali aduerſus eos interfuerint. Schol. ad 570. 15. ſtater Kyzikenus valebat in Boſporo 28. drachmas atticas 914. 11. vnde paret, numum aureum fuiſſe.

Dekelea. Dekelico bello, quae pars eſt Peloponneſiaci, Athenienſes a Thebanis atque Corinthiis ingentes clades accipiebant 258. 13. 562. 4. 597. 26. 740. 25. 1304. 7.

Delphicum templum pecunias poſcentibus foenori dabat, vt Alcmaeonidis dedit, exſulantibus, quo domum redirent, atque patriam a Piſiſtratidis liberarent 561. 18. patria ſacra pro rep. Athen. Delphis facere, niſi Athenienſi, nemini licebat 1481. pen.

Delus. ad cauſam templi Apollinis in Delo pro Athenienſibus in concilio Amphictyonico dicendam, delectus a populo cum fuiſſet Aeſchines, eo reprobato, ſenatus Areopagiticus actionem hanc Hyperidi demandauit 271. 23. id quod euenit ante, quam Python Athenas veniret 262. 16.

Digma, Δεῖγμα, locus in portu Athen. vbi negotiatores exempla mercium aduectarum ſpectatum exponebant, et mercatus contrahebant, vulgo *Burſa, die Börſe* 1214. 18.

Dioſcureum, ſeu templum Dioſcurorum 390. 26.

Dodona. Dodonaei Iouis oracula de ſecunda Athen. fortuna 311. 20. 1466. 27. 1487. 1.

Doriſcus, oppidum Thraciae 133. 16. 390. 2.

Drongilus, item 100. 22. 446. 2. v. Corſini F. A. I. 256.

Drys, oppidum prope Byzantium 664. 2.

Echi-

Echinus, oppidum Theſſaliae finitimum, a Thebanis conditum, Echino duce, e Spartis oriundo, quo Philippus Thebanos multauit 120. 3.

Eionea, Ἠιονέα, alterum cornu Piraeei, agro attico valde importuna, quo receptum ibat Critias Lacedaemonios, quapropter Ariſtocrates, Skellii filius, eam euertit 1343. 8.

Eïon, Ἠϊών, apud Amphipolin, bellum ibi geſtum 173. 5. 687. 1.

Elatea, oppidum Phocidis 275. 13. Philippo eam ſubito rapiente, Thebani, ea re et offenſi et perterriti, ab eius ſocietate deficiebant, et cum Athenienſibus iuncti, Macedonem expellebant 278. 16. Diodor. Sic. II, 142. 143. anno ſecundo Olymp. CX. exeunte, Corſin. F. A. I. 358. 364. Ad p. 69. 18. cur receperit Philippus Elateam moenibus cincturum, (anno 2. vel 3. Olymp. CVIII.) ſcilicet perſuaſerat Phocenſibus, operam ſe daturum eſſe, vt vrbe eorum primaria, Elatea, munienda, Thebanorum incurſiones reprimat.

Elatea, oppidum Caſſopiae. Philippus Alexandro, Olympiadis, vxoris ſuae, fratri donabat 84. 23.

Eleus, Eleuntis, oppidum Cherrhoneſi 256. 22. 672. 20.

Eleuſis, oppidum Atticae, ad CXX. ab Vrbe ſtadia 238. 18. capta a Philippo Elatea, hortabatur Demoſthenes Athenienſes, vt ad Eleuſin armati prodirent 290. 5. templum auguſtum Cereris ibi 1385. 3.

Elin in Peloponneſo tenebat Philippus 118. 5. caedibus ibi graſſatus eſt 133. vlt. 424. 22. vel potius factio eius. gubernationem popularem ibi ſuſtulit 435. 18.

Ereſſus, oppidum Lesbi 213. 19.

Eretria, oppidum Euboeae e regione Atticae 98. 26. vbi tyrannidis a Philippo ibi conſtitutae mentio fit, anno

anno 2. aut 3. Olymp CIX. 119. 21. 125. 18. idem bis rebellantes compeſcit 125. vlt. Athenienſes Eretriam a Clearchi tyrannide liberarunt, auctore Demoſthene 252 5. et 19. 787. 1. ex Eretria Datis Perſa in Marathoniam traiecit 1377. 5.

Ergiſca, oppidum Thraciae 85. vlt.

Euboeam Thebanis rapientibus, Athenienſes, auctore Timotheo, ſubita expeditione liberabant 108. 12. 205. 25. Olymp. CIV. 1. Amphipoli adhuc ſalua, id quod ex eo conſtat, quod de aduentu legatorum Amphipolitanorum p. 11. 11. narratur. item ante expeditionem Olynthiacam 566. 22. Conf. etiam p. 44. 26. alia poſterior Athen. in Euboeam expeditio, Olynthiacam inſecuta 566. pen. et caedem Cotyis 678. 12. Philippus, pace cum Athen. compoſita Euboeam tyrannis implebat, Eretriae Clitarchum imponens, Oreo Philiſtidam, aliis alios, vt Hipparchum, Automedontem, anno 2. aut 3. Olymp. CIX. 99. 1. 119. 22. 125. 25. 248. 14. quas tyrannides P. A. auctore Demoſthene, depulit 252. 3. et 18. quod ob meritum oratori prima corona aurea fuit decreta, auctore Ariſtonico 253. 19. 254. 16. turbae in Euboea ob Plutarchum, ibi tyrannum, circa annum tertium Olymp. 105. quibus immiſceri P. A. diſſuadebat orator 58. 4. ſed nequicquam, et Euboeenſes ab Athen. adiuti malam ipſis referebant gratiam 58. 12. Demoſthenes in Euboeam a Philippo ſollicitatam et tantam, obibat legationem 252. 6. Euboea quare defecerit ab Athen. 550. 25. *ſchol.* primae Euboicae expeditionis, illius aduerſus Thebanos, mentionem facit 570. 23. vbi breui finitam ait eſſe per inducias Dioclis. et p. 597. 19. vbi negotium hoc totum triduo ait abſolutum et peractum eſſe, item p. 1346. 14.

Φωρῶν

Φωρῶν λιμήν, furum portus, Athenienſi vicinus eſt inſidians, valdeque incommodans, vbi laterent et piratae, qui naues Athenas tendentes praedarentur, et ſi qui emporium atticum fraudare vectigalibus, ipſi tamen ibi merces ſuas vendere vellent. (*da ward ein groſſer Schleichhandel getrieben.*) 932. 18. Palmer. Exerc. p. 639.

Geraeſtus, promontorium Euboeae 49. pen. vbi Philippus naues atticas corripiebat. vergente ad finem, aut iam modo peracto bello Phocico, inſidiabatur Philippus Geraeſto 445. vlt.

Haliartus. opera Athen. Thebanis in proelio apud Haliartum aduerſus Lacedaem. nauata (Olymp. 96. 1.) laudatur 44. pen. 258. 10.

Haloneſus erat Athenienſium, ſed tenebatur a piratis, quorum dux erat quidam Soſtratus 162. 10. quos Philippus inde cum deieciſſet, inſulam ſibi arrogabat, et repoſcentibus Athenienſibus aiebat, αὐτὸς δώσειν, gratuito donaturum, non autem, quod Athenienſes contendebant, ἀπαιτοῦσιν ἀποδώσειν, repoſcentibus, vt ſuam, de iure, redditurum 162. 17. orationem ergo de Haloneſo qui ſcripſit, quisquis eſt, is auctor eſt ciuibus, vt eam conditionem repudient 76. ad 88. poſtmodum a Peparethiis capta eſt inſula, qui neque inſulam, neque praeſidia, Philippo reddentes, ab eo vexati ſunt. verum Athenienſes eos tuebantur 162. 5.

Halus, oppidum Theſſaliae 152. 4. ἁλεῖς, Halenſes 352. 17. 353. 13. Scholiaſtes ibi ait, Pharſalios Philippo ſtuduiſſe, Halenſes Athenienſibus. Philippum ergo haec ambo oppida mutuis bellis interſeſo commiſiſſe. Halus, vt a Philippo diruta atque deſolata fuit, Pharſaliis eſt permiſſa 353. 15. Parmenion Halum oppugnauit 392. 20. quo tempore Athenienſes cum Philippo de pace agerent 448. 18. Philippus Halenſes et Pharſalios a pace excluſos volebat. et iam

iam Philocrates eorum nomina expunxerat. verum P. A. cogebat eum ea rursus inscribere 391. 4. nihilominus tamen perfecit Philippus, vt excluderentur 395. 25.

Hedyleum, oppidum Boeoticum 387. 11.

Heraeum, Ἡραῖον τεῖχος, castrum in Thracia, Philippus cepit, nequicquam molientibus Athen. ei succurrere 29. 22. Olymp. CVI. 4.

Hieron, promontorium in Ponti faucibus 468. 10. 926. 5. 1211. 25.

Hieron oros, seu mons sacer, iam condicta et iureiurando sancita pace, captum a Philippo 85. vlt. antequam Diopithes coloniam in Cherrhonesum duceret 114. 18. 390. 3. vna cum thesauris [fort. Miltokydis] a Cotye occupatum 655. 6. geminum Oros hieron statuit Valesius ad Harpocr. 76. alterum in Thracia, alterum ad Pontum Euxinum.

Hippodamea, nomen fori in Piraeeo, semita ibi primaria et splendidissima, sic dicta ab Hippodamo, architecto, qui Piraeeum aedificauit 1190. 27. v. Palmer. Exerc. p. 646.

Ilium occupatur a Charidemo 671. 9.

Imbrus, insula, prope Thraciam 49. 26. expeditio Athen. cum bis mille peditibus grauis armaturae, ad colonos atticos ibi tuendum 265. 9. 1346. 12.

Lampsacum occupat Chares 26. 14. vel accipit in mercedem operae Artabazo praestitae. v. Schott. p. 54. Philiscus, ibi tyrannidem exercens, a Therfagora atque Exekesto, Lampsakenis, interimitur 666. 27. 1212. 8.

Larissa 392. 22.

Lemnus. eo suscepta expeditio 47. 19. 1346. 12.

Lesbo electi tyranni, qui ante pacem cum Alexandro M. fuissent 213. 19.

Leucas. Leucada Corinthiis eripere tentabat Philippus 120. 1. 1304. 8.

Leocorium, fanum Athenis 1258. 25. Suidas. Aeliani V. H. XII. 28. Cicero de Nat. Deor. 3. 19.

Leuca acta, seu litus candidum 86. 16.

Leuctra. Leuctrica victoria insolenter abusi sunt Thebani 231. 4. 258. pen. contigit archonte Phrasiclide 1357. 16.

Limnae, locus extra Athenas, vbi templum Bacchi, antiquissimae et celeberrimae religionis 1370. 27. semel tantum quotannis aperiebatur 1371. 6. Corsin. F. A. p. 327. 28.

Lithotomiae, metalla saxea, locus Athenis, inter Vrbem et Piraeeum 1252. 8.

Locri. legum Locrensium praedicatio 743. pen.

Macedonia tam erat Graecis contemta, vt ne mancipium quidem frugi existimarent inde exportari 119. 8. olim vectigalis erat Athenienſibus 156. 17.

Madytus, oppidum Cherrhonesi 256. 23.

Magnesia Thessalica a Philippo capta 12. vlt. moenibus eam cingi nolebant Thessali, Philippo id agente 15. 19. huius oppidi causa rationes a Philippo repetere volebant Thessali 21. 14. Philippus eam ipsis vna cum Nicaea restituebat 71. 11. veluti regio a Thessalia separata memoratur 1382. 5.

Malienses prope Phocidem 1379. 22.

Marathon. Philippus in oram Marathoniam escendit, et illinc sacram Athen. triremem abstraxit 49. vlt. Marathonia pugna, duce Miltiade, cum Persis commissa 172. 16. et 23. 686. 7. celebris illa Demosthenis iurandi formula ὲ μὰ τὲς ἐν Μαραθῶνι 297. 11. soli Graecorum omnium Plataeenses Athenienſibus succurrerunt 1377. 3.

Maroneam aggreditur Philippus 681. 26. erant ibi argentifodinae 967. 17. 1213. 3. et 11.

Massi-

Massilia 883. 15.

Mastira, oppidum Thraciae 100. 22. v. Harpocr. qui Bastira leg. esse contendit.

Megalopolin Arcades condiderant magna cum Lacedaemoniorum molestia et aegritudine, statim post pugnam ad Mantineam, agrumque Spartanum inde vexabant incursionibus. Thebani ergo, Phocico bello impliciti, quum otio carerent, Arcadas, socios suos, tuendi, periculum erat, ne Megalopolis rursus excinderetur. Mittant ergo legatos Athenas, tam Arcades, quam Lacedaemonii, pro se quique tendentes. Demosthenes tum ciuibus auctor factus est, vt Megalopolitanos tuendos susciperent, orat. a p. 202. ad p. 210. (v. Schott. p. 63. qui ad annum quartum Olymp. CVI. refert.) Condita fuerat Megalopolis anno secundo Olymp. 102. legatio Aeschinis ad Megalop. 344. 13.

Megarae insidiabatur Philippus, paulo ante, quam Byzantio admoueret obsidionem 115. 2. 118. 6. parum aberat, quin caperet 133. 24. 248. 13. sub finem belli Phocici, aut eo iam finito 446. 1.

Melite, locus Athenis 1258. pen.

Melus. Melii receptabant piratas 1339. 23.

Menda 926. 1. Mendaeum vinum exportabatur in Pontum *ibid.* 7. 929. 15. 935. 9.

Methone in Thracia a Philippo obsessa 11. 17. 1220. pen. vbi Macedonica appellatur, quo dignoscatur a Peloponnesiaca.

Munychia. ἐν Μουνυχίᾳ καθίζεσθαι. trierarchi, nautae, aut incolae Piraeei, iniuria affecti, aut magno metu perculsi, aut a creditoribus exagitati, aut alia quapiam graui necessitate constricti, ad aram Dianae Munychiae, quae in arce Munychia erat, confugiebant supplices, libertatis et salutis obtinendae ergo 262. 17.

Myrtium, oppidum Thraciae 234. 13.

Naucratis. legati Athenis ad Mausolum in Cariam proficiscentes in nauem Naucratide venientem incurrunt, quam vt merces hostium vehentem corripiunt, et verbotenus eas confiscant, sed reapse interuertunt. quapropter in eos actum est illa oratione, quae a p. 700. ad 767. legitur, in Timocratem inscripta.

Naupacto Philippus Achaeos priuabat, et quamquam iurasset Aetolis daturum, tamen ipse sibi seruavit 120. 1.

Naxus. Chabrias proelio nauali apud Naxum Lacedaemonios vicit, et imperio maris exuit 172. 27. 686. 23.

Neones. τὸς ἐν Νέωσιν. [alii codices dant Νεωσίναις] 387. 9.

Nicaea Thessaliae, quam Thessalis in bello Phocico a Phocensibus ereptam Philippus restituit, eoque fidem atque obsequium eorum sibi despondit 71. 11. 153. 13.

Oetaei 1379. 22.

Olympia Pisae. ludos Olympicos quadrigis vicit Alcibiades 561. 26.

Olympia, quos veluti triumphales quosdam ludos egit victor Philippus ab Olyntho capta domum rediens, sunt Macedonica 401. 13. qui ludi annuine fuerint, an interiectis aliquot annis, et quot illis, restaurari soliti, non constat. Alias posset ex iis Olynthi captae aetas definiri. Sed tacent hac de re cum Dodwello Corsinius.

Olynthus a Timotheo, copiis aucto Macedonicis, subacta fuit 22. 5. Philippus eum excidit, eoque facto celebrauit Olympia 401. 13. expeditionis a Timotheo aduersus Olynthum susceptae mentio fit p. 578. 3. fortunas huius populi enarrat Libanius argum. orationis primae in Olynthiacis.

Ophry-

Ophrynium, oppidum Thraciae, terrae motu euerſum 899. 1.

Orchomenum et Coroneam Thebani a Philippo impetrabant 62. 16. 69. 10. hanc et Theſpias, cum Plataeis, deſtruxerant Thebani, ſuperiores facti in bello cum Lacedaemoniis; verum rurſus reſtauratis illis, debilitabantur 203. 4. de excidio Orchomeni, eiusque cauſis v. Simſon ad Olymp. CIV. 1. eam refici aſſidue inſtabat Demoſthenes 208. 18. Philippus, belli Phocici victor factus, eam deuaſtauit, et incolas ſub corona vendidit 375. 11. 445. 21. Thebanis ſolum donauit 385. 5. de prima vaſtatione 490. 10.

Oreum Philippus proditione cepit, non multo ante dictam orationem de rebus in Cherrhoneſo. quae oratio dicta eſt anno tertio Olymp. 109. 94. 13. 104. 8. 113. 24. Oreo Philiſtidem tyrannum impoſuit 119. 22. 126. 3. 133. 27. Athenienſes, auctore Demoſthene, copiis eo miſſis, Philiſtidem depulerunt, eiusque legatos in Vrbem miſſos abire iuſſerunt, pro hoſtibus declaratos 252. 7. et 18. Oritae quartam Euboeae partem tenebant 691. 11.

Oropus. Philippo dediti qui Athenis eſſent, hi ciuibus perſuaſum ibant, ſi Philippus ſemel intra Pylas admiſſus eſſet, fore, vt Oropum et Euboeam Athenienſibus pro Amphipoli reſtitueret 73. 9. 348. 7. 446. 1. Thebani Oropum Athenienſibus, bello Leuctrico praeualentes, eripiebant, quam Athen. non recuperarunt 204. 25. donec tandem Philippus, Thebanis ademtam, reſtituit Athenienſibus. Schol. ad p. 259. 10. vbi hanc de Oropo contentionem pluribus exſequitur. Athenienſes in pace cum Philippo poſt Olynthum exciſam facta Thebanis Oropum permittebant 63. 12. 204. 22. 206. 7. 18. et 23. Chabrias ſuper Oropo capitis fuit accuſatus. Eo enim auctore Athenienſes Thebanis ſubuenerant. Cuius ſtudii gra-

tiam hanc referebant, vt Oropum eriperent. quo factum, vt Chabrias collusionis clandestinae cum Thebanis insimularetur 535. 10. *Schol.*

Pagasas in Macedonia Philippus obsidebat 11. 18. Thessali ab eo reposcebant 15. 18. 21. 14. Pagasiticus sinus 159. 26. Memoratur hoc oppidum quoque p. 392. 21.

Panactum, castrum in agro attico 446. 3. 1257. 4. Corsin. F. A. I. 257.

Pandosia, oppidum Cassiopiae 84. 22.

Panticapaeum, oppidum Cherrhonesi Cimbricae 933. 12.

Pedium, tractus quidam agri attici 1187. 20.

Pella, oppidum Macedoniae, vbi natus fuit Philippus, ab Athen. admodum contemptum et sannis traductum 78. 13. 247. 16.

Pellene, oppidum Achaiae, ab Alexandro M. libertate priuatur 214. 17.

Peloponnesus. expeditionem illuc a Philippo tentatam interceperunt legationes Demosthenis aliorumque Athenis ad ciuitates Peloponn. missorum 129. 16. 252. 1. Peloponnesi fortunae post Leuctricam pugnam 231. 4.

Peparethus, Aegaei maris insula, prope Thessaliam, a Philippo fuit deuastata 162. 7. 248. 5. mercatum vini exercebat in Pontum 935. 8. memoratur quoque p. 1110. 7.

Perinthus a Philippo obsessa liberatur ab Asiae satrapis 153. 23.

Pharsalii a Philippo Halum dono accipiunt 152. 4. eorum cum Halensibus contentiones 352. 17.

Phaselus. Phaselitae habebantur veteratores, impostores, mendaces, periuri 923. 1.

Phasis. Athenienses dicuntur Amazonas vltra Phasin reiecisse 1391. 3.

Phe-

Pheras Philippus libertate priuauit, arcique praesidium imposuit 84. 19. 104. 9. [quo e loco constat, id factum, post captam Olynthum, Oreo nondum occupata.] 113. 21. 133. pen. Pherìs Philippus pacem cum Ath. iureiurando sanxit 390. 27. quo tempore Philippus hac de pace ageret, Pheraei ab eius societate deficiebant 444. 4.

Pherrhephattum, fanum Proserpinae, Athenis 1259. 5.

Phlius. Phliasii quidam, orta domi seditione caedibusque, Athenas confugiebant, et tutelae Athen. se committebant, paulo ante quam oratio de censu [περὶ συντάξεως] diceretur 175. 26. Phliasii Tricaranum repetebant 206. 6.

Phoenice a Persis subacta Olymp. 107. 2. 160. 9.

Phyle, oppidum agri attici, vltra 120. stadia ab Vrbe 238. 18. οἱ ἀπὸ Φυλῆς, subaudi κατελθόντες. exsules Athenienses, sub XXX. tyrannis, qui Phyla occupanda libertatis postmodum recuperatae fundamenta iecerunt 742. 15. Archinus consilii de Phyla occupanda et auctor et effector fuit 742. 25.

Piraeeus. Macedones, quo Athenienſibus insultarent, nauibus in Piraeeum inuehebantur, inuita pace 218. vlt. οἱ ἐκ Πειραιῶς sunt illi ciues, qui ex Vrbe cum secessissent in Piraeeum, illinc triginta tyrannos primum, et tum decemuiros oppugnabant, studentes patriae libertatem reddere, ipsique domum ad iura et bona pristina redire 742. 15.

Plataeas, Orchomenum et Thespias, vt vrbes sibi inimicas, studiisque suis aduersantes, secunda fortuna in bello Leuctrico vsi Thebani, destruxerant. Vt igitur hi omni contentione impediebant, ne vrbes illae restaurarentur, quibus refectis necesse esset res suas deteri et imminui 203. 4. ita e contrario Athenienses omni opera id agebant, vt restaurarentur 59. 12.

208. 18. 347. 20. 375. 6. celebrata illa formula, ὃ μὰ τὸς ἐν Πλαταιαῖς παραταξαμένες 297. 12. de opera a Plataeenſibus in bello Perſico praeſtita 377. 2. ſq.

Pontus partem longe maximam praebebat eius frumenti, quod Athenas vndique conuectabatur 466. 24. e Ponto, e. c. e Tenedo, ſex dierum ſpatio, ſecunda nauigatione, peruenire poterat Athenas 1225. 3.

Πορθμὸς, ſeu traiectus, appellabatur ille tractus Euboeae, vbi ex Attica, vel Boeotia oppoſita appellebant traiicientes, et vbi ſita erat Eretria 119. 21. 125. 26. 133. 21. 248. 15. Harpocration ait oppidum Euboeae eſſe.

Πόρος eſſe demum, ſeu municipium atticum perhibet Harpocr. ex orat. in Eubulidem.

Ποταμὸς, regio quaedam agri attici, confinis Boeotiae, apud Cephiſſum 300. 16. v. ibi annotata.

Potidaea a Philippo obſeſſa 11. 17. vbi Scholiaſtes aetate ſua Cytrum eſſe appellatam perhibet, quod idem paulo ante de Pydna, et hoc quidem rectius, tradiderat. Nam Potidaea poſtmodum exuto veteri nomine, Caſſandriae nomen induit. Potidaeam Philippus a ſe receptam Olynthiis, velut mercedem operae ſibi nauatae, Athenienſibus ereptam, donauit 7. 10. 19. vlt. 70. vlt. 656. 10. Schol. ad p. 248. 3. Potidaeam ait tempore poſt Beroeam appellatam eſſe. capta fuit poſt Amphipolin. 659. 5. quo tempore Philippus Potidaeam capiebat, Athenienſium erat foederatus, et Athenienſibus Potidaeae habitantibus peculiari formula ſacramenti ſecuritatem ſpoponderat 79. 6.

Proconneſus, inſula iuris attici, apud Helleſpontum 326. 15.

Proſpaltius erat demus tribus Acamantidis 1071. 25.

Pteleus, oppidum Cherrhoneſi 86. 16.

Pydna,

Pydna, oppidum Macedoniae. v. ſcripta ad v. Potidaea.

Pylae, vel Thermopylae. Philippum victoria de Phocenſibus parta tumidum Athenienſes, Pylis occupandis, aditu Graeciae excludebant. Olymp. CVII. 1. 44. 24. 236. 15. 367. 21. Pylas mercenariis ſuis inſeſſas tenet Philippus 119. 14. Graeci erant, alii intra, alii extra Pylas habitantes 327. 6.

Rhamnus, municipium agri attici, vltra 120. ſtadia ab Vrbe 238. 18.

Rhodus, Cos et Chius per pacem Philippi cum Athen. permiſſae ſunt Cariae Domino, qui tum fuit Idareus 63. 18. a Mauſolo fuit oppreſſa 198. 20.

Salamis, inſula, Salaminia pugna, duce Themiſtocle cum Perſis commiſſa 172. 22. celebrata illa iurandi formula ὃ μὰ τὰς ἐν Σαλαμῖνι ναυμαχήσαντας 297. 13. Solon eam, Megarenſibus ereptam, patriae reddidit 1416. 7.

Salamis, Cypri oppidum. expeditio ad eam, et pugna ad fluuium cognominem, ducibus Diotimo et Charidemo commiſſa 265. 19. eſtne ea, quam Diodorus Sic. II. 114. attingit?

Samum a tyrannide Kyprothemidis liberat Timotheus 193. 3. expeditio ad Samum, cui Pericles praefuit 561. 24.

Skepſis, oppidum Phrygiae, aut Bithyniae, haud procul Ilio 671. 8.

Skiathus, inſula prope Euboeam 49. 4. 99. 2.

Skione 926. 1.

Skyrus, inſula 1236. 23.

Selymbriam, Athenienſium quondam ſociam, Byzantii ſibi vindicabant 198. 14. obſidetur a Philippo, auxilia Athenienſium, ad vrbem liberandam miſſa intercipiente 251. 16. anno quarto Olymp. CIX. Corſini F. A. I. 353.

Serrium, caſtrum in Thracia 85. pen. captum a Philippo, intereadum de pace cum Athen. agebat, aut pace iam condicta, deducto praeſidio, ibi ab imperatore Ath. collocato 114. 16. 133. 15.

Seſtus, oppidum Cherrhoneſi 256. 22. a Cotye et Abydenis quibusdam occupata 672. 26. 1212. 25.

Sicilia. ingentis cladis ibi Athenienſibus inflictae mentio fit p. 469. 23. 1310. 13.

Sicyoni Alexander M. tyrannum imponit paedotribam, ſeu palaeſtrae magiſtrum aliquem 216. 12. eſtne Ariſtratus 242. 2. τὸ ἐκ Σικυῶνος λευκὸν ζεῦγος. par mularum candidarum 565. 27.

Sigeum Chares iniuſſu reip. occupauit, et inde piraticam exercuit 26. 15.

Siphnus et Kythnus Athenis prouerbio trita exempla oppidorum vilium et contemnendorum 176. 10.

Stryma. de ea contendebant inter ſe Thaſii et Maronitae 163. 18. 1213. 19.

Styra, oppidum Euboeae.

Sunium, oppidum et promontorium atticum 238. 19.

Tamyna, aut Tamynae, oppidum Euboeae, quod praeſidio Athen. inſeſſum ab hoſtibus, Thebanis puta, tum temporis ferme obſidebatur, quum Midias Demoſthenem verberaret. (v. ſcripta ſub v. *Clitarchus.*) 567. 2. 999. 8. quo e loco intelligitur, qua anni tempeſtate ſuſcepta ſit illa expeditio, nimirum, quum Choës Athenis agerentur. qui ludi in menſem Antheſterionem incidebant, noſtro Nouembri reſpondentem. item quo tempore Dionyſia, Lenaea puta, agebantur, Barton p. 191. ad annum quartum Olymp. 109. refert.

Tanagra, oppidum Boeotiae 258. 7.

Tarentum bonis legibus ornatum ab Archyta fuit 1415. 9.

Tene-

Tenedus. rogatio Automedontis ſuper Tenediis 1333. 13.

Tenus ab Alexandro Pheraeo occupata 1207. 17.

Thaſus, inſula prope Thraciam 49. 3. praeſidium Lacedaem. Thaſo eiicitur opera Ecphanti et conſortium, et inſula Athenienſibus traditur, quo facto hi non pauca Thraciae adipiſcuntur 474. 27. vinum inde in Pontum exportabatur 935. 9. v. *Thaſii* in indice hiſtorico.

Thebae. Septem ad Thebas duces Creon humari vetabat 1391. 18. v. ind. hiſtor.

Theſeum, ſeu fanum Theſei 270. 8.

Theſſaliae decadarchias, vel potius tetrarchias imponebat 71. 12. 117. 26. Theſſaliam Philippo prodiderunt Eudicus et Simus Lariſſaei 241. 27.

Theſpiae (v. ſcripta ſub *Plataeae*, et *Orchomenus*) 73. 6. 208. 18. 347. 19.

Theudaſia, vel Theudoſia, oppidum Cherſoneſi Cimbricae, vnde Leuco, rex Ponti, a quo aucta et amplificata fuit, priuilegium dabat Athenienſibus, frumenti quantum vellent cum immunitate vectigalium exportandi 467. 10. 933. 13.

Thorikius, demus tribus Acamantidis 996. 23. 1001. 24.

Thraciae reges alios eiecit Philippus, alios inſtituit 13. 1. oppida triginta duo ita deleuit, vt ne veſtigium quidem earum ſupereſſet 117. 21. Thracum oppida ſic vaſtari, ferre animis aequis non poterant Athenienſes, qui illorum ſocii eſſent 234. 11. Thraciae regum res ab exceſſu Cotyis 623. ſq.

Tilphoſſaeum, oppidum Phocidis, Philippus, a ſede vaſtatum, Thebanis condonauit 385. 5.

Tiriſtaſis, oppidum Thraciae, a Diopithe ſubiugatum 159. 11.

Tricaranum Phliaſii ſibi vindicabant 206. 6.

Triphyliam Elei 206. 5.

Troezen, oppidum in sinu Argolico. eo se et Demosthenes exsul recipiebat, et dudum ante alii tempestate belli Medici se receperunt 1471. 23.

Troia. Graecorum ibi labores deprimuntur infra res ab Athen. aduersus Persas gestas 1392. 3. 1398. 11.

Zelia, oppidum Asiae minoris, vnde Arthmius ille Zelita, qui quod aurum Medorum primus in Graeciam intulisset, ideo proscriptus ab Athen. fuit 121. 27.

INDEX ORATIONVM

aliorumque opusculorum Demosthenis, quo ordine exhibentur in editione, primum nostra, tum Wolfiana.

			p. ed. Lipſ.
1	I.	1. Olynthiaca prima	9
2		2. secunda	18
3		3. tertia	28
4		4. Philippica prima	40
5		5. de pace	57
6		6. Philippica secunda	65
7		7. de Haloneso	76
8		8. de rebus in Cherrhoneso	90
9		9. Philippica tertia	110
10		10. quarta	131
11		ad Philippi epistolam, ipsa cum epistola	152

In ed.

p. ed. Lipſ.

In ed. Wolfii, epiſtola Philippi eſt n. 11. et
Dem. aduerſus eam oratio, n. 12.

12		13. ὁ περὶ συντάξεως, ſeu de ordinanda rep.	166
13		14. ὁ περὶ συμμοριῶν ſeu de claſſibus	178
14		15. de Rhodiorum libertate	190
15		16. de Megalopolitanis	202
16		17. de foedere cum Alexandro	211
17	II.	5. or. pro Cteſiphonte ſeu pro corona	225
18		2. in Aeſchinem, ſeu de male geſta legatione	341
19	III.	1. in Leptinem	457
20		2. in Midiam	514
21		3. in Androtionem	593
22		4. in Ariſtocratem	621
23		5. in Timocratem	700
24		6. in Ariſtogitonem prima	770
25		7. — ſecunda	800
26	IV.	1. in Aphobum prima	813
27		2. — ſecunda	835
28		3. — tertia	844
29		4. in Onetorem prima	864
30		5. — ſecunda	876
31		6. in Zenothemin	881
32		7. in Apaturium	892
33		8. in Phormionem	907
34		9. Lacritum	923
35		10. pro Phormione	944
36		13. in Pantaenetum	966
37		14. in Nauſimachum	984
38		15. in Boeotum de nomine	994
39		16. — de dote materna	1008
40		17. in Spudiam	1028
41		18. in Phaenippum	1038

42 19. in

				p. ed. Lipſ.
42		19.	in Macartatum	1050
43		20.	in Leocharem	1080
44	IV.	11.	in Stephanum de falſo teſtim. prima	1101
45		12.	ſecunda	1129
46		21.	in Euergum	1139
47		22.	in Olympiodorum	1167
48		23.	in Timotheum	1184
49		24.	in Polyclem	1206
50		25.	pro corona trierarchali	1228
51		26.	in Callippum	1235
52		27.	in Nicoſtratum	1246
53		28.	in Cononem	1256
54		29.	in Calliclem	1272
55		30.	in Dionyſodorum	1282
56	III.	10.	in Eubulidem	1299
57		8.	in Theocrinem	1322
58		9.	in Neaeram	1345
59	I.	22.	funebris oratio	1388
60		23.	amatoria diſputatio	1401
61		21.	exordia concionum	1418
62		19.	epiſtolae ſex. prima, de concordia	1462
—		—	— ſecunda de reditu ſuo	1467
—		—	— tertia de Lycurgi liberis	1474
—		—	— quarta, adu. Theramenem	1486
—		—	— quinta ad Heracleodorum	1489
—		—	— ſexta ad S. P. A.	1491

INDEX
PRIMORVM ORATIONIS

cuiusque demosthenicae vocabulorum alphabeticus, a me transscriptus e Taylori schedis, qui Taylor eundem e schedis Langbaenii transscripserat; cum hoc indicio. [v. Langbainii Aduersaria, libro 8. p. 205.

Ἀδελφὰς ἔχομεν, ὦ ἄνδρες δικασταὶ. c. Spudiam.
Αἴτιος μὲν ἐστι Λεωχάρης. c. Leocharem.
Ακὼν περὶ ἐμῆ Θηραμένην. epistola quarta.
Ἀλλ' ἐπειδήπερ ἀκοὴν. or. amatoria.
Αμφότεροί μοι δοκοῦσιν. pro Megalopolit.
Ἀναγκαῖον ἴσως ἐστὶν. in Olympiodorum.
Ἄνδρες ἀθηναῖοι, ἐκ ἔστιν ὅπως. de Haloneso.
Ἄνδρες δικασταὶ, βέλομαι παραγεγραμμένος. c. Zenothemin.
Ἄνδρες δικασταὶ, μάλιστα μὲν c. Leptinem.
Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄνδρες. Olynth. prima.
Ἄξιον ἀποδέχεσθαι de foedere Alexandri.
Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες Ἀθ. τῶν νόμων παραγράφεσθαι c. Nausimachum et Xenopith.
Δεδωκότων, ὦ ἄνδρες δικασταὶ, τῶν νόμων παραγράψασθαι. exceptio adv. Pantaenetum.
Δίκαια ὑμῶν δεησόμεθα. c. Phormionem.
Ἔδει μὲν, ὦ Ἀθ. τὸς λέγοντας. de Cherrhoneso.
Εἰ μὲν ἐβάλετο Ἄφοβος. in Aphobum prior.
Εἰ μὲν ὅτῳ πλεῖστοι de corona nauali.
Εἰ μὲν περὶ κοινῆ τινος. Philipp. 1.
Εἰ μὴ πρότερόν μοι δίκης. in Aphobum de falso testim.
Ἐνόμιζον ἀφ' ὧν Epist. 2. de reditu suo.
item prooemia, orationum eius.

Επα-

Επειδὴ καὶ πρότερον ἀγῶνες. c. Macartatum.
Επειδὴ τὲς ἐν τῷ τάφῳ or. funebris.
Ἐπὶ πολλῶν μὲν ἄν τις Olynth. sec.
Ἦλθεν ἐπιστολὴ παρ' Ἀντιφίλε Ep. 6.
Καὶ σπουδαῖα νομίζων. Philipp. quarta.
Καλῶς μοι δοκᾶσιν. in Euergum et Mnesibulum.
Καταψευδομαρτυρηθεὶς. in Stephanum prior.
Κοινωνός εἰμι τὲ δανείσματος. in Dionysodorum.
Μηδεὶς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., νομίζῃ. in Aristocratem.
Μηδενὶ ὑμῶν ἄπιστον. in Timotheum.
Οἶμαι δεῖν ὑμᾶς. de Rhodiorum libertate.
Οἱ μὲν ἐπαινοῦντες. de classibus.
Ὁ παρέλιπον ἐν τῷ προτέρᾳ. c. Onetorem posterior.
Ὅπερ Εὐκτήμων. in Androt.
Ὁρῶ μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ., τὰ παρόντα. de pace.
Ὅση μὲν, ὦ ἄνδρες, Ἀθ., σπουδὴ de falsa legatione.
Ὅταν ὦ ἄνδρ. Ἀθ. λόγοι γίγνωνται, Philippica sec.
Ὅτι μὲν ἐκ ἀπορήσειν in Stephanum secunda.
Ὅτι μὲν ὑ συκοφαντῶν. contra Nicostratum.
Ὅτι μὲν τοίνυν ὀφείλει τῷ δημοσίῳ. in Aristogit.
Ὅτι μὲν, ὦ ἄνδρες Ἀθ. φίλιππος. ad Philippi epist. sec.
Οὐδὲν κοινὸν διαπράττεται. c. Lacriti except.
Οὔθ' ὅπως χρὴ πιστύειν. Epistola quinta.
Οὐκ ἔστι χαλεπώτερον ὑδὲν in Callippum.
Οὐκ ἦν ἄρα, ὦ ἄ. Α. χαλεπώτερον in Calliclem.
Οὐχὶ ταυτὰ παρίσαται Olynth. 3.
Παλαι καθήμενοι. in Aristogitonem prior.
Παντὸς ἀρχομένου σπουδαίου. Epist. prima.
Πάντων ἐστὶν ἀνιαρώτατον. in Boetum de dote.
Περὶ μὲν τὲ παρόντος ἀργυρίου de rep. ordinanda.
Περὶ μὲν τῶν κατ' ἐμαυτὸν. Epistola tertia.
Περὶ πολλὲ ποιέμενος in Onetorem prior.
Πολλὰ κἀγαθὰ γένοιτο c. Phaenippum.

Πολλὰ καὶ μεγάλα ψευσαμένῳ in Aphob. posterior.
Πολλά με παρακαλῶντα in Neaeram.
Πολλὰ ψευδῆ κατηγορηκότος. in Eubulidem.
Πολλῶν, ὦ ἄ. Α. λόγων γιγνομένων Philipp. tertia.
Πρῶτον μὲν, ὦ ἄ. Α. θεοῖς εὔχομαι pro Corona.
Τὴν μὲν ἀπειρίαν τῶ λέγειν. pro Phormione.
Τὴν μὲν ἀσέλγειαν in Midiam.
Τοῖς μὲν ἐμπόροις c. Apaturium.
Τοῖς τοιούτοις τῶν ἀγώνων c. Polyclem.
Τῶ μὲν ἀγῶνος, ὦ ἄ. Α. τῶ παρόντος. in Timocratem.
Τῶ πατρὸς ἡμῶν. in Theocrinem.
Ὑβρισθεὶς, ὦ ἄ. δ. καὶ παθὼν in Cononem.

INDEX

τῶν Φυλῶν tribuum, et τῶν δήμων curiarum, seu municipiorum atticorum. tribus, quae numero decem sunt, hae sunt ex ordine alphabetico.

1. Acamantis. 2. Aeantis. 3. Aegeis. 4. Antiochis. 5. Cecropis. 6. Erechtheis. 7. Hippothoontis. 8. Leontis. 9. Oeneis. 10. Pandionis. Non hoc ordine alphabetico tribus Athenis sese excipiebant, sed alio, quem Corsini F. A. T. I. Dissert. quarta a p. 154. ad 185. enucleauit. verumtamen placuit hunc ordinem alphabeticum hic praeferre, quoniam natura indicis id postulabat. et postmodum in demorum enumeratione quoties breuitatis gratia numeros 1. 2. 3. cum reliquis cuique demo additos videbis, memineris velim, iis numeris designari tribus. vt e. c. Κοίλη 7. indicat, hunc demum ad Hippothoontida tribum referri. ἐκ Κεραμέων 1. ad Acamantida. et sic de reliquis. Hausi omnia haec e Corsinio, qui indicem demorum alphabeticum F. A. I. dissert. V. a p. 223. ad p. 247. exhibuit.

Αγγε-

Αγγελή. Αγγελῆθεν 10.
Ἄγνης. Ἀγνέσιος 1.
Ἀγραυλή. Ἀγραυλεύς. Ἀγραυλῆθεν 6.
Ἀγρυλή. Ἀγρυλεύς. Ἀγρυλῆθεν 6. est idem demus cum superiore.
Ἀζηνιά. Ἀζηνιεύς 7.
Ἄθμονεν et Ἀθμονία. Ἀθμονεύς 5.
Αἰγιλία et Αἴγιλος. Αἰγιλιεύς. Αἰγιλιάθεν 4.
Αἰθαλίδαι et Αἰθαλιά. Αἰθαλίδης 8.
Αἰξωνή. Αἰξωνεύς Αἰξωνῆθεν 5.
Ἀλαὶ αἰξωνίδες. Ἀλαιεύς. Ἀλῆθεν 5.
Ἀλαὶ ἀραφηνίδες. Ἀλαιεύς. Ἀλῆθεν 3.
Ἀλιμῆς. Ἀλιμήσιος. Ἀλιμηντόθεν 8.
Ἀλωπεκή et Ἀλωπεκαί. Ἀλωπεκεύς. Ἀλωπεκῆθεν 4.
Ἀμαξάντεια. Ἀμαξαντεύς. Ἀμαξαντεάθεν 7.
Ἀμφιτροπή Ἀμφιτροπαιεύς. Ἀμφιτροπῆθεν 4.
Ἀναγυρῆς. Ἀναγυράσιος. Ἀναγυρεντόθεν 6.
Ἀνακαία. Ἀνακαιεύς. Ἀνακαιάθεν 7.
Ἀναφλυστός. Ἀναφλύσιος. Ἀναφλυσόθεν 4.
Ἀπολλωνιά. Ἀπολλωνιεύς ad Attalidem tribum pertinet, quae Demosthenis aetate nondum erat, vt nec Ptolemais, neque Hadrianis.
Ἀραφήν. Ἀραφήνιος. Ἀραφηνόθεν 3.
Ἀτήνη. Ἀτηνεύς 4.
Ἀφιδνα. Ἀφιδναῖος. Ἀφιδνῆθεν 8.
Ἀχάρνα. Ἀχαρνεύς. Ἀχαρνῆθεν 9.
Ἀχερδῆς. Ἀχερδήσιος. Ἀχερδεντόθεν 7.
Ἀχραδῆς. Ἀχραδήσιος. ignotae tribus. videtur idem demus cum superiori esse.
Βατή. Βατῆθεν 3.
Βῆσα. Βησαῖος et Βησαιεύς 4.
Βυτεία. Βυτάδαι et Ἐτεοβυτάδαι 9.
Βραυρών. Βραυρώνιος. Βραυρωνόθεν. ignotae.
Δαιδαλίδης. ἐκ Δαιδαλιδῶν 5.
Δειραδες. Δειραδιώτης 8.

Δεκε-

Δεκέλεια. Δεκελεὺς. Δεκελειάθεν 7.
Διόμεια. Διομιεὺς 3.
Εἰρεσίδαι. ἐξ Εἰρεσιδῶν 1.
Ἑκάλη Ἑκάλεσος. Ἑκαλῆθεν 8.
Ἐλαιεὺς. Ἐλαιέσιος. Ἐλευντόθεν. ἐξ Ἐλαιέων 7.
Ἐλευσὶς. Ἐλευσίνιος Ἐλευσινόθεν 7.
Ἐπιεικίδαι. ἐξ Ἐπιεικιδῶν 5.
Ἐπικηφισία. Ἐπικηφίσιος. Ἐπικηφισιάθεν 9.
Ἐρετρία Ἐρετριεὺς. Ἐρέτριος et Ἐρετριακὸς. ignotae.
Ἐρεχθία. Ἐρεχθιεὺς. Ἐρεχθιάθεν 3.
Ἐρίκεια. Ἐρικειεὺς. Ἐρικιάθεν 3.
Ἕρμος Ἑρμειος. ἐν Ἑρμεῖ 1.
Ἑρσιάδαι 7.
Ἔρχεια Ἐρχιεὺς. Ἐρχειάθεν 3.
Εὐπυρίδαι 8.
Εὐωνυμία et Εὐώνυμος. Εὐωνυμεὺς 6.
Ἐχελίδαι ignotae. videntur ad Hecalidas pertinere.
Ζωστὴρ. Ζωστήριος item.
Ἡφαιστία. Ἡφαιστιάδης 1.
Θημακὸς et Θημακοὶ. Θαμακεὺς 6.
Θορὰι. Θορεὺς. Θοράθεν 4.
Θορικὸς. Θορίκιος et Θορικεὺς. ἐκ Θορικῆ 1.
Θρία, Θριῶν et Θριαὶ. Θριάσιος et Θριαῖος 9.
Θυμοιτάδαι. ἐκ Θυμοιταδῶν 7.
Θυργωνίδαι 2.
Ἰκαρία. Ἰκαριεὺς. Ἰκαριόθεν 3.
Ἱπποταμάδαι. ἐξ Ἱπποταμαδῶν 9.
Ἰσιάδαι. Ἰσιαδεὺς. ignotae.
Ἰτέα. Ἰταῖος 1. aut 4.
Ἰωνίδαι. ἐξ Ἰωνιδῶν 3.
Κεραδίδαι 7.
Κεραμεικὸς. Κεραμεὺς. ἐκ Κεραμέων 1.
Κεφαλὴ. Κεφαλῆθεν 1.
Κηδὴ et Κηδαὶ. ἐκ Κηδῶν 6.
Κηττοὶ. Κήττιος 8.
Κηφισία et Κηφίσια. Κηφισιεὺς 6.

Κίκυννα. Κικυννεὺς. Κικυννόθεν 1.
Κοδωκίδαι ignotae.
Κοίλη. ἐκ Κοίλης 7.
Κολυττὸς. Κολυττεὺς 3.
Κολωνὸς. Κολωνεὺς. Κολωνῆθεν. ignotae.
Κοντύλη. Κοντυλεὺς 10.
Κορυδαλλὸς. Κορυδαλλεὺς. Κορυδαλλόθεν 7.
Κριοὰ. Κριωνεὺς. Κριῶθεν 4.
Κρωπία. Κρωπίδης ἐκ Κρωπιδῶν 8.
Κυδαθήναιον. Κυδαθηναιεὺς. ἐκ Κυδαθηναίων 10.
Κυδαντίδαι 3.
Κύθηρος et Κύθηρον. Κυθήριος. Κηθηρόθεν 10.
Κύκαλα 2.
Κυνόσαργες. ἐκ Κυνοσάργους. forte 3.
Κυρτιάδαι 1.
Λακία. Λακιεὺς et Λακιάδης 6.
Λαμπρὰ καθύπερθεν. superior. Λαμπρεὺς 6.
Λαμπρὰ ὑπένερθεν. inferior. Λαμπρεὺς 6.
Λέκκον 4.
Λευκόνιον. Λευκονιεὺς 8.
Λευκοπύρα 4.
Λήναιον. Λήναιος et Ληναιεὺς. ignotae.
Λίμναι item ignotae.
Λυσία. Λυσιεὺς et Λύσιος 9.
Μαραθὼν. Μαραθώνιος. Μαραθωνόθεν 8.
Μελαῖναι et Μελαινᾶς Μελαινεὺς 4.
Μελίτη. Μελιτεὺς. ἐκ Μελίτης 9.
Μίλητον. Μιλήσιος. ignotae.
Μυῤῥινοῦς. Μυῤῥινούσιος Μυῤῥινουντόθεν 10.
Ξυπέτη Ξυπετεών. ἐκ Ξυπετεώνων 5.
Ὄα et Ὀᾶς. Ὀάθεν 10.
Ὀή. Ὀῆθεν 9.
Οἶναι. Οἰναῖος. Attalidis, vel Ptolemaidis.
Οἰνόη. Οἰνοαῖος 7.
Οἰνόη alia. et idem Οἰνοαῖος 2.
Οἶον. ἐξ Οἴης 8.

Οἴσ-

Οἷον aliud 7.
Ὀτρυνεῖς. ignotae.
Παιανιὰ καθύπερθεν et alia ὑπένερθεν. Παιανιεὺς. ambae 10.
Παιονίδαι 8.
Παλλήνη Παλληνεὺς 4.
Παμβοτάδαι 6.
Πειραιεὺς. ἐκ Πειραιῶς 7.
Πεντέλη. Πεντελῆσεὺς (sic) 4.
Περγασὴ. Περγασεὺς. Περγασῆθεν 6.
Περιθοίδαι ἐκ Περιθοιδῶν 9.
Περρίδαι 4.
Πηλῆκες. in nom. sing. Πήληξ. ἐκ Πηλήκων 8.
Πίθος Πιθεὺς vel Πιτθεύς 5.
Πλώθεια. Πλωθειεὺς et Πλωθεὺς. Πλωθειάθεν 3.
Πόρος Ποριεὺς et Πόριος 1.
Ποταμὸς. Ποτάμιος 8.
Πρασιαὶ Πρασιεὺς et Πρασιάθεν 10.
Προβάλινθος. Προβαλίνθιος. Προβαλίσιος. Προβαλινθόθεν 10.
Πρόσπαλτα. Προσπάλτιος. Προσπαλτόθεν 1.
Πτελέα. Πτελεάσιος. Πτελεάθεν 9.
Ῥαμνῆς. Ῥαμνήσιος. Ῥαμνεντόθεν 2.
Σαλαμὶς Σαλαμίνιος 2.
Σημαχίδαι 4.
Σκαμβωνίδαι 8.
Σήνιον. Σηνιεὺς. Σηνιόθεν 8.
Σποργίλος. Σποργίλιος. ignotae.
Στειρία Στειριεὺς. Στειριάθεν 10.
Συβρίδαι 6.
Συπάλητος. Συπαλήττιος. Συπαλητόθεν 5.
Σφενδάλη. Σφενδαλεὺς. Σφενδαλῆθεν 7.
Σφηττὸς. Σφήττιος. Σφηττόθεν 1.
Τιτραὶς. Τιτράσιος. Τιτραντόθεν 3.
Τιτακίδαι 4.
Τρικόρυθον. Τρικορύσιος 2.

Τρινεμεῖς a Τρινεμεύς. Τρινεμεάθεν 5.
Τυρμίδαι 9.
Ὑβα. Ὑβάδαι 8.
Ὑσία et Ὑσίαι. Ὑσιεύς. ignotae.
Φάληρεν. Φαληρεὺς et Φαληρεῖος 4.
Φηγαία. Φηγαιεύς. ἐκ Φηγαιέων 3.
Φηγαία alia 10.
Φηγῆς. Φηγάσιος. Φηγαιτόθεν 6.
Φιλαΐδαι 3.
Φλύα. Φλυεύς. Φλυῆθεν 5.
Φορμίσιοι. ignotae.
Φρεαῤῥιοι. Φρεαῤῥόθεν 8.
Φρίττιοι. ignotae.
Φυλή. Φυλάσιος 9.
Φύγη 4.
Χιτώνη. Χιτώνιος 6.
Χόλαργος et Χολαργία. Χολαργεὺς 1.
Χολλίδαι 8.
Ψαφίδαι 2.

CALENDARIVM ATTICVM

e Corsinii Fastorum Atticorum T. II. p. 381. ad p. 386.

Ex his fastis annotabimus solummodo dies festos, vacuos numeros, compendifaciendi spatii ergo omittentes. Sequitur Corsinius ordinem Petauii. Annus Atticus incipiebat a solstitio aestiuo circiter.

I. Hecatombaeon, qui primus anni attici mensis est, cum Iulio ferme conuenit. 5. seu quinto huius mensis die agebantur Κυνίδεια, 6. Θησῆα. 12. Κρόνια. 14. Panathenaea minora. 16. Metoekia. 28. Panathenaea maiora. Diebus huius mensis ignotis, Hecatombaea, forsitan primo mensis die, et Androgeonia.

II. Metagitnionis [Augusti] 1. Metagitnia.

Boë-

III. Boëdromionis [Septembris] 1. Boedromia. 3. Victoria Plataica et Eleutheria. 6. victoria Marathonia. 12. Charisteria, vel reditus a Phyla. 15. et octo insequentibus diebus Eleusinia, seu Mysteria, per nouendium. die sc. 15. Agyrmus. 16. ad mare Mystae. 17. Sacrificia. 18. Calathi cistarumque processio. 19. Lampadum dies. 20. Bacchus et victoria Salaminia. 21. certamen Eleusine. 22. Epidauria. 23. Plemochoë. Diebus ignotis Aglauria et Panis festum.

IV. Maemacterionis [Octobris] 1. Maemacteria.

V. Pyanepsionis [Nouembris] 7. Pyanepsia et Oschophoria. 11. Ascensus ad Eleusina, ad Thesmophoria, quae agebantur diebus quinis, 14. 15. 16. 17. et 18 tandem 30. Chalcia seu Pandemon. Ignotis diebus Apaturia per triduum, quorum dierum primus Dorpia, secundus Anarrhesis, tertius Cureotis appellabatur. Agebantur hoc mense quoque Proerosia.

VI. Posideonis [Decembris] diebus ignotis Ascolia, Dionysia, Theoenia, Haloa, Posidonia.

VII. Gameleonis [Ianuarii] die ignoto Gamelia.

VIII. Anthesterionis [Februarii] 1. Hydrophoria. 11. 12. et 13. Anthesteria per triduum, primo horum trium dierum nomen erat proprium, Pithoegia, secundo Choes, tertio Chytri. 14. Lenaea. diebus ignotis Eleusinia minora. Diasia Ioui Milichio.

IX. Elaphebolionis [Martii] 8. Asclepiea. 11. Phellos. 12. Dionysia vrbana. 14. Pandia.

X. Munychionis [Aprilis] 6. Delphinia. 16. Munychia et victoria ad Salamina Cypri. 19. Diasia equestria. diebus ignotis Adonia et κυβερνήσια.

XI. Thargelionis [Maii] 6. Thargelia et Chloïa. 7. Thargelia continuabantur. 19. Callynteria. 20. Bendidia. 25. Plynteria. diebus ignotis Delia annua.

XII. Skirrhophorionis [Iunii] 12. Skira. 14. Buphonia et Diipolia. 23. Herculana. diebus ignotis Arrhephoria.

INDEX ALPHABETICVS
ludorum, seu festorum Atticis dierum.

maior numerus, seu Romanus, mensem, minor, seu arabicus, diem mensis denotat.

Agraulia, vel Aglauria III.
Ἀγυρμός III. 15.
Ἄγων Eleusine III. 21.
Adonia forte X.
Αἰάντεια.
Ἀλαδεμούσαι III. 16.
Ἀλῶα VI.
Ἀνάκεια.
Androgeonia I. exeunte.
Ἀνθεστήρια VIII. 11. 12. 13.
Ἀπατούρια V. triduo.
Ἀρρηφόρια, Ἑρσηφόρια XII.
Ἀσκληπίεια IX. 8.
Ἀσκώλια VI. 2.
Βαλλητύς.
Βενδίδεια XI. 20.
Βοηδρόμια III.
Βοφόνια XII. 14.
Βραυρώνια.
Γῆς ἑορτή.
Δελφίνια X. 6.
Δήλια XI. exeunte.
Δημήτρια, sunt eadem atque Thesmophoria. sed fuerunt alia quoque, labente rep. in regis Demetrii honorem X. 30. acta.
Διάσια X. 19.
Διπόλια XII. 14.
Διόμεια.
Διονύσια ἐν ἄστει IX. 12. κατ' ἀγρούς VI. 3. ληναῖα VIII. 14. his de diuersis Liberalibus, et de quorumque aetate quaesiuit Ruhnkenius in auctario annotat. ad Hesychium T. II. p.
Ἑκαλήσια. fort. I. 6.
Ἑκατήσια. nouilunio quoque.
Ἐλευθέρια III. 3.
Ἐπιδαύρια III. 22.
Ἑρμαῖα.
Εὐμενίδεια.
Ἡραῖα.
Ἡράκλεια XII. 28.
Ἡφαίστια.
Θαργήλια XI. 7.
Θεσεῖα VI. 4
Θεοξένια.
Θεσμοφόρια V. 11. 14. 15. 16. 17. 18.
Θησεῖα I. 8.
Θύα III. 17.
Ἴακχος III. 20.
Ἰλίεια.

Ἰοβάκ-

Ἰοβάκχεια.
Καλάθου κάθοδος III. 18.
Καλλυντήρια XI. 19.
Κεραμεῖκια.
Κανίδεια I. 7.
Κοτύττια.
Κρόνια I. 12.
Κυβερνήσια X.
Λαμπάδος ἀγών, vel Λαμπαδηδρομία. Λαμπάδων ἡμέρα III. 19.
Λήναια VIII. 14.
Μαιμακτήρια IV. 1.
Μεταγείτνια II.
Μετοίκια, item Συνοίκια I. 16.
Μηνύχια X. 16.
Μύσεια.
Νεμέσεια.
Νίκη ἐν Μαραθῶνι III. 6. ἐν Νάξῳ. eodem. ἐν Σαλαμῖνι III. 20.
Νικητήρια Ἀθηνᾶς.
Νεμηνίαι, seu Nouilunia, primi quique dies mensis cuiusque.
Ὀλύμπια Athenis.
Ὀσχοφόρια V. 7.
Παιωνία.
Παναθήναια maiora I. 28. minora I. 14.
Πάνδημον V. 30.
Πάνδια IX. 14.
Πανδρόσια.
Πανὸς ἑορτή.
Παράλια.
Πιθοίγια VIII. 11.
Πλημοχόη III. 23.
Πλυντήρια XI. 25.
Ποσειδώνια VI. 6.
Προηρέσια V.
Προμήθεια.
Προσχαιρητήρια.
Προχαριστήρια. videtur hoc festum cum superiori idem, et haec lectio melior esse, quam illa.
Πυανέψια V. 7.
Σεισάχθεια.
Σκίρα, vel Σκιροφόρια XII. 12.
Στήνια.
Συνοίκια v. Μετοίκια.
Σωτήρια. conf. Ἐλευθέρια.
Τοξαρίδεια.
Τριήρων ἀγὼν ἐπὶ Σενίῳ.
Ὑδροφόρια VIII. 1.
Φέλλος IX. 11.
Φωσφόρια.
Χαλκεῖα v. Πάνδημον.
Χαριστήρια Ἐλευθερίας III. 12.
Χαρμόσυνα.
Χιτώνια.
Χλόεια XI. 6.
Χόες et Χύτροι VIII. 12. 13.
Ὡραῖα.

INDEX ARCHONTVM EPONYMORVM

ab initio inde belli Peloponnesiaci, ad exitum Demosthenis vsque. E Corsinio.

Olymp.

87 1 Pythodorus.
2 Euthydemus.
3 Apollodorus.
4 Epaminondas. (alii Aminias) item Epaminon.

88 1 Diotimus.
2 Euclides. alii Eucles.
3 Euthydemus, alii Euthymus.
4 Stratocles.

89 1 Isarchus.
2 Aminias.
3 Alcaeus (alii Alcmaeon.)
4 Aristion, alii Ariston.

90 1 Astyphilus.
2 Archias.
3 Antiphon.
4 Euphemus.

91 1 Aristomnestus (alii Arimnestus.)
2 Chabrias.
3 Pisander.
4 Cleocritus, alii Clearchus, alii Leocritus.

92 1 Callias.
2 Theopompus.
3 Glaucippus.
4 Diocles.

93 1 Euctemon.
2 Antigenes.
3 Callias iterum.
4 Alexias.

94 1 Pythodorus, vel Anarchia.
2 Euclides.
3 Micion alii Micon.
4 Exaenetus, aliis Xenaenetus.

95 1 Laches.
2 Aristocrates.
3 Ithycles.
4 Lysiades. alii Suniades.

96 1 Phormio.
2 Diophantus.
3 Eubulides.
4 Demostratus.

97 1 Philocles.
2 Nicoteles.
3 Demostratus iterum.
4 Antipater.

98 1 Pyrrhion, alii Pygion.
2 Theodotus.
3 Mystichides.
4 Dexitheus.

99 1 Diotrephes.
2 Phanostratus.
3 Euan-

3 Euander, alii Menander.
4 Demophilus.
100 1 Pytheas.
2 Nicon.
3 Nauſinicus.
4 Calleas. alii Callias.
101 1 Charifander, alii Chariander.
2 Hippodamas, alii Hippodamus.
3 Socratides.
4 Aſteus. alii Ariſtaeus.
102 1 Alkiſthenes.
2 Phraſiclides.
3 Dyſniketus, alii mendoſe Dyſkinetus.
4 Lyſiſtratus.
103 1 Nauſigenes.
2 Polyzelus.
3 Kephiſodotus, alii Kephiſodokus.
4 Chion.
104 1 Timocrates.
2 Chariclides.
3 Molon.
4 Nicophemus, alii Nicodemus.
105 1 Callimedes. alii Calamio, alii Callidemides.
2 Euchariſtus.
3 Cephiſodorus.
4 Agathocles.
106 1 Elpines, alii Elpinices.
2 Calliſtratus.
3 Diotimus.
4 Eudemus, alii male Theodemus.
107 1 Ariſtodemus.
2 Theſſalus, alii male Θέηλος et Θέλλος.
3 Apollodorus.
4 Callimachus.
108 1 Theophilus, aliis Theomnetus, et Thumedus.
2 Themiſtocles.
3 Archias, alii Archidas.
4 Eubulus, alii Eudorus.
109 1 Lykiſcus.
2 Pythodotus, alii Pythodorus.
3 Soſigenes.
4 Nicomachus.
110 1 Theophraſtus.
2 Lyſimachides.
3 Chaerondas, alii Chaeronidas.
4 Phrynichus.
111 1 Pythodemus, alii Pythodorus.
2 Euaenetus.
3 Cteſicles.
4 Nicocrates, alii Nicoſtratus.
112 1 Nicetas. alii Aniſcetes,

cetes, alii Nicaretus.
2 Ariſtophanes.
3 Ariſtophon.
4 Kephiſophon, alii mendoſe Kephiſon.
113 1 Euthycritus.
2 Hegemon.
3 Chremes.
4 Anticles, vel Soſicles.
114 1 Hegeſias.
2 Kephiſodorus.
3 Philocles, quo anno Demoſthenes exſpirauit. alii Diocles.
4 Archippus.

INDEX ARCHONTVM EPONYMORVM
ab Olympiade 87. ad 114.

NB. vitioſas variantes lectiones præfixo aſteriſco inſigniui.

	Olymp.
Agathocles	105 4
Alcaeus	89 3
Alkiſthenes	102 1
*Alcmaeon	89 3
Alexias	93 4
Aminias	89 2
*Aminias	94 1
Anarchia	94 1
*Aniketes	112 1
Anticles	113 4
Antigenes	93 2
Antipater	97 4
Apollodorus	87 3
——	107 3
Archias	90 2
——	108 3
Archippus	114 4
*Arimneſtus	91 1
*Ariſtaeus	101 4
Ariſtion	89 4
Ariſtocrates	95 2
Ariſtodemus	107 1
Ariſtomneſtus	91 1
*Ariſton	89 4
Ariſtophanes	112 2
Ariſtophon	112 3
Aſteus vel Aſtius	101 4
Aſtyphilus	90 1
*Calamio	105 1
Callias, vel *Callias	100 4
Callias	92 1
iterum	93 3
Callimachus	107 4
Callimedes, vel *Calamio, vel Callidemides	105 1
Calliſtratus	106 2
Kephiſodorus	105 3
item	114 2
Kephiſodotus, vel *Kephiſodorus	103 3
Kephiſophon, vel *Kephiſon	112 4
Chaerondas, vel *Chaeronidas	110 3
Chariclides	104 2

Cha-

Charisander, vel * Chariander	101	1
Chion	103	4
Chremes	113	3
*Clearchus	91	4
Cleocritus	91	4
Cteſicles	111	3
Demophilus	99	4
Demoſtratus	96	4
iterum	97	3
Dexitheus	98	4
Diocles	92	4
*Diocles	114	3
Diophantus	96	2
Diotimus	88	1
alius	106	3
Diotrephes	99	1
Dyſniketus, vel *Dyſkinetus	102	3
Elpines	106	1
*Epaminon	94	1
Epaminondas	87	4
Euaenetus	111	2
Euander	99	3
Eubulides	96	3
Eubulus	108	4
Euchariſtus	105	2
Euclides	88	2
alius	94	2
Euctemon	93	1
Eudemus	106	4
Euphemus	90	4
*Eudorus	108	4
Euthyclitus	113	1
Euthydemus	87	2
iterum	88	3
Exaenetus	94	4
Glaucippus	92	3
Hegemon	113	2
Hegeſias	114	1
Hippodamas, vel * Hippodamus	101	2
Iſarchus	89	1
Ithycles	95	3
Laches	95	1
*Leocritus	91	4
Lykiſcus	109	1
Lyſiades	95	4
Lyſimachides	110	2
Lyſiſtratus	102	4
*Menander	99	3
Micio, vel *Micon	94	3
Molon	104	3
Myſtichides	98	3
Nauſigenes	103	1
Nauſinicus	100	3
*Nicaretus	112	1
Niketas	112	1
Nicocrates, vel *Nicoſtratus	111	4
Nicomachus	109	4
Nicon	100	2
Nicophemus, vel * Nicodemus	104	4
Nicoteles	97	2
Phanoſtratus	99	2
Philocles	97	1
Phormio	96	1
Phraſiclides	102	2
Phrynichus	110	4
Piſander	91	3
Polyzelus	103	2

Pyr-

Pyrrhio, vel *Pyrgion	98	1	*Theclus, vel Thellus	107	2
Pytheas	100	1	Themiſtocles	108	2
Pythodemus, vel *Pythodorus	111	1	Theodemus	106	4
Pythodorus	87	1	Theodotus	98	2
alius	94	1	*Theomnetus	108	1
alius	109	2	Theophilus	108	1
Socratides	101	3	Theophraſtus	110	1
*Soſicles	113	4	Theopompus	92	2
Soſigenes	109	3	Theſſalus	107	2
Stratocles	88	4	*Thumedus	108	1
*Suniades	95	4	Timocrates	104	1
			*Xenaenetus	94	4

INDEX RERVM MEMORABILIVM AETATE DEMOSTENIS GESTARVM.

Par fuerat eiusmodi latercules reliquorum quoque oratorum cuique addi. Sed multitudine rerum obrutus, oblitus ſum, et feſtinatione impeditus. Congeſſi hunc indicem ex obſeruatis Schotti et Corſinii et Taylori in ſchedis. Vniuerſe praemonendum duco, hos tres auctores interdum in annis diſcrepare, aliis eadem euenta vetuſtiora anno, aliis iuniora facientibus. quod eo minus mirandum eſt, quia facile factu eſt, ut in menſe vno erretur, hoc auctore vetuſto rem eandem euenuiſſe, narrante e. c. anno 2. Olymp. CIX. iſtoc, tertio, neutri tamen multum a vero abſint, quoniam Atticis annis aeſtate media ordientibus, facile factu fuit, vt quae res anno 2. exeunte fuiſſet coepta, eadem ineunte tertio finiretur; et ſic, qui auctores diſcrepare videantur, reapſe tamen inter ſe conſentiant.

Olympiadis igitur 99. anno tertio naſcitur Demoſthenes. Bellum Laced. cum Boeotis ob Cadmeam.

Olymp. C. anno tertio Thebani exſules duce Pelopida domum redeunt, Lacedaemonii Thebis eiiciuntur.

anno

anno quarto Chabrias Pollin, imperatorem Spartanum, proelio nauali apud Naxum ſuperauit.

CI 1 6
2 7 Timotheus Lacedaemonios vicit ad Leucada.
3 8 Chabrias Pythia vicit.
Euagoras, Cypri rex, a Thraſydaeo interemtus eſt. cui Iſocrates orationem funebrem ſcripſit.
4 9 Lacedaemonii bellum adv. Ath. inſtaurant. Plataeae iterum deſtructae.
CII 1 10 Pax Antalcidis.
Megalopolis condita.
2 11 Lacedaemonii, duce Cleombroto, rege ſuo, in Boeotiam ingreſſi, vincuntur ad Leuctra.
3 12 Meſſenii domum rediere.
4 13 Philippus, Amyntae f. obſes datur Alexandro Pheraeo, et Athenas mittitur, duce Epaminonda.
CIII 1 14
2 15 Societas belli Laced. cum Athen. aduerſus Thebanos.
Dionyſius ſenior, tyr. Syrac. exceſſit.
3 16 Themiſon, Eretriae tyrannus, Oropum occupat.
Bellum Laced. cum Boeotis quinquennale deſiit.
4 17 Bellum Arcadum et Eleorum.
CIV 1 18 Demoſthenes tutores accuſauit, et ſcripſit τὰς ἐπιτροπικὰς.
Pelopidas Thebanus in pugna cum Alexandro Pheraeo occubuit.
2 19 Pugna ad Mantineam, vbi Epaminondas cecidit.
3 20
4 21
CV 1 22 Xenophon Socraticus moritur.

Phi-

Philippi Macedonis regnum init.

2 23 Philippus pace cum Athen. compoſita Paeonas et Illyrios ſubigit. *Schottus.*

Sed Taylor hanc expeditionem ad annum primum Olymp. CVI. refert. poteſt vterque vera tradere. Nam Philippus ſaepius illos populos armis infeſtabat.

3 24 bellum ſociale exarſit, geſtum a Charete, Iphicrate, Timotheo. ducibus Athen. aduerſus Rhodios, Chios, Byzantinos et ſocios. Philippus Amphipolin, Potidaeam, Pydnam capit praeſidiis Athen. comiter deductis et domum remiſſis. Theſſalorum tyrannos expellit.

4 25 Phocenſes templum Delphicum expilant. Alexander Pheraeus ab vxore iugulatur. Dio Dionyſium iuniorem Syracuſis exturbat.

CVI 1 26 Alexander M. natus.

2 27 Bellum ſacrum, ſeu Phocicum, decennale exarſit.

Dem. ſcripſit or. in Androtionem et Leptin.

3 28 or. de claſſibus περὶ συμμοριῶν.

Philippus Pagaſas et Methonam capit.

Leucon, rex Boſpori, obit, ſuccedit filius Spartacus.

4 29 Timocratea, pro Megalopolitanis, et περὶ συντάξεως.

Phil. Heraeum caſtellum capit. Theſſalis ſuccurrit. Onomarchum, ducem Phocenſium, profligat.

Chares Helleſpontum ingreditur, Seſtum oppugnat.

Kerſobleptes, Philippo infeſtus, vniuerſam fere Cherrhoneſum, excepta Cardia, permittit Athenienſibus, hi colonos eo deducunt.

Mau-

Mauſolus, Cariae dynaſta, obit, poſt quem biennio regnat eius vxor eadem atque ſoror Artemiſia. tum Idrieus.

CVII 1 30 Dem. in Philippum concionari coepit. Scripſit Ariſtocrateam.

Philippus, per Thermopylas in Phocidem irrumpere tentans, ab Athenienſibus praeuentus excluditur et in Locros mouet.

Athenienſes coloniam Samum mittunt.

2 31 or. pro Rhodiis.

3 32 Euagoras, rex Cypri, vna cum Phocione, Ath. imperatore, Salamina vrbem obſidet.

4 33 Demoſthenes tres Olynthiacas dixit, et Midianam ſcripſit.

Philippus Olynthum obſidet. Olynthii legatos Athenas mittunt, auxilia rogatum.

CVIII 1 34 Philippus Olynthum capit et diruit, et in victoriae congratulationem Olympia, Macedonica puta, celebrat. capit item Mekybernam et Toronam.

2 35 Dem. habuit quintam philippicam, a Dionyſio male ſextam appellatam, incipientem a verbis ἃ μὲν ἡμεῖς. hodie pars dimidia eſt philippicae primae. *Schottus.* v. Dem. noſtri p. 48. 16.

Athenienſes cum Phil. pacem faciunt.

Legatio Demoſthenis et Aeſchinis.

3 36 Oratio de pace, item philippica ſexta. Philippus bello Phocenſi finem imponit, et in collegium Amphictyonicum cooptatur.

4 37

CIX 1 38 Septima philippica dicta eſt, hodie ſecunda.

Illyricum deuaſtat Philippus, Theſſalos ſibi deuincit.

2 39 octa-

2 39 octaua philippica, seu de Haloneso, et in Aeschinem de falsa legatione.
Philippus Thracas subigit.
Athenienſium expeditio in Acarnaniam.
3 40 nona philippica, seu de rebus Cherrhonesi, et decima, vulgo tertia.
Philippus studet pacem turbare, belloque prior lacessere.
Menander comicus, et Epicurus philosophus nati.
Isocrates Panathenaicam recitauit.
4 41 vndecima philippica, vulgo quarta.
Philippus Perinthum obsidet, atque Selymbriam, vbi naues Athen. cepit, quas repetitum missa legatio frustra fuit.
CX 1 42 Duodecima philippica, vulgo ad Philippi epistolam. p. 152.
Perinthum capit Philippus et Byzantium obsidet. verum Athen. intercedentibus soluit obsidionem, paceinque cum Vrbe tertiam componit.
2 43 Philippus per Thermopylas ingressus, Elateam occupat. forsitan in exitu huius anni. nam alii ad insequentem referunt.
3 44 Demosthenes Athenis moenia reficit, et rogatu Ctesiphontis coronatur.
proelium ad Chaeroneam.
oratio funebris.
actio pro corona coepta, octauo demum anno post finita.
Lysicles Athen. ad Chaeroneam imper. accusante Lycurgo, capitis damnatur.
Philippus ea victoria moderate vsus, amicitiam et societatem cum Athen. renouat, praesidioque Thebis impositio, Boeotis quoque pacem concessit.

FINIS.

UNIVERSITY OF TORONTO
LIBRARY

Do not
remove
the card
from this
Pocket.

Acme Library Card Pocket
Under Pat. "Ref. Index File."
Made by LIBRARY BUREAU